

لَا إِلَهَ إِلَّا الْمَطَهَّرُونَ

قرآن مجید

سمرائیکی ترجمے نال

زیر ہدایت

امام جماعت احمدیہ

حضرت مرزا طاہر احمد خلیفۃ المسیح الرابعیہ اللہ

پہلی گال

تریوی مارچ اٹھارہ سو انانوے کوں حضرت مرزا غلام احمد نے قادیان وچ جماعت احمدیہ دی بنیاد رکھی۔ انہیں دا دعویٰ اے باجو میں قرآن دی تعلیم کوں دنیا وچ عام کرن آیاں تے اے کم جماعت احمدیہ دے ذمے ہے۔ تریوی مارچ انوی سو انانوے کوں ایں جماعت کوں پورے سو سال تھی گئی تے اے ہک کنیں ہک کر دڑ تھی گئی تے قادیان کنیں نکل کے دنیا دے ہک سو دہرہ ملکیں وچ پہنچی۔ ایں خوشی دے موقعے تے اللہ واشکر ادا کرن کیتے امام جماعت احمدیہ حضرت مرزا طاہر احمد نے گھٹ توں گھٹ پنجاہ زبانیں وچ قرآن کریم دا ترجمہ کرن دا وعدہ کیتا تاں جو لوکیں کیتے انہیں دی اپنی زبان وچ ترجمہ سکھن تے سمجھن سو کھا تھی وچے، اے سرائیکی زبان وچ ترجمہ اول وعدے دہک حصہ اللہ سیس ایندا چھا پڑن مبارک کرے۔ (آمین)

ترجمہ : جناب خان محمد سکانی بلوچ مولوی فاضل
جناب رفیق احمد نعیم سکانی بلوچ ایم۔ اے عربی و اسلامیات

تقدير

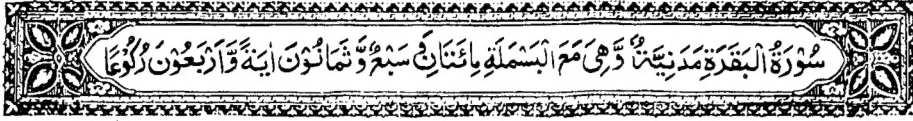
شمار	سورت	صفحه	شمار	سورت	صفحه
١	الفَاتِحَة	١	٢٨	الْقَصَص	٢٥٣
٢	البَقَرَة	٢	٢٩	الْعَنْكَبُوت	٢٦٤
٣	آلِ عِمْرَان	٥١	٣٠	الرُّوم	٢٤٢
٤	النِّسَاء	٨٠	٣١	لُقْمَن	٢٨٣
٥	الْمَائِدَة	١١١	٣٢	التَّحْجَة	٢٩٠
٦	الْأَنْعَام	١٢٣	٣٣	الْأَحْزَاب	٢٩٣
٧	الْأَعْرَاف	١٤٠	٣٤	سَبَا	٥٠٤
٨	الْأَنْفَال	١٩٠	٣٥	فَاطِر	٥١٦
٩	التَّوْبَة	٢٠٢	٣٦	يُوسُف	٥٢٣
١٠	يُونُس	٢٢٥	٣٧	الزُّمَر	٥٣٢
١١	هُود	٢٢١	٣٨	ص	٥٣٣
١٢	يُوسُف	٢٥٩	٣٩	الرُّم	٥٥٣
١٣	الرَّعْد	٢٤٥	٤٠	الْمُؤْمِن	٥٦٥
١٤	إِبْرَاهِيم	٢٨٣	٤١	حَمَّ السَّجْدَة	٥٤٩
١٥	الْحِجَر	٢٩١	٤٢	الشُّورَى	٥٨٨
١٦	التَّحَل	٢٩٩	٤٣	الرَّحْمَن	٥٩٦
١٧	يَحْيَى إِسْرَآئِيل	٣١٥	٤٤	الدَّخَان	٦٠٥
١٨	الْكَهْف	٣٣٢	٤٥	الْجَاثِيَة	٦١٠
١٩	مَرْيَم	٣٣٨	٤٦	الْأَحْقَاف	٦١٥
٢٠	طه	٣٥٩	٤٧	مُحَمَّد	٦٢١
٢١	الْأَنْبِيَاء	٣٤٣	٤٨	الْفَتْحَة	٦٢٤
٢٢	الْحَجَة	٣٨٦	٤٩	الْحُجُرَات	٦٣٣
٢٣	الْمُؤْمِنُون	٣٩٤	٥٠	ق	٦٣٤
٢٤	التَّوْر	٣٠٤	٥١	التَّوْرَة	٦٣١
٢٥	الْفُرْقَان	٣١٨	٥٢	الْطُّور	٦٣٦
٢٦	الشَّعْرَاء	٣٢٤	٥٣	النَّجْم	٦٥٠
٢٧	النَّمْل	٣٣٢	٥٤	الْقَمَر	٦٥٣

شمار	سورت	صفحة	شمار	سورت	صفحة
٥٥	الرَّحْمَنُ	٢٥٩	٨٥	الْبُرُوجُ	٢٢٢
٥٦	الْوَاقِعَةُ	٢٦٥	٨٦	الطَّارِقُ	٢٢٣
٥٧	الْحَدِيدُ	٢٧٠	٨٧	الْأَعْلَى	٢٢٥
٥٨	الْمُجَادَلَةُ	٢٧٦	٨٨	النَّازِعَاتُ	٢٢٦
٥٩	الْحَشْرِ	٢٨٠	٨٩	الفَجْرِ	٢٢٧
٦٠	الْمُمْتَحِنَةُ	٢٨٣	٩٠	النَّازِعَاتُ	٢٢٩
٦١	الْصَّفَّ	٢٨٧	٩١	الشَّمْسُ	٢٥٠
٦٢	الْجُمُعَةُ	٢٨٩	٩٢	النَّازِعَاتُ	٢٥١
٦٣	الْمُنْفِقُونَ	٢٩١	٩٣	الضُّحَى	٢٥٣
٦٤	التَّغَابُنُ	٢٩٣	٩٤	الْمُنْفِقُونَ	٢٥٣
٦٥	الطَّلَاقُ	٢٩٦	٩٥	التَّيْنِ	٢٥٣
٦٦	التَّحْرِيمُ	٢٩٨	٩٦	الْعَلَقُ	٢٥٥
٦٧	الْمَلِكُ	٣٠١	٩٧	الْقَدَرُ	٢٥٦
٦٨	الْقَلَمُ	٣٠٣	٩٨	الْبَيِّنَةُ	٢٥٦
٦٩	الْحَاقَّةُ	٣٠٤	٩٩	الزَّلْزَالُ	٢٥٧
٧٠	الْمَعَارِجُ	٣١٠	١٠٠	الْعَدِيدُ	٢٥٨
٧١	تُوحٍ	٣١٣	١٠١	الْقَارِعَةُ	٢٥٩
٧٢	الْجِنُّ	٣١٥	١٠٢	التَّكْوِيْنُ	٢٥٩
٧٣	الْمُزِيلُ	٣١٨	١٠٣	الْعَصْرُ	٢٦٠
٧٤	الْمُدَّثِّرُ	٣٢٠	١٠٤	الْهُمَزَةُ	٢٦١
٧٥	الْقِيَمَةُ	٣٢٣	١٠٥	الْفِيلُ	٢٦١
٧٦	الدُّعْرُ	٣٢٥	١٠٦	قُرَيْشُ	٢٦٢
٧٧	الْمُرْسَلَتُ	٣٢٧	١٠٧	الْمَاعُونُ	٢٦٢
٧٨	النَّبَا	٣٣٠	١٠٨	الْكَوثرُ	٢٦٣
٧٩	الْأَزْوَاجُ	٣٣٢	١٠٩	الْكَافِرُونَ	٢٦٣
٨٠	عَبَسَ	٣٣٣	١١٠	النَّصْرُ	٢٦٣
٨١	التَّكْوِيْنُ	٣٣٦	١١١	الطَّهَّارُ	٢٦٣
٨٢	الْأَنْفِطَارُ	٣٣٨	١١٢	الْإِنْشِقَاقُ	٢٦٥
٨٣	الْمُطَفِّفِينَ	٣٣٩	١١٣	الْفَلَقُ	٢٦٥
٨٤	الْإِنْشِقَاقُ	٣٤١	١١٤	النَّاسُ	٢٦٦

سُورَةُ الْفَاتِحَةِ مَكِّيَّةٌ وَرَبِّهَا مَعَ الْبَسْمَلَةِ سَبْعُ آيَاتٍ

سورة فاتحہ کی ۷ تے بسم اللہ نال ایندیاں اٹھ آیتاں تے ہک رکوع۔

۱۔ میں اللہ دے ناں دے نال (مذروع کریناں) حیرھا بغیر منگیئے
ڈیون والا تے ول ول رحم کرٹ والا۔	بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ①
۲۔ ساریاں چنگائیاں تے صفات اللہ سنیں کیستے ہن حیرھا ساے
جہانیں دا پالٹن مار۔	الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ ②
۳۔ تے بغیر منگیئے ڈیون والا تے ول ول رحم کرٹ والا۔	الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ③
۴۔ تے جزا سزا دے ڈینہہ دا مالک۔	مَلِكِ يَوْمِ الدِّينِ ④
۵۔ اسان تیبڑی ہی عبادت کریندے یں تے تیں کنے ہی
مرد منگدے یں۔	إِيَّاكَ نَعْبُدُ وَإِيَّاكَ نَسْتَعِينُ ⑤
۶۔ تول ساکول سدھارستہ ڈکھا۔	اهْدِنَا الصِّرَاطَ الْمُسْتَقِيمَ ⑥
۷۔ اُنہیں لوکس دا راہ جہنیں تیں تئیں النام کیتن انہیں لوکس دا راہ
نہ ڈکھا، جہنیں تیں تیڈا غصہ لٹھے تے نہ انہیں دا جبرھے گمراہ تھی
گئیں۔	صِرَاطَ الَّذِينَ أَنْعَمْتَ عَلَيْهِمْ ⑦ غَيْرِ الْمَغْضُوبِ عَلَيْهِمْ وَلَا الضَّالِّينَ ⑧

سورة بقرہ مدنی ہے بسم اللہ نال ایندیاں ۲۸۷ آیات تے ۴۰ رکوعن۔

۱۔ میں اللہ سے ناں دے نال (شروع کریں) حیرا بغیر منگے

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ①

بُیوٹ والا تے ول ول رحم کرن والا۔

۲۔ میں اللہ جیگی طرح جائدال۔

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

الْمَ ②

۳۔ اے او کتاب ء جنیدے وچ کوئی شک نہیں تے خدا

ذَلِكَ الْكِتَابُ لَا رَيْبَ فِيهِ هُدًى لِّلْمُتَّقِينَ ③

کے بُرٹ والے پرہیز گار کیتے رہنا۔

۴۔ (پرہیز گار اوہن) جیرے ان ڈھیں گاہیں (حقیقتیں) کول

الَّذِينَ يُؤْمِنُونَ بِالْغَيْبِ وَيُقِيمُونَ الصَّلَاةَ وَمِمَّا

منین تے نماز (جماعت نال) اٹھیا کے پڑھن تے جو اس

رَزَقْنَهُمْ يُنْفِقُونَ ④

انہیں کول ڈتے اوندے وچول (اللہ دی راہ وچ) خرچ کریندن۔

۵۔ تے او لوک اول کول وی منین جو ہدایت خدا کئے تیرو

وَالَّذِينَ يُؤْمِنُونَ بِمَا أُنْزِلَ إِلَيْكَ وَمَا أُنْزِلَ مِنْ

آئی ء تے (اول کول وی منین) جیرے منیں کئے پہلے نہیں تے

قَبْلِكَ ۚ وَالْآخِرَةُ هُمْ يَوْمِنُونَ ⑤

آئی ء تے آخرت تے وی اولیقن رکھیندن۔

۶۔ ایہے لوک اپنے رب کنیں (مٹن والی) ہدایت تے ہن تے ایہے

أُولَٰئِكَ عَلَىٰ هُدًى مِّن رَّبِّهِمْ وَأُولَٰئِكَ هُمُ

ہی او لوکن جیرے کامیاب تھیون والہن۔

الْمُفْلِحُونَ ⑥

۷۔ بے شک او لوک جنہیں انکار کیتے انہیں کول توں ڈرایا نہ ڈرا

إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا سَوَاءٌ عَلَيْهِمْ أُنْذِرْتَهُمْ أَمْ

انہیں واسطے بکا گال ء۔ اوندے منیں۔

لَمْ تُنذِرْهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ ⑦

۸۔ اللہ سئیں تے انہیں دے دیں تے مہر لڈتی ء تے کتیں تے

خَتَمَ اللَّهُ عَلَىٰ قُلُوبِهِمْ وَعَلَىٰ سَمْعِهِمْ وَعَلَىٰ

وی تے انہیں دی اکھیں تے پردن۔ انہیں واسطے (سمجھ کئے)

ع

أَبْصَارِهِمْ غَشَاوَةٌ وَلَهُمْ عَذَابٌ عَظِيمٌ ⑧

وڈا عذاب۔

۹۔ اے لوکس وچوں کچھ لوک انجمن جیرے کہن اسال اللہ تے

وَمِنَ النَّاسِ مَن يَقُولُ آمَنَّا بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ

آخرت کول منیدے ہں (سچی گال اے ہے) او منیدے کا ء نہیں۔

ع

وَمَا هُمْ بِمُؤْمِنِينَ ⑨

۱۰۔ او اللہ تے مومنیں کول دھوکا ڈیندن تے (سچی گال اے ہے)

يُخَدِّعُونَ اللَّهَ وَالَّذِينَ آمَنُوا وَمَا يَخْدَعُونَ

جو او اپنے آپ کول دھوکا ڈیندے پین تے این گال کول او

إِلَّا أَنْفُسَهُمْ وَمَا يَشْعُرُونَ ⑩

کھیندے نہیں۔

۱۱۔ انہیں دے دیں وجہ بیماری ہے تے اللہ انہیں دی بیماری کوں ودھا ڈیسی تے انہیں کیتے بہوں دکھ ڈیون والا عذاب ہو۔ ایس واسطے جو او کوڑ مریندن۔

۱۲۔ تے جہاں انہیں کوں آکھیا ویندے جو زمین تے گیڑ فساد نہ کھنڈاؤ او آبدن اساں تے اصلاح کرن والے ہن۔

۱۳۔ سٹو! بے شک او ہے ہی گیڑی تے فساد ہی لیکن او سجدے نہیں۔

۱۴۔ تے جہاں انہیں کوں آکھیا ویندے تساں انہیں ایساں گھن آؤ جیویں لوک ایساں گھن آؤن او آبدن کیا اساں ایویں من گھنوں جیویں پاگلن من گدھے۔ سٹو بے شک ایسے لوک ہی پاگل ہن لیکن او چاندے نہیں۔

۱۵۔ تے جہاں انہیں لوکیں کوں ملدن جنہیں من گدھے (انہیں کوں) آبدن اساں من گدھے تے اول جہاں اپنے جنہیں شری لوکیں کوں انج ملدن تے آبدن اساں تہاڑے نال ہن انہیں نال تے صرف جہاں مریندے ہن۔

۱۶۔ اللہ انہیں کوں انہیں بیٹن دی سزا ڈیسی تے مہلت ڈیسی اپنی شیطانی وجہ گردان تھئے راہون۔

۱۷۔ اے اولوکن جنہیں ہدایت دے بدلے گمراہی مل گھن گدھی اے وپارا انہیں کوں کوئی فائدہ نہ ڈیسی تے نہ ای او ہدایت پھین۔

۱۸۔ انہیں دی مثال او آدمی آلی کار» جیڑا بھا بھالے تے جہاں او بھا چودھا رو سو جھک کر ڈیوے تے اوں دیلے اللہ نیس انہیں دے سو جھلے کوں کھس گھتے تے انہیں کوں اندھا ریں وجہ چھوڑ ڈیوے تے او ڈیکھ نہ سگن

۱۹۔ بوڑے گونگے تے اندھن ایں واسطے او ہدایت دونیں ولدے۔

فِي قُلُوبِهِمْ مَّرَضٌ فَزَادَهُمُ اللَّهُ مَرَضًا وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ۖ بِمَا كَانُوا يَكْذِبُونَ ۝۱۱

وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ لَا تُفْسِدُوا فِي الْأَرْضِ قَالُوا إِنَّمَا نَحْنُ مُصْلِحُونَ ۝۱۲

أَلَا إِنَّهُمْ هُمُ الْمُفْسِدُونَ وَلَكِنْ لَا يَشْعُرُونَ ۝۱۳

وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ امْنُوا كَمَا آمَنَ النَّاسُ قَالُوا أَنُؤْمِنُ كَمَا آمَنَ السُّفَهَاءُ أَلَا إِنَّهُمْ هُمُ السُّفَهَاءُ وَلَكِنْ لَا يَعْلَمُونَ ۝۱۴

وَإِذَا لَقُوا الَّذِينَ آمَنُوا قَالُوا آمَنَّا بِحَقِّهِمْ وَلَكِنْ لَا يَخْلُقُونَ إِلَهُ إِلَّا اللَّهُ ۚ إِنَّا مَعَكُمْ إِنَّمَا نَعْنُ ۝۱۵

اللَّهُ يَسْتَفْزِئُ بِهِمْ وَيَمُدُّهُمْ فِي طُغْيَانِهِمْ يَعْمَهُونَ ۝۱۶

أُولَٰئِكَ الَّذِينَ اشْتَرَوُا الضَّلَالَةَ بِالْهُدَىٰ فَمَا رَبَعَتِ ثِمَارُهُمْ وَمَا كَانُوا مَهْتَدِينَ ۝۱۷

مَثَلُهُمْ كَمَثَلِ الَّذِي اسْتَوْفَدَ نَارًا فَلَمَّا أَضَاءَتْ مَا حَوْلَهُ ذَهَبَ اللَّهُ بِنُورِهِمْ وَتَرَكَهُمْ فِي ظُلُمٍ ۖ لَا يَبْصِرُونَ ۝۱۸

صُمٌّ بُكْمٌ عُمْىٰ فَهُمْ لَا يَرْجِعُونَ ۝۱۹

أَوْ كَصَيْبٍ مِّنَ السَّمَاءِ فِيهِ ظُلُمٌ وَّرَعٌ وَبَرْقٌ
يَجْعَلُونَ أَصَابِعَهُمْ فِي آذَانِهِمْ مِنَ الصَّوَاعِقِ حُدُورَ
الْمَوْتِ وَاللَّهُ مُحِيطٌ بِالْكَافِرِينَ ﴿١٧﴾

۱۷۔ او اول مینہ آلی کابن جیرھا جھرنے کوے اوندے وچ
اندھارے بن کرک ہے تے کجلی ہے۔ او بجلی دا گجھار سن کے موت
دے ڈرنے پئے کتیں وچ الگئیں چاؤیندن تے التڈنر کا فوس
کوں تباہ کرن والا۔

يَكَاذِبُونَ يُخَفُّونَ أَبْصَارَهُمْ كُلَّمَا أَصَاءَ لَهُمْ مَشْهُوَةٌ
فِيهِ وَإِذَا أَظْلَمَ عَلَيْهِمْ قُلُوبُهُمْ قُلُوبُهُمْ لَدَهُبٌ
يَسْمِعُهُمْ وَأَبْصَارُهُمْ إِنَّ اللَّهَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿١٨﴾

۱۸۔ نیڑے، تھی بگسے جو بجلی انہیں دی اکھیں کوں چمک گئے جیسے دیکھ نہیں
تے سو جھل تھیندے تے اوندے وچ ٹر پٹن تے جڈاں انہیں
تے اندھارا تھیوے کھڑویندن تے جے اللہ چاہے تے انہیں دے
کتیں کوں تے اکھیں کوں وچاؤ دیوے۔ بے شک اللہ سئیں ہر شے
تے قادر (اونوں پھر ۶)

يَأْتِيهَا النَّاسُ عِبْدًا وَرَبُّكُمُ الَّذِي خَلَقَكُمْ وَالَّذِينَ
مِنْ قَبْلِكُمْ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ ﴿١٩﴾

۱۹۔ اے لوکو! تساں اپنے اول رب دی عبادت کرو جنہیں تہا کوں پیدا
کیئے تے انہیں کوں پیدا کیتس جیرھے تساں کئے پہلے بن رابدا فائدہ
لے تھیں جو تساں متقی بن دیوے۔

الَّذِي جَعَلَ لَكُمُ الْأَرْضَ فِرَاشًا وَالسَّمَاءَ بِنَاءً
وَأَنزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَأَخْرَجَ بِهِ مِنَ الثَّمَرَاتِ
رِزْقًا لَّكُمْ فَلَا تَجْعَلُوا لِلَّهِ أَندَادًا وَأَنْتُمْ تَعْلَمُونَ ﴿٢٠﴾
وَإِنْ كُنْتُمْ فِي رَيْبٍ مِّمَّا نَزَّلْنَا عَلَىٰ عَبْدِنَا فَأْتُوا
بِسُورَةٍ مِّن مِّثْلِهِ وَادْعُوا شُهَدَاءَكُمْ مِّن دُونِ
اللَّهِ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿٢١﴾

۲۰۔ جنہیں تہا دے کیئے زمین دا فرش تے آسمان دی پھت بنائی
تے (جھرنے) مینہ و سائیں تہا دے رنق کیئے اوندے نال
میوے کھرنی تہاں لے چاندے ہوئیں اللہ نال کہیں کوں شریک نہ بناؤ
۲۱۔ جے کر تہا کوں ایس قرآن امیج شک جیرھا اسال اپنے بندے تے
لبائے نازل کیئے تے تساں ایہو جہیں سورت بنا کے گھن آؤ تے
اللہ دے سوا اپنی سگت کوں وی سب گھن جے تساں سچے بوناں۔

فَإِنْ لَّمْ تَفْعَلُوا وَلَنْ تَفْعَلُوا فَاتَّقُوا النَّارَ الَّتِي وَقُودُهَا
النَّاسُ وَالْجِبَارَةُ ۖ أَعِدَّتْ لِلْكَافِرِينَ ﴿٢٢﴾

۲۲۔ جے تساں لے نہ کر سگو تے تساں لے کڈاں وی نہ کر سگو
ایں واسطے تساں اول بھانے ڈرو جنہدا اہل لوک تے پھرن تے لے
کا فریں کیئے تیار کیتی گئی۔

وَبَشِّرِ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ أَنَّ لَهُمْ جَنَّاتٍ
تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ كُلَّمَا رُزِقُوا مِنْهَا مِنْ
ثَمَرَةٍ رَّزَقًا قَالُوا هَذَا الَّذِي رُزِقْنَا مِنْ قَبْلُ وَ
أُتُوا بِهِ مُتَشَابِهًا وَلَهُمْ فِيهَا أَزْوَاجٌ مُّطَهَّرَةٌ وَهُمْ

۲۳۔ تہا نہیں لوکس کوں جنہیں من گدے توں لے خوشخبری ڈے پئے
اوپرنگے کم دی کریندن جو بے شک انہیں واسطے بہوں سادے باغ
بن جنہیں دے وچ نہراں و ہندیاں پین۔ جڈاں انہیں کوں باغیں
وہوں میوے دارنق ڈتا ویسی تے او اکھن لے تے اور رنق

مَا لَا تَعْلَمُونَ ﴿۳۱﴾

کریندے ہیں تے تیڈی بے عیبی کول بیان کریندے ہیں اللہ سئیں
آکھیا بے شک میل چانڈاں جیڑجی گال تساں نوہے چانڈے۔

وَعَلَّمَ آدَمَ الْأَسْمَاءَ كُلَّهَا ثُمَّ عَرَضَهُمْ عَلَى الْمَلَائِكَةِ
فَقَالَ أُنَبِّئُونِي بِأَسْمَاءِ هَؤُلَاءِ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿۳۲﴾

۳۲۔ تے اللہ سئیں حضرت آدم کول سارے ناویں دا علم ڈے دتا
تے ول انہیں شہیں کول فرشتیں دے سامنے کیا تے آکھیں
میکول انہیں ناویں دے متعلق ڈسو جے تساں سچے او۔

قَالُوا سُبْحَنَكَ لَا عِلْمَ لَنَا إِلَّا مَا عَلَّمْتَنَا إِنَّكَ أَنْتَ
الْعَلِيمُ الْحَكِيمُ ﴿۳۳﴾

۳۳۔ فرشتیں آکھیا توں پاک ہیں اساں اوں کئے ودھ کجھ
نہے چانڈے۔ جبر باتیں ساکوں علم ڈتے بے شک توں ایں چانڈی
والا تے بہوں حکمت والا ہیں۔

قَالَ يَا آدَمُ أَنْبِئْهُمْ بِأَسْمَاءِهِمْ فَلَمَّا أَنْبَأَهُمْ بِأَسْمَاءِهِمْ
قَالَ أَلَمْ أَقُلْ لَكُمْ إِنِّي أَعْلَمُ غَيْبَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ
وَأَعْلَمُ مَا تُبْدُونَ وَمَا كُنْتُمْ تَكْتُمُونَ ﴿۳۴﴾

۳۴۔ (اللہ سئیں) آکھیا اے آدم توں انہیں کول انہیں ناویں دے متعلق
ڈس جہاں آدم نے انہیں کول انہیں شہیں دے متعلق ڈسیا تے اللہ
آکھیا جو میں تہا کول آکھیا ہا۔ بے شک میں زمین تے آسمان دی
گلی گاہیں کول چنگی طرح چانڈاں تے میں اووی چانڈاں جینکوں تساں
لکیندے تے جینکوں تساں ظاہر کریندے او۔

وَأَذْنَبْنَا إِبْلِيسَ لِلْكَفَرِ اسْجُدْ وَاسْجُدْ إِلَّا إِبْلِيسَ
أَبَىٰ وَاسْتَكْبَرَ وَكَانَ مِنَ الْكَافِرِينَ ﴿۳۵﴾

۳۵۔ تے جیرے ویلے اساں فرشتیں کول آکھیا جو تساں آدم دی فرمانبرداری
کو سارے فرشتیں آکھن من گدھا سوائے ابلیس دے اوں
انکار کیا تے وڈائی کیتس تے او با ای نال منن والیں وچوں۔

وَقُلْنَا يَا آدَمُ اسْكُنْ أَنْتَ وَزَوْجُكَ الْجَنَّةَ وَكُلَا مِنْهَا
رَغَدًا حَيْثُ شِئْتُمَا وَلَا تَقْرَبَا هَذِهِ الشَّجَرَةَ فَتَكُونَا
 مِنَ الظَّالِمِينَ ﴿۳۶﴾

۳۶۔ تے اساں آکھیا بے آدم توں تے تیڈی زال بہشت وچ رہو
تے تساں پھیں اٹھے وچ جتھر مرضی آوے رچ کے کھاؤ تے تساں ڈوہیں
ایں وٹ دے کوہونہ وچا ہے رچے گیو ہے، تے تساں غلیں وچ
تھی ویسو۔

فَأَزَلَّهُمَا الشَّيْطَانُ عَنْهَا فَأَخْرَجَهُمَا مِمَّا كَانَا فِيهِ
وَقُلْنَا اهْبِطُوا بَعْضُكُمْ لِبَعْضٍ عَدُوٌّ وَلَكُمْ فِي
الْأَرْضِ مُسْتَقَرٌّ وَمَتَاعٌ إِلَىٰ حِينٍ ﴿۳۷﴾

۳۷۔ تے شیطان ڈونا میں کول وغلا کے بہشت وچ کڈھا پھوڑیا
جیندے وچ او ڈوہیں رہندے ہن۔ تے اساں آکھیا نکل وچوہاں
واسطے جو تہا ڈے وچوں کجھ کجھ بئے دے دشمن۔ اساں کجھ
مدت کیتے تہا ڈے واسطے زمین مکھن تے فاندے دی چانڈاں۔

فَتَلَعَّىٰ آدَمُ مِنْ رَيبِهِ كُلَّ يَوْمٍ فَكَانَ عَلَيْهِ إِثْمٌ هُوَ
الْقَوَابُ الرَّحِيمُ ﴿۳۸﴾

۳۸۔ تے پچیں حضرت آدم نے اپنے رب کئے کجھ گاہیں سکھیاں تے
خدا نے اوں دے اتے رحمت کیتی بے شک اللہ سئیں بہوں توبہ قبول

کرتن والا تے بہوں مہربان ۔

۳۹۔ اسان آکھیا تسان ایتھو نکل ونجو سارے تے جڈاں وی میں کئے
تہا ڈو ہدایت آوے تے جیر حامیڈی ہدایت تے طیس او نہ ہوسن
تے نہ او مو نچے تھیں ۔

۴۰۔ تے جیٹ میں منیا تے ساڈی نشانیں کون کوڑا سمجھ نہیں لے
لوک دوزخی ہن تے اونہے وچ بہوں دیر تک رہسن ۔

۴۱۔ لے بنی اسرائیل تسان میڈی اولنعت کون یاد کرو جیری میں
تہا کون ہڈی تے تسان میڈے وعدے کون پورا کرو میں تہا ڈے
وعدے کون پورا کر لیاں تے تسان میں کئے ہی ڈرو ۔

۴۲۔ تے تسان من غمناں کتاب کون جیر ہی میں نازل کیتی تے
اولقہدین کرندی «اوندی جیر ہی تہا ڈے کول» تے تسان نہ
منن والیں وچ پہلے نہ بچر تے تسان میڈی آیات کون غمناں
تے نہ بچر تے میں کئے ہی ڈرو ۔

۴۳۔ تے سچ کوڑ کون ہک نہ بناؤ (رلا ملا نہ ڈیو اتے سچ کون
لکاؤ وی نہ تے تسان جانڈے وچ ۔

۴۴۔ تے تسان ٹہاتے پڑھو نماز کون۔ زکوٰۃ ڈیو تے رکوع کرتن
والیں نال رکوع کرو ۔

۴۵۔ کیا تسان لوک کون حکم ڈیندو تے اپنے آپ کون جیل دیندو تے
تسان کتاب وی پڑھدے «کیا تسان اپنی عقل کئے کم نوہے
گھمدے ۔

۴۶۔ تے تسان مہرتے نماز نال اداں مگھو تے بے شک نماز
ڈاڈی ڈکھی «سوائے انہیں تے جیرے جہک لوانی کرندین ۔

۴۷۔ لے اولوکن جنہیں کون پکا لیتن «اپنے رب دے ملن دا
بے شک انہیں اونہو دے ۔

۴۸۔ لے بنی اسرائیل تسان میڈی اولنعت کون یاد کرو جیری میں

قُلْنَا اهْبِطُوا مِنْهَا جَمِيعًا فَاَمَّا يٰٓاٰدَمُ فَكُنْ مِنْ
هٰٓدًى فَمَنْ يَّعِ هٰدًى فَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ
يَحْزَنُوْنَ ۝۳۹

وَالَّذِيْنَ كَفَرُوْا وَكَذَّبُوْا بِآٰيٰتِنَا اُولٰٓئِكَ اَصْحٰبُ النَّارِ
هُمْ فِيْهَا خٰلِدُوْنَ ۝۴۰

يٰٓبَنِيْٓ اِسْرٰٓءِيْل اذْكُرُوْا نِعْمَتِيْ الَّتِيْ اَنْعَمْتُ
عَلَيْكُمْ وَاَوْفُوا بِعَهْدِيْ اُوْفٍ بِعَهْدِكُمْ وَاِيَّايَ
فَاَهْبُوْا ۝۴۱

وَاٰمِنُوْا بِمَا اَنْزَلْتُ مُصَدِّقًا لِّمَا مَعَكُمْ وَلَا تَكُوْنُوْا
اَوَّلَ كٰفِرِيْۢهٖ وَلَا تَشْتَرُوْا بِآٰيٰتِيْ ثَمَنًا قَلِيْلًا وَاِيَّايَ
فَاتَّقُوْا ۝۴۲

وَلَا تَلْبِسُوا الْحَقَّ بِالْبَاطِلِ وَتَكْتُمُوا الْحَقَّ وَاَنْتُمْ
تَعْلَمُوْنَ ۝۴۳

وَاَقِيْمُوا الصَّلٰوةَ وَاٰتُوا الزَّكٰوةَ وَارْكَبُوا مَعَ
الرُّكْبٰنِ ۝۴۴

اَتَاْمُرُوْنَ النَّاسَ بِالْبِرِّ وَتَنْسَوْنَ اَنْفُسَكُمْ وَاَنْتُمْ
تَتْلُوْنَ الْكِتٰبَ اَفَلَا تَعْقِلُوْنَ ۝۴۵

وَاسْتَعِيْنُوْا بِالصَّبْرِ وَالصَّلٰوةِ وَاِنَّهَا لَكَبِيْرَةٌ اِلَّا عَلَى
الْغٰشِيْنَ ۝۴۶

الَّذِيْنَ يَظُنُّوْنَ اَنْهُمْ مُّلتَقُوْا رَبَّهُمْ وَاَنْهُمْ اِلَيْهِ
رٰجِعُوْنَ ۝۴۷

يٰٓبَنِيْٓ اِسْرٰٓءِيْل اذْكُرُوْا نِعْمَتِيْ الَّتِيْ اَنْعَمْتُ عَلَيْكُمْ

وَإِنِّي فَضَّلْتُكُمْ عَلَى الْعَالَمِينَ ﴿۳۸﴾

تہا کوں بڑی تے بے شک تہا کوں فضیلت بڑی اوں زمانے دے
سارے لوکیں تیں۔

وَاتَّقُوا يَوْمًا لَا تَجْزِي نَفْسٌ عَنْ نَفْسٍ شَيْئًا وَلَا يُقْبَلُ مِنْهَا شَفَاعَةٌ وَلَا يُؤْخَذُ مِنْهَا عَدْلٌ وَلَا هُمْ يُنصَرُونَ ﴿۳۹﴾

۳۹۔ تے تیں اوں بڑے کئیں بڑو جڈیاں کوں کم نہ اوسی کیں
دے کچھ وی تے نہ اوندے کیتے کوئی سفارش منی ویسی تے نہ اودے
وہ اندرے وچ کوئی شے گدھی ویسی نہ اوندی کوئی امداد کیتی ویسی۔

وَإِذْ يَجْعَلُكَ مِنْ آلِ فِرْعَوْنَ يَسُومُونَكَ سُوءَ الْعَذَابِ
يَذُحُّونَ إِنْسَاءَ كُفْرٍ وَاسْتَجِبُونَ نِسَاءَ كُفْرٍ فِي ذَلِكُمْ
بَلَاءٌ مِّن رَّبِّكُمْ عَظِيمٌ ﴿۴۰﴾

۴۰۔ تے جڈیاں اساں تہا کوں چھڑوائے (بچائے) فرعونیں کئیں او
تہا کوں بڑا دھاڑ کھا عذاب پچندے بن۔ تہا بڑے پتریں کوں مار
گھیندے بن تے تہا بڑی تربیتیں کوں جیندا رکھیندے بن تے
اینڈے وچ تہا بڑے رب دا تہا بڑے تے بہوں وڈا احسان ہا۔

وَإِذْ قَرْنَا بِكُمْ الْبَحْرَ فَأَجْنَحْنَكُمْ وَاعْرِقْنَا آلَ فِرْعَوْنَ
وَأَنْتُمْ تَنْظُرُونَ ﴿۴۱﴾

۴۱۔ جڈیاں اساں تہا بڑے کیتے سندر کوں چیر جاتا تے تہا کوں بچا
گدھاتے غرق کر ڈیا فرعونیں کوں تے تیں بڈے کھوڑے ہا دے۔

وَإِذْ وَعَدْنَا مُوسَىٰ أَرْبَعِينَ لَيْلَةً ثُمَّ اتَّخَذْتُمُ الْعِجْلَ
مِنْ بَعْدِهِ وَأَنْتُمْ ظَالِمُونَ ﴿۴۲﴾

۴۲۔ تے جڈیاں اساں وعدہ کیا موسیٰ تال چالی راتیں داتے تیں اوندی
کنڈ پچھو کب گاہے کوں (معبود) بنا گدھا پکی گال لے بے کہ تیں
وڈے ظالم ہا دے۔

ثُمَّ عَفَوْنَا عَنْكُمْ مِّن بَعْدِ ذَلِكَ لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ ﴿۴۳﴾

۴۳۔ ول اساں تہا کوں اینڈے بعد معاف کر ڈیا تیں تیں
الہ سببیں دا شکر کرو۔

وَإِذْ آتَيْنَا مُوسَىٰ الْكِتَابَ وَالْفُرْقَانَ لَعَلَّكُمْ تَهْتَدُونَ ﴿۴۴﴾

۴۴۔ تے جڈیاں اساں موسیٰ کوں کتاب بڑی ہائی تے معجزات بڑے
بن تیں تیں جو تیں ہدایت پاؤ۔

وَإِذْ قَالَ مُوسَىٰ لِقَوْمِهِ يُقَوْمِ إِنَّمَا ظَلَمْتُمْ أَنْفُسَكُمْ
بِاتِّخَاذِكُمُ الْعِجْلَ فَتَوْبُوا إِلَىٰ بَارِكِكُمْ فَاقْتُلُوا أَنْفُسَكُمْ
ذَٰلِكُمْ خَبَرٌ لَّكُمْ عِندَ بَارِكِكُمْ فَتَابَ عَلَيْكُمْ إِنَّهُ هُوَ
التَّوَّابُ الرَّحِيمُ ﴿۴۵﴾

۴۵۔ تے موسیٰ اپنی قوم کوں اکھیا جوںے میڈی قوم بے شک تیں
گاہے کوں (معبود) بنا کے اپنے اتے دڑا ظلم کیتے بن تیں تیں اپنے
پیدا کر ڈ والے کئیں تو بہ کرو تے اپنے من کوں مار گھنو۔ اے
تہا بڑے کیتے تہا بڑے رب دے حضور چنگائی اے او تہا بڑے اتے
رمت کر لے بے شک او تو بہ قبول کر ڈ والا تے وڈا مہربان ہا۔

وَإِذْ قُلْتُمْ لِمُوسَىٰ لَن نُّؤْمِنَ لَكَ حَتَّىٰ نَرَىٰ اللَّهَ تَجَرَّةً
فَأَخَذْنَا لَكُمْ الضُّعْفَةَ وَأَنْتُمْ تَنْظُرُونَ ﴿۴۶﴾

۴۶۔ تے جڈیاں تیں اکھیا اے موسیٰ اساں تیکوں اوتیں کڈا ہیں
نہ فیسوں جے تیں التدریس کوں ظاہر نہ پچھ گھنوں۔ ول تہا کوں
پچھو گدھا۔ تہا کسرت دا لے عذاب پچھو گدھا تے

تساں بڑے روگیا ہوئے۔

۵۷۔ دل اسان تہا کوں تہا بڑی تباہی سے بعد اٹھایا ہاے متاں
تساں التدریس دا شکر کرو۔

۵۸۔ تے اسان تہا بڑے اُتے جھڑدی چھاں کیتے تے تہا بڑے واسطے
کھسپیاں تے پیڑے ہما نے رہیا کیتے اسان کما و جو پاک شبیں
اسان تہا کوں بڑے تے ساڈے تے انہیں علم نہیں کیتا اپنے اتے
علم کیتے نے۔

۵۹۔ جیڑاں اسان انہیں کوں آکھیا ایں دستی وچ پہرہ و نچو تے تساں
رج کے کما و جھو تہا بڑی مرضی آوے تے تساں پورا اکھن میندے
ہوئیں دروازے وچ پیہو تے آہرے و نچو ساڈا بار ہوا کر اسان
تہا بڑے گناہ جنم بوسرتے اسان چنگائی کرن والیں کوں زیادہ دیندے
نہیں

۶۰۔ انہیں ظالمیں اوں گال کوں بدل ڈتا جیری اسان انہیں کوں آکھی
ہانی جنہیں اسے ظلم کیتا با انہیں اسان آساں کنیں غلاب لہایا ہا ایں
واسطے جواو اکھن نہ میندے ہن۔

۶۱۔ تے جیڑاں حضرت موسیٰ نے اپنی قوم کیتے پانی منگیا ہا تے
اسان آکھیا مارا پٹے سولے کوں اوں پتھرتیں پچھیں اوں کنے
بارہ چشمے وہن لگ پئے۔ سارے لوک ایں اپنے اپنے تڑکوں
بھٹیکا کر گدھا (اسان آکھیا) التدریس دے رزق کنیں کھا و
تے پیو تے زمین وچ گہڑ گھٹن کیتے نہ پھرو۔

۶۲۔ تے جیڑاں تساں آکھیا اے موسیٰ اسان ہک کھانے تے
کڈا ایں صبر نہ کر سون توں دعا کر ساڈے کیتے اپنے رب کنیں
جو زمین جو کچھ پیدا کریندی او ساڈے کیتے پیدا کرے جیڑیں
سبزیاں پاپیاں، کٹک، مورھی دی دال تے وسل (اوں ویلیے
التدریس آکھیا) جوتساں چنگی شے دے بدلے لگی شے واناوٹ
چاہندے (ہن تساں) کہیں شہر وچ پہرہ و نچو بے شک جو

ثُمَّ بَعَثْنَاهُمْ مِنْ بَعْدِ مَوْتِهِمْ لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ ﴿۵۷﴾

و ظَلَّلْنَا عَلَيْكُمُ الْغَمَامَ وَأَنزَلْنَا عَلَيْكُمُ الْمَنَّاءَ وَ
السَّلْوى كُلُوا مِنْ طَيِّبَاتِ مَا رَزَقْنَاكُمْ وَمَا ظَلَمُونَا وَ
لَكِنْ كَانُوا أَنْفُسَهُمْ يَظْلِمُونَ ﴿۵۸﴾

وَإِذْ قُلْنَا ادْخُلُوا هَذِهِ الْقَرْيَةَ فَلَؤَالِهَا هِيَ شَأْنُكُمْ
رَعْدًا وَادْخُلُوا الْبَابَ سُجَّدًا وَقُولُوا حِطَّةٌ نَغْفِرْ لَكُمْ
خَطِيئَتَكُمْ وَسَنُرِيدُ الْحَسَنِينَ ﴿۵۹﴾

فَبَدَّلَ الَّذِينَ ظَلَمُوا قَوْلًا غَيْرَ الَّذِي قِيلَ لَهُمْ
فَأَنزَلْنَا عَلَى الَّذِينَ ظَلَمُوا رِجْزًا مِنَ السَّمَاءِ بِمَا
كَانُوا يَفْسُقُونَ ﴿۶۰﴾

وَإِذِ اسْتَسْقَى مُوسَى لِقَوْمِهِ فَقُلْنَا اضْرِبْ بِعَصَاكَ
الْحَجَرَ فَانفَجَرَتْ مِنْهُ اثْنَتَا عَشْرَةَ نَضِيبًا قَدْ
عَلِمَ كُلُّ أَنَاثٍ مَشْرَبَهُمْ كُلُوا وَاشْرَبُوا مِنْ رِزْقِ
اللَّهِ وَلَا تَغْنَوْا فِي الْأَرْضِ مُفْسِدِينَ ﴿۶۱﴾

وَإِذْ قُلْتُمْ يَا مُوسَى لَنْ نَصْبِرَ عَلَى طَعَامٍ وَاحِدٍ فَادْعُ
لَنَا رِزْقًا يُخْرِجُ لَنَا مِمَّا تَنْبِتُ الْأَرْضُ مِنْ بَقْلِهَا وَ
قَتَائِهَا وَنُومِهَا وَعَدَسِهَا وَبَصَلِهَا قَالَ أَتَسْتَبْدِلُونَ
الَّذِي هُوَ آذَنٌ بِالَّذِي هُوَ خَيْرٌ أَهْضُوا هَضْمًا فَإِنَّ
لَكُمْ مَا سَأَلْتُمْ وَخَضِرَتْ عَلَيْهِمُ الذِّلَّةُ وَالسَّكَنَةُ
وَبَاءَ وَبَغَضِبَ مِنَ اللَّهِ ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ كَانُوا يَكْفُرُونَ

يَا أَيُّهَا اللَّهُ وَيَقْتُلُونَ النَّبِيَّاتِ بِغَيْرِ الْحَقِّ ذَلِكَ بِمَا عَصَوْا وَكَانُوا يَعْتَدُونَ ﴿٦٠﴾

کبھ تساں منگدے، تمہا کوں مل ویسی تے انہیں کوں ذلیل تے بے وس کر ڈتا گیا تے او اللہ سیس دی کاوڑ بیٹھ آگئے اے اس واسطے تھیا جو انہیں اللہ سیس دی آیتیں کوں نہ منیا با تے نیس کوں ناحق قتل کر ڈ دی کو شش کریدے ہن۔ اس واسطے جو انہیں اکھن نہ منیا تے مدکین ودھ گئے ہن۔

إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَالَّذِينَ هَادُوا وَالصَّابِرِينَ فِي الْغَمِّ وَالْآخِرِ وَعَمِلَ صَالِحًا فَلَهُمْ أَجْرُهُمْ عِنْدَ رَبِّهِمْ وَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ ﴿٦١﴾

۶۰۔ بے شک اولو کہ جنہیں من گدھے تے یہودی تے عیسائی تے مابی (انہیں وچوں) اجر بے لوکس اللہ سیس کوں تے قیامت دے ڈیند کون من گدھے تے چنگے کم کیتے انہیں کیتے انہیں دے رب کنیں اجر بے انہیں کوں نہ کوئی ڈر تے نہ او مونجھے تھین۔

وَإِذْ أَخَذْنَا مِيثَاقَكُمْ وَرَفَعْنَا فَوْقَكُمُ الطُّورَ خُذُوا مَا آتَيْنَاكُمْ بِقُوَّةٍ وَادْكُرُوا مَا فِيهِ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ ﴿٦٢﴾

۶۱۔ تے جڈاں اساں تساں کیں لپکا وعدہ گدھا ہا تے تساں اُچھے زورہ طور دے تلے کھڑے باوے (اساں تمہا کوں اکھیا با) جیر ہی شے اساں تمہا کوں ڈیوں اونکوں پورے زور نال بھیکا کرو جو اوندے وچ، اونکوں یاد رکھو تاں جو تساں متقی بن وئجو۔

ثُمَّ تَوَلَّيْتُمْ مِّنْ بَعْدِ ذَلِكَ فَلَوْلَا فَضْلُ اللَّهِ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَتُهُ لَكُنْتُمْ مِنَ الْخَاسِرِينَ ﴿٦٣﴾

۶۲۔ ول تساں ایندے بعد پھر گویو جے تمہا ڈے اتے اللہ دا فضل تے رحمت نہ ہوندی تے تساں انہیں وچو تھی وئجو با جنہیں کوں گھانا تھیندے۔

وَلَقَدْ عَلِمْتُمُ الَّذِينَ اعْتَدُوا مِنْكُمْ فِي السَّبْتِ فَقُلْنَا لَهُمْ كُونُوا قِرَدَةً خَاسِرِينَ ﴿٦٤﴾

۶۳۔ تے تساں انہیں کوں وی سہان گدھا با جیر بے چٹن چٹن (سینچرا دے معاملے وچ) بہوں ودھ گئے ہن۔ اساں انہیں کوں اکھیا جو تساں ذلیل بندہ (بھولوں) بن وئجو۔

فَجَعَلْنَاهَا نَكَالًا لِّمَا بَيْنَ يَدَيْهَا وَمَا خَلْفَهَا وَمَوْعِظَةً لِّلْمُتَّقِينَ ﴿٦٥﴾

۶۴۔ اساں انہیں کوں عبرت بنا ڈتا انہیں لوکس واسطے وی جیرے اوں ویلے ہن پے تے بعد آلیں کیتے وی تے ہمہیز گاریں کیتے نصیحت بنا ڈتا۔

وَإِذْ قَالَ مُوسَى لِقَوْمِهِ إِنَّ اللَّهَ يَأْمُرُكُمْ أَنْ تَذْبَحُوا بَقَرَةً قَالُوا أَتَتَّخِذُنَا هُزُوًا قَالَ أَعُوذُ بِاللَّهِ أَنْ أَكُونَ

۶۵۔ تے جڈاں حضرت موسیٰ اپنی قوم کوں اکھیا کہ اللہ سیس تمہا کوں حکم ڈتے جو تساں گنجل کوہو۔ انہیں اکھیا جو توں ساڈے نال

مِنَ الْجَاهِلِينَ ۝۹

بٹ مریندا پیس۔ حضرت موسیٰ اکھیا میں اللہ سیں کئے پناہ
مگداں جو میں جاہلین و جہتمی و نہاں۔

قَالُوا ادْعُ لَنَا رَبَّكَ يُبَيِّنْ لَنَا مَا هِيَ قَالَ إِنَّهُ يَقُولُ
إِنَّهَا بَقَرَةٌ لَا فَارِصٌ ذَلَا بِكُمْ عَوَانٌ بَيْنَ ذَلِكَ
فَاعْمَلُوا مَا تُؤْمَرُونَ ۝۱۰

۹۔ انہیں اکھیا توں ساڈے کیتے اپنے رب کئے دعا کرو ساکوں
ڈسے جو اوگنوں کنجھی۔ حضرت موسیٰ اکھیا کر بے شک اللہ
سیں آہرے جو اوگنوں نہ پڑھی۔ تے نہ گابی۔ ایندے
وچ دچکار۔ تہا کوں جیرھا حکم ڈتا گئے اوں کرو۔

قَالُوا ادْعُ لَنَا رَبَّكَ يُبَيِّنْ لَنَا مَا لَوْهَا
قَالَ إِنَّهُ يَقُولُ إِنَّهَا بَقَرَةٌ صَفَرَاءٌ فَاقِعٌ لَّوْنُهَا
تَسْرُ النَّظِيرِينَ ۝۱۱

۱۰۔ انہیں اکھیا توں اپنے رب کئے دعا کر کے کیتے دعا کر کے
پچھ جو اوں گنوں دارنگ کیجھا۔ حضرت موسیٰ اکھیا او
آہرے جو اوگنوں پہلی۔ تے گماہٹ (ہلدا) آلی کارا وندا
رنگ و ڈیکھن والیں کوں بڑا چکا گلدے۔

قَالُوا ادْعُ لَنَا رَبَّكَ يُبَيِّنْ لَنَا مَا هِيَ إِنَّ الْبَقَرَ تَشْبَهُ
عَلَيْنَا وَإِنَّا إِن شَاءَ اللَّهُ لَمُهْتَدُونَ ۝۱۲

۱۱۔ انہیں اکھیا توں ساڈے کیتے دعا کر کے اپنے رب کئے پچھ
جو اوگنوں کنجھی بے شک ساڈے کیتے اوگنوں نشا ترے سجا پو
نیں رہی۔ تے ہن جے اللہ سیں چاہیا تے اسان ہدایت پاگھنوں۔
۱۲۔ حضرت موسیٰ اکھیا بے شک اللہ سیں آہرے جو اوگنوں نہ بین
تے ہل دہان کیتے جپائی گئی۔ تے نہ ہی رڑھ کوں پائی پلیدی۔
ٹھیک ٹھاک۔ تے اوندے وچ کوئی عیب نہیں۔ (آخر اکھیر نے
جو ہن تیں سچی گال کیتی اے ول انہیں گنوں گنھی تے سچی گال اے
ہے کہ انہیں دا اے کم کرن دارو۔ کا ناں با۔

قَالَ إِنَّهُ يَقُولُ إِنَّهَا بَقَرَةٌ لَا ذَلُولَ تُثِيرُ الْأَرْضَ
وَلَا تَسْقِي الْحَرثَ مُسَلَّمَةٌ لَا شِيَةَ فِيهَا قَالُوا الْإِن
جَنَّتْ بِالْحَبِّ ذَلَّ بِحَوْهَا وَمَا كَاذُوا يَفْعَلُونَ ۝۱۳

۱۳۔ اوں دیکھے کوں وی یاد رکھو جیڑاں تہاں ہک (وڈے) آدمی
کوں قتل کر ڈتا۔ ول تہاں اوندے قتل دے بارے وچ جھوٹا کیتا
تے اللہ سیں جیرھی گال تہاں کیندے ہاوے اوں کوں ظاہر
کرن والا۔

وَإِذْ قَتَلْتُمْ نَفْسًا فَادْرَأْهُم فِيهَا وَاللَّهُ خُزِّرَ مَا
كُنْتُمْ تَكْتُمُونَ ۝۱۴

۱۴۔ ول اسان اکھیا ایندی بعض جاہلین کوں بعض نال رلا کے ڈیکھو
تے ایویں اللہ سیں مونس برٹیں کوں جیندا کریندے۔ اے تہا کوں
پیشیاں نشانیاں دکھیندے تہاں جو تہاں عقل نال کم گنور۔

فَقُلْنَا اضْرِبُوهُ بِبَعْضِهَا كَذَلِكَ يُبَيِّنُ اللَّهُ
الْمُتَىٰ وَ يُرِيكُمْ آيَاتِهِ لَعَلَّكُمْ
تَعْقِلُونَ ۝۱۵

۱۵۔ کچھیں تہا بے دل ایندے بعد سمت تھی گئے ایویں جویں

ثُمَّ قَسَتْ قُلُوبُكُمْ عَنْ بَعْدِ ذَلِكَ فَهِيَ كَالْحِجَارَةِ

أَوْ أَشَدُّ قَسْوَةً وَإِنَّ مِنَ الْحِجَارَةِ لَمَا يَتَفَجَّرُ مِنْهُ
الْأَنْهَارُ وَإِنَّ مِنْهَا لَمَا يَسْقَى فَيُخْرِجُ مِنْهَا الْمَاءَ
وَإِنَّ مِنْهَا لَمَا يَهْبِطُ مِنْ خَشْيَةِ اللَّهِ وَمَا اللَّهُ
بِغَافِلٍ عَمَّا تَعْمَلُونَ ﴿۵﴾

پتھر پھونکنا یا اول کئیں دی ودھ سخت۔ بے شک کچھ پتھر ایٹھے
ہن جنہیں کئیں نہراں ویہ پوندن تے سہی گال لے سبے ہرے شک
کچھ پتھر ایٹھے ہن جیرے ترندن تے انہیں وچوں پانی نکل ندرے۔
تے بے شک کچھ دل ایٹھے ہن جیرے اندرین دے ڈر کئیں
اللہ دے اگوڑے پوندن تے اللہ سیں جو تساں کریندے، انہیں
کئیں بے خبر نہیں۔

اَفَتَطْمَعُونَ اَنْ يُّؤْمِنُوا لَكُمْ وَقَدْ كَانَ فَرِيقٌ مِنْهُمْ
يَسْمَعُونَ كَلِمَ اللَّهِ ثُمَّ يَنْحَرِفُونَ مِنْ بَعْدِ مَا عَقِلُوْهُ
وَهُمْ يَعْلَمُونَ ﴿۶﴾

۷۔ اے مسلمانو! کیا تساں ابن گال دی امید رکھیندے؟ جو او
تہا بڑی گال کول من گھنن تے سہی گال لے سبے جو انہیں وچوں ہک
لؤلہ ایٹھا، جیرا اللہ سیں دی گالیں کول سندرے تے سمجھن دے بعد
اوندا مطلب وٹا پوندن تے انہیں کول ایندایتہ ہرندے۔

وَإِذَا قَالُوا اٰمَنُوا قَالُوا اٰمَنَّا وَلَٰكِنْ اِنْ بَعْضُ
اِلٰى بَعْضٍ قَالُوا اَتَّخِذُوْنَهُمْ مِّمَّا فَتَحَ اللَّهُ عَلَيْكُمْ
يُجَاجِلُوْكُمْ بِهٖ عِنْدَ رَبِّكُمْ اَفَلَا تَعْقِلُوْنَ ﴿۷﴾

۷۔ تے جیرے ویلے او مدن منن والیں کول آہن اسان
ایمان گھن آئے یں تے جیرے ویلے ہک بوجے کول انج
مدن تے او آہن کیا تساں انہیں کول او گالیں ڈسیندے؟
جیرہیاں اللہ سیں تہا بڑے اُتے ظاہر کیتن تے نتیجہ اے نکلی
جو او تہا بڑے نال تہا بڑے رب دے اگو حجتاں کر لیں۔ تساں عقل
نال کم کیوں نوزے گھندے۔

اَوَلَا يَعْلَمُوْنَ اَنَّ اللّٰهَ يَعْلَمُ مَا يُسِرُّوْنَ وَ مَا يُعْلِنُوْنَ ﴿۸﴾

۸۔ کیا او ایں گال کول نہیں چاندے جو بے شک اللہ سیں جو
کچھ او کیندن تے جو کچھ او ظاہر کریندن او کول چاندے۔

وَمِنْهُمْ اٰمِنُوْنَ لَا يَعْلَمُوْنَ الْكِتٰبَ اِلَّا اَقَاوِيْ وَلَٰنْ هُمْ
اِلَّا يَظُنُّوْنَ ﴿۹﴾

۹۔ تے انہیں وچوں کچھ لوک ان پڑھن سوائے انہیں گالیں دے
جیرہیاں کوڑیاں ہن بیا اپنی کتاب دا کوئی علم نہیں رکھیندے او
صرف تیکے مریندن۔

قَوْلٍ لِّلَّذِيْنَ يَكْتُمُوْنَ الْكِتٰبَ اٰيٰدِيْهِمْ ثُمَّ يَقُوْلُوْنَ
هٰذَا مِنْ عِنْدِ اللّٰهِ لِيَسْتَرْوٰاْ بِهٖ تَنۢتَازِلًا قَوْلٍ
لَّهُمْ مِمَّا كَتَبَتْ اٰيٰدِيْهِمْ وَوَيْلٌ لَهُمْ مِّمَّا يَكْسِبُوْنَ ﴿۱۰﴾

۱۰۔ تے ہلاکت انہیں لوکیں واسطے جیرے اپنے ہتھیں نال کتاب
لکھن تے ول آہن اے اللہ سیں کول آئی؟ تاں جو او
ایندہ طور ایں ہاں مل گھن۔ تے ہلاکت انہیں واسطے اپنے ہتھیں
نال لکھن دی وجہ نال تے ہلاکت انہیں واسطے جو او کیندن۔

وَقَالُوْا لَنۢ نَّصۡنَا النَّارَ اِلَّا اَيَّامًا مَّعۡدُوۡدَةً قُلْ

۱۱۔ تے او یہودی، آہن ساکول بھا اصولوں بگسی سوائے

اتَّخَذَ ثَمَرُ عِنْدَ اللَّهِ عَهْدًا فَلَنْ يَخْلَفَ اللَّهُ عَهْدَكَ
أَمْ تَقُولُونَ عَلَى اللَّهِ مَا لَا تَعْلَمُونَ ﴿۸۱﴾

بَلَى مَنْ كَسَبَ سَيِّئَةً وَأَحَاطَتْ بِهِ خَاطِبَتُهُ أُولَٰئِكَ
أَصْحَابُ النَّارِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ﴿۸۲﴾

وَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ الْجَنَّةِ
هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ﴿۸۳﴾

وَإِذْ أَخَذْنَا مِيثَاقَ بَنِي إِسْرَٰءِيلَ لَا تَعْبُدُونَ إِلَّا
اللَّهَ ۚ بِالْوَالِدَيْنِ إِحْسَانًا وَذِي الْقُرْبَىٰ وَالْيَتَامَىٰ
وَالْمَسْكِينِ وَقُولُوا لِلنَّاسِ حُسْنًا ۚ وَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ
وَآتُوا الزَّكَاةَ ۖ ثُمَّ تَوَلَّيْتُمْ إِلَّا قَلِيلًا مِّنْكُمْ وَأَنتُمْ
مُعْرِضُونَ ﴿۸۴﴾

وَإِذْ أَخَذْنَا مِيثَاقَكُمْ لَا تَسْفِكُونَ دِمَآءَكُمْ وَلَا
تُخْرِجُونَ أَنْفُسَكُمْ مِنْ دِيَارِكُمْ ثُمَّ أَقْرَرْتُمْ وَأَنتُمْ
تَشْهَدُونَ ﴿۸۵﴾

ثُمَّ أَنتُمْ هَٰؤُلَاءِ تَقْتُلُونَ أَنْفُسَكُمْ وَتُخْرِجُونَ فِرْيَةً
مِّنْكُمْ مَنْ دِيَارِهِمْ تَتَطَهَّرُونَ عَلَيْهِمْ بِالْإِثْمِ
وَالْعُدْوَانِ وَإِنْ يَأْتُوكُمْ أُسْرَىٰ تَقْتُلُوهُمْ وَهُوَ
مُحَرَّمٌ عَلَيْكُمْ إِخْرَاجُهُمْ أَفَتَوَمِّنُونَ بِبَعْضِ
الْكِتَابِ وَتَكْفُرُونَ بِبَعْضٍ فَمَا جَزَاءُ مَنْ يَفْعَلُ
ذَٰلِكَ مِنْكُمْ إِلَّا خِزْيٌ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَيَوْمَ الْقِيَمَةِ

تھوڑے جہاں میں ہے۔ اے رسول توں اکھ کیا گدھی بیٹھے
۸۱۔ التاس۔ التاسیں کیں کوئی وعدہ تے دل التاسیں اپنے
وعدے دی خلاف ورزی کڈاہیں نہ کرلیسی۔ یا التاس التاسیں دے
خلاف کوئی ایجی گال پئے آبدے ۸۲۔ جیندا تہا کوں پتہ کاہ نہیں۔
۸۳۔ ہاں لے سچ جیرے نوک گندہ کم کرلیں تے اوگن گی انہیں
کوں دلیٹ گھسی تے ایجیے لوک دوزخی ہن تے او بہوں دیر تک
اوندرے وچ رہن۔

۸۴۔ تے جنہیں من گھدے تے نیک عمل کیتے نیں لے جنتی
ہن تے اوندرے وچ ہمیشہ تے یگا رہن۔

۸۵۔ تے اوں ویلھے کوں یاد کرو جڈاں اساں بنی اسرائیل کیں
پکا وعدہ گدھا جو تاساں التاسیں دے سوا کہیں دی عبادت نہ کرو
تے بیو ماناں چنگا سلوک کرو تے گھائے سکے تے یتیمیں تے
مسکین نال وی چنگا سلوک کرو تے لوکین نال چنگی گال کیتی کرو تے
نماز باجماعت ٹھہا کے پڑھو تے زکوٰۃ ڈلو پھیں تہا ڈے وچو
تھوڑے بندیں دے سوا باقی سارے پھر گئے تے تاساں من
پیر گدھے۔

۸۶۔ تے اوں ویلھے کوں یاد کرو جڈاں اساں تاساں کیں پکا وعدہ
گدھا باجو تاساں آپت وچ ہک پے دی رت نہ وھیو۔ تے نہ
تاساں اپنے آپ کوں اپنے گھریں وچو کڈھیں وول تاساں ایں گالیں ہن گدھا با
تے تاساں ایں گال دے گواہو۔

۸۷۔ ول تاساں او ہے ہڑے جیرے ہک پے کوں قل کریتے
۸۸۔ تے تاساں اپنے وچو ہک ٹولے کوں انہیں دے گھریں وچو باہر
کڈھیندے ۸۹۔ تے مد کریندے ۹۰۔ انہیں دے خلاف گندہ تے ظلم
نال ہک پے دی تے جے تہا ڈو قیدی تھ کے آون تے تاساں
فدیہ بٹے کے چھڑوا گھندے ۹۱۔ انہیں دے چھڑواو تے تہا ڈے
اتے حرام کھا گیا کیا تاساں منیدے ۹۲۔ کتاب دے کجھ حصے کوں

يُرْذَوْنَ إِلَىٰ أَشَدِّ الْعَذَابِ وَمَا اللَّهُ بِغَافِلٍ عَمَّا تَعْمَلُونَ ﴿۸۷﴾

تے کچھ سے دالکار کریندے؟ (تساں ڈسو جو) اوکوں بی کیا سزا مل سگدی؟ جیرھا تہا ڈے وچوں ایجا کم کرے سوائے اس دنیا وچ رسوائی دے تے جینہ قیامت دے ڈاڈھے عذاب دو وولائے ولین تے اللہ سیس بے خبر نہیں جو تساں کریندے؟

أُولَٰئِكَ الَّذِينَ اشْتَرُوا الْحَيٰوةَ الدُّنْيَا بِالْآخِرَةِ فَلَا يَخَفُ عَنْهُمْ الْعَذَابُ وَلَا هُمْ يُنصَرُونَ ﴿۸۸﴾

۸۷۔ ایسے لوکن جنہیں دنیا دی زندگی کوں مل گھن گھدھے آخرت دے وٹاندرے وچ تے انہیں تے عذاب ہولانہ کیتا ویسی تے نہ انہیں دی امداد کیتی ویسی۔

وَلَقَدْ آتَيْنَا مُوسَى الْكِتَابَ وَفَقَيْنَا مِنْ بَعْدِهِ بِالرُّسُلِ وَآتَيْنَا عِيسَى ابْنَ مَرْيَمَ الْبَيِّنَاتِ وَأَيَّدْنَاهُ بِرُوحِ الْقُدُسِ أَفَكُلَّمَا جَاءَكُمْ رَسُولٌ بِمَا لَا تَهْوَىٰ أَنْفُسُكُمُ اسْتَكْبَرْتُمْ فَفَرِيقًا كَذَّبْتُمْ وَفَرِيقًا تَقْتُلُونَ ﴿۸۹﴾

۸۸۔ تے اساں بے شک حضرت موسیٰ کوں کتاب ڈتی تے اوندرے بعد اساں اوندرے دین دی خدمت کیتے پٹھے بہوں رسول تے اساں ابن مریم کوں کھلے کھلے نشان ڈتے تے اساں اوندی امداد کیتی روح القدس نال۔ جیڑاں وی تہا ڈو کوئی رسول آئے جنہیں کوں پسند نہ کریندے سن تہا ڈے دل تساں وڈائی کریندے ہوئیں کنہائیں کوں جھٹلا جاتا تے کنہائیں کوں قتل کر ڈتا۔

وَقَالُوا قُلُوبُنَا غُلْفٌ بَلْ لَعَنَهُمُ اللَّهُ بِكُفْرِهِمْ فَقَلِيلًا مَّا يُؤْمِنُونَ ﴿۹۰﴾

۸۹۔ تے انہیں آکھئے ساڈے دلیں تے پردن پر سیج لے ہے جو اللہ سیس انہیں تے لعنت کیتی انہیں دے انکار دی وجہ نال تے بہوں تھوڑن جیرھے ایساں گھن آئن۔

وَلَمَّا جَاءَهُمْ كِتَابٌ مِنْ عِنْدِ اللَّهِ مُصَدِّقٌ لِمَا مَعَهُمْ وَكَانُوا مِنْ قَبْلُ يَسْتَفْتِحُونَ عَلَى الَّذِينَ كَفَرُوا فَهُمْ قَالُوا جَاءَهُمْ مَا عَرَفُوا كَفَرُوا بِهِ فَلَعْنَهُ اللَّهُ عَلَى الْكَافِرِينَ ﴿۹۱﴾

۹۰۔ تے جیڑاں انہیں دو کتاب آئی اللہ کنیں جیرھی کتاب اوندی پیشگوئیں دی تصدیق کریندی، جیرھی انہیں کنیں ہے۔ تے ایس کنیں پہلے اوکا فری تے فتح پاؤن دی دعا منگدے سن۔ جیڑاں انہیں کنیں او شے آئی جیرھی انہیں سچان گدھی؟ تے دل اوندا انکار کر ڈتے نیں۔ ایجھے نہ منٹ وائیں تیں اللہ سیس دی لعنت۔

يُنَسِّأُ اشْتَرَوْا بِهِ أَنْفُسَهُمْ أَن يَكْفُرُوا بِمَا أَنزَلَ اللَّهُ بَعِثْنَا أَنْ يُنَزِّلَ اللَّهُ مِنْ فَضْلِهِ عَلَىٰ مَنْ يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ فَبَاءُوا بِغَضَبٍ عَلَىٰ غَضَبٍ وَلِلْكَافِرِينَ عَذَابٌ مُهِينٌ ﴿۹۲﴾

۹۱۔ لے بہوں گندی شے ہے جینہ دے وٹاندرے وچ انہیں اپنی جان کوں وچا ہوئے اوواں گال دالکار کریندن جیرھی اللہ سیس لبائی؟ وگڑو کے جو اللہ سیس اپنے بندیں وچوں جینہ دے اتے چاہندے فضل کیوں کریندے۔ اوایں وجہ کنیں اللہ سیس

دی ہک کاوڑ دے بعد پی کاوڑ تلے آئے تے کافریں کیتے ذلیل
کون والا عذاب۔

۹۲۔ تے جڈیاں اساں انہیں کول آکھئے کہ من گھنوجرا تعلیم اللہ سٹیس
لہائی ۶۔ انہیں آکھئے اساں اوکول تہاں من گھندے پس جیڑی ساڈو
آئی ۷۔ تے ادنیٰ منیدے اوکول جیڑی اوندے علاوہ ۸۔
تے بے شک او سچ تے جوا انہیں کنیں ہے اوندی دی تصدیق
کریدی ۹۔ توں آکھ تہاں کیوں قتل کریدے باوے۔ اللہ سٹیس
دے نیس کول ایں کنیں پہلے جے تہاں پچھے منٹوالے باوے
۹۳۔ تے تہاڈو جڈیاں آئے موسیٰ کھلے کھلے نشان گھن کے ول
تہاں اوندے فوجی دے بعد گاہے کول خدا بنا گدھا تے تہاں دڑے
ظلم کرن والے باوے۔

۹۴۔ تے جڈیاں اساں تہاں کنیں لکا وعدہ گدھا ماتے تہاں طور
روہ دے تلے کھڑے باوے رستے تہاں کول آکھیا باوے ابو اس
تہاں کول دے اوکول پورے زور نال جھیکا کرو تے سٹو۔ انہیں
آکھئے اساں سن گدھے تے منیدے نئے سچ لے ہے جوا انہیں
دے کفر دی وجہ نال انہیں دے دلیں وچ گاہے دی محبت
گھر بنا گدھا توں آکھ دے او بہوں بُری ۷۔ جیڑی گال دا تہاڈا
ایمان تہاں کول علم ڈنیدے جے تہاں پچھے ایماندار ہوے۔
۹۵۔ توں آکھ دے جے کر آخرت دا گھر اللہ دے نزدیک نہیں لوکس
کول چھوڑ کے خالص تہاڈے واسطے ہئے تے موت منگو جے
تہاں پچھے ۸۔

۹۶۔ تے لے لوک اپنے جتیں نال جیڑی کمانی ابو پٹی
کھڑن کڈا دیں دی موت نہ منگن تے اللہ سٹیس خالص کول دڑا
چاندے۔

۹۷۔ تے توں بے شک لوکس کنیں انہیں کول تے جیڑے مشرک ہن
انہیں کول زندگی دا زیادہ بھائیٹیں۔ انہیں وچ ہر آدمی لے چاہندے

وَإِذَا قِيلَ لَهُمُ امْنُوا بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ قَالُوا نُوْمِنُ بِمَا
أُنْزِلَ عَلَيْنَا وَنَكْفُرُ بِمَا وَرَاءَهُ وَهُوَ الْحَقُّ
مُصَدِّقًا لِّمَا مَعَهُمْ قُلْ فَلِمَ تَقْتُلُونَ أَنْبِيَاءَ اللَّهِ
مِنْ قَبْلُ إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ ﴿٩٦﴾

وَلَقَدْ جَاءَكُمْ مُوسَىٰ بِالْبَيِّنَاتِ ثُمَّ اتَّخَذْتُمُ الْعِجْلَ
مِنْ بَعْدِهِ وَأَنْتُمْ ظَالِمُونَ ﴿٩٧﴾

وَإِذْ أَخَذْنَا مِيثَاقَكُمْ وَرَفَعْنَا فَوْقَكُمُ الطُّورَ
خُذُوا مَا آتَيْنَاكُمْ بِقُوَّةٍ وَاسْعَوْا قَالُوا
سِعِينَا وَ عَصَيْنَا وَأَشْرَبُوا فِي قُلُوبِهِمُ
الْعِجْلَ بِكُفْرِهِمْ قُلْ يَسُّا يَأْمُرُكُمْ بِهِ
إِيمَانُكُمْ إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ ﴿٩٨﴾

قُلْ إِنْ كُنْتُمْ لَكُمْ الدَّارُ الْآخِرَةُ عِنْدَ اللَّهِ خَالِصَةً مِنْ
دُونِ النَّاسِ فَتَمَنَّوْا الْمَوْتَ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿٩٩﴾

وَلَنْ يَتَمَنَّوْهُ أَبَدًا بِمَا قَدَّمَتْ أَيْدِيهِمْ وَاللَّهُ
عَلِيمٌ بِالظَّالِمِينَ ﴿١٠٠﴾

وَلَيَخَذَنَّ لَهُمْ أَحْصَ النَّاسِ عَلَىٰ حَبِوَةٍ ۖ وَمِنَ الَّذِينَ
أَشْرَكُوا بِيَوْمِ أَحَدِهِمْ تَوَيْعْتُمْ أَلْفَ سَنَةٍ وَمَا هُوَ
بِمُرْخِرِجِهِ مِنَ الْعَذَابِ أَنْ يَعْتَرَهُ اللَّهُ بِصَبْرٍ

بِمَا يَعْمَلُونَ ﴿۹۸﴾

۹۸۔ کہ او ہزار سال تک جیندا رہے۔ سچ لے ہے جو اے عمر! انکوں پر میں نہیں رکھ سگدی اول عذاب کنیں۔ اللہ سیٹل جو او کریندن اول کول بڑھا کھڑے۔

﴿۹۸﴾

۹۸۔ اتوں اکھڑے جو (جیرھا شخص جبرئیل دادشمن۔ اوں تے بے شک تیڈے دل تے) (اے کتاب) اللہ دے حکم نال بہائی جو جیہی تصدیق کرنیدی، اوں کتاب دی جیہی پہلے کنیں بہائی پئی تے او ہدایت تے بشارت ڈیندی، منطی والیں کول۔

قُلْ مَنْ كَانَ عَدُوًّا لِجِبْرِيلَ فَإِنَّهُ نَزَّلَهُ عَلَى قَلْبِكَ بِإِذْنِ اللَّهِ مُصَدِّقًا لِمَا بَيْنَ يَدَيْهِ وَهُدًى وَبُشْرًا لِلْمُؤْمِنِينَ ﴿۹۸﴾

۹۹۔ جیرھا شخص اللہ داتے اوندے فرشتے داتے اوندے رسولیں داتے جبرئیل داتے میکائیل دادشمن تے بے شک اللہ سیٹل اسجھے کافرین دادشمن۔

مَنْ كَانَ عَدُوًّا لِلَّهِ وَمَلَائِكَتِهِ وَرُسُلِهِ وَجِبْرِيلَ وَمِيكَلَ فَإِنَّ اللَّهَ عَدُوٌّ لِلْكَافِرِينَ ﴿۹۹﴾

۱۰۰۔ تے بے شک اساں تیلو کھلے کھلے نشان بہائی تے ایندا انکار سکھن نہ منن والیں دے سوا بیا کوئی نہیں کریندا۔
۱۰۱۔ کیا اے گندی ہال نہیں جو جبرئیل دی انہیں کوئی وعدہ کیتے تے انہیں وچرک ٹوڑے اوں کول سٹ گھتے۔ سچ لے ہے جو او منیدے نہیں۔

وَلَقَدْ أَنْزَلْنَا إِلَيْكَ آيَاتٍ بَيِّنَاتٍ وَمَا يَكْفُرُ بِهَا إِلَّا الْفَاسِقُونَ ﴿۱۰۰﴾

أَوْ كَلِمَاتٍ عَلَهِدًا وَعَهْدًا أَبَدًا فَرِيقٌ مِنْهُمْ بَدَّلَ آلَتْهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ ﴿۱۰۱﴾

۱۰۲۔ تے جبرئیل انہیں دو اللہ سیٹل لوں کوئی رسول آئے جیرھا انہیں دی اول تعلیم دی تصدیق کرنیدی جیہی انہیں کنیں ہے تے پچھیں جیکوں کتاب بونی گئی بہائی انہیں وچرک ٹوڑے اوں کتاب کول کنڈ کچھ سٹ گھتے، یوں جیہی او چاندے نہیں۔

وَلَمَّا جَاءَهُمْ رَسُولٌ مِنْ عِنْدِ اللَّهِ مُصَدِّقٌ لِمَا مَعَهُمْ نَبَأَ فَرِيقٌ مِنَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ كَتَبَ اللَّهُ وِرَاءَ ظُهورِهِمْ كَأَنَّهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ﴿۱۰۲﴾

۱۰۳۔ تے او یہودی انہیں شیطانیں دی انہیں گالیں تے چلے دے رہ گئیں جیرھے او حضرت سلیمان دی حکومت دے غلام کرنیدی ہن۔ سچی گال لے ہے جو کفر نہیں کیتا۔ حضرت سلیمان نے انہیں شیطانیں کفر کیتے او شیطان لوکیں کول بلو سکھیندے ہن۔ تے او اپے خیال وچ اوں گال دی نقل پئے کرنیدی ہن جیہی بال وچ اللہ سیٹل باروت ماروت تے بہائی تے سچی گال لے ہے جو او کہیں کول کھنہ سکھیندے ہن جے تیں او بڑوہیں لے ناں آکھن با جو اساں تہا کول

وَاتَّبَعُوا مَا تَتْلُوا الشَّيَاطِينُ عَلَىٰ مُلْكٍ سَلِيمٍ ۚ وَمَا كَفَرَ سَلِيمُنَ وَلَكِنَّ الشَّيَاطِينَ كَفَرُوا يُعَلِّمُونَ النَّاسَ الْيَخْرَدَ وَمَا أُنْزِلَ عَلَى الْمَلَكَيْنِ بِبَابِلَ هَارُوتَ وَمَارُوتَ وَمَا يَعْلَمَانِ مِنْ أَحَدٍ حَتَّى يَقُولَا إِنَّمَا نَحْنُ فِتْنَةٌ فَلَا تَكْفُرْ فَيَتَعَلَّمُونَ مِنْهُمَا مَا يُفَرِّقُونَ بِهِ بَيْنَ الْمَرْءِ وَزَوْجِهِ وَمَا هُمْ بِضَآئِرِينَ

بِهِ مِنْ أَحَدٍ إِلَّا بِإِذْنِ اللَّهِ وَيَتَعَلَّمُونَ مَا يَضُرُّهُمْ
وَلَا يَنْفَعُهُمْ وَلَقَدْ عَلِمُوا لَمَنِ اشْتَرَاهُ مَا لَهُ فِي
الْآخِرَةِ مِنْ خَلَاقٍ ثُمَّ وَلَّيْتُمْ مَا شَرَوْا بِهِ أَنْفُسَهُمْ
لَوْ كَانُوا يَعْلَمُونَ ﴿۱۰﴾

آزادوں آئے ہیں اس واسطے توں ساڈی گال دا انکار نہ کرتے او
لوک اتہیں دوناہیں کنیں اچھے (دا) سکھدے ہن جیندے نال
پئے تے زال وچ جھپڑا تھی ویندا با۔ تے اولئدے حکم دے سوا
کہیں کوں دی تکلیف نہ پچیندے ہن۔ تے او بہدی اینجھاں گاہیں
سکھدے پین جیڑیاں اتہیں کوں گھانا ڈالین تے فائدہ نہ پچین۔
بے شک اتہیں لوکیں کوں پتہ ”جو جیڑی شے اول گھندے
پین۔ آخرت وچ اونڈ کوئی حصہ نہیں او بہوں گندہ“ جیندے
وٹاندے وچ اتہیں آپ کوں دیکھا ہوئے۔ ڈاڈھا چنگا با جے
او جان وچن با۔

وَلَوْ أَنَّهُمْ آمَنُوا وَاتَّقَوْا لَمَثُوبَةٌ مِّنْ عِنْدِ اللَّهِ خَيْرٌ
لَّوْكَانُوا يَعْلَمُونَ ﴿۱۱﴾

۱۰۴۔ تے جے اولوک من گھن با تے اللہ کنیں ڈرن بار تے اتہیں
کوں پتہ لگد وچے با (جو ایندا بدلہ اللہ سٹیں کنیں بہوں چنگا ہو
ڈاڈھا چنگا با جے او جان وچن با۔

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَقُولُوا رَاعِنَا وَقُولُوا انظُرْنَا
وَأَسْمِعُوا وَلِلْكَافِرِينَ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿۱۲﴾

۱۰۵۔ اے منق والے لوک! اساں رسول کوں ”راعنا“ نہ آکھیا کرو
”انظرنا“ آکھیا کرو تے گال کوں (غور نال) سنیا کرو تے کافریں
واسطے عذاب ڈاڈھا تکلیف ڈیون والا۔

مَا يَذُّوْا الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ وَلَا الشَّارِكِينَ
أَنْ يُزَكَّ عَنْكُمْ مِنْ خَيْرٍ مِّنْ رَبِّكُمْ وَاللَّهُ يَخْتَصُّ
بِرَحْمَتِهِ مَنْ يَشَاءُ وَاللَّهُ ذُو الْفَضْلِ الْعَظِيمِ ﴿۱۳﴾

۱۰۶۔ اہل کتاب وچوں اولوک جنہیں نیں منیا تے مشرک دی
نہیں چاہندے جو تہا بڑے اتے اللہ سٹیں کنیں کوئی چنگی گال
لہوے۔ تے اللہ سٹیں اوں بندے کوں چنندے اپنی رحمت
کیتے جینکوں چاہندے۔ تے اللہ سٹیں وڈا فضل کرن والا۔

مَا نَسْخُ مِنْ آيَةٍ أَوْ نُنسِهَا فَأَنْتَ خَيْرٌ مِنْهَا أَوْ
مِثْلُهَا أَلَمْ تَعْلَمْ أَنَّ اللَّهَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿۱۴﴾

۱۰۷۔ اساں کہیں نشان کوں نے منیدے یا بھلیدے جے تیں
اساں اوں کنیں چنگیاں یا اوہو جیہاں نشان نہ گھن آؤں۔ کیا تیکوں
نہیں پتہ جو بے شک اللہ سٹیں ہر چیز تے قادر۔

أَلَمْ تَعْلَمْ أَنَّ اللَّهَ لَهُ مَلَكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ ۖ وَ
مَا لَكُمْ مِنْ دُونِ اللَّهِ مِنْ وَلِيٍّ وَلَا نَصِيرٍ ﴿۱۵﴾

۱۰۸۔ کیا تیکوں پتہ نہیں جو بے شک اللہ سٹیں واسطے جے آسمانیں
تے زمین دی حکومت تے اللہ سٹیں دے سوا تہا بڑے واسطے نہ
کوئی سنگتی تے نہ امدادی۔

أَمْ تُرِيدُونَ أَنْ تَسْأَلُوا رَسُولَكُمْ كَمَا سَأَلِ مُوسَىٰ مِنْ

۱۰۹۔ کیا اساں چاہندے جو اپنے رسول کنیں اوہو جیہاں گاہیں

قَبْلُ وَمَنْ يَتَّبِدَلِ الْكُفْرَ بِالْإِيمَانِ فَقَدْ ضَلَّ سَوَاءَ
التَّسْبِيلِ ۝۱۰

پچھو جیویں یں کنیں پہلے حضرت موسیٰ کنیں بچھاں گیاں ہن تے
یاور کھوجیر صا کفر کولں بدلیسی ایمان نالں اوسدھے رستے کنیں
جھلی پئے گئے۔

وَذَكِّرْهُمْ مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ لَوْ يُرْذُونَكُمْ مِنْ بَعْدِ
إِيمَانِكُمْ كَفَارًا ۖ مِنْ حَسَدٍ مِنْ عِنْدِ أَنْفُسِهِمْ
مَنْ بَعْدَ مَا تَبَيَّنَ لَهُمُ الْحَقُّ ۖ فَاعْفُوا وَاصْفَحُوا
حَتَّى يَأْتِيَ اللَّهُ بِأَمْرِهِ ۚ إِنَّ اللَّهَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ۝۱۱

۱۱۔ بہوں سارے چاہندن اہل کتاب وچوں اپنئے دیس دے
حسدی وجر نالں جو تہاکولں حق کھل وچڑھتے تہاڑے ایمان
دے بعد ولں کافر بنا ڈیوں۔ تے لتاں انہیں کولں معاف کر ڈیوتے انہیں
کولں کھنڈ اکھوجے تیں اللہ سئیں دا حکم نہ اونچے بے شک اللہ سئیں
برجیز تے قادر۔

وَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ وَآتُوا الزَّكَاةَ وَمَا تُقَدِّمُوا لِأَنْفُسِكُمْ
مِنْ خَيْرٍ تَجِدُوهُ عِنْدَ اللَّهِ ۚ إِنَّ اللَّهَ بِمَا تَعْمَلُونَ
بَصِيرٌ ۝۱۲

۱۲۔ نماز باجماعت تہاکے پڑھو تے زکوٰۃ ڈیو تے جو لتاں اپنئے
واسطے اگوجھٹیسو نیکی تے چنگانی لتاں اول کولں اللہ سئیں کنیں
موجود پیسور بے شک اللہ سئیں جو لتاں کریدے پڑا کھڑے
۱۳۔ تے انہیں اے آکھئے جو بہشت وچ کوئی داخل نہ تھیسے جسے
تیںں او یہودی تے عیسائی نہ ہوسی اے انہیں دیاں جوابشاںں۔ توں
انہیں کولں آکھجے لتاں پچھے تے دلیل گن آؤ۔

وَقَالُوا لَنْ يَدْخُلَ الْجَنَّةَ إِلَّا مَنْ كَانَ هُودًا أَوْ
نَصْرَانًى تِلْكَ أَمَانِيُّهُمْ قُلْ هَاتُوا بُرْهَانَكُمْ إِنْ
كُنْتُمْ صَادِقِينَ ۝۱۴

۱۴۔ سنو! جیرھا شخص اپنی ساری توجہ اللہ سئیں دے سپرد کر
ڈیوے تے نیک کم کرن والا ہووے تے اوندرا بدلہ اوندے
رب کنیں۔ تے اوندے پارسن تے نہ مونجھے تھیں۔

۱۵۔ تے اوندے پارسن تے نہ مونجھے تھیں۔

وَقَالَتِ الْيَهُودُ لَيْسَتِ النَّصَارَى عَلَى شَيْءٍ وَقَالَتِ
النَّصَارَى لَيْسَتِ الْيَهُودُ عَلَى شَيْءٍ وَهُمْ يَتْلُونَ الْكِتَابَ
كَذَلِكَ قَالَ الَّذِينَ لَا يَعْلَمُونَ مِثْلَ قَوْلِهِمْ قَالَهُ
يَحْكُمُ بَيْنَهُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ فِيمَا كَانُوا فِيهِ يَخْتَلِفُونَ ۝۱۶

۱۶۔ تے یہودی آبدن جو عیسائیں کنیں کوئی سچی تعلیم کا بنیں۔ تے
عیسائی آبدن جو یہودی کنیں کوئی سچی تعلیم کا بنیں تے اوکھے بگا
کتاب پڑھدن۔ ایہو جیہاں گاہیں ادوی آبدے ہن جنہیں کولں
کوئی پتہ نہ ہا تے اللہ سئیں قیامت دے ڈینہر انہیں وچ جنہیں
گاہیں دا فیصلہ کر ڈیسیں جنہیں وچ دا اختلاف کریندن۔

وَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنْ مَنَعَ مَسِيحَ اللَّهِ أَنْ يُذَكِّرَ فِيهَا
أُسْمَاءَهُ وَسَعَىٰ فِي خَرَابِهَا ۚ أُولَٰئِكَ مَا كَانَ لَهُمْ أَنْ
يَدْخُلُوهَا إِلَّا خَائِفِينَ ۚ لَهُمْ فِي الدُّنْيَا خِزْيٌ وَلَهُمْ

۱۷۔ تے اول کنیں ڈرا ظالم کون تھی سبگدے جیرھا منع کرے
اللہ سئیں دی مسیتیں کنیں جو انہیں دے وچ اللہ سئیں دانالں گدھا
ونچے تے اول کولں برکڑن دے پچھو پئے گئے۔ انہیں کولں تے چاہی دا
ہاجو اللہ سئیں دی مسیتیں وچ ڈر ڈر کرے پھن ہا انہیں واسطے

فِي الْآخِرَةِ عَذَابٌ عَظِيمٌ ﴿۱۱۵﴾

وَلِلَّهِ الشَّرْقُ وَالْمَغْرِبُ فَأَيْنَمَا تُوَلُّوا فَثَمَّ وَجْهُ
اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ وَاسِعٌ عَلِيمٌ ﴿۱۱۶﴾

دنیا وچ وی ذلت تے آخرت وچ وڈا عذاب۔

۱۱۶۔ تے اللہ سٹیں کیتے ہن پروادھ تے پکا دھ ایں واسطے تہاں جنت
دی منکر سید اللہ سٹیں دی توجہ اڈا ہیں بے شک اللہ سٹیں وسعت
ڈیوٹ والا تے بہوں جائنٹ والا۔

وَقَالُوا اتَّخَذَ اللَّهُ وَلَدًا سُبْحَنَهُ بَلْ لَّهُ مَا فِي السَّمَوَاتِ
وَالْأَرْضِ كُلُّ لَهٗ قِنُونٌ ﴿۱۱۷﴾

۱۱۷۔ تے انہیں اکھٹے جو اللہ سٹیں اپنا پتر بنا گدھے راہیں دی
لے گال ٹھیک نیں اللہ سٹیں تے پاک تے جی گال لے بے جو
کھڑن تے آسمانیں وچ سب کچھ اللہ سٹیں داہ تے ہر شے
اوندا اکھٹ میندی۔

بَدِيعُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَإِذَا قَضَىٰ أَمْرًا فَإِنَّمَا
يَقُولُ لَهُ كُنْ فَيَكُونُ ﴿۱۱۸﴾

۱۱۸۔ تے اونویں سروں بناوٹ والا زمیں تے آسمان دا تے
جیڈاں او کہیں کم دافید کریدے تے صرف لے آہرے تھی وچ
اوپر تھی دیندی۔

وَقَالَ الَّذِينَ لَا يَعْلَمُونَ لَوْلَا يُكَلِّمُنَا اللَّهُ أَوْ تَأْتِينَا
آيَةٌ ۖ كَذَلِكَ قَالَ الَّذِينَ مِن قَبْلِهِمْ مِثْلَ قَوْلِهِمْ
تَشَابَهَتْ قُرُوبُهُمْ قَدْ بَيَّنَّا الْآيَاتِ لِقَوْمٍ يُوقِنُونَ ﴿۱۱۹﴾

۱۱۹۔ تے اولوک جبرے کچھ علم نیں جائدے آہن جو اللہ سٹیں
سابڈے نال کیوں نیں لیندا یا سابڈ و کوئی نشان کیوں نیں لندا
ایہو جہاں گاہیں انہیں کنیں پہلے دی لوک کریدے ہن۔ انہیں
دے دل کج جہیں تھی گئے اسان ایجھے لوک کیتے جبرے یعین
رکھیندن نشانیاں کھول کھول کے ڈسا جتین۔

إِنَّا أَرْسَلْنَا بِالْحَقِّ بَشِيرًا وَنَذِيرًا ۖ وَلَا تُشْعِلْ عَنْ
أَصْحَابِ الْجَحِيمِ ﴿۱۲۰﴾

۱۲۰۔ اسان بے شک تیکوں سچائی نال بشارت ڈیوٹ والا تے
ڈراوٹ والا بنا کے پھیلے تے تیر کنیں دوزخیں دے متعلق کچھ نہ
بچھا ویسی۔

وَلَن تَرْضَىٰ عَنْكَ الْيَهُودُ وَلَا النَّصَارَىٰ حَتَّىٰ تَتَّبِعَ
مِلَّتَهُمْ قُلْ إِن هُدَىٰ اللَّهُ هُوَ الْهُدَىٰ ۚ وَلَئِن
اتَّبَعْتَ أَهْوَاءَهُمْ بَعْدَ الَّذِي جَاءَكَ مِنَ الْعِلْمِ
مَا لَكَ مِنَ اللَّهِ مِن وَّاقٍ وَلَا نَصِيرٍ ﴿۱۲۱﴾

۱۲۱۔ یہودی تے عیسائی تیرڈے نال کڈا ہیں وی راضی تھی سن۔
جے تہیں انہیں بے مذہب دی پیروی نہ کریں۔ توں اکھ ڈے
جو بے شک اللہ سٹیں دی ہدایت اصل ہدایت ہے جے توں انہیں
دی خواہشات دی پیروی کریں ایندے بوجہ تیں کنیں علم اگے تے
تیرڈاؤل اللہ سٹیں کنیں کوئی سبکتی تے امدادی نہ ہوسی۔

الَّذِينَ اتَّبَعَتْهُمْ إِلَٰهَتُهُمْ يُشْرِكُونَ ۚ قُلْ لَا إِلَٰهَ إِلَّا اللَّهُ
يُؤْمِنُونَ بِهِ ۖ وَمَن يَكْفُرْ بِهِ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْخَاسِرُونَ ﴿۱۲۲﴾

۱۲۲۔ او لوک جنہیں کوں اسان کتاب ڈتی ہے او اوندی سچی تے پوری
پیروی کریندن۔ اوندے منق والے ایسے ہن تے جبرے ایسوں

نہیں منیدے اگھاٹا پاوٹ والین۔

۱۳۳۔ اے بنی اسرائیل! اس میڈی اول نعمت کو یاد کرو جیڑی میں تہاڑے اتے کرچکیاں تے بے شک میں تہا کوں اول زمانے دے سارے لوکیں میں فضیلت بڑی بانی۔

۱۳۴۔ تے تہاں بڑو اوں بڑینہ کنیں جیڑاں کم نہ اوسی کوئی کہیں دے کچھ وی۔ انہیں کنیں نہ وٹا نذر اگھا وایس تے نہ سفارش انہیں کوں کوئی فائدہ بڑیسی تے نہ انہیں دی کوئی مدد کیتی وایسی۔

۱۳۵۔ تے یاد کرو جیڑاں ابراہیمؑ کوں آزمایا اونڈے رب نے کچھ کالیں نال تے حضرت ابراہیمؑ نے انہیں کوں پورا کر دیا۔ ایندے بعد اللہ سٹیں اکھیا جو میں تیکوں لوکیں دا امام بنیڈاں۔ حضرت ابراہیمؑ نے عرض کیتی جو میڈے پالیں وچرو دی (رام) بنادیں اللہ سٹیں اکھیا بیٹیاں تے سہی پرغالیں کوں میڈے وعدے دا فائدہ نہ تھیس۔

۱۳۶۔ تے یاد کرو جیڑاں اس کہے کوں لوکیں دی دلاوا لکھا تھیوٹ دی تے امن دی جا بٹیا رتے انہیں کوں حکم دتا، جو بٹاؤ حضرت ابراہیمؑ دے کھڑے تھیوٹ دی جا کوں نماز پڑھن دی جا۔ تے اس حضرت ابراہیمؑ تے اسماعیلؑ کوں حکم دتا جو تہاں بڑوہیں میڈے گھر کوں طواف کرن تے اعکاف کرن تے رکوع تے سجدہ کرن والیں کیتے پاک وصاف رکھو۔

۱۳۷۔ تے جیڑاں ابراہیمؑ نے اکھیا ابراہیمؑ کوں امن والا شہر بنا تے روزی بڑے ایندے رہن والیں کوں پھیل دی جیرھے ایمان گھن آون اللہ سٹیں تے آخرت دے بڑینہ تے اللہ سٹیں اکھئے جیرھے نہیں منیدے انہیں کوں دی میں تھوڑا فائدہ پکیاں نے دل انہیں کوں مجبور کر کے گھن ویساں دوزخ دے عذاب دوتے انہیں دی رہن دی جا بہوں گندی۔

۱۳۸۔ تے یاد کرو جیڑاں ابراہیمؑ تے اسماعیلؑ ایں گھر دے ایرے لپے پئے کریندے بن تے انہیں دعا منگی جو اے سا بڑے رب سا بڑی

يٰۤاَيُّهَا اِسْرٰٓءِیْلُ اذْكُرُوْا نِعْمَتِیَ الَّتِیْ اَنْعَمْتُ عَلَیْكُمْ وَاِنِّیْ فَضَّلْتُكُمْ عَلَی الْعٰلَمِیْنَ ﴿۱۳۳﴾

وَاتَّقُوا یَوْمًا لَا تَجْزِیْ نَفْسٌ عَنْ نَفْسٍ شَيْئًا وَّلَا یُقْبَلُ مِنْهَا عَدْلٌ وَلَا تَنْفَعُهَا شَفَاعَةٌ وَّلَا هُمْ یُنصَرُونَ ﴿۱۳۴﴾

وَإِذْ بَنَیْۤا اِبْرٰهٖمَ رُبَّہٗ بِکَلْبَتٍ فَآتَتْهُنَّ قَالَ اِنِّیْ جَاعِلُکَ لِلنَّاسِ اِمَامًا قَالَ وَمِنْ ذُرِّیَّتِیْ قَالَ لَا یَنَالُ عَهْدِی الظَّٰلِمِیْنَ ﴿۱۳۵﴾

وَإِذْ جَعَلْنَا الْبَیْتَ مَثَابَةً لِّلنَّاسِ وَاَمْنًا وَاَتَّخِذُوا مِنْ مَّقَامِ اِبْرٰهٖمَ مُصَلًّیٰ وَاَعِیْذُنَا اِلَیْ اِبْرٰهٖمَ وَاسْمٰعِیْلَ اَنَّ طَهَرَا بَیْتِیْ لِلطَّٰلِفِیْنَ وَالْعٰکِفِیْنَ وَالرَّکْعِ السُّجُوْدِ ﴿۱۳۶﴾

وَإِذْ قَالَ اِبْرٰهٖمُ رَبِّ اجْعَلْ هٰذَا بَلَدًا اٰمِنًا وَاَرِزْنِیْ اَهْلَهُ مِنَ الشَّرِّ مَنْ اٰمَنَ مِنْهُمْ وَاللّٰهُ اَبْوَمُ الْاٰخِرِ قَالَ وَمَنْ کَفَرَ فَاَمْتَحِنْهُ قَلِیْلًا ثُمَّ اضْطَرَّ اِلَیْ عَدَآءِ النَّارِ وَیُسُ الْمَصِیْرِ ﴿۱۳۷﴾

وَإِذْ یَرْفَعُ اِبْرٰهٖمُ الْقَوَاعِدَ مِنَ الْبَیْتِ وَاسْمٰعِیْلُ رَبَّنَا تَقَبَّلْ مِنَّا اِنَّکَ اَنْتَ السَّمِیْعُ

الْعَلَمِ ۝

رَبَّنَا وَاجْعَلْنَا مُسْلِمِينَ لَكَ وَمِنْ ذُرِّيَّتِنَا أُمَّةً
مُّسْلِمَةً لَكَ وَأَرِنَا مَنَاسِكَنَا وَتُبْ عَلَيْنَا إِنَّكَ أَنْتَ
التَّوَّابُ الرَّحِيمُ ۝

خدمت قبول کر۔ بے شک توں بہوں سُنتی والا تے جانتی والا ایں۔
۱۲۹۔ اے ساڈے رب اساں ڈوناہیں کوں اپنا تابعدار بنائے تے پاوی
اولاد کوں وی اپنا تابعدار ٹول بنائے ساکوں عبادت دے طریقے
ڈس تے توں رحمت نال توجہ کر ساڈے اتے۔ بے شک توں
میں رحمت نال توجہ کرن والا تے مہربان ہویں۔

رَبَّنَا وَابْعَثْ فِيهِمْ رَسُولًا مِنْهُمْ يَتْلُو عَلَيْهِمْ
آيَاتِكَ وَيُعَلِّمُهُمُ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ وَيُزَكِّيهِمْ ۝
إِنَّكَ أَنْتَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ۝

۱۳۰۔ اے ساڈے رب توں انہیں دو پٹھ بک ایجھا رسول جیوا انہیں
کوں تیل پیاں آیتاں پڑھ کے ٹاوسے تے کتاب تے حکمت سکھاوے
تے انہیں کوں پاک کرے۔ بے شک توں غالب تے بہوں سیانا
ایں۔

وَمَنْ يَرْغَبْ عَنْ مِلَّةِ إِبْرَاهِيمَ إِلَّا مَنْ سَفِهَ نَفْسَهُ
وَلَقَدْ اصْطَفَيْنَاهُ فِي الدُّنْيَا وَرَأَيْنَاهُ فِي الْآخِرَةِ
لِمَنِ الصَّالِحِينَ ۝
إِذْ قَالَ لَهُ رَبُّهُ أَسْلِمْ قَالَ أَسْلَمْتُ لِرَبِّ
الْعَالَمِينَ ۝

۱۳۱۔ تے کون منہ پھر بگدے ابراہیم دے مذہب کنیں سوائے اوں
شخص دے جیوا اپنے آپ کوں ہلک کر چکے۔ تے اساں بے شک
اوکوہ دنیا وچ چن گدے تے بے شک او آخرت وچ نکیں وچ گزریں
۱۳۲۔ جیڈاں اوں دے رب اوکوں اکھیا جتو میڈا تابعدار بنی۔ تے
دبراہیم جواب دتا، میں اوں دے تابعدار بنی چکیاں جیوا سارے جہاں
دیا پالنی والا ہوں۔

وَوَضَّيْ بِهَا إِبْرَاهِيمُ بَيْنَهُ وَ يَعْقُوبَ
يُنَبِّئُ إِنَّ اللَّهَ اخْتَفَىٰ كُفْرَ الَّذِينَ فَلَا تُؤْمِنُونَ إِلَّا وَأَنْتُمْ
مُسْلِمُونَ ۝

۱۳۳۔ تے ابراہیم نے یعقوب نے اپنے پتریں کوں وصیت کیتی تے
اکھیا، اے میڈے پتر بے شک اللہ سیٹیں تہاڈے واسطے اے
دین چوچ گدے۔ ایں واسطے تہاں مراہے تابعدار بن کے۔

أَمْ كُنْتُمْ شُهَدَاءَ إِذْ حَضَرَ يَعْقُوبَ الْمَوْتُ إِذْ قَالَ
لِبَنِيهِ مَا تَعْبُدُونَ مِنْ بَعْدِي قَالُوا نَعْبُدُ إِلَهَكَ
وَالِلَّهِ آبَائُكَ إِبْرَاهِيمَ وَإِسْمَاعِيلَ وَإِسْحَاقَ إِلَهًُا وَاحِدًا ۝
وَنَحْنُ لَهُ مُسْلِمُونَ ۝

۱۳۴۔ کیا تہاں اوں ویلے باوے پئے جیڈاں وقت کئے یعقوب
دی موت دا تے جیوے ویلے اوں اپنے پتریں کوں اکھیا جتو تہاں
کیندی عبادت کر لےو میڈے بعد۔ تے انہیں جواب دتا جیوا اساں
عبادت کر لیسوں تیلے خدا تے تیلے جیوڈا ڈے ابراہیم تے
اسماعیل تے اسحاق دے ہک خدا دی۔ تے اساں اوہیں دے
تابعدار رہسوں۔

يَذْكُرُ أُمَّةً قَدْ خَلَتْ لَهَا مَا كَسَبَتْ
وَلَكُمْ مِمَّا كَسَبْتُمْ وَلَا تُسْأَلُونَ عَنْهَا كَانُوا

۱۳۵۔ اے لو جماعت جیوے (اپنا زمانہ پورا کر کے) مریچی۔ انہیں
واسطے ہے جو انہیں کہتے تے تہاڈے واسطے ہے جو تہاں کہتے۔

يَعْمَلُونَ ﴿۱۳۷﴾

وَقَالُوا كُونُوا هُودًا أَوْ نَصَارَى تَهْتَدُوا قُلْ بَلْ مِلَّةَ إِبْرَاهِيمَ حَنِيفًا وَمَا كَانَ مِنَ الْمُشْرِكِينَ ﴿۱۳۸﴾

تے جو کچھ اوکریں دے بن تساں کنیں نہ بچھاویں۔

۱۳۷۔ تے او اے دی آبدے بن جو تساں یہودی تے عیسائی بٹن دچوتے تساں سدھے رستے تے آویسوتے توں انہیں کوں آکھ جو بچی گال لے ہے جو اول ابراہیم داندہب منو جیرھا بک خدا دامنٹ والا ہاتے او مشرکین دچہ نہ با۔

۱۳۸۔ تساں آکھو جو اساں اللہ سٹیں کوں منیدے میں نے اونکوں دی منیدے میں جو ساڈو تھے۔ تے جیرھا ابراہیم نے اسماعیل تے اسحاق تے یعقوب تے رانہیں دی اولادیں اُتے تھے۔ تے جو موسیٰ تے عیسیٰ تے ہے نبیں کوں اللہ سٹیں کنیں دتا گئے۔ اساں سادیں کوں منیدے ہیں نے اساں انہیں دچ کوئی فرق نئے کریں دے تے اساں اللہ سٹیں دے تابعدار ہیں۔

قُولُوا آمَنَّا بِاللّٰهِ وَمَا أُنْزِلَ إِلَيْنَا وَمَا أُنْزِلَ إِلَيْنَا مِنْ رَبِّهِمْ وَإِسْمَاعِيلَ وَإِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ وَالْإِسْبَاطَ وَمَا أَزْيَىٰ مُوسَىٰ وَعِيسَىٰ وَمَا أَوْحَىٰ الْيَتِيمُونَ مِنْ رَبِّهِمْ لَا تَفَرِّقْ بَيْنَ أَحَدٍ مِنْهُمْ وَنَحْنُ لَهُ مُسْلِمُونَ ﴿۱۳۹﴾

۱۳۹۔ تے جو تہاڈے آلی کارمن گھنن تے دل او سدھے رستے تے آگئے۔ جے او پھر دچن تے او دل بھڑن تے تلے کھڑن تے دل اللہ سٹیں انہیں کوں دریر۔ تے اللہ سٹیں بہوں سٹن والا تے جائن والا۔

فَإِنْ آمَنُوا بِنِصْلِ مَا آمَنْتُمْ بِهِ فَقَدْ اهْتَدَوْا وَإِنْ تَوَلَّوْا فَإِنَّمَا هُمْ فِي شِقَاقٍ فَسَيَكْفِيكَهُمُ اللّٰهُ وَهُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ﴿۱۴۰﴾

۱۴۰۔ اللہ دارنگ چڑھاؤ تے اللہ سٹیں دے رنگ کنیں پیا کیرھا چنگال رنگ تے اساں اوندی عبادت کرن والے ہیں۔

صِبْغَةَ اللّٰهِ وَمَنْ أَحْسَنُ مِنَ اللّٰهِ صِبْغَةً وَنَحْنُ لَهُ عَابِدُونَ ﴿۱۴۱﴾ قُلْ اتَّخَذْتُمْ فِي اللّٰهِ وَهُوَ رَبُّنَا وَرَبُّكُمْ دُكْنَا أَعْمَالُنَا وَلَكُمْ أَعْمَالُكُمْ وَنَحْنُ لَهُ مُخْلِصُونَ ﴿۱۴۲﴾

۱۴۱۔ تو انہیں کوں آکھ کیا تساں اللہ سٹیں دے متعلق بھڑ دے عیسیٰ گال لے ہے جو او ساڈا دی رب تے تہاڈا دی رب۔ ساڈے عمل ساڈے نال تے تہاڈے عمل تہاڈے نال تے اساں اصل تے سچے تابعدار ہیں۔

أَمْ يَقُولُونَ إِنَّا إِبْرَاهِيمَ وَإِسْمَاعِيلَ وَإِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ وَالْإِسْبَاطَ كَانُوا هُودًا أَوْ نَصَارَى قُلْ مَا أُنْتُمْ أَعْلَمُ أَمْرَ اللّٰهِ وَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنْ كَتَمَ شَهَادَةً عِنْدَهُ مِنَ اللّٰهِ وَمَا اللّٰهُ بِغَافِلٍ عَمَّا تَعْمَلُونَ ﴿۱۴۳﴾

۱۴۲۔ اہل کتاب اکیا تساں لے آبدے عیسیٰ جو بے شک ابراہیم تے اسماعیل تے اسحاق تے یعقوب تے انہیں دی اولاد یہودی یا عیسائی بن توں انہیں کوں آکھ ڈے جو تساں زیادہ جائدے عیسیٰ اللہ سٹیں اول کنیں دوتا ظالم کرن تمی سجدے جیرھا دی گواہی کوں لکا دے جیرمی اوندا اللہ سٹیں دلوا آئی تے اللہ سٹیں جو تساں کریں دے عیسیٰ جیر نیٹیں۔

تِلْكَ آيَةٌ قَدْ خَلَتْ لَهَا مَا كَسَبَتْ وَ لَكُمْ مَا كَسَبْتُمْ وَلَا تُسْأَلُونَ عَنْهَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿۱۶﴾

۱۶

۱۶۔ اے اور جو اسے جرمی اپنا زمانہ پورا کر کے مر گئی۔ جو انہیں کہتے اور انہیں کہتے ہے۔ جو اسات کہتے اور تہاڑے کہتے ہے تے جو کچھ او کریدے رہ گئیں اونڈے متعلق تسات کئیں نہ پچھا ولسی۔

سَيَقُولُ السُّفَهَاءُ مِنَ النَّاسِ مَا وَلَهُمْ عَن قِبَلِهِمُ الَّذِينَ كَانُوا عَلَيْهِمْ قُلْ لِلَّهِ الْمَشْرِقُ وَالْمَغْرِبُ يَهْدِي مَنْ يَشَاءُ إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ ﴿۱۷﴾

۱۷

۱۷۔ لوکس وچرن گابلے لوک لے مژور اکھن جو انہیں (مسلمان) کوں پہلے قبلے کئیں کیری شے پھیرے۔ توں اکھڑے جو لوادھ تے پچا دھ اللہ سیں داہ جنیکوں چا بندے سدھا رستہ دکھندے۔

وَكَذَلِكَ جَعَلْنَاكُمْ أُمَّةً وَسَطًا لِتَكُونُوا شُهَدَاءَ عَلَى النَّاسِ وَيَكُونَ الرَّسُولُ عَلَيْكُمْ شَهِيدًا وَمَا جَعَلْنَا الْقِبْلَةَ الَّتِي كُنْتَ عَلَيْهَا إِلَّا لِنَعْلَمَ مَنْ يَتَّبِعُ الرَّسُولَ مِمَّنْ يَنْقَلِبُ عَلَى عَقْبَيْهِ وَإِنْ كَانَتْ لَكَبِيرَةً إِلَّا عَلَى الَّذِينَ هَدَى اللَّهُ وَمَا كَانَ اللَّهُ لِيُضِيعَ إِيمَانَكُمْ إِنَّ اللَّهَ بِالنَّاسِ لَكَرِيمٌ ﴿۱۸﴾

۱۸۔ اے مسلمانو! تے اسات تہا کوں الویں ساریں کئیں چکی امت بٹلے جو تسات لوکس تے مخران ہن ونجرتے رسول تہاڑے اتے مخران ہن ونجے۔ اسات اوں قبلے کوں جیندے اتے توں پیسے ہاویں ایں واسطے بٹایا ہا جو اسات اوں کوں جیرھا رسول دی پروی کرئیسے اوں کئیں جیرھا کھریں تے پھردیدے سے نکھر دیوں۔ تے جنیکوں اللہ سیں سدھا رستہ دکھا دے اونڈے سواڈ وھیں کہتے گال بہوں ادکی تے اللہ سیں تہاڑے ایمان کوں نہ ونجیسی۔ تے بے شک اللہ سیں لوکس تے بہوں مہربان تے ول ول رم کوں والا۔

قَدْ نَرَى تَقَلُّبَ وَجْهِكَ فِي السَّمَاءِ فَلَنُوَلِّيَنَّكَ قِبْلَةً تَرْضَاهَا فَوَلِّ وَجْهَكَ شَطْرَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ وَحَيْثُ مَا كُنْتُمْ فَوَلُّوا وُجُوهَكُمْ شَطْرَهُ وَإِنِ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ لَيَعْلَمُونَ أَنَّهُ الْحَقُّ مِنْ رَبِّهِمْ وَمَا اللَّهُ بِغَافِلٍ عَمَّا يَعْمَلُونَ ﴿۱۹﴾

۱۹۔ اسات تیڈی توجہ ول آسمان دو پھردی ڈہدے پئے ہن تے اسات تیکوں مژور اوں قبلے دو پھر دیسوں جیرھا تیکوں چرگا بگدے تے توں پھیر گن اپنا منہ مسجد حرام دو۔ تے اے مسلمانو! تسات جھٹھا وی ہوو تسات اپنے منہ اڈا ہن پھیر گھنوتے بے شک جہنیں لوکس کوں کتاب ڈنی گئی او چاڈن جو اے انہیں لے رب کئیں سچا مکرم۔ تے جو کچھ کریدے پئیں اوں کئیں اللہ سیں غافل نیں۔

وَلَيِّنَ آيَاتِ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ كُلِّي آيَةٍ مَا يَبْعَثُوا قِبْلَتَكَ وَمَا أَنْتَ بِتَارِعٍ قِبْلَتَهُمْ وَمَا بَعْضُهُمْ بِتَارِعٍ قِبْلَةَ بَعْضٍ وَلَيِّنَ أَبْصَارَهُمْ هُمْ مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَكَ مِنَ الْعِلْمِ إِنَّكَ إِذَا لَمِنَ الظَّالِمِينَ ﴿۲۰﴾

۲۰

۲۰۔ اتے توں جھانویں نہیں لوکس دو جہنیں کوں کتاب ڈنی گئی ہر قسم دا نشان دی گن آویں ول وی او تیڈے قبلے دی پروی نہ کرئیں تے نہ توں انہیں دے قبلے دی پروی کر سگدن تے نہ بک لولہ پے دے قبلے دی پروی کریدے۔ جے توں علم آوے دے بگدا نہیں دی خواہش دی پروی کرئیں تے بے شک توں وی غافل وچوں

اللَّهُ مَعَ الصَّابِرِينَ ﴿۵۶﴾

وَلَا تَقُولُوا لِمَنْ يُقْتَلُ فِي سَبِيلِ اللَّهِ أَمْوَاتٌ بَلْ أَحْيَاءٌ وَلَكِنْ لَا تَشْعُرُونَ ﴿۵۷﴾

بے شک اللہ سب سے صبر کرنے والی نال۔

۱۵۵۔ تے جبرے لوک اللہ سب سے رستے وچ مرج ویندن
انہیں کوں مردہ نہ اکھو سچ اے ہے جو اوجیندن تے لتاں
سمجھدے توے۔

۱۵۶۔ اساں تہا کوں ضرور از میسون بھرتے کبھ تے مال تے
جان تے میوں کوں گھنڈیوں نال تے صبر کرن والیں کوں بشارت
بھرتے ہوں۔

۱۵۷۔ جہاں انہیں تے کوئی مصیبت بندی تے اوہدن بے شک
اساں اللہ سب سے دے کیتے ہیں تے اساں بے شک ہوند و لٹے۔
۱۵۸۔ ایجے اولو کوں جنہیں تے انہیں دے رب کنیں برکتاں تے
رحمتاں ہن تے ایجے لوکن جبرے سدھے رستے تے چلے
پڑن۔

۱۵۹۔ بے شک صفا تے مردہ اللہ سب سے دی نشانیں وچ ہن تے
جبرہایت اللہ دا ج کرے یا عمرہ کرے اوں دے اتے کوئی
گناہ نہیں جو او انہیں بڑناہیں پہاڑیں دے درمیان کھاکھاکھا
ٹرے۔ جبرہا شخص اپنی خوشی نال کوئی پیگاکم کرے تے
بے شک اللہ سب سے بڑا قدر کرن والا تے بہوں چاٹن والا۔

۱۶۰۔ تے بے شک اولو کوں جبرے لکیندن جبرہی اساں کھلے نشان
تے ہدایت ہمان تے۔ بعد ایندے جو اساں لوکیں واسطے ایں کتاب
وچ کھول کے تعلیم بیان کر ڈی تے۔ انہیں لوکیں تے اللہ سب سے دی لعنت
تے لعنت کرن والیں دی وی لعنت۔

۱۶۱۔ سوائے انہیں لوکیں دے جبرے توہر گھنن تے اپنے آپ
کوں ٹھیک کو گھنن تے خدا دے حکم لوکیں کوں کھول کے ڈسن تے اپنے
لوکیں تے میں اپنی رحمت نال توہر کریاں تے میں بہوں رحمت نال
توہر کرن والا تے مہربان ہاں۔

۱۶۲۔ بے شک اولو کوں جنہیں نیش منیا تے نہ منن دی حالت وچ

وَلَنَبْلُوَنَّكُمْ بِشَيْءٍ مِّنَ الْخَوْفِ وَالْجُوعِ وَنَقْصٍ مِّنَ
الْأَمْوَالِ وَالْأَنْفُسِ وَالثَّمَرَاتِ وَبَشِّرِ الصَّابِرِينَ ﴿۵۸﴾

الَّذِينَ إِذَا أَصَابَتْهُمْ مُصِيبَةٌ قَالُوا إِنَّا لِلَّهِ وَإِنَّا
إِلَيْهِ رَاجِعُونَ ﴿۵۹﴾

أُولَٰئِكَ عَلَيْهِمْ صَلَواتٌ مِّن رَّبِّهِمْ وَرَحْمَةٌ وَأُولَٰئِكَ
هُمُ الْمُهْتَدُونَ ﴿۶۰﴾

إِنَّ الصَّفَا وَالْمَرْوَةَ مِن شَعَائِرِ اللَّهِ فَمَنْ حَجَّ
الْبَيْتَ أَوْ اعْتَمَرَ فَلَا جُنَاحَ عَلَيْهِ أَن يَطَّوَّفَ
بِهِمَا وَمَن تَطَوَّعَ خَيْرًا فَإِنَّ اللَّهَ شَاكِرٌ
عَلِيمٌ ﴿۶۱﴾

إِنَّ الَّذِينَ يَكْتُمُونَ مَا أَنزَلْنَا مِنَ الْبَيِّنَاتِ وَالْهُدَى
مِن بَعْدِ مَا بَيَّنَّاهُ لِلنَّاسِ فِي الْكِتَابِ أُولَٰئِكَ يَلْعَنُهُمُ
اللَّهُ وَيَلْعَنُهُمُ اللَّعُنُونَ ﴿۶۲﴾

إِلَّا الَّذِينَ تَابُوا وَأَصْلَحُوا وَبَيَّنَّا فَاُولَٰئِكَ أَتُوبُ
عَلَيْهِمْ وَأَنَا التَّوَّابُ الرَّحِيمُ ﴿۶۳﴾

إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا وَمَاتُوا وَهُمْ كُفَّارًا أُولَٰئِكَ

عَلَيْهِمْ لَعْنَةُ اللَّهِ وَالْمَلَائِكَةُ وَالنَّاسُ أَجْمَعِينَ ﴿۱۶۱﴾
مرگین۔ ایسے لوگ جنہیں تیں اللہ سٹیں دی لعنت تے فرشتیں دی تے
سارے لوکس دی لعنت۔

خُلِدِينَ فِيهَا لَا يَخَفُ عَنْهُمْ الْعَذَابُ وَلَا هُمْ يَنْظُرُونَ ﴿۱۶۲﴾
۱۶۲۔ اوندے وچ بہوں دیر پئے رہسن۔ عذاب انہیں کنیں ہوا
نہ تھیس تے نہ انہیں کوں دھی بلی۔

وَاللَّهُمُّ لَهُ وَاحِدٌ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الرَّحْمَنُ الرَّحِيمُ ﴿۱۶۳﴾
۱۶۳۔ تے تہا بڑا معبود کبود تے بیا کوئی معبود نہیں سوائے اوندے جیرھا
بن کھئے ڈیوٹ والا تے بہوں مہربان۔

إِنَّ فِي خَلْقِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَالاخْتِلَافِ اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ وَالْغُلُوكِ الَّتِي تَجْرِي فِي الْبَحْرِ بِمَا يَنْفَعُ النَّاسَ وَمَا أَنْزَلَ اللَّهُ مِنَ السَّمَاءِ مِنْ مَّاءٍ فَأَحْيَا بِهِ الْأَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَا وَبَثَّ فِيهَا مِنْ كُلِّ دَابَّةٍ وَتَصْرِيفِ الرِّيْحِ وَالسَّحَابِ الْمُسَخَّرِ بَيْنَ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ لَآيَاتٍ لِّقَوْمٍ يَعْقِلُونَ ﴿۱۶۴﴾
۱۶۴۔ بے شک آسمانیں تے زمین دے پیدا تھیون وچ تے رات تے
ڈینہر دے گوبھو اکون وچ تے انہیں پٹریں وچ جیرھیاں سمندر
وچ چلین تے لوکس کوں فائدہ پچیندن تے اول پانی وچ جیرھا اللہ
جھڑکنیں دسدے تے برقی ہوئی زمینیں کوں وسوں کریدے تے
اوندے وچ ہر قسم دے جانور کھڑاون وچ تے ہواواں چلاون
وچ تے جھڑکوں آسمان تے زمین دے وچکار خدمت تے لاون
وچ اول قوم واسطے جیرھ عقل نال کم گھندی ۷ کئی قسم دے
نشان ہن۔

وَمِنَ النَّاسِ مَن يَتَّخِذُ مِنْ دُونِ اللَّهِ أَندَادًا يُحِبُّونَهُمْ كَحُبِّ اللَّهِ وَالَّذِينَ آمَنُوا أَشَدُّ حُبًّا لِلَّهِ وَلَوْ يَرَى الَّذِينَ ظَلَمُوا إِذْ يَرُونَ الْعَذَابَ لَا أَنَّهُمْ الْقُوَّةَ لِلَّهِ جَمِيعًا ۖ وَأَنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعَذَابِ ﴿۱۶۵﴾
۱۶۵۔ لوکس وچ کچھ لوک اللہ سٹیں دے سوا اوندے شریک بنا
گھندن تے انہیں نال اوں پیار کریندن جیویں اللہ سٹیں کوں پیار
کریدے تے جیرھے لوک منیندن او اللہ سٹیں نال ایں کنیں بہوں
زیادہ محبت کریندن۔ تے جے اولوک جیرھے علم کریندن اول عذاب
کوں ڈیکھ گھنن با (اوندے آون کنیں پہلے) تے انہیں کوں پتہ بگ
ونچے با جہ بے شک ساری طاقت اللہ سٹیں دی تے بے شک
اللہ سٹیں بڑا عذاب ڈیوٹ والا ۷۔

إِذْ تَبَرَأَ الَّذِينَ اتَّبَعُوا مِنَ الَّذِينَ اتَّبَعُوا وَأَوَّلُوا الْعَذَابَ وَتَقَطَّعَتْ بِهِمُ الْأَسْبَابُ ﴿۱۶۶﴾
۱۶۶۔ تے جیڑاں اولوک جنہیں دا اکھٹن منیا ویندے انہیں لوکس کنیں
جیرھے اکھٹن منیدن نکھر دلسن تے او عذاب دی ڈیکھ گھنن
تے انہیں واسطے سارے رستے بند تھی دلسن۔

وَقَالَ الَّذِينَ اتَّبَعُوا لَوْ أَنَّا كُنَّا كَوْنًا فَتَنَّا بَرَاءَتَهُمْ كَمَا تَبَرَّءُوا مِنَّا كَذَلِكَ يَرِيهِمُ اللَّهُ أَعْمَالَهُمْ حَسَرَاتٍ
۱۶۸۔ تے جیرھے لوک (وڈے کافرن دا) اکھٹن منیدن او اکھن
جے ساکوں دنیا دو ولا پھنن با تے اسان دی انہیں کنیں یوں نکھر

عَلَيْهِمْ وَمَا هُمْ بِخَارِجِينَ مِنَ النَّارِ ۝

۱۶۸۔ ونجول باجیوں لے آج اسان کنیں نکھر دے پئیں۔ ایویں اللہ سیئیں
انہیں کوں انہیں دے اعمال دا نتیجہ ڈھکیسی جو کچھ حسرتاں ہوسن (بس)
تے اوایں بھائیں نکل نیں سگدے۔

يَا أَيُّهَا النَّاسُ كُلُوا مِمَّا فِي الْأَرْضِ حَلَالًا طَيِّبًا وَلَا
تَتَّبِعُوا خُطُوَاتِ الشَّيْطَانِ إِنَّهُ لَكُمْ عَدُوٌّ مُّبِينٌ ۝
إِنَّمَا يَأْمُرُكُمْ بِالسُّوءِ وَالْفَحْشَاءِ وَإِنْ تَقُولُوا عَلَى
اللَّهِ مَا لَا تَعْلَمُونَ ۝

۱۶۹۔ اے لوگو! کھاؤ کھاؤ حلال پاکیزہ چیزیں زمین وچ ہن تے
شیطان مے قدمیں تے نہ رو بے شک او تہاڈا کھلا دشمن۔
۱۷۰۔ او تہاکوں صرف برائی دا حکم دیندے تے بے حیائی دا تے اے
وی آبدے خبر تاں اللہ سیئیں دے خلاف اوکھو کھو جیندا تہاکوں پتہ
کاہ نیں۔

وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ اتَّبِعُوا مَا أَنْزَلَ اللَّهُ قَالُوا بَلْ
نَتَّبِعُ مَا أَفْقَيْنَا عَلَيْهِ آبَاءَنَا أَوْ لَوْ كَانَ آبَاؤُهُمْ
لَا يَعْقِلُونَ شَيْئًا وَلَا يَهْتَدُونَ ۝

۱۷۱۔ تے جڈاں انہیں کوں اکھیندے جو پیروی کرو تاں اوندی جو
اللہ سیئیں ہائے تے او آبدن جو اسان اوں گال دی پیروی کریں
جیندے اتے ساڈے پیو جڈاں بے عقل کریندے ہن۔ بھانویں انہیں
دے پیو جڈاں بے کوں فراوی عقل کاہ نہ بانی تے او سدھے رستے تے
نہ ہن۔

وَمَثَلُ الَّذِينَ كَفَرُوا كَمَثَلِ الَّذِي يَنْفِقُ بِمَا لَا يَسْمَعُ
إِلَّا دُعَاءٌ وَنِدَاءٌ صُمٌّ بُكْمٌ عُمْىٰ فَهُمْ لَا
يَعْقِلُونَ ۝

۱۷۲۔ اولوک جیرھے نیں منیرے اوں آدمی جہیں ہن جیرھا اوں چیز
کوں سبمہریندے جیرھی سن نیں سبگدی سوائے پرڈو تے سبکدے
ہوڑے گونگے تے اندھے ہن تے او گال کوں سمجھندے نیں۔

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا كُلُوا مِن طَيِّبَاتِ مَا رَزَقْنَاكُمْ
وَأَشْكُرُوا لِلَّهِ إِنْ كُنْتُمْ إِيَّاهُ تَعْبُدُونَ ۝

۱۷۳۔ اے ایمان والو! کھاؤ پاکیزہ چیزیں جیہیں جیہیں اسان
تہاکوں ڈتین تے اللہ سیئیں دا شکر کرو جے تہاں اوہی دی
عبادت کریندے ہو۔

إِنَّمَا حَرَّمَ عَلَيْكُمُ الْمَيْتَةَ وَالدَّمَ وَلَحْمَ الْخَيْزُرِ
وَمَا أُهْلَ بِهِ لِغَيْرِ اللَّهِ فَمَنْ اضْطُرَّ غَيْرَ بَآئِعٍ وَ
لَا عَادٍ فَلَا إِثْمَ عَلَيْهِ إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَّحِيمٌ ۝

۱۷۴۔ بے شک تہاڈے اتے حرام مراد تے رت تے جٹمے دا
گوشت تے ہراوئے جیرھی اللہ سیئیں دے سواہے دے ناں تے
کھلی گئی ہو دے۔ ہلجے کوئی مجبور بھی دجے اوندی خواہش وی نہ ہرے
تے نہ او مدکنیں ددھے اوں دے اتے کوئی گناہ نیں بے شک اللہ سیئیں
بہوں بخشن والا تے مہربان۔

إِنَّ الَّذِينَ يَكْتُمُونَ مَا أَنْزَلَ اللَّهُ مِنَ الْكِتَابِ وَ
يَشْتُرُونَ بِهِ ثَمَنًا قَلِيلًا أُولَٰئِكَ مَا يَأْكُلُونَ فِي بُطُونِهِمْ

۱۷۵۔ بے شک اولوک جیرھے لکھن دان کتاب دے اوں حصے
کوں جیرھا اللہ سیئیں ہائے تے اوں دکنوں تھوڑے مل نال وچ

إِلَّا النَّارَ وَلَا يَكُونُ لَهُمْ فِيهَا نِعْمَةٌ وَلَا يَصْطَلُونَ فِيهَا
وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿۵﴾

ڈیندن اولوک الیوس بن جواپٹے ڈھڑھیں وچ بھاپے گھندن
تے قیامت دے ڈینہہ الشیٹیں انہیں نال ایسی تے نہ انہیں کول
پاک کرلیس۔ تے انہیں واسطے عذاب ڈکھ ڈیون والا۔
۱۷۶۔ ایجھے لوکن جیرے ہدایت دے وٹاندرے وچ گمراہی گھندن
تے بخش دے وٹاندرے وچ عذاب گھندن۔ بھاتے
انہیں داصر وڈی کال۔

أُولَٰئِكَ الَّذِينَ اسْتَرَوْا الصَّلَاةَ بِأَهْذَىٰ وَالْعَذَابُ
بِالْغَفْرِۖ فَمَا أَصْبَرَهُمْ عَلَى النَّارِ ﴿۶﴾

ذَٰلِكَ بِأَنَّهُ نَزَّلَ الْكِتَابَ بِالْحَقِّ وَإِنَّ الَّذِينَ اخْتَلَفُوا
فِي الْكِتَابِ لَفِي شِقَاقٍ بَعِيدٍ ﴿۷﴾
۱۷۷۔ اے عذاب ایس واسطے آئے جو بے شک الشیٹیں سچی
کتاب لہائی تے بے شک جیرے لوک ایندے وچ اختلاف
کرسندن او بے شک بہوں وڈی دشمنی وچ بن۔

لَيْسَ الْبِرَّ أَنْ تُوَلُّوا وُجُوهَكُمْ قِبَلَ الْمَشْرِقِ وَالْمَغْرِبِ
وَلَكِنَّ الْبِرَّ مَنْ آمَنَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ
وَالسَّلَامَةِ وَالْكِتَابِ وَالتَّيْبِينَ وَأَتَى الْمَالَ عَلَى
حُبِّهِ ذَوِي الْقُرْبَىٰ وَالْيَتَامَىٰ وَالسُّكِينِ وَابْنَ السَّبِيلِ
وَالسَّائِلِينَ وَفِي الرِّقَابِ وَأَقَامَ الصَّلَاةَ وَآتَى
الزَّكَاةَ وَالْمُؤْتُونَ بِعَهْدِهِمْ إِذَا عَاهَدُوا وَالصَّابِرِينَ
فِي الْبَأْسَاءِ وَالضَّرَاءِ وَحِينَ الْمَبَأِۚ لَئِذَا لَئِذَا
صَدَقُوا وَأُولَٰئِكَ هُمُ الْمُتَّقُونَ ﴿۸﴾

۱۷۸۔ نیکی لے نیں جوتساں اپنے منہ پوادھ تے پکادھ دو دھیر گھنوں
اصل نیکی لے ہے جو جنیں الشیٹیں کول من گدھاتے آخرت دے
ڈینہہ تے فرشتے تے کتاب تے نیں کول تے مال الشیٹیں دی
محبت دی خاطر سیکیں کول تے تیں کول تے مسکین کول تے
مسافر کول ڈراتے سولی کول تے ہانہیں کول چھڑوایا تے نماز باجماعت
ٹھہرا کے پڑھی تے زکاہ ڈتی۔ تے جہاں او کوئی وعدہ کرسندن
اونکوں پورا کړتے تنگی تے بیماری وچ تے تنگ دے وقت
صبر کړن وانن ایجھے لوکن جیرے سچن تے ایجھے لوکن جیرے الشیٹیں
کئیں، بہوں ڈرنن والین۔

يَأْتِيهَا الَّذِينَ آمَنُوا كُتِبَ عَلَيْكُمُ الْقِصَاصُ فِي الْقَتْلِ
الْحَرْ بِالْحَرْ وَالْعَبْدُ بِالْعَبْدِ وَالْأُنْثَىٰ بِالْأُنْثَىٰ فَمَنْ
عَفَىٰ لَهُ مِنْ أَخِيهِ شَيْءٌ فَاتَّبَاعْ بِالْعَوْفِ وَأَدَّ إِلَيْهِ
بِإِحْسَانٍ ذَٰلِكَ تَخْفِيفٌ مِّن رَّبِّكُمْ وَرَحْمَةٌ
مِّنْ عَبْدِيۚ بَعْدَ ذَٰلِكَ فَلَهُ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿۹﴾

۱۷۹۔ لے منقن والیو! تہا ڈسے اتے قتل دا اوہو جہاں بدلہ گھنن وچ
کیٹل گئے آزاد دے بدلے آزاد تے ہانہیں دے بدلے ہانہاں تے
تریمت دے بدلے تریمت۔ جے کہیں کول اوندے بھرا کئیں
کوئی شے معاف کر ڈتی وچ تے باقی جی کول او مناسب طریقے
نال گھن سگدے تے ڈیون والا اونکوں جیگی طرح نال ادا کر ڈیوے
لے تہا ڈسے رب کئیں سزا بولی کیتی گئی تے لے اوندی مہربانی۔ جیرھا
ایندے بعد حد کئیں و دھسی اوندے کیتے ڈکھ ڈیون والا عذاب
۱۸۰۔ لے سیانے لوک! تہا ڈسے واسطے بدلہ گھنن وچ وڈی تال

وَلَكُمْ فِي الْقِصَاصِ حَيَوةٌ يَّأُولَٰئِكَ أَلْبَابٌ لَّعَلَّكُمْ

جوتساں مصیبتیں کنیں نک ونجو۔

تَتَّقُونَ ﴿۱۸۱﴾

۱۸۱۔ تہا بڑے اتے فرض ہو تہا بڑے دھوں کہیں تے موت دا وقت آوے جے او مال چھوڑ ونجے او وصیت کرے پیو ما واسطے گھائے سکیں کیسے صحیح طریقے نال اے فرض اللہ سیں کنیں بڑا کر والیں کیتے۔

كُتِبَ عَلَيْكُمْ إِذَا حَضَرَ أَحَدُكُمُ الْمَوْتُ إِنْ تَرَكَ خَيْرًا الْوَصِيَّةُ لِلْوَالِدَيْنِ وَالْأَقْرَبِينَ بِالْمَعْرُوفِ حَقًّا عَلَى الْمُتَّقِينَ ﴿۱۸۱﴾

۱۸۲۔ تے جبرہا شخص ایں وصیت کول سٹن دے بعد ایوں وٹا بڑیوے تے ایند لگانا د اوناہیں کول تھیں جبرہے ایں وصیت کول وٹیدن تے بے شک اللہ سیں بہوں سٹن والا تے جائن والا۔
۱۸۳۔ تے جے کوئی وصیت کرن والے کنیں دوسرے ہوا وٹپ کر لیس یا گناہ کر لیس تے انہیں وچ صلح (ٹھا ہی) کرا بڑیوے تے اونہے اتے کوئی گناہ نیں بے شک اللہ سیں بہوں بخش والا تے مہربان
۱۸۴۔ اے منٹ والیو! تہا بڑے اتے ایوں فرض روزہ رکھن ہویں تہا بڑے کنیں پہلے لوکیں تے فرض با ایں واسطے جوتساں اللہ سیں کنیں بڑو۔

مَنْ بَدَّلَهُ بَعْدَ مَا سَمِعَهُ فَأَنَّمَا إِنَّمَا عَلَى الَّذِينَ يُبَدِّلُونَهُ إِنَّ اللَّهَ سَمِيعٌ عَلِيمٌ ﴿۱۸۲﴾

مَنْ خَافَ مِنْ مُوَصٍّ جَنَفًا أَوْ انْتِمَاءً فَاصْبَحَ بَيْنَهُمْ فَلَا رَأْسَ عَلَيْهِ إِنْ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿۱۸۳﴾

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا كُتِبَ عَلَيْكُمُ الصِّيَامُ كَمَا كُتِبَ عَلَى الَّذِينَ مِنْ قَبْلِكُمْ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ ﴿۱۸۴﴾

۱۸۵۔ اے روزے گنتری دے کچھ بڑیوے جے کوئی تہا بڑے وچوں بیمار ہو دے یا سفر تے ہووے تے دل او پے بڑنہیں وچ لے گنتری پوری کرے۔ تے اولوک جبرہے روزہ نیں رکھ سگدے او اونہے بدے وچ ہک مسکین کول روٹی کھوان۔ جبرہا ہی خوشی نال نیکی کرے اے اونہے کیسے چنگا تے جے تہا کول پتہ ہووے جو روزہ رکھن تہا بڑے کیسے چنگا۔

أَيَّامًا مَعْدُودَاتٍ فَمَنْ كَانَ مِنْكُمْ مَرِيضًا أَوْ عَلَى سَفَرٍ فَعِدَّةٌ مِنْ أَيَّامٍ أُخَرَ وَعَلَى الَّذِينَ يُطِيقُونَهُ فِدْيَةٌ طَعَامُ مِسْكِينٍ فَمَنْ تَطَوَّعَ خَيْرًا فَهُوَ خَيْرٌ لَهُ وَأَنْ تَصُومُوا خَيْرٌ لَكُمْ إِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ ﴿۱۸۵﴾

۱۸۶۔ رمضان شریف دا مہینہ او ہے جیندے وچ قرآن شریف لیتے۔ اے لوکیں کیسے ہدایت تے ہدایت دیال کھیاں کھیاں نشانیاں ایسے وچن۔ تے اے سچ تے کوڑ ٹھیکرٹن والا۔ تے جبرہا تہا بڑے وچوں ایں عینے کول بڑکھے او کول روزہ رکھنا چاہی دا۔ تے جبرہا بیمار ہووے یا سفر تے ہووے او ایں گنتری کول پے بڑنہیں وچ پورا کرے اللہ سیں تہا بڑے واسطے سوکھ چاندے او کھنیں چاہندا

شَهْرٍ رَمَضَانَ الَّذِي أُنْزِلَ فِيهِ الْقُرْآنُ هُدًى لِّلنَّاسِ وَبَيِّنَاتٍ مِّنَ الْهُدَى وَالْفُرْقَانِ فَمَنْ شَهِدَ مِنْكُمُ الشَّهْرَ فَلْيَصُمْهُ وَمَنْ كَانَ مَرِيضًا أَوْ عَلَى سَفَرٍ فَعِدَّةٌ مِّنْ أَيَّامٍ أُخَرَ يُرِيدُ اللَّهُ بِكُمُ الْيُسْرَ وَلَا يُرِيدُ بِكُمُ الْعُسْرَ وَلِتُكْمِلُوا الْعِدَّةَ وَلِتُكَبِّرُوا اللَّهَ عَلَى مَا هَدَاكُمْ وَلَعَلَّكُمْ

تَشْكُرُونَ ﴿۸۷﴾

تے تاں جوتں گنتری پوری کروتے اللہ سئیں دی وڈائی اس باکوں
بیان کرو جواں تہا کوں سدھارستہ ڈکھائے تے تاں جوتں اونا
شکر کرو۔

وَإِذَا سَأَلَكَ عِبَادِي عَنِّي فَإِنِّي قَرِيبٌ أُجِيبُ دَعْوَةَ
الدَّاعِ إِذَا دَعَانِ فَلْيَسْتَجِيبُوا لِي وَلْيُؤْمِنُوا بِلَعَلِّهِمْ
يَرْشُدُونَ ﴿۸۸﴾

۱۸۷۔ تے جیڈاں میڈے بندے تیں کنیں میڈا پچھن تے بے شک
میں بہوں کوہو ہاں۔ جیڑا دی سبڈ والا میوں جیڈاں سڈے میں
اوکوں جواب ڈیناں تے تیں وی میڈی باکوں دا جواب ڈیو تے
میڈے اتے ایمان رکھو تاں جواں تہا کوں سدھارستہ مل ونچے۔

أُحِلَّ لَكُمْ لَيْلَةَ الصِّيَامِ الرَّفَثُ إِلَى نِسَائِكُمْ هُنَّ
لِباسُكُمْ وَلَكُمْ رِباسٌ لَهُنَّ عَلِمَ اللَّهُ أَنَّكُمْ
كُنْتُمْ تَخْتَلَوْنَ أَنْفُسَكُمْ فَتَابَ عَلَيْكُمْ وَعَفَا
عَنكُمْ فَالْآنَ بَاشِرُوهُنَّ وَابْتَغُوا مَا كَتَبَ اللَّهُ لَكُمْ
وَكُلُوا وَاشْرَبُوا حَتَّى يَسْبَغَ لَكُمْ الْخَيْطُ الْأَبْيَضُ
مِنَ الْخَيْطِ الْأَسْوَدِ مِنَ الْفَجْرِ ثُمَّ أَتُوا الصِّيَامَ
إِلَى الْإِيلِ وَلَا تَبَاشَرُوهُنَّ وَأَنْتُمْ عَلْفُونَ فِي الْمَسْجِدِ
تِلْكَ حُدُودُ اللَّهِ فَلَا تَقْرَبُوهَا كَذَلِكَ يُبَيِّنُ اللَّهُ
آيَاتِهِ لِلنَّاسِ لَعَلَّهُمْ يَتَّقُونَ ﴿۸۹﴾

۱۸۸۔ روزے دی راتیں وچ تہا کوں تہاڈی زالیں کنیں وچھن
دی اجازت۔ او تہاڈے کپڑن تے تیں او بندے کپڑے ع۔ اللہ
سئیں کوں پتہ ہا جوتں اپنے حق مریدے ہا وے اوں تہاڈے
اتے رحمت نال تو جیڑا تے تہا کوں معاف کیتس ہئی تیں اپنی
زالیں دوونچو تے جواں تہاڈے کپڑے کیتے کھئے اوکوں گولوتے
کھاؤتے پیرے تیں نکھڑونچے (بڑا باکھ تیں) چننا دھاگہ کالے
دھاگے کنیں فجر دے وقت ول تیں رات تیں روزہ پورا کرو تے
جے تیں مسیت وچ اے کتاں بیٹھے ہوو تے اپنے زالیں دونوں
لے اللہ سئیں دے پتے ہن تے تیں انہیں دے کوہونہ وچ الویں
اللہ سئیں لوکس کیتے اپنے حکم بیان کر دین تاں جواں اللہ سئیں کنیں ٹورن

وَلَا تَأْكُلُوا أَمْوَالَكُمْ بَيْنَكُمْ بِالْبَاطِلِ وَتَذَلُّوا بِهَا
إِلَى الْحُكَّامِ لِتَأْكُلُوا فَرِيقًا مِّنْ أَمْوَالِ النَّاسِ بِالْإِثْمِ
وَأَنْتُمْ تَعْلَمُونَ ﴿۹۰﴾

۱۸۹۔ تیں آپت وچ کوڑن مال کب ڈو جے دامل نہ کھاؤ تے او مال
تیں افسریں دو (رشوت کیتے) نہ گھن وچو تاں جوتں لوکس دے
مال دا کب حصہ جان بچھ کے گناہ نال کھاؤنچو۔

يَسْأَلُونَكَ عَنِ الْإِهْلَاءِ قُلْ هِيَ مَوَاقِيتُ لِلنَّاسِ
وَالْحَجِّ وَلَيْسَ الْبِرُّ بِأَنْ تَأْتُوا الْبُيُوتَ مِنْ ظُهُورِهَا
وَلَكِنَّ الْبِرَّ مَنِ اتَّقَى وَأَتُوا الْبُيُوتَ مِنْ أَبْوَابِهَا
وَاتَّقُوا اللَّهَ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ ﴿۹۱﴾

۱۹۰۔ او تیں کنیں چندریں دا پچھن توں اکھ ڈے جوالے لوکس کیتے
وقت جیڑا داتے حج دا ذلیلو۔ اتے لے نیکی میں جوتں
گھر وچ پچھو اڑے کنیں آؤ تے اصل نیک او ہے جیڑا اللہ
سئیں کنیں ڈے تے گھر وچ انہیں دروازیں کنیں آؤ تے اللہ
سئیں کنیں ڈو تاں جوتں کامیاب تھی وچو۔

وَقَاتِلُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ الَّذِينَ يَفْقَهُوا تِلْكَ حُدُودَ اللَّهِ

۱۹۱۔ اللہ سئیں دے رستے وچ انہیں لوکس نال جنگ کرو جیڑے

تَعْتَدُوا إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ الْمُعْتَدِينَ ﴿۱۹﴾

تہاڑے نال بھڑن تے زیادتی نہ کرو۔ بے شک اللہ سیس زیادتی
کرن والیں کوں پیار نہیں کریندا۔

وَأَقْتُلُواهُمْ حَيْثُ ثَقِفْتُمُوهُمْ وَأَخْرِجُوهُمْ مِّنْ
حَيْثُ أَخْرَجَكُمُ وَالْفِتْنَةُ أَشَدُّ مِنَ الْقَتْلِ
وَلَا تُقَاتِلُوهُمْ عِنْدَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ حَتَّى يُقَاتِلَكُمُ
فِيهِ فَإِنْ قَتَلُوكُمْ فَاقْتُلُواهُمْ كَذَلِكَ جَزَاءُ
الْكُفْرَيْنِ ﴿۲۰﴾

۱۹۲۔ تے جتھاں او تہا کوں ملن انہیں کوں قتل کر ڈیو۔ تے انہیں کوں
اٹھو کڈھو جتھو انہیں تہا کوں کڈھئے۔ تے فتنہ قتل کنیں زیادہ گھم
ڈیوٹ والا۔ انہیں نال مسجد حرام دے کولہاوتیں نہ بھڑوے تئیں
او تہاڑے نال اٹھاں نہ بھڑن۔ تے جے او تہاڑے نال بھڑن
تے تساں دی انہیں نال بھڑو نہ منن والیں دی ایھا سزا۔

فَإِنْ أَنَّهُوَا فَإِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَّحِيمٌ ﴿۲۱﴾

۱۹۳۔ تے جے او رک وچن تے ول بے شک اللہ سیس بہوں بخشش
والا تے مہربان۔

وَقَاتِلُوهُمْ حَتَّى لَا تَكُونَ فِتْنَةٌ وَيَكُونَ الدِّينُ لِلَّهِ
فَإِنْ أَنَّهُوَا فَلَا عُدْوَانَ إِلَّا عَلَى الظَّالِمِينَ ﴿۲۲﴾

۱۹۴۔ تساں او تیں انہیں نال بھڑو جو فتنہ باقی نہ رہوے تے دین
اللہ سیس دی رفا واسطے تھی ونجے۔ تے جے او رک وچن تے
ول ظالیں دے سوا بیا کہیں کوں پکڑن جائز نہیں

الشَّهْرِ الْحَرَامِ وَالشَّهْرِ الْحَرَامِ وَالْحُرُمَتِ قُصَاصٌ
فَمَنِ اعْتَدَى عَلَيْكُمْ فَاعْتَدُوا عَلَيْهِ بِمِثْلِ مَا عَتَدَ
عَلَيْكُمْ وَانْقُوا اللَّهَ وَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ مَعَ الصَّادِقِينَ ﴿۲۳﴾

۱۹۵۔ عزت والا مینہ تے عزت والے مینہ دے بدلے وچ تے عزتیں
دا بدلہ ضروری ہے تے جیرھا تہاڑے اتے زیادتی کرے تساں دی
اوندے اتیں او بوتلا زیادتی کرو جتنی اوں تہاڑے اتے زیادتی کیتی ہے
تے اللہ کنیں ڈرو تے چان گھنو جو بے شک اللہ سیس اوں کنیں
ڈرن والیں دے نال۔

وَأَنفِقُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَلَا تُلْقُوا بِأَيْدِيكُمْ إِلَى التَّهْلُكَةِ
وَأَحْسِنُوا إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُحْسِنِينَ ﴿۲۴﴾

۱۹۶۔ تے مال خرچ کرو اللہ سیس دے رستے وچ تے اپنے ہمتیں
نال اپنے آپ کوں ہلاک نہ کرو تے احسان نال کم گھنو بے شک اللہ
سیس احسان کرن والیں نال پیار کریندے۔

وَاتِمُوا الْحَجَّ وَالْعُمْرَةَ لِلَّهِ فَإِنْ أُحْزِنُمْ فَمَا اسْتَبْرَ
مِنَ الْهُدَى وَلَا تَحْلِفُوا رءُوسَكُمْ حَتَّى يَبْلُغَ الْهَدْيُ
مَحَلَّهُ فَمَن كَانَ مِنْكُمْ مَّرِيضًا أَوْ بِهِ أَذًى مِّن رَّأْسِهِ
فَقُدْرَتُهُ مِّن صِيَامٍ أَوْ صَدَقَةٍ أَوْ نُسُكٍ فَإِذَا أَمِنْتُمْ
فَمَن تَمَتَّعَ بِالْعُمْرَةِ إِلَى الْحَجِّ فَمَا اسْتَيْسَرَ مِنَ
الْهُدَى فَمَن لَّمْ يَجِدْ فَصِيَامُ ثَلَاثَةِ أَيَّامٍ فِي الْحَجِّ

۱۹۷۔ تے پورا کرو اللہ سیس دی رفا دی خاطر حج تے عمرتے منے
تہا کوں حج کنیں روک بگدھا ونجے تے جیرھی تہا کوں سوکھی لہے او
قربانی کر ڈیو۔ تے اپنے سر نہ منوا جو تیں قربانی اپنی جاتیں نہ پہنچ
ونجے تے جیرھا تہاڑے وچوں بیمار ہووے یا اوندے سر وچ کوئی
تکلیف تھی ونجے (تے سر منوا ڈیوے) اتے اندرے بدلے وچ
روزہ رکھے یا صدقہ ڈیوے یا قربانی کرے تے جیرھے ویلے تساں

وَسَبِّعَلَهُ إِذَا رَجَعْتُمْ تِلْكَ عَشْرَةٌ كَامِلَةٌ ذَلِكَ لِمَنْ
لَمْ يَكُنْ أَهْلَهُ حَافِظِي السَّجِدِ الْحَرَامِ وَاتَّقُوا اللَّهَ
وَأَعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ ۝

۱۹۸۔ من وچ آونچو تے جبرھا شفع حج دے نال عمرے دانانہ چا دے تے
جبرھی قربانی اوں کوں سوکھی لیسے اوکر گئے۔ تے جے قربانی نہ کر سگدا
ہووے تے او ترے بڑے ہنہر حج وچ روزے رکھے تے ست روزے
ول آکے رکھے۔ اے پورے ڈاٹھی مین لے او ترے واسطے ہے جہنرے
بال بچے مسجد حرام وچ نہ ہون تے اللہ سٹیں کنیں بڑو تے جان گھنٹو
جو بے شک اللہ سٹیں دی مزا ڈاڈھی سخت

الْحَجُّ أَشْهُرٌ مَّعْلُومَاتٌ فَمَنْ فَرَضَ فِيهِنَّ الْحَجَّ
فَلَا رَفْعَ وَلَا تَفْصُولَ وَلَا جِدَالَ فِي الْحَجِّ وَمَا
تَفْعَلُوا مِنْ خَيْرٍ يَعْلَمْهُ اللَّهُ وَتَزَوَّدُوا فَإِنَّ خَيْرَ
الزَّادِ التَّقْوَىٰ وَاتَّقُوا الْآلِبَابَ ۝

۱۹۹۔ حج دے مہینے کوں برکونی ہاڈے تے جہنرے اتیں انہیں مہینے
حج فرض ہووے تے او حج دے بڑے ہنہر وچ نہ تے کیں نال شہوت
دکگل کسے تے نہ کوئی نافرمانی والا کم کرے۔ تے نہ حج دے وچ بھڑے
جبرھی نساں نیکی کر لیسو اللہ سٹیں اوں کوں چاڈے تساں ا پٹے نال
سفر خرچ گن گھنوتے بے شک چنگا سفر خرچ اللہ سٹیں دا بڑے
تے میں کنیں بڑو لے سیانے لوکا

لَيْسَ عَلَيْكُمْ جُنَاحٌ أَنْ تَبْتَغُوا فَضْلًا مِّنْ رَبِّكُمْ
فَإِذَا أَقَضْتُمْ مِنْ عَرَفَاتٍ فَأَذْكُرُوا اللَّهَ عِندَ الْمَشْعَرِ
الْحَرَامِ وَأَذْكُرُوهُ كَمَا هَدَيْتُمْ وَإِنْ كُنْتُمْ مِنْ
قَبْلِهِ لَيْسَ الضَّالِّينَ ۝

۲۰۰۔ تے تہاڈے اتے کوئی گناہ نہیں جو تساں اپنے رب کنیں فضل منگو
تے جڈاں تساں عرفات کنیں وکو تے تساں مشعر حرام دے نال اللہ
سٹیں کوں یاد کرو۔ تے اونکوں اوں یاد کرو جیویں اوں تہا کوں سدا
رستہ بڑھائے۔ تے میں کنیں پہلے تساں گھراہیں وچر ہاڈے۔

ثُمَّ أَفِضُوا مِنْ حَيْثُ أَفَاضَ النَّاسُ وَاسْتَغْفِرُوا
اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَّحِيمٌ ۝

۲۰۱۔ تے جڈاں تساں اپٹیاں عبادتاں پوریاں کر گھنوتے ول اللہ
سٹیں کوں تساں الیویں یاد کرو جیویں تساں یاد کریندے ۶۱ پٹے پور
بڑاڈے کوں یاد کنیں دی وھیر یاد کرو۔ تے لوکیں وچر جبرھا لے

فَإِذَا أَقَضْتُمْ مَناسِكَكُمْ فَأَذْكُرُوا اللَّهَ كَذِكْرِكُمْ
آبَاءَكُمْ أَوْ أَشَدَّ ذِكْرًا فَمِنَ النَّاسِ مَنْ يَقُولُ
رَبَّنَا آتِنَا فِي الدُّنْيَا وَمَا لَهُ فِي الْآخِرَةِ مِنْ خَلَاقٍ ۝

۲۰۲۔ تے انہیں وچوں جبرھا لے آہرے اے ساڈے رب ساکوں
دنیا وچ دی چنگائی بڑے تے آخرت وچ دی چنگائی بڑے تے ساکوں
بھاڈے عذاب کنیں بچا۔

وَمِنْهُمْ مَنْ يَقُولُ رَبَّنَا آتِنَا فِي الدُّنْيَا حَسَنَةً وَ
فِي الْآخِرَةِ حَسَنَةً وَقِنَا عَذَابَ النَّارِ ۝

۲۰۳۔ تے انہیں وچوں جبرھا لے آہرے اے ساڈے رب ساکوں
دنیا وچ دی چنگائی بڑے تے آخرت وچ دی چنگائی بڑے تے ساکوں
بھاڈے عذاب کنیں بچا۔

۲۰۳۔ ایتھے لوگوں جنہیں داکمائی دی ویر نال ٹوب وچ ولجا حصہ ۶۔
تے السدسین حساب گھنٹ وچ جلدی کریندے۔

۲۰۴۔ السدسین کول یاد کرو انہیں گتتری دے جہاں وچ۔ تے
جیرھا شخص جلدی کرے ڈو ڈینیں وچ (ول آوے) تے اوندے
اتے کوئی گناہ نئیں جیرھا دیر نال (آوے) تے اوندے لے دی کوئی
گناہ نئیں۔ بے اوندے کیے جیرھا السدسین کنیں ڈرے۔ تسال السدسین
کنیں ڈرو تے جان گھنوجے شک تسال سارے کھچے کرے ہوندو
ولائے ولسو۔

۲۰۵۔ تے لوکس وچوں کجھ اینجمن جیندی ہال دیا دی زندگی مچ نیکیوں
چنگی گدی ۶۔ تے السدسین کول گواہ بیندن اوں ہال تے جیرمی
انہیں دے دل وچ۔ تے سچی ہال لے ہے جو اوں جڑھے عزا کے ہن۔
۲۰۶۔ تے جڈاں او حاکم بن ویندن تے اوزین تے دکر دن گپو گھنٹ
کیے تے رخصت تے نسلیں کول تباہ کرن کیتے۔ تے السدسین
گیڑیں کول چکا نئیں سمجھا۔

۲۰۷۔ تے جڈاں انہیں کول اکھیا ویندے جو السدسین کنیں ڈرو تے
نک نمودر انہیں کول گناہ تے مجبور کر ڈیندے تے انہیں کول
دورخ کافی ۶۔ تے اوزین کیتے بہوں گندی ۶۔

۲۰۸۔ تے لوکس دھوکھ اینجے ہن جیرھے السدسین دی خوشی حاصل
کرن کیتے اپنے آپ کول وچ وچ بیندن تے السدسین اپنے بندیں
تے بہوں مہربان۔

۲۰۹۔ اے منٹ والیو تسال سارے دے سارے فرمانبرداری وچ
آونچو تے ڈرو شیطان دے میریں تے بے شک اوں تہا ڈاکھا کھلا
دشمن۔

۲۱۰۔ تے جے تسال کھلے کھلے نشانات آون دے بعد تک پیو ہے
تے کچھیں جان گھنوجو السدسین دی غالب تے بہوں سیانا ۶۔
۲۱۱۔ اوں ہال دے سوا کتھ دا انتظار پئے کریندن جو السدسین جڑو

أُولَٰئِكَ لَهُمْ نَصِيبٌ مِّمَّا كَسَبُوا وَاللَّهُ سَرِيعُ الْحِسَابِ ﴿٢٠٣﴾

وَادْكُرُوا اللَّهَ فِي أَيَّامٍ مَّعْدُودَاتٍ فَمَنْ تَعَجَّلَ فِي
يَوْمَيْنِ فَلَا أَثْمَرَ عَلَيْهِ وَفَمَنْ تَأَخَّرَ فَلَا أَنْتُمْ عَلَيْهِ
لِيَنِ اتَّقَىٰ وَأَتَقُوا اللَّهَ وَاعْلَمُوا أَنَّكُمْ إِلَيْهِ تُخْشَوْنَ ﴿٢٠٤﴾

وَمِنَ النَّاسِ مَنْ يُعْطِيكَ قَوْلَهُ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا
وَيُشْهِدُ اللَّهَ عَلَىٰ مَا فِي قَلْبِهِ وَهُوَ الَّذِي الْخَصَامُ ﴿٢٠٥﴾

وَإِذَا تَوَلَّىٰ سَعَىٰ فِي الْأَرْضِ لِيُفْسِدَ فِيهَا وَيُهْلِكَ
الْحَرْثَ وَالنَّسْلَ وَاللَّهُ لَا يُحِبُّ الْفَاسِدَ ﴿٢٠٦﴾

وَإِذَا قِيلَ لَهُ اتَّقِ اللَّهَ أَخَذَتْهُ الْعِزَّةُ بِالْإِثْمِ فَحَسْبُهُ
جَهَنَّمُ وَلَبَّسَ الْبَهَادُ ﴿٢٠٧﴾

وَمِنَ النَّاسِ مَنْ يَشْرِي نَفْسَهُ ابْتِغَاءَ مَرْضَاتِ اللَّهِ
وَاللَّهُ رَءُوفٌ بِالْعِبَادِ ﴿٢٠٨﴾

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا ادْخُلُوا فِي السِّلْمِ كَآفَّةً ۖ وَلَا
تَتَّبِعُوا خُطُوَاتِ الشَّيْطَانِ إِنَّهُ لَكُمْ عَدُوٌّ مُّبِينٌ ﴿٢٠٩﴾

فَإِنْ زَلَلْتُمْ مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَتْكُمْ الْبَيِّنَاتُ فَأَعْلَمُوا
أَنَّ اللَّهَ عَزِيزٌ حَكِيمٌ ﴿٢١٠﴾

هَلْ يَنْظُرُونَ إِلَّا أَنْ يَأْتِيَهُمُ اللَّهُ فِي ظُلَلٍ مِّنَ

الْعَمَامِ وَالْمَلِكَةِ وَقُضِيَ الْأَمْرُ وَإِلَى اللَّهِ تُرْجَعُ
الْأُفُوسُ ﴿٢٥﴾

سَلُّ بَنِي إِسْرَآءِيلَ كَمَا آتَيْنَهُمْ مِنْ آيَةٍ بَيِّنَةٍ
وَمَنْ يُبَدِّلْ نِعْمَةَ اللَّهِ مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَتْهُ فَإِنَّ
اللَّهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ ﴿٢٦﴾

زُيِّنَ لِلَّذِينَ كَفَرُوا الْحَيَاةُ الدُّنْيَا وَيَسْخَرُونَ مِنَ
الَّذِينَ آمَنُوا وَالَّذِينَ اتَّقَوْا فَوْفَهُمْ يَوْمَ الْقِيَمَةِ
وَاللَّهُ يَرِذُّ مَنْ يُشَآءُ بِغَيْرِ حِسَابٍ ﴿٢٧﴾

كَانَ النَّاسُ أُمَّةً وَاحِدَةً فَبَعَثَ اللَّهُ النَّبِيَّ
مُبَشِّرِينَ وَمُنذِرِينَ وَأَنزَلَ مَعَهُمُ الْكِتَابَ بِالْحَقِّ
لِيَحْكُمَ بَيْنَ النَّاسِ فِي مَا اخْتَلَفُوا فِيهِ وَمَا اخْتَلَفَ
فِيهِ إِلَّا الَّذِينَ أُوتُوهُ مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَتْهُمْ الْبَيِّنَاتُ
بَنِيًّا بَيْنَهُمْ فَهَدَى اللَّهُ الَّذِينَ آمَنُوا لِمَا اخْتَلَفُوا
فِيهِ مِنَ الْحَقِّ بِإِذْنِهِ وَاللَّهُ يَهْدِي مَنْ يَشَاءُ
إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ ﴿٢٨﴾

أَمَرَحِبْتُمْ أَنْ تَدْخُلُوا الْجَنَّةَ وَلَمَّا يَأْتِكُمْ مَثَلُ
الَّذِينَ خَلَوْا مِنْ قَبْلِكُمْ مَسَّتْهُمُ الْبَأْسَاءُ وَالضَّرَآءُ
وَزُلْزِلُوا حَتَّى يَقُولَ الرَّسُولُ وَالَّذِينَ آمَنُوا مَعَهُ
مَتَى نَصْرُ اللَّهِ إِلَّا أَنْ نَصْرَ اللَّهُ قَرِيبٌ ﴿٢٩﴾

يَسْأَلُونَكَ مَاذَا يُنْفِقُونَ ۖ قُلْ مَا أُنْفِقُ مِنْ
خَيْرٍ فَلَئِنْ لَمْ يَنْزِلْ عَلَيْنَا لَأُنْفِقَنَّ مِنْ
وَالِئِنْ السَّبِيلِ وَمَا تَفْعَلُوا مِنْ خَيْرٍ فَإِنَّ اللَّهَ بِهِ

دے پچھا دیں وہی آدمے تے فرشتے دی آون تے ایں حال دافعلد
کمر بڑا ونچے تے ساسے کم اللہ سیں دو ولدن۔

۲۱۲۔ بنی اسرائیل کیں پچھ جواساں انہیں کوں کتے کھلے کھلے نشان بڑتن
تے میرھا اللہ سیں دی نعت کوں اوں ویلے وٹا ڈیوے جیڑاں
او ایں کیں آونچے تے اللہ سیں بڑا دمی سخت سزا بڑون والا۔

۲۱۳۔ تے میرھے کافرین انہیں کوں دنیاوی زندگی سوہنی کر کے
بڑکھا ئی گئی تے او منسٹ والیں تے مذاقاں کریندن تے میرھے
لوک اللہ سیں کیں بڑدن قیامت دے بڑنہ او کافرین تے غالب
ہوسن اللہ سیں جیکوں چاہندے بے حسابا رزق بڑیندے۔

۲۱۴۔ یکے لوک بکو ٹولہ بن تے اللہ سیں نیں کوں خوشخبری بڑیون والا
تے بڑراون والا بنا کے پھیس تے انہیں نال سچی کتاب دی باہی
ہس۔ تاں جو اللہ سیں لوکس دے جیڑیں دافعلد کر ڈیوے۔ انہیں
آپت وچ شیطانی کیتے بھیرا دی اوں ویلے گھیتے جیڑاں انہیں دو
کتاب آگئی ہائی۔ تے کھلے کھلے نشانات دی آگئے ہن تے اللہ
سیں اپنے مکمل نل منن والیں کوں سچائی دارستہ بڑکھائے جیندے
وچ بڑوے اختلاف کریندے پئے ہن۔ تے اللہ سیں جیکوں
چاہندے سدھارستہ لا بڑیندے۔

۲۱۵۔ تہا بڑا لے خیال جو تہاں داخل ہی دیسو بہشت وچ تے
تہا بڑو اچاں تیں او مہبتاں نیں آیاں جیرھیاں تہاں کیں پہلے
لوکس تے آئیں۔ انہیں کوں تنگی، بکھ تے بڑکھ طے تے انہیں کوں
ایجھا بلا بڑتا گئے جو اد رسول تے اوندے منن والے یکے اے
آکھن پئے گئے ہن جو اللہ سیں بڑلاں ندو کر لیں۔ سٹوا بے شک
اللہ سیں دی مدد بہوں کو لہو۔

۲۱۶۔ او لوک تیں کیں کچھن جو اوکیا خرچ کرن توں آکھ تہاں
جیرھا دی چنگا مال خرچ کردو تہا بڑے پیو ماتے گھاٹے سکین تے
یتیم تے مسکین تے مسافریں (دا پہلا حق) تے جو تہاں چنگائی مکرو

عَلَيْكُمْ ﴿۱۶﴾

بے شک اللہ سب سے پہلے جاننے والا۔

۲۱۷۔ تہاڑے اتے فرض کتب گئی والے جگ تے تہا کوں اوچگی
نیش لگدی تے اے دی تھی سبکدے جو تہا کوں ہک شے چبگی نہ
لگدی ہروے ادا تہاڑے کیتے چبگی ہروے تے لے دی تھی
سبکدے جو تہا کوں ہک شے چبگی لگدی ہروے تے او تہاڑے
کیتے چبگی نہ ہروے تے اللہ سب سے جاننے والے تے تہا کوں
چاڈے۔

۲۱۸۔ تیں کیں پچھن جگ کیتے عزت والے مینے وچ توں اکھ
ایں مینے وچ جگ بہوں وڈا گناہ تے اللہ سب سے راہ کیں
جکھن تے اوندا نکارتے عزت والی میت داتے اوندے گھر
والیں کوں اتھو کڑھن والی میت داتے اوندے گھر
وڈا گناہ۔ تے فتنہ قتل کیں وی وڈا جرم۔ تہاڑے نال اد نیش
بھڑدے رہن جے تیں تہا کوں تہاڑے دین کیں پھر نہ گھن جے
انہیں کوں طاقت ہروے۔ تے جیڑھادی تہاڑے دے وچاپٹے دین
کیں پھونچے تے نہ منن دی حالت وچ مو پچھے تے ایجھے لوک
دے عمل دنیا تے آخرت وچ وپنچن ولسن۔ ایجھے لوک دوزخی ہن تے
اوندے وچ دیر میں پئے رہن۔

۲۱۹۔ بے شک جنہیں من گدھے تے ہجرت کیتی تے اللہ سب سے
رستے وچ جہاد کیتے۔ لے لوک اللہ سب سے دی رحمت دے امیدوارن
تے اللہ سب سے بہوں بخش والا تے بہوں مہربان۔

۲۲۰۔ لے رسول تیں کیں او شراب تے جوئے دا کچھن تو انہیں
کوں اکھ انہیں ڈوناہیں وچ وڈا گناہ تے لوکس دا فائدہ وی ہے۔ تے
انہیں ڈوناہیں دا گناہ انہیں دے فائدے کیں بہوں وڈا ہے۔ تے او
تیں کیں کچھن جو او فرج کیا کرن۔ توں اکھ جیڑھادی وچ پچھے۔ یوں
اللہ سب سے تہاڑے کیتے حکم بیان کریندے تاں جوتساں سوچو سمجھو
۲۲۱۔ ایں دنیا کیتے دی تے اگھے جہان کیتے دی۔ او تیں کیں پچھن

كُنِبَ عَلَيْكُمُ الْقِتَالُ وَهُوَ كُرْهُ لَكُمْ وَعَلَىٰ أَنْ
تَكْرَهُوا شَيْئًا وَهُوَ خَيْرٌ لَّكُمْ وَعَلَيْكُمْ أَنْ تَحِبُّوا
شَيْئًا وَهُوَ شَرٌّ لَّكُمْ وَاللَّهُ يَعْلَمُ وَأَنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ ﴿۱۷﴾

يَسْأَلُونَكَ عَنِ الشَّهْرِ الْحَرَامِ قِتَالٍ فِيهِ قُلْ قِتَالٌ
فِيهِ كَبِيرٌ وَصَدٌّ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ وَكُفْرٌ بِهِ وَ
الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ وَإِخْرَاجُ أَهْلِهِ مِنْهُ أَكْبَرُ عِنْدَ
اللَّهِ وَالْفِتْنَةُ أَكْبَرُ مِنَ الْقَتْلِ وَلَا يَزَالُونَ
يُقَاتِلُونَكُمْ حَتَّىٰ يَرُدُّوكُمْ عَنْ دِينِكُمْ إِنِ اسْتَطَاعُوا
وَمَنْ يَرْتَدِدْ مِنْكُمْ عَنْ دِينِهِ فَبِمَا كَفَرَ
فَأُولَٰئِكَ حَبِطَتْ أَعْمَالُهُمْ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَأُولَٰئِكَ
أَصْحَابُ النَّارِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ﴿۱۸﴾

إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَالَّذِينَ هَاجَرُوا وَجِهَدُوا فِي
سَبِيلِ اللَّهِ أُولَٰئِكَ يَرْجُونَ رَحْمَتَ اللَّهِ وَاللَّهُ
غَفُورٌ رَّحِيمٌ ﴿۱۹﴾

يَسْأَلُونَكَ عَنِ الْخَمْرِ وَالْمَيْمِرِ قُلْ فِيهِمَا إِثْمٌ
كَبِيرٌ وَمَنَافِعُ لِلنَّاسِ وَإِنَّهُمْ أَكْبَرُ مِنْ نَّفْعِهِمَا وَاللَّهُ
يَسْأَلُونَكَ مَاذَا يُنْفِقُونَ قُلِ الْغَفْوَةُ كَذَٰلِكَ يُبَيِّنُ اللَّهُ
لَكُمْ آيَاتِهِ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ ﴿۲۰﴾

فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَيَسْأَلُونَكَ عَنِ الْيَتَامَىٰ قُلِ إِصْلَاحٌ

تیس داتوں انہیں کون آکھ جو انہیں دی حالت ٹھیک کرٹں بہوں
چنگا کم جے تساں انہیں کون اپنے کھٹے کھوتے او تہا بڑے بھراہن۔ تے
اللہ سیس اصلاح کرٹں دایں وچو گپیں کون چاڈرے۔ جے اللہ سیس
چاہند تے تہا کون ڈکھ ڈیوے بابے شک اللہ سیس غالب
تے بہوں سیانا۔

۲۲۲۔ تے تساں شرک کرٹں دایں تریس تیں نال نہ پر نچو جے تیں او
ایمان نہ گمن آون۔ تے مومن باہی شرک کرٹں والی تریس کنیں
چنگی۔ بھانویں او تہا کون چنگی دی بگدی ہروے۔ تے تساں شرک
کرٹں والے جوائیں نال نہ پرناؤ۔ مومن باہان شرک کرٹں والے کنیں
چنگا۔ بھانویں او تہا کون چنگا دی لگدا ہروے۔ اے لوک تہا کون
بھا دو سبیدن تے اللہ سیس اپنے حکم نال بہشت تے
بخشن دو سبیدے۔ تے اللہ سیس اپنے حکم کون کھول کھول
کے بیان کریدے تاں جواو نصیحت حاصل کرن۔

۲۲۳۔ اوتیں کنیں حیض دے متعلق پچھن توں آکھ جواو ڈکھ
ڈیوٹں والی شے ہے۔ ات گاہوں تساں حیض دے ڈیہیں وچ
زالیں کنیں انج رہو۔ تساں انہیں دے کوہو نہ وچو جے تیں او
پاک نہ تھی وچن تے جڈاں او پاک تھی وچن تے انہیں کوہو آؤ جھتو
اللہ سیس تہا کون حکم ڈتے۔ بے شک اللہ سیس تو بہ کرٹں دایں
کون چنگا چاندے تے پاک لوکیں کون وی چنگا چاندے۔

۲۲۴۔ تہا ڈیاں زالیں تہا ڈے واسطے رخصت ان تے تساں انہیں
کنیں آؤ جڈاں تہا ڈی مرضی ہروے۔ تے اپنے کیتے کھ گودی بھٹو
تے اللہ سیس کنیں ڈرو تے جان گھن جو تساں اوں کون ملن والیو
تے خوش خبری ڈے ڈے منن دایں کون۔

۲۲۵۔ نیکی کرٹں تے خدا کنیں ڈرٹں تے لوکیں وچ صلہ کرٹں کیتے تساں
اللہ سیس کون اپنے قسین دا ادلا نہ بناؤ۔ تے اللہ سیس بہوں
سُنن والا تے بہوں چاٹن والا۔

لَهُمْ خَيْرٌ وَإِنْ تُخَاطَبُوهُمْ فَاخْرُجْهُمْ وَأَلَلَّ اللَّهُ يَعْلَمُ
النَّفْسَ مِنَ الصَّلَاحِ وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ لَأَعْنَتَكُمْ إِنْ اللَّهُ
عَزِيزٌ حَكِيمٌ ﴿٢٢٦﴾

وَلَا تَتَّبِعُوا الشِّرْكَ حَتَّىٰ يُؤْمِنَ وَلَا مَلَّةً مُّؤْمِنَةً
خَيْرٌ مِّنْ مُّشْرِكَةٍ وَلَوْ أَعْجَبَتْكُمْ وَلَا تَتَّبِعُوا الشِّرْكَ
حَتَّىٰ يُؤْمِنُوا وَلَعَبْدٌ مُّؤْمِنٌ خَيْرٌ مِّنْ مُّشْرِكٍ وَلَوْ
أَعْجَبَكُمْ أُولَٰئِكَ يَدْعُونَ إِلَى النَّارِ وَاللَّهُ يَدْعُو
إِلَى الْجَنَّةِ وَالْغَفْرِ بِإِذْنِهِ وَيَسْمِعُ آيَاتِهِ لِلنَّاسِ
لَعَلَّهُمْ يَتَذَكَّرُونَ ﴿٢٢٧﴾

وَيَسْأَلُكَ عَنِ الْمَحِيضِ قُلْ هُوَ أَذًى لَا فَاعِلٌ لِّوَا
النِّسَاءِ فِي الْمَحِيضِ وَلَا تَقْرُبُوهُنَّ حَتَّىٰ يَطْهُرْنَ
فَإِذَا تَطَهَّرْنَ فَأْتُوهُنَّ مِنْ حَيْثُ أَمَرَكُمُ اللَّهُ إِنَّ
اللَّهَ يُحِبُّ التَّوَّابِينَ وَيُحِبُّ الْمُتَطَهِّرِينَ ﴿٢٢٨﴾

نِسَاءُكُمْ حَرْثٌ لَّكُمْ فَأْتُوا حَرْثَكُمْ أَنْ يَشْكُمُوا
قَدْ مَوَّاهُ لَا أَنْفُسَكُمْ وَأَتَّقُوا اللَّهَ وَاعْلَمُوا أَنَّكُمْ مُّلَقَوهُ
وَبَشِّرِ الْمُؤْمِنِينَ ﴿٢٢٩﴾

وَلَا تَجْعَلُوا اللَّهَ عُرْضَةً لِأَيْمَانِكُمْ أَنْ تَبَرُّوا وَتَتَّقُوا
وَتُصْلِحُوا بَيْنَ النَّاسِ وَاللَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ ﴿٢٣٠﴾

لَا يُؤَاخِذُكُمُ اللَّهُ بِاللَّغْوِ فِي أَيْسَارِكُمْ وَلَكِنْ يُؤَاخِذُكُمْ بِمَا كَسَبَتْ قُلُوبُكُمْ وَاللَّهُ غَفُورٌ حَلِيمٌ ﴿۳۱﴾

۲۲۶۔ اللہ سب سے تہا بڑی قول قیس تیں تہا کون نہ پکڑ لیس۔ ہا انہیں قیس تیں تے پکڑ لیس جیر صیاں تہا بڑے دلیں وچر نکلسن۔ تے اللہ سب سے بہوں بخشن والا تے بہوں مٹھا ہا

لَّذِينَ يُؤْلُونَ مِنْ نِسَائِهِمْ تَرَتُّبًا مِنْ أَرْبَعَةِ أَشْهُرٍ فَإِنْ فَاءُوا فَإِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿۳۲﴾

۲۲۷۔ اولوک جیرھے اپنی زالیں کنیں انج تھیون دیاں قساں کمنن او چار مہینے ڈر کیمن تے جے او زالیں دوول آدن تے بے شک اللہ سب سے بہوں بخشن والا تے رحم کمرن والا

وَإِنْ عَزَمُوا الطَّلَاقَ فَإِنَّ اللَّهَ سَمِيعٌ عَلِيمٌ ﴿۳۳﴾

۲۲۸۔ تے جے او پک وچن طلاق ڈیون تے بے شک اللہ سب سے بہوں سنن والا تے بہوں جانن والا

وَالطَّلَاقُ يَتَرَتَّبُنْ بِأَنْفُسِهِنَّ ثَلَاثَ قُرُوءٍ وَلَا يَحِلُّ لَهُنَّ أَنْ يَكُنَّ مِنْ مَّا خَلَقَ اللَّهُ فِي أَحْشَائِهِنَّ أَنْ كُنَّ يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَهُوَ عَنْهُنَّ أَحَقُّ بِرَدِّهِنَّ فِي ذَلِكَ إِنْ أَرَادُوا إِصْلَاحًا وَلَهُنَّ مِثْلُ الَّذِي عَلَيْهِنَّ بِالْمَعْرُوفِ وَلِلرِّجَالِ عَلَيْهِنَّ دَرَجَةٌ وَاللَّهُ عَزِيزٌ حَكِيمٌ ﴿۳۴﴾

۲۲۹۔ تے جنہیں ترمیتیں کون طلاق قہی گئی اور تے حین تیں اپنے آپ کون جہلی رہن۔ جے اللہ سب سے آخرت دے دیہہ کون منین تے انہیں تے لے جائز نہیں جہاں اللہ سب سے انہیں دے رحم صی پیل کیتے اوں کول لکون تے جے او نیج وچن تے انہیں دے پئے داز یادہ حق ہوا اوں وچن انہیں ترمیتیں دے۔ خیریت دے مطابق حق وی اوں ہن جیوں انہیں دیاں رحمہ داریاں ہن۔ تے جواںس وارتیتیں کنیں رتبہ ودرہ تے اللہ سب سے غالب تے بہوں سیانا

الطَّلَاقُ مَرَّتَيْنِ فَمَا سَاكَ يَعْرِضُ وَأَشْرَى بِالْحَايِ وَلَا يَحِلُّ لَكُمْ أَنْ تَأْخُذُوا بِمَا آتَيْنَا مِنْهُنَّ شَيْئًا إِلَّا أَنْ يُخَافَا إِلَّا يُقِيمَا حُدُودَ اللَّهِ فَإِنْ خِفْتُمْ أَلَّا يُقِيمَا حُدُودَ اللَّهِ فَلَا جُنَاحَ عَلَيْهِمَا فِيمَا افْتَدَتْ بِهِ تِلْكَ حُدُودُ اللَّهِ فَلَا تَعْتَدُوهَا وَمَنْ يَتَعَدَّ حُدُودَ اللَّهِ فَأُولَئِكَ هُمُ الظَّالِمُونَ ﴿۳۵﴾

۲۳۰۔ طلاق ڈو دفعہ تے ول اوں کون چنگے طریقے نال رکھے یا چنگانی کر کے ٹور ڈیوے تے جو کچھ لساں اوں کون ڈتے اوں کون والا گھن تہا بڑے تے جائز نہیں۔ ہا جے لے ڈر ہووے جو او اللہ سب سے دے بنائے ہوئے بیتں سبھاں نہ بگسن۔ جے تہا کون لے ڈر ہووے جو او اللہ سب سے دے بیتں کون سبھاں نہ بگسن تے ول انہیں تے کوئی گناہ نہیں جو ترمیت پئے کول کچھ بھتہ دے ڈیوے۔ لے اللہ سب سے دے بیتں ہن لساں انہیں کنیں لگو نہ ودرہ۔ تے جیرھا ودرہ سی اللہ سب سے دے بیتں کنیں تے او نالین

فَإِنْ طَلَّقَهَا فَلَا تَحِلُّ لَهُ مِنْ بَعْدِ حَتَّى تَتَكَيَّ زَوْجًا

۲۳۱۔ تے پئے زالیں کون ترمیجی طلاق ڈے ڈیوے تے اوں دے

عِيَهُ فَإِنْ طَلَّقَهَا فَلَا جُنَاحَ عَلَيْهِمَا أَنْ يَتَرَاجَعَا
إِنْ طَلَّأ أَنْ يُقِيمَا حُدُودَ اللَّهِ وَلِيْلَكَ حُدُودُ اللَّهِ
يُتَبِّنْهَا لِقَوْمٍ يَعْلَمُونَ ﴿۳۷﴾

اتے جائز نہیں جو اولاد اوندے نال شادی کرے جے تیں
اوپے نال نکاح نہ کر گھنے تے جے اووی طلاق ڈے ڈیوے تے
ول انہیں ڈونا پس تے کوئی گناہ نہیں جو او پر نیچ پلون ہے
انہیں کوں یقین ہووے جو او الشریس دی حدیں کوں سنبھال
گھسن۔ اے الشریس دیاں حدیں ہن جیرھیاں اول جان
والیں کیتے کھول کے بیان کر ڈن۔

وَإِذَا طَلَّقْتُمُ النِّسَاءَ فَلَمْ يَكُنْ لَكُمْ عَنْهُنَّ ذُرِّيَّةٌ
بِمَعْرُوفٍ أَوْ سَرَخُوهُنَّ بِمَعْرُوفٍ وَلَا تَنْسِكُوهُنَّ
ضَرَارًا لِّتَعْتَدُوا وَمَنْ يَفْعَلْ ذَلِكَ فَقَدْ ظَلَمَ نَفْسَهُ
وَلَا تَحْزَنْ وَأَيُّ اللَّهِ هُزُوًا وَادْكُرُوا نِعْمَتَ اللَّهِ عَلَيْكُمْ
وَمَا أَنزَلَ عَلَيْكُمْ مِنَ الْكِتَابِ وَالْحِكْمَةِ يَعِظُكُمْ
بِهِ وَاتَّقُوا اللَّهَ وَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ ﴿۳۸﴾

۲۳۲۔ تے جڈاں تساں زالیں کوں طلاق ڈے ڈیوے تے اوعدت
پوری کر گھن تے انہیں کوں رواج دے مطابق روک گھنیا چنگائی
کر کے انہیں کوں ٹور ڈیوے۔ تے ایں واسطے انہیں کوں نہ رد کو جو تساں
ڈکھ ڈے کے انہیں تے زیادتی کرو۔ تے جیرھائے کر لسی او اپٹے
اتے ظلم کر لسی۔ تے تساں الشریس دے حکمیں نال قبول نہ کرو۔
تے جیرھیاں نعتاں الشریس تہا کوں ڈن انہیں کوں یاد رکھو۔ تے
اے وی یاد رکھو جیرھی الشریس تہا ڈے اے کتاب تے سنبھ
لہائی تے اوندے نال تہا کوں نصیحت کیتی اس۔ تے الشریس
کنیں ڈرو تے جان گھن جو الشریس ہر چیز کوں جانٹے والا ہے۔

وَإِذَا طَلَّقْتُمُ النِّسَاءَ فَلَمْ يَكُنْ لَكُمْ عَنْهُنَّ ذُرِّيَّةٌ
بِمَعْرُوفٍ أَوْ سَرَخُوهُنَّ بِمَعْرُوفٍ وَلَا تَنْسِكُوهُنَّ
ضَرَارًا لِّتَعْتَدُوا وَمَنْ يَفْعَلْ ذَلِكَ فَقَدْ ظَلَمَ نَفْسَهُ
وَلَا تَحْزَنْ وَأَيُّ اللَّهِ هُزُوًا وَادْكُرُوا نِعْمَتَ اللَّهِ عَلَيْكُمْ
وَمَا أَنزَلَ عَلَيْكُمْ مِنَ الْكِتَابِ وَالْحِكْمَةِ يَعِظُكُمْ
بِهِ وَاتَّقُوا اللَّهَ وَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ ﴿۳۸﴾

۲۳۳۔ تے جڈاں تساں زالیں کوں طلاق ڈیوے تے انہیں دی عدت
پوری تھی ونجے (جے او آپت وچ چنگے طریقے نال منج وین) تے
انہیں کوں اپٹے پہلے پٹے نال نکاح کرن کنیں نہ بھگوائے نصیحت
انہیں واسطے ہے جیرھے تہا ڈے وچو ایمان رکھیند الشریس
تے آخرت دے ڈیہند تے۔ اے تہا ڈے واسطے زیادہ برکت
والی تے بہوں پاکیزہ تے الشریس جانڈے جو تساں نوڑے
جانڈے۔

وَالْوَالِدَتُ يُرْضِعْنَ أَوْلَادَهُنَّ حَوْلَيْنِ كَامِلَيْنِ
لِمَنْ أَرَادَ أَنْ يُنَتِمَ الرَّضَاعَةُ وَعَلَى الْمَوْلُودِ لَهُ
رِزْقُهُنَّ وَكِسْوَتُهُنَّ بِالْمَعْرُوفِ لَا تُكَلَّفُ نَفْسٌ
إِلَّا وُسْعَهَا لَا نَضَارَ وَالِدَةٌ بِوَلَدِهَا وَلَا مَوْلُودٌ

۲۳۴۔ تے میریں اپٹے پالیں کوں کھیر پلاو پورے دو سال
اے اوندے کیتے ہے جیرھے کھیر پلاو دی خدمت کوں پورا کرن
چاہند تے جیند بال اوندے دے ہے رواج دے مطابق
کھیر پلاو والیں دکھاو بیون تے انہیں دے پٹھے کہیں شخص

لَهُ يُولَدُ لَهُ وَعَلَى الْوَارِثِ مِثْلُ ذَلِكَ إِنْ أَرَادَا
فِصَالًا عَنْ تَرَاضٍ مِنْهُمَا وَتَشَاوُرٍ فَلَا جُنَاحَ عَلَيْهِمَا
وَإِنْ أَرَدْتُمَا أَنْ تَنْتَرِضَعُوا أَوْلَادَكُمْ فَلَا جُنَاحَ
عَلَيْكُمْ إِذَا سَلَّمْتُمَا مَا أَتَيْتُمَا بِالنَّمْرِ وَالْأَنْفِ
اللَّهُ وَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ ﴿۳۵﴾

تے اوندی طاقت کیں دودھ ذمہ داری میں سٹی دیندی۔ کیں ماکوں
اوندے ہال دی دھ نال تے نہ پیکوں اوندے ہال دی دھ نال
ڈکھ نہ ڈتا ونچے۔ وارث کیتے دی ایجوکلم۔ جے اوڈوہیں صلاح
کر کے کھیر چڑاؤں تے راضی تھی وچن تے انہیں ڈوناہیں تے کوئی
گناہ نہیں۔ جے تساں اپنے پالیں کوں کیں ہی تربیت کیں کھیر
پلاؤں جاہر تے تہاڈے اتے کوئی گناہ نہیں جے تساں انہیں کوں
جیرمی شے ڈیوٹی کیتی رواج دے مطابق اوڈے ڈیو۔ تے
الٹسٹیں کیں ڈروتے جاں گھنوں جے شک الٹسٹیں ہو تساں
کریندے اوڈی کھن والا۔

وَالَّذِينَ يَتَّقُونَ مِنْكُمْ وَيَدْرُونَ أَوْلَادًا يَتَرَبَّصْنَ
بِأَنْفُسِهِنَّ أَرْبَعَةَ أَشْهُرٍ وَعَشْرًا فَإِذَا بَلَغْنَ أَجَلَهُنَّ
فَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ فِيمَا فَعَلْنَ فِي أَنْفُسِهِنَّ بِالْمَعْرُوفِ
وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرٌ ﴿۳۶﴾

۲۳۵۔ تہاڈے وچ جیرمے لوک مرویدن تے اکچھ اپنیاں
زائیں چھوڑویدن تے اوڑا لیں چار مہینے ڈاھ جہاڑے انتظار
کرن تے جڈاں انہیں دی مدت پوری تھی ونچے تے دل تہاڈے
اتے کوئی گناہ نہیں اوشرلیت دے مطابق اپنے کیتے جو کھ کر
تے الٹسٹیں ہو تساں کریندے اوڈی کیں واقف۔

وَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ فِيمَا عَرَضْتُمْ بِهِ مِنْ خِطْبَةِ النِّسَاءِ
أَوْ أَكْنَنْتُمْ فِي أَنْفُسِكُمْ عَلِمَ اللَّهُ أَنَّكُمْ سَتَذْكُرُونَهُنَّ
وَلَكِنْ لَا تُوَاعِدُوهُنَّ سِرًّا إِلَّا أَنْ تَقُولُوا قَوْلًا
مَعْرُوفًا وَلَا تَعْزِمُوا عَقْدَةَ النِّكَاحِ حَتَّى يَبْلُغَ
الْكِتَابُ أَجَلَهُ وَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ مَا فِي أَنْفُسِكُمْ
فَاحْذَرُوهُ وَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ غَفُورٌ حَلِيمٌ ﴿۳۷﴾

۲۳۶۔ تے تہاڈے اتے کوئی گناہ نہیں ہو تساں اشاریں نال
یا دل وچ لک کے تہیں دو ڈک چا وچو الٹسٹیں کوں پتہ ہو
تساں انہیں کوں یاد کریندے اوڈی۔ ہا انہیں نال لک کے کوئی وعدہ
نہ کرو نہ گھنوں سوائے ایندے جو تساں کوئی پیچی گال کر گھنوں۔ تے
تساں نکاح کوں پکا کرن دا ارادہ نہ کرو جے تہیں انہیں دی مدت
پوری نہ تھی ونچے۔ تے تساں جاں گھنوں جے شک الٹسٹیں
بہوں بخشش والا تے خدا۔

لَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ إِنْ طَلَقْتُمُ النِّسَاءَ مَا لَمْ تَنْسُوهُنَّ
أَوْ تَفَرَّضُوا لَهُنَّ فَرِيضَةً مِّمَّا مَتَّعُوهُنَّ عَلَى الْمَوْسِمِ
قَدَرَهُ وَ عَلَى الْمُقْتَرِ قَدَرَهُ مَتَاعًا بِالْمَعْرُوفِ حَقًّا
عَلَى الْمُحْسِنِينَ ﴿۳۸﴾

۲۳۷۔ تہاڈے اتے کوئی گناہ نہیں جے تساں انہیں زائیں کوں طلاق
ڈیو جہیں کوں تساں تھو دی نہیں لایا یا حق مہر مہر نہیں تھیا تے
انہیں کوں فائدہ پہاؤ۔ امیر آدمی اپنی طاقت دے مطابق تے غریب آدمی
اپنی طاقت دے مطابق۔ سارے فائدہ خرلیت دے مطابق تے پیچائی
کرن والیں تے فرم۔

وَاِنْ طَلَقْتُمْوهُنَّ مِنْ قَبْلِ اَنْ تَكْسُوْهُنَّ وَ قَدْ
قَرَضْتُمْ لَهُنَّ فَرِيْضَةً فَرِيْضَةٌ مَّا قَرَضْتُمْ اِلَّا اَنْ
يَعْفُوْنَ اَوْ يَعْفُوَ الَّذِي بِيْدِهِ عَقْدَةُ الزَّكَاجِ وَ
اَنْ تَعْفُوْا اَقْرَبُ لِلتَّقْوٰى وَلَا تَنسَوُا الْفَضْلَ بَيْنَكُمْ
اِنَّ اللّٰهَ بِمَا تَعْمَلُوْنَ بَصِيْرٌ ﴿۳۸﴾

۲۳۸۔ جے تساں انہیں کون بھٹلاؤں کینیں پہلے طلاق ڈے ڈیوتے
جیر صافی ہر مقرر تھا ہر دے تساں اوںرا ادھ حق مہر ادا کرو سوائے
ایندے جو او معاف کر ڈیوں یا او معاف کر ڈیوے جیندے بھڑج
نکاح دی گنہ گھر جے تساں معاف کر ڈیوتے اے تعویذی جے بہوں
کو لبور۔ تساں آپت وچ بک ڈو جے دی چنگانی کون نہ بھٹلے کرد
بے شک اللہ سب جوتساں کریندے؟ بڑا کھڑے۔

حُفْظُوا عَلَی الصَّلٰوٰتِ وَ الصَّلٰوَةُ الْوُسْطٰی وَ قُومُوا
لِلّٰهِ قٰنِتِیْنَ ﴿۳۹﴾

۲۳۹۔ تساں ساریں نمازیں دا پورا خیال رکھو تے خاص کر ادا صلی نماز
داتے اللہ سب دے فرمانبردار بندے بٹ کے کھڑے تھیو۔

فَاِنْ خِفْتُمْ فَرِجًا لَا اَوْ ذُرِّيًّا فَادَّآ اَمْنَكُمْ فَاذْكُرُوا
اللّٰهَ كَمَا عَلَّمَكُمْ مَا لَمْ تَكُنُوْا تَعْلَمُوْنَ ﴿۴۰﴾

۲۴۰۔ جے تہاکوں ڈر ہو دے تے تساں ٹر دیں یا سوار تھیں ہوئیں
(نماز پڑھ گدی کرو) تے جبرے ویلے ہر مک وچ تے اللہ سب
کوں یاد کرو جویں اوں تہاکوں سکھائے جوتساں پہلے نہ جانڈے
ہاوے۔

وَ الَّذِیْنَ یَتَوَفَّوْنَ مِنْكُمْ وَ یَذَرُوْنَ اَزْوَاجًا وَ وَصِیَّةً
یَذَرُوْا مِنْهُمْ مَّتَاعًا اِلَی الْاٰخِرِ اِلَی الْاٰخِرِ فَاِنْ
خَرَجْنَ فَلَا جُنَاحَ عَلَیْكُمْ فِیْ اَنْفُسِهِنَّ
مِنْ مَّعْرُوْفٍ وَ اللّٰهُ عَزِیْزٌ حَكِیْمٌ ﴿۴۱﴾

۲۴۱۔ تے جو مرد تہا ڈے جو مرد ویندن تے (پچھو) اپنیاں زالن
چھوڑ ویندن تے انہیں کیتے ہک سال تک لبیر گھر و کدھیے فائدہ
چاؤں دی وصیت کرو جن جے او آپ نکل و جن تے ول تہا ڈے اے
کوئی گناہ نہیں او اپنے کیتے شریعت دے مطابق جو دی فیصلہ کرن
تے اللہ سب غالب تے بہوں سیانہ۔

وَ لِلطَّلَاقِ مَتَاعٌ بِالْمَعْرُوْفِ حَقًّا عَلٰی
الْمُتَّقِیْنَ ﴿۴۲﴾

۲۴۲۔ تے جیڑھیں تریسین کوں طلاق حق وچے انہیں کوں حالات دے
مطابق کھ سامان ڈیوں وچ کوئی ہرج نہیں اے متقیں تے
فرض۔

كَذٰلِكَ یَبَيِّنُ اللّٰهُ لَكُمْ اٰیٰتِهٖ لَعَلَّكُمْ تَعْقِلُوْنَ ﴿۴۳﴾

۲۴۳۔ الہیں اللہ سب اپنے حکم تہا ڈے کیتے بیان کریندے
تاں جوتساں عقل کرو۔

اَلَمْ تَرَ اِلَی الَّذِیْنَ خَرَجُوْا مِنْ دِیَارِهِمْ وَهُمْ اُلُوْفٌ
حَدَّرَ اَنْبِیَآءٌ فَقَالَ لَهُمُ اللّٰهُ مُوْتُوْا ثُمَّ اَحْیَاَهُمْ
اِنَّ اللّٰهَ لَذُوْ فَضْلٍ عَلَی النَّاسِ وَلٰكِنْ اَكْثَرُ
النَّاسِ لَا یَشْكُرُوْنَ ﴿۴۴﴾

۲۴۴۔ کیا تیں انہیں کوں نیں ڈٹھا جیرے اپنے گھریں و جو مرٹ
دے ہر کینیں نکل گئیں تے او ہزاراں ہن۔ اللہ سب انہیں کوں اکھٹے
تساں مروخج تے ولا انہیں کوں زندہ کیتے۔ بے شک اللہ سب لوکس
تے فضل کرن والا تے بہوں لوک اوںرا شکر نہیں کریندے۔

وَقَاتِلُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ سَمِيعٌ عَلِيمٌ ﴿۳۷﴾

مَنْ ذَا الَّذِي يُقْرِضُ اللَّهَ قَرْضًا حَسَنًا فَيُضَاعِفَهُ لَهُ أَضْعَافًا كَثِيرَةً وَاللَّهُ يَقْبِضُ وَيَبْصُطُ وَإِلَيْهِ تُرْجَعُونَ ﴿۳۸﴾

أَلَمْ تَرَ إِلَى الْمَلَائِكَةِ مِثْقَاتٍ مِنْ بَعْدِ مُوسَى إِذْ قَالُوا لِنَبِيِّهِمْ ائْتِنَا مِلًّا فَكَانُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ قَالَهُ هَلْ عَسَيْتُمْ إِنْ كُتِبَ عَلَيْكُمُ الْقِتَالُ أَلَّا تُقَاتِلُوا قَالُوا وَمَا لَنَا أَلَّا نُقَاتِلَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَقَدْ أَخْرَجَنَا مِنْ دِيَارِنَا وَابْنَاءِنَا قُلْنَا كُتِبَ عَلَيْكُمُ الْقِتَالُ تَوَلَّوْا إِلَّا قَلِيلًا مِنْهُمْ وَاللَّهُ عَلِيمٌ بِالظَّالِمِينَ ﴿۳۹﴾

وَقَالَ لَهُمْ نَبِيُّهُمْ إِنَّ اللَّهَ قَدْ بَعَثَ لَكُمْ طَالُوتَ مَلِكًا قَالُوا أَنَّى يَكُونُ لَهُ الْمُلْكُ عَلَيْنَا وَنَحْنُ أَحَقُّ بِالْمُلْكِ مِنْهُ وَلَمْ يُؤْتَ سَعَةً مِنَ الْمَالِ قَالَ إِنَّ اللَّهَ ابْتَلَاكُمْ بِنَهَرٍ وَالَّذِي شَاءَ الْعِلْمُ وَالْجِسْمُ وَاللَّهُ يُؤْتِي مُلْكَهُ مَن يَشَاءُ وَاللَّهُ وَاسِعٌ عَلِيمٌ ﴿۴۰﴾

وَقَالَ لَهُمْ نَبِيُّهُمْ إِنَّ آيَةَ مُلْكِهِ أَنْ يَأْتِيَكُمُ التَّابُوتُ فِيهِ سَكِينَةٌ مِّنْ رَبِّكُمْ وَبَقِيَّةٌ مِّمَّا تَرَكَ آلُ مُوسَىٰ وَآلُ هَارُونَ تَحْمِلُهُ الْمَلَائِكَةُ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً لِّكُمُ الَّذِينَ كَفَرُوا كُفَرُوا بِمُؤْمِنِينَ ﴿۴۱﴾

۲۴۵۔ تسان اللہ سٹیں دے رستے وچ جنگ کرو تے ہاں گھن جو بے شک اللہ سٹیں بہوں سٹیں والا تے جانٹ والاء۔

۲۴۶۔ کون جیڑھا اللہ سٹیں کون اپٹے مال دا چنگا حصہ ڈیوے اللہ سٹیں اول کون بہوں ودھاتے ڈیندے۔ تے اللہ سٹیں گھنیدا دی اے تے ودھیندا دی ہے۔ تے تسان ہوندو ولسو۔

۲۴۷۔ کیا کیوں، بنی اسرائیل دے انہیں سردارین دا پتہ نیش جیڑھے موسیٰ علیہ السلام دے لہدگزین۔ جڈاں انہیں اپنے نبی کون آکھیا جو توں ساڈے واسطے کب بادشاہ بناتے دل اساں جنگ کر لیں اللہ سٹیں دے رستے وچ۔ تے اول نبی آکھیا اے دھوے جو تہاڈے اتے جنگ فرض تھی دہے تے تسان بھڑواناں۔ انہیں آکھیا ساکوں کیا ہے جو اللہ سٹیں دے رستے وچ بھڑواناں حالت لے ہے جو ساکوں اپنے گھرں وچ کڈھ ڈنا گیا تے اپٹے پتریں کنیں دی تے جڈاں انہیں تے جنگ فرض کر ڈتی گئی اوسارے پھر گئے سوائے تھوڑیں لوکیں دے تے اللہ سٹیں ظالمیں کون بہوں ہانڈے۔

۲۴۸۔ تے انہیں دے نبی انہیں کون آکھیا جو بے شک اللہ سٹیں طاوت کول تہاڈا بادشاہ بنا کے پھٹھے۔ انہیں آکھیا اوکیوں ساڈے اتے حکومت کر سگدے۔ اوں کنیں ساکوں حکومت کرن دا زیادہ حق اوں کنیں مال دی ڈھیکڑا نہیں۔ تے نبی آکھیا بے شک اللہ سٹیں اوں کول تہاڈے اتے چن گدھے تے اوںکوں بہوں ودھائی علم وچ تے جسم وچ۔ اللہ سٹیں جینکوں چاہندے اپنی حکومت ڈیندے تے اللہ سٹیں بہوں ودھاوٹ والا تے جانٹ والاء۔

۲۴۹۔ انہیں دے نبی انہیں کون آکھیا جو بے شک اندی ہادی ہادقا وانشان اے ہے جو تہاڈا وکب صندوق آدوسی جیندے وچ تہاڈے کیتے تسلی ہوسی تہاڈے رب کنیں او موسیٰ تے ہارون دے تعلق داریں دا چھوڑیا ہویا لگایا۔ اوں کول فرشتے پاتی کھڑے ہوسن۔ بے شک ایندے وچ تہاڈے واسطے نشانی ہے تسان مؤمن ہوتے۔

فَلَمَّا فَصَلَ طَالُوتُ بِالْجُنُودِ قَالَ إِنَّ اللَّهَ مُبْتَلِيكُمْ بِنَهَرٍ فَمَنْ شَرِبَ مِنْهُ فَلَيْسَ مِنِّي وَمَنْ لَمْ يَطْعَمْهُ فَإِنَّهُ مِنِّي إِلَّا مَنِ اغْتَرَفَ غُرْفَةً بِيَدِهِ فَشَرَبُوا مِنْهُ إِلَّا قَلِيلًا مِنْهُمْ فَلَمَّا جَاوَزَهُ هُوَ وَالَّذِينَ آمَنُوا مَعَهُ قَالُوا لَا طَاقَةَ لَنَا الْيَوْمَ بِطَالُوتَ وَجُنُودِهِ قَالَ الَّذِينَ يَظُنُّونَ أَنَّهُمْ مُلْكُوا اللَّهَ كَرِهْنَا مِنْهُ فِئَةٌ قَلِيلَةٌ عَلَبْتَ إِنَّهُ كَثِيرَةٌ يَا ذِئْنِ اللَّهُ وَاللَّهُ مَعَ الصَّادِقِينَ ﴿٢٥٠﴾

۲۵۰۔ تے جڈاں طالوت اپنے لشکر کوں گھن کے ٹرپے تے اول اکھئے جو بے شک اللہ سیئیں تہا کوں ہک نہر نال زمینی جیرھا اوندے وچو پانی پسی اوندل میڈے نال کوئی تعلق نیئیں جیرھا چکھسی وی ناں او میڈا بیلیء با جیرھا ہک ہک پانی دایوے رتے کوئی ہرج نیئیں اوندے وچو سوائے تھوڑے لوکیں دے باقی ساریں پی گدھا جڈاں او تے منٹ والے او نہر پ گبیئیں تے انہیں آکھئے سا کوں اچ جالوت تے اوندے لشکر نال بھڑ دی طاقت کاہ نیئیں۔ تے اولو کہ جنہیں کوں اللہ سیئیں دی ملاقات دایقین ہا آکھیا جو اللہ سیئیں دے حکم نال جھوٹا لوہ بہوں وڈے لشکر کوں ڈھا ڈیندے۔ تے اللہ سیئیں صبر کرن والیں دے نال۔

وَلَمَّا بَرَزُوا لِطَالُوتَ وَجُنُودِهِ قَالُوا ارْتَبْنَا أَفْرَغَ عَلَيْنَا صَبْرًا وَنَبَيْتُ أَفْدَامَنَا وَانْصَرْنَا عَلَى الْقَوْمِ الْكَافِرِينَ ﴿٢٥١﴾

۲۵۱۔ تے جڈاں او جالوت تے اوندے لشکر دے سامنے تھیں تے انہیں دعا بھیجی جو اے سا بڑے رب سا کوں مبردی طاقت بڑے تے سا بڑے پیریں کوں جمائی رکھ تے کافرین دے مقابلے وچ سا کوں مدد بڑے۔

فَهَرَمَوْهُمْ بِإِذْنِ اللَّهِ وَتَلَّى دَاوُدُ جَالُوتَ وَآتَهُ اللَّهُ الْمُلْكَ وَالْحِكْمَةَ وَعَلَّمَهُ مِمَّا يَشَاءُ وَلَوْلَا دَفْعُ اللَّهِ النَّاسَ بَعْضَهُمُ بِبَعْضٍ لَفَسَدَتِ الْأَرْضُ وَلَكِنَّ اللَّهَ ذُو فَضْلٍ عَلَى الْعَالَمِينَ ﴿٢٥٢﴾

۲۵۲۔ پھیں انہیں اللہ سیئیں دے حکم دے نال اپنے دشمنیں کوں ہرا ڈتاتے داؤد نے جالوت کوں قتل کر ڈتا تے اللہ سیئیں اوں کوں حکومت تے سنب ڈتاتے جو اللہ سیئیں دی مرضی ہائی اوں کوں سکھائیں۔ تے جے اللہ سیئیں ہک کوں ڈو جے کیں دیکھینداتے زمین وچ فساد تھی ونجے ہاتے اللہ سیئیں سارے جہانیں تے فضل کرن والا ہے۔

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا تَتْلُوا عَلَيْكَ بِالْحَقِّ وَإِنَّكَ لَمِنَ الْمُرْسَلِينَ ﴿٢٥٣﴾

۲۵۳۔ اے اللہ سیئیں دیاں آیتیاں ہن جیہیاں اساں نیکوں پڑھ کے سنیندے ہیں تے بے شک توں (اللہ سیئیں دے) رسولیں وچو ہیں۔

تِلْكَ الرُّسُلُ فَضَّلْنَا بَعْضَهُمْ عَلَى بَعْضٍ مِنْهُمْ ۖ مَنْ كَلَّمَ اللَّهُ وَرَفَعَ بَعْضَهُمْ دَرَجَاتٍ ۖ وَآتَيْنَا عِيسَى ابْنَ مَرْيَمَ الْبَيِّنَاتِ وَأَيَّدْنَاهُ بِرُوحِ الْقُدُسِ ۖ وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ مَا اقْتَتَلَ الَّذِينَ مِنْ بَعْدِهِمْ مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَتْهُمْ الْبَيِّنَاتُ وَلَكِنْ اخْتَلَفُوا فَيَنْهَضُ مَنْ أَمَنَ وَمِنْهُمْ مَنْ كَفَرَ ۚ وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ مَا اقْتَتَلُوا وَلَكِنَّ اللَّهَ يَفْعَلُ مَا يُرِيدُ ﴿۳۳﴾

۲۵۴۔ اے رسولن جنہیں وچوں کچھ کوں اسان کچھ تے ودھر رتبہ دتے انہیں وچ کچھ ایچھے بن جنہیں ناں اللہ سیسں گاہیں کیتیں (فرخیت دتی) تے کچھ ایچھے بن جنہیں دے رتبے ودھائیں تے اسان دتے بن عیسیٰ ابن مریم کوں ظاہر طور نشان تے اسان روح القدس ناں اوندی نکلائی کیتی تے جے اللہ سیسں چاہے ہاتے کھلے نشان آؤں دے بعد تے نیسں دے بعد لے لوک آپت وچ نہ بھڑن ہاتے انہیں اختلاف کیتے۔ انہیں وچ کچھ تے من گئے تے کچھ نہ نیسں جے اللہ سیسں چاہوے ہاتے او آپت وچ نہ بھڑن ہاتے اللہ سیسں او ہو کریندے جوا چاہندے۔

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا أَنْفِقُوا مِمَّا رَزَقْنَاكُمْ مِنْ قَبْلِ أَنْ يَأْتِيَ يَوْمٌ لَا يَبِيعُ فِيهِ وَلَا خَلَّةٌ وَلَا شَفَاعَةٌ ۚ وَالْكَافِرُونَ هُمُ الظَّالِمُونَ ﴿۳۴﴾

۲۵۵۔ اے من و الوتساں فرج کرو جو اسان تہاکوں دتے اس کئیں پہلے جوا دیندے اوے جیندے وچ نہ پار ہوئی تے نہ لگت کم اوی تے نہ سفارش۔ چلیسی تے کافر ہی ظلم کرن والین۔

۲۵۶۔ اللہ اوقات جیندے سو کوئی عبادت دے لائق نیسں او جیندے تے قائم رہن والا۔ نہ تے او کوں گھل اندی تے نہ ندر۔ آسمان تے زمین وچ جو کچھ ہے اوہیندے۔ کیرھا جیرھا اوندی اجازت دے بغیر اوندے اگو سفارش کر سگے۔ ادسب کچھ چاندے جواوندے اگو یا پچھوے اوندے علم وچ کچھ دی او احوال نیسں کر سگدے سوائے اوندے جے تلا او چاہے۔ اوندل علم آسمان تے زمین تے پھیلایا پئے تے انہیں دوناہیں ما پارھا اوں کوں ٹھیکہ دانیسں۔ اللہ سیسں وڈی شان والا تے عظمت والا۔

لَا إِكْرَاهَ فِي الدِّينِ ۚ قَدْ تَبَيَّنَ الرُّشْدُ مِنَ الْغَيِّ ۚ فَمَنْ يَكْفُرْ بِالطَّاغُوتِ وَيُؤْمَرْ بِاللَّهِ فَقَدِ اسْتَبَسَّكَ بِالْعُرْوَةِ الْوُثْقَىٰ لَا انْفِصَامَ لَهَا ۗ وَاللَّهُ سَبِيْعٌ عَلِيمٌ ﴿۳۵﴾

۲۵۷۔ دین وچ کوئی جبر نیسں۔ ہدایت گھڑی کئیں ٹھوڑی پئی۔ تے جیرھا شیطان دی گال نہ منے تے اللہ سیسں کوں منے تے اول ول ٹکڑے کڑے کوں پوگدے جیرھا تر ٹھانئیں۔ تے اللہ سیسں بہوں سٹن والا تے بہوں چاٹن والا۔

۲۵۸۔ جیرھے میندن اللہ سیسں انہیں داسگیتی۔ انہیں کوں اندھاہیں کئیں سو بھلے دو گھن اندے۔ تے جیرھے نیسں میندے

اللَّهُ وَلِ الَّذِينَ آمَنُوا يُخْرِجُهُم مِنَ الظُّلُمَاتِ إِلَى النُّورِ ۚ وَالَّذِينَ كَفَرُوا أُولَئِكَ هُمُ الظَّاغُوتُ ۚ

يُخْرِجُونَهُمْ مِنَ النُّورِ إِلَى الظُّلُمَاتِ أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ
النَّارِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ﴿۵۹﴾

۴۴

انہیں دے سبکتی شیطان تے او انہیں کو سو جھلے کنیں اندھاریں دو
گھن نندن۔ اے لوک دوزخی ہن تے او ندے وچ بہوں دیر
تیں پئے رہن۔

۲۵۹۔ کیا تیکوں اوں آدمی دی خبر نہیں ملی جیں اپنے رب دے
متعلق ابراہیمؑ نال بحث کیتی جو اللہ سئیں اوں کوں حکومت دُتی بانی۔
جڈاں ابراہیمؑ اکھیا جو میڈا رب اوہے جیڑھا جو بندے تے مریندے
اوں بادشاہ اکھیا میں جویندے اوں ہاں تے مریندے ہاں تے حضرت
ابراہیمؑ اکھیا جو بے شک اللہ سئیں سمجھ کوں پوادھ کنیں
کڑھیندے تے توں اوں کوں پچا دھ کنیں کڑھ ڈکھال۔ تے
کافراں گال تے ڈاڈھا ویلا تھی گئے تے اللہ سئیں ظالمیں کوں
سدا رستہ نہیں ڈکھیندا۔

۲۶۰۔ یا اوہو جہاں کوئی آدمی ڈٹھی جیڑھا بک دوستی کنیں لنگھئے
تے او دوستی اپنیں جیتیں تے ڈٹھی پئی بانی۔ تے اوں آدمی اکھیا
جو اللہ سئیں اس دوستی کوں اچڑن دے لہو کیوں دسی۔ تے اللہ
سئیں اوں کوں سوسال تیں (نحواب وچ) ماری رکھئے ولا اوندی
نندرا کھوڑی اس تے پچیس جوتوں اس حالت وچ کسے تیں
رہ گئیں۔ اوں اکھیا جو میں بک ڈیندے یا ڈیندے داکھ حصہ رہ گیاں۔
اللہ سئیں اکھیا سچی گال لے ہے جوتوں سوسال تیں ایویں رہ گئیں
ہن توں اپنی روٹی تے پیوٹ دے پانی کوں ڈیکھ اوڑیا نہیں۔ تے
توں ڈیکھ اپنے گڈا کوں۔ تے اسان تیکوں لوکس کیتے نشان بٹائے
سے۔ توں ڈیکھ ٹبریں کوں کیوں اسان انہیں کوں جڑیندے تے
ول انہیں تے گوشت چڑھیندے میں۔ تے جڈاں او ندے لے گال
کھل گئی تے اوں اکھیا میکوں پتہ جو اللہ سئیں برستے تے قادر۔

۲۶۱۔ تے جڈاں حضرت ابراہیمؑ اکھیا لے میڈے رب میکوں ڈکھا جوتوں
مردے کیوں جویندیں اللہ سئیں اکھیا کیا توں لے گال نوہیں منیدا۔
اوں اکھیا منیدا تے ہاں پر دل دی تسلی کیتے لے پچھم تے اللہ سئیں

أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِي حَاجَّ إِبْرَاهِيمَ فِي رَبِّهِ أَنْ اتَّهَمَهُ
اللَّهُ الْمَلِكُ إِذْ قَالَ إِبْرَاهِيمُ رَبِّيَ الَّذِي يُحْيِي وَيُمِيتُ
قَالَ أَنَا أَحْيِي وَأُمِيتُ قَالَ إِبْرَاهِيمُ فَإِنَّ اللَّهَ يَأْتِي
بِالتَّنْصِيلِ مِنَ الشَّرْقِ فَا تَبْهَاتِ بِهَا مِنَ الْغُرُبِ
فَبُهِتَ الَّذِي كَفَرَ وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ ﴿۶۰﴾

أَوْ كَالَّذِي مَرَّ عَلَى قَرْيَةٍ وَهِيَ خَاوِيَةٌ عَلَى
عُرُوشِهَا قَالَ أَنَّى يُغِي هَٰذِهِ اللَّهُ بَعْدَ مَوْتِهَا
فَأَمَّا تِلْكَ الْأُمَّةَ مَائِدَةً عَامٍ ثُمَّ بَعَثْنَا قَوْمَ لَيْثٍ
قَالَ لَيْثُتُ يَوْمًا أَوْ بَعْضُ يَوْمٍ قَالَ بَلْ لَيْثُتُ
مَائِدَةً عَامٍ فَانْظُرْ إِلَى طُعَامِكَ وَسَرَابِكَ لَمْ يَتَسَنَّهْ
وَأَنْظُرْ إِلَى حِمَارِكَ وَلِنَجْعَلَكَ آيَةً لِّلنَّاسِ
وَأَنْظُرْ إِلَى الْعِظَامِ كَيْفَ نُنشِزُهَا ثُمَّ نَكْسُوهَا
لَعَلَّكُمْ أَتَيْنَ لَهَا قَالِ أَلَمْ يَعْلَمَنَّ أَنَّ اللَّهَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ
قَدِيرٌ ﴿۶۱﴾

وَإِذْ قَالَ إِبْرَاهِيمُ رَبِّ ارْنِي كَيْفَ تُحْيِي الْمَوْتَى قَالَ
أَوْكَلِمَ تُؤْمِنُ قَالَ بَلَىٰ وَلَٰكِن لِّيَبْطِئَنَّ قَلْبِي ثُمَّ
فُجِدَّ أَرْبَعَةً مِّنَ الظُّلُمِ فَصَرَّهِنَّ إِلَيْكَ ثُمَّ اجْعَلْ

عَلَى كُلِّ جَبَلٍ مِّنْهُنَ جُزْءًا ثُمَّ ادْعُهُنَّ يٰٰأَيُّهَا
سَعْيَاءُ وَاَعْلَمَنَّ اَللّٰهُ عَزِيزٌ حَكِيْمٌ ﴿۳۵﴾

۳۵
ع

اُکھیا چار کچی پکڑتے انہیں کوں اپنا ہسک کرتے دلائیں کوں
انجوانج روہ تے رکھ آ۔ بھیں انہیں کوں سب ماراویڈ ودرکرتے
اؤسن۔ تے توں چاٹ گن جوالہ سٹیں غالب تے بہوں سیانا۔

۲۶۲۔ اہیں لوکیں دی مثال جیرھے اللہ سٹیں دے رستے وچ اپٹے
مالیں کوں خرچ کریندن بک دانے آئی کار جیرھاست ٹے کھیندے
تے ہرے وچ سودا ٹے ہوندن۔ تے اللہ سٹیں جیندے کتے
چاہے ڈوڑی کر ڈیندے تے اللہ سٹیں بہوں ددھاوٹن والا تے
چاٹن والا۔

مَثَلُ الَّذِينَ يُنْفِقُونَ اَمْوَالَهُمْ فِي سَبِيلِ اللّٰهِ كَمَثَلِ
حَبَّةٍ اَنْبَتَتْ سَبْعَ سَنَابِلٍ فِي كُلِّ سَنَابِلٍ حَبَاةٌ
حَبَّةٌ وَّاللّٰهُ يُضَعِفُ لِمَنْ يَّشَاءُ وَاَللّٰهُ وَّاسِعٌ عَلِيْمٌ ﴿۳۶﴾

۲۶۳۔ اولوک جیرھے اللہ سٹیں دے رستے وچ اپٹے مال خرچ
کریندن تے خرچ دے بعد نہ احسان دیاں سٹاوتاں مریندن
تے نہ دکھ ڈیندن انہیں واسطے انہیں دے رب کنیں بدلہ۔
نہ انہیں کوں ڈرتے نہ اوموٹھے تمیں۔

الَّذِينَ يُنْفِقُونَ اَمْوَالَهُمْ فِي سَبِيلِ اللّٰهِ ثُمَّ لَا
يَتَّبِعُونَ مَا اَنْفَقُوا مَنًّا وَلَا اَذَىٰ لَهُمْ اَجْرُهُمْ
عِنْدَ رَبِّهِمْ وَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ ﴿۳۷﴾

۲۶۴۔ چچی مال اکھٹے تے بخش ڈیون اوں مدد تے کنیں چنگا۔
جیندے بکھو دکھ ہووے۔ تے اللہ سٹیں بے نیاز تے بہوں
ٹھہرا۔

قَوْلٌ مَّعْرُوفٌ وَمَغْفِرَةٌ خَيْرٌ مِّنْ صَدَقَةٍ يَّتْبِعُهَا
اَذًى وَّاللّٰهُ غَنِيٌّ حَلِيْمٌ ﴿۳۸﴾

۲۶۵۔ لے منٹن والو اتاں اپنی صدقیں کوں دیکھاؤ نہ احسان دیاں
سٹاوتاں مارکے تے دکھ ڈے کے۔ جویں کوئی اپنے مال کوں
لوکیں دے دکھا دے کتے خرچ کتے اور اللہ سٹیں کوں میندے
تے نہ آخرت دے ڈیندے کوں۔ اوندی مثال اوں پھردی جیندے
اتے مٹی پٹی ہووے تے اوندے اتے ڈاڈھا میندے تے اوں
کوں پھردا پھردے کتے چھوڑ ڈیوے ایجے لوکیں کوں جو کچھ او
کھندن اوندے وچوں کچھ دی نیں ہلا۔ تے اللہ سٹیں کامر
لوکیں کوں سدھا رستہ نیں دکھیندا۔

يٰٰأَيُّهَا الَّذِينَ اٰمَنُوا لَا تَبْطُلُوا صَدَقَتَكُمْ بِالْمَنِّ
وَالْاَذَىٰ كَالَّذِي يَنْفِقُ مَالَهُ رِثَاءَ النَّاسِ وَلَا
يُؤْمِنُ بِاللّٰهِ وَالْيَوْمِ الْاٰخِرِ فَمَثَلُهُ كَمَثَلِ صَفْوَانٍ
عَلَيْهِ تَرَابٌ فَاَصَابَهُ وَابِلٌ فَتَرَكَّهُ صَلْدًا لَا
يَقْدِرُونَ عَلَىٰ شَيْءٍ مِّمَّا كَسَبُوا وَاَللّٰهُ لَا يَهْدِي
الْقَوْمَ الْكَافِرِينَ ﴿۳۹﴾

۲۶۶۔ تے جیرھے لوک اپنے مال کوں اللہ سٹیں دی خوش حال
کوٹ تے اپنے آپ کوں لپکا کر دی خاطر خرچ کریندن انہیں
دی مثال اوں باغ دی جیرھا اچی جاتے ہووے تے اوندے

وَمَثَلُ الَّذِينَ يُنْفِقُونَ اَمْوَالَهُمْ اِتِّبَاءَ مَرْضَاتِ
اللّٰهِ وَتَنْشِيَتًا مِّنْ اَنْفُسِهِمْ كَمَثَلِ جَنَّةٍ بِرَبْوَةٍ

أَصَابَهَا وَابِلٌ فَاتَتْ كُلُّهَا ضَعْفَيْنِ فَإِنْ لَمْ يُصِبْهَا
وَابِلٌ قَطَلُهَا وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ ﴿٢٦٧﴾

أَيُّدُ أَحَدِكُمْ أَنْ تَكُونَ لَهُ جَنَّةٌ مِّنْ نَّجِيلٍ وَأَعْنَابٍ
تَجْرَى مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ لَهُ فِيهَا مِنْ كُلِّ الثَّمَرَاتِ
وَأَصَابَهُ الْكِبَرُ وَلَهُ ذُرِّيَّتُهُ ضَعْفًا مَّثَلًا فَاصْبِرْهَا
إِعْصَادٌ فِيهِ نَارٌ فَاحْتَرَقَتْ كَذَلِكَ يُبَيِّنُ اللَّهُ لَكُمُ
الْآيَاتِ لَعَلَّكُمْ تَتَفَكَّرُونَ ﴿٢٦٨﴾

اتے ڈاڈھامیز سے تے او ڈوڑا پھل ڈلوے تے جے ڈاڈھا
میزہ نو سے تے پھنگاری درمیر۔ تے اللہ سیس جوتساں کریندے
ڈبہا کھڑے۔

۲۶۷۔ کیا تہا ڈے وچو کوئی آدمی چاہندے جو اندر اک باغ
ہوے تے اوں باغ وچ کھجیاں تے انگور ہون تے اوندرے
وچ نہرومی و ہندی ہووے تے اوندرے کیتے اوندرے وچ ہر
قسم دے میوے ہون تے دل اوں کوں ڈبھیا آونچے تے اوندرے
بال دی چھوٹے ہون تے اوں باغ تے عمارت گولہ آں ڈھاوے تے
او باغ سڑونچے۔ ایویں اللہ سیس تہا ڈے کیتے نشانیاں بیان کریندے
تاں جوتساں سوچو۔

۲۶۸۔ لے منہ و الو جوتساں کھدے، اوندرے وچو پاک چیزاں
خرچ کر تے اوندرے وچو وی خرچ کرو جو اس تہا ڈے کیتے
زین وچو کڑھیں۔ تے تاں بے کار چیزاں تے او چیزاں جیڑیاں
آپ نہ گھنوں سوائے ایندے جوتساں اکھیں بند کر کے گھنوں چاہئیں
وچو تاں خرچ کرن دا ارادہ نہ کر تے تاں جان گھنوں جو بے
شک اللہ سیس بے نیاز تے بہوں صغیتں والا۔

۲۶۹۔ شیطان تہا کوں غربت کنیں ڈریندے تے تہا کوں بے حیائی
دا کم ڈریندے تے اللہ سیس تہا کوں اپنوں ولو بخش تے فضل دا وعدہ
کریندے تے اللہ سیس بہوں ودھاوٹ والا تے چاٹن والا۔

۲۷۰۔ سٹپ ڈیندے جینوں چاہندے تے جینوں سٹپ
مل وچے او کوں بہوں چنگائی بڑی گئی تے سیانے دے سوا
نصیحت کوئی حاصل نیں کریندا۔

۲۷۱۔ جو تاں خرچ کیتے تے یا نذر منی تے بے شک اللہ
سیس اوں کوں چاندے تے غالیں دا کوئی امدادی نیں۔

۲۷۲۔ جے تاں صدقہ ظاہر کر کے ڈلو تے لے وی چنگا تے جے
تاں اوں کوں لکاؤ تے غریبیں کوں ڈلو تے لے وی تہا ڈے

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا أَنْفِقُوا مِمَّا كَسَبْتُمْ
وَمِمَّا أَخْرَجْنَا لَكُمْ مِنَ الْأَرْضِ وَلَا تَيَسَّمُوا الْغَبِيثَ
مِنْهُ تُنْفِقُونَ وَلَسْتُمْ بِأَخِيذِهِ إِلَّا أَنْ تُغْضُوا فِيهِ
وَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ غَفِيرٌ حَمِيدٌ ﴿٢٧٠﴾

الشَّيْطَانُ يَعِدُكُمُ الْفَقْرَ وَيَأْمُرُكُم بِالْفَحْشَاءِ وَاللَّهُ
يَعِدُكُم مَّغْفِرَةً مِنْهُ وَفَضْلًا وَاللَّهُ وَاسِعٌ عَلِيمٌ ﴿٢٧١﴾

يُؤْتِي الْحِكْمَةَ مَنْ يَشَاءُ وَمَنْ يُؤْتَ الْحِكْمَةَ فَقَدْ
أُوتِيَ خَيْرًا كَثِيرًا وَمَا يَذَّكَّرُ إِلَّا أُولُو الْأَلْبَابِ ﴿٢٧٢﴾

وَمَا أَنْفَقْتُمْ مِنْ نَفَقَةٍ أَوْ نَذَرْتُمْ مِنْ نَذْرٍ فَإِنَّ
اللَّهَ يَعْلَمُهَا وَمَا لِلظَّالِمِينَ مِنْ أَنْصَارٍ ﴿٢٧٣﴾

إِنْ تَبَدُّوا لِلصَّدَقَاتِ فَنِعِمَّا هِيَ وَإِنْ تُخْفَوْهَا وَ
تُؤْتَوْهَا الْفُقَرَاءَ فَهُوَ خَيْرٌ لَّكُمْ وَيُكَفِّرُ عَنْكُمُ مِنْ

سَيَاتِكُمْ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرٌ ﴿۲۶﴾

کیسے چنگا ۷۷ تے اللہ سیس تہا ڈے کیں تہا ڈیاں بریاں وی پریں کر لیس تے اللہ سیس جو تساں کریدے ۷۷ واقعہ۔

لَيْسَ عَلَيْكَ هُدَاهُمْ وَلَكِنَّ اللَّهَ يَهْدِي مَنْ يَشَاءُ وَمَا تُنْفِقُوا مِنْ خَيْرٍ فَلَا يُنْفِكُمْ وَمَا تُنْفِقُونَ إِلَّا ابْتِغَاءَ وَجْهِ اللَّهِ وَمَا تُنْفِقُوا مِنْ خَيْرٍ يُوَفَّ إِلَيْكُمْ وَأَنْتُمْ لَا تُظْلَمُونَ ﴿۲۷﴾

۲۷۔ انہیں کوں سدھے رستے تے گھن آوٹ تہا ڈے دے نیں تے بالہ سیس جینکوں چاہندے ہدایت ڈیڈے۔ تے جو دی چنگا مال تساں خرچ کریدے ۷۷ او تہا ڈے اپنے فائدے کیتے ہے تے تساں جو دی خرچیدے ۷۷ او اللہ سیس دی رضا گھن کیتے ہے تے جو چنگا مال خرچیدے اور تہا کوں پورا پورا ولا ڈتا ویسی تے تہا ڈے اتے ظلم نہ کیا ویسی۔

لِلْفُقَرَاءِ الَّذِينَ أُحْصُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ لَا يَسْتَطِيعُونَ ضَرْبًا فِي الْأَرْضِ يَحْسَبُهُمُ الْجَاهِلُ أَغْنِيَاءَ مِنَ التَّعْقُفِ تَعْرِفُهُمْ بِسْمِهِمْ لَا يَسْأَلُونَ النَّاسَ إِلْحَاقًا وَمَا تُنْفِقُوا مِنْ خَيْرٍ فَإِنَّ اللَّهَ بِهِ عَلِيمٌ ﴿۲۸﴾

۲۸۔ (اے صدقے) انہیں محتاجین کیتے ہن جیرھے اللہ سیس دے رستے وچ روکے گھن تے او آزادی نال زمین وچ لڑھیر نیں سبکدے۔ اٹ سونہا آدمی انہیں کوں انہیں دے نہ منگن دی وجہ نال امیر سمجھدے۔ تساں انہیں کوں انہیں دی شکلیں کیں سچاں سبکدے ۷۷ او لوکیں کیں منگن کیتے چڑ دے نیں۔ تے جو تساں چنگا مال خرچ کریدے ۷۷ بے شک اللہ سیس او کوں بہوں جاڈدے۔

الَّذِينَ يَنْفِقُونَ أَمْوَالَهُمْ بِالْإِثْلِ وَالنَّهَارِ سِرًّا وَعَلَانِيَةً فَلَهُمْ أَجْرُهُمْ عِنْدَ رَبِّهِمْ وَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ ﴿۲۹﴾

۲۹۔ تے جیرھے لوک اپنے مال خرچ کریدن رات ڈیہ سٹے تے لکا کے انہیں واسطے انہیں دے رب کیں بدلہ نہ او ڈرسن تے نہ او مونجھے مقیمین۔

الَّذِينَ يَأْكُلُونَ الرِّبَا لَا يَقْوَمُونَ إِلَّا كَمَا يَقُومُ الَّذِي يَخْتِطُّ الشَّيْطَانُ مِنَ الْمَسِّ ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ قَالُوا إِنَّا بَالِغٌ مِّثْلُ الرِّبَا وَأَحَلَّ اللَّهُ الْبَيْعَ وَحَرَّمَ الرِّبَا فَمَنْ جَاءَهُ مَوْعِظَةٌ مِنْ رَبِّهِ فَاتَّقِ اللَّهَ مَا سَلَفَ وَأَمْرُهُ إِلَى اللَّهِ وَمَنْ عَادَ فَأُولَئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ﴿۳۰﴾

۳۰۔ جیرھے لوک سود کھندن او ایویں اٹھدن جیویں او آدمی اٹھدے جینکوں شیطان ہتھ لاکے پاگل کر کے چھوڑ ڈیوے اے ایں واسطے ہے جو بے شک او آبدن جو پار سود جیہاں لے۔ تے اللہ سیس وپار کوں جائز کیتے تے سود کوں حرام۔ تے جیندو اوندرے رب ولو کوئی نصیحت آوے تے او رک وچے تے ول جو حق گئے اوندا نفع ہوندا ۷۷ تے اوندا معاملہ اللہ سیس دے حوالے ہے تے جیرھے ولا ایویں کر لیں او دوزخی ان تے اوندرے وچ دیر تیں رہن۔

يَحْقُقُ اللَّهُ الرِّبَا وَيُرِي الصَّدَقَاتِ وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الضَّالِّينَ ﴿۳۱﴾

۳۱۔ اللہ سیس سود کوں مٹا ڈیسی تے صدق کوں و دھا ڈیسی

كُلِّ كَفَّارٍ اِنْشِمْ ۝

اِنَّ الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا وَعَمِلُوا الصَّٰلِحٰتِ وَآتَوْا الصَّلٰوةَ
وَآتَوْا الزَّكٰوةَ لَهُمْ اَجْرُهُمْ عِنْدَ رَبِّهِمْ وَلَا خَوْفٌ
عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُوْنَ ۝

تے اللہ میں ہر دے کافر تے گناہ گار کون چنگا نہیں سمجھا۔
۲۷۸۔ بے شک اولوک جبرھے ایمان گمن آئن تے چنگے کم کریندن
تے نماز کون ٹھہاکے پڑھدن تے زکوٰۃ ڈیندن انہیں واسطے
انہیں دے رب کنیں انہیں دا اجر۔ نہ او ڈرسن تے نہ او مونجھے
تھمیں۔

يٰۤاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا اتَّقُوا اللّٰهَ وَذَرُوْا مَا بَقِيَ مِنَ
الرِّبَا اِنْ كُنْتُمْ مُّؤْمِنِيْنَ ۝

فَاِنْ لَّمْ تَفْعَلُوْا فَاَذْنُوْا يَحْزَبِ مِنَ اللّٰهِ وَرَسُوْلِهِ
وَ اِنْ تَبْنُوْا فَلَكُمْ رُءُوسُ اَمْوَالِكُمْ لَا تَظْلُمُوْنَ
وَلَا تَظْلَمُوْنَ ۝

۲۷۹۔ اے منٹ والو اللہ میں کنیں ڈرو تے باقی سود چھوڑ ڈیو
جے تساں مومن ہرے تاں۔

۲۸۰۔ جے تساں نہ کیاتے ول اللہ میں تے اوندے رسول دے
نال جنگ ٹھی پئی اے تے جے تساں توبہ کر گھنوتے تہا ڈا اصل
مال تہا ڈا تے تساں ظلم نہ کیسرتے تہا ڈے اتے ظلم نہ تھیسے۔

وَ اِنْ كَانَ ذُو عُسْرَةٍ فَنَظِرَةٌ اِلَىٰ مَيْسَرَةٍ وَّ اَنْ
تَصَدَّقُوْا خَيْرٌ لَّكُمْ اِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُوْنَ ۝

۲۸۱۔ تے جے کوئی ادھار والا تگی وج ہووے تو اوں کو سہولت
تک مہلت ڈیو۔ جے تساں سمجھ رکھیندے تے تہا ڈا صدقہ
ڈیوٹ دی تہا ڈے واسطے چنگا۔

وَ اتَّقُوا يَوْمًا تُرْجَعُوْنَ فِيْهِ اِلَى اللّٰهِ لَمْ تَكُنْ لَكُمْ
نَفْسٌ مَّا كَسَبَتْ وَهُمْ لَا يُظْلَمُوْنَ ۝

۲۸۲۔ تے تساں ڈرو اوں بڑہہ کنیں جیندے وج تساں اللہ میں
دو ول ولسوتے پھیں ہر آدمی کون جو اوکنا ہوسی اوکوں پورا پورا ڈا
ولیں تے اوں تے ظلم نہ تھیسے۔

يٰۤاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا اِذَا تَدٰۤاَيْنْتُمْ يَدِيْنَ اِلٰى اَخِي
مُسَدٍّ فَاَلْكُوفَةِ وَ يَكْتُبْ بَيْنَكُمْ كَاتِبٌ بِالْعَدْلِ وَ
لَا يَأْبَ كَاتِبٌ اَنْ يَكْتُبَ كَمَا عَلَّمَهُ اللّٰهُ فَلْيَكْتُبْ
وَلْيُمْلِلِ الَّذِي عَلَيْهِ الْحَقُّ وَلْيَتَّقِ اللّٰهَ رَبَّهٗ وَلَا
يَبْخَسْ مِنْهُ شَيْئًا ۚ فَاِنْ كَانَ الَّذِي عَلَيْهِ الْحَقُّ سَفِيْهًا
اَوْ ضَعِيْفًا اَوْ لَا يَسْتَطِيْعُ اَنْ يُمْلِ ۙ هُوَ فَلْيُمْلِلْ
وَلْيَهٗ بِالْعَدْلِ وَ اسْتَشْهِدْ شٰہِدَيْنِ مِنْ رِّجَالِكُمْ
فَاِنْ لَمْ يَكُنُوْا دَجْلَيْنِ فَرَجُلٌ وَّ امْرَاَتَيْنِ مِّنْ رَّضُوْنَ
مِّنَ الشَّهَادَةِ اَنْ تَحْلِلَ اِحْدٰهُمَا قَدْرَ اِحْدٰهُمَا

۲۸۳۔ اے منٹ والو جہاں تساں ہک پے کنیں ہک میعاد میں
ادھار چاؤ تے اوکوں لکھ گھنوتے معاہدہ لکھن والا انصاف نال
لکھے تے لکھن والا لکھن کنیں انکار نہ کرے جیویں اللہ میں اوں
کوں سکھائے او اوں لکھے۔ تے لکھو اے دی ادھر جبرھا
تقدار (ادھار گھندا پئے) تے اپنے رب اللہ میں کنیں ڈرے
تے اوندے وچ کھ دی نہ گھٹا دے تے جے اوگاہا ہرے جیندے
ذمے حق یا او کمزور ہووے یا لکھو نہ سگدا ہووے تے ول اوند
وارث انصاف نال لکھو اے۔ تے اپنے مڑیں وچ ڈو گواہ بٹ
گھنوجے ڈو مرد نہ ہون تے ہک مرد تے ڈو زیمیں جبرھے تہا کوں
گواہی کیتے چنگے گن۔ اے ایں واسطے ہک بھل دہنجے تے ڈو جی

4

الْأُخْرَىٰ وَلَا يَأْبَ الشُّهَدَاءُ إِذَا مَا دُعُوا وَلَا تَسْمَعُوا
 أَنْ تَكْتُمُوهُ صَغِيرًا أَوْ كَبِيرًا إِلَىٰ أَجَلِهِ ذَلِكُمْ أَقْسَطُ
 عِنْدَ اللَّهِ وَأَقْوَمُ لِلشَّهَادَةِ وَأَذْنَىٰ آلَا تَزَالُوا إِلَّا أَنْ
 تَكُونَ تِجَارَةً حَاضِرَةً تُدِيرُونَهَا بَيْنَكُمْ فَلَيْسَ عَلَيْكُمْ
 جُنَاحٌ أَلَّا تَكْتُمُوهَا وَأَشْهَدُوا إِذَا بَيَّعْتُمْ وَلَا
 يُضَارَ كَاتِبٌ وَلَا شَهِيدٌ وَإِنْ تَفْعَلُوا فَإِنَّهُ فُسُوقٌ
 بِكُمْ وَانْفُوا اللَّهُ وَيَعْلَمَ اللَّهُ وَاللَّهُ يَكِلُ شَيْئًا
 عَلَيْهِ ۝

اوں کوں یاد کروے تے گواہ جیڈاں دی طبعین تے او انکار نہ کرن۔
 تے تہاں ادھار چھوٹا ہرے یا وڈا اوں کوں اونڈی مدتیں
 مکھن وچ سستی نہ کرو۔ اے اللہ سیں دے نزدیک بہوں
 الصانع آلی گال تے گواہی کوں پکا کریندی تے ایندے بہوں
 کوں ہر تہاں شک وچ نہ پوو و باجے آٹھے سائے و پار ہرے
 تے آیت وچ بڑے گھن تھی و بچے تے تہا بڑے اتے کوئی گناہ
 نہیں جو تہاں اینکوں نہ کھو۔ تے جیڈاں تہاں دپار کرو تے گواہ
 بنا گدھے کرو۔ تے مکھن والے تے گواہ کوں ڈکھ نہ پچا یا و بچے
 تے جے تہاں ایویں کرلیو تے اے تہا ڈی نافروانی ہوئی تے
 اللہ سیں کیں ہرے۔ اللہ سیں تہا کوں علم ملیں تے اللہ سیں ہر چیز
 کوں بہوں جانن والا ۝

وَإِنْ كُنْتُمْ عَلَىٰ سَفَرٍ وَلَمْ تَجِدُوا كَاتِبًا فَرِهْنَ
 مَقْبُوضَةً فَإِنْ مِنْ بَعْضِكُمْ بَعْضًا فُلْيُوهُ الَّذِي
 أُولِيْنَ أَمَانَتَهُ وَلْيَتَّقِ اللَّهَ رَبَّهُ وَلَا تَكْمُلُوا الشَّهَادَةَ
 وَمَنْ يَكْمُلْهَا فَإِنَّهُ انَّمْ قَلْبُهُ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ
 عَلِيمٌ ۝

۲۸۴۔ جے تہاں سفر تے ہوو تے مکھن والا نہ لہیے تے ول
 کوئی شے قبضے نال گائے رکھ گھنو۔ جے تہا بڑے وچ کوئی
 کہیں تے اعتبار کرے تے امانت رکھے تے جیں کیں امانت ہے
 او لاڈیوے تے اللہ کیں جبرہا اندر رب بڑے تے تہاں لکھی
 کوں نہ لکاو تے جبرہا اوں کوں لکندے بے شک گناہ کریندے
 اوندا ول تے جو تہاں کریندے ۝ اللہ سیں اوں کوں بہوں جانڈے
 ۲۸۵۔ اللہ سیں کہتے ہے جو کچھ آسانیں تے جو کچھ زمین وچ ہے
 تے جو تہا بڑے دلیں وچ ہے اوں کوں ظاہر کرو یا لکاو اللہ سیں اندر
 حساب تہاں کیں گھنسی۔ جیکوں او چاہی بخشیں تے جیکوں
 چاہی عذاب ڈیسی تے اللہ سیں ہر شے مرنے قادر۔

لِلَّهِ مَا فِي السَّمٰوٰتِ وَمَا فِي الْاَرْضِ وَإِنْ تُبَدُّوا
 مَا فِيْ اَنْفُسِكُمْ اَوْ تَخَفُوْهُ يُخَاسِبْكُمْ بِهِ اللّٰهُ فَيُغْفِرْ
 مَنْ يَّشَآءُ وَيُعَذِّبُ مَنْ يَّشَآءُ وَاللّٰهُ عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ
 قَدِيْرٌ ۝

۲۸۶۔ رسول خود تے مومن اونڈے اتے ایمان گھن آئن جبرہا
 اونڈے رب کیں اونڈے اتے لکھے۔ اے سارے ایمان گھن
 آئن اللہ سیں تے تے فرشتیں تے کتابیں تے رسولیں تے۔
 تے اونڈے رسولیں وچ اساں فرق لے کریندے۔ نئے او آہن
 ہو اساں سن گدھے تے آکھن من گدھے توں سا کوں بخش تے

اَمِّنَ الرَّسُوْلُ بِمَا اُنْزِلَ اِلَيْهِ مِنْ رَّبِّهِ
 وَالْمُؤْمِنُوْنَ كُلُّ اَمِّنٌ بِاللّٰهِ وَ مَلٰئِكَتِهِ وَ
 كُتُبِهِ وَ رُسُلِهِ لَا نَقْرُنُ بَيْنَ اَحَدٍ مِّنْ
 رُّسُلِهِ وَقَالُوا سَبْعًا وَ اَطَعْنَا عَمْرًاكَ رَبَّنَا

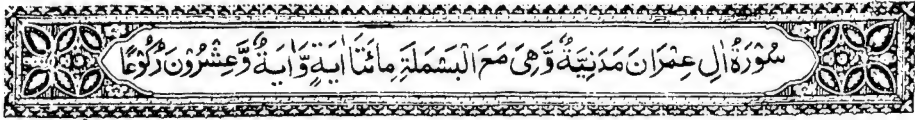
وَالَيْكَ الْمَصِيرُ ﴿۸۷﴾

اساں تیڈو ول آوٹے۔

لَا يُكَلِّفُ اللَّهُ نَفْسًا إِلَّا وُسْعَهَا لَهَا مَا كَسَبَتْ وَ عَلَيْهَا مَا اكْتَسَبَتْ رَبَّنَا لَا تُؤَاخِذْنَا إِنْ كُنَّا نَسِيًّا أَوْ أَخْطَاْنَا رَبَّنَا وَلَا تَحْمِلْ عَلَيْنَا إَصْرًا كَمَا حَمَلْتَهُ عَلَى الَّذِينَ مِنْ قَبْلِنَا رَبَّنَا وَلَا تُحَمِّلْنَا مَا لَا طَاقَةَ لَنَا بِهِ وَاعْفُ عَنَّا وَاعْفُ لَنَا وَارْحَمْنَا أَنْتَ مَوْلَانَا فَانصُرْنَا عَلَى الْقَوْمِ الْكَافِرِينَ ﴿۸۸﴾

۲۸۷۔ اللہ سب کس کوں اوندی طاقت کنیں وودھ تکلیف نیں بُیندا انہیں واسطے ہے جو اوکتن جو انہیں برائیاں کائیں او انہیں تے بلوسن۔ تے اے ساڈے رب ساکوں نہ پکڑجے اساں بھل گئے ہیں۔ یا اساں کنیں غلطی تھی گئی۔ اے ساڈے رب ساڈے اتے او بار نہ پا جیویں تیں انہیں دے پاتا یا جیرھے پہلے ہن۔ اے ساڈے رب ساڈے اتے او بار نہ سٹ جیرھا چا دے دی ساکوں طاقت نیں۔ ساکوں معاف کرتے ساکوں بخش دے تے ساڈے اتے رحم کرتوں ساڈا آقا تیں تے کافیاں دے مقابلے وچ ساڈی امداد کر۔

﴿۸۸﴾

سورة ال عمران مدنی ءے لیم اللہ نال ایندیاں ۲۰۱ آیات تے ۲۰ رکوعن۔

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ ①

۱۔ میں اللہ سب سے نال نال شروع کرینداں جیرھا بن منگے
تے بغیر منت دے ڈیوٹ والا ءے دل دل رم کرن والا ءے۔

اَللّٰهُ ②

۲۔ میں اللہ سب کینں ودھ جانٹ والا ہاں۔
۳۔ اللہ دے سو کوئی عبادت دے لائق نیں لے زندہ تے قائم
رہن والا ءے۔

اللّٰهُ لَا اِلٰهَ اِلَّا هُوَ الْحَيُّ الْقَيُّوْمُ ③

۴۔ تیبے اتے بہائی ءے سچائی نال بھری ہوئی کتاب جیرھی
تصدیق کرن والی ءے اوندی جوا نہیں کینں ہے تے توراۃ تے انجیل
دی بہائی اِس۔

نَزَلَ عَلَيْكَ الْكِتٰبُ بِالْحَقِّ مُصَدِّقًا لِّمَا بَيْنَ يَدَيْهِ
وَاَنْزَلَ التَّوْرَةَ وَالْاِنْجِيلَ ④

۵۔ ایں کینں پہلے لوکس کول سدھا رستہ ڈکھائے کیتے تے سچ
کوڑ کول نکھوٹ کیتے معجزات ڈنسی۔ تے بے شک اولک جیرھے
اللہ سب سے نشانیں دا انکار کریندن انہیں کیتے ڈاڈھا عذاب
تے اللہ سب سے غالب تے سزا ڈیوٹ والا ءے۔

مِنْ قَبْلُ هٰدٰى لِّلنَّاسِ وَاَنْزَلَ الْفُرْقَانَ ⑤
اِنَّ الَّذِیْنَ كَفَرُوْا لَا یَلِیْتُ اللّٰهُ لَهُمْ عَذَابٌ شَدِیْدٌ
وَاللّٰهُ عَزِیْزٌ ذُو انتِقَامٍ ⑥

۶۔ بے شک اللہ سب سے کینں زمین تے آسمان وچ کوئی خستے نکلی
ہوئی کا ءے نیں۔

اِنَّ اللّٰهَ لَا یَخْفٰی عَلَیْهِ شَیْءٌ فِی السَّمٰوٰتِ وَلَا فِی
السَّائِیِ ⑦

۷۔ اللہ سب سے اوہوئے جیرھا رھیں وچ تہا ڈیاں نکلاں بوندے
جیویں چاہندے۔ اوندے سو کوئی عبادت دے لائق نیں۔ او
غالب تے بہوں سیانا ءے۔

هُوَ الَّذِیْ یُبْصِرُكُمْ فِی الْاَرْضِ کَیْفَ یَشَآءُ لَا اِلٰهَ
اِلَّا هُوَ الْعَزِیْزُ الْحَکِیْمُ ⑧

۸۔ اوہوئے جس تیبے اتے کتاب بہائی ءے اوندے وچ
کچھ آیات "محکمات" ہن (او آیات جیندے وچ قرآن مجید دی
خاص تعلیم بیان تھی ءے او کتاب دی ما ءے تے کچھ متشابہات
ہن (او آیات جینں وچ او تعلیم جیرھی پہلی کتابیں وچ ہائی پئی)
جینں لوکس دے دیں وچ کوٹ او گیر گھس کیتے تے سچائی کینں

هُوَ الَّذِیْ اَنْزَلَ عَلَیْكَ الْكِتٰبَ مِنْهُ اٰیٰتٌ مُّحْكَمٰتٌ
هُنَّ اُمُّ الْكِتٰبِ وَاُخَرُ مُتَشٰبِهٰتٌ قٰمًا الَّذِیْنَ فِی
قُلُوْبِهِمْ رَیْبٌ فِیْئَتِعُوْنَ مَا تَشَابَهَ مِنْهُ ابْتِغَآءَ
الْفِتْنَةِ وَاَبْتِغَآءَ تَاْوِیْلٍ وَّمَا یَعْلَمُ تَاْوِیْلَہٗۤ اِلَّا

إِلَّا اللَّهُ وَالرَّسُخُونَ فِي الْعِلْمِ يَقُولُونَ آمَنَّا بِهِ كُلٌّ مِنْ عِنْدِ رَبِّنَا وَمَا يَذَّكَّرُ إِلَّا أُولُو الْأَلْبَابِ ①

ہناؤں کیسے متشابہات میں پھونسلے۔ تے سچ اے ہے جو
ایندی حقیقت صرف اللہ سب کوں پتہ دے تے پکے علم والیں کوں پتہ چیرے
آہن جو اسان ایکوں من گدھے۔ اے سب کچھ ساڈے رب
کنیں ہے۔ تے سوائے سیائے دے کوئی نصیحت حاصل نیں
کریندا۔

رَبَّنَا لَا تُزِغْ قُلُوبَنَا بَعْدَ إِذْ هَدَيْتَنَا وَهَبْ لَنَا مِنْ لَدُنْكَ رَحْمَةً إِنَّكَ أَنْتَ الْوَهَّابُ ②

۹۔ اے ساڈے رب توں ساکوں سدھارستہ دکھا ملے
بعد ساڈے دلیں کوں ڈنگا نہ کرتے بخش ساکوں اپنئے دلورمت
بے شک توں ہیں بہوں ڈیون والا ہیں۔

رَبَّنَا إِنَّكَ جَامِعُ النَّاسِ لِيَوْمٍ لَا رَيْبَ فِيهِ إِنَّ اللَّهَ لَا يُخْلِفُ الْوَعْدَ ③

۱۰۔ اے ساڈے رب بے شک توں لوکیں کوں اوں جہاڑے
کٹھا کرکے والا ہیں جیندے آؤں دوج کوئی شک نیں تے بے شک
اللہ سب وعدہ خلافی نیں کریندا۔

إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا لَنْ تُغْنِيَ عَنْهُمْ أَمْوَالُهُمْ وَلَا أَوْلَادُهُمْ مِنَ اللَّهِ شَيْئًا وَأُولَئِكَ هُمْ وَقُودُ النَّارِ ④

۱۱۔ بے شک اولوک جیرے نیں میندے انہیں دے مال تے انہیں
دی اولاد اللہ سب دے مقابلے دوج کچھ دی کم نہ آؤسن ایہے
لوک بھادا پل۔

كَذَّابٍ أَلِيٍّ فُزَعُونَ وَالَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا فَأَخَذَهُمُ اللَّهُ بِذُنُوبِهِمْ وَاللَّهُ شَدِيدُ الْعِقَابِ ⑤

۱۲۔ تے انہیں دالقر دی اوہو جیوں فرعون دے لوکیں دا ہاتے
جیرے انہیں کنیں پہلے ہن انہیں ساڈی آیتیں کوں کوڑا سمجھا
تے اللہ سب انہیں دے گناہ دی ورنال انہیں کوں پکڑ گدھا تے
اللہ سب ڈاڑھا سخت عذاب ڈیون والا ہے۔

قُلْ لِلَّذِينَ كَفَرُوا سَعْلَبُونَ وَتُنْفَرُونَ إِلَى جَهَنَّمَ وَبِئْسَ الْمِهَادُ ⑥

۱۳۔ تے انہیں کوں جیرے نیں میندے آکھ بے جوتساں ضرور
ڈھونج پوسوتے ول تہا کوں کٹھا کرکے دوزخ دوتیا ویسی تے
اوہوں گندری رہن دی جا ہے۔

قَدْ كَانَ لَكُمْ آيَةٌ فِي فِتْنَةِ النَّصَارَةِ ثَمَّ تَقَاتُلُ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَأُخْرَى كَافِرَةٌ يَرَوْنَهُمْ فَيَقْتُلُهُمْ رَأَى الْعَيْنُ وَاللَّهُ يُوَيِّدُ بَصَرَهُ مَنْ يَشَاءُ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَعِبْرَةً لِّأُولِي الْأَبْصَارِ ⑦

۱۴۔ انہیں ڈوٹوں دوج جیرے آپت دوج بھڑ دے پئے ہن
تہاڑے کیسے بے شک ہک نشان ہا۔ انہیں وچہ ہک ٹولہ تے اللہ
سب دے رستے دوج بھڑ داپسا ہاتے ڈو جہا کافر ہا۔ او انہیں
کوں اپنئے اکھیں دے نال ڈوڑا بھڑے پئے ہن تے اللہ سب
اپنی امداد نال جیکوں چاہندے اوندی نکلائی کریندے۔ بے شک

ایندے وچ اکھیں والیں کیسے عبرت۔

۱۵۔ لوکس کوں سوہنی کر کے ڈکھل گئی، شہوات دی محبت جیویں
ترکیتیں تے پترتے سونے چاندی دے ڈھیریں دے ڈھیرتے
سوٹھے سوٹھے گھوڑے تے بونگر ڈھورتے رخصیں۔ لے دنیاوی
زندگی داسامان تے اللہ سیس کیں رہن دی بہوں چھگی جا۔

۱۶۔ توں اکھڑے جو میں تہاکوں انہیں کیں دی چنگیاں شہیں بوسیناں
انہیں لوکس کیسے جیرے اللہ سیس کیں بوردن انہیں کیسے انہیں دے
رب کنیں باغ ہن جیندے دھ نہراں دہندیاں پئن تے او
اوندے وچ لیکارہ ولین۔ تے انہیں کیسے پاک ذلیل ہن تے اللہ سیس
دی رنماندی دی ہے۔ تے اللہ سیس اپنے بندیں کوں بڈھاکھڑے

۱۷۔ جیرے لوک اے آہن جولے ساڈے رب بے شک اسان
میندے ہیں توں ساڈے گن ہیں کوں بخش ڈے تے توں
ساکوں بھا دے عذاب کنیں بچا۔

۱۸۔ او مبرکڑن والے، سچ الاوٹن والے تے فرمانبرداری کرن والے
تے اللہ سیس دے رستے وچ خرچ کرن والے تے دہڑے دیلھے
اٹھی کے بخشش منگن والے ہن۔

۱۹۔ تے اللہ سیس لے گواہی بڈندے جو بے شک اوندے سوا
کوئی عبادت دے لائق نہیں تے فرشتے تے علم والے انصاف دے
نال این گال دی گواہی بڈیندن اوندے سوا کوئی عبادت
دے لائق نہیں او غالب تے بہوں سیانار۔

۲۰۔ بے شک اصل دین اللہ سیس دے نزدیک اسلام۔ جنہیں کوں
کتاب بڈتی گئی بائی انہیں آپت وچ گہر دی وجہ کیں علم آوٹ دے
بعدوی مجبور اکیسے تے جیرھا اللہ سیس دے نشانات کوں نہیں منیدا تے
بے شک اللہ سیس بہوں مکھا حساب گھنن والا۔

۲۱۔ تے جے او تہڑے نال بحث کرن تے توں اکھڑے جو میں
تے میڈیں منن والیں اپنے آپکا اللہ سیس دے سپرد کر ڈتے۔ تے

رُّبِّیْنَ لِلنَّاسِ حُبُّ الشَّهَوَاتِ مِنَ النِّسَاءِ وَالْبَنِينَ
وَالْقَنَاطِيرِ الْمُقَنْطَرَةِ مِنَ الذَّهَبِ وَالْفِصَّةِ وَالْجَنِّ
الْمُسَوَّمَةِ وَالْأَنْعَامِ وَالْحَرْثُ ذَلِكَ مَتَاعُ الْحَيَاةِ
الدُّنْيَا وَاللَّهُ عِنْدَهُ حُسْنُ الْمَبَإِ ۝

قُلْ أَوْفُوا بِعَهْدِكُمْ لِلَّذِينَ اتَّقَوْا عِنْدَ
رَبِّهِمْ حَتَّى تَخْرُجُوا مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خُلِدِينَ فِيهَا
وَأَزْوَاجٌ مُّطَهَّرَةٌ وَرِضْوَانٌ مِنَ اللَّهِ وَاللَّهُ بَصِيرٌ
بَالْعِبَادِ ۝

الَّذِينَ يَقُولُونَ رَبَّنَا إِنَّنَا أَمْنَا فَأَغْفِرْ لَنَا ذُنُوبَنَا وَتَنَا
عَذَابِ النَّارِ ۝

الضَّالِّينَ وَالضَّالِّينَ وَالْقَاتِلِينَ وَالْمُنْفِقِينَ
وَالْمُسْتَغْفِرِينَ بِالْأَسْحَارِ ۝

شَهِدَ اللَّهُ أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ وَالْمَلَائِكَةُ وَأُولُو الْعِلْمِ
قَالِمًا بِالْقِسْطِ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ۝

إِنَّ الدِّينَ عِنْدَ اللَّهِ الْإِسْلَامُ وَمَا اخْتَلَفَ الَّذِينَ
أُولُوا الْكِتَابِ إِلَّا مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَهُمُ الْعِلْمُ بِنَبَأٍ
بَيْنَهُمْ وَمَنْ يَكْفُرْ بِآيَاتِ اللَّهِ فَإِنَّ اللَّهَ سَرِيعٌ
الْحِسَابِ ۝

فَإِنْ حَاجُّوكَ فَقُلْ أَسْلَمْتُ وَجْهِيَ لِلَّهِ وَمَنِ اتَّبَعْتُ
وَقُلْ لِلَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ وَالْأُمِّيِّينَ أَسْلَمْتُ فَإِنْ

أَسْلَمُوا فَقَدِ اهْتَدَوْا وَإِنْ تَوَلَّوْا فَإِنَّمَا عَلَيْكَ الْبَلْغُ
وَاللَّهُ بِصِيْرَتِهِ بِالْعِبَادِ ۝۲۱

انہیں لو کہیں کوں وی اکھ جنہیں کوں کتاب بڑی گئی تے جیرھے ان پھر
ہن جو کیا تساں وی اللہ سیس دے فرمانبردار بندے جے او فرمانبردار
بن وچن تے ول انہیں کوں ہدایت مل گئی تے جے او پھر وچن تے
تیرے دے تے صوف سنہا پکا ڈیون۔ تے اللہ سیس پئے بندیں
کوں بڑا کھڑے۔

إِنَّ الَّذِينَ يَكْفُرُونَ بِآيَاتِ اللَّهِ وَيَقْتُلُونَ النَّبِيِّنَ
يَغَيِّرُ حَقِّ ذَوِّ الْقَتْلُونَ الَّذِينَ يَأْمُرُونَ بِالْقِسْطِ مِنَ
التَّائِبِينَ فَبَشِّرْهُمْ بِعَذَابٍ أَلِيمٍ ۝۲۲

۲۲۔ تے بے شک اولوک جیرھے اللہ سیس دے نشانات دا انکار
کریندن تے نیس کوں ناجائز قتل کریندن تے انہیں لو کہیں کوں قتل
کریندن جیرھے العاف دا حکم بدیندن تے انہیں کوں بڑا کھڑیون والے
عذاب دا بوس ڈے۔

أُولَٰئِكَ الَّذِينَ حَبِطَتْ أَعْمَالُهُمْ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ
وَمَا لَهُمْ مِنْ نَّاصِرِينَ ۝۲۳

۲۳۔ اے اولوک جنہیں دے عمل اس جہان وچ وی تے آخرت
وچ وی بکل گئین تے انہیں دا کوئی وی امدادی نیس۔

أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ أُوتُوا نَصِيبًا مِنَ الْكِتَابِ يُدْعَوْنَ
إِلَى كِتَابِ اللَّهِ لِيَحْكُمَ بَيْنَهُمْ ثُمَّ يَتَوَلَّى فِرْقًا مِنْهُمْ
وَهُمْ مُّعْرِضُونَ ۝۲۴

۲۴۔ کیا جیوں انہیں لو کہیں دا پتہ نہیں کوں شریعت دا ہک حصہ
ڈنا گئے تے انہیں کوں کتاب دو سڈیا دیندے جوا انہیں وچ فیصلہ
کرے تے ول انہیں وچ ہک ٹولہ منہ دتا گھنڈے تے میندائیں۔

ذَٰلِكَ بِأَنَّهُمْ قَالُوا لَنْ نَمُنَّ بِالنَّارِ إِلَّا مَا مَعَدَّ رَبِّي
وَعَزَّوْهُمْ فِي دِينِهِمْ مَا كَانُوا يَفْتَرُونَ ۝۲۵

۲۵۔ اے (منہ دوائی) ایں واسطے جے جوا اے آہن جو ساکوں
بھانہ لگسی سوائے گٹری دے ڈینس دے۔ تے جیرھا انہیں کوں
گنڈھے او انہیں کوں دین وچ دوکھا ڈیندا پئے۔

فَكَيْفَ إِذَا جُمِعْتُمْ يَوْمَ تَأْتِي فِيهِ تَشْأَوُ قِيَتِ
كُلُّ نَفْسٍ مَا كَسَبَتْ وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ ۝۲۶

۲۶۔ اوں ویلے انہیں دا کیا حال ہوسی جڈاں اساں انہیں کوں
کٹھا کر لیسوں جیرھے ڈینہ دے آوٹ وچ کوئی شک نیس تے ہر
آدمی جوا کتا ہوسی اوں کوں پورا پورا ڈنا ویسی تے او ظلم نہ
کیتے ولین۔

قُلِ اللَّهُمَّ مَلِكُ الْمَلِكِ تُؤْتِي الْمُلْكَ مَنْ تَشَاءُ وَتَنْزِعُ
الْمُلْكَ مِمَّنْ تَشَاءُ وَتُعْزِزُ مَنْ تَشَاءُ وَتُزِيلُ مَنْ
تَشَاءُ يُبِيدُ الْخَيْرُ أَتَاكَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ۝۲۷

۲۷۔ توں اکھ بڑے اے خدا جیرھا بادشاہیں دا بادشاہ یں جیکوں
چاہندیں بادشاہی ڈیندیں تے جس کنیں چاہندیں بادشاہی کس
گھنڈیں تے جیکوں چاہندیں عزت ڈیندیں تے جیکوں چاہندیں
توں ذیل کریندیں تیرے ہتھ وچ چنگانی تے بے شک
توں ہر چیز تے قادر نیس۔

۲۸۔ توں رات کوں ڈینہہ وچ تے ڈینہہ کوں رات وچ پلہیندیں تے جیندے کوں مردے کنیں کڈھیندیں تے مردے کوں زندہ کنیں۔ تے جنیکوں چاہندیں بے حسابا رنق ڈیندیں۔

۲۹۔ تے مومن مومنین کوں چھوڑ کے کافرن کوں جگتی نہ بناون تے جیر حالے کریندے اوندے نال اللہ سیئیں دا کہیں نئے وچ کوئی تعلق نیں۔ سوائے اندرے جو اوہنیں کنیں جیگی طراں نیج کے رہن۔ تے اللہ سیئیں تہاکوں اپنے آپ کنیں ڈریندے تے تہاں اللہ سیئیں دو ولے۔

۳۰۔ توں آکھ جو تہاں اپنے سینے وچ جو کجھ ہے لکھا دیا ظاہر کرو اللہ سیئیں اوں کوں جانڈے جو کجھ آسمانیں تے زبیں وچ ہے تے اللہ سیئیں ہر چیز تے قادر۔

۳۱۔ جیرھے ڈینہہ ہر جان جو کیا ہوسی اوکوں اپنے سینے وچ لکھی تے ایویں جیرھی دہری کیٹی ہوسی۔ تے اوں آدمی دا دل کر لیس جو اوندے اندر ہی برائی مے وچکارو ڈا فاصلہ ہووے ہا۔ تے اللہ سیئیں تہاکوں اپنے آپ کنیں ڈریندے تے اللہ سیئیں اپنے بندیں تے بہوں مہربان۔

۳۲۔ توں آکھ جے تہاں اللہ سیئیں مے نال محبت کریندے عہ تے تہاں میڈے پچھو مرو اللہ سیئیں تہاڈے نال پاد کر لوسی تے تہاڈے گناہ بخشیشی تے اللہ سیئیں بہوں بخشش والا تے بہوں مہربان۔

۳۳۔ توں آکھ جو تہاں اللہ سیئیں تے اوندے رسول دا کھن منو تے جے او منہ پھیرن تے بے شک اللہ سیئیں کافرن کوں پسند نیں کریندا۔

۳۴۔ بے شک اللہ سیئیں آدم تے نوح تے ابراہیم تے عمران مے خاندان دا اون زمانے دے لوکیں تے رقبہ دوحائے۔

۳۵۔ اوہک ڈوبھے دیاں اولادیں ہن تے اللہ سیئیں بہوں سُنن

تُولِجَ الْبَلَّ فِي النَّهَارِ وَتُولِجَ النَّهَارُ فِي الْبَلِّ
وَتُخْرِجُ الْحَيَّ مِنَ الْمَيِّتِ وَتُخْرِجُ الْمَيِّتَ مِنَ الْحَيِّ
وَتَرْزُقُ مَنْ تَشَاءُ بِغَيْرِ حِسَابٍ ۝۲۸

لَا يَتَّخِذِ الْمُؤْمِنُونَ الْكَافِرِينَ أَوْلِيَاءَ مِنْ دُونِ
الْمُؤْمِنِينَ وَمَنْ يَفْعَلْ ذَلِكَ فَلَيْسَ مِنَ اللَّهِ
فِي شَيْءٍ إِلَّا أَنْ تَتَّقُوا مِنْهُمْ تُقَاةً وَيُخَذِ رُكُومُ
اللَّهِ نَفْسَهُ ۖ وَإِلَى اللَّهِ الْمَصِيرُ ۝۲۹

قُلْ إِنْ تُخْفُوا مَا فِي صُدُورِكُمْ أَتُبَدُّوهُ بِلِقَاءِ
اللَّهِ ۖ وَيَعْلَمَ مَا فِي السَّمُوتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ
وَاللَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ۝۳۰

يَوْمَ يَخْلُ كُلُّ نَفْسٍ مِمَّا عَمِلَتْ مِنْ خَيْرٍ مُخَضَّعًا ۖ
وَمَا عَمِلَتْ مِنْ سُوءٍ تَوَدُّ لَوْ أَنَّ بَيْنَهَا وَبَيْنَهُ
أَمَدًا يَعْبُدُونَ وَيُخَذِ رُكُومُ اللَّهِ نَفْسَهُ ۖ وَاللَّهُ وَدُفَّ
بِالْعِبَادِ ۝۳۱

قُلْ إِنْ كُنْتُمْ تُحِبُّونَ اللَّهَ فَاتَّبِعُونِي يُحْبِبْكُمُ
اللَّهُ وَيَغْفِرْ لَكُمْ ذُنُوبَكُمْ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ ۝۳۲

قُلْ أَطِيعُوا اللَّهَ وَالرَّسُولَ ۚ فَإِنْ تَوَلَّوْا فَإِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ
الْكَافِرِينَ ۝۳۳

إِنَّ اللَّهَ اصْطَفَىٰ آدَمَ وَنُوحًا وَآلَ إِبْرَاهِيمَ وَآلَ
عِصْرَ عَلَى الْعَالَمِينَ ۖ

ذُرِّيَّتَهُ بَعْضُهَا مِنْ بَعْضٍ وَاللَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ ۝۳۴

والا تے بہوں جائن والا ہے۔

۳۶۔ تے جہاں عمران دی زال آکھیا۔ میڈے رب بے شک جو کچھ میڈے ڈوھ وچ ہے میں اوں کوں آزاد کر کے تیبی نذر کر دیتے تے توں میں کنیں قبول کر بے شک توں سنن والا تے بہوں جائن والا ہئیں۔

۳۷۔ تے جہاں اوں اونکوں جیٹے تے آکھئے سی لے میڈے رب بے شک میں تے چھوہر جیٹے تے جو کچھ اوں جیٹے اللہ سیس اوں کوں بہوں جائے۔ تے او چھوہر لیں چھوہر جیہاں میں تھی سگدا تے بے شک میں اونڈا ناں مریم رکھنے تے میں اونکوں تے اوندی اولاد کوں مردود شیطان کنیں تیبی ام شام وچ ڈیندی ہاں۔

۳۸۔ تے اونڈے رب اونکوں چنگی ملاں قبول کیسا تے چنگی ملاں اونکوں ودھائی۔ تے زکریا اونکوں پالے جہاں دی زکریا جیٹے قراب وچ اونڈے (مریم) کوں ہورنق لائھا ہویا ڈٹھے سی۔ اوں آکھئے لے مریم لے تیں کنیں کتھو آئے۔ اوں آکھئے لے اللہ سیس کنیں ہے۔ بے شک اللہ سیس جیکوں چاہندے بے حسابا رنق ڈیندے۔

۳۹۔ تے اتھائیں زکریا اپنے رب کوں سڈیا تے آکھیا لے میڈے رب میکوں اپے ولوپاک اولاد ڈے۔ بے شک توں دعا کوں بہوں سنن والا ہئیں۔

۴۰۔ تے فرشتیں اوں کوں سڈیا راتے اوں ویلے او قراب وچ نماز کھڑا پڑھدا۔ بے شک اللہ سیس نیکیوں دی خوشخبری ڈیندے جیہاں اللہ سیس دی کمال دی تصدیق کر لیس تے او سردار ہوسی تے گناہیں کنیں رکن والا ہوسی تے نیکیں دھو بی ہوسی۔

۴۱۔ اوں آکھئے لے میڈے رب میکوں ہال کیوں تھسی میں تے پڑھا تھی گیاں تے میڈی زال دی سنہرے اللہ سیس آکھیا

إِذْ قَالَتْ امْرَأَتُ عِمْرَانَ رَبِّ إِنِّي نَذَرْتُ لَكَ مَا فِي بَطْنِي مُحَرَّرًا فَتَقَبَّلْ مِنِّي إِنَّكَ أَنْتَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ﴿۳۶﴾

فَلَمَّا وَضَعَتْهَا قَالَتْ رَبِّ إِنِّي وَضَعْتُهَا أُنْثَىٰ وَاللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا وَضَعْتَ وَلَئِنْ لَّبِئْسَ الذَّكَوٰةُ لِلْأُنثَىٰ ۖ وَإِنِّي سَمَّيْتُهَا مَرْيَمَ وَإِنِّي أُعِيذُهَا بِكَ وَذُرِّيَّتَهَا مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ ﴿۳۷﴾

فَتَقَبَّلَهَا رَبُّهَا بِقَبُولٍ حَسَنٍ ۖ وَأَنْبَتَهَا نَبَاتًا حَسَنًا ۖ وَكَفَّلَهَا زَكَرِيَّا ۖ كُلَّمَا دَخَلَ عَلَيْهَا زَكَرِيَّا الْمِحْرَابَ وَجَدَ عِنْدَهَا رِزْقًا ۖ قَالَ يَمْرِئُؤُمَّ إِنِّي لَكَ هَٰذَا قَالَ هُوَ مِنْ عِنْدِ اللَّهِ ۖ إِنَّ اللَّهَ يَرْزُقُ مَنْ يَشَاءُ بِغَيْرِ حِسَابٍ ﴿۳۸﴾

هَٰذَا لَكَ دُعَاؤُ زَكَرِيَّا ۖ رَبَّهُ قَالَ رَبِّ هَبْ لِي مِنْ لَدُنْكَ ذُرِّيَّةً طَيِّبَةً ۖ إِنَّكَ سَمِيعُ الدُّعَاءِ ﴿۳۹﴾

فَنَادَتْهُ الْمَلَائِكَةُ وَهُوَ قَائِمٌ يُصَلِّي فِي الْمِحْرَابِ ۖ أَنَّ اللَّهَ يُبَشِّرُكَ بِيَحْيَىٰ مُصَدِّقًا لِّبَشِيرِهِ ۖ مِنَ اللَّهِ وَسَيِّدًا وَحَصُورًا وَنَبِيًّا ۖ مِنَ الصَّالِحِينَ ﴿۴۰﴾

قَالَ رَبِّ إِنِّي يَكُونُ لِي عِلْمٌ وَقَدْ بَلَغَنِيَ الْكِبَرُ ۖ وَامْرَأَتِي عَاقِرٌ ۖ قَالَ كَذَلِكِ اللَّهُ يَفْعَلُ مَا يَشَاءُ ﴿۴۱﴾

جو اللہ سب سے بڑے رب کے بندے ہیں۔

۴۲۔ اول آکھیا اے میرے رب میکوں کوئی حکم ہے اللہ سب سے بڑے رب کے بندے کے لیے؟ اور توں ترے بندہ لوکیں نال گاہیں ذکر سوائے اشاریں دے اپنے رب کوں بہوں یاد کرتے فہرے شام اوندی تسبیح پڑھو۔

۴۳۔ تے جڈاں فرشتیں آکھیا جو اے مریم بے شک اللہ سب سے بڑے رب کے بندے تے تیکوں پاک کیتس تے اوں زمانے دی ساری تریمیتیں تے تیکوں چٹی گدھس۔

۴۴۔ اے مریم توں اپنے رب دا اکھن من تے سجدہ کرتے رکوع کر رکوع کرن دلیں دے نال۔

۴۵۔ اے غیب دیاں گاہیں بن جبریاں اسان تیکوں وحی دے نال بڑسین تے توں انہیں دے نال نہ ہاویں جڈاں او ترے بندے پئے ہن جو انہیں وچ مریم کوں کون پلیس۔ تے توں انہیں نال نہ ہاویں جڈاں او بھڑ دے پئے ہن۔

۴۶۔ تے اوں ویلے کوں یوکر جڈاں فرشتیں آکھے جو اے مریم بے شک اللہ سب سے بڑے رب کے بندے تے تیکوں اپنے کلام نال خوشخبری بڑسے پال دی اوندا ناں عیسیٰ ابن مریم ہوسی دنیا تے آخرت وچ وڈے رتبے والا ہوسی۔ تے خدا دے پیاریں وچ ہوسی۔

۴۷۔ تے لوکیں نال جھوٹی عمر وچ تے پڑھسے وچ ایسی تے ہری نیکیں وچ۔

۴۸۔ مریم آکھیا جو اے میرے رب میکوں پتر کیوں ہوسی تے کبیں شخص میکوں جھوٹی نیل لایا۔ اللہ سب سے بڑے رب کے بندے کے لیے؟ اور توں ترے بندہ لوکیں نال گاہیں ذکر سوائے اشاریں دے اپنے رب کوں بہوں یاد کرتے فہرے شام اوندی تسبیح پڑھو۔

۴۹۔ اوں کوں (اللہ سب سے بڑے رب کے بندے تے سٹیپ تے توراہ تے

قَالَ رَبِّ اجْعَلْ لِي آيَةً قَالَ آيَتُكَ أَلَّا تُكَلِّمَ النَّاسَ ثَلَاثَةَ أَيَّامٍ إِلَّا ذُرَّاءَ وَادِّكَ كَثِيرًا وَسَبِّحَ بِالنَّجْمِ وَالْبُكَّارِ ۝

وَإِذْ قَالَتِ الْمَلِكَةُ يَمْرُؤُا إِنَّ اللَّهَ اصْطَفٰكِ وَطَهَّرَكِ وَاصْطَفٰكِ عَلَىٰ نِسَاءِ الْعَالَمِينَ ۝

يَمْرُؤُا افْتَنَىٰ لِرَبِّكِ وَاسْجُدِي وَارْكَعِي مَعَ الرَّاكِعِينَ ۝

ذٰلِكَ مِنْ اَنْبَاءِ الْغَيْبِ نُوحِيهِ اِلَيْكَ وَمَا كُنْتَ لَدَيْهِمْ اِذْ يُلْقُونَ اَقْلَامَهُمْ اِلَيْهِمْ لِيُقْلَ مَرْيَمَ وَمَا كُنْتَ لَدَيْهِمْ اِذْ يَخْتَصِمُونَ ۝

اِذْ قَالَتِ الْمَلِكَةُ يَمْرُؤُا إِنَّ اللَّهَ يَبْهَتِكِ بِكَلِمَةٍ مِنْهُ ۝ اِسْمُ السَّبْحِ عِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ وَجِيهًا فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَمِنَ الْمُفَرِّقِينَ ۝

وَيُكَلِّمُ النَّاسَ فِي الْمَهْدِ وَكَهْلًا وَمِنَ الصّٰلِحِينَ ۝

قَالَتْ رَبِّ اَنۡىٰ يَكُوْنُ لِيْ ذٰلِكَ وَلَمْ يَمْسَسْنِيْ بَشَرٌ ۝ قَالَ كَذٰلِكَ اَللّٰهُ يَخْلُقُ مَا يَشَآءُ اِذَا رَآهٖ اَمْرًا فَاَتَمَّ يَقُوْلُ لَهُ كُنْ فَيَكُوْنُ ۝

وَيُعَلِّمُهُ الْكِتٰبَ وَالْحِكْمَةَ وَالتَّوْرٰةَ وَالْاِنْجِيْلَ ۝

انجیل سکھائی۔

۵۰۔ تے بنی اسرائیل دو رسول بنا کے بھیجس تے اوں ول آکھیا جو بے شک میں تہاڑے رب کنیں تہاڑوں نشان گھن کے آیاں جو بے شک میں مٹی کنیں پکھیں آئی کار تہاڑی خاطر یک فوق ٹیساں۔ تے اوندرے وچ چھوکر ملیساں تے اولہ سیس دے حکم ناں پکھی بنی ویسی۔ تے میں جماندرواندھے تے کوڑھی کوں چنگا کر لیاں تے اللہ سیس دے حکم ناں موسے ہوئے کوں جو لیاں تے جو کچھ تساں کھندے مئے تے جو کچھ تساں گھریں وچ جمع کریندے، اودی ڈیساں۔ بے شک ایندے وچ تہاڑے واسطے نشانی ؎ جے تساں مومن ہوئے

۵۱۔ تے میں تصدیق کرینداں اوں تعلیم دی جیرمی توراہ وچو میڈے اگو۔ تے کھ او چیزاں جیرھاں تہاڑے اتے حرام کیتاں گھن او میں تہاڑے کیسے ملاں کرینداں تے میں تہاڑے کیسے تہاڑے رب کنیں نشان گھن آیاں۔ تے تساں اللہ سیس کنیں ڈرو تے میڈا اکھن منو۔

۵۲۔ بے شک اللہ میڈا تے تہاڑا رب تساں اونری عبادت کرو لے جے سہا رستہ۔

۵۳۔ تے جبداں حضرت عیسیٰ نے انہیں کنیں انکار ڈٹھے تے اوں آکھئے جو اللہ سیس دی خاطر میڈی کون مدد کر لسی۔ حواہیں آکھئے اساں اللہ سیس دی مدد کرن والے ہن۔ اساں اللہ سیس کوں میندے ہن تے توں گواہ رہیں جو اساں مسلمان ہن۔

۵۴۔ اے ساڑے رب اساں ایمان گھن آئے ہن اوں دے اتے جیرھی تیں لبائی اے تے اساں رسول دا کھنٹے تے تے توں ساکوں گواہیں وچو کھ گھن۔

۵۵۔ انہیں دی مکہ کیسے تے اللہ سیس دی مکہ کیسے تے اللہ سیس چنگاں مکر کرن والا ؎۔

وَرَسُولًا إِلَىٰ بَنِي إِسْرَءِيلَ أَنِّي قَدْ جِئْتُكُمْ بِآيَةٍ مِنْ رَبِّكُمْ أَنِّي أَخْلَقُ لَكُمْ مِنَ الطِّينِ كَهَيْئَةِ الطَّيْرِ فَأَنْفُخُ فِيهِ فَيَكُونُ طَيْرًا بِإِذْنِ اللَّهِ وَأُبْرِئُ الْأَكْمَهَ وَالْأَبْرَصَ وَأُخْرِى الْمَوْتَىٰ بِإِذْنِ اللَّهِ وَأُبَشِّرُكُم بِمَا تَأْكُلُونَ وَمَا تَدَّخِرُونَ فِي بُيُوتِكُمْ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً لِّكُم إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ ﴿٥٠﴾

وَمُصَدِّقًا لِّمَا بَيْنَ يَدَيَّ مِنَ التَّوْرَةِ وَلِأَجْلِ لَكُمْ بَعْضَ الَّذِي حُرِّمَ عَلَيْكُمْ وَجِئْتُكُمْ بِآيَةٍ مِنْ رَبِّكُمْ فَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا ۖ ﴿٥١﴾

إِنَّ اللَّهَ رَفِئٌ وَرَبُّكُمْ فَاعْبُدُوهُ ۚ هَذَا صِرَاطٌ مُسْتَقِيمٌ ﴿٥٢﴾

فَلَمَّا أَحَسَّ عِيسَىٰ مِنْهُمُ الْكُفْرَ قَالَ مَنْ أَنْصَارِي إِلَى اللَّهِ قَالَ الْحَوَارِيُّونَ نَحْنُ أَنْصَارُ اللَّهِ آمَنَّا بِاللَّهِ وَأَشْهَدُ بِأَنَّا مُسْلِمُونَ ﴿٥٣﴾

رَبَّنَا آمَنَّا بِمَا أَنْزَلْتَ وَاتَّبَعْنَا الرَّسُولَ فَاكْتُبْنَا مَعَ الشَّاهِدِينَ ﴿٥٤﴾

وَمَكُرُوا وَكُورَ اللَّهِ ۚ وَاللَّهُ خَبِيرٌ مُلْكِينَ ﴿٥٥﴾

إِذْ قَالَ اللَّهُ لِعِيسَى ابْنِ مَرْيَمَ رَافِعُكَ إِلَىٰ مَطَهِرِكَ مِنَ الَّذِينَ كَفَرُوا وَجَاعِلُ الَّذِينَ اتَّبَعُوكَ فَوْقَ الَّذِينَ كَفَرُوا إِلَىٰ يَوْمِ الْقِيَمَةِ ثُمَّ إِنَّ مَرْجِعَكُمْ فَأَحْكُمُ بَيْنَكُمْ فَبِمَا كُنْتُمْ فِيهِ تَخْتَلِفُونَ ﴿۵۶﴾

فَأَذَا الَّذِينَ كَفَرُوا فَأَعَذِبْنَاهُمْ عَذَابًا شَدِيدًا فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَمَا لَهُمْ مِنْ نَاصِرِينَ ﴿۵۷﴾

وَأَمَّا الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ فَيُوَفِّيهِمْ أُجُورَهُمْ وَاللَّهُ لَا يُحِبُّ الظَّالِمِينَ ﴿۵۸﴾
ذَٰلِكَ نَتْلُوهُ عَلَيْكَ مِنَ الْآيَاتِ وَالذِّكْرِ الْحَكِيمِ ﴿۵۹﴾
إِنَّ مَثَلَ عِيسَىٰ عِنْدَ اللَّهِ كَمَثَلِ آدَمَ خَلَقَهُ مِنْ تُرَابٍ ثُمَّ قَالَ لَهُ كُنْ فَيَكُونُ ﴿۶۰﴾

الْحَقُّ مِنْ رَبِّكَ فَلَا تَكُن مِّنَ الْمُنْكَرِينَ ﴿۶۱﴾
مَنْ حَاكَكَ فِيهِ مِن بَعْدِ مَا جَاءَكَ مِنَ الْعِلْمِ فَقُلْ تَعَالَوْا نَدْعُ أَبْنَاءَنَا وَابْنَاءَكُمْ وَنِسَاءَنَا وَنِسَاءَكُمْ وَأَنفُسَنَا وَأَنفُسَكُمْ ثُمَّ نَبْتَهِلْ فَنَجْعَل لَّعْنَتَ اللَّهِ عَلَى الْكَاذِبِينَ ﴿۶۲﴾

إِنَّ هَٰذَا لَهُوَ الْقَصَصُ الْحَقُّ وَمَا مِن إِلَٰهٍ إِلَّا اللَّهُ وَإِنَّ اللَّهَ لَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ﴿۶۳﴾

۵۶۔ جبرائیل اللہ سے کہے جو اے عیسیٰ بے شک میں تیکوں مر لیاں تے میں تیکوں اپنے ولو عزت دیساں تے کافریں دے الزامیں کینیں میں تیکوں پاک کر لیاں تے جبر سے تیرے پھوڑدن انہیں کون نہ منقش والیں تے قیامت دے دینہ تک غالب رکھیاں ۔
تے دل تہا کون میڈو ولنا بوسی۔ تے میں تہا بڑے درمیان (اوں گال دا) فیصلہ کر لیاں جبر سے وچ لتاں اختلاف کریندے پئے ۔
۵۷۔ تے جبر سے نہیں میندے تے میں انہیں کوں ڈالھا عذاب دیساں۔ ایس دنیا وچ دی تے آخرت وچ دی تے انہیں دا کوئی امدادی نہ ہوسی۔

۵۸۔ تے جبر سے میندن تے ججگے کہ کیتے میں انہیں کوں پورا بدلہ دیساں تے اللہ سے علم کرن والیں کوں پسند نہیں کریندا۔
۵۹۔ لے آیات تے سٹیپ والا ذکر پڑھ کے سنیدے ہیں۔
۶۰۔ بے شک اللہ سے نزدیک عیسیٰ دی مثال الیوس ہے جیویں آدم دی اوں کوں پیدا کیتس مٹی کیں ول اوکوں اکھیس بنی نیچ تے او بن گئے۔

۶۱۔ پہانی تیرے رب کیں ہے توں نہ تمہی شک کرن والیں وچو
۶۲۔ تے جبر صاحب تیں کیں علم آوٹ دے بعد دی تیرے نال ایندا جیڑا کرے توں اکھ بڑے آؤ اسان وی اپنے پتریں کوں سبندے ہیں لتاں وی اپنے پتریں کوں سبوتے اسان وی اپنی ترمیتیں کوں سبوتے تے اسان آپ وی آؤتے اسان دی اندے ہیں تے دل کہک بڑوہے تے رو روکے بددعا کریندے ہیں تے کوڑیں تے اللہ سے لعنت پھیندے ہیں۔

۶۳۔ بے شک لے سچی گال اتے اللہ سے سو کوئی وی عبادت دے لائق نہیں تے بے شک اللہ سے غالب تے وڈا سیانا۔

فَإِنْ تَوَلَّوْا فَإِنَّ اللَّهَ عَلَيْهِمُ بِالنَّفْسِ دِينَ ۝۶۴

۶۴۔ جے اوپر واپس تے بے شک اللہ سیس گپڑیں کوں چنگی طرح جانڈے۔

قُلْ يَٰٓأَهْلَ الْكِتَابِ تَعَالَوْا إِلَىٰ كَلِمَةٍ سَوَاءٍ بَيْنَنَا وَبَيْنَكُمْ أَلَّا نَعْبُدَ إِلَّا اللَّهَ وَلَا نُشْرِكَ بِهِ شَيْئًا وَلَا يَتَّخِذَ بَعْضُنَا بَعْضًا أَدْيَابًا مِن دُونِ اللَّهِ فَإِنْ تَوَلَّوْا فَقُولُوا اشْهَدُوا بِأَنَّا مُسْلِمُونَ ۝۶۵

۶۵۔ توں اکھڑے جو اے اہل کتاب تساں انجی کمال دواؤ جیری ساڑے تے تہاڑے وچ کپور۔ جو اساں اللہ سیس مے سوا کہیں دی عبادت نہ کر لیسوں تے اوندے نال کہیں کوں شریک نہ کر لیسوں تے اللہ سیس کوں چھوڑ کے ہک ڈوبھے کوں رب نہ بیسوں۔ تے جے اوپر واپس تے انہیں کوں اکھڑو لیاں گواہ رہو جو اساں فرمانبردار ہیں۔

يَٰٓأَهْلَ الْكِتَابِ لِمَ تَحْجُونَ فِي إِبْرَاهِيمَ وَمَا أُنزِلَتِ التَّوْرَةُ إِلَّا نَجِيلٌ إِلَّا مِنْ بَعْدِهِ أَفَلَا تَعْقِلُونَ ۝۶۶ هَٰأَنتُمْ هَٰؤُلَاءِ حَاجِبَتُمْ فِيْنَا لَكُمْ بِهِ عِلْمٌ فَلِمَ تُحَاجُّونَ فِيْنَا لَيْسَ لَكُمْ بِهِ عِلْمٌ وَاللَّهُ يَعْلَمُ وَأَنتُمْ لَا تَعْلَمُونَ ۝۶۷

۶۶۔ اے اہل کتاب تساں ابراہیم مے بارے وچ کیوں بھڑنے تورات تے انجیل اوندے بعد لہاں گئی کیا تساں عقل نوہے کریندے ۶۷۔ سٹو تساں اوہے ہوتے جیرے انہیں گالیں دے متعلق بحث کریندے جیریاں تساں جانڈے تے تساں انہیں گالیں دے متعلق کیوں بھڑدے جیریاں تساں جانڈے توہے۔ تے اللہ سیس جانڈے تے تساں نوہے جانڈے

مَا كَانَ إِبْرَاهِيمَ يَهُودِيًّا وَلَا نَصْرَانِيًّا وَلَكِنْ كَانَ حَنِيفًا مُّسْلِمًا وَمَا كَانَ مِنَ الْمُشْرِكِينَ ۝۶۸ إِنَّ أَوْلَى النَّاسِ بِإِبْرَاهِيمَ لََّذِينَ اتَّبَعُوهُ وَهُدًى النَّبِيُّ وَالَّذِينَ آمَنُوا وَاللَّهُ وَلِيُّ الْمُؤْمِنِينَ ۝۶۹

۶۸۔ حضرت ابراہیم نہ یہودی ہاتے نہ مسائی تے او اللہ سیس دو جھٹ والے فرمانبردار ہا او مشرکس وچ نہ ہا۔ ۶۹۔ بے شک ابراہیم دے قریب ادھن جیرے اوندے کچھ مردن تے اے نبی تے ایندے منن والے تے اللہ سیس سگیتی ہا مومنین دا۔

وَدَّتْ طَآئِفَةٌ مِّنْ أَهْلِ الْكِتَابِ لَوْ يُضِلُّوكُمْ وَمَا يُضِلُّونَ إِلَّا أَنْفُسَهُمْ وَمَا يَشْعُرُونَ ۝۷۰

۷۰۔ اہل کتاب وچ ہک ٹولہ اے چاندے جو ادھن کوں گواہ کر ڈیوے تے او اپنے آپ کوں گواہ کریندے پٹن تے او جھیندے نیں۔

يَٰٓأَهْلَ الْكِتَابِ لِمَ تَكْفُرُونَ بِآيَاتِ اللَّهِ وَأَنتُمْ تَشْهَدُونَ ۝۷۱

۷۱۔ اے اہل کتاب تساں اللہ سیس داکیوں انکار کریندے تے تساں گواہی ڈے چکیو۔

يَٰٓأَهْلَ الْكِتَابِ لِمَ تَكْسِبُونَ الْحَقَّ يَٰٓأَبَاطِلَ تَتْلُمُونَ الْحَقَّ وَأَنتُمْ تَعْلَمُونَ ۝۷۲

۷۲۔ اے اہل کتاب تساں سچ کوں کوڑنال کیوں رلیندے تے تساں سچ کوں کیندے تے تساں جانڈے۔

وَقَالَتْ طَافَتُ عَلَىٰ أَهْلِ الْكِتَابِ لَمَّا بَلَغَ الْإِنزِلَ
عَلَى الَّذِينَ آمَنُوا وَجْهَ النَّهَارِ وَكُفُّوا أَعْيُنَهُمْ
لِيَخْبُرُوا لَكُمْ وَيُخْبِرُوا عَنْ آلِيكُمْ ۚ

وَلَا تُؤْمِنُوا إِلَّا بِمَا نُنَزِّلُ مِنْ رَبِّكُمْ قُلْ إِنْ هَدَىٰ
هُدَىٰ اللَّهُ أَنْ يُوَفَّىٰ أَحَدٌ مِمَّا أَوْتِيتُمْ أَوْ
يُجَاجِلْكُمْ عِنْدَ رَبِّكُمْ قُلْ إِنْ الْفَضْلَ بِيَدِ اللَّهِ
يُؤْتِيهِ مَنْ يَشَاءُ وَاللَّهُ وَاسِعٌ عَلِيمٌ ۝

يَخْتَصُّ بِرَحْمَتِهِ مَنْ يَشَاءُ وَاللَّهُ ذُو الْفَضْلِ
الْعَظِيمِ ۝

وَمِنَ أَهْلِ الْكِتَابِ مَنْ إِنْ تَأْمَنُوا بِقَطَارٍ يُدْزِئِهِ
إِلَيْكَ وَمِنْهُمْ مَنْ إِنْ تَأْمَنُوا بِبِدْيَتِاسٍ لَا يُؤْذِيهِ
إِلَيْكَ إِلَّا مَا دُمَّتْ عَلَيْهِ قَالِمًا ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ قَالُوا
لَيْسَ عَلَيْنَا فِي الْأُمِّتِينَ سَبِيلٌ وَيَقُولُونَ عَلَى اللَّهِ
الْكُذِبَ وَهُمْ يَعْلَمُونَ ۝

بَلَىٰ مَنْ أَوْفَىٰ بِعَهْدِهِ وَاتَّقَىٰ فَإِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ
الْمُتَّقِينَ ۝

إِنَّ الَّذِينَ يَشْتَرُونَ بِعَهْدِ اللَّهِ وَأَيْمَانِهِمْ ثَمَنًا
قَلِيلًا أُولَٰئِكَ لَا خَلَاقَ لَهُمْ فِي الْآخِرَةِ وَلَا يُكَلِّمُهُمُ
اللَّهُ وَلَا يَنْظُرُ إِلَيْهِمْ يَوْمَ الْقِيَمَةِ وَلَا يُزَكِّيهِمْ
وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ۝

وَأَنَّ مِنْهُمْ لَفِرَاقًا ظَالِمًا يَلُونِ الَّذِينَ هُمُ
يَلْتَحِسُونَ مِنَ الْكِتَابِ وَمَا هُوَ مِنَ الْكِتَابِ وَيَقُولُونَ
هُوَ مِنَ عِنْدِ اللَّهِ وَمَا هُوَ مِنَ عِنْدِ اللَّهِ وَيَقُولُونَ

۴۳۔ کہ ٹولہ اہل کتاب وچو آہرے لتاں اوں گال تے ایمان
گھن او جیڑی مومنین تے بہاں گئی ۷ ڈینہرے منڈھ وچ تے
ڈینہرے چھکڑ وچ انکار کر ڈیو متاں اوں آون۔

۴۴۔ لتاں اکھن نہ منڑ سواسے اوںدے جیڑھا تہا بڑے دین دے
بچھو چلے تے توں اکھ بڑے بے شک اصل ہارنٹ اوہے جیڑی اللہ
سیئس دی ۷۔ اوہو جہاں اوںکوں ملے جو تہا کوں ملے یا تہا بڑے رب
دے اکو تہا بڑے نال جیڑا لاون۔ توں اکھ بڑے جو بے شک فضل
اللہ سیئس دے ہتھ وچ تے او ڈینہرے جینکوں چا ہندے تے
اللہ سیئس بہوں وودھ ڈیوٹ والا تے جانٹ والا ۷۔

۴۵۔ او اپنی رحمت نال جینکوں چا ہندے خاص کریندے۔ اللہ
سیئس وڈے فضل والا ۷۔

۴۶۔ تے اہل کتاب وچو کھ لوک ایجھے بن جے توں انہیں کوں
ڈھیر سارا مال امانت ڈیویں تے او جیکوں ولا ڈیسن تے کھ لوک
ایجھن جو توں اوں کوں کھوئیاں وی امانت ڈیویں تے او دلانہ ڈیسی
جے تہیں توں اوںدے چھو نہ پیا رہیں۔ لے اتے گاتہوں لے جو
او لیتنا آہن جو اہمیں دے بائے وچ ساڈے لے کوئی پکڑ
نئیں۔ تے او اللہ سیئس دے لے جانٹ کھ کے کوڑ مریدن۔

۴۷۔ با جیڑھا پے دعدے کوں پورا کر لسی تے اللہ سیئس کنیں ڈی
تے بے شک اللہ سیئس ڈرٹ والیں نال حجت کریندے۔

۴۸۔ بے شک جیڑھے اللہ سیئس تے اوںدے عہد کوں تھوڑی
قیمت نال وچیدن انہیں دا آخرت وچ کوئی حد نئیں تے اللہ سیئس
نہ انہیں نال لسی نہ تے قیامت دے ڈینہر نہ انہیں دو ڈیکھیسی تے
نہ انہیں کوں پاک کر لسی تے انہیں کیسے ڈکھ ڈیوٹ والا عذاب۔

۴۹۔ انہیں وچو کہ ٹولہ ایجھا ۷ جیڑھا کتاب (تورات) اکوں اپنے
زبانیں کوں مروڑ کے پڑھن تاں جو اوں کوں دی سمجھو کتاب وچو
تے او کتاب وچو نئیں۔ او آہن جو لے اللہ سیئس ولو ۷ سچی گال

عَلَى اللَّهِ الْكَذِبَ وَهُمْ يَعْلَمُونَ ﴿٩﴾

لے ہے جو اللہ کی سب سے اونٹیں تھے اور جان بچھ کے اللہ کی سب سے اونٹیں تھے کوڑمیں۔

مَا كَانَ لِشَرِّ أَنْ يُؤْتِيَهُ اللَّهُ الْكِتَابَ وَالْحُكْمَ وَ
الثُّبُوتَ ثُمَّ يَقُولَ لِلنَّاسِ كُونُوا عِبَادًا لِي مِنْ دُونِ
اللَّهِ وَلَكِنْ كُونُوا رَبَّكُمْ بِنِعْمَتِهِمْ تَعْلَمُونَ الْكِتَابَ
وَبِمَا كُنْتُمْ تَدْرُسُونَ ﴿١٠﴾

۸۰۔ لے انسان دی شان نہیں جو اللہ کی سب سے اونٹیں اور کون کتاب
تھے، حکومت تھے نبوت ڈیوے پچھیں اور کون کون لے آکھے
جو اللہ کی سب سے اونٹیں کون چھوڑ کے میڈے بندے بنی ونبوت تھے اور ان
جو رب نے بنی ونبوت واسطے جو کتاب دی تعلیم دینے
تھے جو کتاب پڑھ دے۔

وَلَا يَأْمُرُكُمْ أَنْ تَتَّخِذُوا الْمَلَائِكَةَ وَالنَّبِيِّينَ أَرْبَابًا
أُولَئِكَ يَكْفُرُ بَعْدَ إِذْ أَنْتُمْ مُسْلِمُونَ ﴿١١﴾

۸۱۔ تے نہ او حکم دینے جو کتاب فرشتے تھے نہیں کون رب
بنا گھن کیا اور تہاڑے مسلمان تھیوٹ لے بعد تہا کون کفر دا حکم
ڈینے۔

وَإِذْ أَخَذَ اللَّهُ مِيثَاقَ النَّبِيِّينَ لَمَا آتَيْنَاكُمْ مِنْ
كِتَابٍ وَحِكْمَةٍ ثُمَّ جَاءَكُمْ رَسُولٌ مُصَدِّقٌ لِمَا
مَعَكُمْ لَتُؤْمِنُنَّ بِهِ وَلَتَنْصُرُنَّهُ قَالَ أَأَقْرَرْتُمْ
وَأَخَذْتُمْ عَلَىٰ ذَٰلِكُمْ إِصْرِي قَالُوا أَقْرَرْنَا قَالَ
فَاشْهَدُوا وَأَنَا مَعَكُمْ مِنَ الشَّاهِدِينَ ﴿١٢﴾

۸۲۔ تے جڈاں اللہ کی سب سے اونٹیں کیں وعدہ گدھا با جو بنی تہا کون
کتاب تھے حکمت ڈیوالتے دل تہا ڈیو کون رسول آوے جرم
تصدیق کرے اور دی جرمی تہا ڈے کولہو کتاب اور لے اتے
ضرور ایمان گھن آوے ضرور اور دی امداد کرتے پچھیں خدا آکھئے
جو کیا کتاب اقرار کریندے تے کتاب میڈی اس ذمہ داری
کون قبول کریندے تے انہیں آکھئے اس اقرار کریندے ہیں۔
اللہ کی سب سے اونٹیں جو کتاب دی گواہ بہر میں دی تہا ڈے نال
گواہیں وچہاں۔

فَمَنْ تَوَلَّىٰ بَعْدَ ذَٰلِكَ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْفَاسِقُونَ ﴿١٣﴾
أَفَغَيْرَ دِينٍ اللَّهُ يَبْغُونَ وَلَهُ أَسْلَمَ مَنْ فِي السَّمَاوَاتِ
وَالْأَرْضِ طَوْعًا وَكَرْهًا وَإِلَيْهِ يُرْجَعُونَ ﴿١٤﴾

۸۳۔ جرمی اندے بعد چھوٹے او فاسق بن۔
۸۴۔ کیا اور اللہ کی سب سے اونٹیں دینے سوا بادیں چاہندے تھے سچی
گال لے ہے جو جرمی کچھ آسمانیں تے زمین وچ ہے غرضی تے
مجبوری نال اور نہ فرمانبردار تے اور نہ ولسن۔

قُلْ أَمَّا بِاللَّهِ وَمَا أُنْزِلَ عَلَيْنَا وَمَا أُنْزِلَ عَلَىٰ إِبْرَاهِيمَ
وَإِسْمَاعِيلَ وَإِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ وَالْأَسْبَاطِ وَمَا
أُوتِيَ مُوسَىٰ وَعِيسَىٰ وَالنَّبِيُّونَ مِنْ رَبِّهِمْ لَا نُفَرِّقُ
بَيْنَ أَحَدٍ مِنْهُمْ وَنَحْنُ لَهُ مُسْلِمُونَ ﴿١٥﴾

۸۵۔ توں آکھ جو اس اللہ کی سب سے اونٹیں تے ایمان گھن اندے ہیں تے
اور نہ تے جرمی ساڈے اتے لھتے تے جرمی ابراہیم اسماعیل
اسحاق تے (اور نہ) والادیں تے لھتے تے جو لہا گئے موسیٰ عیسیٰ
تے نہیں کون انہیں دے رب ولوالہیں وچ کہیں دافرق لے کریندے

تے اسل او ندرے فرمانبردار ہیں۔

۸۶۔ جبرہا اسلام لے سوا یا کوئی دین پا بندے او نکول قبول نہ کیا ویسی تے او آخرت وچ گھانا پاوٹن والیں وچرے۔

۸۷۔ جبرھے لوک ایمان آئن دے بعد کافر بھی گئیں اللہ سیس انہیں کوں کیہیں ہدایت ڈیوے تے او گواہی ڈے چکین جو بے شک رسول سچا ہے تے انہیں کو لہو دلائل آچکین تے اللہ سیس ظالم قوم کوں ہدایت نیں ڈیندا۔

۸۸۔ اے لوکن جنہیں دی مزا اے ہے جو بے شک انہیں تے اللہ سیس دی فرشتیں دی تے سارے لوکس دی لعنت۔

۸۹۔ او ندرے وچ ہمیشہ رہسن انہیں کئیں ہولا نہ کیا ویسی عذاب تے انہیں کوں مہلت نہ ڈتی ویسی۔

۹۰۔ سولے انہیں دے جبرھے تو بہ کر لیں ایندے بعد تے اصلاح کر لیں تے بے شک اللہ سیس بہوں بخشش والا تے رحمت کرن والا۔

۹۱۔ بے شک او لوک جبرھے کافر تھی گئیں تے ول او کفر وچ دھو گئیں انہیں دی تو بہ کوں قبول نہ کیتی ویسی تے ایھے مگراہ ہن۔

۹۲۔ بے شک جبرھے کافرن تے او مر گئے او ہن دی کافر انہیں کئیں اصلو قبول نہ کیا ویسی جوا زمین دے برابر سونا و ٹاندرے وچ ڈیون۔ انہیں لوکس واسطے عذاب درد ڈیون والا تے انہیں داکوئی دی امدادی نہ ہوسی۔

وَمَنْ يَنْتَهِجْ غَيْرَ الْإِسْلَامِ دِينًا فَلَنْ يُقْبَلَ مِنْهُ وَهُوَ فِي الْآخِرَةِ مِنَ الْخَسِرِينَ ﴿۸۶﴾

كَيْفَ يَهْدِي اللَّهُ قَوْمًا كَفَرُوا بَعْدَ إِيمَانِهِمْ وَشَهِدُوا أَنَّ الرَّسُولَ حَقٌّ وَجَاءَهُمُ الْبَيِّنَاتُ وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ ﴿۸۷﴾

أُولَٰئِكَ جَزَاؤُهُمْ أَنَّ عَلَيْهِمْ لَعْنَةَ اللَّهِ وَالْمَلَائِكَةِ وَالنَّاسِ أَجْمَعِينَ ﴿۸۸﴾

خَلِدِينَ فِيهَا لَا يُخَفَّفُ عَنْهُمْ الْعَذَابُ وَلَا هُمْ يُنْظَرُونَ ﴿۸۹﴾

إِلَّا الَّذِينَ تَابُوا مِنْ بَعْدِ ذَلِكَ وَأَصْلَحُوا فَإِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿۹۰﴾

إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا بَعْدَ إِيمَانِهِمْ ثُمَّ أَزَادُوا كُفْرًا لَّنْ نُّقْبَلَ تَوْبَتَهُمْ وَأُولَٰئِكَ هُمُ الصَّاكُونَ ﴿۹۱﴾

إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا وَكَانُوا وَهُمْ كُفْرًا فَلَنْ يُقْبَلَ مِنْ أَحَدِهِمْ قِبْلُ الْأَرْضِ ذَهَبًا وَلَوْ افْتَدَى بِهِ

أُولَٰئِكَ لَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ وَمَا هُمْ مِنْ نُصْرِينَ ﴿۹۲﴾

لَنْ تَنَالُوا الْبِرَّ حَتَّى تُنْفِقُوا مِمَّا تُحِبُّونَ ۚ وَمَا تُنْفِقُوا مِنْ شَيْءٍ فَإِنَّ اللَّهَ بِهِ عَلِيمٌ ﴿۹۳﴾

۹۳۔ تساں نیکی کلامیں نو سے پا بگدے جے تیں تساں او چیزاں
فرج نہ کرو جیہیں تہا کون چگیں بگدن تے جے کھ تساں خرچ
کریندے ء تے بے شک اللہ سیس اول کون چاندے۔

كُلُّ الطَّعَامِ كَانَ حَلَالًا لِّبَنِي إِسْرَءِيلَ إِلَّا مَا حَزَمَ
إِسْرَءِيلُ عَلَى نَفْسِهِ مِنْ قَبْلِ أَنْ تُنَزَّلَ التَّوْرَةُ
قُلْ فَأْتُوا بِالتَّوْرَةِ فَاتْلُوهَا إِن كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿۹۴﴾
فَمَنْ افْتَرَى عَلَى اللَّهِ الْكَذِبَ مِنْ بَعْدِ ذَلِكَ فَأُولَٰئِكَ
هُمُ الظَّالِمُونَ ﴿۹۵﴾

۹۴۔ بنی اسرائیل کیتے برکھاٹا حلال با سوائے او ندے جی رہا اسرائیل
نے اپنے اتے آپ حرام کر ڈتا با تورات دے لہن کنیں پہلے۔ توں
آکھ بے جے تساں سپے ء تے تورات گھن آؤ تے اوں کون پڑھو۔
۹۵۔ تے جی رہے لوک ایندے بعد اللہ سیس تے کوڑ بھیندن
او سے لوک ظالمین۔

قُلْ صَدَقَ اللَّهُ فَاتَّبِعُوا مِلَّةَ إِبْرَاهِيمَ حَنِيفًا ۚ وَمَا
كَانَ مِنَ الْمُشْرِكِينَ ﴿۹۶﴾
إِنَّ أَوَّلَ بَيْتٍ وُضِعَ لِلنَّاسِ لَلَّذِي بِبَكَّةَ مُبَرَّكًَا
وَهَدًى لِلْعَالَمِينَ ﴿۹۷﴾

۹۶۔ آکھ بے اللہ سیس سچ آکھن جے تساں پیروی کرو ابراہیم دے
مذہب دی جی رہا خدا دوجھکن والا ہاتے مشرکین دوجہ نہ ہا۔
۹۷۔ بے شک لوکیں کیتے پہلا گھر جی رہا مکہ دوج تے برکت
والا جہانیں کیتے ہدایت۔

فِيهِ آيَاتٌ يَتَذَكَّرُ لِمَقَامِ إِبْرَاهِيمَ ۚ وَمَنْ دَخَلَهُ كَانَ
آمِنًا ۚ وَلِلَّهِ عَلَى النَّاسِ حُجُّ الْبَيْتِ مَنِ اسْتَطَاعَ
إِلَيْهِ سَبِيلًا ۚ وَمَنْ كَفَرَ فَإِنَّ اللَّهَ غَنِيٌّ عَنِ الْعَالَمِينَ ﴿۹۸﴾

۹۸۔ او ندے دوج کھلے کھلے نشانات ہن تے ابراہیم دے مکہ دی
جسے تے جی رہا ایندے دوج داخل تھیوے او امن دوج آویندے۔
اللہ سیس کیتے لوکیں تے اوں گمراہ جی فرمیں کیتا گئے جیہوں ایندے
راہ دی طاقت ہووے۔ تے جی رہا نہ منے تے بے شک اللہ
سیس سارے جہانیں کنیں بے نیاز۔

قُلْ يَٰ أَهْلَ الْكِتَابِ لِمَ تَكْفُرُونَ بِآيَاتِ اللَّهِ ۖ وَاللَّهُ
شَهِيدٌ عَلَىٰ مَا تَعْمَلُونَ ﴿۹۹﴾

۹۹۔ توں آکھ بے اے اہل کتاب تساں اللہ سیس دی آیات
والا کار کیوں کریندے ء تے اللہ سیس جی کھ تساں کریندے ء
اوندے تے نکران۔

قُلْ يَٰ أَهْلَ الْكِتَابِ لِمَ تَصَدُّونَ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ
مَنْ آمَنَ تَبِعُونَهَا عَوَجًا ۚ وَأَنْتُمْ شُهَدَاءُ ۚ وَمَا اللَّهُ
بِغَافِلٍ عَمَّا تَعْمَلُونَ ﴿۱۰۰﴾

۱۰۰۔ توں آکھ بے اے اہل کتاب تساں اللہ سیس دی راہ کنیں اوں
کوں کیوں کریندے ء جی رہا ایمان گھن اندے تساں اوں کوں
ڈنگا کریندے ء تے تساں گواہ ہورے۔ اللہ سیس جی کھ
تساں کریندے ء اوں کنیں غافل نیں۔

يَٰ أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِن تُطِيعُوا فَرِيقًا مِنَ الَّذِينَ
أُوتُوا الْكِتَابَ يَرُدُّوكُمْ بَعْدَ إِيمَانِكُمْ كُفْرِينَ ﴿۱۰۱﴾

۱۰۱۔ اے ایمان والو جے تساں اوں ٹوے دی فرمانداری
کر لیسو جیہوں کتاب ڈتی گئی ء او تہا کوں تہا بے ایمان سے

بعد کافر بنا دیں۔

۱۰۲۔ تے تساں کیوں انکار کریندے جو حالت لے ہے جو
تہاڑے اتے اللہ سیس دی آیات پڑھیاں دیندن تے تہاڑے
وچ اونڈا رسول دی ہے پیا۔ میرھا اللہ سیس دی آم شام وچ
آویسی الیں سمجھو اونکوں سدھے رستے تے ٹور ڈٹا گئے۔

۱۰۳۔ لے ایمان والو اللہ سیس کینں ڈرو جیویں اوکینں ڈرن
دابق۔ تے تساں او تھیں نہ مرو جے تھیں مسلمان نہ مرو۔

۱۰۴۔ اللہ سیس دی رسی کوں ٹکرائی نال پکڑو کھلے کے تے
نہ نکھڑو تے تہاڑے اتے جیرمی اللہ سیس دی نعمت سمجھو
اون کوں یاد رکھو جیرمے ویلے ہک ڈوبھے دے تساں
دشمن ہاوسے تے اوں تہاڑے دیں وچ محبت پا ڈتی ہے
تے تساں خدا دی این نعمت نال آپت وچ بھرا بیٹ گئے
تے تساں بھا آئی کھڑی کندھی تے کھڑے ہاوسے تے
اون تہاکوں اوں کینں بچا گدھے۔ الیں اللہ سیس تہاڑے
کیتے اپنیاں آیاتاں بیان کریندے تاں جو تساں ہدیت پاؤ
۱۰۵۔ تساں وچ ہک ٹولہ اینجھا ہووے جیرھا نیکی دو سبھے
تے جھگے کینں داکم ڈیون تے برائیں کینں روکن تے ایجھے
لوک کامیاب تھیون والین۔

۱۰۶۔ تساں انہیں لوکس آلی کار نہ تھیوو جیرھے نشان اوٹ دے
بعد آپت وچ نکھڑ گئیں تے اختلاف کیتے نیں تے انہیں کیتے
وڈا عذاب۔

۱۰۷۔ جیرھے ڈینہہ کچھ منہ چٹے ہوسن تے کچھ منہ کالے ہوسن
تے جنہیں دے منہ کالے ہوسن (انہیں کینں بچیا ویسی) کیا
تساں منن دے بعد کافر تھی گئے ہاوسے ہن تساں عذاب
چکھو جو تساں کافر تھی گئے ہاوسے۔

۱۰۸۔ تے جنہیں دے منہ چٹے ہوسن او اللہ سیس دی رحمت

وَكَيْفَ تَكْفُرُونَ وَأَنْتُمْ تُنْفِلُ عَلَيْكُمْ آيَاتِ اللَّهِ وَ
فِيكُمْ رَسُولُهُ وَمَنْ يَعْتَصِمْ بِاللَّهِ فَقَدْ هُدِيَ
إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ ٥

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ حَقَّ تَقَاتِهِ وَلَا
تَمُوتُوا إِلَّا وَأَنْتُمْ مُسْلِمُونَ ٦
وَاغْتَصِمُوا بِحَبْلِ اللَّهِ جَمِيعًا وَلَا تَفَرَّقُوا
وَأَذْكُرُوا نِعْمَتَ اللَّهِ عَلَيْكُمْ إِذْ كُنْتُمْ أَعْدَاءً
فَأَلَّفَ بَيْنَ قُلُوبِكُمْ فَأَصْبَحْتُمْ بِنِعْمَتِهِ إِخْوَانًا
وَكُنْتُمْ عَلَى شَفَا حُفْرَةٍ مِنَ النَّارِ فَأَنْقَذَكُمْ
مِنْهَا كَذَلِكَ يُبَيِّنُ اللَّهُ لَكُمْ آيَاتِهِ لَعَلَّكُمْ
تَهْتَدُونَ ٧

وَلَنْتُكَ مِنْكُمْ أُمَّةٌ يَدْعُونَ إِلَى الْخَيْرِ وَيَأْمُرُونَ
بِالْعُرْوَةِ وَيَنْهَوْنَ عَنِ الْمُنْكَرِ وَأُولَئِكَ هُمُ
الْمُقْلِحُونَ ٨

وَلَا تَكُونُوا كَالَّذِينَ تَفَرَّقُوا وَاخْتَلَفُوا مِنْ بَعْدِ
مَا جَاءَهُمُ الْبَيِّنَاتُ وَأُولَئِكَ لَهُمْ عَذَابٌ
عَظِيمٌ ٩

يَوْمَ بَيَضَ وُجُوهٌ وَاسْوَدَّ وُجُوهٌ فَأَمَّا الَّذِينَ
اسْوَدَّتْ وُجُوهُهُمْ أَكْفَرْتُمْ بَعْدَ إِيمَانِكُمْ فَذُوقُوا
الْعَذَابَ بِمَا كُنْتُمْ تَكْفُرُونَ ١٠

وَأَمَّا الَّذِينَ ابْيَضَّتْ وُجُوهُهُمْ فَفِي رَحْمَةِ اللَّهِ

هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ﴿١٠٩﴾

تِلْكَ آيَاتُ اللَّهِ تَنْزِيلُهَا عَلَيْكَ يَا مُحَمَّدُ وَمَا اللَّهُ يُرِيدُ

ظُلُمًا لِلْعَالَمِينَ ﴿١١٠﴾

وَاللَّهُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَإِلَى اللَّهِ تُرْجَعُ

الْأُمُورُ ﴿١١١﴾

كُنْتُمْ خَيْرَ أُمَّةٍ أُخْرِجَتْ لِلنَّاسِ تَأْمُرُونَ بِالْمَعْرُوفِ

وَتَنْهَوْنَ عَنِ الْمُنْكَرِ وَتُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَلَوْ آمَنَ

أَهْلُ الْكِتَابِ لَكَانَ خَيْرًا لَهُمْ مِنْهُمْ الْمُؤْمِنُونَ وَ

أَكْثَرُهُمُ الْفَاسِقُونَ ﴿١١٢﴾

لَنْ يَضُرَّكُمْ وَلَا أَذًى وَإِنْ يُقَاتِلُوكُمْ يُؤْنَسُوا

الْأَذَى لَا يَضُرُّكُمْ ثُمَّ لَا يَضُرُّكُمْ وَلَا يَضُرُّكُمْ

ضَرَبَتْ عَلَيْهِمُ الذَّلِيلَةَ أَيْنَمَا تَقِفُوا إِلَّا يَحْبِلُ مِنَ اللَّهِ

وَحَبْلُ مِنَ النَّاسِ وَبَاءَ وَبَغَضٍ مِنَ اللَّهِ وَضَرَبَتْ

عَلَيْهِمُ الْمَسْكَتَةَ ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ كَانُوا يَكْفُرُونَ بِآيَاتِ اللَّهِ وَيَقْتُلُونَ

الْأَنْبِيَاءَ بِغَيْرِ حَقٍّ ذَلِكَ بِمَا عَصَوْا وَكَانُوا يَعْتَدُونَ ﴿١١٣﴾

يَسْأَلُونَكَ عَنْ أَهْلِ الْكِتَابِ قُلْ أَتَمَّةٌ يَسْأَلُونَكَ

عَنِ اللَّهِ إِنَّهُ أَقْبَلُ إِلَيْهِمْ وَهُمْ يَتَّبِعُونَ ﴿١١٤﴾

يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَيَأْمُرُونَ بِالْمَعْرُوفِ

وَيَنْهَوْنَ عَنِ الْمُنْكَرِ وَكَانُوا يُؤْمِنُونَ بِالْخَيْرَاتِ

وَأُولَئِكَ مِنَ الصَّالِحِينَ ﴿١١٥﴾

وَجِجَ بوسن تے اوندے وچ ہمیشہ رہن۔

۱۰۹۔ اے اللہ سب سے دی آیات ہن جیڑھاں سچائی نال تہاڑے

اتے پڑھدے ہن تے اللہ سب سے جہاں تے ظلم نہیں چاہندا۔

۱۱۰۔ جو کچھ آسمان تے زمین وچ ہے او اللہ سب سے داہ۔

تے اللہ سب سے دوسارے معاملے ولسن۔

۱۱۱۔ تہاں ساریں کینں چچکا لولہ جیڑھوں لوکس دے فائدے

کیتے بنایا گئے تہاں نیکی دا حکم ڈیندے دے برائی کینں

ہلکیندے دے تہاں تہاں اللہ سب سے کون میندے دے تے جے

اہل کتاب دی ایمان گھن آدن ہاتے انہیں واسطے چچکا ہا۔

انہیں وچ کچھ مومن تے زیادہ نافرمان۔

۱۱۲۔ او تھوڑے نقصان دے سوا تہاں کوئی نقصان نہیں

پچا سگدے تے جے او تہاڑے نال بھڑن تے او تہاں کوں

کنڈ ڈکھلے درک ولسن تے ولا انہیں دی مدد نہ کیتی

ولیں۔

۱۱۳۔ انہیں تے ذلت سٹی گئی جہاں دی او بوسن سوائے

ایندے جو او اللہ سب سے دی یا لوکس دی رسی کون پکڑن تے

انہیں کون بے دسی چچکا گئی دے ایں واسطے جے جو او بے

شک اللہ سب سے دی آیات دا انکار کیندے ہن تے بلا وچ

نہیں کون قتل کیندن تے ایں واسطے جو انہیں نافرمانی کیتی

تے او مدد کیں و دھ گئیں۔

۱۱۴۔ اے سارے برابر نہیں اہل کتاب وچ ہک لولہ اپٹے

وعدے تے قائم اورات دے دیکھے اللہ سب سے دی آیات

پڑھدن تے او سجدہ دی کیندن۔

۱۱۵۔ اللہ سب سے آخرت تے ایمان گھن اندن۔ نیکی دا

حکم ڈیندن تے برائی کینں کیندن تے نیکی کیتے ہک ڈو جے

کینں جلدی کیندن تے ایچے لوک نیکیں وچ ہن۔

وَمَا يَفْعَلُوا مِنْ خَيْرٍ فَلَنْ يَكْفُرُوهُ وَاللَّهُ عَلِيمٌ

بِالْمُتَّقِينَ ﴿١١٣﴾

إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا لَنْ تُغْنِيَ عَنْهُمْ أَمْوَالُهُمْ وَلَا
أَوْلَادُهُمْ مِنَ اللَّهِ شَيْئًا وَأُولَٰئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ
هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ﴿١١٤﴾

مَثَلُ مَا يُنْفِقُونَ فِي هَذِهِ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا كَمَثَلِ
رِيحٍ فِيهَا صِرٌّ أَصَابَتْ حَرْثَ قَوْمٍ ظَلَمُوا أَنْفُسَهُمْ
فَأَهْلَكَتُهُ وَمَا ظَلَمَهُمُ اللَّهُ وَلَكِنْ أَنْفُسُهُمْ
يَظْلِمُونَ ﴿١١٥﴾

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَتَّخِذُوا بَطَانَةً مِنْ دُونِكُمْ
لَا يَأْلُوا نَفْسَكُمْ حُبًا وَلَا دُونًا مَا عَيْنَتْمْ قَدْ بَدَتْ
الْبَغْضَاءُ مِنْ أَفْوَاهِهِمْ وَمَا تُخْفِي صُدُورُهُمْ
أَكْبَرُ قَدْ بَيَّنَّا لَكُمُ الْآيَاتِ إِنْ كُنْتُمْ
تَعْقِلُونَ ﴿١١٦﴾

هَٰئِنَّمَا أُولَٰئِكَ تَجْبُلُهُمْ وَلَا يُحِبُّونَكُمْ وَتُؤْمِنُونَ
بِالْكِتَابِ كُلِّهِ وَإِذَا لَقَوْكُمْ قَالُوا آمَنَّا وَإِذَا خَلَوْا
عَصَوْا عَلَيْكُمْ إِلَّا تَأْمَلُ مِنَ الْعِظَةِ قُلْ مُؤْتُوا
بِعِظَتِكُمْ إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ ﴿١١٧﴾

إِنْ تَسْتَكْمِلُوا حَسَنَةَ سَوَءٍ لَوْ هُمْ زَوْجَانِ تَصْبِكُمْ
سَيِّئَةً يَفْرَحُوا بِهَا وَإِنْ تَصِدُّوا وَسْتَقُوا لَا
يَضُرُّكُمْ كَيْدُهُمْ شَيْئًا إِنَّ اللَّهَ بِمَا يَعْمَلُونَ
مُحِيطٌ ﴿١١٨﴾

۱۱۳۔ تے او جو دی نیکی کر لیں او ندی نا قدری املوں کی تھی و لیس
تے اللہ متقیں کوں بہوں جاڈے۔

۱۱۴۔ بے شک اولوک جیرھے کافر نہ انہیں دے مال تے نہ
انہیں دی اولاد انہیں کوں اللہ سیس کنیں بجھیں لے
دوزخی ہن تے او او ندے وچ رہن پئے۔

۱۱۵۔ انہیں دی مثال جیرھے ایں دنیا وچ خرچ کریندن
اول ہوا دی ۷ جیندے وچ پالا ہروے تے او انہیں دی رلھ
تے چلے۔ جیرھے اپنے تے علم کریندن تے او انہیں کوں
تباہ کر ڈیوے تے اللہ سیس انہیں تے علم نیں کریندا او پٹے
اتے آپ علم کریندن۔

۱۱۶۔ اے ایمان والو تساں کہیں ڈوہے کوں گھانا بگتی نہ بناؤ اپنیں کوں
چھوڑ کے او بد سلوکی وچ تہاڈے نال گھٹی نہ کر لیں۔ او جاہندن
جوتساں ڈکھی تھیو۔ انہیں دے مونہیں کنیں انہیں دی دشمنی
ظاہر تھی گئی ۷ تے جیڑھی دشمنی انہیں دے سینے لکان کھڑن
او بہوں وڈی ۷۔ اسان تہاڈے کیئے آیتاں کھول کے بیان
کر ڈین جوتساں عقل نال کم گھنوں۔

۱۱۷۔ سوتساں اڈھے ہترے جیرھے انہیں نال محبت کریندے
تے او تہاڈے نال محبت نیں کریندے تے تساں ساری کتاب
کوں منیندے ۷ تے او جڈاں تہا کوں ملدن تے او آہدن
اسان من گدھے تے جڈاں انج تھیندن تے تہاڈے خلاف
کاوڑ کنیں انگلیں کیندن توں اکھ ڈے جوتساں اپنی کاوڑ کنیں
مرونجو تے اللہ سیس جاڈے سینے دیاں گا لیں۔

۱۱۸۔ جے تہا کوں کوئی چنگائی پہنچے تے انہیں کوں بری بگدی ۷
تے جے تہا کوں تکلیف پہنچے تے او خوش تھیندن تے جے
تساں صبر کر لیسو تے جڑسو تے انہیں دی تدبیر تہا کوں کھو دی
نقصان نیں ڈے بگدی۔ تے اللہ سیس جو کھو او کریندن

او کونوں ولا بڑیوں والا۔

۱۲۲۔ تے جڈاں توں اپنے گھر والیں کنیں فحشیں نال نکل کے مومنین کون جگہ کیسے انہیں ویاں جہیں بڑ سید اپیا باویں۔ تے اللہ سیئیں بہرہ سنن والا تے چاڑن والا۔

۱۲۳۔ جڈاں تہا بڑے وچوڑ وٹوے بیلے پوون لگے تے اللہ سیئیں انہیں ڈوناہیں دا سبگتی ماتے مومنین کون اللہ سیئیں تیں بھروسہ کرنا چاہی دا۔

۱۲۴۔ تے اللہ سیئیں نے بدر دے مقام وچ تہا بڑی مدد کیتی تے اوں ویلے لساں حقیر باوے۔ اللہ سیئیں کنیں بڑو تاں جو لساں شکر وکرو۔

۱۲۵۔ تے جڈاں توں مومنین کون لے پیا آہل باویں کیا تہا بڑے کیسے اے کافی نیں جو تہا بڑا رب ترے ہزار بہن دالیں فرشتیں نال تہا بڑی امداد کرے۔

۱۲۶۔ ایویں تھیں جے لساں صبر کرو تے خدا کنیں بڑو جے اوکافر تہا بڑے اتے ابھن گھٹ آپوہن تے تہا بڑا رب تہا بڑی امداد وچ ہزار بڑا ڈاھا حملہ کرن دالیں فرشتیں نال کر لیں۔

۱۲۷۔ ایں امداد کون اللہ سیئیں تہا بڑے کیسے خوشخبری بٹایا تاں جو تہا بڑے دلیں کون تسلی تھیوے تے اے امداد محض غالب تے حکیم اللہ سیئیں کنیں انڈی۔

۱۲۸۔ نتیجہ لے تھیں جو میرھے لوک نیں میندے انہیں داہک پاسہ کپ بڑ لیں یا انہیں کون ذیل کر ڈلیں تے اونا کام حق کے ول آویں۔

۱۲۹۔ تیرا ایں معاملے وچ کوئی دخل نیں جو اللہ سیئیں انہیں تے فعل کرے یا انہیں کون عذاب بڑیوے او بے شک عالم ہن۔
۱۳۰۔ تے آسمانیں تے زمینیں وچ جو کچھ ہے والدہ سیئیں کیسے ہے جیکوں چاہے بخش بڑیوے تے جیکوں چاہے عذاب

وَاذْغَدَوْتَ مِنْ أَهْلِكَ تُبَوِّغُ الْمُؤْمِنِينَ مَقَاعِدَ الْقِتَالِ وَاللَّهُ سَبَّحٌ عَلَيْهِمْ ۝

إِذْ هَبَّتْ طَائِفَتَانِ مِنْكُمْ أَنْ تَفْشَلَا وَاللَّهُ وَلِيَهُمَا وَعَلَى اللَّهِ فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُؤْمِنُونَ ۝

وَلَقَدْ نَصَرَكُمُ اللَّهُ بِبَدْرِ وَأَنْتُمْ أَذِلَّةٌ فَاتَّقُوا اللَّهَ لَعَلَّكُمْ تُشْكُرُونَ ۝

إِذْ يَقُولُ لِلْمُؤْمِنِينَ أَلَنْ يَكْفِيَكُمْ أَنْ يُبَدِّدَكُمْ رَبُّكُمْ بِثَلَاثَةِ آفٍ مِنَ الْمَلَائِكَةِ مُزِيلِينَ ۝

بَلَى إِنْ تَصْبِرُوا وَتَتَّقُوا وَيَأْتُوكُمْ مِنْ فُورِهِمْ هَذَا يُمْدِدْكُمْ رَبُّكُمْ بِخَمْسَةِ آفٍ مِنَ الْمَلَائِكَةِ مُسَوِّمِينَ ۝

وَمَا جَعَلَهُ اللَّهُ إِلَّا بُشْرَى لَكُمْ وَلِتَطْلُبُنَّ قُلُوبُكُمْ مِنْهُ وَمَا النَّصْرُ إِلَّا مِنْ عِنْدِ اللَّهِ الْعَزِيزِ الْحَكِيمِ ۝

لَيَقْطَعَ طَرَفًا مِنَ الَّذِينَ كَفَرُوا أَوْ يَكْبِتُ عَنْهُمْ فَيَنْقَلِبُوا خَائِبِينَ ۝

لَيْسَ لَكَ مِنَ الْأَمْرِ شَيْءٌ أَوْ يَتُوبَ عَلَيْهِمْ أَوْ يُعَذِّبَهُمْ فَإِنَّهُمْ ظَالِمُونَ ۝

وَلِلَّهِ مَا فِي السَّمٰوٰتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ يَغْفِرُ لِمَن يَشَاءُ وَيُعَذِّبُ مَن يَشَاءُ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ ۝

بڑی سے تے اللہ سیس بہوں بخش والا تے دل ول رحم کرن
والا۔

۱۳۱۔ لے ایمان والو تساں سودا صلوات کھاؤ جیرھا مال کوں
بہوں ودھا دیندے۔ اللہ سیس کیں بڑورتاں جرتساں
کامیاب تھیو۔

۱۳۲۔ تساں اوں بھاکیں بڑو جیرھی تیار کیتی گئی کافریں کیتے۔
۱۳۳۔ اللہ سیس تے رسول دی اطاعت کرو تاں جرتساں دم
کیتے ونجو۔

۱۳۴۔ تے تساں اپنے رب دی بخش دو درکرتے اوں بہشت
دو جہنم امل آسان تے زمین ہن تے او متقیں کیتے تیار کیتی گئی
۱۳۵۔ او متقی جیرھے لوک خوشی وچ دی تے ڈکھ وچ دی فرج
کرندن تے پی ویندن کاوڑکوں تے لوکیں کوں ممان کر بڑیندن
تے اللہ سیس جہت کریندے نیکی کرن والیں نال۔

۱۳۶۔ تے او لوک جیرھے بے حیائی کریندن یا اپٹیں جانیں تے
ظلم کریندن تے دل وی اللہ سیس کوں یاد کریندن تے اپٹے
گناہیں دی بخش مگدن تے اللہ دے سوا کون قصور معاف کر بگدے
تے او ہٹھ نہیں کریندے اپٹیں گناہیں تے او جائدن۔

۱۳۷۔ ایسے لوکن انہیں دا بدلہ بخش ہے۔ اپنے رب کیں تے
بہشت جہنم سے تلے نہراں و بندن تے او اندرے وچ ہمیشہ
رہن تے کجھا چکا بدلہ کم کرن والیں دا۔

۱۳۸۔ تساں کیں پہلے کئی قانون گذر چکیں تے زمین وچ لڑجے
ڈیکھو جو اللہ سیس کو جلاوٹ والیں دا کجھا گندا انجام۔
۱۳۹۔ لے لوکیں کیتے واضح گال تے ہدایت تے نصیحت متقیں
کیتے۔

۱۴۰۔ تے تساں نبیلے بودو تے دمنجھے تھیو تے جے تساں
مومن ہتے تے تساں ہی بڑا دھے ہتے۔

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَأْكُلُوا أَمْوَالَكُمْ مَضْمُونًا
وَاتَّقُوا اللَّهَ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ ﴿١٣١﴾

وَاتَّقُوا النَّارَ الَّتِي أُعِدَّتْ لِلْكَافِرِينَ ﴿١٣٢﴾
وَأَطِيعُوا اللَّهَ وَالرَّسُولَ لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ ﴿١٣٣﴾

وَسَارِعُوا إِلَى مَغْفِرَةٍ مِّن رَّبِّكُمْ وَجَنَّةٍ عَرْضُهَا
السَّمُوتُ وَالْأَرْضُ أُعِدَّتْ لِلْمُتَّقِينَ ﴿١٣٤﴾
الَّذِينَ يُنْفِقُونَ فِي السَّرَّاءِ وَالضَّرَّاءِ وَالْكُلُوبِ
الْعُيُظِ وَالْعَافِينَ عَنِ النَّاسِ وَاللَّهُ يُحِبُّ الْمُحْسِنِينَ ﴿١٣٥﴾

وَالَّذِينَ إِذَا فَعَلُوا فَاحِشَةً أَوْ ظَلَمُوا أَنْفُسَهُمْ ذَكَرُوا اللَّهَ فَاسْتَغْفَرُوا
لذُنُوبِهِمْ وَمَن يَغْفِرَ الذُّنُوبَ إِلَّا اللَّهُ فَمَا لَكُم
بِمَصْرُوفِ مَا فَعَلُوا وَهُمْ يَعْلَمُونَ ﴿١٣٦﴾

أُولَٰئِكَ جَزَاؤُهُمْ مَغْفِرَةٌ مِّن رَّبِّهِمْ وَجَنَّةٌ نَّجْوَى
مِّن تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا وَبِعَمَلِهِمْ
الْعَمِلِينَ ﴿١٣٧﴾

قَدْ خَلَتْ مِن قَبْلِكُمْ سُنَنٌ فَاسِيرُوا فِي الْأَرْضِ
فَانظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الْمُكْذِبِينَ ﴿١٣٨﴾
هَٰذَا بَيَانٌ لِّلنَّاسِ وَهُدًى وَمَوْعِظَةٌ لِّلْمُتَّقِينَ ﴿١٣٩﴾

وَلَا تَهِنُوا وَلَا تَحْزَنُوا وَأَنْتُمُ الْأَعْلَوْنَ إِن كُنْتُمُ
مُّؤْمِنِينَ ﴿١٤٠﴾

إِنْ يَسْأَلْكُمْ قَوْمٌ فَقَدْ مَتَّسَ الْقَوْمُ قَرْحٌ مِّثْلُهُ
وَتِلْكَ الْآيَاتُ نَذِيرٌ لِّمَنَ النَّاسِ وَلِيَعْلَمَ اللَّهُ
الَّذِينَ آمَنُوا وَيَتَّخِذَ مِنكُمْ شُهَدَاءَ وَاللَّهُ لَا يُحِبُّ
الظَّالِمِينَ ﴿۱۴۱﴾

۱۴۱۔ تے جے تہا کوں کوئی پھٹ تھئے تے ایجو جہاں زخم انہیں کوں
دی گئے تہا اسلئے بڑی نہہ سارے لوکیں وچ پھریندے رہویندے
ہیں تاں جو اللہ سیں ظاہر کر ڈیوے جبرے ایمان گھن اُن تے
تہا بڑے دچر بناوے گواہ تے اللہ سیں ظاہریں کوں پسند نہیں
کریندا۔

وَلِيَخْصَّ اللَّهُ الَّذِينَ آمَنُوا وَيَمْحَقَ الْكَافِرِينَ ﴿۱۴۲﴾

۱۴۲۔ تاں جو اللہ سیں چن گھنے انہیں کوں جنہیں من گدھے تے
کافریں کوں مٹا ڈیوے۔

أَمْ حَسِبْتُمْ أَنْ تُدْخَلُوا الْجَنَّةَ وَلَمَّا يَأْتِكُمُ اللَّهُ الَّذِينَ
جَاهِدُوا مِنْكُمْ وَيَعْلَمَ الصَّابِرِينَ ﴿۱۴۳﴾

۱۴۳۔ کیا تاں سوچیندے؟ جو تاں بہشت وچ داخل تھی
ولیسو تے اللہ سیں نے اجڑ تیں انہیں کوں جبرے تہا بڑے
وچر جہاد کریندن تہہ کریندن ظاہر نہیں کیا۔

وَلَقَدْ كُنْتُمْ تَمَتُّونَ الْمَوْتَ مِنْ قَبْلِ أَنْ تُلْقَوْهُ
فَقَدْ رَأَيْتُمْوهُ وَأَنْتُمْ تُنْظَرُونَ ﴿۱۴۴﴾

۱۴۴۔ موت دے آؤں کئیں پہلے تاں موت دی خواہش کریندے
ہاوے۔ مہن تاں اوں کوں بڑیکھ گدھے تے تاں اوندا
سوٹھپ تے کھپ دی بڑیکھ گدھے۔

وَمَا مُحَمَّدٌ إِلَّا رَسُولٌ قَدْ خَلَتْ مِنْ قَبْلِهِ الرُّسُلُ
أَفَأَنْتُمْ ثَمَّ أَوْ قُتِلَ الْقَلْبُ عَلَى أَغْقَابِكُمْ وَمَنْ
يَنْقَلِبْ عَلَى عَقْبَيْهِ فَنُصَبِّحْهُ اللَّهُ شَيْئًا وَيَجْزِيَهُ
اللَّهُ الشُّكْرَ ﴿۱۴۵﴾

۱۴۵۔ محمد اللہ دے رسولن اوں کئیں پہلے سارے رسول فوت
نہی گئیں۔ کیا جے او فوت تھی و بے یا قتل کیا و بے کیا تاں
اپنے کھڑتیں تے پھرولیسو تے جبرے تہا پٹے کھڑتیں تے پھرولیس
او برگز اللہ سیں کوں نقصان نہیں پچا سگدا۔ تے اللہ سیں
شکر کرن والیں کوں ضرور بدلہ دیسی۔

وَمَا كَانَ لِنَفْسٍ أَنْ تَمُوتَ إِلَّا بِإِذْنِ اللَّهِ كَتَبْنَا
مُؤَلًّا وَمَنْ يَرُدُّ ثَوَابَ الْبَيْنَا نُوْثِيهِ مِنْهَا
وَمَنْ يَرُدُّ ثَوَابَ الْآخِرَةِ نُوْثِيهِ مِنْهَا وَسَنَجْزِي
الشُّكْرَ ﴿۱۴۶﴾

۱۴۶۔ اللہ دے حکم دے بغیر کوئی جان مر نہیں سگدی (اللہ سیں)
وقت مقرر کیا ہوئے تے جبرے تہا شخص دنیا و بدلہ چاہے اوندے
وچر اسان اوں کوں بڑیدے میں تے جبرے تہا آخرت و بدلہ چاہے
اسان اوندے وچر اوں کوں بڑے بڑیدے میں تے ضرور مال
بدلہ دیسیں بشکر کرن والیں کوں۔

وَكَايْنِ مِنْ رَبِّي قَتَلَ مَعَهُ رِيتُونِ كَثِيرٍ فَمَا
وَهْنُوا أَبَآ أَصَابَهُمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَمَا ضَعُفُوا
وَمَا اسْتَكَانُوا وَاللَّهُ يُحِبُّ الصَّابِرِينَ ﴿۱۴۷﴾

۱۴۷۔ تے بہوں سارے نبی ائیجے ہن جنہیں دے نال رل کے
بہوں سارے جماعتی لطین او لوک بیلے نہیں پئے تے کمزوری
نہیں بڑکائی تے نہ ہی جھک نوالی کئیں انہیں تکلیفیں دی

وجہ نال جیڑیاں انہیں کول پیچن تے اللہ سیس مبرک کرٹ والیں
نال محبت کریندے ۔

۱۴۸۔ انہیں دی بی گال کوئی نہ بائی سوائے ایندے جو لے
آہن۔ اے ساڑے رب ساڑے گناہ ساکوں بخش ڈے۔
تے ساڑے کہیں دج ساڑیاں جیڑیاں زیادتیاں ہن او معاف کرے
ساڑے قدیں کول نکھار کھ تے کافر قوم دے مقابلے تے
ساڑی امداد کرے۔

۱۴۹۔ تے اللہ سیس انہیں کول دنیا داوی چگا بدلہ تے آخرت
دا بدلہ بہوں چگا۔ تے اللہ سیس نیکی کرٹ والیں کول پسند کریندے
۱۵۰۔ اے ایمان والو جے تاساں انہیں لوکس دا اکھنڈ مینو جیڑے
کافرن او تہاکوں تہاڑے کھڑیں تے پھیر ڈہیں تے تاساں گھٹا
پاؤن والیں وچر قس ولسو۔

۱۵۱۔ سچی گول لے سہے جو اللہ سیس تہاڑا امداد دے تے او بہتر مرد
کرٹ والا۔

۱۵۲۔ تے اسان ضرور انہیں لوکس دے دل وچ جیڑے کافرن
رعب سیسواں جو کہیں جو اللہ سیس نال انہیں شریک بنے جیڑے
اول کوئی دین نیں لائی تے انہیں دا ٹھکانہ بھاڑے تے خالیں دا ٹھکانہ
بہوں بڑا۔

۱۵۳۔ تے اللہ سیس تہاڑے نال اپنا وعدہ پورا کر دے تے جڈاں
تساں اوندے حکم نال کافرن کول مدد مار کے فنا کریندے پئے
بادے تے جڈاں تساں پیلے پئے گئے باوے تے اللہ سیس نے
حکم دے باوے دج بھر پئے باوے تے تساں اونٹے کول بڑیکھن
دے بعد جیڑے تہاکوں چگی لگدی بائی تاساں نافرمانی کیتی بائی۔ تے
تساں وچر کھ دنیا منگدے ہن تے کھ آخرت چاہندے ہن تے
پچھیں خدا تہاکوں انہیں دشمن کیں پچا گدے۔ تاں جو خدا تہاکوں
انہیں دشمنیں دے نال آزماوے تے او بے شک تہاکوں معاف

وَمَا كَانَ قَوْلُهُمْ إِلَّا أَنْ قَالُوا رَبَّنَا اغْفِرْ لَنَا ذُنُوبَنَا
وَأَسْرَفَنَا فِي أَمْرِنَا وَتُبَّتْ أَقْدَامَنَا وَانصُرْنَا عَلَى
الْقَوْمِ الْكَافِرِينَ ﴿١٤٨﴾

فَأَنصَحُ اللَّهُ ثَوَابَ الدُّنْيَا وَحَسَنَ ثَوَابِ الْآخِرَةِ
وَاللَّهُ يُحِبُّ الْمُحْسِنِينَ ﴿١٤٩﴾
يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِنْ تَطِيعُوا الَّذِينَ كَفَرُوا
يُرُدُّكُمْ عَلَى أَعْقَابِكُمْ فَتَنقَلِبُوا خَاسِرِينَ ﴿١٥٠﴾

بَلِ اللَّهُ مَوْلَاكُمْ وَهُوَ خَيْرُ النَّاصِرِينَ ﴿١٥١﴾

سَنُلْقِي فِي قُلُوبِ الَّذِينَ كَفَرُوا الرُّعْبَ يَمَّا أَسْرَكُوا
بِاللَّهِ مَا كَمْ يُنْزِلُ بِهِ سُلْطَانًا وَمَا لَهُمُ الشَّاكُ
وَيْسَ مَشْوَى الظَّالِمِينَ ﴿١٥٢﴾

وَلَقَدْ صَدَقَكُمُ اللَّهُ وَعْدَهُ إِذْ تَحُسُّونَهُمْ بِآذُنِهِ
خَتَرْنَا إِذْ قَاتَلْتُمْ وَتَنَزَّاعْتُمْ فِي الْأَمْرِ وَعَصَيْتُمْ مِنْ
بَعْدِ مَا أَرْسَلَكُمْ مَا يُحِبُّونَ مِنْكُمْ مَنْ يُرِيدُ الدُّنْيَا
وَمِنْكُمْ مَنْ يُرِيدُ الْآخِرَةَ ثُمَّ صَرَفَكُمْ عَنْهُمْ
لِيَبْتَلِيَكُمْ وَلَقَدْ عَفَا عَنْكُمْ وَاللَّهُ ذُو فَضْلٍ
عَلَى الْمُؤْمِنِينَ ﴿١٥٣﴾

کر رہے تھے اللہ سب سے مومنین تھے و ہذا افضل کرن والا۔
 ۱۵۳۔ جبڑاں تہاں بھجے دیندے ہاوے تے پھپھوتے کہیں
 کون نہ ڈہدے ہاوے تے رسول تہاڑی پچھلی جماعت وچ
 کھڑا تھی کے تہا کون سب دینا پیا ہا تے اللہ سب تہا کون غم تے غم
 ڈٹس تاں جو تہاں موٹھے نہ تھیو وادے اتے جو تہاں کین ضائع
 تھی گئے تے نہ وادے تے جیر ہا تہا کون ڈکھ پینچے تے اللہ سب
 چاڈے جو تہاں کریندے۔

۱۵۵۔ تے دل اوں غم دے بعد تہاڑے اتے آرام دی خاطر نندر
 لہاس۔ تہاڑے وچوہک لڑے کون نندر ولبیت گدھے تے
 ہک لولہ او ہا جنہیں کون اپنے جانیں پریشان کیا ہو رہا۔ او اللہ
 سب دے اتے ناجائز جاہلیت وال بدعتی کریندے پئے ہن۔ تے
 او آبدے ہن کیا حکومت وچ ساڈا دی کوئی دخل ہے۔ توں اکھ لڑے
 جو بے شک حکومت ساری اللہ سب دی ہے تے او اپنے
 دلیں وچ کیندن جبر صی کال تہاڑے اتے ظاہر نہیں کریندے۔ او
 آبدن جے حکومت وچ ساڈا دخل ہووے ہا تے اس اتھال میگوں
 نہ ہا۔ توں اکھ لڑے جے تہاں اپنے گھر وچ وچ وی ہوو ہا تے جنہیں
 تے جگ فرم کت گئی ہا او اپنی مریمن والی جادے ہاے نکل آون ہا
 تے تاں جو اللہ سب اوں کو آزماوے جو تہاڑے سینے وچ تے جو
 تہاڑے دلیں وچ او کنوں ظاہر کر ڈیوے تے اللہ سب سینے دی
 گالیں کون چاڈے۔

۱۵۶۔ تے بے شک او لوک میرے کنڈ ڈکھا گئے ہن اوں ڈہندہ
 جبڑاں ڈو لشکر آپت وچ بھر پئے ہن۔ شیطان انہیں کون انہیں دے
 بعض کیں دی وجہ نال سٹن چا بندا ہا تے اللہ سب انہیں کون معاف
 کر چکیا ہا تے بے شک اللہ سب بہوں بخشش والا تے عسے والا۔

۱۵۷۔ لے ایمان والو تہاں انہیں لوکں جہیں نہ بنو میرے کافرن
 تے لے آبدن اپنے بھرائوں کون اوں ویلے جبڑاں اوزین تے تبلیغ

اِنْ تُصِدُّوْنَ وَلَا تَكُوْنُوْا عَلٰی اَحَدٍ زَالِسُوْلٍ
 يَّدْعُوْكُمْ فِىْ اَحْرٰكُمْ فَاَنَابَكُمْ غَنًا يَّغْمُ لَكُمْلَا
 تَحْزَنُوْا عَلٰى مَا فَانَكُمْ وَلَا مَا اَصَابَكُمْ وَاللّٰهُ خَبِيْرٌ
 بِمَا تَعْمَلُوْنَ ﴿۵۷﴾

ثُمَّ اَنْزَلَ عَلَيْنَا مِنْ بَعْدِ الْغَمِّ اَمْنًا نَّعَاسًا يَنْفُسُ
 طَافِقَةً فَمِنْكُمْ وَطَافِقَةً قَدْ اَهْتَنَتْهُمْ اَنْفُسُهُمْ
 يَظُنُوْنَ بِاللّٰهِ غَيْرَ الْحَقِّ ظَنَّ الْجَاهِلِيَّةِ يَقُوْلُوْنَ
 هَلْ لَنَا مِنَ الْاَمْرِ شَيْءٌ قُلْ اِنَّ الْاَمْرَ كُلَّهُ لِلّٰهِ
 يُخْفُوْنَ فِىْ اَنْفُسِهِمْ مَا لَا يُبْدُوْنَ لَكَ يَقُوْلُوْنَ لَوْ
 كَانَ لَنَا مِنَ الْاَمْرِ شَيْءٌ مَا قُتِلْنَا هَهْنَاهُ قُلْ لَوْ
 كُنْتُمْ فِىْ بُيُوْتِكُمْ لَبَرَزَ الَّذِيْنَ كُتِبَ عَلَيْهِمُ الْقَتْلُ
 اِلٰى مَصَاجِعِهِمْ وَلِيَبْتَلِيَ اللّٰهُ مَا فِىْ صُدُوْرِكُمْ
 وَلِيَخْصَّ مَا فِىْ قُلُوْبِكُمْ وَاللّٰهُ عَلِيْمٌ بِذَاتِ
 الصُّدُوْرِ ﴿۵۸﴾

اِنَّ الَّذِيْنَ تَوَلَّوْا مِنْكُمْ يَوْمَ الْاَتْقٰى الْجَنْحٰى اِنَّمَا
 اسْتَرْزَلَهُمُ الشَّيْطٰنُ يَبْعِضُ مَا كَسَبُوْا وَلَقَدْ عَفَا
 اللّٰهُ عَنْهُمْ اِنَّ اللّٰهَ غَفُوْرٌ حَلِيْمٌ ﴿۵۹﴾

يٰۤاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا لَا تَكُوْنُوْا كَالَّذِيْنَ كَفَرُوْا وَقَالُوْا
 لَإِنْ كُنَّا لَنَرٰهُمْ اِذَا صَرُّوْا فِى الْاَرْضِ اَوْ كَانُوْا غُرَبًا لَّوْ

كَانُوا عِنْدَنَا مَا مَاتُوا وَمَا قُتِلُوا لِيَجْعَلَ اللَّهُ ذَلِكُ
حَسْرَةً فِي قُلُوبِهِمْ وَاللَّهُ يَخْبِي وَيُخَيِّتُ وَاللَّهُ بِمَا
تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ ﴿٥٨﴾

وَلَيْنَ قُتِلْتُمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ أَوْ مِتُّمْ لَمَغْفِرَةٌ مِّنَ
اللَّهِ وَرَحْمَةٌ خَيْرٌ مِّمَّا يَجْمَعُونَ ﴿٥٩﴾

وَلَيْنَ مِتُّمْ أَوْ قُتِلْتُمْ لَإِلَى اللَّهِ تُحْشَرُونَ ﴿٦٠﴾

فِيمَا رَحِمَهُ مِّنَ اللَّهِ لَئِن لَّمْ يَكُنْ فَلَاحُ
عَلَيْهِ الْقَلْبُ لَا تَفْضُوا مِن حَوْلِكَ فَاعْفُ عَنْهُمْ
وَاسْتَغْفِرْ لَهُمْ وَشَاؤُهُمْ فِي الْأَمْرِ فَإِذَا عَزَمْتَ
فَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُتَوَكِّلِينَ ﴿٦١﴾

إِن يَنْصُرْكُمْ اللَّهُ فَلَا غَالِبَ لَكُمْ وَإِن يَخْذَلْكُمْ
فَمَنْ ذَا الَّذِي يَنْصُرُكُمْ مِّن بَعْدِهِ وَعَلَى اللَّهِ فَلْيَتَوَكَّلِ
الْمُؤْمِنُونَ ﴿٦٢﴾

وَمَا كَانَ لِنَبِيِّ أَنْ يَقُلَ وَمَنْ يَفْلُلْ يَأْتِ بِمَا
عَلَّ يَوْمَ الْقِيَامَةِ ثُمَّ تَوَفَّى كُلُّ نَفْسٍ مَا كَسَبَتْ
وَهُمْ لَا يَظْلَمُونَ ﴿٦٣﴾

أَفَسِ اتَّبَعَ رِضْوَانُ اللَّهِ كَمَنْ بَاءَ بِسَخَطِ مَنِ اللَّهِ
وَمَا وَهَ جَهَنَّمُ وَبِئْسَ الْمَصِيرُ ﴿٦٤﴾

کیتے نکلن یا لڑائی کیتے نکلن جے اوسا بڑے نال ہوں ہاتے
مرن نا ہاتے نہ او مرکین ہا تاں جو اللہ سیس ایں مہل کول انہیں
مے دلیں کیتے حسرت دا موجب بنا ڈیوے تے اللہ سیس جو بندے
تے مریندے تے جو کجھ تساں کریندے ء اللہ سیس ڈیوا کھڑے
۱۵۸۔ تے جے تساں اللہ سیس دے رستے وچ قتل قی و جو یا مرد و جو
تے اللہ سیس دی بخشش تے رحمت بہوں پہنچی ء اول کنیں
جوا و جمع کریندن۔

۱۵۹۔ تے جے تساں مرد و جو یا مرکین و جو تے تساں اللہ سیس دو
کھٹے کیتے و لیسو۔

۱۶۰۔ اللہ سیس کنیں رحمت دی وجہ نال توں انہیں نال نرم ہویں
تے جے توں بد اخلاق تے سخت دل ہوندا تے لوک تیرے
آس پاسو کھنڈ ویندے توں انہیں کول معاف کرتے انہیں
کیتے بخشش منگ۔ تے انہیں کنیں مشورہ گدما کر حکومت دے
معاملات وچ تے جابل توں پکا ارادہ کر گئیں تے اللہ سیس تے
بھروسہ کیتا کرتے بے شک اللہ سیس بھروسہ کرن والیں
کول پسند کریندے۔

۱۶۱۔ تے جے اللہ سیس تہا ڈی مدد کرے تے تہا بڑے اتے
کوئی غالب نہ تھیسے تے جے او تہا ڈی مدد چھوڑ ڈیوے
اونسے بعد کون جیرھا تہا ڈی مدد کر لیسے۔ مومنین کول اللہ سیس
تے بھروسہ کرنا چاہی دا۔

۱۶۲۔ نبی دی اسے شان نیس جوا و خیانت کرے۔ جیرھا خیانت
کر لیس قیامت دے ڈینہ لداوے شے کول ظاہر کر ڈیسی جیندی
اول خیانت کیتی ہو سی تے پھیں ہر جان کول جواں کھائے
اونڈا پورا پورا بدلہ ڈتا و لیسے تے انہیں تے ظلم نہ کیا و لیسے۔

۱۶۳۔ تے کیا او آدمی جیرھا اللہ سیس دی فدا دی پیروی کریندے کیا ء اول کئی کار
جیرھا اللہ سیس دی کار کول گھن کے دے تے اونڈا کھار جہنم تے پہوں جہنم پہنچا

۱۶۳۔ تے اللہ سٹیں دے نزدیک انہیں دے مختلف درجے جن تے ہو کھ او کریندن اللہ سٹیں اوں کوں بڑبا کھڑے۔

۱۶۵۔ بے شک اللہ سٹیں مومنین تے احسان کیے انہیں وچ اوں تے وچ ہک رسول بنا کے پھیس جہا انہیں کوں آیات پڑھ کے سٹندے تے انہیں کوں پاک کریندے تے انہیں کوں کتاب تے سٹمپ سکھیندے تے ایں کیں پہلے او کھلی گمراہی وچ جن

۱۶۶۔ کیا میڈاں تہا کوں کوئی تکلیف تھی تہاں وی انہیں کوں بڑوری تکلیف پہچا کھئے ہاوے۔ تہاں آکھئے اے کھتو آئی تہاں آکھ بڑے جہاں تہا بڑے اپنے آپ کیں آئی بے شک اللہ سٹیں ہر چیز تے قادر۔

۱۶۷۔ تے جو کچھ تہا کوں تکلیف تھی اوں جہاں تے میڈاں او جماعتاں آپت وچ بھڑین اللہ سٹیں دے حکم نال تہاں جہاں اللہ سٹیں مومنین کوں ظاہر کر ڈیوے تے

۱۶۸۔ منافقین کوں ظاہر کر ڈیوے۔ تے انہیں کوں آکھیا گیا جو آؤ اللہ سٹیں دے رستے وچ بھڑو یا انہیں کیں پہچاؤ کر دتے انہیں آکھئے جے اسان جگ کرن چاندے ہموں ہا تے تہا بڑے پھو ٹروں ہا۔ او اوں جہاں تے کھڑے زیادہ کولہو ہوسن ایمان دی نسبت۔ او اپنے منڈاں او گا لیں کریندے بین جہاں انہیں دے دین وچ کوئی نیں تے اللہ سٹیں اوں کوں بہوں چاڈھے جہاں کیندے پیئن۔

۱۶۹۔ جنہیں آکھیا اپنے بھرانویں کوں تے آپ دی بہر گئے جو جے او ساڈا حکم منن ہا تے نہ مکرین ہا توں آکھ اپنے آپ کیں موت کوں بڑا کھاؤ جے تہاں پے۔

۱۷۰۔ جیرے لوک اللہ سٹیں دے رستے وچ مارے وچن انہیں کوں مردہ نہ سمجھو او زندہ ہن تے اپنے رب کیں انہیں کوں رزق بڑا دیندے۔

هُمْ دَرَجَاتٍ عِنْدَ اللَّهِ وَاللَّهُ بِصِيْرٍ بِمَا يَعْلَمُونَ ﴿۳۷﴾

لَقَدْ مَنَّ اللَّهُ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ إِذْ بَعَثَ فِيهِمْ رَسُولًا مِنْ أَنْفُسِهِمْ يَتْلُوا عَلَيْهِمْ آيَاتِهِ وَيُزَكِّيهِمْ وَ يُعَلِّمُهُمُ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ وَإِنْ كَانُوا مِنْ قَبْلُ لَفِي ضَلَالٍ مُبِينٍ ﴿۳۸﴾

أُولَئِكَ أَصَابَكُمْ مَقْصِبَةٌ قَدْ أَصَبَكُمْ فَتْلِيهَا قُلْتُمْ أَنَا هَٰذَا قُلْ هُوَ مِنْ عِنْدِ أَنْفُسِكُمْ إِنَّ اللَّهَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿۳۹﴾

وَمَا أَصَابَكُمْ يَوْمَ الْتَفَّ الْجَبْعُ فَيَاذَنَ اللَّهُ وَلِيَعْلَمَ الْمُؤْمِنِينَ ﴿۴۰﴾

وَلِيَعْلَمَ الَّذِينَ نَاقَوْا بِهِ وَقِيلَ لَهُمْ تَعَالَوْا قَاتِلُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ أَوْ ادْفَعُوا قَالُوا لَوْ نَعْلَمُ جَنَاحَ لَدَا اتَّبَعْنَاهُمْ هُمْ يُلْكَفُ يَوْمَئِذٍ أَقْرَبُ مِنْهُمْ لِلْإِيمَانِ يَقُولُونَ بِأَفْوََاهِهِمْ مَا لَيْسَ فِي قُلُوبِهِمْ وَاللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا يَكْتُمُونَ ﴿۴۱﴾

الَّذِينَ قَالُوا إِخْوَانِهِمْ وَقَعَدُوا لَوْ أَطَاعُوا مَا قُتِلُوا قُلْ قَادَرُوا عَنِ أَنْفُسِهِمُ الْوَيْتُ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿۴۲﴾

وَلَا تَحْسَبَنَّ الَّذِينَ قُتِلُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ أَمْوَاتًا بَلْ أَحْيَاءٌ عِنْدَ رَبِّهِمْ يُرْزَقُونَ ﴿۴۳﴾

فَرِحِينَ بِمَا آتَاهُمُ اللَّهُ مِنْ فَضْلِهِ وَيَتَذَكَّرُونَ بِالَّذِينَ
لَمْ يَلْحَقُوا بِهِمْ مِنْ خَلْفِهِمْ أَلَّا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ
يَحْزَنُونَ ﴿۱۱﴾

بِئَانِ

يَسْتَبْشِرُونَ بِنِعْمَةِ اللَّهِ وَفَضْلٍ وَأَنَّ اللَّهَ لَا يُضِيعُ
أَجْرَ الْمُؤْمِنِينَ ﴿۱۲﴾

بِئَانِ

الَّذِينَ اسْتَجَابُوا لِلَّهِ وَالرَّسُولِ مِنْ بَعْدِ مَا أَصَابَهُمُ
الْفَرَحُ ۚ لِلَّذِينَ أَحْسَنُوا مِنْهُمْ وَاتَّقُوا أَجْرٌ عَظِيمٌ ﴿۱۳﴾

بِئَانِ

الَّذِينَ قَالَ لَهُمُ النَّاسُ إِنَّ النَّاسَ قَدْ جَمَعُوا لَكُمْ
فَاخْشَوْهُمْ فَزَادَهُمْ إِيمَانًا ۖ وَقَالُوا حَسْبُنَا اللَّهُ
وَنِعْمَ الْوَكِيلُ ﴿۱۴﴾

فَانْقَلَبُوا بِنِعْمَةِ رَبِّهِمْ إِلَى اللَّهِ وَفَضِّلَ لَمْ يَمَسَّ سَمَهُمْ سَوًّا
وَاتَّبَعُوا رِضْوَانَ اللَّهِ وَاللَّهُ ذُو فَضْلٍ عَظِيمٍ ﴿۱۵﴾

إِنَّمَا ذَلِكَ الشَّيْطَانُ يَخْوِفُ أَوْلِيَآءَهُ فَلَا تَخَافُوهُمْ
وَحَافِزِينَ إِن كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ ﴿۱۶﴾
وَلَا يَحْزَنكَ الَّذِينَ يُسَارِعُونَ فِي الْكُفْرِ إِنَّهُمْ لَنْ
يَضُرُّوا اللَّهَ شَيْئًا يُرِيدُ اللَّهُ أَلَّا يَجْعَلَ لَهُمْ حِطًّا فِي
الْآخِرَةِ وَلَهُمْ عَذَابٌ عَظِيمٌ ﴿۱۷﴾

إِنَّ الَّذِينَ اشْتَرُوا الْكُفْرَ بِالْإِيمَانِ لَنْ يَضُرُّوا اللَّهَ
شَيْئًا وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿۱۸﴾

وَلَا يَحْسَبَنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا أَنَّمَا نُخَالِفُ لَهُمْ هَيْلًا
إِنَّمَا نُخَالِفُ لَهُمْ لِيُزَادُوا فِي إِثْمِهِمْ وَلَهُمْ عَذَابٌ

۱۷۱۔ اللہ سیس انہیں تے جیر می مہربانی کیتی ۛ او خوش تے
جیر مے انہیں دے کچھ ہن تے اچن انہیں کوں ملے نیں نہ انہیں
کوں ڈرتے نہ او مونجے تمیسن ۔

۱۷۲۔ اللہ دی رحمت تے مہربانی تے او خوش تے بے شک
اللہ سیس مومنین دا اجر ملے نیں کریںدا ۔

۱۷۳۔ او لوک جنہیں اللہ سیس تے رسول داکم زخمی تصویر
دے بعد مینے انہیں دجو حیں اپنے فرم کوں چگی طرح ادا کیتے
تے تقویٰ اختیار کیتے انہیں واسطے بہوں وڈا اجر ۔

۱۷۴۔ اے او لوک جنہیں کوں دشمنیں لکھا جو لوک تہا بے خلاف
کھ کیتی کھڑن تہاں انہیں کیں ڈرتے اے مہال انہیں دے
ایمان کوں ددھندی ۛ تے اولے آہن ساکوں اللہ کافی ۛ
تے او بہترین کارساز

۱۷۵۔ او اللہ سیس کیں بہت تے اوندی مہربانی نال ولین تے انہیں کوں
کوئی نقصان نیں پہنچا تے او اللہ سیس دی رمانے پھر پڑی
تے اللہ دے فضل کرن والا ۛ ۔

۱۷۶۔ اے او شیطان جیر ما اپنے سنگت کوں ڈریندے تے
تہاں انہیں کیں نہ ڈرو میں کیں ڈرو جے تہاں مومن ہرے ۔
۱۷۷۔ او لوک جیر مے کھڑے دج ددھدے دیندن او عیكون
مو بھانہ کرن بے شک او اللہ سیس کوں کھ دی نقصان نیں
پچا سگدے ۔ اللہ سیس چاہندے جو آخرت دج انہیں داکوئی
حد نہ رکھے تے انہیں کیتے بہوں وڈا عذاب ۔

۱۷۸۔ بے شک جنہیں لوکس ایمان دے بدلے دج کھڑ
گدھے او اللہ سیس کوں کھ دی نقصان نیں پچا سگدے تے
انہیں کیتے ڈکھ ڈیون والا عذاب ۔

۱۷۹۔ او لوک جیر مے کافرن بے شک اولے نہ سمجھن جو ساڈا انہیں کوں
مہلت ڈیون انہیں کیتے چنگا ۛ بے شک اساں انہیں کوں مہلت

مُهِينٌ ﴿۱۷۹﴾

بُذیرے میں تہاں جو گناہیں وچ ودھ وچن تے انہیں کیے ذیل کرن والا عذاب۔

مَا كَانَ اللَّهُ لِيَذَرَ الْمُؤْمِنِينَ عَلَىٰ مَا أَنْتُمْ عَلَيْهِ خِفَّةً يَذَرُ الْخَبِيثَ مِنَ الطَّيِّبِ وَمَا كَانَ اللَّهُ لِيُطِيعَكُمْ عَلَى الْغَيْبِ وَلَٰكِنَّ اللَّهَ يَجْتَبِيٰ مِنْ رُسُلِهِ مَنْ يَشَاءُ ۚ فَأُْمِنُوا بِاللَّهِ وَرُسُلِهِ ۚ وَإِنْ تَوَمَّنُوا ۖ فَتَقْتُلُوا فَلََكُمْ أَجْرٌ عَظِيمٌ ﴿۱۸۰﴾

۱۸۰۔ اللہ سٹیں مومنین کوں اونٹیں نہیں چھوڑیندا جے تہیں پاک تے ناپاک وچ نکھیرانہ کر ڈیوے تے اللہ سٹیں تہاں کوں غیب دیا گاہیں میں ڈسیندا۔ اللہ سٹیں اپنے رسولیں وچ چوڑے جینکوں چاہندے پس تہاں اللہ تے اندرے رسولیں کوں من گھنوتے جے تہاں من گھنوتے تقویٰ اختیار کرو تے دل تہاں دے واسطے وڈا اجر۔

وَلَا يَحْسَبَنَّ الَّذِينَ يَبْخُلُونَ بِمَا أَنْهَمُ اللَّهُ مِنْ فَضْلِهِ هُوَ خَيْرًا لَّهُمْ ۚ بَلْ هُوَ شَرٌّ لَّهُمْ سَيُطَوَّقُونَ مَا بَخُلُوا بِهِ يَوْمَ الْقِيَمَةِ ۚ وَلِلَّهِ مِيرَاثُ السَّمٰوٰتِ وَالْأَرْضِ ۚ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرٌ ﴿۱۸۱﴾

۱۸۱۔ تے اولوک جبرے کجوسی کریدن اوں مال تے جبرھا اللہ سٹیں انہیں کوں اپنے فضل نال ڈتے او اصلو اے خیال نہ کرن جو اے انہیں کیے جیگی ءے انہیں کیے گندی ءے۔ قیمت مے ڈیند جبرے مال وچ کجوسی تھی ءے او مال انہیں مے گل دا گلاوال برسی۔ تے اللہ سٹیں کیے ہے آسمانیں تے زمین دا ورثہ جو تہاں کریدے ءے اللہ سٹیں کوں اوندا پتر ءے۔

لَقَدْ سَمِعَ اللَّهُ قَوْلَ الَّذِينَ قَالُوا إِنَّ اللَّهَ فَقِيرٌ وَنَحْنُ أَغْنِيَاءُ سَنَكْتُبُ مَا قَالُوا وَقَتْلَهُمُ الْآبِيَاءَ بِغَيْرِ حَقٍّ وَقَوْلُ ذُو قَعْدَابَ الْحَرِيقِ ﴿۱۸۲﴾

۱۸۲۔ جے شک سُن گدھی ءے اللہ سٹیں انہیں لوکس دی گال جبرھے آہن جبرے شک اللہ سٹیں فقیر تے اسان امیر ہیں۔ اسان او کھدے پئے ہیں جو کھد او آہن تے انہیں دالبیرو ج دے انیاء کوں قتل کرنا دی کھدے پئے ہیں۔ تے اسان اکھوں جو تہاں سارن والا عذاب چکھو۔

ذٰلِكَ بِمَا قَدَّمْتِ اَيْدِيَكُمْ وَاِنَّ اللّٰهَ لَيْسَ بِظَلّٰمٍ لِّلْعٰلَمِيْنَ ﴿۱۸۳﴾

۱۸۳۔ اے عذاب این واسطے جے جو تہاں دے جھٹس اگرو بیٹھے تے جے شک اللہ سٹیں بندیں تے فلم کرن والا نیس۔

الَّذِينَ قَالُوا اِنَّ اللّٰهَ عٰهَدَ الْيَنَّا اَلَا نُوْمِنُ لِرَسُوْلٍ حَتّٰى يَأْتِيَنَا بَقْرًا يَّأْكُلُ النَّارُ قُلُودًا جَاءَكُمْ رُسُلٌ مِّنْ قَبْلِيْ بِالْبَيِّنٰتِ وَبِالَّذِيْ قُلْتُمْ فَلَمَّ قَتَلْتُمُوهُمْ اِنْ كُنْتُمْ صٰدِقِيْنَ ﴿۱۸۴﴾

۱۸۴۔ جہیں آکھئے جبرے شک اللہ سٹیں اسان کیں اے پسکا وعدہ گدھے جو اسان کہیں رسول کوں او تیں نہ منوں جے تیں او اسان کیں ابھی قربانی نہ گمن آدے جینکوں بھاکھا مے توں آکھ دے جو میں کیں پیہے کئی رسول معجزے گمن کے تہاں وراثت تے او معجزہ دی جبرھا تہاں آکھئے تہاں انہیں کوں کیوں قتل

کرن دی کوشش کیتی ہے تہاں سپجے آتاں۔

۱۸۵۔ جے اوئیوں کو رکھن تے تیں کیں پیسے دی کئی رسولیں
کوں اوگوڑا رکھ جکین او انہیں کیں کھے نشان تے علی کتاباں
تے روشن شریعت گھن کے آنے ہن۔

۱۸۶۔ ہر بان موت دا مزہ چکین والی ہے تہاں تہاڑے اجر
قیامت دے ڈہند پورسے پورسے ڈتے دین۔ تے جیکوں
بھائیں پریں رکھیا گیا تے بہشت وچ داخل کیا گیا او کامیاب
تھی گیا۔ تے دنیا دی زندگی صرف دھوکہ ہے۔

۱۸۷۔ تہاں تہاڑے اموال تے جائیں نال آزمایا ویسی تے
تہاں انہیں کیں جنہیں کوں تہاں کیں پیسے کتاب ڈتی گئی ہے تے
مشترکین کیں ضرور ہوں ڈکھ ڈیوٹن والیاں گاہیں سٹو جے تہاں جبرو
تے خدا کیں ڈرتے بے شک لے ہمت والا کم۔

۱۸۸۔ تے جڈاں اللہ سیس انہیں لوک کیں جنہیں کوں کتاب ڈتی
گئی ہائی پکا وعدہ گدھا باجرتاں ضرور ایں کتاب دیاں گاہیں
لوک تے ظاہر کرے تے کیسوں۔ انہیں اوں کوں کنڈے بچھو
سٹ گھتیا۔ تے اوں کوں وچ ڈتا تھوڑی قیمت نال تے جیرھا
کھو او گھندن بہوں بڑا ہے۔

۱۸۹۔ تے توں اصولو خیاں ذکر جیرھے لوک اپنے کیں تے اکریندن
تے جیرھے کم انہیں نہیں کیتے او پسند کریندن جہاں دی وی تلوعین
کیتی وپئے۔ توں اصولو خیاں ذکر جہاں عذاب کیں بچ دین۔
تے انہیں واسطے دردناک عذاب۔

۱۹۰۔ تے آسمان تے زمین دی بادشاہت اللہ سیس دی ہے
اللہ سیس ہر شے تے قادر۔

۱۹۱۔ بے شک آسمان تے زمین دے پیدا جیوٹن وچ تے
رات ڈہند دے اگوبھو آؤن وچ سیائے کیتے کئی نشانیاں ہن۔
۱۹۲۔ او سیائے جیرھے اللہ سیس دا ذکر کریندن اٹھیں پسندیں

فَإِنْ كَذَّبُوكَ فَقَدْ كَذَّبَ رَسُولُ مِنْ قَبْلِكَ جَاءَ وَ
بِالْبَيِّنَاتِ وَالزَّبْرُ وَالْكِتَابِ الْبَيِّنِ ۝

كُلُّ نَفْسٍ ذَائِقَةُ الْمَوْتِ وَإِنَّمَا تُوَفَّقُونَ أجْرَكُمْ
يَوْمَ الْقِيَامَةِ فَمَنْ زُجِجَ عَنِ النَّارِ وَأُدْخِلَ الْجَنَّةَ
فَقَدْ قَارَاهُ وَمَا الْحَيَاةُ الدُّنْيَا إِلَّا مَتَاعُ الْغَوْرِ ۝

لَتَبْلُوَنَّ فِي أَمْوَالِكُمْ وَأَنْفُسِكُمْ وَلَسَّمَعَنَّ مِنَ الَّذِينَ
أَوْفُوا الْكِتَابَ مِنْ قَبْلِكُمْ وَمِنَ الَّذِينَ أَشْرَكُوا أَذُنَ
كَثِيرًا وَآِنْ تَصِيرُوا وَتَتَّقُوا فَإِنَّ ذَلِكَ مِنْ عَزْمِ
الْأُمُورِ ۝

وَإِذْ أَخَذَ اللَّهُ مِيثَاقَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ لَتُبَيِّنُنَّهُ
لِلنَّاسِ وَلَا تَكُونُنَّ فِتْنَةً وَتَقْبَلُونَ وَرَأْسًا طَهْرًا لَهُمْ
وَاشْتَرَوْا بِهِ ثَمَنًا قَلِيلًا فَبَيِّنُوا مَا يَشْتَرُونَ ۝

لَا تَحْسَبَنَّ الَّذِينَ يَفْرَحُونَ بِمَا آتَوْا وَيُحِبُّونَ أَنْ
يُحْمَدُوا بِمَا لَمْ يَفْعَلُوا فَلَا تَحْسِبَنَّهُمْ بِمَفَازَةٍ مِنَ
الْعَذَابِ وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ۝

وَاللَّهُ مُلْكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَاللَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ
قَدِيرٌ ۝

إِنَّ فِي خَلْقِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَاخْتِلَافِ اللَّيْلِ
وَالنَّهَارِ لَآيَاتٍ لِّأُولِي الْأَلْبَابِ ۝

الَّذِينَ يَذْكُرُونَ اللَّهَ قِيَمًا وَقُعُودًا وَعَلَىٰ جُنُوبِهِمْ

وَيَتَفَكَّرُونَ فِي خَلْقِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ رَبَّنَا مَا خَلَقْتَ هَذَا بَاطِلًا سُبْحَانَكَ فَقِنَا عَذَابَ النَّارِ ﴿۱۷﴾

تے اپنے پاسیں تے چھیندن آسمانیں تے زمین دے پیدا
تھیون تے اتے دل آبدن اے ساڈے رب تیں کوئی شے بے
فائدہ نیں بنائے تے توں پاک ہیں تے توں ساکوں بھارے
عذاب کنیں بچا۔

رَبَّنَا إِنَّكَ مَنْ تَدْخِلِ النَّارَ فَقَدْ أَخْزَيْتَهُ وَمَا لِلظَّالِمِينَ مِنْ أَنْصَارٍ ﴿۱۸﴾

۱۸۔ اے ساڈے رب بے شک تیں جیکوں بھادج نیاتیں
اول کوں ذلیل کر دیتا تے ظالمیں دا کوئی امدادی نیں۔

رَبَّنَا إِنَّا سَبَحْنَا مَنَادًا يَبْتَادِي لِلْإِيمَانِ أَنْ آمَنُوا بِرَبِّكُمْ فَآمَنَّا رَبَّنَا فَاغْفِرْ لَنَا ذُنُوبَنَا وَكَفِّرْ عَنَّا سَيِّئَاتِنَا وَتَوَقَّاهُمْ الْآبَرَارِ ﴿۱۹﴾

۱۹۔ اے ساڈے رب بے شک اساں ہک سٹیڈ والے
دے سب کوں شیئے جیڑھا ایمان کیتے سب دیا پایا با جو اپنے رب
کوں منور تے اساں من گدھے۔ اے ساڈے رب ساڈے گناہیں
کوں بخش دے تے ساڈی برائیوں کوں مٹا دے تے ساکوں
نیکیں نال (رلا کے) وفات دے۔

رَبَّنَا وَابْتِئْنَا مَا وَعَدْتَنَا عَلَى رُسُلِكَ وَلَا تُخْزِنَا يَوْمَ الْقِيَامَةِ إِنَّكَ لَا تُخْلِفُ الْوَعْدَ ﴿۲۰﴾

۲۰۔ اے ساڈے رب توں ساکوں دے جوتیں ساڈے نال
وعدہ کیتا با اپنے رسولیں دے ذریعہ تے ساکوں ذلیل نہ کر قیامت
دے دیندے بے شک توں وعدہ خلافی توں کریندا۔

فَأَسْجَبَ لَهُمْ رَبُّهُمْ أَنِّي لَا أَضِيعُ عَمَلَ عَامِلٍ
مِّنْكُمْ مَّنْ ذَكَرُوا أَنشَىٰ بَعْضُكُمْ مِّنَ الَّذِينَ
هَاجَرُوا وَأُخْرِجُوا مِنْ دِيَارِهِمْ وَأُوذُوا فِي سَبِيلِي
وَقَتَلُوا وَقُتِلُوا لَأَكْفِرَنَّ عَنْهُمْ سَيِّئَاتِهِمْ وَلَأُدْخِلَنَّهُمْ
جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ ثَوَابًا مِنْ عِنْدِ
اللَّهِ وَاللَّهُ عِنْدَهُ حُسْنُ الثَّوَابِ ﴿۲۱﴾

۲۱۔ تے اللہ سبیں انہیں دی دعا کوں قبول کر گدھے بے شک میں
کہیں کم کرن والے دے کم کوں ونجیسا نہ بھانویں او جہان ہووے
یا تریمت تہا ڈاک ڈوجھے نال تعلق تے جنہیں ہجرت کیتی عتے
اپنے گھریں وچو کدھے گئیں تے میڈے رستے وچ ڈکھ دے
گئیں تے انہیں جنگ کیتی تے او مارے گئیں۔ میں منور انہیں دیاں
برائیاں انہیں کنیں مٹا دیاں تے انہیں کوں انجی بہشت وچ
داخل کر لیاں جیندے وچ نہراں و ہندیال پیاں ہوسن تے
اللہ سبیں کنیں ڈاڈھا چنگا بدلے۔

لَا يَغُزُّكَ تَقَلُّبُ الَّذِينَ كَفَرُوا فِي الْبِلَادِ ﴿۲۲﴾

۲۲۔ جیرے کافرن انہیں داسک وچ آزادی نال پھرن تیکوں
دوکھا نہ ڈیوے۔

مَتَاعٌ قَلِيلٌ تَقْتُلُهُمْ مَّا وَبَهُمْ جَهَنَّمُ وَلَيْسَ الْإِيمَانُ ﴿۲۳﴾

۲۳۔ اے عارمنی فائدہ چھپیں انہیں داسک کانہ دوزخ تے اے
بہوں بڑا ٹھکانہ۔

لَكِنَّ الَّذِينَ اتَّقَوْا رَتَّبْنَاهُمْ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا
الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا لَا يَزُولُ عَنْهُمُ اللَّهُ وَمَا عِنْدَ
اللَّهِ خَيْرٌ لِّلَّذِينَ بَرَّاءَ ۝۱۹

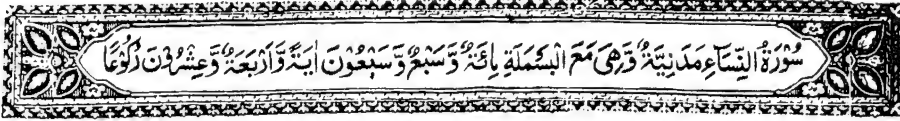
۱۹۹۔ باجیرمے اپنے رب کنیں بڑ دن انہیں واسطے بہشت
جیندے دے وچ نہراں و ہندیاں پایا ہوسن تے اے اوندے دے
ہمیشہ رہسن تے اے اللہ سیس کنیں مہانی تے اللہ کنیں جو کچھ
ہے اونیکیں کیتے چمکا ۱۹۔

وَإِنْ مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ لَمَنْ يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَمَا أُنْزِلَ
إِلَيْكُمْ وَمَا أُنْزِلَ إِلَيْهِمْ خَشِعِينَ لِلَّهِ لَا يَنْشَتَرُونَ
بِآيَاتِ اللَّهِ ثَمَنًا قَلِيلًا أُولَٰئِكَ لَهُمْ أَجْرُهُمْ عِنْدَ
رَبِّهِمْ إِنَّ اللَّهَ سَرِيعُ الْحِسَابِ ۝۲۰

۲۰۰۔ تے بے شک اہل کتاب و چو ایخے دی ہن جیرمے آہلن جو
اساں اللہ سیس تے تے جو تہا ڈولتے تے جو انہیں دوسے اوندے
تے ایمان گھن آئے یں تے او اللہ سیس دے اگر ما جزی کریندن تے
اللہ سیس دی آیات کول تھوڑے مل تے نیں وچیدے اے
لوکن جنہیں وادہ انہیں دے رب کنیں ہے تے بے شک اللہ سیس
جلدی حساب گھنٹ والا ۲۰۰۔

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اصْبِرُوا وَصَابِرُوا وَرَابِطُوا
وَاتَّقُوا اللَّهَ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ ۝۲۱

۲۰۱۔ اے ایمان والو صبر کرو تے صبر ڈرواؤ تے سرحدیں دی حفاظت
کرو تے اللہ سیس کنیں بڑو تاں جو تہاں کامیاب تھیو ۲۱۔

سورة نساء مدنی ہے تے لیم اللہ مال ایندیاں ۱۷۷ آیات تے ۲۴ رکوع

۱۔ میں اللہ سیس دے مال نال شروع کرینداں میرا بن شگے تے
بیز محنت دے ڈیون والا دے دل دل رم کرٹ والا دے۔

۲۔ اے لوکو! اپنے رب کنیں ڈرو جیں تہا کوں ہک جان کنیں پیدا
کیستے تے اول کنیں اوندا جوڑا پیدا کیستے تے انہیں ڈونا نہیں کنیں
بہوں سارے مرد تے تریستیں کھنڈا تریستیں۔ تے اللہ سیس دا
تقویٰ اختیار کرو تے تساں اوندرے ذریعہ ہک ڈو جھے کنیں
رشتے داریں دے بارے وچ سوال کریندے۔ تے بے
شک اللہ سیس تہا ڈے اتے نکلن۔

۳۔ یتیمیں کوں انہیں دے مال ڈیون تے چنگے مال کوں گندے مل
نال تبدیل نہ کرو۔ انہیں دے مال کوں اپنے مال نال رلا کے نہ کھاؤ
بے شک اے دڑا گناہ۔

۴۔ جے تساں ڈرو جو تساں یتیمیں دے بارے وچ انصاف نہ کر
سگسو تے پھیں تساں انہیں تریستیں نال جیریاں تہا کوں پسند
ہوون نکاح کر گھنو ڈو ترے چار۔ جے تساں ڈرو جو تساں انصاف
نہ کر سگسو دل ہک نال پرینجو یا اوندرے مال جیندے تہا ڈے
سجے ہجو مالکن لے گال ایندے زیادہ قریب جو تساں ظالم نہ
تھی وچو۔

۵۔ زالیں کوں انہیں دے حق مہر خوشی نال ڈیون تے جے او تہا کوں حق مہر
وچ خوشی نال کچھ ڈے ڈیون تے تساں اوں کوں مزے نال کھاؤ
۶۔ تے تساں انہیں پاگیں کوں اپنا مال نہ ڈیو جہیں اللہ سیس
تہا کوں سہارا بنائے انہیں کوں اوندرے وچ کھاؤ تے پواؤ تے
انہیں کوں آکھو چنگی گال۔

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ①

يَا أَيُّهَا النَّاسُ اتَّقُوا رَبَّكُمُ الَّذِي خَلَقَكُمْ مِنْ نَفْسٍ
وَاحِدَةٍ وَخَلَقَ مِنْهَا زَوْجَهَا وَبَثَّ مِنْهُمَا رِجَالًا كَثِيرًا
وَنِسَاءً وَاتَّقُوا اللَّهَ الَّذِي تَسَاءَلُونَ بِهِ وَالْأَرْحَامَ
إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلَيْكُمْ ذَقِيبًا ②

وَأُولُوا الْيَتَامَىٰ أَمْوَالُهُمْ وَلَا تَنكِحُوا الْيَتَامَىٰ بِالْأَمْوَالِ
وَلَا تَأْكُلُوا أَمْوَالَهُمْ إِلَىٰ أَمْوَالِكُمْ إِنَّهُ كَانَ حُوبًا
كَبِيرًا ③

وَأِنْ خِفْتُمْ أَلَّا تَقْسُطُوا فِي الْيَتَامَىٰ فَانكِحُوا مَا كَتَبَ
لَكُمْ مِنَ النِّسَاءِ مَتْنًا وَتِلْكَ وَرِثَةٌ لَّكُمْ إِنْ خِفْتُمْ
أَلَّا تَعْدِلُوا فَوَاحِدَةٌ أَوْ مَمْلُوكَةٌ أَوْ بَنَاتٌ لَّكُمْ ذَلِكَ
أَدْنَىٰ أَلَّا تَعُولُوا ④

وَأُولُوا النِّسَاءِ صَدَقَتِهِنَّ نِحْلَةً فَإِنْ طِبْنَ لَكُمْ
عَنْ شَيْءٍ فَمِنْهُنَّ نَفْسًا فَاكُلُوهُ هَنِيئًا مَرِيئًا ⑤
وَلَا تُؤْتُوا السُّفَهَاءَ أَمْوَالَكُمُ الَّتِي جَعَلَ اللَّهُ لَكُمْ
قِيًّا وَارْزُقُوهُمْ فِيهَا وَاكْسُوهُمْ وَقُولُوا لَهُمْ
قَوْلًا مَعْرُوفًا ⑥

وَابْتُلُوا النِّسَاءَ حَتَّىٰ إِذَا بَلَغُوا النِّكَاحَ فَإِنْ آنَسْتُمْ مِنْهُمْ رُشْدًا فَادْفَعُوا إِلَيْهِمْ أَمْوَالَهُمْ وَلَا تَأْكُلُوهَا إِسْرَافًا وَبِدَارًا أَنْ يَكْبَرُوا وَمَنْ كَانَ غَنِيًّا فَلْيَسْتَعْفِفْ وَمَنْ كَانَ فَقِيرًا فَلْيَأْكُلْ بِالْمَعْرُوفِ فَإِذَا دَفَعْتُمْ إِلَيْهِمْ أَمْوَالَهُمْ فَأَشْهِدُوا عَلَيْهِمْ وَكَفَىٰ بِاللَّهِ حَسِيبًا ٦

لِلرِّجَالِ نَصِيبٌ مِّمَّا تَرَكَ الْوَالِدَانِ وَالْأَقْرَبُونَ وَلِلنِّسَاءِ نَصِيبٌ مِّمَّا تَرَكَ الْوَالِدَانِ وَالْأَقْرَبُونَ مِمَّا قَلَّ مِنْهُ أَوْ كَثُرَ نَصِيبًا مَّفْرُوضًا ٧

وَإِذَا حَضَرَ الْقِسْمَةَ أُولُو الْقُرْبَىٰ وَالْيَتَامَىٰ وَالْمَسْكِينُ فَأَرْزُقُوهُمْ مِنْهُ وَقُولُوا لَهُمْ قَوْلًا مَعْرُوفًا ٨
وَلْيَخْشَ الَّذِينَ لَوْ تَرَكَوْا مِنْ خَلْفِهِمْ ذُرِّيَّتَهُمْ ضَعْفًا خَافُوا عَلَيْهِمْ فَلْيَتَّقُوا اللَّهَ وَلْيَقُولُوا قَوْلًا سَدِيدًا ٩

إِنَّ الَّذِينَ يَأْكُلُونَ أَمْوَالَ الْيَتَامَىٰ ظُلْمًا إِنَّمَا يَأْكُلُونَ فِي بُطُونِهِمْ نَارًا وَسَيَصْلَوْنَ سَعِيرًا ١٠

۱۱

يُوصِيكُمُ اللَّهُ فِي أَوْلَادِكُمْ لِلذَّكَرِ مِثْلُ الْفَمَةِ لِلْأُنثَىٰ فَإِنْ كُنَّ نِسَاءً فَوْقَ اثْنَتَيْنِ فَلَهُنَّ ثُلُثَا مَا تَرَكَ وَإِنْ كَانَتْ وَاحِدَةً فَلَهَا النِّصْفُ وَلِأَبَوَيْهِ لِكُلِّ وَاحِدٍ مِنْهُمَا الشُّدُسُ مِمَّا تَرَكَ إِنْ كَانَ لَهُ وَلَدٌ فَإِنْ لَمْ يَكُنْ لَهُ وَلَدٌ وَرِثَتْهُ أَبَوَاهُ فَلِلْأُمِّ الشُّدُسُ فَإِنْ كَانَتْ لَهُ إِخْوَةٌ فَلِلْأُمِّ الشُّدُسُ مِنْ بَعْدِ وَصِيَّةٍ يُوصِي بِهَا أَوْ زَيْنٍ آبَاؤُكُمْ وَأَبْنَاؤُكُمْ لَا تَدْرُونَ أَيُّهُمْ أَقْرَبُ لَكُمْ نَفْعًا فَرِيضَةٌ مِنَ اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ كَانَ

۷۔ یتیمیں کوں اوتیں ازمیندے رہ رہے تیں اونکھ دی عترتیں نہ بیٹھ ونبھن تے لساں انہیں وچ سنبھ ڈیکھو تے انہیں دے مال انہیں کوں بڑے بڑیو تے اول مال کوں جلدی جلدی ناباظر طریقے نال نہ کھاؤ جو او بڑے نہ تھی ونبھن تے میرھا میرہوے اوتے اصول پکے تے میرھا غریب بروے تے او مناسب طریقے نال کھ کھا گھنے تے بڈیاں انہیں کوں انہیں دامال ولا بڑیو تے انہیں تے گواہ بنا گھنوں تے اللہ سیٹیں حساب گھنٹ وچ کافی ۷۔

۸۔ مردیں کیسے حصہ اول مال پوجیرھا اوندا پیرماتے سکے چھوڑ ونبھن تے تریسیتیں کیسے حصہ جو او ندے پیرماتے سکیں چھوڑیے تھوڑا ہرے یا بہوں لے مقرر کیا ہو یا حصہ ۷۔

۹۔ تے جے تقیم دے ویلے کچھ سکے تے یتیم تے مسکین اوبھن تے انہیں کوں دی کچھ بڑے بڑیو تے انہیں کوں چھگی گال اکھو۔
۱۰۔ اتے کوک چرے بڈرن جے او کمزور اولاد اپٹے بعد چھوڑ ونبھن تے انہیں اکیا بھئی او بڈو جے یتیمیں کیسے وی اوبیں بڈرن تے او اللہ سیٹیں کیں بڈرن تے سدھی گال اکھن۔

۱۱۔ تے بے شک اولوک جیرھے یتیمیں دامال ظلم نال کھندن تے بے شک او اپنے دھڑھیں وچ صرف بھا کھندن تے او بھا وچ سیٹے ولین۔

۱۲۔ اللہ سیٹیں تہاکوں تہا بڑے پالیں دے بارے وچ وصیت کرینے جو ہک مرد او حصہ بڈو تریسیتیں دے برابر تے جے بڈو کنیں ودھ تریسیتیں ہوں تے انہیں کیسے ترکے دا بڈو تر یا یاں حصہ تے جے ہک بروے تے اوندا حصہ او دھ تے اوندرے پیرما وچو ہر ہک واسطے چھو یاں حصہ او دھ ترکے وچو جے اوندی اولاد بھوے تے جے اوندی اولاد نہ ہوے تے اوندا پیرما وارث ہووے تے اوندی مادا تر یا بھا حصہ تے جے اوندرے بھین بھرا ہوون تے اوندی مادا چھو یاں حصہ وصیت دے بعد جیرمی

عَلَيْهَا حِكْمًا ﴿۱۷﴾

اول کہتی۔ تے قرن بہاؤں دے بعد۔ تہاڑے ما پیراڑے تے
تہاڑی لولاد تہا کوں نہیں پتہ جو انہیں وچہ کون تہاڑے کہتے
زیادہ مفید۔ لے اللہ سیس و لو فرن تے بے شک اللہ سیس
بہوں چاٹن والا تے سیٹا ۶

۱۳۔ تے جے تہاڑیاں زالیں مال چھوڑن اوندے وچہ تہاڑا ادھ حصہ
جے انہیں دی اولاد نہ ہووے تے جے انہیں دی اولاد ہووے
تے ول تہاڑا وچہ تہا حصہ ۶ برا وچہ وچن وصیت دے بعد جرمی
اوکرن تے قرن بہاؤں دے بعد۔ تے جے تہاڑی اولاد نہ
ہووے تے تہاڑے ترکے وچہ انہیں دا بہہ تہا حصہ ۶ جے
تہاڑی اولاد ہووے تے تہاڑے ترکے وچہ انہیں دا اٹھواں
حصہ ۶ وصیت دے بعد جرمی تہاں کرو تے قرن بہاؤں دے
بعد تے جے کوئی ایجھا مرد ہووے جیرھا کلہا ہووے یا
تریمت ہووے تے (مالو) اندا بھرایا بھین ہووے تے انہیں
وچہ ہرک دا چھوواں حصہ ۶ تے جے اس کنیں دودھ بہوں تے
او ترے جھے دے شریکین وصیت دے بعد جرمی کہتی دیندی ۶
یا قرن بہاؤں دے بعد کہیں کوں نقصان پہچاؤں مقصد نہ ہوے
لے اللہ سیس و لو وصیت تے اللہ سیس بہوں چاٹن والا
تے ٹھہرا ۶

۱۴۔ لے اللہ سیس دیاں دلاں ہن تے جیرھا شخص اللہ تے
اوندے رسول دی اطاعت کر لسی او اوں کوں اول جنت وچ
داخل کر لسی جیندے وچ نہراں و ہندیاں پیاں ہر سن تے لے
بہوں دڑی کامیابی ۶۔

۱۵۔ تے جیرھا اللہ سیس تے اوندے رسول دی نافرمانی کر لسی
تے اوندیاں حلال ٹپ و لیس اللہ سیس اول کوں بھاد وچ داخل
کر لسی تے اوندے کہتے عذاب ذلیل کرن والا۔

۱۶۔ تے تہاڑی زالیں وچہ جیریاں بے حیاں کرن انہیں تے

وَلَكُمْ نِصْفُ مَا تَرَكَ إِزْوَاؤُكُمْ إِن لَّمْ يَكُنْ لَهُنَّ
وَلَدٌ فَإِن كَانَ لَهُنَّ وَلَدٌ فَلَكُمْ الرُّبُعُ مِمَّا تَرَكَنَّ
مِن بَعْدِ وَصِيَّتِهِ يُوَصِّينَ بِهَا أَوْ دَيْنٌ وَلَهُنَّ الرُّبُعُ
مِمَّا تَرَكَنَّ إِن لَّمْ يَكُنْ لَكُم وَلَدٌ فَإِن كَانَ لَكُم وَلَدٌ
فَلَهُنَّ الشُّنُّ مِمَّا تَرَكَتُم مِّن بَعْدِ وَصِيَّتِهِ يُوَصُّونَ
بِهَا أَوْ دَيْنٌ وَإِن كَانَ رَجُلٌ يُورَثُ كَلَّةً أَوْ امْرَأَةً
وَأَخًا أَوْ أُخْتًا فَلِكُلٍّ وَاحِدٍ مِّنْهُمَا الشُّدُّ فَإِن
كَانُوا أَكْثَرًا مِنْ ذَلِكَ فَهُمْ شُرَكَاءُ فِي الثَّلَاثِ مِّنْ
بَعْدِ وَصِيَّتِهِ يُوَصِّي بِهَا أَوْ دَيْنٌ غَيْرُ مَصَارَةٍ وَصِيَّةٍ
مِّنَ اللَّهِ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَلِيمٌ ﴿۱۷﴾

تِلْكَ حُدُودُ اللَّهِ وَمَنْ يُطِيعِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ يَدْخُلْهُ
جَنَّتٌ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا وَ
ذَلِكَ الْقَوْلُ الْعَظِيمُ ﴿۱۷﴾

وَمَنْ يَعْصِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَيَعَذَّ حُدُودَهُ يَدْخُلْهُ
نَارًا خَالِدًا فِيهَا وَلَهُ عَذَابٌ مُّهِينٌ ﴿۱۸﴾

وَالَّذِي يَأْتِيَنَّ الْفَاحِشَةَ مِنْ نِّسَائِكُمْ فَاسْتَشْهِدُوا

عَلَيْهِنَّ أَرْبَعَةٌ قِنْكُمْ فَإِنْ شَهِدُوا فَأَمْسِكُوهُنَّ
فِي الْبُيُوتِ حَتَّى يَتَوَفَّيَهُنَّ الْمَوْتُ أَوْ يَجْعَلَ اللَّهُ
لَهُنَّ سَبِيلًا ⑤

وَالَّذِينَ يَأْتِيَنَهَا مِنْكُمْ قَاذُوهَا فَإِنْ تَابَا وَأَصْلَحَا
فَاعْرِضُوا عَنْهُمَا إِنَّ اللَّهَ كَانَ تَوَّابًا رَحِيمًا ⑥

إِنَّمَا التَّوْبَةُ عَلَى اللَّهِ لِلَّذِينَ يَعْمَلُونَ السُّوءَ بِجَهَالَةٍ
ثُمَّ يَتَوَبُّونَ مِنْ قَرِيبٍ فَأُولَئِكَ يَتُوبُ اللَّهُ عَلَيْهِمْ
وَكَانَ اللَّهُ عَلِيمًا حَكِيمًا ⑦

وَلَيْسَتِ التَّوْبَةُ لِلَّذِينَ يَعْمَلُونَ السَّيِّئَاتِ حَتَّى إِذَا
حَصَرَ أَحَدُهُمُ الْمَوْتُ قَالَ إِنِّي بُتْتُ لِلَّهِ وَ لَآ
الَّذِينَ يَمُوتُونَ وَهُمْ كُفَّارًا أُولَئِكَ أَعْتَدْنَا
لَهُمْ عَذَابًا أَلِيمًا ⑧

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا يَجِدْ لَكُمْ أَنْ تَرْتُوا النِّسَاءَ كُفَّاهًا
وَلَا تَقْضُوا لَهُنَّ لِحْظَهُنَّ لِتَذْهَبُوا بِبَعْضِ مَا آتَيْنَهُنَّ
إِلَّا أَنْ يَأْتِيَنَّ بِفَاحِشَةٍ مُبَيَّنَةٍ دَعَاهُوهُنَّ بِالْمَعْرُوفِ
فَإِنْ كَرِهْتُمُوهُنَّ فَعَسَى أَنْ تَكْرَهُوا شَيْئًا وَيَجْعَلَ اللَّهُ
فِيهِ خَيْرًا كَثِيرًا ⑨

وَإِنْ أَرَدْتُمْ اسْتِبْدَالَ زَوْجٍ مَكَانَ زَوْجٍ وَ
أَنْتُمْ إِحْدَاهُنَّ فَقَطَّارًا فَلَا تَأْخُذُوا مِنْهُ شَيْئًا
اتَّأْخُذُوا مِنْهُ بِهَتَّاءٍ وَ إِنَّمَا مُبْيَنٌ ⑩

چار گواہ بناؤ اپنے دوچوتے جے او گواہی ڈے ڈیوں۔ تے انہیں
کوں گھریں وچ پا بند کر ڈیو او میں جو موت انہیں کوں مار
ڈیوے یا اللہ سیس انہیں کیسے کوئی بیا راہ کڈے۔

۱۷۔ جے تہا ڈے وچو ڈو (مرد) اے بے حیائی کرن تے
انہیں کوں دکھ ڈیو تے جے او ڈوہیں تو بہ کر گھن تے اپنی
اصلاح کر گھن تے انہیں ڈوہیں کوں چھوڑ ڈیو بے شک اللہ
سیس تو بہ قبول کرن والا تے دل دل رحم کرن والا۔

۱۸۔ اللہ سیس تے صرف انہیں دی تو بہ قبول کر لیس جبرے
جہالت دی وچر کیں بل کم کریندن تے دل جلدی تو بہ کر
گھنندن۔ ایسے ہن جنہیں تے اللہ سیس مہربانی کر لیس تے
اللہ سیس بہوں چاٹن والا تے سیما۔

۱۹۔ انہیں لوکس دی تو بہ قبول نہ جھیس جبرے گناہ کریندن
تے جڈال انہیں وچو کوئی مرٹن بگدے تے او آہے میں
ہٹ تو بہ کرینداں تے نہ انہیں دی جبرے نہ منٹ دی حالت وچ
مرویندن ایسے ہن جنہیں واسطے دردناک عذاب۔ اسان
تیار کیا ہوئے

۲۰۔ اے منٹ والیو تہا ڈے کیسے جائز نیں جو تساں زور نال
تریمتیں دے وارث بٹوئے انہیں کوں اس واسطے تنگ نہ کرو تاں جو تساں
جو کچھ انہیں کوں ڈتے او ندے وچو کچھ گھن گھنوا جے او
بے حیائی کرن پئے وچن اتے اوں کرو جیریں اللہ سیس مکم
ڈتے اتے انہیں نال چنگا سلوک کردے جے او تہا کوں ناپسند
ہوون تے ممکن جو کہیں شے کوں تساں ناپسند کردے اللہ
سیس او ندے وچ بہوں چنگیاں رکھ ڈیوے۔

۲۱۔ تے جے تساں ہک کوں چھوڑ کے ڈو جی نال پر نہن چاہو
تے ہک کوں تساں دھیر سا مال ڈتا ہووے تے تساں بوند
وچو کچھ وی نہ گھنہ کیا تساں او مال بہتان نال تے کھلے کھلے

گناہ نال گھنٹ چاہندے ؎

۲۲۔ تے تساں اول کیوں گمن سبگدے ؎ تساں تے ہک بڑو جھے

نال مل چکے تے او وی تساں کنیں پکا وعدہ گمن چکین۔

۲۳۔ تے تساں انہیں نال نکاح نہ کرو جیندے نال تہاڑے

بیروڑاڑے نکاح کیسا ہووے۔ جو تھی گئے تھی گئے اے

بے حیائی ؎ تے کاوڑ لوادٹ والا کم تے گنوارہ۔

۲۴۔ حرام کتیاں گین تہاڑے اتے تہاڑیاں میریں تے تہاڑیاں

دھیریں تے تہاڑیاں بھٹیں تے تہاڑیاں بویاں چاچیاں تے

تہاڑیاں ماسیاں مامیاں تے بھرا دیاں دھیریں تے بھین

دیاں دھیریں تے تہاڑیاں او میریں جس تہاکوں کھیر ملائے

تے تہاڑیاں او بھٹیں جنہیں تہاڑے نال کھیریتے تے تہاڑیاں

سہیں تے تہاڑی زلیں جنہیں نال تساں مباشرت

کر چکے ؎ انہیں دیاں دھیریں جیرھیاں تہاڑیاں متریاں،

تے جے مباشرت نہ کیتی ہو دے تے ول انہیں نال

پرنیچو دج کوئی گناہ نیں تے تہاڑے سکے پتریں

دیاں زلیں (نورھیں) تے بڑو بھٹیں کول (نکاح نال)

کٹھا نہ کرو جو تھی گئے تھی گئے۔ بے شک اللہ سیئیں

بہوں بخشش والا تے ول ول رحم کرن والا ؎

وَ كَيْفَ تَأْخُذُونَهُ وَقَدْ أَفْضَ بَعْضُكُم إِلَى بَعْضٍ

وَ أَخَذَ مِنْكُمْ مِيثَاقًا عَلَيْهِ ۝

وَ لَا تَنْكِحُوا مَا نَكَحَ آبَاؤُكُمْ مِنَ النِّسَاءِ إِلَّا مَا قَدْ

سَلَفُ إِنَّهُ كَانَ فَاحِشَةً وَ مَقْتًا وَسَاءَ سَبِيلًا ۝

حُرِّمَتْ عَلَيْكُمْ أُمَّهَاتُكُمْ وَ بَنَاتُكُمْ وَ أَخَوَاتُكُمْ وَ عَمَّاتُكُمْ

وَ خَالَاتُكُمْ وَ بَنَاتُ الْأَخِ وَ بَنَاتُ الْأُخْتِ وَ أُمَّهَاتُكُمْ

الَّتِي أَرْضَعْنَكُمْ وَ أَخَوَاتُكُمْ مِنَ الرِّضَاعَةِ وَ أُمَّهَاتُ

نِسَائِكُمْ وَ رَبَائِبُكُمُ الَّتِي فِي حُجُورِكُمْ مِنْ نِسَائِكُمْ

الَّتِي دَخَلْتُمْ بِهِنَّ إِنْ لَمْ تَكُونُوا دَخَلْتُمْ بِهِنَّ فَلَا

جُنَاحَ عَلَيْكُمْ وَ حَلَائِلُ أَبْنَائِكُمُ الَّذِينَ مِنْ

أَصْلَابِكُمْ وَأَنْ تَجْمَعُوا بَيْنَ الْأُخْتَيْنِ إِلَّا مَا قَدْ

سَلَفُ إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَفُورًا رَحِيمًا ۝

۲۵۔ تے پر نیاں ہویاں ترمیتیں سوائے تہاڑیں بانہیں دے۔
اے تہاڑے اتے اللہ سیئں دلو فرض تے ایندے سوا تہاڑے
اتے ساریاں ترمیتیں نکاح کیتے حلالن۔ تاں جوتساں پٹے مال
نال نیک ترمیتیں منگوتے زنا کرٹ والے نہ بٹوتے جتناں
تساں انہیں کنیں فائدہ پاؤ اوندی اجرت ڈیو اے فرض۔
تے تہاڑے اتے کوئی گناہ نیں جو حق مہر مقرر کرٹ دے بعد
اوں کوں گھٹا وٹ تے ودھا وٹ تے راضی تھی ونجی۔ بے شک
اللہ سیئں بہوں چاٹن والا تے سیاناء۔

۲۶۔ تے جیکوں تہاڑے دھرمات نہ ہوئے ہواو کہیں مومن
آزاد ترمیتیں نال شادی کرے تے او ایٹیں بانہیں دھرم جیرمی
مومن ہوئے اوندے نال شادی کر گھنے اللہ سیئں تہاڑے
ایمان کوں بہوں چاٹدے۔ تہاڑا اک ڈو بجنے نال تعلق۔ تساں
انہیں نال نکاح کرو انہیں دے مالکیں دی اجازت نال تے انہیں
کوں انہیں دامناسب حق مہر ڈیو او پاکیزہ ہون تے زنا کار
نہ ہون تے نال کہیں کوں کھینگی بنا وٹن والیاں ہون۔ تے
جیرے دیلے اولکاح وچ آؤن تے او ولابے حیائی
کرن تے انہیں کوں اول غلاب دی آدمی بلسی جیرھا آزاد
ترمیتیں کوں مدے۔ اے حکم اوندے کیتے بے جیرھا تہاڑے
وچو گناہ کنیں ڈرے۔ تہاڑا صبر کرٹ تہاڑے کیتے چکچک تے
اللہ سیئں بہوں بخشن والا تے ول ول رحم کرن والا۔

۲۷۔ اللہ سیئں چاہندے جوتساں کنیں پہلے لوکیں دے طریقے
تہاکوں ڈرے تے تہاکوں راہ دکھالے تے تہاڑے اتے
مہربانی کرے تے اللہ سیئں بہوں چاٹن والا تے
سیاناء۔

۲۸۔ تے اللہ سیئں چاہندے جوتہاڑے اتے مہربانی کرے
تے اولوک جیرے گندی خواہشات دے پچھو مردن اولے

وَالْمُحْصَنَاتُ مِنَ النِّسَاءِ إِلَّا مَا مَلَكَتْ أَيْمَانُكُمْ يٰۤاَيُّهَا
كُتِبَ اللَّهُ عَلَيْكُمْ وَأَجَلَ لَكُمْ مَّا وَدَّاءَ ذَلِكُمْ أَنْ
تَبْتَغُوا بِأَمْوَالِكُمْ مُحْصِنِينَ غَيْرَ مُسْفِحِينَ فَمَا
اسْتَمْتَعْتُمْ بِهِ مِنْهُنَّ فَآتُوهُنَّ أُجُورَهُنَّ فَرِيضَةً
وَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ فِيهَا تَرَاضَيْتُمْ بِهِ مِنْ بَعْدِ الْفَرِيضَةِ
إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلِيمًا حَكِيمًا ۝

وَمَنْ لَّمْ يَسْتَطِعْ مِنْكُمْ طَوْلًا أَنْ يَنْكِحَ الْمُحْصَنَاتِ
الْمُؤْمِنَاتِ فَمِنْ مَّا مَلَكَتْ أَيْمَانُكُمْ مِنْ فَتَيَاتِكُمْ
الْمُؤْمِنَاتِ وَاللَّهُ أَعْلَمُ بِإِيمَانِكُمْ بَعْضُكُمْ مِنْ
بَعْضٍ فَانْكِحُوهُنَّ بِإِذْنِ أَهْلِهِنَّ وَانْتَهُنَّ
أُجُورَهُنَّ بِالْعُرْفِ مُحْصَنَاتٍ غَيْرَ مُسْفِحَاتٍ
وَلَا مَتَّحِدَاتٍ أَخْدَانٍ فَإِذَا أَحْصَيْتُمْ أَنْ تَتَيْنَ
بِفَاحِشَةٍ فَعَلَيْهِنَّ نِصْفُ مَا عَلَى الْمُحْصَنَاتِ مِنَ
الْعَذَابِ ذَلِكَ لِمَنْ خَشِيَ الْعَنَتَ مِنْكُمْ وَأَنْ
تَصُورُوا خَيْرٌ لَّكُمْ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ ۝

يُرِيدُ اللَّهُ لِيُذْهِبَ عَنْكُمُ الرِّجْسَ الَّذِينَ
مِنْ بَيْنِكُمْ وَيَتُوبَ عَلَيْكُمْ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ ۝

وَاللَّهُ يُرِيدُ أَنْ يَتُوبَ عَلَيْكُمْ وَيُرِيدُ الَّذِينَ يَتَّبِعُونَ
الشَّهْوَاتِ أَنْ يُبَيِّلُوا مَيْلًا عَظِيمًا ۝

پابند نہ ہوں تو دو بہوں بھک و ہجو۔

۲۹۔ تے اللہ سیس پابندے جو تسا کنیں بار ہولا کرے
تے انسان کمزور پیدا کیا گئے۔

۳۰۔ لے ایمان والو تسا اپنے مال آیت وچ نا مائز طریقے
نال دکھاؤ سوالے ایندے جو تجارت نال آیت وچ غرضی
نال مال حاصل کرتے اپنے آپ کوں نہ قتل کو بے شک اللہ
سیس تہا بڑے اُتے ول ول رحم کرن والا۔

۳۱۔ تے حیرھا شفع ہک ڈوجے (دامال زیادتی تے ظلم نال
کھا دے تے اسال اول کوں بھاد وچ سیسوں تے اللہ سیس
کیسے اے گال سوکھی۔

۳۲۔ جے تساں وڈے وڈے گناہیں کنیں پچھو جیں کنیں تہا کوں
بھگیا گئے تے اسال تہا بڑے عیب تسا کنیں ٹاڈلیوں تے
داخل کر لیسوں تہا کوں عزت والے مقام وچ۔

۳۳۔ اللہ سیس تہا بڑے وچو جے کہیں کوں کس تے فضیلت
ڈتی تے تسال اوندی خواہش نہ کرد مردیں واسطے اوتہو
جیرھا انہیں کھائے تے ترمیتیں کیسے اوتہو جیرھا انہیں کھائے
تے تسال اللہ سیس کنیں اوندا فضل منگو بے شک اللہ سیس
ہر شے کوں بہوں چاڈے۔

۳۴۔ ہر آدمی واسطے اسال اوندے ترکے دے وارث بنائیں جیرھا
اوندے پیو ماتے قریبی سکیں چھوڑیے۔ جیندے نال تسال
پکا وعدہ کیتی کھڑے اول کوں وی حصہ ڈلیو۔ بے شک اللہ سیس
ہر شے تے نگران۔

۳۵۔ مرد ترمیتیں تے نگران این واسطے جو اللہ سیس انہیں وچو بعض کوں
بعض تے فضیلت ڈتی تے۔ تے این وچ کیں دی جواد اپنے مال
وچو فرچ کریندن یک ترمیتیں تے فرمانبردارن کڈ کھیاواں شے
وی حفاظت کرن والیاں جیندی حفاظت دا اللہ سیس حکم

يُرِيدُ اللَّهُ أَنْ يُخَفِّفَ عَنْكُمْ وَخَلَقَ الْإِنْسَانَ مِثْقَلًا ۝

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَأْكُلُوا أَمْوَالَكُمْ بَيْنَكُمْ
بِالْبَاطِلِ إِلَّا أَنْ تَكُونَ تِجَارَةً عَنْ تَرَاضٍ مِّنْكُمْ
وَلَا تَقْتُلُوا أَنْفُسَكُمْ إِنَّ اللَّهَ كَانَ بِكُمْ رَحِيمًا ۝

وَمَنْ يَفْعَلْ ذَلِكَ عَدْوًا وَظُلْمًا فَسَوْفَ نُصْلِيهِ
نَارًا وَكَانَ ذَلِكَ عَلَى اللَّهِ يَسِيرًا ۝

إِنْ تَحْتَسِبُوا كِبَارَ مَا تُتْهَمُونَ عَنْهُ نَكْفٍ عَنْكُمْ سِائِلَكُمْ
وَنَدُخِلْكُمْ مَدْخَلًا كَرِيمًا ۝

وَلَا تَتَّبِعُوا مَا فَضَّلَ اللَّهُ بِهِ بَعْضَكُمْ عَلَى بَعْضٍ
لِّلرِّجَالِ نَصِيبٌ مِّمَّا اكْتَسَبُوا وَلِلنِّسَاءِ نَصِيبٌ مِّمَّا
اَكْتَسَبْنَ وَسَأَلُوا اللَّهَ مِنْ فَضْلِهِ إِنَّ اللَّهَ كَانَ
بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمًا ۝

وَلِكُلِّ جَعَلْنَا مَوَالِي مِمَّا تَرَكَ الْوَالِدِينَ وَالْأَقْرَبُونَ
وَالَّذِينَ عَقَدَتْ أَيْمَانُكُمْ فَآتُوهُمْ نَصِيبَهُمْ إِنَّ
اللَّهَ كَانَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ شَهِيدًا ۝

الرِّجَالُ قَوَمُونَ عَلَى النِّسَاءِ بِمَا فَضَّلَ اللَّهُ بَعْضَهُمْ
عَلَى بَعْضٍ وَبِمَا آتَفَقُوا مِنْ أَمْوَالِهِمْ فَلَا ضِلَالَةَ
فِيئَتْ حِفْظَ الْغَيْبِ بِمَا حَفِظَ اللَّهُ وَالَّذِي يَتَخِفُونَ
نُشُوزَهُنَّ فَوُضُوهُنَّ وَاهْجُرُوهُنَّ فِي الْمَضَاجِعِ

وَأَصْرِبُوهُنَّ فَإِنْ أَطَعْنَكُمْ فَلَا تَبْغُوا عَلَيْهِنَّ سَبِيلًا إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلِيمًا كَبِيرًا ﴿۳۷﴾

ہوتے۔ تے جیندی نافذانی داتہا کوں ڈرہوے انہیں کوں نصیحت کرو تے دل انہیں دے بسترانج کر ڈیوتے کٹو انہیں کوں تے جے اوتہا ڈی گال من گھنن تے لساں انہیں دے خلاف کوئی کارروائی نہ کرو بے شک اللہ سیس بہوں اچھا شان والا تے بہوں وڈا۔

وَإِنْ خِفْتُمْ شِقَاقَ بَيْنِهِمَا فَابْعَثُوا حَكَمًا مِّنْ أَهْلِهِ وَحَكَمًا مِّنْ أَهْلِهَا إِنْ يُرِيدَا إِصْلَاحًا يُوَفِّقِ اللَّهُ بَيْنَهُمَا إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلِيمًا خَبِيرًا ﴿۳۸﴾

۳۷۔ تے جتھا کوں نہیں ڈرنا پس دے اختلاف دا ڈرہوے تے لساں ہک اوندے خاندان دچوتے ہک اوندے خاندان دچو منصف تقرر کرو تے جے او ڈوہیں صلح کرادوں چاہن تے اللہ سیس زال پٹے کوں صلح کرن دی توفیق دیس۔ تے بے شک اللہ سیس بہوں بائٹن والا تے بانبر۔

وَاعْبُدُوا اللَّهَ وَلَا تُشْرِكُوا بِهِ شَيْئًا وَبِالْوَالِدَيْنِ إِحْسَانًا وَبِذِي الْقُرْبَىٰ وَالْيَتَامَىٰ وَالْمَسْكِينِ وَالْجَارِ ذِي الْقُرْبَىٰ وَالْجَارِ الْجُنُبِ وَالصَّاحِبِ بِالْجَنبِ وَابْنِ السَّبِيلِ وَمَا مَلَكَتْ أَيْمَانُكُمْ إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ مَن كَانَ مُخْتَلًا فِخْوَراً ﴿۳۹﴾

۳۸۔ تے اللہ سیس دی عبادت کرو تے کہیں شے کوں اوندا شریک نہ بناؤ تے پیر ماناں چھکا سلوک کرو تے نزدیکی سیکس نال تے تیں نال تے مسکین نال تے کوہوے ہمسائے نال تے پریں دے ہمسائے نال تے پاسے آئے ساتھی نال۔ تے جیندے اتے تہاڑے کچے بھٹ مالک ہن انہیں نال۔ بے شک اللہ سیس اول آدمی کوں پسند نہیں کریںدا جیرھا اکڑیجٹن تے فخر کرن والا ہوے۔

الَّذِينَ يَبْخُلُونَ وَيَأْمُرُونَ النَّاسَ بِالْبَخْلِ وَيَكْمُنُونَ مِمَّا آتَاهُمُ اللَّهُ مِنْ فَضْلِهِ وَأَعْتَدْنَا لِلْكَافِرِينَ عَذَابًا مُّهِينًا ﴿۴۰﴾

۳۸۔ تے جیرھے شوم ہن نے لوکیں کوں کنجوسی دا حکم ڈیسنن تے جیرھا اللہ سیس اپٹے فضل نال انہیں کوں ڈتے اول کوں کیسنن تے اسان کا فری کہتے تیار کیا ہوئے ذلیل کرن والا عذاب۔

وَالَّذِينَ يَنْفِقُونَ أَمْوَالَهُمْ رِئَاءَ النَّاسِ وَلَا يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَلَا بِالْيَوْمِ الْآخِرِ وَمَنْ يَكُنِ الشَّيْطَانُ لَهُ قَرِينًا فَسَاءَ قَرِينًا ﴿۴۱﴾

۳۹۔ تے جیرھے اچھے مال لوکیں کوں دکھاؤں کیسے فریج کیندن تے اللہ تے آخرت دے ڈینہہ تے ایمان نہیں ایندے تے جیندا شیطان سبجی۔ او بہوں برا سبجی۔

وَمَا ذَا عَلَيْهِمْ لَوْ آمَنُوا بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَانْفَقُوا مِمَّا رَزَقَهُمُ اللَّهُ وَكَانَ اللَّهُ بِهِمْ عَلِيمًا ﴿۴۲﴾

۴۰۔ انہیں کوں کیا تھپوے باجے او اللہ سیس تے آخرت دے ڈینہہ تے ایمان گھن آؤن ہا تے اللہ سیس جو انہیں کوں ڈتے

اوند سے جو خرچ کرن ہا تے السیئیں انہیں کوں بہوں
چاٹن والا۔

۴۱۔ بے شک السیئیں کو ریل تلواری ظلم نیں کریندا ہے
نیکی ہوسی تے اوں کوں ودھا بڑیسی تے اپنے ولووی اوکوں
وڈا اجر بڑیسی۔

۴۲۔ تے انہیں لوکس دا کیا حال ہوسی جیڈاں اساں ہر ٹولے تے
ہک گواہ گھن اوسوں تے تیکوں انہیں نے گواہ گھن اوسوں۔

۴۳۔ اوں جہاڑے اولوک جیرھے کافر تے رسول دے
نادرین او چاہن جو زمین وچ انہیں کوں پور بڑا ونچے ہا تے
السیئیں کین او کوئی گال نہ لکا بگھن۔

۴۴۔ اے ایمان والو! تاساں نہ کہو ہودو پھر نماز دے جیڈاں تاساں
ہوش وچ نہ ہووے تیں تاساں سمجھو نہ جو تاساں اہرے پئے
تے نہ جہنی ہووہ سوائے ایندے جو تاساں مسافر ہووہو
تیں تاساں دھاں گھنوتے جے تاساں بیمار ہووہو یا سفر تے ہووہو
یا کوئی حاجت بہہ کے آیا ہووہو یا تاساں تے ہووہو
تریمیتیں نال تے تہا کوں پائی نہ ملے تے پاک مٹی نال تیم کر
گھنوتے مسح کرو اپنے منہ دا تے ہتھیں دا۔ بے شک
السیئیں معاف کرن والا تے بخش والا۔

۴۵۔ کیا تیکوں پتہ نیں انہیں لوکس دا جنہیں کوں کتاب دا کھ
حصہ بڑا گیا ہا تے انہیں گمراہی مل گدی تے اولے دی چاہن
جو تاساں دی سدھے رستے کین گمراہی وچو۔

۴۶۔ تے السیئیں تہا بڑے دشمنیں کوں چاڑھے تے السیئیں
سبکت دے لحاظ نال کافی تے مدد کرن دے لحاظ نال دی
کافی۔

۴۷۔ انہیں کوں جیرھے یہودی تھین تے السدی گاہیں کوں
انہیں دی جہیں کین بد لیندن تے اہرن اساں ٹے تے نافرمانی

إِنَّ اللَّهَ لَا يَظْلِمُ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ وَإِنْ تَكَ حَسَنَةً
يُضْعِفْهَا وَيُؤْتِ مِنْ لَدُنْهُ أَجْرًا عَظِيمًا ﴿٤١﴾

فَكَيْفَ إِذَا جِئْنَا مِنْ كُلِّ أُمَّةٍ بِشَهِيدٍ وَجِئْنَا بِكَ
عَلَى هَؤُلَاءِ شَهِيدًا ﴿٤٢﴾

يُؤْمِنُ بِبُذِّ الَّذِينَ كَفَرُوا وَعَصُوا الرَّسُولَ وَلَوْ أَنَّهُمْ
يَعْلَمُونَ الْغَيْبُ لَا يَكْتُمُونَ اللَّهَ حَدِيثًا ﴿٤٣﴾

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَقْرَبُوا الصَّلَاةَ وَأَنْتُمْ سُكَارَى
مِمَّا تَكْتُمُونَ مَا تَقُولُونَ وَلَا جُنَاحَ عَلَيْنَا سِوَى
مِمَّا تَغْتَابُونَ وَإِنْ كُنْتُمْ مَرْضَى أَوْ عَلَى سَفَرٍ أَوْ جَاءَ
أَحَدٌ مِنْكُمْ مِنَ الْغَايَةِ أَوْ أَصَابَتْكُمُ الْمَسَاءُ فَلَمْ تَجِدُوا
مَاءً فَتَيَمَّمُوا صَعِيدًا طَيِّبًا فَامْسَحُوا بِوُجُوْهِكُمْ وَ
أَيْدِيكُمْ إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَفُوًّا غَفُورًا ﴿٤٤﴾

أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ أُوتُوا نَصِيبًا مِنَ الْكِتَابِ يَشْكُرُونَ
الضَّلَالَةَ وَيُرِيدُونَ أَنْ تَضِلُّوا السَّبِيلَ ﴿٤٥﴾

وَاللَّهُ أَعْلَمُ بِأَعْدَائِكُمْ وَكَفَى بِاللَّهِ وَلِيًّا وَكَفَى
بِاللَّهِ نَصِيرًا ﴿٤٦﴾

مِنَ الَّذِينَ هَادُوا يُحَرِّفُونَ الْكَلِمَ عَنْ مَوَاضِعِهِ
وَيَقُولُونَ سَمِعْنَا وَعَصَيْنَا وَاسْمِعْ غَيْرَ مُسْمِعٍ وَ

رَاعَا لِنَا بِالسِّنَةِهُمْ وَطَعْنَا فِي الدِّينِ وَلَوْ أَنَّهُمْ
قَالُوا سُبْحَنَا وَأَطَعْنَا وَاسْتَعْنَا وَانْظُرْنَا لَكَانَ خَيْرًا
لَّهُمْ وَأَقْوَمًا وَلَٰكِن لَّعَنَهُمُ اللَّهُ بِكُفْرِهِمْ فَلَا
يُؤْمِنُونَ إِلَّا قَلِيلًا ﴿۳۹﴾

کیتی تے توں سٹ تے خدا دیاں بجاہیں نیکیوں سٹایاں دوجون
تے اپنی زبانیں کوں مردوڑ کے اہدن جو ساڈا خیال کرتے طے
مریدن دین وچ تے بے شک جے او اے اکھن باجوہ اس
سٹے تے فرمانبرداری کیتی تے توں ساکوں مہربانی نال ڈیکھ
تے اے انہیں کیتے چپکا ہا تے زیادہ درست ہا۔ تے اللہ
سیس انہیں دے کفر دی وجہ کنیں انہیں تے لعنت کیتی تے او
ایمان نہیں گھن آئے۔

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا الْكِتَابَ آمِنُوا بِمَا نَزَّلْنَا مُصَدِّقًا
لِّمَا مَعَكُمْ مِّن قَبْلُ أَنْ تَطِيسَ دُجُوهَا فَتَرُدَّهَا عَلَى
أَذْبَارِهَا أَوْ تَلْعَنُوهُمْ كَمَا لَعَنَّا أَصْحَابَ السَّبْتِ وَكَانَ
أَمْرُ اللَّهِ مَفْعُولًا ﴿۴۰﴾

۴۰۔ اے لوگو جنہیں کوں کتاب ڈتی گئی تے تسن ایمان گھن آؤ
اوندے لے جیڑی اس تہا ڈو لہانی تے او اوندی تصدیق
کریدی تے جیڑی تسن کنیں ہانی پئی ایں کنیں پہلے جو اس
وڈے لوکس کوں مٹا دیوں تے اس انہیں کوں پچھو ہاں
کنڈی تادلا پٹھوں یا انہیں تے لعنت کردوں جیڑی اس چھٹ پھٹ
والیں تے پھٹی ہانی۔ تے اللہ دی ہرگول پوری تھی کے رہندی تے

إِنَّ اللَّهَ لَا يَغْفِرُ أَنْ يُشْرَكَ بِهِ وَيَغْفِرُ مَا دُونَ
ذَلِكَ لِمَنْ يَشَاءُ ۚ وَمَنْ يُشْرِكْ بِاللَّهِ فَقَدْ افْتَرَىٰ
إِثْمًا عَظِيمًا ﴿۴۱﴾

۴۱۔ بے شک اللہ سیس نہیں بخشتا جو اوندے نال مشرک
کیا وچنے تے ایندے سوا جیکوں چاہی بخش دیسی۔ تے جیڑا
اللہ نال مشرک کریندے تے اوں بہوں وڈا گنہہ کیتے۔

الَّذِينَ آمَنُوا يَذْكُرُونَ أَنفُسَهُمْ بَلِ اللَّهُ يُزَكِّي
مَنْ يَشَاءُ وَلَا يُلْظَمُونَ فِتْنًا ﴿۴۲﴾

۵۰۔ کیا تیکوں پتہ نہیں انہیں دا جیڑے اپنے آپ کوں پاک
سمجھیندن تے سچ اے ہے جو اللہ سیس جیکوں چاہندے
پاک کریندے تے انہیں تے پنڈ دی گھڑ تلام علم وی دیکتا
ولسی۔

۵۱۔ توں ڈیکھ او کیوں اللہ سیس تے کوڑ بہیندن تے
اے بہوں سارا وڈا گناہ۔

انْظُرْ كَيْفَ يَفْتَرُونَ عَلَى اللَّهِ الْكَذِبَ وَكَفَىٰ بِهِ
إِثْمًا مُّبِينًا ﴿۴۳﴾

۵۲۔ کیا تیکوں پتہ نہیں کوں کتاب دا کجھ حصہ ڈتا گیا ہا
تے او بتیں کوں تے شیطان کوں میندن تے او اہدن انہیں
لوکس دے متعلق جیڑے نہیں میندے جو او زیادہ ہدایت تے
ہن انہیں لوکس کنیں جیڑے مومن۔

أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ أُوتُوا نَصِيبًا مِّنَ الْكِتَابِ يُؤْمِنُونَ
بِالْجَنَةِ وَالظَّالِمِينَ وَيَقُولُونَ لِلَّذِينَ كَفَرُوا هَؤُلَاءِ
أَهْدَىٰ مِنَ الَّذِينَ آمَنُوا سَبِيلًا ﴿۴۴﴾

۵۳۔ اے لوگوں جنہیں تے اللہ لعنت کیتی ۶ تے جیندے تے اللہ سیس لعنت کرے توں اوندا امدادی نہ بھہ سگیس۔

۵۴۔ کیا انہیں دابادشاہی وچ حصہ اوتے کہیں انسان کوں پنڈوی گلوا آئی ادھلی لکیر تلاوی نہ ڈلسن۔

۵۵۔ یا ادلوکس تے حسد کریندن جو انہیں کوں اللہ سیس ایٹے فضل نال ڈتے۔ تے اسان ابراہیم دی اولاد کوں کتاب تے سنپ ڈتا۔ تے اسان انہیں کوں بہوں وڈی بادشاہی ڈتی۔

۵۶۔ انہیں دجو کجھ ایجھے بن جیرے اوندے تے ایمان گھن آئن تے کجھ اوکس رک گئیں تے دوزخ دی گرمی بہوں زیادہ ۶

۵۷۔ بے شک جیرے نیش منیدے ساڈی آیات کوں تے اسان انہیں کوں بھادوچ ضرور سیسوں تے جڈاں چم گل ولین تے اسان پے چم وٹا ڈلسوں تاں جو او عذاب چکھن بے شک اللہ بہوں غالب تے بہوں سیانا ۶

۵۸۔ تے جیرے لوک ایمان گھن آئن تے نیک اعمال کیتن اسان انہیں کوں ضرور جنت وچ داخل کرلیسوں جنت جیندے وچ نہراں و ہندیاں پئیں۔ اوندے وچ ہمیشہ رہن۔ اوندے وچ انہیں کیتے پاک زلیں ہوسن تے اسان انہیں کوں داخل کرلیسوں گھاٹی چھاں وچ۔

۵۹۔ بے شک اللہ سیس تہا کوں مکم ڈیندے جو تہاں امتاں انہیں کوں ڈیو جیرے حقدارن تے جڈاں تہاں لوکس وچ فیصلہ کرو تے انصاف نال فیصلہ کرو بے شک اللہ تہا کوں کنبھی چنگی نصیحت کریندے تے بے شک اللہ سیس بہوں سنن والا تے ڈیکھن والا ۶

۶۰۔ اے ایمان والو تہاں اللہ سیس دی اطاعت کرو تے

أُولَٰئِكَ الَّذِينَ لَعَنَهُمُ اللَّهُ وَمَنْ يَلْعَنِ اللَّهُ فَلَنْ تَجِدَ لَهُ نَصِيرًا ﴿٥٣﴾

أَمْ لَهُمْ نَصِيبٌ مِنَ الْمُلْكِ فَإِذَا لَا يُولَوْنَ النَّاسُ نَصِيرًا ﴿٥٤﴾

أَمْ يُحْسَدُونَ النَّاسَ عَلَىٰ مَا آتَاهُمُ اللَّهُ مِنْ فَضْلِهِ فَقَدْ آتَيْنَا آلَ إِبْرَاهِيمَ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ وَآتَيْنَهُمْ مُلْكًا عَظِيمًا ﴿٥٥﴾

فَمِنْهُمْ مَنْ آمَنَ بِهِ وَمِنْهُمْ مَنْ صَدَّ عَنْهُ ۚ وَكَفَىٰ بِجَهَنَّمَ سَعِيرًا ﴿٥٦﴾

إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا بِآيَاتِنَا سَوْفَ نُصْلِيهِمْ نَارًا كُلَّمَا نَضِجَتْ جُلُودُهُمْ بَدَّلْنَاهُمْ جُلُودًا أُخْرَىٰ لِيَذُوقُوا الْعَذَابَ إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَزِيزًا حَكِيمًا ﴿٥٧﴾

وَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ سَنُدْخِلُهُمْ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا لَهُمْ فِيهَا أَزْوَاجٌ مُطَهَّرَةٌ وَهُمْ فِيهَا ظِلِيلًا ﴿٥٨﴾

إِنَّ اللَّهَ بِأَمْرِكُمْ أَن تَنْزِلُوا الْأُمَمَاتِ إِلَىٰ أَهْلِهَا وَإِذَا حُكِمْتُمْ بَيْنَ النَّاسِ أَن تَحْكُمُوا بِالْعَدْلِ إِنَّ اللَّهَ نِعِمَّا يَعِظُكُمْ بِهِ إِنَّ اللَّهَ كَانَ سَمِيعًا بَصِيرًا ﴿٥٩﴾

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا أَطِيعُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا الرَّسُولَ وَ

أُولَى الْأَمْرِ مِنْكُمْ فَإِنْ تَنَازَعْتُمْ فِي شَيْءٍ فَرُدُّوهُ
إِلَى اللَّهِ وَالرَّسُولِ إِنْ كُنْتُمْ تُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ
الْآخِرِ ذَلِكَ خَيْرٌ وَأَحْسَنُ تَأْوِيلًا ④

رسول تے اول حاکم دی اطاعت کرو جیڑھا تہا بڑے وچوہرے
تے جے تہا بڑا کہیں گال تے بھیڑا حق وچے تے فیصلہ لسان
اللہ سیئیں تے اوندے رسول دو گھن وچوہرے تہا اللہ تے
آخرت دے ڈینہ کول منیندے ۴۔ اے گال پیچگی تے ایندا
بہوں پیچگال انجام۔

أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ يَزْعُمُونَ أَنَّهُمْ آمَنُوا بِمَا أُنْزِلَ
إِلَيْكَ وَمَا أُنْزِلَ مِنْ قَبْلِكَ يُرِيدُونَ أَنْ يَتَّخِذُوا
إِلَى الظَّالِمِينَ وَقَدْ أُصِرُوا أَنْ يَكْفُرُوا بِهِ وَيُرِيدُ
الشَّيْطَانُ أَنْ يُضِلَّهُمْ ضَلَالًا بَعِيدًا ⑤

۴۱۔ کیا تیکوں پتہ ۱۔ انہیں لوکس دا جیرے اے دعویٰ کریندن
جو بے شک اسان ایمان گھن آئے ہں اوندے لے جیڑھا تہو
لے تے جیڑھا تیں کیں پہلے بہایا گئے او پچا ہندن جو شیطان
کئیں فیصلہ کراون تے انہیں کول حکم ڈتا گئے جو اوندرا انکار کرن
تے شیطان چاہندے جو انہیں کول پرے درے دا گمراہ بنا
ڈلیے۔

وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ تَعَالَوْا إِلَى مَا أَنزَلَ اللَّهُ وَإِلَى الرَّسُولِ
رَأَيْتَ الْمُنَافِقِينَ يَصُدُّونَ عَنْكَ صُدُودًا ⑥

۴۲۔ تے جڈاں انہیں کول آکھیا ویندے جو آڈاوندو جو لہائے اللہ
سیئیں تے اوندے رسول دو تے لوں منافقین کول ڈوبیں
جو او تیں کئیں بہوں پریں ہٹ ویندن۔

فَكَيْفَ إِذَا صَابَتْهُمْ مُصِيبَةٌ بِمَا قَدَّمَتْ أَيْدِيهِمْ
ثُمَّ جَاءُوكَ يَحْلِفُونَ ۚ بِاللَّهِ إِنْ أَرَدْنَا إِلَّا إِحْسَانًا
وَتَوْفِيقًا ⑦

۴۳۔ تے اے کیوں تمہندے جڈاں انہیں تے مصیبت آوندی ۱
انہیں دے اپٹے ہمتیں دی کائی دی وچرنال پچیں او منافق
تیڈو اندن تے قساں کھندن جو اللہ دی قسم اسان تے صرف
ارادہ کیسا ہا چچکے سلوک دا تے صلح دا۔

أُولَٰئِكَ الَّذِينَ يَعْلَمُ اللَّهُ مَا فِي قُلُوبِهِمْ فَأَعْرِضْ
عَنْهُمْ وَعِظْهُمْ وَقُلْ لَهُمْ فِي أَنْفُسِهِمْ قَوْلًا بَلِيغًا ⑧

۴۴۔ اے لوکن جو کچھ انہیں دے دلیں وچ اللہ سیئیں خوب جاندے
توں انہیں کئیں پوہا حق وچ تے انہیں کول نصیحت کرتے انہیں
کول اینجی گال کر جیندا انہیں دے دلیں تے اثر تھیوے۔

وَمَا أَرْسَلْنَا مِنْ رَّسُولٍ إِلَّا لِيُطَاعَ بِإِذْنِ اللَّهِ وَلَوْ
أَنَّهُمْ إِذْ ظَلَمُوا أَنْفُسَهُمْ جَاءُوكَ فَاسْتَغْفَرُوا اللَّهَ
وَأَسْتَغْفَرَ لَهُمُ الرَّسُولُ لَوَجَدُوا اللَّهَ وَابًّا رَحِيمًا ⑨

۴۵۔ تے اسان کوئی رسول نیں پھیا سوائے ایندے جو اللہ سیئیں
دے حکم نال اوندی اطاعت کیتی وچے تے بے شک جڈاں
انہیں اپنی جانیں تے ظلم کیا ہاتے تیڈو آون ہاتے اللہ کئیں
بخشش منگن ہاتے رسول وی انہیں واسلے بخشش منگن ہاتے
او اللہ سیئیں کول بہوں مہربان تے رحم کرٹ والا پادون ہا۔

فَلَا وَرَبِّكَ لَا يُؤْمِنُونَ حَتَّىٰ يُحْمِلُوا فِيهَا شَجَرًا
بَيْنَهُمْ ثُمَّ لَا يَجِدُوا فِي أَنفُسِهِمْ حَرَجًا مِّمَّا قَضَيْتَ
وَيَسْلَمُوا أَسْلَمًا ۝۶۱

وَلَوْ أَنَّا كُنْتُمْ عَلَيْهِمْ بِاقتُلُوا أَنفُسَكُمْ وَأَخْرُجُوا
مِن دياركم مَا فَعَلُوهُ إِلَّا قَلِيلٌ مِّنْهُمْ وَلَوْ أَنَّهُمْ
فَعَلُوا مَا يُوعَظُونَ بِهِ لَكَانَ خَيْرًا لَهُمْ وَأَشَدَّ
تَنبِيْهًا ۝۶۲

وَإِذَا لَا تَذُنُّهُمْ مِنْ لَدُنَّا أَجْرًا عَظِيمًا ۝۶۳

وَلَهَدَيْنَهُمْ صِرَاطًا مُسْتَقِيمًا ۝۶۴

وَمَنْ يُطِيعِ اللَّهَ وَالرَّسُولَ فَأُولَٰئِكَ مَعَ الَّذِينَ أَنْعَمَ
اللَّهُ عَلَيْهِمْ مِنَ النَّبِيِّينَ وَالْقِدِّيقِينَ وَالشُّهَدَاءِ
وَالصَّالِحِينَ وَحَسَنَ أُولَٰئِكَ رَفِيقًا ۝۶۵

ذَٰلِكَ الْفَضْلُ مِنَ اللَّهِ وَكَفَىٰ بِاللَّهِ عَلِيمًا ۝۶۶
يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا حُذِرُوا حُدُورَكُمْ فَأَنظِرُوا لِمَا بَكَرَتْ
أَوْ انْفِرُوا جُنُودًا ۝۶۷

وَأَن مِّنْكُمْ لَمَنْ لَّيْثَلَنٌ فَإِن أَصَابَتْكُمْ مُصِيبَةٌ
قَالَ قَدْ أَنْعَمَ اللَّهُ عَلَيَّ إِذْ لَمَّا كُنْ مَعَهُمْ شَهِيدًا ۝۶۸

وَلَمَّا أَصَابَكُمْ فَضْلٌ مِنَ اللَّهِ لَيَقُولُنَّ كَأَن لَّمْ
تَكُنْ بَيْنَكُمْ وَبَيْنَهُ مَوَدَّةٌ يُلَيْسُ لَكَ مَعَهُمْ
فَأَفُوزَ فَوْزًا عَظِيمًا ۝۶۹

فَلْيُقَاتِلْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ الَّذِينَ يَشْرُونَ الْحَيَاةَ الدُّنْيَا
بِالْآخِرَةِ وَمَنْ يُقَاتِلْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ فَيَقْتُلْ أَوْ

۶۱۔ تے تیڈے رب دی قسم او مومن نہ تھیں جے تیں او
تیکوں براوں گال وچ جیندے وچ او بھڑدن منصف نہ
بٹاون تے جیرھاتوں فیصلہ کریں اوں کیں دیں وچ جنگی محسوس
نہ کرن تے پورے طور تے من گھن۔

۶۲۔ تے بے شک جے اساں انہیں کوں مکمل دلوں با جو
اپنے آپ کوں قتل کرو یا اپنے گھریں وچ نکل وچوتے سوائے
تھوڑے لوکس دے کوئی انہیں وچو لے کم نہ کرے ہا۔ تے جے
او کر گھن ہا جیرھ انہیں کوں نصیحت کیسی گئی ہانڈے لے انہیں
کیے چنگا ہا تے پکی گال ہائی۔

۶۳۔ تے اساں یقیناً انہیں کوں بہوں دوا بدلہ دیوں ہا اپنے دلو
۶۴۔ تے انہیں کوں سدا رستہ وی دکھاؤں ہا۔

۶۵۔ جیرھے لوک اللہ تے رسول دی اطاعت کر لیں لے انہیں
وچ دل ولسین جنہیں تے اللہ سبب النامکین جویں نبی تے صدیق
تے شہید تے صالح تے اے لوک بہوں چنگے سبقتی بن۔

۶۶۔ لے اللہ سبب الفضل تے او بہوں چارنق والا۔

۶۷۔ اے ایمان والو اپنی حفاظت دے سامانہ برو ایسے تیار رکھو
تے تھوڑے تھوڑے قسے کے ٹرو یا سارے کٹے قسے کے ٹرو

۶۸۔ تے بے شک اساں وچو کچھ انجمن جیرھے کم دے وقت
پچھو رہ ویندن جے تہا کوں کوئی مصیبت پہنچے تے او آہدے جو
میںڈے اتے اللہ دا بہوں دوا احسان جویں انہیں نال حاضر نہ
ہاںمی۔

۶۹۔ جے تہا کوں اللہ سبب کسین فضل پہنچے تے او آہدے ہاںے
جے میں انہیں نال ہوواں ہا تے بہوں دوا کا میانی لے ہاتے جویں
انہیں دے تے تہا بڑے وچ کوئی دوستی و التلق ہائی کاوند۔

۷۰۔ انہیں لوکس کوں اللہ دے رستے وچ جگ کرنی چاہی دی
جیرھے دنیا وی زندگی کوں چھوڑ کے آخرت کوں مل گدی کھڑن

يَغْلِبُ فَسَوْفَ نُؤْتِيهِ أَجْرًا عَظِيمًا ﴿٥٥﴾

تے جیسا اللہ دے رہے وہی جنگ کرے تے ماریا ونچے یا
بڑا بڑھا تھی ونچے تے اسان اول کون ضرور وڈا بدلہ دیسوں۔

وَمَا لَكُمْ لَا تُقَاتِلُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَالْمُسْتَضْعَفِينَ
مِنَ الرِّجَالِ وَالنِّسَاءِ وَالْوِلْدَانِ الَّذِينَ يَقُولُونَ
رَبَّنَا أَخْرِجْنَا مِنْ هَذِهِ الْقَرْيَةِ الظَّالِمِ أَهْلُهَا
وَاجْعَلْ لَنَا مِنْ لَدُنْكَ وَلِيًّا ۖ وَاجْعَلْ لَنَا مِنْ
لَدُنْكَ نَصِيرًا ﴿٥٦﴾

۵۶۔ تے تہاکوں کیا تھی گئے جو تہاں توہے لڑوے اللہ دے رہے
وہی انہیں دی خاطر جبرہ مردیں تے عورتیں وچ کمزورن تے بال
جبرہ آبدن لے ساڈے رب ساکوں اس ظالم وسی وچ کدھ
جیندے رہن والے ظالم۔ تے اپنے ولو ساڈا کوئی سنگتی بٹا
تے اپنے ولو ساڈا کوئی امدادی بٹا۔

الَّذِينَ آمَنُوا يُقَاتِلُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَالَّذِينَ كَفَرُوا
يُقَاتِلُونَ فِي سَبِيلِ الظَّالِمِينَ فَقَاتِلُوا أَتُوبُوا الشَّيْطَانُ
إِنَّ كَيْدَ الشَّيْطَانِ كَانَ ضَعِيفًا ﴿٥٧﴾

۵۷۔ جبرہ مومن لڑتے اللہ دے رہے وہی جنگ کریندن تے
جبرہ کافرن او شیطان دے رہے وہی جنگ کریندن اس واسطے
تہاں جگ کرو شیطان دے دوستیں نال بے شک شیطان دی
تدبیر کمزور۔

أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ قِيلَ لَهُمْ كُفُّوا أَيْدِيَكُمْ وَأَقِيمُوا
الصَّلَاةَ وَآتُوا الزَّكَاةَ فَلَمَّا كُتِبَ عَلَيْهِمُ الْقِتَالُ
إِذَا قَرِينُهُمْ يَخْشَوْنَ النَّاسَ كَخَشْيَةِ اللَّهِ
أَوْ اشَدَّ خَشْيَةً ۚ وَقَالُوا رَبَّنَا لِمَ كَتَبْتَ عَلَيْنَا
الْقِتَالَ ۚ لَوْلَا أَخَّرْتَنَا إِلَىٰ أَجَلٍ قَرِيبٍ قُلْ مَتَاعُ
الدُّنْيَا قَلِيلٌ ۖ وَالْآخِرَةُ خَيْرٌ لِّمَنِ اتَّقَىٰ ۚ وَلَا
تُظْلَمُونَ فَتِيلًا ﴿٥٨﴾

۵۸۔ کیا تیکوں پتہ نہیں لوکس دا جنہیں کوں اکھیا گیا ہا جو
تہاں اپنے ہتھیں کوں روکو تے نماز پڑھ کے پڑھو تے زکاۃ ڈیو
تے جلال انہیں تے جگ فرض کیتی گئی تے انہیں وچوہک قولہ
لوکس کیں الیوس بڑی پئے گئے جیویں اللہ کیں بڑی بے یا اول کیں
وی زیادہ۔ تے انہیں اکھئے اے ساڈے رب تیں ساڈے اتیں
جنگ کیوں فرض کیتی تے کیوں نہ تیں ساکوں تعمیری
مہلت ڈتی توں اکھ بڑے جو دنیا دا فائدہ تھوڑا تے
آخرت چنگی و اوندے واسطے جبرہ تقویٰ اختیار کرے۔
تے تہاڈے اتے پنڈ دی جگہ دی لیک تلاوی ظلم نہ کیا
ولیں۔

۵۹۔ تہاں جھٹاں ہو سو تہاکوں موت آپکڑ لیس بھانویں
تہاں مضبوط قلعیں وچ وی کیوں نہ ہو ورجے انہیں
کوں کوئی چنگائی پہنچے تے آبدن جو لے اللہ وٹوے تے جے
انہیں کوں کوئی برائی پہنچے تے آبدن جو لے تہاڈے وٹوے۔
توں اکھ سب شے اللہ کیں ہے۔ اس قوم کوں کیا تھی

إِنَّمَا تَكُونُوا يَدُ الرَّكْمِ الْمَوْتِ وَلَوْ كُنْتُمْ فِي رَيْبٍ
مِّنْ شَيْءٍ ۖ وَإِنْ تُصِبْهُمْ حَسَنَةٌ يَقُولُوا هَذِهِ مِنْ
عِنْدِ اللَّهِ وَإِنْ تُصِبْهُمْ سَيِّئَةٌ يَقُولُوا هَذِهِ مِنْ
عِنْدِكَ قُلْ كُلٌّ مِّنْ عِنْدِ اللَّهِ ۚ تَمَالِكُمُ الْقَوْمُ
لَا يَكْفُرُونَ يَفْقَهُونَ حَدِيثًا ﴿٥٩﴾

گئے جو گال سمجھ دے کو بہودی نہیں دیندے۔

۸۰۔ جو تیکوں چنگائی پیچھے اور اللہ کیں ہے تے جیہی تکلیف پہنچے او تیلے ا پٹے ولو۔ اسان تیکوں لوکس واسطے رسول بنا کے پٹھے سے تے اللہ کافی گواہ۔

۸۱۔ جیہا رسول دی اطاعت کریس اول اللہ دی اطاعت کیتی تے جیہا کنڈ پھیر گھنسی اسان تیکوں انہیں تے نگران بنا کے نہیں پٹھیا

۸۲۔ او آمدن ساڈا کم تے اطاعت تے جڈاں او تیں کیں باہر نکدن ہک ٹولہ انہیں وچورات گذریندے او ندے خلاف جو توں آہیں اللہ سیس کھداویندے جو اورات کوں تیلے خلاف سوچیندے۔ توں انہیں کیں منہ پھیر گھن تے اللہ تے بھروسہ کرتے اللہ کافی کارساز۔

۸۳۔ کیا اولک قرآن تے غور نہیں کریںدے جے لے اللہ دے سوا کہیں پے کیں ہوندا تے او ندے وچ بہوں سارا اختلاف پاؤن ہا۔

۸۴۔ تے جڈاں انہیں کیں امن یا خوف دی گال اندی او اوکوں مشہور کر ڈیندن۔ جے او اوں گال کوں اپٹے رسول یا اپٹے ماکم دو گھن وچن ہاتے انہیں وچو سیٹھے لوک اصل گال کوں معلوم کر گھنن ہا۔ تے جے تہاڈے اتے اللہ دا فضل نہ ہووے ہاتے او ندی رحمت نہ ہوندی تے سوائے تھوڑے لوکس دے آساں شیطان دے پچھو ٹر پو و ہا۔

۸۵۔ توں اللہ دے رستے وچ جیگ کر تیکوں اپٹے سوا کہیں دازمہ وار نہ بنایا ویسی۔ تے توں مومنین کوں ابھار (تیار کر) تھی سگدے جو اللہ سیس کافریں دی جیگ کوں روک ڈلیوے تے اللہ سیس دی جیگ سخت تے او ندا عذاب دی بہوں سخت۔

مَا أَصَابَكَ مِنْ حَسَنَةٍ فَمِنَ اللَّهِ وَمَا أَصَابَكَ مِنْ سَيِّئَةٍ فَمِنْ نَفْسِكَ وَأَرْسَلْنَا لِلنَّاسِ رَسُولًا وَكَفَى بِاللَّهِ شَهِيدًا ﴿٨٠﴾

مَنْ يُطِيعِ الرَّسُولَ فَقَدْ أَطَاعَ اللَّهَ وَمَنْ تَوَلَّى فَمَا أَرْسَلْنَا عَلَيْهِمْ حَفِظًا ﴿٨١﴾

وَيَقُولُونَ طَاعَةٌ فَإِذَا بَرَزُوا مِنْ عِنْدِكَ بَيَّتَ طَائِفَةٌ مِنْهُمْ غَيْرَ الَّذِي تَقُولُ وَاللَّهُ يَكْتُبُ مَا يُبَيِّنُونَ فَأَعْرِضْ عَنْهُمْ وَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ وَكَفَى بِاللَّهِ وَكِيلًا ﴿٨٢﴾

أَفَلَا يَتَذَكَّرُونَ الْقُرْآنَ وَلَوْ كَانَ مِنْ عِنْدِ غَيْرِ اللَّهِ لَوَجَدُوا فِيهِ اخْتِلَافًا كَثِيرًا ﴿٨٣﴾

وَإِذَا جَاءَهُمْ أَمْرٌ مِنَ الْأَمْنِ أَوِ الْخَوْفِ أَذَاعُوا بِهِ وَلَوْ رَدُّوهُ إِلَى الرَّسُولِ وَإِلَى أُولِي الْأَمْرِ مِنْهُمْ لَعَلِمَهُ الَّذِينَ يَسْتَنْبِطُونَهُ مِنْهُمْ وَلَوْلَا فَضْلُ اللَّهِ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَتُهُ لَاتَّبَعْتُمُ الشَّيْطَانَ إِلَّا قَلِيلًا ﴿٨٤﴾

فَقَاتِلْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ لَا تُكَلَّفُ إِلَّا نَفْسُكَ وَخَرَضَ الْمُؤْمِنِينَ عَسَى اللَّهُ أَنْ يَكْفِ بِأَنْسِ الَّذِينَ كَفَرُوا وَاللَّهُ أَشَدُّ بَأْسًا وَأَشَدُّ تَنَكُّلًا ﴿٨٥﴾

۸۶۔ جیسا شخص چنگی سفارش کرے اور دے کیتے اور دے وچ
اور احصہ۔ تے جیسا شخص بری سفارش کرے اور دے
واسطے وی اور احصہ۔ تے اللہ سیس ہر شے دا نگران۔
۸۷۔ تے جڈاں تہا کوں کوئی دعا ڈیوے تے اوں کیں چنگی
دعا ڈیوے یا او با دعا ڈیوے جے شک اللہ سیس ہر شے دا حساب
گھنن والا۔

۸۸۔ اللہ دے سوا کوئی عبادت دے لائق نیں او تہا کوں
قیامت دے ڈیندے تک ضرور جمع کریندا ویس تے ایندے
وچ کوئی شک نیں تے اللہ سیس کیں زیادہ سچی گال کون
آکھ سگدے۔

۸۹۔ تے تہا کوں کیا تھی گئے جو تہاں منافقین دے متعلق
ڈوٹوے تھی گئے تے اللہ سیس انہیں کوں انہیں دے کیں
دی وچ نال منہ بھرٹے سٹ گھتے۔ کیا تہاں چاہندے جو
جو اللہ سیس جیکوں گمراہ کیتے اوں کوں سدھے رستے تے
گھن آؤ۔ تے جیکوں اللہ سیس گمراہ کرے تے اوں دے واسطے
توں اصد کوئی رستہ نہ پئیں۔

۹۰۔ او چاہدن جو جیویں او کافر بن گئیں تہاں وی اوں کافر
برن وچو تے کہو جیویں تھی دج تہاں انہیں وچو کہیں کوں سبگتی
نہ بناؤ جے تیں او اللہ دے رستے وچ ہجرت نہ کرن جے او پھر
وچن تے انہیں کوں پکڑو تے انہیں کوں قتل کرو جیسا وی او
لمبھن۔ تے انہیں وچو کہیں کوں سبگتی تے ادا دی نہ بناؤ۔

۹۱۔ انہیں لوکس دے سوا جیسا انجی قوم وچو ہون جو
تہا ڈے تے انہیں وچ کوئی معاہدہ ہووے یا او آون تہا ڈو
انہیں دے سینے تہا ڈے نال تے اپنی قوم نال بھڑن کیں ہرے
ہوئے ہون۔ تے جے اللہ سیس چاہندے او انہیں کوں تہا ڈے
اتے غالب کر ڈیوے ہاتے او تہا ڈے نال بھڑن ہا۔ تے

مَنْ يَشْفَعْ شَفَاعَةً حَسَنَةً يَكُنْ لَهُ نَصِيبٌ مِنْهَا
وَمَنْ يَشْفَعْ شَفَاعَةً سَيِّئَةً يَكُنْ لَهُ كِفْلٌ مِنْهَا
وَكَانَ اللَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ مُّقِيبًا ﴿٨٦﴾
وَإِذَا حُيِّنْتُمْ بِتَحِيَّةٍ فَحَيُّوا بِأَحْسَنِ مَا أُوْرِدْوهَا
إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ حَسِيبًا ﴿٨٧﴾

اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ يَجْعَلُكُمْ إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ
رَبِيبًا فِيهِ وَمَنْ أَصْدَقُ مِنَ اللَّهِ حَدِيثًا ﴿٨٨﴾

فَمَا لَكُمْ فِي الْمُنَافِقِينَ فِتْنَةٍ وَاللَّهُ أَرَكَّهُمْ
بِمَا كَسَبُوا أَتُرِيدُونَ أَنْ تَهْذُوا مِنْ أَصْلِ اللَّهِ
وَمَنْ يُضِلِلِ اللَّهُ فَلَنْ يَهْدِيَهُ سَبِيلًا ﴿٨٩﴾

وَذُؤُوا لَوْ كَفَرُوا كَمَا كَفَرُوا فَتَذُنُوا سَوَاءً فَلَا
تَتَّخِذُوا مِنْهُمْ أَوْلِيَاءَ خَلَفَ بِهَا جُورًا فِي سَبِيلِ اللَّهِ
فَإِنْ تَوَلَّوْا لَنَحْنُ وَهُمْ وَافْتَلَوْهُمْ حَيْثُ وَجَدْتُمُوهُمْ
وَلَا تَتَّخِذُوا مِنْهُمْ وَلِيًّا وَلَا نَصِيرًا ﴿٩٠﴾

إِلَّا الَّذِينَ يَصِلُونَ إِلَى قَوْمٍ بَيْنَكُمْ وَبَيْنَهُمْ نَبَأٌ
أَوْ حَاجٌّ وَكَمْ حَصَرَتْ صُدُورُهُمْ أَنْ يُقَاتِلُوا كُمْ أَوْ
يُقَاتِلُوا قَوْمَهُمْ وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ لَسَلَّطَهُمْ عَلَيْكُمْ
فَلَقَاتِلُوا كُمْ فَإِنْ اعْتَزَلَكُمْ فَلَمْ يُقَاتِلُوا كُمْ وَالْقُوا
إِيْنَكُمْ السَّلَامَ فَمَا جَعَلَ اللَّهُ لَكُمْ عَلَيْهِمْ سَبِيلًا ﴿٩١﴾

جے اوتساں کیں پوہے تھن تے تہاڑے نال جنگ نہ
کرن تے تہاڑے نال صلح کرن چاہن تے ول اللہ سیس
انہیں دے خلاف تہاڑے واسطے جنگ داکوئی رستہ نہیں
چھوڑیا۔

۹۲۔ تے کچھ پے لوکس کوں وی تساں مسو جیرے چاہندن
جو تہاڑے نال تے اپنی قوم نال امن نال رہن۔ چڑاں وی او
فتے دو دلائے گئیں انہیں کوں اوندے وچ منہ بھرتے سٹیا
گئے۔ تے جے اوتساں کیں پوہے تے پریں تھی دہن۔ تے
صلح وی نہ کرن تے او اپنے جھیں کوں وی نہ روکن تے بھجیں
تساں انہیں کو پکڑو تے انہیں کوں قتل کرو جھتاں وی تہا کوں
او ملن۔ اے او لوکن جو اسال تہاڑے واسطے انہیں دے
خلاف واضح دلیل دے دتی۔

۹۳۔ کہیں مومن دی شان نیں جو او کہیں مومن کوں قتل کرے
سوائے غلطی دے تے جیرھا غلطی نال مومن کوں قتل کرے
او مومن غلام آزاد کرے یا مقتول دے گھر والیں کوں خون بہا
ڈیوے سوائے ایندے جو او۔ صدقے دے طور تے چھوڑ
ڈیون۔ تے جے او انجھی قوم دا ہروے جیری تہاڑی دشمن تے
او قتل مومن ہروے تے ہک مومن غلام کوں آزاد کرن
(کافی) تے جے او اول قوم وچ ہروے جو تہاڑے تے اوندے
درمیان معاہدہ ہروے تے او اوندے وارث کوں خون بہا
ڈیوے تے نال ہک مومن غلام کوں آزاد کرے۔ تے جے
ایندی طاقت نہ ہروے تے او ڈوہینے مسلسل روزے
رکھے اے اندی طرفوں رحمت تے اللہ سیس بہوں باٹن
والا تے بہوں سیانا۔

۹۴۔ تے جے کوئی شخص کہیں مومن کوں ہاٹ بھگے قتل
کرے تے اندی سزا دوزخ۔ اوندے وچ ہمیشہ رہی تے

سَيِّدُونَ آخِرِينَ يُرِيدُونَ أَنْ يَأْمَنُوكُمْ وَيَأْمَنُوا
قَوْمَهُمْ كُلًّا رَدُّوْا إِلَى الْفِتْنَةِ أُرْكِسُوا فِيهَا فَإِنْ لَمْ
يَعْتَرِ لَكُمْ وَيَقْبُوا إِلَيْكُمْ السَّلَامَ وَيَكْفُوا أَيَدِيَهُمْ
فَخُذُوهُمْ وَاقْتُلُوهُمْ حَيْثُ تَقْفُوهُمْ وَأُولَئِكَ
جَعَلْنَا لَكُمْ عَلَيْهِمْ سُلْطَانًا مُبِينًا ﴿۹۲﴾

۱۲
ع ۹

وَمَا كَانَ لِمُؤْمِنٍ أَنْ يَقْتُلَ مُؤْمِنًا إِلَّا خَطَاؤًا وَمَنْ
قَتَلَ مُؤْمِنًا خَطَاً فَتَحْرِيرُ رَقَبَةٍ مُؤْمِنَةٍ وَدِيَةٌ
مُسَلَّمَةٌ إِلَىٰ أَهْلِهِ إِلَّا أَنْ يَصَدَّقُوا فَإِنْ كَانَ مِنْ
قَوْمٍ عَدُوٍّ لَّكُمْ وَهُوَ مُؤْمِنٌ فَتَحْرِيرُ رَقَبَةٍ مُؤْمِنَةٍ
وَإِنْ كَانَ مِنْ قَوْمٍ بَيْنَكُمْ وَبَيْنَهُم مِّيثَاقٌ فَدِيَةٌ
مُسَلَّمَةٌ إِلَىٰ أَهْلِهِ وَتَحْرِيرُ رَقَبَةٍ مُؤْمِنَةٍ فَمَنْ
لَمْ يَجِدْ فَصِيَامُ شَهْرَيْنِ مُتَتَابِعَيْنِ تَوْبَةً مِّنَ
اللَّهِ وَكَانَ اللَّهُ عَلِيمًا حَكِيمًا ﴿۹۳﴾

وَمَنْ يَقْتُلْ مُؤْمِنًا مُّتَعَمِّدًا فَجَزَاؤُهُ جَهَنَّمُ خَالِدًا
فِيهَا وَاللَّهُ غَظِيبٌ عَلَيْهِ وَلَعْنَهُ وَاعْدَ لَهُ عَذَابًا

عَظِيمًا ﴿۹۵﴾

اوندرے لئے اللہ دا غضب تے اللہ دی لعنت تے اوندرے واسطے وڈا عذاب تیار۔

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِذَا صَرَبْتُمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ فَبَيِّنُوا
وَلَا تَقُولُوا لِمَنْ آتَاكُمْ السَّلَامَ لَسْتَ مُؤْمِنًا
تَبْتَغُونَ عَرَصَ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا فَعِنْدَ اللَّهِ مَعَانِمُ
كَثِيرَةٌ كَذَلِكَ كُنْتُمْ مِنْ قَبْلُ فَمَنَّ اللَّهُ عَلَيْكُمْ
فَبَيِّنُوا إِنَّ اللَّهَ كَانَ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرًا ﴿۹۶﴾

۹۵۔ اے ایمان والو جہاں تساں زمین تے اللہ دے رستے وچ سفر کرو تے پوری بڑیکھ بھال کر گھنوتے جی رہا تھا کون سلام کرنے اول کون اے نہ اکھوتوں مومن نوہیں تساں دنیا دی زندگی دا سامان چاہندے ء تے اللہ سیس کنیں بہوں غینتاں ہن۔ تے تساں پہلے دی ویسں ہاوسے۔ اللہ سیسں تہاڑے اتے احسان کیتے تے تساں بڑیکھ بھالو۔ بے شک اللہ سیسں جو تساں کریندے ء چاہندے۔

لَا يَسْتَوِي الْقَاعِدُونَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ غَيْرَ أُولِي الضَّرَعِ
وَالْمُجَاهِدُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ بِأَمْوَالِهِمْ وَأَنْفُسِهِمْ
فَضَّلَ اللَّهُ الْمُجَاهِدِينَ بِأَمْوَالِهِمْ وَأَنْفُسِهِمْ عَلَى
الْقَاعِدِينَ دَرَجَةً وَلَا وَعَدَ اللَّهُ الْخَائِنَةَ وَفَضَّلَ
اللَّهُ الْمُجَاهِدِينَ عَلَى الْقَاعِدِينَ أَجْرًا عَظِيمًا ﴿۹۷﴾

۹۶۔ مومنین وچ او جو اوجھڑے کہیں تکلیف دے بغیر بہرہ وچن تے جی رہے اللہ سیسں دے رستے وچ جہاد کرن والیاں اپنے مالیں نال تے جائیں نال او برابر نہیں درجے وچ فضیلت دتی اللہ سیسں بہوں ٹوالیں تے اپنے مال تے جائیں نال جہاد کرن والیں کون۔ اللہ سیسں ساریں نال بھلائی دا وعدہ کیتے۔ تے اللہ سیسں بہوں ٹوالیں تے جہاد کرن والیں کون وڈے اجر نال فضیلت دتی ء۔

دَرَجَاتٍ مِنْهُ وَمَغْفِرَةً وَرَحْمَةً وَكَانَ اللَّهُ غَفُورًا
رَحِيمًا ﴿۹۸﴾

۹۷۔ اے اللہ سیسں کہیں درجے ہن تے بخشش تے رحمت۔ تے اللہ سیسں بہوں بخشش والا تے بہوں مہربان۔

إِنَّ الَّذِينَ تَوَفَّيْنَاهُمُ الْمَلَائِكَةُ ظَالِمِي أَنْفُسِهِمْ قَالُوا
فِيمَ كُنْتُمْ قَالُوا كُنَّا مُسْتَضْعَفِينَ فِي الْأَرْضِ قَالُوا
أَلَمْ تَكُنْ أَرْضَ اللَّهِ وَاسِعَةً فَتُهَاجِرُوا فِيهَا فَأُولَئِكَ
مَأْوَاهُمْ جَهَنَّمُ وَسَاءَتْ مَصِيرًا ﴿۹۹﴾

۹۸۔ بے شک اولوک جنہیں کون فرشتے اتجھے حال وچ مارن جواد اپنے جائیں تے ظلم کرن والے ہن او فرشتے انہیں کون اکھن تساں کرمی مصیبت وچ ہاوسے او اکھسن جو اسان اپنے ملک وچ کمزور سمجھے ویندے ہاوسے فرشتے اکھسن کیا اللہ دی زمین فراخ نہ بائی تساں کھٹائیں ہجرت کرونجو ہاوسے اولوک جنہیں دا ٹھکانہ جہنم تے او بہوں بری جا۔

إِلَّا الَّتِي تَضَعِفِينَ مِنَ الرِّجَالِ وَالنِّسَاءِ وَالْوِلْدَانِ لَا
يَسْتَطِيعُونَ حِيلَةً وَلَا يَهْتَدُونَ سَبِيلًا ﴿۱۰۰﴾

۹۹۔ سوائے انہیں کمزوریں دے جو انہیں تے ترمیتیں تے بالیں وچوچھے کہیں حیلے دی طاقت نہ رکھیندے ہن تے نہ انہیں

کون کوئی بی راہ نظری بائی۔

۱۰۰۔ اے تمی سبکدے جو اللہ سیس انہیں کون معاف کر ڈیوے
اللہ سیس بہوں معاف کرن والا تے بخشش والا ۷۰

۱۰۱۔ جیرھا اللہ دے رستے وچ ہجرت کر لیس او زمین و چ بہوں
ساریاں حفاظت دیاں جہیں تے فراخی دے سامان پیسی تے
جیرھا شخص اپنے گھر کنیں اللہ تے اونڈے رسول دو بہرت
کسکے نکلی تے اوں کون دل موت آونجے اوندا اجر اللہ دے
ذمے تمی گیا۔ اللہ سیس بہوں بخشش والا تے بہوں مہربان۔

۱۰۲۔ تے جڈاں تساں زمین و چ سفر کردے تہا ڈے اتے
کوئی گناہ نیں جو تساں نماز قصر کرو۔ جے تساں ڈرو جو کافر
تہا کون ڈکھ ڈالیں بے شک کافر تہا ڈے کھلے دشمن۔

۱۰۳۔ جڈاں توں انہیں وچ ہمیں تے توں انہیں کون نماز پڑھا
انہیں وچ ہک لولہ تہا بے نال کھڑا تہا تے ہتھاروی چئی
کھڑا رہے۔ تے جڈاں او سجدہ کرن او تہا ڈے پھیر حفاظت
کیے اکھڑے تھی وچن تے دل آدے۔ ڈو جھالولہ جیں
نماز نیں پڑھی تے تہا بے نال نماز پڑھے او دی اپنے ہتھار
تے حفاظت سامان چئی کھڑے رہوں تے اولوک جیرھے کافرن
او چاہندن جو تساں غافل تھی وچن۔ اپنے ہتھاریں تے
اپنے سامانیں کنیں تے او اجماع کھت تہا ڈے اتے حد
کر ڈیوں۔ جے تہا کون مینہ دی تکلیف ہووے یا بیمار ہوو
تے تہا ڈے اتے کوئی گناہ نیں جو تساں اپنے ہتھار رکھو
چا۔ تے اپنی احتیاط پوری کرو بے شک اللہ سیس کافریں
کیے ذلیل کرن والا عذاب تیار کر پھوڑیے۔

۱۰۴۔ تے جڈاں تساں نماز پوری کر گھنوتے تساں اللہ سیس
کون کھڑے تھی کے بہہ کے تے پا سے دے بھرنا بد کرو۔
تے جڈاں تہا کون تسلی تمی وچن تے نماز کون ٹھہاکے پڑھو

فَاُولٰٓئِكَ عَنِ اللّٰهِ اَنْ يَّعْفُو عَنْهُمْ وَاَنَّ اللّٰهَ عَفُوٌّ
عَفُوٌّ ۝۱۰۱

وَمَنْ يُّهَاجِرْ فِي سَبِيلِ اللّٰهِ يَجِدْ فِي الْاَرْضِ مُرْعًى
كَثِيْرًا وَسَعَةً وَمَنْ يَخْرُجْ مِنْ بَيْتِهِ مُهَاجِرًا اِلَى
اللّٰهِ وَرَسُولِهِ لَمْ يَذْكُرْ الْمَوْتَ فَقَدْ وَقَعَ اَجْرُهُ
عَلَى اللّٰهِ وَاَنَّ اللّٰهَ عَفُوٌّ رَّحِيْمٌ ۝۱۰۲

وَإِذَا خَرَبْتُمْ فِي الْاَرْضِ فَلَيْسَ عَلَيْكُمْ جُنَاحٌ اَنْ
تَقْصُرُوا مِنَ الصَّلَاةِ اِنْ خِفْتُمْ اَنْ يَفْتِنَكُمْ
الَّذِيْنَ كَفَرُوْا اِنَّ الْكٰفِرِيْنَ كَانُوْا لَكُمْ عَدُوًّا مُّبِيْنًا ۝۱۰۳
وَإِذَا كُنْتُمْ فِيْهِمْ فَأَقَمْتَ لَهُمُ الصَّلَاةَ فَلْتَقُمْ طَآئِفَةٌ
مِّنْهُمْ مَّعَكَ وَلْيَأْخُذْ وَاَسْلِحَتْهُمْ نَسِيْرًا اِذَا سَجَدُوا
فَلْيَكُوْنُوْا مِنْ وَّرَآئِكُمْ وَلْتَأْتِ طَآئِفَةٌ اٰخَرٰى لَمْ
يُصَلُّوْا فَلْيُصَلُّوْا مَعَكَ وَلْيَأْخُذْ وَاَسْلِحَتْهُمْ وَاَسْلِحَتْهُمْ
وَالَّذِيْنَ كَفَرُوْا لَوْ تَغْفُلُوْنَ عَنْ اَسْلِحَتِكُمْ وَاَمْنَتِكُمْ
فَيَبْسِلُوْنَ عَلَيْكُمْ مَّقِيْلَةً وَاجِدَةً وَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ
اِنْ كَانَ بِكُمْ اَذًى مِنْ مَّطَرٍ اَوْ كُنْتُمْ فَرِحْتُمْ اَنْ تَضَعُوْا
اَسْلِحَتَكُمْ وَخَذْتُمْ وَاَحْذَرَكُمْ اِنَّ اللّٰهَ اَعَدَّ لِلْكَافِرِيْنَ
عَذَابًا مُّبِيْنًا ۝۱۰۴

فَاِذَا قَضَيْتُمُ الصَّلَاةَ فَادْكُرُوا اللّٰهَ قِيَمًا وَقُوْدًا وَعَلَى
جُنُوْبِكُمْ فَاِذَا اَطْمَأْنَنْتُمْ فَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ ۝۱۰۵
الصَّلَاةُ كَانَتْ عَلَى الْمُؤْمِنِيْنَ كِتَابًا مَّقْوُوْمًا ۝۱۰۶

بے شک نماز مومنین دے اتے وقت تے پڑھن فرض کیتی گئی۔

۱۰۵۔ لتسا دشمن قوم کول بھن وچ ڈھلے نہ تھیو نہ تہاکول تکلیف تھیدی ۽ تے انہیں کول دی تکلیف تھیدی ۽ جیویں تہاکول تکلیف تھیدی ۽ تے لتسا اللہ کنیں او امید رکھدے ۽ جیویں او نہیں رکھیندے۔ بے شک اللہ سیس بہوں چاٹن والا تے بہوں سیانا ۽۔

۱۰۶۔ بے شک اساں تہاڈو سچی کتاب لہائی ۽ تاں ہر تون لوکس وچ فیصلہ کریں جو اللہ نیکوں ڈکھائے۔ تے تون خیانت کرن والیں دلوں جھڑا کرن والا نہ بن۔

۱۰۷۔ تے اللہ کنیں بخشش منگ۔ بے شک اللہ بہوں بخشش والا تے ول ول رم کرن والا ۽۔

۱۰۸۔ تون انہیں لوکس دی طرفوں نہ بھڑ جیرے اپنے آپ نال خیانت کریندن۔ بے شک اللہ سیس پسند نہیں کریں جیہا بہوں خیانت کرن والا تے بہوں گنہگار بے۔

۱۰۹۔ او لوکس کنیں تے لکدن تے اللہ سیس کنیں نیں لک سکدے۔ اللہ سیس انہیں دے نال ہوندے جیرے دیلے اورات کول مشورے کرن وچ گزیریندن جینکوں اللہ سیس پسند نہیں کریں تے جو کجھ او کریندن اللہ سیس انہیں کول دہیٹن والا ۽۔

۱۱۰۔ سنا لتسا اوھے ہوتے جیرے انہیں دی طرفوں دنیا دی زندگی وچ جھڑا کریندے ۽ قیامت دے ڈینہہ انہیں دی طرفوں اللہ سیس نال کول جھڑا کرے یا انہیں دی کون حفاظت کرن والا ہوسی۔

۱۱۱۔ تے جیہا شخص برائی کریندے یا اپنے آپ تے ظلم کریندے ول اللہ سیس کنیں معافی منگ گھندے او اللہ سیس

وَلَا تَهِنُوا فِي ابْتِغَاءِ الْقَوْمِ إِنْ تَكُونُوا تَأْلَمُونَ فَأَنْتُمْ يَا قَوْمِ لَكَا تَأْلَمُونَ وَتَرْجُونَ مِنَ اللَّهِ مَا لَا يَرْجُونَ وَكَانَ اللَّهُ عَلِيمًا حَكِيمًا ﴿١٠٥﴾

إِنَّا أَنْزَلْنَا إِلَيْكَ الْكِتَابَ بِالْحَقِّ لِتَحْكُمَ بَيْنَ النَّاسِ بِمَا أَرَاكَ اللَّهُ وَلَا تَكُنْ لِلْخَائِنِينَ خَصِيمًا ﴿١٠٦﴾

وَاسْتَغْفِرِ اللَّهُ إِنْ اللَّهُ كَانَ عَفُورًا رَحِيمًا ﴿١٠٧﴾

وَلَا تُجَادِلْ عَنِ الَّذِينَ يَخْتَلُونَ أَنْفُسَهُمْ إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ مَنْ كَانَ خَوَافًا أَتِيًّا ﴿١٠٨﴾

يَسْتَخْفُونَ مِنَ النَّاسِ وَلَا يَسْتَخْفُونَ مِنَ اللَّهِ وَهُوَ مَعَهُمْ إِذْ يُبَيِّتُونَ مَا لَا يَرْفَعُ مِنَ الْقَوْلِ وَكَانَ اللَّهُ بِمَا يَعْمَلُونَ عَظِيمًا ﴿١٠٩﴾

هَآئِنْتُمْ هَآؤَآءِ جَدَلْتُمْ عَنْهُمْ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا فَمَنْ يُجَادِلِ اللَّهَ عَنْهُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ أَمْ مَنْ يَكُونُ عَلَيْهِمْ وَكِيلًا ﴿١١٠﴾

وَمَنْ يَعْمَلْ سُوءًا أَوْ يَظْلِمْ نَفْسَهُ ثُمَّ يَسْتَغْفِرِ اللَّهَ يَجِدِ اللَّهَ عَفُورًا رَحِيمًا ﴿١١١﴾

کوں بہوں بخشش والا تے مہربان پیسی۔

۱۱۲۔ تے جیرھا شخص گناہ کریندے اوندی سزا اونکوں آپ کوں بلسی تے اللہ سیئں بہوں جائن والا تے بہوں سیانہ ۱۱۳۔ تے جیرھا شخص خطا کرے یا گناہ کرے تے دل اوندا الزام کہیں بے قصور تے لاپڑیوے اوں بہوں وڈا بہتان تے کھلا کھلا گناہ اپنے ذمے لاگدھے۔

۱۱۴۔ تے جے اللہ دافضل تے اوندی رحمت تیبے اتے نہ ہوندی تے انہیں وچوہک ٹولہ تیکوں ہلاک کرن ڈالکا ارادہ کر چکیا ہا۔ او اپنے سوا بیا کہیں کوں ہلاک نہیں کر سگدے تے نہ تیبڈا کچھ وگاڑ سگدن۔ اللہ سیئں تیبے اتے کتاب تے حکمت لہائی تے تیکوں سکھائے سی جوتوں نہ جائنڈا ہانویں تے تیبے اتے اللہ سیئں دا بہوں وڈا فضل ہا۔

۱۱۵۔ انہیں دے ٹک کے صلاحیں کرن وچ کوئی زیادہ چنگائی کاہ نیئں سوائے ایندے جیرھا صدقے دی صلاح ڈیوے یا چنگے کم دی یا لوکس وچ صلح صفائی دی تے اے کم جیرھا وی اللہ دی رضا کیستے کر لسی اسان اونکوں جلدی بہوں وڈا اجر ڈیسیوں۔

۱۱۶۔ تے جیرھا ہدایت ظاہر تھیون دے بعد رسول نال جھڑا کر لسی تے مومنین دے سوا پے رستے تے ٹرسی اسان اوں کوں اڈاہیں پھیر ڈیسیوں جتنے او پھرسی تے دلا اوں کوں دوزخ وچ سٹیسوں تے اے بہوں گندا ٹکاڑو۔

۱۱۷۔ بے شک اللہ سیئں شرک کوں نیئں بخشندے ایندے سوا جیندے چاہی پے گناہ بخش ڈیسی تے جیرھا اللہ نال شرک کریندے او ڈاڈا گمراہ۔

۱۱۸۔ او اوندے سوا مادیں کوں سببیدن (خدا بنیدن)

وَمَنْ يَكْسِبْ إِثْمًا فَإِنَّمَا يَكْسِبُهُ عَلَى نَفْسِهِ وَكَانَ اللَّهُ عَلِيمًا حَكِيمًا ﴿۱۱۲﴾

وَمَنْ يَكْسِبْ خَطِيئَةً أَوْ إِثْمًا ثُمَّ يَرْمِهَا فَيَتَوَلَّى الْإِثْمَ الَّذِي هُوَ مِثْلُ خَيْبٍ ۚ لَّئِنْ لَمْ يَنْتَهِ عَنِ الْفَعْلِ لَشَرَّ لَكَ ۚ وَكَانَ اللَّهُ ذُو فَضْلٍ لَّكَ ۚ ﴿۱۱۳﴾

وَلَوْلَا فَضْلُ اللَّهِ عَلَيْكَ وَرَحْمَتُهُ لَهَيَّتَ طَائِفَةٌ مِّنْهُمْ أَنْ يُضِلُّوكَ وَمَا يُضِلُّونَ إِلَّا أَنْفُسَهُمْ وَكَأَيُّ ضَلٍُّ وَلَئِنْ لَمْ يَنْتَهِ عَنِ الْفَعْلِ لَشَرَّ لَكَ ۚ وَكَانَ اللَّهُ ذُو فَضْلٍ لَّكَ ۚ ﴿۱۱۴﴾

لَا خَيْرَ فِي كَثِيرٍ مِّنْ نَّجْوَاهُمْ إِلَّا مَنْ أَمَرَ بِصَدَقَةٍ أَوْ مَعْرُوفٍ أَوْ إِصْلَاحٍ بَيْنَ النَّاسِ وَمَنْ يَفْعَلْ ذَلِكَ ابْتِغَاءَ مَرْضَاتِ اللَّهِ فَسَوْفَ نُؤْتِيهِ أَجْرًا عَظِيمًا ﴿۱۱۵﴾

وَمَنْ يُشَاقِقِ الرَّسُولَ مِن بَعْدِ مَا تَبَيَّنَ لَهُ الْهُدَىٰ وَيَتَّبِعْ غَيْرَ سَبِيلِ الْمُؤْمِنِينَ لُوَلِّهِ مَا تَوَلَّىٰ وَنُصْلِهِ جَهَنَّمَ ۖ وَسَاءَتْ مَصِيرًا ﴿۱۱۶﴾

إِنَّ اللَّهَ لَا يَغْفِرُ لِمَنْ يَشْرِكْ بِهِ وَيَغْفِرُ مَا دُونَ ذَلِكَ لِمَنْ يَشَاءُ ۚ وَمَنْ يُشْرِكْ بِاللَّهِ فَقَدْ ضَلَّ ضَلَالًا بَعِيدًا ﴿۱۱۷﴾

إِنْ يَدْعُونَ مِن دُونِهِ إِلَّا إِنْسَانًا أَوْ يَدْعُونَ إِلَٰهَ سَاطِنًا لَّا يَقْدِرُ ﴿۱۱۸﴾

تے او محض مردود شیطان کوں سیلیندن۔

۱۱۹۔ اللہ اوں کوں لعنت کیتی ۷ تے اوں آکھئے میں تیلے بندیں وچ ہک حصہ ضرور پکڑ لیاں۔

۱۲۰۔ تے انہیں کوں ضرور گمراہ کر لیاں تے انہیں کوں امیدیاں ڈولیاں تے انہیں کوں حکم ڈولیاں او جانوئیں دے کن کپیسن تے انہیں کوں حکم ڈولیاں تے او اللہ دی خلقت کوں بدل ڈالین۔ تے جیڑھا اللہ دے بجائے شیطان کوں سنگتی پٹیندے او بہوں گھاٹے وچ۔

۱۲۱۔ او انہیں کوں وعدے بُہیندے تے امیدیاں بدھوندے انہیں نال او شیطان دوکھے دے سوا کوئی وعدہ نہیں کریںدا۔
۱۲۲۔ اے لوک جنہیں داکٹرنہ دوزخ تے لوں کنیں بھیج نہیں سگدے۔

۱۲۳۔ تے جیڑھے لوک ایمان گھن آئے تے نیک اعمال کیتے اساں انہیں کوں ضرور استغیہ باغیں وچ داخل کر لیں جنہیں وچ نہراں وندین او انہیں وچ ہمیشہ رہسن۔ اللہ دا وعدہ سچا ۷۔ اللہ کنیں زیادہ سچی گل کیندی تھی سگدی ۷۔

۱۲۴۔ نہ تہا دی خواہشیں تے نہ اہل کتاب دی خواہشیں دے مطابق تھیں جیڑھا برائی کر لیں او نہ بدلہ ڈتا ویسی۔ تے اللہ دے سوا کہیں کوں دوست نہ پئسن تے امدادی۔

۱۲۵۔ جیڑھا نیک اعمال کر لیں او جوان ہرے یا تربیت تے ہون مومن او بہشت وچ داخل تھیں تے انہیں تے پنڈ دی بگڑ دے جیڑھا دی علم نہ کیا ویسی۔

۱۲۶۔ اوں کنیں زیادہ چنگا دین کیندا ۷ جیں چنگا کم کیتے تے اپنے آپ کوں اللہ دے سپرد کرتے تے ابراہیم جیڑھا ہک خدا کوں منیندا او دے دین دے پچھ چلن۔ تے اللہ تے ابراہیم کوں دوست بنا گدھا ۷۔

لَعْنَهُ اللَّهُ وَقَالَ لَا تَخْذَنْ مِنْ عِبَادِكْ نَصِيْبًا مِّمَّا كَفَرُوا ۝۱۱۹

وَلَا صَلَٰهُمْ وَلَا مَعِيَّتَهُمْ وَلَا مَرْئِيَّتَهُمْ فَلْيَكْفُرْ ۝۱۲۰
اِذَا نَالَ الْاِنْعَامَ وَلَا مَرْئِيَّتَهُمْ فَلْيَكْفُرْ ۝۱۲۱
وَمَنْ يَتَّخِذِ الشَّيْطٰنَ وَلِيًّا قَدْ دُوِّنَ لِلّٰهِ فَقَدْ خَسِرَ خُسْرٰنًا مُّبِيْنًا ۝۱۲۲

يَعِدُهُمْ وَيُوعِيْهِمْ وَمَا يَعِدُهُمُ الشَّيْطٰنُ اِلَّا عُرُوْرًا ۝۱۲۳
اُولٰٓئِكَ مَا لَهُمْ جَهَنَّمُ وَلَا يَجِدُوْنَ عَنْهَا مَخِيْصًا ۝۱۲۴

وَالَّذِيْنَ اٰمَنُوْا وَعَمِلُوا الصّٰلِحٰتِ سَنُدْخِلُهُمْ جَنَّٰتٍ تَجْرٰى مِنْ تَحْتِهَا الْاَنْهٰرُ خٰلِدِيْنَ فِيْهَا اَبَدًا وَعِنْدَ اللّٰهِ حَقًّا وَمَنْ اَصْدَقُ مِنَ اللّٰهِ قِيْلًا ۝۱۲۵

لَيْسَ بِاَمَانِيَّتِكُمْ وَلَا اَمَانِيْ اَهْلِ الْكِتٰبِ مَنْ يَعْمَلْ سُوْٓءًا يَّجْزِ بِهٖ وَلَا يَجِدْ لَهُ مِنْ دُوْنِ اللّٰهِ وَلِيًّا ۝۱۲۶

وَمَنْ يَعْمَلْ مِنَ الصّٰلِحٰتِ مِنْ ذَكَرٍ اَوْ اُنْثٰى وَهُوَ مُؤْمِنٌ فَلَوْلِكَ يَدْخُلُوْنَ الْجَنَّةَ وَلَا يُظْلَمُوْنَ نَقِيْرًا ۝۱۲۷

وَمَنْ اَحْسَنُ دِيْنًا مِّمَّنْ اَسْلَمَ وَجْهَهٗ لِلّٰهِ وَهُوَ مُحْسِنٌ وَاسْتَبَعَ مِلَّةَ اِبْرٰهِيْمَ حَنِیْفًا وَاتَّخَذَ اللّٰهُ اِبْرٰهِيْمَ حَبِيْبًا ۝۱۲۸

وَلِلّٰهِ مَا فِي السَّمٰوٰتِ وَمَا فِي الْاَرْضِ وَكَانَ اللّٰهُ
بِكُلِّ شَيْءٍ مُّحِيطًا ۝۱۸

۱۸

وَيَسْتَفْتُونَكَ فِي النِّسَاءِ قُلِ اللّٰهُ يَفْتِيكُمْ فِيْهِنَّ وَ
مَا يَنْتَظِرُ عَلَيْكُمْ فِي الْكِتٰبِ فِيْ نِسَاءِ النِّسَاءِ الَّتِي لَا
تُؤْتُوْنَهُنَّ مَا كَتَبَ لَهُنَّ وَتَرْغَبُوْنَ اَنْ تَنْكِحُوْهُنَّ
وَالْمُسْتَضْعِفِيْنَ مِنَ الْوِلْدَانِ اَنْ يَّقُوْمُوا لِلْيَتٰمٰ
بِالنِّسْبِ وَمَا تَفْعَلُوْا مِنْ خَيْرٍ فَاِنَّ اللّٰهَ كَانَ بِهٖ
عَلِيْمًا ۝۱۹

۱۹

وَلَا اِمْرَاةٌ خَافَتْ مِنْ بَعْلِهَا نُشُوزًا اَوْ اِعْرَاضًا
فَلَا جُنَاحَ عَلَيْهِمَا اَنْ يَّصْلِحَا بَيْنَهُمَا صُلْحًا وَالصُّلْحُ
خَيْرٌ وَّ اُخْضِرْتَ الْاَنْفُسَ الشُّجْرَ وَاِنْ نَحْسَبُوْا
وَنَتَّقُوْا فَاِنَّ اللّٰهَ كَانَ بِمَا تَعْمَلُوْنَ خَبِيْرًا ۝۲۰

وَلَنْ تَسْتَطِيْعُوْا اَنْ تَعْلَمُوْا بَيْنَ النِّسَاءِ وَلَوْ حَرَصْتُمْ
فَلَا يَسْلُوْا كُلَّ اَنْثٰى لِّمَلَلِ قُلُوْبِهَا كَالْمَعْلُوْقَةِ وَاِنْ
تُصْلِحُوْا وَتَتَّقُوْا فَاِنَّ اللّٰهَ كَانَ غَفُوْرًا رَّحِيْمًا ۝۲۱

وَاِنْ يَتَفَرَّقَا يَغِيْثِ اللّٰهُ كُلًّا مِنْ سَعَتِهٖ وَكَانَ اللّٰهُ
وَاسِعًا حَكِيْمًا ۝۲۲

وَلِلّٰهِ مَا فِي السَّمٰوٰتِ وَمَا فِي الْاَرْضِ وَلَقَدْ وَصَّيْنَا
الَّذِيْنَ اٰتَيْنَا الْكِتٰبَ مِنْ قَبْلِكُمْ وَاِيَّاكُمْ اَنْ اتَّقُوا اللّٰهَ
وَاِنْ تَكْفُرُوْا فَاِنَّ لِلّٰهِ مَا فِي السَّمٰوٰتِ وَمَا فِي الْاَرْضِ

۱۲۷۔ جو کچھ آسمانیں تے زمین وچ او اللہ دے۔ اللہ سب پر
چیز دا پورا پورا علم رکھیندے۔

۱۲۸۔ ترمیمیں دے بارے وچ لوک تیں کنیں پچھن توں آکھ
اللہ سب انہیں دے بارے وچ تہا کوں اجازت دے
چکے تے کتاب وچ تہا کوں پڑھ کے سنایا گئے انہیں ہم ترمیمیں
دے بارے وچ جنہیں کوں تہا توہ نہ دیندے انہیں دے مقرر تھے ہوئے
حق تے تہاں چاہندے ہر انہیں نال نکاح کرو تے بالیں
وچو چیزے کمزورن (لے وی کم ہا) جو تہاں تہاں نال انصاف
کرو۔ جو تہاں چو گائی کر لیسو بے شک اللہ سب اوں کوں
بڑا دھا جانڈے۔

۱۲۹۔ جسے کہیں زال کوں اپنے پیسے بدسلوکی دا ڈر ہو رہے
تے بے پرواہی داتے انہیں بڑیاں نے کوئی گناہ نہیں جو او
صلح کر گھمن تے صلح چہنگی ہ۔ دیں وچ شومائی پیدا کر ڈنی
گئی ہ جسے تہاں کم کرو تے اللہ کنیں بڑو بے شک اللہ جو
تہاں کریندے ہ اوں کنیں با خبر۔

۱۳۰۔ تے تہاں زالیں دے بارے وچ اصلو انصاف توہ
کر سگدے تہاں جتنی وی کوشش کرو۔ تہاں ہک دو اصلو نہ
جھک و نہ جوتے ہی کوں ادھ وچ لڑکا کھڑا رہے تہاں آپت
وچ صلح کر گھمتے تقویٰ اختیار کرو تے بے شک اللہ بہرں
بخشن والا تے مہربان۔

۱۳۱۔ جسے او بڑیاں انجوائے تھی وچن تے اللہ سب ہر کہیں
کوں فراخی دے کے امیر کر ڈیسی تے اللہ سب بہرں وسعت
ڈیون والا ہ۔ بہرں سیانا ہ۔

۱۳۲۔ تے جو کچھ آسمانیں تے زمین وچ او اللہ دے۔ تہا بڑے
کنیں پہلے جنہیں کوں کتاب بڑی گئی ہائی تے تہا کوں دی تاکید
حکم ہوتا ہ جو اللہ کنیں بڑو۔ نے جسے انکار کر لیسو تے بے شک جو

وَكَانَ اللَّهُ غَنِيًّا حَمِيدًا ﴿١٣١﴾

کچھ آسمانیں تے زمین و بچ او اللہ سیئیں داہ۔ تے اللہ سیئیں
بے نیاز تے تعریف کیا گئے۔

وَلِلَّهِ مَا فِي السَّمٰوٰتِ وَمَا فِي الْاَرْضِ وَكَفَىٰ بِاللّٰهِ
وَكَدًّا ﴿١٣٢﴾

۱۳۲۔ تے جو کچھ آسمانیں تے زمین و بچ او اللہ داہ تے اللہ سیئیں
کافی کارساز۔

اِنْ يَشَاْءْ يُذْهِبْكُمْ اَيُّهَا النَّاسُ وَيَاْتِ بِاٰخَرِيْنَ
وَكَانَ اللّٰهُ عَلَىٰ ذٰلِكَ قَدِيْرًا ﴿١٣٣﴾

۱۳۳۔ تے او چاہے تے تہا کوں و بچا بڑیوے تے نہیں کوں
گن آوے تے اللہ سیئیں ایندے اتے قادر۔

مَنْ كَانَ يَرْيِدْ ثَوَابَ الدُّنْيَا فَعِنْدَ اللّٰهِ ثَوَابُ الدُّنْيَا
وَالْآٰخِرَةِ وَكَانَ اللّٰهُ سَبِيْعًا بَصِيْرًا ﴿١٣٤﴾

۱۳۴۔ جیڑھا شخص دنیا دا بدل چاہندے تے اللہ دے کو بہو
دنیا دا ثواب دی ہے تے آخرت دا وی ہ۔ اللہ سیئیں بہوں
سُٹن والاہ تے بیکسٹ والاہ۔

يٰۤاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا كُوْنُوْا قَوْمِيْنَ بِالْقِسْطِ شٰهَدَآءُ
لِلّٰهِ وَلَوْ عَلٰى اَنْفُسِكُمْ اَوْ الْوَالِدِيْنَ وَالْاَقْرَبِيْنَ ؕ اِنْ
يَكُنْ غَنِيًّا اَوْ فَقِيْرًا فَاِنَّ اللّٰهَ اَوَّلٰى بِهَمَّا قَلًّا تَتَّبِعُوْا
الْهُدٰى اَنْ تَعْدِلُوْا ؕ وَاِنْ تَلَوْا اَوْ تَعْرَضُوْا فَاِنَّ اللّٰهَ
كَانَ بِمَا تَعْمَلُوْنَ خَبِيْرًا ﴿١٣٥﴾

۱۳۵۔ اے ایمان والو! تم انصاف تے قائم رہ کے اللہ کیسے
گواہ بنو جو بھانویں او گواہی تہا بڑے اپنے یا ما پیر یا سیکیں
دے خلاف ہوے۔ جے او امیر ہوے یا غریب۔ اللہ سیئیں
انہیں ڈوناہیں دا زیادہ غیر خواہ۔ تے تساں کہیں خواہش دی
پیروی نہ کرو جو تساں انصاف کرو۔ جے تساں لکسویا کنڈ
کر لیسو تے بے شک اللہ سیئیں جو تساں کریندے، باخبر۔

يٰۤاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا اٰمِنُوْا بِاللّٰهِ وَرَسُوْلِهِ الْكَتٰبِ الَّذِيْ
نَزَلَ عَلٰى رَسُوْلِهِ الْكَتٰبِ الَّذِيْ اَنْزَلَ مِنْ قَبْلُ وَمَنْ
يَكْفُرْ بِاللّٰهِ وَمَلٰٓئِكَتِهٖ وَكِتٰبِهٖ وَرَسُوْلِهٖ وَاَيُّوْمِ الْاٰخِرَةِ فَقَدْ
ضَلَّ سَلٰلًا بَعِيْدًا ﴿١٣٦﴾

۱۳۶۔ اے مومنو! تمساں ایمان گن آو اللہ تے اللہ تے اللہ تے
رسول تے اول کتاب تے جیڑھی او اپنے رسول تے
لہائی ہ۔ تے اول کتاب تے جیڑھی ایں کیں پہلے لہائی گئی
ہائی۔ جیڑھا انکار کریندے اللہ دا تے فرشتیں دا تے
اوندے کتابیں دا تے رسولیں دا تے آخرت دے ڈینہہ دا
تے او پرے درجے دی گمراہی و بچ۔

اِنَّ الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا ثُمَّ كَفَرُوْا ثُمَّ اٰمَنُوْا ثُمَّ كَفَرُوْا ثُمَّ اٰزَدُوْا كُفْرًا
لَّهُمْ يَكُنْ اللّٰهُ لِبَعْضِهِمْ كَرُمًا وَّلَا يَهْدِيْهُمْ سَبِيْلًا ﴿١٣٧﴾

۱۳۷۔ بے شک او لوک جیڑھے ایمان گن آئے تے
ول انکار کر ڈتے ول ایمان گن آئے تے ول انکار کر ڈتا
تے ول انکار و بچ و دھ گئے اللہ انہیں کوں اصول معاف نہ کر لسی
تے نہ انہیں کوں سدھارستہ ڈھلکسی۔

يٰۤاَيُّهَا الْمُنٰفِقِيْنَ اِنَّ لَهُمْ عَذٰبًا اَلِيْمًا ﴿١٣٨﴾

۱۳۸۔ توں منافقین کوں اے جہنم ڈے جو بے شک

انہیں کہتے دکھ لڑیوں والا عذاب۔

۱۴۰۔ جیرے لوک کافریں کوں سبکتی پٹیندن مومنین کوں چھوڑ کے۔ کیا او انہیں کنیں عزت چاہندن بے شک عزت ساری اللہ دے ہتھ ورج۔

۱۴۱۔ کتاب ورج تہاڑے اتے اے حکم ہلٹے سی بوتساں جڈاں سٹوہ اللہ دی آیتیں دا انکار تھیندا پئے تے انہیں نال مذاق تھیندا پئے تے تساں انہیں نال نہ بہو جے تیئں او پی گال شروع کر ڈیون۔ نہ تے تساں وی ادیں تھی ویسور بے شک اللہ سیئں منافقین تے کافریں کوں دوزخ ورج کھٹا کر لسی۔

۱۴۲۔ جیرے تہاڑی تباہی دا انتظار پئے کریندن جے تہا کوں اللہ دلو فتح ملے تے او اہدن کیا اساں تہاڑے نال نہ ہا سے تے جے کافریں دے حصے دج فتح آوے تے اہدن اساں تہاڑے اتے غالب نہ آگئے ہا سے تے تہا کوں اساں مومنین کنیں بچائے اللہ سیئں قیامت دے ڈینہہ تہاڑے درسیان فیصلہ کر لسی تے اللہ سیئں کافریں کوں مومنین تے اصلو غلبہ نہ ڈیسی۔

۱۴۳۔ بے شک منافق اللہ سیئں کوں دھوکا ڈیون چاہندن تے انہیں کوں دھوکے دی سزا ڈیسی۔ تے جڈاں او کھڑے تھیندن نماز کہتے تے سستی نال کھڑے تھیندن تے اولوکیں کوں بڑھلیندن تے اللہ سیئں کوں تھوڑا یاد کریندن۔

۱۴۴۔ او ڈپ ڈپ ورج رہندن نہ انہیں دو نہ انہیں دو تے جیکوں اللہ سیئں ہلاک کرے توں اونڈے بچن دا کوئی رستہ نہ پئیس۔

۱۴۵۔ اے ایمان والو تساں کافریں کوں سبکتی نہ بناؤ مومنین کوں چھوڑ کے کیا تساں اللہ کوں اپنے غلامن کھلی کھلی دلیل ڈیندے ع۔

الَّذِينَ يَتَّخِذُونَ الْكَافِرِينَ أَوْلِيَاءَ مِنْ دُونِ
الْمُؤْمِنِينَ يُبْتَغُونَ عِنْدَهُمُ الْعِزَّةَ فَإِنَّ الْعِزَّةَ
لِلَّهِ جَمِيعًا ﴿۱۴۰﴾

وَقَدْ نَزَّلَ عَلَيْكَ فِي الْكِتَابِ أَنْ إِذَا سَعَيْتُمْ إِلَى اللَّهِ
يُكْفَرُ بِهَا وَيُسْتَهْزَأُ بِهَا فَلَا تَتَعَدُّوْا مَعَهُمْ
حَتَّى يَخُوضُوا فِي حَدِيثٍ غَيْرِهِ ۚ إِنَّكُمْ إِذًا مِثْلُهم
إِنَّ اللَّهَ جَامِعُ الْمُنَافِقِينَ وَالْكَافِرِينَ فِي جَهَنَّمَ
جَمِيعًا ﴿۱۴۱﴾

الَّذِينَ يَكْرَهُونَ يُكْفَرُونَ بِكُمْ فَإِنْ كَانَ لَكُمْ فَتْحٌ مِنَ اللَّهِ
قَالُوا لَمْ نَكُنْ مَعَكُمْ وَإِنْ كَانَ لِلْكَافِرِينَ نَصِيبٌ
قَالُوا لَمْ نَسْتَحِذْكُمْ عَلَيْهِمْ وَنَتَعَدُّكُمْ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ
فَاللَّهُ يَحْكُمُ بَيْنَكُمْ يَوْمَ الْقِيَمَةِ وَلَنْ يَجْعَلَ اللَّهُ
لِلْكَافِرِينَ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ سَبِيلًا ﴿۱۴۲﴾

إِنَّ الْمُنَافِقِينَ يُخَادِعُونَ اللَّهَ وَهُوَ خَادِعُهُمْ وَإِذَا
قَامُوا إِلَى الصَّلَاةِ قَامُوا كَسَالًا يُرَاءُونَ النَّاسَ
وَلَا يَذْكُرُونَ اللَّهَ إِلَّا قَلِيلًا ﴿۱۴۳﴾

مَذْهَبَيْنِ بَيْنَ ذَلِكَ إِلَى هَؤُلَاءِ وَلَا إِلَى هَؤُلَاءِ
وَمَنْ يُضِلِلِ اللَّهُ فَلَنْ يَهْدِيَهُ سَبِيلًا ﴿۱۴۴﴾

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَتَّخِذُوا الْكَافِرِينَ أَوْلِيَاءَ مِنْ
دُونِ الْمُؤْمِنِينَ أَتُرِيدُونَ أَنْ تَجْعَلُوا اللَّهَ عَدُوَّكُمْ
سُلْطَانًا قَبِيضًا ﴿۱۴۵﴾

إِنَّ الْمُنَافِقِينَ فِي الذِّكْرِ الْأَسْفَلِ مِنَ النَّارِ وَلَنْ تَجِدَ لَهُمْ نَصِيرًا ﴿٥٦﴾

إِلَّا الَّذِينَ تَابُوا وَأَصْلَحُوا وَاعْتَصَمُوا بِاللَّهِ وَأَخْلَصُوا دِينَهُمْ لِلَّهِ فَأُولَٰئِكَ مَعَ الْمُؤْمِنِينَ وَسَوْفَ يُؤْتِي اللَّهُ الْمُؤْمِنِينَ أَجْرًا عَظِيمًا ﴿٥٧﴾

مَا يَفْعَلُ اللَّهُ بِعَذَابِكُمْ إِنْ شَكَرْتُمْ وَآمَنْتُمْ وَكَانَ اللَّهُ شَاكِرًا عَلِيمًا ﴿٥٨﴾

لَا يُحِبُّ اللَّهُ الْجَهْرَ بِالسُّوءِ مِنَ الْقَوْلِ إِلَّا سِرًّا مِّنْ ظُلُمٍ وَكَانَ اللَّهُ سَمِيعًا عَلِيمًا ﴿٥٩﴾

إِنْ تُبْدُوا خَيْرًا أَوْ تُخَفُّوهُ أَوْ تُعْفَوْا عَنْ سُوءٍ فَإِنَّ اللَّهَ كَانَ عَفُوًّا قَدِيرًا ﴿٦٠﴾

إِنَّ الَّذِينَ يَكْفُرُونَ بِاللَّهِ وَرُسُلِهِ وَيُرِيدُونَ أَن يُفَرِّقُوا بَيْنَ اللَّهِ وَرُسُلِهِ وَيَقُولُوا نُؤْمِنُ بِبَعْضٍ وَنَكْفُرُ بِبَعْضٍ وَيُرِيدُونَ أَن يَتَّخِذُوا بَيْنَ ذَلِكَ سَبِيلًا ﴿٦١﴾

أُولَٰئِكَ هُمُ الْكَافِرُونَ حَقًّا وَأَعْتَدْنَا لِلْكَافِرِينَ عَذَابًا مُّهِينًا ﴿٦٢﴾

وَالَّذِينَ آمَنُوا بِاللَّهِ وَرُسُلِهِ وَلَمْ يُفَرِّقُوا بَيْنَ أَحَدٍ مِنْهُمْ أُولَٰئِكَ سَوْفَ يُؤْتِيهِمْ أَجْرُهُمْ وَكَانَ اللَّهُ غَفُورًا رَّحِيمًا ﴿٦٣﴾

۱۴۶۔ بے شک منافق جہنم دی شہوہ ورج ہوسن تے توں انہیں دا اصلو کوئی امدادی نہ پئیس۔

۱۴۷۔ سولے اونرے جبرہا توبہ کرے تے اصلاح کرے تے اللہ سیس نال چہر یا رہ و پنے تے اپنے دین کوں اللہ کیے خالص کر گھنے لے لوک مومنین وچ شامل ہن تے اللہ سیس مومنین کوں منور و بڑا جڑ لیس۔

۱۴۸۔ جے تسان شکر کرتے ایمان گمن آؤ تے اللہ تہاکوں عذاب بڑے کے کیا کر لیس تے اللہ سیس بہوں قدر کرٹ والا تے بہوں چاٹنی والا۔

۱۴۹۔ اللہ سیس بری ہال دے ظاہر کرٹ کوں پسند نہیں کریندا۔ باجیندے اتے ظلم کیسا گیا ہووے۔ تے اللہ سیس بہوں سٹن والا تے چاٹنی والا۔

۱۵۰۔ جے تسان کہیں نیکی کوں ظاہر کرو یا اوں کوں لکاو یا برائی کوں معاف کرو تے بے شک اللہ سیس بہوں معاف کرٹ والا تے بہوں قدرت والا۔

۱۵۱۔ بے شک جبرہے لوک اللہ تے اونرے رسولیں دا انکار کریندن تے او چاہندن جو اللہ تے رسولیں دے درمیان نکمیا کرن تے او آہدن جو اسان کچھ کوں میندے ہیں تے کچھ دا انکار کریندے ہیں تے او چاہندن جو او وچکار لا راہ پکڑن۔

۱۵۲۔ ایسھے لوک پکے کافرن تے اسان کافریں کیسے ذلیل کرٹ والا عذاب تیار کیا ہوئے۔

۱۵۳۔ تے جبرہے اللہ تے اونرے رسولیں کوں مینندن تے انہیں وچ کہیں دے درمیان فرق نہیں کریندے ایسھے لوکن جڑا نہیں کوں انہیں دابہ ضرور پڑ لیس تے اللہ سیس بہوں بخش والا تے مہربان۔

يَسْأَلُكَ أَهْلُ الْكِتَابِ أَنْ تُنَزِّلَ عَلَيْهِمْ كِتَابًا مِّنَ السَّمَاءِ فَقَدْ سَأَلُوا مُوسَىٰ أَكْبَرَ مِنْ ذَلِكَ فَقَالُوا أَرِنَا اللَّهَ جَهْرَةً فَأَخَذَتْهُمُ الصَّعِقَةُ يُظْلِمُهُمْ ثُمَّ اتَّخَذُوا الْعِجْلَ مِن بَعْدِ مَا جَاءَهُمُ الْبَيِّنَاتُ فَعَفَوْنَا عَنْ ذَلِكَ وَأَتَيْنَا مُوسَىٰ سُلْطٰنًا مُّبِينًا ﴿۵۴﴾

۱۵۴۔ تیس کہیں پچھدیں اہل کتاب جو توں انہیں تے آسمان کہیں کتاب لہا اے وی کچھ نہیں موسیٰ کہیں تے اس کہیں وی وڈا سوال کیتا ہا نیں تے انہیں آکھیا ہا جو ساکوں اللہ دکھا ظاہر ظہور تے انہیں دی ظلم دی وجر کہیں انہیں کوں ہلاک کرن وائے عذاب پکڑ گدھا۔ ول انہیں گاہے کوں (معبود) بنا گدھا ایندے بعد جو انہیں کہیں کھلے کھلے نشان آچکے ہن پچھیں اسان انہیں کوں معاف کر دتا تے اسان موسیٰ کوں کھلا کھلا غلبہ ڈتا۔

وَرَفَعْنَا فَوْقَهُمُ الطُّورَ بِبَيِّنَاتٍ لَهُمْ وَ قُلْنَا لَهُمْ ادْخُلُوا الْبَابَ سُجَّدًا وَقُلْنَا لَهُمْ لَا تَعْدُوا فِي السَّبْتِ وَأَخَذْنَا مِنْهُمْ مِّثْقًا غَلِيظًا ﴿۵۵﴾

۱۵۵۔ تے اسان انہیں کہیں لپکا وعدہ گھنیں دینے طور پہاڑ کوں انہیں دے اتے کھڑا کیتا تے اسان انہیں کوں آکھیا جو تساں اس دروازے وچ آکھن مندرے ہرئیں پہہ و نچرتے اسان انہیں کوں آکھیا جو تساں حد کہیں نہ ودھو چھن چھن دے معاملے وچ تے اسان انہیں کہیں لپکا وعدہ گھن گدھا ہا۔

فَبِمَا نَقْضِهِم مِّثْقًا فَهْمُ وَ كَفَرِهِمْ بِآيَاتِ اللَّهِ وَقَتْلِهِمُ الْأَنْبِيَاءَ بَغْيًا وَ حَقِّ قَوْلِهِمْ قُلُوبُنَا غُلْفًا بَلْ كَذَّبَ اللَّهُ عَلَيْهَا بِكُفْرِهِمْ فَلَا يُؤْمِنُونَ إِلَّا قَلِيلًا ﴿۵۶﴾

۱۵۶۔ تے پچھیں انہیں دا وعدہ تروڑن دی وجر نال تے اللہ دی آیات دا انکار کرک تے نیں کوں ناحق قتل کرک تے لے آکھن دی وجر نال جو ساڈے دیں تے پردن۔ سچی گال لے ہے اللہ سئیں انہیں دے کفر دی وجر کہیں انہیں تے مہر لاڈنی تے اوہن ایمان نہ اینسن۔

وَ بِكُفْرِهِمْ وَقَوْلِهِمْ عَلَىٰ مَرْيَمَ بُهْتَانًا عَظِيمًا ﴿۵۷﴾

۱۵۷۔ تے انہیں دے کفر دی وجر کہیں تے انہیں داحضرت مریم تے وڈا بہتان لاوڑ دی وجر کہیں تے

وَقَوْلِهِمْ إِنَّا قَتَلْنَا الْمَسِيحَ عِيسَىٰ ابْنَ مَرْيَمَ رَسُولَ اللَّهِ وَمَا قَتَلُوهُ وَمَا صَلَبُوهُ وَلَكِنْ شُبِّهَ لَهُمْ وَإِنَّ الَّذِينَ اخْتَلَفُوا فِيهِ لَفِي شَكٍّ مِّنْهُ مَا لَهُمْ بِهِ مِنْ عِلْمٍ إِلَّا اتِّبَاعَ الظَّنِّ وَمَا قَتَلُوهُ يَقِينًا ﴿۵۸﴾

۱۵۸۔ انہیں دالے آکھن جو بے شک اسان مسیح عیسیٰ ابن مریم اللہ دے رسول کوں قتل کر دتے تے نہ انہیں اول کوں قتل کیتے تے نہ بھاس تے ماریئے نیں تے او انہیں واسطے ایویں متی گئے جیویں مویا ہویا تے بے شک جنہیں لوکیں ایندے وچ اختلاف کیتے او شک وچ ہن

انہیں کون کوئی علم نہیں۔ ما او وہم دے پچھو مردے ہیں
انہیں اور کون قتل یقیناً نہیں کیا۔

۱۵۹۔ سچ اسے ہے جو اللہ سب سے اونکوں اپنے حضور
بہوں عزت بڑی تے اللہ سب سے بہوں غالب نے
بہوں سیانا۔

۱۶۰۔ تے اہل کتاب و جو کوئی نہیں جو اپنی موت کنیں پہلے
ایں واقعے کون نہ میندا ہووے تے قیامت دے ڈینہ
او انہیں دے خلاف گواہ ہوئی۔

۱۶۱۔ انہیں لوکیں دے ظلم دی و جو کنیں جبرھے بہودی ہن
اساں انہیں تے او پاک چیزاں دی حرام کر ڈتن جبرھیاں انہیں
تے غلام ہن۔ تے اندری و جو انہیں دا بہوں ساریں کون اللہ
دی راہ کنیں روک دے دی ہا۔

۱۶۲۔ تے انہیں اسود گھن دی جبال انہیں کون اس کنیں روک دیا گیا ہا
تے انہیں دا ناحق لوکیں دا مال کھاوٹ دی و جو کنیں لے سزا
ملی تے اساں انہیں و جو کافر کنیتے ڈکھ ڈیوٹ والا عذاب
تیا رکیتے۔

۱۶۳۔ تے جبرھے لوک انہیں و جو علم و چ پکن تے مومن
جبرھے ایمان ایندن انہیں تے جبرھا تیر و لہایا گئے تے جو تیں
لنیں پہلے لہایا گئے تے سنازیں کون ٹھاکے پڑدن تے
زکاۃ ڈیوٹ والین تے اللہ تے آخرت دے ڈینہ تے ایمان
گھن آوٹ والین۔ انہیں لوکیں کون اساں ضرور و ڈا بدلہ
ڈیسیں۔

۱۶۴۔ بے شک اساں تیر و وحی کیتی جبرھیں اساں نوع
دو کیتی ہائی تے ایندے بعد نہیں نہیں دو اساں وحی
کیتی ہائی ابراہیم دوتے اسماعیل دوتے اسحاق دوتے
یعقوب دوتے اوندی اولاد دوتے عیسیٰ تے الیہ تے

بَلْ رَفَعَهُ اللَّهُ إِلَيْهِ وَكَانَ اللَّهُ عَزِيزًا حَكِيمًا ﴿۱۵۹﴾

وَأَنَّ مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ إِلَّا لَيُؤْمِنَنَّ بِهِ قَبْلَ مَوْتِهِ
وَيَوْمَ الْقِيَامَةِ يَكُونُ عَلَيْهِمْ شَهِيدًا ﴿۱۶۰﴾

فَيُظْلَمُونَ مِنْ أَتَيْنَ هَادُوا حَرَمَنَا عَلَيْهِمْ طَبَعَتْ
أُحِلَّتْ لَهُمْ وَبِصَدِّهِمْ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ كَثِيرًا ﴿۱۶۱﴾

وَأَخَذَهُمُ الرِّبَا وَقَدْ نُهُوا عَنْهُ وَأَكْلَاهُمْ أَصْوَالَ
النَّاسِ بِالْبَاطِلِ وَاعْتَدْنَا لِلْكَافِرِينَ مِنْهُمْ
عَذَابًا أَلِيمًا ﴿۱۶۲﴾

لَكِنِ الرَّاسِخُونَ فِي الْعِلْمِ مِنْهُمْ وَالْمُؤْمِنُونَ يُؤْمِنُونَ
بِمَا أُنزِلَ إِلَيْكَ وَمَا أُنزِلَ مِنْ قَبْلِكَ وَالْمُقِيمِينَ
الصَّلَاةَ وَالْمُؤْتُونَ الزَّكَاةَ وَالْمُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَ
الْيَوْمِ الْآخِرِ أُولَئِكَ سَنُؤْتِيهِمْ أَجْرًا عَظِيمًا ﴿۱۶۳﴾

إِنَّا أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ كَمَا أَوْحَيْنَا إِلَى نُوحٍ وَالنَّبِيِّينَ
مِنْ بَعْدِهِ وَأَوْحَيْنَا إِلَى إِبْرَاهِيمَ وَإِسْمَاعِيلَ وَ
إِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ وَالْأَسْبَاطِ وَعِيسَى وَأَيُّوبَ
يُونُسَ وَهُرُونَ وَسَلِيمَ وَأَتَيْنَا دَاوُدَ

سَرَبُورًا ۝۳۶

یونس تے ہارون تے سلیمان دوتے اساں داؤد کوں زبور
ڈیٹی ہائی۔

۱۶۵۔ تے کجھ رسولن جیندا اساں ایں کنیں پہلے تیکوں ڈس
چکے ہن تے کئی رسول ہن جیندا ذکر اساں تیبڑے اتے
نئیں کیاتے اللہ سیس موسیٰ نال چچی طراں گھاہیں
کیتن۔

۱۶۶۔ تے کجھ رسول خوشخبری ڈیون والے تے کجھ ڈراون
والے ہن تاں ہر رسولیں دے آون دے بعد لوکس دا اللہ تے
کوئی اعتراف نہ رہوے تے اللہ بہوں غالب تے بہوں
سیاناء۔

۱۶۷۔ تے اللہ سیس گواہی ڈیندے ہوا دھوکوں اللہ سیس پٹے
علم نال بہائے جو تیبڑے اتے ہایا گئے تے فرشتے دی
گواہی ڈیندن تے اللہ دی گواہی دریمہر۔

۱۶۸۔ بے شک جہنیں لوکس انکار کیتے تے اللہ دے رستے
کنیں روکیندن او بہوں ڈبی گمراہی وچ پئے بگن۔

۱۶۹۔ بے شک جیزے لوک کافرن تے ظلم کیتے نیں اللہ انہیں
کوں نہ بخشے تے نہ انہیں کوں پیا رستہ ڈھکیسی۔

۱۷۰۔ سوائے جہنم دے رستے دے لے او دے وچ دیر
تئیں پئے رہن لے اللہ دے کیتے سوکھا۔

۱۷۱۔ لے لوکو لے رسول تہا ڈے کو بہو تہا ڈے رب کنیں حق
نال آگئے تساں ایمان گھن آؤ لے تہا ڈے واسطے چنگا
تے جے تساں انکار کر لے سوتے بے شک جو آسانیں تے زین
وچ او اللہ دے تے اللہ سیس بہوں جائز والاتے بہوں
سیاناء۔

۱۷۲۔ لے اہل کتاب تساں اپنے دین وچ مدکنیں نہ ودمو
تے اللہ دے خلاف کوئی محال نہ کیئا کرو سوائے سچ دے۔

وَرُسُلًا قَدْ قَصَصْنَاهُمْ عَلَيْكَ مِنْ قَبْلُ وَرُسُلًا
لَمْ نَقْصُصْهُمْ عَلَيْكَ وَكَلَّمَ اللَّهُ مُوسَىٰ تَكْلِيمًا ۝۳۷

رُسُلًا مُّبَشِّرِينَ وَمُنذِرِينَ لِئَلَّا يَكُونَ لِلنَّاسِ
عَلَى اللَّهِ حُجَّةٌ ۚ بَعْدَ الرُّسُلِ وَكَانَ اللَّهُ عَزِيزًا
حَكِيمًا ۝۳۸

لَكِنَّ اللَّهَ يَشْهَدُ بِمَا أَنْزَلَ إِلَيْكَ ۚ أَنْزَلَهُ بِعِلْمِهِ
وَالْمَلَكُ يُشْهَدُونَ ۚ وَكَفَىٰ بِاللَّهِ شَهِيدًا ۝۳۹

إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا وَصَدُّوا عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ قَدْ ضَلُّوا
ضَلَالًا بَعِيدًا ۝۴۰

إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا وَظَلَمُوا لَمْ يَكُنِ اللَّهُ لِيُغْفِرْ لَهُمْ
وَلَا لِيَهْدِيَهُمْ طَرِيقًا ۝۴۱

إِلَّا طَرِيقَ جَهَنَّمَ خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا ۚ وَكَانَ ذَلِكَ
عَلَى اللَّهِ يَسِيرًا ۝۴۲

يَا أَيُّهَا النَّاسُ قَدْ جَاءَكُمْ الرَّسُولُ بِالْحَقِّ مِنْ
رَبِّكُمْ فَأَمِنُوا خَيْرًا لَكُمْ وَإِنْ تَكْفُرُوا فَإِنَّ لِلَّهِ مَا
فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَكَانَ اللَّهُ عَلِيمًا حَكِيمًا ۝۴۳

يَا أَهْلَ الْكِتَابِ لَا تَغْلُوا فِي دِينِكُمْ وَلَا تَقُولُوا عَلَى
اللَّهِ إِلَّا الْحَقَّ ۚ إِنَّهُ السَّبُّ عَلَىٰ ابْنِ مَرْيَمَ

رَسُولُ اللَّهِ وَكَلِمَتُهُ أَلْفَهَا إِلَى مَرْيَمَ وَرَوَّحُ مِنْهُ
فَأَمِنُوا بِاللَّهِ وَرُسُلِهِ تَفَى وَلَا تَقُولُوا ثَلَاثَةً إِنَّمَا اتَّخَذُوا
خَبِيرًا لَكُمْ إِنَّمَا اللَّهُ إِلَهُ وَاحِدٌ سُبْحَانَهُ أَنْ يَكُونَ
لَهُ وَلَدٌ لَهُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَكَفَى
بِاللَّهِ وَكِيلًا ﴿٢٢﴾

مسیح عیسیٰ ابن مریم صرف اللہ و رسول ہاتے اوندی بشارت
با حضرت مریم دوتے او اللہ کنیں رحمت ہائی تے تسال اللہ
تے اوندے رسولیں تے ایمان گھن آؤ تے تسال ترے
خدا نہ آکھورک و بچو تہا بڑے واسطے پیگانی ؎ صرف اللہ
کلبا معبود او پاک این گال کنیں جو کوئی اوند پتر ہووے
آسمان تے زمین و جج جو کجھ ہے او ہیں داے تے اللہ سیس
کافی کار ساز۔

لَنْ يَسْتَنْكِفَ الْمَسِيحُ أَنْ يَكُونَ عَبْدًا لِلَّهِ وَلَا
الْمَلَائِكَةُ الْمُقَرَّبُونَ وَمَنْ يَسْتَنْكِفْ عَنْ عِبَادَتِهِ وَ
يَسْتَكْبِرْ فَسَيَحْشُرْهُمْ إِلَيْهِ جَعِيلًا ﴿٢٣﴾

۱۰۳۔ حضرت مسیح این گال دا برا نہ منی جو او اللہ دا بندہ
سبب تہ تے نہی مقرب فرشتے تے جیرھا اوندی عبادت
دا برا منی تے وڈائی کرے انہیں ساریں کول اپنے آپ
دو کٹھا کر لیس۔

فَأَمَّا الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ فَيُوَفِّيهِمْ أُجُورَهُمْ
وَيَزِيدُهُمْ مِنْ فَضْلِهِ وَأَمَّا الَّذِينَ اسْتَنَكَفُوا وَ
اسْتَكْبَرُوا فَيُعَذِّبُهُمْ عَذَابًا أَلِيمًا وَلَا يَجِدُونَ
لَهُمْ مِنْ دُونِ اللَّهِ وَلِيًّا وَلَا نَصِيرًا ﴿٢٤﴾

۱۰۴۔ تے جیرھے لوک ایمان گھن آون تے چپکے کم کرن
تے اللہ سیس انہیں کول پورا بدلہ ڈلیسی تے اپنے فضل باللہ
ڈلیسی تے جیرھے لوک بُرا منیں تے وڈائی کر لیں تے او
انہیں کول بہوں بڑکھ ڈیون والا عذاب ڈلیسی تے اوسولے
اللہ دے اپنے ٹیکتے نہ سگتی پیس تے نہ کوئی امدادی۔

يَا أَيُّهَا النَّاسُ قَدْ جَاءَكُمْ بُرْهَانٌ مِنْ رَبِّكُمْ وَ
أَنْزَلْنَا إِلَيْكُمْ نُورًا مُبِينًا ﴿٢٥﴾

۱۰۵۔ اے لوکو تہا بڑے کوہو تہا بڑے رب کنیں کھلی کھلی
دلیل آچکی ؎ تے اسان تہا بڑو ہک روشن نور بہائے۔

فَأَمَّا الَّذِينَ آمَنُوا بِاللَّهِ وَاعْتَصَمُوا بِهِ فَسَيُدْخِلُهُمْ
فِي رَحْمَتِهِ مِنْهُ وَفَضْلٍ وَيَهْدِيهِمُ اللَّهُ صِرَاطًا
مُسْتَقِيمًا ﴿٢٦﴾

۱۰۶۔ تے جیرھے لوک اللہ تے ایمان گھن آئن تے اوں کول
مضبوطی نال کپڑیے تے او انہیں کول اپنی رحمت تے
وڈے فضل و جج و نال کر لیس تے انہیں کول آپ دو
آون والا سدھا رستہ ڈھکیسی۔

يَسْتَفْتُونَكَ قُلِ اللَّهُ يُفْتِيكُمْ فِي الْكَلَالَةِ إِنِ امْرُؤٌ
هَلَكَ لَيْسَ لَهُ وَلَدٌ وَلَهُ أَخْتُ فَلَهَا أَنْصَفُ مَا تَرَكَ
وَهُوَ بَرِّئُهَا إِنْ لَمْ يَكُنْ لَهَا وَلَدٌ فَإِنْ كَانَتْ أَثْنَتَيْنِ
فَلَهَا الشُّلُسُ مِمَّا تَرَكَ وَإِنْ كَانُوا إِخْوَةً رِجَالًا

۱۰۷۔ او تیں کنیں پچھن توں آکھ بڑے جو اللہ سیس کلالہ
دے متعلق حکم سنیدے جو کوئی آدمی مرے تے اوندی
اولاد نہ ہووے تے اوندی بھیٹ ہووے تے اوں کول
اوندے ترکے دا ادھ بلسی تے جے اوں بھیٹ دا بال

وَنِسَاءً فَلِلَّذِينَ يُبَيِّنُ اللَّهُ
 لَكُمْ أَنْ تَصَلُّوا وَاللَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ ﴿٢٢﴾
 نہ ہر دے تے بھرا اوندے سارے ترکے دا وارث
 ہو سی۔ تے جے او بڑو بھٹیس ہون تے انہیں بڑوایں
 کول اوندے ترکے دا بڑو ترہائی ملیسی۔ تے جے بھٹیں بھرا
 ہوون جو ان تے تربیتیں تے جو ان کول بڑو تربیتیں
 دے دے جے برابر ملیسی۔ اللہ سئیں اے تہا بڑے کیتے
 بیان کیتے نال جو لتاں گمراہ نہ تھیوو۔ اللہ سئیں ہر چیز کول
 جانیں والا ہ۔

سورة مائدہ مدنی ۵۷ آیتیں ۱۲۱ آیات تھے ۱۶ رکوع

- بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ①
- ۱۔ میں شروع کرینداں اللہ دے نال نال جبرہا بن منگئے
ڈیون والائے دل ول رحم کرٹ والا ۲۔
- ۲۔ اے ایمان والو اپنے دین کو پورا کرو۔ تہاڑے
واسطے حلال کتیں ڈیج دی قسم دے جانور سولے اونڈے
جیرھے تہاڑے اتے پڑھ کے سٹائے گبن شکار تہاڑے
کیٹے حلال نیں جڈاں لساں احرام وچ ہوو بے شک
اللہ سیس فیصلہ کریدے جو چاہندے۔
- ۳۔ اے ایمان والو اللہ دے نشانیں دی بے حرقی نہ کرو نہ
عزت والے مینے دی نہ قربانی دی نہ انہیں جانور دی
جینوں قربانی کیٹے بار پوائے گبن نہ انہیں دی جیرھے
بیت الحرام دواؤں والین جیرھے اپنے رب و افضل چاہند
جڈاں احرام کھول ڈیو پچھیں شکار کرو تہا کوں کہیں قوم دی
دشمنی این گال تے نہ ابھارے جو انہیں تہا کوں مسجد حرام
کنیں روکے جو لساں زیادتی کردتے لساں نیکی تے
تقوی دے کہیں وچ بک ڈوبھے نال بھڑاؤ تے گناہ تے
زیادتی وچ نہ بھڑاؤ نکلیں ڈرو بے شک اللہ سیس سخت
سزا ڈیون والا ۴۔
- ۴۔ تہاڑے اتے حرام کیٹا گئے مردار تے رت تے جامے
داماس تے میندے اتے اللہ دے سوا کہیں بے دا
نال گدھا گیا ہووے تے گچی گھٹ کے مارا گیا ہووے۔
پتھر یا وٹے نال مارا گیا ہووے۔ اچی جاکنیں ڈھ
کے مویا ہووے سبگ لگن نال مویا ہووے یا دندے
- يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا أَوْفُوا بِالْعُقُودِ أُحِلَّتْ لَكُمْ بَيْعَتُ الْأَنْعَامِ إِلَّا مَيْتَةً عَلَيْكُمْ غَيْرَ مُحِلِّي الصَّيْدِ وَأَنْتُمْ حُرْمٌ إِنَّ اللَّهَ يَحْكُمُ مَا يُرِيدُ ②
- يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَحْلُوا شَعَائِرَ اللَّهِ وَلَا الشَّهْرَ
الْحَرَامَ وَلَا الْهَدْيَ وَلَا الْقَلَائِدَ وَلَا آفِينَ الْبَيْتِ
الْحَرَامِ يَبْتَغُونَ فَضْلًا مِنْ رَبِّهِمْ وَرِضْوَانًا وَإِذَا
حَلَلْتُمْ فَاصْطَادُوا وَلَا يَجْرِمَنَّكُمْ شَنَا نَقُورٍ أَنْ
صَدَّوْكُمْ عَنِ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ أَنْ تَعْتَدُوا وَتَعَاوَنُوا
عَلَى الْبِرِّ وَالتَّقْوَى وَلَا تَعَاوَنُوا عَلَى الْإِثْمِ وَالْعُدْوَانِ
وَاتَّقُوا اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ ③
- حُرِّمَتْ عَلَيْكُمْ الْمَيْتَةُ وَالْدَّمُ وَخُمْ الْخَنَزِيرِ وَ
مَا أَهْلَ لِبَعْرِ اللَّهِ بِهِ وَالْمَنْخَنِفَةُ وَالْمَوْزُونَةُ وَالْمَرْوِيَّةُ
وَالنَّطِيجَةُ وَمَا أَكَلَ السَّبُعُ إِلَّا مَا ذَلَكْتُمْ وَمَا ذَنْجُ
عَلَى النَّصَبِ وَأَنْ تَسْتَفْسِمُوا بِأَلْزَامٍ ذَلِكُمْ فَسْخُ
الْيَوْمِ بَيْسَ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ دِينِكُمْ فَلَا تَحْشَوْهُمْ

جینکوں کھا دہروے سوائے اوندرے جینکوں تساں کوہ
گھنوتے جیرھا جانور بیتیں تے کٹھا گیا بروے تے تیریں
نال اپنا ہمد کدھوے سارے کم نافرمانی سبہن اچ کا فر
لوک نا امید تھی گئیں تہاڑے دین کوں نقصان پچاؤں
کنیں تساں انہیں کنیں نہ ڈرو تے میں کنیں ڈرو۔ اچ میں
تہاڑے کیے تہاڑا دین مکمل کر ڈرتے تے اپنی نعمت تہاڑے
اتے پوری کر ڈتی تے تہاڑے کیے دین اسلام کوں پسند
کیے۔ تے جیرھا کھکھ وچ مجبور تھی ونجے تے اوگناہ دوھکوں
والا نہ ہروے تے بے شک السدسئیں بہوں بخشن والا
تے بہوں مہربان۔

۵۔ اوتیں کنیں پھدن ہوا انہیں کیے کیا حلال کیائے توں
اکھڑے جو تہاڑے کیے ساریاں پاک شہیں حلالن تے
جیرھے جانوریں کوں تساں شکا کر کٹ کھائے اوندے جوہو السدسئیں
تہا کوں سکھائے تے تساں کھاؤ جو او تہاڑے کیے روکن
تساں اوندے اتے السدرا ناں گھنوتے السدسئیں ڈرو بے
شک السدسئیں بہوں جلد حساب گھنوں والا۔

۶۔ اچ تہاڑے کیے ساریاں پاک چیزاں حلال کیائیں گئیں
تے انہیں لوکیں دا کھانا جنہیں کوں کتاب ڈتی گئی تہاڑے
واسطے حلال تے تہاڑا کھانا انہیں واسطے حلال تے مومن
تریمتیں وچو پاک دامن تے انہیں وچو پاک دامن تریمتیں
جنہیں کوں کتاب ڈتی گئی تہاڑے کنیں پہلے حلالن جڈاں تساں
انہیں کوں انہیں دے حق مہر ڈیو او نکاح کر کے نہ کہ بدکاری
کر کے تے نہ باری لا کے۔ تے جیرھا کفر کرے ایمان دے بعد
تے اوذا اعل ونبج گیا تے او آخرت وچ گھٹا پاوٹ
والیں وچو۔

۷۔ اے ایمان والو جڈاں تساں نماز واسطے کھڑے تھیو و تے

وَاحْشَوْهُ الْيَوْمَ أَكْمَلْتُ لَكُمْ دِينَكُمْ وَ
أَتَمَمْتُ عَلَيْكُمْ نِعْمَتِي وَرَضِيتُ لَكُمُ الْإِسْلَامَ
دِينًا مَّنْ اضْطَرَ فِي مَخْصَصَةٍ غَيْرِ مُجَانِفٍ
لِّدِينِهِ فَإِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَّحِيمٌ ۝

يَسْأَلُونَكَ مَاذَا أُحِلَّ لَهُمْ قُلْ أُحِلَّ لَكُمُ الطَّيِّبَاتُ
وَمَا عَلَّمْتُكُمْ مِنَ الْجَوَارِحِ مُكَلِّبِينَ تُعَلِّقُونَهُنَّ مِنْ
عَلَنِكُمْ اللَّهُ فُكُلُوا مِنَّا أَمْسَكْنَ عَلَيْكُمْ وَاذْكُرُوا اسْمَ
اللَّهِ عَلَيْهِ وَاتَّقُوا اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ سَرِيعُ الْحِسَابِ ۝

الْيَوْمَ أُحِلَّ لَكُمُ الطَّيِّبَاتُ وَطَعَامُ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ
حَلَالٌ لَّكُمْ وَطَعَامُكُمْ حَلَالٌ لَهُمْ وَالْمُحْصَنَاتُ مِنَ
الْمُؤْمِنَاتِ وَالْمُحْصَنَاتُ مِنَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ
مِنْ قَبْلِكُمْ إِذَا آتَيْتُمُوهُنَّ أَجُورَهُنَّ مُحْصِنِينَ
غَيْرِ مُسْفِحِينَ وَلَا مَتَجَدِّي أَحْدَاثٍ وَمَنْ يَكْفُرْ
بِالْإِيمَانِ فَقَدْ حَبِطَ عَمَلُهُ وَهُوَ فِي الْآخِرَةِ مِنَ
الْخَسِرِينَ ۝

ع

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِذَا قُمْتُمْ إِلَى الصَّلَاةِ فَاغْسِلُوا

۴

وَجُوهَكُمْ وَأَيْدِيَكُمْ إِلَى الْمَرَافِقِ وَامْسَحُوا بِرُءُوسِكُمْ
وَأَرْجُلَكُمْ إِلَى الْكَعْبَيْنِ وَإِنْ كُنْتُمْ جُنُبًا فَاطَّهَّرُوا
وَإِنْ كُنْتُمْ مَرْضَىٰ أَوْ عَلَىٰ سَفَرٍ أَوْ جَاءَ أَحَدٌ مِنْكُمْ مِنَ
الْمَخَاطِ أَوْ لَسْتُمْ أَنْسَاءَ فَلَمْ تَجِدُوا مَاءً فَتَيَمَّمُوا
صَعِيدًا طَيِّبًا فَامْسَحُوا بِوُجُوْهِكُمْ وَأَيْدِيكُمْ مِنْهُ
مَا يُرِيدُ اللَّهُ لِيَجْعَلَ عَلَيْكُمْ مِنْ حَرَجٍ وَلَكِنْ يُرِيدُ
لِيُطَهِّرَكُمْ وَلِيُتِمَّ نِعْمَتَهُ عَلَيْكُمْ لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ ﴿٥﴾

وَاذْكُرُوا نِعْمَةَ اللَّهِ عَلَيْكُمْ وَمِيثَاقَهُ الَّتِي وَافَقَكُمْ
بِهِ إِذْ قُلْتُمْ سَمِعْنَا وَأَطَعْنَا وَاتَّقُوا اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ
عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ ﴿٦﴾

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا كُونُوا قَوَّامِينَ لِلَّهِ شُهَدَاءَ بِالْقِسْطِ
وَلَا يَحِبُّ مِنْكُمْ مَنْ شَاءَ قَوْمٌ عَلَىٰ آلَا تَعْدِلُوا أَعِدُوا
هُوَ أَقْرَبُ لِلتَّقْوَىٰ وَاتَّقُوا اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ خَبِيرٌ بِمَا
تَعْمَلُونَ ﴿٧﴾

وَعَلَى اللَّهِ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَهُمْ
مَغْفِرَةٌ وَأَجْرٌ عَظِيمٌ ﴿٨﴾
وَالَّذِينَ كَفَرُوا وَكَذَّبُوا بِآيَاتِنَا أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ النَّجْمِ ﴿٩﴾

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا أَذْكُرُوا نِعْمَتَ اللَّهِ عَلَيْكُمْ إِذْ هُمْ
قَوْمٌ أَنْ يَسْطَرَّوْا إِلَيْكُمْ آيِدِيهِمْ فَكَفَّ أَيْدِيَهُمْ
عَنْكُمْ وَاتَّقُوا اللَّهَ وَعَلَى اللَّهِ فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُؤْمِنُونَ ﴿١٠﴾

تساں دھووا اپنے منہ تے ہتھ ارک تک تے مسح کرو
اپنے سریں داتے پیر دھووا گئیں تک۔ تے جے تساں
جمنی ہووے تساں دھاں گھنوتے جے تساں بیمار ہوو یا
سفر تے ہو یا کوئی تہا ڈے وچ جھاڑا پھر کے آیا ہووے یا
تساں ترمیمیں نال سٹے ہووے تہا کوں پانی نہ ملے تے تساں
پاک مٹی نال تیم کر گھنوتے اپنے منہ تے اپنے ہتھیں واوندے
نال مسح کرو۔ اللہ سیں تہا ڈے کیتے تنگی نیں چاہندا
اوے چاہندے جو تہا کوں پاک کرے تے تہا ڈے لے
اپنی نعمت پوری کرے تاں جو تساں شکر کرو۔

۸۔ اللہ دے احسان کوں جو تہا ڈے لے تے ہے یاد کرو تے
اوں وعدے کوں یاد کرو جو تہا کوں تساں کیں گدھا ہاتے
جڈاں تساں اکھیا ہا کر اساں سیٹے تے شینے۔ تے اللہ کیں
ڈرو بے شک اللہ سیں سینے دیاں گاہیں بہوں چاندے۔
۹۔ اے ایمان والو! تساں اللہ دی خاطر گواہ بن کے انصاف
نال کھڑے تھی و نہجو تے نہ ابھارے تہا کوں کہیں قوم دی دشمنی
ایں گال تے جو تساں انصاف نہ کرو۔ انصاف کرو لے تقویٰ
دے زیادہ کو لہو۔ تے اللہ کیں ڈرو بے شک اللہ سیں
باخبر جو تساں کریندے۔

۱۰۔ اللہ سیں انہیں نال جو اے ایمان گمن آئن تے عمل صالح
کیتے نیں وعدہ کیتے جو انہیں واسطے بخشش تے بہوں وڈا اجر۔
۱۱۔ تے جو اے لوکس انکار کیتے تے ساڈی آیات کوں
کوڑا کیتے نیں ایہے لوک دوزخی ہن۔

۱۲۔ اے ایمان والو! اللہ دی اول نعمت کوں یاد کرو جو اے
تہا ڈے لے کیتی جڈاں ہک قوم نے ارادہ کیا جو او اپنے ہتھ
(حملے کیتے) تہا ڈو دھاوے تے اساں انہیں دے ہتھ
تساں کیں روک گدھے تے تساں اللہ کیں ڈرو تے مومنین

کوں اللہ تے بھروسہ کرنا چاہی دا۔

۱۳۔ جڈاں اللہ سیئیں بنی اسرائیل کیں پکا وعدہ گدھا لے اسان انہیں وچو بارہاں سردار کھڑے کیتے تے اللہ سیئیں آکھیا جو بے شک میں تہا بڑے نال ہاں جے تساں نماز پڑھا کے پڑھو تے زکوٰۃ ڈیو تے میڈے رسولیں تے ایمان گھن آؤ تے انہیں دی مدد کرو تے اللہ سیئیں کوں اپنے مال دا چنگا حصہ کدھ کے ڈیو تے میں ضرور تساں کیں تہا بڑیاں برائیاں مٹا ڈلیاں تے میں ضرور تہا کوں بہشت درج دا مل کر لیاں جیندے تلے (وچ) نہراں و ہندیاں پین تے جیں ایندے بعد کفر کیتا تہا بڑے وچو تے اوسدھے راہ کیں بھل جکے۔

۱۴۔ تے انہیں دے وعدہ تروڑن دی وجہ کیں اسان انہیں تے لعنت کیتی تے انہیں دے دل سخت کر ڈتے او اللہ دی کتاب دے لفظیں کوں اصل جاکیں بدل ڈیندن تے جیرمی انہیں کوں نصیحت کیتی گئی ہائی اوندہک حصہ بھلا ڈتے نیں تے تیکوں انہیں وچو خیانت کرن والیں دا ہمیشہ پتہ گلزارہ ویسی سوائے انہیں وچو تھوڑیں دے توں انہیں کوں معاف کرتے کجھ نہ آکھ بے شک اللہ سیئیں نیکی کرن والیں نال محبت کریندے۔

۱۵۔ انہیں وچو اولوک جیرھے اے آہن جو اسان عیسائی ہیں اسان انہیں کیں دی پکا وعدہ گدھا ہاں او وی بھل گئیں اوں نصیحت دا کجھ جیرمی انہیں کوں کیتی گئی ہائی۔ ایں واسطے اسان انہیں وچ و فتنی تے بغض قیامت دے ڈینہہ تک پا ڈتے تے جو کجھ او کریندن اللہ سیئیں انہیں کوں جلدی ڈس ڈلیں۔

۱۶۔ اے اہل کتاب تہا بڑو سا بڑا رسول آپکے۔ تہا بڑے

وَلَقَدْ أَخَذَ اللَّهُ مِيثَاقَ بَنِي إِسْرَءِيلَ وَبَعَثْنَا مِنْهُمُ اثْنَيْ عَشَرَ نَقِيبًا وَقَالَ اللَّهُ إِنِّي مَعَكُمْ لَئِنْ أَقَمْتُمُ الصَّلَاةَ وَآتَيْتُمُ الزَّكَاةَ وَآمَنْتُمْ بِرُسُلِي وَعَزَرْتُمْهُمْ وَأَقْرَضْتُمُ اللَّهَ قَرْضًا حَسَنًا لَّأُفْرِغَنَّ عَنْكُمْ سَيِّئَاتِكُمْ وَلَا أَدْخِلَنَّكُمْ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ فَمَنْ كَفَرَ بَعْدَ ذَلِكَ مِنْكُمْ فَقَدْ ضَلَّ سَوَاءَ السَّبِيلِ ۝۱۳

فَبِمَا نَقُضِهِمْ مِيثَاقَهُمْ لَعَنَّاهُمْ وَجَعَلْنَا قُلُوبَهُمْ قَاسِيَةً يُحَرِّفُونَ الْكَلِمَ عَنْ مَوَاضِعِهِمْ وَنُفُوا حَظًّا مِمَّا ذُكِّرُوا بِهِ وَلَا تَزَالُ تَطَّلِعُ عَلَى خَافِيَةٍ مِنْهُمْ إِلَّا قَلِيلًا مِنْهُمْ فَأَعْفُ عَنْهُمْ وَاصْفَحْ إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُحْسِنِينَ ۝۱۴

وَمِنَ الَّذِينَ قَالُوا إِنَّا نَصْرَى أَخَذْنَا مِيثَاقَهُمْ فَنَسُوا حَظًّا مِمَّا ذُكِّرُوا بِهِ فَأَغْرَيْنَا بَيْنَهُمُ الْعَدَاةَ وَالْبَغْضَاءَ إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ وَسَوْفَ يُنَبِّئُهُمُ اللَّهُ بِمَا كَانُوا يَصْنَعُونَ ۝۱۵

يَا هَلْ الْكِتَابِ قَدْ جَاءَكُمْ رَسُولُنَا يُبَيِّنُ لَكُمْ كَثِيرًا

يَمَّا كُنْتُمْ تَخْفَوْنَ مِنَ الْكِتَابِ وَيَعْفُوا عَنْ كَثِيرٍ
قَدْ جَاءَكُمْ مِنَ اللَّهِ نُورٌ وَكِتَابٌ مُبِينٌ ۝

ساٹھے بہوں ساریاں اوگا لہیں بیان کریندے جیرھیاں
لساں کتاب دے دجو گیندے دے تے بہوں سارے قصور
معاف کریندے تے ہن تہا ڈو الشکین نور تے روشن
کتاب آپکی ۶۔

يَهْدِي بِهِ اللَّهُ مَنِ اتَّبَعَ رِضْوَانَهُ سُبُلَ السَّلَامِ
وَيُخْرِجُهُم مِّنَ الظُّلُمَاتِ إِلَى النُّورِ بِإِذْنِهِ وَيَهْدِيهِمْ
إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ ۝

۱۔ اوندے نال السدیس جیرھے اوندی رناتے ٹردن
سدھے تے سلامتی دے رستے ڈکھیندے تے انہیں کون
کدھاندے اندھاریں کنیں سو جھلے دو اپنے حکم نال تے
انہیں کون سدھارستے ڈکھیندے۔

لَقَدْ كَفَرَ الَّذِينَ قَالُوا إِنَّ اللَّهَ هُوَ الْمَسِيحُ ابْنُ مَرْيَمَ
قُلْ مَن يَمْلِكُ مِنَ اللَّهِ شَيْئًا إِنْ أَرَادَ أَنْ يُهْلِكَ
الْمَسِيحَ ابْنَ مَرْيَمَ وَآتَاهُ وَمَن فِي الْأَرْضِ جَنَاحًا
وَلِلَّهِ مَلَكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا يَخْلُقُ
مَا يَشَاءُ وَاللَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ۝

۱۸۔ جیرھے لوک اے آہن جو بے شک مسیح ابن مریم ہی
اللہ او اصلو کافرین تے توں اکھڑے جو کیوں اللہ دے
مقابلے وچ کہیں گال دی طاقت جے او پاسے تے مسیح
ابن مریم تے اوندی ماتے جو کھ زمین وچ سب کون ہلاک
کر ڈیوے۔ تے آسمانیں تے زمینیں تے جو کھ او نہیں
ڈوناہیں دے درمیان سب تے اللہ دی حکومت جو
چاہندے او پیدا کریندے تے اللہ سیں ہر شے تے
قادر۔

وَقَالَتِ الْيَهُودُ وَالنَّصَارَى نَحْنُ أَبْنَاءُ اللَّهِ
وَأَحِبَّاؤُهُ قُلْ فَلِمَ يُعَذِّبُكُم بِذُنُوبِكُمْ بَلْ
أَنْتُمْ بَشَرٌ مِّثْلَ بَشَرٍ لَّنْ يَشَاءَ وَيُعَذِّبُ
مَن يَشَاءُ وَلِلَّهِ مَلَكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا
بَيْنَهُمَا زُلَّ إِلَهِ الْصِّدِّيقِ ۝

۱۹۔ تے یہودی تے عیسائی آہن جو اسان اللہ دے پتریں
تے اوندے پیارے ہیں توں اکھڑے اے گال تے او
تہا کون تہا ڈے گناہیں دی وجہ کنیں عذاب کیوں ڈیندے
سچ لے بے جو لساں وی اویں بشر ہوے جیویں اول پے پیدا
کیئیں جیکوں چاہندے بخش ڈیندے تے عینکوں چاہندے
عذاب ڈیندے تے اللہ دی بادشاہت آسمانیں تے زمین
تے جو کھ انہیں ڈوناہیں دے درمیان ساریں ہوندو ولے
۲۰۔ لے اہل کتاب تہا ڈو ساڈا رسول آپکے او تہا ڈے
کیتے رسولیں دے وقفے دے بعد ساڈیاں گالیں بیان کریندے
تاں جو لساں لے اکھو جو ساڈو خوشخبری ڈیون والا تے

يَا أَهْلَ الْكِتَابِ قَدْ جَاءَكُمْ رَسُولُنَا يُبَيِّنُ لَكُمْ عَلَى
قُرْآنٍ مِّنَ الرَّسُولِ أَنْ تَقُولُوا مَا جَاءَنَا مِنْ بَشِيرٍ وَ
لَا نَذِيرٍ فَقَدْ جَاءَكُمْ بَشِيرٌ وَنَذِيرٌ وَاللَّهُ عَلَى

كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿۲۱﴾

﴿۲۱﴾

جڑاؤں والا نہیں آیا ہن تہاڑو آگئے خوشخبری ڈیون والا تے
جڑاؤں والا تے اللہ سیس ہر شے تے قادر۔

وَإِذْ قَالَ مُوسَى لِقَوْمِهِ لِقَوْمِهِ اذْكُرُوا نِعْمَةَ اللَّهِ
عَلَيْكُمْ اِذْ جَعَلَ فِيكُمْ اَنْبِيَاءَ وَجَعَلَكُمْ مُلُوكًا
وَاشْكُرُوا مَا لَمْ يُوْتِ اَحَدًا مِّنَ الْعَالَمِينَ ﴿۲۲﴾

۲۱۔ تے جڈاں حضرت موسیٰ اپنی قوم کوں آکھیا اے میڈی قوم
اللہ دی اوں نعمت کوں یاد کرو جیڑھی اوں تہاڑے اے
کیتی مائی جڈاں اوں تہاڑے دج نبی بنائے تے تہا کوں
بادشاہ بنائے تے تہا کوں اوکھج ڈتے جو اد زمانے دی
کہیں قوم کوں نہ جڈنا یا۔

يَقَوْمِ ادْخُلُوا الْاَرْضَ الْمُقَدَّسَةَ الَّتِي كَتَبَ اللَّهُ لَكُمْ
وَلَا تَرْتَدُّوا عَلٰى اَدْبَارِكُمْ فَتَقْضُوا خُسْرٰىكُمْ ﴿۲۳﴾

۲۲۔ اے میڈی قوم داخل تھی و نجوایں پاک زمین وچ
جیڑھی اللہ سیس تہاڑے کیسے لکھ ڈتی اے تے تہاں نہ پھرو
اپنے کنڈیں دے بار نہ تاں تہاں گھٹا پا کے ولسو۔
۲۳۔ انہیں آکھئے اے موسیٰ بے شک اوں دے دج پہوں
ظالم قوم رہندی اے تے اساں اوں دے دج اصول نہ پہسوں
جے تیں او اٹھو نکل نہ وچن تے جے او نکل وچن تے
بے شک اساں پہہ ولسوں۔

قَالُوا يٰمُوسٰى اِنْ فِيْهَا قَوْمًا جَبّارِيْنَ ۖ وَ اِنَّا لَنْ
نَدْخُلَهَا حَتّٰى يَخْرُجُوا مِنْهَا ۚ اِنَّا نَخْشٰى مِنْهُمْ
فِتْنًا وَّ اَنْ يَّكُوْنُوْا دِجْلًا ﴿۲۴﴾

۲۴۔ جیڑھے جڈر دے پیئے ہن انہیں وچوڑو بندیں آکھیا
جنہیں تے اللہ سیس انعام کیسا یا جو تہاں انہیں تے چڑھے
دروازے وچ پہہ و نجو تے جڈاں پہہ ولسو تے بے
شک تہاں غالب آو لیسو تے جے تہاں مومن ہوئے تے
اللہ تے بھروسہ کرو۔

قَالَ رَجُلٌ مِّنَ الَّذِيْنَ يَخْفٰوْنَ اَنْعَمَ اللّٰهُ عَلَيْهِمَا
ادْخُلُوا عَلَيْهِمُ الْبَابَ ۖ فَاِذَا دَخَلْتُمُوْهُ فَانْكَبُوْا عَلٰى
اَنْفُسِكُمْ فَخُوتُوْهُمْ ۚ اِنْ كُنْتُمْ مُّؤْمِنِيْنَ ﴿۲۵﴾

۲۵۔ انہیں آکھیا اے موسیٰ اساں اوں دے وچ اصلو
کڈایں نہ پہسوں جے تیں اوں دے وچن توں تے تیڈا
رب و نجوڑو ہیں جنگ کرو اساں اتھا ہیں بیٹھے ہیں۔

قَالُوا يٰمُوسٰى اِنَّا لَنْ نَدْخُلَهَا اَبَدًا ۚ اَا دَاوٰى فِيْهَا
فَاذْهَبْ اَنْتَ وَرَبُّكَ فَقَاتِلَا ۚ اِنَّا هُنَا قَوْدُونَ ﴿۲۶﴾

۲۶۔ اوں آکھیا اے میڈے رب میکوں تے مرق پٹے
تے اپنے بھراتے اختیار تے توں ساڑے تے نافرمان قوم
دے درمیان فرق کرڈے۔

قَالَ رَبِّ اِنِّىْ لَا اَمْلِكُ اِلَّا نَفْسِيْ وَ اَخِيْ فَافْرُقْ بَيْنَنَا
وَبَيْنَ الْقَوْمِ الْفٰسِقِيْنَ ﴿۲۷﴾

۲۷۔ اللہ سیس آکھیا او لوک چالہی سال تک اوں زمین کنیں

قَالَ فَاِنْهَا مُحَرَّمَةٌ عَلَيْهِمْ اَرْبَعِيْنَ سَنَةً ۖ يَتِيَهُونَ

۴ ﴿فِي الْأَرْضِ فَلَا تَأْسَ عَلَى الْقَوْمِ الْفَاسِقِينَ﴾^{۱۵} محروم رہیں تے زمین وچ گردان تھئے رہیں۔ تے توں
نافرمان قوم تے افسوس نہ کر۔

۲۸۔ انہیں کوں بڑس آدم دے بڑو پتریں داسچا واقعہ جڈاں
ڈوناہیں قربانی کیتے تے ڈوناہیں وچوہک دی قربانی قبول
تھی گئی تے بڑو جھے دی قبول نہ تھی اوں اکھیا میں ضرور
تیکوں قتل کرڈیساں بڑو جھے اکھیا جوہے شک اللہ سیس
متقیں دی قربانی قبول کریندے۔

۲۹ جے تیں ودھایا اپنا ہتھ میکوں قتل کرن کیتے تے میں
اپنا ہتھ تیرڈونہ ودھیساں جو تیکوں قتل کراں بے شک میں
اپنے رب کنیں بڑرداں میرھا سارے جہانیں دارب۔

۳۰۔ بے شک میں چاہنداں جو توں میڈا تے اپنا گناہ چا
گھنیں تے توں تھی وچیں دوزخیں وچوہ تے ظالمیں دا
ایٹو بدلہ ہو۔

۳۱۔ تے راجی تھی گئے اوندل دل بھل دے قتل کرن تے اوں
کوں قتل کرڈتس تے گھاپا پاوٹ والیں وچوہ تھی گیا۔

۳۲۔ تے اللہ سیس ہک کاں پھٹیا اوزمین کوں اکریندا
پیا ہا تاں جو اونکوں ڈکھالے جو اوکیوں اپنے بھرا
دی لاش کوں لکاوے۔ اوں اکھیا ہائے افسوس میں اسے وی
نئیں کر سگیا جو اس کاں آلی کار تھی وچاں ہا تے اپنے بھرا
دی لاش لکاڈیواں ہا تے اوشر مسار تھی گیا۔

۳۳۔ میں واسطے اساں بنی اسرائیل تے فرض کرڈنا ہا جو
جیرھا کہیں اینجے شخص کوں مارے جیرھا قاتل نہ ہوے
یا زمین وچ گھیر نہ گھتیا ہوئیں اوں کوں ایویں سمجھو جو اوں
ساری دنیا دے لوکیں کوں قتل کر ڈتے جیں اوں کوں جیندا
رکھے اوں سمجھو اوں سارے لوکیں کوں جیندا رکھے۔ ساڈے
رسول انہیں دو کھلے کھلے نشان گمن کے آئن تے دل بے شک

وَأَنذَلْ عَلَيْهِمْ نَبَأَ ابْنِي آدَمَ بِالْحَقِّ إِذْ قَرَّبَا قُرْبَانًا
فَتَقَبَّلَ مِنْ أَحَدِهِمَا وَلَمْ يُتَقَبَّلْ مِنَ الْآخَرِ قَالَ
لَأَقْتُلَنَّكَ قَالَ إِنَّمَا يَتَقَبَّلُ اللَّهُ مِنَ الْمُتَّقِينَ^{۱۶}

لَئِنْ بَسَطْتَ إِلَيَّ يَدَكَ لِتَقْتُلَنِي مَا أَنَا بِبَاطِلٍ يُدَيِّ
إِلَيْكَ لِأَقْتُلَكَ إِنِّي أَخَافُ اللَّهَ رَبَّ الْعَالَمِينَ^{۱۷}

إِنِّي أُرِيدُ أَنْ مَنَعُوا يَأْتِنِي وَإِثْمَكَ فَتَكُونَ مِنْ
أَصْحَابِ النَّارِ وَذَلِكَ جَزَاءُ الظَّالِمِينَ^{۱۸}

فَطَوَّعَتْ لَهُ نَفْسُهُ قَتْلَ أَخِيهِ فَقَتَلَهُ فَأَصْبَحَ
مِنَ الْخَاسِرِينَ^{۱۹}

فَبَعَثَ اللَّهُ غُرَابًا يَبْحَثُ فِي الْأَرْضِ لِيُورِيَهُ كَيْفَ
يُؤَارِي سَوْءَةَ أَخِيهِ قَالَ يُورِيَنِي أَعَزُّتُ أَنْ أَكُونَ
مِثْلَ هَذَا الْغُرَابِ فَأُورِي سَوْءَةَ أَخِي فَأَصْبَحَ
مِنَ الْتَّائِبِينَ^{۲۰}

مِنْ أَجْلِ ذَلِكَ كَتَبْنَا عَلَى بَنِي إِسْرَءِيلَ أَنَّهُ مَنْ
قَتَلَ نَفْسًا بِغَيْرِ نَفْسٍ أَوْ فَسَادٍ فِي الْأَرْضِ فَكَأَنَّمَا
قَتَلَ النَّاسَ جَمِيعًا وَمَنْ أَحْيَاهَا فَكَأَنَّمَا أَحْيَا النَّاسَ
جَمِيعًا وَلَقَدْ جَاءَتْهُمْ رُسُلُنَا بِالْبَيِّنَاتِ ثُمَّ لَئِنْ
كَثُرُوا مِنْهُمْ بَعْدَ ذَلِكَ فِي الْأَرْضِ لَنَسِفُنَّ^{۲۱}

انہیں وچو بہوں سارے زمین وچ حد کنیں و حد سے رہ
گئیں۔

۳۴۔ بے شک جیرے اللہ تے اوندے رسول نال جنگ
کریندن تے زمین وچ فساد کیتے درک بھیج کریندن انہیں
دی مزلے ہے جو او قتل کیتے و نجن یا پھانسی نال مارینے
ونجن یا انہیں دے ہتھ تے پیر خلاف ورزی دی و جو نال
کپ بڑتے و نجن یا زمین وچ کڈھ بڑتے و نجن اے انہیں
دی رسوائی ایں دنیا و وچ تے آخرت وچ انہیں واسطے
وڈا عذاب۔

۳۵۔ سوائے انہیں دے جیرے توہ کرن ایں کنیں پہلے جو
تساں انہیں کوں و مٹی گھنوں تساں جان گھنوں جو بے شک اللہ
سیں بہوں بخشش والا تے بہوں مہربان۔

۳۶۔ اے ایمان والو! اللہ کنیں بڑو تے اللہ دے کو بہو
تھیون دی راہ گوہو تے اوندی راہ وچ کوشش کرو تاں جو
تساں کامیاب تھیوو۔

۳۷۔ بے شک جیرے لوکیں انکار کیتے جو کجھ زمین وچ
اوتے ایندے برابر بیا دی انہیں کنیں ہووے ہاتے
اے قیامت دے ڈینہہ عذاب کنیں پچن کیتے بدے وچ
ڈیون ہاتے انہیں کنیں قبول نہ کیتا و پچے ہاتے انہیں کیتے
ڈکھ ڈیون والا عذاب۔

۳۸۔ او بھاکینں نکلن چاہن تے او بھاکینں نکل نہ سگھن
تے انہیں واسطے کھر و پچن والا عذاب۔

۳۹۔ تے جو مرد تے جو رتیمت بڈو تاں دے ہتھ کپ
ڈیو۔ اے انہیں دے جرم دا بدلہ اللہ سیں کنیں۔ تے
اللہ سیں بہوں غالب تے بہوں سیانہ۔

۴۰۔ تے جیرا شخص ظلم دے بعد توبہ کرے تے اصلاح کر

إِنَّمَا جَزَاءُ الَّذِينَ يُحَارِبُونَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَيَسْعَوْنَ
فِي الْأَرْضِ فَسَادًا أَنْ يُقَتَّلُوا أَوْ يُصَلَّبُوا أَوْ تُقَطَّعَ
أَيْدِيهِمْ وَأَرْجُلُهُمْ مِنْ خِلَافٍ أَوْ يُنْفَوْا مِنَ الْأَرْضِ
ذَلِكَ لَهُمْ خِزْيٌ فِي الدُّنْيَا وَلَهُمْ فِي الْآخِرَةِ عَذَابٌ
عَظِيمٌ ﴿٣٤﴾

إِلَّا الَّذِينَ تَابُوا مِنْ قَبْلِ أَنْ تَقْدِرُوا عَلَيْهِمْ كَانُوا
عَنْ اللَّهِ عَافُوهُمْ تَرْحِيمًا ﴿٣٥﴾

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ وَابْتَغُوا إِلَيْهِ الْوَسِيلَةَ
وَجَاهِدُوا فِي سَبِيلِهِ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ ﴿٣٦﴾

إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا لَوْ أَنَّ لَهُمْ مَا فِي الْأَرْضِ جَمِيعًا
وَمِثْلَهُ مَعَهُ لَيَفْتَدُوا بِهِ مِنْ عَذَابِ يَوْمِ الْقِيَامَةِ
مَا تُقْبَلُ مِنْهُمْ وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿٣٧﴾

يُرِيدُونَ أَنْ يُخْرِجُوا مِنَ التَّوَارِكِهِمْ يُخْرِجِينَ
مِنْهَا وَلَهُمْ عَذَابٌ مُّقِيمٌ ﴿٣٨﴾
وَالسَّارِقُ وَالسَّارِقَةُ فَاقْطَعُوا أَيْدِيَهُمَا جَزَاءً بِمَا
كَسَبَا نَكَالًا مِنَ اللَّهِ وَاللَّهُ عَزِيزٌ حَكِيمٌ ﴿٣٩﴾

مَنْ تَابَ مِنْ بَعْدِ ظُلْمِهِ وَأَصْلَحَ فَإِنَّ اللَّهَ يَتُوبُ

عَلَيْهِ إِنْ اللَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ ۝

گھنے تے بے شک اللہ اوندے اتے فضل کرلیسی بے شک
اللہ سیس بہوں کشتن والا تے بہوں مہربان۔

أَلَمْ تَعْلَمْ أَنَّ اللَّهَ لَهُ مَلَكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ يُعَذِّبُ
مَنْ يَشَاءُ وَيَغْفِرُ لِمَنْ يَشَاءُ وَاللَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ
قَدِيرٌ ۝

۴۱۔ کیا توں نیں جاندا جو بے شک اللہ ہی دی حکومت
آسمانیں تے زمین تے جیکوں چاہندے عذاب دیندے
تے جیکوں چاہندے بخش دیندے تے اللہ سیس ہر شے
تے قادر۔

يَا أَيُّهَا الرُّسُولُ لَا يَحْزُنَكَ الَّذِينَ يُسَارِعُونَ فِي
الْكُفْرِ مِنَ الَّذِينَ قَالُوا آمَنَّا بِأَنفُسِهِمْ وَلَمْ تُؤْمِنُ
قُلُوبُهُمْ وَمِنَ الَّذِينَ هَادُوا وَاسْمَعُونَ لِلْكَذِبِ

۴۲۔ اے رسول تیکوں موحنا نہ کرن انہیں لوکیں دیاں
گاہیں جیرے کفر وچ جلدی کریندن انہیں لوکیں وچ جو
آہدن اساں ایمان گمن آئے ہیں اپنے منال تے انہیں
دے دیں نیں منیا تے یہودی وچ کچھ لوک ایجھے ہن

سَمِعُونَ لِقَوْمٍ آخَرِينَ لَمْ يَأْتُوكَ يُحَرِّفُونَ الْكَلِمَ
مِنْ بَعْدِ مَوَاضِعِهِ يَقُولُونَ إِنْ أُوتِيتُمْ هَذَا فَخُذُوهُ
وَإِنْ لَمْ تُؤْتَوْهُ فَاحْذَرُوا وَمَنْ يَرِدِ اللَّهُ فِتْنَتَهُ
فَلَنْ تَبْلُغَ لَهُ مِنَ اللَّهِ شَيْئًا أُولَٰئِكَ الَّذِينَ لَمْ يُرِدِ
اللَّهُ أَنْ يُطَهِّرْ قُلُوبَهُمْ لَهُمْ فِي الدُّنْيَا خِزْيٌ وَعَظِيمٌ ۝

جیرے کوٹریاں گاہیں بہوں سندن تے اوہی قوم کوں شاد نکیتے
سندن جیرے تیں کنیں نیں آئی او کتاب دے لفظیں کوں
اصلی جاتو بدل دیندے تے آہدن جے تہا کوں اے حکم
ڈٹا ونچے تے منرتے جے اے حکم نہ ملے تے پھر تے جیکوں
اللہ آناؤں چاہندے توں اللہ دے مقابلے وچ اوندے
کیستے کچھ نو میں کر سگدا۔ اے اولوکن جو اللہ سیس انہیں
دے دیں کوں پاک کر ڈا ارادہ وی نیں کیا۔ انہیں واسطے
ایں دنیا وچ دی رسوائی تے انہیں واسطے آخرت وچ بہوں
وڈا عذاب۔

سَمِعُونَ لِلْكَذِبِ أَكْثَرُونَ لِلسَّحْتِ فَإِنْ جَاءُوكَ
فَأَحْكُمْ بَيْنَهُمْ أَوْ أَعْرِضْ عَنْهُمْ وَإِنْ تُعْرِضْ
عَنْهُمْ فَلَنْ يَضُرَّكَ شَيْئًا وَإِنْ حَكَمْتَ
فَأَحْكُمْ بَيْنَهُمْ بِالْقِسْطِ إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ
الْمُقْسِطِينَ ۝

۴۳۔ او کوڑ کوں بہوں سندن تے بہوں کھندن حرام
تے جے او تیر و آون تے انہیں دے درمیان فیصلہ کریا
توں انہیں کنیں منہ پھر گمن تے جے توں منہ پھر گھنیں تے
او اصل وچ کچھ وی تیکوں نقصان نیں پچا سگدے تے جے توں
فیصلہ کریں تے انہیں دے درمیان انصاف نال فیصلہ کرے
شک اللہ سیس انصاف کرن والیں کوں پسند کریندے۔

وَكَيفَ يُحْكُمُونَكَ وَعِنْدَهُمُ التَّورَةُ فِيهَا حُكْمٌ

۴۴۔ تے او تیں کنیں کیوں فیصلہ کرولیں جڈاں انہیں کنیں

اللَّهُ ثُمَّ يَتَوَلَّىٰ مَنْ بَعْدَ ذَلِكَ وَمَا أُولَٰئِكَ
بِالْمُؤْمِنِينَ ﴿٣٥﴾

إِنَّا أَنْزَلْنَا التَّوْرَةَ فِيهَا هُدًى وَنُورٌ يَحْكُمُ
بِهَا النَّبِيُّونَ الَّذِينَ أَسْلَمُوا لِلَّذِينَ هَادُوا وَالرَّبِّيُّونَ
وَالْأَحْبَارُ بِمَا اسْتُحْفِظُوا مِنْ كِتَابِ اللَّهِ وَكَانُوا
عَلَيْهِ شُهَدَاءَ فَلَا تَخْشَوُا النَّاسَ وَاخْشَوْنَ
لَا تَشْرَوْا بِآيَاتِي ثَمَنًا قَلِيلًا وَمَنْ لَمْ يَحْكَمْ بِمَا
أَنْزَلَ اللَّهُ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْكَافِرُونَ ﴿٣٦﴾

تورات موجود تھے اور اُن کے دے وحی اللہ حکم موجود تھے اور
ان کے بعد اؤل کنیں کنڈ کریندن تے اولوک مومن نیں۔
۳۵۔ بے شک اسان ہمانی ؑ تورات اور اُن کے دے وحی ہدایت
تے نور۔ اور اُن کے نال اول انبیاء جیرھے ساڈے فرمانبردارن
فیصلہ کریندن۔ یہودی دے تے اللہ والے تے علما دی فیصلہ
کریندن ات گاہوں ہواہیں دے دے کتاب دی حفاظت
ہائی تے اور اور اُن کے تے نگران ہن توں لوکس کنیں نہ ڈر
تے میں کنیں ڈر تے تساں میڈی آیات دا تھوڑا مل نہ گھنوں
تے جیرھا اول تعلیم دے نال فیصلہ نہ کرے جیرھی تعلیم اللہ سٹیں
ہمانی ؑ تے اوپکے کافرن۔

۳۶۔ تے اسان انہیں تے تورات وحی افرن کیا ہوا جان
دے بدلے جان تہا کھ دے بدلے اکھ، ہمک دے بدلے ہمک
کنیں دے بدلے کن تے ڈند دے بدلے ڈند۔ تے
زعمیں دا کاو ہو تہا بدلہ گھنوں۔ تے جیرھا جہاد کر ڈیوے
تے اے اور اُن کے گناہیں دی معافی دا ذریعہ تھی ویسی تے
جیرھا فیصلہ نہ کر لیں اول تعلیم دے نال جیرھی اسان ہمانی ؑ
تے ایجے لوک ظالمین۔

۳۷۔ تے اسان انہیں دے پیریں دے اے عیسیٰ ابن مریم
کوں پھٹے جیرھا تصدیق کریندے تورات دی جیرھی اور اُن کے
اگو ہائی تے اسان اول کوں انجیل ڈتی اور اُن کے دے وحی ہدایت
تے نور ہاتے اور اپنے کنیں پہلی کتاب تورات دی تصدیق
کریندی ہائی تے ہدایت ہائی تے اول اللہ کنیں ڈرٹ والیں کیے
نصیحت ہائی۔

۳۸۔ انجیل والے اور اُن کے مطابق فیصلہ کرن جیرھی تعلیم
اللہ اور اُن کے دے وحی ہمانی ؑ تے جیرھا فیصلہ نہ کر لیں اور اُن کے
مطابق جو اللہ سٹیں ہمانی ؑ تے ایجے لوک دہے باغی ہن۔

وَكُنْتُمْ عَلَيْكُمْ فِيهَا أَنْ تَنْفُسَ بِلِنَفْسٍ وَالْعَيْنِ
بِالْعَيْنِ وَالْأَنْفَ بِالْأَنْفِ وَالْأُذُنَ بِالْأُذُنِ وَالسِّنَّ
بِالسِّنِّ وَالْجُرُوحَ قِصَاصٌ فَمَنْ تَصَدَّقَ بِهِ فَهُوَ
كَفَّارَةٌ لَهُ وَمَنْ لَمْ يَحْكَمْ بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ فَأُولَٰئِكَ
هُمُ الظَّالِمُونَ ﴿٣٦﴾

وَقَفَّيْنَا عَلَىٰ آثَارِهِم بِعِيسَى ابْنِ مَرْيَمَ مُصَدِّقًا
لِّمَا بَيْنَ يَدَيْهِ مِنَ التَّوْرَةِ وَآتَيْنَاهُ الْإِنْجِيلَ فِيهِ
هُدًى وَنُورٌ وَمُصَدِّقًا لِّمَا بَيْنَ يَدَيْهِ مِنَ التَّوْرَةِ
وَهُدًى وَمَوْعِظَةً لِّلْمُتَّقِينَ ﴿٣٧﴾

وَلِيَحْكُمَ أَهْلَ الْإِنْجِيلِ بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ فِيهِ وَمَنْ لَمْ
يَحْكَمْ بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْفَاسِقُونَ ﴿٣٨﴾

وَأَنزَلْنَا إِلَيْكَ الْكِتَابَ بِالْحَقِّ مُصَدِّقًا لِّمَا بَيْنَ يَدَيْهِ مِنَ الْكِتَابِ وَمُهَيِّئًا عَلَيْهِ فَاحْكُم بَيْنَهُم بِمَا أَنزَلَ اللَّهُ وَلَا تَتَّبِعْ أَهْوَاءَهُمْ عَمَّا جَاءَكَ مِنَ الْحَقِّ لِكُلِّ جَعَلْنَا مِنْكُمْ شِرْعَةً وَ مِنْهَا جَاءٌ وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ لَجَعَلَكُمْ أُمَّةً وَاحِدَةً وَلَكِنْ لِيَبْلُوَكُمْ فِي مَا آتَاكُمْ فَاسْتَبِقُوا الْخَيْرَاتِ إِلَى اللَّهِ مَرْجِعُكُمْ جَمِيعًا فَيُنَبِّئُكُمْ بِمَا كُنتُمْ فِيهِ تَخْتَلِفُونَ ﴿٥٠﴾

۴۹۔ تے اسان تیدو بیج نال بھری ہوئی کتاب لہائی ۵۰ جرمی اپنے کینس پہلی کتاب دی تصدیق کریندی ۵۰ تے اوندے اتے نگران تے توں انہیں دے درمیان فیصلہ کراوندے نال جو تعلیم اللہ سیس لہائی ۵۰ تے توں انہیں دی خواہشات دی پیروی نہ کراوے حق کوں جھوٹ کے جیر حاتیڈو آئے۔ ہر کہیں واسطے تہا بڑے وچو اسان بنائے جھوٹا تے وڈا راستہ (روحانی پانی ٹمک بچن واسطے) اتے جے اللہ چاہندا تے تہا کوں ہک لولہ بنا ڈیندا تے اللہ سیس اوندے بارے وچ تہا کوں ازمیندے جو اوں تہا کوں بڑا تے تے تاسا نیکیں وچ ہک بڑو بھے کینس اگو و دعوہ اللہ سیس دولساں ساریں ولے تے او تہا کوں بڑسیسی جیندے وچ تاسا اختلاف کریندے ہادے۔

وَأَن اَحْكُم بَيْنَهُم بِمَا أَنزَلَ اللَّهُ وَلَا تَتَّبِعْ أَهْوَاءَهُمْ وَاحِدَهُمْ أَن يَفْتِنُواكَ عَنْ بَعْضِ مَا أَنزَلَ اللَّهُ إِلَيْكَ فَإِن تَوَلَّوْا فَاعْلَمُوا أَنَّمَا يُرِيدُ اللَّهُ أَن يُصِيبَهُم بِبَعْضِ دُورِهِمْ وَإِن كَثِيرًا مِّنَ النَّاسِ لَفَاسِقُونَ ﴿٥١﴾

۵۰۔ تے توں انہیں دے درمیان فیصلہ کراوندے نال جو اللہ سیس تیدو لہائے تے توں انہیں دی خواہشات دے پھیر نہ لگ تے انہیں کینس بچ لے نہ تھیوے جو او تیکوں فتنے وچ پا کے اوں کینس پریں ہٹا ڈیوں جو اللہ تیدو لہائے تے جے او پھروجن تے توں چاٹ گمن جو اللہ انہیں کوں انہیں دے کھ گن ہیں دی وچ کینس سزا ڈیوں چاہندے تے بے شک لوکیں وچ بہوں سارے نافرمان۔

أَفَحْكُمُ الْبَاطِلَ عَلَى الْبَرِّ وَبِغُورٍ وَمَنْ أَحْسَنُ مِنَ اللَّهِ حُكْمًا لِّقَوْمٍ يُوفُونَ ﴿٥٢﴾

۵۱۔ کیا او جاہلیت دے فیصلے کوں چاہندن۔ لیکن رکمن والی قوم کیسے اللہ کینس چنگا فیصلہ ہیا کون کریندے۔

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَتَّخِذُوا الْيَهُودَ وَالنَّصَارَىٰ أَوْلِيَاءَ بَعْضُهُمْ أَوْلِيَاءُ بَعْضٍ وَمَنْ يَتَوَلَّهُمْ فَيَنْتَهِمْ فَإِنَّ مِنْهُمْ إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ ﴿٥٣﴾

۵۲۔ اے ایمان والو! تاسا یہودی تے عیسائی کوں اپنا امدادی نہ بناؤ انہیں وچ کجھ کجھ دے امدادی ہن تے جیرھا انہیں کوں تہا بڑے وچو امدادی بیسی ہو نائیں وچو تھی ویسی۔ تے بے شک اللہ سیس ظالم قوم کوں کامیابی دی راہ

نہیں جو کہیں۔

۵۳۔ توں انہیں لوکیں کوں جہنم دے دیں وچ بیماری جو
ڈہریں او درک درک کے انہیں دو دیندن تے آہدن اسل
ڈر دے ہں جو ساڈے اتے کوئی مہیت نہ آپرے۔

تے تمی بگدے جو اللہ سیئں تہاڈے کیتے فتح بگن آوے
یا اپنے ولو کوئی فیصلہ کرے جیندے نال او انہیں گالیں
تے جیڑیاں او اپنے دیں وچ کیندن شرمسار تھی وچن۔

۵۴۔ تے مومن آہدن کیا لے او بے کوکن جیرے اللہ سیئں
دیاں پکیاں قساں کھندے ہن جو او بے شک تہاڈے نال ہن
انہیں دے عمل و نیجج گئے تادگھا پاوٹی واپس وچو تمی بگن

۵۵۔ اے ایمان والو جیرھالتاں وچو اپنے دین کنیں پھر وچے
تے اللہ سیئں جلدی ہک قوم گھن اوسی جیندے نال اللہ محبت
کر لیس تے او اللہ سیئں نال محبت کر لیں او مومنین تے

مہربان ہوسن تے کافرین دے مقابلے وچ سخت او اللہ دے
رستے وچ جہاد کر لیں تے کہیں ملامت کرن والے دی ملاکین نہ ڈہرسن
اے اللہ و افضل جینکوں چا ہندے ڈہندے تے اللہ ہوں
وسعت ڈیوٹی والا تے جائز والا۔

۵۶۔ تے بے شک اللہ تے او ندا رسول تے او مومن
جیرے نماز ٹھہا کے پڑھدن تے زکا ڈہندن تے رکوع
کریندن تہاڈے امدادی ہن۔

۵۷۔ تے جیرے اللہ تے او ندے رسول تے مومنین کوں
اپنا یار بنیدن تے بے شک اللہ دی جماعت غالب
تھیوٹی والی۔

۵۸۔ اے ایمان والو نہ بناؤ انہیں لوکیں کوں جہنم تہاڈے
دین کوں مذاق تے کھیل سچھے انہیں لوکیں وچو جہنم کوں کتب
ڈٹی گئی ہائی تساکین پہلے تے کافرین کوں سبکتی تے

فَتَرَى الَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ مَرَضٌ يُسَارِعُونَ فِيهِمْ
يَقُولُونَ خَشَنَ عَلَنَ تَصِيْبِنَا دَائِرَةٌ فَكَفَى اللَّهُ أَنْ يَأْتِيَ
بِالْفَتْحِ أَوْ أَمْرٍ مِنْ عِنْدِهِ فَيُصْبِحُوا عَلَى مَا أَسْرَوْا فِي
أَنْفُسِهِمْ نَادِمِينَ ﴿٥٣﴾

وَيَقُولُ الَّذِينَ آمَنُوا أَهَؤُلَاءِ الَّذِينَ أَقْسَمُوا بِاللَّهِ جَهْدَ
أَيْمَانِهِمْ أَنْهُمْ لَكُمْ مَحْجُوظُونَ فَبَدَّلَ اللَّهُ أَعْمَالَهُمْ فَاصْبَحُوا
خَسِرِينَ ﴿٥٤﴾

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا مَنْ يَرْتَدَّ مِنْكُمْ عَنْ دِينِهِ فَسَوْفَ
يَأْتِي اللَّهَ بِقَوْمٍ يُحِبُّهُمْ وَيُحِبُّونَهُ أَذِلَّةٌ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ
أَعَزَّةٌ عَلَى الْكَافِرِينَ يُجَاهِدُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَلَا
يَخَافُونَ لَوْمَةَ لَائِمٍ ذَلِكَ فَضْلُ اللَّهِ يُؤْتِيهِ مَنْ يَشَاءُ
وَاللَّهُ وَاسِعٌ عَلِيمٌ ﴿٥٥﴾

إِنَّمَا وَلِيُّكُمُ اللَّهُ وَرَسُولُهُ وَالَّذِينَ آمَنُوا الَّذِينَ يُعْمِلُونَ
الصَّلَاةَ وَيُؤْتُونَ الزَّكَاةَ وَهُمْ رَاكِعُونَ ﴿٥٦﴾

وَمَنْ يَتَوَلَّ اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَالَّذِينَ آمَنُوا فَإِنَّ حِزْبَ
اللَّهِ هُمُ الْغَالِبُونَ ﴿٥٧﴾

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَتَّخِذُوا الَّذِينَ اتَّخَذُوا دِيْنَكُمْ
هُزُوًا وَلَعِبًا قَوْمَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ مِنْ قَبْلِكُمْ وَالْكَافِرَ
أُولِيَائِهِمْ وَاتَّقُوا اللَّهَ إِنَّ كُنتُمْ مَوْمِنِينَ ﴿٥٨﴾

اللہ کیس بڑو جے تاں مومن ہوئے۔

۵۹۔ تے جڈاں تاں نماز دوسٹہ دے ءو او ایسکوں

مذاق تے کھیل بٹا گھندن لے ایس واسطے جو اے او
قوم جیڑی عقل نہیں کریندی۔

۶۰۔ توں اکھ بڑے لے اہل کتاب کیا تاں ساڈے نال

ایس واسطے کوٹہ دے ءو جو اساں اللہ تے ایمان گمن آئے ہیں
تے اونہ لے اتے جو ساڈے اتے ہایا گئے تے جو اساں کینیں
پہلے ہایا گیا باجے شک تہا بڑے وچہ بہوں سارے نافرمان۔

۶۱۔ توں اکھ کیا میں تہا کوں انہیں لوکسں و احال بڑاں جنہیں

واہلہ اللہ دے نزدیک ایس کینیں وی بڑا ءو۔ انہیں تے اللہ

لنت کیتی تے اپنا غضب ہما ئے تے انہیں وچہ کچھ

کوں بٹا تے سی بھولوں تے جتاے تے انہیں شیطان دی

پو جا کیتی ءو۔ انہیں لوکسں و اٹھکاٹہ بہوں بڑا ءو تے اوسدھے

راہ کینیں تھوڑک گئیں۔

۶۲۔ تے جڈاں او تاں کینیں اندن آہدن اساں ایمان گمن

آئے ہیں نے او کفر نال پہندن تے کفر نال ہی باہر نکلدن

تے اللہ سیسں بہوں چاڈے جو او کیندن۔

۶۳۔ تے توں انہیں وچہ بہوں ساریں کوں بڑہیں جو اودرک

کے ویندن گناہ تے زیادتی تے حرام کھاوٹن دو بہوں بڑا ءو

جو او کیندن۔

۶۴۔ کیوں نہیں بگیندے انہیں کوں اللہ لے تے علماء

گناہ دیاں گاہیں کرن تے حرام کھاوٹن کینیں بہوں بڑا ءو

او کیندن۔

۶۵۔ تے یہودی آہدن جو اللہ دے ہتھ پدھے بین۔ انہیں

دے اپٹے ہتھ پدھ بڑے گئیں تے انہیں تے لعنت کیتی

گئی جو او انہیں آکھئے۔ اوندی وچہ نال خدا دے تے بڑہیں

وَاِذَا نَادَيْتُمْ إِلَى الصَّلَاةِ اتَّخَذُوا هَٰذَا وَ ذَٰلِكَ بِأَنَّهُمْ قَوْمٌ لَا يَعْقِلُونَ ﴿۵۹﴾

قُلْ يٰٓأَهْلَ الْكِتٰبِ هَلْ تَتَّقُونَ مٰٓا اِنَّ اٰمَنًا بِاللّٰهِ وَمَا اُنْزِلَ

اِلَيْكُمْ وَمَا اُنْزِلَ مِنْ قَبْلُ وَاِنَّ اَكْثَرَكُمْ فٰسِقُونَ ﴿۶۰﴾

قُلْ هَلْ اُنْتُمْ بِشَيْءٍ مِنْ ذٰلِكَ مُتَوَبِّعٌ عِنْدَ

اللّٰهِ مَنْ تَعَنَّى اللّٰهُ وَغَضِبَ عَلَيْهِ وَجَعَلَ مِنْهُمْ

الْقُرْدَةَ وَفَخَا بَرَّوَعِدَ اَلطَّاغُوتِ اُولٰٓئِكَ شَرٌّ مَّكَانًا وَ

اَضَلُّ عَنْ سَوَآءِ السَّبِيلِ ﴿۶۱﴾

وَاِذَا جَاؤُكُمْ قَالُوْا اٰمَنَّا وَقَدْ خَلَوْنَا بِالْكَفْرِ وَهُمْ قَدْ خَرَجُوْا

بِهٖ وَاَللّٰهُ اَعْلَمُ بِمَا كَانُوْا يَكْتُمُوْنَ ﴿۶۲﴾

وَتَرٰى كَثِيْرًا مِنْهُمْ يَسٰرِعُوْنَ فِي الْاَثْمِ وَالْعُدْوٰنِ وَ

اَكْثَرُهُمُ الشُّعْطٰٓ لَيْسَ مَا كَانُوْا يَعْمَلُوْنَ ﴿۶۳﴾

لَوْ لَا يَنْصَحُهُمُ الرَّسُوْلُوْنَ وَ الْاَحْبَارُ عَنْ قَوْلِهِمْ اَلَا نُنَاصِحُ

وَاَكْثَرُهُمُ الشُّعْطٰٓ لَيْسَ مَا كَانُوْا يَصْنَعُوْنَ ﴿۶۴﴾

وَقَالَتِ الْيَهُودُ يَدُ اللّٰهِ مَغْلُوْلَةٌ عَلَتْ اَيْدِيْهِمْ

وَلَعَنُوْا بِمَا قَالُوْا بَلْ يَدُهٗ مَبْسُوْطَةٌ يُّنْفِقُ كَيْفَ يَشَآءُ

وَلَيَزِيْدَنَّ كُفْرًا مِنْهُمْ مَّا اُنْزِلَ اِلَيْكَ مِنْ

رَبِّكَ طُغْيَانًا وَكُفْرًا وَالْقَبِيلَ بَيْنَهُمُ الْعَدَاوَةُ
وَالْبَغْضَاءُ إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ كُلَّمَا أَوْقَدُوا نَارًا
يَلْجَأُ بَاطِلًا إِلَى اللَّهِ وَلَيَسْعُنَّ فِي الْأَرْضِ فَسَادًا
وَاللَّهُ لَا يُحِبُّ الْمُفْسِدِينَ ۝۹

وَلَوْ أَنَّ أَهْلَ الْكِتَابِ آمَنُوا وَاتَّقَوْا لَكُنَّا عَنْهُمْ
سَيِّئِينَ ۝۱۰ وَلَا دَخَلَتْهُمْ جَنَّتِ النَّعِيمِ ۝۱۱

وَلَوْ أَنَّهُمْ آتَمُوا التَّوْبَةَ وَالْإِنْجِيلَ وَمَا أُنْزِلَ
إِلَيْهِمْ مِنْ رَبِّهِمْ لَأَكَلُوا مِنْ فَوْقِهِمْ وَمِنْ تَحْتِ
أَرْجُلِهِمْ مِنْهُمْ أُمَّةٌ مُقْتَصِدَةٌ وَكَثِيرٌ مِنْهُمْ سَاءٌ
مَا يَعْمَلُونَ ۝۱۲

يَا أَيُّهَا الرُّسُلُ بَلِّغْ مَا أُنْزِلَ إِلَيْكَ مِنْ رَبِّكَ وَإِنْ لَمْ
تَفْعَلْ فَمَا بَلَغْتَ رِسَالَتَهُ وَاللَّهُ يَعْصِمُكَ مِنَ النَّاسِ
إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْكَافِرِينَ ۝۱۳

قُلْ يَا أَهْلَ الْكِتَابِ لَسْتُ عَلَى شَيْءٍ حَتَّى تُفِيمُوا التَّوْبَةَ
وَالْإِنْجِيلَ وَمَا أُنْزِلَ إِلَيْكُمْ مِنْ رَبِّكُمْ وَلَيَزِيدَنَّ
كَثِيرًا مِنْهُمْ مَا أُنْزِلَ إِلَيْكَ مِنْ رَبِّكَ طُغْيَانًا وَكُفْرًا
فَلَا تَأْسَ عَلَى الْقَوْمِ الْكَافِرِينَ ۝۱۴

إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَالَّذِينَ هَادُوا وَالصُّبُورَ وَالنَّصَارَى
مَنْ آمَنَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَعَمِلَ صَالِحًا فَلَا خَوْفٌ

بہت کھلے ہن تے او فرج کریندے جیویں چاہندے تے
انہیں دجو بہوں ساریں کوں ضرور ودھسی لے تعلیم جو تہاڑے
رب کنیں تہاڑو لہائی گئی ۝ مندری تے کفر وچ تے اسان
انہیں وچ قیامت دے پڑنہ تیں دشمنی تے بغض پیدا
کر ڈتے۔ جڈاں وی انہیں جگ کیتے بھا بھا کائی اللہ سیس
اوں کوں دساڈتے تے درکن زمین وچ گہر گھٹن کیتے
تے اللہ سیس گہریں کوں پسندیں کریندا۔

۶۶۔ تے جے اہل کتاب ایمان گن آدن ہاتے اللہ کنیں
ڈرن ہاتے اسان انہیں کنیں انہیں دے گناہ مٹاڈیوں ہا
تے انہیں کوں نعمتیں والی بہشت وچ داخل کروں ہا۔
۶۷۔ تے جے او تورات تے انجیل کوں قائم کرن ہاتے جرم تہاڑے
انہیں دہائی گئی ۝ انہیں دے رب دلو تے او اپنے تو دی
کھاوون ہاتے پیریں تلوی انہیں دجو بک ٹولہ اھلا کم
کرن والا تے انہیں دجو بہوں سارے ہن بہوں بُرا
جو او کریندن۔

۶۸۔ لے رسول توں پچا ڈے جو تہاڑے رب کنیں تہاڑو
لہایا گئے تے جے تیں لے نہ کیتا تے تیں اونداسہا نیں
پچایا تے اللہ سیس تیکوں پچسی لوکیں کنیں تے بے شک
اللہ سیس کافر قوم کوں کامیابی دی راہ نیں ڈکھیندا۔

۶۹۔ توں اکھ لے اہل کتاب تیں کہیں گال تے نوہے
جے تیں تیں ظاہر نہ کرو تورات تے انجیل کوں تے جو تہاڑو
تہاڑے رب و لو لہایا گئے تے ضرور ودھسی او تعلیم
جیرھ تہاڑے رب کنیں تہاڑو لہائی گئی ۝ مندری
تے کفر وچ تے کافر قوم تے توں افسوس نہ کر۔

۷۰۔ بے شک جیرھے ایمان دارن تے جیرھے بہوی تے
صابی تے عیسائی ہن انہیں دجو جیرھا اللہ تے آخرت

عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَخْزَوْنَ ⑤

دے ڈینہہ نے ایمان گمن آدمے تے نیک عمل کرے تے
اوندے لے کوئی خوف نہ ہوسی تے نہ اوموٹھے تھیں۔
۴۱۔ تے اساں بنی اسرائیل کیں لپکا وعدہ گدھا ہا تے
اساں انہیں دو رسول پٹھے بن جڈاں دی انہیں دو رسول
آئے اولیٰ علم گمن کے جرمی انہیں دے دل پسند نہ کرینے
بن تے کچھ کول تے انہیں جھٹلا ڈوتا تے کچھ کول او قتل
کرٹ چاہندے بن۔

لَقَدْ أَخَذْنَا مِيثَاقَ بَنِي إِسْرَءِيلَ وَارْسَلْنَا إِلَيْهِمْ
رُسُلًا كَلَّمْنَا جَاءَهُمْ رَسُولٌ بِمَا لَا تَهْوَىٰ أَنفُسُهُمْ
فَرِيقًا كَذَّبُوا وَفَرِيقًا يَقْتُلُونَ ⑥

۴۲۔ تے انہیں دا خیال اے با جو کوئی فتنہ پیدا نہ تھیں
تے اوندے تے بوڑے تھی گئے دل اللہ سیں انہیں
تے رحمت کیتی انہیں وچو بہوں سارے دل اندھے تے
بوڑے تھی گئے تے اللہ سیں ہواو کریندن ڈہدا
پٹے۔

وَحَسِبُوا إِلَّا تَكُونُ فِتْنَةً فَعَمُوا وَصَبُّوا ثُمَّ تَابَ اللَّهُ
عَلَيْهِمْ ثُمَّ عَمُوا وَصَبُّوا كَثِيرًا مِنْهُمْ وَاللَّهُ بِصِيرٍ بِمَا
يَعْمَلُونَ ⑦

۴۳۔ بے شک انہیں کفر کیتے جنہیں اکھئے جو بے شک
مسیح ابن مریم ہی اللہ تے مسیح تے اکھیا ہا اے بنی
اسرائیل اساں اللہ دی عبادت کرو جی رہا میڈاوی رب
تے تہا ڈاوی رب۔ بے شک جیہا اللہ دا شریک نیسی
تے اللہ سیں اوندے کیتے بہشت حرام کرڈتی تے اوند
ٹھکانہ دوزخ تے ظاہیں دا کوئی امدادی نیں۔

لَقَدْ كَفَرَ الَّذِينَ قَالُوا إِنَّ اللَّهَ هُوَ الْمَسِيحُ ابْنُ مَرْيَمَ
وَقَالَ الْمَسِيحُ بَنِي إِسْرَءِيلَ اعْبُدُوا اللَّهَ رَبِّي
وَرَبَّكُمْ إِنَّهُ مَنْ يُشْرِكْ بِاللَّهِ فَقَدْ حَرَّمَ اللَّهُ عَلَيْهِ
الْجَنَّةَ وَمَا لَهُ النَّارُ وَمَا لِلظَّالِمِينَ مِنَ النَّارِ ⑧

۴۴۔ بے شک انہیں کفر کیتے جنہیں اکھئے جو بے شک
اللہ تبارک و تعالیٰ سٹو کوئی معبود نیں سوائے ہک
معبود دے نے جے او اے اکھن کیں نہ رُکے تے
انیجے کافرین کول ضرور عذاب پہنچی ڈکھ ڈیون والا۔
۴۵۔ کیا او اللہ دنیں جھکدے تے اول کیں بخشش
نیں منگدے تے اللہ سیں بہوں بخشش والا تے
بہوں مہربان۔

لَقَدْ كَفَرَ الَّذِينَ قَالُوا إِنَّ اللَّهَ ثَلَاثٌ ثَلَاثَةٌ وَمَنْ يَشْهَدْ
إِلَهُ إِلَّا إِلَهُ وَاحِدٌ وَإِنْ لَمْ يَنْتَهُوا عَمَّا يَقُولُونَ
لَيَمَسَّنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ⑨

أَفَلَا يَتُوبُونَ إِلَى اللَّهِ وَيَسْتَغْفِرُونَ لَهُ وَاللَّهُ غَفُورٌ
رَحِيمٌ ⑩

۴۶۔ مسیح ابن مریم نہ ہن سوائے ہک رسول تے اول

مَا الْمَسِيحُ ابْنُ مَرْيَمَ إِلَّا رَسُولٌ قَدْ خَلَتْ مِنْ

قَبْلَهُ الرُّسُلُ وَأَمَّهُ صِدْقُهُ ۚ كَانُوا يَأْكُلُونَ الطَّعَامَ
أَنْظُرْ كَيْفَ بُيِّنَ لَهُمُ الْآيَاتِ ثُمَّ أَنْظِرْ أُنْظُرْ أَنَّى يُؤْفَكُونَ ﴿٥﴾

کنیں پہلے سارے رسول مرگین تے اوندی مابھی ہائی
اوڑدیں کھانا کھندے ہن توں ڈیکھ اسان کیوں انہیں
تے دلیلاں کھول کے بیان کریندے ہیں۔ توں ول ڈیکھ
جوا نہیں دے خیال کیوں بدلیج ویندن۔

قُلْ أَتَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ مَا لَا يَمْلِكُ لَكُمْ ضَرًّا
وَلَا نَفْعًا ۚ وَاللَّهُ هُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ﴿٦﴾

۷۔ توں اکھ کیا تسان اللہ سیس کوں چھوڑ کے اوندی
عبادت کریندے؟ جیر حانہ تہاکوں ڈکھ پچا بگدے
تے نہ فائدہ۔ بے شک اللہ سیس بہوں سُنُّ والا تے
جائٹن والا ۷۔

قُلْ يَٰ أَهْلَ الْكِتَابِ لَا تَغْلُوا فِي دِينِكُمْ غَيْرَ الْحَقِّ وَلَا تَتَّبِعُوا
أَهْوَاءَ نَفْسِكُمْ قَدْ ضَلُّوا مِنْ قَبْلُ وَأَضَلُّوا كَثِيرًا وَضَلُّوا
عَنْ سَوَاءِ السَّبِيلِ ﴿٧﴾

۸۔ توں اکھ لے اہل کتاب اپنے دین دے بارے مچ
ناحق حدکین نہ ودھو تے اوں قوم دی خواہش دے پچھ نہ
چلو جیرھی تسان کنیں پہلے گمراہ تھی گئی ہائی تے بہوں
ساریں کوں انہیں گمراہ کیا ہاتے او سدھے راہ کنیں تھوڑک
گئے ہن۔

لُعِنَ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ بَنِي إِسْرَءِيلَ عَلَى لِسَانِ
دَاوُدَ وَعِيسَى ابْنِ مَرْيَمَ ۚ ذَلِكَ بِمَا عَصَوْا وَكَانُوا
يَعْتَدُونَ ﴿٨﴾

۹۔ بنی اسرائیل وچو جنہیں کفر کیتے انہیں تے لعنت کیتی
گئی ۷ داؤد تے عیسیٰ ابن مریم دی زبانی۔ ایں واسطے
جوا نافرمانی کریندے تے حدکین ودھدے ہن۔
۸۔ تے ہک ڈو جھے کوں برائی کنیں جیرھی او کرن ہا روکیندے
نہ ہن تے بہوں بُرا ہا جو او کریندے ہن۔

كَانُوا لَا يَتَنَاهَوْنَ عَنْ مُنْكَرٍ فَعَلُوهُ لَبِئْسَ مَا كَانُوا
يَفْعَلُونَ ﴿٩﴾

۱۰۔ توں انہیں وچو بہوں ساریں کوں ڈہیں جو او کافریں
کوں اپنا امدادی بُنیدن بہوں بُرا ۷ جو انہیں اپنی مرضی
نال اگو پھٹے تے اللہ انہیں تے ناراض تھی گئے
تے او عذاب وچ پئے رہن۔

تَرَى كَثِيرًا مِنْهُمْ يَقُولُونَ الذِّينَ كَفَرُوا هُمْ بِئْسَ مَا
فَعَلَتْ لَهُمْ أَنْفُسُهُمْ أَنْ سَخِطَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ وَفِي
الْعَذَابِ هُمْ خَالِدُونَ ﴿١٠﴾

۱۱۔ تے جے او اللہ خطے اوندے بنی تے جو اوندو ہلایا گئے
ایمان گمن آدن ہاتے نہ بٹادن با انہیں کوں سبکتی
رتے چٹکا ہا تے بے شک انہیں وچو بہوں سارے
نافرمانن۔

وَلَوْ كَانُوا يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالنَّبِيِّ ذَا الَّذِي أُنْزِلَ إِلَيْهِ
مِمَّا اتَّخَذُوا ۚ وَهُمْ أُولَئِئَاءَ وَلَكِنْ كَثُرُوا مِنْهُمْ فَصِفُوا ﴿١١﴾

لَتَجِدَنَّ أَشَدَّ النَّاسِ عَدَاوَةً لِلَّذِينَ آمَنُوا الْيَهُودَ
وَالَّذِينَ أَشْرَكُوا وَلَتَجِدَنَّ أَقْرَبَهُمْ مَوَدَّةً لِلَّذِينَ
آمَنُوا الَّذِينَ قَالُوا إِنَّا نَصْرُهُ ذَٰلِكَ يَأْتِيهِمْ فَيَقُولُونَ
وَرَهْبَانًا وَلَهُمْ لَا يَسْتَكْبِرُونَ ﴿۸۳﴾

۸۳۔ توں مومنین دی دشمنی وچ یہودیوں کوں تے انہیں کوں
جیرھے مشترک سخت پیسے تے توں پیسے مومنین دے زیادہ
کولہو محبت کرن وچ انہیں کوں جیرھے آہدن اسان
عیسائی ہیں اسے این واسطے جو انہیں وچ علماء (پادری)
تے اللہ دے ہن تے بے شک اد دہائی نیں کریندے۔

وَإِذَا سَمِعُوا مَا أُنْزِلَ إِلَى الرَّسُولِ تَرَىٰ أَعْيُنُهُمْ
تَفِضُ مِنَ الدَّمْعِ مِمَّا عَرَفُوا مِنَ الْحَقِّ يَقُولُونَ
رَبَّنَا آمَنَّا قُلُوبُنَا مَعَ الشَّاهِدِينَ ﴿۸۴﴾

۸۴۔ تے جڈاں وکلام سُنن او جیرھا رسول دو لہایا گئے
جے تلا انہیں حق سُنجانے توں ڈہریں انہیں دی اکھیں وچ
ہنجھو دیہہ پندن تے او آہدن لے ساڈے
رب اسان ایمان گھن آئے ہن توں ساکوں گواہیں وچ
لکھ گھن۔

وَمَا لَنَا لَا نُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَمَا جَاءَنَا مِنَ الْحَقِّ وَ
نَطْمَعُ أَنْ يُدْخِلَنَا رَبَّنَا مَعَ الْقَوْمِ الصَّالِحِينَ ﴿۸۵﴾

۸۵۔ ساکوں کیا تھی گئے جو اسان اللہ تے ایمان نہ گھن
آؤں تے جو ساڈو حق آئے تے ساڈی خواہش جو ساڈا
رب ساکوں داخل کرے نیک لوکس وچ۔

قَالُوا بِهِمُ اللَّهُ بِمَا قَالُوا جَنَّتْ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ
خَالِدِينَ فِيهَا وَذَٰلِكَ جَزَاءُ الْمُحْسِنِينَ ﴿۸۶﴾

۸۶۔ تے اللہ سیس انہیں کوں ایں گال دے دے وچ بہشت ڈیسی جنیں
دے وچ نہراں و ہندیاں پیرن او او دے وچ ہمیشہ
رہن تے ایہو نیک لوکس دا بدلہ ہو۔

وَالَّذِينَ كَفَرُوا وَكَذَّبُوا بِآيَاتِنَا أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ الْجَحِيمِ ﴿۸۷﴾

۸۷۔ تے جنہیں انکار کیے تے ساڈی آیات کوں جھٹلائے
تیں ایہے لوک دوزخی ہن۔

يَأْتِيهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَحْزَنُوا طَيِّبَاتٌ مَّا أَحَلَّ اللَّهُ لَكُمْ
وَلَا تَعْتَدُوا إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ الْمُعْتَدِينَ ﴿۸۸﴾

۸۸۔ اے ایمان والو! توں پاک چیزاں جیرھیاں اللہ سیس
تہا ڈے کیے حلال کیتن انہیں کوں حرام نہ کرو تے حد کنیں
نہ ددھو بے شک اللہ سیس زیادتی کرن والیں کوں پسند
نیں کریندا۔

وَكُلُوا مِمَّا رَزَقَكُمُ اللَّهُ حَلَالًا طَيِّبًا وَاتَّقُوا اللَّهَ الَّذِي
أَنْتُمْ بِهِ مُؤْمِنُونَ ﴿۸۹﴾

۸۹۔ تے تساں کھاؤ جو تہا کوں اللہ سیس ڈے تے حلال
تے پاک شہیں تے اللہ کنیں ڈرو جیندے اتے تساں
ایمان گھن آئے ہو۔

لَا يُؤْخَذُ لَكُمْ بِالْعُوفَىٰ إِنِيبَاكُمْ وَلَٰكِنْ يُؤْخَذُ لَكُمْ

۹۰۔ تہا ڈی فضول قسمیں تے تہا کوں اللہ سیس نیں

إِنَّمَا عَقَدْتُمُ الْإِيمَانَ فَلَقَارْتُهُ أَطْعَامُ عَشْرَةِ مَسْكِينٍ
مِنْ أَوْسَطِ مَا تُطْعَمُونَ أَهْلِيكُمْ أَوْ كِسْوَتُهُمْ أَوْ تَحْرِيرُ
رَقَبَةٍ فَمَنْ لَمْ يَفْعَلْ فَصِيَامُ ثَلَاثَةِ أَيَّامٍ ذَلِكَ كَفَّارُهُ
إِيمَانُكُمْ إِذَا حَلَفْتُمْ وَاحْفَظُوا إِيمَانَكُمْ كَذَلِكَ
يُبَيِّنُ اللَّهُ لَكُمْ آيَاتِهِ لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ ﴿۱﴾

پکڑینا تے اوہاں کون جیڑیاں تساں پکیاں قساں کھندے؟
انہیں تے جہیں داکفارہ ۷۷ ڈاھ مسکین کون اوکھاٹا کھواڑ
جیڑیاں تساں اپنے گھروالیں کون کھوسندے؟
یا انہیں دے کپڑے یا بک غلام کون آزاد کرو تے جیکوں
محافطت ہوئے او ترے روزے رکھے۔ اے تہاڑی قسیں
داکفارہ ۷۷ جیڑیاں تساں کھندے؟ تے اپنی قسیں دی
محافطت کرو الیں اللہ سیس اپنے محکم تہاڑے کیے
کھول کھول کے بیان کریندے تاں جو تساں شکر کرو۔

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِنَّا الْخَيْرُ وَالْبَيْسُ وَالْإِنصَابُ
وَالْأَزْلَامُ رَجَسٌ مِنْ عَمَلِ الشَّيْطَانِ فَاجْتَنِبُوهُ لَعَلَّكُمْ
تُفْلِحُونَ ﴿۲﴾

۹۱۔ اے ایمان والو بے شک شراب تے جواتے بت
تے تیریں نال کراکڑ من پلٹ تے شیطانی کم اس کنیں پنجر
تاں جو تساں کامیاب تھی و پنجر۔

إِنَّمَا يُرِيدُ الشَّيْطَانُ أَنْ يُوقِعَ بَيْنَكُمْ الْعَدَاوَةَ
وَالْبَغْضَاءَ فِي الْخَيْرِ وَالْبَيْسِ وَيَصُدَّكُمْ عَنْ
ذِكْرِ اللَّهِ وَعَنِ الصَّلَاةِ فَهَلْ أَنْتُمْ مُنْتَهُونَ ﴿۳﴾
وَاطِيعُوا اللَّهَ وَاطِيعُوا الرَّسُولَ وَاحْذَرُوا فَإِنْ تَوَلَّيْتُمْ
فَاعْلَمُوا أَنَّمَا عَلَى رَسُولِنَا الْبَلْغُ الْبَيِّنُ ﴿۴﴾

۹۲۔ بے شک شیطان تہاڑے درمیان شراب تے جڑے نال
دشمنی تے بغض پاون چاہندے تے تہا کون اللہ دے ذکر
تے نماز کنیں ہٹاؤں چاہندے تے کیا تساں رک ولیر۔
۹۳۔ تے اللہ دی فرمانبرداری کرو تے (ادندے) رسول دی
فرمانبرداری کرو تے ہوشیار رہو تے جے تساں پھر گویے
تے جان گھن جو ساڑے رسول دی ذمہ داری صرف
کھول کے پیچا ڈیون؟

لَيْسَ عَلَى الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ جُنَاحٌ
فِيمَا طَعِمُوا إِذَا مَا اتَّقَوْا وَآمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ
تُحْمَ اتَّقَوْا وَآمَنُوا تُمْ اتَّقُوا وَاحْسِنُوا وَاللَّهُ يُحِبُّ
الْحَسَنِينَ ﴿۵﴾

۹۴۔ مومنین تے نیک عمل کرن والیں تے کوئی گناہ نیں
جو او کھاؤں جڈاں او اللہ کنیں ڈرن تے ایمان گھن آون
تے نیک عمل کرن تے دل تقویٰ وچ و دمن تے ایمان
وچ دی دل تقویٰ وچ و دمن تے احسان کرن تے اللہ
احسان کرن والیں کون پسند کریندے۔

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَيَبْلُوَنَّكُمْ اللَّهُ بِشَيْءٍ مِنَ الصَّيْدِ
تَنَالُهُ أَيْدِيكُمْ وَرِمَاحُكُمْ لِيَعْلَمَ اللَّهُ مَنْ يَخَافُهُ
بِالْغَيْبِ فَمَنْ اعْتَدَىٰ بَعْدَ ذَلِكَ فَلَهُ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿۶﴾

۹۵۔ اے ایمان والو اللہ سیس تہا کون ازبسی اول تھوڑے
شکار نال جے تک تہاڑے ہتھ تے نیزے تچ بگسن تاں
جو اللہ سیس ظاہر کرے جیڑیاں او ڈھر تھی کے اوں کنیں

بڑھے۔ تے جیرھا ایندے بلہ حد کئیں ودھی تے اوندے واسطے دکھ بڑیوں والا عذاب۔

۹۶۔ سے ایمان والو تساں شکار نہ مارو جیڑاں تساں احرام وچ ہوو تے جیرھا اونکوں مرلیسی جان بکھ کے تے اوندل بدلہ اوہر جیہاں جانور ہوسی جیرھا اوں ماریے بڑو انصاف کرن والے تہا بڑے وچو ایند فیصلہ کرلین تے اوں کوں قربانی کیے کہیے تک پچا وٹاں ضروری یا میکینیا دکھائیا ایندے برابر روزے ہن تاں جو او اپنے بڑے کم دی سزا پاوے۔ جو گزر گئے او اللہ سیس معاف کر بڑے تے جیوں والا کیتا تے اللہ سیس اوں کوں سزا بڑیسی تے اللہ سیس غالب تے سزا بڑیوں والا۔

۹۷۔ تہا بڑے اتے سمندر دا شکار حلال کیتا گئے تے اوندل کھاوٹ تہا بڑے تے نہیں مسافروں دے فائدے کیے جئے۔ تہا بڑے اتے خشکی دا شکار حرام کیتا گئے جے تیں تساں احرام وچ ہوو تے اللہ کئیں بڑو جیند و تساں کھٹے کر کے بیٹھے ویسوں

۹۸۔ اللہ سیس عزت والے گھر کہیے کوں لوکیں دی ترقی کیے ذریعہ بنائے تے عزت والے جینے کوں تے قربانیں کوں تے پٹے والے جانوریں کوں لے ایں واسطے تاں جو تساں جان گھنوں بے شک اللہ سیس جائدے جو آسمان وچ تے جزمین وچ تے بے شک اللہ سیس ہر شے کوں بہوں جائدے۔

۹۹۔ تے تساں جان گھنوں بے شک اللہ سیس سمعت سزا بڑیوں والا تے بے شک اللہ سیس بہوں بخشش والا تے بہوں رحم کرن والا۔

۱۰۰۔ ساڈے رسول دے ذمہ صرف پچا وٹ تے اللہ سیس

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَقْتُلُوا الصَّيْدَ وَأَنْتُمْ حُرُمٌ
وَمَنْ قَتَلَهُ مِنْكُمْ مُتَعِدًّا فَعَزَّاهُ قِتْلَ مَا قَتَلَ مِنَ
التَّعَمُّ بِحُكْمِهِ ذُو عَدْلٍ مِنْكُمْ هَدْيًا بَلِغَ الْكُنْبَةِ
أَوْ كَفَّارَةً طَعَامٍ مَسْكِينٍ أَوْ عَدْلُ ذَلِكَ صِيَامًا
لِيَذُوقَ وَبَالَ أَمْرِ عَفَا اللَّهُ عَنْمَا سَلَفًا وَمَنْ عَادَ
فَيَنْتَقِمِ اللَّهُ مِنْهُ وَاللَّهُ عَزِيزٌ ذُو انتِقَامٍ ۙ

أَجَلْ لَكُمْ صَيْدُ الْبَحْرِ وَطَعَامُهُ مَتَاعًا لَكُمْ وَلِلسَّيَّارَةِ وَحُرْمَ عَلَيْكُمْ صَيْدُ الْبَرِّ مَا دُمْتُمْ حُرُمًا
وَاتَّقُوا اللَّهَ الَّذِي إِلَيْهِ تُحْشَرُونَ ۙ

جَعَلَ اللَّهُ الْكُنْبَةَ الْآيَةَ الْحَرَامَ قِيَمًا لِلنَّاسِ وَ
الشَّهْرَ الْحَرَامَ وَالْهَدْيَ وَالْقَلَائِدَ ذَلِكَ لِيَتَعْلَمُوا
أَنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَأَنَّ
اللَّهَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ ۙ

اعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ وَأَنَّ اللَّهَ عَفُورٌ
رَحِيمٌ ۙ

مَا عَلَى الرَّسُولِ إِلَّا الْبَلَاغُ وَاللَّهُ يَعْلَمُ مَا تُبْدُونَ

وَمَا تَكْتُمُونَ ﴿۱۱﴾

قُلْ لَا يَسْتَوِي الْخَبِيثُ وَالطَّيِّبُ وَلَوْ أَعْجَبَكَ كَثْرَةُ الْخَبِيثِ فَاتَّقُوا اللَّهَ يَأُولِي الْأَلْبَابِ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ ﴿۱۲﴾

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَتَّبِعُوا عَنْ أَشْيَاءَ إِنْ تُبَدَّلْ لَكُمْ سُلُوكُكُمْ وَإِنْ تَسَلَّوْا عَنْهَا حِينَ يُنْزِلُ الْقُرْآنُ تُبَدَّلْ لَكُمْ عَقَبًا اللَّهُ عَنْهَا وَاللَّهُ غَفُورٌ حَلِيمٌ ﴿۱۳﴾

قَدْ سَأَلَهَا قَوْمٌ مِنْ قَبْلِكُمْ ثُمَّ أَصْبَحُوا بِهَا كَافِرِينَ ﴿۱۴﴾

مَا جَعَلَ اللَّهُ مِنْ بَحِيرَةٍ وَلَا سَائِبَةٍ وَلَا وَصِيلَةٍ وَلَا حَامٍ وَلَكِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا يَفْتَرُونَ عَلَى اللَّهِ الْكَذِبَ وَكَثُرُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ﴿۱۵﴾

وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ تَعَالَوْا إِلَى مَا أَنْزَلَ اللَّهُ وَإِلَى الرَّسُولِ قَالُوا حَسْبُنَا مَا وَجَدْنَا عَلَيْهِ آبَاءَنَا أَوَلَوْ كَانَ آبَاؤُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ شَيْئًا وَلَا يَهْتَدُونَ ﴿۱۶﴾

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا عَلَيْكُمْ أَنْفُسُكُمْ لَا يَبْغِزُكُمْ مَن صَلَّى إِذَا اهْتَدَيْتُمْ إِلَى اللَّهِ مَرْجِعُكُمْ جَمِيعًا

جاؤے جو تساں ظاہر کریدے ءے تے جو تساں لکیندے ءے۔
۱۰۱۔ کوں آکھ ڈے جو خبیث تے پاک کجوں جیس نیں ہرندے
بھانویں تیکوں خبیث دی کثرت چنگی دی بگے۔ تے اے
عقل والو اللہ کنیں ڈرو تاں جو تساں کامیاب تھی و نجو۔

۱۰۲۔ اے ایمان والو! بھانگا پس نہ پچھو جو تہا ڈے اتے
ظاہر کر دیاں و نجن تے تہا کوں بریاں بگن تے جے انہیں
دے متعلق پچھو جیڑاں قرآن لہندا بیا ہووے تے او
تہا ڈے اتے ظاہر کر دیاں و لیس اللہ سیس آپیں انہیں
کوں ظاہر نیں کیاتے اللہ سیس بہوں بخش والا تے بہوں
سمجھ نال کم گھنن والا

۱۰۳۔ تساں کنیں پہلے دی کب قوم نے انہیں گاہیں دا پچھا ہا
تے دل انہیں دے انکاری تھی گئے ہن۔

۱۰۴۔ تے اللہ سیس شیئ بنایا پھوڑا ہاں چٹن والی ڈاچی دے
کن کپن دی رم اتے نہ سائبہ (بیخ بال چٹن والی ڈاچی) تے نہ وسیلہ (کبری
کوں لیل لیل جاڑے جاون تے انہیں کوں کہیں کب کوں
ذبح نہ کرن تے نہ اوں (ساہن کوں چھوڑا ہاں جیندی نسل
وچوڑا ہاں تھی و نجن) (اے رساں غلط ہن) تے بے شک
جیرے کافرن او اللہ دے خلاف کوڑ پدھیندن تے انہیں
وچو بہوں سارے عقل نیں کریدے۔

۱۰۵۔ تے جیڑاں انہیں کوں اکھیندے آؤ اوندو جو اللہ نے
ہائے تے آؤ اوندے رسول دو او آہدن ساکوں او کافی ءے
میں دے اتے اسال اپنے پیو ڈاڑے کوں پاتے
بھانویں انہیں دے پیو ڈاڑے کجھ دی نہ چاؤدے ہون
تے نہ سدے رستے تے ہون۔

۱۰۶۔ اے ایمان والو! تہا ڈی جائیں دا تہا ڈے اتے حق جیرھا
گمراہ تھی گئے او تہا کوں نقصان میں پچا سگدا جے تساں

فَيُنَبِّئُكُمْ بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿۱۰﴾

سدمے رستے تے ہوو۔ تساں ساریں اللہ دے دے ولے او

تہا کوں جو تساں کریندے ہاوے ڈیسی

۱۰۔ اے ایمان والو جڈاں تہا بڑے دچو کوئی مرٹ لگے

تے وصیت دے وقت تہا بڑی گواہی دا طریقہ لے ہوسی

جو تہا بڑے دچو بڑو انصاف کرن ولے ہون یا بڑو بے غیریں

دچو ہون تے جے تساں سفروچ ہوو تے تہا کوں موت

دی مصیبت آونجے تے انہیں بڑوناہیں کوں نماز دے بعد

روک گھنوتے او اللہ دی قسم کھاون جے تہا کوں شک

پئے ونجے جو اساں ایں گواہی دا کوئی مل نہیں گدھا

بھانویں او کو لہو دا سکا ہووے تے اساں اللہ دی گواہی

کوں نہ ٹکسوں نہ تاں اساں گناہ گاریں دچو حق و لیسوں۔

۱۰۸۔ تے جے اے پتہ بگ ونجے جو انہیں اپنے فمے

گنا، گمن گدھے تے دل پے بڑو انہیں دی جا

تے کھڑے تھیون انہیں دچو جنہیں دے خلاف پہلے

بڑو نے گواہی بڑی بائی او بڑوہیں اللہ دی قسم

کھاون جو ساڈی گواہی انہیں بڑو دی گواہی کنیں زیادہ سچی

تے اساں زیادتی نہیں کیتی ناں تاں اساں ظالمیں دچو حق

ولیسوں۔

۱۰۹۔ اے طریقہ انہیں کوں ایندے زیادہ کو لہو کر ڈیسی جو او

گواہی واسقے دے مطابق بڑوہیں یا او بڑن جو انہیں دی

قسم دے بعد بی قسم اوں کوں روکرن واسطے پیش کر ڈیتی

ولیس۔ تے اللہ کنیں بڑووتے سٹو تے اللہ سٹیں نافرمان

قوم کوں سدھاراہ نہیں بڑکھلیندا۔

۱۱۰۔ جڈاں اللہ سٹیں ساریں رسولیں کوں کھٹا کر لیتی تے

آکھسی تہا کوں کیا جواب بڑتا گیا ہا تے او آکھسن سا کوں

پتہ نہیں بے شک توں غیب کوں دہوں چاڈیں۔

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا شَهَادَةُ بَيْنَكُمْ إِذَا حَضَرَ أَحَدُكُمْ

الْمَوْتُ حِينَ الْوَصِيَّةِ اثْنَانِ ذُوَا عَدْلٍ مِّنْكُمْ أَوْ

آخَرَانِ مِنْ غَيْرِكُمْ إِنْ أَنْتُمْ حَضَرْتُمْ فِي الْأَرْضِ

فَأَصَابَتْكُمْ مُصِيبَةُ الْمَوْتِ تَحْسِبُونَهَا مِنْ بَعْدِ

الْصَّلَاةِ فَيُقْسِمُونَ بِاللَّهِ إِنْ رَزَقْتُمْ لَا تُشْرِكُ بِهِ

ثَمَانًا وَلَا كَذِبًا ذَا قُرْبَىٰ وَلَا تَكُنْ شَهَادَةُ اللَّهِ

إِنَّمَا إِذَا لَيْسَ الظَّالِمِينَ ﴿۱۰﴾

فَإِنْ عُشِرَ عَلَىٰ أَنَّهُمَا اسْتَحَقَّ إِثْمًا فَاخْرَجُ يَقُومِينَ

مَقَامَهُمَا مِنَ الَّذِينَ اسْتَحَقَّ عَلَيْهِمُ الْأُولَا فَيُقْسِمُونَ

بِاللَّهِ لَشَهَادَتُنَا أَحَقُّ مِنْ شَهَادَتِهِمَا وَمَا اعْتَدَيْنَا

إِنَّمَا إِذَا لَيْسَ الظَّالِمِينَ ﴿۱۱﴾

ذَلِكَ أَدْنَىٰ أَنْ يَأْتُوا بِالشَّهَادَةِ عَلَىٰ وَجْهِهَا أَوْ يَخَافُوا

أَنْ تُرَدَّ أَيْمَانُ بَعْدَ آيَتِنَا بِهِمْ وَاتَّقُوا اللَّهَ وَالْأَعْمَلُ

وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْفَاسِقِينَ ﴿۱۲﴾

يَوْمَ يَجْمَعُ اللَّهُ الرُّسُلَ فَيَقُولُ مَاذَا أُجِنْتُمْ قَالُوا

لَا عِلْمَ لَنَا بِإِنِّكَ أَنْتَ عَلَّامُ الْغُيُوبِ ﴿۱۳﴾

إِذْ قَالَ اللَّهُ لِيَعْقُوبَ إِنِّي مَرْيَمَ أَزْوَاجِي عَلَيْكَ
وَعَلَىٰ وَالِدَتِكَ إِذَا بَدَأْتُكَ بِوَجْهِ الْقُدُّوسِ يُكَلِّمُ
النَّاسَ فِي الْمَهْدِ وَكَهْلًا وَإِذْ عَلَّمْتُكَ الْكِتَابَ وَ
الْحِكْمَةَ وَالتَّوْرَةَ وَالْإِنْجِيلَ وَإِذْ تَخْلُقُ مِنَ الطِّينِ
كَهَيْئَةِ الطَّيْرِ بِإِذْنِي فَتَنفُخُ فِيهَا فَتَكُونُ طَيْرًا بِإِذْنِي
وَتُنَبِّئُ الْأَكْمَةَ وَالْأَبْرَصَ بِإِذْنِي وَإِذْ تُخْرِجُ الْمَوْتَىٰ
بِإِذْنِي وَإِذْ كَفَفْتُ بَنِي إِسْرَءِيلَ عَنْكَ إِذْ جَعَلْتَهُمْ
بِالْبَيْتِ فَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْهُمْ إِنْ هَذَا إِلَّا
سِحْرٌ مُّبِينٌ ﴿۱۱۱﴾

۱۱۱۔ جب ایل اللہ نے اکھیا اے عیسیٰ ابن مریم توں یاد کر ساڈی
المنعت جیڑھی اسان تیڈے اتے کیتی ہائی تے تیڈی ما
تے جیڈاں روح القدس نال تیڈی مدد کیتی ہم۔ توں لوکس نال
گاہیں کریندا ہانویں پینگے (چھوٹی عمر) وچ تے ڈھلوی
جوانی وچ جیڈاں میں تیکوں کتاب تے سٹپ تے سکھائی ہائی
تورات تے انجیل ہی تے جیڈاں توں مٹی نال پکھی آلی کار
میڈے حکم نال پیندا ہانویں تے توں اندرے بچھو کا مریندا
ہانویں تے میڈے حکم نال پکھی بن ویندا ہانے توں جاندرے
اندھے تے کوڑھی کون میڈے حکم نال ٹھیک کریندا ہانویں
تے میڈے حکم نال مردے کلبھیندا ہانویں تے جیڈاں میں
بنی اسرائیل کون تیں کنیں پیریں رکھے جیڈاں توں انہیں
کنیں دلیلاں گھن کے آیا ہانویں تے انہیں دجو ہرے لوکس
الکار کیتا ہانہیں اکھیا اے تے موف کھلا کھلا جادو۔

وَإِذْ أَوْحَيْنَا إِلَىٰ الْحَوَارِيِّينَ أَنْ امْنُوا بِیَ وَبِرَسُولِي
قَالُوا آمَنَّا وَاشْهَدْ بِأَنَّا مُسْلِمُونَ ﴿۱۱۲﴾

۱۱۲۔ تے جیڈاں میں حواریں دو وحی کیتی جو تسان ایمان گھن
اؤ میڈے اتے تے میڈے رسول تے انہیں اکھیا اسان
من گدھے تے توں گواہ رہ جو اسان بے شک مسلمان ہیں۔

إِذْ قَالَ الْحَوَارِيُّونَ لِيَعْقُوبَ ابْنِ مَرْيَمَ هَلْ نَسْتَطِيعُ
رَبِّكَ أَنْ يُنْزِلَ عَلَيْنَا مَائِدَةً مِنَ السَّمَاءِ قَالُوا أَنهَوْا
اللَّهُ إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ ﴿۱۱۳﴾

۱۱۳۔ جیڈاں حواریں اکھیا اے عیسیٰ ابن مریم کیا تیڈاں رب اے
طاقت رکھیندے جو ساڈے اتے آسمان کنیں مائدہ لہاے
اوں اکھیا اللہ کنیں ڈرو جے تسان مومن ہتے۔

قَالُوا نُرِيدُ أَنْ نَأْكُلَ مِنْهَا وَنَحْمِلَ قُلُوبَنَا وَنَعْلَمَ
أَنْ قَدْ صَدَّقْنَا وَنَكُونُ عَلَيْهَا مِنَ الشَّاهِدِينَ ﴿۱۱۴﴾

۱۱۴۔ انہیں اکھیا اسان چاہندے ہیں جو اسان اوندے دجو
کھاؤں تے ساڈے دل تسلی پکڑن تے اسان چاہن گھنوں
جو بے شک تیں سچ اکھئے اسان اوندے لے گواہ بن وچوں۔

قَالَ عِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ اللَّهُمَّ رَبَّنَا أَنْزِلْ
عَلَيْنَا مَائِدَةً مِنَ السَّمَاءِ تَكُونُ لَنَا عَيْدًا
لِأَوَّلِنَا وَآخِرِنَا وَآيَةً مِنْكَ وَارْزُقْنَا وَأَنْتَ
خَبِيرُ الرُّقِيِّنَ ﴿۱۱۵﴾

۱۱۵۔ عیسیٰ ابن مریم نے اکھیا اے اللہ اے ساڈے رب
ساڈے اتے مائدہ لہا آسمان کنیں ساڈے پہلیں تے
پھلیں واسطے عید تمی ونچے تے تیڈے ولو نشان ہوئے
تے ساکوں رزق ڈے تے توں بہترین رزق ڈیوون والا ہوں۔

قَالَ اللَّهُ إِنِّي مَنَّلَهَا عَلَيْكُمْ فَتَنَّا بِكُفْرٍ
بَعْدَ مَنكُمُ فَإِنِّي أَعَذِبُهَا إِلَّا أَعَذِبُهَا أَحَدًا
مِّنَ الْعَالَمِينَ ۝

۱۱۶

۱۱۶۔ اللہ سیس اکھیا بے شک میں او تہا بڑے تے بسیدال
تے ایندے بعد جے کہیں تہا بڑے وچ کفر کیا تے میں
اوں کوں عذاب ڈلیاں۔ ایجھا عذاب جیرھا دنیا وچ میں
کہیں کوں نہ ڈتا ہوسی۔

وَإِذْ قَالَ اللَّهُ يُعِيسِي ابْنَ مَرْيَمَ ءَأَنْتَ قُلْتَ لِلنَّاسِ
اتَّخِذُونِي وَأَهْلِي الْهَيْلِينَ مِنْ دُونِ اللَّهِ قَالَ سُبْحَنَكَ
مَا يَكُونُ لِي أَنْ أَقُولَ مَا لَيْسَ لِي بِحَقِّ إِنْ كُنْتُ
قُلْتُهُ فَقَدْ عَلِمْتَهُ تَعْلَمُ مَا فِي نَفْسِي وَلَا أَعْلَمُ
مَا فِي نَفْسِكَ إِنَّكَ أَنْتَ عَلَّامُ الْغُيُوبِ ۝

۱۱۷

۱۱۷۔ تے جبرائیل اللہ سیس اکھیا اے عیسیٰ ابن مریم کیا
تیں لوکس کوں اکھیا ہا جو میکوں تے میڈی ما کوں
ڈو خدا اللہ کوں چھوڑ کے۔ اوں اکھیا توں پاک میں میکوں
کیا حق ہا جو میں او اکھاں ہا جیندا میکوں کوئی حق نہا جے
میں اکھیا ہوسی تے توں اوں کوں چاڈیں جو میڈے دل
وچ توں اوں کوں چاڈیں تے جو تیڈے دل وچ۔ میں

نہیں چاڈا بے شک توں غیب کوں بہوں چاڈیں والا ہوس۔
۱۱۸۔ میں انہیں کوں صرف او اکھئے جو تیں میکوں حکم ڈتا ہا
جو اللہ دی عبادت کرو جیرھا میڈا دی رب تے تہا ڈاوی
رب او تیں میں انہیں تے نگران ہائیں جے تیں انہیں
وچ ہائیں جبرائیل تیں میکوں وفات بڑے ڈتی تے توں
ہی انہیں تے نگران ہائیں تے توں ہر چیز تے نگرانیں۔
۱۱۹۔ جے انہیں کوں عذاب ڈلیوں تے بے شک او تیڈے
بند تے جے توں انہیں کوں بخش ڈیوں تے بے شک
توں غالب تے بہوں سیاناں میں۔

مَا قُلْتُ لَهُمْ إِلَّا مَا أَمَرْتَنِي بِهِ أَنِ اعْبُدُوا اللَّهَ رَبِّي
وَرَبَّكُمْ وَكُنْتُ عَلَيْهِمْ شَهِيدًا مَّا دُمْتُ فِيهِمْ فَلَمَّا
تَوَفَّيْتَنِي كُنْتُ أَنْتَ الرَّقِيبَ عَلَيْهِمْ وَأَنْتَ عَلَى كُلِّ
شَيْءٍ شَهِيدٌ ۝

إِنْ تُعَذِّبْهُمْ فَإِنَّهُمْ عِبَادُكَ وَإِن تَغْفِرْ لَهُمْ فَإِنَّكَ
أَنْتَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ۝

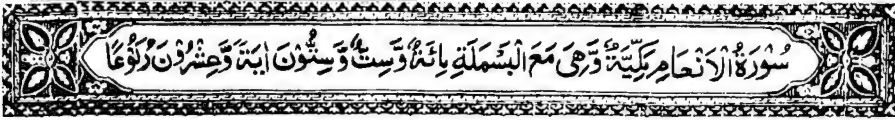
قَالَ اللَّهُ هَذَا يَوْمُ يَنْفَعُ الصَّادِقِينَ صِدْقُهُمْ
لَهُمْ جَنَّاتٌ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ
فِيهَا أَبَدًا رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمْ وَرَضُوا عَنْهُ ذَلِكَ
الْفَوْزُ الْعَظِيمُ ۝

۱۲۰۔ اللہ سیس اکھیا اے جہاڑا سپیں کوں انہیں دا
سچ فائدہ ڈلیسی انہیں واسطے بہشت جیندے وچ
نہراں و ہندیاں پین اوں دے وچ ہمیشہ رہیں۔ اللہ انہیں تے
رامنی تھی گئے تے او اللہ تے رامنی تھی گئیں۔ اے بہوں
وڈی کامیابی۔

۱۲۱۔ آسمانیں تے زمین تے جو کچھ انہیں دے وچ انہیں دی
بادشاہی اللہ کیے ہے تے او ہر شے تے قادر۔

لِلَّهِ الْمُلْكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا فِيهِنَّ وَهُوَ عَلَى
كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ۝

۱۲۲

سورة النام مکی ۷۷ آیتوں سے لے کر ۱۶۶ آیتوں تک ۲۰ رکوعیں۔

- ۱۔ میں شروع کریناں اللہ دے ناں نال جبرہا بن منگئے
بُیُونُ وَاللّٰہُ تَعَالٰی وَلِیُّہٗ رَحْمَہٗمُ الْکَرِیْمُ ①
- ۲۔ ساریاں صفات اللہ سیٹ واسطے ہن جیں آسمانیں
اَلْحَمْدُ لِلّٰہِ الَّذِیْ خَلَقَ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضَ وَجَعَلَ
الظُّلُمٰتِ وَالنُّوْرَ ثُمَّ الَّذِیْنَ کَفَرُوْا بِرَبِّہُمْ یَعْدِلُوْنَ ②
- ۳۔ او ہو ۷ جیں تہا کون نمٹی کنیں پیدا کیتے تے وقت
هُوَ الَّذِیْ خَلَقَکُمْ مِنْ طِیْنٍ ثُمَّ فَضَّلَ اَجَلًا وَّاجَلٌ
مُّمِیْنٌ عِنْدَہٗ ثُمَّ اَنْتُمْ تَسْتَوُوْنَ ③
- ۴۔ او ہو اللہ جبرہا آسمانیں تے زمینیں وچ او تہا بڑے
وَهُوَ اللّٰہُ فِی السَّمٰوٰتِ وَفِی الْاَرْضِ یَعْلَمُ سِرَّکُمْ
وَجَہْرَکُمْ وَیَعْلَمُ مَا تَلْکِیْبُوْنَ ④
- ۵۔ تے جڈیاں دی انہیں دے رب دے نشانیں وچو کوئی
وَمَا تَأْتِیْہُمْ مِنْ اٰیۃٍ مِنْ اٰیٰتِ رَبِّہُمْ اِلَّا کَاُفًا عَنْہَا
مُعْرِضِیْنَ ⑤
- ۶۔ بے شک انہیں سچ کون جھٹلائے جڈیاں او انہیں
فَقَدْ کَذَّبُوْا بِالْحَقِّ لَمَّا جَاءَہُمْ فَسَوْفَ یَأْتِیْہُمْ
اَنْبَاٌ مَّا کَاُفُوْا بِہٖ یَسْتَهْزِءُوْنَ ⑥
- ۷۔ کیا انہیں کون پتہ نیں جو انہیں کیں پچھے اسان کتنے زمانے دے
اَلَمْ یَرَوْا کَمْ اَهْلَکْنَا مِنْ قَبْلِہُمْ مِنْ قَوْمٍ مَّکَنُّہُمْ
فِی الْاَرْضِ مَا لَہُمْ لِمَنْ لَّکُمْ وَارْسَلْنَا السَّمَاءَ عَلَیْہُمْ
قِطْرًا وَجَعَلْنَا الْاَنْہَارَ تَجْرٰی مِنْ تَحْتِہُمْ فَاَهْلَکْنَا
بِذُنُوْبِہُمْ وَاَنْشَاْنَا مِنْۢ بَعْدِہُمْ قَوْمًا اٰخَرِیْنَ ⑦
- ۸۔ لوکس کون ہلاک کیتے اسان انہیں کون زمین وچ او طاقت
بُذِیْتَ بٰی جبرم تہا کون نیں بڑی تے اسان انہیں تے بدلیں
کنیں بڑا جہا مینہ و سلائے تے انہیں واسطے نہراں بنائیں
جبریاں انہیں دے ماتحت چلیدیاں ہن ول اسان انہیں دے
گناہیں دی وجہ نال انہیں کون ہلاک کر ڈتا تے اون دے بعد

ہک ہی نسل پیدا کر ڈتی۔

۸۔ تے جے اسان تیڈے اتے کانہیں تے کمی ہوئی کتاب لہندے تے او اونکوں ہتھ نال وٹن دی ہی تے ول وی کافر ایہو اکھن لے تے کھلا کھلا فریب ۹۔ تے او آمدن ایندے اتے کیوں نہیں لہایا گیا فرشتہ تے جے اسان فرشتہ لہاؤں پاتے اس کال دا فیصلہ تھی ونجے با تے انہیں کول دل مہلت نہ ڈتی ونجے با۔

۱۰۔ تے جے اسان اونکوں فرشتہ بٹاؤں با تے اول کول دی آدمی دیکھل وچ پھوں با تے جیر صی گھل ہن انہیں تے مشتبہ تھی پی ۱۱۔ ول وی اسان مشتبہ رکھوں با۔

۱۱۔ تیں کنیں پہلے وی رسولیں نال مذاق کیا گئے۔ تے پکھیں اول عذاب جیندے اتے او مذاق کریندے ہن او انہیں کول گھیر (ولہیٹ) گدھے۔

۱۲۔ تول آکھ جو زمین وچ ٹرو پھرو ول بڑیکھو جو جھلاوٹن والیں دا انجام کیا تھئے۔

۱۳۔ تول آکھ کیندے جو آسمانیں تے زمین وچ (ول) تول آپ آکھ جو اللہ دا ۱۔ اول اپنے اتے رحمت فرمن کر ڈتی ۲۔ بے شک او تہا کول ضرور قیامت دے ڈینہہ کھٹا کر لسی جیندے وچ کوئی شک نہیں جیر صے لوکس اپنے آپ کول گھٹا ڈتے بے شک او ایمان نہ انہیں۔

۱۴۔ تے جیر کھ رات تے ڈینہہ وچ موجود اوہیں دا ۱۔ تے او بہوں سٹن والا تے بہوں چاٹن والا ۲۔

۱۵۔ تول آکھ کیا میں اللہ دے سوا پیا سبگتی بناؤں جیر صا آسمانیں تے زمین دا پیدا کرن والا ۱۔ تے او کھویندے تے کھوایا نہیں دیندا ۲۔ تول آکھ میکوں حکم ڈتا گئے جو میں پہلا ۳۔ فرمانبردار بٹاں تے تول مشرکیں وچو اصلو

وَلَوْ نَزَّلْنَاهُ عَلَىٰ نَارٍ مِّن دُونِ الْمَاءِ لَقَالُوا لَوْلَا أُنْزِلَ عَلَيْنَا مَاءٌ غَافِقٌ ۝۸

وَقَالُوا لَوْلَا أُنْزِلَ عَلَيْنَا مَلَكٌ ۚ لَقِفْضُ الْأَمْرِ لَمْ لَا يَنْظُرُونَ ۝۹

وَلَوْ جَعَلْنَاهُ مَلَكًا لَّجَعَلْنَاهُ رَجُلًا وَلَلَبَسْنَا عَلَيْهِمْ مَا يَلْبَسُونَ ۝۱۰

وَلَقَدْ اسْتَهْزَىٰ بِرُسُلٍ مِّن قَبْلِكَ فَخَاقَ يَٰلَاذِينَ سَجَرُوا مِنْهُمْ مَّا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِئُونَ ۝۱۱

قُلْ سِيرُوا فِي الْأَرْضِ ثُمَّ انظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الْمُكْذِبِينَ ۝۱۲

قُلْ لِّمَن مَّا فِي السَّمٰوٰتِ وَالْأَرْضِ قُلْ لِلّٰهِ كُنْبٌ عَلَىٰ نَفْسِهِ الرَّحْمَةُ لِيَجْزِيَكَ إِلَىٰ يَوْمِ الْاٰخِرَةِ لَا رَيْبَ فِيْهِ الَّذِيْنَ خَسِرُوْا اَنْفُسَهُمْ فَهُمْ لَا يُؤْمِنُوْنَ ۝۱۳

وَلَهُ مَا سَكَنَ فِي الْاٰنِ وَالْآخِرَةِ وَهُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيْمُ ۝۱۴

قُلْ اَعْبَدُوا اللّٰهَ اَتَّخِذُ لِيْ سَاطِرَ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ وَهُوَ يُطْعِمُهُمْ وَلَا يُطْعَمُ قُلْ اِنِّيْ اُخِرْتُ اَنْ اَكُوْنَ اَوَّلَ مَنْ اَسْلَمَ وَلَا تَكُوْنُوْنَ مِنَ الْمُشْرِكِيْنَ ۝۱۵

نہ بنیں۔

۱۶۔ توں آکھ بے شک میں ڈبے ڈبہ دے عذاب کیں
بُرداں جے میں نافرمانی کراں۔

۱۷۔ جس کیں اوں جہاڑے او عذاب ہٹا ڈا گیا تے
بے شک اوندے اتے رحمت ہوسی تے اے کھلی کھلی
کامیابی ۶۔

۱۸۔ تے جے اللہ تیکوں نقصان پکاوے تے اوکوں
ہٹاؤں والا کوئی نہیں سولے ہوندے تے جے او تیکوں
بھلائی پکاوے تے او ہر چیز تے قادر۔

۱۹۔ او اپنے بندیں تے غالب تے او بہوں سیانا
تے باخبر۔

۲۰۔ توں آکھ جو سب کیں زیادہ سچی گواہی ڈیوٹن والی
کیرمی ہستی ۷ ول توں آکھ جو اللہ میڈے تے تہاڑے
درمیان گواہ تے میڈو لے قرآن وحی کیسا گئے تاں جو
میں تہا کوں تے جینکوں لے پیچے ایندے نال ہوشیار کراں
کیا تاں لے گواہی ڈیندے ۸ جو خدا نال بے معبود
وی ہن توں آکھ میں گواہی نہیں ڈیندا توں آکھ بے شک
او ہی ہک معبود تے میں بیزاراں اوں کیں جینکوں تاں

شریک بنیدے ۹۔

۲۱۔ جنہیں لوکیں کوں اسال کتاب پڑتی ۱۰ او اوکوں ایویں
سنجھیندیں جیویں او اپنے پتریں کوں سنجھیندیں تے جنہیں
لوکیں اپنے نفس کوں گھٹا ٹاڑے تے او ایمان نہیں
اچندے۔

۲۲۔ اوں کیں وڈا ظالم کوں جبر صا اللہ تے کوڑ ہدھیندے
یا اوندے نشانیں کوں جھٹھلیندے۔ بے شک ظالم لوک
کامیاب نیں تھیندے

قُلْ إِنِّي أَخَافُ إِنْ عَصَيْتُ رَبِّي عَذَابَ يَوْمٍ عَظِيمٍ ۱۶

مَنْ يُضْلِفْ عَنْهُ يَوْمَئِذٍ فَقَدْ رَحِمَهُ وَذَلِكَ الْفَوْزُ
الْبَیِّنُ ۱۷

وَأِنْ يَسْأَلْكَ اللَّهُ بِضُرٍّ فَلَا كَاشِفَ لَهُ إِلَّا هُوَ
وَأِنْ يَسْأَلْكَ بِخَيْرٍ فَهُوَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ۱۸

وَهُوَ الْقَاهِرُ فَوْقَ عِبَادِهِ وَهُوَ الْحَكِيمُ الْغَبِيرُ ۱۹

قُلْ أَمَّا شَيْءٌ أَكْبَرُ شَهَادَةً قُلْ اللَّهُ شَهِيدٌ
بَيْنِي وَبَيْنَكُمْ وَأُوحِيَ إِلَيَّ هَذَا الْقُرْآنُ
لَأُنذِرَكُمْ بِهِ وَمَنْ بَلَغَ أَتَيْنَاكُمْ لَنَشْهَدَنْ
أَنَّ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا أُخْرَىٰ قُلْ لَا أَشْهَدُ
قُلْ إِنَّمَا هُوَ إِلَهٌُ وَاحِدٌ وَإِنِّي بَرِيءٌ
مِمَّا تُشْرِكُونَ ۲۰

الَّذِينَ آتَيْنَاهُمُ الْكِتَابَ يَعْرِفُونَهُ كَمَا يَعْرِفُونَ
أَبْنَاءَهُمُ الَّذِينَ خَسِرُوا أَنْفُسَهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ ۲۱

وَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنِ افْتَرَىٰ عَلَى اللَّهِ كَذِبًا أَوْ كَذَّبَ
بِآيَاتِهِ إِنَّهُ لَا يُفْلِحُ الظَّالِمُونَ ۲۲

وَيَوْمَ نَحْشُرُهُمْ جَبِيحًا ثُمَّ نَقُولُ لِلَّذِينَ أَشْرَكُوا
أَيْنَ شُرَكَاءُكُمُ الَّذِينَ كُنْتُمْ تَزْعُمُونَ ﴿۲۴﴾

۲۳۔ تے اساں جڈاں انہیں ساریں کول کھٹا کر لسیوں ول
آکھسوں انہیں کول جیرے شرک کریندے ہن تہا بڑے
شریک کتھائن جنیدے متعلق دعویٰ کریندے ہاوے۔

ثُمَّ لَمْ تَكُنْ تَكُنْ وَتُنَزِّهُهُمْ إِلَّا أَنْ قَالُوا وَاللَّهِ رَبِّنَا مَا
كُنَّا مُشْرِكِينَ ﴿۲۵﴾

۲۴۔ یکھیں ایندے جواب وچ او صرف اے آکھسن
اللہ دی قسم جیرھا ساڈا رب جو اساں مشرک کائے ناں
ہاوے

أَنْظُرْ كَيْفَ كَذَبُوا عَلَىٰ أَنْفُسِهِمْ وَضَلَّ عَنْهُمْ مَا كَانُوا
يَفْتَرُونَ ﴿۲۶﴾

۲۵۔ ڈیکھ کیوں اپنئے اتے کوڑ بدھیندن تے او بھل
ولین جیرھا او کوڑ بدھیندے ہن۔

وَمِنْهُمْ مَنْ يَسْتَمِعُ إِلَيْكَ وَجَعَلْنَا عَلَىٰ قُلُوبِهِمْ
أَكِنَّةً أَنْ يَفْقَهُوهُ وَفِي آذَانِهِمْ وَقْرًا وَإِنْ يَرَوْا
كُلَّ آيَةٍ لَا يَقُولُ بِهَا مَعًا شَيْءٌ وَإِذَا أَمَرُوكَ بِمُحَادَاثَةِ
الَّذِينَ كَفَرُوا إِذَا سَأَلُوا الْأَوَّلِينَ ﴿۲۷﴾

۲۶۔ انہیں وچو کجھ او ہن جیرے تیبڑی گال کول سندن
تے اساں انہیں دے دلیں تے پردے پاڈتے جو اے
سمجھ نہ سگن۔ تے انہیں دے کئیں وچ بوڑھے او
سارے نشان دی ڈیکھ گھن ماں وی او ندے اتے ایمان
نہ گھن او سن۔ تے جڈاں او تیبڑ واندن تیبڑے ناں
جھٹا کریندن۔ تے جیرے کافرن او بدن ہو اے تے
پہلے لوکس دیاں کہانیاں۔

وَهُمْ يَنْهَوْنَ عَنْهُ وَيَنْنَوْنَ عَنْهُ وَإِنْ يُهْلِكُونَ
إِلَّا أَنْفُسَهُمْ وَمَا يَشْعُرُونَ ﴿۲۸﴾

۲۷۔ تے او بنہیں کول او کئیں رکیندن تے آپ وی
رکدن تے او صرف اپنئے آپ کول ہلاک کریندن
تے او سمجھدے نیں۔

وَلَوْ تَرَىٰ إِذْ وَقَفُوا عَلَى النَّارِ فَقَالُوا يَلَيْتَنَا نُرَدُّو
أَوْ نَكَذِّبُ بَابِ رَبِّنَا وَلَوْ كُنَّا مِنَ الْمُؤْمِنِينَ ﴿۲۹﴾

۲۸۔ تے جے توں ڈیکھیں جڈاں او دوزخ دے سامنے کھڑے
کیتے ولین آکھسن ہائے ساڈا افسوس اساں اپنئے رب
دی آیات نہ جھٹلاؤں ہاتے مومنین وچو بن و بھول ہا۔

بَلْ بَدَا لَهُمْ مَا كَانُوا يُخْفُونَ مِنْ قَبْلُ وَلَوْ رَدُّو
لَعَادُوا لِمَا نُهُوا عَنْهُ وَإِنَّهُمْ لَكَاذِبُونَ ﴿۳۰﴾

۲۹۔ سچ اے ہے جو اللہ سیس ظاہر کرڈتے جو ایں کئیں
پہلے او لکیندے ہن تے جے انہیں کول ولا پٹیا و نچے
تے ول دی او ایں کر لیں جھٹا انہیں کول روکیا گئے
تے بے شک او کوڑ مریندے پئیں۔

وَقَالُوا إِن هِيَ إِلَّا حَيَاتُنَا الدُّنْيَا وَمَا نَحْنُ

۳۰۔ تے انہیں آکھیا ساڈی صرف ایہا دنیا وی زندگی ہ۔

يَمْعُونَ ۝

وَلَوْ تَرَىٰ إِذْ دُقُّوْا عَلَىٰ رُءُوسِهِمْ قَالَ لَيْسَ هَٰذَا بِالْحَقِّ
قَالُوا بَلَىٰ وَرَبِّنَا قَالَ فَذُقُوا الْعَذَابَ بِمَا كُنْتُمْ
تَكْفُرُونَ ۝

۳۱

ساکوں اٹھایا نہ ولیس۔

۳۱۔ تے جے توں بڑیکیں جڈاں او اپنے رب دے سامنے
کھڑے کیسے ولین او اکھسی کیا لے ڈینہہ سچ نہ ہا او
اکھسن بالکل لے سچ ساڈے رب تے او اکھسی
اپنے انکار دی وجہ نال عذاب بھوگو۔

۳۲۔ انہیں اللہ دی ملاقات کول جھٹلائے او گھٹے وچن
تے جڈاں انہیں تے او وقت اجھٹ گھٹ آویسی تے او
اکھسن ہائے ساڈا افسوس جو اسان ایں وقت دے بارے
وچ کوتاہی کیتی تے او اپنی کٹڑیں تے اپنے بارچھی ددے
ہوسن۔ سٹو جیرھا بار اوچی و دین او بہوں بڑا۔

۳۳۔ دنیادی زندگی تے صرف کھیل تے تماشا۔
تے جیرھے اللہ کنیں بڑدن آفرت دا گھرا انہیں واسطے
چمکاء کیا تساں عقل نوھے کریندے۔

۳۴۔ اسان جانڈے ہیں او جیرھیاں گاہیں کریندن توں
مونجھا تھیندیں او تیکوں نہیں جھیلندے ظالم لوک تے
اللہ دی آیات دا انکار کریندن۔

۳۵۔ بے شک تیں کنیں پہلے دی رسول جھٹلائے گیئیں
تے جڈاں انہیں کول جھٹلایا گئے تے بڑکھ بڑا گئے انہیں
صبر کیسے دل انہیں دو ساڈی مدد آگئی تے اللہ دیاں گاہیں
کوئی بدل نہیں سگدا۔ تیں کنیں رسولیں دیاں خبراں آپکین۔

۳۶۔ تے جے تیکوں انہیں دامنہ پھر گھنن تکلیف پونیدے
تے جے تیکوں طاقت تے زمین وچ سرنگ یا آسمان
وچ پوٹری گول سگیں تے انہیں دولشان گھن آدیں
(تے گھن آ) جے اللہ چاہندا انہیں کول سدھے راہ
تے کٹھا کر ڈیوے ہا تے توں ناواقف وچو اصولہ حق

۳۷۔ بے شک اوہے لوک قبول کریندن جیرھے سندن

قَدْ خَسِرَ الَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِ اللَّهِ حَتَّىٰ إِذَا جَاءَهُمْ
السَّاعَةُ بَغْتَةً قَالُوا بِحَسْرَتِنَا عَلَىٰ مَا فَرَقْنَا فِيهَا
وَهُمْ يَحْمِلُونَ أَوْزَارَهُمْ عَلَىٰ ظُهُورِهِمْ أَلَا سَاءَ مَا
يَزِدُّونَ ۝

وَمَا الْحَيَاةُ الدُّنْيَا إِلَّا لَعِبٌ وَلَهُمْ وَلِلْآلِ الْآخِرَةُ
خَيْرٌ لِّلَّذِينَ يَتَّقُونَ أَفَلَا تَعْقِلُونَ ۝

قَدْ نَعْلَمُ إِنَّهُ لَيَحْزَنُكَ الَّذِي يَقُولُونَ فَإِنَّهُمْ لَا
يَكْذِبُونَكَ وَلَكِنَّ الظَّالِمِينَ بِآيَاتِ اللَّهِ يَجْحَدُونَ ۝

وَلَقَدْ كَذَّبْتَ رَسُولٌ مِّن قَبْلِكَ فَصَبْرًا عَلَىٰ مَا كَذَّبُوا
وَأَوْدُوا حَتَّىٰ أَتَاهُمْ نَصْرُنَا وَلَا مُبَدِّل لِّكَلِمَاتِ اللَّهِ
وَلَقَدْ جَاءَكَ مِنْ نَّبَايَ الْمُرْسَلِينَ ۝

وَإِنْ كَانَ كِبَرَ عَلَيْكَ إِعْرَاضُهُمْ فَإِنْ اسْتَطَعْتَ أَنْ
تَبْتَغِيَ نَفَقًا فِي الْأَرْضِ أَوْ سُلَكًا فِي السَّمَاءِ فَتَأْتِيَهُمْ
بِآيَةٍ وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ لَجَعَلَهُمْ عَلَى الْهُدَىٰ فَلَا
تَكُونَنَّ مِنَ الْجَاهِلِينَ ۝

إِنَّمَا يَسْتَجِيبُ الَّذِينَ يَسْعَوْنَ وَالْمَوْتَىٰ يَبْعَثُهُمْ

۳۸

اللَّهُ ثُمَّ إِلَيْهِ يُرْجَعُونَ ﴿۳۸﴾

تے مڑیں کول اللہ سینٹ اٹھلیسی تے دل او اندر ولائے
ولین۔

وَقَالُوا لَوْلَا نُزِّلَ عَلَيْهِ آيَةٌ مِنْ رَبِّهِ قُلْ إِنْ اللَّهُ
قَادِرٌ عَلَى أَنْ يُنْزِلَ آيَةً وَلَئِنْ أَكْثَرُهُمْ لَا
يَعْلَمُونَ ﴿۳۹﴾

۳۸۔ تے او آہن ایندے اتے اپنے رب ولو کیوں
کوئی نشان نیں بہایا گیا توں اکھ بے شک اللہ قادر
ہو او نشان بہاوے تے انہیں وچو بہوں سارے نیں
جانندے۔

وَمَا مِنْ دَابَّةٍ فِي الْأَرْضِ وَلَا ظَلِيٍّ يَنْجَحِيهِ
إِلَّا آمَمَّ آمَتًا لَكُمْ مَا قَرَضْنَا فِي الْكِتَابِ مِنْ شَيْءٍ ثُمَّ
إِلَىٰ رَبِّهِمْ يُحْشَرُونَ ﴿۴۰﴾

۳۹۔ زمین وچ کوئی جانور نیں تے نہ کوئی پکھی جیرھا
اپنے کھبیں نال اڈر دے تے او تہاڈے آلی کار جماعتاں
ہن اسان ایں کتاب وچ کوئی وی کمی نیں کیتی پھیں
او اپنے رب دوکھے کیتے ولین۔

وَالَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا صُمُّ وَبُكْمٌ فِي الظُّلُمَاتِ
مَنْ يَشَاءِ اللَّهُ يُضِلِّهِ وَمَنْ يَشَاءِ يُعِزِّهِ عَلَىٰ كُلِّ
مُسْتَقِيمٍ ﴿۴۱﴾

۴۰۔ تے میں ساڈی آیات کول جھٹلائے او پوٹن تے
گوگن اندھاریں وچن جینکوں اللہ چاہندے گمراہ کر ڈیندے
تے جینکوں چاہندے اونکوں سدھے رستے تیں
چلا ڈیندے۔

قُلْ أَرَأَيْتُمْ إِنْ أَنْتُمْ عَدَابُ اللَّهِ أَوْ أَنْتُمْ السَّاعَةُ
أَغَيَّرَ اللَّهُ نَدْعُونَ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿۴۲﴾

۴۱۔ توں اکھ ڈسو تے سہی جے تہاڈو اللہ دا عذاب
آونچے یا قیامت آونچے کیا خدا دے سوا کہیں ہے کول
سڈیو جے تساں پچھے ہوے (تے ڈسو)

بَلْ إِيَّاهُ تَدْعُونَ فَيَكْشِفُ مَا تَدْعُونَ إِلَيْهِ إِنْ شَاءَ
وَتَنْسَوْنَ مَا تُنْذِرُونَ ﴿۴۳﴾

۴۲۔ تساں اوہیں کول سڈیو تے او مصیبت کول دور کریسی
جیندے کیتے تساں سڈیو دے پئے ہاوے جے او چاہی
تے تساں بھل ولسو جیرھا شرک کریندے پئے۔

وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا إِلَىٰ أُمَمٍ مِنْ قَبْلِكَ فَآخَذْنَاهُمْ بِالْبَأْسَاءِ
وَالضَّرَاءِ لَعَلَّهُمْ يَتَضَرَّعُونَ ﴿۴۴﴾

۴۳۔ تیں کیں پہلے وی قومیں دو اسان رسول پھٹیں
تے دل اسان انہیں کول پکڑیئے مالی تے جسمانی مصیبتیں
نال تاں جو او عاجزی کرن۔

قُلْ لَا إِدَاءَ لَهُمْ بِأَسْأَتِنَا نَصْرَ عَوَاوَلَكِنْ قَسَتْ قُلُوبُهُمْ
وَزَيَّنَ لَهُمُ الشَّيْطَانُ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿۴۵﴾

۴۴۔ اے کیوں نہ تھیا جو جڈاں انہیں تے ساڈا عذاب
آیا ہا او عاجزی کرن ہا تے ہتھو انہیں دے دل سخت
تھی گئی تے شیطان نے جو او کریندن اونکوں سوٹھا

کر کے دکھائے۔

۴۵۔ جڈاں او جھل گئیں جو انہیں کون نصیحت کی گئی ہانی تے آساں انہیں تے ہر چیز دے دروازے کھول ڈتے تے جڈاں او اندرے نال جو انہیں کول بڑا گیا با اسان انہیں کول ابھن گت پکڑ گدھاتے دل او نا امیدھی گئے

۴۶۔ تے جیڑی قوم نے ظلم کیا با او ندیاں پاڑاں پٹ ڈتیاں پگیاں تے ساریاں صفتاں اللہ دیاں ہن جیڑھا سارے جہانیں دیاں لٹھیاں۔

۴۷۔ توں آکھ تساں ڈسوجے اللہ تہا ڈے کنیں تے اکھیں کول ضائع کر ڈیوے تے تہا ڈے دیں تے مہرا ڈیوے اللہ دے سوا کیرھا معور جیڑھا لے تہا ڈو ولا انیسی توں ڈیکھ اسان کیوں آیات دیاں پھر کے بیان کریندے ہیں اوول دی منہ پھر گھندن۔

۴۸۔ توں آکھ ڈسوجے تہا ڈے اتے آوے اللہ دا عذاب ابھن گھٹ یا ظاہر ظہور تے ظالمیں دے سوا پیا کیں کول ہلاک نہ کیا ویسی۔

۴۹۔ تے اسان رسولیں کول دین دی خوشخبری ڈیوٹ والا تے ڈراوٹ والا بنا کے پٹھیندے ہیں تے جیڑھا من بکھنے تے اصلاح کرے او دے اتے کوئی خوف نیں تے نہ او مونجھے تھیں۔

۵۰۔ تے جنہیں ساڈی آیات کول جھٹلائے انہیں کول انہیں دی نافرمانی دی دجہ نال عذاب پہنچسی۔

۵۱۔ توں آکھ میں نیں آبد جویں کنیں اللہ دے خزانے ہن تے نہ میں غیب جانڈاں تے میں نیں آبد تہا کول جویں فرشتہ ہاں میں تے صوف او ندی پیر دی کریناں جو میڈو وی کیتی دیندی توں آکھ کیا اندھا تے سوجا کھا بکوجہیں تھی بگدن کیا تساں

فَلَمَّا نَسُوا مَا ذُكِّرُوا بِهِ فَتَحْنَا عَلَيْهِمْ أَبْوَابَ كُلِّ شَيْءٍ حَتَّى إِذَا فَرِحُوا بِمَا أُوتُوا أَخَذْنَاهُمْ بَغْتَةً فَإِذَا هُمْ مُبْلِسُونَ ﴿۴۵﴾

فَقَطَّعَ دَائِرَ الْقَوْمِ الَّذِينَ ظَلَمُوا وَالْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿۴۶﴾

قُلْ أَرَأَيْتُمْ إِنْ أَخَذَ اللَّهُ سَعَتَكُمْ وَأَبْصَارَكُمْ وَخَمَّ عَلَى قُلُوبِكُمْ مِنْ إِلَهٍ غَيْرِ اللَّهِ يَأْتِيكُمْ بِهِ أَنْظَرُ كَيْفَ نَصَرَفُ الْآيَاتِ ثُمَّ هُمْ يَصْذَقُونَ ﴿۴۷﴾

قُلْ أَرَأَيْتُمْ إِنْ أَتَاكُمْ عَذَابُ اللَّهِ بَغْتَةً أَوْ جَهْرَةً هَلْ يُهْلِكُ إِلَّا الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ ﴿۴۸﴾

وَمَا نُرْسِلُ الْمُرْسَلِينَ إِلَّا مُبَشِّرِينَ وَمُنذِرِينَ مَنْ آمَنَ وَاصْلَحَ فَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ ﴿۴۹﴾

وَالَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا يَسْتَهْزِئُهُمُ الْعَذَابُ بِمَا كَانُوا يَفْسُقُونَ ﴿۵۰﴾

قُلْ لَا أَقُولُ لَكُمْ عِنْدِي خَزَائِنُ اللَّهِ وَلَا أَعْلَمُ الْغَيْبَ وَلَا أَقُولُ لَكُمْ إِنِّي مَلَكٌ إِنْ أَتَيْتُ إِلَّا مَا يُوْحَىٰ إِلَيَّ قُلْ هَلْ يَسْتَوِي الْأَعْمَىٰ وَالْبَصِيرُ أَفَ الْكَاثِرُونَ ﴿۵۱﴾

سوچیں گے تو ہے۔

۵۲۔ تے توں ایندے نال ڈرا انہیں لوکیں کوں جیرے جردن
جو انہیں کوں خدا دکھا کیسا ویسی انہیں دا کوئی دی بنگتی تے
سفارشی نہ ہوسی تاں جو او اللہ کنیں ڈرن۔

۵۳۔ تے انہیں لوکیں کوں دھکے نہ بڑے جیرے جیرے شام
اپنے رب کوں سبڈین تے اوندی رضا چاہندن۔ تیرے
ذمے انہیں دے حساب دہو کچھ وی نہیں تے نہ تیرے حساب
دہو کچھ انہیں دے ذمے ہے جے تیں انہیں کوں دھکا کھاتا
تے توں ظالمیں دھو رہی ویسیں۔

۵۴۔ ایویں اساں بعض انہیں دے بنیں کوں بعض نال آزمائے
جو اے اکھن ایجھے ہن ساڈے دھو اللہ سٹیں جنہیں تے
احسان کیتے کیا اللہ سٹیں شکر کرن والیں کوں خوب نہیں چاڈا۔
۵۵۔ تے جڈیاں تیرو اولوک اندن جیرے ساڈی آیات
کوں میندن تے توں انہیں کوں کھتھاڈے اتے سلامتی۔
تھاڈے رب نے اپنے آپ تے رحمت فرض کر ڈتی، بے
شک جنیں تھاڈے دھو غفلت دی وجر نال بُرائی کیتی ول
اوندے بعد توبہ کر گدھی تے اصلاح کیتی تے بے شک
او بہوں بخشش والا تے بہوں مہربان۔

۵۶۔ تے ایویں اساں آیات کھول کے بیان کریندے ہیں
تے تاں جو مجرمیں دارا خدا ہر حق وچے۔

۵۷۔ توں اکھ بے شک میں روکیا گیاں جو میں انہیں دی
عبادت کراں جینکوں تساں اللہ دے سوا سبڈیندے۔ توں
اکھ میں تھاڈی خواہشات دی پیروی نہیں کرینا تاں میں گمراہ
تھی ویساں تے ہدایت پاؤں والیں دھو نہ رہساں۔

۵۸۔ توں اکھ میں اپنے رب و لو دلیل تے ہاں تے تساں
اونکوں جھٹلائے جو تساں جلدی منگدے، او میں کنیں نہیں۔

وَأَنذِرْ بِهِ الَّذِينَ يَخَافُونَ أَنْ يُخْشَوْا إِلَىٰ رَبِّهِمْ
لَيْسَ لَهُمْ مِنْ دُونِهِ وَلِيٌّ وَلَا شَفِيعٌ لَّعَلَّهُمْ
يَتَّقُونَ ﴿٥٢﴾
وَلَا تَطْرُدِ الَّذِينَ يَدْعُونَ رَبَّهُمْ بِالْغَدَاةِ وَالْعَشِيِّ
يُرِيدُونَ وَجْهَهُ مَا عَلَيْكَ مِنْ حِسَابِهِمْ مِنْ شَيْءٍ
وَمَا مِنْ حِسَابِكَ عَلَيْهِمْ مِنْ شَيْءٍ تَتَطَرَّدُهُمْ فَنُكَونَ
مِنَ الظَّالِمِينَ ﴿٥٣﴾

وَكَذَلِكَ فَتَنَّا بَعْضَهُمْ بِبَعْضٍ لِّيَقُولُوا أَهَؤُلَاءِ
مَنْ اللَّهُ عَلَيْهِمْ مِنْ بَيْنِنَا أَلَيْسَ اللَّهُ بِأَعْلَمَ
بِالشَّاكِرِينَ ﴿٥٤﴾
وَإِذَا جَاءَكَ الَّذِينَ يُؤْمِنُونَ بِآيَاتِنَا فَقُلْ سَلَمٌ
عَلَيْكُمْ كَتَبَ رَبُّكُمْ عَلَىٰ نَفْسِهِ الرَّحْمَةَ لِأَنَّهُ مَنْ
عَمِلَ مِنْكُمْ سُوءًا بِجَهَالَةٍ ثُمَّ تَابَ مِنْ بَعْدِهِ
وَأَصْلَحَ فَإِنَّهُ غُفُورٌ رَحِيمٌ ﴿٥٥﴾

وَكَذَلِكَ نُفَصِّلُ الْآيَاتِ لِقَوْمٍ يَعْلَمُونَ ﴿٥٦﴾
قُلْ إِنِّي نُهَيْتُ أَنْ أُعْبَدَ الَّذِينَ تَدْعُونَ مِنْ دُونِ
اللَّهِ قُلْ لَا أَتَّبِعُ أَهْوَاءَ كُمْ قَدْ صَلَّاتُ إِذَا وَمَا
أَنَا مِنَ الْمُهْتَدِينَ ﴿٥٧﴾

قُلْ إِنِّي عَلَىٰ بَيِّنَةٍ مِنْ رَبِّي وَكَذَّبْتُمْ بِهِ مَا عِنْدِي
مَا تَسْتَعْجِلُونَ بِهِ إِنْ الْحُكْمُ إِلَّا لِلَّهِ يَقْضِي الْحَقَّ

وَهُوَ خَيْرُ الْفَصِيلِينَ ﴿۵۹﴾

حکم صرف اللہ واپس دے اوتھی بیان کریندے تے او فیصلہ
کرن والیں وچو سب کنیں چنگا ۶۰۔

قُلْ لَّوْ أَن عِنْدِي مَا تَسْتَعِجِلُونَ بِهِ لَفُضِّي الْأَمْرُ
بَيْنِي وَبَيْنَكُمْ وَاللَّهُ أَعْلَمُ بِالظَّالِمِينَ ﴿۶۰﴾

۵۹۔ توں اکھ جے او میں کنیں ہوندی جو تساں جلدی منگدے
تے فیصلہ تھی ونجے ہا تہاڑے تے میڈے درمیان تے
اللہ سب کھلیں کول بہوں چاڑے۔

وَعِنْدَهُ مَفَاتِحُ الْغَيْبِ لَا يَعْلَمُهَا إِلَّا هُوَ وَيَعْلَمُ
مَا فِي الْبَرْ وَالْبَحْرِ وَمَا تَسْقُطُ مِنْ دَرَقَةٍ إِلَّا يَعْلَمُهَا
وَلَا حَبَّةٌ فِي ظِلْمَةٍ إِلَّا يَعْلَمُهَا وَلَا رَطْبٌ وَلَا يَابِسٌ
إِلَّا فِي كِتَابٍ مُّبِينٍ ﴿۶۱﴾

۶۰۔ تے غیب دیاں کھیاں ہوں کنیں ہن۔ انہیں کول صرف
اوہر چاڑے تے او چاڑے جو خوشگی وچ تے سمندر وچ
تے کوئی پتر جو ڈھاندا او اوکول چاڑے تے زمین تے
اندھاریں وچ کوئی دانہ نیں تے نہ کوئی سبزی تے نہ کسی چیز جو
اوندی کھلی کھلی حفاظت وچ نہ ہونے۔

وَهُوَ الَّذِي يَتَوَفَّاكُم بِاللَّيْلِ وَيَعْلَمُ مَا جَرَحْتُم
بِالنَّهَارِ ثُمَّ يَبْعَثُكُمْ فِيهِ لِيُقْضَىٰ أَجَلٌ مُّسَمًّى ثُمَّ
إِلَيْهِ مُرْجِعُكُمْ ثُمَّ يُنَبِّئُكُم بِمَا كُنتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿۶۲﴾

۶۱۔ اوہر جیہ صارات کول تہاڑی روح قبض کریندے تے
ڈہنہ کول جو کریندے اوہی چاڑے۔ دل ڈہنہ کول
تہا کول اٹھیندے تہاں جو مقررہ مدت پوری تھی ونجے۔ ایہ سب
تساں اوہیں دوو لٹے پھیں او تہا کول بڑیسی جو تساں کریندے
بادے۔

وَهُوَ الْغَايُ قَوَىٰ عِبَادِهِ وَيُرْسِلُ عَلَيْكُمْ حَفَظَةً
حَتَّىٰ إِذَا جَاءَ أَحَدَكُمْ الْمَوْتُ تَوَفَّتْهُ رُسُلُنَا وَهُمْ
لَا يُفَرِّطُونَ ﴿۶۳﴾

۶۲۔ تے او اپنے بندیں تے غالب تے تہا ڈو نگران پھیندا
رہ ویندے تے جڈاں تہاڑے وچو کہیں تے موت اندی
تے ساڈے رسول اوکول مریندن تے ایندے وچ او
کوئی گھٹی نیں کریندے۔

ثُمَّ رَدُّوْا إِلَى اللَّهِ مَوْلَهُمْ الْحَقُّ ۚ إِلَّا لَهُ الْحُكْمُ وَهُوَ
أَسْرَعُ الْحُسَيْنِ ﴿۶۴﴾

۶۳۔ پھیں انہیں کول اللہ جو میرا انہیں داسپا آقا ولایا
ولیسی۔ سٹو فیصلہ ہوندا تے او حساب گھنن والیں وچو
جلدی کرن والا ۶۴۔

قُلْ مَنْ يُخَيِّرُكُمْ مِنْ ظُلُمَاتٍ الْبَرِّ وَالْبَحْرِ تَدْعُونَهُ
تَضَرُّعًا وَخُفْيَةً ۚ لَّيْنًا أُنَجِّنَا مِنْ هَذِهِ لَنَكُونَنَّ
مِنَ الشَّاكِرِينَ ﴿۶۵﴾

۶۴۔ توں اکھ تہا کول کون نجات ڈہندے خشکی تے سمندر تے
اندھاریں کنیں تہاں اوکول عاجزی تال تے نک
کے سڈہندے ۶۵۔ اہلے تہا جے او ساکول ایں مصیبت کنیں
پچا گھنن تے اسان ضرور شکر کرن والیں وچو تھی ولیموں۔

قُلِ اللَّهُ يُجَنِّدُكُمْ مِنْهَا وَمِنْ كُلِّ دُورٍ ثُمَّ أَنْتُمْ تُنْزِلُونَ ﴿٦٥﴾

قُلْ هُوَ الْقَادِرُ عَلَىٰ أَنْ يَبْعَثَ عَلَيْكُمْ عَذَابًا مِنْ فَوْقِكُمْ أَوْ مِنْ تَحْتِ أَنْجِلِكُمْ أَوْ يَلْبِسَكُمْ شِيْعًا وَيُذَيِّقَ بَعْضَكُمْ بَأْسَ بَعْضٍ ۚ إِنَّظُرْ كَيْفَ نَصَرِفُ الْآيَاتِ لَعَلَّهُمْ يَفْقَهُونَ ﴿٦٦﴾

وَكَذَبَ بِهِ قَوْمُكَ ۚ هُوَ الْحَقُّ ۚ قُلْ لَسْتُ عَلَيْكُمْ بِوَكِيلٍ ﴿٦٧﴾

لِكُلِّ نَبِيٍّ مُسْتَقَرٌّ وَسَوْفَ تَعْلَمُونَ ﴿٦٨﴾
وَإِذَا رَأَيْتَ الَّذِينَ يَخُوضُونَ فِي آيَاتِنَا فَأَعْرِضْ عَنْهُمْ حَتَّىٰ يَخُوضُوا فِي حَدِيثٍ غَيْرِهِ ۚ وَإِنَّمَا يُنْسِيَنَّكَ الشَّيْطَانُ فَلَا تَقْعُدْ بَعْدَ الذِّكْرِ مَعَ الْقَوْمِ الظَّالِمِينَ ﴿٦٩﴾

وَمَا عَلَى الَّذِينَ يَتَّقُونَ مِنْ حِسَابِهِمْ مِنْ شَيْءٍ وَلَكِنْ ذِكْرِ لَعَلَّهُمْ يَتَّقُونَ ﴿٧٠﴾

وَذَرِ الَّذِينَ اتَّخَذُوا دِينَهُمْ لَعِبًا وَلَهْوًا وَغَرَضَهُمُ الْحَيَوةُ الدُّنْيَا وَذَكَرَ بِهِ ۚ إِنَّ نُبُلَّ نَفْسٍ مَّا كَبَتْ لَيْسَ لَهَا مِنْ دُونِ اللَّهِ وَلِيٌّ وَلَا شَفِيعٌ ۚ وَإِنْ تَحْدِلْ كُلُّ أَعْدَلٍ لَا يَخَذُ مِنْهَا ۚ أُولَٰئِكَ الَّذِينَ أُبْسِلُوا بِمَا كَسَبُوا لَهُمْ شَرَابٌ مِنْ حَيِيمٍ وَعَلَاءٌ أَلِيمٌ ۚ بِنَا كَانُوا يَكْفُرُونَ ﴿٧١﴾

۶۵۔ توں آکھ جو اللہ تمہا کوں انہیں کنیں نجات دیندے تے ہر مصیبت کنیں تساں ول دی شرک کریندے ۶۔
۶۶۔ توں آکھ او قادر جو تمہا دے اتے عذاب پہنچے تمہا دے اتوی تے تمہا دے پیریں دے تلو وی یا تمہا کوں ٹولیں وچ دند کے بک دوجھے دے خلاف کر دلوے تے تمہا دے بعض کوں بعض نہیں نال تکلیف پہنچا دے۔
توں دیکھ کیوں اسل پھر پھیر کے آیات بیان کریندے ہیں تاں جو اس سمجھن۔

۶۷۔ تے تیڈی قوم نے انیکوں جھٹلائے تے بے ادبیا توں آکھ میں تمہا دے ذمہ دار نہیں۔

۶۸۔ ہر خبر دی مد ہوندی ۶۔ تے تساں جلدی جان گھنسو۔
۶۹۔ تے جڈال توں انہیں کوں دیکھیں جیرھے ساڈی آیات دے بارے وچ بے ہودگی کریندن تے توں انہیں کنیں منہ پھر گھن جے تیں اوہی گاہیں وچ نہ لگ وچن تے جے تیکوں شیطان جھلا دلوے تے یاد کرن دے بعد ظالم قوم نال نہ بہہ۔

۷۰۔ جیرھے لوک اللہ کنیں ڈردن انہیں دے ذمے انہیں دے حساب وچو کچھ وی نہیں اے نصیحت تاں جو او اللہ کنیں ڈرن۔

۷۱۔ تے انہیں کوں چھوڑ دے جنہیں اپنے دین کوں کھیل دے تے تماشا بنائے تے دنیاوی زندگی انہیں کوں دھوکے وچ سرٹ گھٹے تے نصیحت کر لے نہ تھیوے جو کوئی جان پٹے کھیں دی وچر نال ہلاک تھی وچنچے تے انہیں دا اللہ دے سوا کوئی سبکتی تے سفارشی کوئے نہیں تے جے او ہر قسم دا بدلہ دیون تے انہیں کنیں نہ بگڑھا ویسی۔ ایسے لوکن جیرھے اپنے کھیں دی وچر نال ہلاک کیتے گئیں انہیں دے بیون کیتے

متا پائی ہوئی تھے بڑھ بڑھایوں والا عذاب اس واسطے جو او
کفر کر رہے تھے۔

۴۲۔ توں آکھ کیا اسان اللہ دے سوا اوکوں سبوں جیہا
ساکوں نہ فائدہ پہا سبکدے تے نہ نقصان تے اسان سدھے
راہ کوں جیہا ساکوں اللہ بڑھلے اپنے کھڑیں تے
پھر وچوں اوں جیوں کیں کوں شیطان سدھے راہ
کنیں بڑھلے تے اوزین وچ حیرن تے پریشان
ہوئے۔ اوندے سبگتی اوکوں سدھے راہ و سبندے
پئے ہون۔ توں آکھ جو اللہ دی ہدایت ہی اصل ہدایت
تے ساکوں حکم بڑھلے جو اسان سارے جہانیں دے
پالہاردی فرمانرواری کروں۔

۴۳۔ تے نماز کوں ٹھہاکے پڑھو تے اوں کیں بڑھ اوہو
جیند و تساک کھٹے کیتے ویسے۔

۴۴۔ اوہو جیں آسانیں تے زمین کوں حق نال پیدا کیتے
تے جڈاں او آکھسی تھی وچ تے اوتھی ویسی۔ اوندی ہال
تے ہوندی بادشاہت ہوئی جڈاں بگل دجایا ویسی او
غیب تے حاضر کوں چاٹن والا تے او بہوں سیانا
تے بانجھ۔

۴۵۔ تے جڈاں ابراہیم اپنے پیو آزر کوں آکھیا کیا
توں بتیں کوں معبود بٹینیں بے شک میں تیکوں تے
تیبی قوم کوں کھلی گمراہی وچ بڑھلا پیاں۔

۴۶۔ تے ایوں حضرت ابراہیم کوں اسان بڑھندے ہا سے
آسمان تے زمین دی حکومت تاں جو اویقین کرن
والیں وچودی تھی وچے۔

۴۷۔ تے جیلے رات اوندے تے پردہ سٹ بڑتے اوں
تارا بڑھ آکھئے سی اے میڈا رب (جی بکدے) جیرے ویلے او لہ

قُلْ اَنْدَعُوْا مِنْ دُوْنِ اللّٰهِ مَا لَا يَنْفَعُكُمْ وَلَا يَضُرُّكُمْ
وَمُرُّدٌ عَلٰی اَعْقَابِنَا بَعْدَ اِذْ هَدٰىنَا اللّٰهُ كَالَّذِیْ
اسْتَهْوَتْهُ الشَّیْطٰنُ فِی الْاَرْضِ حٰیثُ لَهٗ اَصْحٰبٌ
یَّدْعُوْنَہٗ اِلٰی الْہُدٰی اٰتٰیْنٰہُمْ قُلْ اِنَّ ہُدٰی اللّٰہِ
ہُوَ الْہُدٰی وَاْمُرْنَا لِنُسَلِّمَ لِرَبِّ الْعٰلَمِیْنَ ﴿۴۲﴾

وَاَنْ اٰتَمُّوا الصَّلٰوۃَ وَآتَوُۃَ وَہُوَ الَّذِیْ اٰتٰیہٗ
تُحْشَرُوْنَ ﴿۴۳﴾

وہُوَ الَّذِیْ خَلَقَ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضَ بِالْحَقِّ وَیَوْمَ
یَقُوْلُ کُنْ فَیَکُوْنُ ہٗ قَوْلُ الْحَقِّ وَلَہٗ الْمُلْكُ یَوْمَ
یُنْفَخُ فِی الصُّوْرِ عِلْمُ الْغَیْبِ وَالشَّہَادَۃُ وَہُوَ
الْحَکِیْمُ الْحَیُّ ﴿۴۴﴾

وَ اِذْ قَالَ اِبْرٰہِیْمُ لِاَبِیْہِ اِذْ رَا اَتَّخِذَ اَصْنَامًا اَللّٰہُ
اِنِّیْ اَرٰکَ وَ قَوْمَکَ فِی ضَلٰلٍ مُّبِیْنٍ ﴿۴۵﴾

وَ کَذٰلِکَ نُرِیْ اِبْرٰہِیْمَ مَلٰکُوْتَ السَّمٰوٰتِ
وَ الْاَرْضِ وَ لَیْکُوْنَ مِنَ الْمُوقِنِیْنَ ﴿۴۶﴾

فَلَمَّا جَنَّ عَلَیْہِ الْاَیْلُ رَا کَوْکَبًا قَالَ ہٰذَا سَرِیْقٌ
فَلَمَّا اَفْلَحَ قَالَ لَا اُجِبُ الْاَفْلٰحِیْنَ ﴿۴۷﴾

گئے اور اکٹھے میں ہر دو چٹھ آئیں کوں پسندیش کریندا۔
 ۷۸۔ تے جیلھے اوں چکدے چند رکوں بڑھے اکھیس اے
 میڈا رب تے جیلھے اولہ گئے اکھیس جے میڈا رب میوں
 سدھارہ نہ دکھالے ہاتے ضرور میں گمراہ قوم وچو متی وچو ہا
 ۷۹۔ تے جیلھے چکدے سمجھ کوں بڑھس اکھیس اے میڈا
 رب اے وڈا تے جیلھے اولہ گئے اکھیس اے میڈی
 قوم بے شک میں جینکوں تساں شریک بنیدے اوں
 کنیں بے زراں۔

۸۰۔ بے شک میں ہر بڑھک توں کنیں پجدے ہوئیں اپنی
 توجہ اوندو بھیر دتی ۷ جیں آسمان تے زمین پیدا کیتن۔ تے میں
 مشرکین وچو ہتھیں۔

۸۱۔ تے اوندی قوم اوندے نال بحث کیتی اوں اکھیا کیا
 تساں اللہ دے بارے وچ میڈے نال بحث کریندے ۷
 تے اوں میوں سدھارہ دکھالے تے میں انہیں کنیں
 نہیں ڈروا جیرھے تساں خریک بنیدے ۷ ہا جے میڈا
 رب کوئی چیز چاہے۔ میڈا رب علم نال ہر چیز تے حاوی ۷
 کیا تساں نصیحت نوہے حاصل کریندے۔

۸۲۔ تے میں اوں کنیں کیوں بڑھگاں جینکوں تساں اللہ شریک
 بنیدے تے تساں نوہے بڑھ دے جو تساں اللہ نال شریک پئے
 کریندے ۷ تے اللہ سیئں تہا بڑے اتے ایندے واسطے
 کوئی دلیل دی نہیں ہائی۔ کیرھا ٹولہ ڈونا میں لوئیں وچو امن دا
 زیادہ حق دار جے تساں چاٹدے ۷۔

۸۳۔ جیرھے ایمان گھن آئن تے اپنے ایمان کوں ظلم نال
 نحیص ملایا انا میں لوکیں واسطے امن تے ایجے لوک سدھے
 راہ تے ہن۔

۸۴۔ تے اے ساڈی دلیل بائی جیرھی اسال ابراہیم کوں دتی

فَلَمَّا سَأَا النَّصْرَ بَارِعًا قَالَ هَذَا رَبِّي فَلَمَّا أَفَلَ
 قَالَ لَئِنْ لَمْ يَهْدِنِي رَبِّي لَأَكُونَنَّ مِنَ الْقَوْمِ
 الضَّالِّينَ ۝۷۸

فَلَمَّا رَأَى الشَّمْسُ بَارِعَةً قَالَ هَذَا رَبِّي هَذَا الْكَبَرُ
 فَلَمَّا أَفَلَ قَالَ يَقَوْمِ إِنِّي بَرِحْتُ فَمَا تَشْكُرُونَ ۝۷۹

إِنِّي وَجَّهْتُ وَجْهِيَ لِلَّذِي فَطَرَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ
 حَنِيفًا وَمَا أَنَا مِنَ الْمُشْرِكِينَ ۝۸۰

وَحَاجَّةَ قَوْمِهِ ۖ قَالَ أَتُحَاجُّونِي فِي اللَّهِ وَقَدْ
 هَدَيْتُ وَلَا أَخَافُ مَا تُشْرِكُونَ بِهِ إِلَّا أَن يَشَاءَ
 رَبِّي شَيْئًا وَسِعَ رَبِّي كُلَّ شَيْءٍ عِلْمًا أَفَلَا تَتَذَكَّرُونَ ۝۸۱

وَكَيْفَ أَخَافُ مَا أَشْرَكْتُمْ وَلَا تَخَافُونَ أَنَّكُمْ
 أَشْرَكْتُمْ بِاللَّهِ مَا لَمْ يُنَزَّلْ بِهِ عَلَيْكُمْ سُلْطَانًا
 فَأَتَى الْفَرِيقَيْنِ أَحَقُّ بِالْأَمْنِ إِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ ۝۸۲

الَّذِينَ آمَنُوا وَلَمْ يَلْبِسُوا إِيمَانَهُمْ بِظُلْمٍ أُولَٰئِكَ
 لَهُمُ الْأَمْنُ وَهُمْ مُهْتَدُونَ ۝۸۳

وَتِلْكَ حُجَّتُنَا آتَيْنَاهَا إِبْرَاهِيمَ عَلَىٰ قَوْمِهِ ۖ نَرْفَعُ

وَرَجِبْتُ مَنْ نَشَأْتُ إِنَّ رَبَّكَ حَكِيمٌ عَلِيمٌ ﴿۳۷﴾

ہائی اوندی قوم دے مقابلے وچ۔ اسان جیندے چاہندے
ہیں درجے اچھے کریندے ہیں۔ بے شک عیڈارب سیانا
تے بہوں چاٹنی والا۔

وَهَبْنَا لَهُ إِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ كُلًّا هَدَيْنَا وَنُوحًا
هَدَيْنَا مِنْ قَبْلُ وَمِنْ ذُرِّيَّتِهِ دَاوُدَ وَسُلَيْمَنَ
وَأَيُّوبَ وَيُوسُفَ وَمُوسَى وَهَارُونَ وَكَذَلِكَ
نَجْزِي الْمُحْسِنِينَ ﴿۳۸﴾

۸۵۔ تے اسان اونکوں اسحاق تے یعقوب بڑاتے ساریں
کوں ہدایت ڈیتی تے نوح کوں ایں کنیوی پہلے اسان ہدایت
ڈیتی ہائی تے اوندی اولاد وچوہن داؤد تے سلیمان تے یوب
تے یوسف تے موسیٰ تے ہارون تے اسان ایویں مکی
کرن ڈیئیں کوں بدلہ ڈیندے ہیں۔

وَزَكَرِيَّا وَيَحْيَىٰ وَعِيسَىٰ وَإِيلَاسَ كُلٌّ مِّنَ
الصَّالِحِينَ ﴿۳۹﴾

۸۶۔ تے زکریا تے یحییٰ تے عیسیٰ تے الیاس سارے
نیک لوکس وچوہن۔

وَأِسْمٰعِيلَ وَإِسْحَاقَ وَيُوسُفَ وَلُوطًا وَكُلًّا
فَضَلْنَا عَلَى الْعَالَمِينَ ﴿۴۰﴾

۸۷۔ تے اسماعیل تے الیسع تے یونس تے لوط تے ساریں
کوں اسان جہانیں تے فضیلت ڈیتی ہائی۔

وَمِنَ آبَائِهِمْ ذُرِّيَّتِهِمْ وَإِخْوَانِهِمْ وَاجْتَبَيْنَاهُمْ
وَهَدَيْنَاهُمْ إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ ﴿۴۱﴾

۸۸۔ تے انہیں دے پیو بڑاویں وچوہن تے اولاد وچوہن
انہیں دے بھرنیوں وچوہن تے انہیں ساریں کوں اسان چوٹی
بگدھاتے سدھے راہ تے انہیں کوں ٹوریا ہاے۔

ذٰلِكَ هُدًى اللّٰهُ يَهْدِي بِهَا مَنِ يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ
وَلَوْ اَشْرَكُوا لَحِطَّ عَنْهُمْ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿۴۲﴾

۸۹۔ اے اللہ دی ہدایت ایندے نال اپٹے بندیں وچوہن
جینکوں چاہندے ہدایت ڈیندے تے جے او شرک کریں
تے جہرے او عمل کر لیں او سارے وچوہن ولسیں۔

اُولٰٓئِكَ الَّذِيْنَ اَتَيْنَهُمُ الْكِتٰبَ وَالْحِكْمَ وَالنَّبُوَّةَ
فَاِنْ يَكْفُرْ بِهَا هَؤُلَاءِ فَقَدْ وَكَلْنَا بِهَا قَوْمًا لَّيْسُوا
بِهَا بِكَافِرِينَ ﴿۴۳﴾

۹۰۔ ایسے ہن جینکوں اسان کتاب تے حکم تے نبوت ڈیتی
تے جے او ایندا انکار کریں تے اسان انہیں کوں ایجھی
قوم دے حوالے کر ڈیتے جہرے او انکار کرنیں کریندی۔

اُولٰٓئِكَ الَّذِيْنَ هَدٰى اللّٰهُ فَيَهْدِيْهُمْ اَقْبَدَةُ قُلُوبًا
اَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ اَجْرًا اِنْ هُوَ اِلَّا ذِكْرٰى لِلْعٰلَمِيْنَ ﴿۴۴﴾

۹۱۔ ایسے لوکن جنہیں کوں اللہ ہدایت ڈیتی تے تو انہیں دی
ہدایت تے طر تے توں اکھ میں ایندے واسطے تساں کنیں
اجر نہیں ملگا اے تے جہان دے لوکس واسطے ہک نصیحت

وَمَا قَدَرُوا اللّٰهَ حَقَّ قَدْرِهِ اِذْ قَالُوْا مَا اَنْزَلَ اللّٰهُ
عَلٰى بَشَرٍ مِّنْ شَيْءٍ قُلْ مَنْ اَنْزَلَ الْكِتٰبَ الَّذِيْ جَاؤْ

۹۲۔ انہیں جہوں جی ہا اللہ دی قدر نہیں کیتی جڈاں انہیں اکھٹے
جو اللہ سبیں اچھے کہیں بندے تے کچھ وی نہیں لبایا۔ توں

يَا مُوسَى نُورًا وَهَدَىٰ لِلنَّاسِ لِيَجْزِيَ قَاطِنِينَ
تَبَدُّوْنَهَا وَتَحْفَوْنَ كَثِيرًا وَعَلَّمْنَم مَّا لَمْ تَعْلَمُوا
اَنْتُمْ وَلَا اٰبَاؤُكُمْ قُلِ اللّٰهُ ثُمَّ ذَرْهُمْ فِي خَوْضِهِمْ
يَلْعَبُوْنَ ﴿٩١﴾

آکھ جی رہی کتاب موسیٰ گھن آیا با او کیں بھائی بانی جی رہی
نور بانی تے لو کیں واسطے ہدایت بانی تے تساں اونکوں انج
انج کاغذ کریندے ہر کچھ ظاہر کریندے ہر تے بہوں سارا حصہ
لکیندے ہر تے تہا کوں اد کچھ سکھایا گئے جو تساں نہ
چاٹدے ہا دے تے نہ تہا بڑے پیو بڑا بڑے تول آکھ
الہ سیس ولا انہیں کوں چھوڑے۔ او اپنی بے ہودگی
وچ کھیندے رہوں۔

وَهٰذَا كِتٰبٌ اَنْزَلْنٰهُ مُبٰرَكٌ مُّصَدِّقٌ لِّ الَّذِي بَيْنَ
يَدَيْهِ وَلِتُنْذِرَ اُمَّ الْفَرٰى وَمَنْ حَوْلَهَا وَالَّذِيْنَ
يُؤْمِنُوْنَ بِالْآخِرَةِ يُؤْمِنُوْنَ بِهٖ وَهُمْ عَلٰى صَلَٰتِهِمْ
يُمَآءِظُوْنَ ﴿٩٢﴾

۹۲۔ تے اسے کتاب اسان اونکوں بھائی اسے بابرکت
تے جو پہلے کتاب موجود اندی تصدیق کرینی ہر تے تساں
جو تول وستی دی ما مکہ اکوں تے اوندے چودھار کوں
بڑاویں تے جی رہے آخرت تے ایمان گھن انڈن اونکوں
دی میندن تے اپنی نمازیں دی بھگانی کریندن۔

وَمَنْ اَظْلَمُ مِمَّنِ افْتَرٰى عَلٰى اللّٰهِ كَذِبًا اَوْ قَالَ اُنْزِلَ
اِلٰى وَلَمْ يُوْحِ اِلَيْهِ شَيْءٌ وَمَنْ قَالَ سَاَنْزِلُ مِثْلَ
مَا اَنْزَلَ اللّٰهُ وَلَوْ تَرٰى اِذِ الظّٰلِمُوْنَ فِيْ عَمْرَتِ الْمَوْتِ
وَالْمَلٰٓئِكَةُ بَاسِطُوْا اَيْدِيْهِمْ اَخْرِجُوْا اَنْفُسَكُمْ اَيُّوْمَ
تُجْزَوْنَ عَذَابَ الْهُوْنِ بِمَا كُنْتُمْ تَقُوْلُوْنَ عَلٰى
اللّٰهِ غَيْرَ الْحَقِّ وَكُنْتُمْ عَنْ آيٰتِهٖ تَسْتَكْبِرُوْنَ ﴿٩٣﴾

۹۳۔ اول کیں زیادہ ظالم کون جی رہا اللہ سیس تے کوڑبھیندے
یا او آبدے جو میڈو وحی کیتی گئی ہر تے اوندو وحی کیتی نہ
گئی، پڑے تے جی آکھے جیہو جیہاں اللہ سیس بھٹے اوہو جیہاں
میں دی بھا سگیاں تے جے تول بڑیکیں جی رہے ویلے ظالم
موت دی تکلیف وچ پئے ہوسن تے فرشتے بہت ودھائی
کھڑے ہوسن اپنیاں جاناں کدھو اچ تہا کوں ذلت والا
عذاب بڑا ویسی جو تساں اللہ دے خلافت ناحق گالیں کریندے
ہا وے تے تساں اوندی آیات کیں تکبر کریندے ہا وے۔

وَلَقَدْ جِئْتُمُوْنَا فِرَآدٰى كَمَا خَلَقْنٰكُمْ اَوَّلَ مَرَّةٍ
وَتَرَكْتُمْ مَّا خَوَّلْنٰكُمْ وَرَآءَ ظُهُورِكُمْ وَمَا نَرٰى مَعَكُمْ
شَفَعًا لِّمَن اٰلِزَيْنَ زَعَمْتُمْ اَنَّهُمْ فَيَكْفُرُ بِكُمْ شُرَكَؤُا
لَقَدْ نَقَطَ بَيْنَكُمْ وَصَلَ عَنْكُمْ مَا كُنْتُمْ تَزْعُمُوْنَ ﴿٩٤﴾

۹۴۔ تے تساں ساڈو کھپے آئے ہر جیویں اسان تہا کوں پہلی دفعہ
پیدا کیا ہاتے تساں کنڈ کچھ چھوڑ آئے ہر جو اسان تہا کوں
بطور احسان بڑا ہا۔ اسان تہا بڑے نال او سفارشی دی کاٹے
بڑھدے پئے جیندے متعلق تساں دعوئی کریندے ہا وے
ہواو تہا بڑے معاملے وچ اللہ دے شرکین۔ تہا بڑے آپت
دے رشتے کھینچ گیشن تے تہا بڑے سارے دعوے گل گیشن

إِنَّ اللَّهَ فَالِقُ الْحَبِّ وَالنَّوَى يُخْرِجُ الْحَيَّ مِنَ الْمَيِّتِ وَمُخْرِجُ الْمَيِّتِ مِنَ الْحَيِّ ذَلِكُمُ اللَّهُ فَأَنَّى تُؤْفَكُونَ ﴿٦١﴾

۹۶۔ بے شک اللہ میں رائیں تے مجلس کوں پاٹن والا ۛ
جیندے کوں مردے کئیں کڑھیندے تے کڑھن والا ۛ
مردے کئیں جیندے تے تہاڑا اللہ تہاں کھن پھیرے
ویندے ۛ

فَالِقُ الْإِصْبَاحِ وَجَعَلَ اللَّيْلَ سَكَنًا وَالشَّمْسَ وَالْقَمَرَ
حُسْبَانًا ۚ لَكَ تَقْدِيرُ الْعَزِيزِ الْعَلِيمِ ﴿٩٤﴾

۹۷۔ مجرموں کا ظہور کر ڈن والا ۷ تے رات کوں کرام کیے بنائس
تے سمجھ تے چندر حساب کیے بنائس اے اندازہ ۷
جیرھا غالب تے بہوں جاڈن والا ۷۔

وَهُوَ الَّذِي جَعَلَ لَكُمُ النُّجُومَ لِتَهْتَدُوا بِهَا فِي ظُلُمَاتِ الْبَرِّ وَالْبَحْرِ قَدْ فَصَّلْنَا الْآيَاتِ لِقَوْمٍ يَعْلَمُونَ ﴿٩١﴾

۹۸۔ اوہو، میں تہاڑے واسطے تارے بناؤں تان جو تاراں
خشتکی تے سمندرے اندھاریں وچ رستہ ڈر یکھو اسان
علم والی قوم کیتے نشان کھول کے بیان کر بون۔

وَهُوَ الَّذِي أَنشَأَكُم مِّن نَّفْسٍ وَاحِدَةٍ فَمُسْتَقَرٌّ
وَمُسْتَوْدَعٌ ۖ قَدْ فَضَّلْنَا الْآيَةَ لِقَوْمٍ يَعْقِلُونَ ﴿٩٩﴾

۹۹۔ اوہو، جیوں تہا کول ہک جان کنیں پیدا کیتے تے ہر ہک کیتے

وَهُوَ الَّذِي أَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَأَخْرَجْنَا بِهِ
نَبَاتَ كُلِّ شَيْءٍ فَأَخْرَجْنَا مِنْهُ خَضِرًا نُخْرِجُ مِنْهُ
حَبًّا مُتَرَاكِبًا وَمِنَ النَّخْلِ مِن طَلْعِهَا قُوْأَنٌ دَانِيَةٌ
وَجَعَلْنَا مِنَ الْأَعْنَابِ وَالزَّيْتُونِ وَالْأَمْثَانِ مَسْجِبَهَا
وَوَيْعَهَا مَتَشَابِهًا لَّنْظُرُوا إِلَى ثَمَرِهِ إِذَا أَثْمَرَ وَيَنْعِهِ
إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِّقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ ﴿٥٥﴾

دیر تک رہن دی جاتے عارضی رہن دی جاوی بٹائی اسلہ
اساں سمجھن والی قوم کیتے نشانات کھول کے بیان کر دتے۔
۱۰۔ اوہر جیس آسمان کنیں پانی لہائے تے بچھیں اساں
اوندے نال ہر نئے دے بوٹے پیدا کیتے تے اساں اوں
کنیں ساواں کڈی » تے ہک پے دے اتے دائیں کڈی
ہیں۔ تے کجی دے گوشے کنیں لڈیے ہوئے پھل کڈی
ہیں تے انڈر تے زیتون تے انار دے باغ جیر مے
رلدے ملدن تے نیں رلدے ملدے۔ لتاں بڑیکھو
اوندے پھل جڈاں اوہل چا دے تے پکے۔ بے خشک ایندے
وچ نشانن ایمان آونٹ والی قوم کیتے۔

وَجَعَلُوا لِلَّهِ شُرَكَاءَ الْجِنَّ وَخَلَقَهُمْ وَخَرَقُوا لَهُ
بَيْنَ وَبَيْنَ وَبَنَاتٍ يَعْلَمُ سُبْحَانَهُ وَتَعَالَى عَمَّا
يَصِفُونَ ﴿١١﴾

۱۰۔ تے انہیں اللہ داجیں کول شریک بٹائے۔ حالت لے
ہے جواں انہیں کول پیدا کیستے تے انہیں اللہ سیں کیستے
پترتے دھیریں بغیر علم دے گھر گبدمن۔ او پاک تے جواں
بیان کریدن اوں کیں پہوں اُچا۔

بَدِيعُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ أَنَّى يَكُونُ لَهُ وَلَدٌ

۱۰۲۔ آسمانیں تے زمین کوں بغیر نمونے دے پیدا کرٹن والا

لَمْ تَكُنْ لَهُ صَاحِبَةً وَخَلَقَ كُلَّ شَيْءٍ وَهُوَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ ﴿۱۶﴾

اوندا پتر کیوں تھی سبگدے تے اوندی زال دی کوئی نہیں تے اوں ہر شے کوں پیدا کیتے تے او ہر شے کوں بہوں جانڈے۔

ذِكْرُ اللَّهِ رَبِّكُمْ لِأَلَّا إِلَهَ إِلَّا هُوَ خَالِقُ كُلِّ شَيْءٍ فَاعْبُدُوهُ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ وَكِيلٌ ﴿۱۷﴾

۱۰۳۔ اے اللہ حیرا تھا بڑا رب اونڈے سوائے کوئی معبود نہیں ہر شے دا پیدا کرن والا اوندی عبادت کرو تے او ہر شے تے مگران۔

لَا تُدْرِكُهُ الْأَبْصَارُ وَهُوَ يُدْرِكُ الْأَبْصَارَ وَهُوَ اللَّطِيفُ الْخَبِيرُ ﴿۱۸﴾

۱۰۴۔ نظران اوں تیں نیس پہنچ سبگدیاں تے اونڈیں تیں تیج سبگدے تے او بہوں مہربان تے باخبر۔

قَدْ جَاءَكُمْ بَصَآئِرُ مِنْ رَبِّكُمْ فَمَنْ أَبْصَرَ فَلِنَفْسِهِ وَمَنْ عَمِيَ فَعَلَيْهَا وَمَا أَنَا عَلَيْكُمْ بِخَفِيضٍ ﴿۱۹﴾

۱۰۵۔ تے تہا بڑے رب دلو تہا بڑو دلیلاں آچکین تے حیرا ہڈیکھ گئے اوندا اپنا فائدہ تے حیرا نہ ڈیکھے اوہیں کوں نقصان تے میں تہا بڑے اتے مگران نہیں۔

وَكَذَلِكَ نَصْرَفُ الْأَيَاتِ وَلِيَقُولُوا دَرَسْتَ وَلِنُبَيِّنَهُ لِقَوْمٍ يَعْلَمُونَ ﴿۲۰﴾

۱۰۶۔ تے ایویں اساں آیتیں کوں پھیر پھیر کے بیان کریندے ہیں تاں جو او آکھن کہ تیں پڑھ سٹائے تے اساں جانن والی قوم کیتے اے مکران

اتَّبِعْ مَا أَوْحَىٰ إِلَيْكَ مِن رَّبِّكَ لِأَلَّا إِلَهَ إِلَّا هُوَ وَاعْرِضْ عَنِ الْشُرَكِيَّينَ ﴿۲۱﴾

۱۰۷۔ توں اوندی پیروی کر جرمی وحی تیبو تیبوے رب کنیں انڈی۔ اونڈے سوا کوئی معبود نہیں تے مشرکیں کنیں منہ پھیر گھن کے بیان کر ڈتے

وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ مَا أَشْرَكُوا وَمَا جَعَلْنَاكَ عَلَيْهِمْ حَفِظًا وَمَا أَنتَ عَلَيْهِمْ بِوَكِيلٍ ﴿۲۲﴾

۱۰۸۔ تے جے اللہ چاہندا او شرک نہ کرن باتے اساں تیکوں انہیں تے مگران نیس بنایا تے نہ توں انہیں داکار ساز ہویں۔

وَلَا تَسُبُّوا الَّذِينَ يَدْعُونَ مِن دُونِ اللَّهِ يَسُبُّوا اللَّهَ عَدْوًا بِغَيْرِ عِلْمٍ كَذَلِكَ زَيْنًا لِّكُلِّ آثِمَةٍ عَمَلُهُمْ ثُمَّ إِلَىٰ رَبِّهِمْ مَرْجِعُهُمْ فَيُنَبِّئُهُم بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿۲۳﴾

۱۰۹۔ تے تاں انہیں کوں گالیں نہ کہو جنہیں کوں او اللہ دے سوا سببیدن نہ تاں او تہا بڑے اللہ کوں دشمنی نال تے لغیر علم دے مندے کلامین تے ایویں اساں ہر ٹوے کوں انہیں دا عمل سوٹھا کر کے بکھاٹے ول او اپٹے رب دو ولسن تے او انہیں کوں بڑیسی جو او کریندے ہن۔

وَأَنصُرُوا بِاللَّهِ جَهْدَ أَيْدِيكُمْ لَئِنْ جَاءَ تَهُمُ آيَةٌ لِّبُيُوتِنَ بِهَا قُلْنَا إِنَّا الْآيَةُ عِنْدَ اللَّهِ وَمَآ يُشْعُرُكُمْ

۱۱۰۔ تے او اللہ دیاں پکیاں قساں کھنڈن جو انہیں دے جے کوئی نشان آو پئے او مردہ من گھسن توں آکھ نشان تے مرے اللہ

أَنهَآ إِذَا جَاءَتْ لَا يُؤْمِنُونَ ﴿۱۱﴾

کئیں ہن تے جو تہاکوں ڈسیسی بے شک اد نشان جڈال
آویسی او ایمان نہ گھن آوین۔

وَنَقْلِبَ اِیْدَهُمْ وَاَبْصَارُهُمْ کَمَا لَمْ يُؤْمِنُوْا بِهٖ اَوَّلَ
مَرَّةٍ وَ نَذَرُهُمْ فِی طُعْنَانِہُمْ یَعْمَهُونَ ﴿۱۲﴾

۱۱۱۔ تے اسان انہیں دے دلیں تے اکھیں کوں پھیر ڈلیسوں ات
گاہوں جو انہیں پہلی دفعہ نیس منیا تے انہیں کوں انہیں دی
منز زویں وچ گردان چھوڑ ڈلیسوں۔

وَلَوْ اَنَّآ نَزَّلْنَا اِلَیْہِمْ الْمَلٰٓئِکَۃَ وَکَلَّمَهُمُ الْمَوْثِقَ
وَ حَشَرْنَا عَلَیْہِمْ کُلَّ شَیْءٍ قَبْلًا مَا کَانُوْا لَیُّوْمُوْنَۤ اِلَّا
اَنْ یَّشَآءَ اللّٰهُ وَ لٰکِنْ اَکْثَرُهُمْ یَجْہَلُوْنَ ﴿۱۳﴾

۱۱۲۔ تے جے اسان انہیں دو فرشتے لبندے تے مڑے
انہیں نال گاہیں کریندے تے اسان ہر شے کوں کھڑا کر
کے انہیں دے سامنے گھن اندے دل دی ایمان نہ گھن
آون ہا جے تیئں اللہ نہ چاہے ہا تے لیکن انہیں وچو بہوں
سارے لوک جاہلن۔

وَ کَذٰلِکَ جَعَلْنَا لِكُلِّ نَبِیٍّ عَدُوًّا شَیْطٰنَ الْاِنْسِ وَ
الْجِنِّ یُوْحٰی بَعْضُهُمْ اِلٰی بَعْضٍ زُخْرُفَ الْقَوْلِ غُرُوْرًا
وَ لَوْ شَآءَ رَبُّکَ مَا فَعَلُوْهُ نَذَرُهُمْۤ اَمَّا یَقْتَرُونَ ﴿۱۴﴾

۱۱۳۔ تے ایویں اسان انسانیں تے جئیں وچو منز زوریں کوں
نیس وادشمن بنائے انہیں دے کھ لوک نہیں کوں دوکھا
ڈیوں کیتے انہیں دے دلیں وچ گندے خیال سیندن
تے جے اللہ چاہے ہا تے اولے کم نہ کرن ہا تے توں انہیں
کوں تے انہیں دے کوڑ کوں چھوڑ ڈے۔

وَ لِنَضْحَۃٍ اِلَیْہِ اَفِیْدَۃُ الَّذِیْنَ لَا یُؤْمِنُوْنَ بِالْاٰخِرَةِ وَ
لِیُرْہُوْهُ وِلَیْقَرِیْوْا مَا هُمْ مُقْتَرِفُوْنَ ﴿۱۵﴾

۱۱۴۔ تے تاں جو انہیں لوکیں دے دل انہیں گاہیں دو گھن
جیرے قیامت تے ایمان نیس ایندے تے او انہیں گاہیں
کوں چنگا جاٹن تے جو انہیں کیتے اوندا نتیجہ ڈیکھ گھن۔

اَفَغَیْرَ اللّٰهِ اَتَّبِعِیْ حَکْمًا وَ هُوَ الَّذِیْ اَنْزَلَ اِلَیْکُمْ
الْکِتٰبَ مُفَصَّلًا وَ الَّذِیْنَ اٰتٰیہُمْ الْکِتٰبَ یَعْلَمُوْنَ
اَنَّهُ مُنْزَلٌ مِّنْ رَّبِّکَ بِالْحَقِّ فَلَا تَكُوْنَنَّ مِنَ الْمُنْہٰیۃِ ﴿۱۶﴾

۱۱۵۔ کیا اللہ دے سوا میں کوئی بیا منصف لہاں او او تہو
جیں تہاڈو کھلی کتاب ہاں تے جنہیں کوں اسان کتاب
ڈٹی » او جانڈن جو او تہو دے رب دلو سچائی نال ہاں گئی »
تے توں نہ ہی جھیرا کرٹن دلیں وچو۔

وَ تَمَّتْ کَلِمَتُ رَبِّکَ صِدْقًا وَ عَدْلًا لَا مُبَدِّلَ لَ
لِحٰکِمَتِہٖ وَ هُوَ السَّمِیْعُ الْعَلِیْمُ ﴿۱۷﴾

۱۱۶۔ تے تہو دے رب دی گاہ سہماں تے انصاف نال پوری
حق گئی کوئی نہدی گاہیں کوں بدلن والا نیس تے او بہوں سنن
والا تے بہوں جانن والا۔

وَ اِنْ تُطِغْ اَکْثَرُ مَنْ فِی الْاَرْضِ یُضِلُّوْکَ عَنْ

۱۱۷۔ تے جے توں زمین وچ رہن والیں وچو اکثریت دی گاہ

سَبِيلَ اللَّهِ إِنْ يَتَّبِعُونَ إِلَّا الظَّنَّ وَإِنْ هُمْ إِلَّا يَخْرُصُونَ ﴿۱۵﴾

من گھنیں تے او تیکوں اللہ دی راہ کنیں گمراہ کر ڈالیں او صرف گمان دی پیروی کریندن تے او صرف اٹکل نال گماہیں کریندن۔

إِنَّ رَبَّكَ هُوَ أَعْلَمُ مَنْ يَضِلُّ عَنْ سَبِيلِهِ وَهُوَ أَعْلَمُ بِالْمُهْتَدِينَ ﴿۱۶﴾

۱۱۸۔ بے شک تیرا رب زیادہ جانڈے او نکوں جبرِ مابون دی راہ کنیں گمراہ تھی و نہجے تے او ہدایت پاوٹ والیں کوں دی بہوں جانڈے۔

فَكُلُوا مِمَّا ذُكِّرَ اسْمُ اللَّهِ عَلَيْهِ إِنْ كُنْتُمْ بِآيَاتِهِ مُؤْمِنِينَ ﴿۱۷﴾

۱۱۹۔ تے او نکوں کھاؤ جیندے اتے اللہ داناں گدھا گئے جے تساں اوندی آیات کوں میندے آیتاں۔

وَمَا لَكُمْ أَلَّا تَأْكُلُوا مِمَّا ذُكِّرَ اسْمُ اللَّهِ عَلَيْهِ وَ قَدْ فَضَّلَ لَكُمْ مَا حَرَّمَ عَلَيْكُمْ إِلَّا مَا اضْطُرَرْتُمْ عَلَيْهِ وَانْ كَثِيرًا لِّيُضِلُّوا بِهَا هُؤُلَاءِ هُمْ يَعْرِضُونَ عَنْهُ وَإِنَّ رَبَّكَ هُوَ أَعْلَمُ بِالْمُعْتَدِينَ ﴿۱۸﴾

۱۲۰۔ تے تہا کوں کیا تھی گئے جو تساں او نکوں نہ کھاؤ جیندے اتے اللہ داناں گدھا گئے تے اللہ سیس او کھول کے بیان کر ڈتے جو اوں تہا ڈے اتے حرام کیے سوائے ہندے جو تساں اوندو مجبور تھی و نہجوتے بے شک بہوں سارے بغیر علم دے اپنی خواہشیں دے مطابق لوکیں کوں گمراہ کریندن۔ بے شک تیرا رب بہوں جانڈے جبرے حد کنیں و دھن والہن۔

وَذُرُوا ظَاهِرَهُ الْإِشْرَکَ وَبَاطِنَهُ إِنْ الَّذِينَ يَكْفُرُونَ إِلَّا نَمْرُ سَيُجْزَوْنَ بِمَا كَانُوا يَقْتَرِفُونَ ﴿۱۹﴾

۱۲۱۔ تے تساں بھو گناہ دی ظاہری شکل کنیں تے اندرے اندر دے کنیں۔ بے شک جبرے گناہ کنندن انہیں کوں بدلہ ڈتا ویسی انہیں دی کئی دا۔

وَلَا تَأْكُلُوا مِمَّا لَمْ يَذْکُرْ اسْمُ اللَّهِ عَلَيْهِ وَإِنَّهُ لَفِسْقٌ وَّ إِنَّ الشَّيَاطِينَ لَيُوحُونَ إِلَىٰ أَوْلِيَٰهِمْ لِيُجَادِلُوكُمْ وَإِنْ أَطَعْتُمُوهُمْ إِنَّكُمْ لَمُكْرُونَ ﴿۲۰﴾

۱۲۲۔ تے تساں نہ کھاؤ جیندے اتے اللہ داناں نہ گدھا نہجے تے بے شک نافرمانی تے بے شک شیطان اپنی سنگت دے دلیں وچ اینجے خیال پیندے جو تہا ڈے نال بھڑن تے جے تساں انہیں دی فرمانبرداری کیتی تے بے شک تساں مشرک تھی دلیر۔

أَوْ مَنْ كَانَ مَيِّتًا فَأَحْيَيْنَاهُ وَجَعَلْنَا لَهُ نُورًا يَمْشِي بِهِ فِي النَّارِ كَذَلِكَ نَقُصُّكَ فِي الظُّلُمَاتِ لَيْسَ بِخَارِجٍ مِنْهَا كَذَلِكَ زُيِّنَ لِلْكَافِرِينَ مَا كَانُوا

۱۲۳۔ کیا جبرہا مردہ ہوئے تے اساں او نکوں جیندا کروں تے اساں اوندے واسطے ابھی روشنی بٹاؤں جیندے نال او لوکیں وچ ٹرے پھرے او اویں تھی بگدرے جبرہا

يَعْمَلُونَ ﴿۳۶﴾

اندھاریں وچ ہوئے تے انہیں کینیں نکلن والا نہ ہوئے
ایویں اساں سوئیں کر کے بکھائن کافرین کول ادا کر جی رہے
اوکریندن۔

۱۲۴۔ تے ایویں اساں بناٹے ہر وستی وچ وڈے وڈے
مجرہیں کول تاں جو او اوندے وچ تدبیراں کرن تے او جو
وی تدبیراں کریندن اپنے خلاف کریندن پر او سمجھدے
نئیں۔

۱۲۵۔ تے جڈاں انہیں دو کوئی نشان اندرے آہن اساں
اصلوئے میندے جے تیں ساکوں او جو جہاں نہ پوتا دینے جو اللہ
دے رسولیں کول دتا گئے۔ اللہ سیس بہوں جانڈے جو
اپنی رسالت کتھاں رکھے تے جلدی انہیں کول ذلت
تے وڈا عذاب ملیسی اللہ دلو کیوں جو او نہیں دے خلاف
تدبیراں کریندن۔

۱۲۶۔ تے جینکوں اللہ چاہے جو اونکوں ہدایت ڈیوے
او اونداسینہ اسلام کیتے کھول ڈیندے تے جینکوں گمراہ
کرنی دا ارادہ کرے اونداسینہ تنگ کر ڈیندے ایویں
لگدے جیویں او آسمان دو چڑھا پئے۔ ایویں اللہ سیس
عذاب نازل کریندے انہیں تے جی رہے میندے نئیں۔

۱۲۷۔ اے تیرے رب واسدھا راہ تے اساں آیات
نصیحت پکڑن والی قوم کیتے۔ کھول کے بیان کر رہن
۱۲۸۔ انہیں واسطے انہیں دے رب کینیں سلامتی دا گھر تے او
انہیں داسنگی ایں وجہ کینیں جو او کریندن۔

۱۲۹۔ تے جڈاں او انہیں ساریں کول کٹھا کر لیں (تے آکھیں)
اے جی دی جماعت تساں انسانیں دھر بہوں ساریں کول
اپنے نال رلا گدھا ہا۔ تے او انسانیں دھر انہیں دے سنگتی
آکھیں اے ساڈے رب ساڈے بعض لوکیں نہیں کینیں

وَكَذَلِكَ جَعَلْنَا فِي كُلِّ قَرْيَةٍ أَكْبَرًا مِّنْهَا لِيَمْلِكُوا
فِيهَا وَكَايِنُكُونَ إِلَّا بَأْنَفْسِهِمْ وَمَا يَشْعُرُونَ ﴿۳۷﴾

وَإِذَا جَاءَتْهُمْ آيَةٌ قَالُوا لَنْ نُؤْمِنَ حَتَّى نُؤْتَى
مِثْلَ مَا أُوتِيَ رُسُلُ اللَّهِ ۚ اللَّهُ أَعْلَمُ حَيْثُ يَجْعَلُ
رِسَالَتَهُ ۚ سِيِّئُ الَّذِينَ أَجْرَمُوا صَغَارٌ عِنْدَ
اللَّهِ وَعَذَابٌ شَدِيدٌ بِمَا كَانُوا يَنْكُرُونَ ﴿۳۸﴾

فَمَنْ يُرِدِ اللَّهُ أَن يَهْدِيَهُ يَشْرَحْ صَدْرَهُ لِلْإِسْلَامِ
وَمَنْ يُرِدْ أَن يُضِلَّهُ يَجْعَلْ صَدْرَهُ ضَيِّقًا حَرَجًا
كَأَنَّمَا يَصْعَدُ فِي السَّمَاءِ كَذَلِكَ يَجْعَلُ اللَّهُ الْإِنْسَانَ
عَلَىٰ الذِّينِ لَا يُؤْمِنُونَ ﴿۳۹﴾

وَهَذَا صِرَاطُ رَبِّكَ مُسْتَقِيمًا قَدْ فَضَّلْنَا الْآلِيَّةَ
لِقَوْمٍ يَذَّكَّرُونَ ﴿۴۰﴾

لَهُمْ دَارُ السَّلَامِ عِنْدَ رَبِّهِمْ وَهُوَ وَلِيُّهُمْ بِمَا
كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿۴۱﴾

وَيَوْمَ يَحْشُرُهُمْ جَبِينًا يَمُغْشِرُ الْإِنْسَانَ قَدًى
اسْتَكْبَرُوا فَمَنْ الْإِنْسَانُ وَقَالَ أَوْلِيُوهُمْ فَمَنْ
الْإِنْسَانُ رَبَّنَا اسْتَمْتَعَ بَعْضُنَا بِبَعْضٍ وَكَلْغَشَا
أَجَلَنَا الَّذِي أَجَلْتَ لَنَا قَالَ النَّارُ مَثْوَاكُمْ

خُلِدِينَ فِيهَا إِلَّا مَا شَاءَ اللَّهُ إِنَّ رَبَّكَ حَكِيمٌ عَلِيمٌ ﴿۱۹﴾

فائدہ پاتے تے اسان اپنی اوں میعاد کوں پہنچ گئے ہیں
جیرمی میں ساڈے کیتے مقرر کیتی ہائی۔ اللہ سب کوں آکھسی بھا
تہا بڑا ٹھکانڈو او ایندے وچ رہن سوائے ایندے جو
اللہ چاہے بے شک تیبڑا رب بہوں سیانا تے بہوں
چاٹن والا۔

وَكَذَلِكَ نُوَلِّي بَعْضَ الظَّالِمِينَ بَعْضًا بِمَا كَانُوا يَكْسِبُونَ ﴿۲۰﴾

۱۲۰۔ تے ایویں اسان کچھ ظالمیں کوں نہیں داسگیتی بٹا
ڈیندے ہیں۔ ایں وجہ کنیں جو اوکریندن۔

يَعْتَمِرُوا فِي الْحَرِّ وَالْبَارِدِ وَالْإِنْسِ أَلَمْ يَأْتِكُمْ رُسُلٌ مِنْكُمْ يَقُصُّونَ عَلَيْكُمْ آيَاتِي وَيُزِدُّونَكُمْ لِقَاءَ يَوْمِكُمْ هَذَا قَالُوا شَهِدْنَا عَلَى أَنْفُسِنَا وَغَرَّتْهُمُ الْحَيَاةُ الدُّنْيَا وَشَهِدُوا عَلَى أَنْفُسِهِمْ أَنَّهُمْ كَانُوا كَافِرِينَ ﴿۲۱﴾

۱۲۱۔ اے جقی تے انسان دی جماعت! کیا تہاڈو تساں
وچر رسول نیں لے جیرمی تہاڈے اتے میڈی آیات پڑھ
کے شیندے من تے تہا کوں ایں ڈنبدہ دی ملاقات کنیں ڈریندے
ہن او آکھن اسان اپنے خلاف گواہی ڈیندے ہیں۔ تے
دنیا وی زندگی انہیں کوں دوکھے وچ شیئے لے انہیں پٹے
خلاف گواہی ڈتی بے شک اوکافر ہن۔

ذَلِكَ أَنْ لَمْ يَكُنْ رَبُّكَ مُهْلِكَ الْقُرَى بِظُلْمٍ وَ أَهْلُهَا غَافِلُونَ ﴿۲۲﴾

۱۲۲۔ اے اس واسطے باجو تیبڑا رب وستیں کوں ظلم نال ہلاک
کرن والا نیں ہے اوں دے رہن والے غافل ہون۔

وَلِكُلِّ دَرَجَةٍ مِمَّا عَمِلُوا وَمَا رَبُّكَ بِغَافِلٍ عَمَّا يَعْمَلُونَ ﴿۲۳﴾

۱۲۳۔ ہر کہیں دے عمل دے مطابق اوں دے درجے من تے
تیبڑا رب فائل نیں جو اوکریندن۔

وَرَبُّكَ الْغَنِيُّ ذُو الرَّحْمَةِ إِنْ يَشَاءُ يُدْهِبْكُمْ وَ يُسَخِّفْ مِنْ بَعْدِكُمْ مَا يَشَاءُ كَمَا أَنْشَأَكُمْ مِنْ ذُرِّيَّةٍ قَوْمٍ آخَرِينَ ﴿۲۴﴾

۱۲۴۔ تے تیبڑا رب کہیں دا مآج نیں اورحمت والا ہے
او چاہوے تے تہا کوں ہلاک کر ڈیوے تے تہاڈے بعد
جینکوں چاہے تہاڈا جانشین بنا ڈیوے جیویں تہا کوں
ڈو جی قوم دی اولاد کنیں پیدا کیتی۔

إِنْ مَا تَوَعَّدُونَ لَا يَأْتِي وَمَا أَنْتُمْ بِمُعْجِزِينَ ﴿۲۵﴾

۱۲۵۔ بے شک جیندا تہا کوں وعدہ ڈتا دیندے او ضرور
تھیسے تے تساں عاجز نو ہے کرہ گدے۔

قُلْ يَقَوْمِ اعْمَلُوا عَلَى مَكَانَتِكُمْ إِنِّي عَايِلٌ فَسَوْفَ تَعْلَمُونَ مَنْ تَكُونُ لَهُ عَاقِبَةُ الدَّارِ إِنَّهُ لَا يُفْلِحُ الظَّالِمُونَ ﴿۲۶﴾

۱۲۶۔ توں آکھ اے میڈی قوم تساں اپنے طریق دے مطابق کم
کرو میں وی کریندا پیاں تے جلدی تہا کوں پتہ بگ دیسی جو
ایں دنیا دا انجام کیندے حق وچ تھیندے۔ بے شک ظالم

کامیاب نہ تھیں۔

۱۳۷۔ تے انہیں رڑھیں تے جانوریں وچ جبرے اللہ سیئیں پیدا کیتن اوں دا حصہ مقرر کر ڈتے تے انہیں اکھئے جو لے اللہ دا ۱۱ اپنے خیال وچ تے لے شریکیں دا ۱۱۔ تے جبرھا انہیں دے شریکیں دا حصہ ۱۱ او اللہ سیئیں دو نیں پہنچدا تے جبرھا اللہ سیئیں دا حصہ ۱۱ او انہیں دے شریکیں دو پہنچدے بہوں بڑا ۱۱ جبرھا او فیصلہ کریندن۔

۱۳۸۔ تے یوں انہیں دے شریکیں بہوں سارے مشرکیں کوں انہیں دے ۱۱ تے انہیں دے دین کوں مشکوک کرن کیتے تے ہلاک کرن کیتے انہیں دی اولاد قتل سوٹھا کر کے ڈکھائے۔ تے جے اللہ چاہندا او لے نہ کرن ہاتے توں انہیں تے انہیں دے کوڑ کوں چھوڑ دے۔

۱۳۹۔ تے انہیں اکھئے جو لے جانور تے لے رڑھ کھونج نیں سبکی۔ ایسوں کوئی نیں کھا سبکدا سوٹے ایندے جوجیکوں اسان چاہوں لے انہیں دا خیال۔ تے کھ جانورن جنہیں دی کند تے سواری حرام تے کھ جانورن جنہیں تے او اللہ دا ناں نیں گندے اوں دے ۱۱ تے کوڑ بدھیندے ہوئیں او جلدی انہیں کوں انہیں دے کوڑ دی سزا ڈلیسی۔

۱۴۰۔ تے او آہن جو انہیں ڈنگیریں دے ڈوڈھ وچ جو بے او ساڈے ۱۱ جو انہیں کیتے ہے تے ساڈی زائیں تے حرام کیتا گئے تے جے او مردہ ہوئے تے کچھیں سارے حصہ دارن۔ جلدی انہیں کوں انہیں جابھیں دی سزا ڈلیسی بے شک او سیانا تے بہوں چاٹن والا ۱۱۔

۱۴۱۔ او لوک جنہیں اپنے ہالیں کوں بہ وقوفی نال بغیر علم تے قتل کیتے گھٹے چن تے جو اللہ انہیں کوں ڈتے انہیں اللہ سیئیں تے کوڑ بدھیندے ہوئیں او کوں حرام کر ڈتے او گمراہ تھی

وَجَعَلُوا لِلَّهِ مِمَّا ذَرَأَ مِنَ الْحَرْثِ وَالْأَنْعَامِ نَصِيبًا فَقَالُوا هَذَا لِلَّهِ بِزَعْمِهِمْ وَهَذَا لِشُرَكَائِنَا ؕ مَا كَانَ لَشُرَكَائِهِمْ فَلَا يَصِلُ إِلَى اللَّهِ وَمَا كَانَ لِلَّهِ فَهُوَ يَصِلُ إِلَى شُرَكَائِهِمْ سَاءَ مَا يَحْكُمُونَ ﴿١٣٧﴾

وَكَذَلِكَ زَيَّنَ لِكَثِيرٍ مِنَ الْمُشْرِكِينَ قَتْلَ أَوْلَادِهِمْ شُرَكَائِهِمْ لِيُرْذُوهُمْ وَيَلْبِسُوا عَلَيْهِمْ دِينَهُمْ وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ مَا فَعَلُوهُ فَلَنْ رَدُّهُمْ وَمَا يَفْتَرُونَ ﴿١٣٨﴾

وَقَالُوا هَذِهِ الْأَنْعَامُ وَحَرَثٌ جَبَرٌ لَا يَطْعَمُهَا إِلَّا مَنْ نَشَاءُ بِزَعْمِهِمْ وَأَنْعَامٌ حُرِّمَتْ ظُهُورُهَا وَأَنْعَامٌ لَا يَذْكُرُونَ اسْمَ اللَّهِ عَلَيْهَا افْتِرَاءٌ عَلَيْهِمْ يَتَّبِعُونَهم بِمَا كَانُوا يَفْتَرُونَ ﴿١٣٩﴾

وَقَالُوا مَا فِي بُطُونِ هَذِهِ الْأَنْعَامِ خَالِصَةٌ لِذُنُورِنَا وَمُحَرَّمٌ عَلَى أَزْوَاجِنَا وَإِنْ يَكُنْ مَيْتَةً فَهُمْ فِيهِ شُرَكَاءُ ؕ سَيَجْزِيهِمْ وَصْفَهُمْ إِنَّهُ حَكِيمٌ عَلِيمٌ ﴿١٤٠﴾

قَدْ خَسِرَ الَّذِينَ قَتَلُوا أَوْلَادَهُمْ سَفَهًا بِغَيْرِ عِلْمٍ وَحَرَّمُوا مَا رَزَقَهُمُ اللَّهُ افْتِرَاءً عَلَى اللَّهِ قَدْ ضَلُّوا وَمَا كَانُوا مُهْتَدِينَ ﴿١٤١﴾

گنہگار تھے اور ہدایت پاؤں والیں وچو نہیں۔

۱۴۲۔ اوہو، جس کٹری دے سہارے تے بغیر سہارے دے باغیں کوں پیدا کیس تے کھیں کوں تے رڑھیں کوں جنہیں دے سواد انجوانجن تے زیتون تے انار جیرے رلدے مدن تے کھ نہیں رلدے مدے۔ تسال انہیں دے پھل کھاؤ جیرے ویلے او پھل تے کپائی دے ڈینہہ انہیں واقع ادا کرو تے فغول خرچی نہ کرو بے شک او فغول خرچی کرن والیں کوں پسند نہیں کریںدا۔

۱۴۳۔ تے ڈنگیں وچو کھ لڈیو واسطے ہن تے کھ چھوٹے ہن۔ جو اللہ سیس تہا ڈورق ڈتے او دے وچو کھاؤ تے شیطان دے قدیس دی پیروی نہ کرو بے شک او تہا ڈا کھلا کھلا دشمن۔

۱۴۴۔ اٹھ ہون دینیں وچو ڈو بکریں وچو ڈو توں اکھ کیا اللہ سیس نریں کوں حرام کہتے یا ماریں کوں یا جینکوں ماریں اپنے رہیں وچو پاتا ہوئے۔ میوں ڈو سو اپنے علم نال جے تسال سچے۔

۱۴۵۔ تے اٹھیں وچو ڈو تے گویں وچو ڈو۔ توں اکھ اوں نہ حرام کین یا ماریاں یا جو ماریں اپنے رحم وچو پاتا ہوئے کیا تسال حاضر بادے جڈال اللہ سیس تہا کوں ایں گھل دی وصیت کیتی ہائی۔ اوں کتیں زیادہ ظالم کوں جیرا اللہ سیس تے کوڑ بہدیندے تاں جو اولوکیں کوں بغیر علم دے گمراہ کر ڈیرے۔ بے شک اللہ سیس ظالم قوم کوں ہدایت نہیں ڈیندا۔

۱۴۶۔ توں اکھ ڈے جو میڈو وی کیتی گئی، او دے وچ اوں شخص تے جیرا کھاؤں چاہے کوئی چیز حرام نہیں کیتی گئی سوائے ایندے جو مردہ ہووے یا وہندی رت ہوئی

وَهُوَ الَّذِي أَنشَأَ جَنَّاتٍ مَّعْرُوسَاتٍ بِغَيْرِ مَعْرُوسٍ ۚ وَالتَّخْلُ وَالزَّرْعُ مُخْتَلِفًا أَكْلُهُ ۖ وَالزَّيْتُونَ وَالزُّمَانُ مُمَشَّاهَا ۚ وَغَيْرُ مُشْتَابِهٍ ۚ كُلُوا مِن ثَمَرِهِ إِذَا أَثْمَرَ ۚ وَآتُوا حَقَّهُ ۚ يَوْمَ حَصَادِهِ ۚ وَلَا تُسْرِفُوا ۚ إِنَّهُ لَا يُحِبُّ الْمُسْرِفِينَ ﴿۱۴۲﴾

وَمِنَ الْإِنْعَامِ حُمُولُهُ ۚ وَفَرَشَاءُ كُلُوا مِن ثَمَرِهِ ۚ رَزَقَكُمُ اللَّهُ ۚ وَلَا تَتَّبِعُوا خُطُوَاتِ الشَّيْطَانِ ۚ إِنَّهُ لَكُمْ عَدُوٌّ مُّبِينٌ ﴿۱۴۳﴾

ثَلَاثِيَّةَ آزَاجٍ ۚ مِنَ الضَّأْنِ اثْنَيْنِ ۚ وَمِنَ الْمَعْزِ اثْنَيْنِ ۚ قُلْ إِنَّا لَنَكُونُ حَرَمٌ ۚ أَمِ الْأَنْثِيَيْنِ أَمْ لَا ۚ اشْتَمَلَتْ عَلَيْهِ أَرْحَامُ الْأُنثِيَيْنِ ۚ نُبَوِّئُ بِعِلْمِهِ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿۱۴۴﴾

وَمِنَ الْإِبِلِ اثْنَيْنِ ۚ وَمِنَ الْبَقَرِ اثْنَيْنِ ۚ قُلْ إِنَّا لَنَكُونُ حَرَمٌ ۚ أَمِ الْأُنثِيَيْنِ أَمْ لَا ۚ اشْتَمَلَتْ عَلَيْهِ أَرْحَامُ الْأُنثِيَيْنِ ۚ أَمْ كُنْتُمْ شُهَدَاءَ إِذْ وَضَعَكُمُ اللَّهُ فِي هَذَا ۚ فَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنِ افْتَرَى عَلَى اللَّهِ كَذِبًا يَصِفَ النَّاسَ بِغَيْرِ عِلْمٍ ۚ إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ ﴿۱۴۵﴾

قُلْ لَا أَجِدُ فِي مَا أُوحِيَ إِلَيَّ مُحَرَّمًا عَلَى طَاعِمٍ يَطْعَمُهُ إِلَّا أَنْ يَكُونَ مَيْتَةً أَوْ دَمًا مَسْفُوحًا ۚ أَوْ لَحْمَ خِنزِيرٍ فَإِنَّهُ رِجْسٌ ۚ أَوْ فِسْقًا أُهِلَّ لِغَيْرِ

اللَّوْبِۃَ ۚ فَمِنْ اضْطَرَّ غَيْرَ بَاغٍ وَلَا عَادٍ فَإِنَّ رَبَّكَ
غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿۳۹﴾

جاتے داماس ہوئے۔ اے بے شک پلٹتے یا نافرمانی
کریندے ہوئیں اللہ دے سوا کہیں ہے داناں گدھا
ونچے اور حرام تے حیرا مجبور تھی ونچے اوندی خواہش نہ
ہوئے تے او حد کنیں نہ ودھے تے بے شک تیرا رب
بہوں بخشن والا تے بہوں مہربان۔

وَعَلَى الَّذِينَ هَادُوا حَزَمًا كُلِّ ذِي ظُلْمٍ وَمِنْ
الْبَقَرِ وَالْغَنَمِ حَزْمًا عَلَيْهِمْ شَحُومُهُمَا إِلَّا مَا
حَمَلَتْ ظُهُورُهُمَا أَوِ الْحَوَايَا أَوْ مَا اخْتَلَطَ بِعَنُومِ ذَلِكَ
جَزَيْنَهُم بِبَغْيِهِمْ ۖ وَإِنَّا لَصَدِّقُونَ ﴿۴۰﴾

۱۴۷۔ تے انہیں تے حیرے یہودی تھیں اسان انہیں تے
ہر سنجہ آلی شے حرام کہتی تے گویں تے بکریں وچ اسان
انہیں تے انہیں بڑو دناہیں دی میجھ حرام کر ڈتی ہائی۔ سوائے
اوندے حیرے انہیں دی کند کون یا آندریں کون بگی ہوئے
یا حیرے بھریں نال زلی ہوئی ہوئے۔ اے سزا انہیں کون
انہیں دی نافرمانی دی وچ نال ڈتی تے بے شک اسان
سچے ہیں۔

فَإِنْ كَذَّبُوكَ فَقُلْ رَبِّكُمْ ذُو رَحْمَةٍ وَاسِعَةٍ وَلَا
يُرْدُّ بَأْسَهُ عَنِ الْقَوْمِ الْمُجْرِمِينَ ﴿۴۱﴾

۱۴۸۔ تے جے تیکوں جھٹلاون تے توں آکھ تہا بڑا رب
وسیع رحمت والا۔ تے نیں بٹایا ویندا اوندے عذاب مجرم
قوم کین۔

سَيَقُولُ الَّذِينَ أَشْرَكُوا لَوْ شَاءَ اللَّهُ مَا أَشْرَكْنَا وَ
لَا آبَاؤُنَا وَلَا حَزَمْنَا مِنْ شَيْءٍ ۚ كَذَلِكَ كَذَّبَ الَّذِينَ
مِنْ قَبْلِهِمْ ۖ فَذَاقُوا بِأَسْنَاءِ قُلْ هَلْ عِنْدَكُمْ
مِنْ عِلْمٍ فَتُخْرِجُوهُ لَنَا إِنْ تَتَّبِعُونَ إِلَّا الظَّنَّ وَ
إِنْ أَنْتُمْ إِلَّا تَخْرُصُونَ ﴿۴۲﴾

۱۴۹۔ تے مزدور مشرک اکھسن جے اللہ چاہندا تے اسان شرک
نہ کردوں ہاتے نہ سا بے بیو بڑا بے تے کوئی چیز حرام نہ
کردوں ہا۔ ایویں جھٹلائے حیرے انہیں کین پہلے ہن او
تیں سا بڑا عذاب انہیں چکھ گدھا۔ توں آکھ جے تہا کون
کوئی علم ہے تے تساں او نکوں سا بڑے واسطے کدھو۔
تساں تے محض گمان دے بچھوڑ دے پئے تے
محض تساں اکل نال کم گھندے پئے۔

قُلْ قَلِيلٌ الْحُجَّةُ الْبَالِغَةُ ۖ فَلَوْ شَاءَ لَهَدَاكُمْ
أَجْمَعِينَ ﴿۴۳﴾

۱۵۰۔ توں آکھ بڑے ہوا شرک کر ڈ والی دلیل اللہ سیں کس
ہے ، جے او چاہسی تے او ساریں دی رہنمائی کدھو
۱۵۱۔ توں آکھ اپنے گواہ گھن آؤ حیرے گواہی ڈیون
جو بے شک اللہ سیں انیکوں حرام کہتے۔ تے جے او گواہی

قُلْ هَلَمْ شَهِدْنَا كُمُ الَّذِينَ يَشْهَدُونَ أَنَّ اللَّهَ
حَرَمَ هَذَا ۖ فَإِنْ شَهِدُوا فَلَا تَشْهَدُ مَعَهُمْ وَلَا

تَتَّبِعْ أَهْوَاءَ الَّذِينَ كَذَبُوا بِآيَاتِنَا وَالَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ
بِالْآخِرَةِ وَهُمْ يَرْجِعُهُمْ إِلَىٰ نَارِ ۖ

۱۵۲

ڈیون تے توں انہیں نال گواہی نہ ڈیویں تے توں انہیں
لوکس دی خواہش دے پچھو نہ ٹر جنہیں ساڈیاں آیتاں
جھٹلاؤں او آخرت تے ایمان نہیں ایندے تے
اپنے رب دا مشرک بنیدن ۔

۱۵۲۔ توں آکھ او میں تہا کوں پڑھ کے سٹاواں جو تہاڈے

رب تہاڈے اتے حرام کیتے جو تہاں او ندے نال
کہیں کوں مشرک نہ بناؤ تے پیو ما نال احسان کرو تے
تکھ مے ڈرکنیں اپنی اولاد کوں قتل نہ کرو۔ اسال
تہا کوں دی تے انہیں کوں دی رزق ڈیندے ہن تے
تہاں بے حیائی دے قریب نہ ونجو بھانویں او ظاہر ہوون
یا لکیاں ہویاں۔ تے تہاں کہیں جان کوں قتل نہ کرو جیڑی
اللہ سیس حرام کیتی ۶ سوائے جانڑ طریقے دے۔ اے تہا کوں
وصیت کیتی تہاں جو تہاں عقل کرو۔

۱۵۳۔ تے تیم دے مال دے کو لبونہ ونجو سوائے پیجے
طریقے دے جے میں او اپنی جوانی کوں پہنچ ونجے تے
پورا کرو ناپ تے تول انصاف نال اسال کہیں جان
کوں اوندی طاقت کنیں زیادہ تکلیف لے ڈیندے تے
جڈاں تہاں گال کرو تے انصاف کرو بھانویں او قریبی
سکا کیوں نہ ہوئے تے اللہ دے وعدے کوں پورا کرو۔
اویں گال دی تہا کوں ایں واسطے وصیت کریندے تاں جو
تہاں نصیحت حاصل کرو۔

۱۵۴۔ اے میڈا رستہ ۶ جیڑ حاسد صا ۶ تہاں ہوندی
ہیڑوی کرو تے پنہیں رستیں تے ناں ٹرو ناں تاں او
تہا کوں او ندے رستے کنیں استے استے گھن ولین ۔
او تہا کوں ایں گال دی وصیت کریندے تاں جو تہاں متقی ہو
۱۵۵۔ تے ول اسال موسیٰ کوں کتاب ڈیتی جیڑ نیکی کیتی ۶

قُلْ تَعَالَوْا أَتْلُ مَا حَرَّمَ رَبِّي عَلَيْكُمْ أَلَّا تُشْرِكُوا
بِهِ شَيْئًا وَبِالْوَالِدَيْنِ إِحْسَانًا وَلَا تَقْتُلُوا أَوْلَادَكُمْ
مِنْ أَمْلَاقٍ نَحْنُ نَرْزُقُكُمْ وَإِيَّاهُمْ وَلَا تَقْرَبُوا
الْفَوَاحِشَ مَا ظَهَرَ مِنْهَا وَمَا بَطَنٌ وَلَا تَقْتُلُوا
النَفْسَ الَّتِي حَرَّمَ اللَّهُ إِلَّا بِالْحَقِّ ذَلِكُمْ وَصَّيْتُكُمْ
بِهِ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ ۖ

وَلَا تَقْرَبُوا مَالَ الْيَتِيمِ إِلَّا بِالَّتِي هِيَ أَحْسَنُ حَتَّىٰ يَبْلُغَ
أَشُدَّهُ وَآَوْفُوا بِالْكَيْلِ وَالْبِرَّانَ بِالْقِسْطِ لَا تُكَلِّفُ
نَفْسًا إِلَّا وُسْعَهَا وَإِذَا قُلْتُمْ فَاعْدُوا وَكَوْكَانَ ذَا
قُرْبَىٰ وَيَعْهَدِ اللَّهُ أَوْفُوا ذَلِكُمْ وَصَّيْتُكُمْ بِهِ لَعَلَّكُمْ
تَذَكَّرُونَ ۖ

وَأَنَّ هَذَا صِرَاطِي مُسْتَقِيمًا فَاتَّبِعُوهُ وَلَا تَتَّبِعُوا
السُّبُلَ فَتَفَرَّقَ بِكُمْ عَنْ سَبِيلِهِ ذَلِكُمْ وَصَّيْتُكُمْ بِهِ
لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ ۖ

ثُمَّ آتَيْنَا مُوسَى الْكِتَابَ تَمَامًا عَلَى الَّذِي أَحْسَنَ وَ

تَفْصِيلًا لِّكُلِّ شَيْءٍ وَهُدًى وَرَحْمَةً لَّعَلَّهُمْ يُلَاقُوا رَبَّهُمْ يُؤْمِنُونَ ﴿١٩﴾

۱۹

اوندے اتے نعمت کول پورا کر ن کیتے تے ہر چیز دی تفصیل دیتی تے ہدایت تے رحمت بنایا تاں جو او اپنے رب دی ملاقات تے ایمان گمن آون۔

وَهَذَا كِتَابُنَا أَنزَلْنَاهُ مُبَارَكٌ فَاتَّبِعُوهُ وَاتَّقُوا لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ ﴿٢٠﴾

۱۵۶۔ تے اسان ایس کتاب کول ہمارے اے برکت والی تہاں ایندی پیروی کرو تے اوں کنیں ڈرو تاں جو تہا ڈے اتے رحم کیا ونجے۔

أَن تَقُولُوا إِنَّمَا أُنزِلَ الْكِتَابُ عَلَى طَائِفَتَيْنِ مِن قَبْلِنَا وَإِن كُنَّا عَن دَرَسَتِهِمْ لَغَافِلِينَ ﴿٢١﴾

۱۵۷۔ تہاں اے نہ اکھو جو اسان کنیں پہلے کتاب صرف ڈو ٹولیں تے لہائی گئی تے اسان اوندے پڑھن کنیں غافل ہاں۔

أَوْ تَقُولُوا لَوْ أَنَّا أُنزِلَ عَلَيْنَا الْكِتَابُ لَكُنَّا أَهْدَىٰ مِنْهُمْ فَقَدْ جَاءَكُمْ بَيِّنَةٌ مِّن رَّبِّكُمْ وَهُدًى وَرَحْمَةً فَمَن أَظْلَمُ مِمَّن كَذَّبَ بِآيَاتِ اللَّهِ وَصَدَّفَ عَنْهَا سَبْحَنَ الَّذِي يَصْدِفُ فَوَن عَن آيَاتِنَا سَوَاءٌ الْعَذَابُ بِمَا كَانُوا يَصْدِفُونَ ﴿٢٢﴾

۱۵۸۔ یا تہاں اے اکھو جو بے شک جے اے کتاب ساڈے اتے لہندی۔ بے شک اسان انہیں کنیں زیادہ ہدایت پسندے تہا ڈے کو لہر تہا ڈے رب کنیں کھلی دلیل آچکی او ہدایت تے رحمت۔ تے کون وڈا ظالم اوں کنیں جیرھا اللہ دی آیات کول جھٹلاوے تے اوں کنیں رکیا رہوے۔ اسان ضرور سزا ڈیسوں انہیں کول جیرھے ساڈی آیات کنیں رکے رہندن بڑا عذاب ات گاہول جو او رکے رہ گین۔

هَلْ يَنْظُرُونَ إِلَّا أَن تَأْتِيَهُمُ السَّلَاطَةُ أَوْ يَأْتِيَ رَبُّكَ أَوْ يَأْتِيَ بَعْضُ آيَاتِ رَبِّكَ يَوْمَ يَأْتِي بَعْضُ آيَاتِ رَبِّكَ لَا يَنْفَعُ نَفْسًا إِنِ امَّانُهَا لَمْ تَكُنْ آمَنَتْ مِن قَبْلُ أَوْ كَسَبَتْ فِي إِيمَانِهَا خَيْرًا قُلِ انظُرُوا إِنَّا مُنظِرُونَ ﴿٢٣﴾

۱۵۹۔ کیا او صرف ایں گال دی انتظار پئے کریدن جو انہیں دو فرشتے آون یا تیرا رب آدے یا تیرے رب دیاں کچھ نشانیاں آون۔ جیرھے ڈینہہ تیرے رب دیاں کچھ نشانیاں آون اوں ڈینہہ کہیں جان کول اوں ایمان لفع نہ ڈیسی جیں ایں کنیں پہلے نہ منیا ہوسی تے نہ اپنے ایمان نال کوئی چوگان کیتی ہوسی توں اکھ تہاں انتظار کرو بے شک اسان وی انتظار کریدن پئے ہیں۔

إِنَّ الَّذِينَ فَزَعُوا مِنهُمْ وَكَانُوا شَيْعًا لَّت مِّنْهُم فِي شَيْءٍ إِنَّمَا أَمْرُهُمْ إِلَى اللَّهِ ثُمَّ يُنَبِّئُهُم بِمَا كَانُوا

۱۶۰۔ بے شک جیرھے اپنے دین کول ٹوٹے ٹوٹے کریدن تے ٹوٹے بن گین تیرا انہیں نال کوئی تعلق نیں۔ انہیں

يَفْعَلُونَ ﴿١٦﴾

دامعاہ صرف اللہ کنیں ہے کچھیں او انہیں کو بڑسیسی جو کچھ او کریندے ہن۔

۱۶۱۔ حیرھا ہک نیکی کرلیسی اوں کوں او ہو جیہاں ڈواہ ملسن تے حیرھا برائی کرلیسی اوں کوں او ہو تلا سزا ملی تے او ظلم نہ کیتے ولین۔

۱۶۲۔ توں اکھ بے شک میگوں میڈے رب سدے راہ دو ہدیت ڈتی ۶ ایہ بخا دین جیندے وچ کوئی ڈنگ نیں او ابراہیم واسچا مذہب تے او مشرک نہ ہا۔

۱۶۳۔ توں اکھ بے شک میڈی نمازتے میڈی قربانیاں تے میڈی زندگی تے میڈی موت اللہ کیتے ہے حیرھا سب جہانیں دا پالنبار۔

۱۶۴۔ اوذا کوئی مشرک نیں تے مینا میگوں حکم ڈتا گئے تے میں پہلا مسلمان ہاں۔

۱۶۵۔ توں اکھ کیا اللہ دے سوا میں کوئی بیا رب گولاں تے اوہر شے واربت۔ تے حیرھا جو کرلیسی اوندی اوں کوں سزا ملی۔ تے کوئی بار چاؤں والی پے و بار نہ جیسی تے دل تساں اپنے رب دوولنے ول او تہا کوں اوگا اہیں بڑسیسی جیندے وچ تساں اختلاف کریندے پئے ۶۔

۱۶۶۔ تے اوہو ۶ جیں تہا کوں پہلیں دا جانشین بنائے سی تے تہا بڑے بعض دا نہیں تے درج اچا کیتے سی تاں جو او تہا کوں اول دے وچ آزاوے اوں جو کچھ تہا کوں ڈتے۔ بے شک تہا ڈا رب جلدی مذاب ڈیوٹن والا ۶ تے بے شک ہوں بخشش والا تے دل دل رحم کرن والا ۶۔

مَنْ جَاءَ بِالْحَسَنَةِ فَلَهُ عَشْرُ مَثَلٍ هَذَا وَمَنْ جَاءَ
بِالسَّيِّئَةِ فَلَا يُجْزَى إِلَّا مِثْلُهَا وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ ﴿١٦﴾

قُلْ إِنِّي هَدَيْتُ رَبِّي إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ وَبَيْنَا
فِيمَا فُتِنَ بِهِمْ جُنُودًا وَمَا كَانَ مِنَ الْمُسْرِكِينَ ﴿١٧﴾

قُلْ إِنَّ صَلَاتِي وَنُسُكِي وَمَحْيَايَ وَمَمَاتِي لِلَّهِ رَبِّ
الْعَالَمِينَ ﴿١٨﴾

لَا شَرِيكَ لَهُ وَبِذَلِكَ أُمِرْتُ وَأَنَا أَوَّلُ الْمُسْلِمِينَ ﴿١٩﴾
قُلْ أَغْيَرَ اللَّهُ نَبِيَّ رَبًّا وَهَرَبْتُ كُلَّ مَنَى وَلَا تَكْسِبُ
كُلُّ نَفْسٍ إِلَّا عَلَيْهَا وَلَا تَزِرُ وَازِرَةٌ وِزْرَ أُخْرَىٰ
ثُمَّ إِلَىٰ رَبِّكُم مَّرْجِعُكُمْ فَيُنَبِّئُكُم بِمَا كُنتُمْ فِيهِ
تَخْتَلِفُونَ ﴿٢٠﴾

وَهُوَ الَّذِي جَعَلَكُمْ خَلَائِفَ الْأَرْضِ وَدَفَعَ بَعْضَكُمْ
فَوْقَ بَعْضٍ دَرَجَاتٍ لِّيَبْلُوَكُمْ فِي مَا آتَاكُمْ إِنَّ رَبَّكَ
سَرِيعُ الْعِقَابِ وَإِنَّهُ لَغَفُورٌ رَّحِيمٌ ﴿٢١﴾

سورة اعراف مکی ؎ تے بسم اللہ نال ایندیاں ۲۰۷ آیات تے ۲۴ رکوعن۔

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ①

۱۔ میں شروع کریندا اللہ دے ناں نال جبرہا بن منکے
ڈیون والا تے بہوں رحم کرن والا ؎۔

التَّصٰٓٔ ②

۲۔ میں اللہ ساریں کنیں زیادہ جانن والا تے سچا ہاں۔

كُتِبَٰٓ اِنَّكَ لَا يَكُنْ فِيْ صَدْرِكَ حَرَجٌ مِّنْهُ
لِتُنذِرَ بِهِ وَاَذْكُرَ لِلْمُؤْمِنِيْنَ ③

۳۔ اے کتاب جبرمی تیدو لہائی گئی ؎ تے تیبے سے
وچ ایندی وچر کنیں کوئی تنگی نہ پیدا تھیرے تاں جو توں
اینرے نال پڑا دیں تے مومنین واسطے نصیحت۔

اَتَّبِعُوْا مَا اُنْزِلَ اِلَيْكُمْ مِنْ رَّبِّكُمْ وَلَا تَتَّبِعُوْا مِنْ دُوْنِهَا
اَوْ يَبۡئُتَ قَلِيْلًا مَّا تَذَكَّرُوْنَ ④

۴۔ تساں اونڈی پیروی کرو جو تہا پڑو لہایا گئے تہا پڑے رب دلو
اینرے علاوہ کہیں پے سگیتی دی پیروی نہ کرو بہوں تھوڑا
جبرمی تساں نصیحت پکڑیندے ؎۔

وَكَمۡ مِنْ قَوۡمٍ لَّهٰكُلۡهَا جَمَآءًا بَاسًا بَيۡتًا اَوْ هُمۡ
قَالُوْنَ ⑤

۵۔ تے کئی ساریاں وستیاں بن جنہیں کوں اساں ہلاک کیا ہاتے
انہیں دو ساڈا عذاب رات کوں آیا یا اوڈو پاریں کوں
ستے پئے ہن۔

فَمَا كَانَ دَعْوُهُمْ اِذۡ جَآءَهُمۡ بَاسُنَا اِلَّا اَنۡ قَالُوْا اِنَّا
كُنَّا ظٰلِمِيْنَ ⑥

۶۔ تے جڈال ساڈا عذاب انہیں دو آگئے تے انہیں دی ایھا
پکار ہائی جو بے شک اساں ظالم ہاں۔

فَلَنَسۡتَلۡقَ الَّذِيۡنَ اُرۡسِلَ اِلَيْهِمۡ وَلَنَسۡتَلۡقَ الرَّسُوۡلِيۡنَ ⑦

۷۔ تے اساں ضرور پچھسوں انہیں کنیں جنہیں دو بھیجے گئے ہن
تے اساں ضرور پچھسوں رسولیں کنیں وی۔

فَلَنَقۡصِنَّ عَلَیْهِمۡ بِعِلۡمِ مَا كُنَّا عَآسِيۡنَ ⑧

۸۔ اساں ضرور انہیں کوں اپنے علم دے نال (سچ) ڈس
ڈسیوں تے اساں غیر حاضر نہ ہاں۔

وَالْوَزَنُ يَوْمَئِذٍ اِنۡصٰٓءٌ مِّنۡ ثَقَلَتۡ مَوَازِيۡنُهُۥ فَاُولٰٓئِكَ
هُمُ الْبٰلِغُوۡنَ ⑨

۹۔ اوں ڈینیہ عملیں دا وزن سچ تے جیندے وزن باری ہوسن
اوبے لوک کامیاب تھیں۔

وَمَنۡ خَفَّتۡ مَوَازِيۡنُهُۥ فَاُولٰٓئِكَ الَّذِيۡنَ خَسِرُوْا اَنۡفُسَهُمۡ
بِمَا كَانُوۡا يٰٓاۡتِيۡنَا يَظۡلُمُوۡنَ ⑩

۱۰۔ تے جیندے وزن ہورے ہوسن اوبے لوک جنہیں
اپنے نفسیں کوں گھاٹا ڈتے ایں واسطے جو اسابڈی آیات

تے ظلم کر رہے ہیں۔

۱۱۔ تے اساں تہا کوں زمین وچ بہوں طاقت ڈتی تے اوندے
وچ تہا بڑے کیتے روزی دے سامان بنائے تے تہاں شکر
نوسے کر رہے۔

۱۲۔ تے اساں تہا کوں پیدا کیتے تے دل شکلاں ڈتن تے
دل اساں فرشتیاں کوں آکھئے آدم کوں سجدہ کرو انہیں
سایں سجدہ کیا سوائے ابلیس دے او سجدہ کرن والیں
وچ نہ تھیا۔

۱۳۔ اللہ آکھیا جو تیکوں کیری بال روکے جو توں سجدہ نہ
کریں جہاں میں تیکوں حکم ڈتے۔ اوں آکھیا میں این کنیں
چنگا ہاں تیں میکوں بھاکیں پیدا کیتے تے ایہکوں مٹی کنیں
پیدا کیتی

۱۴۔ اوں آکھیا توں اتھو نکل وچ تیکوں کیا حق با جو توں
اتھاں وڈائی کریں با توں نکل وچ بے شک توں ذلیل
تھیندے والیں وچو ایں۔

۱۵۔ اوں آکھیا توں میکوں قیامت دے ڈینہہ تئیں مہلت ڈے

۱۶۔ اوں آکھیا بے شک توں مہلت پاوے والیں وچو ایں۔

۱۷۔ اوں آکھئے تیں میکوں ہلاک کیتے بے شک ہن میں ضرور
تیبے سدھے رستے تے انہیں کیتے پہساں۔

۱۸۔ پیچھیں میں انہیں دے اگودھی تے بچو وی اوساں
تے اوہیں دے سچے پاسووی تے کھبے پاسووی۔ تے انہیں
وچو بہوں سایں کوں توں نکر گزار نہ پئیں۔

۱۹۔ اوں آکھیا اتھو بے عزت تھی کے تے دھلے کھندا ہیا
نکل وچ جبرھا تیبے بچو ٹرسی انہیں وچو تے میں
ضرور دوزخ تہاں سایں نال بھر لیاں۔

۲۰۔ تے اے آدم توں تے تیبی زال جنت وچ رہو تے

وَلَقَدْ مَكَنَّا فِي الْأَرْضِ وَجَعَلْنَا لَكُمْ فِيهَا مَعَايِشَ ۖ
ثَلَاثًا مَّا تَشْكُرُونَ ﴿١١﴾

وَلَقَدْ خَلَقْنَاكُمْ ثُمَّ صَوَّرْنَاكُمْ ثُمَّ قُلْنَا لِلْمَلٰٓئِكَةِ
اسْجُدُوا لِآدَمَ فَسَجَدُوا اِلَّا اِبْلٰسَ لَمْ يَكُنْ
مِنَ السَّٰجِدِيْنَ ﴿١٢﴾

قَالَ مَا مَنَعَكَ اَلَّا تَسْجُدَ اِذْ اَمَرْتُكَ قَالَ اَنَا خَيْرٌ مِّنْهَا
خَلَقْتَنِيْ مِنْ نَّارٍ وَخَلَقْتَهُ مِنْ طِيْنٍ ﴿١٣﴾

قَالَ فَاهْبِطْ مِنْهَا مَا يَكُوْنُ لَكَ اَنْ تَتَكَبَّرَ فِيْهَا فَاخْرُجْ
اِنَّكَ مِنَ الصَّٰغِرِيْنَ ﴿١٤﴾

قَالَ اَنْظِرْنِيْ اِلٰى يَوْمٍ يُبْعَثُوْنَ ﴿١٥﴾

قَالَ اِنَّكَ مِنَ الْمُنْظَرِيْنَ ﴿١٦﴾

قَالَ فَبِمَا اَغْوٰىتَنِيْ لَا اَقْعُدَنَّ لَهُمْ صِرَاطَكَ
الْمُسْتَقِيْمَ ﴿١٧﴾

ثُمَّ لَا تَبۡتَغِهِمۡ مِنۡ بَيۡنِ اَيۡدِيۡهِمۡ وَ مِنۡ خَلۡفِهِمۡ
وَعَنۡ اٰيۡمَانِهِمۡ وَعَنۡ شَمَائِلِهِمۡ وَلَا تَجِدُ اَلۡاَۡثَرَهُمۡ
شٰكِرِيۡنَ ﴿١٨﴾

قَالَ اَخۡرُجۡ مِنْهَا مَذۡمُوۡمًا مَّدۡحُوۡرًا لَّمۡنَ تَبِعَكَ
مِنْهُمۡ لَا مَلۡئَنَّا جَهَنَّمَ مِنۡكُمۡ اَجۡبَعِيۡنَ ﴿١٩﴾

وَيَاۡدُمۡ اَسۡكُنُ اَنْتَ وَرَوۡجُكَ الْجَنَّةَ فَكُلَا مِنْ حَيْثُ

يُشْمَتُمْ وَلَا تَقْرَبَا هَذِهِ الشَّجَرَةَ فَتَكُونَا مِنَ

الظَّالِمِينَ ﴿۲۰﴾

فَوَسَّسَ لَهُمَا الشَّيْطَانُ لِيُبْدِيَ لَهُمَا مَا وُورِيَ

عَنْهُمَا مِنْ سَوَائِهِمَا وَقَالَ مَا نَهَاكُمَا رَبُّكُمَا عَنْ

هَذِهِ الشَّجَرَةِ إِلَّا أَنْ تَكُونَا مَلَكَتَيْنِ أَوْ تَكُونَا مِنَ

الْخَالِدِينَ ﴿۲۱﴾

وَقَاَسَهُمَا إِنِّي لَكُمَا لِنَاصِتٌ ﴿۲۲﴾

فَدَلَّهُمَا بِعُرْوَةٍ فَلَمَّا ذَاقَا الشَّجَرَةَ بَدَتْ لَهُمَا

سَوَاتُهُمَا وَطَفِقَا يَخْصِفْنَ عَلَيْهِمَا مِنْ ذُرِّي

الْجَنَّةِ ۖ وَنَادَاهُمَا رَبُّهُمَا أَلَمْ أَنْهَكُمَا عَنْ تِلْكَ

الشَّجَرَةِ وَقُلْتُ لَكُمَا إِنَّ الشَّيْطَانَ لَكُمَا عَدُوٌّ

مُبِينٌ ﴿۲۳﴾

قَالَا رَبَّنَا ظَلَمْنَا أَنْفُسَنَا وَإِن لَّمْ تَغْفِرْ لَنَا وَ

تَرْحَمْنَا لَنَكُونَنَّ مِنَ الْخَاسِرِينَ ﴿۲۴﴾

قَالَ اهْبِطُوا بَعْضُكُمْ لِبَعْضٍ عَدُوٌّ ۚ وَلَكُمْ فِي الْأَرْضِ

مُسْتَفْتَرٌ وَمَتَاعٌ إِلَىٰ حِينٍ ﴿۲۵﴾

قَالَ فِيهَا تَحْيَوْنَ وَفِيهَا تَمُوتُونَ وَمِنْهَا

تُخْرَجُونَ ﴿۲۶﴾

يَبْنَیٰۤیۤ اٰدَمَ قَدْ اَنْزَلْنَا عَلَیْكُمْ لِبَاسًا قَوَارِیۡ سَوَاتِکُمْ

تساں ڈوہیں جھٹو چاہو کھاؤ تے تساں ڈوہیں ایں ون دے
کوہونہ وچلبے ناں تاں تساں تھی ولسو ظالمیں وچو۔

۲۱۔ شیطان انہیں ڈوناہیں دے دل وچ وسوسہ پاتے تاں

جواو ظاہر کر ڈیوے انہیں تے جو انہیں تے انہیں دے

بدن وچو لکایا گئے تے آکھیں اللہ سیں تہاکوں ایں

ون کنیں صرف ایں واسطے روکے جو تساں فرشتہ نہ بن

وچو یا ہمیشہ زندہ نہ رہو۔

۲۲۔ تے انہیں دے اگو قساں کھا کے آکھئے بے شک میں

تہاڈا غیر خواہ باں۔

۲۳۔ اوں انہیں ڈوناہیں کوں دوکھا ڈے کے اپنے تمام کین ہا

ڈتے تے جڈاں انہیں ڈوناہیں اوں ون کوں چکھے انہیں ڈوناہیں

نے انہیں دے ننگی ظاہر تھی گئیں تے اوڈیہیں اپنے اتے

بہشت دے پتر چھاڑن لگ پئیں۔ تے اوہیں دے رب

انہیں ڈوناہیں کوں سڈ مارے کیا میں تہاکوں ایں درخت

کنیں ہلکا نہ ماتے تہاکوں آکھیا نہ با جو بے شک شیطان

تساں ڈوناہیں کیتے کھلا کھلا دشمن۔

۲۴۔ انہیں ڈوناہیں آکھئے اے ساڈے رب اساں اپنے

جانیں تے علم کیتے تے جے تیں ساکوں بخش نہ ڈتا ساڈے

اتے رحم نہ کیتا تے اساں ضرور گھانا پاؤں والیں وچو تھی

ولیسوں

۲۵۔ اوں اکھلا تھو نکل وچو تہاڈے وچو کچھ نہیں دے دشمن

ہن تے تہاڈے واسطے زمین وچ عارضی رہی دی جا ے

تے کچھ وقت کیتے فائدہ ے۔

۲۶۔ اوں آکھیا تساں ہونڈے وچ زندہ رہسو تے ہونڈے

وچ مرسو تے اوٹھاؤ کڈیے ولسو۔

۲۷۔ اے آدم دے پتر اساں تہاڈے اتے ایچھے کپڑے

وَرِيشَاءُ وَلِبَاسُ الْقَوَىٰ ذَٰلِكَ خَيْرٌ ذَٰلِكَ مِنْ
آيَةِ اللَّهِ لَعَلَّهُمْ يَذَّكَّرُونَ ﴿۱۸﴾

لبائے جبر سے تہاڑے منج گنبدن تے سوٹھپ کیے وی
ہے تے تقویٰ والباس اے چنگا ۷ اے اللہ دی آیات
وچو ۷ تاں جو تاسا نصیحت پکڑو۔

يُنَبِّئُ آدَمَ لَا يَفْتَنَنَّكُمُ الشَّيْطَانُ كَمَا أَخْرَجَ أَبَوَيْكَ
مِنَ الْجَنَّةِ يَنزِعُ عَنْهُمَا لِبَاسَهُمَا لِيُرِيَهُمَا
سَوَاتِهِمَا إِنَّهُ يَرَاكُمْ هُوَ وَقَبِيلُهُ مِنْ حَيْثُ لَا
تَرُدُّهُمُ ۖ إِنَّا جَعَلْنَا الشَّيَاطِينَ أَوْلِيَاءَ لِلَّذِينَ لَا
يُؤْمِنُونَ ﴿۱۹﴾

۲۸۔ اے آدم دے پتر و تہا کوں نہ آزماوے شیطان جیویں
تہاڑے پیروما کوں جنت دجو کدھایا ہس اوں انہیں
ڈوناہیں کنیں لباس کھس گدھا ۷ تاں جو او انہیں کوں
انہیں دا منجج بکھالے۔ بے شک او تے اندا قبیلہ تہا کوں
اتھو ڈہرا کھڑے جھو تاسا نوٹھے ڈیکھ بگدے۔ بے شک
اساں شیطانیں کوں انہیں دا سنگتی بٹائے جبر سے ایمان
نئیں ایندے۔

وَإِذَا فَعَلُوا فَاحِشَةً قَالُوا وَجَدْنَا عَلَيْهَا آبَاءَنَا
وَاللَّهُ أَمَرَنَا بِهَا قُلْ إِنَّ اللَّهَ لَا يَأْمُرُ بِالْفَحْشَاءِ
اتَّقُوا اللَّهَ عَلَى اللَّهِ مَا لَا تَعْلَمُونَ ﴿۲۰﴾

۲۹۔ تے جبرل او کوئی برائی کریندن تے آبدن اساں اپنے
پیروڈاڑے کوں ایندے اتے پاتے اللہ سیس اینداسا کوں
حکم ڈتے۔ توں آکھ بے شک اللہ سیس بے حیائی دا حکم
نئیں ڈیندا کیا تاسا اللہ دے اتے او گال کریندے ۷ جبر سے
تساں جائڈے نوٹھے۔

قُلْ أَمَرَ رَبِّي بِالْقِسْطِ وَأَنِصُّوا وَجُوهَكُمْ عِنْدَ كُلِّ
مَسْجِدٍ وَادْعُوهُ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ ۚ كَمَا بَدَأَكُمْ
تَعُودُونَ ﴿۲۱﴾

۳۰۔ توں آکھ میڈے رب الصاف دا حکم ڈتے تے اے جو
بر مسیت دے کو لبو اپنی توجہ درست کر گدھی کرو تے
او کوں اطاعت اوندے کیتے خاص کریندے ہوئیں سبزو۔
جیویں اوں تہا کوں شروع کیتے اویں تاسا ہوں حالت دو ولسو۔

فَرِيقًا هَٰذِهِ وَفَرِيقًا حَتَّىٰ عَلَيْهِمُ الضَّلَالَةُ ۚ إِنَّهُمْ
اتَّخَذُوا الشَّيَاطِينَ أَوْلِيَاءَ مِن دُونِ اللَّهِ وَيَحْسَبُونَ
أَنَّهُم مُّهْتَدُونَ ﴿۲۲﴾

۳۱۔ کب ٹولے کوں ہدایت ڈتی تے کب ٹولے کوں گمراہی
جبر بگئی ۷ انہیں اللہ کوں پھوڑ کے شیطانیں کوں سنگتی بٹا
گدھے تے او خیال کریندن جو او ہدایت پا گئی۔

يُنَبِّئُ آدَمَ خُذُوا زِينَتَكُمْ عِنْدَ كُلِّ مَسْجِدٍ وَكُلُوا
وَشَرِبُوا وَلَا تُسْرِفُوا إِنَّهُ لَا يُحِبُّ الْمُسْرِفِينَ ﴿۲۳﴾

۳۲۔ اے آدم دے پتر و تاسا بر مسیت دے کو لبو اپنا سوٹھپ
اختیار کیا کرو تے کھاؤ تے پیو تے فضول خرچی نہ کرو بے
شک او فضول خرچی کرٹ والیں کوں پسند نئیں کریندا۔

قُلْ مَن حَرَّمَ رَبِّيَ اللَّهُ الَّذِي أَخْرَجَ لِعِبَادِهِمُ الشَّيْطَانَ

۳۳۔ توں آکھ اللہ دی اوں خوبصورتی کوں کائیں تہاڑے اتے

مِنَ الرِّزْقِ قُلْ هِيَ لِلَّذِينَ آمَنُوا فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا
خَالِصَةٌ يَوْمَ الْقِيَامَةِ كَذَلِكَ نُفَصِّلُ الْآيَاتِ لِقَوْمٍ
يَعْلَمُونَ ﴿۷﴾

حرام کیسے حیرمیں پٹے بندیں کیسے پیدا کیتی تے اوندے پاکیزہ
رزق کول۔ جو لے شہیں اس دنیاوی زندگی وچ مومنین
کیسے ہن تے قیامت دے ڈیہنہ خاص کر انہیں کیسے ہوسن
ایویں اس آیات کھول کے جانئ والی قوم کیسے بیان
کریندے ہن

قُلْ إِنَّمَا حَرَّمَ رَبِّي الْفَوَاحِشَ مَا ظَهَرَ مِنْهَا وَمَا بَطَنَ
وَالْإِثْمَ وَالْبَغْيَ بِغَيْرِ الْحَقِّ وَأَنْ تُشْرِكُوا بِاللّٰهِ مَا لَمْ
يُنْزَلْ بِهِ سُلْطَانًا وَأَنْ تَقُولُوا عَلَى اللّٰهِ مَا لَا تَعْلَمُونَ ﴿۸﴾

۳۴۔ تول آکھ بے شک میڈے رب حرام کیسے
ظاہر تے مکی ہوئی بے حیائی کول تے گناہ کول تے مندری
کول حیرمیں نافرمانی تے ایں گال کول جو تساں اللہ نال
شریک بناؤ جیندی اوں کوئی دلیل نیں لہائی تے لے
جو تساں اللہ دے خلاف او گال کرو حیرمیں تساں جانڈے
نوصے۔

وَلِكُلِّ أُمَّةٍ أَجَلٌ فَإِذَا جَاءَ أَجَلُهُمْ لَا يَسْتَأْجِرُونَ
سَاعَةً وَلَا يَسْتَقْدِمُونَ ﴿۹﴾
يَبْنِي أَدَمَ إِمَّا يَأْتِيَنَّكُمْ رُسُلٌ مِنْكُمْ يَقُصُّونَ عَلَيْكُمْ
آيَاتِي فَمَنِ اتَّقَى وَأَصْلَحَ فَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا
هُمْ يَحْزَنُونَ ﴿۱۰﴾

۳۵۔ ہر قوم واسطے ہک وقت مقرر تے جڈال اوں وقت
آویندے تے نہ پچھو تعیندن ہک گھڑی تے نہ اگوتھیندن۔
۳۶۔ لے آدم لے پتر وچے تہا ڈو تہا ڈے وچو رسول آون
تے تہا کول میڈی آیات پڑھ کے سٹاون تے حیرھا خدا
کینں ڈرے تے اصلاح کرے اوندے اتے کوئی ڈر نیں
تے نہ اوموئجے تھینسن۔

وَالَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا وَاسْتَكْبَرُوا عَنْهَا أُولَٰئِكَ
أَصْحَابُ النَّارِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ﴿۱۱﴾
مَنْ أَظْلَمُ مِمَّنِ افْتَرَىٰ عَلَى اللَّهِ كَذِبًا أَوْ كَذَّبَ
بِآيَاتِهِ أُولَٰئِكَ يَنَالُهُمْ نَصِيبُهُمْ مِنَ الْعَذَابِ حَتَّىٰ
إِذَا جَاءَهُمْ رُسُلُنَا يَتَوَقَّوهُمْ قَالَ أُو۟لَٰئِكَ لَمْ يَكُنْ لَهُمْ
تَدْعُوۢنَ مِنْ دُونِ اللَّهِ قَالُوا ضَلُّوا عَنَّا وَشَهِدُوا
عَلَىٰ أَنْفُسِهِمْ أَنَّهُمْ كَانُوا كَافِرِينَ ﴿۱۲﴾

۳۷۔ تے جنہیں ساڈی آیات کول جھٹلایا تے وڈائی کیتی
ایسے لوک دوزخی ہن تے اوندے وچ پھول دیرتیں رہسن
۳۸۔ اوں کینں وڈا ظالم کول جیرھا اللہ تے کوڑ پدے یا
اوندی آیات کول جھٹلاوے ایسے لوکن جنہیں کول مقررہ
سزا و حصہ ملدا رہی تے جڈال انہیں دو ساڈے فرشتے
مارٹ کیسے اندن تے او اہلن اوکھٹائیں جنہیں کول تساں اللہ
دے سوا سٹیندے ہا دے او آکھسن او اسان کینں گم
تھی گئیں تے او اپنے خلاف آپ گواہی ڈیسن بے شک
او کا فر ہن۔

قَالَ ادْخُلُوا فِي أُمَمٍ قَدْ خَلَتْ مِنْ قَبْلِكُمْ مِنَ النَّارِ وَالْإِنْسُ فِي النَّارِ كُلَّمَا دَخَلَتْ أُمَّةٌ لَعَنَتْ أُخْتَهَا حَتَّىٰ إِذَا كُنُوا فِيهَا جَمِيعًا قَالَتْ أُخْرَاهُمْ لِأُولِهِمْ رَبَّنَا هَؤُلَاءِ أَضَلُّونَا فَاتَّخَذَهُمْ عَذَابًا وَضَعَفًا مِنَ النَّارِ
قَالَ لِكُلٍّ ضِعْفٌ وَلَٰكِن لَا تَعْلَمُونَ ﴿١٩﴾

۳۴۔ او اُکھی تساں وی انہیں لوئیں وچ داخل تھی وچو جیرھے
بھا وچ ہن تے جیرھے تساں کنیں پہلے جنیں تے انسان
وچو گڈر گئیں جڈاں ہک امت بھا وچ داخل تھیں اپنی
بھین تے لعنت کر لیں تے جڈاں او سارے بھا وچ
پکڑیج ولین چھیکڑی امت پہلی امت کوں اُکھی اے
ساڈے رب ایسے ہن جنہیں ساکوں گمراہ کیا ہاتوں انہیں کوں
دوزخ وچ ڈوڑا عذاب دے اللہ اُکھی ہر ہک واسطے
ڈوڑا عذاب تے تساں جائدے نوے۔

وَقَالَتْ أُولَهُمُ الْاُخْرَاهُمْ فَمَا كَانَ لَكُمْ عَلَيْهَا مِنْ
نَفْلٍ قَدْ وَقُوا الْعَذَابَ بِمَا كُنْتُمْ تَكْسِبُونَ ﴿٢٠﴾

۳۵۔ تے پہلی امت چھیکڑی امت کوں اُکھی تہا کوں
ساڈے اتے کوئی فضیلت نہ ہائی تساں وی عذاب چکھو
جو تساں کندے باوے۔

إِنَّ الَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا وَاسْتَكْبَرُوا عَنْهَا لَا تُفَتَّحُ
لَهُمْ أَبْوَابُ السَّمَاءِ وَلَا يَدْخُلُونَ الْجَنَّةَ حَتَّىٰ يَلِجَ
الْجَمَلُ فِي سَمِّ الْخِيَاطِ وَكَذَٰلِكَ نَجْزِي الْمُجْرِمِينَ ﴿٢١﴾

۳۶۔ بے شک جنہیں لوکس ساڈی آیات کوں جھٹلائے
وڈاں کیتی انہیں واسطے آسمان دے دروازے نہ کھولے
ولین تے نہ اُجنت وچ داخل تھیں جے تیں ہک اُٹھ سوئی
دے ٹوک وچو لنگھ وچے اسال ایویں جبریں کوں سزا
ڈیندے ہیں۔

لَهُمْ مِنْ جَهَنَّمَ مِهَادٌ وَمِنْ قُوْبِهِمْ غَوَاشٍ ۚ وَ
كَذَٰلِكَ نَجْزِي الظَّالِمِينَ ﴿٢٢﴾

۳۷۔ انہیں واسطے دوزخ ہی بسترہ تے دوزخ ہی اتلا اچھاڑ
تے ایویں اسال ظالمیں کوں بدلہ ڈیندے ہیں۔

وَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَا نُكَلِّفُ نَفْسًا وَّحَدًا
وُسْعَهَا ۚ أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ الْجَنَّةِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ﴿٢٣﴾

۳۸۔ جیرھے لوک ایمان آئن تے نیک کم کرن اسال کہیں جان
کوں اونڈی طاقت کئیں زیادہ تکلیف لے جیندے ایہ
جنتی ہن اونڈے وچ ہمیشہ رہیں۔

وَنُزَعْنَا مَا فِي صُدُورِهِمْ مِنْ غِلٍّ يَجْرِي مِنْ تَحْتِهِمُ
الْأَنْهَارُ ۚ وَقَالُوا الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي هَدَانَا لِهَٰذَا وَمَا
كُنَّا لِنَهْتَدِيَ لَوْلَا أَنَّ هَدَانَا اللَّهُ ۚ لَقَدْ جَاءَتْ
رُسُلٌ رَبِّنَا بِالْحَقِّ ۚ وَنُودُوا أَن تِلْكَ الْجَنَّةُ الَّتِي نُوَدُّوْهَا
بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿٢٤﴾

۳۹۔ تے اسال انہیں دے سینے وچو سب بغض کڈھ ڈلیویں
تے انہیں دے قبضے وچ نہراں و ہندیاں پیاں ہوسن
تے او اکھن جو ساریاں تحریریاں اللہ دیاں ہن جیں ساکوں
اے رستہ دکھلے جے اللہ ساکوں سدھا رستہ نہ دکھلیندا
تے اسال ایں سدھے رستے نہ آؤں با۔ ساڈے رب

دے رسول سچ گمن کے آئے ہن تے انہیں کول اکھ
 ڈوتا گیا ہا جے او بہشت جیند اتہا کول تہا بڑے عیس دی وجہ
 نال وارث کیٹا گئے۔

۴۵۔ بہشتی دوزخیں کول آواز بولیں جو ساڈے رب جو
 ساڈے نال وعدہ کیٹا ہا اسان اونکوں سچا پاگدھے تے
 کیا تہا بڑے رب تہا بڑے نال جو وعدہ کیٹا ہا اونکوں تہاں
 سچا پاگدھے۔ او آکھن ہا انہیں وچو ہک سبڈ والا سبڈیسی جو
 ظالمیں تے اللہ دی لعنت۔

۴۶۔ جیرے اللہ دے رستے کئیں رکنیدن تے اوں رستے
 وچ ڈمگ گولیندن تے او آخرت والکار کریندن۔

۴۷۔ تے انہیں ڈوناہیں دے درمیان پردہ ہوسی تے اعراف
 تے کچھ لوک ہوسن جیرے ساریں کول انہیں دی علامتیں دی
 وجہ نال سنبانڈے ہوسن تے بہشتی لوکیں کول آواز بولیں جو
 تہا بڑے اتے سلامتی ہوئے او ندے وچ داخل نہ تھئے
 ہوسن تے اوندی امید رکھیں۔

۴۸۔ تے جہاں انہیں دی نظر دوزخی لوکیں دو بھیری ولیسی
 تے او آکھسن جو اے ساڈے رب ساکوں ظالم قوم وچو نہ بنا
 ۴۹۔ اعراف والے لوک سبڈیسیں کچھ دوزخی لوکیں کول جنہیں
 کول انہیں دے نشانیں دی وجہ نال سنبانڈے ہوسن تے
 اکھسن تہا بڑی زیادہ تعداد تہا کول کوئی فائدہ ڈرتے تے نہ
 تہا بڑی وڈائی۔

۵۰۔ کیا ایجے لوکن جنہیں دے متعلق تہاں قساں کھندے
 ہاوسے جو انہیں کول اللہ دی رحمت نہ پچھیں۔ تہاں
 بہشت وچ داخل تھی وچو تہا کول نہ ڈرتے نہ تہاں
 موخے تھیسو۔

۵۱۔ تے دوزخی بہشتی لوکیں کول سبڈیسیں جو ساڈے کچھ

وَنَادَىٰ أَصْحَابُ الْجَنَّةِ أَصْحَابَ النَّارِ أَنِ كَذَّبْنَا
 مَا وَعدْنَا رَبَّنَا حَقًّا هَلْ وَعدْتُمْ مَا وَعَدَ رَبُّكُمْ
 حَقًّا قَالُوا نَعَمْ فَإِنَّهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ ۝۴۵
 عَلَى الظَّالِمِينَ ۝۴۶

الَّذِينَ يَصُدُّونَ عَنِ سَبِيلِ اللَّهِ وَيَبْغُونَهَا عِوَجًا
 وَهُمْ بِالْآخِرَةِ كَافِرُونَ ۝۴۷
 وَبَيْنَهُمَا حِجَابٌ وَعَلَى الْأَعْرَافِ رِجَالٌ يَعْرِفُونَ كُلًّا
 بِسِيمَاهُمْ وَنَادَا أَصْحَابَ الْجَنَّةِ أَنِ سَلِّمُوا عَلَيْكُمْ
 لَمْ يَدْخُلُوهَا وَهُمْ يَطْمَعُونَ ۝۴۸

وَلَا ذُرِّيَّتٌ أَبْصَارُهُمْ تِلْقَاءَ أَصْحَابِ النَّارِ قَالُوا رَبَّنَا
 لَا تَجْعَلْنَا مَعَ الْقَوْمِ الظَّالِمِينَ ۝۴۹
 وَنَادَىٰ أَصْحَابُ الْأَعْرَافِ رِجَالًا يَعْرِفُونَهُمْ بِسِيمَاهُمْ
 قَالُوا مَا أَغْنَىٰ عَنْكُمْ جُوعُكُمْ وَمَا كُنْتُمْ تَشْكُرُونَ ۝۵۰

أَهْلَ الْأَيْدِي الَّذِينَ أَسْلَمْتُمْ إِلَيْنَا اللَّهُ يَرْحَمُهُمْ
 أُدْخِلُوا الْجَنَّةَ لَا خَوْفَ عَلَيْكُمْ وَلَا أَنْتُمْ تَحْزَنُونَ ۝۵۱

وَنَادَىٰ أَصْحَابُ النَّارِ أَصْحَابَ الْجَنَّةِ أَنِ افْضُوا عَلَيْنَا

مِنَ النَّارِ أَوْ مِمَّا رَزَقَكُمُ اللَّهُ قَالُوا إِنَّ اللَّهَ حَرَمَهُمْ
عَلَى الْكَافِرِينَ ﴿۵۱﴾

پانی و باؤ یا جو تہا کول اللہ ڈرتے او مذ سے وچو ساکوں وی کچھ
ڈیوے۔ او آکھن بے شک اللہ سئیں اسے ڈوہیں چیزاں
کافرین تے حرام کیتن۔

الَّذِينَ اتَّخَذُوا دِينَهُمْ لَهْوًا وَلَعِبًا وَغَرَّتْهُمُ الْحَيَوةُ
الدُّنْيَا فَالْيَوْمَ نَنسُوهُمْ كَمَا نَسُوا لِقَاءَ يَوْمِهِمْ هَذَا
وَمَا كَانُوا بِآيَاتِنَا يَجْحَدُونَ ﴿۵۲﴾

۵۲۔ جنہیں اپنے دین کو کھڑے تماشا بنایا ہو یا ہاتے
دنیاوی زندگی انہیں کول دوکھا ڈتا یا اسان انہیں کول اچ
بھل و لیسوں جیویں او ایں دینہ دی ملاقات بھل گئے ہن تے
ات کا لہوں جو او ساڈی آیات دا انکار کریندے ہن۔

وَلَقَدْ جِئْنَاهُمْ بِكِتَابٍ فَصَّلْنَاهُ عَلَىٰ عِلْمٍ هُدًى وَ
رَحْمَةً لِّقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ ﴿۵۳﴾

۵۳۔ تے اسان انہیں دو ایجھی کتاب گھن آئے ہن جیویں اپنے
علم دے نال کھول کھول کے بیان کیتے او مومنین واسطے
ہدایت تے رحمت۔

هَلْ يَنْظُرُونَ إِلَّا تَأْوِيلَهُ يَوْمَ يَأْتِي تَأْوِيلَهُ
يَقُولُ الَّذِينَ نَسُوهُ مِنْ قَبْلُ قَدْ جَاءَتْ
رُسُلُنَا بِالْحَقِّ فَهَلْ لَنَا مِنْ شُفَعَاءَ فَيَشْفَعُوا
لَنَا أَوْ نُرَدُّ فَنَعْمَلْ غَيْرَ الَّذِي كُنَّا نَعْمَلُ قَدْ
خَسِرُوا أَنْفُسَهُمْ وَصَلَّ عَنْهُمْ مَا كَانُوا
يَفْعَلُونَ ﴿۵۴﴾

۵۴۔ کیا او ایں کتاب دی حقیقت دے کھلے دا انتظار پئے
کریندن جڈال ایندی حقیقت کھل ویسی تے او لوک آکھن
جبرے بھل گئے ہوسن۔ ایں کنیں پہلے ساڈے لب دے
رہول سچ نال آئے ہن کیا ساڈا کوئی سفارش ہے جبرے
سفارش کرے یا اسان دنیا و دج و لاٹھے و بھل تاں جو اسان
جبرے (جبرے) کم پہلے اسان کریندے ہاسے انہیں دی جلتے
نیک کم کول انہیں اپنے آپ کول گھٹے وچ پاتے جبرے او کوڑ
بدھندے بن اودی انہیں کنیں دل گئے

إِنَّ دَرَجَتَكُمْ لَعِنَ الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ فِي
سِتَّةِ أَيَّامٍ ثُمَّ اسْتَوَىٰ عَلَى الْعَرْشِ يُغْشَى الْيَلَمُ الْبَهَاءُ
يُظَلِّبُهُ حَيْنًا وَالشَّمْسُ وَالْقَمَرُ وَالنُّجُومُ مُسَخَّرَاتٍ
بِأَمْرِ إِلَهِ الْخَلْقِ وَالْأَمْرُ تَبَارَكَ اللَّهُ رَبُّ
الْعَالَمِينَ ﴿۵۵﴾

۵۵۔ بے شک تہا ڈا رب اللہ او ہے جیں آسمانیں تے
زمین کول جی و قیس و ج پیدا کیتے دل او عرش تے تھلا
تھی کے بہہ گئے۔ رات دے نال دینہ کول کاڈیندے
رات جلدی اونکول پکڑن چا ہندی تے سمجھ تے چندر
کول تے تاریں کول اوں اپنے حکم نال متابع کر جتے سنو
پیدا کرن تے حکم ڈیون ہوندا کم۔ بہوں برکت والا
اللہ سئیں جبرے سارے جہانیں دا پالہنا رہے۔

أَوْعُوا رَبَّكُمْ تَضَرُّعًا وَخُفْيَةً إِنَّهُ لَا يُحِبُّ

۵۶۔ اپنے رب کول سبڈ عاجزی نال تے چپ چپاتے

الْمُعْتَدِينَ ﴿۵۷﴾

وَلَا تَفْسِدُوا فِي الْأَرْضِ بَعْدَ إِصْلَاحِهَا وَادْعُوهُ
خَوْفًا وَطَعْنًا إِنَّ رَحْمَتَ اللَّهِ قَرِيبٌ مِنَ الْمُحْسِنِينَ ﴿۵۸﴾

اوپے شک حد کنیں ودھن والیں کوں پسند نہیں کریندا۔
۵۷۔ اتے زمین وچ اوندی اصلاح دے بعد فساد نہ گھتو اتوں
کوں سڈو بڑرتے طع نال بے شک اللہ دی رحمت نیکی کرن
والیں دے نال۔

۵۸۔ اوہو جو جیرھا گھلیندے ہوائیں کوں اپنی رحمت کنیں
پہلے خوشخبری بڈیوں واسطے۔ اے میند نال بھرے ہوئے
جھڑ کوں چا اندی ۷ تے اونکوں اسال گھن ویندے یں
بر ملک دوتے اندرے اتے پانی ویندے یں تے اندرے
نال ہر قسم دے پھل پیدا کریندے یں ایویں اسال مر دیں
کوں کڈھیندے یں تاں جو تسال نصیحت پکڑو۔

۵۹۔ تے جگہ زمین اپٹے رب دے حکم نال اوندے پوٹے
نکلن ۷ تے جیرھی زمین خراب او ردی پیداوار کڈھیندی ۷
ایویں اسال اوں قوم تے جیرھی شکر کریندی ۷ اپنی آیات واپس
کے بیان کریندے یں۔

۶۰۔ بے شک اسال نوح کوں اوندی قوم دوپٹھے تے اوں
آکھیا اے میڈی قوم اللہ دی عبادت کرو تے اوندے سوا تہا بڑا
کوئی معبود نیں۔ میں تہا بڑے اتے وڈے ڈینہہ دے
عذاب کنیں ڈراون۔

۶۱۔ اوندی قوم دے سرداریں آکھیا بے شک اسال تیکوں
کھل گمراہی وچ ڈہدے یں۔

۶۲۔ اوں آکھیا اے میڈی قوم میڈے وچ کوئی گمراہی دی
گال نیں میں تے صرف رسول ہاں اوں رب دا جیرھا ساے
جہاںیں دا پانہار۔

۶۳۔ میں تہا کوں اپٹے رب دا پیغام پکینداں تے تہا جی
خیر خواہی کرینداں تے میں اچانداں اللہ سیں ولو جو تسال
نومے چاٹدے۔

وَهُوَ الَّذِي يُرْسِلُ الرِّيحَ بُشْرًا بَيْنَ يَدَيْ رَحْمَتِهِ
خَافَ إِذَا أَقْلَتْ سَحَابًا نَقَالًا سَفَنَهُ لِبَدًا يَذَّتْ فَأَنْزَلْنَا
بِهِ الْمَاءَ فَأَخْرَجْنَا بِهِ مِنْ كُلِّ الثَّمَرَاتِ كَذَلِكَ نُخْرِجُ
الْمَوْتَى لَعَلَّكُمْ تَذَكَّرُونَ ﴿۵۹﴾

وَالْبَلَدُ الطَّيِّبُ يَخْرُجُ نَبَاتُهُ بِإِذْنِ رَبِّهِ ۗ وَالَّذِي
خَبُثَ لَا يَخْرُجُ إِلَّا يَكْلًا كَذَلِكَ نُفَصِّلُ الْآيَاتِ
لِقَوْمٍ يَشْكُرُونَ ﴿۶۰﴾

لَقَدْ أَرْسَلْنَا نُوحًا إِلَىٰ قَوْمِهِ فَقَالَ لِقَوْمٍ أُخْبِدُوا
اللَّهِ مَا لَكُمْ مِنْ إِلَهِ غَيْرُهُ ۖ إِنِّي أَخَافُ عَلَيْكُمْ
عَذَابَ يَوْمٍ عَظِيمٍ ﴿۶۱﴾

قَالَ الْمَلَأُ مِنْ قَوْمِهِ إِنَّا لَنَرُكَ فِي صَلٍّ خَبِيرٍ ﴿۶۲﴾

قَالَ يَقَوْمِ لَيْسَ بِي صَلَّاةٌ وَلَكِنِّي رَسُولٌ مِنْ رَبِّ
الْعَالَمِينَ ﴿۶۳﴾

أُبَلِّغُكُمْ رِسَالِ رَبِّي وَأَنْصَحُ لَكُمْ وَأَعْلَمُ مِنَ اللَّهِ
مَا لَا تَعْلَمُونَ ﴿۶۴﴾

أَوْعِبْتُمْ أَنْ جَاءَكُمْ ذِكْرُنَا عَلَىٰ ذِكْرِكُمْ عَلَىٰ رَجُلٍ مِّنكُمْ
لِيُنذِرَكُمْ وَلِتَتَّقُوا وَلَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ ﴿۳۸﴾

۳۸۔ کیا تمہا کوں میرا پیغام پہنچا کہ جو تمہا کوں پہلے پہنچا ہے رب
کو لو ابھی نصیحت تمہا کوں دے دو جو کہ آدمی تے تاں جو تمہا کوں
ہو شیار کرے تے تاں تقویٰ اختیار کرو تے تاں جو
تمہا کوں دے اے رحم کیا دے گئے۔

فَكَذَّبُوهُ فَأَنجَيْنَاهُ وَالَّذِينَ مَعَهُ فِي الْفُلِكِ وَأَغْرَقْنَا
الَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا إِنَّهُمْ كَانُوا قَوْمًا عِيبِينَ ﴿۳۹﴾

۳۹۔ انہیں اونکوں جھٹلا دیا اسان اوں کوں نجات دے دی
تے انہیں کوں دی جبرے اوندے نال بن بیڑی وچ
تے جنہیں ساڈی آیات کوں جھٹلایا با اسان انہیں کوں
عزق کر دیا بے شک اوندے لوک ہن۔

وَالِإِلَىٰ عَادِ أَخَاهُمْ هُودًا قَالَ يَقَوْمِ اعْبُدُوا اللَّهَ
مَا لَكُمْ مِن إِلَهِ غَيْرِهِ أَفَلَا تَتَّقُونَ ﴿۴۰﴾

۴۰۔ تے عاد دو انہیں دے بھرا ہود کوں (پھٹیا) اول
آکھیا اے میڈی قوم اللہ دی عبادت کرو تمہا کوں اوندے سوا
کوئی مبود نہیں کیاں تاں بڑے نوحے۔

قَالَ الْمَلَأُ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ قَوْمِهِ إِنَّا لَنَرُّكَ فِي
سَفَاهَةٍ وَإِنَّا لَنُظُنُّكَ مِنَ الْكَذِبِينَ ﴿۴۱﴾

۴۱۔ اوندی قوم دے وچ سردارین آکھیا جنہیں کفر کیا با اسان
تیکوں بے وقوفی وچ بڑے ہن تے بے شک اسان
تیکوں کوڑیں وچ لیتین کریدے ہن۔

قَالَ يَقَوْمِ لَيْسَ بِي سَفَاهَةٌ وَلَكِنِّي رَسُولٌ مِّن رَّبِّ
الْعَالَمِينَ ﴿۴۲﴾

۴۲۔ اوں آکھئے اے میڈی قوم میں پاگل نہیں میں
تے رسول ہاں اوں رب دا جیرا سارے جہاں دا پالناں۔

أُيْلَعُكُمْ رَسُولِي دِئِي وَإِنَّا لَكُم بِنَاصِحٍ أَمِينٍ ﴿۴۳﴾

۴۳۔ میں تمہا کوں اپنے رب دا پیغام پہنچاں تے میں
تمہا کوں دے واسطے خیر خواہ ہاں تے ایماندار۔

أَوْعِبْتُمْ أَنْ جَاءَكُمْ ذِكْرُنَا عَلَىٰ ذِكْرِكُمْ عَلَىٰ رَجُلٍ
مِّنكُمْ لِيُنذِرَكُمْ وَأَذْكُرُوا إِذْ جَعَلَكُمْ خُلَفَاءَ مِنَّا
بَعْدَ قَوْمِ نُوحٍ وَزَادَكُمْ فِي الْخَلْقِ بَضْطَةً فَادْكُرُوا
آلَاءَ اللَّهِ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ ﴿۴۴﴾

۴۴۔ کیا تاں میرا پیغام پہنچا ہے رب کوں تمہا کوں نصیحت آئی ہے
تمہا کوں دے رب کوں تمہا کوں دے دو جو کہ آدمی تے تاں جو تمہا کوں
ہو شیار کرے تے یاد کرو جو تمہا کوں اوں نوح دی قوم دے
بعد اوندے جانشین بنائے تے تمہا کوں دے جسم کوں مضبوط
بنائے تے اللہ دی نعمتیں کوں یاد کرو تاں جو تاں
کامیاب تھیوؤ۔

قَالُوا أَجِئْتَنَا لِنَعْبُدَ اللَّهَ وَحْدَهُ وَنَذَرَ مَا كَانَ
يَعْبُدُ آبَاؤُنَا فَامِينًا بِمَا نَعِدُنَا إِنْ كُنْتَ مِنَ

۴۵۔ انہیں آکھیا کیا توں ساڈو آئیں (اے سہیا گھن کے) جو اسان کہ اللہ
دی عبادت کروں تے او جھوٹے دیوں جیندی ساڈے

الضّٰدِقِیْنَ ۝

پیوڑاڑے عبادت کریندے ہن گھن آجیرے عذاب
دا توں وعدہ ڈیندیں جے توں سچا ہویں۔

قَالَ قَدْ وَقَعَ عَلَيْكُمْ مِنْ رَبِّكُمْ رِجْسٌ وَغَضَبٌ
أُجَادِرُ لَوْ نَتَىٰ فِي أَسْأَءِ سَيِّئَاتِهِمْ أَنْتُمْ وَآبَاؤُكُمْ
مَا نَزَلَ اللَّهُ بِهِمَا مِنْ سُلْطٰنٍ فَانْتَظِرُوا إِنِّي مَعَكُمْ
مِنَ النَّظَّارِیْنَ ۝

۷۲۔ اول آکھیا تہاڑے رب ولو تہاڑے اتے عذاب
تے غضب لہہ چکے کیا تہاڑے نال انہیں
ناوین واسطے بھر دے، جیرے تہاڑے
پیوڑاڑے رکھیں تے اللہ سیئیں انہیں نال کوئی دلیل نیں
لہائی تہاڑے بھالا رکھو بے شک میں وی تہاڑے نال
بھالا رکھیندال۔

فَأَنجَيْنَاهُ وَالَّذِينَ مَعَهُ بِرَحْمَةٍ مِنَّا وَقَطَعْنَا دَآبِرَ
الَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيٰتِنَا وَمَا كَانُوا مُؤْمِنِينَ ۝

۷۳۔ تے اساں اونکوں تے اوندے نال آلیں کوں اپنی
رحمت نال نجات دیتی تے جنہیں ساڈی آیات کول جھٹلایا ہا
تے ایمان نہ گھن آئے ہن اساں انہیں دیاں پاڑاں پیٹ
ڈتن۔

وَإِلَىٰ نَمُودَ أَخَاهُمْ ضِلْحًا قَالَ يٰعَمْرُو اٰعْبُدُوا اللّٰهَ مَا
لَكُمْ مِّنَ الْإِلٰهِ عِزَّةٌ قَدْ جَاءَكُمْ بَيِّنَةٌ مِّن رَّبِّكُمْ
هٰذِهِ نَاقَةُ اللّٰهِ لَكُمْ آيَةٌ فَذُرُوهَا تَأْكُلْ فِي اَرْضِ
اللّٰهِ وَلَا تَسْهَوْهَا يُؤَخَّرْ لَكُمْ عَذَابُ الْاَلِيمِ ۝

۷۴۔ تے نمود دو انہیں سے بھائی صالح کول بھٹے اول
آکھے اے میڈی قوم تہاڑے اپنے رب دی عبادت کرو
اوندے سوا تہاڑا کوئی معبود نیں۔ تہاڑو تہاڑے
رب ولو کھلی دلیل آگئی ہے۔ اے اللہ دی ڈاڑی اے
تہاڑے واسطے نشان ایکنوں چھوڑ ڈیو اے اللہ دی
زمین وچ کھاوے تے ایکنوں برائی نال نہ ہتھ لاؤ نہ
تاں تہاڑوں ڈکھ ڈیوٹ والا عذاب پکڑ گھنسی۔

وَاذْكُرُوا اِذْ جَعَلَكُمْ خُلَفَآءَ مِنْۢ بَعْدِ عَادٍ وَبَوَّأَكُمْ
فِي الْاَرْضِ تَتَّخِذُوْنَ مِنْ سُهُولِهَا قُصُورًا وَتَخْشَوْنَ
الْجِبَالَ بَيْؤاتًا فَادْكُرُوا الْاٰمَ اللّٰهِ وَلَا تَعْسَوْا فِى
الْاَرْضِ مُفْسِدِیْنَ ۝

۷۵۔ تے تہاڑے یاد کرو جڈاں تہاڑوں عادمے بعد جانشین
بٹاؤں تے زمین وچ تہاڑوں جاڈتی اس تہاڑوں اوندے
میدانیں وچ قلعے بنیدے تے پہاڑیں کول کٹ
کے گھر بنیدے تے تہاڑوں اللہ دیاں نعمتاں یاد کرو تے
زمین وچ چاٹ بچھ کے فساد نہ کرو۔

قَالَ الْمَلٰٓئِکَةُ الَّذِیْنَ اسْتَكْبَرُوْا مِنْ قَوْمِهِ لَیْسَ لَکُمْ
اِسْتَعْصِمُوا لِمَنِ اٰمَنَ مِنْهُمْ اَتَعْلَمُوْنَ اَنْ ضَلَحْنَا

۷۶۔ اوندی قوم دے سرداریں جنہیں وڈائی کیتی ایمان
گھن آؤں دالیں دیو کمزوریں کول آکھیا

مُرْسَلٌ قَوْلَ رَبِّهِ قَالُوا إِنَّا بِمَا أُرْسِلَ بِهِ مُؤْمِنُونَ ﴿۷۰﴾

کیا تساں چاند سے جو بے شک
صلح اپنے رب دلو پھٹیا گئے انہیں آکھیا بے شک
اساں جو کچھ اوندو پھٹیا گئے اونکوں منید سے ہیں۔
۷۰۔ تے انہیں لوکیں جیس وڈائی کیتی تھیا بے شک اساں
اوندا اکار کر نید سے ہیں جیند سے اتے تساں ایساں
گھن آئے۔

قَالَ الَّذِينَ اسْتَكْبَرُوا إِنَّا بِالَّذِي آمَنْتُمْ بِهِ كَاذِبُونَ ﴿۷۱﴾

۷۱۔ تے انہیں ڈاچی دیاں چھاں کپ ڈتیاں تے انہیں
اپنے رب بے حکم دی نافرمانی کیتی تے انہیں آکھے اے
صلح جیرھے عذاب کنیں ساکوں ڈریندا پئیں گھن آجے
توں رسولیں وچو ہویں۔

فَعَقَرُوا وَالتَّائِبَةَ وَعَتَوْا عَنْ أَمْرِ رَبِّهِمْ وَقَالُوا يُضْلِعُ
إِنْتِبَاهًا بِمَا تَعِدُنَا إِنْ كُنْتَ مِنَ الْمُرْسَلِينَ ﴿۷۲﴾

۷۲۔ تے انہیں کول پکڑ گدھے بھوئیں اب او اپنے
گھریں وچ گوہیں دے بھر ڈٹھے پئے ہن۔
۸۰۔ صلح انہیں کنیں منہ پھیر گدھا تے آکھیا اے میڈی
قوم میں تہا کول اپنے رب دا پیغام بچا ڈتے تے تہا ڈی
خیر خواہی کیتی تے تساں خیر خواہی کرن والیں کول پسند
نوسے کریندے۔

فَأَخَذَتْهُمُ الرَّجْفَةُ فَأَصْبَحُوا فِي دَارِهِمْ جِثِيمًا ﴿۷۳﴾

۸۱۔ تے لوط جڈاں اپنی قوم کول آکھیا کیا تساں
اینجی بے حیائی کریندے عیچی تساں کنیں پہلے ساری
قومیں وچو کہیں وی اے برائی نہ کیتی ہائی۔

فَتَوَلَّى عَنْهُمْ وَقَالَ يَوْمَ لَقَدْ أَبْلَغْتُكُمْ رَسُولًا
رَبِّي وَصَحْتُ لَكُمْ وَلَكِنْ لَا تُحِبُّونَ النَّصِيحِينَ ﴿۷۴﴾

۸۲۔ بے شک تساں تربیتیں چھوڑ کے جوائیں دو شہوت
واسلے اندے اصل وچ تساں حد کنیں ودھن والی
قوم ہوتے۔

وَلَوْ طَا إِذْ قَالَ لِقَوْمِي إِنَّا تَوَنُّونَ الْفَاحِشَةَ مَا سَبَقَكُمْ
بِهَا مِنْ أَحَدٍ مِنَ الْخَالِئِينَ ﴿۷۵﴾

۸۳۔ اوندی قوم کنیں بیا کوئی جواب نہ ہا انہیں اے آکھے
جو انہیں کول اپنی دوستی کنیں کڈرے ڈیو بے شک اے
لوک بن جیرھے بہوں پاک بڈن۔

إِن كُنْتُمْ كَتَّاتُونَ الزَّحَالِ شَهْوَةً مِنْ دُونِ الْبَسَاءِ
بَلْ أَنْتُمْ قَوْمٌ مُّسْرِفُونَ ﴿۷۶﴾

۸۴۔ تے اساں اونکوں تے اوندے خاندان کول نجات

وَمَا كَانَ جَوَابَ قَوْمِهِ إِلَّا أَنْ قَالُوا أَخْرِجُوهُمْ
مِنْ قَرْيَتِكُمْ إِنَّهُمْ أَنَاسٌ يَنْتَظِرُوهُمْ ﴿۷۷﴾

فَأَنجَيْنَاهُ وَأَهْلَهُ إِلَّا امْرَأَتَهُ كَانَتْ مِنَ الْغَابِرِينَ ﴿۷۸﴾

بڑی سوائے اوندی زال دے او پچھو رہی والیں وچو ہائی۔

۸۵۔ تے اساں انہیں تے بہوں مینہ و سایا توں بڑیکھ
مجر میں دا انجام کیجھا۔

۸۶۔ تے مدین دو اوندرے بھرا شعیب کوں پھیا اول آکھیا

لے میڈی قوم اللہ دی عبادت کرو تہاڑے واسطے

اوندرے سو کوئی معبود نیں۔ تہاڑو تہاڑے رب دلو کھل

دیل آچکی تے تساں کچھائی تے تول کوں پورا کرو تے

لوکس دیاں شبیں انہیں کوں گھٹ نہ ڈیو تے زمین و سچ

اوندی اصلاح دے بعد گبیر نہ گھتو۔ لے تہاڑے واسطے

چنگا جے تساں مومن ہوتے۔

۸۷۔ تے تساں ہر رستے وچ ایس واسطے نہ بہو جو حیرے اللہ

تے ایمان آئن انہیں کوں اللہ دے رستے کیں ڈراوونے روکو

تے ایس رستے وچ بڑنگ دل گو تے تساں یلو کرو جڈاں

تساں تھوڑے بادے اوں تہا کوں ودھائے تے تساں بڑیکھو

فساد کرن والیں دا انجام کیجھا۔

۸۸۔ تے جے تہاڑے وچو ہک ٹولہ اوندرے اتے ایمان

گھن آوے جیندے نال میں پھیا گیاں تے ہک ٹولہ ایمان

نہ گھن آوے پھیں صبر کرو جے تیں اللہ سیس ساڑے درمیان

فیصلہ کر ڈیوے تے او چنگا فیصلہ کرن والا۔

وَأَمْطَرْنَا عَلَيْهِمْ مَطَرًا فَأَنْظَرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ
الْمُجْرِمِينَ ﴿٨٥﴾

وَالَّذِي مَدَّ يَدَيْهِمَا شُعَيْبًا قَالَ لِقَوْمِ اعْبُدُوا اللَّهَ

مَا لَكُمْ مِنْ إِلَهٍ غَيْرُهُ قَدْ جَاءَكُمْ بَيِّنَةٌ مِنْ رَبِّكُمْ

فَأَوْفُوا الْكَيْلَ وَالْيَمَانَ وَلَا تَخْسُوا النَّاسَ أَنْتُمْ

وَلَا تُفْسِدُوا فِي الْأَرْضِ بَعْدَ إِصْلَاحِهَا ذَلِكُمْ خَيْرٌ

لَكُمْ إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ ﴿٨٦﴾

وَلَا تَقْعُدُوا بِكُلِّ صِرَاطٍ تُوعِدُونَ وَتَصُدُّونَ

عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ مَنْ آمَنَ بِهِ وَتَبْغُونَهَا عِوَجًا

وَأَذْكُرُوا إِذْ كُنْتُمْ قَلِيلًا فَكَذَّبْتُمْ وَأَنْظَرُوا كَيْفَ

كَانَ عَاقِبَةُ الْمُفْسِدِينَ ﴿٨٧﴾

وَإِنْ كَانَ طَائِفَةٌ مِنْكُمْ آمَنُوا بِالَّذِي أُرْسِلْتُ

بِهِ وَطَائِفَةٌ لَمْ يُؤْمِنُوا فَاصْبِرُوا حَتَّى يَحْكُمَ اللَّهُ

بَيْنَنَا وَهُوَ خَيْرُ الْحَاكِمِينَ ﴿٨٨﴾

قَالَ الْمَلَأُ الَّذِينَ اسْتَكْبَرُوا مِنْ قَوْمِهِ لَنُخْرِجَنَّكَ
يُشْعِبُ وَالَّذِينَ آمَنُوا مَعَكَ مِنْ قَوْمِنَا وَلَتَكُونَنَّ
فِي مِلَّتِنَا قَالَ أَوَلَوْ كُنَّا كَرِهِينَ ۝۸۹

۸۹۔ انہیں سرداریں جنہیں اوندی قوم وچوڑائی کیتی آکھیا
اے شعیب اساں تیکوں تے انہیں کوں جبرہ تہیڈے اتے
ایمان گھن آئن اپنے ملک وچوڑو کڈھ ڈیسیوں یا تاساں
ساڈے مذہب وچ ول اوسو اوں آکھیا بھانویں
اساں ناپسند وی کریندے ہوں۔

قَدْ افترينا على الله كذبا ان عدنا في ملتكم بعد
اذا نجنا الله منها وما يكون لنا ان نعود فيها
الا ان يشاء الله ربنا وسيع ربنا كل شئ عينا
على الله توكلنا ربنا افتح بيننا وبين قومنا
بالحق وانت خير الفاتحين ۝۹۰

۹۰۔ جے اساں تہاڈے مذہب تے ول آؤں ایندے
بعدو اللہ سیس ساکوں نجات ڈتی ء تے مطلب اساں
اللہ سیس تے کوڑ پدھے ساڈے اختیار نیں جو اساں
اوندو ول آؤں سوائے ایندے جے اللہ چاہے
جبرہا ساڈا رب ساڈے رب دا علم ہر شے تے وسیع
اللہ تے اساں بھروسہ کریندے ہیں۔ لے ساڈے رب
توں ساڈے تے ساڈی قوم دے درمیان حق نال فیصلہ
کرڈے تے توں ساریں کنیں چنگاں فیصلہ کرن والا این۔
۹۱۔ اوندی قوم دے انہیں سرداریں جنہیں انکار کتا با آکھیا
لے لوکو جے تاساں شعیب دے کچھوٹو سوتے بے شک
تساں گھاٹا پاؤں والیں وچوٹو ولسو۔

وَقَالَ الْمَلَأُ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ قَوْمِهِ لَئِنْ اتَّبَعْتُمْ
شُعَيْبًا لَآتِيَنَّكُمْ إِذَا الْخُسُوفُ ۝۹۱

۹۲۔ انہیں کوں بھوئیں امب پکڑ گدھاتے او اپنے گھیں
وچ گوڑیں دے بھرڈھ پئے۔

فَاَخَذَ لَهُمُ الرَّجْفَةُ فَأَصْبَحُوا فِي دَارِهِمْ جثثًا ۝۹۲
الَّذِينَ كَذَبُوا شُعَيْبًا كَانُوا يَعْنُوا فِيهَا الَّذِينَ كَذَبُوا
شُعَيْبًا كَانُوا هُمُ الْخَاسِرِينَ ۝۹۳

۹۳۔ جنہیں شعیب کوں جھٹلائے ایویں تھی گئے جیویں او
کڈا میں اتھال رہے وی نہن تے جنہیں شعیب کوں
جھٹلائے اوہے گھاٹا پاؤں والے ہن۔

فَتَوَلَّى عَنْهُمْ وَقَالَ يَاقَوْمِ لَقَدْ أَبْلَغْتُكُمْ رِسَالَتِي رَحْمَةً
وَلَصَحَّتْ لَكُمْ كَلِمَتِي أَلَسْ عَلَى قَوْمٍ كَافِرِينَ ۝۹۴

۹۴۔ اوں انہیں کنیں منہ پھیر گدھاتے آکھیا اے میڈی
قوم میں تہا کوں اپنے رب دا سنبھا پکاڑتے تے تہاڈی
خیر خواہی کرڈتی ء تے میں کا فر قوم تے کیوں افسوس کر سگداں
۹۵۔ تے اساں کہیں دی دوستی دو رسول نیں چھپاتے
جیندے بعد اساں اوندے رہن والیں کوں مکھ تے ڈکھ

وَمَا أَرْسَلْنَا فِي قَوْمِكَ مِنْ نَبِيٍّ إِلَّا آخَذْنَا أَهْلَهَا
بِالْبَاسِ وَالضَّرَاءِ لَعَلَّهُمْ يَضُّعُونَ ۝۹۵

نال نہ پکڑ یا ہوئے تاں جو او عاجزی کرن۔

۹۶۔ بچیں اسان بدل ڈتے تکلیف کوں سہولت نال جے
تیں او ترقی کر گئے تے اکھن جگے جو ساڈے پیر ڈاڈے
کوں دی لے ڈکھ سکھ آئے ہن ول اسان انہیں کوں اجھن
گھت پکڑ گدھے تے او سمجھندے نہ ہن۔

۹۷۔ تے جے وستی آلے ایمان گھن آون باتے خدا کیں
ڈرن باتے اسان انہیں تے زمین تے آسمان دی برکت
دے دروازے کھول ڈیوں با۔ انہیں تے جھٹلائے ول
اسان انہیں کوں انہیں دی کائی دی وجر نال پکڑ گدھے۔
۹۸۔ کیا او وستی والے امن وچ آگئیں جو انہیں تے
ساڈا عذاب آوے رات کوں تے او ستے پئے ہوون۔

۹۹۔ کیا وستی آلے امن وچ آگئیں جو انہیں تے ساڈا
عذاب آوے ڈو پارہیں کوں تے او کھید دے پئے ہوون۔
۱۰۰۔ کیا اللہ دی تدبیر کیں محفوظ تھی گئیں تے اللہ دی
تدبیر کیں محفوظ کوئی نیں سمجھندا سوائے گھٹا پاؤن والی
قوم دے۔

۱۰۱۔ کیا اہل لوکیں دے بعد جنہیں کوں اسان زمین دا وارث
بنائے انہیں کوں لے عقل نیں آئی جو جے اسان چاہوں با
تے انہیں دے گناہیں دی وجر نال انہیں کوں عذاب
ڈیوں باتے اسان انہیں دے دلیں تے مہر دی لا سبکدے
ہیں تے او کچھ نہ سٹ سگن۔

۱۰۲۔ لے وستیاں ہن اسان انہیں دیاں خبراں تیکوں
سُنیے ہیں تے بے شک انہیں دے رسول انہیں دو
آئے کھلی کھلی دلیلاں گھن کے انہیں نیں منیا ات
گاہوں جو انہیں پہلے جھٹلایا بالیوس اللہ سیں کافر لوکیں
دے دلیں تے مہر لا ڈیندے۔

ثُمَّ بَدَلْنَا مَا كَانَتِ السَّيِّئَةُ الْحَسَنَةَ ثُمَّ عَفَوْنَا قَالُوا
قَدْ مَسَّ آبَاؤُنَا الضَّرَّاءُ وَالسَّرَّاءُ فَأَخَذْنَاهُمْ بَغْتَةً
وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ ۝۹۶

وَلَوْ أَنَّ أَهْلَ الْقُرَىٰ آمَنُوا وَاتَّقَوْا لَفَتَحْنَا عَلَيْهِمُ
بَرَكَاتٍ مِّنَ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ وَلَكِن كَذَّبُوا فَأَخَذْنَاهُم بِمَا
كَانُوا يَكْسِبُونَ ۝۹۷

أَفَأَمِّنَ أَهْلُ الْقُرَىٰ أَن يَأْتِيَهُمْ بَأْسُنَا بَيِّنًا وَهُمْ
يُلَاحِظُونَ ۝۹۸

أَوَآمِنَ أَهْلُ الْقُرَىٰ أَن يَأْتِيَهُمْ بَأْسُنَا فَهُمْ
يُلَاحِظُونَ ۝۹۹

أَفَأَمِنُوا مَكْرَ اللَّهِ فَلَا يَأْمَنُ مَكْرَ اللَّهِ إِلَّا الْقَوْمُ
الْخَاسِرُونَ ۝۱۰۰

أَوْ لَمْ يَهْدِ لِلَّذِينَ يَرِثُونَ الْأَرْضَ مِن بَعْدِ أَهْلِهَا
أَن لَّوْنَأْوَ أَصْنُفَهُمْ يَبْتَغُوا لَهُمُ وَنَطْعُ عَلَىٰ قُلُوبِهِمْ
فَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ ۝۱۰۱

تِلْكَ الْقُرَىٰ نَقُصُّ عَلَيْكَ مِنْ أَنبَاءِهَا ۖ وَلَقَدْ
جَاءَهُمْ رَسُولُهُم بِالنَّبِيِّينَ فَمَا كَانُوا يُؤْمِنُوا بِمَا
كَذَّبُوا مِنْ قَبْلُ ۚ كَذَّٰلِكَ يَطْغَىٰ اللَّهُ عَلَىٰ قُلُوبِ
الْكَافِرِينَ ۝۱۰۲

۱۰۳۔ اسل انہیں وچو بہوں ساریں کول وعدے داپکا
نئیں پاتا تے انہیں وچو بہوں ساریں کول وعدے دا
تروڑن والا پاتے۔

۱۰۴۔ ایندے بعد اسل موسیٰ کول اپنے نشانیں نال
فرعون تے اوندے سرداریں دوپھٹیا تے انہیں نشانیں
تے ظلم کیتا توں دیکھ فادیں دا انجما کیا تھیندے۔

۱۰۵۔ تے موسیٰ آکھیا اے فرعون میں سارے جہانیں مے
پالنہار خدا دا رسول ہاں۔

۱۰۶۔ میڈے اتے فرمن جویں اللہ تے سوائے سچے
کچھ نہ آکھاں میں تہاڈو آیاں تہاڈے رب ولوکھلی دلیل
گھن کے ہن توں بنی اسرائیل کول میڈے نال پھٹ بڑے۔
۱۰۷۔ اوں آکھیا جے توں کوئی نشان گھن آئیں تے او ڈکھاں
جے توں سچا ہوں۔

۱۰۸۔ اوں اپنا سوٹا سٹیا تے او ہوں ویلے ہک کھلا کھلا
اُتر دھا بن گیا۔

۱۰۹۔ تے اوں اپنا ہتھ کڈھیا تے ہوں ویلے دیکھن
والیں کیتے چٹا کھیر تھی گیا۔

۱۱۰۔ فرعون دی قوم وچو سرداریں آکھیا بے شک اے
بہوں جاٹن والا جادوگر۔

۱۱۱۔ اے چاہندے جو جہاں تہاڈی زمین وچو کڈھ
ڈیوے ہن تہاڈا کیا مشورہ۔

۱۱۲۔ انہیں آکھیا توں انیکوں تے ایندے بھرکوں مہلت
ڈے تے شہریں وچ پھٹ جیرے جادوگر کٹے کرن۔

۱۱۳۔ تے تیں کنیں سارے علم والے جادوگر آونجن۔

۱۱۴۔ تے جادوگر فرعون دے آگئے تے انہیں آکھیا جے
اساں غالب آونجوں تے ساکوں امر ملیس۔

وَمَا وَجَدْنَا إِلَّا كَثْرَهُمْ مِنْ عَهْدٍ وَإِنْ وَجَدْنَا
أَكْثَرَهُمْ لَفَٰسِقِينَ ﴿۱۰۳﴾

ثُمَّ بَعَثْنَا مِنْ بَعْدِهِمْ مُوسَىٰ بِآيَاتِنَا إِلَىٰ فِرْعَوْنَ
وَمَلَٰئِكِهِ فَظَلَمُوا بِهَا ۖ فَانظُرْ كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ
الْمُفْسِدِينَ ﴿۱۰۴﴾

وَقَالَ مُوسَىٰ يُفْرِعُونَ إِيَّايَ رَسُولُ مَنْ ذَٰلِكَ الْغَالِبِينَ ﴿۱۰۵﴾

حَقِيقٌ عَلَىٰ أَنْ لَا أَقُولَ عَلَى اللَّهِ إِلَّا الْحَقُّ ۚ قَدْ جُنِئْتُكُمْ
بِبَيْتِنَا ۖ مَنْ ذَرَبَكُمْ فَأَرْسِلْ مَعِيَ بَنِي إِسْرَٰئِيلَ ﴿۱۰۶﴾

قَالَ إِنْ كُنْتَ جِئْتَ بِآيَةٍ فَأْتِ بِهَا ۖ إِنْ كُنْتَ مِنَ
الصَّٰدِقِينَ ﴿۱۰۷﴾

فَأَلْفَ عَصَا ۖ فَإِذَا هِيَ تَلْعَبُكَ ۖ فَذُوقْ ذُبُورًا ﴿۱۰۸﴾

وَنَزَعَ يَدَهُ ۖ فَإِذَا هِيَ بَيَاضٌ لِّلطَّيْرِ ۖ ﴿۱۰۹﴾

قَالَ الْمَلَأُ مِنْ قَوْمِ فِرْعَوْنَ إِنَّ هَٰذَا لَنُحُورٌ عَلَيْكُمْ ﴿۱۱۰﴾

يُرِيدُ أَنْ يُخْرِجَكُمْ مِنْ أَرْضِكُمْ ۖ فَأَذَا نَأْمُورًا ﴿۱۱۱﴾

فَالْوَا أَرْجِهْ وَأَخَاهُ وَأَرْسِلْ فِي الْمَدَآئِنِ خَبْرَيْنِ ﴿۱۱۲﴾

يَأْتُوكَ بِحُلٍّ مُّجْتَرِبِينَ ﴿۱۱۳﴾

وَجَاءَ السَّحَرَةُ فِرْعَوْنَ قَالُوا إِنَّ لَنَا لَأَجْرًا إِنْ
كُنَّا نَحْنُ الْغَالِبِينَ ﴿۱۱۴﴾

- ۱۱۵۔ اوں آکھیا جی ہاں تے تساں میٹے تھی ویسہ۔
 ۱۱۶۔ انہیں آکھیا اے موسیٰ توں پہلے سیس یا اسان پہلے
 سٹن ولے تھیووں۔
 ۱۱۷۔ موسیٰ آکھیا سٹو جڈاں انہیں سٹیا انہیں لوکیں دے
 اکھیں تے جادو کر ڈتا تے انہیں کوں ڈرا ڈتا تے انہیں
 بہوں وڈا جادو بکھالیا۔
 ۱۱۸۔ تے اسان وحی کیتی موسیٰ دوہرتوں پٹنا سوتا سٹ
 اے ہوں ویلھے اوں کوں نگل ویسی جیرھا انہیں کوڑ بدھے
 ۱۱۹۔ حق ثابت تھی گیا تے جو کم اوکرنی دے پئے ہن او مٹ
 گیا۔
 ۱۲۰۔ او سارے ڈھونج پئے تے ذیل تھی گئے۔
 ۱۲۱۔ تے جادوگر سجدے وچ ڈھ پئے۔
 ۱۲۲۔ تے انہیں آکھیا اسان ساریں جہانیں دے رب تے ایمان
 ایندے ہیں۔
 ۱۲۳۔ جیرھا موسیٰ تے بارون دارب۔
 ۱۲۴۔ فرعون آکھیا تساں ادنوں من گدھے ایں کہیں پہلے جو
 میں تہاکوں اجازت ڈیواں بے شک اے تہا ڈی تدبیر جیرھی
 تساں شہر وچ بٹائی تہاں جو تساں اتھاں رہن والیں کوں
 کڈھ ڈیو لبس تہاکوں جلدی پتہ لگ ویسی۔
 ۱۲۵۔ میں تہا ڈے جھ تے بیراں خلافت ورزی دی وجر
 نال کپ ڈلیاں تے تہاکوں ساریں کوں دل پھاسی
 تے چڑھا ڈلیاں
 ۱۲۶۔ انہیں آکھیا بے شک اسان اپنے رب دو ولن
 والے ہیں۔
 ۱۲۷۔ تے توں ساڈے اتے ات بگاہوں کوڑیند اپیں جو
 اسان من گدھے اللہ دے نشانات کوں جیلھے او اسان
- قَالَ نَعَمْ وَإِنَّكُمْ لَمِنَ الْمَقَرِّينَ ۝
 قَالُوا يَٰمُوسَىٰ إِنَّمَا أَنْتَ تُنْقِیْ وَآمَنَّا أَنْ تَكُونَ مِنَ
 الْكٰفِرِينَ ۝
 قَالَ الْفُؤَادُ لَمَنَّا أَلْقَوْا سَحَرًا أَعْيَنَ النَّاسِ
 وَاسْتَهْبَهُهُمْ وَجَاءُوا بِحِجْرِ عَظِيمٍ ۝
 وَأَوْحَيْنَا إِلَىٰ مُوسَىٰ أَنْ أَلْقِ عَصَاكَ فَإِذَا هِيَ
 تَلْقَفُ مَا يَأْفِكُونَ ۝
 فَوَقَّعَ الْحَقُّ وَبَطَلَ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ۝
 فَغُلِبُوا هُنَا لَكَ وَانْقَلَبُوا ضُيُوتٍ ۝
 وَأَلْقَى السَّحَرَةُ مِحْجِدِينَ ۝
 قَالُوا أَمَنَّا بِرَبِّ الْعَالَمِينَ ۝
 رَبِّ مُوسَىٰ وَهَارُونَ ۝
 قَالَ فِرْعَوْنُ امْنَعْنِي بِهِ قَبْلَ أَنْ أَدْنَكَ لَكُمْ إِنْ
 هَذَا لَكُمْ مَكْرٌ مُّؤَمَّرٌ فِي الْمَدِينَةِ لِنُخْرِجَهَا مِنْهَا
 أَهْلَهَا ۚ فَسَوْفَ تَعْلَمُونَ ۝
 لَا تَقْطَعْ أَيْدِيَكُمْ وَأَرْجُلَكُمْ مِنْ خِلَافِي ثُمَّ لَأَصْلَبَنَّكُمْ
 أَجْمَعِينَ ۝
 قَالُوا إِنَّا إِلَىٰ رَبِّنَا مُنْقَلِبُونَ ۝
 وَمَا نَقُصُّمْ مِنَّا إِلَّا أَنْ آمَنَّا بِآيَاتِ رَبِّنَا لَمَّا جَاءَنَا ۚ
 رَبَّنَا أَفْرِغْ عَلَيْنَا صَبْرًا وَتَوَقَّنَا مُسْلِمِينَ ۝

کنیں آگئیں اے ساڈے رب توں ساڈے اتے صبر
سٹ تے ساکوں مسلمان ماریں۔

۱۲۸۔ تے فرعون دی قوم دے سرداریں آکھیا کیا توں موسیٰ
تے اوندی قوم کوں چھڑیندا پئیں تاں جو او زمین وچ فساد
کرن تے تیکوں تے تیبڑے خدا کوں چھوڑ دیوں اوں
آکھیا اسال ضرور انہیں دے پرپس کوں قتل کرلیسوں تے تربیت
کوں جیندا رکھیسوں تے اسال انہیں تے غالب پئیں۔

۱۲۹۔ موسیٰ آکھیا اپنی قوم کوں تساں اللہ کنیں مدد منگو تے صبر
کرو بے شک زمین اللہ دی ہے اداپٹے بندیں وچو جیکوں
چاہندے اوندوارث بنا دیندے تے چنگاں انجام
متقیں دا ۷۔

۱۳۰۔ انہیں آکھیا تیبڑے آوٹ کنیں پہلے دی ساکوں دکھ
بڑے گئے تے تیبڑے آوٹ دے بعد وی اوں آکھیا
اے تمی سبکدے جو تہاڈا رب تہاڈے دشمن کوں ہلاک کر
ڈیوے تے تہا کوں زمین وچ جانشین بنا ڈیوے تے ڈیکھے
جو تساں کیویں عمل کریندے ۱۵۔

۱۳۱۔ تے اسال آل فرعون کوں پکڑیا قحط نال تے پھیل دی
گمی نال تاں جو اد نصیحت پکڑن۔

۱۳۲۔ تے جڈاں انہیں تے چنگاں زمانہ آوے آبدن اے
ساڈا حق ہاتے انہیں تے برا زمانہ آوے تے آبدن اے
موسیٰ تے اوندے نال تیں دی نحوست۔ سٹو انہیں دی
نحوست اللہ کنیں ہے تے انہیں وچو بہوں سارے ہاندے
نئیں۔

۱۳۳۔ تے او آبدن جے توں ساڈو کوئی نشان گمن آویں
تاں جو توں ساکوں دوکھا ڈیویں تے اسال تیکوں نہ منیسوں۔
۱۳۴۔ اسال انہیں تے طوفان تے کٹری تے جواں تے ڈیڈر

وَقَالَ الْمَلَأُ مِنْ قَوْمِ فِرْعَوْنَ اتَّخَذَ مُوسَىٰ وَقَوْمَهُ
لِيُفْسِدُوا فِي الْأَرْضِ وَيَذَرَكَ وَآلِهَتَكَ قَالَ
سَنُقْتِلُ إِبْنَاءَهُمْ وَنَسْتَحْيِي نِسَاءَهُمْ وَإِنَّا فَوْقَهُمْ
قَاهِرُونَ ﴿۱۲۸﴾

قَالَ مُوسَىٰ لِقَوْمِهِ اسْتَعِينُوا بِاللَّهِ وَاصْبِرُوا إِنَّ
الْأَرْضَ لِلَّهِ يُورِثُهَا مَنْ يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ وَ
الْعَاقِبَةُ لِلْمُتَّقِينَ ﴿۱۲۹﴾

قَالُوا أُوذِينَا مِنْ قَبْلِ أَنْ تَأْتِيَنَا وَ مِنْ بَعْدِ مَا
جِئْتَنَا قَالَ عَلَىٰ رَبِّكُمْ أَنْ يَهْلِكَ عَذَابُكُمْ وَ
يَسْتَخْلِفَكُمْ فِي الْأَرْضِ فَيَنْظُرَ كَيْفَ تَعْمَلُونَ ﴿۱۳۰﴾

وَلَقَدْ أَخَذْنَا آلَ فِرْعَوْنَ بِالسِّبْيَيْنِ وَ نَقَصَ مِنَ
الشَّمْرِ لَعَلَّهُمْ يَذْكُرُونَ ﴿۱۳۱﴾

فَإِذَا جَاءَهُمْ الْحَسَنَةُ قَالُوا لَنَا هَذِهِ وَإِنْ تُصِبْهُمْ
سَيِّئَةٌ يَنْظُرُوا بِمُؤْسَاةٍ مِنْ مَعَاذِ الْآلِهَاتِ
ظَاهِرُهُمْ عِنْدَ اللَّهِ وَلَكِنْ أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ﴿۱۳۲﴾

وَقَالُوا مَهْمَا تَأْتِيَا بِهِ مِنْ آيَةٍ لَتَتَخَوَّنَا بِهِمَا
فَمَا نَحْنُ لَكَ بِمُؤْمِنِينَ ﴿۱۳۳﴾

فَأَرْسَلْنَا عَلَيْهِمُ الطُّوفَانَ وَالْجَرَادَ وَالْقُمَّلَ

وَالضَّفَادِعَ وَالذَّمَاءَ ابْتِغَاءً لِّمَا تَكْتُمُونَ
وَكَانُوا قَوْمًا مُّجْرِمِينَ ﴿۳۵﴾

وَلَمَّا وَقَعَ عَلَيْهِمُ الرِّجْزُ قَالُوا لَنُوسِي اذْعُ لَنَادَرْنَاكَ
بِمَاعِيهِدٍ عِنْدَكَ لَئِنْ كَشَفْتَ عَنَّا الرِّجْزَ لَنُؤْمِنَنَّ
لَكَ وَلَنُرْسِلَنَّ مَعَكَ بَنِي إِسْرَءِيلَ ﴿۳۶﴾

فَلَمَّا كَشَفْنَا عَنْهُمْ الرِّجْزَ إِلَىٰ أَجَلٍ هُمْ بِلِغْوِهِ
إِذَا هُمْ يَنْكُتُونَ ﴿۳۷﴾

فَانْتَقَبْنَا مِنْهُمْ فَأَعْرَفْنَاهُمْ فِي الْيَمِّ بِأَنَّهُمْ كَذَّبُوا
بِآيَاتِنَا وَكَانُوا عَنْهَا غَافِلِينَ ﴿۳۸﴾

وَأَوْرَثْنَا الْقَوْمَ الَّذِينَ كَانُوا يُسْتَضَعُونَ مَشَارِقَ
الْأَرْضِ وَمَغَارِبَهَا الَّتِي بَرَكْنَا فِيهَا مَا وَكَّكْتَ
كَلِمَتُ رَبِّكَ الْحُسْنَىٰ عَلَىٰ بَنِي إِسْرَءِيلَ هَٰذَا مَا صَبَرُوا
وَدَمَرْنَا مَا كَانَ يَصْنَعُ فِرْعَوْنُ وَقَوْمُهُ وَمَا كَانُوا
يَعْرِشُونَ ﴿۳۹﴾

وَجَاوَزْنَا بِبَنِي إِسْرَءِيلَ الْبَحْرَ فَأَتَوْا عَلَىٰ قَوْمٍ
يَتْلَفُونَ عَلَىٰ أَصْنَامٍ لَهُمْ قَالُوا يَنْوَسِي اجْعَلْ
لَنَا إِلَهًا كَمَا لَهُمْ آلِهَةٌ قَالَ إِنَّكُمْ قَوْمٌ تَجْهَلُونَ ﴿۴۰﴾

إِنَّ هَٰؤُلَاءِ مُتَّبِعُونَ مَا هُمْ فِيهِ وَابِلُونَ
يَعْمَلُونَ ﴿۴۱﴾

تے خون واذذاب پھیلایے انجوانج نشان بن انہیں وڈوانی
کیتی تے مجرم قوم بن۔

۱۳۵۔ تے جڈاں انہیں تے عذاب لٹھا انہیں آکھیا اے موسیٰ
توں سبڈ ساڈے کیتے اپنے رب کوں جواوں تیبڈے نال
وعدہ دیکتے جے توں اسال کنیں عذاب ہٹا ڈیویں تے
اسال تیبڈے اتے ایمان گھن اوسوں تے ضرورت تیبڈے
نال بنی اسرائیل کوں پھٹ ڈیویں۔

۱۳۶۔ جڈاں اسال انہیں کنیں عذاب اوں مدت میں جیکوں
او پھینچنے والے بن ہٹا ڈتا انہیں وعدہ ترور ڈتا۔

۱۳۷۔ اسال انہیں کنیں بدلہ گدھا تے انہیں کوں سمندر
وچ غرق کر ڈتا کیوں جو انہیں ساڈی آیات کوں جھٹلایا
تے انہیں کنیں غفلت کیتی بائی۔

۱۳۸۔ تے اسال اوں قوم کوں وارث بنا ڈتا حیرصی کمزور
سمجھی ویندی بائی زمین دے پورا دھیں دادی تے
پچھا دھیں داوی جیکوں اسال برکت ڈتی بائی تے بنی
اسرائیل دے حق وچ تیبڈے رب دی جنگل گال پوری
تھی گئی۔ ایں واسطے جو انہیں مبرکیت تے اسال تباہ کر ڈتے
حیرصیاں عمارتاں فرعون تے اوندی قوم بٹیدی بائی تے جو
اچیاں ماٹیاں بٹیدے بن۔

۱۳۹۔ تے اسال بنی اسرائیل کوں سمندر دے پار لنگھایا تے
تے اوہک انجھی قوم دے کولہو آکے حیرصی اپٹے بیٹیں
دے آگہو عبادت کیتے بیٹھی بائی انہیں آکھیا اے موسیٰ
ساڈے کیتے توں دی ایویں معبود بنا جیویں انہیں دے بن
اوں آکھئے بے شک تساں جاہل قوم ہوتے۔

۱۴۰۔ بے شک اے حیرصا کچھ کریندے پین تباہ تھیوٹ
والا دے جو اے عمل کریندے پین مٹ و نچٹ والا دے۔

قَالَ اَغَيْرَ اللَّهِ اَبْعَثَكُمْ الْهَآءُ وَهُوَ فَضْلُكُمْ عَلَی الْعَالَمِیْنَ ﴿۱۳۱﴾

۱۳۱۔ اول اکھیا کیا میں اللہ دے سوا تہاڑے کیسے کوئی بیا
معبود پسند کراں اول سارے جہانیں تے تہا کوں فضیلت
ڈتی ۶۔

وَ اِذْ اَنْجَيْنَاكَ مِنْ اِلٍ فِرْعَوْنَ یَسُوْ مُوْتُکُمْ مِّنْ الْعَذَابِ یَقْتُلُوْنَ اَبْنَاءَکُمْ وَ یَسْتَجِبُوْنَ نِسَاءَکُمْ وَ فِیْ ذٰلِکُمْ بَلَاءٌ مِّنْ رَّبِّکُمْ عَظِیْمٌ ﴿۱۳۲﴾

۱۳۲۔ تے جڈاں اساں تہا کوں فرعون دی قم کئیں نجات ڈتی او
تہا کوں بہوں گندہ عذاب پچھندے ہن تے ایندے وچ
تہاڑے واسطے تہاڑے رب دا وڈا احسان ہا۔

وَوَعَدْنَا مُوْسٰی ثَلٰثِیْنَ لَیْلَةً وَّاَتَمَمْنٰهَا بِعَشْرِیْ نَقَمَ مِیْقَاتِ رَبِّہٖ اَرْبَعِیْنَ لَیْلَةً ۚ وَ قَالَ مُوْسٰی لِاَخِیْہٖ هٰرُونَ اَخْلَفْنِیْ فِیْ قَوْمِیْ وَ اَصْلِحْ وَلَا تَتَّبِعْ سَبِیْلَ الْمُفْسِدِیْنَ ﴿۱۳۳﴾

۱۳۳۔ تے اساں موسیٰ نال تریہہ راتیں دا وعدہ کیا ہاتے
بی ڈواہ راتیں نال اوں وعدے کوں پورا کیا الویں اوندے
رب دا چالی راتیں دا وعدہ پورا تھی گیا تے موسیٰ اپنے بھرا
ہارون کوں اکھیا جو میڈے بعد میڈی قوم وچ ہانتیں
کر تے اصلاح کر تے فساد کرن والیں دی راہ تے
نڈریں۔

وَلَمَّا جَاءَ مُوْسٰی لِبِیْقَاتِنَا وَ کَلِمَہٗ رَبِّہٖ قَالَ رَبِّ اَرِنِیْ اَنْظُرْ اِلَیْکَ قَالَ لَنْ تَرٰنِیْ وَلٰکِنْ اَنْظُرْ اِلَی الْجَبَلِ فَاِنْ اَسْتَقَرَّ مَکَانَہٗ فَسَوْفَ تَرٰنِیْ فَلَمَّا تَجَلَّی رَبِّہٗ لِاَلْجَبَلِ جَعَلْہٗ دُکَّآ وَ خَرَّ مُوْسٰی صَعْقَآءَ فَلَمَّا اَفَاقَ قَالَ مُبْعَثْکَ بُتُّ اِلَیْکَ وَ اَنَا اَوَّلُ الْمُؤْمِنِیْنَ ﴿۱۳۴﴾

۱۳۴۔ تے جڈاں موسیٰ ساڈے نال مقررہ وقت تے آ گیا تے
اوندے رب اوندے نال گاہیں کیتیاں اول اکھیا اے
میڈے رب میکوں اپنا وجود دکھا میں تیکوں ڈیکھاں
اول اکھیا توں میکوں بالکل نوہیں ڈیکھ سگدا ہا توں اس
پہاڑو ڈیکھ جے او اپنی جاتے کھڑا رہ گیا تے توں میکوں
ڈیکھ گھنیں تے جڈاں اوندے رب پہاڑ تے اپنا جلوہ
ڈکھائے اونکوں ٹوٹے ٹوٹے کر ڈرتے تے موسیٰ بہ ہوش
تھی کے ڈھ پئے جڈاں اول کوں ہوش آئے تے اکھیس
اے خدا توں پاک ہویں میں تیبو جھکداں تے میں پہلا
مومن ہاں۔

قَالَ یُّوْسٰی اِنِّیْ اَصْطَفٰیْکَ عَلَی النَّاسِ بِرِسٰلَتِیْ وَ بَکَلٰہِیْ فَاَخَذْنَا مَائِتَکَ وَ کُنْ مِنَ الشَّاکِرِیْنَ ﴿۱۳۵﴾

۱۳۵۔ اول آکھئے اے موسیٰ میں تیکوں انہیں لوکیں تے
اپنی رسالت تے اپنے کلام نال چن گدھے ہن توں پکڑ جو میں
تیکوں ڈیواں تے توں شکر گزار تھی وچ۔

وَ کَتَبْنَا لَہٗ فِی الْاَوَّلٰجِ مِنْ کُلِّ شَیْءٍ مَّوْعِظَةً وَ تَفْصِیْلًا

۱۳۶۔ تے اساں اونکوں تختیں تے ہر شے کھ کے ڈتی

جبر صی نصیحت ہائی تے ہر شے دی تفصیل ہائی توں ایہ کول
طاقت نال پکڑتے اپنی قوم کول حکم ڈے جو او وی
اینکوں چنگی طرح پکڑ گھنن۔ میں تہا کول نافرمانیں دا گھر
ڈکھلیساں۔

۱۴۷۔ میں انہیں کول اپنے نشانیں کنین پریں رکھیاں
جبر صے زین و ج ناعق و ڈائی کریندن تے جے او ہر نشان
ڈیکھن تاں وی ایمان نہ انیسن تے جے او سدھا رسہ
وی ڈیکھ گھنن اوں رستے تے نہ ٹرنن تے جے او گر اہی
دا راہ ڈیکھ گھنن اوں دے اتے ٹر پوسن۔ اے ایں واسطے
جو بے شک انہیں ساڈی آیات کول جھٹلائے تے او
انہیں کنیں غافل ہن۔

۱۴۸۔ تے جنہیں ساڈی آیات کول جھٹلائے تے قیامت
دی ملاقات کول انہیں دے اعمال و نیج گئے تے جو او
کریندے ہن انہیں کول اوں بدلہ بلی۔

۱۴۹۔ تے موسیٰ دی قوم اوں دے بعد اپنے گھاٹیں کنیں
ہک گابا بٹایا تے اوں انہیجا جسم یا جیندے وچو پال پاں
دی بے مقصد آواز نکلدی ہائی کیا انہیں اے نیں سوچا
جو نہ تے او انہیں نال الیندے تے نہ او انہیں کول سدھا
رستہ ڈکھلیندے تے انہیں اوں کول معبود بنا گدھے
تے اوں کولم کرن والے ہن۔

۱۵۰۔ تے جدان او شرمندہ تھی گئیئن تے انہیں ڈٹھے جو
او گمراہ تھی گئیئن انہیں آکھئے جے ساڈے رب ساڈے
اتے رحم نہ کیا تے ساکوں معاف نہ کیا تے اسان ضرور
گھانا پاوٹن والیں وچو تھی ولسوں۔

۱۵۱۔ تے جدان موسیٰ اپنی قوم دو دویا کاوڑ تے افسوس نال
اوں آکھیا تساں بہوں گندی جالشیئی کیتی، میڈے بعد

لِكُلِّ شَيْءٍ نَّخَذُهَا بِقُوَّةٍ وَأَمْرُ قَوْمِكَ يَأْخُذُ بِأَحْسِنَتِهَا
سَأُورِيكُمْ دَارَ الْفَاسِقِينَ ﴿۱۴۷﴾

سَأَصْرِفُ عَنْ آيَةِ الَّذِينَ يَتَكَبَّرُونَ فِي الْأَرْضِ
بِغَيْرِ الْحَقِّ وَإِنْ يَرَوْا كُلَّ آيَةٍ لَا يُؤْمِنُوا بِهَا وَإِنْ
يُرَوْا سَبِيلَ الرُّشْدِ لَا يَتَّخِذُوهُ سَبِيلًا وَإِنْ يَرَوْا
سَبِيلَ الْغِيِّ يَتَّخِذُوهُ سَبِيلًا ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ كَذَّبُوا
بِآيَاتِنَا وَكَانُوا عَنْهَا غَافِلِينَ ﴿۱۴۸﴾

وَالَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا وَلِقَاءِ الْآخِرَةِ حَبِطَتْ أَعْمَالُهُمْ
هَلْ يُجْزَوْنَ إِلَّا مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿۱۴۹﴾

وَاتَّخَذَ قَوْمُ مُوسَىٰ مِنْ بَعْدِهِ مِنْ خُلَئِهِمْ عِجْلًا
جَسَدًا لَهُ خُورَاءٌ أَلَمْ يَرَوْا أَنَّهُ لَا يَكْلِبُهُمْ وَلَا
يَهْدِيهِمْ سَبِيلًا اتَّخَذُوهُ وَكَانُوا ظَالِمِينَ ﴿۱۵۰﴾

وَلَمَّا سَوَّطَ فِي آيَاتِهِمْ وَرَأَوْا أَنَّهُمْ قَدْ ضَلُّوا
قَالُوا لَئِنْ لَمْ يَرْحَمْنَا رَبُّنَا وَيَغْفِرْ لَنَا لَنَكُونَنَّ مِنَ
الْخَاسِرِينَ ﴿۱۵۱﴾

وَلَمَّا رَجَعَ مُوسَىٰ إِلَىٰ قَوْمِهِ غَضْبَانَ أَسِفًا قَالَ
بَشَرًا خَلَقْتُونِي مِنْ بَعْدِي أَعْلِمْتُمْ أَمْرًا لَكُمْ

وَأَنقَى الْآلُوحَ وَأَخَذَ بِأُصْبُعِهِ يَعْجُزُهُ إِلَيْهِ
قَالَ ابْنُ أَمْرِ الْقَوْمِ اسْتَغْفِرُونِي وَكَادُوا
يَقْتُلُونَنِي فَلَا تَشْمِتْ فِي الْأَعْدَاءِ وَلَا تَجْعَلْنِي
مَعَ الْقَوْمِ الظَّالِمِينَ ﴿۵۹﴾

کیا تاسا اپنے رب سے حکم و وحی جلدی کہتی تے اول
تختیاں رکھ دیتیاں تے اپنے بھرا دے سر کون پکڑ گدھس
تے آپ دو گھیلےس اول آکھئے اے میڈی مادے پتر
بے شک میڈی قوم میکوں کمزور سمجھ تے قریب باجو میکوں
قتل کر ڈیون با توں دشمنیں کوں میڈے اتے نہ کھلوا
تے میکوں ظالم قوم وچو نہ بنا۔

قَالَ رَبِّ اغْفِرْ لِي وَلِإِسْحَاقَ وَأَدْخِلْنَا فِي رَحْمَتِكَ
وَأَنْتَ أَرْحَمُ الرَّاحِمِينَ ﴿۶۰﴾

۱۵۲۔ اول آکھیا لے میڈے رب میکوں معاف کر تے
۶۰ میڈے بھرا کوں دی تے ساکوں اپنی رحمت و وحی داخل کر
تے توں ساسے مہربانیں کنیں بہوں مہربان ہویں۔

إِنَّ الَّذِينَ اتَّخَذُوا الْعِجْلَ سَيَنَّا لَهُمْ عَذَابٌ قَرِيبٌ
وَذِلَّةٌ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَكَذَلِكَ نَجْزِي الْمُفْتِرِينَ ﴿۶۱﴾

۱۵۳۔ بے شک جنہیں بنائے گاہے کوں خدا انہیں تے
ضرور انہیں دے رب دا غضب لہسی تے ذلت
دنیا دی زندگی و وحی تے ایویں اساں کوڑ بدھن والیں
کوں سزا دیندے ہیں۔

وَالَّذِينَ عَمِلُوا الصَّالَاتِ ثُمَّ تَابُوا مِنْ بَعْدِهَا وَ
آمَنُوا إِنَّ رَبَّكَ مِنْ بَعْدِهَا لَنَفَوْرٌ سَرِيعٌ ﴿۶۲﴾

۱۵۴۔ تے جنہیں لوکیں برے کم کیتن تے پچھیں ایندے
بعد توبہ کیتی تے ایمان گمن آئے بے شک تیرا رب ایندے
بعد بہوں بخشن والا تے دل ول رحم کرن والا۔

وَلَنَّا سَكَنٌ عَنْ مُوسَى الْغَضَبِ أَخَذَ الْآلُوحَ وَفِي
نُحُوتِهَا هُدًى وَرَحْمَةٌ لِلَّذِينَ هُمْ لِزَمَانِهِمْ يَرْجُونَ ﴿۶۳﴾

۱۵۵۔ تے جیلھے موسیٰ دی کاوڑ مٹی تھی اوں تختیاں
ولا چاتن تے اوندے وحی ہدایت تے رحمت دی نکھائی
ہائی انہیں لوکیں کیتے جبرھے اپنے رب کنیں ڈردن۔

وَاخْتَارَ مُوسَى قَوْمَهُ سَبْعِينَ رَجُلًا رِثْقًا إِنَّا قَالَ
أَخَذَ لَهُمُ الرَّحْمَةُ قَالَ رَبِّ لَوْ شِئْتَ أَهْلَكْتَهُمْ مِنْ
قَبْلُ وَإِنَّا أَهْلُكُنَا بِمَا فَعَلْنَا السَّفَهَاءُ مِنَّا
إِنْ هِيَ إِلَّا نَفْسُكَ تُضِلُّ بِهَا مَنْ تَشَاءُ وَتَهْدِي
مَنْ تَشَاءُ أَنْتَ وَلِيُّنَا فَاغْفِرْ لَنَا وَارْحَمْنَا وَأَنْتَ
خَيْرُ الْغَافِرِينَ ﴿۶۴﴾

۱۵۶۔ تے موسیٰ اپنی قوم دے ستر آدمیں کوں چن گدھا
ساڈے وعدے آلی جا کیتے تے جلال انہیں کوں بھوئیں
امب پکڑ گدھے اول آکھئے اے میڈے رب جے توں
چاہیں با تے انہیں کوں ایں کنیں پہلے تباہ کر ڈیویں ہا
تے میکوں دی کیا توں ساکوں تباہ کر دینیں انہیں کہیں
دی وجہ نال جبرھے ساڈے وچو پاگیں کیتن اے صرف
تیرا ہی آزمائش ایندے نال توں جینکوں چاہندیں گمزد

کریندیں تے جینکوں چاہندیں ہدایت ڈیندیں توں
ساڈا سبکتی ایں توں ساکوں بخش تے ساڈے اتے رم
کر تے توں بہوں چنگا بخش والا ہوں۔

۱۵۷۔ اتے توں ساڈے کیتے لکھ چکائی ایں دنیا وچ دی تے
آخرت وچ دی بے شک اسان تیلو آگئے ہیں۔ اوں
آکھئے میڈا عذاب اونکوں پنہیسی جینکوں میں چاہاں تے
میڈی رحمت ہر شے تے وسیع تے میں ضرور چکائی اکھساں نہیں
لوکس کیتے جیرے تقویٰ اختیار کریندن تے ڈیندن زکوٰۃ
تے جیرے ساڈی آیات تے ایمان گھن انن۔

۱۵۸۔ جیڑے ساڈے ایں رسول دی پیردی کریندن جیرہانی
تے امیء جیندا ذکر لکھیا ہویا موجود انہیں کین تورات وچ تے
انجیل وچ ادا انہیں کوں نیکی دا حکم ڈیندے تے برائی کنیں
بگیندے نئے انہیں تے حلال کریندے پاک شہیں تے انہیں
کیتے گندیل شہیں حرام کریندے تے انہیں دے سرتو بار بئیدے
تے انہیں دے گل دے گلکانویں دی بٹیندے جیرے اوندے
تے ایمان گھن آئے تے اوندی امداد کیتی تے طاقت پکائی
تے اوں نور دی پیردی کیتی جیرھا اوندے نال تھے ایہے
لوک کامیاب تھیون والین۔

۱۵۹۔ توں آکھ اے لوک بے شک میں اللہ دا رسول ہاں
تساں ساریں دو اوندی جیندی آسمانیں تے زمین دی
بادشاہت اوندے سوا کوئی معبود نیں اوہو جیندا کریندے
تے مریندے۔ تساں اللہ تے ایمان گھن آؤ تے اوندے
رسول تے جیرہانی ؑ تے امی ؑ جیرھا اللہ تے اوندے
گاہیں کوں منیندے تے تساں اوندی پیردی کردتاں جو
تساں ہدایت پاؤ۔

۱۶۰۔ تے موسیٰ دی قوم وچوہک ٹولہ ایجھا ؑ جیرھا حق نال

وَاكْتُبْ لَنَا فِي هَذِهِ الدُّنْيَا حَسَنَةً وَفِي الْآخِرَةِ
إِنَّا هُنَا أَلْيُكُ قَالَ عَذَابِي أُصِيبُ بِهِ مَنْ أَشَاءُ
وَرَحْمَتِي وَسِعَتْ كُلَّ شَيْءٍ فَسَأَلْتَهُمَا لِيَدِينَنَّ
يُؤْتُونَ الزَّكَاةَ وَالَّذِينَ هُمْ بِآيَاتِنَا يُؤْمِنُونَ ۝

الَّذِينَ يَتَّبِعُونَ الرَّسُولَ النَّبِيَّ الَّذِي يَحْدُوهُ
مَكُونُوا عِنْدَ هُمْ فِي التَّوْرَةِ وَالْإِنْجِيلِ يَا مَرْهُمْ
بِالْمَعْرُوفِ وَيَنْهَاهُمْ عَنِ الْمُنْكَرِ وَيُحِلُّ لَهُمُ الطَّيِّبَاتِ
وَيُحَرِّمُ عَلَيْهِمُ الْخَبَائِثَ وَيَضَعُ عَنْهُمْ إِصْرَهُمْ
وَالْأَعْلَالَ الَّتِي كَانَتْ عَلَيْهِمْ فَالَّذِينَ آمَنُوا بِهِ وَ
عَزَّوهُ وَلَتَمَّوْهُ وَأَتَّبَعُوا النُّورَ الَّذِي أُنْزِلَ مَعَهُ
أُولَئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ ۝

قُلْ يَا أَيُّهَا النَّاسُ إِنِّي رَسُولُ اللَّهِ إِلَيْكُمْ جَمِيعًا الَّذِي
لَهُ مُلْكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ يُحْيِي وَ
يُمِيتُ فَأَمِنُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ النَّبِيِّ الَّذِي
يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَكَلِمَاتِهِ وَاتَّبِعُوهُ لَعَلَّكُمْ تَهْتَدُونَ ۝

وَمِنْ قَوْمٍ مُّؤْمِنِينَ أَمَنُوا بِالْهَدُونِ بِالْحَقِّ وَبِهِ يَعْدِلُونَ ۝

ہدایت پینا پئے تے اوندے نال انصاف وی کریندن۔

۱۶۱۔ تے اساں انہیں کول بارہاں قبیلےں وچ ونڈ کے
قوال بناؤن تے اساں موسیٰ دووی کیتی جڈاں اوندی قوم
اول کینیں پائی منگیا جو توں اپنا سوٹا فلاں پھرتے مار
اوندے وچ بارہاں پتھے نکل پئے تے ہر کیں اپنے اپنے
پیوٹ وی جا سچاں گدی تے اساں انہیں تے جھڑی جھال
کیتی تے اساں انہیں تے کھیاں تے بیڑے لہائے
تساں کھاؤ او پاک شہیں جیریاں اساں تہاکول پوتن۔ اساں
انہیں تے ظلم نیں کیتا ادا پئے اتے آپ ظلم کریندے ہن۔
۱۶۲۔ تے جڈاں انہیں کول اکھیا گیا جو تساں ایں دستی وچ
رہو تے کھاؤ اوندے وچ جھوٹاں چاہو تے اکھو ساڈا بار
ہولا کرتے ایں دردازے وچ فراہم داری کریندے ہوئیں
پہہ وچو اساں بخش لیسوں تہاڑے گناہ تے نیکی کرن
والیں کول زیادہ ڈلیوں۔

۱۶۳۔ تے بنی اسرائیل وچو ظالمیں اول لفظ کول بدل ڈتا
جیرھا انہیں کول اکھیا گیا تے اساں انہیں تے پٹھیا آساں
کینیں عذاب ایں واسطے جو او ظلم کریندے ہن۔

۱۶۴۔ تے انہیں کینیں کچھ اول دستی دے متعلق جیرھی سمندر
دی کندھی تے بانی جڈاں اوچھن چھن دے حکم وچ زیادتی
کریندے ہن جیرھے ڈینہہ انہیں دد پھلیاں ہر سٹ کے ٹوے دے
ٹوے اندیاں ہن جڈاں اوچھن چھن ڈنہہ دے ہن اوں ڈینہہ اندیاں
ہن ایویں اساں انہیں کول ازیندے ہائے۔ اتہا گاہوں جو اونافرونی کریندے ہن

۱۶۵۔ تے انہیں دے وچو ہک ٹوے اکھیا جو تساں اول
قوم کول کیوں نصیحت کریندے، جیکوں او ہلاک کرن والا
یا انہیں کول سخت عذاب ڈیوٹ والا۔ انہیں اکھیا تہاڑے
رب دے کولہو عذر پیش کرن واسطے تے تاں جو او اللہ

وَقَطَعْنَهُمْ اِثْنَةَ عَشْرَةَ اَسْبَاكًا اُمَّاوَاوَحِيْنَآ
اِلَى مُوسٰى اِذْ اسْتَسْقٰهُ نُوْمًا اِنْ اَضْرَبْتَ بِصَاكَ
الْحَجَرِ فَآتٰ بِجَسَدٍ مِّنْهُ اِثْنَتَا عَشْرَةَ عَيْنًا قَدْ
عَلِمَ كُلُّ اَنْاَسٍ مَّسْرَبَهُمْ وَظَلَلْنَا عَلَيْهِمُ الْعَمَامَ
وَاَنْزَلْنَا عَلَيْهِمُ الْمَنَ وَالسَّلٰوٰى كُلُّوْا مِنْ طَيِّبَاتِ مَا
رَزَقْنٰكُمْ وَمَا ظَلَمُوْنَا وَلٰكِنْ كَانُوْا اَنْفُسَهُمْ
يَظْلِمُوْنَ ۝

وَ اِذْ قِيلَ لَهُمْ اسْكُنُوْا هٰذِهِ الْقَرْيَةَ وَكُلُوْا مِنْهَا
حَيْثُ شِئْتُمْ وَقُولُوْا حِطَّةٌ وَاَدْخُلُوا الْبَابَ مُجْتَدًا
تَغْفِرْ لَكُمْ خَطِيْئَتَكُمْ سَرِيْدَ الْخٰفِيْنَ ۝

فَبَدَّلَ الَّذِيْنَ ظَلَمُوْا مِنْهُمْ قَوْلًا غَيْرَ الَّذِيْ قِيلَ
لَهُمْ فَاَرْسَلْنَا عَلَيْهِمْ رِيْجًا مِّنَ السَّمَآءِ بِمَا كَانُوْا
يَظْلِمُوْنَ ۝

وَسْأَلُهُمْ عَنِ الْقَرْيَةِ الَّتِيْ كَانَتْ حَاصِرَةً الْبَحْرَ
اِذْ يَعْدُوْنَ فِيْ التَّنْبِتِ اِذْ تَاْتِيْهِمْ حِيْتًا لَهُمْ يَوْمَ
سَبْتِهِمْ سُرْعًا وَيَوْمَ لَا يَسْبِتُوْنَ لَا تَاْتِيْهِمْ كُنٰكٌ
يَنْبِئُوْهُمْ بِمَا كَانُوْا يَفْسُقُوْنَ ۝

وَ اِذْ قَالَتْ اُمَّةٌ مِّنْهُمْ لِمَ تَعْبُدُوْنَ قَوْمًا لَا
يُهْلِكُوْنَهُمْ اَوْ مَعَدَّيْهُمْ عَدَاآءًا سَدِيْدًا قَالُوْا
مَعَدْرَةٌ اِلٰى رَبِّكُمْ وَلَعَلَّهُمْ يَتَّقُوْنَ ۝

کنیں ڈرن۔

۱۶۶۔ تے جڈاں او بھل گئیں جیرھی لہ نصیحت کیتی گئی بانئ
تے اسان انہیں کول جیرھے برائی کنیں رکیندے بن
نجات جڑتی تے انہیں کول جیرھے ظلم کریندے بن
ڈکھ ڈیون والے عذاب نال کپڑا گدھے ات بگاہوں جو او
ناظرمان بن۔

۱۶۷۔ تے جڈاں انہیں کول جیرھی گاہیں کنیں روکيا گیا با
اوندے وچ زیادتی کیتی اسان انہیں کول آکھیا جو تسان
ذلیل بھولوں بن و نجو۔

۱۶۸۔ تے جڈاں تیرے رب اعلان کیتا با جو انہیں دے
اتے قیامت دے ڈینہر اتیجھے لوک پھٹسی جیرھے انہیں
کول گندہ عذاب پچھیں بے شک تیرا رب بہوں جلدی
عذاب ڈیون والاء تے بے شک او بخشش دالائے دل
دل رحم کرن والاء۔

۱۶۹۔ تے اسان انہیں کول زمین وچ ٹولیں وچ دنگر ڈتا
کچھ انہیں وچونیک بن تے کچھ انہیں دے علاوہ بن تے
اسان انہیں کول برے تے وچکے حالات نال ازمیندے
پس۔ تاں جو او غلطی کنیں رک و نجن۔

۱۷۰۔ تے انہیں دے بعد کچھ اتیجھے جاننیں تھیں جیرھے
کتاب دے وارث تھیں جیرھے دنیا دے مال کول حاصل
کرین تے او آہن جو ساکوں بخش ڈتا ویسی تے جے
اہیں کنیں ایجو جتناں مال بیا آونجے اودی گھن گھنن
کیا انہیں کیں کتاب دے وچ لے لکا وعدہ نہ گدھا گیا با
جو ایندے متعلق سوائے سچ دے کچھ نہ آکھن تے جو
ایندے وچ با او نکول پڑھن تے آخرت دا گھر انہیں
لوکس واسطے چنگا جیرھے تقویٰ اختیار کریندن کیا تسان

فَلَمَّا نَسُوا مَا ذُكِّرُوا بِهِ أَتَيْنَا الَّذِينَ يَنْهَوْنَ عَنْ
الشَّرِّ وَأَخَذْنَا الَّذِينَ ظَلَمُوا بِعَدَابِ بَنِي إِسْرَءِيلَ
كَأَنَّهُمْ يَفْقَهُونَ ۝

فَلَمَّا عَتَوْا عَنْ مَا نُهُوا عَنْهُ قُلْنَا لَهُمْ كُونُوا قَوْمَ
غَاثِينَ ۝

وَإِذْ تَأَذَّنَ رَبُّكَ لِيُبْعَثَنَّ عَلَيْهِمْ إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ
مَنْ يَسُومُهُمْ سُوءَ الْعَذَابِ إِنَّ رَبَّكَ لَسَرِيعُ
الْعِقَابِ ۝ وَإِنَّهُ لَغَوْرٌ رَّحِيمٌ ۝

وَقَطَعْنَاهُمْ فِي الْأَرْضِ أُمَمًا مِنْهُمْ الصَّالِحِينَ وَبَنَيْنَا
دُونَ ذَلِكَ وَلَوْلَاهُمْ بِالْحَسَنَةِ وَالسَّيِّئَاتِ لَعَلَّاهُمْ
يَرْجِعُونَ ۝

فَخَلَفَ مِنْ بَعْدِهِمْ خَلْفٌ وَرِثُوا الْكِتَابَ يَأْخُذُونَ
عَرَضَ هَذَا الْأَدْنَىٰ وَيَقُولُونَ سَيُغْفَرُ لَنَا وَإِنْ
يَأْتِيهِمْ عَرَضٌ مِثْلُ الَّذِي أَخَذُوا الْعَرُوفُونَ عَلَيْهِمْ يَتَأَنَّى
الْكِتَابَ أَنْ لَا يَقُولُوا عَلَى اللَّهِ إِلَّا الْحَقَّ وَدَرَسُوا مَا
فِيهِ ۚ وَالَّذِينَ الْأَخْرَجُوا خَيْرٌ لِّلَّذِينَ يَسْتَفْتُونَ أَفَلَا
تَعْقِلُونَ ۝

عقل نوہے کریندے۔

۱۷۱۔ تے جہیں لوکیں کتاب کوں مضبوطی پکڑیا ہوئے تے نماز ٹھہا کے پڑھدن بے شک اسال اصلاح کرن والیں داہرے دینجندے۔

۱۷۲۔ تے جڈاں پہاڑ کوں انہیں دے اتے چلتے سے ایویں یا حیویں خیمہ ہوئے تے انہیں خیال کیے ادا نہیں تے ڈھاندے جو اسال تہا کوں ڈتے اونکوں پکڑو مضبوطی نال تے جو اوندے دچ اونکوں یا در کھوتاں جو متقی ہنور۔

۱۷۳۔ تے جڈاں تیبے رب بنی آدم کنیں انہیں دے کنڈیں دچو انہیں دی اولاد کوں گدھے تے انہیں کوں انہیں مہ خلاف گواہ بنائسی کیا میں تہا ڈار ب نہیں آکھئے بالکل اسال گواہی دیندے میں جو تسان قیامت دے دیندے آکھو بے شک اسال میں کنیں غافل ہا سے۔

۱۷۴۔ یا تسان آکھو جو ساڈے پیو ڈاڈے میں کنیں پہلے شرک کیے تے اسال اوندے بعد اوندی اولاد ہا سے کیا توں ساکوں کوڑے لوکیں دے میں دی دچو نال ہلاک کریندیں

۱۷۵۔ تے ایویں اسال آیات کھول کے بیان کریندے میں تاں جو او دل آدن۔

۱۷۶۔ تے توں انہیں کوں اول آدمی دا حال پڑھ کے سنا جیکوں اسال اپٹیاں آیات ڈتیاں ادا نہیں کنیں نکل گئے شیطان اوندے پچھو بگ پئے تے او گھراہیں دچو تھی گئے۔

۱۷۷۔ جے اسال چاہندے تے ایندے نال اسال ایندی شان اچی کرڈیوں ہا تے او زمین دو جھ گئے تے اپنی خواہشات دی پیروی کیتی اس تے اوندی حالت

وَالَّذِينَ يُسَيِّئُونَ بِالْكِتَابِ وَأَقَامُوا الصَّلَاةَ إِنَّا لَا نَضِيعُ أَجْرَ الْمُصْلِحِينَ ۝

وَإِذْ نَقَعْنَا الْجَبَلَ فَوْقَهُمْ كَأَنَّهُ ظُلَّةٌ وَظَنُّوا أَنَّهُ وَاقِعٌ بِهِمْ خُذُوا مَا آتَيْنَاكُمْ بِقُوَّةٍ وَاذْكُرُوا مَا فِيهِ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ ۝

وَإِذْ أَخَذْنَا مِنَ ابْنِ آدَمَ مِنْ ظُهُورِهِمْ ذُرِّيَّتَهُمْ وَأَشْهَدَهُمْ عَلَى أَنْفُسِهِمْ أَلَسْتُ بِرَبِّكُمْ قَالُوا بَلَىٰ شَهِدْنَا أَنَّا نَقُولُوا يَوْمَ الْقِيَامَةِ إِنَّا كُنَّا عَنْ هَذَا غَافِلِينَ ۝

أَوْ تَقُولُوا إِنَّمَا أَشْرَكَ آبَاؤُنَا مِنْ قَبْلُ وَكُنَّا ذُرِّيَّةً مِنْ بَعْدِهِمْ أَفَتُهْلِكُنَا بِمَا فَعَلَ الْأَبُطُحُونَ ۝

وَكَذَٰلِكَ نُفَصِّلُ الْآيَاتِ لَعَلَّهُمْ يَرْجِعُونَ ۝

وَأَنزَلْنَا عَلَيْهِمْ نَبَأَ الَّذِي آتَيْنَاهُ آيَاتِنَا فَاسْلَخَ مِنْهَا فَأَتْبَعَهُ الشَّيْطَانُ فَكَانَ مِنَ الضَّالِّينَ ۝

وَلَوْ شِئْنَا لَرَفَعْنَاهُ بِهَا وَلَكِنَّهُ أَخْلَدَ إِلَى الْأَرْضِ وَاتَّبَعَ هَوَاهُ فَمَسَلَهُ النَّكَلُ فَكَانَ مِنَ الْمُغْلِبِينَ ۝

كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا فَاقْصُصْ الْقَصَصَ لَعَلَّهُمْ يَتَفَكَّرُونَ ﴿۱۷۹﴾

اوں کتے جہیں ۷ جیندے اتے مارٹ کیتے کئی شے
چاویں تے او غور کردے تے جھوڑ ڈیویں او غور کردے ایٹھا
حالت اوں قوم دی ۷ جیں ساڈی آیات کول جھٹلائے
توں اے گالیں بیان کرتاں جو او سوچن۔

سَاءَ مَثَلًا لِّلْقَوْمِ الَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا وَانفُسُهُمْ كَانُوا
يَظْلُمُونَ ﴿۱۸۰﴾

۱۷۹۔ بہوں بُری حالت اوں قوم دی جیں ساڈی آیات
کول جھٹلائے تے اپنے اتے او ظلم کریندے بن۔

مَنْ يَهْدِ اللَّهُ فَهُوَ الْمُهْتَدِىَّ وَمَنْ يُضِلِّ فَلَا وَلِيَّكَ
هُمُ الْخَاسِرُونَ ﴿۱۸۱﴾

۱۸۰۔ جینکوں اللہ سیس ہدایت ڈیوے اوہے ہدایت پاوٹ
والہن تے جیکوں گمراہ کرے ایٹھے گھانا پاوٹ والہن۔

وَلَقَدْ ذَرَأْنَا لِجَهَنَّمَ كَثِيرًا مِّنَ النَّاسِ
لَهُمْ قُلُوبٌ لَا يَفْقَهُونَ بِهَا وَلَهُمْ أَعْيُنٌ لَا يُبْصِرُونَ
بِهَا وَلَهُمْ أَذَانٌ لَا يَسْمَعُونَ بِهَا أُولَٰئِكَ كَانُوا لَكَ
بَلًا هُمْ أَضَلُّ أُولَٰئِكَ هُمُ الْغَافِلُونَ ﴿۱۸۲﴾

۱۸۱۔ تے اساں بہوں سارے انسانیں تے جیں کول جہنم
کیتے پیدا کیتے انہیں دے دل ہن تے انہیں نال او سمجھدے
نئیں انہیں دیاں اکھیں ہن جیندے نال او ڈہدے نئیں تے انہیں
دے کن ہن انہیں نال او سڈے نئیں اے لوک ڈنگیں آلی کارن
سجھو انہیں کنیں دی بد ایٹھے لوک غافل ہن۔

وَلِلَّهِ الْأَسْمَاءُ الْحُسْنَىٰ فَادْعُوهُ بِهَا وَذُرُوا الَّذِينَ
يُلْحِدُونَ فِي أَسْمَائِهِ سَيُجْزَوْنَ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿۱۸۳﴾

۱۸۲۔ تے اللہ سیس کیتے ہن جتنگے نال انہیں نال اونکوں
سڈو تے انہیں کول جھوڑ ڈیو جیرے او ندے نایں دے
متعلق غلط گالیں کریندن جو او کریندن انہیں کول ایندی
سزادتی ویسی۔

وَمِمَّنْ خَلَقْنَا أُمَّةٌ يَّهْدُونَ بِالْحَقِّ وَ
بِهِ يَعْدِلُونَ ﴿۱۸۴﴾

۱۸۳۔ تے جیرھی مخلوق اساں بٹائی ۷ او ندے وچو بہک
ٹولہ اینجاء جیرھا حق نال سدھارستہ ڈکھلیندے تے
حق دے نال انصاف کریندے۔

وَالَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا سَنَسْتَدْرِجُهُم مِّنْ حَيْثُ لَا
يَعْلَمُونَ ﴿۱۸۵﴾

۱۸۴۔ تے جیرھے لوک ساڈی آیات کول جھٹلیندن
اساں ہولے ہولے انہیں کول اینجی جاتے گدھی
دیندے ہیں جیکوں او چاٹندے نئیں۔

وَأَخْلَقْنَاهُمْ إِنَّا كَاشِعُونَ ﴿۱۸۶﴾

۱۸۵۔ تے میں انہیں کول مہلت ڈینداں بے شک میڈی
تدبیر بہوں مضبوط۔

أَوَلَمْ يَتَفَكَّرُوا مَا بِصَاحِبِهِمْ مِنْ حِنَّةٍ إِنْ هُوَ إِلَّا

۱۸۶۔ کیا او سوچیندے نئیں جو انہیں داسا حق دیوار نیش

نَذِيرٌ قَبِيرٌ ﴿۳۸﴾

اوتے محض کھلا کھلا ہو شیار کرن والا۔

أَوَلَمْ يَنْظُرُوا فِي مَلَكُوتِ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ وَمَا خَلَقَ اللّٰهُ مِنْ شَيْءٍ وَّاَنْ يَّكُوْنَ قَدْ اَقْرَبَ اَجَلُهُمْ فَبَايَ حَدِيْثٍ بَعْدَهُ يُؤْمِنُوْنَ ﴿۳۹﴾

۱۸۶۔ کیا او آسمانیں تے زمین دی بادشاہت کوں نہیں ڈھرنے تے اول کوں جو اللہ سیس بٹائی ۷ تے لے مٹی سگدے جو انہیں دا مقررہ وقت کو لہو آگیا ہوئے ایندے بعد او کیرمی گال کوں منین۔

مَنْ يُضِلِلِ اللّٰهُ فَلَا هَادِيَ لَهُ وَيَذَرُهُمْ فِي طُغْيَانِهِمْ يَعْمَهُوْنَ ﴿۴۰﴾

۱۸۷۔ جینکوں اللہ سیس گمراہ کرے او ندا کوئی ہدایت ڈیوٹ والا نہیں تے او انہیں کوں انہیں دی منہ زوری درج گردان چھوڑ دیندے۔

يَسْأَلُونَكَ عَنِ السَّاعَةِ اَيَّانَ مُرْسِلُهَا قُلْ اِنَّمَا عِلْمُهَا عِنْدَ رَبِّيْ لَا يُجِیْلُهَا لَوْفَهَا اِلَّا هُوَ ثَقُلَتْ فِي السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ لَا تَاْتِيْكُمْ اِلَّا بَغْتَةً يَّسْأَلُونَكَ كَاَنَّكَ حَفِيٌّ عَنْهَا قُلْ اِنَّمَا عِلْمُهَا عِنْدَ اللّٰهِ وَلٰكِنْ اَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُوْنَ ﴿۴۱﴾

۱۸۸۔ او تیں کینیں قیامت دے متعلق پچھدن جو او کڈن اوسی توں اکھ او ندا علم صرف میڈے رب کوں ہے تے او ہو او نکوں اپنے وقت تے ظاہر کر لیں تے او آسمانیں تے زمین تے بھاری ہوئی او تہا ڈو اجن گھت اوسی او تیں کینیں پچھدن جیویں توں او ندے پچھو لگا ہوئیں توں اکھ او ندا علم صرف اللہ کینیں ہے تے بہوں سارے لوک جاڈے نہیں۔

قُلْ لَا اَنَالِكُ لِنَفْسِيْ نَفْعًا وَّلَا ضَرًّا اِلَّا مَا شَاءَ اللّٰهُ وَاَوْكُنْتُ اَعْلَمُ الْغَيْبِ لَا تَسْکُوْنُ مِنَ الْخَبْرِ وَاَمَّا مَسْنٰی السُّوْرِۃِ اِنْ اَنَا اِلَّا نَذِيْرٌ وَّيُشِيْرُ لِقَوْمٍ يُؤْمِنُوْنَ ﴿۴۲﴾

۱۸۹۔ توں اکھ میں اپنے نفس دے نہ نفع دا تے نہ نقصان دا مالک ہاں سو ائے ایندے جو اللہ چاہے تے جے میں غیب جاڈا ہواں ما تے میں نیکیاں زیادہ جمع کر گھناں ہاں تے میکوں کڈا میں تکلیف نہ پہنچے ہا بے شک میں صرف ہک ہو شیار کرن والا تے خوشخبری ڈیوٹ والا ہاں اوں قوم کوں جیرمی ایمان ایندی۔

هُوَ الَّذِيْ خَلَقَكُمْ مِنْ نَفْسٍ وَّاحِدَةٍ وَجَعَلَ مِنْهَا ذَوْجَهَا لِيَسْكُنَ اِلَيْهَا فَلَمَّا تَغَشَّاهَا حَمَلَتْ حَمْلًا نَّحِيْفًا فَمَزَّتْ بِهِ فَلَمَّا اَثَقَلَتْ دَعَا اللّٰهُ رَبَّهٖمَا لِيَنْ اَتَيْنَا صَالِحًا لِّتَكُوْنَنَّ مِنَ الشَّاكِرِيْنَ ﴿۴۳﴾

۱۹۰۔ او ہو ۷ جیں تہا کوں ہک جان کینیں پیدا کیتے تے ہوں کینیں ہک جوڑا بٹائیں تاں جو اوں کینیں آرام پاوے تے جڈاں اوں لگا گدھس تے ہولا جیہاں بار چا گدھے او ندے نال پھر دی رہندی ۷ تے جڈاں باری مٹی وندی ۷ او ڈو ہیں اپنے رب کوں سبڈیندن جے تیں ساکوں نیک

پال ڈاتا تے اساں تیڈے شکر گزار بندے تھی ولسوں۔
۱۹۱۔ تے جڈاں انہیں ڈوڑاں کوں نیک پال ڈے ڈتا
تے او ڈوڑیں اونڈے اوں پال دے معاملے وچ شریک
بٹاؤن بگ پیے تے اللہ سیس انہیں دے شرک
کنیں بہوں اچا۔

۱۹۲۔ کیا او شرک بٹیدن اوں کوں جیرھا کجھ پیدائیں کر
سگداتے آپ پیداکیتے ویندن۔

۱۹۳۔ انہیں مدد دی انہیں کوں طاقت کا نہیں تے نہ او
اپنی مدد دی طاقت رکھیندن۔

۱۹۴۔ تے جے توں انہیں کوں ہدایت دو سبیں او جیڈے
پکھو نہ ٹرسن۔ تساں انہیں کوں سبڈو یا چپ ہکو تہا ڈے
کیتے ہکا گال۔

۱۹۵۔ بے شک اللہ دے سوا جیرھے تساں معبود ٹینڈے
او تہا ڈے جہیں بندن تساں انہیں کوں سبڈو او تہا کوں
جواب ڈیوں جے تساں سچے ہماں۔

۱۹۶۔ کیا انہیں دے پیر بن جنہیں نال او ڈوں کیا انہیں
دے ہتھ ہن جنہیں نال او پکڑیندن کیا انہیں دیاں اکھیں
ہن جنہیں نال او ڈیدن کیا انہیں دے کن ہن جنہیں نال
او ڈدن۔ توں اکھ تساں اپٹے شریکیں کوں سبڈو تے میرے
خلاف تدبیر کرو تے میکوں اصلو تھی نہ ڈیو۔

۱۹۷۔ بے شک میڈا سبکتی او ہو اللہ عین کتاب لہاں تے
اونیک لوکیں کوں سبکتی بٹیندے۔

۱۹۸۔ تے جنہیں کوں تساں اونڈے سوا سبڈو دے عہ
تہا ڈی مدد دی طاقت نہیں رکھیندے تے نہ اپنی مدد کر
سگدن۔

۱۹۹۔ تے جے تساں انہیں کوں ہدایت دو سبڈو او نہ

فَلَمَّا أَتَاهُمَا صَالِحًا جَعَلَا لَهُ شُرَكَاءَ فِيمَا آتَاهُمَا
فَعَلَى اللَّهِ عَمَّا يُشْرِكُونَ ﴿۹۱﴾

أَيُشْرِكُونَ مَا لَا يَخْلُقُ شَيْئًا وَهُمْ يُخْلَقُونَ ﴿۹۲﴾

وَلَا يَسْتَطِيعُونَ هُمُ نَصْرَ أَوْلِيَ أَنْفُسِهِمْ يَنْصُرُونَ ﴿۹۳﴾

وَأَنْ تَدْعُوهُمْ إِلَى الْهُدَى لَا يَتَّبِعُكُمْ سَوَاءٌ عَلِيكُمْ
أَدْعَوْهُمْ أَمْ أَنْتُمْ صَادِقُونَ ﴿۹۴﴾

إِنَّ الَّذِينَ تَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ عِبَادٌ أَمْثَلُكُمْ
كَادُوهُمْ فَلْيَسْتَجِيبُوا لَكُمْ إِنَّكُمْ صَادِقُونَ ﴿۹۵﴾

الَّهُمَّ ارْجُلُ يَتَشَوْنَ بِهَا أَمْرُهُمْ أَيْدٍ يَبْطِشُونَ بِهَا
أَمْرُهُمْ أَعْيُنٌ يُبْصِرُونَ بِهَا أَمْرُهُمْ أَذَانٌ يَسْمَعُونَ
بِهَا قُلْ ادْعُوا شُرَكَاءَكُمْ كَيْدُونَ فَلَا تَنْظُرُونَ ﴿۹۶﴾

إِنَّ وَلِيَ اللَّهِ الَّذِي نَزَلَ الْكِتَابُ وَهُوَ يَتَوَلَّى
الصَّالِحِينَ ﴿۹۷﴾

وَالَّذِينَ تَدْعُونَ مِنْ دُونِهِ لَا يَسْتَطِيعُونَ نَصْرَكُمْ
وَلَا أَنْفُسَهُمْ يَنْصُرُونَ ﴿۹۸﴾

وَأَنْ تَدْعُوهُمْ إِلَى الْهُدَى لَا يَسْعَوْا وَتَرْكُهُمْ

يَنْظُرُونَ إِلَيْكَ وَهُمْ لَا يُبْصِرُونَ ﴿٦٦﴾

سٹینسن تے توں انہیں کوں بڑکھیں اوتیڈو ڈہدے پین
تے سچ اے ہے جو او ڈہدے نیں۔

خُذِ الْعَفْوَ وَأْمُرْ بِالْعُرْفِ وَأَعْرِضْ عَنِ الْجَاهِلِينَ ﴿٢٠﴾

۲۰۰۔ توں معاف کرتے نیکی دا حکم ڈرے تے جابلیں کینیں
منہ پھیر گھسن۔

وَإِنَّمَا يَنْزِعُكَ مِنَ الشَّيْطَانِ نَزْعٌ ۖ فَاسْتَعِذْ بِاللَّهِ ۖ إِنَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ ﴿٢٠﴾

۲۰۱۔ تے جے کڈاویں تیکوں شیطان کنیں تکلیف پہنچے تے
توں اللہ دے پناہ منگ بے شک او بہوں شرٹ والا تے
جائے والا۔

إِنَّ الَّذِينَ اتَّقَوْا إِذَا مَسَّهُمْ طَافٌ مِّنَ الشَّيْطَانِ
تَذَكَّرُوا فَإِذَا هُمْ مُبْصِرُونَ ﴿٣٢﴾

۲۰۲۔ بے شک جبر سے متقی ہن جیڑاں انہیں کوں کوئی خیال
شیطان ولواندے تے او ہو شیر تھی ویندن تے انہیں
دماں اکھیں کھل ویندن۔

وَإِخْوَانُهُمْ يَمُدُّوْنَهُمْ فِي الْغِيَةِ ثُمَّ لَا يَقْصِرُونَ ﴿٢٣﴾

۲۰۳۔ تے انہیں دے بھرا انہیں کول گمراہی دو گھلیندن تے
 ایندے وچ اصدو گھٹی نہیں کریندے۔

وَإِذْ أَلَمْتَ أَتْرَافَهُمْ بِآيَةٍ قَالُوا لَوْلَا اجْتَبَيْتُمَا هَؤُلَاءِ إِنَّمَا اسْتَفْعَاكَ يَهُودِيٌّ إِلَىٰ مِنْ رَبِّي هَذَا بَصَإُكُمْ مِنْ رَبِّكُمْ وَهَؤُلَاءِ وَرَحْمَةُ لِقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ ﴿٢٥﴾

۲۰۴۔ تے جے میڈو کوئی نشان نہ آوے تے آبدن تیں
اوٹکوں چھک کیوں نیں گدھا۔ توں اکھ میں صرف اوندی
بیرومی کریندال جیر ہی میڈو وحی تھیندی » میڈے رب
ولو اے تہا بڑے رب ولو دلیلاں ہن تے مومن قوم
کیتے ہدایت تے رحمت۔

وَإِذَا قُرِئَ الْقُرْآنُ فَاسْتَمِعُوا لَهُ وَأَنْصِتُوا لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ ﴿٢٤﴾

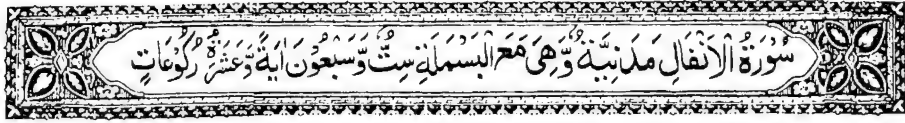
۲۰۵۔ تے جڈاں قرآن پڑھیا و نچے تے اونکوں سٹو
تے چپ رپا کرو تاں جو تہاڈے اتے رحم تھیوے۔

وَاذْكُرْ رَبَّكَ فِي نَفْسِكَ تَضَرُّعًا وَخِيفَةً وَدُونَ الْجَهْرِ
مِنَ الْقَوْلِ بِالْعُدُوِّ وَالْأَصَالِ وَلَا تَكُن مِّنَ الْغَافِلِينَ ﴿١٠﴾

۲۰۶۔ تے توں اپنے رب کوں یاد کرا اپنے دل وچ عاجزی
نال وی تے مک کے وی تے مٹھی آواز نال وی فجر تے شام
تے توں غافلں وچ نہ تھی۔

إِنَّ الَّذِينَ عِنْدَ رَبِّكَ لَا يَسْتَكْبِرُونَ عَنْ عِبَادَتِهِ
وَيَسْجُدُونَ لَهُ يَسْجُدُونَ السَّجْدَةَ

۲۰۷۔ بے شک جیڑھے تیلے رب دے نال مہن او
اونڈی عبادت کئیں وڈائی مئیں کریندے تے اونڈی تہیج
کریندن تے اونکوں سجدہ کریندن۔

سورة انفال مدنیء تے بسم اللہ نال ایندیاں ۷۶ آیات تے ۱۰ رکوعن۔

- بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ①
- ۱۔ شروع کریناں اللہ دے نال نال میرا بن منگے
ڈیوٹ والا تے ول ول ڈیوٹ والا۔
- ۲۔ اے رسول کو تیں کنیں مال غنیمت دے متعلق پچھن توں اگھ مال
غنیمت اللہ تے رسول واسطے ہن تساں اللہ نیں ڈرو
تے آپت وچ اصلاح کرو تے اللہ تے اوندے رسول دی
اطاعت کرو جے تساں مومن ہوئے۔
- ۳۔ بے شک مومن صرف اوہن جڈاں اللہ دا ذکر کیتا دیندے
انہیں دے ول ڈرو دیندن تے جڈاں انہیں تے اوندی
آیات پڑھیاں دیندن او انہیں دا ایمان دھیندن تے او
اپنے رب تے بھروسہ کریندن۔
- ۴۔ میرے نماز ٹھہا کے پڑھدن تے جوگساں انہیں
کوں ڈتے فرج کریندن اوندے وچو۔
- ۵۔ ایسے اصلی مومن ہن تے انہیں دے اپنے درجے
ہن انہیں دے رب کنیں بخشش تے عزت والارزق۔
- ۶۔ جیویں اللہ سیں تیکوں کڈھیا یا تیبڈے گھر کنیں سبھاں
نال تے مومنین دچو ہک ٹولہ ناپسند کریندا ہا۔
- ۷۔ حق دے ظاہر تھیوٹ دے بعد او تیبڈے نال بحث کریندن
ایویں بگدے جو او موت دو بھلیندے پین تے او ڈبڈے
کھڑن۔
- ۸۔ تے جڈاں اللہ سیں تہاڈے نال ڈو دچو ہک ٹولے
دا وعدہ کیتا ہوا تہاڈے واسطے ہے تے تساں چاہندے ہا دے
جو تہا کوں اولے میرا بغیر ہمتیا یریں دے ہے تے اللہ
- إِنَّمَا الْمُؤْمِنُونَ الَّذِينَ إِذَا ذُكِرَ اللَّهُ وَجِلَّتْ قُلُوبُهُمْ
وَإِذَا تُلِيَتْ عَلَيْهِمْ آيَاتُهُ زَادَتْهُمْ إِيمَانًا وَعَلَىٰ
رَبِّهِمْ يَتَوَكَّلُونَ ②
- الَّذِينَ يُقِيمُونَ الصَّلَاةَ وَمِمَّا رَزَقْنَاهُمْ يُنفِقُونَ ③
- أُولَٰئِكَ هُمُ الْمُؤْمِنُونَ حَقًّا لَهُمْ دَرَجَاتٌ عِنْدَ رَبِّهِمْ
وَمَغْفِرَةٌ وَرِزْقٌ كَرِيمٌ ④
- كَمَا أَخْرَجَكَ رَبُّكَ مِن بَيْتِكَ بِالْحَقِّ وَإِنَّ فَرِيقًا
مِّنَ الْمُؤْمِنِينَ لَكَاذِبُونَ ⑤
- يُبَادِلُونَكَ فِي الْحَقِّ بَعْدَ مَا تَبَيَّنَ كَأَنَّمَا يُسَاقُونَ
إِلَى الْمَوْتِ وَهُمْ يَنْظُرُونَ ⑥
- وَإِذْ يَدْعُكَ اللَّهُ إِحْدَى التَّائِبَتَيْنِ أَنَّهَا لَكُمْ وَ
تَوَدُّونَ أَنَّ غَيْرَ ذَاتِ الشَّوْكَةِ تَكُونُ لَكُمْ وَيُرِيدُ
اللَّهُ أَنْ يَتَّخِذَ الْحَقَّ بِحِلَّتِهِ وَيَقْطَعَ دَابِرَ الْكَافِرِينَ ⑦

چاہندا ہا جو اوصیٰ کوں اپنے ٹنکیں نال ثابت کرے
تے کافریں دیاں پاٹراں پٹ ڈلیوے۔

۹۔ حق کوں غالب کرے تے کوڑ کوں مٹا ڈلیوے بھانویں
محرم ایٹکوں ناپس نہ کرن۔

۱۰۔ جہاں آساں اپنے رب کنیں فریاد کیتی تے اوں تہاڑے
کیتے قبول کیتی (تے اکھیں ابے شک میں اسخے ہزاراں
فرشتیں نال تہاڑی مدد کرن والا ہاں جیرھے ہک پے
دے بعد اندن۔

۱۱۔ تے انیکوں اللہ سیسں تہاڑے کیتے محض خوش خبری
بٹایا تے تاں جو تہاڑے دل تسلی پڑن تے مدد محض
اللہ سیسں کنیں اندی ۷ بے شک اللہ سیسں غالب تے
سیا نا ۷۔

۱۲۔ جہاں تہاڑوں گسل آندی پی ہائی اوندے ولوا من تے
آرام دی خاطر تے بھڑکنیں پائی لہانسی تاں جو پاک کرے
اوندے نال تے پیریں کردنجے آساں کنیں شیطان دا گند
تے تہاڑے دلیں کوں مضبوط کرے تے تہاڑے پیر
اوندے نال جہانی رکھے۔

۱۳۔ جہاں تہاڑے رب فرشتیں دو وحی کیتی بے شک میں
تہاڑے نال آں آساں مومنین دے پیر جہانی رکھو۔ میں
کافریں دے دلیں وچ رعب سیساں تے آساں انہیں
دے گردنیں تے حملہ کرتے انہیں دا وڈھا وڈھا کپ سٹو۔

۱۴۔ اے ایں واسطے جو انہیں اللہ تے اوندے رسول
نال دشمنی کیتی۔ تے جیرھا اللہ تے اوندے رسول نال
دشمنی کرے بے شک اللہ سیسں سخت سزا ڈیوون والا ۷۔

۱۵۔ اے تہاڑے کیتے ہے آساں انیکوں چکھوتے بیشک
کافریں کیتے بھا دا عذاب۔

لِيُحِقَّ الْحَقَّ وَيُبْطِلَ الْبَاطِلَ وَلَوْ كَرِهَ الْمُجْرِمُونَ ①

إِذْ تَسْتَغِيثُونَ رَبَّكُمْ فَاسْتَجَبْ لَكُمْ إِنَّكُمْ مُدْكُمْ
بِأَلْفٍ مِنَ الْمَلَائِكَةِ مُرْدِفِينَ ②

وَمَا جَعَلَهُ اللَّهُ إِلَّا بُشْرَىٰ وَلِتَطْمَئِنَّ بِهِ قُلُوبُكُمْ
وَمَا الْقَصْدُ إِلَّا مِنَ عِنْدِ اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ عَزِيزٌ حَكِيمٌ ③

إِذْ يُخَوِّتُكُمُ النَّعَاسُ أَمْنَةً مِنْهُ وَيُنْزِلُ عَلَيْكُمْ مِنَ
السَّمَاءِ مَاءً لِّيَطْفَئَكُمْ بِهِ وَيُذْهِبَ عَنْكُمْ رِجْسَ الشَّيْطَانِ
وَلِيَرْبِطَ عَلَى قُلُوبِكُمْ وَيُثَبِّتَ بِهِ الْأَقْدَامَ ④

إِذْ يُوحِي رَبُّكَ إِلَى الْمَلَائِكَةِ أَنْ مَعَكُمْ فَتَيَاتُ الَّذِينَ
آمَنُوا سَالِقِي فِي قُلُوبِ الَّذِينَ كَفَرُوا الرِّعَابُ فَاضْرِبُوا
فَوْقَ الْأَعْنَاقِ وَاضْرِبُوا مِنْهُمْ كُلَّ بَنَانٍ ⑤

ذَٰلِكَ بِأَنَّهُمْ شَاقُوا اللَّهَ وَرَسُولَهُ ۚ وَمَنْ يُشَاقِقِ
اللَّهَ وَرَسُولَهُ فَإِنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ ⑥

ذَٰلِكُمْ مَذْذُوقُهُ وَأَنَّ لِلْكَافِرِينَ عَذَابَ النَّارِ ⑦

۱۶۔ اے ایمان والو جہاں تمہارا کافر ہے کون شکر دی صورت
وچ ملو تے انہیں کہیں کینڈ نہ پھرو۔

۱۷۔ تے جیرھا اول ڈینہ اپنی کینڈ پھریسی سوائے اونڈے
جو جنگ کیتے جا بد لینا چاہوے یا مومنین دے بے لشکر
دو ونجے او اللہ دا غضب گھن کے ولسی تے اونڈا ٹھکاڈ
دورخ تے لے بہوں بُرا ٹھکاڈ ۶۔

۱۸۔ تمہاں انہیں کول قتل نہیں کیتا تے اصل انہیں کول اللہ سیس
قتل کیتے تے تیں پھرنیں ماریا جہاں تیں پھرماریے
تے اصل اللہ سیس ماریے مومنین دے تے اللہ سیس ایندے
نال بہوں احسان کیتے بے شک اللہ سیس بہوں سٹن
والا تے جانٹن والا ۷۔

۱۹۔ اے تہاڈے کیتے ہے تے بے شک اللہ سیس کافرین
دی تدبیر کول کمزور کرن والا ۸۔

۲۰۔ جے تمہاں فتح منگدے ہاوے تے تہاڈو فتح آگئی ۹
تے جے تمہاں باز آؤ جو اے تہاڈے واسطے چیکا ۱۰
تے جے تمہاں ولا کرلیو تے اسان سزا ڈلیو تے تہاڈا
جھہ تہاکوں اصلو کچھ وی فائدہ نہ ڈلیس۔ بحالوئیں او
بہوں وی ہووے تے بے شک اللہ سیس مومنین دے
نال۔

۲۱۔ اے مومنو! اللہ تے اونڈے رسول دی فرمانبرداری
کرو تے اوں کہیں منہ نہ پھرو تے تمہاں سٹدے کھڑے ۱۱
۲۲۔ تے انہیں آلی کار نہ تھیو و جنہیں آکھئے اسان سٹے
تے او سٹدے نیس۔

۲۳۔ تے اللہ دے نزدیک اولوک ڈگرین کہیں دی بڑن
پوڑے تے گوئگے بن تے عقل نہیں کریں دے۔

۲۴۔ تے جے اللہ سیس انہیں وچ کوئی چیکا بی ڈیکھے یا

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِذَا لَقِيتُمُ الَّذِينَ كَفَرُوا زَحَفًا
فَلَا تُولُوهُمْ الْأَدْبَارَ ⑥

وَمَنْ يُولِهِمْ يُؤَمِّدْ دُبْرًا إِلَّا مَتَحَرِّفًا لِّقِتَالٍ أَوْ
مُتَحَيِّرًا إِلَى فِتْنَةٍ فَقَدْ بَاءَ بِغَضَبٍ مِّنَ اللَّهِ وَمَأْوَاهُ
جَهَنَّمُ وَبِئْسَ الْمَصِيرُ ⑦

فَلَمْ تَقْتُلُوهُمْ وَلَكِنَّ اللَّهَ قَتَلَهُمْ وَمَا رَمَيْتُمْ إِذْ
رَمَيْتُمْ وَلَكِنَّ اللَّهَ رَمَىٰ وَلَئِن لَّا لِلْمُؤْمِنِينَ مِنْهُ
بَلَاءٌ حَسَنًا إِنَّ اللَّهَ سَمِيعٌ عَلِيمٌ ⑧

ذَلِكُمْ وَأَنَّ اللَّهَ مُوهِنٌ كَيْدَ الْكَافِرِينَ ⑨

إِنْ تَسْتَفْتِحُوا فَقَدْ جَاءَكُمُ الْفَتْحُ وَإِنْ تَنْتَهُوا فَهُوَ
خَيْرٌ لَّكُمْ وَإِنْ تَعُودُوا نَعُدْ وَلَنْ تُغْنِيَ عَنْكُمْ فِئَتُكُمْ
شَيْئًا وَلَوْ كَثُرَتْ وَأَنَّ اللَّهَ مَعَ الْمُؤْمِنِينَ ⑩

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اطِيعُوا اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَلَا تُولُوا
عَنَاءَ وَأَنْتُمْ تَسْعَوْنَ ⑪

وَلَا تَكُونُوا كَالَّذِينَ قَالُوا سَمِعْنَا وَهُمْ لَا يَسْمَعُونَ ⑫

إِنَّ شَرَّ الدِّينِ عِنْدَ اللَّهِ الصُّمُّ الْبُكْمُ الَّذِينَ
لَا يَعْقِلُونَ ⑬

وَلَوْ عَلِمَ اللَّهُ فِيهِمْ خَيْرًا لَّأَسْمَعَهُمْ وَلَوْ أَسْمَعَهُمْ

لَتَوَلَّوْا وَهُمْ مَعْرُضُونَ ﴿۱۶﴾

تے انہیں کول (قرآن) سٹاوے ہاتے جے انہیں کول
سٹاوے ہاتے ول وی او انکار کرن ہاتے منہ پھر گھنن ہا
۲۵۔ اے مومنو اللہ تے اوندے رسول دی گال سٹو جڈاں
او تہا کول جیندا کرن کیے سڈے تے جاں گھنوبے شک
اللہ سیس آدمی تے اوندے دل وچ حائل تھی ویندے
تے بے شک او اوندو کھٹے کیے ولین۔

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اسْتَجِيبُوا لِلَّهِ وَلِلرَّسُولِ إِذَا
دَعَاكُمْ لِمَا يُحْيِيكُمْ وَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ يَحُولُ بَيْنَ
الْمَرَّةِ وَالْمَرَّةِ وَأَنَّهُ إِلَيْهِ تَحْشُرُونَ ﴿۱۷﴾

۲۶۔ تے تساں فتنہ کنیں پجو جیرا صرف خاص کر ظالمیں
کول نہ پھنسی تے جاں گھنوبے شک اللہ سیس ڈاڈھا
عذاب ڈیون والا۔

وَاتَّقُوا فِتْنَةً لَا تُصِيبَنَّ الَّذِينَ ظَلَمُوا مِنْكُمْ
خَاصَّةً وَعَلَمُوا أَنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ ﴿۱۸﴾

۲۷۔ تے یاد کرو جڈاں تساں تھوڑے ہاوے تے زمین
وچ کمزور سمجھے ویندے ہاوے تساں ڈر دے ہاوے
جو لوک تہا کول جھٹی نہ مار گھنن اوں تہا کول پناہ ڈتی تے
اپنی مدد نال تہا ڈی تائید کیتی تے تہا کول رزق ڈتے
سی پاک چیزیں داتاں جو تساں شکر کرو۔

وَإِذْ كُنْتُمْ لَئِنْ كُنْتُمْ تُحِبُّونَ الْآرْضَ
تُحِبُّونَ أَنْ يَتَخَطَّفَكُمُ النَّاسُ فَآوَاكُمْ وَأَيَّدَكُمْ
بِنَصْرِهِ وَرَفَعَكُمْ مِنَ ظِلْمَاتِهِ لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ ﴿۱۹﴾

۲۸۔ اے ایمان والو اللہ تے اوندے رسول نال
خیانت نہ کرو تے نہ اپنے امانتس وچ خیانت کرو
تساں جانڈے۔

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَخُونُوا اللَّهَ وَالرَّسُولَ وَتَخُونُوا
أَنْفُسَكُمْ وَأَنْتُمْ تَعْلَمُونَ ﴿۲۰﴾

۲۹۔ تے جاں گھنوبے شک تہا ڈے اموال تے تہا ڈے
بال آزمائش ہن تے بے شک اللہ سیس کنیں
بہوں ڈاڈھا۔

وَاعْلَمُوا أَنَّمَا أَمْوَالُكُمْ وَأَوْلَادُكُمْ فِتْنَةٌ وَأَنَّ
اللَّهَ عِنْدَهُ أَجْرٌ عَظِيمٌ ﴿۲۱﴾

۳۰۔ اے مومنو جے تساں اللہ کنیں ڈرو تے او تہا ڈے
کیے سچ تے کوڑ کول نکھیڑ ڈیسی تے تساں کنیں تہا ڈیل
برائیاں دور کر ڈیسی تے تہا کول بخش ڈیسی بے شک
اللہ سیس وڈے فضل والا۔

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِنْ تَتَّقُوا اللَّهَ يَجْعَلْ لَكُمْ
فُرْقَانًا وَيُكَفِّرْ عَنْكُمْ سَيِّئَاتِكُمْ وَيَغْفِرْ لَكُمْ وَاللَّهُ
دُو الْفَضْلِ الْعَظِيمِ ﴿۲۲﴾

۳۱۔ تے جڈاں کافر تہا ڈے خلاف تدبیرال کریندے پئے ہن
تاں جو تیکوں قید کر ڈیون یا تیکوں قتل کر ڈیون یا تیکوں

وَإِذْ يَنْكُرُ بِكَ الَّذِينَ كَفَرُوا لِيُثْبِتُوكَ أَوْ يَقْتُلُوكَ أَوْ
يُخْرِجُوكَ وَيَنْكُرُونَ وَيَكْفُرُونَ وَاللَّهُ خَبِيرٌ

النَّكِرِينَ ۝

کڑھ ڈیون۔ تے او تدبیر کریندے پئے ہن تے اللہ دی تدبیر کریندا پیا ہاتے اللہ سیس بہوں چنگا تدبیر کرن والا ۳۲۔ تے جڈاں انہیں تے سالوی آیات پڑھیاں دیندن تے آہن اسان سن گدھے جے اسان چاہوں ہاتے ایجو جیہاں کلام اسان دی اکھ سبگدے ہا سے اے صرف پہلے لوکس دیاں کہانیاں ہن۔

۳۳۔ تے جڈاں انہیں آکھیا اے اللہ جے اے حق تے تیلے ولوء تے توں ساڈے اتے پتھر وسا آسمان کنیں یا ساکوں بڑکھ ڈیون والا عذاب ڈے۔

۳۴۔ تے اللہ سیس انہیں کول کیوں عذاب ڈیوے ہا جے تیں توں انہیں وچ ہاویں تے اللہ سیس انہیں کول عذاب ڈیون والا جے او بخشش منگدے پئے ہون۔ ۳۵۔ اے کیویں قہی سبگدے جو اللہ سیس انہیں کول عذاب نہ ڈیوے ایں حال وچ جو او مسجد حرام کنیں رکیندن تے نہ او ایندے متولی ہن او دے متولی تے صرف متقی ان تے اصل وچ بہوں سارے لوک نہیں چاڈے۔

۳۶۔ تے انہیں دی نماز خانہ کعبہ دے نزدیک سوائے تائیں تے سیس دے کھ نہیں تے تساں عذاب چکھو کیوں جو تساں انکار کریندے ہاوے۔

۳۷۔ بے شک کافر اپنے مال خرچیندن تاں جو اللہ دی راہ کنیں روکن او خرچیندے رہ ولین دل اے انہیں کیتے حسرت دی وجہ بن ولین دل اے ہر بیج ولین تے جہنم انکار کیتے او جہنم دو کھٹے کیتے ولین۔

۳۸۔ تاں جو اللہ گندے کول چنگے کنیں نکیر ڈیوے تے کھ گندیں کول نہیں تے سٹ ڈیوے تے انہیں کول

وَإِذَا تَنَالَىٰ عَلَيْهِمْ آيَاتُنَا قَالُوا قَدْ سَبَعْنَا لَؤُنُسًا ۖ لَئِنَّا مُلْقَاوْنَ ۚ هَٰذَا إِلَّا مَسَاطِيرُ الْأَوَّلِينَ ۝

وَإِذَا قَالُوا اللَّهُمَّ إِن كَانَ هَٰذَا هُوَ الْحَقُّ مِن عِنْدِكَ فَامْطُرْ عَلَيْنَا مِجْرَارًا ۚ مِنَ السَّمَاءِ أَوْ آتِنَا بِعَذَابٍ ۙ أَلِيمٍ ۝

وَمَا كَانَ اللَّهُ لِيُعَذِّبَهُمْ وَأَنْتَ فِيهِمْ وَمَا كَانَ اللَّهُ مُعَذِّبَهُمْ وَهُمْ يَسْتَغْفِرُونَ ۝

وَمَا لَهُمْ آلَافٌ يَّعِزُّ بِهِمُ اللَّهُ وَهُمْ يَصُدُّونَ عَنِ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ وَمَا كَانُوا أَوْلِيَاءَهُ ۚ إِن أَوْلِيَآؤُهُ إِلَّا الْمُتَّقُونَ وَلَكِنَّ أَكْثَرَهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ۝

وَمَا كَانَ صَلَاتُهُمْ عِنْدَ الْبَيْتِ إِلَّا مُكَافَؤُا تَصَدِيقًا ۚ فَلَوْ قُتِلُوا عَنِ الْعَذَابِ بِمَا كُنْتُمْ تَكْفُرُونَ ۝

إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا يُنْفِقُونَ أَمْوَالَهُمْ لِيَصُدَّوْا عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ فَسَيُنفِقُونَهَا ثُمَّ تَكُونُ عَلَيْهِمْ حَسَمَةً ثُمَّ يُغْلَبُونَ وَالَّذِينَ كَفَرُوا إِلَىٰ جَهَنَّمَ يُخْشَرُونَ ۝

لِيَمِيزَ اللَّهُ الْخَبِيثَ مِنَ الطَّيِّبِ وَيَجْعَلَ الْخَبِيثَ بَعْضَهُ عَلَىٰ بَعْضٍ فَيَرْكُمَهُ جَمِيعًا فَيَجْعَلُهُ فِي جَهَنَّمَ

أُولَئِكَ هُمُ الْخَاسِرُونَ ﴿٦٠﴾

۶۰۔ دھانک بنا ڈیوے دل اوں دھانک کوں دوزخ وچ

سٹ ڈیوے۔ ایسے لوک گھانا پاوٹن والین۔

قُلْ لِلَّذِينَ كَفَرُوا إِنْ يَنْتَهُوا يُغْفَرْ لَهُمْ مَا قَدْ سَلَفَ وَإِنْ يَعُودُوا فَقَدْ مَضَتْ سُنَّتُ الْأَوَّلِينَ ﴿٦١﴾

۶۱۔ توں آکھ کافرین کوں جے او باز آونجن تے انہیں

دے اوگناہ معاف کرڈتے ولین جیرے انہیں پہلے

کیتن تے جے او دلا شرارت کرلین تے پچھیں پھلین دی

سنت گذر چکی۔

وَقَاتِلُوهُمْ حَتَّى لَا تَكُونَ فِتْنَةً وَيَكُونَ الدِّينُ

۴۰۔ تے تساں انہیں نال جنگ کرو او تیں جو فتنہ باقی نہ

رہوے تے دین سارا اللہ دا تھی دجے تے جے او باز آونجن

تے بے شک اللہ سیس ہو او کریندن اونکوں ڈہدا

کھڑے۔

كُلَّهُ لِلَّهِ فَإِنْ أُنتَهَوْا وَإِنِ اللَّهُ بِمَا يَعْمَلُونَ بَصِيرٌ ﴿٦٢﴾

۴۱۔ تے جے او دلا شرارت کرن تے چاٹ گھنوبے شک

اللہ سیس تہا ڈا مولا کینجا چنگا مولیٰ تے کینجا چنگا

امدادی۔

وَإِنْ تَوَلَّوْا فَأَعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ مَوْلَكُمْ نِعْمَ الْمَوْلَىٰ

وَنِعْمَ النَّصِيرُ ﴿٦٣﴾

۴۲۔ تے تساں چاٹ گھنوبے شک تہا کوں جو کچھ

غنیمت وچ ملے تے بے شک اللہ دا تے رسول دا

تے کوہر دے سکین دا تے میتیں دا تے مسکین دا تے

مسافریں دا پنجواں حصہ جے تساں اللہ تے ایمان ایندے

تے جو اسان لہائے اپنے بندے تے اوں ڈینہہ جڈاں

سچ تے کوڑ دا نکھڑا تھے جیرے ڈینہہ ڈوہیں لشکر آئے

سامنے تھین تے اللہ سیس ہر چیز تے قادر۔

وَاعْلَمُوا أَنَّا غَنِمْتُمْ مِنْ شَيْءٍ فَإِنَّ لِلَّهِ خُصَّةً

وَاللَّسُّوْلَ وَلِذِي الْقُرْبَىٰ وَالْيَتَامَىٰ وَالْمَسْكِيْنِ

وَابْنِ السَّبِيلِ إِنْ كُنْتُمْ آمَنْتُمْ بِاللَّهِ وَمَا أَرْسَلْنَا

عَلَىٰ عَبْدِنَا يَوْمَ الْفُرْقَانِ يَوْمَ التَّلَاقِ الْجَمْعَيْنِ وَاللَّهُ

عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿٦٤﴾

۴۳۔ جڈاں تساں اور صلی کندھی تے ہاوے تے او

پرلی کندھی تے بن تے قافلہ تہا ڈے تلویں پاسے ہا جے تساں

انہیں نال دعدہ دی کریندے تے تساں میعاد وچ

اختلاف کریندے اصل لے سہے جو اللہ اوں گال کوں

پورا کرڈتے جیری گال دا او فیملہ کر مچکيا ہاتے تساں جو جیہا

دلیل نال ہلاک تھیندے اوں کوں ہلاک کرے تے

لَا تُنْتُمْ بِالْعُدْوَةِ الدُّنْيَا وَهُمْ بِالْعُدْوَةِ

الْقُصْوَىٰ وَالْكَأْبُ أَسْفَلَ مِنْكُمْ وَلَا تَوْاعَدْتُمْ

لَا تَخْتَلَفْتُمْ فِي الْمِيعَاتِ وَلَكِنْ لِيَقْضِيَ اللَّهُ

أَمْرًا كَانَ مَفْعُولًا لِيَهْلِكَ مَنْ هَلَكَ عَنْ بَيِّنَةٍ

وَيَحْيَىٰ مَنْ حَيَّ عَنْ بَيِّنَةٍ ذَلِكَ اللَّهُ

لَسَنِيْعٌ عَلِيمٌ ﴿٦٥﴾

جیرھا دلیل نال جیندا تھیندے اونکوں جیندا کرے
تے بے شک اللہ سیس بہوں سُنن والا تے جانن

والاء۔

۴۳۔ تے جڈاں اللہ سیس انہیں کوں خواب وچ تہا کوں
تھوڑا کر کے ڈکھائے جے او تہا کوں بہوں کر کے ڈکھلیندا
تے تہاں بیلے پئے وچو ہاتے ایں معاملے وچ تنازعہ
کرو ہا اصل اللہ سیس تہا کوں پچائے تے او بے شک
بہوں جانن والاء ولس دی گالیں کوں۔

۴۵۔ تے انہیں کوں جنگ دے وقت تہا ڈی نظریں
وچ تھوڑا کر کے ڈکھلیندا پیا ہا تے تہا کوں انہیں دی
نظریں وچ تھوڑا تاں جو او گال پوری کرے جیندا اول
فیصلہ کیا ہا تے سارے معاملے اللہ سیس دو ولانے
ولیں۔

۴۶۔ اے مومنو! جڈاں تہاں کہیں لشکر دے سامنے
تھیوو تے اپٹے پیر جمائی رہو تے اللہ کوں بہوں
یاد کرو تاں جو تہاں کامیاب تھیوو۔

۴۷۔ تے اللہ تے اوندے رسول دی اطاعت کرو
تے تنازعہ نہ کرو نہ تاں بیلے پئے ولسو تے تہا ڈا
رعب ختم تھی ولسی تے صبر کرو بے شک اللہ سیس
صبر کرن والیں دے نال۔

۴۸۔ تے انہیں لوکیں آلی کار نہ تھیوو جیرھے اپٹے گھریں
چو ٹکدن کیڑے تے لوکیں کوں ڈکھاوٹ کیتے تے اللہ
دے رستے کنیں رکنیدن تے اللہ سیس جو او کریندن
او تباہ کرن والاء۔

۴۹۔ تے جڈاں شیطان انہیں کوں عمل سوٹھے کر کے
ڈکھائے تے آکھیں راج کوئی دی لوکیں وچو تہا بے اتے

إِذْ يُرِيكُمُ اللَّهُ فِي مَنَايِكٍ قَلِيلًا وَكَثِيرًا لَّهُمْ
كَثِيرًا لِّفَسْلِهِمْ وَلَسْتُمْ فِي الْأَمْرِ وَلَئِنْ اللَّهُ سَأَلَ
إِنَّهُ عَلَيْهِمْ بَدَايَاتِ الصُّدُورِ ۝

وَإِذْ يُرِيكُمُ اللَّهُ إِذَا الْفَتْحُ فِي أَعْيُنِكُمْ قَلِيلًا وَ
يُقَلِّكُمُ فِي أَعْيُنِهِمْ لِيَقْضَى اللَّهُ أَمْرًا كَانَ مَفْعُولًا
وَلِلَّهِ اللَّهُ تَرْجِعُ الْأُمُورُ ۝

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِذَا قُيِّمَتْ فَتْنَةٌ قَائِمَتْ وَأَذْكُرُوا
اللَّهُ كَثِيرًا لَّعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ ۝

وَاطِيعُوا اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَلَا تَنَازَعُوا فَتَفْشَلُوا وَتَذْهَبَ
رِيحُكُمْ وَاصْبِرُوا إِنَّ اللَّهَ مَعَ الصَّابِرِينَ ۝

وَلَا تَكُونُوا كَالَّذِينَ خَرَجُوا مِنْ دِيَارِهِمْ يَنْهَوْنَ
رِجَاءَ النَّاسِ وَيَصُدُّونَ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ وَاللَّهُ
بِمَا يَعْمَلُونَ عَمِيمٌ ۝

وَإِذْ زَيَّنَ لَهُمُ الشَّيْطَانُ أَعْمَالَهُمْ وَقَالَ لَا غَالِبَ
لَكُمْ الْيَوْمَ مِنَ النَّاسِ وَإِنِّي جَارٌ لَّكُمْ فَلَمَّا تَرَأَتِ

الْفِتْنِ نَكْصَ عَلَى عَقِبَيْهِ وَقَالَ إِنِّي بَرِيءٌ مِّنْكُمْ
إِنِّي أَدْرِي مَا لَا تَدْرُونَ إِنِّي أَخَافُ اللَّهَ وَاللَّهُ شَدِيدُ
الْعِقَابِ ۝

۝

غالب نہیں تھی بلکہ تھے میں تہاڑا امدادی آں تے جڈاں
ڈوہیں لشکر آئے سائے تھیں او اپٹیں کھیں تے پھریا
گئے تے آکھیں بے شک میں تساں کنیں۔ بیزار آں
بے شک میں او ڈہلا پیاں جو تساں نوے ڈہرے پئے
میں اللہ کنیں ڈرداں تے اللہ سیئ سخت عذاب ڈیوں
والا ۷۔

إِذْ يَقُولُ الْمُنَافِقُونَ وَالَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ مَّرَضٌ غَرَّ
هُوَآءٌ دِينُهُمْ وَمَن يَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ فَإِنَّ اللَّهَ غَنِيٌّ
حَكِيمٌ ۝

۵۰۔ جڈاں منافق تے اولوک جنہیں دے دلیں وچ
بیماری آکھے جو انہیں دے دین انہیں کوں غرہ کر
ڈتے۔ تے حیرا اللہ تے بھروسہ کرے تے بے شک
اللہ سیئ غالب تے بہوں سیانہ ۷۔

وَلَوْ تَرَىٰ إِذْ يَتَوَكَّلُ الَّذِينَ كَفَرُوا لَلْمَلَكَةِ يُضْرِبُونَ
وُجُوهَهُمْ وَادْبَارَهُمْ وَذُوقُوا عَذَابَ الْحَرِيقِ ۝

۵۱۔ تے جے توں ڈیکھ گھنیں جڈاں فرشتے کافریں
دی جان کٹھیندن او انہیں دے منہ تے کٹڈیں تے ٹاں
مریندن تے آبدن تساں چکھو ساڑن والا عذاب۔

ذَٰلِكَ بِمَا قَدَّمْت أَيْدِيكُمْ وَأَنَّ اللَّهَ لَيْسَ بِظَلَّامٍ
لِّلْعَالَمِينَ ۝

۵۲۔ اے ایں واسطے ہے جو تہاڑے جتیں کیتے تے
بے شک اللہ سیئ اپنے بندیں تے اصلو ظلم نہیں
کریندا۔

كَذَٰبٌ إِلٰهِي فِرْعَوْنُ وَالَّذِينَ مِّنْ قَبْلِهِمْ كَفَرُوا
بِآيَاتِ اللَّهِ فَآخَذَهُمُ اللَّهُ بِذُنُوبِهِمْ إِنَّ اللَّهَ
قَوِيٌّ شَدِيدُ الْعِقَابِ ۝

۵۳۔ فرعون دی قوم دے تے اوں کنیں پہلے لوکیں دے
عذاب آلی کار انہیں دی اللہ دی آیات دا انکار کیتا ہا
تے اللہ سیئ انہیں کوں پکڑیا انہیں دے گناہیں دی
وجہ نال بے شک اللہ سیئ طاقتور تے ڈاڈھی سزا
ڈیوں والا ۷۔

ذَٰلِكَ بِأَنَّ اللَّهَ لَمْ يَكُ مُغَيِّرًا نِّعْمَةً أَنعَمَهَا عَلَىٰ قَوْمٍ
حَتَّىٰ يَغْيِرُوا مَا يَأْتِيهِمْ وَأَنَّ اللَّهَ سَمِيعٌ عَلِيمٌ ۝

۵۴۔ اے ایں واسطے جو بے شک اللہ سیئ کیں نعمت
کوں تبدیل نہیں کریندا جیرھی اوں کہیں قوم تے کیتی
ہوے جے تیں او اپنے آپ کوں نہ بدلن تے بے شک
اللہ سیئ بہوں سنن والا تے چاٹن والا ۷۔

كَذَٰبٌ إِلٰهِي فِرْعَوْنُ وَالَّذِينَ مِّنْ قَبْلِهِمْ كَذَّبُوا

۵۵۔ آل فرعون تے اوں کنیں پہلے لوکیں آلی کار انہیں اپنے

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَتَّبِعُوا هَذِهِ السُّبُلَ الَّتِي كَفَرُوا بِهَا لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ ۝۵۴

رب دی آیات کوں جھٹلایا باتے اساں انہیں کوں
انہیں دے گناہیں دی وجہ نال ہلاک کیتا باتے آل
فرعون کوں اسل عرق کیتا باتے لے سارے ظالم ہن۔
۵۶۔ بے شک اللہ دے نزدیک کافر بڑھگئیں کنیں
وی بدترن تے او ایمان نیں ایندے۔

إِنَّ شَرَّ الدَّوَابِّ عِنْدَ اللَّهِ الَّذِينَ كَفَرُوا فَهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ ۝۵۵

۵۷۔ او لوک جنہیں نال تیں وعدہ کیتے ول او اپنا وعدہ
تروڑنیدن ہر پھیرے تے او بڑے دے نیں۔
۵۸۔ پچھیں توں جڈاں جنگ و جج انہیں کوں قابو کر گئیں
تے حیرا لشکر انہیں کنیں پچھو اوں کوں دی درکا بڑے
تاں جو اولیعت پکڑن۔

الَّذِينَ عَاهَدُوا مِنْهُمْ ثُمَّ يَنْقُضُونَ عَهْدَهُمْ فِي كُلِّ مِرَّةٍ وَهُمْ لَا يَتَّقُونَ ۝۵۶

۵۹۔ تے جے تیکوں کہیں قوم کنیں وعدہ تروڑن دا بڑ
بھوسے تے توں دی اوں وعدہ تروڑ بڑے بے شک
اللہ سئیں وعدہ تروڑن والیں کوں پسند نیں کریندا۔
۶۰۔ تے کافر لے خیال نہ کرن جو او اگو ودھ ولسن
بے شک او برائیں سبگدے۔

فَأَمَّا تَثَقُّفَهُمْ فِي الْحَرْبِ فَشَرَّدَبَهُمْ مَنْ خَلَقَهُمْ لَعَلَّهُمْ يَذَّكَّرُونَ ۝۵۷

۶۱۔ تے تساں جتنا کر سبگدے اپنی طاقت جمع کرو
سرحدیں تے چھاوٹیاں بٹاکے تے انہیں نال تساں اللہ
تے اپٹے دشمنیں کوں تے انہیں کوں جیرے انہیں دے
علاوہ ہن جنہیں کوں تساں چاڈے نوہے ڈریندے اللہ
انہیں کوں چاڈے تے اللہ دے رستے وچ تساں جو
کچھ وی خرچ کریندے اوں پورا بدلہ تہا کوں بٹا ویسی
تے تہا بڑے اتے ظلم نہ کیتا ویسی۔

وَأَمَّا تَخَأُّفُكَ مِنْ قَوْمٍ خِيفَاكَ فَأُنَبِّدُ إِلَيْهِمْ عَلَىٰ سَوَاءٍ ۚ إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ الْخَائِبِينَ ۝۵۸

۶۲۔ تے جے او صلح تے تیار تھیون تے توں وی تیار
تھی اللہ تے بھروسہ رکھ بے شک او بہوں سٹن
والا تے چاٹن والا۔

وَلَا يَحْسَبَنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا سَبَقُوا ۚ إِنَّهُمْ لَا يُعْجِزُونَ ۝۵۹

۶۳۔ تے جے تیکوں دوکھا ڈیوٹ دا ارادہ کرن تے بیشک

وَأَعِذُوا لَهُمْ مِمَّا اسْتَطَعْتُمْ مِنْ قُوَّةٍ وَمِنْ رِبَاطِ الْخَيْلِ تُرْهِبُونَ بِهِ عَدُوَّ اللَّهِ وَعَدُوَّكُمْ وَآخَرِينَ مِنْ دُونِهِمْ لَا تَعْلَمُونَهُمُ اللَّهُ يَعْلَمُهُمْ ۚ وَمِمَّا تُنْفِقُوا مِنْ شَيْءٍ فِي سَبِيلِ اللَّهِ يُوَفِّ إِلَيْكُمْ وَأَنْتُمْ لَا تُظْلَمُونَ ۝۶۰

وَأَنْ جَاءُوا لِلْسَّلَامِ فَأَجْزَلْ لَهَا وَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ ۚ إِنَّهُ هُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ۝۶۱

وَأَنْ يُرِيدُوا أَنْ يَخْدَعُوكَ فَإِنْ حَسِبَكَ اللَّهُ هَٰؤُلَاءِ

الَّذِي آتَاكَ بِضُرٍّ وَيَا الْمُؤْمِنِينَ ۝

اللہ سب سے تیز دیکھ رہا ہے اور ہر عین اپنی مدد نال
تے مومنین نال تیکوں مضبوط کیا ۔

وَأَلْفَ بَيْنَ قُلُوبِهِمْ لَوْ أَنفَقْتَ مَا فِي الْأَرْضِ جَمِيعًا
مَا أَلْفَ بَيْنَ قُلُوبِهِمْ وَلَكِنَّ اللَّهَ أَلْفَ بَيْنَهُمْ إِنَّهُ
عَزِيزٌ حَكِيمٌ ۝

۶۴۔ تے انہیں دے دلیں کوں ملائی جے توں او سب
کچھ جو زمین وچ خرچ کریں باول وی توں انہیں دے
دلیں وچ محبت پیدا نہ کر سگیں ہا تے بے شک اللہ سب
انہیں دے دلیں کوں ملائے تے او بہوں غالب تے
بہوں سیانہ ۔

يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ حَسْبُكَ اللَّهُ وَمَنِ اتَّبَعَكَ مِنَ
الْمُؤْمِنِينَ ۝

۶۵۔ اے نبی ! اللہ تے تیری پیروی کرن والے
مومن تیرے کیتے کافی بن ۔

يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ خُذْ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ عَلَى الْقِتَالِ إِنْ يَكُنْ
مِنْكُمْ عَشْرُونَ صَبِرُوا مَا تَلْبَسُونَ وَإِنْ
يَكُنْ مِنْكُمْ مِائَةٌ يَغْلِبُوا آلَ الْكَافِرِ الَّذِينَ كَفَرُوا
بِأَنَّهُمْ قَوْمٌ لَا يَفْقَهُونَ ۝

۶۶۔ اے نبی توں مومنین کوں دلا ولا جنگ کیتے آدہ
جے تہاڑے وچ ۲۰ صبر کرن والے ہوں تے او
ڈو سوتے غالب آویں تے جے تہاڑے وچ سو
ہوں تے او غالب آویں ہزار کافریں تیں اس واسطے جو
او لوک سمجھدے نیں ۔

إِنَّ خِفَ اللَّهُ عَنْكُمْ وَعَلِمَ أَنَّ فِيكُمْ ضَعْفًا فَإِنْ
يَكُنْ مِنْكُمْ مِائَةٌ صَابِرَةٌ يَغْلِبُوا مِائَتَيْنِ وَإِنْ يَكُنْ مِنْكُمْ
أَلْفٌ يَغْلِبُوا أَلْفَيْنِ بِإِذْنِ اللَّهِ وَاللَّهُ مَعَ الصَّابِرِينَ ۝

۶۷۔ ہٹ اللہ سب اس بوجھ وچ کمی کر رہی تے اوکوں
پتہ جو تہاڑے وچ کمزوری ہٹ جے تہاڑے
وچ سو صبر کرن والے ہوں تے ڈو سوتے غالب
آویں ۔ تے جے تہاڑے وچ ہزار ہوں تے او ڈو
ہزار تے غالب آویں اللہ دے حکم نال تے اللہ سب
صبر کرن والیں دے نال ۔

مَا كَانَ لِنَبِيٍّ أَنْ يَكُونَ لَهُ أَسْرَى خَلَّ يَتَخَنَ فِي
الْأَرْضِ تُرِيدُونَ عَرَصَ النَّبَاةِ وَاللَّهُ يُرِيدُ الْآخِرَةَ
وَاللَّهُ عَزِيزٌ حَكِيمٌ ۝

۶۸۔ نبی دی اسے شان نیں جو اونڈے قیدی بن جے
تیں او زمین وچ خون نہ دباوے تساں دنیا دال
چاہندے تے اللہ آخرت چاہندے تے اللہ غالب
تے بہوں سیانہ ۔

لَوْلَا كِتَابٌ مِنَ اللَّهِ سَبَقَ لَنَسَكَّرْنَا فِيهَا أَخَذْتُمْ
عَذَابًا عَظِيمًا ۝

۶۹۔ جے اللہ دا فیصلہ گذر نہ چکیا ہونے ہا تے جو تساں
قدیر گدھے اونڈا تہا کوں وڈا عذاب پکڑے ہا ۔

۴۰۔ ہن تساں کھاؤ جیرما تہا کول مال غنیمت ملے حلال تے پاک تے اللہ دا تقویٰ اختیار کرو بے شک اللہ سیس بہوں بخش والا تے بہوں مہربان۔

۴۱۔ لے نبی جیرھے تہا بڑے بھتیس وچ قیدی ہن انہیں کول آکھ جے اللہ سیس تہا بڑے دلیں وچ بھلائی بڑھی تے جو تساں کنیں گدھا گئے اوں کنیں چنگا تہا کول بڑیسی تے تہا کول بخش بڑیسی۔ تے اللہ سیس بہوں بخش والا تے بہوں مہربان۔

۴۲۔ تے جے اوتیڈے نال وعدہ تروٹن دا ارادہ کرن تے ایں کنیں پہلے او اللہ نال وی خیانت کر چکیں تے اوں انہیں کول تہا بڑے قبضے وچ کر ڈتے تے اللہ سیس بہوں جائز والا تے سیانا۔

۴۳۔ بے شک مومن تے جنہیں ہجرت کیتی تے پٹے اموال تے جانیں نال اللہ دے رستے وچ جہاد کیتے تے جنہیں پناہ دتی تے امداد کیتی لے لوک ہک بڈو جھے دے سبگتی ان تے جیرھے ایمان گھن آئن تے انہیں ہجرت نیں کیتی تیڈا انہیں دی سنگت نال کوئی وی تعلق نیں جے تیں او ہجرت نہ کرن تے جے او دین دے ملے وچ تیں کنیں مدد ممکن تے امداد تیڈا فرض سوائے اوں قوم دے خلاف جینے نال تیڈا مابدہ تے اللہ جو تساں کریندے بڈو کھڑے

۴۴۔ تے کافر بعض بعض دے سبگتی ان جے تساں ایویں نہ کریو تے زمین وچ فتنے بہوں وڈا گھیر پیدا تھی ویسی۔

۴۵۔ تے جیرھے مومن تے انہیں ہجرت کیتی تے اللہ دے رستے وچ جہاد کیتے تے جنہیں پناہ دتی تے

فَكُلُوا مِمَّا غَنِمْتُمْ حَلَالًا طَيِّبًا ۚ وَاتَّقُوا اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿٤٠﴾

يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ قُلْ لِمَنْ فِي أَيْدِيكُمْ مِنَ الْأَسْرَىٰ إِنَّ يَعْلَمَ اللَّهُ فِي قُلُوبِكُمْ خَيْرًا يُؤْتِيَكُمْ خَيْرًا مِّمَّا أُخِذَ مِنْكُمْ وَيَغْفِرَ لَكُمْ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿٤١﴾

وَإِنْ يُؤْيِدُوا خِيَانَتَكَ فَقَدْ خَاؤُوا اللَّهَ مِنْ قَبْلُ فَأَمْكَنَ مِنْهُمْ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ ﴿٤٢﴾

إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَهَاجَرُوا وَجْهَهُدُوا بِأَمْوَالِهِمْ وَأَنْفُسِهِمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَالَّذِينَ أَوْدُوا نَصْرَ دَاوُدَ لِكَفَّ بِبَعْضِهِمْ أَوْلِيَاءَ بَعْضٌ وَالَّذِينَ آمَنُوا وَلَمْ يَهَاجَرُوا مَا لَكُمْ مِنْ وَلَا يَتَرَهُمْ مِنْ شَيْءٍ حَتَّىٰ يُهَاجَرُوا وَإِنْ اسْتَضَرُّوكُمْ فِي الدِّينِ فَعَلَيْكُمْ النَّصْرُ إِلَّا عَلَىٰ قَوْمٍ بَيْنَكُمْ وَبَيْنَهُم مِّيثَاقٌ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ ﴿٤٣﴾

وَالَّذِينَ كَفَرُوا بِبَعْضِهِمْ أَوْلِيَاءَ بَعْضٌ إِلَّا تَفْعَلُوهُ تَكُنْ فِتْنَةٌ فِي الْأَرْضِ وَفَسَادٌ كَبِيرٌ ﴿٤٤﴾

وَالَّذِينَ آمَنُوا وَهَاجَرُوا وَجْهَهُدُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَالَّذِينَ أَوْدُوا نَصْرَ دَاوُدَ لِكَفَّ بِبَعْضِهِمْ أَوْلِيَاءَ بَعْضٌ وَالَّذِينَ آمَنُوا وَلَمْ يَهَاجَرُوا مَا لَكُمْ مِنْ وَلَا يَتَرَهُمْ مِنْ شَيْءٍ حَتَّىٰ يُهَاجَرُوا وَإِنْ اسْتَضَرُّوكُمْ فِي الدِّينِ فَعَلَيْكُمْ النَّصْرُ إِلَّا عَلَىٰ قَوْمٍ بَيْنَكُمْ وَبَيْنَهُم مِّيثَاقٌ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ ﴿٤٥﴾

لَهُمْ مَغْفِرَةٌ وَرِزْقٌ كَرِيمٌ ﴿۵۰﴾

امداد کیتی ایسے لوگ سچے مومن انہیں کیتے بخشش تے
عزت والارزق۔

وَالَّذِينَ آمَنُوا مِنْ بَعْدُ وَهَاجَرُوا وَحَدَّوْا مَعَكُمْ
فَأُولَٰئِكَ مِنْكُمْ وَأُولُوا الْأَرْحَامِ بَعْضُهُمْ أَوْلَىٰ بِبَعْضٍ
فِي كِتَابِ اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ ﴿۵۱﴾

۵۱۔ تے جیرھے ایندے بعد ایمان گھن آئن تے انہیں
ہجرت کیتی تے جہاد کیا تہا بڑے نال دل کے او تہا بڑے
پیش و پیچو ہن تے رشتے دار انہیں دے بعض بعض نہیں دے
قریبی ہن اللہ دے حکم نال بے شک اللہ سبیں برتے
کوں بہول جا ٹدے۔

سورة توبہ مدنی ۷۷ آیتیں ۱۲۹ آیتیں ۱۶ رکوعیں

- ۱۔ اللہ تے اوندے رسول ولو بریت دا اعلان انہیں مشرکین
کئیں جنہیں نال شرط پدھی گئی بائی۔
۲۔ ہن تساں چارہینے زمین وچ ٹرو پھرتے جاں گھنوں
جو تساں اللہ سیس کول ہرا نوٹے سبگدے تے اللہ سیس
کافریں کول ذیل کرن والا۔
۳۔ تے اللہ تے اوندے رسول ولو لوکس وچ حج اکبرے
ڈینہ لے اعلان جو بے شک اللہ سیس مشرکین کیں بے زار
تے اوندرا رسول کجے تساں توہ کر گھنوتے تہا بڑے کیتے چکاء
تے جے تساں پھر وچرتے جاں گھنوبے شک تساں اللہ سیس
کول نوٹے ہرا سبگدے تے کافریں کول ڈکھ آ لے عذاب
دی خوشخبری ڈے ڈے۔
۴۔ سوائے انہیں لوکس جے مشرکین وچ جنہیں نال تساں
 وعدہ کیا ہاتے انہیں اوں معاہدے کول ذرہ دی نیس
تروڑیا تے تہا بڑے خلاف کہیں دی امدادیں کیتی تے
تساں انہیں دی مدت تک انہیں نال عہد پورا کرو بے شک
اللہ سیس قہقہیں کول پسند کریندے۔
۵۔ تے جڈاں عزت والے جینے گذر وچن پھیں تساں مشرکین
کول قتل کرو چھتاں انہیں کول لمبوتے انہیں کول پکڑوتے
انہیں کول قید کردتے انہیں واسطے ہر پکھن والی جاتے
بہرتے جے اتوہ کر گھنوتے نماز پڑھن تے زکوٰۃ ڈیلن
تے ول تساں انہیں دی راہ چھوڑ ڈیو بے شک اللہ سیس
بہوں بخش والا تے بہوں رحم کرن والا۔
بَرَاءَةٌ مِّنَ اللَّهِ وَرَسُولِهِ إِلَى الَّذِينَ عَاهَدْتُم مِّنَ
الشُّرَكِيِّ ۖ ①
فَسِينَخَانِي الْأَرْضِ أَرْبَعَةَ أَشْهُرٍ وَاعْلَمُوا أَنَّكُمْ
غَيْرُ مُعْجِزِي اللَّهِ وَأَنَّ اللَّهَ مُغْزِي الْكَافِرِينَ ②
وَإِذْ قَالَ مِّنَ اللَّهِ وَرَسُولِهِ إِلَى النَّاسِ يَوْمَ الْحَجِّ
الْأَكْبَرِ أَنَّ اللَّهَ بَرِيءٌ مِّنَ الشُّرَكِيَّةِ وَرَسُولُهُ
كَانَ تَبْلُغُهُمْ فَهُوَ حَيْثُ لَكُمْ وَإِنْ تَوَلَّيْتُمْ فَأَعْلَمُوا
أَنَّكُمْ غَيْرُ مُعْجِزِي اللَّهِ وَبَشِّرِ الَّذِينَ كَفَرُوا
بِعَذَابٍ أَلِيمٍ ③
إِلَّا الَّذِينَ عَاهَدْتُم مِّنَ الشُّرَكِيِّ ثُمَّ أَتَيْتُكُمْ
شَيْئًا لَّمْ يَظَاهَرُوا عَلَيْكُمْ أَمْ أَتَيْنَا الْبِلَادَ الَّتِي
عَاهَدْتُمْ إِلَىٰ مُدَّتِمْ إِنَّ اللَّهَ يُبْطِلُ الْتَّائِقِينَ ④
فَإِذَا انْسَلَخَ الْأَشْهُرُ الْحُرُمُ فَاتْلُوا الشُّرَكِيِّ
حَيْثُ وَجَدْتُمُوهُمْ وَخُذُوا مِنْهُمْ وَاقْتَدُوا
لَهُمْ كُلَّ مَرْصَدٍ فَإِن تَابُوا وَأَقَامُوا الصَّلَاةَ وَآتَوْا
الزَّكَاةَ فَخَلُّوا سَبِيلَهُمْ إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَّحِيمٌ ⑤

وَلَا يَحُدُّ مِنَ الشُّرِكِينَ اسْتِجَارَكَ فَاجْرُهُ حَتَّى يَمَعَ
كَلِمَ اللَّهِ ثُمَّ ابْلَغَهُ مَا مَنَّهُ ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ قَوْمٌ لَا
يَعْلَمُونَ ④

۴

۴۔ تے جے مشرکین وچو کوئی تیں کیں آم شام شگے تے
بڑے بڑے تاکہ او اللہ دیاں گالیں سٹ گئے دل
اونکوں اوندی امن دی جاتیں پچا بڑے لے ایں واسطے
بے جو بے شک لے انجی قوم جیڑھی پاڈی نیں۔

كَيْفَ يَكُونُ لِلشُّرِكِينَ عَهْدٌ عِنْدَ اللَّهِ وَعِنْدَ رَسُولِهِ
إِلَّا الَّذِينَ عَاهَدْتُمْ عِنْدَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ فَمَا
اسْتَقَامُوا لَكُمْ فَاسْتَقِيمُوا لَهُمْ إِنَّ اللَّهَ يَحِبُّ
الْمُتَّقِينَ ⑤

۵۔ تے مشرکین نال اللہ تے اوندے رسول دا کیوں معاہدہ
تھی سبگدے سوائے انہیں دے جنہیں نال لساں مسجد
حرام دے کولہر معاہدہ کیتے تے جے تیں او تہا بڑے واسطے
قائم رہون تے لساں دی انہیں واسطے قائم رہو بے شک
اللہ سیس متیق کوں پسند کریندے

كَيْفَ وَإِنْ يَظْهَرُوا عَلَيْكُمْ لَا يَرْقُبُوا فِيكُمْ إِلَّا
وَلَا ذِمَّةً يُرْضُونَكُمْ بِأَفْوَاهِهِمْ وَتَأْبَىٰ قُلُوبُهُمْ
وَأَكْثَرُهُمْ فَسِيقُونَ ⑥

۸۔ کیوں تھی سبگدے او تہا بڑے اتے غالب اونج
تے او تہا بڑے نال نہ کہیں معاہدے دی تے نہ کہیں
رشتہ داری پرواہ کریندن او تہا کوں اپنے من نال عرش
کریندن تے انہیں دے دل انکار کریندن تے انہیں
وچو بہوں سارے نافرمان۔

اسْتَرَدَّوْا بِآيَاتِ اللَّهِ تَسَاءً قَلِيلًا قَصْدًا وَعَنْ سَبِيلِهِ
إِنَّهُمْ سَاءَ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ⑦

۹۔ انہیں اللہ دی آیات کوں تھوڑا مل گھن کے ویجے بڑے
تے اوندے رستے کیں لوکس کوں روکے بے شک او
جو عمل کریندن بہوں بُرا۔

لَا يَرْقُبُونَ فِي مُؤْمِنٍ إِلَّا وَلَا ذِمَّةً وَأُولَٰئِكَ هُمُ
الْمُعْتَدُونَ ⑧

۱۰۔ لے مومن واسطے کہیں رشتے داری تے وعدے دا
لحاظ نیں کریندے ایجے لوک حد کیں ودھن والہن۔
۱۱۔ تے جے او توبہ کرن تے نماز پڑھن تے زکوٰۃ ڈیون
تے او دینی بھراہن۔ تے اسان علم دالی قوم کیتے اپنی آیات
کھول کھول کے بیان کریندے ہیں۔

فَإِنْ تَابُوا وَأَقَامُوا الصَّلَاةَ وَآتَوُا الزَّكَاةَ فَخَلُّوا سُبُلَكُمْ
فِي الدِّينِ وَفُضِّلَ الْآيَاتِ لِقَوْمٍ يَعْلَمُونَ ⑩

۱۲۔ تے جے او قساں تروڑ ڈیون اپنے عہدے بعد
تے تہا بڑے دین وچ طے مارن تے لساں وڈے
کافریں نال جگہ کر بے شک انہیں دیاں قساں کوئی نیں
تساں جو او باز آوین۔

وَإِنْ تَكُونُوا إِيْمَانُهُمْ مِنْ بَعْدِ عَهْدِهِمْ وَطَعْنُوا
فِي دِينِكُمْ فَقَاتِلُوا أَيْتَهُ الْكُفْرِ إِنَّهُمْ لَا إِيْمَانَ
لَهُمْ لَعَلَّهُمْ يَنْتَهُونَ ⑪

أَلَا تَقَاتِلُونَ قَوْمًا نَكَثُوا أَيْمَانَهُمْ وُهِمُوا بِاِخْرَاجِ
الرَّسُولِ وَهُمْ بَدُّوْكُمْ أَقَلَّ مَرَّةٍ أَتَخْشَوْنَ اللَّهَ
أَحَقَّ أَنْ تَخْشَوْهُ إِن كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ ﴿۱۳﴾

۱۳۔ کیا تمساں اوں قوم نال نورے لڑدے جنہیں اپیاں تمساں
تروڑیں تے پکا ارادہ کیتے نیں رسول کوں کڈھن داتے
پہلی دفعہ شروع دی اوناہیں کیتے کیا تمساں انہیں کنیں
بُڑ دے عجبے شک اللہ سیئں زیادہ حق رکھیندے جو
اوں کنیں بڑو جے تمساں مومن ہورے۔

قَاتِلُوهُمْ يُعَذِّبُهُمُ اللَّهُ بِأَيْدِيكُمْ وَتَكُفِّرُ عَنْهُمْ وَهُمْ فِيكُمْ
عَلَيْهِمْ وَيُشْفِ صُدُورُ قَوْمٍ مُّؤْمِنِينَ ﴿۱۴﴾

۱۴۔ انہیں نال جنگ کرو اللہ سیئں انہیں کوں تہا بڑے
ہمتیں نال غلاب ڈیسی تے انہیں کوں ذلیل کرلیسی تے
انہیں دے خلافت تہا بڑی مدد کرلیسی تے مومنین دے
ہاں ٹھہرلیسی۔

وَيَذِہِبْ غَيْظُ قُلُوبِهِمْ وَيَتُوبُ اللَّهُ عَلَى مَنْ يَشَاءُ
وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ ﴿۱۵﴾

۱۵۔ تے انہیں دے دلس دی کاوڑ دور کرلیسی تے اللہ
جیندے اتے چاہندے رحمت کریندے تے اللہ سیئں
بہوں جاٹنڈ والا تے سیانا۔

أَمْ حَسِبْتُمْ أَنْ تُتْرَكُوا وَلَمَّا يَعْلَمِ اللَّهُ الَّذِينَ يَهْدُوا
مِنْكُمْ وَلَمْ يَخْذُوا مِنْ دُونِ اللَّهِ وَلَا رَسُولِهِ وَ
لَا الْمُؤْمِنِينَ وَ لِيُجَازِيَ اللَّهُ خِيَرَتَهُمَا فَعَمَلُونَ ﴿۱۶﴾

۱۶۔ کیا تمساں خیال کریندے جو تہا کوں چھوڑ ڈتا ویسی
تے اچٹ تیں اوں تہا بڑے وچو جہاد کرٹ والیں کوں تے
انہیں کوں جنہیں اللہ تے اوندے رسول تے مومنین دے
سوا کہیں کوں گھانا سنگتی نیں بٹایا ظاہر نیں کیتا تے اللہ سیئں
باخبر جو تمساں کریندے جو۔

مَا كَانَ لِلشُّرَكِيَّةِ أَنْ يُعْمَرُوا مَسْجِدَ اللَّهِ شَاهِدِينَ
عَلَى أَنْفُسِهِمْ بِالْكَفْرِ أُولَئِكَ حَبِطَتْ أَعْمَالُهُمْ
فِي النَّارِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ﴿۱۷﴾

۱۷۔ مشرکین دا لے کم نیں جو آباد کرن اللہ دیاں مسجدیں
لپے خلافت کفر دی گواہی ڈیو تے دے بعد ایسے لوکن جنہیں
دے اعمال و نیج گبن تے او دوزخ وچ بہوں دیر
تیں رہن۔

إِنَّمَا يَعْمُرُ مَسْجِدَ اللَّهِ مَنْ آمَنَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ
وَأَقَامَ الصَّلَاةَ وَآتَى الزَّكَاةَ وَلَمْ يَحْشَ إِلَّا اللَّهَ فَعَسَى
أُولَئِكَ أَنْ يَكُونُوا مِنَ الْمُهْتَدِينَ ﴿۱۸﴾

۱۸۔ صرف او آباد کریندے اللہ دی مساجد جیرھا اللہ تے
آفرت دے ڈینہہ تے ایمان گھن آئے تے نماز پڑھے
تے زکوٰۃ ڈیوے تے سولے اللہ دے کہیں کنیں نیں
بُڑدا۔ لے تھی بگدے جو لے لوک ہدایت پادن والیں
وچو تھی دینجن۔

أَجْعَلْتُمْ سِقَايَةَ الْحَاجِّ وَعِمَارَةَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ
كَمَنْ آمَنَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَجَاهَدَ فِي سَبِيلِ
اللَّهِ لَا يَسْتَوْنَ عِنْدَ اللَّهِ وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ
الظَّالِمِينَ ﴿١٩﴾

بِسْمِ اللَّهِ

۱۹۔ کیا تم اس جا میں کون پانی پلاؤں تے مسجد کوں آباد
کرن کوں ایویں سمجھ گدھے جیویں اللہ تے ایمان گھن
آؤں تے اللہ دے رستے وچ جہاد کرن، اللہ دے نزدیک
اے بکو جہیں کم نیئں تے اللہ سیں ظالم قوم کوں سدھارستہ
نیئں بلکلیندا

الَّذِينَ آمَنُوا وَهَاجَرُوا وَجَاهَدُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ
بِأَمْوَالِهِمْ وَأَنْفُسِهِمْ أَكْظَمُ دَرَجَةً عِنْدَ اللَّهِ وَ
أُولَئِكَ هُمُ الْفَائِزُونَ ﴿٢٠﴾

۲۰۔ جیرے ایمان گھن آنن تے ہجرت کیتی تے اللہ دے
رستے وچ اپنے اموال تے جانیں نال جہاد کریندن انہیں
والہد کئیں بہوں وڈا درجہ تے ایہے لوک کامیاب
تھیندن والہن۔

يُضَاعِفُ لَهُمْ دَرَجَتَهُمُ بِرَحْمَةٍ مِنْهُ وَرِضْوَانٍ وَجَنَّتْ لَهُمْ
فِيهَا نَعِيمٌ مُّقِيمٌ ﴿٢١﴾

۲۱۔ انہیں دارب انہیں کوں اپنے ولورحمت دی خوشخبری
ڈیندے تے رضامندی دی تے باعین دی انہیں وچ
انہیں کیسے بیش دیالعتاں ہن۔

خُلِدِينَ فِيهَا أَبَدًا إِنَّ اللَّهَ عِنْدَهُ أَجْرٌ عَظِيمٌ ﴿٢٢﴾

۲۲۔ او ہمیشہ انہیں وچ رہن بے شک اللہ کئیں بہوں
وڈا اجر۔

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَتَّخِذُوا آبَاءَكُمْ وَإِخْوَانَكُمْ
أَوْلِيَاءَ إِنْ اسْتَحَبُّوا الْكُفْرَ عَلَى الْإِيمَانِ وَمَنْ يَتَوَلَّهُمْ
مِّنْكُمْ فَأُولَئِكَ هُمُ الظَّالِمُونَ ﴿٢٣﴾

۲۳۔ اے مومنو! اپنے پیرو بڑے تے بھرنویں کوں سبقتی
نہ بناؤجے اوکفر نال ایمان کئیں زیادہ محبت کرن تے
جیرہا تہا بڑے وچو انہیں کوں سبقتی بٹھسی تے ایہے
لوک ظالم ہن۔

قُلْ إِنْ كَانَ آبَاؤُكُمْ وَأَبْنَاؤُكُمْ وَإِخْوَانُكُمْ وَأَزْوَاجُكُمْ
وَعَشِيرَتُكُمْ وَأَمْوَالٌ اقْتَرَفْتُمُوهَا وَتِجَارَةٌ تَخْشَوْنَ
كَسَادَهَا وَمَسَاكِينُ تَرْضَوْنَهَا أَحَبَّ إِلَيْكُمْ مِّنَ اللَّهِ
وِرَسُولِهِ وَجِهَادٍ فِي سَبِيلِهِ فَتَرَبَّصُوا حَتَّى يَأْتِيَ
اللَّهُ بِأَمْرٍ وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْفَاسِقِينَ ﴿٢٤﴾

۲۴

۲۴۔ توں آکھجے تہا بڑے پیرو بڑے تے تہا بڑے پتر
تے تہا بڑے بھراتے تہا بڑیاں زالیں تے تہا بڑے سکے
تے مال جیرے تساں کماؤن تے تجارت جنیدے نقصان
وا تہا کوں بڑر تے مکان جیرے تہا کوں چنگیں لگدن
اللہ تے اوندے رسول تے اوندے رستے وچ جہاد
کئیں زیادہ پیارے لگدن تے پچھیں تساں انتظار کروجے
تیں اللہ سیں اپنا فیصلہ کر ڈیوے تے اللہ سیں نافرمان
قوم کوں ہدایت نیئں ڈیندا۔

لَقَدْ نَصَرَكُمُ اللَّهُ فِي مَوَاطِنَ كَثِيرَةٍ ۚ وَيَوْمَ حُنَيْنٍ
إِذْ جَابَتْكُمْ كَثُوبُهُمْ فَلَمَّا تُفِنَ عَنْكُمْ شَيْئًا وَ
صَافَتْ عَلَيْكُمُ الْأَرْضُ بِمَا رَحُبَتْ ثُمَّ وَلَّيْتُمُ
مُدْبِرِينَ ۝

۲۵۔ تے اللہ سیس تہا بڑی بہوں جہیں تے امداد کیتی ۛ تے
جنگ حنین دے دینہ دی جڈاں تہا بڑی زیادہ تعداد تہا کوں
غزو کر ڈتا تے اوں تہا کوں کوئی فائدہ نہ پہچایا ہاتے
زمین کھلی ہوئی دے باوجود تہا بڑے اتے تنگ تھی
گئی تے ول تہاں منہ پھیر کے کھڑیتے پھیریں ولہوے۔

ثُمَّ أَنْزَلَ اللَّهُ سَكِينَتَهُ عَلَى رَسُولِهِ وَعَلَى الْمُؤْمِنِينَ
وَأَنْزَلَ جُنُودًا لَمْ تَرَوْهَا وَعَذَّبَ الَّذِينَ كَفَرُوا
وَذَلِكَ جَزَاءُ الْكَافِرِينَ ۝

۲۶۔ ول اللہ سیس اپنے رسول تے تے مومنین تے
تسلی لہائی تے انجھے لشکر لہائے جنہیں کوں تہاں
ڈکھ نہ سگدرے ہادے تے کافریں کوں عذاب ڈتے سی
تے کافریں دی ایسا جزا ۛ۔

ثُمَّ يَتُوبُ اللَّهُ مَنْ بَعْدَ ذَلِكَ عَلَىٰ مَنْ يَشَاءُ ۚ وَاللَّهُ
عَفُورٌ رَّحِيمٌ ۝

۲۷۔ تے ول اللہ سیس رھت کر لیس ایندے بعد جنہیں دے
اتے چاہی تے اللہ بہوں بخشش والا تے بہوں
مہربان۔

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِنَّا الشُّرُكُونَ بَحْسٌ فَلَا يَفْرُقُوا
الْمَسْجِدَ الْحَرَامَ بَعْدَ مَا مَهَّمْهُدَا ۚ وَإِنْ خِفْتُمْ
عَيْلَةً فَسَوْفَ يُغْنِيكُمْ اللَّهُ مِنْ فَضْلِهِ ۚ إِنْ شَاءَ
إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ حَكِيمٌ ۝

۲۸۔ اے مومنو! بے شک مشرک پلین تے او مسجد
حرام دے کو لہو نہ آون این سال دے بعد جے تہا کوں
غربت دا بڑا ہوسے تے جلدی اللہ سیس تہا کوں اپنے
فضل نال امیر بٹا دیسی جے او چاہی بے شک اللہ سیس
بہوں چاٹن والا تے بہوں سیانہ ۛ۔

قَاتِلُوا الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَلَا بِالْيَوْمِ الْآخِرِ
وَلَا يُحَرِّمُونَ مَا حَرَّمَ اللَّهُ وَرَسُولُهُ وَلَا يَدِينُونَ
دِينَ الْحَقِّ مِنَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ ۚ يَعْطُوا الْحِجَّةَ
عَنْ يَدٍ وَهُمْ صُغُرُونَ ۝

۲۹۔ انہیں لوکیں نال جنگ کرو جہیں اللہ تے آخرت دے
دینہ تے ایمان نیں ایندے تے جو اللہ تے اوندے
رسول حرام کیتے اوں کوں حرام نیں کریندے تے جنہیں لوکیں
کوں کتاب ڈتی گئی ۛ انہیں لوکیں دچو پے دین کوں اختیار
نیں کریندے جے تیں او جزیہ ناں ڈیون ہتھ نال
تے او ماتحت تھی دجن۔

۳۰۔ تے یہود اکھیا جو عزیر اللہ دا پتر تے عیسائیں اکھیا
مسیح اللہ دا پتر تے انہیں دے اپنے منہ دیاں گاہیں ان
اداپے کیں پہلے کافریں دی نقل کریندن اللہ ہلاک

وَقَالَتِ الْيَهُودُ عُزَيْرٌ ابْنُ اللَّهِ وَقَالَتِ النَّصَارَى الْمَسِيحُ
ابْنُ اللَّهِ ۚ ذَلِكَ قَوْلُهُمْ بِأَفْوَاهِهِمْ يُضَاهُونَ قَوْلَ
الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ قَبْلُ ۚ قَتَلَهُمُ اللَّهُ ۚ إِنَّهُمْ يَكُونُونَ

کرنیں اور سچائی کہیں کیوں پریں دیندے ہیں۔

۳۱۔ انہیں اپنے اجمار تے رہائیں کول اللہ دے سوا رب بنائے گدھے تے مسیح ابن مریم کول وی تے انہیں کول سوائے ہک خدا دی عبادت دے کوئی حکم نہ بڑاتا گیا با اوندے سوا کوئی معبود نہیں او پاک جو او شرک کریندن۔

۳۲۔ او چا بندن جو اللہ دے نور کول مسما بڑیوں اپنے منہ نال تے اللہ اندے سوا ہر گال دا انکار کریندے جو او اپنے نور کول پورا کرے بھائیوں کافر ناپسند کرن۔

۳۳۔ او ہو جیں اپنے رسول کول ہدایت تے سپے دین نال پھٹے تال جو اونکوں ہے سارے دینیں تے غالب کر بڑیوں بھائیوں مشرک ناپسند کرن۔

۳۴۔ اے مومنو بے شک بہوں سارے اجمار تے رہبان لوکیں دا مال ناجائز طریقے نال کھنڈن تے اللہ دے رستے کئیں کھنڈن تے جیرھے سونا چاندی کھٹا کریندن تے اوں کول خرچ نہیں کریندے اللہ دے رستے وچ توں انہیں کول بڑکھ بڑیوں والے عذاب دی غرض جزی بڑے۔

۳۵۔ جہاں اوندے تے دوزخ دی بھڑکانی ویسی تے اوندے نال انہیں دے متھے تے پاسے تے کنڈیں تے دانگ لائے وین آکھیا ویسی اجمار جو تساں اپنے واسطے کھٹا کیتا تاں اوندانرا چکھو جو تساں کھٹا کریندے ناوے

۳۶۔ بے شک اللہ دے نزدیک جینے دی گٹھری بارھاں جینے ہن اللہ دے علم وچ جہاں دا اوں آسمانیں نے زمین کول پیدا کیتے تے انہیں وچو چار عزت والے جینے ہن اے قائم رہن والا دین تساں انہیں دے بارے وچ اپنے تے ظلم نہ کرو تے مشرکین نال جنگ نہ کرو سارے

إِن تَحَدُّواْ أَحْبَارَهُمْ دَرَبًا نَّهُمْ أَدْبَابًا قِنْ دُونِ
اللّٰهِ وَالْمَسِيحِ ابْنِ مَرْيَمَ وَمَا أُمُودًا إِلَّا لِيَعْبُدُواْ
إِلَٰهًا وَاحِدًا لَا إِلَٰهَ إِلَّا هُوَ سُبْحَنَهُ عَمَّا يُشْرِكُونَ ﴿٣١﴾

يُرِيدُونَ أَن يُطْفِئُواْ نُورَ اللّٰهِ بِأَفْوَاهِهِمْ وَيَأْبَى اللّٰهُ
إِلَّا أَن يَتِمَّ نُورُهُ وَلَوْ كَرِهَ الْكَافِرُونَ ﴿٣٢﴾

هُوَ الَّذِي أَرْسَلَ رَسُولَهُ بِالْهُدَى وَنُورِ الْحَقِّ لِيُظْهِرَهُ
عَلَى الدِّينِ كُلِّهِ وَلَوْ كَرِهَ الْمُشْرِكُونَ ﴿٣٣﴾

يَأْتِيهَا الَّذِينَ آمَنُواْ مِنَ الْآحْبَارِ وَالرَّهْبَانِ
لِيَآْكُلُواْ أَمْوَالِ النَّاسِ بِالْأَسْطِطِلِ وَيَصُدُّونَ عَنْ
سَبِيلِ اللّٰهِ وَالَّذِينَ يَكْنِزُونَ الذَّهَبَ وَالْفِضَّةَ
وَلَا يُنْفِقُونَهَا فِي سَبِيلِ اللّٰهِ فَبَشِّرْهُمْ بِعَذَابٍ
أَلِيمٍ ﴿٣٤﴾

يَوْمَ يُحْصَىٰ عَلَيْهِمَا فِي نَارِ جَهَنَّمَ كُلُّ يُحْيَا بِهَا جَبَاهُمْ
وَجُنُوبُهُمْ وَظُهُورُهُمْ هَٰذَا مَا كُنْتُمْ لَا تَفْقَهُونَ
فَذُوقُواْ مَا كُنْتُمْ تَكْنِزُونَ ﴿٣٥﴾

إِنَّ عِدَّةَ الشُّهُورِ عِنْدَ اللّٰهِ اثْنَا عَشَرَ شَهْرًا فِي كِتَابِ
اللّٰهِ يَوْمَ خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ مِنْهَا أَرْبَعَةٌ حُرُمٌ
ذَٰلِكَ الدِّينُ الْقَيِّمُ فَلَا تَظْلِمُوا فِيهِنَّ أَنْفُسَكُمْ
وَقَاتِلُوا الْمُشْرِكِينَ كَآفَّةً كَمَا يُقَاتِلُونَكُمْ كَآفَّةً
وَأَعْلَمُوا أَنَّهُ اللّٰهُ مَعَ الْمُتَّقِينَ ﴿٣٦﴾

جیویں او تہاڑے نال سارے جنگ کر سندن تے چاٹ
گھنوبے شک اللہ سیس متیقں دے نال۔

۳۷۔ مہنیں کوں اگو پچھو کرٹن صرف کافریں دے زمانے
دی زیادتی ایندے نال کافر گمراہ اوہک سال اونکوں حلال
کر سندن تے ڈو جھے سال حرام تاں جو او اوں گنہری کوں پورا
کرن جیندے وچ اللہ جنگ حرام کہتی تاں جو اوں کوں حلال
کرن جو اللہ حرام کہتے۔ انہیں کوں انہیں دے برے اعمال
سرٹھے کر کے ڈکھائے گئیں۔ تے اللہ سیس کافروں کوں
ہدایت نیں ڈیندا۔

۳۸۔ اے مومنو! تہا کوں کیا ہے جڈاں تہا کوں آکھیا
ویندے اللہ دے رستے وچ نکلو لتاں زمین ددھک
ویندے وچ۔ کیا لتاں آخرت دے مقابلے وچ دنیاوی
زندگی تے خوش تھی گئے۔ دنیاوی زندگی دافائدہ تے آخرت
دے مقابلے وچ بہوں تھوڑا۔

۳۹۔ جے لتاں نہ نکلسو تے اللہ سیس تہا کوں ڈکھ ڈیوٹ
والا عذاب ڈیسی تے تہا ڈی جا تے بی قوم کوں بدل
ڈیسی تے لتاں اونکوں کوئی نقصان نہ پہنچا سگسو تے
اللہ سیس ہر شے تے قادر۔

۴۰۔ جے لتاں اوندی مدد نہ کریسو تے اللہ سیس اوندی
مدد اوں ویلھے وی کہتی بائی جڈاں اوڈو وچوہک ہا
اوڈو میں غار وچ ہن تے اوں اپنے ساتھی کوں آکھیا ہا
توں نہ موخھا تھی بے شک اللہ ساڑے نال تے اللہ سیس
اونکوں تسلی ڈیتی تے اوندی مدد کہتی ایجھے لشکر نال جینکیں
لتاں ڈیکھ نہ سگدے ہا وے تے اوں کافریں دی
گال کوں جھکا کہتے اللہ دی گال ہی اچی تھیندی تے
اللہ بہوں غالب تے سیانا۔

إِنَّمَا النَّسِيءُ زِيَادَةٌ فِي الْكُفْرِ يُضَلُّ^۱
بِهِ الَّذِينَ كَفَرُوا يُحِلُّونَهُ عَامًا وَيُحَرِّمُونَهُ
عَامًا لِّيُوَاطِئُوا عِدَّةَ مَا حَرَّمَ اللَّهُ فَيُحِلُّوا مَا حَرَّمَ
اللَّهُ ذَٰلِكَ لَهُمْ سَوَاءٌ أَعْمَلُوا وَاللَّهُ لَا يَهْدِي
الْقَوْمَ الْكَافِرِينَ ﴿۳۷﴾

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا مَا لَكُمْ إِذَا قِيلَ لَكُمْ انْفِرُوا
فِي سَبِيلِ اللَّهِ أَنَا قُلْنَا إِلَى الْأَرْضِ ارْجِعُوا بِالْحَيَاةِ
الدُّنْيَا مِنَ الْآخِرَةِ فَمَا مَتَاعُ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا فِي
الْآخِرَةِ إِلَّا قَلِيلٌ ﴿۳۸﴾

إِلَّا تَنْفِرُوا يُعَذِّبْكُمْ عَذَابًا أَلِيمًا وَيَسْتَبْدِلْ قَوْمًا
غَيْرَكُمْ وَلَا تَضُرُّوهُ شَيْئًا وَاللَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿۳۹﴾

إِلَّا تَنْصُرُوهُ فَقَدْ نَصَرَهُ اللَّهُ إِذْ أَخْرَجَهُ الَّذِينَ كَفَرُوا
ثَاثِيَ اثْنَيْنِ إِذْ هُمَا فِي الْغَارِ إِذْ يَقُولُ لِصَاحِبِهِ
لَا تَحْزَنْ إِنَّا اللَّهُ مَعَآءَ فَأَنزَلَ اللَّهُ سَكِينَتَهُ عَلَيْهِ
وَأَيَّدَهُ بِجُودٍ لَّمْ تَرَوْهَا وَجَعَلَ كَلِمَةَ الَّذِينَ
كَفَرُوا السُّفْلَى وَكَلِمَةَ اللَّهِ هِيَ الْعُلْيَا وَاللَّهُ عَزِيزٌ
حَكِيمٌ ﴿۴۰﴾

۴۱۔ اے مومنو! جہاد کیسے کل کھڑے تھیو مسلمان تلہ چاڈیا گھونٹے اللہ دے رستے وچ اپنے مال تے اپنی جانیں نال جہاد کرو اے تہاڑے کیتے چنگا بے تساں چاڈے عورتاں۔
۴۲۔ جے کوہو فائدہ ملے یا سفر چھوٹا ہوئے باتے او تہاڑے پھوڑ پڑن با اصل انہیں کوں سفر پیریں معلوم تھئے تے اللہ دیاں قساں کھوسن جو بے ساکوں طاقت ہوئے باتے اسان تہاڑے نال نکلوں با او اپنے آپ کوں ہلاک کریندے پین تے اللہ چاڈے جو بے شک او کوڑن۔

۴۳۔ اللہ سیس تیکوں معاف کر ڈرتے تے تیکوں عزت ڈتی تیں کیوں انہیں کوں پھوڑ رہن دی اجازت ڈتی ہائی جے تیں تیکوں لے پتہ نہ لگا با جو سچا کون تے کوڑیں دادی تیکوں پتہ بگ و بچے با۔
۴۴۔ او تیں کنیں اجازت نیں منگدے جیرھے اللہ تے آخرت دے ڈینہہ تے ایمان ایندن جو جہاد کرن اپنے مالیں تے جانیں نال تے اللہ بہوں چاڈے متقیں کوں۔

۴۵۔ تیں کنیں اولوک اجازت گھندن جیرھے اللہ تے آخرت دے ڈینہہ تے ایمان نیں ایندے تے انہیں دے دیس وچ شک تے او ایس شک وچ اڈے اڈے ٹروں۔

۴۶۔ جے انہیں دانکلن دا ارادہ ہوئے باتے او اوندے کیتے تیاری کرن با اصل اللہ سیس انہیں دانکلن ناپسند کیتے انہیں کوں بلھا ڈتے سہ تے اکھیالے جو تساں بہن والیں نال بہہ و نچو۔

۴۷۔ جے تہاڑے نال نکلن باتے سوائے ڈکھ دے

۱
اَنْفِرُوا خِفَافًا وَثِقَالًا وَجَاهِدُوا بِأَمْوَالِكُمْ وَأَنْفُسِكُمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ ذَلِكُمْ خَيْرٌ لَّكُمْ إِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ ﴿۴۱﴾

لَوْ كَانَ عَرَضًا قَرِيبًا وَسَفَرًا قَاصِدًا لَاتَّبَعُوكَ وَلَكِنْ بَعُدَتْ عَلَيْهِمُ الشُّقَّةُ وَسَيَحْلِفُونَ بِاللَّهِ لَوِ اسْتَطَعْنَا لَخَرَجْنَا مَعَكُمْ يُهْلِكُونَ أَنْفُسَهُمْ وَاللَّهُ يَعْلَمُ إِنَّهُمْ لَكَاذِبُونَ ﴿۴۲﴾

عَفَا اللَّهُ عَنْكَ لِمَ أَذِنَتْ لَهُمْ حَتَّى يَتَبَيَّنَ لَكَ الَّذِينَ صَدَقُوا وَتَعْلَمَ الْكَاذِبِينَ ﴿۴۳﴾

لَا يَسْتَأْذِنُكَ الَّذِينَ يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ أَنْ يَجَاهِدُوا بِأَمْوَالِهِمْ وَأَنْفُسِهِمْ وَاللَّهُ عَلَيْهِمْ بِالْمُتَّقِينَ ﴿۴۴﴾

إِنَّمَا يَسْتَأْذِنُكَ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَارْتَابَتْ قُلُوبُهُمْ فَهُمْ فِي دُحُمٍ يُرَدُّونَ ﴿۴۵﴾

وَلَوْ أَرَادُوا الْخُرُوجَ لَأَعَدُّوا لَهُ عُدَّةً وَلَكِنْ كَرِهَ اللَّهُ انْبِعَاثَهُمْ فَثَبَّطَهُمْ وَقِيلَ اقْعُدُوا مَعَ الْقَاعِدِينَ ﴿۴۶﴾

لَوْ خَرَجُوا فِيكُمْ مَا زَادُوكُمْ إِلَّا خَبَالًا وَلَا أُفْعُوا

خَلَقَكُمْ يَبْعُوثُكُمُ الْفِتْنَةَ ۚ وَفِيكُمْ سَمْعُونَ لَهُمْ
وَاللَّهُ عَلِيمٌ بِالظَّالِمِينَ ﴿۳۷﴾

لَقَدْ ابْتَغُوا الْفِتْنَةَ مِنْ قَبْلُ وَقَلَبُوا لَكَ الْأُمُورَ
حَتَّى جَاءَ الْحَقُّ وَظَهَرَ أَمْرُ اللَّهِ وَهُمْ كَرُهُونَ ﴿۳۸﴾

وَمِنْهُمْ مَنْ يَقُولُ ائْذَنْ لِي وَلَا تَفْتِنِّي ۚ أَلَا فِي
الْفِتْنَةِ سَقَطُوا ۚ وَإِنَّ جَهَنَّمَ لَمُحِيطَةٌ بِالْكَافِرِينَ ﴿۳۹﴾

إِنْ تُصِيبَكَ حَسَنَةٌ فُسَبِّحْهُم ۚ وَإِنْ تُصِيبَكَ مُصِيبَةٌ
يَقُولُوا قَدْ أَخَذْنَا أَمْرًا مِنْ قَبْلُ وَتَيَتَوَلَّوْا وَهُمْ
فَرِحُونَ ﴿۴۰﴾

قُلْ لَنْ يُصِيبَنَا إِلَّا مَا كَتَبَ اللَّهُ لَنَا ۚ هُوَ مَوْلَانَا ۚ
وَعَلَى اللَّهِ فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُؤْمِنُونَ ﴿۴۱﴾

قُلْ هَلْ تَرَبَّصُونَ بِنَا إِلَّا إِحْدَى الْحُسَيْنَيْنِ ۚ
وَنَحْنُ نَتَرَبَّصُ بِكُمْ أَنْ يُصِيبَكُمْ اللَّهُ بِعَذَابٍ
مِنْ عِنْدِنَا أَوْ بِأَيْدِينَا ۚ فَتَرَبَّصُوا إِنَّا مَعَكُمْ
مُتَرَبِّصُونَ ﴿۴۲﴾

قُلْ أَنْفِقُوا طَوْعًا أَوْ كَرْهًا لَنْ يَقْبَلَ مِنْكُمْ ۚ إِنَّكُمْ
كُنْتُمْ تَوَمًا فٰسِقِينَ ﴿۴۳﴾

وَمَا مَنَعَهُمْ أَنْ تُقْبَلَ مِنْهُمْ نَفَقَتُهُمْ إِلَّا أَنَّهُمْ
كَفَرُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ ۚ وَلَا يَأْتُونَ الصَّلَاةَ إِلَّا وَهُمْ

بیا کہیں چیز وچ اضافہ نہ کرن ہاتے تہا بڑے درمیان
گھوڑے درکیندن تے تہا بڑے درمیان فتنہ چاہندن تے
تہا بڑے وچ تہا بڑیاں گالہیں سٹ کے انہیں تک پچاؤن
والے ہن پٹے تے اللہ سٹیں بہوں جانڈے ظالمیں کوں۔
۳۸۔ ایں لئیں پہلے وی انہیں فتنہ دی حوالہش لیتی ہائی تے
حالات پتر اڑتے ہائیں جے تیں سچ انگئے تے اللہ دا
فیصلہ ظاہر تھی گئے تے او نا پسند کریندے ہن۔

۳۹۔ تے انہیں وچ کچھ آبدن ساکوں اجازت بڑے
تے ساکوں آزمانہ سٹو اوفتے وچ بڑھے پچن تے جہنم
کافریں کوں تباہ کرن والے۔

۴۰۔ جے تہا کوں چکائی ملے تے انہیں کوں بڑی ہلیدی
تے جے تہا کوں مصیبت پئے ونچے تے آبدن اسان اپنا
معاملہ ایں کینیں پہلے چکا کھڑے ہاسے تے پھر لہین تے
او بہوں خوش ہوسن۔

۴۱۔ توں آکھ ساکوں ہرگز کچھ نہ ہلسی سوائے اونڈے جو
اللہ سٹیں ساڈے کیسے لکھے او ساڈا مولیٰ تے اللہ تے
مومنین کوں بھروسہ کرنا چاہی دا۔

۴۲۔ توں آکھ تہاں ساڈے کیسے ڈونکیں وچو تک دا بھالا
جھلی کھڑے تے اسان انتظار کریندے پئے ہن جو
تہا کوں اللہ کینیں یا ساڈے ہمتیں نال عذاب ملے تہاں
انتظار کرو اسان تہا بڑے نال انتظار کریندے پئے ہن۔

۴۳۔ توں آکھ تہاں خرچ کرو بھانویں خوشی نال یا کوڑیج
کے اصلو تہاں کینیں قبول نہ کیا ویسی بے شک تہاں
نافرمان قوم ہوسے۔

۴۴۔ کیس رد کئے انہیں کوں جو انہیں دا خرچ کرن قبول نہ
کیا ونچے سوائے اینڈے جو انہیں اللہ تے اونڈے رسول

كُفَّارًا وَلَا يَنْفَعُونَ إِلَّا وَهُمْ كُفْرًا ۝۵۷

داکار کیتے تے نمازدو بالکل سست تھی کے اندن
تے خرچ نہیں کریندے سوائے ایندے جو اونا پسند
کریندن۔

فَلَا تُعْجِبْكَ أَمْوَالُهُمْ وَلَا أَوْلَادُهُمْ إِنَّمَا يُرِيدُ
اللَّهُ لِيُعَذِّبَهُمْ بِهَا فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَتَزْهَقَ
أَنْفُسُهُمْ وَهُمْ كَافِرُونَ ۝۵۸

۵۵۔ تیکوں انہیں دے مال تے انہیں دی اولاد حیران
نہ کرے اللہ صرف انہیں کوں اوندے ذریعہ عذاب ڈیوٹ
چاہندے ایں دنیا دی زندگی وچ تے انہیں دیاں جاناں
کفر دی حالت وچ نکلدن۔

وَيَخْلِفُونَ بِاللَّهِ إِنَّهُمْ لَمِنْكُمْ وَكَانَ هُمْ قَبْلُكُمْ
لَكُمْ قَوْمٌ يَفْرَقُونَ ۝۵۹
لَوْ يَجِدُونَ مَلَجًا أَوْ مَخْرَجًا أَوْ مَدَّخَلًا لَّوَلُوا
إِلَيْهِ وَهُمْ يَجْحَدُونَ ۝۶۰

۵۶۔ تے اولاد دیاں تسمیں چیدن جو اوتھا بے نالین او
تھا بے نال نہیں اصل او ڈرٹ والی بزدل قوم۔
۵۷۔ جے انہیں کوں پناہ دی جا یا مکٹ کیتے جا یا داخل
تھیوٹ کیتے جا مل دے تے او منہ پھیر کے درک کے
اڑا پس ولسن پئے۔

وَمِنْهُمْ مَّنْ يَلْزُكَ فِي الصَّدَقَاتِ فَإِنْ أُعْطُوا
مِنْهَا رَضُوا وَإِنْ لَمْ يُعْطُوا مِنْهَا إِذَا هُمْ يَجْحَدُونَ ۝۶۱

۵۸۔ تے انہیں وچو کچھ تیبے اتے صدقین دے بارے
وچ الزام لیندن جے انہیں کوں صدقین وچو کچھ مل دے
تے خوش تھی دیندن تے جے انہیں وچو کچھ نہ ملے تے
ہوں ویلھے کوڑیج دیندن۔

وَلَوْ أَنَّهُمْ رَضُوا مَا آتَاهُمُ اللَّهُ وَرَسُولُهُ وَقَالُوا
حَسْبُنَا اللَّهُ سَيُؤْتِينَا اللَّهُ مِنْ فَضْلِهِ وَرَسُولُهُ
إِنَّا إِلَى اللَّهِ رَاغِبُونَ ۝۶۲

۵۹۔ تے جے او اوندے نال راضی تھی وچن ہا جو انہیں کوں اللہ تے
اوندے رسول ڈتا ہا تے او آکھن ہا اللہ ساکوں کافی ۶۰
اللہ تے اوندے رسول ساکوں اپنے فضل نال ڈیسی بیشک
اساں اللہ دو جھکٹ والے ہیں۔

إِنَّمَا الصَّدَقَاتُ لِلْفُقَرَاءِ وَالْمَسْكِينِ وَالْعَمِلِينَ
عَلَيْهَا وَالْمَوْلَاةِ قُلُوبُهُمْ وَفِي الرِّقَابِ وَالْغُرَبِ
وَفِي سَبِيلِ اللَّهِ وَابْنِ السَّبِيلِ فَرِيضَةً مِّنَ اللَّهِ
وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ ۝۶۳

۶۰۔ بے شک صدقات محتاجیں تے مسکینیں تے انہیں
تے کم کرن والیں تے دلس کوں ملاوٹ کیتے تے قیدیں
کیتے تے جیں لہٹا ڈلوٹے اوندے کیتے تے اللہ دے
رستے وچ جہاد کرن والیں کیتے تے مسافریں کیتے ہن
لے اللہ دے دوزن تے اللہ بہوں جا ٹن والا تے
سیاٹا ۶۱۔

وَمِنْهُمْ الَّذِينَ يُذَوِّنَ النَّبِيَّ وَيَقُولُونَ هُوَ ذُنَّ
قُلْ أَذُنٌ خَيْرٌ لَّكُمْ يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَيُؤْمِنُ بِالْمُؤْمِنِينَ
وَرَحْمَةُ اللَّهِ لِلَّذِينَ آمَنُوا مِنْكُمْ وَالَّذِينَ يُذَوِّنَ رَسُولَ
اللَّهِ لَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ①

۹۱۔ تے انہیں دھوکہ نہی کوں بڑکھ بڑیندن تے او آہدن
او "کن" توں آکھ اوکن تہا بڑی بھلائی کیتے۔ او اللہ تے
مومنین دے وعیدیں تے اعتبار کریندے تے رحمت
تہا بڑے دھوکہ مومنین کیتے تے حیرے بڑکھ بڑیندن اللہ
دے رسول کوں انہیں کیتے بڑکھ والا عذاب۔

يَخْلِفُونَ بِاللَّهِ لَكُمُ لِيُضِلَّوْكُمْ وَاللَّهُ وَرَسُولُهُ أَحَقُّ
أَنْ يُضِلَّوهُ إِنْ كَانُوا مُؤْمِنِينَ ②

۹۲۔ او تہا بڑے اگے اللہ دیاں قساں کھنڈن جو تہا کوں خوش
کرن تے اللہ تے او را رسول زیادہ حق رکھیندے جو انہیں
کوں خوش کیا دے جے او مومنین۔

أَلَمْ يَعْلَمُوا أَنَّهُ مِّنْ يُحَادِدِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ فَأَنَّ
لَّهُ نَارَ جَهَنَّمَ خَالِدًا فِيهَا ذَلِكَ الْخِزْيُ الْعَظِيمُ ③

۹۳۔ کیا انہیں کوں پتہ نہیں جو بے شک جیرھا اللہ تے
اوندے رسول نال دشمنی کریندے بے شک اوندے
واسطے دوزخ دی بھاؤ اوندے وچ بہوں دیر رہسی
اے بہوں وڈی ذلت۔

يَعَذِّرُ الْمُنَافِقُونَ أَنْ تَنَزَّلَ عَلَيْهِمْ سُورَةٌ تَنْبِيهِهُمْ
بِمَا فِي قُلُوبِهِمْ قُلْ اسْتَغْفِرُوا إِنَّ اللَّهَ مُخْرِجٌ
مَا تَحَدَّرُونَ ④

۹۴۔ منافق بڑدن جو انہیں دے غلات کوئی سورت
نہ لہ آدے ہیرمی انہیں کوں بڑیوے جو انہیں دے دلیں
وچ۔ تب آکھ تساں مشکریاں کرو بے شک اللہ سٹیں
ظاہر کر ڈالا جیں کنیں تساں بڑدے۔

وَلَيْن سَأَلْتَهُمْ لَيَقُولُنَّ إِنَّمَا كُنَّا نَخُوضُ وَنَلْعَبُ
قُلْ أَيْدِي اللَّهِ وَأَيْتُهُ وَرَسُولُهُ كُنْتُمْ تَسْتَهْزِئُونَ ⑤

۹۵۔ تے جے توں انہیں کنیں پچھیں تے او ضرور آکھسن
اساں تے صرف کھلے تے ہٹاں مریندے پئے ہاے
توں آکھ کیا اللہ تے اوندی آیات تے اوندے رسول
نال تساں مشکریاں کریندے۔

لَا تَعْتَذِرُوا قَدْ كَفَرْتُمْ بَعْدَ إِيمَانِكُمْ إِنَّ نَعْفَ عَنْ
ظَالِمَةٍ مِّنْكُمْ نَعْدِبُ ظَالِمَةً بِأَنَّهُمْ كَانُوا مُجْرِمِينَ ⑥

۹۶۔ تساں عذر نہ کرو تساں اپنے ایمان دے بعد کفر
کیتے جے اساں ہک ٹولے کوں تہا بڑے دھوکہ ماف کر
ڈیوں تے ہک ٹولے کوں عذاب ڈیوں۔ بے شک او
لوک جرمی ہن۔

الْمُنَافِقُونَ وَالْمُنَافِقَاتُ بَعْضُهُمْ مِنْ بَعْضٍ يَأْمُرُونَ
بِالنَّارِ

۹۷۔ منافق جہان تے منافق تربیتیں بعض بعض دھوکہ
کلم بڑیندن برائی دا تے ریندن نیکی کنیں تے اپنے اہتیں

کوں فرج کرٹ کیں رکیندن اولاد کوں بھل گئیں اللہ انہیں کوں بھل ویسی بے شک منافق اصل نافرمان۔

۶۸۔ اللہ سیس منافق جو انہیں تے منافق تربیتیں نال تے کافریں نال دوزخ دی بھادا وعدہ کیتے اوندے وچ بہوں دیر تک رہن لے انہیں کوں کافی تے اللہ انہیں تے لعنت کیتی تے انہیں کیتے مقیمی عذاب۔

۶۹۔ انہیں آلی کار جیرے تساں کیں پہلے ہن اولاد کیں طاقت وچ ڈاڑھے ہن تے مال تے اولاد وچ زیادہ ہن انہیں اپٹے حصے دافائدہ چلتے تے تساں اپٹے حصے دافائدہ چاتے جیویں تساں کیں پہلے لوکس اپٹے حصے دافائدہ چاتے تے تساں ایویں بے بودگی کیتی جیویں انہیں کیتی ہائی ایجے ہن جنہیں دے عمل وچ گئیں۔ ایس دنیا وچ دی تے آخرت وچ دی تے ایجے لوک گھانا پاوٹن والے ہن۔

۷۰۔ کیا انہیں کیں پہلے لوکس دیاں خبراں نیں آیاں لوح دی قوم دی تے عادتے شمعوتے ابراہیم تے مدین والی قوم دیاں تے ایتریں ہوئیں وستیں دیاں خبراں۔ انہیں کیں انہیں دے رسول کھلے دلائل گھن کے آئے تے اللہ انہیں تے ظلم کرٹ والا نہا اصل او اپٹے آپ تے ظلم کریندے ہن۔

۷۱۔ تے مومن مرد تے مومن عورتاں بعض بعض دے سبقتی ہن نیکی داکم ڈیندن تے بڑائی کیں رکیندن تے نماز پڑھدن تے زکاۃ ڈیندن تے اللہ تے اولادکے رسول دی اطاعت کریندن ایجے ہن جنہیں تے اللہ رحمت کر لسی بے شک اللہ سیس بہوں غالب تے سیانہ ۷۲۔ اللہ نے مومن جو انہیں تے تربیتیں نال باغیں دا وعدہ

بِالنَّكَرِ وَيَهْوُونَ عَنِ الْمَعْرُوفِ وَيَقْبِضُونَ أَيْدِيَهُمْ نَسُوا اللَّهَ فَنَسِيَهُمْ إِنَّ الْمُنَافِقِينَ هُمُ الْفَاسِقُونَ ۝۶۸ وَعَدَ اللَّهُ الْمُنَافِقِينَ وَالْمُنَافِقَاتِ الْكَفَّارَ نَارَ جَهَنَّمَ خَالِدِينَ فِيهَا هِيَ حَسْبُهُمْ وَلَعْنَهُمُ اللَّهُ وَلَهُمْ عَذَابٌ مُّقِيمٌ ۝۶۹

كَالَّذِينَ مِنْ قَبْلِكُمْ كَانُوا أَشَدَّ مِنْكُمْ قُوَّةً وَآلًا وَأَوْلَادًا فَاسْتَنْتَعُوا بِخَلْقِهِمْ فَاسْتَنْتَعْنَاهُمْ بَخْلَافِهِمْ كَمَا اسْتَمْتَعَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِكُمْ بِخَلْقِهِمْ وَخُضْتُمْ كَالَّذِي خَاضُوا أُولَئِكَ حِطَّتْ أَعْمَالُهُمْ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَأُولَئِكَ هُمُ الْخَاسِرُونَ ۝۷۰

أَلَمْ يَأْتِهِمْ نَبَأُ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ قَوْمِ نُوحٍ وَعَادٍ وَثَمُودَ وَقَوْمِ إِبْرَاهِيمَ وَأَصْحَابِ مَدْيَنَ وَالْوُفْيَا أَسْتَنْتَعُوا رَسُولَهُمْ بِالْأَيْدِي مَا كَانَ اللَّهُ لِيُظِلَّهُمْ وَلَكِنْ كَانُوا أَنْفُسَهُمْ يَظْلِمُونَ ۝۷۱

وَالْمُؤْمِنُونَ وَالْمُؤْمِنَاتُ بَعْضُهُمْ أَوْلِيَاءُ بَعْضٍ يَأْمُرُونَ بِالْمَعْرُوفِ وَيَنْهَوْنَ عَنِ الْمُنْكَرِ وَيُقِيمُونَ الصَّلَاةَ وَيُؤْتُونَ الزَّكَاةَ وَيُطِيعُونَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ أُولَئِكَ سَيَرْحَمُهُمُ اللَّهُ إِنَّ اللَّهَ عَزِيزٌ حَكِيمٌ ۝۷۲ وَعَدَ اللَّهُ الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ

تَحْتَهَا الْأَنْهَارُ جُلُودٌ فِيهَا وَمَسْكَنٌ كَرِيمٌ فِي
جَنَّتِ عَدْنٍ وَرِضْوَانٌ مِنَ اللَّهِ أَكْبَرُ ذَلِكَ هُوَ
الْفَوْزُ الْعَظِيمُ ۝

کیسے جہنمیں ورج نہال و بندیاں پیاں ہوسن او ہمیشہ انہیں
ورج رہسن تے اول جنت ورج انہیں کیسے پاک رہن
دیاں جہیں بن تے اللہ دی رضا مندی بہوں وڈا انعام
لے بہوں وڈی کامیابی ۝

يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ جَاهِدِ الْكُفَّارَ وَالْمُنَافِقِينَ وَاغْلُظْ
عَلَيْهِمْ وَمَا لَهُمْ جَهَنَّمُ وَبَيْتُ الْمَصِيدِ ۝

۷۳۔ اے نبی توں کافروں تے منافقین نال جہاد کرتے
انہیں تے سختی کرتے انہیں دا ٹھکانہ دوزخ تے اے
بہوں بُرا ٹھکانہ ۝

يَخْلُقُونَ بِاللَّهِ مَا قَالُوا وَلَقَدْ قَالُوا كَلِمَةَ الْكُفْرِ وَكَفَرُوا
بَعْدَ إِسْلَامِهِمْ وَهَتُوا بِمَا لَمْ يَنَالُوا وَمَا
نَعْمُوا إِلَّا أَنْ أَعْنَهُمُ اللَّهُ وَرَسُولُهُ مِنْ فَضْلِهِ
فَإِنْ يَتُوبُوا إِلَيْكَ غَيْرَ لَتَهْمَ أَنْ يَتُوبُوا يَعْلَمَهُمُ اللَّهُ
عَدَابًا أَلِيمًا فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَمَا لَهُمْ فِي الْأَرْضِ
مِنْ دَرَجَةٍ وَلَا نَصِيرَةٍ ۝

۷۴۔ او اللہ دیاں قسماں چیندن جو انہیں کچھ نہیں
آکھیا۔ انہیں تے کفر دیاں گاہیں کیتن تے اپٹے اسلام
دے بعد انہیں کفر کیتے تے اوندا پکا ارادہ کیتے تیں جو
انہیں کوں نہیں ملیا تے او صرف ات گاہوں کا وٹین
جو اللہ سیس مومنین کوں تے اوندے سول کوں اپٹے فضل
نال امیر بنا ڈتے جے او توبہ کر گھن لے انہیں کیسے چکا
تے جے او پھر وچن تے اللہ انہیں کوں ڈکھ ڈیوٹ آلا
عذاب ڈیسی ایس دنیا ورج وی تے آخرت ورج وی
تے انہیں کیسے زمین ورج کوئی سبکتی تے امدادی
کوئی نہیں۔

وَمِنْهُمْ مَّنْ عٰهَدَ اللّٰهَ لَئِنْ اٰتٰنَا مِنْ فَضْلٍ لَنَنصَّدَّقَنَّ
وَلَنَكُوْنَنَّ مِنَ الصّٰلِحِيْنَ ۝

۷۵۔ تے انہیں وچو کچھ لوکیں اللہ نال وعدہ کیتا با
جے او ساکوں اپٹے فضل نال ڈے ڈیوے تے اسان
ضرور صدقہ کر لیسوں تے ضرور نیک لوکیں وچو تھی و لیسوں
۷۶۔ جڈاں اللہ انہیں کوں اپٹے فضل نال ڈے ڈتے
انہیں شرمائی کیتی تے اللہ دے حکم کوں نامیندے ہوئیں
منہ پھیر گئے۔

فَلَمَّا اٰتٰهُمْ مِنْ فَضْلِهِ بَخِلُوْا بِهٖ وَتَوَلّٰوْا
وَلَمْ يُعْرِضُوْنَ ۝

۷۷۔ اوں منافقت جاری کر ڈتی انہیں دے دیں ورج
ملاقات دے ڈینہ تیں ات گاہوں جو انہیں اللہ نال
کیسے ہوئے وعدہ دی خلاف ورزی کیتی تے او کوڑوی

فَاَعْيَبَهُمْ نِفَاقًا فِيْ قُلُوْبِهِمْ اِلٰى يَوْمٍ يَلْقَوْنَ رَبَّاهُمْ اَخْلَفُوْا
اللّٰهَ مَا وَعَدُوْهُ وَبِمَا كَانُوْا يَكْذِبُوْنَ ۝

مریندے بن۔

۷۸۔ کیا اونٹیں چاندے بے شک اللہ سیٹھ چاندے
انہیں دے سکھے ہوئے تے ظاہر مشورے چاندے تے
بے شک اللہ سیٹھ غیب کول بہوں چائن والا۔

۷۹۔ جیرے لوک الزام ڈیندن صدقات دے بارے وچ
خوشی نال ڈیون والے مومنین تے تے انہیں تے دی
جیرے مزدوری کر کے کندن او انہیں تے کھلن
اللہ انہیں کول ایں کھل دی سزا ڈیسی تے انہیں کیتے
ڈکھ آلا عذاب۔

۸۰۔ تو انہیں کیتے بخشش منگ یا بخشش نہ منگ (برابر ہے)
توں انہیں کیتے ستر دفری بخشش منگیں اللہ انہیں
کول معاف نہ کر لیسے اے ایں واسطے ہے جو انہیں اللہ
تے اوندرے رسول دا انکار کیتے تے اللہ سیٹھ نابزمان
قوم کول ہدایت نیں ڈیندا۔

۸۱۔ اللہ دے رسول دے پچھو رہن والے اپنے
جہیں تے بہن وچ خوش بن تے او ناپند کریندن
جو اللہ دے رستے وچ اپنے مالیں تے اپنی جانیں
نال جہاد کرن تے آہن ایں سخت گرمی وچ نہ نکھو
توں اکھ دوسرخ دی بھا ایں کینیں زیادہ سخت گرم ہوئی
ہے او سمجھن۔

۸۲۔ او کھن گھٹ تے روون زیادہ اے انہیں دی
کھائی دا بدلہ۔

۸۳۔ جے اللہ تیکوں انہیں وچ ہک ٹولے دو والا آنے
تے او تیں کینیں جگ تے نکھو دی اجازت منگن توں
اکھ تساں میڈے نال اصلونہ نکھو تے میڈے نال
رل کے دشمن نال اصلونہ جگ کرو بے شک تساں پہلی

الْمَ يَعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ سِرَّهُمْ وَنَجْوَاهُمْ وَأَنَّ
اللَّهَ عَلَامُ الْغُيُوبِ ۝

الَّذِينَ يَلْمُزُونَ الْمُطَّوِّعِينَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ فِي
الْصَّدَقَاتِ وَالَّذِينَ لَا يَجِدُونَ إِلَّا جَهْدَهُمْ يُنْفَخُونَ
مِنْهُمْ سَخِرَ اللَّهُ مِنْهُمْ وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ۝

اسْتَغْفِرْ لَهُمْ أَوْ لَا تَسْتَغْفِرْ لَهُمْ إِنْ تَسْتَغْفِرْ لَهُمْ
سَبْعِينَ مَرَّةً فَلَنْ يَغْفِرَ اللَّهُ لَهُمْ ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ كَفَرُوا
بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْفَاسِقِينَ ۝

فَرِحَ الْمُخَلَّفُونَ بِمَقْعَدِهِمْ خَلْفَ رَسُولِ اللَّهِ وَ
كَرِهُوا أَنْ يُجَاهِدُوا بِأَمْوَالِهِمْ وَأَنْفُسِهِمْ فِي سَبِيلِ
اللَّهِ وَقَالُوا لَا تَنْفِرُوا فِي الْحَرِّ قُلْ نَارُ جَهَنَّمَ أَشَدُّ
حَرًّا لَوْ كَانُوا يَفْقَهُونَ ۝

فَلْيَضْحَكُوا قَلِيلًا وَلْيَبْكُوا كَثِيرًا جَزَاءً بِمَا
كَانُوا يَكْسِبُونَ ۝

فَإِنْ رَجَعَكَ اللَّهُ إِلَى طَائِفَةٍ مِنْهُمْ فَاسْتَأْذَنُوكَ
لِلْخُرُوجِ فَقُلْ لَنْ تَخْرُجُوا مَعِيَ أَبَدًا وَلَنْ تُقَاتِلُوا
مَعِيَ عَدُوًّا إِنَّكُمْ رَضِيتُمْ بِالْقُعُودِ أَوَّلَ مَرَّةٍ
فَاعْعُدُوا مَعَ الْخُلَفَاءِ ۝

دفعہ پچھو بہن تے خوش تھی گئے باوے ہن پچھو رہن
والیں نال بہہ ونجہ۔

۸۴۔ تے انہیں دہو کہیں تے نماز جنازہ نہ پڑھ جیرھا
مرو نہجے تے اوندی قبر تے کھڑکے دعا نہ منگ بے شک
انہیں اللہ تے اوندے رسول دا انکار کیتے تے ایہجی
حالت وچ موئن جو اونا فرمان ہن۔

۸۵۔ تیکوں انہیں دے مال تے اولاداں حیران نہ کرن
اللہ صرف انہیں کول انہیں نال اس دنیا وچ عذاب ڈلوٹا
چاہندے تے انہیں دیاں جاناں اس حالت وچ
نکلن جو اوکا فرہوسن۔

۸۶۔ تے جڈاں کوئی مسورت لہائی ویندی ؎ جو اللہ تے
ایمان گھن آؤ تے اوندے رسول نال مل کے جہاد کرو
تے امیر لوک تیں کنیں اجازت منگن پئے ویندن تے
آہن ساکول پھوڑ بڑے اسان پچھو بہن والیں نال ہن۔
۸۷۔ او غوش تھی گئیں جو او تھی گئیں پچھو رہن والیں نال
تے اللہ انہیں دے دیں تے مہر لاڈلی ؎ تے او
سمجھدے نیں۔

۸۸۔ تے رسول تے اوندے نال ایمان گھن آؤن والے
جہاد کریندن اپنے اموال تے اپنی جانیں نال ایہجے
ہن جنہیں کیتے بھلا یا ئن تے ایہجے لوک کامیاب تھیون
والین۔

۸۹۔ اللہ سیئیں تیار کیتی ؎ انہیں کیتے جنت جیندے وچ
نہراں و ہندیاں پئین اوندے وچ ہمیشہ رہن تے
لے بہوں وڈی کامیابی ؎۔

۹۰۔ تے آئن (تیں کتیں) غدر کرن والے جانگلی لوک
جو توں انہیں کول اجازت بڑے ڈیویں۔ تے جنہیں

وَلَا تُصَلِّ عَلَى أَحَدٍ مِنْهُمْ مَاتَ أَبَدًا وَلَا تَقُمْ
عَلَى قَبْرِهِ إِنَّهُمْ كَفَرُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ وَمَا تَوَاوَا
هُمْ فَيَسْفُونَ ﴿۸۴﴾

وَلَا تُحِبُّكَ أَمْوَالُهُمْ وَأَوْلَادُهُمْ إِنَّمَا يُرِيدُ
اللَّهُ أَنْ يُعَذِّبَهُمْ بِهَا فِي الدُّنْيَا وَتَزْهَقَ أَنْفُسُهُمْ
وَهُمْ كَافِرُونَ ﴿۸۵﴾

وَإِذَا أَنْزَلَتْ سُورَةُ أَنْ أَمِنَّا بِاللَّهِ وَجَاهِدْنَا مَعَ
رَسُولِهِ اسْتَأْذِنَكَ أُولُو الظُّلُمِ مِنْهُمْ وَقَالُوا ذَرْنَا
نَكُنْ مَعَ الْقَاعِدِينَ ﴿۸۶﴾

رَضُوا بِأَنْ يَكُونُوا مَعَ الْخَوَالِفِ وَطُبِعَ عَلَى قُلُوبِهِمْ
فَهُمْ لَا يَفْقَهُونَ ﴿۸۷﴾

لَكِنِ الرَّسُولُ وَالَّذِينَ آمَنُوا مَعَهُ جَاهِدُوا بِأَمْوَالِهِمْ
وَأَنْفُسِهِمْ وَأُولَئِكَ لَهُمُ الْخَيْرَاتُ وَأُولَئِكَ هُمُ
الْمُفْلِحُونَ ﴿۸۸﴾

أَعَدَّ اللَّهُ لَهُمْ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ
خَالِدِينَ فِيهَا ذَلِكَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ ﴿۸۹﴾

وَجَاءَ الْمُعَذِّبُونَ مِنَ الْأَعْرَابِ لِيُؤْذَنَ لَهُمْ
وَقَعَدَ الَّذِينَ كُنُوا لِلَّهِ رَسُولًا سَيُصِيبُ الَّذِينَ

كُفِّرُوا وَهُمْ عَلَاءٌ اَلَيْسَ ①

اللہ تے اوندے رسول کوں جھٹلائے او پچھو بہہ گئیں
انہیں وچو جبرے کافرن انہیں کوں جلدی ڈکھ والا عذاب
ملے۔

لَيْسَ عَلَى الضَّعَفَاءِ وَلَا عَلَى الْمَرْضَى وَلَا عَلَى
الَّذِينَ لَا يَجِدُونَ مَا يَنْفِقُونَ حَرَجٌ إِذَا انْفَقُوا
لِلَّهِ وَرَسُولِهِ مَا عَلَى الْمُحْسِنِينَ مِنْ سَبِيلٍ وَ
اللَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ ②

۹۱۔ کمزوریں تے بیماریں تے انہیں لوکس تے کوئی حرج
نئیں جنہیں کئیں خرچ کرن کیستے کچھ نئیں جڈاں او اللہ
تے اوندے رسول نال خیر خواہی کرن تے چگے کم کرن
والیں دے غلاف کوئی رستہ الزام کا نئیں تے اللہ بہوں
بخشش والا تے رحمت کرن والا۔

وَلَا عَلَى الَّذِينَ إِذَا مَا آتَاكَ لِتَحْمِلَهُمْ
قُلْتَ لَا أَجِدُ مَا أَحْمِلُكُمْ عَلَيْهِ تَوَلَّوْا
وَأَعْيَنُهُمْ تَقِيصُ مِنَ الدَّمِجِ حَزَنًا أَلَّا
يَجِدُوا مَا يَنْفِقُونَ ③

۹۲۔ تے انہیں تے وی کوئی حرج نئیں جبرے تیں کئیں
اندن جو توں انہیں کیستے سواری دا انتظام کرتے توں
آبدیں میں کئیں کچھ نئیں جبرے تے میں تہا کوں سوار
کراں۔ او پچھو میں ولدن تے علم نال انہیں دی اکھیں وچو
مونجھ نال سمجھوں دہندے پئے ہوندن جو انہیں کئیں
خرچ کرن کیستے کوئی شے کا نئیں۔

إِنَّمَا السَّبِيلُ عَلَى الَّذِينَ يَسْتَأْذِنُونَكَ وَهُمْ
أَغْيَاءُ رَضُوا بِأَنْ يَكُونُوا مَعَ الْخَوَالِفِ وَطَبَعَ
اللَّهُ عَلَى قُلُوبِهِمْ فَهُمْ لَا يَفْقَهُونَ ④

۹۳۔ صرف الزام انہیں تے ہے جبرے تیں کئیں اجازت
منگدن تے ہن وی امیر او خوش تھیں جو پچھو رہن والیں
نال تھی وچن تے اللہ سئیں انہیں دے دلیں تے مہر کر
ڈتی تے او جانڈے نئیں۔

وَمِنَ الْأَعْرَابِ مَنْ يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ
وَيَتَّخِذُ مَا يُنْفِقُ قُرْبًا عِنْدَ اللَّهِ وَصَلَّى الرَّسُولَ
إِلَّا لَهَا قُرْبَةً لَهُمْ سَيِّدٌ خَلَهُمُ اللَّهُ فِي رَحْمَتِهِ
إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿٩﴾

۹۹۔ تے دستیں دے رہن والیں وچو کجھ اللہ تے آفرت
دے ٹہنہ تے ایمان ایندن تے جو خدا دی راہ وچ خرچ
کرین اوکوں اللہ دے کوہو تھیون تے رسول دی
دعائیں دا ذریعہ سمجھن سٹوبے شک اے انہیں دا خدا
دے کوہو تھیون دا ذریعہ ۹۔ او انہیں کوں ضرور اپنی
رحمت وچ داخل کر لسی۔ بے شک اللہ سیں بہوں بخشش
والا تے ول ول رحم کرن والا ۹۔

وَالسَّيْقُونَ الْأَقْلُونَ مِنَ الْمُهْجَرِينَ وَالْأَنْصَارِ
وَالَّذِينَ اتَّبَعُوهُمْ بِإِحْسَانٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمْ
وَرَضُوا عَنْهُ وَأَعَدَّ لَهُمْ جَنَّاتٍ تَجْرِي تَحْتِهَا
الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا ذَلِكَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ ﴿١٠﴾

۱۰۔ مہاجرین تے انصار وچ نیکیں وچ اگودھن والے
تے او جنہیں پوری پیگمانی نال انہیں دی پیروی کیتی اللہ
انہیں تے راضی تے او اللہ تے راضی تھی گئے تے
اول انہیں واسطے بہشتاں تیار کیتن جیندے
تکے نہال و بندیاں پین انہیں وچ ہمیشہ رہن اے
وہی کامیابی ۱۰۔

وَمِمَّنْ حَوْلَكُم مِّنَ الْأَعْرَابِ مُنَافِقُونَ وَمِنْ
أَهْلِ الْمَدِينَةِ مَرَدُوا عَلَى الْبَيْتِ لَا تَعْلَمُهُمْ
نَحْنُ نَعْلَمُهُمْ سَتُعَذِّبُهُمْ مُّزَيِّنِينَ ثُمَّ يَرْدُّونَ إِلَى
عَذَابٍ عَظِيمٍ ﴿١١﴾

۱۱۔ تے جنگلیں وچ تہاڑے اڈو اڈو رہن والے کجھ
منافق بن تے مدینے دے رہن والے وی کجھ انھن
جیرے پکے منافق بن توں انہیں کوں نیں جاندا اسان
انہیں کوں جاندا سے ہیں۔ اسان انہیں کوں بڑو دفعہ عذاب
ڈالیوں پچیں او بک بہوں وڑے عذاب دو ولانے
ولیں۔

وَأَخْرُوجُوا يُزَكِّيهِمْ مَّا خَلَطُوا عَمَلًا صَالِحًا
وَأَخْرَسَيْنَا عَنْهُمْ أَنَّ يُنُوبَ عَلَيْهِمْ إِنَّ اللَّهَ
غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿١٢﴾

۱۲۔ کجھ پے بن جنہیں اپنے گناہیں دا اقرار کیتے انہیں
نیک کمیں کوں کجھ پے برے کمیں نال رلا ڈتے۔ اے تھی
سگدے جو اللہ انہیں تے فضل کرے بے شک اللہ سیں
بہوں بخشش والا تے ول ول رحم کرن والا ۱۲۔

خُذْ مِنْ أَمْوَالِهِمْ صَدَقَةً تُطَهِّرُهُمْ وَتُزَكِّيهِمْ
بِهَا وَصَلِّ عَلَيْهِمْ إِنَّ صَلَاتَكَ سَكَنٌ لَهُمْ وَاللَّهُ
سَبِيحٌ عَلَيْهِمْ ﴿١٣﴾

۱۳۔ توں گمن انہیں دے مالیں وچو صدقہاں جو توں
انہیں کوں پاک کریں تے انہیں دے مال کوں دھواویں
اوندے نال تے انہیں واسطے دعا کرینا رہ بے شک تیری

دعا انہیں واسطے سکون واذلیر۔ تے اللہ بہوں سٹن
والا تے چاٹن والا۔

۱۰۴۔ کیا انہیں کون پتہ نہیں بے شک اللہ سٹیں ہی
جیرھا اپنے بندیں دی توبہ قبول کریدے تے صدقے
گھندے تے بے شک اللہ سٹیں بہوں توبہ قبول کرن
والا تے ول ول رحم کرن والا۔

۱۰۵۔ تے تول اکھڑے لتاں کم کرو تے اللہ افسر رسول
تے مومن تہاڑے عملیں کول بڑھے رہن تے لتاں
مضور غیب تے حاضر کول چاٹن والے خدا دوولائے ویسو
تے او تہاکول تہاڑے کیں دی حقیقت ڈس ڈلیسی۔

۱۰۶۔ تے کجھ پے اللہ دے حکم دی انتظار وچ چھوڑیے
گہن بھانویں او انہیں کول عذاب ڈلوے یا توبہ قبول
کرے تے اللہ سٹیں بہوں چاٹن والا تے بہوں سیانا۔

۱۰۷۔ تے جنہیں ہک مسجد بُنائی نقصان پہچاؤں کیتے
تے کفر کیتے تے مومنین وچ تفرقہ پاؤں کیتے تے اللہ
تے اوندے رسول نال بھڑن والیں کیتے کھن دی جا
بُنائی۔ ایں کنیں پہلے۔ تے او ضرور قتل چمیں ساڈا
ارادہ محض نیک ہے تے اللہ سٹیں گواہی ڈیندے جو بیشک
اے کوڑن۔

۱۰۸۔ تول ایندے وچ کڈا ہن نہ کھڑا تھیں ہجر میسیت
دی بنیاد پہلے ڈینہ کیں تقویٰ تے رکھی گئی۔ او زیادہ حق رکھندی
ہو تول اوندے وچ کھڑا تھیں۔ اوندے وچ ایجنھے
لوکن جیرے پاک تھیون کول پسند کریدن تے اللہ دی
پاکیں کول پسند کریدے۔

۱۰۹۔ کیا جیرھا شخص اپنی عمارت دا ایرا تقویٰ تے رکھندے
تے اوندی رضامندی تے او چنگا جیرھا شخص اپنی

أَلَمْ يَعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ هُوَ يَقْبَلُ التَّوْبَةَ عَنْ عِبَادِهِ وَ
يَأْخُذُ الصَّدَقَاتِ إِنَّ اللَّهَ هُوَ التَّوَّابُ الرَّحِيمُ ﴿۱۰۴﴾

وَقُلْ اَعْمَلُوا فَسَيَرَى اللَّهُ عَمَلَكُمْ وَرَسُولُهُ وَالْمُؤْمِنُونَ
وَسَتُرَدُّونَ إِلَىٰ عِلْمِ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ فَيُنَبِّئُكُمْ بِمَا
كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿۱۰۵﴾

وَأَخْرَجَ مَرْجُونَ لِأَمْرِ اللَّهِ إِنَّمَا يَعِدُ بُحْمَهُمْ وَإِنَّا لَنُؤَبِّ
عَلَيْهِمْ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ ﴿۱۰۶﴾

وَالَّذِينَ اتَّخَذُوا مَسْجِدًا ضِرَارًا وَكُفْرًا وَتَفَرِّقًا
بَيْنَ الْمُؤْمِنِينَ وَرِضًا وَالَّذِينَ حَادَبَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ
مِنْ قَبْلُ وَكَانُوا لِرَبِّهِمْ أَكْرَهًا إِنَّا نَبِّئُكُمْ أَنَّ
إِنَّمَا لَكُمْ بَنَاءٌ

لَا تَقُومُ فِيهِ أَبَدًا لَّسَّجِدًا تُسَبِّحُ عَلَى النَّقْوَىٰ مِنْ أَوَّلِ
يَوْمٍ أَحَقُّ أَنْ تَقُومَ فِيهِ فِيهِ رِجَالٌ يُحِبُّونَ أَنْ يَتَحَفَّظُوا
وَاللَّهُ يُحِبُّ الْمُطَهَّرِينَ ﴿۱۰۸﴾

أَمَّنْ أَسَّسَ بُنْيَانَهُ عَلَىٰ تَقْوَىٰ مِنَ اللَّهِ وَرِضْوَانٍ
خَيْرٌ أَمَّنْ أَسَّسَ بُنْيَانَهُ عَلَىٰ شِقَاقٍ هَٰذَا

فَأَنهَارِهِ فِي نَارِ جَهَنَّمَ وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ
الظَّالِمِينَ ﴿۹﴾

لَا يَزَالُ بَنِيَانُهُمُ الَّذِي بَنَوْا رِيبَةً فِي قُلُوبِهِمْ
إِلَّا أَن تَقَطَّعَ قُلُوبُهُمْ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ ﴿۱۰﴾

إِنَّ اللَّهَ اشْتَرَى مِنَ الْمُؤْمِنِينَ أَنفُسَهُمْ وَأَمْوَالَهُمْ
بِأَن لَّهُمُ الْجَنَّةَ يُقَاتِلُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ فَيَقْتُلُونَ
وَيُقْتَلُونَ وَعَدًا عَلَيْهِ حَقٌّ فِي التَّوْرَةِ وَالْإِنْجِيلِ
وَالْقُرْآنِ وَمَنْ أَوْفَى بِعَهْدِهِ مِنَ اللَّهِ فَاسْتَبِشِرُوا
بِبَيْعِكُمُ الَّذِي بَايَعْتُمْ بِهِ وَذَلِكَ هُوَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ ﴿۱۱﴾

الْمُتَّخِذُونَ الْعَيْدُونَ الْحِمْدُونَ الشَّائِحُونَ الرُّكُوعُونَ
السُّجُودُونَ الْأَمْرُونَ بِالْمَعْرُوفِ وَالنَّاهُونَ عَنِ
الْمُنْكَرِ وَالْحَافِظُونَ لِحُدُودِ اللَّهِ وَلِشَرِّ الْمُؤْمِنِينَ ﴿۱۲﴾

مَا كَانَ لِلنَّبِيِّ وَالَّذِينَ آمَنُوا أَنْ يَسْتَغْفِرُوا لِلَّذِينَ كَفَرُوا
وَلَوْ كَانُوا أُولِي قُرْبَىٰ مِنْ بَعْدِ مَا تَبَيَّنَ لَهُمْ أَنَّهُمْ
أَصْحَابُ الْجَحِيمِ ﴿۱۳﴾

وَمَا كَانَ اسْتِغْفَارُ الْإِبْرَاهِيمَ لِابْنِهِ إِلاَّ عَنْ مَوْعِدَةٍ
وَعَدَهَا إِيَّاهُ فَلَمَّا تَبَيَّنَ لَهُ أَنَّهُ عَدُوٌّ لِلَّهِ تَبَرَّأَ مِنْهُ

عمارت مے ایرے دی بنیاد ڈھاوٹن والی کنہی تے
رکھیندے ول او ایندے نال دوزخ دی بھاوچ ڈیہہ
پُندے اللہ نظام قوم کول سدھاراہ نہیں ڈکھلیندا
۱۱۔ ہمیشہ جو انہیں عمارتاں بنائیں او انہیں مے دیں
وچ پڑ دیاں رمسن سوائے ایندے جو انہیں مے دل
ٹوٹے ٹوٹے تھی دجن تے اللہ سئیں بہوں چاٹن
والا تے بہوں سیانا۔

۱۱۱۔ بے شک اللہ سئیں مومنین کنیں انہیں دیاں
جائاں تے مال مل گھن گدھین جو انہیں کول بہشت ملی
او اللہ مے رستے وچ جنگ کریندن اد دشمن کول مریندن
یا آپ مزج ویندن اسے وعدہ اوندے خدا تعالیٰ مے لازم ہے
جیندا ڈکرا انجیل تے قرآن وچ دی ہے۔ تے اللہ کنیں زیادہ اپنے
وعدے کول کون پورا کریندے تساں ایں سودے تے
خوش تھی دجو جیر حاتساں کیتے تے اے بہوں وڈی
کامیابی۔

۱۱۲۔ توبہ کرن والے عبادت کرن والے اللہ دی تعریف
کرن والے۔ اللہ مے رستے وچ سفر کرن والے۔
رکوع تے سجدہ کرن والے چنگی گاہیں دا حکم ڈیون
والے تے بری گاہیں کنیں بگن والے تے اللہ مے
حدیں دی حفاظت کرن والے ایتھے مومنین کول
خوش خبری ڈے ڈے۔

۱۱۳۔ نبی تے مومن اے نہیں کر بگدے جو مشرکین کیتے
مخشش منگن بھانویں او قریبی سکے بمودن ایندے بعد
جو انہیں تے ظاہر تھی گئے جو او دوزخی بن۔

۱۱۴۔ ابراہیم دا اپنے پیو واسطے بخشش منگن ایں واسطے جو اوں
اوندے نال وعدہ کیتا ہا (پراکتیس) تے جڈاں اوندے مے ظاہر

إِنَّ إِبْرَاهِيمَ لَأَوَّاهٌ حَلِيمٌ ﴿۱۳﴾

وَمَا كَانَ اللَّهُ لِيُضِلَّ قَوْمًا بَعْدَ إِذْ هَدَاهُمْ حَتَّى يُبَيِّنَ لَهُمْ مَا يَتَّقُونَ إِنَّ اللَّهَ بَخِيلٌ شَيْءٌ عَلَيْهِمْ ﴿۱۴﴾

إِنَّ اللَّهَ لَهُ مُلْكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ يُحْيِي وَيُمِيتُ وَمَا لَكُمْ مِنْ دُونِ اللَّهِ مِنْ وَلِيٍّ وَلَا نَصِيرٍ ﴿۱۵﴾

لَقَدْ تَابَ اللَّهُ عَلَى النَّبِيِّ وَالْمُهَاجِرِينَ وَالْأَنْصَارِ الَّذِينَ اتَّبَعُوهُ فِي سَاعَةِ الْعُسْرَةِ مِنْ بَعْدِ مَا كَادَ يَزِيغُ قُلُوبُ فَرِيقٍ مِنْهُمْ ثُمَّ تَابَ عَلَيْهِمْ إِنَّهُ بِهِمْ رَءُوفٌ رَحِيمٌ ﴿۱۶﴾

وَعَلَى الثَّلَاثَةِ الَّذِينَ خُلِفُوا حَتَّى إِذَا صَافَتْ عَلَيْهِمُ الْأَرْضُ بِمَا رَحُبَتْ وَصَافَتْ عَلَيْهِمْ أَنْفُسُهُمْ وَظَنُّوا أَنْ لَا مَلْجَأَ مِنَ اللَّهِ إِلَّا إِلَيْهِ ثُمَّ تَابَ عَلَيْهِمْ لِيَتُوبُوا إِنَّ اللَّهَ هُوَ التَّوَّابُ الرَّحِيمُ ﴿۱۷﴾

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ وَكُونُوا مَعَ الصَّادِقِينَ ﴿۱۸﴾ مَا كَانَ لِأَهْلِ الْمَدِينَةِ وَمَنْ حَوْلَهُمْ مِنَ الْأَعْرَابِ أَنْ يَتَخَلَّفُوا عَنْ رَسُولِ اللَّهِ وَلَا يَرْغَبُوا بِأَنْفُسِهِمْ عَنْ نَفْسِهِ ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ لَا يُصِيبُهُمْ ظَمَأٌ وَلَا نَصَبٌ وَلَا مَخَصَصَةٌ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَلَا يَطَئُونَ مَوْطِئًا يَغِيظُ

تھی گئے جو او اللہ و دشمن تے او اپنے وعدے کنیں بہتر ہوا
تھی گیا بے شک ابراہیم بہوں نرم دل تے عقلمند ہا۔

۱۱۳۔ تے اللہ اسے نہیں کریندا جو کہیں قوم کوں ہدایت
ڈیوٹ دے بعد گمراہ کرے جسے تیں انہیں کوں اوگا لہیں
نہ ڈسا ڈیوے جنہیں کنیں او ڈروں بے شک اللہ سٹیں
برگال کوں بہوں جاٹوں والا۔

۱۱۴۔ بے شک آسمانیں تے زمینیں دی حکومت اللہ دی
او جیندا دی کریندے تے مریندا دی ہے تے اللہ دے
سوا نہ تہا ڈا کوئی سبکتی تے نہ کوئی امدادی۔

۱۱۵۔ بے شک اللہ سٹیں نبی تے مہاجرین تے انصار تے
فضل کیتے جنہیں او کھے ویلھے اوندا ساتھ ڈرتے تے ایندے
بعد جو انہیں وچو ہک ٹوے دے دل وچ شک پئے
گیا یا ول وی اللہ انہیں تے فضل کیتے تے بے شک
او بہوں محبت کرن والا تے ول ول رحم کرن والا۔

۱۱۶۔ تے انہیں تریں تے وی رحم کیتے سی جیرھے پچھو
چھوڑیئے گئے ہن اول ویلھے انہیں تے زمین کھلے ہوؤں
دے باوجود تنگ تھی گئی تے انہیں دیاں اپٹیاں جاناں
وی بار بن گیاں ہن تے انہیں خیال کیتے جو اللہ لو کوئی پناہ
دی جا نہیں سوائے ہوندے دت اللہ انہیں تے
فضل کیتے تاں جو او توبہ کرن۔ بے شک اللہ توبہ قبول
کرن والا تے ول ول رحم کرن والا۔

۱۱۷۔ لے مومنو اللہ کنیں ڈرو تے سچیں نال مل وچو۔
۱۱۸۔ مدینے والیں تے چودھار دوستیں وچ رہن والیں کوں
نہ ٹھہندی بائی جو اللہ دے رسول کوں چھوڑ کے پچھو رہ
ونجن یا تے اپنی جائیں دی فکر کرن با اوں کوں چھوڑ کے۔
لے ایں واسطے جو انہیں کوں نہ کوئی ترمیم نہ تھکاوٹ تے

الْكَفَّارَ وَلَا يَأْتُونَ مِنْ عَذَابٍ نَبِيلًا إِلَّا كَتَبَ لَهُمْ بِهِ
عَمَلٌ صَالِحٌ إِنَّ اللَّهَ لَا يُضِيعُ أَجْرَ الْمُحْسِنِينَ ﴿۱۶﴾

نہ کچھ اللہ دی راہ وچ ملدی تے نہ او کوئی قدم ٹردن
زمین تے جبرہا کافریں کوں کاوڑ لو اوے تے نہ دشمنیں
تے فتح پیندن تے انہیں واسطے ایندے بدلے وچ
نیکی دا کم لکھیا ویندے۔ بے شک اللہ سیس نیکی کرن
والیں دے اجر کوں ونجیندائیں۔

وَلَا يَنْفَعُونَ نَفَقَهُ صَغِيرَةً وَلَا كَبِيرَةً وَلَا يَقْطَعُونَ
وَادِيًا إِلَّا كَتَبَ لَهُمْ لِحَاجَّتِهِمْ اللَّهُ أَحْسَنَ مَا كَانُوا
يَعْمَلُونَ ﴿۱۷﴾

۱۶۔ تے نہ او اللہ دے رستے وچ چھوٹا یا وڈا خرچ کریندن
تے نہ او کہیں وادی کوں پار کریندن انہیں کیسے نیکی لکھی
ویندی تے تاں جو اللہ سیس انہیں کوں جواو کریندن بہترین
بدلہ دے۔

وَمَا كَانَ الْمُؤْمِنُونَ لِيَنْفِرُوا كَافَّةً فَلَوْلَا نَفَرَ مِنْ
كُلِّ فِرْقَةٍ مِنْهُمْ طَائِفَةٌ لِّيَتَفَقَّهُوا فِي الدِّينِ
وَلِيُنذِرُوا قَوْمَهُمْ إِذَا رَجَعُوا إِلَيْهِمْ لَعَلَّهُمْ
يَحْذَرُونَ ﴿۱۸﴾

۱۷۔ مومنین واسطے اے ممکن نہیں جو او سارے نکل پڑدن
کیوں نہ اے تخبیا جو انہیں وچو ہک ٹولہ نکل پڑے ہاتاں جو او
دین کوں چنگی طراں سکھن با تے اپنی قوم کوں انہیں دو
ولن دے بعد پڑا دن با تاں جو او پڑن یا۔

۱۵

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا قَاتِلُوا الَّذِينَ يَلُونَكُمْ مِنَ الْكُفَرِ
وَلْيَجِدُوا فِيكُمْ غُلَظَةً وَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ مَعَ الْمُتَّقِينَ ﴿۱۹﴾

۱۸۔ اے مومنو انہیں کافریں نال جنگ کرو جیرھے تہا بڑے
پاسیں نالن تے او تہا بڑے وچ سختی تے طاقت محسوس
کرن تے جان گھن جو بے شک اللہ سیس متقیں
دے نال۔

وَإِذَا مَا أُنزِلَتْ سُورَةٌ مِنْهُمْ مَنْ يَقُولُ إِنَّا كُنَّا زَاكَةً
هَذِهِ آيَاتُنَا فَأَمَّا الَّذِينَ آمَنُوا فَرَأَدَتْهُمْ آيَاتُنَا
وَهُمْ يَسْتَكْبِرُونَ ﴿۲۰﴾

۱۹۔ تے جڈاں کوئی سورت لہندی تے انہیں وچو کچھ آہن
جواں سورت کیندے ایمان ودھائے تے جیرھے مومن
او سورت انہیں دا ایمان ودھیندی تے او نحو شش
تھیندن۔

وَأَمَّا الَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ مَرَضٌ فَرَأَدَتْهُمْ رِجْسًا
إِلَى رِجْسِهِمْ وَمَاتُوا وَهُمْ كَافِرُونَ ﴿۲۱﴾

۲۰۔ تے جیندے دلیں وچ بیماری تے اے سورت انہیں
دے گندے گندے گندہ پڑھائی دیندی تے او ایں حالت وچ
مرسن جو او کافر ہوسن۔

أَوَلَا يَرَوْنَ أَنَّهُمْ يُفْتَنُونَ فِي كُلِّ عَامٍ مَرَّةً أَوْ
مَرَّتَيْنِ ثُمَّ لَا يَتُوبُونَ وَلَا هُمْ يَذَّكَّرُونَ ﴿۲۲﴾

۲۱۔ کیا او بڑے نہیں جو او ہر سال ہک دفعہ یا دو دفعہ
ازمائے دیندن ول وی او توبہ نہیں کریندے تے نہ

نصیحت حاصل کرین۔

۱۲۷۔ تے جڈال کوئی سورت لہندیء ادہک ڈو جھے دو
ڈہن کیا تہاکوں کوئی ڈہاپے ول ٹر یوندن اللہ انہیں
تے دلیں کوں پھیر ڈتے کیوں بولے لوک سمجھندے نیں

۱۲۸۔ بے شک تہاڈے وچو ہی تہاڈو ہک رسول
آئے تہاڈی تکلیف اونکوں ڈکھ پچھندیء
تہاڈے اتے چنگانی دا بکھاء تے مومنین نال محبت
کرٹ والا تے ول رحم کرٹ والا۔

۱۲۹۔ تے جے او پھر وچن تے توں آکھ جونیہ کینے اللہ کافی۔
اوندرے سوا کوئی معبود نیں۔ میں ہوندرے تے بھروسہ
کرینداں تے او دہے عرش دارب۔

وَإِذَا مَا أَنْزَلَتْ سُورَةٌ نَّظَرَ بَعْضُهُمْ إِلَى بَعْضٍ هَلْ يَرِيكُمْ مِنْ أَحَدٍ ثُمَّ انْصَرَفُوا صَرَفَ اللَّهُ قُلُوبَهُمْ
يَأْتَهُمْ قَوْمٌ لَا يَفْقَهُونَ ﴿۱۲۷﴾

لَقَدْ جَاءَكُمْ رَسُولٌ مِنْ أَنْفُسِكُمْ عَزِيزٌ عَلَيْهِ مَا
عَنِتُّمْ حَرِيصٌ عَلَيْكُمْ بِالْمُؤْمِنِينَ رَءُوفٌ
رَحِيمٌ ﴿۱۲۸﴾

فَإِنْ تَوَلَّوْا فَقُلْ حَسْبِيَ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ
عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ وَهُوَ رَبُّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ ﴿۱۲۹﴾

سورة یونس مکی ء تے بسم اللہ نال ایندیاں ۱۱۰ آیات تے ۱۱ رکوعن

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ①

۱۔ اللہ دے نال نال غم و غم کریناں جیرا جان بنگے ڈیون
والا تے ول ول رحم کرٹ والا۔

الَّذِي تِلْكَ آيَاتُ الْكِتَابِ الْحَكِيمِ ②
۲۔ میں اللہ بڑا کھڑاں لے مکیم کتاب دیاں آیتاں ہن۔
اَكَانَ لِلنَّاسِ عَجَبًا اَنْ اَوْحَيْنَا اِلٰى رَجُلٍ مِنْهُمْ اَنْ
اَنْذِرَ النَّاسَ وَبَشِّرِ الَّذِينَ اٰمَنُوْا اَنْ لَهُمْ قَدَمٌ
صِدْقٍ عِنْدَ رَبِّهِمْ قَالِ الْكَافِرُوْنَ اِنْ هٰذَا لَسِحْرٌ
مُّبِينٌ ③
۳۔ کیا لے لوکس کیتے حیرانگی دی گاں جو اساں انہیں دجو
بک آدمی تے وحی کیتی جو توں لوکس کون ڈراتے مومنین
کون خوشخبری ڈے جو انہیں لے کیتے انہیں دے رب کنیں
بک کاہل دجو سہتے کافرن آکھئے جو لے بے شک
کھلا کھلا جادو گر۔

اِنْ رَبِّكُمْ اللَّهُ الَّذِي خَلَقَ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضَ فِي
سِتَّةِ اَيَّامٍ ثُمَّ اسْتَوٰى عَلَى الْعَرْشِ يَدُورُ الْاَمْوَدُ مَا
مِنْ شَيْءٍ اِلَّا مِنْۢ بَعْدِ اِذْنِهٖ ذٰلِكُمْ اللَّهُ سَبَّحَكُمْ
فَاعْبُدُوْهُ اَفَلَا تَذَكَّرُوْنَ ④
۴۔ بے شک تہا ڈا رب اللہ جس آسمانیں تے زمین کون
جھی وقتیں وچ پیدا کیتے ول او عرش تے مٹھائی نال بہر گئے
او برگاں دا انتظام کریندے تے اوندی اجازت لے بغیر
کوئی سفارشی نہیں۔ لے اللہ تہا ڈا رب ایندی عبادت کرو
کیا تہا نصیحت حاصل نہ لیسو۔

اِلَيْهِ مَرْجِعُكُمْ جَمِيعًا وَعَدَ اللَّهُ حَقًّا اِنَّهُ يَبْدُؤُا
الْخَلْقَ ثُمَّ يُعِيدُهُ لِيَجْزِيَ الَّذِينَ اٰمَنُوْا وَعَمِلُوا
الصَّالِحٰتِ بِالْقِسْطِ وَالَّذِيْنَ كَفَرُوْا لَهُمْ شَرَابٌ مِّنْ
حَمِيْمٍ وَعَذَابٌ اَلِيْمٌ يَّمَا كَاٰنُوْا يَكْفُرُوْنَ ⑤
۵۔ اوندو تہاں ساریں ولٹے اللہ دا وعدہ سچا بے شک
او مخلوق کون پیدا کریندے تے ول اونکوں ولیندے
تاں جو مومنین تے نیک کم کرٹ والیں کون انصاف نال
بدلہ ڈیرے تے جنہیں انکار کیتے انہیں کیتے گرم ہلد پانی
تے ڈکھ والا عذاب ات گا لہوں جو انہیں کفر کیتے۔

هُوَ الَّذِي جَعَلَ الشَّمْسُ ضِيَاً وَالْقَمَرَ نُورًا وَ
قَدَرَهُ مَنَازِلَ لِتَعْلَمُوْا عَدَدَ السِّنِّيْنَ وَالْحِسَابُ مَا
خَلَقَ اللَّهُ ذٰلِكَ اِلَّا بِالْحَقِّ يُفَصِّلُ الْاٰيٰتِ لِقَوْمٍ
يَعْلَمُوْنَ ⑥
۶۔ اوہو جس سمجھ کون روشنی ڈیون والا بٹا لے تے
چندر کون نور تے اندازے دے مطابق اوندیاں
منزلان بٹا لے تاں جو تہاں سالیں دی گنتری تے
حساب کون چاٹ گھنو۔ لے سمجھ کھ اللہ سٹیں حق نال

پیدا کیستے۔ اور علم والی قوم کیستے آیات کھول کے بیان کریندے۔
۷۔ بے شک رات ڈینہہ دے اگو کچھ آؤں وچ تے
جو کچھ اللہ سیس آسائیں تے زمینیں وچ پیدا کیستے اوندے
وچ اول قوم کیستے جبرھی متقی نشان۔

۸۔ بے شک جبرھے ساڈی ملاقات دی امید نہیں رکھیندے
تے او دنیاوی زندگی تے راضی ہن تے ایندے اتے
مطمن تھئے پین تے جبرھے ساڈی آیات کنیں غافلن۔
۹۔ انہیں داٹھکاڑ بھاء ات بگاڑوں جو او کمندے ہن
۱۔ بے شک نیک کرن داے مومن لوکس کوں انہیں
دارب انہیں دی ایمان دی وجہ نال بدلیت ڈیسی تے
نفیس والی بہشت وچ انہیں دے نلے نہراں و ہندیاں
پیاں ہوسن۔

۱۱۔ اوندے وچ انہیں دا سڈاے ہوسی جو لے اللہ
توں پاک ہیں تے اوندے وچ انہیں دا تحفہ سلامتی دا
ہوسی تے چھیکڑی سڈاے ہوسی جو ساریاں تعریفاں
اللہ سیس کیستے ہن جبرھا سارے جہانیں دارب۔

۱۲۔ تے جے اللہ سیس لوکس کیستے برائی دی ایویں جلدی
کریندا جیویں او مال وچ جلدی کریندن تے انہیں دی مدت
پوری تھی گئی ہوئے ہا۔ تے جبرھے ساڈی ملاقات دی
امید نہیں رکھیندے اساں انہیں کوں چھوڑ ڈتے جو اپنی
منزوری وچ گردان تھئے رہن۔

۱۳۔ تے جڈال انسان کوں کوئی ڈکھ اندے او ساکوں
پاسے دے بھرتے بھٹیں تے کھڑیں ساکوں۔ سڈیندے
جیلھے اساں اوندے ڈکھ کوں ہٹا ڈیندے ہیں او
ایویں لنگھ ویندے جو اوں ساکوں اپنے ڈکھ دے
ویلھے سڈاوی نہ ہس ایویں حدکنیں و دھن والیں

إِنَّ فِي اخْتِلَافِ اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ وَمَا خَلَقَ اللَّهُ فِي
السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ لَآيَاتٍ لِّقَوْمٍ يَعْتَقُونَ ⑩

إِنَّ الَّذِينَ لَا يَرْجُونَ لِقَاءَنَا وَرَضُوا بِالْحَيَاةِ الدُّنْيَا
وَاطْمَأَنَّنُوا بِهَا وَالَّذِينَ هُمْ عَنْ آيَاتِنَا غِفْلُونَ ⑪

أُولَٰئِكَ مَا لَهُمْ النَّارُ بِمَا كَانُوا يَكْسِبُونَ ⑫
إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ يَهْدِيهِمْ رَبُّهُمْ
بِأَيِّمَا نَهْمُ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهِمُ الْأَنْهَارُ فِي جَنَّاتِ
النَّعِيمِ ⑬

دَعَوْهُمْ فِيهَا مَسْجِدَكَ اللَّهُمَّ وَحَيَّتَهُمْ فِيهَا سَلَامٌ
وَآخِرُ دَعْوَاهُمْ أَنِ الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ ⑭

وَلَوْ يَعْجَلُ اللَّهُ لِلنَّاسِ الشَّرَّ اسْتِجْأَلَهُمْ بِالْخَيْرِ
لَفُضِّعَ إِلَيْهِمْ أَجَلُهُمْ فَبُذِّرَ الَّذِينَ لَا يَرْجُونَ لِقَاءَنَا
فِي طُغْيَانِهِمْ يَعْمَهُونَ ⑮

وَإِذَا مَسَّ الْإِنْسَانَ الضُّرُّ دَعَانَا لِجَنَّةٍ أَوْ قَاعٍ
أَوْ قَائِمًا فَلَمَّا كَشَفْنَا عَنْهُ ضُرَّهُ مَرَّكَانَ لَمْ يَدْعُنَا
إِلَى ضُرِّ مَتَّهِ كَذَلِكَ نُبْذِرُ الْمُسْرِفِينَ مَا كَانُوا
يَعْمَلُونَ ⑯

کوں جو اوکریندن سوٹنا کر کے ڈکھالیا گئے۔

۱۳۔ تے تہاڑے کنیں پہلے اساں قومیں کوں ہلاک کیتے
جہاں انہیں ظلم کیتے تے انہیں دو رسول کھلے نشان
گمن کے آئے ہن اوہیں منیا نہیں تے اساں مجرم
قوم کوں ایویں سزا ڈیندے ہیں۔

۱۵۔ ول اساں انہیں دے بعد تہاکوں زمین ورج جانئیں
بنائے تاں جو اساں ڈیکھوں تساں کیویں کم کریں دے
۱۶۔ تے جہاں انہیں تے ساڈیاں کھلیاں آیتاں پڑھ کے
سٹایاں ویندن تے جیرھے ساڈی ملاقات دی امید نہیں
رکھیندے آہدن ایندے علاوہ بیا قرآن گمن آیا نیکیوں
وٹاڑے توں انہیں کوں اکھڑے جوہیں اپٹے ولو
ایکیوں نہیں بدل سگدا۔ میں تے محض اونڈی پیروی کریںداں
جیرھی میڈو وھی کیتی ویندی ءجے میں ایٹے رب دی
نافرمانی کراں میں وڈے ڈینہدے عذاب
کنیں ڈرواں۔

۱۷۔ توں اکھ جے اللہ سیٹیں چاہندا تے میں اے تہاکوں
پڑھ کے نہ سٹیندا تے نہ میں تہاکوں ایندے متعلق ڈساں تاں میں
تہاڑے دھیان میں کنیں پہلے ہک عمر گزار چکیاں کیا تساں
عقل کنیں کم نوہے گھندے۔

۱۸۔ جیرھا اللہ تے کوڑ پدھے یا اونڈی آیات کوں جھٹلاوے
اوں کنیں وڈا ظالم کوں بے شک مجرم کامیاب نہیں
تھیئندے۔

۱۹۔ تے اول اللہ کوں چھوڑ کے انہیں دی عبادت کریندن
جیرھے نہ انہیں کوں نقصان پہنچا سگدن تے نہ نفع تے آہدن
اللہ دے کوہو اے ساڈے سفارشی بن توں اکھ کیا
تساں اللہ کوں اوگال ڈر سیندے ءجیرھی آسمانیں

وَلَقَدْ أَهْلَكْنَا الْقُرُونَ مِنْ قَبْلِكُمْ لَمَّا ظَلَمُوا
وَجَاءَهُمْ رَسُولُهُمْ بِالْبَيِّنَاتِ وَمَا كَانُوا لِيُؤْمِنُوا
كَذَلِكَ نَجْزِي الْقَوْمَ الْمُجْرِمِينَ ﴿۱۵﴾

ثُمَّ جَعَلْنَاكُمْ خَلِيفَ فِي الْأَرْضِ مِنْ بَعْدِهِمْ لَنَنْظُرَ
كَيْفَ تَعْمَلُونَ ﴿۱۶﴾

وَإِذَا نُنَظَّرُ عَلَيْهِمْ أَأَنَّا بَيِّنَاتٍ قَالِ الَّذِينَ لَا يَرْجُونَ
لِقَاءَنَا أَتَيْتُمْ بِقُرْآنٍ غَيْرِ هَذَا أَوْ بَدَّلْتُمْ قُلُ
مَآيَكُنْ لِي أَنَا أَبَدَلَهُ مِنْ تِلْقَائِي أَنفُسِي إِنَّ
آتِيْعَ إِلَّا مَا يَوْئِي إِلَيَّ إِنِّي أَخَافُ إِنْ عَصَيْتَ رَبِّي
عَذَابَ يَوْمٍ عَظِيمٍ ﴿۱۷﴾

قُلْ تَوَسَّاءُ اللَّهُ مَا تَلَوْتُهُ عَلَيْكُمْ وَلَا
أَدْرَاكُمْ بِهِ ۖ فَقَدْ لَبِثْتُ فِيكُمْ عُمُرًا مِمَّنْ قَبْلِهِ
أَفَلَا تَعْقِلُونَ ﴿۱۸﴾

مَنْ أَظْلَمُ مِمَّنِ افْتَرَى عَلَى اللَّهِ كَذِبًا أَوْ كَذَّبَ بِآيَاتِهِ
إِنَّهُ لَا يَفْلِحُ الْمُجْرِمُونَ ﴿۱۹﴾

وَيَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ مَا لَا يَنْفَعُهُمْ وَلَا يَضُرُّهُمْ
وَيَقُولُونَ هَؤُلَاءِ شُفَعَاؤُنَا عِنْدَ اللَّهِ قُلْ أَتَنْتَبِهُونَ
اللَّهُ بِمَا لَا يَعْلَمُ فِي السَّمَوَاتِ وَلَا فِي الْأَرْضِ مُبْتَلَا
وَيَعْلَمُ عَمَّا يَشْرِكُونَ ﴿۱۹﴾

تے زمین وچ اونٹیں چاٹدا۔ اوپاک تے جو او شرک
کریندن اوں کنیں اچی شان آلا

۲۰۔ تے سارے لوک بکامت بن وت انہیں
اختلاف کیتے تے عجیبے رب ولو کہ گال نہ تھی چکی
ہوئے ہاتے دل اوندا فیصلہ تھی ونجے با جیندے وچ
او اختلاف کریندے پین۔

۲۱۔ تے او آہن جو اوندے اتے اوندے رب ولو
کوئی نشان کیوں نہیں لہایا گیا توں آکھ بے شک
غیب اللہ کنیں ہے تساں انتظار کرویں ہی تہاڑے نال
انتظار کرکٹ والیں دپو ہاں۔

۲۲۔ تے جڈاں لوکس کول انہیں دی تکلیف دے بعد
جیرمی انہیں کول پہنچدی رحمت دامزہ چکھیندے ہیں
تے او ہوں ویلھے ساڈی آیات وچ تدبیراں کرکٹ
پئے دیندن توں آکھ جو اللہ سیئں جلدی تدبیر کرکٹ والا
بے شک ساڈے رسول، فرشتے لکھدن جو تساں
تدبیر کریندے

۲۳۔ او ہور جیرہا تہا کول خشکی تے سمندر وچ چلیندے
جڈاں تساں بیڑی وچ ہوندے تے چبگی ہوا دے
نال او انہیں کول چاکے ٹردی پئی ہوندی تے او اوندے
اتے اکڑیندے پئے ہوندن۔ تے دل اوندے اتے بڑھی
انہاری گھدی تے انہیں تے ہر پاسوں انڈک نے اویال کریندن
جو او ہٹی تباہ تھیندن او اللہ سیئں کول اطاعت ہوندے
کیتے خاص کریندے ہوئیں سببیدن۔ جے
تیں ساکول اس کنیں بچا گدھاتے اساں ضرور شکر گزار
بندے تھی ولےو۔

۲۴۔ تے جڈاں او انہیں کول بچا گھندے

وَمَا كَانَ النَّاسُ إِلَّا أُمَّةً وَاحِدَةً فَاخْتَلَفُوا وَلَوْلَا
كَلِمَةُ سِقَتٍ مِنْ رَبِّكَ لَقُضِيَ بَيْنَهُمْ فِيمَا فِيهِ
يَخْتَلِفُونَ ﴿۲۰﴾

وَيَقُولُونَ لَوْلَا أُنْزِلَ عَلَيْهِ آيَةٌ مِنْ رَبِّهِ فَقُلْ إِنَّمَا
الْغَيْبُ لِلَّهِ فَانْتَظِرُوا إِنِّي مَعَكُمْ مِنَ الْمُنْتَظِرِينَ ﴿۲۱﴾

وَإِذَا أَدْقْنَا النَّاسَ رَحْمَةً مِنْ بَعْدِ خَلَاءٍ مَسْتَهْمٍ
إِذَا لَهُمْ مَكْرُوفِي آيَاتِنَا قُلِ اللَّهُ أَسْرِعُ مَكْرًا إِنَّ
رُسُلَنَا يَكْتُبُونَ مَا نَكْذِبُونَ ﴿۲۲﴾

هُوَ الَّذِي يُسَيِّرُكُمْ فِي الْبَرِّ وَالْبَحْرِ حَتَّىٰ إِذَا كُنْتُمْ
فِي الْفُلِكِ وَجَرَبَ بِهَمٍ بَرْنَجٍ ظَلَمْتُمْ وَاقْبُوا بِهَا
جَاءَتْهَا رِيحٌ عَاصِفٌ وَجَاءَهُمُ الْمَوْجُ مِنْ كُلِّ
مَكَانٍ وَظَنُّوا أَنَّهُمْ أُحِيطَ بِهِمْ دَعَوُا اللَّهَ مُخْلِصِينَ
لَهُ الدِّينَ ۚ لَئِنْ أَنْجَيْنَا مِنْ هَذِهِ لَنَكُونَنَّ مِنَ
الشَّاكِرِينَ ﴿۲۳﴾

فَلَمَّا أَجْلَهُمْ إِذَا هُمْ يَبْعُونَ فِي الْأَرْضِ بِغَيْرِ الْحَقِّ

يَا أَيُّهَا النَّاسُ إِنَّا بَعَثْنَا فِيكُمْ عَلَىٰ أَنْفُسِكُمْ فِتْنًا مِنَ الْغَيْبِ
الَّذِينَ آمَنُوا ثُمَّ إِنَّا مَرَجَعَكُمْ فَتُنَبِّئُكُمْ بِمَا كُنْتُمْ
تَعْمَلُونَ ﴿۳۴﴾

إِنَّمَا مَثَلُ الْغَيْبِ الدُّنْيَا كَمَا أَنزَلْنَاهُ مِنَ السَّمَاءِ
فَأَخْلَطَ بِهِ نَبَاتَ الْأَرْضِ مِمَّا يَأْكُلُ النَّاسُ وَ
الْأَنْعَامُ حَتَّىٰ إِذَا أَخَذَتِ الْأَرْضُ زُخْرُفَهَا وَ
ازْدَيَّتْ وَظَنَّ أَهْلُهَا أَنَّهُمْ قَدِرُونَ
عَلَيْهَا أَنهَآ أَمْرًا لَّيْلًا أَوْ نَهَارًا فَجَعَلْنَاهَا
حَصِيدًا كَأَن لَّمْ تَكُنْ بِالْأَمْسِ كَذَلِكَ نَقُصُّ الْأَيَّاتِ
لِقَوْمٍ يَتَفَكَّرُونَ ﴿۳۵﴾

وَاللَّهُ يَدْعُو إِلَىٰ دَارِ السَّلَامِ وَيَهْدِي مَنْ يَشَاءُ
إِلَىٰ صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ ﴿۳۶﴾

لِلَّذِينَ أَحْسَنُوا الْخَيْرَ وَزِيَادَةً وَلَا يَرْهَقُ وُجُوهَهُمْ
قَرٌّ وَلَا ذِلَّةٌ أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ الْجَنَّةِ هُمْ فِيهَا
خَالِدُونَ ﴿۳۷﴾

وَالَّذِينَ كَسَبُوا السَّيِّئَاتِ جَزَاءُ سَيِّئَةٍ بِمِثْلِهَا وَ
تَرْهَقُهُمْ ذِلَّةٌ مَا لَهُمْ مِنَ اللَّهِ مِنْ عَاصِمٍ كَأَنَّمَا
أُغْشِيَتْ وُجُوهُهُمْ قِطْعًا مِّنَ اللَّيْلِ مُظْلِمًا أُولَٰئِكَ
أَصْحَابُ النَّارِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ﴿۳۸﴾

وَيَوْمَ نَحْشُرُهُمْ جِجَعًا ثُمَّ نَقُولُ لِلَّذِينَ أَشْرَكُوا
مَكَانَكُمْ أَنْتُمْ وَشُرَكَاءُكُمْ فَزَيَّلْنَا بَيْنَهُمْ وَقَالَ
شُرَكَاءُهُمْ مَا كُنْتُمْ إِنَّا نَا تَعْبُدُونَ ﴿۳۹﴾

تے او ہوں و یلمے زمین وچ ناحق منہ زوری کریندن۔
اے لوگو تہاڈی منہ زوری تہاڈے اتے پوسی۔ دنیاوی
زندگی دا فائدہ ؎ دل تہاں ساڈوول اوسوول
اساں تہاکوں بڑسیسوں جو کچھ تہاں کریندے باوے۔

۳۵۔ ایس دنیاوی زندگی دی مثال اوں پانی آلی کار جیرھا
اساں جھڑکینس ولسے۔ زمین دا پور تے رطیں اوندے
نال رل ویندن جیندے وچ لوک تے بڑیگر کھندن تے
جڈاں زمین اوندے ذریعہ سوکھ پالھندی تے سونڑھیں تھی دیندی ؎
اوندا مالک خیال کریندے جو بے شک او ایندے اتے
قابض ساڈا حکم اندورات کوں یا بڑیگر کوں اندے اس
ایویں اپٹیاں نشانیاں کھول کے بیان کریندے پس جیرھے
سچیندن۔

۳۶۔ تے اللہ سلامتی دے گھر دو سببیدے تے
جینکوں چاہندے سدھے رستے دو ہدایت بڑیندے۔
۳۷۔ جیرھے نیکی کریندن انہیں کیتے چنگا بدلہ ؎ تے
ودھار دی ہے تے انہیں دیندے تے زگر دا ہوس تے
ذلت اے بہشتی ہوسن تے اوندے وچ ہمیشہ رہسن

۳۸۔ تے جیرھے برا کریندن اوندی بدلہ اوہو جیہاں ؎
تے انہیں کوں ذلت پہنچسی تے التذکین انہیں کوں
کوئی بچاؤن والا نیس۔ ایویں ہوسی جیہاں دے منہ تے
رات دے کئی کئی اندھارے ٹوٹے سٹ ڈتے گئے ہون
اے لوک دونی ہن ایندے وچ ہوں دیر تیں رہسن

۳۹۔ تے جڈاں اساں انہیں ساریں کوں کھٹا کر لیسوں
تے ول اکھسوں انہیں وچو جیرھے مشرک کریندے
ہن تہاں تے تہاڈے مشرک کھڑے رہو تے اساں
انہیں کوں انجوانج کر ڈالیسوں تے انہیں دے مشرک

آکھن تساں ساڈی عبادت تے نہ کریندے باوے۔

۳۰۔ اللہ سیئیں تہا بڑے تے ساڈے درمیان کافی گواہ

اساں تہا بڑی عبادت کیں غافل باوے۔

۳۱۔ اتھال ہرجان جو اوں رادھا ہوسی اوندامزہ

چکھسی تے او اللہ سیئیں دو ولائے ولین جیرھا انہیں

دا پچا مالک تے جواو کوڑ ہدھیندے بن او انہیں کوں بھل ویسی

۳۲۔ توں اکھ آسمان تے زمین کیں تہا کوں روزی کون

بُیندے تے کیں تے اکھیں تے کینا قبضہ۔

تے کون مردے کیں جیندے کوں کدھیندے تے

جیندے کیں مردے کوں کدھیندے تے ساری گاہیں

دا انتظا کون کریندے او آکھن اللہ سیئیں توں اکھ

کیا تساں تقویٰ اختیار نوہے کریندے۔

۳۳۔ لے تہا بڑا اللہ جیرھا تہا بڑا رب تے حق کوں چھوڑ

کے گمراہی دے سوا تہا کوں کیا ملسی تساں کبڈے پھیرے

ویندے۔

۳۴۔ ایویں تہا بڑے رب دی گال جنہیں نافرمانی کیتی

انہیں تے پوری حق گئی بے شک او ایمان نہ انہیں۔

۳۵۔ توں اکھ کیا تہا بڑے شرکیں وچو کوئی ایجھا ہے جیرھا

پہلی دفعہ پیدا کرے تے ولا اوں پیدا کرے بگے توں اکھ

اللہ سیئیں پہلی دفعہ پیدا کریندے تے ولا ولاوی

پیدا کرے بگے تے تساں کنتے پھیرے ویندے۔

۳۶۔ توں اکھ کیا تہا بڑے شرکیں وچو کوئی ہے جیرھا

سچائی دا راہ بڈکھالے توں اکھ اللہ سیئیں سچائی دا راہ

بڈکھیندے۔ کیا جیرھا حق داراہ بڈکھیندے او زیادہ حق

رکھیندے جو اوندی پیروی کیتی وچے یا او جیرھا

سدھا راہ نیں بڈکھیندا بستھو ہونکوں سدھا

فَلْيُذَكِّرْ بِاللَّهِ شَهِيدًا بَيْنَكُمْ إِنْ كُنْتُمْ عَنْ

عِبَادَتِكُمْ لَغْفِيلِينَ ﴿٣٠﴾

هَٰذَا لَكَ تَبْلُؤُ كُلِّ نَفْسٍ مَّا أَسْلَفَتْ وَرُدُّوْا إِلَى اللَّهِ

مَوْلَاهُمْ الْحَقِّ وَضَلَّ عَنْهُمْ مَا كَانُوا يَفْتَرُونَ ﴿٣١﴾

قُلْ مَنْ يَرْزُقُكُمْ مِنَ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ أَتَنْتَهِ

السَّعِ وَالْأَبْصَارَ وَمَنْ يُخْرِجُ الْحَيَّ مِنَ الْمَيِّتِ

وَيُخْرِجُ الْمَيِّتَ مِنَ الْحَيِّ وَمَنْ يُدَبِّرُ الْأَمْرَ

فَسَيَقُولُونَ اللَّهُ ۖ فَقُلْ أَفَلَا تَتَّقُونَ ﴿٣٢﴾

فَذَلِكُمْ اللَّهُ رَبُّكُمُ الْحَقُّ ۚ فَمَاذَا بَعَدَ الْحَقِّ إِلَّا

الضَّلَالُ ۚ فَأَنَّى تُصَفُّونَ ﴿٣٣﴾

كَذَٰلِكَ حَقَّتْ كَلِمَتُ رَبِّكَ عَلَى الَّذِينَ فَسَقُوا

أَنَّهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ ﴿٣٤﴾

قُلْ هَلْ مِنْ شُرَكَائِكُمْ مَنْ يَبْدُو الْخَلْقَ ثُمَّ

يُعِيدُهُ قُلِ اللَّهُ يَبْدُو الْخَلْقَ ثُمَّ يُعِيدُهُ ۖ فَأَنَّى

تُؤَفَّكُونَ ﴿٣٥﴾

قُلْ هَلْ مِنْ شُرَكَائِكُمْ مَنْ يَهْدِي إِلَى الْحَقِّ قُلِ

اللَّهُ يَهْدِي لِلْحَقِّ ۖ أَفَمَنْ يَهْدِي

إِلَى الْحَقِّ أَحَقُّ أَنْ يُتَّبَعَ أَمْ لَا ۚ

يَهْدِي إِلَّا أَنْ يَهْدِيَ ۖ فَمَا لَكُمْ كَيْفَ

تَحْكُمُونَ ﴿٣٦﴾

راہ دکھایا ونچے تہا کوں کیا تھی گئے تہاں کینجا فیصلہ کریتے؟
۳۷۔ انہیں وچو اکثر محض ظن دی پیردی کریندن
بے شک دم حق دے مقابلے وچ کچھ دی فائدہ نہیں
پچیندا۔ بے شک اللہ سئیں بہوں چائن والا جو او
کریندن۔

۳۸۔ تے اے قرآن اللہ دے سوا کہیں کوہوں کوڑ نال نہ
بنایا وچ سبکہا باتے اے قرآن اوندی تصدیق کریندے جو
اس کہیں پہلے ہاتے کتاب کوں کھول کے بیان کریندے
اینرے وچ کوئی شک نہیں جو اے کتاب تمام جہانیں
دے رب و توبے۔

۳۹۔ کیا او کہن جو ایں انیکوں کوڑ نال بنا گدھے توں اکھ
تہاں ایہو جہیں سورت بنا کے کہن آوتے جے تہاں پچھے؟
تے تہاں اللہ دے سوا جہندی تہا کوں طاقت ہڑوے اوکوں
کوں وی (مدد دیکھتے) سبکھنوں

۴۰۔ سچ لے ہے جو انہیں انجی چیز کوں کوڑ سمجھ جیندا
انہیں کوں پورا علم وی نہیں تے نہ ہن تک انہیں تیں ایندی
کوئی حقیقت کھلی ایویں انہیں کہیں پہلے لوکس دی جھٹلایا ہا
تے توں بڑیکھ ظالمیں دا انجام کیوں تھن دے

۴۱۔ انہیں دچو کچھ ایندے تے ایمان کھن آوسن تے کچھ نہ
منین تے تیدار بگڑ گھٹن والیں کوں بڑا دھما جانڈے۔
۴۲۔ تے جے او تیکوں کوڑا سمجھن تے توں اکھ میڈے
واسطے میڈا عمل تے تہا بڑا عمل تہا بڑے نال۔ جو میں
عمل کرینداں تہاں انہیں کہیں بری دے تے جو تہاں
کریندے؟ اوں کہیں میں بری آن۔

۴۳۔ تے انہیں وچ کچھ انجمن جیرے تیدی بھال سنن
کیتے کن لائی رکھن کیا توں بوڑے کوں سنا سبکدیں

وَمَا يَتَّبِعُ أَكْثَرُهُمْ إِلَّا ظَنًّا إِنَّ الظَّنَّ لَا يُغْنِي
عَنِ الْحَقِّ شَيْئًا إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ بِمَا يَفْعَلُونَ ﴿۳۷﴾

وَمَا كَانَ هَذَا الْقُرْآنُ أَنْ يُفْتَرَىٰ مِنْ دُونِ اللَّهِ
وَلَكِنْ تَصْدِيقُ الَّذِي بَيْنَ يَدَيْهِ وَتَفْصِيلُ الْكِتَابِ
لَا رَيْبَ فِيهِ مِنْ رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿۳۸﴾

أَمْ يَقُولُونَ افْتَرَاهُ قُلْ فَأْتُوا بِسُورَةٍ مِثْلِهِ وَادْعُوا
مَنْ اسْتَطَعْتُمْ مِنْ دُونِ اللَّهِ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿۳۹﴾

بَلْ كَذَّبُوا بِمَا لَمْ يُحِيطُوا بِعِلْمِهِ وَلَمَّا يَأْتِهِمْ تَأْوِيلُهُ
كَذَلِكَ كَذَّبَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ فَانْظُرْ كَيْفَ كَانَ
عَاقِبَةُ الظَّالِمِينَ ﴿۴۰﴾

وَمِنْهُمْ مَنْ يُؤْمِنُ بِهِ وَمِنْهُمْ مَنْ لَا يُؤْمِنُ بِهِ
وَرَبُّكَ أَعْلَمُ بِالْمُفْسِدِينَ ﴿۴۱﴾
وَإِنْ كَذَّبُوكَ فَقُلْ إِنِّي عَبْدٌ لَكَ وَكَفَرْتُ بِمَا كُنتُمْ
عَمَلِكُمْ أَنْتُمْ بَرِّيَوتُمْ وَمَا أَعْمَلُ وَأَنَا بَرِيءٌ مِمَّا تَعْمَلُونَ ﴿۴۲﴾

وَمِنْهُمْ مَنْ يَسْتَنْبِعُونَ إِلَيْكَ أَفَأَنْتَ تُسْمِعُ الصُّمَّ
وَلَوْ كَانُوا لَا يَفْقَهُونَ ﴿۴۳﴾

بھانویں اور عقل کنیں کم نہ گھنڈے ہوئیں۔

۴۴۔ تے انہیں وچ کچھ جیڑو مکی رہ ویند تے کیا توں
ایتھیں اندھیں کول راہ ڈکھا سگدیں بھانویں او بڑہدے
نہ ہوئیں۔

۴۵۔ بے شک السدسٹھ لوکیں تے کچھ وی ظلم نہیں کریندا
اصل لوک اپنے اتے آپ ظلم کریندن۔

۴۶۔ تے میرے ڈینہہ انہیں کول انجھی حالت وچ کٹھا
کر لسی جیویں او ڈینہہ دامن ہک لفظ رہ گئیں انہک بڑدجھے
کول سچا لسن۔ او لوک گھٹے چرن جنہیں السدسٹھ ملاقات
کول جھٹلائے تے انہیں ہدایت نہیں پاتی۔

۴۷۔ تے یا اسال تیکوں اوندا کچھ ڈکھا ڈیسیں جو اسال
وعدہ کیتے انہیں نال یا وفات بڑے ڈیویں۔ انہیں ولٹا
سا ڈوڑ ول السدسٹھ خوب گواہ جو کچھ او کریندن۔

۴۸۔ ہر امت واسطے ہک رسول جیڑاں انہیں دا رسول
اندے انہیں دے درمیان انصاف نال فیصلہ کر ڈتا
ویندے تے انہیں تے کوئی ظلم نہیں کیتا ویندا۔

۴۹۔ تے آبدن لے وعدہ کڈال پورا تھی سی جے
تساں سچے ء۔

۵۰۔ توں آکھ میں تے اپنے واسطے وی نفع تے نقصان
دا اختیار نہیں رکھیندا سوائے ایندے جو اللہ چاہے ہر قوم
دی ہک مدت جیڑاں انہیں دی مدت اندی نہ او ہک
لفظ پچھو تے تھی کے بچ سگدن تے نہ اگو تھی کے۔

۵۱۔ توں آکھ تساں ڈسو جے او عذاب رات کول یا

ڈینہہ کول تہا ڈو او بچے مجرم اوں کنیں کیویں بچ سگدن۔

۵۲۔ کیا جیڑاں او عذاب آو لسی ول تساں من گھنسو۔ ہٹ
(منیندے ء) تے تساں پہلے جلدی منگدے باوے۔

وَمِنْهُمْ مَّنْ يَنْظُرُ إِلَيْكَ أَفَأَنْتَ تَهْدِي الْعَنَىٰ
وَلَوْ كَانُوا لَا يُبْصِرُونَ ﴿۴۴﴾

إِنَّ اللَّهَ لَا يَظْلِمُ النَّاسَ شَيْئًا وَلَكِنَّ النَّاسَ
أَنْفُسَهُمْ يَظْلِمُونَ ﴿۴۵﴾

وَيَوْمَ يُحْشَرُهُمْ كَأَن لَّمْ يَلْبَثُوا إِلَّا سَاعَةً مِّنَ
النَّهَارِ يَتَعَارَفُونَ بَيْنَهُمْ قَدْ خَسِمَ الَّذِينَ كَذَبُوا
بِلِقَاءِ اللَّهِ وَمَا كَانُوا مُهْتَدِينَ ﴿۴۶﴾

وَأَمَّا نُورُكَ فَهَضَّ الَّذِي تَعَذُّهُمْ
أَوْ تَوَقَّيْكَ فَإِنَّا مَرْجِعُهُمْ ثُمَّ اللَّهُ شَهِيدٌ
عَلَىٰ مَا يَفْعَلُونَ ﴿۴۷﴾

وَلِكُلِّ أُمَّةٍ رَسُولٌ فَإِذَا جَاءَ رَسُولُهُمْ قُضِيَ بَيْنَهُمْ
بِالْقِسْطِ وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ ﴿۴۸﴾

وَيَقُولُونَ مَتَىٰ هَذَا الْوَعْدُ إِن كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿۴۹﴾

قُلْ لَا أَمْلِكُ لِنَفْسِي ضَرًّا وَلَا نَفْعًا إِلَّا مَا شَاءَ اللَّهُ
لِكُلِّ أُمَّةٍ أَجَلٌ إِذَا جَاءَ أَجْلُهُمْ فَلَا يَسْتَأْذِنُونَ
سَاعَةً وَلَا يَسْتَقْدِمُونَ ﴿۵۰﴾

قُلْ أَرَأَيْتُمْ إِنْ أَتَاكُمْ عَذَابُهُ بَيِّنَاتٍ أَوْ نَهَارًا مَاذَا
يَسْتَعِجِلُ مِنْهُ الْمُجْرِمُونَ ﴿۵۱﴾

أَتَمَّ إِذَا مَا دَعَا أَمْتُهُمْ إِلَى اللَّهِ وَقَدْ كُنْتُمْ بِهِ
تَسْتَعْجِلُونَ ﴿۵۲﴾

ثُمَّ قِيلَ لِلَّذِينَ ظَلَمُوا ذُوقُوا عَذَابَ الْغُلِيِّ هَلْ تُجْزَوْنَ إِلَّا بِمَا كُنْتُمْ تَكْسِبُونَ ﴿۵۳﴾

۵۳۔ ول نالیں کول آکھیا ویسی دیر تیں رہن آلا عذاب چکھو کیا تہا کول تہا بڑے علیل دا بدلہ نیں جڑا ویندا

وَيَسْتَبِشُونَكَ أَتَىٰ هَؤُلَاءِ وَرَبِّي إِنَّهُ لَنَاقٍ ﴿۵۴﴾ وَمَا أَنْتُمْ بِمُعْجِزِينَ ﴿۵۵﴾

۵۴۔ تے او تیں کنیں پچھن کیا عذاب برحق تول آکھ ہا
۵۵۔ میڈے رب دی قسم بے شک او برحق تے تساں
برانوے سبکدے۔

وَلَوْ أَنَّ لِكُلِّ نَفْسٍ ظَلَمَتْ مَا فِي الْأَرْضِ لَا فَنَدَدَ بِهِ وَأَسْرَوْا النَّدَامَةَ لَنَا رَأَوُا الْعَذَابَ وَفُضِيَ بَيْنَهُم بِالْقِسْطِ وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ ﴿۵۵﴾

۵۵۔ تے جے ہر جان واسطے جیں ظلم کیتے زمین وچ جو کچھ سے اونکوں بل ویندا تے او بھونگا بڑے کے جان چھڑا گھنڈے تے جڈاں او عذاب کول جڑیکھسن تے شرمندگی کول کیسن تے انہیں دے درمیان انصاف نال فیصلہ کر جڑا ویسی تے انہیں تے ظلم نہ کیتا ویسی۔

الْإِنَّا لِلَّهِ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ الْإِنَّا وَعَدَ اللَّهُ حَقًّا وَلَكِنَّ أَكْثَرَهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ﴿۵۶﴾

۵۶۔ سٹوبے شک جو آسمانیں تے زمین وچ او اللہ داے تے بے شک اللہ دا وعدہ سچاے تے اصل پہوں سارے لوک جانڈے نیں۔

هُوَ يُبَيِّنُ وَيُنَبِّئُ وَإِلَيْهِ تُرْجَعُونَ ﴿۵۷﴾

۵۷۔ او ہو جو بیندے تے او ہو مریندے تے ہو منڈو تساں ولانے ولید۔

يَا أَيُّهَا النَّاسُ قَدْ جَاءَ نَكْمٌ مِّنْ مَّوْعِظَةٍ مِّنْ رَبِّكُمْ وَشِفَاءٌ لِّمَا فِي الصُّدُورِ وَهُدًى وَرَحْمَةٌ لِّلْمُؤْمِنِينَ ﴿۵۸﴾

۵۸۔ اے لوگو! تہا بڑو تہا بڑے رب کنیں نصیحت آگئی تے سینے دی بیماریں کیتے شفاء تے ہدایت تے مومنین کیتے رحمت۔

قُلْ بِفَضْلِ اللَّهِ وَبِرَحْمَتِهِ قَدْ لَدَّكَ فَلْيَفْرَحُوا هُوَ خَيْرٌ مِّمَّا يَجْمَعُونَ ﴿۵۹﴾

۵۹۔ تول آکھ اے اللہ دے فضل تے اوندی رحمت نال تے او ایندے اتے خوش تھیون اے اوں کنیں چنگاے جو او جمع کریندے پین۔

قُلْ أَرَبَيْتُمْ مَا أَنْزَلَ اللَّهُ لَكُمْ مِّنْ رِّزْقٍ فَجَعَلْنَاهُ مِنْهُ حَرَامًا وَحَلَالًا قُلْ اللَّهُ أَذِنَ لَكُمْ أَمْ عَلَى اللَّهِ تَفْتَرُونَ ﴿۶۰﴾

۶۰۔ تول آکھ تساں جڑسو جو اللہ سیس لہائے تہا بڑے واسطے رزق تے تساں اوندے وچ کچھ حرام تے حلال کر گدھے تول آکھ کیا اللہ سیس تہا کول اجازت جڑتی

یا تساں اللہ تے کوڑ پدھی کھڑے ہو۔

۶۱۔ جیرھے لوک اللہ تے کوڑ پدھیندن انہیں دایاقت
وے ٹینہ وے متعلق کیا خیال بے شک اللہ لوکس
تے فضل کرن والا تے انہیں وچو اکثر لوک شکر نیں
کریں دے۔

۶۲۔ تساں کس حالت وچ نوہے ہوندے تے تساں
قرآن وچ کوئی حصہ نوہے پڑھدے تے تساں کوئی کم
نوہے کریں دے اسان تہا کوں پوری طراں بڑھدے
پئے ہوندے ہیں جڈاں تساں اوندے وچ مشغول ہوندے
تیدے رب کنیں زمین وچ ذرہ وی کوئی
شے نیں کی پئی تے نہ آسمان وچ تے نہ
ایں کنیں چھوٹی تے نہ وڈی سچ لے ہے جو اکلے کتاب
وچ ہن۔

۶۳۔ سٹوبے شک اللہ وے دوستیں تے نہ کوئی بڑ
تے نہ او مونجھے تھیندن۔
۶۴۔ جیرھے ایمان ایندن تے تقویٰ اختیار کریں دے۔
۶۵۔ انہیں واسطے دنیاوی زندگی وچ وی خوشخبری تے
آخرت وچ وی تے اللہ وے گاہیں وچ کوئی تبدیلی نیں
لے بہوں وڈی کامیابی ہے۔

۶۶۔ تے انہیں دی گال تیکوں مونجھا نہ کرے۔ بے شک
عزت ساری اللہ دی ہے تے غلبہ وی او بہوں سٹ
والا تے جاتن والا ہے۔

۶۷۔ سٹو جو کجھ آسمانیں تے زمین وچ او اللہ دا ہے۔
تے جیرھے اللہ وے سوا بے شریک بیٹھن او انہیں دی
پیر وی نیں کریں دے اوصاف اپئے و ہم دی پیر وی کریں دے
تے او اکلے مال کم کریں دے۔

وَمَا ظَنُّ الَّذِينَ يَفْتَرُونَ عَلَى اللَّهِ الْكَذِبَ يَوْمَ
الْقِيَامَةِ إِنَّ اللَّهَ لَذُو فَضْلٍ عَلَى النَّاسِ وَلَٰكِنْ
أَكْثَرُهُمْ لَا يَشْكُرُونَ ﴿٦١﴾

وَمَا تَكُونُ فِي شَأْنٍ وَمَا تَتْلُوا مِنْهُ مِنْ قُرْآنٍ وَ
لَا تَعْمَلُونَ مِنْ عَمَلٍ إِلَّا كُنَّا عَلَيْكُمْ شُهُودًا إِذْ تُفِيضُونَ
فِيهِ وَمَا يَعْزُبُ عَنْ رَبِّكَ مِنْ مِثْقَالِ ذَرَّةٍ فِي الْأَرْضِ
وَلَا فِي السَّمَاءِ وَلَا أَصْغَرَ مِنْ ذَلِكَ وَلَا أَكْبَرَ إِلَّا
فِي كِتَابٍ مُبِينٍ ﴿٦٢﴾

إِلَّا إِنَّ أَوْلِيَاءَ اللَّهِ لَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا
هُمْ يُخْزَوْنَ ﴿٦٣﴾

الَّذِينَ آمَنُوا وَكَانُوا يَتَّقُونَ ﴿٦٤﴾
لَهُمُ الْبُشْرَىٰ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَفِي الْآخِرَةِ لَا يَبْدِلُ
إِلَٰهٌ ذَلِكَ هُوَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ ﴿٦٥﴾

وَلَا يَخْزِيكَ قَوْلُهُمْ إِنَّ الْعِزَّةَ لِلَّهِ جَمِيعًا هُوَ السَّمِيعُ
الْعَلِيمُ ﴿٦٦﴾

إِلَّا إِنَّ لِلَّهِ مَنْ فِي السَّمَوَاتِ وَمَنْ فِي الْأَرْضِ وَمَا
يَسْتَعِجِ الَّذِينَ يَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ شُرَكَاءُ إِنْ
يَنْتَعُونَ إِلَّا الظَّنَّ وَإِنْ هُمْ إِلَّا يَخْرُصُونَ ﴿٦٧﴾

۶۸۔ اوبو جس تہاڑے واسطے رات بٹائی؟ تاں جو
تساں آرام پاؤ تے ڈینہہ روشن بٹالسی بے شک ایندے
وچ اوں قوم کیسے جبرمی سٹی؟ نشان۔

۶۹۔ انہیں اکھئے جوالہ سیس پتر پٹا گدھے او پاک او
بے نیاز اوندے واسطے ہے جو آسائیں وچ تے جو
زمین وچ ایندی تساں کنیں کوئی دلیل کا؟ نیں۔ کیا تساں
الہ سیس دے متعلق او گال آبدے؟ جیندا تہا کوں علم
نیں۔

۷۰۔ توں اکھ بے شک جبرمی اللہ تے کوڑہ صیندن
او کامیاب نیں تھیندے۔

۷۱۔ دنیا وچ تھوڑا فائدہ ول انہیں ساڈو ولٹے
ول اساں انہیں کوں ڈاڑھا عذاب چکھیسوں ات گاہوں
جو او کفر کریندن۔

۷۲۔ انہیں کوں نوح دی خبر سنا جڑاں او اپنی قوم کوں
اکھیا جو لے میڈی قوم ہے میڈا مرتبے اللہ دی
آیات نال میڈا نصیحت کرن تہا کوں چنگا نیں لگدا تے
میڈا اللہ تے بھروسہ؟ تساں آپ تے اپٹے شکیں تے
سامانیں تے تدبیریں کوں جمع رگھن پچھیں تہاڑے لے تہاڑی
کوئی گال کی زردہ ونجے ول میڈے خلاف فیصلہ کر
ڈیو تے میکوں مہلت نہ ڈیو۔

۷۳۔ جے تساں پھر ونجریں تساں کنیں کوئی اجر نیں
مگدا میڈا بدلہ اللہ کنیں ہے تے میکوں حکم ڈتا گئے
جو میں پورا فرمانبرداریں ونجیاں۔

۷۴۔ انہیں اوں کوں جھٹلائے تے اساں اوں کوں تے اوندے
نال آیں کوں ہیڑی وچ بچا گدھے تے اساں انہیں
کوں جانشین بٹائے تے جنہیں ساڈی آیات کوں

هُوَ الَّذِي جَعَلَ لَكُمُ الْآيَاتِ لَتَسْكُنُوا فِيهِ وَالنَّهَارِ
مُبْصِرًا إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِّقَوْمٍ يَسْعَوْنَ ۝۶۸

قَالُوا اتَّخَذَ اللَّهُ وَلَدًا سُبْحَنَهُ هُوَ
الْعَزِيزُ لَهُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي
الْأَرْضِ إِنْ عِنْدَكُمْ مِنْ سُلْطَنِ بِهَذَا
أَقُولُونَ عَلَى اللَّهِ مَا لَا تَعْلَمُونَ ۝۶۹

قُلْ إِنْ الَّذِينَ يَقْتَرُونَ عَلَى اللَّهِ الْكَذِبَ لَا
يُفْلِحُونَ ۝۷۰
مَتَاعٌ فِي الدُّنْيَا ثُمَّ إِلَيْنَا مَرْجِعُهُمْ ثُمَّ نُنْزِلُهُمُ
الْعَذَابَ الشَّدِيدَ بِمَا كَانُوا يَكْفُرُونَ ۝۷۱

وَأَنذَرْتَهُمْ نَبَأَ نَوْحٍ إِذْ قَالَ لِقَوْمِهِ يُقَوْمِرَانِ
كَانَ كَبْرًا عَلَيْكُمْ مَقَامِي وَتَذَكَّرِي بِآيَاتِ اللَّهِ فَعَلَ
اللَّهُ تَوَكَّلْتُ فَأَجِيعُوا أَمْرَكُمْ وَشُرَكَاءُكُمْ ثُمَّ لَا يَكُنْ
أَمْرَكُمْ عَلَيْكُمْ غَةً ثُمَّ اقْضُوا إِلَيَّ وَلَا تُنْظِرُونِ ۝۷۲

وَإِنْ تَوَلَّيْتُمْ مِمَّا سَأَلْتُمْنِي مِنْ آجُرٍ إِنْ آجُرِي إِلَّا
عَلَى اللَّهِ وَأُمِرْتُ أَنْ أَكُونَ مِنَ الْمُسْلِمِينَ ۝۷۳

فَكَذَّبُوهُ فَتَبَيَّنْهُ وَمَنْ مَعَهُ فِي الْفَلَاحِ
وَجَعَلْنَاهُمْ خَلِيفَ وَاعْرِفْنَا الَّذِينَ كَذَّبُوا
بِآيَاتِنَا فَأَنْظِرْ كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ

الْمُتَذَرِّينَ ۝۳۹

جھٹلائے اسان انہیں کون غرق کر ڈرتے توں ڈیکھ جو
انہیں دا کیا انجام جنہیں کون ڈرایا گیا ہا۔

۷۵۔ ول اسان اوندے بعد انہیں دی قوم دو رسول پمٹھیں
او انہیں دو کھلے کھلے نشان گھن کے آئن جیرے ایں کیں
پہلے جھٹلا چکے ہن او نہیں نیش منیا۔ ایویں اسان حد کیں
ودھن والیں دے دلیں تے مہر لاڈیندے ہیں۔

۷۶۔ بچھیں اسان انہیں دے بعد موسیٰ تے ہارون کون
فرعون تے اوندے سرداریں دو پھٹے اپٹے نشان ڈے
کے انہیں وڈائی کیتی تے او مجرم قوم ہائی

۷۷۔ تے جڈاں انہیں دو ساڈے ولوح آگے انہیں آکھے
استے بے شک کھلا کھلا جادوے۔

۷۸۔ موسیٰ آکھے کیا تساں حق دے متعلق اے آبدے ء
جڈاں او تہا ڈو آگے کیا اے جادوے تے جادوگر کامیاب
نیش تھیندے۔

۷۹۔ انہیں آکھے کیا توں ساڈے کولہو ایں واسطے آئیں
جو توں ساکوں اتھو ہٹا ڈیویں جیندے اتے اسان اپٹے
پیرو ڈاڈے کون پاتے تے ملک وچ تہاکوں وڈائی
مل ونجے اسان تہاکوں اصلو نہ منیسوں۔

۸۰۔ تے فرعون آکھے تساں میڈو ہر علم دالے جادوگر
کوں گھن آؤ۔

۸۱۔ جڈاں جادوگر آگئیں انہیں کوں موسیٰ آکھے جو تساں
سٹنے اوسٹو۔

۸۲۔ جڈاں انہیں سٹے موسیٰ آکھے جو تساں گھن آئے ء
تے پیش کیتے اے سارا دکھا ء بے شک اللہ سیئیں
اینکوں ضرور مڈاڈیسی بے شک اللہ سیئیں فساد کرن والیں
دے کم کوں کامیاب نیش کریندا۔

ثُمَّ بَعَثْنَا مِنْ بَعْدِهِ رَسُولًا إِلَىٰ قَوْمِهِمْ فَبَاءُواهُمْ
بِالْبَيِّنَاتِ فَمَا كَانُوا لِيُؤْمِنُوا بِمَا كَذَّبُوا بِهِ مِنْ قَبْلُ ۚ
كَذَٰلِكَ نَطْغَعُ عَلَىٰ قُلُوبِ الْمُتَعَدِّينَ ۝۴۰

ثُمَّ بَعَثْنَا مِنْ بَعْدِهِم مُّوسَىٰ وَهَارُونَ إِلَىٰ فِرْعَوْنَ
وَمَلَائِكَةٍ بِآيَاتِنَا فَاسْتَكْبَرُوا وَكَانُوا قَوْمًا مُّجْرِمِينَ ۝۴۱

فَلَمَّا جَاءَهُمُ الْحَقُّ مِنْ عِنْدِنَا قَالُوا إِنَّ هَٰذَا لَسِحْرٌ
مُّبِينٌ ۝۴۲

قَالَ مُوسَىٰ أَتَقُولُونَ لِلْحَقِّ لَمَّا جَاءَكُمْ أَسِحْرٌ هَٰذَا
وَلَا يُفْلِحُ السَّحَرُونَ ۝۴۳

قَالُوا اجْعَلْنَا لِنْفَتْنًا عَمَّا وَجَدْنَا عَلَيْهِ آبَاءَنَا وَ
تَكُونُ لَكُمُ الْيَكَزِيَاءُ فِي الْأَرْضِ وَمَا غَنُوكُمْنَا
يَوْمَئِذِينَ ۝۴۴

وَقَالَ فِرْعَوْنُ أَتُؤْتُونِي بِحُلٍّ سِحْرِ عَلَيْهِمْ ۝۴۵

فَلَمَّا جَاءَ السَّحَرَةُ قَالَ لَهُمْ مُّوسَىٰ الْقَوَامَ أَنْتُمْ
مُتَقَرُّونَ ۝۴۶

فَلَمَّا الْقَوَامَ قَالَ مُّوسَىٰ مَا جِئْتُمْ بِهِ السِّحْرُ إِنَّ اللَّهَ
سَيَبْطِلُهُ إِنَّ اللَّهَ لَا يُضِلُّ عَمَلِ الْمُفْسِدِينَ ۝۴۷

وَيُحْيِي اللَّهُ الْخَيَّ بِكَلِمَةٍ وَلَوْ كَرِهَ الْمُجْرِمُونَ ﴿٨٣﴾

۸۳۔ تے اللہ سیس حق کوں اپنٹے بگاہیں دے نال سچا ثابت کریندے بھالوں مجرم ناپسند کرن۔

مَّا أَمَّنَ مُوسَى إِلَّا ذُرِّيَّتَهُ مِنْ قَوْمِهِ عَلَى خَوْفٍ مِّنْ فِرْعَوْنَ وَمَلَئِهِمْ أَن يَفْتِنَهُمْ وَإِنَّ فِرْعَوْنَ لَعَالٍ فِي الْأَرْضِ وَإِنَّهُ لَمِنَ السُّفْرِينَ ﴿٨٤﴾

۸۴۔ تے موسیٰ تے اوندی قوم دے تھوڑے جہیں جوان ایمان گھن آئے باقیں ایں ڈر توں نہ منیا یا جو فرعون تے اوندے سردار انہیں کوں کہیں مصیبت وچ نہ پاڈیوں تے بے شک فرعون زین وچ وڈا بنیا پیاما تے بے شک او حد کنیں ددھن والیں وچو با۔

وَقَالَ مُوسَى يَقَوْمِ إِن كُنتُمْ مَّئْتَمِرًا بِاللَّهِ فَاعْلَيْهِ تَوَكَّلُوا إِن كُنتُمْ مُسْلِمِينَ ﴿٨٥﴾

۸۵۔ تے موسیٰ اکھئے اے میٹھی قوم جے تساں اللہ تیں ایمان ایندے ءے تے اوندے اتے بھروسہ کرو جے تساں سچے فرمانبردار ہوئے۔

فَقَالُوا عَلَى اللَّهِ تَوَكَّلْنَا رَبَّنَا لَا تَجْعَلْنَا فِتْنَةً لِّلْقَوْمِ الظَّالِمِينَ ﴿٨٦﴾

۸۶۔ انہیں اکھئے اساں اللہ تے بھروسہ رکھیندے ہیں اے ساڈے رب ساکوں ظالم قوم کیے آزمائش واسبب نہ بنا۔

وَنَجِّنَا بِرَحْمَتِكَ مِنَ الْقَوْمِ الْكَافِرِينَ ﴿٨٧﴾ وَأَوْحَيْنَا إِلَىٰ مُوسَىٰ وَأَخِيهِ أَن تَبَوَّآ لِقَوْمِكُمَا بِمِصْرَ يَمُونًا وَاجْعَلُوا يَمِينَكُمْ قِبْلَةَ ۖ وَاقْبُوا الصَّلَاةَ ۚ وَبَشِّرِ الْمُؤْمِنِينَ ﴿٨٨﴾

۸۷۔ تے ساکوں کافریں کنیں اپنی رحمت نال بچا۔
۸۸۔ تے اساں موسیٰ تے اوندے بھراکوں وحی کیتی جو تساں معروچ اپنی قوم واسطے رہن دیاں کجھ جہیں خاص کر گھنوتے اپنے گھریں کوں آٹے سامنے بناؤ تے نماز ٹہباکے پڑھوتے مومنین کوں خوش خبری بڑے بڑے۔

وَقَالَ مُوسَىٰ رَبَّنَا إِنَّكَ آتَيْتَ فِرْعَوْنَ وَمَلَكَ زِينَةً ۖ وَأَمْوَالًا فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا رَبَّنَا لِيُضِلُّنَا عَنْ سَبِيلِكَ رَبَّنَا اطْمِسْ عَلَىٰ أَمْوَالِهِمْ وَاشْدُدْ عَلَىٰ قُلُوبِهِمْ فَلَا يُؤْمِنُوا حَتَّىٰ يَرَوُا الْعَذَابَ الْأَلِيمَ ﴿٨٩﴾

۸۹۔ تے موسیٰ اکھیاں اے ساڈے رب بے شک تیں فرعون تے اوندے سرداریں کوں سونھپ (دنیا دا) بڑے تے دنیاوی زندگی وچ مال بڑے تے لے ساڈے رب ایں واسطے جو او تیبڑے رستے کنیں بٹاؤن لے ساڈے رب انہیں دے مال برباد کر ڈے تے انہیں دے دلیں تے سزا لہا او ایمان نہ انیسن جے تیں او ڈکھ والا عذاب نہ ڈیکھن۔

قَالَ قَدْ أُجِيبْتُ دَعْوَتُكُمْ فَاَسْتَجِيبُوا وَلَا تَتَّبِعُوا
سَبِيلَ الَّذِينَ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٩١﴾

وَجُورُنَا بِبَنِي إِسْرَآئِيلَ الْبَحْرَ فَاتَّبَعَهُمْ فِرْعَوْنُ
وَجُنُودُهُ بَغْيًا وَعَدُوًّا كَافًّا إِذَا أَدْرَكَهُ الْعَوَقُ قَالَ
أَمِنْتُ أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا الَّذِي آمَنْتُ بِهِ بَنُو إِسْرَآئِيلَ
وَأَنَا مِنَ الْمُسْلِمِينَ ﴿٩٢﴾

الَّذِينَ وَ قَدْ عَصَيْتَ قَبْلُ وَ كُنْتَ مِنَ الْمُفْسِدِينَ ﴿٩٣﴾

فَالْيَوْمَ نُنَجِّيكَ بِبَدَنِكَ لِتَكُونَ لِمَنْ خَلَقَكَ آيَةً
وَإِنَّ كَثِيرًا مِنَ النَّاسِ عَنْ آيَاتِنَا لَغَفُلُونَ ﴿٩٤﴾

وَلَقَدْ بَوَّأْنَا بَنِي إِسْرَآئِيلَ مَبَآئِدَ صِدْقٍ وَرَزَقْنَاهُمْ
مِنَ الطَّيِّبَاتِ فَمَا اخْتَلَفُوا حَتَّى جَاءَهُمُ الْعِلْمُ إِنَّ
رَبَّكَ يَقْضِي بَيْنَهُمْ يَوْمَ الْقِيَمَةِ فِيمَا كَانُوا فِيهِ
يَخْتَلِفُونَ ﴿٩٥﴾

وَإِنْ كُنْتَ فِي شَكٍّ مِمَّا أَنْزَلْنَا إِلَيْكَ فَسْأَلِ الَّذِينَ
يَقْرَءُونَ الْكِتَابَ مِنْ قَبْلِكَ لَقَدْ جَاءَكَ الْحَقُّ مِنْ
رَبِّكَ فَلَا تَكُونَنَّ مِنَ الْمُمْتَرِينَ ﴿٩٦﴾

وَلَا تَكُونَنَّ مِنَ الَّذِينَ كَذَبُوا بِآيَاتِ اللَّهِ فَتَكُونُونَ
مِنَ الْخَاسِرِينَ ﴿٩٧﴾

۹۰۔ اللہ سب سے فرمائے تہا بڑی بڑو ناہیں دی دعا قبول کر گدھی گئی تے تے اسان بڑوہیں پیر جہانی رہو تے انہیں دے راہ دی بیروی اصلو نہ کرو جیرھے علم نہیں رکھیندے۔
۹۱۔ تے اسان بنی اسرائیل کوں سمندر کنیں پار لنگھائے سے تے فرعون تے اوندے لشکر منہ زوری تے قلم نال انہیں دا بچھا کیستے تے جڈال او غرق تھیوٹ گبے تے اوں آکھئے میں میندا جو بے شک کوئی معبود نہیں اوندے سوا جیندے، تے بنی اسرائیل ایمان گھن آئن تے میں فرمانبرداریں وچو ہاں۔

۹۲۔ ہن میندیں پہلے تیں نافرمانی کیتی تے توں گیڑ گھٹن والیں وچو ہاویں۔

۹۳۔ اچ اسان تیبڑے بدن کوں نجات دیندے ہیں تاں جو توں نشان ہوویں انہیں واسطے جیرھے تیبڑے بعد آون تے بے شک پہوں سارے لوک ساڈی آیات کنیں غافلن۔

۹۴۔ تے اسان بنی اسرائیل کوں سچائی والی جا بڑی تے اسان انہیں کوں پاک چیزاں بڑن علم آون دے بعد انہیں اختلاف کیستے بیشک تیبڑا رب انہیں دے درمیان قیامت دے دینہ فیصلہ کر دلیسی جیندے وچ او اختلاف کریندن۔

۹۵۔ تے جے توں شک وچ ہوویں ایندی وچو کنیں جو اسان تیبڑو لہائے تے توں کچھ انہیں لوکیں کنیں جیرھے تیں کنیں پہلے کتاب پڑھدن بے شک تیبڑو تیبڑے رب کنیں حق آگئے تے توں شک کرٹ والیں وچو نہ بڑ۔

۹۶۔ تے انہیں لوکیں وچو نہ اصلو بڑ جنہیں اللہ دے نشانیں کوں بھٹلائے ناں تاں گھاٹا پاوٹ والیں وچو حق ویسیں۔

۹۷۔ بے شک جیندے اتے تیبڑے رب ولو عذاب دی خبر آگئی ۝ او ایمان نہ انیس۔

۹۸۔ بھانویں انہیں کینیں ہر قسم دے نشان آوہن ول دی او نہ منیسن جے تیں او ڈکھ والا عذاب نہ ڈیکھ گھن۔

۹۹۔ کیوں کوئی ایجھی وستی نہ تھی جیڑھی ایمان گھن آوے با سوائے یونس دی قوم دے جیڈاں او ایمان گھن آئیں اسان انہیں کینیں ذلیل کرن والا عذاب بٹاڈتے تے انہیں کون ہک وقت تیں فائدہ ڈتے۔

۱۰۰۔ تے جے تیبڑا رب چاہندا جیڑھے زمین وچ ہن سارے ایمان گھن آون ہا کیا توں لوکس کون مجبور کر لیں جو او ایمان گھن آون۔

۱۰۱۔ کہیں شخص کون اختیار نہیں جو او اللہ دے حکم دے بغیر ایمان گھن آوے تے اللہ سیئیں انہیں تے عذاب نازل کریندے جیڑھے عقل نہیں کریندے۔

۱۰۲۔ توں آکھ ڈیکھ جو آسمانیں تے زمین وچ نشان تے ڈراوے فائدہ نہیں ڈیندے اوں قوم کون جیڑھے ایمان نہ آنے۔

۱۰۳۔ تے کیا او انتظار کریندے ہن انہیں لوکس دے جہاڑیں آلی کار جیڑھے انہیں کینیں پہلے گذرگین توں آکھ تسار انتظار کرو میں دی تہاڈے نال انتظار کرکڑ والیں وچو ہاں۔

۱۰۴۔ پچیس اسان اپے رسولیں کول تے مومنین کول پچا گھنسون ایویں ساڈے اتے مومنین کول پچا دٹا فرض۔

۱۰۵۔ توں آکھ اے لوکو جے تسار میڈے دین تے تعلق شک وچ ہونے تے میں انہیں دی عبادت نہیں کریندا جیڑھی تسار اللہ دے سوا عبادت کریندے ۝ تے اصل میں

إِنَّ الَّذِينَ حَقَّتْ عَلَيْهِمْ كَذِبْتُ رَبِّكَ لَا يُؤْمِنُونَ ۝

وَلَوْ جَاءَهُمْ كُلُّ آيَةٍ حَتَّى يَرَوْا الْعَذَابَ الْأَلِيمَ ۝

فَلَوْلَا كَانَتْ قَرْيَةٌ أَمَنَتْ فَنَعَّهَا آيْمَانُهَا إِلَّا قَوْمَ يُونُسَ لَمَّا آمَنُوا كُنْفًا عَنْهُمْ عَذَابَ الْحَزَنِ ۝

الْحَيَوَةُ الدُّنْيَا وَمَتَّعْنَاهُمْ إِلَىٰ حِينٍ ۝

وَلَوْ شَاءَ رَبُّكَ لَأَمَنَّ مِنَ فِي الْأَرْضِ كُلَّهُمْ جَمِيعًا ۝

أَفَأَنْتَ تُكذِرُ النَّاسَ حَتَّىٰ يَكُونُوا مُؤْمِنِينَ ۝

وَمَا كَانَ لِنَفْسٍ أَنْ تُوَمِّنَ إِلَّا بِإِذْنِ اللَّهِ وَيَجْعَلُ الرِّجْسَ عَلَى الَّذِينَ لَا يَعْقِلُونَ ۝

قُلِ انظُرُوا مَاذَا فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا تُعْبَوْنَ ۝

الْأَيُّ وَاللُّدُنُ عَنْ قَوْمٍ لَا يُؤْمِنُونَ ۝

فَهَلْ يَنْتَظِرُونَ إِلَّا مِثْلَ آيَاتِ الَّذِينَ خَلَوْا مِنْ قَبْلِهِمْ ۝ قُلِ فَانظُرُوا إِلَىٰ مَعَكُمْ مِنَ الْمُنْتَظِرِينَ ۝

ثُمَّ نُنَجِّي رُسُلَنَا وَالَّذِينَ آمَنُوا كَذَلِكَ حَقًّا عَلَيْنَا نُنَجِّي الْمُؤْمِنِينَ ۝

قُلْ يَا أَيُّهَا النَّاسُ إِن كُنْتُمْ فِي شَكٍّ مِنْ دِينِي فَلَا أَعْبُدُ الَّذِينَ تَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ وَلَكِنْ أَعْبُدُ اللَّهَ الَّذِي يَتَوَفَّكُم ۝ وَأُؤْتِ أَنْ أَكُونَ

مِنَ الْمُؤْمِنِينَ ۝۹

عبادت کریند ان اللہ دی حیرھا تہا کوں مریدے تے میوں
حکم جوتا گئے جو میں مومنین وچو ہاں۔

وَأَنْ أَوِّمَ وَجْهَكَ لِلدِّينِ حَنِيفًا وَلَا تَكُونَنَّ مِنَ
الشَّارِكِينَ ۝۱۰

۱۰۶۔ تے توں اپنی توجہ کوں دین دو کر ایوں جو توں ہر ڈنگ
ول کنیں پاک ہوویں تے توں مشرکین وچو نہ ہن۔

وَلَا تَدْعُ مِنْ دُونِ اللَّهِ مَا لَا يَنْفَعُكَ وَلَا يَضُرُّكَ
إِنْ فَعَلْتَ فَإِنَّكَ إِذَا مِنْ الظَّالِمِينَ ۝۱۱

۱۰۷۔ تے توں اللہ دے سوا کہیں کوں نہ سبڈ حیرھے تیکوں
نہ نفع جوبندن نہ نقصان تے جے توں اے کر لیس بیشک
توں ظالمین وچو ہن و لیس۔

وَأِنْ يَسْأَلْكَ اللَّهُ بِضُرٍّ فَلَا كَاشِفَ لَهُ إِلَّا هُوَ
وَإِنْ يَرِدْكَ بِخَيْرٍ فَلَا رَادَّ لِفَضْلِهِ يُصِيبُ بِهِ مَنْ
يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ وَهُوَ الْغَفُورُ الرَّحِيمُ ۝۱۲

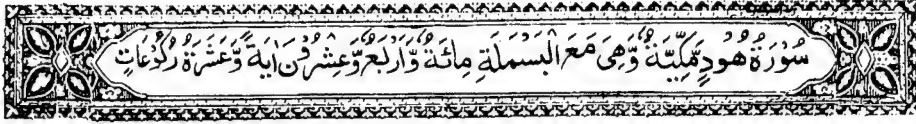
۱۰۸۔ تے جے اللہ سیوں تیکوں کوئی تکلیف پچا دے
اوندے سوا کوئی بیا ہٹا نہیں سگدا جے تیڈے کیتے
کوئی چنگائی چا ہے تے اوندے فضل کوں کوئی روکٹ والا
نئیں۔ اپٹے بندیں وچو جندے اتے چا بندے اپنا فضل
کریدے تے او بہوں بخشٹ والا تے ول ول رحم کرن والا۔

قُلْ يَأَيُّهَا النَّاسُ قَدْ جَاءَكُمُ الْحَقُّ مِنْ رَبِّكُمْ فَمَنِ
اهْتَدَى فَإِنَّمَا يَهْتَدِي لِنَفْسِهِ وَمَنْ ضَلَّ فَإِنَّمَا
يَضِلُّ عَلَيْهَا وَمَا أَنَا عَلَيْكُمْ بِوَكِيلٍ ۝۱۳

۱۰۹۔ توں اکھ اے لوکو تہا ڈو تہا ڈے رب ولو حق آگئے
تے حیرھا ہدایت پیسی او اپنی ذات دے فائدے کیتے
ہدایت پیسی تے حیرھا گمراہ قیسی اوندنا نقصان ہو نکوں قیسی
تے میں تہا ڈا ذمہ وار نہیں۔

وَأَتَيْنَا مَا يُوحَىٰ إِلَيْكَ وَاصْبِرْ حَتَّىٰ يَخْلُكُمُ اللَّهُ ۖ وَهُوَ
خَيْرُ الْخَالِكِينَ ۝۱۴

۱۱۰۔ توں اوندی پیروی کر جو تیڈو وحی کیتی گئی تے توں صبر
کر جے تیں اللہ فیصلہ کر ڈیوے تے او چنگا فیصلہ کرن والا۔

سورۃ ہود مکی ء تے بسم اللہ نال ایندیاں ۱۲۴ آیات تے ۱۰ رکوعن

- ۱۔ میں شروع کرینداں اللہ دے ناں نال حیرما بن منکے
بُولُوں والا تے ول ول رحم کرٹ والا ء۔
- ۲۔ میں اللہ بکھن والا ہاں۔ اے کتاب جیندی آیات
مضبوط کیتیاں گئیں تے ول سیاٹے تے بہوں باخبر خدا
ولو کھول کھول کے بیان کیتیاں گئیں۔
- ۳۔ جو تساں اللہ دے سوا کہیں دی عبادت نہ کرو میں تہا بڑے
واسطے خدا ولو بڑا ول والا تے خوشخبری بُولُوں والا ہاں۔
- ۴۔ تے تساں اپنے رب کنیں بخشش منگوتے ول او نہر جھکو
او تہا کوں ہر مقررہ وقت میں چنگا سامان بڑیسی تے ہر فضل
والے کوں اپنا فضل بڑیسی جے تساں پھر ولیو تے بے شک
میں تہا کوں ہک وڈے بڑینہ دے عذاب کنیں بڑینداں۔
- ۵۔ اللہ دو تساں ولے تے او ہر شے تے قادر۔
- ۶۔ سٹو بے شک او اپنے سینے ہر زمین تہاں جو او اول
کنیں کئے رہوں۔ سٹو جڈاں او اپنے کپڑے پیندن تے
جو او کیندن تے جو او ظاہر کریندن او چاندے بیشک
او سینے دی گاہیں کوں جاٹن والا ء۔

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ①

الَّذِينَ كُتِبَ لَهُمُ الْحِكْمَةُ إِنَّهُمْ لَمَّا فَضِّلَتْ مِنْ لَدُنْ
حَكِيمٍ خَبِيرٍ ②

أَلَّا تَعْبُدُوا إِلَّا اللَّهَ إِنِّي أَخْبِرُكُمْ مِنْهُ نَبِيرٌ وَبَشِيرٌ ③

وَأَنِ اسْتَغْفِرُوا ذُنُوبَكُمْ ثُمَّ تَوَلَّوْا إِلَيْهِ يَتَّبِعْكُمْ
مَتَاعًا حَسَنًا إِلَى أَجَلٍ مُّسَمًّى وَيُؤْتِ كُلَّ ذِي فَضْلٍ
فَضْلَهُ وَإِنْ تَوَلَّوْا فَإِنِّي أَخَافُ عَلَيْكُمْ عَذَابَ
يَوْمٍ كَبِيرٍ ④

إِلَى اللَّهِ مَرْجِعُكُمْ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ⑤
أَلَا إِنَّهُمْ يَخْشَوْنَ صُورَهُمْ لَيَسْتَخِفُّوا مِنْهُ الْآ
لِينَ يَتَخَفَتُوا مِنْهُمْ لَعَلَّ يُعْلَمُ مَا يَكُونُ مِنْهُمْ وَمَا
يُغْلِبُونَ أَنَّهُ عَلَيْهِمُ الْبُذَاتُ ⑥

۷۔ زمین وچ کوئی جانور نہیں جیندا رزق اللہ دے دے نہ
نہ جوڑے تے او چاندے اوں جانور دی عارضی رہن دی جا
تے مستقل رہن دی جا کوں دی۔ اے سب کچھ کھلی کھلی
کتاب وچ۔

۸۔ اوہوہ میں آسمانیں تے زمین کوں بھی وقتیں وچ پیدا
کیتے تے اوندا عرش پانی تے ہے تاں جو تہاڑا امتحان گھنے
جو تہاڑے دھوکہ کون چنگا کم کریندے تے جے توں آکھیں
جو بے شک تساں مرڻ دے بعد اٹھائے ویسوتے کافر
ضرور آکھن جو اے تے کھلا کھلا جادو (دکھا)

۹۔ تے جے اساں انہیں کنیں عذاب گٹری دی مدت تیں
کچھو کر ڈیوں تے او ضرور آکھن کیرھی شے اونکوں ریندی
پئی سٹو جیڈاں انہیں تے او عذاب اوس انہیں کنیں
بٹایا دلیسی تے حیرے عذاب تے او کھلے ہن اوہو
انہیں کوں ولید گھنسی۔

۱۰۔ تے جے اساں انسان کوں اپٹے ولورمت چکھاؤں ولا
اول کنیں کھس گھنوں تے بے شک او ناامید تے ناشکرا
تھیویندے۔

۱۱۔ تے جے اساں اونکوں بڑکھ پھون دے بعد نعل چکھاؤں
تے او ضرور آکھن میڈیاں میڈیاں ٹل گئیں تے بے شک
او بہوں اکر پکڑی والا تے فز کرڻ والا۔

۱۲۔ سوانے انہیں دے حیرے صبر کرن تے جینگے کم کرن ایجے
ہن جنہیں واسطے وڈا اجر تے بخشش۔

۱۳۔ کافر اے امید کریندن جو توں اپنی وحی دا حصہ چھوڑ
ڈیسیں تے ایندے نال تیڈا سیدہ تنگ تھیویندے کافر
دے اے آکھن تے جوادندے اتے خزانہ کیوں نہیں لٹھا
یا اوندے نال فرشتہ کیوں نہیں آیا توں تے محض بڑا وٹ

وَمَا مِنْ دَابَّةٍ فِي الْأَرْضِ إِلَّا عَلَى اللَّهِ رِزْقُهَا وَيَعْلَمُ مُسْتَقَرَّهَا وَمُسْتَوْدَعَهَا كُلٌّ فِي كِتَابٍ مُبِينٍ ﴿٧﴾

وَهُوَ الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ فِي سِتَّةِ أَيَّامٍ وَكَانَ عَرْشُهُ عَلَى الْمَاءِ لَنَبْلُوَكُمْ أَيُّكُمْ أَحْسَنُ عَمَلًا وَلَئِنْ قُلْتُمْ إِنَّكُمْ مَعْبُودُونَ مِنْ بَعْدِ الْبَرِّ لَيَقُولُنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا إِنْ هَذَا إِلَّا إِسْحَارٌ مُبِينٌ ﴿٨﴾

وَلَئِنْ أَخَّرْنَا عَنْهُمُ الْعَذَابَ إِلَى أُمَّةٍ مَعْدُودَةٍ لَيَقُولُنَّ مَا يَحْبِسُهُ أَلا يَوْمَ يَأْتِيهِمْ لَيْسَ مَفْرُودًا عَنْهُمْ وَحَاقَ بِهِمْ مَا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِئُونَ ﴿٩﴾

وَلَئِنْ أَذَقْنَا الْإِنْسَانَ مِنَّا رَحْمَةً ثُمَّ نَزَعْنَاهَا مِنْهُ إِنَّهُ لَيَكُوفُ كُفُورًا ﴿١٠﴾

وَلَئِنْ أَذَقْنَاهُ نِعْمَاءَ بَعْدَ ضَرَاءٍ مَشْتَةٍ لَيَقُولُنَّ هَذِهِ السَّيِّئَاتُ عَنِّي إِنَّهُ لَفَرِحٌ فَخُورٌ ﴿١١﴾

إِنَّا الَّذِيْنَ صَبَرُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ أُولَٰئِكَ لَهُمْ مَغْفِرَةٌ وَأَجْرٌ كَبِيرٌ ﴿١٢﴾

فَلَحَلَّكَ تَارِكٌ بَعْضُ مَا يُوْحَىٰ إِلَيْكَ وَصَافِيٌّ بِهِ صَدْرُكَ أَنْ يَقُولُوا لَوْلَا أُنْزِلَ عَلَيْهِ كَنْزٌ أَوْ جَاءَ مَعَهُ مَلَكٌ إِنَّمَا أَنْتَ نَذِيرٌ وَاللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ وَكِيلٌ ﴿١٣﴾

والا میں تے اللہ ہر شے دا کار ساز۔

۱۴۔ کیا او آبدن جو ایں کتاب گھر دگر ہی ۷ توں آکھ جے تسان
سچے ۷ تے ایتھو جیہاں بڑا سورتاں گھڑ پڑ کھا لو تے
اللہ دے سوا جیندی تہا کوں طاقت سب گھنو۔

۱۵۔ جے او تیکوں جواب نہ بڑیوں (تیڈی گال نہ منن) اتے
توں چاٹ گھن جو تیڈو بہایا گئے او اللہ دے علم نال تے
اللہ دے سوا پیا کوئی عبادت دے لائق نہیں تے کیا تسان
فرمانبر وارنہ سو۔

۱۶۔ جیرھا دنیاوی زندگی تے اوندے سوٹھپ کوں چاہی
اساں انہیں دے اعمال دا بدلہ ایندے وچ پورا کر ڈیسوں
تے انہیں کیتے اوندے وچ کوئی کمی نہ کیتی ویسی۔
۱۷۔ اے او لوکن جنہیں واسطے آخرت وچ صرف بھاء تے
ایندے وچ جو بٹائے انہیں او ونجج ویسی تے جو او کیندے
پین او تباہ تھی ویسی۔

۱۸۔ کیا جیرھا شخص اپنے رب کیں روشن دلیل تے قائم
تے جیندے تے کچھ خداو لوک گواہ اوتی تے اوں کیں پہلے
موسیٰ دی کتاب امام تے رحمت بانی آپکی ۷ اے اوں کوں
میندن تے جیرھا انہیں ٹولیں دچو نہ نیسی اوندے وعدے
دی جا بھاء ۷ ایندے بارے وچ کہیں شک وچ نہ پو
بے شک اے تیڈے رب و لو سچ تے اکثر لوک
ایمان نہیں ایندے۔

۱۹۔ اوں کیں وڈا ظالم کوں جیرھا اللہ تے کوڑ گھڑے
اے لوک اپنے رب دے سامنے پیش کیتے دسین تے
گواہ اکھن اے لوکن جنہیں اپنے رب تے کوڑ بدھن
سٹو ظالمیں تے اللہ دی لعنت۔

۲۰۔ تے ظالم اوہن جیرھے اللہ دی راہ کیں روکیندن تے

أَمْ يَقُولُونَ افْتَرَاهُ قُلْ فَأَنذَرْتُكُمْ يَوْمَ مِثْلِهِ
مُفْتَرِيَةٍ وَادْعُوا مَنِ اسْتَقْتَعْتُمْ مِنْ دُونِ اللَّهِ إِن
كُنْتُمْ صَادِقِينَ ⑤

فَالَمْ يَسْتَجِيبُوا لَكُمْ فَأَعْلَمُوا أَنَّمَا أُنْزِلَ بِعِلْمِ اللَّهِ
وَأَن لَّا إِلَهَ إِلَّا هُوَ فَهَلْ أَنْتُمْ مُسْلِمُونَ ⑥

مَنْ كَانَ يَرْيِدُ الْحَيَاةَ الدُّنْيَا وَزَيَّنَّا لَهَا تُوفًى
إِلَيْهِمْ أَعْمَالَهُمْ فِيهَا وَهُمْ فِيهَا لَا يُبْخَسُونَ ⑦

أُولَئِكَ الَّذِينَ لَيْسَ لَهُمْ فِي الْآخِرَةِ إِلَّا النَّارُ
وَحَبِطَ مَا صَنَعُوا فِيهَا وَ بَاطِلٌ مَّا كَانُوا يَعْمَلُونَ ⑧

أَفَمَنْ كَانَ عَلَىٰ يَمِينِهِ رِبًّا وَمَتْلُوهٌ شَاهِدٌ مِنْهُ
وَمَنْ بَدَّلَهُ كَتَبَ مُوسَىٰ إِمَامًا وَرَحْمَةً أُولَئِكَ
يُؤْمِنُونَ بِهِ وَمَنْ يَكْفُرْ بِهِ مِنَ
الْأَغْزَابِ فَاَلْتَأْرَ مَوْعِدُهُ فَلَا تَكُ فِي
مِيزَانِهِ قِيَّةٌ إِنَّهُ الْحَقُّ مِنْ رَبِّكَ وَلَكِنَّ
أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يُؤْمِنُونَ ⑨

وَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنِ افْتَرَىٰ عَلَى اللَّهِ كَذِبًا أُولَئِكَ
يُعْرَضُونَ عَلَىٰ رَبِّهِمْ وَيَقُولُ الْأَشْهَادُ هَؤُلَاءِ
الَّذِينَ كَذَبُوا عَلَىٰ رَبِّهِمْ أَلَا لَعْنَةُ اللَّهِ عَلَى
الظَّالِمِينَ ⑩

الَّذِينَ يَصُدُّونَ عَنِ سَبِيلِ اللَّهِ وَيَبْغُونَهَا عِوَجًا

وَهُمْ بِالْآخِرَةِ هُمْ كَافِرُونَ ﴿۵﴾

اوندے وچ بگم پیدا کرن چاہندن تے اے آخرت دے وی منکرن۔

أُولَٰئِكَ لَمْ يَكُونُوا مُعْجِزِينَ فِي الْأَرْضِ وَمَا كَانَ لَهُمْ مِنْ دُونِ اللَّهِ مِنْ أَوْلِيَاءَ يَضْعَفُ لَهُمُ الْعَذَابُ مَا كَانُوا يَسْتَطِيعُونَ السَّعْيَ وَمَا كَانُوا يَبْصُرُونَ ﴿۶﴾

۲۱۔ اے لوک ملک وچ اللہ والیں کوں ہر انیس بگدے تے اللہ دے سوا بیا کوئی انہیں دے سبکتی نیں انہیں کوں وڈا عذاب ڈنا ویس نہ او سٹن دی طاقت رکھیندن تے نہ او بڑیکھ سگدن۔

أُولَٰئِكَ الَّذِينَ خَسِرُوا أَنْفُسَهُمْ وَصَلَّ عَنْهُمْ مَا كَانُوا يَفْعَرُونَ ﴿۷﴾

۲۲۔ ایسے لوکن جنہیں اپنے آپ کوں گھٹے وچ سٹے تے جیرھا او کوڑ گھٹندے ہن اووی دیکھ گئے۔

لَا جَزَاءَ لَهُمْ فِي الْآخِرَةِ هُمْ الْخَاسِرُونَ ﴿۸﴾

۲۳۔ بے شک اے گال پکی جو او آخرت وچ گھٹاپا وٹ والن۔

إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ وَآخَبَتُوا إِلَىٰ رَبِّهِمْ أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ الْجَنَّةِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ﴿۹﴾

۲۴۔ بے شک جیرھے لوک ایمان گھن آئن تے نیک عمل کیتے نیں تے اپنے رب دو بھک گئیں ایسے لوک بہشتی ہن اوندے وچ ہمیشہ رہن۔

مَثَلُ الْفَرِيقَيْنِ كَالْأَصْحَنِ وَالْأَصْمَرِ وَالْبَصِيرِ وَالسُّبْحِ هَلْ يَسْتَوِينَ مَثَلًا أَفَلَا تَذَكَّرُونَ ﴿۱۰﴾

۲۵۔ دو لوک دی مثال اندھے تے بوڑے سو بھاکے تے سٹن والے کیا انہیں ڈوناہیں دی حالت بکو جہیں تھی بگدی کیا تاساں ول وی نیں سمجھندے۔

وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا نُوحًا إِلَىٰ قَوْمِهِ إِنِّي لَكُمْ نَذِيرٌ مُّبِينٌ ﴿۱۱﴾

۲۶۔ تے اسان نوح کوں اوندی قوم دو پھٹے تے اول آکھے بے شک میں تہا ڈو کھلا کھلا ہوشیار کرن والا ہاں

أَنْ لَا تَعْبُدُوا إِلَّا اللَّهَ إِنِّي أَخَافُ عَلَيْكُمْ عَذَابَ يَوْمٍ إِلَيْنِ ﴿۱۲﴾

۲۷۔ جو تاساں اللہ دے سوا بیا کہیں دی عبادت نہ کرو بے شک میں تہا ڈرے اتے ڈکھ والے ڈیندے عذاب کنیں ڈرواں۔

فَقَالَ الْمَلَأُ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ قَوْمِهِ مَا تَرَىٰ إِلَّا بَشَرًا مِثْلَنَا وَمَا تَرَىٰ إِلَّا تَبْعَكَ إِلَّا الَّذِينَ هُمْ أَرَادُوا لَنَا بَادِيَ السَّيِّئِ وَمَا تَرَىٰ لَكُمْ عَلَيْنَا مِنْ فَضْلٍ بَلْ نَنْظُرُكُمْ كَذِبِينَ ﴿۱۳﴾

۲۸۔ اوندی قوم دے کافرین وچو وڈے لوک آکھے اسان تیکوں اپنے جہاں بندہ ڈہرے میں تے میں تیریدی پیڑی کیتی او عالم نگاہ وچ سب توں زیادہ ذلیل لوک اسان تہا ڈرے وچ اپنے اتے کوئی فضیلت نلے ڈہرے تے اسان تہا کوں کوڑا سمجھندے میں۔

قَالَ يَقَوْمِ ارْءَيْتُمْ اِنْ كُنْتُ عَلٰى بَيِّنَةٍ
مِّنْ رَبِّىْ وَاتَّبِعْنِىْ رَحْمَةً مِّنْ عِنْدِىْ
فُعَيِّتْ عَلَيْكُمْ اَنْلَزِمُكُمْوَهَا وَاَنْتُمْ لَهَا
كٰرِهُونَ ﴿۳۹﴾

۲۹۔ اوں اکھیاے میڈی قوم تساں بھلا بڑسو جے میں
اپنے رب کنیں کملی دلیل تے ہواں تے اوں میکوں اپنے ولو
رحمت وی بڑتی جیرھی تہا بڑے اتے ظاہر کاء نیں تھی
پئی (بڑسی نیں پئی) کیا اساں تہاکوں او دلیل زوریں
ریت منوا گھنسون بھانویں تساں ناپسند کرد۔

وَيَقَوْمِ لَا اَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ مَا لَآ اَنْ اَجْزِىَ اِلَّا
عَلٰى اللّٰهِ وَمَا اَنَاْ بِظَارِدِ الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا اِنَّهُمْ مُّلْكُوْا
رَبِّهُمْ وَلٰكِنِّىْ اَرْسَلْتُكُمْ قَوْمًا تَجْهَلُوْنَ ﴿۴۰﴾
وَيَقَوْمِ مَنْ يَنْصُرُنِىْ مِنَ اللّٰهِ اِنْ طَرَدْتَهُمْ اَنْلَا
تَذْكُرُوْنَ ﴿۴۱﴾

۴۰۔ تے اے میڈی قوم میں تساں کنیں ایندے بدبچ کوئی
مال نیں منگدا میڈا بدلہ صرف اللہ کنیں ہے تے منوں والیں
کوں میں دھکے ڈیوں والا نہیں۔ بے شک او اپنے رب کوں
ملوں والیں تے اصل میں تہاکوں جاہل قوم سمجداں۔
۴۱۔ تے اے میڈی قوم جے میں دھکے ڈیوں تے اللہ لو
ملن آئی سزاتوں بچاؤں کیستے میڈی کون مدد کرے گی کیا
تساں دل دی سمجھندے تو ہے۔

وَلَا اَقُوْلُ لَكُمْ عِنْدِىْ خَزَاۤىِٕنُ اللّٰهِ وَلَا اَعْلَمُ
الْغَيْبِ وَلَا اَقُوْلُ اِنِّىْ مَلَكٌ وَلَا اَقُوْلُ لِلَّذِيْنَ
تَزِدُّهُمْ اٰيٰتِيْكُمْ لَنْ يُؤْتِيَهُمُ اللّٰهُ خَيْرًا اَللّٰهُ
اَعْلَمُ بِمَا فِىْ اَنْفُسِهِمْ اِنِّىْ اِذَا لَمَنِ الظّٰلِمِيْنَ ﴿۴۲﴾

۴۲۔ تے میں تہاکوں اے نیں آہا جو میں کنیں اللہ دے
خزانے ہن تے میں غیب وی نیں جاندیا تے نہ میں اے
آہاں جو میں فرشتاں تے نہ میں آہاں انہیں لوکیں دے
متعلق جیرھے تہا بڑی اکھیں وچ ذلیلن جو اللہ سنیں انہیں
کوں چھگانی اصول نہ ڈیسی اللہ جاندے جو انہیں دے دیں
وچ بے شک میں ظالمیں وچو تھی ویساں جے میں تہا بڑی
گال مناں

قَالُوا يٰنُوْحُ قَدْ جِئْنَاكَ فَكَتَرْتَ جِدْلًا كُنَّا فَاۤىُّنَا
بِمَا نَعْبُدُ اَنْ اِنْ كُنْتَ مِنَ الصّٰدِقِيْنَ ﴿۴۳﴾

۴۳۔ انہیں آکھئے اے نوح توں سا بڑے نال بحث کر
چکیں تے بہوں بحث کر چکیں جے توں سچا ایں تے او عذاب
گھن آجیں کنیں سا کوں ڈیریں۔

قَالَ اِنَّمَا يٰتِيْكُمْ بِهٖ اللّٰهُ اِنْ شِآءَ وَمَا اَنْتُمْ
بِعٰجِزِيْنَ ﴿۴۴﴾

۴۴۔ اوں آکھئے جے اللہ چاہی تے او تہا بڑے اتے
اونکو گھن اوسی تے تساں اونکوں روک لوئے سگدے

وَلَا يَنْفَعُكُمْ نَصِيْحَتِىْ اِنْ اَرَدْتُ اَنْ اَنْصَحَ لَكُمْ
اِنْ كَانَ اللّٰهُ يُرِيْدُ اَنْ يُعْوِيْكُمْ هُوَ سَرَبَكُمْ

۴۵۔ تے میڈی خیر خواہی تہاکوں فائدہ نہ ڈیسی جے میں
تہا بڑی خیر خواہی چاہاں وی جے اللہ تہاکوں ہلاک کرن چاہے

وَالَيْهِ تُرْجَعُونَ ﴿۵﴾

أَمْ يَقُولُونَ افْتَرَاهُ قُلْ إِنْ افْتَرَيْتُهُ فَعَلَّيْ أَجْرًا لِّى
وَإِنَّا بَرِيٌّ مِّنَّا تَجَرَّمُونَ ﴿۶﴾وَأُدْعَىٰ إِلَىٰ نُوحٍ أَنَّهُ لَنْ يُؤْمِنَ مِنْ قَوْمِكَ إِلَّا
مَنْ قَدْ آمَنَ فَلَا تَبْتَئِسْ بِمَا كَانُوا يَفْعَلُونَ ﴿۷﴾وَاصْبِرْ لِفُلْكَ يَا عَيْنَانَا وَخِينَنَا وَلَا تَخْأْطِنِي فِي
الَّذِينَ طَلَّوْا أَنَّهُمْ مُّغْرَقُونَ ﴿۸﴾وَيَصْنَعُ الْفُلُكُ تَمَتُّدًا مَّرَّ عَلَيْهِ مَلَأَ مِنْ قَوْمِهِ
سَفَرًا مِنْهُ قَالَ إِنْ تَسْخَرُوا مِنَّا فَإِنَّا نَسْخَرُ مِنْكُمْ
كَمَا تَسْخَرُونَ ﴿۹﴾تَسُوفَ تَعْلَمُونَ مَن يَأْتِيهِ عَذَابٌ يُخْزِيهِ وَ
يَحِلُّ عَلَيْهِ عَذَابٌ مُّقِيمٌ ﴿۱۰﴾كَتَبَ إِذَا جَاءَ أَمْرُنَا وَكَانَ الْتَنُورُ
قُلْنَا اخْلُ فِيهَا مِنْ كُلِّ زَوْجَيْنِ
أُشْبِنِ وَأَهْلَكَ إِلَّا مَنْ سَبَقَ عَلَيْهِ
الْقَوْلُ وَمَنْ آمَنَ وَمَا آمَنَ مَعَهُ إِلَّا
قَلِيلٌ ﴿۱۱﴾وَقَالَ ارْكَبُوا فِيهَا بِسْمِ اللَّهِ مَجْهَرًا وَمُرْسَهًا
إِنَّ رَبِّي لَغَفُورٌ رَّحِيمٌ ﴿۱۲﴾وَبِهِ تَجَرَّى بِهِمْ فِي مَوْجٍ كَالْجِبَالِ تَنَادَى
نُوحٌ إِبْنَهُ وَكَانَ فِي مَعْزِلٍ يُبْنَىٰ أَرْكَبُ مَعَنَا وَ

تے ۱ و تہا ڈارب تسال اونو ول ولسو۔

۳۶۔ کیا او کہیں اے اوں آپ گھڑی ء توں آکھجے میں
آپ گھڑی ء تے میڈا جرم میڈے اتے پوسی تے میں
تہا ڈے جرمیں کیں بری آں۔۳۷۔ تے نوح دو وحی کیتی گئی ء جو بے شک تیلہی قوم وچ
جیرھے ایمان گھن آں انہیں نے سوا بیا کوئی وی ایمان نہ
انہی تے توں جو اوکریندے پین اوندے اتے افسوس نہ کر۔۳۸۔ قُل ساڈی اکھیں دے سامیٹے تے ساڈی وحی دے مطابق بیڑی
بٹاتے ٹالیں دے متعلق میڈے نال کوئی گال نہ کریں بیشک
او غرق کیتے ولین۔۳۹۔ تے او بیڑی بٹینا با تے جہاں اوندی قوم را کوئی وڈا
آدمی اتھاؤ لنگھے با اوندے اتے کھن با اوں آکھیا جے ارج
تساں ساڈے نال کھدے ء بے شک اساں وی تہا ڈے
ایکھلسوں جیویں تسال کھلسے ء۔۴۰۔ تے جلدی تہاکوں پتہ لگ ولسی جو کیندو ذلیل کرن والا
عذاب اوندے تے کیندے اتے مقیمس عذاب ہندے۔
۴۱۔ تے جہاں ساڈا حکم آویسی تے نیں ویہہ پوسی زور نال
اساں اکھسوں ایندے وچ ہر شے دے ڈوڈو جوڑے
سوار کر تے اپنے گھروالیں کوں وی تے منق وایں کوں سوئے
اوں شخص دے جیندے کیتے ساڈے عذاب دا حکم جاری تھی
چکے۔ اوندے منق والے بہوں تھوڑے ہن۔۴۲۔ تے اوں اکھے اوندے وچ سوار تھی و نچوالہ دے نال
نال اوٹرسی تے اللہ دے نال نال کھڑی بے شک میڈا
رب بہوں بخشش والا تے ول دل رحم کرن والا۔۴۳۔ تے او بیڑی انہیں کوں گدھی ویندی بانی پہاڑیں آئی کار
اچی لہریں وچ تے اوں ویلھے حضرت نوح اپنے پتر کوں

لَا تَكُن مَعَ الْكَافِرِينَ ﴿۳۰﴾

سُبیئے اول دیکھو او اوں کنیں انج تھی گئے اے میڈے
پترتوں ساڈے نال سوار تھی ونج تے توں کافرین
وچوں نہ بن۔

قَالَ سَأُوْنِي إِلَىٰ جَبَلٍ يَّغْصِيْنِي مِنَ الْمَاءِ قَالَ
لَا عَاصِمَ الْيَوْمَ مِنْ أَمْرِ اللَّهِ إِلَّا مَنْ رَحِمَ وَحَالَ
بَيْنَهُمَا الْبُوجُ فَكَانَ مِنَ الْمُغْرَقِينَ ﴿۳۱﴾

۳۴۔ اوں آکھئے میں بُئیں کہیں پہاڑی تے پناہ گھنساں
او میکوں پانی کنیں بچا گھنسی۔ اوں آکھئے اِج اللہ اے
عذاب کنیں کوئی نیں بچا سگدا سوائے اوندے جندے
اتے او رحم کرے تے ہوں ویلے بڑونا میں دے درمیان
ہک بھولی آگئی تے او پڑن والیں وچر تھی گیا۔

وَقِيلَ يَا أَرْضُ ابْلَعِي مَاءَكِ وَيَسَّاءِ أَفْلَحِي
وَعِيْضُ الْمَاءِ وَقُضِيَ الْأَمْرُ وَاسْتَوَتْ عَلَىٰ الْجُودِيِّ
وَقِيلَ بُعْدًا لِلْقَوْمِ الظَّالِمِينَ ﴿۳۲﴾

۳۵۔ تے آکھیا گیا اے زمین توں اپنے پانی کوں نگل
ونج تے اے آسمان توں دی کھڑ ونج تے پانی سک گیتے آکھیا گیا ظالم
قوم واسطے تباہی مقدر۔

وَنَادَىٰ نُوحٌ رَبَّهُ فَقَالَ رَبِّ إِنَّ ابْنِي مِنْ أَهْلِي
وَإِنَّ وَعْدَكَ الْحَقُّ وَأَنْتَ أَحْكَمُ الْحَاكِمِينَ ﴿۳۳﴾

۳۶۔ تے نوح اپنے رب کوں سُبیئے اے میڈے رب
بے شک میڈا پتر میڈے گھر والیں وچر تے بے شک تیرا
وعدہ سچا تے توں ساریں فیصلہ کرن والیں وچر چکا فیصلہ
کرن والیں۔

قَالَ يَنْوُحُ إِنَّهُ لَيْسَ مِنْ أَهْلِكَ إِنَّهُ عَمَلٌ غَيْرُ
صَالِحٍ فَلَا تَسْأَلْنِي مَا لَيْسَ لَكَ بِهِ عِلْمٌ إِنِّي
أَعِظُكَ أَنْ تَكُونَ مِنَ الْجَاهِلِينَ ﴿۳۴﴾

۳۷۔ اللہ آکھئے اے نوح اے تیرے گھر والیں وچر اصلو
نیں اوندے کم چپے نیں۔ توں میں کنیں ایجا سوال نہ کر جندا
تیکوں علم نیں۔ میں تیکوں نصیحت کرینداں اے نہ تھیوے جو
توں جاہلیں وچر تھی ونجے۔

قَالَ رَبِّ إِنِّي أَعُوْذُ بِكَ أَنْ أَسْأَلَكَ مَا لَيْسَ لِي بِهِ
عِلْمٌ وَإِلَّا تَغْفِرْ لِي وَرَحْمَتِي أَكُنْ مِنَ
الْخَاسِرِينَ ﴿۳۵﴾

۳۸۔ اوں آکھئے اے میڈے رب میں تیرے ام شام وچ
اندل جو میں تیں کنیں او سوال کراں جندا میکوں علم نیں تے
جے میں میکوں نہ بخشیا تے میڈے اے رحم نہ کیتا تے میں
گھاٹا پاوٹ والیں وچر تھی ویساں۔

قِيلَ يَنْوُحُ اهْبِطْ بِسَلَامٍ مِنَّا وَبَرَكَاتٍ عَلَيْكَ وَ
عَلَىٰ أُمَمٍ مِّمَّنْ مَعَكَ وَأُمَمٌ سَنَسِتْنَاهُمْ لِيُسَبِّحُنَا
فَمِنَّا عَادٌ آلِيْمٌ ﴿۳۶﴾

۳۹۔ آکھیا گیا اے نوح ساڈے ولو سلامتی نال تے انہیں
برکتیں نال جبریاں تیرے تے انہیں امتیں تے تھیں جبریاں
تیرے نال سفر کرتے کجہ جالعات اوہن جہیں کوں

ضرور اسان فائدہ کچھ پسوں تے پچھیں انہیں کوں ساڈے
ولو ڈکھ والا عذاب پہنچسی۔

۵۰۔ اے غیب دیاں خبراں بن جیرھیاں اسان تیکوں وحی
کیتیں ایں کنیں پہلے نہ توں تے نہ تیڈی قوم ایکوں
چاڈی بان توں صبر کر بے شک چنگا انجام النکسین ڈرٹ
والیں دا۔

تِلْكَ مِنْ أَنْبَاءِ الْغَيْبِ نُوحِيهَا إِلَيْكَ مَا كُنْتَ
تَعْلَمُهَا أَنْتَ وَلَا قَوْمُكَ مِنْ قَبْلِ هَذَا فَاصْبِرْ
إِنَّ الْعَاقِبَةَ لِلْمُتَّقِينَ ۝۵۰

۵۱۔ تے عاد دو انہیں دے بھرا ہود کوں پھٹے سے اول
آکھئے اے میڈی قوم تساں اللہ دی عبادت کرواوندے
سوا کوئی تہا ڈا مبود نہیں۔ تساں تے صرف کوڑ گھڑٹ
والے۔

وَالِى عَادِ أَخَاهُمْ هُودٌ قَالَ يَقَوْمِ اعْبُدُوا اللَّهَ
مَا لَكُمْ مِنَ اللَّهِ غَيْرُهُ إِنْ أَنْتُمْ إِلَّا مُفْتَرُونَ ۝۵۱

۵۲۔ اے میڈی قوم میں تساں کنیں ایند کوئی اجر نہیں منگدا میڈا اجر
محض اللہ دے دے ہے جیں میوں پیدا کیتے کیا تساں
عقل کنیں کم نو مے گھندے۔

يَقَوْمِ لَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ أَجْرًا إِنْ أَجْرِيَ إِلَّا عَلَى
الَّذِي فَطَرَنِي أَفَلَا تَعْقِلُونَ ۝۵۲

۵۳۔ اے میڈی قوم تساں اپٹے رب کنیں بخشش منگوتے
ہوندو رجوع کرو او تہا ڈے اتے آسمان کنیں ڈاڈھا
میند و سبسی تے تہا کوں طاقت دے بعد بی دودھ طاقت
ڈیسی تے مجرم حق کے خدا کنیں مز نہ پھرو۔

وَيَقَوْمِ اسْتَغْفِرُكُمْ رَبُّكُمْ ثُمَّ تَوَلَّوْا إِلَيْهِ يَرْسِلُ
السَّمَاءَ عَلَيْكُمْ مِدَادًا وَيَزِدْكُمْ قُوَّةً إِلَى قُوَّتِكُمْ
وَلَا تَتَوَلَّوْا مُجْرِمِينَ ۝۵۳

۵۴۔ انہیں آکھئے اے ہود توں ساڈے کوہو روشن
دلیل نو جیں گھن آیا تے اسان تیڈے آکھن تے اپٹے
خدا ئیں کوں نے چھوڑ بگدے تے تیکوں اسان نے
میندے۔

قَالُوا يَهُودُ مَا جِئْتَنَا بِبَيِّنَةٍ وَمَا نَحْنُ بِتَارِكِي
الْهِنَاءِ عَنْ قَوْلِكَ وَمَا نَحْنُ لَكَ بِمُؤْمِنِينَ ۝۵۴

۵۵۔ اسان تیڈے متعلق اے آکھ بگدے میں جو
ساڈا کوئی مبود بُرے ارادے نال تیڈے پچھو بگ گئے
اون آکھئے میں اللہ کوں گواہ ٹیندا تے تساں وی گواہی ڈیو
تے میں تہا ڈے شرک کنیں بُری آں۔

إِنْ نَقُولُ إِلَّا اعْتَرَاكَ بَعْضُ آلِهَتِنَا بِسُوِّ قَالَ إِنْ
أَشْهَدُ اللَّهَ وَاشْهَدْ وَأَنْتَ بِرَبِّي مِمَّا تَشْرِكُونَ ۝۵۵

۵۶۔ ایندے علاوہ تساں سارے کھٹے رل کے میڈے

مِنْ دُونِهِ فَيَكِيدُنِي جَبِيحًا ثُمَّ لَا تُنْظِرُونِ ۝۵۶

خلان منصوبہ بناؤ تے ول میکوں مہلت نہ ڈیو۔

۵۷۔ بے شک میں اللہ تے بھروسہ کرینداں جبرہا میڈا
تے تہا ڈا رب۔ کوئی جانور نہیں جیندے متھے کول اللہ سٹس
پکڑیا ہو یا نہ ہوے۔ بے شک میڈا رب سدھے
راہ تے کھڑے۔

۵۸۔ جے تساں کنڈ پھیر گھنوتے بے شک میں تہا کوٹنا
پکچا ڈتے جیندے نال میکوں پھٹیا گئے۔ تے میڈا
رب تہا ڈے سوا بی قوم کول جانشین بنا ڈیسی تے تساں
اول کول کھدی نقصان نہ پچا سگسو بے شک میڈا رب
ہر شے دی بہوں حفاظت کرٹ والا۔

۵۹۔ تے جڈاں ساڈے عذاب دا حکم آگئے تے اساں
ہود کول تے اونکوں جبرھے ایمان گھن آئن اپنی رمت نال
پچا گدھے تے اساں انہیں کول سخت عذاب کینیں پچا
گدھے۔

۶۰۔ اے عاد بن جنہیں اپنے رب دے نشانیں دا انکار
کیتے تے اوندے رسولیں دی نافرمانی کیتی تے انہیں ہر ظالم
تے حق دے دشمن دے حکم دی پیروی کیتی۔

۶۱۔ این دنیا وچ دی انہیں دے پکچو لعنت تے قیامت
دے ڈینہ دی سٹو بے شک عاد نے اپنے رب دا انکار
کیتے۔ سٹو ہود دی قوم عاد تے لعنت۔

۶۲۔ تے غمزدو انہیں دے بھرا صالح کول پھٹے سے اول
آکھئے میڈی قوم اللہ دی عبادت کرو بے شک اوندے سوا
تہا ڈا کوئی معبود نہیں تہا کول زمین وچ پیدا کیتے تے تہا کول
اوندے وچ آباد کیتیں این واسطے تساں اول کینیں بخشش
مگھوتے ہوندر ورجع کرو بے شک میڈا رب کوہوے تے
دعائیں قبول کرٹ والا۔

إِنِّي تَوَكَّلْتُ عَلَى اللَّهِ رَبِّي وَرَبِّكُمْ مَا مِنْ دَابَّةٍ
إِلَّا هُوَ آخِذٌ بِنَاصِيَتِهَا إِنَّ رَبِّي عَلَى صِرَاطٍ
مُسْتَقِيمٍ ۝

فَإِنْ تَوَلَّوْا فَقَدْ أَبْلَغْتُكُمْ مَا أَرْسَلْتُ بِهِ إِلَيْكُمْ
وَلَيْسَ لِغَيْرِي قَوْلًا غَيْرَ كَلِمَةٍ وَلَا تَنْصُرُونَهُ نِجْنًا إِنَّ
رَبِّي عَلَى كُلِّ شَيْءٍ حَفِيفٌ ۝

وَلَمَّا جَاءَ أَمْرُنَا نَجَّيْنَا هُودًا وَالَّذِينَ آمَنُوا مَعَهُ
بِرَحْمَةٍ مِنَّا وَنَجَّيْنَاهُمْ مِنْ عَذَابٍ غَلِيظٍ ۝

وَتِلْكَ عَادٌ جَعَلُوا بَنَاتٍ رَبِّهِنَّ وَاعْتَصَوْا رَسُولَهُ
وَاسْتَبَعُوا أَمْرَ كُلِّ جَبَّارٍ عَالِيٍّ ۝

وَاتَّبَعُوا فِي هَذِهِ الدُّنْيَا لَعْنَةً وَيَوْمَ الْقِسْمَةِ إِلَّا
إِنَّ عَادًا كَفَرُوا رَبَّهُمْ إِلَّا بَعْدَ الْعَادِ قَوْمُ هُودٍ ۝

وَالَّذِي تَوَدَّ آخَاهُمْ طَيْحًا قَالَ يَقَوْمِ اعْبُدُوا اللَّهَ
مَا لَكُمْ مِنْ إِلَهٍ غَيْرُهُ هُوَ أَنشَأَكُمْ مِنَ الْأَرْضِ
وَاسْتَعْمَرَكُمْ فِيهَا فَاسْتَغْفِرُوا لَهُ ثُمَّ تَوَلَّوْا إِلَيْهِ
إِنَّ رَبِّي قَرِيبٌ مُجِيبٌ ۝

قَالُوا يَصْلِحْ قَدْ كُنْتَ فِينَا مَرْجُوًّا
تَبْلَ هَذَا أَتَنهَنَّا أَنْ نَعْبُدَ مَا يَعْبُدُ
آبَاؤُنَا وَإِنَّا لَفِي شَكٍّ مِمَّا تَدْعُونَا
إِلَيْهِ مُرِيبٍ ۝۱۳

قَالَ يَوْمَ اَرْتَمِعُمْ اِنْ كُنْتُمْ عَلٰى بَيِّنَةٍ مِنْ رَبِّى
وَالْاِسْحَاقِ مِنْهُ رَحْمَةً فَمَنْ يَنْصُرُنِى مِنَ اللّٰهِ اِنْ
عَصَيْتُهُ فَمَا تَزِيدُنِىْ وَبِئْسَ غَيْرَ تَخْسِرٍ ۝۱۴

وَيَقَوْمِ هَذِهِ نَاقَةُ اللّٰهِ لَكُمْ اٰيَةٌ فَذُرُّوْهَا تَاْكُلْ
فِىْ اَرْضِ اللّٰهِ وَلَا تَسْهَوْهَا يُسَوِّءُ فَيَاْخُذْكُمْ عَذَابٌ
قَرِيبٌ ۝۱۵

فَعَقَرُوهَا فَقَالَ تَمَتَّعُوا فِىْ دَارِكُمْ ثَلَاثَةَ اَيَّامٍ
ذٰلِكَ وَعَدٌ غَيْرُ مُكَذَّبٍ ۝۱۶

فَلَمَّا جَاءَ اَمْرُنَا نَجَّيْنَا طٰرِحًا وَالَّذِيْنَ اٰمَنُوْا مَعَهُ
بِرَحْمَةٍ مِّنَّا وَمِنْ خِزْيِ يَوْمِئِذٍ اِنَّ رَبَّكَ هُوَ
الْقَوِىُّ الْعَزِيزُ ۝۱۷

وَ اَخَذَ الَّذِيْنَ ظَلَمُوا الصَّيْحَةَ فَاَصْبَحُوْا فِىْ دِيَارِهِمْ
جُنُودًا ۝۱۸

كَانَ لَمْ يَخْلُوْا فِيْهَا اِلَّا اَنْ تَسُوْدَ اَكْفَرَادًا لَّهُمْ
اِلَّا بَعْدَ السَّوْدِ ۝۱۹

۶۳۔ انہیں آکھئے اے صالح! میں کہیں پہلے ساکوں تیرے
اتے بہوں امیدالہن کیا توں ساکوں بنی بگیندیں جو
اسال عبادت کروں جیڑمی ساڑے پیوڑاڑے عبادت
کریندے ہن۔ تے بے شک اسال جیندوتوں ساکوں
سڈیند پئیں پریشان کر ڈیوں والے شک وچ ہیں۔
۶۴۔ اوں آکھئے اے میڈی قوم! تساں ڈسوجے میں اپٹے
رب کنیں کھلی دلیل تے بجاں تے اوں اپٹے رب ولوئیکوں
رحمت ڈتی ہے جسے میں اوندی نافرمانی کراں تے اللہ کے مقابلے
تے میڈی کون امداد کر لیس۔ تساں تے میوں سوائے
تباہی رے ہی کہیں شے وچ نہ ودھیسو۔

۶۵۔ اے میڈی قوم! اے اللہ دی ڈاچی و تہاڑے واسطے
نشانی و تساں ایکوں چھوڑ ڈیو اے اللہ دی زمین وچ
کھا دے بیوے ایکوں کوئی ڈکھڑ ڈیو نہ تساں تہاکوں
جلدی آوٹ والا عذاب پکڑ گھنسی۔

۶۶۔ انہیں ڈاچی دیاں نچاں کپ ڈتیاں تے اوں آکھئے
تساں اپٹے گھریں وچ ترے ڈینہہ دافانہ چا گھنولے
وعدہ کوڑا نہ تھیسے۔

۶۷۔ تے جہاں ساڑے عذاب دا حکم آگئے تے اسال
صالح تے اوندے منٹ والیں کوں اپنی رحمت نال بچا
گدھے تے اوں ڈینہہ دی ذلت کنیں وی۔ بے شک تیرا
رب بہوں طاقت والا تے غالب۔

۶۸۔ تے خالیں کوں چکواوٹ والے عذاب پکڑ گدھے تے
اوا پٹے گھریں وچ گوڑیں دے بھر ڈھ پئیں۔

۶۹۔ جیویں اوں مک وچ کڈیاں او ہن کا و ناں سٹو
بے شک تمود نے اپٹے رب دا نکار کیتے سٹو تمود
قوم واسطے وڈی تباہی ہے۔

۷۰۔ تے ساڈے فرشتے ابراہیم کنیں خوش خبری گھن کے آئیں
انہیں اکھٹے تیبڑے اتے سلامتی ہووے اوں اکھٹے
تہاڑے اتے وی سلامتی ہووے۔ پچھیں جلدی جلدی
او جھیا ہو یا گا با چاکے گھن آئے۔

۷۱۔ جڈاں انہیں دے تھہر ڈھنسی ہواو تئیں تئیں پہنچے
پئے انہیں دے ایں کم کوں او پر اسمجس تے انہیں کئیں ڈر
محسوس کیتس۔ انہیں اکھٹے ڈر رہ اسان لوط دی قوم دو
پھٹے گئے ہیں۔

۷۲۔ تے اوندی زال نال کھڑی بانی او وڈی پریشان تھی تے
اسان او نکوں اسحاق دی تے اسحاق دے بعد یعقوب دی
خبر ڈتی۔

۷۳۔ اوں اکھٹے ہائے افسوس کیا میں ہال جئساں میں
تے پڑھی ہاں تے میڈا پئے وئی پڑھا بے شک اے
عجیب گال۔

۷۴۔ انہیں اکھٹے کیا توں اللہ دی گال تے حیران تھیندی پئیں
تہاڑے اتے اے گھر والیو اللہ دیاں رحمتاں تے برکتاں
ہن بے شک او بہوں تعریف والا تے وڈی شان والا۔
۷۵۔ تے جڈاں ابراہیم کنیں ڈر رہ گئے تے غوجزی وی مل
گئی تے او لوط دی قوم کتے ساڈے نال جھگڑن پئے گئے۔
۷۶۔ بے شک ابراہیم بہوں نرم دل تے ہمدرد تے
جھکن والا۔

۷۷۔ اے ابراہیم توں ایں سفارش کنیں رک وچ بیشک
تیبڑے رب دا حکم آگئے تے بے شک انہیں تے
نڈلن والا عذاب آکے رہسی۔

۷۸۔ تے جڈاں ساڈے پھٹے ہوئے لوط کنیں آئیں
اونکوں برا لگے تے دل وچ تنگی محسوس تھی انہیں دی

وَلَقَدْ جَاءَتْ رُسُلُنَا إِبْرَاهِيمَ بِالْبُشْرَى قَالُوا سَلَامًا
قَالَ سَلَامٌ مَّا لَيْتَ أَنْ جَاءَ بِعِجْلٍ حَنِينٍ ۝

فَلَمَّا رَآ أَنبَدُ لَهُمْ لَا تَصِلُ إِلَيْهِ يَكْذُومٌ وَأَوْحَسَ
مِنْهُمْ خِيَفَةً قَالُوا لَا تَحْزَنْ إِنَّا أَرْسَلْنَا إِلَى
قَوْمٍ لُّوطٍ ۝

وَأَمْرَاتِهِ قَابِلَةً فَصَيَّكَتْ فَبَشَّرْنَاهَا بِإِسْحَاقَ لَا
مِنْ وَرَاءِ إِسْحَاقَ يَعْقُوبَ ۝

قَالَتْ يَوَاسِقِي أَيْدِي وَأَنَا عَجُوزٌ وَهَذَا بَعْلِي شَيْخًا
إِنْ هَذَا شَيْءٌ عَجِيبٌ ۝

قَالُوا اتَّعَجِبِينَ مِنْ أَمْرِ اللَّهِ رَحِمْتُ
اللَّهُ وَبَرَكَتُهُ عَلَيْكُمْ أَهْلَ الْبَيْتِ إِنَّهُ
حَنِيدٌ مُّجِيدٌ ۝

فَلَمَّا ذَهَبَ عَنْ إِبْرَاهِيمَ الرَّوْعُ وَجَاءَتْهُ الْبُشْرَى
يُجَادِلُنَا فِي قَوْمِ لُوطٍ ۝
إِنَّ إِبْرَاهِيمَ لَحَلِيمٌ أَوَّاهٌ مُّنتَبٍ ۝

يَا إِبْرَاهِيمُ أَعْرِضْ عَنْ هَذَا إِنَّهُ قَدْ جَاءَ أَمْرُ
رَبِّكَ وَإِنَّهُمْ لَأَتِيهِمْ عَذَابٌ غَيْرُ مَرْدُودٍ ۝

وَلَمَّا جَاءَتْ رُسُلُنَا لُوطًا سِيقِيهِمْ وَصَاقِيهِمْ
دَرَعًا وَقَالَ هَذَا يَوْمٌ عَصِيبٌ ۝

وجہ کیں تے آکھئے سی اے ڈینہہ سخت۔

۷۹۔ تے اندی قوم اوندو درکدی آئی تے ای کیں پہلے
وی اووڑے گندے کم کریدے ہن اول آکھئے اے
میڈی قوم اے میڈیاں چھوہیں ہن اے تہاڑے کیتے
پاکن تساں التکینیں بڑو تے مہانیں دے معاملے وچ
میکوں ذلیل نہ کرو کیا تہاڑے وچ کوئی سمجھار آدمی
کا نہیں۔

۸۰۔ انہیں آکھئے تیکوں پتہ ء جو تیڈی چھوہیں تے ساڈا
کوئی حق نہیں تے بے شک توں جانڈیں جو اساں
چاہندے ہیں۔

۸۱۔ اول آکھئے جے میکوں تہاڑے مقابلے تے طاقت
ہوے ہا یا ول میں بہوں طاقت والی پناہ دوپناہ گھناں۔
۸۲۔ انہیں آکھئے اے لوط بے شک اساں تیڈے رب
دے پٹھے ہوئے فرشتے ہیں اوتیں کیں اصلو میں آ
سگدے توں رات دے کہیں حصے وچ اپنے گھر والیں
کوں نال گھن کے ٹروچ تے تہاڑے وچ کوئی اڑے
اڑے نہ ڈیکھے سوائے تیڈی زال دے بے شک اونکوں
اوہو عذاب آوٹ والا ء جیرھا انہیں کوں اوسے بے شک
انہیں دا وعدہ فخر دا ء کیا فخر کوہو نہیں۔

۸۳۔ تے جڈاں ساڈے عذاب دا حکم آگئے تے اساں
اوندے اتلے حصے کوں تملوں حصہ کرڈتے تے اساں
انہیں تے پھروا ولا ولا مینہ و سائے جیرھے سکی مٹی
دے بڈے ہوئے ہن۔

۸۴۔ تیڈے رب دے انہیں تے نشان بگے ہوئے ہن تے
جے اے عذاب ظاہیں کیں پرے نہیں۔

۸۵۔ تے مدین دو انہیں دے بھرا شیب کوں پٹھے

وَجَاءَهُ قَوْمُهُ يَمْرَعُونَ إِلَيْهِ وَمِنْ قَبْلُ كَانُوا
يَعْمَلُونَ الشَّيْءَ قَالَ يَقَوْمِ هَؤُلَاءِ بَنَاتِي هُنَّ
أَطْهَرُ لَكُمْ فَاتَّقُوا اللَّهَ وَلَا تَخْزُونِ فِي ضَيْفِي أَلَيْسَ
مِنْكُمْ رَجُلٌ رَّشِيدٌ ۝۹

قَالُوا لَقَدْ عَلِمْتَ مَا لَنَا فِي بَنَاتِكَ مِنْ حَقٍّ وَإِنَّكَ
لَتَعْلَمُ مَا نُرِيدُ ۝۱۰

قَالَ لَوْ أَنَّ لِي بِكُمْ قُوَّةٌ أَوْ آوَى إِلَيَّ رُبٌّ شَدِيدٌ ۝۱۱

قَالُوا يَلُوطُ إِنَّا رُسُلُ رَبِّكَ لَنْ يَصْلَوْا
إِلَيْكَ فَأَمْرِ بَأَهْلِكَ بِقِطْعٍ مِنَ اللَّيْلِ وَلَا
يَلْتَفِتْ مِنْكُمْ أَحَدٌ إِلَّا أَمْرًا تَكُ إِنَّهُ
مُصِيبُهَا مَا أَصَابَهُمْ إِنَّ مَوْعِدَهُمُ الصُّبْحُ
أَلَيْسَ الصُّبْحُ بِقَرِيبٍ ۝۱۲

فَلَمَّا جَاءَ أَمْرُنَا جَعَلْنَا عَالِيَهَا سَافِلَهَا وَأَمْطَرْنَا
عَلَيْهَا حِجَابًا مِّنْ سِجِّيلٍ ۝۱۳

مُسَوَّمَةً عِنْدَ رَبِّكَ وَمَا هِيَ مِنَ الظَّالِمِينَ
بَبَعِيدٍ ۝۱۴

وَإِلَى مَدْيَنَ أَخَاهُمْ شُعَيْبًا قَالَ يَقَوْمِ اعْبُدُوا

اللَّهُ مَا لَكُمْ مِنْ إِلَهٍ غَيْرُهُ وَلَا تَنْقُصُوا إِلَهَكُمْ
وَالْإِيزَانَ إِنِّي أَرْسَلْتُكُمْ بِخَيْرٍ وَإِنِّي أَخَافُ عَلَيْكُمْ
عَذَابَ يَوْمٍ مُّحِيطٍ ۝

وَيَقَوْمِ أَوْفُوا إِلَهَكُمْ وَالْإِيزَانَ بِالْقِسْطِ وَلَا
تَبْخُسُوا النَّاسَ أَشْيَاءَهُمْ وَلَا تَعْتُوا فِي الْأَرْضِ
مُفْسِدِينَ ۝

بَقِيَتْ اللَّهُ خَيْرٌ لَّكُمْ إِنْ كُنْتُمْ مُّؤْمِنِينَ ۚ وَمَا أَنَا
عَلَيْكُمْ بِحَفِيفٍ ۝

قَالُوا يَشْعَبُ أَصْلُكَ تَأْمُرُكَ أَنْ تَتْرَكَ مَا
يَعْبُدُ آبَاؤُنَا أَوْ أَنْ تَفْعَلَ فِي أَمْوَالِنَا مَا نَشَاءُ
إِنَّكَ لَأَنْتَ الْحَكِيمُ الرَّشِيدُ ۝

قَالَ يَقَوْمِ ادْعَيْتُمْ إِنْ كُنْتُ عَلَى
بَيِّنَةٍ مِنْ رَبِّي وَرَزَقْنِي مِنْهُ رِزْقًا
حَسَنًا وَمَا أُرِيدُ أَنْ أُخَالِفَكُمْ إِلَى
مَا أَنْهَكُم عَنْهُ إِنْ أُرِيدُ إِلَّا الْإِصْلَاحَ
مَا اسْتَطَعْتُ وَمَا تَوْفِيقِي إِلَّا بِاللَّهِ
عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ وَإِلَيْهِ أُنِيبُ ۝

وَيَقَوْمِ لَا يَجْرِمَنَّكُمْ شِقَاقِي أَنْ يُصِيبَكُمْ مِثْلُ
مَا أَصَابَ قَوْمُ نُوحٍ أَوْ قَوْمُ هُودٍ أَوْ قَوْمَ صَالِحٍ
وَمَا قَوْمُ لُوطٍ مِنْكُمْ بِبَعِيدٍ ۝

وَاسْتَغْفِرْ لَهُمْ ذُنُوبَهُمْ ثُمَّ تَوَبَّ إِلَى اللَّهِ إِنَّ رَبِّي رَحِيمٌ

اوں آکھئے اے میڈی قوم اللہ دی عبادت کرو تہا بڑا اوہو
ہی رب تے کھائی تے تلانی گھٹ نہ کرو میں بے شک
تہا کوں چنگی حالت وچ بڑھاپیاں تے بے شک میں
تہا بڑے اتے ہلاک کرن والے عذاب کنیں بڑراں۔

۸۶۔ تے اے میڈی قوم کھائی تے تلانی الصفا نال پوری
کرو تے لوکیں کوں انہیں دیاں شبیں گھٹ نہ ڈلیو تے زمین
وچ گھیر گھٹن کیتے نہ پھرو۔

۸۷۔ جے تساں مومن ہوئے تے اللہ باقی چھوڑیا ہوا
مال تہا بڑے کیتے چنگا تے میں تہا بڑے اتے نگران نہیں
۸۸۔ انہیں آکھئے اے شعب کیا میڈی نماز تیکوں مکم
ڈیندی جو اساں او پھوڑیوں جینی ساڈے
پیوڑا بڑے عبادت کریندے ہن تے اپنے مالیں دے
معاملے وچ جو چاہوں کروں۔ بے شک توں عقل مند
تے سمجھار سمجھیں۔

۸۹۔ آکھیں اے میڈی قوم تساں بڑسو جے میں اپنے رب کنیں
کھلی دلیل تے بول تے اوں میکوں چنگا رزق دی جڑے
تے میں نہیں چاہندا جبرمی گال کنیں میں تہا کوں رکیں
تہا بڑے خلاف آپ کرن پئے ونجاں میں تے صرف
اصلاح چاہندا جتن میکوں طاقت تے میڈی کامیابی
اللہ دے ہتھ وچ ہوندے اتے میڈا بھروسہ تے
ہوندو میں ول ول جھکداں۔

۹۰۔ تے اے میڈی قوم میڈی دشمنی تہا کوں ایں چیز
تے نہ ابھارے جو تہا کوں وی او عذاب آوے پھرھا
نوح دی قوم کوں ہود دی قوم کوں یا صالح دی قوم کوں
آیا ہا تے لوط دی قوم تساں کنیں پریں کاہ نہیں۔

۹۱۔ تے اپنے رب کنیں بخشش منگول ہوندو رجوع کرو

وَدُّودٌ ۝

بے شک میڈارب ول ول رحم کرٹ والا تے بہوں
پیاد کرٹ والا۔

قَالُوا يُشْعِبُ مَا نَفَقَهُ كَثِيرًا قَمْنَا تَقُولُ وَإِنَّا
لَنُذَرُّكَ فِتْنًا ضَعِيفًا ۚ وَلَا تَهْطِكْ لِرَجْنِكَ وَ
مَا أَنْتَ عَلَيْنَا بِعَزِيزٍ ۝

۹۲۔ انہیں اکھٹے لے شعیب جیسیاں گاہیں توں آہیں
ساکوں بہوں ساریاں سمجھ نئیں اندیاں تے اساں تیکوں
اپنے وچ کمزور سمجھندے یں تے جے تیل قبیلہ نہ ہووے
ہا تے اساں تیکوں پتھریں نال مادوں ہا تے توں ساڈے
کنیں ڈاڈھانویں۔

قَالَ يَقَوْمِ ارْهَطِي اعْزُ عَلَيْكُمْ مِنَ اللَّهِ وَالْمَلَائِكَةِ
وَرَاءَ كُمُ ظَهْرِيءُ إِنَّ رَبِّي بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرٌ ۝

۹۳۔ اوں اکھٹے لے میڈی قوم کیا میڈا قبیلہ
تہاڈی نگاہ وچ اللہ توں ڈاڈھانویں اوں کوں تساں اپنی
کند پھوسٹیا بڑے بے شک میڈارب ہوتساں کریندے
پچکی طرح جاڈے۔

وَيَقَوْمِ اعْمَلُوا عَلَىٰ مَكَانَتِكُمْ إِنِّي عَامِلٌ ۖ سَوْفَ
تَعْلَمُونَ ۖ مَنْ يَأْتِيهِ عَذَابٌ يُخْزِيهِ وَمَنْ هُوَ كَاذِبٌ
وَأَزْتَقِمْ ۖ إِنِّي مَعَكُمْ رَقِيبٌ ۝

۹۴۔ تے لے میڈی قوم تساں اپنی جاتے کم کروتے یں وی
کم کرینداں تساں جلدی ڈیکھسو جو کیندے اتے ذیل کرٹ
والا عذاب اندرے تے کون جیرھا کوڑا تے تساں انتظار
کرو میں وی تہاڈے نال انتظار کرینداں۔

وَلَمَّا جَاءَ أَمْرُنَا بَنَيْنَا شُعَيْبًا وَالدِّينِ أُمْنُوامَهُ
بِرَحْمَةٍ مِنَّا وَآخَذَتِ الدِّينِ ظَلَمُوا الصَّيِّغَةَ فَاصْبِرْ
فِي وَبَارِهِمْ جُشِينَ ۝

۹۵۔ تے جڈاں ساڈے عذاب دا حکم آئے اساں شعیب
کوں تے اوں دے منٹ والیں کوں اپنی رحمت نال پگاگدھے
تے ظالمیں کو چکواوٹن ولے عذاب پکڑگدھے تے او اپنے
گھریں وچ گوڈیں بے بھر ڈٹھے پئے ہن۔

كَانَ لَمْ يَفْنَوْا فِيهَا ۖ أَلَا بَعْدَ الْبَدَيْنِ ۚ كَمَا بَدَتِ
ثُودٌ ۝

۹۶۔ جیویں او اتھاں رہندے یں نہ ہن سٹو مدین واسطے
وی ایویں لعنت جیویں تھو دو واسطے۔

وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا مُوسَىٰ بِآيَاتِنَا وَسُلْطٰنٍ مُّبِينٍ ۝

۹۷۔ تے اساں موسیٰ کوں اپنے نشانیں تے کھلی دلیل
نال پٹھیا ہا۔

إِلَىٰ فِرْعَوْنَ وَمَلَئِهِ ۚ فَاتَّبَعُوا أَمْرَ فِرْعَوْنَ ۚ وَمَا
أَمْرُ فِرْعَوْنَ بِرَشِيدٍ ۝

۹۸۔ فرعون تے اوں دے وڈے لوکیں دو۔ انہیں فرعون دے
حکم دی پیروی کیتی۔ تے فرعون دا حکم ٹھیک نہ ہا۔

بِقَدْرٍ قَوْمَهُ ۚ يَوْمَ الْقِيٰمَةِ فَأَوْرَدَهُمُ النَّارَ ۚ وَنُفِيسَ

۹۹۔ او قیامت دے ڈینہہ اپنی قوم دے اگواگورسی تے

الرُّدَّ السُّورَةُ ١١

انہیں کول بھا وچ وچ سٹیس تے اولہن دی جاوے تے
لہن والے سب برے ہن۔

وَأَنبَعُوا فِي هَذِهِ لَعْنَةً يَوْمَ الْقِيَامَةِ يَوْمَ الْقِيَامَةِ
السُّورَةُ ١١

۱۰۰۔ ایں دینا وچ دی انہیں دے بچھو لعنت لگی پئی تے
قیامت دے ڈینہر دی تے لے جیہا انعام انہیں کول ہٹا ویسی
اوہوں بُرا۔

ذَلِكَ مِنْ أَنْبَاءِ الْقُرَى نَقِصُهُ عَلَيْكَ مِنْهَا قَائِمٌ
وَحَصِيدٌ ١١

۱۰۱۔ اے وستیں دیاں خیراں بن جبریاں تیرے سامنے
بیان کرنی دے پئے ہیں انہیں وچو کچھ کھڑین تھیاں تے کچھ
برباد تھی گئیں۔

وَمَا ظَلَمْنَاهُمْ وَلَكِنْ ظَلَمُوا أَنْفُسَهُمْ فَمَا أَغْنَتْ
عَنْهُمْ إِلَهَتُهُمْ الَّتِي يَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ مِنْ
شَيْءٍ لَمَّا جَاءَ أَمْرُنَا وَمَا ذَادُوهُمْ غَيْرَ تَتَحَبَّبُونَ ١٢

۱۰۲۔ تے اساں انہیں تے ظلم نہیں کیتا تے انہیں اپنے
اتے آپ ظلم کیتے تے جڈاں تیرے رب دا حکم آگئے
دل انہیں دے معبودیں اللہ دے مقابلے وچ انہیں
کول ذراوی فائدہ نہیں پہچایا تے جتو انہیں کول تباہی
وچ ہی ودھائے نیں۔

وَكَذَلِكَ أَخْذُ رَبِّكَ إِذَا أَخَذَ الْقُرَى وَهِيَ ظَالِمَةٌ
إِنَّ أَخَذَهُ الْيَمُّ شَدِيدٌ ١٣

۱۰۳۔ تے تیرے رب دی پکڑاویں ہوندی جڈاں او
ظالم وستیں کول پکڑیندے۔ بے شک اوندی پکڑ ڈکھ
ڈیوٹن والی تے سخت ہوندی۔

إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً لِّمَنْ خَافَ عَذَابَ الْآخِرَةِ ذَلِكَ
يَوْمٌ مُّجْمَعٌ لِّأَهْلِ النَّاسِ ذَلِكَ يَوْمٌ مَّشْهُودٌ ١٤

۱۰۴۔ بے شک ایندے وچ نشان اوندے واسطے جیہا
آخرت دے عذاب کنیں ڈر دے لے ڈینہر جیندے
کیتے لوک کھٹے کیتے ولین تے لے ڈینہر جینکوں سب
لوک ڈیکھسن۔

وَمَا تُؤَخِّرُونَ إِلَّا لِأَجَلٍ مُّعَدَّدٍ ١٥

۱۰۵۔ تے اساں ایکنوں محض ہک مقررہ مدت تیں بچھو
تے سیندے پئے ہیں۔

يَوْمَ يَأْتُ لَا تَكَلُمُ نَفْسٌ إِلَّا بِإِذْنِهِ فَيَنْهَوْنَهُمْ شَرُّهُ
وَسَعِيدٌ ١٦

۱۰۶۔ تے جڈاں اُوسی تے کوئی شتم نہی اوندی اجازت
دے لیغزہ ایسی۔ تے انہیں وچو کچھ بد بخت ہوسن تے
کچھ خوش نصیب۔

فَأَمَّا الَّذِينَ سَفَوْا فِي النَّارِ لَهُمْ فِيهَا زَفِيرٌ وَ

۱۰۷۔ تے جیہے بد بخت ہوسن اتے دوزخ وچ ولین

شَهِيقٌ ۱۰۹

انہیں واسطے اوندے وچ کہیں ویلھے دڑے دڑے
ساہ تے کہیں ویلھے ٹیکڑیاں ہوسن۔

۱۰۸۔ تے او اوندے وچ رہسن جے تیں زمین تے آسمان
موجودن سوائے ایندے جو اللہ چاہے۔ بے شک تیدا
رب جو چاہندے او کر کے رہندے۔

۱۰۹۔ تے جیرھے خوش نصیب ہن او بہشت وچ ہمیشہ
رہسن جے تیں زمین تے آسمان رہسن سوائے ایندے جو
اللہ چاہے تے اے اوندی دین لے ختم نہ کیتی ویسی۔
۱۱۰۔ تے جیرھے کوڑی عبادت اے کریندن توں اوندے
متعلق شک وچ نہ پو اے اویں عبادت کریندن جیویں
ایں کتیں پہلے انہیں دے پیو ڈاڑے کریندے ہن تے
اساں انہیں کوں پورا حصہ ڈیسوں تے گھٹ نہ کیسوں۔

۱۱۱۔ تے اساں موسیٰ کوں کتاب ڈتی تے اوندے وچ
اختلاف کتا گیا تے جے تیدا رب ولو او گال زگدر چکی
ہوے ہا تے انہیں دے درمیان فیصلہ کر ڈتا و نجے ہا
تے او ایندے بارے وچ بے چین کر ڈیوں والے شک
وچ ہن۔

۱۱۲۔ تے بے شک تیدا رب انہیں کوں انہیں دے علیں
والپورا پورا بدلہ ڈیسی تے بے شک او جو کجھ کریندن
(خدا) باخبر۔

۱۱۳۔ جیویں تیکوں حکم ڈتا گئے توں اوندے اتے پیر جمائی رہو
تے او وی جنہیں تیدا ربے نال توہ کیتی تے حد کیں نہ ودھو
بے شک جو تساں کریندے او اونکوں ڈیڈا کھڑے۔

۱۱۴۔ تے ظالمین دو نہ جھکوناں تاں تہا کوں وی بھابھی
تے تہا ڈے کیتے اللہ دلو کوئی سگتی نہ ہوسی دل تہا ڈی
مدد نہ کیتی ویسی۔

خُلِدِينَ فِيهَا مَا دَامَتِ السَّمُوتُ وَالْأَرْضُ إِلَّا مَا
شَاءَ رَبُّكَ إِنَّ رَبَّكَ فَعَّالٌ لِّمَا يُرِيدُ ۱۱۰

وَأَمَّا الَّذِينَ سُودُوا فِي الْجَنَّةِ خُلِدِينَ فِيهَا مَا
دَامَتِ السَّمُوتُ وَالْأَرْضُ إِلَّا مَا شَاءَ رَبُّكَ
عَطَاءٌ غَيْرُ مَجْدُودٍ ۱۱۱

فَلَا تَكُنْ فِي مِرْيَةٍ مِّمَّا يَعْبُدُ هَؤُلَاءُ مَا يَعْبُدُونَ
إِلَّا كَمَا يَعْبُدُ آبَاؤَهُمْ مِنْ قَبْلُ وَإِنَّا لَمُوقِفُوهُمْ
نَصِيبُهُمْ غَيْرَ مَنْقُوصٍ ۱۱۲

وَلَقَدْ آتَيْنَا مُوسَى الْكِتَابَ فَاخْتَلَفَ
فِيهِ وَلَوْلَا كَلِمَةٌ سَبَقَتْ مِنْ رَبِّكَ
لَفُضِيَ بَيْنَهُمْ وَإِنَّهُمْ لَفِي شَكٍّ مِّنْهُ
مُضِلِّينَ ۱۱۳

وَإِنْ كُنَّا لَنَافِقِينَهُمْ رَبِّكَ أَعْمَالَهُمْ إِنَّهُ بِمَا
يَعْمَلُونَ خَبِيرٌ ۱۱۴

فَأَسْتَقِمْ كَمَا أُمِرْتَ وَمَنْ تَابَ مَعَكَ وَلَا تَطْغَوْا
إِنَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ ۱۱۵

وَلَا تَرْكَبُوا إِلَى الَّذِينَ ظَلَمُوا فَتَمَسَّكُمُ النَّارُ وَمَا
لَكُمْ مِنْ دُونِ اللَّهِ مِنْ أَوْلِيَاءَ ثُمَّ لَا تُنصَرُونَ ۱۱۶

وَأَتِمُّوا الصَّلَاةَ طَرَفِي النَّهَارِ وَزُلْفًا مِّنَ اللَّيْلِ إِنَّ
الْحَسَنَ يُذْهِبُ السَّيِّئَاتِ ۚ ذَٰلِكَ ذِكْرُ
لِّذِكْرِيْنَ ۝۱۱

۱۱۵۔ تے توں ڈینہ دے ڈوناہیں صے وچ نماز مٹھا
کے پڑھ تے رات دے وقتیں وچ وی بے شک نیکیاں
برائیں کول ہٹاڈین تے نصیحت حاصل کرٹ والیں
کیتے نصیحت ۔

وَأَصْبِرْ فَإِنَّ اللَّهَ لَا يُضِيعُ أَجْرَ
الْمُحْسِنِينَ ۝۱۲

۱۱۶۔ توں صبر کر بے شک اللہ سیس چنگاں تے نیکی
کرٹ والیں دا اجر و نجات انیس

فَلَوْلَا كَانَ مِنَ الْقُرُونِ مِن تَبَلَّغُوا بَقِيَّةَ
يَنَّهُونَ عَنِ الْفَسَادِ فِي الْأَرْضِ إِلَّا قَلِيلًا مِّمَّنْ
أَنجَيْنَا مِنْهُمْ وَاتَّبَعَ الَّذِينَ ظَلَمُوا مَا أُتْرِفُوا فِيهِ
وَكَانُوا مُجْرِمِينَ ۝۱۳

۱۱۷۔ جیر صیاں و ستیاں کسں پہلے ہن انہیں وچ
کوئی سیانے ہون با جیر صے زمین وچ فساد کسں بلکن با
سوانے تھوڑیں دے جنہیں کول اسان انہیں وچ بچا گدھا
تے ظالمیں انہیں لوکس دی پیروی کیتی تے دنیاوی
لذتیں وچ پئے گئے تے او مجرم وی ہن ۔

وَمَا كَانَ رَبُّكَ لِيُهِلِكَ الْفُرَىٰ يَظْلَمِ وَأَهْلُهَا
مُضِلُّونَ ۝۱۴

۱۱۸۔ تیبے رب دی لے شان نیں جو کسں وستی کول
ہلاک کرے تے اوندے رہٹ والے اصلاح کرن والے
ہون ۔

وَلَوْ شَاءَ رَبُّكَ لَجَعَلَ النَّاسَ أُمَّةً وَاحِدَةً وَلَا
يَرَاوُنَ مُخْتَلِفِينَ ۝۱۵

۱۱۹۔ جے اللہ چاہے ہا تے لوکس کول بکامت بنا ڈیوے
تے او ہمیشہ اختلاف کرن دے رہ لسن ۔

إِلَّا مَن رَّحِمَ رَبُّكَ ۚ وَلِذَٰلِكَ خَلَقَهُمْ ۚ وَ
تَنَزَّلُ كُلُّ رَبِّكَ لَأَمْلَأَنَّ جَهَنَّمَ مِنَ الْجِنَّةِ
وَالنَّاسِ أَجْمَعِينَ ۝۱۶

۱۲۰۔ سوانے اوندے جیندے تے تیبڈا رب رحمت دے
تے ات گالہوں انہیں کول پیدا کیتے سی تے تیبے رب
دی گال پوری تھیسے جوہیں جنیں تے لوکس نال دوزخ
بھر ڈیساں ۔

وَكُلًّا نَّقُصُّ عَلَيْكَ مِنْ أَنبَاءِ الرُّسُلِ
مَا نَشِئْتَ بِهِ قُودًا وَجَاءَكَ فِي هَذِهِ
الْحَقُّ وَمَوْعِظَةٌ وَذِكْرٌ لِلْمُؤْمِنِينَ ۝۱۷

۱۲۱۔ تے اسان سارے رسولیں دیاں خبراں تے حال تیبے
بیان کرن دے ہں ۔ ایندے ذریعہ تیبے دل کول مضبوط
کرن دے ہں ۔ تے ایندے بارے وچ تیبو حق آگئے تے
اے نصیحت تے مومنین کول (ذمہ داریاں) یاد کروٹ والی ۔

وَقُلْ لِلَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ أَعْمَلُوا عَلَىٰ مَكَائِكُمْ
إِنَّا أَعْمَلُونَ ۝۱۸

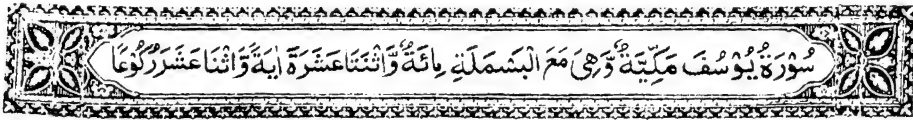
۱۲۲۔ تے توں آکھ انہیں کول جیر صے مومن نیں لساں اپٹے
جہیں تے عمل کرو اسان دی عمل کرن دے پئے ہں ۔

وَأَنْتَظِرُوا إِنَّا مُنْتَظِرُونَ ﴿۱۲۳﴾

۱۲۳۔ تسان انتظار کرو بے شک اسان انتظار کریندے پئے
ہیں۔

۱۲۴۔ تے آسمانیں تے زمین دا غیب اللہ دے واسطے بھتے
سارے معاملے بھوندو ولہن تول اوہدی عبادت
کرتے اوہدے اتے بھروسہ کرتے جو تسان کریندے؟ تیرا
رب اول کنیں غافل نیئیں۔

وَاللَّهُ غِيبُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَالْإِنْجِيعُ الْأَمْرُ كُلُّهُ
فَاعْبُدُوهُ وَتَوَكَّلْ عَلَيْهِ وَمَا رَبُّكَ بِغَافِلٍ عَمَّا تَعْمَلُونَ ﴿۱۲۴﴾

سورة یوسف مکیء تے بسم اللہ نال ایندیاں ۱۱۲ آیات تے ۱۲ رکوعن۔

- بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ①
- ۱۔ شروع کریں دال اللہ دے نال نال جیرا بن مینگے بولوں والا تے دل دل رحم کرن والا۔
- ۲۔ میں اللہ بڑا کھڑاں - اے کھلی کتاب دیاں آیات ہن۔
- ۳۔ اسان بے شک قرآن عربی وچ لہائے تاں جو تسن عقل کنیں کم گھنوں۔
- ۴۔ اسان تیرے اتے بڑا بھانچکا قصہ بیان کریں دے ہیں۔ تے لے قرآن تیرے واسان وحی کیتی تے توں ایں نیس پہلے فافل ہاویں۔
- ۵۔ تے جڈال یوسف اپنے پیو کول آکھئے ابا سیس بے شک میں یارھاں تارے تے سمجھ تے چند رکوں بڑھے او میکوں سجدہ کریں دے پڑن۔
- ۶۔ اوں آکھئے اے میڈے پیارے پتر اپنا خواب پائے بھالوئیں کون نہ بڑسیں ناں تاں او تیرے خلاف تدبیر مکرسیں بے شک شیطان انسان دا کھلا دشمن۔
- ۷۔ تے ایویں تیرا رب تیکوں چٹسی تے تیکوں بگاہیں دی حقیقت سکھسی تے تیرے اتے اپنی نعمت پوری کریسی تے آل یعقوب جیویں اوں پورا کیتی بائی تیرے پیو بڑا بڑے ابراہیم تے اسحاق تیں ایں کنیں پہلے بے شک تیرا رب بہوں جانٹ والا تے بہوں سیانا۔
- ۸۔ بے شک یوسف تے اوندے بھالوئیں دے واقعے وچ پھپھن والے کیتے کئی نشان۔
- إِنَّا أَنْزَلْنَاهُ قُرْآنًا عَرَبِيًّا لَعَلَّكُمْ تَعْقِلُونَ ②
- نَحْنُ نَقُصُّ عَلَيْكَ أَحْسَنَ الْقَصَصِ بِمَا أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ هَذَا الْقُرْآنُ وَإِنْ كُنْتَ مِنْ قَبْلِهِ لَمَنِ الْغَافِلِينَ ③
- إِذْ قَالَ يُوسُفُ لِأَبِيهِ يَا أَبَتِ إِنِّي رَأَيْتُ أَحَدَ عَشَرَ كَوْكَبًا وَالشَّمْسَ وَالْقَمَرَ آتِيَهُمْ فِي سُجُودٍ ④
- قَالَ يَبْنَىٰ لَا تَقْصُصْ رُؤْيَاكَ عَلَىٰ إِخْوَتِكَ فَيَكِيدُوا لَكَ كَيْدًا إِنَّ الشَّيْطَانَ لِلْإِنْسَانِ عَدُوٌّ مُّبِينٌ ⑤
- وَكَذَلِكَ يَجْتَبِيكَ رَبُّكَ وَيُعَلِّمُكَ مِنْ تَأْوِيلِ الْأَحَادِيثِ وَيُتِمُّ نِعْمَتَهُ عَلَيْكَ وَعَلَىٰ آلِ يَعْقُوبَ كَمَا أَتَتْهَا عَلَىٰ أَبِيكَ مِنْ قَبْلُ أَبُوهَا وَاسْتَوَىٰ ⑥
- إِنْ رَبُّكَ عَلِيمٌ حَكِيمٌ ⑦
- لَقَدْ كَانَ فِي يُوسُفَ وَإِخْوَتِهِ آيَاتٍ لِلنَّاسِ بَلِيغِينَ ⑧

إِذْ قَالُوا لِيُوسُفُ وَأَخُوهُ أَحَبُّ إِلَيْنَا
أَبَيْنَا مِنَّا وَنَحْنُ عُصْبَتُهُ إِنَّ أَبَانَا
لَفِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ ⑩

إِنْتَلُوا يُوسُفَ أَوْ اطْرَحُوهُ أَرْضًا يَخْلُ
لَكُمْ وَجْهُهُ أَبْيَنُكُمْ وَتَكُونُوا مِنْ بَعْدِهِ
قَوْمًا صَالِحِينَ ⑪

قَالَ قَائِلٌ مِنْهُمْ لَا تَقْتُلُوا يُوسُفَ وَالْقَوَى فِي
غَيْبَتِ الْجُبِّ يَلْتَقِطُهُ بَعْضُ السَّيَّارَةِ إِنْ كُنْتُمْ
فَاعِلِينَ ⑫

قَالُوا يَا أَبَانَا مَا لَكَ لَا تَأْمَنَّا عَلَى يُوسُفَ وَإِنَّا
لَهُ لَنَصِحُونَ ⑬

أَرْسِلْهُ مَعَنَا غَدًا يَرْتَعْ وَيَلْعَبُ وَإِنَّا
لَهُ لَحَفِظُونَ ⑭

قَالَ إِنِّي يَخِذُونِي أَنْ تَدْهَبُوا بِهِ وَأَخَافُ أَنْ
يَأْكُلَهُ الذِّئْبُ وَأَنْتُمْ عَنْهُ غَافِلُونَ ⑮

قَالُوا لَئِنْ أَكَلَهُ الذِّئْبُ وَنَحْنُ عُصْبَتُهُ إِنَّا إِذَا
لَخَسِرُونَ ⑯

فَلَمَّا ذَهَبُوا بِهِ وَاجْتَمَعُوا أَن يُعْلَنُوهُ فِي غَيْبَتِ الْبُحْبُ
وَأَوْحَيْنَا إِلَيْهِ لَتُنَبِّئَنَّهُمْ بِأَمْرِ هَذَا وَهُمْ
لَا يَشْعُرُونَ ⑰

وَجَاءَ وَآبَاهُمُ عِشَاءً يَبْكُونَ ⑱

قَالُوا يَا أَبَانَا إِنَّا ذَهَبْنَا نَسْتَبِقُ وَتَرَكْنَا يُوسُفَ

۹۔ جڈاں انہیں اکھئے (سوچئے) جو یوسف تے اوند ابحرا
ساڈے بیو کول اساں کین زیادہ پیارا لگدے تے
اساں نکلی جماعت ہیں بے شک ساڈا بیو کھلی کھلی
غلطی وچ۔ (ساڈا بیو وڈی غلطی تے ہے۔)

۱۰۔ یوسف کول قتل کر ڈیو یا اوکوں کہیں بے شک وچ
سٹ آؤ پچھیں تہا ڈے پیو دی توجہ تہا ڈے کیتے خالی
تھی ویسی تے ایندے بعد تساں نیک لوک بٹ و ہا ہے۔

۱۱۔ انہیں وچو کہک آکھن والے اکھئے تساں یوسف کول
قتل نہ کرو تے اوکوں کھو دے تل وچ سٹ گھتو کوئی
قافلہ اول کول چا گھنسی جے تساں کچھ کرنا ہی ہے تاں

۱۲۔ انہیں اکھئے اے ساڈے ابا تیکوں کیا ہے جو توں
یوسف دے معاملے وچ ساڈے اتے اعتبار نو ہیں
کریندے تے بے شک اساں اوندے خیر خواہ ہیں۔

۱۳۔ سبھا ئیں اوکوں ساڈے نال پیٹھ کھوسی پیس تے
کھیدسی تے اساں اوندی حفاظت کر لیں۔

۱۴۔ اوں اکھیا میکوں نکریو تساں اوکوں نال گھن وچو تے
میں ڈرواں جو ایکوں نہر کھا ونجے تے تساں اوں غافل ہوں
(تہا کول پتہ نہ ہوں)

۱۵۔ انہیں اکھئے جو اساں نکلی جماعت ہیں جے ول دی
ایکوں نہر کھا ونجے تے بے شک اساں گھاٹے وچ ہیں۔

۱۶۔ تے جڈاں اوں کول گھن گبین تے فیصلہ کیتے نیں جو
ایکوں کھو دے تل وچ سٹ گھتو تے اساں اوکوں
وحی کیتی جو توں انہیں کول انہیں دے ایں کم دے متعلق
ضرور ڈیس تے حالی اونیں جانڈے۔

۱۷۔ تے ارات کول رونیں ہوئیں اسپٹے پیو دو آئیں۔

۱۸۔ تے اکھئے نیں اے ابا بے شک اساں ہک ڈو جھے

عِنْدَ مَتَاعِنَا فَأَكَلَهُ الذِّئْبُ وَمَا أَنْتَ بِمُؤْمِنٍ لَّنَا
وَلَوْ كُنَّا صَادِقِينَ ۝

دے اگور کر دے رہ گئے ہیں تے یوسف کوں اسال اپنے
سامان دے کولہو چھوڑ گئے ہاں تے اونکوں نہر کھا گئے
تے توں ساڈی گال کوں نہ منیس بھانویں اسال پیچے
وی ہوں۔

وَجَاءُوا عَلَى قَبْرِهِ بِدَمٍ كَذِبٍ
قَالَ بَلْ سَوَّلَتْ لَكُمْ أَنْفُسُكُمْ أَمْرًا
فَصَبْرٌ جَبِيلٌ وَاللَّهُ الْمُسْتَعَانُ عَلَى مَا
تَصِفُونَ ۝

۱۹۔ تے او اوندے چلے کوں کوڑی رت لاکے گھن
آئن اوں آکھے تہاڑے دیں ایں کم کوں سوٹا کر کے
ڈکھائے اچھا ہن صبر کریناں چنگا صبر تے جو تسال
بوسندے پئے، اوندے کیے اللہ کنیں مدد منگی دج
سبکی۔

وَجَاءَتْ سَيَّارَةٌ فَأَرْسَلُوا وَارِدَهُمْ
فَأَدَّى دُلُوءَهُ قَالَ يُبَشِّرُ هَذَا عِلْمُهُ
وَأَسْرُوءُهُ بِضَاعَتِهِ وَاللَّهُ عَلِيمٌ بِمَا
يَعْمَلُونَ ۝

۲۰۔ تے اک قافلہ آگئے تے انہیں پانی واسطے اپنا آدمی بیٹھے
اول اپنا ڈول بیٹھے اوں آکھے خوشخبری، اے جھوہرتے انہیں
اونکوں پونجی سمجھ کے لکھا گدھے تے جو کچھ ادریندے پئے
ہن اللہ اونکوں جائدا۔

وَشَرَوْهُ بِثَمَنٍ بَخْسٍ دَرَاهِمَ مَعْدُودَةٍ وَكَانُوا
فِيهِ مِنَ الرَّاهِدِينَ ۝

۲۱۔ تے (یوسف دے برائیوں) اونکوں تھوڑی قیمت گنتری دے
درہیں دے بدلے دتھ چھوڑیئے۔ تے انہیں کوں ایں
قیمت دی وی پرواہ کا، ناں ہائی۔

وَقَالَ الَّذِي اشْتَرَاهُ مِنْ مِصْرَ لَا آخِزِي
مَثْوَاهُ عِنْدِي أَنْ يَنْفَعَنِي أَوْ يَضُرَّنِي وَلَا أُوَدِّعُكَ
وَكَذَلِكَ
مَكَانُ يَوْسُفَ فِي الْأَرْضِ وَلِنُعَلِّمَهُ مِنْ تَأْوِيلِ
الْأَحَادِيثِ وَاللَّهُ عَلِيمٌ عَلَى أَمْرِهِ وَلَكِنَّ أَكْثَرَ
النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ ۝

۲۲۔ تے اوں آکھے میں اوں کوں مصر وچ مل گدھے اپنی زال
کوں جو ایندے رہن دی جا پنگی بنا اے تھی سبکے جو
سا کوں فائدہ ڈیوے یا اسال ایکیوں اپنا پتر بنا گھنوں تے
ایویں اسال یوسف کوں ملک وچ عزت بڑی تے تاں جو اسال
اونکوں گاہیں دی حقیقت سکھاؤں تے اللہ اپنے کم کوں
پورا کر کے رہندے تے اصل پہوں سارے لوک
جاندے نیں۔

وَلَمَّا بَلَغَ أَشُدَّهُ آتَيْنَاهُ حُكْمًا وَعِلْمًا وَكَذَلِكَ
نَجْزِي الْمُحْسِنِينَ ۝
وَرَاوَدَتْهُ الْفَتَىٰ هُوَ فِي بَيْتِهَا عَنْ

۲۳۔ تے جیلاں اور جوان تھا تے اسال اونکوں حکم تے
علم دتے تے نیکیں کوں اسال ایویں بدلہ دیندے ہیں۔
۲۴۔ تے او ترمیم جیندے گھر وچ لوہندا با اول اوندی

مرضی کے خلاف غلط کم تے ٹھگالے سی تے دروازے بند کر ڈنسی تے اکھئے سی میڈو آول آکھئے اللہ دی پناہ بے شک او میڈا رب چیں میکوں ٹکن دی چگی جی بڑتی بے شک ظالم کامیاب نیں تھیندے ۔

۲۵۔ اوں تربیت لکا ارادہ کر گدھا تے یوسف (بچن دلا لکا ارادہ کر گدھا جے او اپنے رب دا کھلا نشان دے ڈیکھ چکیا ہوندا۔ ایوں تھے تاں جو اسان اوں کین برائی تے بے حیائی پریں کر ڈیوں بے شک اوں اڑے چٹے ہوئے بندیں دچرہا۔

۲۶۔ او ڈوہیں دروازے دو دکن تے اوں تربیت اوندی قیض پچھو پاڑتی تے انہیں ڈوناہیں دروازے دے کوہو تربیت دے مالک کوں بڑھے نیں تربیت آکھئے جیرھا تیڈی زال نال برا ارادہ کرے اوندی سزایا تے قید یا ڈکھ والا عذاب۔

۲۷۔ اوں آکھئے ایں میکوں میڈی مرضی دے خلاف ٹھگالے۔ تے اوں تربیت دے خاندان دے ہک گواہ گواہی بڑتی جے اوندا چولا اگو پاڑیا پے تے اے سچی تے او کوڑا۔

۲۸۔ تے جے اوندا چولا پچھو پاڑیا پے تے اے تربیت کوڑی تے او سچا۔

۲۹۔ جیلھے اوندرے چولے کوں بڑھے نیں جو او پچھو پاڑیا پے اوں آکھئے بے شک اے تہاڈی چالاک تے تہاڈی چالاک بہوں وڈی۔

۳۰۔ یوسف توں ایں کین درگزر کر تے اے تربیت توں اپنی غلطی دی معافی منگ بے شک توں ہی غلطی کرن والی ہویں۔

نَفْسِهِ وَعَلَقَهُ الْأَبْوَابَ وَقَالَتْ هَيْت لَكَ قَالَ مَعَاذَ اللَّهِ إِنَّهُ رَبِّي أَحْسَنَ مَثْوَايَ إِنَّهُ لَا يُفْلِحُ الظَّالِمُونَ ﴿٢٥﴾

وَلَقَدْ هَمَّتْ بِهَا وَهَمَّ بِهَا لَوْلَا أَنَّ رَأٰهُنَّ رَبُّهُنَّ كَذٰلِكَ لِنَصْرِفَ عَنْهُ السُّوءَ وَالْفَحْشَاءَ إِنَّهُ مِنْ عِبَادِنَا الْمُخْلَصِينَ ﴿٢٦﴾

وَاسْتَبَقَا الْبَابَ وَقَدَّتْ قَيْصَةُ مِنْ دُبُرٍ ۖ وَالْفِتْيَا سَيِّدَهَا لَدَا الْبَابِ قَالَتْ مَا جَزَاءُ مَنْ أَرَادَ بِأَهْلِكَ سُوءًا إِلَّا أَنْ يُبْعَثَ أَوْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿٢٧﴾

قَالَ هِيَ رَأٰوَدْتَنِي عَنْ نَفْسِي وَشَهِدَ شَهِدٌ مِّنْ أَهْلِهَا ۚ إِنَّ كَانَ قَيْصُهَا قَدْ مِّنْ قَبْلِ فَصَدَقَتْ وَهُوَ مِنَ الْكَذٰبِينَ ﴿٢٨﴾

وَإِنْ كَانَ قَيْصُهَا قَدْ مِّنْ دُبُرٍ فَكَذَبَتْ وَهُوَ مِنَ الصّٰدِقِينَ ﴿٢٩﴾

فَلَمَّا رَآ قَيْصُهَا قَدْ مِّنْ دُبُرٍ قَالَ إِنَّهُ مِّنْ كٰنِدِينَ ۚ إِنَّ كٰنِدِينَ عَظِيمٌ ﴿٣٠﴾

يُوسُفُ أَعْرَضَ عَنْ هٰذَا ۖ وَاسْتَغْفِرُنِي لِإِنِّي نَسِيتُ إِنَّكَ كُنْتَ مِنَ الْخٰطِئِينَ ﴿٣١﴾

وَقَالَ نِسْوَةٌ فِي الْمَدِينَةِ امْرَأَتُ الْعَزِيزِ تُرَاوِدُ فَتَاهَا عَنْ نَفْسِهِ قَدْ شَغَفَهَا حُبًّا إِنَّا لَنَرَاهَا فِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ ﴿۳۱﴾

۳۱۔ تے شہر دی ترمیمیں آکھئے عزیز دی زال اپنئے ہانھے کول اوندی مرضی دے خلاف ٹھگالئے اونکول اوندے نال بڑا ڈھا پیار تھی گئے بے شک اساں اونکول کھلی کھلی گمراہی وچ ڈہرے ہیں۔

فَلَمَّا سَمِعَتْ بِمَكْرِهِنَّ أَرْسَلَتْ إِلَيْهِنَّ وَأَعْتَدَتْ لَهُنَّ مُتَّكَأً وَآتَتْ كُلَّ وَاحِدَةٍ مِّنْهُنَّ سِكِّينًا وَقَالَتِ اخْرُجْ عَلَيْهِنَّ فَلَمَّا رَأَيْنَهُ أَكْبَرْنَهُ وَقَطَّعْنَ أَيْدِيَهُنَّ وَقُلْنَ حَاشَ لِلَّهِ مَا هَذَا بَشَرًا إِنْ هَذَا إِلَّا مَلَكٌ كَرِيمٌ ﴿۳۲﴾

۳۲۔ تے جڈال اوں انہیں دیاں چپ چپائیاں گا بس سٹین تے انہیں کول سڈوا چھیس تے انہیں واسطے چنگی بہن دی جاٹا بس تے انہیں وچو ہر ہک کول بک چھری ڈٹی اس تے آکھیں انہیں دے سامنے نکل تے جیلے انہیں اونکول بڑھے اونکول وڈی شان والا آدمی پاتے نیں تے اپنئے ہتھ کپ بیٹھیں تے انہیں آکھئے اے اللہ کینں بڑیئے گناہ ہنسی کیتا اے بشر نیں اے تے کوئی عزت والا فرشتہ ۛ

قَالَتْ فُلْذِكُنَ الَّذِي لُمْتُنَنِي فِئْتِهٖ وَقَدْ رَاوَدْتُهُ عَنْ نَفْسِیْ فَاسْتَعْصَمَ وَلَیِّن لَّمْ یَفْعَلْ مَا أَمَرُهُ لَیْسَ جَنًّا وَ لَیْكَوْنَا مِنَ الضَّغْرِیْنَ ﴿۳۳﴾

۳۳۔ اوں آکھئے اے او آدمی ۛ جیندے معاملے وچ تاساں میکول ملامت کریندیاں باو سبے شک میں ایکول ایندی مرضی دے خلاف ٹھگالئے تے اے بچ گئے تے جے اس اوں نہ کیتا جیرھا میں ایکول حکم ڈتے تے اے ضرور ڈھکیج ویسی تے ضرور بہوں ذلیل تھی ویسی۔

قَالَ رَبِّ السِّجْنِ أَحَبُّ إِلَیَّ مِمَّا يَدْعُونَنِي إِلَیْهِ وَلَا تُصْرَفْ عَنِّي كَيْدَهُنَّ أَصَبُ إِلَیْهِنَّ وَأَكُنْ مِنَ الْجَاهِلِیْنَ ﴿۳۴﴾

۳۴۔ اوں آکھئے اے میڈے رب میکول قید اوں کینں زیادہ چنگی ۛ جیندو اے میکول سڈیندی ۛ تے جے تیں انہیں دی تدبیر کول میں کینں بٹایا تے میں انہیں دو جھک ویساں تے میں جاہلس وچو تھی ویساں۔

فَاسْتَجَابَ لَهُ رَبُّهُ فَصَرَفَ عَنْهُ كَيْدَهُنَّ إِنَّهُ هُوَ السَّمِیْعُ الْعَلِیْمُ ﴿۳۵﴾

۳۵۔ تے اوندے رب اوندی دعا کول سن گدھی تے اوں دے مکر کول اوں کینں بٹا گدھا او بہوں سٹن والا تے چاٹن والا ۛ۔

ثُمَّ بَدَأَ لَهُمْ مِنْ بَعْدِ مَا رَأَوُا الْآیَاتِ لَیْسَ جُنَّتْ حَشِیَّتُهُمْ حَتَّىٰ جِئْنَاهُم بِمَعَهُ السِّجْنِ فَتَنَیْنِیْ قَالَ وَدَحَلْ

۳۶۔ ول انہیں تے نشان ڈکھیسٹ دے بعد ظاہر تھی گیا۔ جو ایکول ہک وقت تیں قید ضرور کرن۔
۳۷۔ تے اوندے نال جیل وچ ڈو جوان وی داخل تھیں

أَحَدُهُمَا إِنِّي أَرَانِي أَعْصِرُ خَمْرًا وَقَالَ
الْآخَرُ إِنِّي أَرَانِي أَحْمِلُ فَوْقَ رَأْسِي خُبْرًا
تَأْكُلُ الطَّيْرُ مِنْهُ نَبْتُهَا بِتَأْوِيلِهِ
تَوَلَّىٰ مِنَ الدَّحْسَيْنِ ⑤

انہیں دچرک اکھٹے بے شک میں خواب وچ بڑے جو میں
انگور پڑنیا بیاں تے بڑو جھے آکھٹے میں خواب بڑے
جو میں سر تے روٹیاں چاتی وداں تے اونکوں کچھی کھنڈے
پین ساکوں ایندی تعبیر بڑے۔ بے شک اساں تیکوں
نیک سمجھندے ہیں۔

قَالَ لَا يَأْتِيَكُمَا طَعَامٌ تُرْزَقُنِي إِلَّا نَبَأَكُمَا بِتَأْوِيلِهِ
قَبْلَ أَنْ يَأْتِيَكُمَا ذَلِكَمَا مِمَّا عَلَّمَنِي رَبِّي إِنِّي تَرَكْتُ
مِلَّةَ قَوْمٍ لَا يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَهُمْ بِالْآخِرَةِ هُمْ
كَافِرُونَ ⑥

۳۸۔ اوں آکھیا تہا بڑو روٹی اون کینں پہلے تہا کوں انہیں
دی تعبیر بڑے بڑیاں۔ اے ایں واسطے جو میڈے رب
میکوں علم بڑے بے شک میں اوں قوم و دین چھوڑ
بڑے جیرھے اللہ تے ایمان نیں ایندے تے آخرت
دے منکر۔

وَاتَّبَعْتُ مِلَّةَ آبَائِي إِبْرَاهِيمَ وَإِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ
مَا كَانَ لَنَا أَنْ نَشْكُرَ بِاللَّهِ مِنْ شَيْءٍ ذَلِكَ مِنْ
فَضْلِ اللَّهِ عَلَيْنَا وَعَلَى النَّاسِ وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ
لَا يَشْكُرُونَ ⑦

۳۹۔ تے میں اپٹے بیرو بڑے ابراہیم تے اسحاق تے
یعقوب دے مذہب دی پیروی کرینداں ساڈا اے حق
میں جو اساں اللہ وا شریک بناؤں اے ساڈے تے
لوکں تے اللہ و افضل تے اکثر لوک شکر نیں کریندے۔
۴۰۔ اے میڈے جیل دے بڑوین سبگیتو کیا انجو انج
رب چچکن یا بکوروب جیرھا کامل غالب۔

يَصَاحِبِيَ النَّجِينَ أَأُذِيبُكَ مُنْتَفِعًا مِّنْ خَيْرِ أَمْرِ
اللَّهِ الْوَاحِدِ الْقَهَّارِ ⑧

۴۱۔ اوندے سوا تسان صرف انہیں نادیں دی عبادت کریندے
جیرھے تسان خود تے تہا بڑے بیرو بڑاؤں رکھین تے
اللہ سیئیں ایندے واسطے کوئی دلیل نیں لہائی بے شک
فیصلہ اللہ دے ہتھ وچ اوں حکم بڑے جو صرف ہوندی
عبادت کرو اے درست مذہب تے اکثر لوک چاندے
نیں۔

مَا تَعْبُدُونَ مِنْ دُونِهِ إِلَّا أَسْمَاءُ سَيَّئَتْهُمَا
أَنْتُمْ وَآبَاؤُكُمْ مِمَّا أُنْزِلَ اللَّهُ بِهِمَا مِنْ سُلْطَانٍ
إِلَيْهِمْ أَلَّا يَلَهُ أَصْرًا لَا تَعْبُدُوا إِلَّا إِيَّاهُ ذَلِكَ
الَّذِينَ نَقِيتُمْ وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ ⑨

۴۲۔ اے میڈے جیل دے سبگیتو تہا بڑے دچرک
اپٹے مالک کوں شراب پلیسی تے بڑو جھا پھاسی بڑا ویسی
تے کچھی اوندے سردا ماس کھوسن جیرھی گال میں کینں
تسان بڑوین پچھدے ہاوسے اوندہ فیصلہ حق گئے۔

يَصَاحِبِيَ النَّجِينَ أَمَّا أَحَدُكُمَا فَيَسْقِي رَبَّهُ خَمْرًا
وَأَمَّا الْآخَرُ فَيُصَلِّبُ فَتَأْكُلُ الطَّيْرُ مِنْ رَأْسِهِ
فَقُتِيَ الْأَمْرُ الَّذِي فِيهِ تَسْتَفْتِيَانِ ⑩

وَقَالَ لِلَّذِي ظَنَّ أَنَّهُ نَاجٍ مِنْهُمَا اذْكُرْنِي عِنْدَ رَبِّكَ فَأَنَسَ الشَّيْطَانُ ذِكْرَ رَبِّهِ فَكَتَبَ فِي النَّجْنِ بِضْعَ سِنِينَ ۝

۴۳۔ تے اول کول آکھئے سی جیندے متعلق اونکوں خیال ہا جلا چھٹ ویسی اپنے مالک دے کولہو میڈا ذکر کریں تے شیطان اونکوں اوندے مالک دا ذکر بھلا دتا تے او کجھ بے سال قید خانے وچ رہ گئے۔

وَقَالَ الْمَلِكُ إِنِّي أَرَى سَنَعٍ بَقَرَةٍ سَيَأْكُلُنَّ سَنَعٌ عِجَافٌ وَسَنَعٌ سُنبُلَاتٍ خُضِرٍ وَأَعْرَاسَاتٍ يَأْكُلْنَ الْمَلَأُ أَفْتُونِي فِي رُءُيَايَ إِنَّ كُنْتُمْ لِلرُّءْيَا تَعْبُرُونَ ۝

۴۴۔ تے بادشاہ آکھئے میں خواب بڑھے ہو ست موٹیاں گویں ہن کول ست کانہلیاں گویں انہیں کول کھندیاں پین تے ست ساوے سٹے بن تے بے سکن۔ تے اے وڈے لوکو میکوں میڈے خواب دی تعبیر سو جے تساں خوابیں دی تعبیر کریں دے ہا تاں۔

قَالُوا أَضْغَاثُ أَحْلَامٍ وَمَا نَحْنُ بِتَأْوِيلِ الْأَحْلَامِ بِعِلْمَيْنِ ۝

۴۵۔ انہیں آکھئے اے گندے خوابن تے بے کار خوابیں دی تعبیر اساں نے جان دے۔

وَقَالَ الَّذِي بِمِنَّا مِنْهُمَا وَادْكُرْ بَعْدَ أَهْوَايَ أَنَا أَنْتُمْ بِتَأْوِيلِهِ فَأَرْسِلُونِ ۝

۴۶۔ او نہیں بڑونا میں وچو جرحا چھٹ گیا ہا تے کجھ وقت دے بعد اوں یاد دیکتے تے آکھیں میں تہا کول ایں خواب دی تعبیر ڈسینداں میکوں پٹھو۔

يُوسُفُ أَيُّهَا الصِّدِّيقُ أَتَيْنَا فِي سَنَعٍ بَقَرَةٍ سَيَأْكُلُنَّ سَنَعٌ عِجَافٌ وَسَنَعٌ سُنبُلَاتٍ خُضِرٍ وَأَعْرَاسَاتٍ يَأْكُلْنَ الْمَلَأُ أَفْتُونِي فِي رُءُيَايَ إِنَّ كُنْتُمْ لِلرُّءْيَا تَعْبُرُونَ ۝

۴۷۔ یوسف یا میکوں ڈس ست موٹیاں گویں ہن جنہیں کول ست کانہلیاں گویں کھندیاں پین تے ست سٹے ساوے بن تے بے سکن تھی سبگدے جو میں لوکیں دو دنجاں تاں جو انہیں کول تعبیر دا پتہ لگے۔

قَالَ تَزْرَعُونَ سَنَعٌ سِنِينَ دَابَّاهَا حَصَدْتُمْ فَذُرَّوْهُ فِي سُنبُلِهِ إِلَّا قَلِيلًا مِمَّا تَأْكُلُونَ ۝

۴۸۔ اول آکھئے تساں ست سال ساںدھوڑاںد رہیو تے جو کھو اونکوں سیں وچ رہن بڑو اوںدے سوا جو تساں تھوڑا جہیاں کھاؤ۔

ثُمَّ يَأْتِي مِنْ بَعْدِ ذَلِكَ سَنَعٌ شِدَادٌ يَأْكُلْنَ مِمَّا قَدَّمْتُمْ لَهُمْ إِلَّا قَلِيلًا مِمَّا نَحْصُونَ ۝

۴۹۔ ول ایندے بعد ست سال کال پوسی جیرے اونکوں کھاو لیں جو تساں بچیسو سوائے اوںدے جو تساں انہیں کیتے جمع کیتا ہو سی۔

ثُمَّ يَأْتِي مِنْ بَعْدِ ذَلِكَ عَامٌ فِيهِ يُغَاثُ النَّاسُ وَفِيهِ يَعْصَرُونَ ۝

۵۰۔ ول ایندے بعد سال اوسی جیندے وچ لوکیں دی فریاد سنی ویسی تے لوک ہک بے کول تھنے ڈسین۔

وَقَالَ الْمَلِكُ ائْتُونِي بِهِ فَلَمَّا جَاءَهُ
الرَّسُولُ قَالَ ارْجِعْ إِلَىٰ رَبِّكَ فَسْأَلْهُ
مَا بَالُ النِّسْوَةِ الَّتِي قُطِعَ أَيْدِيَهُنَّ إِنِّي
رَبِّي بِكَيْدِهِنَّ عَلِيمٌ ۝

۵۱۔ تے اوں بادشاہ آکھیا اونکوں میڈو گمن آؤ تے
جیلھے اوندو قاصد آئے اوں آکھئے توں اپنے ملک دو
ول و نچ تے پچھ انہیں ترمیتیں دا کیا حال جنہیں اپنے
ہتھ کپٹے ہن بے شک میڈا رب انہیں دے مکر کوں
ڈاڈھا جانڈے۔

قَالَ مَا خَطْبُكُنَّ إِذْ رَاوَدْتَنَّ يُوسُفَ عَنْ
نَفْسِهِ قُلْنَ حَاشَ لِلَّهِ مَا عَلَّمْنَا عَلَيْهِ
مِنْ سُوءٍ قَالَتِ امْرَأَتُ الْعَزِيزِ النَّحْصَ
الْحَقُّ أَنَا رَاوَدْتُهُ عَنْ نَفْسِهِ وَإِنَّهُ لَمِنَ
الضَّالِّينَ ۝

۵۲۔ اوں آکھئے تہاڈا اصل مقصد کیا با جڈاں تساں
یوسف کوں اوندی مرضی دے خلاف ٹھگایا ہاوے۔ انہیں
آکھئے اوالہ کنیں ڈریا ہا اساں اوندے وچ کوئی برائی
کاء نہیں ڈٹھی۔ عزیز دی زال آکھئے ہُن حق ظاہر تھی
گئے میں اونکوں اوندی مرضی دے خلاف اونکوں ٹھگالٹ
دی کوشش کیتی بائی تے او بے شک سچیں وچو اے
۵۳۔ اے ایں واسطے تاں جبر اونکوں پتہ لگ و نچے جو
میں اوندی کنڈ پچھو خیانت نہیں کیتی تے بے شک
الہ سئیں خیانت کرن والیں دی تدبیر کوں کامیاب
نئیں کریندا۔

ذَلِكَ لِيَعْلَمَ أَنِّي لَمْ أَخُنْهُ بِالْغَيْبِ وَأَنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي
كَيْدَ الْخَائِبِينَ ۝

وَمَا اَبْرَأُ نَفْسِي إِنَّ النَّفْسَ لَأَمَّارَةٌ بِالسُّوءِ ۝
إِلَّا مَا رَجِمْتُ أَنَّ رَبِّي غَفُورٌ رَحِيمٌ ۝

۵۴۔ تے میں اپنے آپ کوں بری نہیں سمجھیندا بیشک
نفس برائی دا حکم ڈیوٹ والا سوائے اوندے جیندے
اتے میڈا رب رحم کرے بے شک میڈا رب بہوں
بخشن والا تے ول ول رحم کرن والا۔

وَقَالَ الْمَلِكُ ائْتُونِي بِهِ اسْتَخْلِصْهُ
لِنَفْسِي فَلَمَّا كَلَّمَهُ قَالَ إِنَّكَ الْيَوْمَ
لَدَيْنَا مَكِينٌ أَمِينٌ ۝

۵۵۔ تے اوں آکھئے اونکوں میڈو گمن آؤ اونکوں میں
اپنے کیتے چن گھنلاں تے جڈاں بادشاہ اوندے نال گاہیں
کیتن تے اوں آکھئے بے شک توں اچ کنیں ساڈے
کوہو عزت والا تے بھروسے والا آدمی ہوتی۔

قَالَ اجْعَلْنِي عَلَىٰ خَزَائِنِ الْأَرْضِ إِنِّي
حَفِيظٌ عَلِيمٌ ۝

۵۶۔ اوں آکھئے توں میکوں ملک دے خزانے دا افسر بنا
ڈے بے شک میں بہوں حفاظت کرن والا تے بہوں
علم والا ہاں۔

وَكَذٰلِكَ مَكَّنَّا لِيُوسُفَ فِي الْاَرْضِ يَتَّبِعُوا اٰمِنًا
حَدَّثَ يَسَّارًا يُصِيبُ بِرَحْمَتِنَا مَنْ نَّشَاءُ وَلَا نُضِيعُ
اَجْرَ الْحٰسِنِينَ ﴿۵۸﴾

۵۸۔ تے الیوس اسان یوسف کوں ملک وچ عزت بڑی
جیڑھی جا تے اوچاہے ہا رہوے ہا جیکوں اسان چاہندے
ہیں اپنی رحمت کنیں حمد بڑیندے ہیں تے نیکیں دا اجر
اسان ضائع نلے کرنیوے۔

وَالْاَجْرَ الْاٰخِرَةَ خَيْرٌ لِّلَّذِيْنَ اٰمَنُوْا وَكَانُوْا يَتَّقُوْنَ ﴿۵۹﴾

۵۹۔ تے آخرت دا بدلہ مومنین کیسے تے متقیں کیسے
چھکے۔

وَجَاءَ اِخْوَتَ يُّوسُفَ فَدَخَلُوْا عَلَيْهِ فَعَرَفَهُمْ وَهُمْ
لَهٗ مُنْكَرُوْنَ ﴿۶۰﴾

۶۰۔ تے یوسف دے بھرا آئے تے اوندے سامنے
تھے اوں انہیں کوں سہناں گدھاتے اوں کوں نہیں سہناں
سکے۔

وَلَمَّا جَهَّزَهُمْ بِجَهَّازِهِمْ قَالِ الْاُنثٰى بٰیْخْ لَكُمْ
مِّنْ اَبْنٰمِ الْاَوْتَرَانِ اِنِّىْ اَوْفٰى الْكَيْلَ وَاَنَا خَشِيْرُ
الْمُنْزِلِيْنَ ﴿۶۱﴾

۶۱۔ تے جیلے انہیں داسان تیار کیسے اوں آکھے
توں تہا بڑے پیرو لو مترا یا جیڑھا بھرا اوں کوں میڈو گھن
اواسے کیا تساں ڈہرے نوہے جو میں تول پورا بڑینال تے
مہانی چنگی بڑینال۔

فَاِنْ لَّمْ تَاْتُوْنِيْ بِهٖ فَلَا كَيْلَ لَكُمْ عِنْدِيْ وَلَا
تَقْرُبُوْنِ ﴿۶۲﴾

۶۲۔ جے تساں اوں کوں میڈو نہ گھن اوسو تے میڈے
کو لبو تہا بڑے کیسے کوئی تول نہ ہوسی تے میڈے
کو لبو نہ اواسے۔

قَالُوْا سُرُوْدُ عَنْهٖ اَبَاہٗ وَاِنَّا لَفٰعِلُوْنَ ﴿۶۳﴾

۶۳۔ انہیں آکھے اسان اوندے پیو کوں اوندے متعلق
ورغلیسوں تے اسان بے شک لے کم کر کے رہسوں۔

وَقَالَ لِفَتٰىيْهِ اجْعَلُوْا يَصَاعَتَهُمْ فِيْ رِحَالِهِمْ
لَعَلَّهُمْ يَعْرِفُوْنَہَا اِذَا اُنْقَلَبُوْا اِلٰى اٰهْلِہِمۡ لَعَلَّهُمْ
يَرْجِعُوْنَ ﴿۶۴﴾

۶۴۔ اوں اپنے ہا نہیں کوں آکھے جو انہیں دی پونجی انہیں
دے پوریں وچ رکھ ڈیو تھی سبگدے جڈال لے گھرو
ونجن این احسان کوں من کے ول آون۔

فَلَمَّا رَجَعُوْا اِلٰى اٰیۡہِمۡ قَالُوْا يَا اَبَا نَا مُنِّعٌ مِّنَّا الْكَيْلُ
فَاَرْسِلْ مَعَنَا اَخَانًا لِّكُنْتَ لَہٗ لِحٰفِظُوْنَ ﴿۶۵﴾

۶۵۔ تے جڈال او اپنے پیرو دو ولین آکھے نیں ابا جی ساکوں
دائیں کنیں ہٹک ڈتا گئے توں سا بڑے نال سا بڑے بھرا
کوں پھٹتاں جو اسان دائیں گھن آؤں بے شک اسان
ایندی پوری حفاظت کر لیسوں۔

قَالَ هَلْ اٰمَنْتُمْ عَلَيْهِ اِلَّا كَمَا اٰمَنْتُكُمْ

۶۵۔ اوں آکھے کیا میں ایگوں تہا بڑے سپرد کر کے اوہو

عَلَاخِيهِ مِنْ قَبْلُ ۖ قَالَ لَهُ خَيْرٌ حِفْظًا وَهُوَ
أَرْحَمُ الرَّحِمِينَ ﴿۶۵﴾

نیت پر پاواں جیرھا ایں کینیں پہلے ایندے بھرا ذاتیجہ نکھتا با
تے اللہ چیکا حفاظت کرن والا تے اوہو ساریں کینیں
زیادہ رحم کرن والا۔

وَلَمَّا فَتَحُوا مَتَاعَهُمْ وَجَدُوا بِضَاعَتَهُمْ
رُدَّتْ إِلَيْهِمْ قَالُوا يَا بَابَنَا مَا نَبِيئُ
هَذِهِ بِضَاعُنَا رُدَّتْ إِلَيْنَا وَنَبِيْرُ أَهْلِنَا
وَنَحْفَظُ أَخَانَا وَتَزَادُ كَيْلَ بَعِيْرٍ ذَلِكَ
كَيْلُ يَسِيْرٍ ﴿۶۶﴾

۶۶۔ تے جیڈاں انہیں اپٹے سامان کول کھولے انہیں
ڈٹھے جو انہیں دی پونجی انہیں کول ولا ڈتی گئی ء
انہیں اکھئے اے ابا اسان ہا کیا منگدے ہیں اے
ساڈی پونجی ء جیرھی ساکول ولا ڈتی گئی ء تے گھر
والیں دو خوراک گھن اوسوں تے اپٹے بھرا دی حفاظت
دی کر لیسوں تے اٹھ دا بک بارومی زیادہ گھن اوسوں
تے اے وزن ساڈے کیتے نعت

قَالَ لَنْ أَرْسِلَهُ مَعَكُمْ حَتَّى تُؤْتُوْنِي مَوْثِقًا مِنَ
اللّٰهِ لِنَأْتِيَنِي بِهِ ۖ إِلَّا أَنْ يَخَاطِبَكُمْ فَلَمَّا آوَوْهُ مَوْثِقَهُمْ
قَالَ اللّٰهُ عَلَىٰ مَا نَقُولُ وَكِيلٌ ﴿۶۷﴾

۶۷۔ اوں اکھئے میں اونکوں تہاڈے نال اصلو نہ
پٹھیاں جے تیں تساں میڈے نال اللہ دی قسم چا
کے اے وعدہ نہ کرو جو تساں اینکوں میڈو ولا گھن
اوسو سولے ایندے جو تساں کہیں مصیبت وچ
پھس و پنجرتے جیڈاں انہیں اونکوں پکا قول ڈے ڈتے
اوں اکھئے جو اسان آہرے ہیں اللہ سیں ایندے اتے
نگران۔

وَقَالَ يَبْنَئِي لَا تَدْخُلُوا مِنْ بَابٍ وَاحِدٍ وَادْخُلُوا
مِنْ أَبْوَابٍ مُّتَفَرِّقَةٍ وَمَا أُغْنِي عَنْكُمْ مِنَ اللّٰهِ
مِنْ شَيْءٍ ۚ إِنَّ الْحَكْمَ لِلّٰهِ عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ وَعَلَيْهِ
فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُتَوَكِّلُونَ ﴿۶۸﴾

۶۸۔ تے اوں اکھئے پترو تساں ہک دروازے کینیں نہ
بولو بے انجوانج دروازیں کینیں بولو بے۔ میں تہاڈے
کیتے اللہ ولو کجہ نیں کر سگدا بے شک حکم اللہ دا ء
اوندے اتے میڈا بھروسہ ء تے بھروسہ کرن والیں
کول اوندے اتے بھروسہ کرنا چاہی دا۔

وَلَمَّا دَخَلُوا مِنْ حَيْثُ أَمَرَهُمْ أَبُوهُمْ مَا كَانَ يُغْنِي
عَنْهُمْ مِنَ اللّٰهِ مِنْ شَيْءٍ إِلَّا حَاجَةً فِي نَفْسِ يَعْقُوبَ
قَضَاهَا وَإِنَّهُ لُدُوْلِمٌ عَلَمُهُ وَلَكِنَّ أَكْثَرَ
النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ ﴿۶۹﴾

۶۹۔ جیلھے اوسوٹھن جیویں انہیں دے پیو انہیں کول
حکم ڈتا ہا اے گال انہیں کیتے اللہ ولو کہیں کم نہ آ
سگدی بانی سوائے ایندے جو یعقوب دے دل دی
گال پوری تھی گئی بے شک او علم والا ہا جو اسان

اونکوں سکھایا ہاتے اکثر لوگ چاند سے نیٹے۔
 ۴۰۔ تے جڈاں یوسف کنیں گبین اول اپنے بھرا کوں
 اپنے نال جا ڈتی تے آکھئے سی میں تیدا بھرا ہاں
 جو او کریندے رہ گبین توں مونجھانہ تھی۔
 ۴۱۔ جڈاں انہیں داسان تیار کر کے واپس پھٹن لگے منگر پٹے
 بھڑے بورے وچ رکھ ڈتس دل اعلان کرن
 والے اعلان کیتے اے قافلے والو تساں تے پور ہوئے۔
 ۴۲۔ انہیں آکھئے انہیں دو منہ کیتے نیں تے تچھے نیں
 تہاڈا کیا رل گئے۔
 ۴۳۔ انہیں آکھئے ساڈے بادشاہ دا ٹوپہ رل گئے تے
 جیرھا گول اوسی اونکوں اٹھ دا بارلمسی تے میں ایندا
 ذمہ دار آں۔
 ۴۴۔ انہیں آکھئے اللہ دی قسم تہا کوں پتہ جو اسان
 ایں ملک وچ لے آئے جو اسان گیڑ گھتوں تے نہ
 اسان چورہیں۔
 ۴۵۔ انہیں آکھئے جے تساں کوڑے ہوو تے تہاڈی
 کیا سزا۔
 ۴۶۔ انہیں آکھئے جیندے بورے وچ او بھے اوہو
 ہوندی سزا پاوے اسان ظالمیں کوں ایویں سزا
 ڈیندے ہیں۔
 ۴۷۔ اپنے بھرا دے پوریں کنیں پہلے انہیں دے پوریں
 دی تلاشی شروع کیتی اس پچھیں اونکوں اپنے بھرا دے
 بورے وچ کدھیں۔ ایویں اسان یوسف واسطے تدبیر
 کیتی۔ او اپنے بھرا کوں بادشاہ دے قانون نال نہ پکڑ
 سگدا با سولے ایندے جو اللہ چاہے۔ جیندے چاہندے
 میں اسان درجے پچے کریندے ہیں تے ہر جانٹ والے

وَلَمَّا دَخَلُوا عَلَى يُوسُفَ أَوَىٰ إِلَيْهِ أَخَاهُ قَالَ إِنِّي أَنَا أَخُوكَ فَلَا تَمَنَّسْ بِمَا كَانُوا يَفْعَلُونَ ﴿٤٠﴾

فَلَمَّا جَهَّزَهُمْ بِجَهَّازِهِمْ جَعَلَ السِّقَايَةَ فِي رَحْلِ أَخِيهِ ثُمَّ أَذِنَ مُؤَدِّنَ أَيَّتُهَا الْعِيرُ انْكُم لِسُرْقَتُوكَ ﴿٤١﴾
 قَالُوا وَأَقْبَلُوا عَلَيْهِمْ مَاذَا تَفْقِدُونَ ﴿٤٢﴾

قَالُوا تَفْقِدُ صُوَاعَ الْمَلِكِ وَلِمَن جَاءَ بِهِ حِمْلُ بَعِيرٍ وَأَنَا بِهِ زَعِيمٌ ﴿٤٣﴾

قَالُوا تَاللَّهِ لَقَدْ عَلِمْتُمْ مَا جِئْتُمَا لِتُنْفِسُوا فِي الْأَرْضِ وَمَا كُنَّا سُرِقِينَ ﴿٤٤﴾

قَالُوا مَا جَزَاؤُهُ إِنْ كُنْتُمْ كَذِبِينَ ﴿٤٥﴾

قَالُوا جَزَاؤُهُ مَنْ وُجِدَ فِي رَحْلِهِ فَهُوَ جَزَاؤُهُ كَذَلِكَ نَجْزِي الظَّالِمِينَ ﴿٤٦﴾

فَبَدَأَ بِأَوْعِيَّتِهِمْ قَبْلَ وِعَاءِ أَخِيهِ ثُمَّ اسْتَخْرَجَهَا مِنْ وِعَاءِ أَخِيهِ كَذَلِكَ كِدْنَا لِيُوسُفَ مَا كَانَ لِيَأْخُذَ أَخَاهُ فِي دِينِ الْمَلِكِ إِلَّا أَنْ يَشَاءَ اللَّهُ نَرْفَعُ دَرَجَاتٍ مَّنْ نَّشَاءُ وَفَوْقَ كُلِّ ذِي عِلْمٍ عَلِيمٌ ﴿٤٧﴾

تیں ہک بہوں عالم ہستی موجود۔

۷۸۔ انہیں آکھئے جے ایں چوری کیتی تے ایں کینیں پہلے ایندا بھراوی چوری کر چکے یوسف ایں گال کول ول وچ لکائے تے انہیں تے اے گال ظاہر نسی کیتی اول آکھیا لتاں بد بخت ہوئے جو لتاں آبدے اللہ بہوں جائدے۔

۷۹۔ انہیں آکھئے لے عزیز بے شک ایندا بیو بہوں پڑھا ایندی جا تے ساڈے وچو کہیں پے کول پکڑ گھن بے شک اساں تیکوں احسان کرن والا سمجھیندے ہیں۔

۸۰۔ اول آکھئے اللہ دی پناہ جو اساں کہیں پے کول پکڑوں اوندے علاوہ جیندے کینیں ساڈا سامان ملے نہ تاں اساں خالیں وچو تھی ویسوں۔

۸۱۔ تے جڈاں او نا امید تھی گئیں تے آپت وچ گاہیں کیتے انج تھی گئیں۔ انہیں دے وڈے آکھئے کیا تہا کول پتہ نیں جو بے شک تہا بے پیو اللہ دی قسم چا کے وعدہ گدھا با تے ایں کینیں پہلے لتاں یوسف دے محلے وچ وی زیادتی کر چکے عہ میں ایں زمین کول چھوڑ لیاں اصلو نہ جے تیں میڈا بیو حکم نہ ڈیوے یا اللہ سیئیں میڈے کیتے کوئی فیصلہ کرے او بہوں چبگا فیصلہ کر اٹ والا۔

۸۲۔ اپنے پیو دو ول وچو تے اوکوں آکھو اے اباسیئیں بے شک تہیڈے پتر چوری کیتی جو اساں جائدے ہیں ہوندے گواہ ہیں تے اساں کی گال دی حفاظت نہ کر سگدے ہا۔

۸۳۔ اول وستی کینیں کچھ گھن جیندے وچ اساں ہاے

قَالُوا إِن يَسْرِقْ فَقَدْ سَرَقَ أَخٌ لَهُ مِنْ قَبْلُ فَأَسْرَهَا يَوْسُفُ فِي نَفْسِهِ وَلَمْ يُبْدِهَا لَهُمْ قَالَ أَنْتُمْ شَرُّ مَكَانًا وَاللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا تَصِفُونَ ۝

قَالُوا يَا أَيُّهَا الْعَزِيزُ إِنَّ لَهُ أَبًا شَيْخًا كَبِيرًا فَخُذْ أَحَدَنَا مَكَانَهُ إِنَّا نَرَاكَ مِنَ الْمُحْسِنِينَ ۝

قَالَ مَعَاذَ اللَّهِ أَنْ تَأْخُذَ إِلَآمِنْ وَجَدَنَا مُتَاعًا عَلَيْكَ إِنَّا إِذَا ظَلَمْنَا لَنَا ۝

فَلَمَّا اسْتَمْتَعُوا مِنْهُ خَلَصُوا نَجَاتًا قَالَ كَبِيرُهُمْ أَلَمْ تَعْلَمُوا أَنَّ أَبَاكُمْ قَدْ أَخَذَ عَلَيْكُمْ مَوْثِقًا مِنَ اللَّهِ وَمِنْ قَبْلُ مَا فَرَّطْتُمْ فِي يُوسُفَ فَلَنْ أَبْرَحَ الْأَرْضَ حَتَّى يَأْذَنَ لِيَ إِلَىٰ أَذٍ يَخْتَرُ اللَّهُ فِي وَهُوَ خَيْرُ الْخَائِرِينَ ۝

إِرجِعُوا إِلَىٰ آبَائِكُمْ فَقُولُوا يَا أَبَانَا إِنَّ ابْنَكَ سَرَقَ وَمَا شَهِدْنَا إِلَّا بِمَا عَلَّمْنَا وَمَا كُنَّا لِلْغَيْبِ حَافِظِينَ ۝

وَسُئِلَ الْقَرْيَةُ الَّتِي كُنَّا فِيهَا وَالْغِيَرِ الَّتِي أَقْبَلْنَا

فِيهَا ۖ وَإِنَّا لَصَدِّقُونَ ﴿٤٠﴾

تے اور قافلے کنیں وی کچھ جیندے نال اساں آئے
ہیں تے بے شک اساں سچے ہیں۔

قَالَ بَلْ سَوَّلَتْ لَكُمْ أَنْفُسُكُمْ أَمْرًا ۖ
فَصَبِّرْ يَبْنَؤُا عَنِ اللَّهِ أَنْ يَأْتِيَنِي بِهِمْ جَبِينًا
إِنَّهُ هُوَ الْعَلِيمُ الْحَكِيمُ ﴿٤١﴾

۸۴۔ تے اوں آکھئے اصل تہا بے دلیں لے کم تہا کوں
سوٹھا کر کے ڈکھائے تے میں چبگی طراں صبر کرینداں
تمی بگدے جو اللہ سیس انہیں ساریں کوں میڈو ولا
گھن آوے بے شک او بہوں جاٹن والا تے سیاٹا
۸۵۔ اوں انہیں کنیں منہ پھیر گدھے تے آکھیں رہا
افسوس میں یوسف دے بارے وچ ولا فریاد کرینداں
تے اوندے اکھیں وچ مونجھ کنیں ہنجھوں آگین تے
او مونجھ پیتی رہندا ہا۔

وَتَوَلَّى عَنْهُمْ وَقَالَ يَا سَعْفَ عَلَى يُوسُفَ ۖ وَابْيَضَّتْ
عَيْنُهُ مِنَ الْحُزَنِ فَهُوَ كَظِيمٌ ﴿٤٢﴾

۸۶۔ اوں آکھئے اللہ دی قسم توں لیکا یوسف کوں یاد
کریندا رہ و لیس جے تیں توں بیمار نہ تھی و نہیں یا مر
ونجیں۔

قَالُوا تَاللَّهِ تَفْتُوْنَا تَذْكُرُ يُوسُفَ حَتَّىٰ تَكُونَ حَرَضًا
أَوْ تَكُونَ مِنَ الْهَالِكِينَ ﴿٤٣﴾

۸۷۔ اوں آکھئے اپنی پریشانی تے مونجھ دی فریاد اللہ کنیں
کرینداں تے میں اللہ ولواد جاٹاں جو تساں نوہے
جاٹدے۔

قَالَ إِنَّمَا أَشْكُوا بَنِي ۖ وَحُزْنِي إِلَى اللَّهِ ۖ وَأَعْلَمُ مِنَ
اللَّهِ مَا لَا تَعْلَمُونَ ﴿٤٤﴾

۸۸۔ پترو و نجو تے یوسف تے اوندے بھرا کوں بھو
تے اللہ دی رحمت کنیں نا امید نہ تھیو و بے شک
اللہ دی رحمت کنیں کافر ہی نا امید تھیندن۔

يَبْنَؤُا اذْهَبُوا فَتَحَسَّسُوا مِنْ يُوسُفَ ۖ وَأَخِيهِ وَلَا
تَأْتِسُوا مِنْ رَوْحِ اللَّهِ ۖ إِنَّهُ لَا يَأْتِسُ مِنْ رَوْحِ
اللَّهِ إِلَّا الْقَوْمُ الْكَافِرُونَ ﴿٤٥﴾

۸۹۔ تے جڈاں اوں دواؤن انہیں آکھئے اے عزیز ساکوں
تے ساڈے گھر والیں کوں بہوں تبگی آگئی تے
اساں تھوڑی جہیں پونجی گھن آئے ہیں ساڈے داٹے
پورے بڑے تے صدقے دے طور تے کچھ زیادہ وی
بڑے بے شک اللہ صدقہ کرن والیں کوں وڈا ابھڑیندے
۹۰۔ اوں آکھئے کیا تہا کوں پتہ ہے جو تساں یوسف تے
اوندے بھرا نال سلوک کیا ہا تے تساں جاہل ہا۔

قُلْنَا دَخَلُوا عَلَيْهِ قَالُوا يَا أَيُّهَا الْعَزِيزُ
مَسْنَا وَاهْلَلْنَا الْفُزَّ وَجِئْنَا بِبِضَاعَةٍ
مُرْجَبَةٍ فَأَوْفِ لَنَا الْكَيْدَ وَتَصَدَّقْ عَلَيْنَا
إِنَّ اللَّهَ يَجْزِي الْمُتَصَدِّقِينَ ﴿٤٦﴾

قَالَ هَلْ عَلِمْتُمْ مَا فَعَلْتُمْ يُّوسُفَ ۖ وَأَخِيهِ إِذْ
أَنْتُمْ جَاهِلُونَ ﴿٤٧﴾

قَالُوا إِنَّكَ لَآتَىٰ يَوْسُفَ قَالَ أَنَا يَوْسُفُ وَهَذَا
أَخِي قَدْ مَنَّ اللَّهُ عَلَيْنَا إِنَّهُ مَن يَشَقِّ وَيَصِيرُ
فَإِنَّ اللَّهَ لَا يُضِيعُ أَجْرَ الْمُحْسِنِينَ ﴿۱۱﴾

قَالُوا تَاللَّهِ لَقَدْ أَتَرَكْنَا اللَّهَ عَلَيْنَا وَإِنْ كُنَّا
لَخٰطِئِينَ ﴿۱۲﴾

قَالَ لَا تَتْرِبَ عَلَيْكُمُ الْيَوْمَ يَغْفِرُ اللَّهُ لَكُمْ وَهُوَ
أَرْحَمُ الرَّحِيمِينَ ﴿۱۳﴾

إِذْ هَبُوا بَيِّضِي هَذَا فَأَلْقَوْهُ عَلَىٰ ذِجَارٍ يَأْتِ
بَصِيرًا وَأَتَوْهُ بِأَهْلِكُمْ أَجْمَعِينَ ﴿۱۴﴾

وَلَمَّا فَصَلَتِ الْعِيْدُ قَالَ أَبُوهُمْ إِنِّي لَأَجِدُ رِيحَ
يُوسُفَ لَوْلَا أَنْ تَفْتِنُونِ ﴿۱۵﴾

قَالُوا تَاللَّهِ إِنَّكَ لَفِي ضَلٰلِكَ الْقَدِيمِ ﴿۱۶﴾

فَلَمَّا أَنْ جَاءَ الْبَشِيرُ أَلْقَاهُ عَلَىٰ وَجْهِهِ فَارْتَدَّ
بَصِيرًا قَالَ أَلَمْ أَقُلْ لَّكُمْ إِنِّي أَعْلَمُ مِنَ اللَّهِ مَا
لَا تَعْلَمُونَ ﴿۱۷﴾

قَالُوا يَا أَبَانَا اسْتَغْفِرْ لَنَا ذُنُوبَنَا إِنَّا كُنَّا
خٰطِئِينَ ﴿۱۸﴾

قَالَ سَوْفَ أَسْتَغْفِرُ لَكُمْ رَبِّي إِنَّهُ هُوَ الْغَفُورُ
الرَّحِيمُ ﴿۱۹﴾

فَلَمَّا دَخَلُوا عَلَىٰ يُوسُفَ أَوَىٰ إِلَيْهِ أَبُوئِهِ وَقَالَ

۹۱۔ انہیں آکھئے کیا حقیقت دج تلوں ہی یوسف ہوں اوں
آکھئے میں یوسف ہاں تے اے میڈا بھرا تے اللہ سیس ساڈے
اتے احسان کیتے بے شک جبر حال قوی کریندے تے مبر
کریندے بے شک اللہ سیس نیکیں دا اجر و نچیندائیں۔

۹۲۔ انہیں آکھئے اللہ دی قسم اللہ سیس تیکوں ساڈے اتے
فضیلت دیتی تے اساں خطا کار ہیں۔

۹۳۔ اوں آکھئے تہاڈے اتے کوئی ظلم کاء نہیں اللہ
تہا کوں بخشے تے او رحم کرن والیں وچو بہوں رحم کرن والا۔

۹۴۔ تساں میڈا اے چولا گھن وچو تے میڈے پیو دے
اگو رکھ ڈیو اے اوں کوں ساریں گاہیں دا پرتہ بگ
ولسی تے تساں اپنے ساریں گھر والیں کوں میڈو گھن آؤ۔

۹۵۔ تے جیلھے قافلہ ٹر پئے انہیں نے پیو آکھئے اچ بیشک
میکوں یوسف دی خوشبو اندی پی ے جے تساں میکوں
گاہنا نہ آکھوتاں۔

۹۶۔ انہیں آکھئے اللہ دی قسم توں اپنی پرانی غلطی وچ
پیں تھیا۔

۹۷۔ جڈاں خوشخبری ڈیوٹ والا آگئے تے چولا اندے
سامنے رکھیں اوں کوں ساری گال سمجھ آگئی اوں
آکھئے میں تہا کوں ابراہامی جو بے شک میں اللہ کنیں او
چاڈاں جو تساں نوہے چاڈے۔

۹۸۔ انہیں آکھئے اباسیں توں ساڈے کیتے ساڈے گناہیں
دی بخشش منگ بے شک اساں گناہ کار ہیں۔

۹۹۔ اوں آکھئے میں اپنے رب کنیں تہاڈے واسطے
بخشش ضرور منگاں بے شک او بہوں بخشش والا تے
ول رحم کرن والا۔

۱۰۰۔ جڈاں او یوسف دے کولہو آئن تے اوں اپنے

ادْخُلُوا مِصْرَ اِنْ شَاءَ اللّٰهُ اٰمِنِيْنَ ۝۱۰

پیو ما کوں اپنے نال جاؤ تے آکھیں لتاں التہ دی
مشیت نال امن نال مصر وچ داخل تھی و نجو۔

۱۰۱۔ تے اوں اپنے پیو ما کوں اپنے تخت تے پلھاؤتے
تے او سارے سجدے وچ ڈھ پین۔ اوں آکھئے
اباسئیں اے میڈے پہلے خواب دی تعبیر میڈے
رب نیں اوں کوں پورا کر دے تے میڈے اتے فضل کیس
جیلاں اوں میکوں جیل کنیں کڈھے تے تہا کوں جنگل کنیں
گھن آئے ایندے بعد جو شیطان نے میڈے تے میڈے بھرنویں
وچ وگاڑ پیدا کر دتا تا بے شک میڈا رب جیندے
کیتے چاہندے مہربان تے بے شک او بہوں جائز
والا تے بہوں سیانا۔

۱۰۲۔ اے میڈے رب تیں میکوں بادشاہی بونی تے میکوں
خواہیں دی تعبیر سکھائی۔ آسمانیں تے زمین کوں پیدا
کرن والے خدا توں ہی دنیا تے آخرت وچ میڈا سبقتی
ہویں تو میکوں مسلمان بنا کے ماریں تے نیکیں وچ
میکوں رلاویں۔

۱۰۳۔ اے غیب دیاں خبراں بن جیڑیاں اسال تیلو و جی
کیقن تے توں انہیں نال کاہ ناں بادیں جیلھے دشمن
سارے کھٹے تھی گئیں تے تیلوے خلافت تدرال بنائے
نیں۔

۱۰۴۔ تے اکثر لوک بھانویں توں جتنا دی چاہیوں ایمان نہ
انیں۔

۱۰۵۔ توں تے انہیں کنیں اجرومی نوہیں مگدا اے تے
سارے لوکیں کیتے محض نصیحت۔

۱۰۶۔ آسمانیں تے زمین وچ بہوں سارے نشان
انہیں دے کوں ہو گزردن تے منہ پھر گھندن۔

وَرَفَعَ اَبُو يٰسَ عَلَى الْعَرْشِ وَخَرُّوا لَهُ مُجْدًّا ۝۱۱
قَالَ يٰ اَبَتِ هٰذَا تَاْوِيلُ رُءْيَايَ مِنْ قَبْلُ قَدْ
جَعَلَهَا رَبِّي حَقًّا وَقَدْ اَحْسَنَ بِيْ اِذْ اَخْرَجَنِيْ مِنَ
السِّجْنِ وَجَاءَ بِكُمْ مِنَ الْبَدْوِ مِنْ بَعْدِ اَنْ نَّزَعَ
الشَّيْطٰنُ بَيْنِيْ وَبَيْنَ اِخْوَتِيْ اِنَّ رَبِّيْ لَطِيْفٌ لِّمَا
يَشَآءُ اِنَّهٗ هُوَ الْعَلِيْمُ الْحَكِيْمُ ۝۱۲

رَبِّ قَدْ اٰتٰنِيْ مِنَ الْمَلِكِ وَعَلَّمَتْنِيْ مِنْ تَاْوِيلِ
الْاَحَادِيْثِ فَاَطْرَ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ اَنْتَ وَاِنِّيْ فِي
الدُّنْيَا وَالْاٰخِرَةِ تَوَفِّيْهُ مُسْلِمًا وَخَفِيْهُ بِالصَّالِحِيْنَ ۝۱۳

ذٰلِكَ مِنْ اَنْبَاِ الْغَيْبِ نُوْحِيْهِ لِيْلِكَ وَمَا كُنْتُ
لَدَيْهِمْ اِذْ اَجْعَلُوْا اَمْرَهُمْ وَهُمْ يَنْكُرُوْنَ ۝۱۴

وَمَا اَكْثَرَ النَّاسِ وَلَوْ حَرَصْتَ بِمُؤْمِنِيْنَ ۝۱۵

وَمَا تَسْأَلُهُمْ عَلَيْهِ مِنْ اَجْرٍ اِنَّ هُوَ اِلٰدُكَرُّ الْعٰلَمِيْنَ ۝۱۶

وَكَانَ مِنْ اٰيٰتِهٖ فِي السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ يُسْرُوْنَ عَلَيْهَا
وَهُمْ عَنْهَا مُعْرِضُوْنَ ۝۱۷

۱۰۴۔ انہیں وچو اکثر لوگ اللہ تے ایمان نیئیں اتندے ۱۱۰

سولے اتندے جو او نال نال شرک دی کریندن۔

۱۰۸۔ کیا او امن وچ آولین جے انہیں تے اللہ دا

سخت عذاب آوے یا امن گھت او گھڑی آدپجے

تے انہیں کوں پتہ دی نہ لگے۔

۱۰۹۔ توں آکھ لے میڈاراہ میں اللہ دو سڈینوں میں

تے تیڈی پیروی کرن والے ایں دلیل تے قائم یں۔

اللہ پاک تے میں مشرکیں وچو نیئیں۔

۱۱۰۔ تے اساں تیں کنیں پہلے دی دستیں دے

رہن والیں وچو مرد رسول پھین جیندو اساں دی

کریندے ہا سے کیا لے زبن وچ نیئیں لڑدے پھرنے

تاں جو ڈیکھن جو انہیں کنیں پہلے لوکیں دا انجام کیا تھے

تے آخرت دا گھر چکاہ انہیں لوکیں کیتے جیرے تقویٰ

اختیار کریندن۔

۱۱۱۔ کیا تساں عقل نال کم نوہے گھندے۔ تے جڈاں

رسول نا امید تھی ویندن تے خیال کریندن کافر جو

ساڈے اگو کوڑ ماریا لگئے تے اوں دلیہ انہیں دوساڈی دلائی

جیکوں اساں چاہندے یں بچا گھندے یں تے مجریں

کنیں ساڈا عذاب اصلو نیئیں بٹایا ویندا۔

۱۱۲۔ عقل والیں کیتے انہیں دے قصے وچ عبرت۔ لے

گال ایجھی نیئیں جیرھی گھڑی گئی ہووے اصل لے اوندی

تصدیق کریندی جو اوں کنیں پہلے ہے تے ہر شے دی

پوری وضاحت تے ہدایت تے رحمت ایمان گمن آوٹ

والیں کیتے۔

وَمَا يُؤْمِنُ أَكْثَرُهُمْ بِاللَّهِ إِلَّا وَهُمْ مُشْرِكُونَ ﴿۱۰۴﴾

أَفَأَمِنُوا أَنْ تَأْتِيَهُمْ غَاشِيَةٌ مِّنْ عَذَابِ اللَّهِ أَذْ

تَأْتِيَهُمُ السَّاعَةُ بَغْتَةً وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ ﴿۱۰۸﴾

قُلْ هَذِهِ سَبِيلِي أَدْعُو إِلَى اللَّهِ عَلَىٰ بَصِيرَةٍ أَنَا وَمَنِ

اتَّبَعَنِي وَسُبْحَانَ اللَّهِ وَمَا أَنَا مِنَ الْمُشْرِكِينَ ﴿۱۰۹﴾

وَمَا أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ إِلَّا رِجَالًا نُّوحِي إِلَيْهِمْ مِّنْ

أَهْلِ الْقُرَىٰ أَفَلَمْ يَسِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَيَنْظُرُوا كَيْفَ

كَانَ عَاقِبَةُ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ وَلَدَارُ الْآخِرَةِ خَيْرٌ

لِّلَّذِينَ اتَّقَوْا أَفَلَا تَعْقِلُونَ ﴿۱۱۰﴾

حَتَّىٰ إِذَا اسْتَيْسَسَ الرُّسُلُ وَظَنُّوا أَنَّهُمْ قَدْ كُذِّبُوا

جَاءَهُمْ نَصْرُنَا فَنُفِخَ بِمَنَاشِيرٍ وَلَا يَرُدُّ بَأْسُنَا

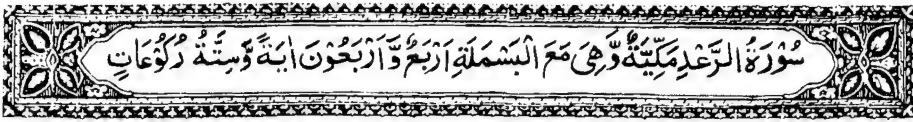
عَنِ الْقَوْمِ الْمُجْرِمِينَ ﴿۱۱۱﴾

لَقَدْ كَانَ فِي قَصَصِهِمْ عِبْرَةٌ لِأُولِي الْأَلْبَابِ ؕ مَا

كَانَ حَدِيثُنَا يُغْتَرَبُ وَلَٰكِنِ تَصْدِيقَ الَّذِي بَيْنَ

يَدَيْهِ وَتَفْصِيلَ كُلِّ شَيْءٍ وَهُدًى وَرَحْمَةً

لِّقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ ﴿۱۱۲﴾

سورۃ رعد مدنی ۱۱ تے بسم اللہ نال ایندیاں ۴۴ آیات ہن تے جی رکوع ان۔

- بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ①
- ۱۔ شروع کریناں اللہ مے نال نال جبر صابن منگلے
 ڈیوٹ والا تے ول ول رحم کرن والا۔
- ۲۔ میں اللہ جاٹن والا تے ڈیکھن والا ہاں لے کامل
 کتاب دیاں آیات ہن تے جبر صابن منگلے رب کنیں
 بہانگے او سچا تے اکثر لوک منیدے نیں۔
- ۳۔ اللہ اوزات میں آسمانیں کول بغیر تمہیں مے اچا
 کیس جویں تہاں اول کول ڈبرے پئے ول اول زمین
 تے بہہ گئے تے سمجھ تے چند کول خدمت وچ لائے
 تے ہر شے مقررہ مدت تیں چلدی پئی ہر کرم دا انتظام
 کریندے اپنی آیات کول کھول کے بیان کریندے تہاں جو
 تہاں اپنٹے رب کول ملن والے یقین کرو۔
- ۴۔ تے او ہر جہیں زمین کول وچھائے تے اونڈے وچ
 پہاڑ تے دریا بٹائے تے برقم مے پھل اونڈے وچ
 ڈوڈو جوڑے بٹائے تے جینہ کول رات نال لکا
 گندے تے بے شک ایندے وچ جبر صابن منگلے
 کئی نشان۔
- ۵۔ تے زمین وچ نال نال رلے ہوئے کئی وڈن
 تے باغن انگوریں مے تے رطیں ہن تے کھیاں
 ہن ہک پاڑو چر تھوڑا نکلدے تے کچھ داکوڑا نکلدے
 تے انہیں کول بکوپائی بلایا ویندے تے اسان کچھ کول
 بنہیں تے سواد وچ فضیلت جبر صابن منگلے بے شک
 ایندے وچ عقل والی قوم کیسے نشانیاں ہن۔
- اللَّهُ الَّذِي رَفَعَ السَّمَوَاتِ بِغَيْرِ عَمَدٍ تَرَوْنَهَا ثُمَّ اسْتَوَىٰ
 عَلَى الْعَرْشِ وَسَخَّرَ الشَّمْسَ وَالْقَمَرَ كُلٌّ يَجْرِي لِأَجَلٍ
 مُّسَمًّى يُدَبِّرُ الْأَمْرَ يُفْجِلُ الْآيَاتِ لَعَلَّكُمْ يَلْقَآءَ
 رَبِّكُمْ تَوَقُّونَ ②
- وَهُوَ الَّذِي مَدَّ الْأَرْضَ وَجَعَلَ فِيهَا رَوَاسِيَ
 وَأَنْهَارًا وَمِنْ كُلِّ الثَّمَرَاتِ جَعَلَ فِيهَا رُوحَيْنِ اثْنَيْنِ
 يُفْجِلُ الْبَلَّ النَّهَارَ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِّقَوْمٍ يَتَفَكَّرُونَ ③
- وَفِي الْأَرْضِ قَطْعٌ مَّتَّجِرَاتٌ وَجَنَّاتٌ مِنْ أَعْنَابٍ وَ
 زُرْعٌ وَنَجِيلٌ صُنُوفٌ وَغَيْرُ صُنُوفٍ يُسْقَى بِسَآءٍ
 وَاحِدَةٍ وَنُفْخِلُ بَعْضَهَا عَلَى بَعْضٍ فِي الْأُكُلِ إِنَّ
 فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِّقَوْمٍ يَعْقِلُونَ ④

عذاب و فیصلہ کر گھنڈے اونکوں بٹاؤں والا کوئی نہیں تے
اونڈے سوا اوندہ کوئی امدادی وی نہیں بٹ سگدا۔

۱۳۔ اوہوہ جیرھا تہاکوں بجلی بڑ دی تے طع دی خاطر
بُکھیندے تے باری بھر چیندے۔

۱۴۔ تے گاج اوندی حمد نال اوندی پائزگی بیان کرینی ۶
تے فرشتے وی اوندے بڑ کرئیں تے دُعاؤں والیاں بکید
پھیندے تے دل جیندے اتے چاہندے سُنیدے
او اللہ مے بارے وچ بھیڑا کریندن تے اللہ سُنیں سمجھتے
عذاب بڑیوں والا ۷۔

۱۵۔ نہ تُلن والا سبڑ ہوندا ۷ تے جبر مے اوندے سوا
بہنیں کول سبڑیندن او انہیں دا کوئی جواب نہیں بڑیندے
الویں بن جیویں بک آدمی اپنے بڑویں بھو پانی دو ودھائے
تاں جو پانی اوندے منہ تیں آونجے تے او اوندے تیں
پہنچا نہیں تے کافریں دی چکین پانگن بے کار ویسی۔
۱۶۔ تے اللہ دی خاطر جو کھ آسمان تے زمین وچ خوشی نال
تے بے روحا سجدہ کریندے تے انہیں مے پچاویں
دی جہنم سجدہ کریندن۔

۱۷۔ توں آکھ آسمان تے زمین دا رب کون توں آکھ اللہ
توں آکھ کیا تہاں اونکوں چھوڑ کے بے سنگتی بٹائی
کھڑے ۷ جبر مے اپنے آپ کیتے وی نفع تے نقصان
مے ماکہ نہیں۔ توں آکھ کیا اندھاتے سو جا کھا بکوجہیں
تمی سبگدن یا کیا اندھارے تے روشنی برابر تمی سبگدن
یا کیا انہیں اللہ مے اینجھے شریک بٹائن جنہیں اوندے
آلی کار کجھ مخلوق بٹائی ۷ تے او مخلوق انہیں کیتے رل مل
گئی ۷ توں آکھ اللہ برشتے کول پیدا کرن والا ۷ تے او
بک تے غالب۔

هُوَ الَّذِي يُرِيكُمْ الْبَرْقَ خَوْفًا وَطَمَعًا وَيُنْشِئُ السَّحَابَ
الثِّقَالَ ۝

وَيُتَبِّحُ الرَّعْدَ بِحَمْدِهِ وَالسَّابِقُ خَلْفَهُ وَ
يُرْسِلُ الصَّوَاعِقَ فَيُصِيبُ بِهَا مَنْ يَشَاءُ وَهُمْ
يُجَادِلُونَ فِي اللَّهِ وَهُوَ شَدِيدُ الْحَالِ ۝

لَهُ دَعْوَةُ الْحَقِّ وَالَّذِينَ يَدْعُونَ مِنْ دُونِهِ لَا
يَسْتَجِيبُونَ لَهُمْ شَيْءٌ إِلَّا كِبَاسٌ كَفٍ إِلَى الْمَاءِ
لِيَبْلُغَ فَاهُ وَمَا هُوَ بِبَالِغِهِ وَمَا دُعَاءُ الْكَافِرِينَ
إِلَّا فِي ضَلَالٍ ۝

وَلِلَّهِ يَسْجُدُ مَنْ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ طَوْعًا
وَكَرْهًا وَظِلُّهُمْ بِالْغُدُوِّ وَالْآصَالِ ۝

قُلْ مَنْ رَبُّ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ قُلْ اللَّهُ قُلْ
أَفَاتُخَذُ ثَمَرٍ مِنْ دُونِهِ أَوْلِيَاءَ لَا يَمْلِكُونَ لِأَنْفُسِهِمْ
نَفْعًا وَلَا ضَرًّا قُلْ هَلْ يَسْتَوِي الْأَعْمَى وَالْبَصِيرَةُ
أَمْ هَلْ تَسْتَوِي الظُّلُمَةُ وَالنُّورُ أَمْ جَعَلُوا لِلَّهِ
شُرَكَاءَ خَلَقُوا كَخَلْقِهِ فَتَشَابَهُ الْخَلْقُ عَلَيْهِمْ
قُلْ اللَّهُ خَالِقُ كُلِّ شَيْءٍ وَهُوَ الْوَاحِدُ الْقَهَّارُ ۝

أَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَسَالَتْ أَوْدِيَةٌ بِقَدَرِهَا
فَأَحْتَلَّ السَّيْلُ رَبَدًا ۚ رَأْيُكُمْ وَمَتَى يُوقِدُونَ
عَلَيْهِ فِي النَّارِ ابْتِغَاءَ حِلْيَةٍ أَوْ مَتَاعٍ زَبَدٌ مِثْلُ
كَذَلِكَ يَضْرِبُ اللَّهُ الْحَقَّ وَالْبَاطِلَ ۚ فَأَمَّا الزُّبَدُ
بَيِّنَةٌ جُفَاءً ۖ وَأَمَّا مَا يَنْفَعُ النَّاسَ فَيَمْكُثُ
فِي الْأَرْضِ ۚ كَذَلِكَ يَضْرِبُ اللَّهُ الْأَمْثَالَ ۝

۱۸۔ اوں آسمان کنیں پانی بہائے تے وادیاں اپنی گنجائش
مے مطابق ویسہ پُندن تے جھل اتے آئی ہوئی جھگ
کوں چاگھندی ۛ تے جیرمی شے بھاوج تپا کے اوزیور یا
گھرو سامان بٹیدن اوندے وچ دی اوہو جہیں جھگ۔
ایویں اللہ سٹیں سیج دے کوڑ دے فرق کوں بیان
کرنیدے۔ تے جیرمی جھگ اومائع قہی ویندی ۛ
تے جیرمی شے لوکیں کوں نفع ڈیندی ۛ اوزیریں
وچ رہندی ۛ ایویں اللہ سٹیں مثالیں بیان کرنیدے۔

الَّذِينَ اسْتَجَابُوا لِرَبِّهِمْ الْخَيْرُ وَالَّذِينَ لَمْ يَخْبِتُوا
لَهُ لَوْ أَنَّ لَهُمْ مَا فِي الْأَرْضِ جَمِيعًا مِّثْلَهُ مَعَهُ
لَافْتَدَوْا بِهِ ۚ أُولَٰئِكَ لَهُمْ سُوءُ الْحِسَابِ ۚ وَمَأْوَهُمْ
جَهَنَّمُ وَيُسَّ إِلَهُادُ ۝

۱۹۔ جنہیں اپنے رب واکھٹ سٹے انہیں واسطے
کامیابی ۛ تے جنہیں آکھٹ نیں منیا جے انہیں کیتے او
سمجھ کجھ ہوئے باجیرھانزیریں وچ تے اہوتلا بیاوی
تے او بھونگا ڈسے کے جان پھراون پاتے انہیں کیتے
برا حساب تے انہیں داٹھکاڑ دوزخ تے او بہوں
بری جا۔

أَمَّنْ يَعْلَمُ أَنَّ أَنْزَلَ إِلَيْكَ مِنَ رَبِّكَ الْحَقُّ كَمَنْ
هُوَ أَعْمَى ۚ إِنَّمَا يَنْتَظِرُ لَكَ أُولُوا الْأَلْبَابِ ۝

۲۰۔ کیا جیہا جانڈے جو تیبڈے رب کنیں لہایا گئے
تیبڈو او سیج اوں آدمی آلی کار تھی بگدے جیرھاندا
ہوئے عقل رکھٹ والے ہی نصیحت پکڑیندن

الَّذِينَ يُؤْفُونَ بِعَهْدِ اللَّهِ وَلَا يَنْقُضُونَ الْعَيْثَ ۚ
وَالَّذِينَ يَصِلُونَ مَا أَمَرَ اللَّهُ بِهِ أَنْ يُوصَلَ وَ
يَخْشَوْنَ رَبَّهُمْ وَيَخَافُونَ سُوءَ الْحِسَابِ ۝

۲۱۔ جیرھے اللہ دے وعدے کوں پورا کریندن تے
اوندے پکے وعدے کوں تر ٹریندے نیں۔
۲۲۔ تے جیرھے اوں رشتے کوں قائم رکھیندن جیندا اللہ سٹیں
قائم رکھٹ دا حکم ڈتے تے اپنے رب کنیں ڈردن
تے برے حساب کنیں ڈردن۔

وَالَّذِينَ صَبَرُوا ابْتِغَاءَ وَجْهِ رَبِّهِمْ وَأَقَامُوا
الصَّلَاةَ وَآتَوْا مِمَّا رَزَقْنَاهُمْ سِرًّا وَعَلَانِيَةً وَ
يُذَرُّونَ بِالْحَسَنَةِ السَّيِّئَةِ ۚ أُولَٰئِكَ لَهُمْ عِزٌّ
الدَّارِ ۝

۲۳۔ او لوک جیرھے اللہ دی رضا دی خاطر صبر کریندن
تے نماز ٹھہرا کے پڑھدن جو مال اسان انہیں کوں ڈتے
اوندے دجو۔ چوری وی تے ظاہر وی خرچ کریندن تے برائی
کوں نیکی نال پریرں کریندن انہیں واسطے چنگا انجام۔

جَنَّتٍ عَدْنٍ يَدْخُلُونَهَا وَمَنْ صَلَحَ مِنْ آبَائِهِمْ
وَآَزَاجِهِمْ وَذُرِّيَّتِهِمْ وَالْكَلِيلُ يَدْخُلُونَ عَلَيْهِمْ
مِنْ كُلِّ بَابٍ ﴿٢٣﴾

۲۳۔ ہمیشہ دے باغن اونہیں وچ اوداخل تھیں
تے انہیں دے بیوڑاڑے تے انہیں دیاں زلیں تے
انہیں دیاں اولاداں جنہیں نیکیاں کیتیاں ہوسن تے
فرشتے انہیں کیتے ہر دروازے وچ داخل تھیں۔

سَلَامٌ عَلَيْكُمْ بِمَا صَبَرْتُمْ فَنِعْمَ عُقْبَى الدَّارِ ﴿٢٤﴾

۲۴۔ تے او اکسن تہاڑے اتے تہاڑے صبر دی وجہ
کنیں سلامتی ہوئے تہاڑے کیتے ایں گھرا انجا بہوں چنگا،

وَالَّذِينَ يَنْقُضُونَ عَهْدَ اللَّهِ مِنْ بَعْدِ مِيثَاقِهِ
وَيَقْطَعُونَ مَا أَمَرَ اللَّهُ بِهِ أَنْ يُوصَلَ وَيُفْسِدُونَ
فِي الْأَرْضِ أُولَٰئِكَ لَهُمُ اللَّعْنَةُ وَلَهُمْ سُوءُ الدَّارِ ﴿٢٥﴾

۲۵۔ تے جیرے اللہ دے وعدے کوں پکا کر دے بد
تر تیندن تے جیرے رشتے دے ملاوٹ دا اللہ سنیں حکم
ڈتے انہیں کوں تر تیندن تے زمین وچ گھیر لھتیندن۔
اے لوکن جنہیں تے لعنت تے انہیں کیتے بہوں گندا گھر۔

اللَّهُ يَبْسُطُ الرِّزْقَ لِمَنْ يَشَاءُ وَيَقْدِرُ وَفَرِحُوا
بِالْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَمَا الْحَيَاةُ الدُّنْيَا فِي الْآخِرَةِ إِلَّا
مَتَاعٌ ﴿٢٦﴾

۲۶۔ اللہ جیندے کیتے چاہندے رزق ودھیندے تے
متگ کریندے تے او دنیاوی زندگی تے خوش تے
دنیاوی زندگی آخرت دے مقابلے وچ کھدی تیں سوائے
تھوڑے فائدے۔

وَيَقُولُ الَّذِينَ كَفَرُوا لَوْلَا نُزِّلَ عَلَيْهِ آيَةٌ مِنْ
رَبِّهِ قُلْ إِنْ اللَّهُ يُضِلُّ مَنْ يَشَاءُ وَيَهْدِي إِلَيْهِ
مَنْ أَرَادَ ﴿٢٧﴾

۲۷۔ تے کافر آبدن جو ایندے اتے ایندے رب کنیں
کوئی نشان نہیں بھایا گیا توں اکھ بے شک اللہ سنیں
جینکوں چاہندے گمراہ کریندے تے جیرھا اوندو جھکدے
اونکوں اپنا سدھار ڈکھلیندے۔

الَّذِينَ آمَنُوا وَتَطْمَئِنُّ قُلُوبُهُمْ بِذِكْرِ اللَّهِ أَلَا
بِذِكْرِ اللَّهِ تَطْمَئِنُّ الْقُلُوبُ ﴿٢٨﴾

۲۸۔ جیرے ایمان گھن آئن تے انہیں دے دل اللہ دے
ذکر نال تسلی پئیدن۔ سٹو اللہ دے ذکر نال دل تسلی
پکڑیندن۔

الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ قُلُوبِي لَهُمْ
وَحُسْنٌ مَأْيٍ ﴿٢٩﴾

۲۹۔ جنہیں منے تے نیک کم کریندن انہیں واسطے خوشخبری
تے بہوں چنگا انجام۔

كَذَٰلِكَ أَرْسَلْنَا فِي أُمَمٍ قَدْ خَلَتْ مِنْ قَبْلِهَا أُمَمٌ
لَتَتْلُوَ عَلَيْهِمُ الَّذِي أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ وَهُمْ يَكْفُرُونَ
بِالْحُسْنِ قُلْ هُوَ رَبِّي لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ

۳۰۔ ایویں اسان نیکوں ایں امت وچ پٹھے جیں کنیں پہلے
کئی امتاں گذر چکین تاں جو توں انہیں کوں پڑھ کے ٹاویں
جو اسان عیبو وحی کیتی تے او رحمن خدا انکار کریندن۔

وَالْبَيْتِ مَتَابِ ۝

توں آکھ او میڈا رب صرف اوہو ہی معبود اوندے
اتے میں بھروسہ کرینداں تے اوہیں دو ولے۔

۳۲۔ تے جے قرآن میں ہوئے ہا جو اوندے نال پہاڑ
مٹائے وچن یا زمین ٹوٹے کیتی وچے ہا یا اوندے
نال مروں کول الوایا وچے ہا۔ فیصلہ پورے طور تے
اللہ دے بھوج۔ کیا مومنین کول پتہ نیں جو اللہ چاہندا
تے سارے لوکس کول ہدایت دے دیندا تے کافرین تے
انہیں دے اعمال ہی وجہ نال مصیبت اندی رہ دیسی یا انہیں
دے گھر دے کوہو لہندی رہی اوتیں جو اللہ دا وعدہ آ دیسی

وَلَوْ أَنَّ قُرْآنًا سُيِّرَتْ بِهِ الْجِبَالُ أَوْ قُطِعَتْ بِهِ
الْأَرْضُ أَوْ كُلُّ مِلَّةٍ بِالْبُتُورِ بَلَّ لِلَّهِ الْأَمْرُ جَمِيعًا
أَلَمْ يَأْتِ الْبَشَرِ الْبَشَرِ أَمْثَلًا أَنْ لَوْ يَشَاءُ اللَّهُ لَهْدَى
النَّاسَ جَمِيعًا وَلَا يَزَالِ الَّذِينَ كَفَرُوا تُصِيبُهُمْ بِئْسَ
صَنْعُوا قَارِعَةً أَوْ تَحُلُّ قَرْنًا مِنْ دَارِهِمْ حَتَّى
يَأْتِيَ وَعْدُ اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ لَا يُخْلِفُ الْوَعْدَ ۝

۳۳

بے شک اللہ وعدے دی خلاف دہری نہیں کریندا۔
۳۳۔ تیں کئیں پہلے رسولیں نال وی ٹھٹھا کیتا گیا ہا تے
میں کافرین کول مہلت دتی ول میں انہیں کول پکڑ گدھا
میڈی سزا کیجی۔

وَلَقَدْ اسْتَهْزَيْتُمْ بِرُسُلٍ مِنْ قَبْلِكَ فَأَمَلَيْتُ لِلَّذِينَ
كَفَرُوا ثُمَّ أَخَذْتُهُمْ فَكَيْفَ كَانَ عِقَابِ ۝

۳۴۔ کیا اوزات جبرمی ہر یک تے نگران جو اوکریندے
تے انہیں اللہ دے شریک بنائے ہوئے توں آکھ انہیں
دے نال دسو یا تسار ایجی کال اوکوں دسوسو جبرمی
زمین وچ ہوئے تے خدا نہ چاؤا ہونے یا صرف مندیاں
گاہیں بن۔ اصل کافرین دیاں چالاکیاں انہیں کول سونھیاں
کر کے دکھایاں گئیں تے راہ کئیں انہیں کول بٹا دتا
نگئے تے جیکوں اللہ ہلاک کرے اوکوں راہ دکھاؤں والا
کوئی نہیں۔

أَفَنْ هُوَ أَقْبَلُكُمْ عَلَى كُلِّ نَفْسٍ بِمَا كَسَبَتْ وَجَعَلُوا لِلَّهِ
شُرَكَاءَ قُلْ سَتُوهُمْ أَمْ تُبْتِغُونَهُ بِمَا لَا يَعْلَمُونَ فِي
الْأَرْضِ أَمْ يَبْطِئُ هِرْ مِنْ الْقَوْلِ بَلْ زَيْنَ لِلَّذِينَ كَفَرُوا
مَكْرَهُمْ وَصَدَّاعَيْنِ السَّبِيلِ وَمَنْ يُضِلِلِ اللَّهُ فَمَا
لَهُ مِنْ هَادٍ ۝

۳۵۔ انہیں واسطے دنیاوی زندگی وچ وی عذاب تے
آخرت دا عذاب زیادہ سخت تے اللہ کئیں انہیں کول
بچاؤں والا کوئی نہیں۔

لَهُمْ عَذَابٌ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَعَذَابُ الْآخِرَةِ
أَشَقُّ وَمَا لَهُمْ مِنَ اللَّهِ مِنْ وَاقٍ ۝

۳۶۔ جنت دی مثال جینا متقیں نال وعدہ کیتا گئے
انہیں دے وچ نہراں و بندرین انہیں وچل ہمیشہ ہوسی

مَثَلُ الْجَنَّةِ الَّتِي وَعَدَ الْمُتَّقُونَ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا
الْأَنْهَارُ كُلُّهَا دَائِمٌ وَظُلُمَاتُهَا تَنفَعُ الَّذِينَ اتَّقَوْا

وَعُقِبَى الْكَافِرِينَ النَّارُ ۝

تے بچاواں وی اے تقویٰ اختیار کرن والیں دا انجام
تے کافریں دا انجام بھاء۔

وَالَّذِينَ آمَنُوا بِالْكِتَابِ يَفْرَحُونَ بِمَا أُنْزِلَ إِلَيْكَ
وَمِنَ الْأَحْزَابِ مَنْ يُبْكَرُ بَعْضُهُمْ قُلًّا لِّأُخَرًا
أَنَّ آمَنُوا بِاللَّهِ وَلَا أُشْرِكُ بِهِ إِلَٰهٌ أَدْعُوا إِلَيْهِ
مَأْبٍ ۝

۳۷۔ تے جینکوں اساں کتاب ڈتی ۽ اونحوش بن جو
کچھ تیڈو لبایا گئے تے مختلف ٹولیں وچو کچھ اینجھن
جیرے اوندے کچھ حصے دا انکار کریندن توں اکھ
میکوں تے محض اے حکم ڈتا گئے جو میں اللہ دی عبادت
کراں تے اوندے نال کہیں کون شریک نہ بناواں ہوندو
میں تہاکوں سبیداراں تے ہوندو میں رجوع کرینداں۔

وَكَذَلِكَ أَنْزَلْنَاهُ حُكْمًا وَعَرَبِيًّا وَلَكِنْ أَبْتَلَتْ أَهْلَهُمْ
بَعْدَ مَا جَاءَكَ مِنَ الْعِلْمِ مَا لَكَ مِنَ اللَّهِ مِنْ دَرَجَةٍ
وَلَا وَاقٍ ۝

۳۸۔ تے ایویں اساں تفصیل نال حکم بھائے تے جے توں
انہیں دی خواہشات دی پیروی کریں ایندے بعد جو تیڈو
علم آچکے تے پچھیں تیڈے کیسے اللہ دے مقابلے کیسے
نہ کوئی سبگتی ہوسی تے نہ کوئی بچاواں والا۔

وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا رُسُلًا مِنْ قَبْلِكَ وَجَعَلْنَا لِمَنْ أَزْوَاجًا
وَذُرِّيَّةً ۖ وَمَا كَانَ لِرَسُولٍ أَنْ يَأْتِيَ بِآيَةٍ إِلَّا
بِإِذْنِ اللَّهِ لِكُلِّ أَجَلٍ كِتَابٍ ۝

۳۹۔ تے تیں کنیں پہلے وی اساں رسول پھین تے
اساں انہیں کوں زالیں تے ہال وی ڈتن تے اے
کہیں رسول واسطے نہ باجو اللہ دے حکم دے بغیر کوئی نشان
گھن آوے باہر مدت لکھی پئی ۽۔

يَدْعُوا اللَّهَ مَا يَشَاءُ وَيُبَيِّنُ ۖ وَعِنْدَهُ أُمُرُ الْكِتَابِ ۝

۴۰۔ جینکوں اللہ چاہندے اوندے مثاڈیندے تے جینکوں
چاہندے قائم رکھیندے اوندے کو لبوہر حکم وی اصل
موجود۔

وَأَن تَأْخُذَ بَعْضُ الَّذِينَ يَدْعُهُمْ أَتَوْكَ مُتَوَبِّعِينَ
فَأَنَّا عَلَيْكَ الْبَلْغُ وَعَلَيْنَا الْحِسَابُ ۝

۴۱۔ تے جیندا اساں انہیں نال وعدہ کیسے کچھ تے تیکوں
ڈکھا ڈیسوں یا تیکوں وفات ڈسے ڈیسوں تیڈا کم
پچاواں تے حساب ساڈے ذمے ہے۔

أَوَلَمْ يَرَوْا أَنَّا نَأْتِي الْأَرْضَ نَنْقُصُهَا مِنْ أَطْرَافِهَا
وَاللَّهُ يَحْكُمُ لَا مُعَقِّبَ لِحُكْمِهِ وَهُوَ سَرِيعُ الْحِسَابِ ۝

۴۲۔ کیا انہیں نہیں ڈکھا جو اساں زمین کوں اوندے پاسیں
کنیں گھٹیندے آندے ہیں۔ تے فیصلہ اللہ کریندے
اوندے فیصلے کوں کوئی تبدیل نہیں کر سگدا تے او
جلدی حساب گھنٹن والا۔

وَقَدْ مَكَرَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ فَلِلَّهِ الْكُفْرُ جَنِيحًا
يَعْلَمُ مَا تَكْسِبُ كُلُّ نَفْسٍ وَسَيَعْلَمُ الْكُفْرُ لِمَنْ
عُقِبَى الدَّارِ ﴿۱۳﴾

۳۳۔ انہیں کبھی پہلے لوگس وی تدبیراں کیتن تے اصل
ساریاں تدبیراں اللہ کنیں ہن ہر شخص جو او کریندے اللہ
اونکوں چاٹدے تے کافرن کوں پتہ بگ ویسی جو گھر دا
انجام کیندے کیتے چنگا۔

وَيَقُولُ الَّذِينَ كَفَرُوا لَسْتَ مُرْسَلًا قُلْ كَفَىٰ بِاللَّهِ
شَهِيدًا بَيْنِي وَبَيْنَكُمْ وَمَنْ عِنْدَ اللَّهِ عِلْمُ الْكِتَابِ ﴿۱۴﴾
۳۴۔ کافر آبدن جو توں رسول توہیں توں انہیں کوں
آکھ میڈے تے تہاڈے درمیان اللہ گواہ کافی ہے تے
او وی گواہ جیندے کوہو ایں کتاب دا علم۔

سورۃ ابراہیم مکی ء تے بسم اللہ نال ایندیاں ۵۳ آیات تے ۷ رکوع ہن۔

- بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ ①
- ۱۔ میں اللہ دے نال نال شروع کرنیوالا جبرہا بن منگئے
ڈیوٹ والا تے ول ول رحم کرن والا۔
- ۲۔ میں اللہ ڈیوٹ والا لے کتاب اساں ایکون تیڈو
بہائے تاں جو توں لوکیں کون اندھاریں کنیں کدھ کے
سو جھلس دو گھن آویں انہیں دے رب دے حکم نال غالب
تے تکریم والے خدا دے راہ دو۔
- ۳۔ او خدا جو کجھ زمین تے آسائیں وچ ہوندا تے کافراں
کیتے سخت عذاب دے نال تباہی مقدر۔
- ۴۔ جبرہے لوگ دنیاوی زندگی کول آخرت دے مقابلے
وچ پسند کریندن تے اللہ دے رستے کنیں رکیندن تے
اوندے وچ ڈنگ دل گولیندن لے وک وڈی تے پیریں
دی گمراہی وچ ہن۔
- ۵۔ تے اساں ہر رسول کول اوندی قومی زبان وچ وچ
کر کے پٹھئے سے تاں جو انہیں تے کھول کے بیان کرے اللہ
جھیکوں چاہندے گمراہ کریندے تے جھیکوں چاہندے ہدایت
ڈیندے او غالب تے سیاناء۔
- ۷۔ تے اساں موسیٰ کول اپنئے نشان ڈے کے پٹیاں باجرتوں قوم کول
اندھاریں کنیں سوجھے دو گھن آتے انہیں کول اللہ دے ڈینہ یاد ڈوا
بے شک مہرتے شکر کرن والیں کیتے نشان۔
- ۸۔ تے جڈاں موسیٰ اپنی قوم کول اکھئے اللہ دی نعمت کول
یاد کرو جبرہاں متہا بے تے تسن جڈاں اوں تہا کول فرعون دھکم
کنیں نجات ڈیوٹاں او تہا کول گندا عذاب ڈیندے تہا بے
- الَّذِي كُنْتُ أَنْزَلْنَاهُ إِلَيْكَ لِتُخْرِجَ النَّاسَ مِنَ الظُّلُمَاتِ إِلَى النُّورِ بِإِذْنِ رَبِّهِمْ إِلَى صِرَاطٍ الْعَزِيزِ الْحَمِيدِ ②
- اللّٰهُ الَّذِي لَهُ مَا فِي السَّمٰوٰتِ وَمَا فِي الْاَرْضِ وَوَيْلٌ لِّلْكَافِرِيْنَ مِنْ عَذَابٍ شَدِيْدٍ ③
- الَّذِيْنَ يَسْتَحِبُّوْنَ الْحَيٰوةَ الدُّنْيَا عَلَى الْاٰخِرَةِ وَيَصُدُّوْنَ عَنْ سَبِيْلِ اللّٰهِ وَيَبْغُوْنَهَا عَوَجًا ④
- اُولٰٓئِكَ فِيْ ضَلٰلٍ بَعِيْدٍ ⑤
- وَمَا اَرْسَلْنَا مِنْ رُّسُوْلٍ اِلَّا بِلِسٰنٍ قَوْمِهٖ لِيُبَيِّنَ لَهُمْ فَيُضِلُّ اللّٰهُ مَنْ يَّشَاءُ وَيَهْدِيْ مَنْ يَّشَاءُ وَهُوَ الْعَزِيْزُ الْحَكِيْمُ ⑥
- وَكَفَدْ اَرْسَلْنَا مُوسٰى بِآيٰتِنَا اَنْ اَخْرِجَ قَوْمَكَ مِنَ الظُّلُمٰتِ اِلَى النُّوْرِ وَذَكَرْهُمْ بِآيٰتِ اللّٰهِ اِنْ فِيْ ذٰلِكَ لَاٰيٰتٌ لِّكُلِّ صَبّٰرٍ شٰكُوْرٍ ⑦
- وَإِذْ قَالَ مُوسٰى لِقَوْمِهٖ اذْكُرُوْا نِعْمَةَ اللّٰهِ عَلَيْكُمْ اِذْ اَنْجَاكُمْ مِنْ اِلٍ فِرْعَوْنَ يَسُوْمُوْنَكُمْ سُوْءَ الْعَذَابِ وَيَدْعُوْنَ اٰنْبَاَكُمْ وَيَسْتَحِبُّوْنَ لِنِسَاءِكُمْ وَفِيْ ذٰلِكُمْ

بَلَاءٍ مِّنْ رَبِّكُمُ عَظِيمٌ ۝

۳۔ پتھر کوں کو ہیندہ ہتے تہاڑی تربتیں کوں جیندار کھیندہ

وَإِذْ تَأَذَّنَ رَبُّكُمْ لَئِن شَكَرْتُمْ لَأَزِيدَنَّكُمْ وَلَئِن كَفَرْتُمْ إِنَّ عَذَابِي لَشَدِيدٌ ۝

تے ایندے وچ تہاڑے رب کنیں بہوں وڈا امتحان یا
۸۔ تے جڈاں تہاڑے رب اعلان کیتا ہجے لتاں شکر
کر لیسو تے میں تہا کوں زیادہ ڈلیاں تے جے لتاں ناشکری
کر لیسو تے میڈا عذاب بہوں سخت۔

وَقَالَ مُوسَىٰ إِنَّ تَكْفُرًا أَنْتُمْ وَمَنْ فِي الْأَرْضِ جَبِيحًا ۖ فَإِنَّ اللَّهَ لَغَنِيٌّ حَنِيدٌ ۝

۹۔ تے موسیٰ اکھیا لتاں تے جو کجھ زمین وچ سارے
انکار کر ڈیو تے بے شک اللہ سیں بے نیاز تے بہوں
تعلیف والا۔

أَلَمْ يَأْتِكُمْ نَبُوءُ الَّذِينَ مِن قَبْلِكُمْ قَوْمُ نُوحٍ وَعَادٍ وَثَمُودَ ۚ وَالَّذِينَ مِن بَعْدِهِمْ لَا يَعْلَمُهُمْ إِلَّا اللَّهُ جَاءَهُمْ رَسُولُهُمْ بِالْبَيِّنَاتِ فَرَدُّوا أَيْدِيَهُمْ فِي أَقْوَامِهِمْ وَقَالُوا إِنَّا كَفَرْنَا بِمَا أُرْسِلْتُمْ بِهِ وَإِنَّا لَفِي شَكٍّ مِّمَّا تَدْعُونَنَا إِلَيْهِ مُرِيدٌ ۝

۱۰۔ کیا تہاڑو لتاں کنیں پہلے انہیں دیاں جہراں نبیوں
آیاں یعنی نوح تے عاد تے ثمود تے ہیرے انہیں نے
بعد میں انہیں کوں سوائے اللہ دے کوئی نبی چاند انہیں
دو ساڑے رسول کھلے نشان گھن کے آئے انہیں اندھا
انکار کر ڈتے تے انہیں اکھٹے بے شک جبر صی تعلیم
تہا کوں بڑے کے پھٹیا گئے اساں اوکوں لے منندے
تے لتاں جیندو سا کوں سڈیندو اوندے معاملے وچ
بے چین کر ڈیوٹ والے شک وچ یں۔

قَالَتْ رُسُلُهُمْ إِنِّي اللَّهُ شَكَّ فَاطِرُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ يَذْعُوكُم لِيَغْفِرَ لَكُمْ مِّنْ ذُنُوبِكُمْ وَيُخَوِّعَكُم إِلَىٰ أَجَلٍ مُّسَمًّى ۖ قَالُوا إِنَّا أَنْتُمْ إِلَّا بَشَرٌ مِّثْلُنَا تُبَيِّدُونَ أَن تَصَدَّقُوا عَمَّا كَانَ يَعْبُدُ آبَاؤُنَا فَآتُونَا بُرْهَانًا ۖ قَالَتْ رُسُلُهُمْ إِنَّا نَحْنُ إِلَّا بَشَرٌ مِّثْلُكُمْ وَ

۱۱۔ انہیں دے رسولیں اکھٹے کیا اللہ دے بارے وچ شک
کریندے، جبر حازین تے آسان کوں پیدا کرٹ والا،
او تہا کوں سڈیندے تاں جو تہاڑے گناہ بخشے تے ہک
مقررہ مدت میں تہا کوں مہلت ڈیندے انہیں اکھٹے
لتاں ساڑے جہیں بندے ہوتے لتاں لے چاہندے،
جو سا کوں اول کنیں رو کو جیندی ساڑے پیو ڈیوڑے
عبادت کریندے ہن لتاں ساڑو روشن نشان گھن آؤ۔

لَكِنَّ اللَّهَ يَمُنُّ عَلَىٰ مَنْ يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ وَمَا كَانَ لَنَا أَنْ نَأْتِيَكُم بِبُرْهَانٍ إِلَّا بِإِذْنِ اللَّهِ وَ عَلَى اللَّهِ

۱۲۔ انہیں دے رسولیں انہیں کوں اکھٹے بے شک اساں
تہاڑے جہیں بندے یں اصل وچ اللہ اپٹے بندیں وچ
جیندے اتے چاہندے احسان کریندے تے ساڈی لے

فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُؤْمِنُونَ ﴿۱۷﴾

طاقت نہیں جو اس اللہ سے حکم دے بغیر تھا ڈو کوئی
نشان گھن آؤں تے مومنین کوں اللہ تے بھروسہ کرٹا
چاہی داہی۔

وَمَا لَنَا أَلَّا تَتَوَكَّلَ عَلَى اللَّهِ وَقَدْ هَدَيْنَا سَبِيلًا
وَلَنَصِيرَنَّ عَلَٰمًا أَدِّيتُونَا ۖ وَعَلَى اللَّهِ فَلْيَتَوَكَّلِ
الْمُتَوَكِّلُونَ ﴿۱۸﴾

۱۷۔ ساکوں کیا ہے جو اس اللہ تے بھروسہ نہ کروں تے
اوں ساکوں ساڈے رستے ڈکھالیں تے جو تاں ساکوں
ڈکھ ڈیو اس اوندے اتے ضرور صبر کریندے رہ ویسوں
بھروسہ کرٹ والیں کوں اللہ تے بھروسہ کرٹا چاہی داہی۔

وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لِلرُّسُلِ هُمْ لَنُخْرِجَنَّكُمْ مِّنْ
أَرْضِنَا أَوْ لَتَعُولُنَّ فِي مِلَّتِنَا فَأَوْحَىٰ إِلَيْهِمْ رَبُّهُمْ
لَنُهْلِكَنَّ الظَّالِمِينَ ﴿۱۹﴾

۱۸۔ تے کافرین اکھئے اپنے رسولیں کوں اس تہاکوں
ضرور اپنے ملک کینیں کڈھ چھڑاویں یا تاں ساڈے
مذہب دوول اوسو انہیں دے رب انہیں کوں وحی کیسی
جو اس ظالمیں کوں ضرور ہلاک کرلیوں۔

وَلَنُسَيِّرَنَّكُمْ مِنَ الْأَرْضِ مِنْ بَعْدِهِمْ ذَٰلِكَ لِمَنْ
خَافَ مَقَامِي وَخَافَ وَعِيدِ ﴿۲۰﴾

۱۹۔ تے انہیں دی ہلاکت دے بعد اس تہاکوں زمین وچ ضرور
کرلیوں اے اوندے واسطے جے جیرھے ڈرن میڈے
مقام کینیں تے میڈی ڈراوٹ والیں پیسگوٹیں کینیں۔

وَأَسْتَفْتَحُوا وَخَابَ كُلُّ جَبَّارٍ عَنِيدٍ ﴿۲۱﴾

۲۰۔ انہیں فتح دی دعا منگی تے ہر مہر زور سچائی دا دشمن
نا کام تھی گئے۔

مِنْ ذُرِّيَّتِهِ جَهَنَّمَ وَيُنْفِثُ مِنْ مَّاءٍ صَدِيدٍ ﴿۲۲﴾

۲۱۔ اوندے علاوہ دوزخ وی ہے تے انہیں کوں بہوں
تتا پانی پلایا ویسی۔

يَتَجَرَّعُهُ وَلَا يَكَادُ يُسِيغُهُ وَيَأْتِيهِ الْمَوْتُ مِنْ
كُلِّ مَكَانٍ وَمَا هُوَ بِمَيِّتٍ وَمِنْ وَرَائِهِ عَذَابٌ
غَلِيظٌ ﴿۲۳﴾

۲۲۔ اوں کوں گھٹ گھٹ کر کے پیسی اوں کوں کل نہ سگی
تے ہر پاسو انہیں نہیں موت اوسی تے مرسی ناں
تے ایندے علاوہ سخت عذاب وی ہے۔

مِثْلُ الَّذِينَ كَفَرُوا بِرَبِّهِمْ أَعْمَالُهُمْ كَرَمَادٍ
إِشْتَدَّتْ بِهِ الرِّيحُ فِي يَوْمٍ عَاصِفٍ لَا يَقْدِرُونَ
مِثْلًا كَسَبُوا عَلَىٰ شَيْءٍ ذَٰلِكَ هُوَ الصَّلُّ الْبَعِيدُ ﴿۲۴﴾

۲۳۔ اپنے رب دا جیں انکار کیے انہیں دی مثال اوں
کیری آلی کار جینکوں تمکھی اندھاری دے ڈینہہ آسے
جھاڑے ہوا اوں کوں اڈار کے گھن و پختے تے جو کچھ
انہیں کمایا ہو سی انہیں کینیں کچھ نہ بچسی اے بہوں پریں
دی توبہی تباہی۔

۲۰۔ کیا توں نہیں جاندا بے شک اللہ سیس آسمان تے زمین کوں حق نال پیدا کیتے جے او چاہے تے تہا کوں ہلاک کر ڈیوے تے تہاڑی جاتے نویں مخلوق گمن آوے۔
۲۱۔ اللہ سیس کیتے اے ہال اوکھی نیں۔

۲۲۔ او سارے اللہ دے سامنے اوسن تے کمزور لوک وڈائی کرٹن والیں کوں اکھن جو اسان تہاڑے پچھو
ٹروسے ہاسے کیا ہن تساں سا کوں اللہ دے عذاب کنیں کچھ پریں کر سگدے؟ او اکھن جے اللہ سا کوں ہدایت ڈیندا تے اسان تہا کوں وی ہدایت ڈیندے
ہن ساڈے واسطے ہکا گال جو اسان بے صبری کروں یا صبر کروں ساڈے کیتے بچن دی کوئی جا
نیں۔

۲۳۔ تے جڈاں فیصلہ تھی ویسی شیطان آکھس بیشک
اللہ سیس تہاڑے نال وعدہ کیا ہا اوں سچا کر ڈتے
تے میں تہاڑے نال وعدہ کیا ہا میں پورا نیں کیتا میں
تہاڑے اتے غالب تے کا؟ نہ ہم میں تہا کوں سبے
تساں میڈی گال کوں من گدھے تساں میکوں ملام
نہ کرو اپنے آپ کوں ملام کرو نہ میں تہاڑی فریاد سن
سگداں تے نہ تساں میڈی فریاد سن سگدے بے شک
میں ایندا انکار کرینداں جو این کنیں پہلے تساں میکوں اللہ دا شریک
بنایا ہا۔ بے شک ظالمیں کیتے ڈکھ والا عذاب۔

۲۴۔ تے مومن تے نیک عمل کرن والے اینجھے باغیں
ورج داخل کیتے ولین جیندے ورج نہراں و بندین تے
او اوندے ورج اپنے رب دے حکم نال ہمیشہ رہن
انہیں دی دعا ہوسی تہاڑے اتے سلامتی ہوے۔

۲۵۔ کیا تیکوں پتہ نیں جو اللہ سیس پاک کھے دی مثال

أَلَمْ تَرَ أَنَّ اللَّهَ خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ بِالْحَقِّ ۖ
إِنْ تَشَاءُ يُدْهِبْكُمْ وَيَأْتِ بِخَلْقٍ جَدِيدٍ ﴿۲۰﴾

وَمَا ذَلِكَ عَلَى اللَّهِ بِعَزِيزٍ ﴿۲۱﴾

وَبَرُّوا لِلَّهِ جَنِينًا فَقَالَ الضُّعَفَاءُ الَّذِينَ
اسْتَكْبَرُوا إِنَّا لَنَا لَكُمْ تَبَعًا ۖ فَهَلْ أَنْتُمْ مُّعْتَدُونَ
عَذَابًا مِنْ عَذَابِ اللَّهِ مِنْ شَيْءٍ ۚ قَالُوا
لَوْ هَدَانَا اللَّهُ لَهْدَيْنَاكُمْ سَوَاءٌ عَلَيْنَا أَجْرِعْنَا
أَمْ صَبَرْنَا مَا لَنَا مِنَ مَحِيصٍ ﴿۲۲﴾

وَقَالَ الشَّيْطَانُ لِنَاقُصِ الْأَمْرَانَ اللَّهُ
وَعَدَكُمْ وَعَدَ الْحَقِّ وَوَعَدْتُكُمْ
فَأَخْلَفْتُكُمْ وَمَا كَانَ لِي عَلَيْكُمْ مِنْ سُلْطَانٍ
إِلَّا أَنْ دَعَوْتُكُمْ فَاسْتَجَبْتُمْ لِي فَلَا تُلْزِمُونِي
وَلَوْ مَوَّأَ أَنْفُسُكُمْ مَا أَنَا بِمُصْرِخِكُمْ وَمَا
أَنْتُمْ بِمُصْرِخِي ۚ إِنِّي كَفَرْتُ بِمَا أَشْرَكْتُمُونِ
مِنْ قَبْلُ ۚ إِنَّ الظَّالِمِينَ لَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿۲۳﴾

وَأُدْخِلَ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ جَنَّاتٍ تَجْرِي
مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا بِإِذْنِ رَبِّهِمْ يُحَيِّيهِمْ
فِيهَا سَلَامٌ ﴿۲۴﴾

أَلَمْ تَرَ كَيْفَ ضَرَبَ اللَّهُ مَثَلًا كَلِمَةً

طَبِئَةً كَشَجَرَةٍ طَبِئَةً أَصْلُهَا ثَابِتٌ وَفَرْعُهَا
فِي السَّمَاءِ ﴿۵﴾

تُوْنِي أَكُلَهَا كُلَّ حِينٍ بِأَذْنِ رَبِّهَا وَيَضْرِبُ اللَّهُ
الْأَمْثَالَ لِلنَّاسِ لَعَلَّهُمْ يَتَذَكَّرُونَ ﴿۶﴾

وَمَثَلُ كَلِمَةٍ خَبِيثَةٍ كَشَجَرَةٍ خَبِيثَةٍ اجْتُثَّتْ
مِنْ فَوْقِ الْأَرْضِ مَا لَهَا مِنْ قَرَارٍ ﴿۷﴾

يُنَبِّئُ اللَّهُ الَّذِينَ آمَنُوا بِالْقَوْلِ الثَّابِتِ فِي الْحَيَاةِ
الدُّنْيَا وَفِي الْآخِرَةِ وَيُضِلُّ اللَّهُ الظَّالِمِينَ وَ
يَفْعَلُ اللَّهُ مَا يَشَاءُ ﴿۸﴾

أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ بَدَّلُوا نِعْمَتَ اللَّهِ كُفْرًا وَآخَلُوا
قَوْمَهُمْ دَارَ الْبَوَارِ ﴿۹﴾

جَهَنَّمَ يَصْلَوْنَهَا وَيَنَسُّ الْفَرَارِ ﴿۱۰﴾
وَجَعَلُوا لِلَّهِ أَدْدًا لِيَضْلُوا عَنْ سَبِيلِهِ قُلْ تَمَتَّعُوا
فَإِنَّ مَصِيرَكُمْ إِلَى النَّارِ ﴿۱۱﴾

قُلْ لِعِبَادِيَ الَّذِينَ آمَنُوا يُقِيمُوا الصَّلَاةَ وَيَمْضُوا
مِمَّا رَزَقْنَاهُمْ سِرًّا وَعَلَانِيَةً مِنْ قَبْلِ أَنْ يَأْتِيَ
يَوْمٌ لَا يَبِيعُ فِيهِ وَلَا يَخْلَى ﴿۱۲﴾

اللَّهُ الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَأَنْزَلَ مِنَ
السَّمَاءِ مَاءً فَأَخْرَجَ بِهِ مِنَ الثَّمَرَاتِ رِزْقًا لَكُمْ
وَسَخَّرَ لَكُمْ الْفَلَكَ لِتَجْرِيَ فِي الْبَحْرِ بِأَمْرِهِ
وَسَخَّرَ لَكُمْ الْأَنْهَارَ ﴿۱۳﴾

کیوں پاک درخت نال بڑی ۵ اوندیاں پاڑاں پکیاں بن
تے اوندی لائیاں آسمان وچ بن۔

۶۔ ۱۔ پئے رب دے حکم نال ہر ویلے او تازہ پھل ڈیندے
تے اللہ سیس لوکس کیتے مثالیں بیان کریندے تاں جو
اونصیحت حاصل کرن۔

۷۔ گندی گال دی مثال گندے ون دئی حیرت زمین
وچ پیچ گیا ہوئے تے اوندے کیتے کھڑن دی جاگاہ نیں
۸۔ مومنین کوں اللہ سیس قائم رہن والی گال نال دنیاوی
زندگی وچ وی تے آخرت وچ وی مضبوط رکھیں تے
اللہ سیس ظالمین کوں ہلاک کریندے تے جو اللہ چاہندے
اوبھو کریندے۔

۹۔ کیا تیکوں پتہ نیں جنہیں اللہ دی نعمت کوں ناشکری
نال بدل ڈتے تے انہیں اپنی قوم کوں ہلاکت دے گھر
وچ بہا ڈتے۔

۱۰۔ دوزخ اوندے وچ پہن تے بہوں بڑی جا
۱۱۔ تے نہی اللہ دے شریک بناگدن تاں جو لوکس کوں اوندے
رستے کنیں گمراہ کرن۔ توں آکھ عارمنی فائدہ چاگھن
بے شک تساں بھادو و نچٹے۔

۱۲۔ توں مومنین کوں آکھ ڈے او نماز کوں ٹھہاکے
پڑھن تے جو اسان انہاں کوں ڈتے اوندے وچ لک کے تے ظاہر افرق
کرن اول ڈیندے آون کنیں پہلے جیندے وچ نہ وپار
ہوس تے نہ سنگت ہوسی۔

۱۳۔ اللہ اوزابت جین آسمانیں تے زمین کوں پیدا کیتے
تے آسمان رجھ کر کنیں پانی لباس تے اوندے نال
تہاڈے رزق کیتے میوے کڑھیںسی تے تہاڈے واسطے
بیٹری کوں خدمت وچ لائیں تاں جو او اوندے حکم

نال سمندر وچ ٹرسے (پلے) تے دریا تہا بڑی خدمت وچ لائسی۔

۳۳۔ تے سمجھ تے چندر لیکا تہا بڑی خدمت وچ لگے ہرئ تے رات بڑی ہندی۔ تہا بڑی خدمت وچ لگے ہرئ

جو تساں اوں کیں مگلے تہا کوں بٹس جے تساں اللہ دی نعمتیں کوں گنوں توں بٹس بگدے بے شک انسان وڈا ظلم کرن والا تے منکر۔

۳۴۔ تے جڈاں ابراہیم آکھئے اے میڈے رب ایس خبر کوں امن والا بنا تے میڈے پیریں کوں بیت دی عبادت کیں پیریں رکھ۔

۳۵۔ اے میڈے رب بے شک انہیں بہوں لوکیں کوں گمراہ کر ڈتے تے جیں میڈی پیروی کیتی او میڈے وچہ تے جیں میڈی نافرمانی کیتی بے شک توں بہوں بخشش والا تے مہربان ایں۔

۳۸۔ اے ساڈے رب بے شک میں اپنی اولاد کوں ایچی وادی وچ چھوڑ آیاں جیندے وچ رڑھ نیں تھیندی تہیڈے عزت والے گھر دے کوں لہو اے ساڈے رب تاں جو اونماز پڑھن تے لوکیں دے دلیں کوں انہیں دو پھیر دے تے انہیں کوں میویں دا رزق بڑے تاں جو او شکر کریندے رہ وچن۔

۳۹۔ اے ساڈے رب بے شک جو اساں لکیندے تے جوکھ ظاہر کریندے ہیں توں چاندیں تے اللہ کیں زمین وچ تے نہ آسمان وچ کوئی چیز لکی نیں رہندی۔

۴۰۔ سب صفات اللہ دیاں بن جیں میڈوں پڑھیے وچ اسماعیل تے اسحاق بڑن بے شک میڈا رب دعائیں کوں بہوں سُنَّ والا۔

وَسَخَّرَ لَكُمُ الشَّمْسَ وَالْقَمَرَ دَآبِّينَ وَسَخَّرَ لَكُمُ اللَّيْلَ وَالنَّهَارَ ﴿٣٣﴾

وَأَشْكُم مِّن كُلِّ مَا سَأَلْتُمُوهُ وَإِن تَعُدُّوا نِعْمَتَ اللَّهِ لَا تَحْصُوهَا إِنَّ الْإِنسَانَ لَظَلُومٌ كَفَّارٌ ﴿٣٤﴾

وَإِذْ قَالَ إِبْرَاهِيمُ رَبِّ اجْعَلْ هَذَا الْبَلَدَ آمِنًا وَاجْنُبْنِي وَبَنِيَّ أَن نَّعْبُدَ الْأَصْنَامَ ﴿٣٥﴾

رَبِّ إِنَّهُنَّ أَضَلَّلْنَ كَثِيرًا مِّنَ النَّاسِ فَمَن يَتَّبِعِ فَإِنَّهُ مِنِّيَّ وَمَن عَصَانِي فَإِنَّكَ غَفُورٌ رَّحِيمٌ ﴿٣٨﴾

رَبَّنَا إِنِّي أَسْكَنْتُ مِنْ ذُرِّيَّتِي بِوَادٍ غَيْرِ ذِي زَرْعٍ عِنْدَ بَيْتِكَ الْمُحَرَّمِ رَبَّنَا لِيُقِيمُوا الصَّلَاةَ فَاجْعَلْ أَفْئِدَةً مِنَ النَّاسِ تَهْوِي إِلَىٰ إِلَهُهِمْ وَارْزُقْهُمْ مِنَ الثَّمَرَاتِ لَعَلَّهُمْ يَشْكُرُونَ ﴿٣٩﴾

رَبَّنَا إِنَّكَ تَعْلَمُ مَا نُخْفِي وَمَا نُعْلِنُ وَمَا يَخْفَىٰ عَلَى اللَّهِ مِنْ شَيْءٍ فِي الْأَرْضِ وَلَا فِي السَّمَاءِ ﴿٤٠﴾

الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي وَهَبَ لِي عَلَى الْكِبَرِ إِسْمَاعِيلَ وَإِسْحَاقَ إِنَّ رَبِّي لَسَمِيعٌ دَلِيلٌ ﴿٤١﴾

/

رَبِّ اجْعَلْنِيْ مُقِيْمَ الصَّلٰوةِ وَمِنْ ذُرِّيَّتِيْ قَارِبًا
وَقَبَّلْ دُعَاءِ ﴿۳۱﴾

۳۱۔ اے میڈے رب توں میگوں تے میڈی اولاد کوں
نمازی بٹا تے اے ساڈے رب توں ساڈی دُعا
قبول کر۔

رَبَّنَا اغْفِرْ لِيْ وَلِوَالِدَيَّ وَلِلْمُؤْمِنِيْنَ يَوْمَ يَقُوْمُ
الْحِسَابُ ﴿۳۲﴾

۳۲۔ اے ساڈے رب جبرے ڈیہر حساب تھیون لگے
میگوں تے میڈے پیرو ماگوں تے مومنین کوں بخش
دے۔

وَلَا تَحْشَبَنَّ اللّٰهَ غَافِلًا عَنَّا يَعْمَلُ الظّٰلِمُونَ إِنَّمَا
يُؤَخِّرُهُمْ لِيَوْمَ تَشْخُصُ فِيْهِ الْاَبْصَارُ ﴿۳۳﴾

۳۳۔ تے ظالم جو کریندے پین اوں کنیں اللہ سیس کوں
اصلو غافل نہ سمجھ انہیں کوں محض اوں ڈینہہ تیں مہلت ڈیندا
پئے جڈیاں انہیں دیاں اکھیں پٹیاں رہ ولسن۔

مُهْطِعِينَ مُقْنِعِيْ رَوْسِهِمْ لَا يَرْتَدُّ إِلَيْهِمْ طَرْفُهُمْ
وَأَفِذَتْ لَهُمْ هَوَاءٌ ﴿۳۴﴾

۳۴۔ سرچا کے درکدے دوسے ہوسن انہیں دی نظر
انہیں دوز ولسی تے انہیں دے دل غالی ہوسن۔

وَأَنذِرِ النَّاسَ يَوْمَ يَأْتِيهِمُ الْعَذَابُ فَيَقُولُ
الَّذِينَ ظَلَمُوا رَبَّنَا أَخْرِجْنَا إِلَىٰ أَجَلٍ قَرِيبٍ نَّجِبْ
دُعَوْنَكَ وَتَتَّبِعِ الرَّسُولَ اَدْلَمَ تَكُونُوا أَقْسَمْتُمْ
مِّنْ قَبْلِ مَا لَكُم مِّنْ ذَّوَالِ ﴿۳۵﴾

۳۵۔ تو انہیں کوں اوں ڈینہہ کنیں ڈرا جڈیاں انہیں تے
عذاب اوس تے ظالم آکھن اے ساڈے رب سا کوں
نزدیکی مدت تیں مہلت ڈے اساں تہیڈے سب کوں
منیسوں تے رسولیں دی پیروی کرےوے کیا تساں ایں
کنیں پہلے کئی قساں نہ کھا دیاں ہن جو تہاڈے اتے
زوال نہ اوسی۔

وَسَكُنْتُمْ فِيْ مَسٰكِنِ الَّذِيْنَ ظَلَمُوا اَنْفُسَهُمْ وَتَبَيَّنَ
لَكُمْ كَيْفَ فَعَلْنَا بِهِمْ وَصَرَبْنَا لَكُمْ الْاَمْثَالَ ﴿۳۶﴾

۳۶۔ تے تساں انہیں دے گھرین وچ رہندے پیو جنہیں
اپنے آپ تے ظلم کیتے تے تہاڈے کیتے اللہ سیس کھول
کے بیان کر ڈتے جو اساں کیویں انہیں نال سلوک کیتا ہا
اساں ساریاں گالہیں تہاڈے اتے کھول کے بیان کر ڈتن

وَقَدْ مَكَرُوا مَكْرَهُمْ وَعِنْدَ اللّٰهِ مَكْرُهُمْ وَإِنْ
كَانَ مَكْرُهُمْ لِتَزُولَ مِنْهُ الْجِبَالُ ﴿۳۷﴾

۳۷۔ انہیں اپنیاں تدبیراں کیتیاں تے انہیں دیاں تدبیراں
اللہ کنیں ہن بھانویں انہیں دی تدبیر انجی ہوئے جو اوں
تدبیر نال پہاڑ مل وچن۔

فَلَا تَحْشَبَنَّ اللّٰهَ مُخْلِفًا وَعِدَهُ رُسُلُهُ اِنَّ اللّٰهَ
عَزِيزٌ ذُو انتِقَامٍ ﴿۳۸﴾

۳۸۔ تول اللہ کوں اوندے رسولیں نال کیتے بنوئیں
وعیدیں دا خلاف کرن والا اصلو نہ سمجھ بے شک اللہ سیس

بہوں غالب تے بدلہ گھنٹ والا۔

۴۹۔ جیل زمین تے آسمان بدل کے پے زمین آسمان
بٹائے ولین تے سارے ہک غالب اللہ دے اگو کھڑے
ہوسن۔

۵۰۔ تے مجریں کول ڈیکھیں اوں ڈینہہ زنجیریں وچ
جکڑیا ہویا۔

۵۱۔ انہیں دے چولے لک دے بیٹے ہوئے ہوسن تے
بھا انہیں دے مونہیں کول لکندی پٹا ہوسی۔

۵۲۔ تاں جو اللہ سیئیں ہرجان کول اوندی کمانی دا بدلہ
ڈیوے بے شک اللہ بہوں جلدی حساب گھنٹ والا۔

۵۳۔ اے کوئیں کیتے سنبھا تے تاں جو ایندے نال انہیں
کول ڈرایا ونجے تے او چاٹ گھنن جواد ہک مسعود تے
سیانے نصیحت حاصل کرن۔

يَوْمَ تُبَدَّلُ الْأَرْضُ غَيْرَ الْأَرْضِ وَالسَّمَوَاتُ وَبُرُودًا
بِلِلَّهِ الْوَاحِدِ الْقَهَّارِ ﴿۴۹﴾

وَتَرَى الْمُجْرِمِينَ يَوْمَئِذٍ مُّقَرَّنِينَ فِي الْأَصْفَادِ ﴿۵۰﴾

سَرَّابِهِمْ مِنْ قِطْرٍ وَتَسْتَوِي لَهُمُ النَّارُ ﴿۵۱﴾

يُخْزِي اللَّهُ كُلَّ نَفْسٍ تَاكَبَّتْ إِنَّ اللَّهَ سَرِيعُ الْحِسَابِ ﴿۵۲﴾

هَذَا بَلَاغٌ لِلنَّاسِ وَلِيُنذَرُوا بِهِ وَلِيَعْلَمُوا أَنَّمَا هُوَ

إِلَهُ وَاحِدٌ وَبَدَّكَرُوا الْآلِبَابِ ﴿۵۳﴾

سُورَةُ الْحَجَرِ مَكِّيَّةٌ وَهِيَ مَعَ الْبِسْمِلَةِ مِائَةٌ آيَةٌ وَسِتَّةٌ رُكُوعَاتٌ

سورة حجر مکی ؎ تے بسم اللہ نال ایندیاں ۱۰۰ آیات تے ۶ رکوع این۔

- ۱۔ میں شروع کرینداں اللہ دے ناں نال جیرہا بن منگے
ذُیُونُ وَاللّٰہُ تَعَالٰی مہربان۔
- ۲۔ میں اللہ پر بدکھڑاں لے کتاب کامل دیاں آیات بن
تے کھل کے بیان کرن و لے قرآن دیاں۔
- ۳۔ کہیں ویلے کافر چاہندن اودی مسلمان ہون با۔
- ۴۔ انہیں کول چھوڑ بے کھاو پیون تے وقتی فائدہ
چاون تے ناجائز امیڈاں انہیں کول غافل کر ڈیون او
جلدی جاٹ گھنسن۔
- ۵۔ اساں کہیں وسیع کول ہلاک نیں کیتا سولے ایندے
جواوند فیصلہ معلوم با۔
- ۶۔ کوئی قوم اپنی ہلاکت دی مدت کنیں درک بگدی تے
نہ چھوڑ بگدی ؎۔
- ۷۔ تے انہیں آکھئے اے او شخص جیندے اتے نصیحت
لبائی گئی ؎ بے شک توں دیوانہ این۔
- ۸۔ جے توں سچا ہویں تے توں ساڈو فرشتے کیوں نوہیں
گھن آیا۔
- ۹۔ اساں فرشتیں کول حق نال ہی لبیدے ہیں تے
اول ویلے انہیں کول مہلت نیں ملدی۔
- ۱۰۔ بے شک اساں این قرآن کول لبائے تے بیشک
اساں ایندی حفاظت کر لیں۔
- ۱۱۔ تیں کنیں پہلے وی اساں پہلی جماعتیں وچ رسول
پٹھین۔

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ ①

اَلَمْ تَرَ اِنَّكَ اَنْتَ الْکٰتِبُ وَ قُرْاٰنٍ مُّبِیْنٍ ②

رُبَّمَا یُوْذُ الَّذِیْنَ کَفَرُوْا لَوْ کَانُوْا مُّسْلِمِیْنَ ③
ذَرُّهُمْ یَا کُلُوْا وَ یَسْتَخَعُوْا وَ یُلٰهِهِمُ الْاَمَلُ فَسَوْفَ
یَعْلَمُوْنَ ④

وَمَا اَهْلٰکُنَا مِنْ قَبْلُ اِلَّا وَلٰہَا کِتٰبٌ مَّعْلُوْمٌ ⑤

مَا تَسْبِقُ مِنْ اُمَّہٗ اَجَلًا وَّ مَا یَسْتَخْرِجُوْنَ ⑥

وَقَالُوْا یٰۤاٰیٰہِہَا الَّذِیْ نَزَّلَ عَلَیْہِ الذِّکْرَ اِنَّکَ لَجُنُوْنٌ ⑦

لَوْ مَا تَاٰیٰتِنَا بِالْمَلٰئِکَةِ اِنْ کُنْتَ مِنَ الصّٰدِقِیْنَ ⑧

مَا نُنَزِّلُ الْمَلٰٓئِکَةَ اِلَّا بِالْحَقِّ وَ مَا کَانُوْا
اِذَا مُنْظَرِیْنَ ⑨

اِنَّا نَحْنُ نَزَّلْنَا الذِّکْرَ وَاِنَّا لَکَ لَحٰفِظُوْنَ ⑩

وَلَقَدْ اَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِکَ فِیْ شَیْخٍ الْاَوَّلِیْنَ ⑪

- ۱۲۔ حیرھا رسول وی انہیں کنیں آئے اے اندر نہال مذاق
تے ٹھٹھا کریندے ہن۔
- ۱۳۔ ایویں اسال این عادت کوں بھر میں دے دل بیچ ٹرنیہ ہیں
- ۱۴۔ او ایکوں نہ منینس پہلیں وی سنت وی گذر چکی
- ۱۵۔ سبے اسال آسمان دے دروازے انہیں تے کھول
ڈیوں تے اے اوندے اتے چڑھن پئے وچن۔
- ۱۶۔ تے ول وی اکھن جو ساڈی اکھیں تے پٹی پدھ
ڈتی گئی تے اصل ساڈے اتے جادو کر ڈتا گئے۔
- ۱۷۔ تے اسال آسمان وچ بڑجیاں بٹائن تے ڈیکھن والیں
کیتے سوٹھا بٹائے۔
- ۱۸۔ تے اسال حفاظت کیتی برادل شیطان کنیں جیکوں
دھکے دتے گئیں۔
- ۱۹۔ سوائے اوندے حیرھا چوری گال سن گھنے تے ہک
روشن تارا اوندل پھیا کریندے۔
- ۲۰۔ تے زمین کوں اسال وچھائے تے اوندے وچ پہاڑ
بٹائے تے اسال ایندے وچ ہر شے مناسب پیدا
کیتی۔
- ۲۱۔ تے ایندے وچ اسال تہاڈے کیتے روزی بٹائی تے
انہیں کیتے وی جنہیں کوں تاساں روزی نوھے ڈیندے۔
- ۲۲۔ تے ساڈے کوہو ہر شے دے خزانے ہن تے
اسال اوکوں معلوم اندازے نال ہیندے ہیں۔
- ۲۳۔ تے اسال ہواڑاں چاؤن والیاں ہواڑیں پٹھیں تے
ول بھر کنیں مینہ وسائے تے ول تہا کوٹا پلائے تے تاساں
آپ اوکوں کھٹا نہ کر سبگدے ہاوسے۔
- ۲۴۔ تے بے شک اسال جیندے کریندے تے مریندے
ہیں تے اسال ہی وارث ہیں۔
- وَمَا يَأْتِيهِمْ مِنْ رَسُولٍ إِلَّا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِئُونَ ﴿١٢﴾
- كَذَلِكَ نَسْلُكُهُ فِي قُلُوبِ الْمُجْرِمِينَ ﴿١٣﴾
لَا يُؤْمِنُونَ بِهِ وَقَدْ خَلَتْ سُنَّةُ الْأَوَّلِينَ ﴿١٤﴾
وَلَوْ فَتَحْنَا عَلَيْهِمْ بَابًا مِنَ السَّمَاءِ فَظَلُوا فِيهِ يَعْجُونَ ﴿١٥﴾
- لَقَالُوا إِنَّمَا سَكُوتُ الْأَنْبَاءِ عَنْ قَوْمٍ مُّسَوِّدُونَ ﴿١٦﴾
- وَلَقَدْ جَعَلْنَا فِي السَّمَاءِ بُرُوجًا وَزَيَّنَّاهَا لِلنَّظِيرِينَ ﴿١٧﴾
- وَحَفِظْنَاهَا مِنْ كُلِّ شَيْطَانٍ رَجِيمٍ ﴿١٨﴾
- إِلَّا مَنْ اسْتَرَقَ السَّمْعَ فَاتَّبَعَهُ فَإِنَّهَا تُهْلِكُ صِينٌ ﴿١٩﴾
- وَالْأَرْضَ مَدَدْنَاهَا وَالْقَيْنَا فِيهَا رَوَاسِيَ وَأَنْبَتْنَا
فِيهَا مِنْ كُلِّ شَيْءٍ مَّوْزُونٍ ﴿٢٠﴾
- وَجَعَلْنَا لَكُمْ فِيهَا مَعَاشٍ وَمَنْ لَنْ نُسْئِلَهُ
بِعِزَّتِنَا ﴿٢١﴾
- وَأَنْ مِنْ شَيْءٍ إِلَّا عِنْدَنَا خِزْيَانَةٌ وَمَا نُنْزِلُهُ
إِلَّا بِقَدَرٍ مَعْلُومٍ ﴿٢٢﴾
- وَأَرْسَلْنَا الرِّيحَ لَوَاحِجٍ مُّجْتَمِعٍ فَأَنْزَلْنَا مِنَ السَّمَاءِ مَاءً
فَأَنسَقْنَا لَهُ وَمَا أَنَّكُمْ لَهُ بِمُخْرَجِينَ ﴿٢٣﴾
- وَأَنَّا لَنَحْنُ نُحْيِي وَنُمِيتُ وَنَحْنُ الْوَارِثُونَ ﴿٢٤﴾

۲۵۔ تے اسال تہا بڑے وچو اگو نکل دچن والیں کوں دی چاٹدے ہیں
تے پچھو رہی والیں کوں دی چاٹدے ہیں۔

۲۶۔ تے بے شک جیڈارب اتیں ساریں کوں کھٹا کر لسی
بے شک او بہوں سیانا تے بہوں چاٹن والا ۶۔

۲۷۔ تے بے شک اساں انسان کوں اینجی ٹھیکری کنیں
پیدا کیتے جیڑی شکل بدل کے کالا گارا تھی گئی ہائی۔

۲۸۔ تے جن کوں اساں ایں کنیں پہلے بہوں تھی بھا کنیں
پیدا کیتے۔

۲۹۔ تے جڈاں تیڈے رب فرشتیں کوں آکھئے جو میں اینجھا
آدمی اینجی ٹھیکری کنیں پیدا کر ڈ والا ہاں جیڑی شکل
بدل کے کالا گارا تھی دیندی ۶۔

۳۰۔ تے جڈاں میں اوں کوں پورا کر گھناں تساں اندے
کیتے سجدے وچ ڈھ پورا ہے۔

۳۱۔ ساریں فرشتیں سجدہ کیتے۔

۳۲۔ سو اے ابلیس دے اوں انکار کیتے جو او سجدہ کر ڈ
والیں وچر تھیوے۔

۳۳۔ اللہ سیٹ آکھئے اے ابلیس تیکوں کیا تھے جو توں
سجدہ نہیں کیتا۔

۳۴۔ اوں آکھئے میں اینجھانیں جو اینجھے آدمی کوں سجدہ
کران جیکوں تیں ٹھیکری تے سٹریئے ہونے کالے گارے
کنیں پیدا کیتے۔

۳۵۔ اللہ سیٹ آکھئے توں اتھوں نکل دچ بے شک توں
اڈھو کڈھیا میں۔

۳۶۔ تے بے شک قیامت دے ڈینہہ تیں تیڈے
اتے لعنت۔

۳۷۔ اوں آکھئے اے میڈے رب توں میکوں قیامت

وَلَقَدْ عَلَّمْنَا الْاِنْسَانَ مِنْكُمْ وَلَقَدْ عَلَّمْنَا
الْاِنْسَانَ خَيْرًا ۝

وَإِنَّ رَبَّكَ هُوَ يَشْرُهُمْ إِنَّهُ حَكِيمٌ عَلِيمٌ ۝

وَلَقَدْ خَلَقْنَا الْاِنْسَانَ مِنْ صَلْصَالٍ مِنْ حَمَإٍ
مَسْنُونٍ ۝

وَالْجَانَّ خَلَقْنَاهُ مِنْ قَبْلُ مِنْ نَارِ السُّمُورِ ۝

وَإِذْ قَالَ رَبُّكَ لِلْمَلٰٓئِكَةِ إِنِّي خَالِقٌ بَشَرًا مِنْ صَلْصَالٍ
مِنْ حَمَإٍ مَسْنُونٍ ۝

فَإِذَا سَوَّيْتُهُ وَنَفَخْتُ فِيهِ مِنْ رُوحِي فَقَعُوا لَهُ
سٰجِدِينَ ۝

فَسَجَدَ الْمَلٰٓئِكَةُ كُلُّهُمْ اٰجَمَعُونَ ۝

اِلَّا الْاِبْلٰسَ اَبٰى اَنْ يَكُوْنَ مَعَ السَّٰجِدِينَ ۝

قَالَ يَا اِبْلٰسُ مَا لَكَ اَلَّا تَكُوْنَ مَعَ السَّٰجِدِينَ ۝

قَالَ لَمَّا اَنْزَلْنِيْ اَسْجُدَ لِبَشَرٍ خَلَقْتَهُ مِنْ صَلْصَالٍ
مِنْ حَمَإٍ مَسْنُونٍ ۝

قَالَ فَاخْرِجْ مِنْهَا فَاِنَّكَ رَجِيمٌ ۝

وَإِنَّ عَلَيْكَ اللَّعْنَةَ اِلٰى يَوْمِ الدِّينِ ۝

قَالَ رَبِّ فَأَنْظِرْنِيْ اِلٰى يَوْمٍ يُبْعَثُونَ ۝

دے ڈیہندہ تیں مہلت بڑے۔

۳۸۔ اوں آکھئے تیکوں مہلت ڈی ویندی ۶۔

۳۹۔ ہک مقررہ وقت تیں۔

۴۰۔ اوں آکھئے اے میڈے رب تیں میکوں گمراہ آکھئے تے ہن میں زمین و چ گمراہی سوہنی کر کے ڈکھلیساں تے انہیں ساریں کوں گمراہ کر لیاں۔

۴۱۔ سوائے انہیں بندیں دے جیرے تیبڑے خاص ہوسن۔

۴۲۔ اللہ سیئں آکھئے میڈو آون داسد عارستہ ایڈو۔

۴۳۔ بے شک میڈے بندیں کوں قابو نہ کر سگئیں سوائے انہیں دے جیرے گمراہ تھی کے تیبڑے پچھو ٹرن۔

۴۴۔ بے شک دوزخ انہیں ساریں دے وعدے دی جاو ۴۵۔ اونڈے ست دروازے ہن تے انہیں دچو ہر دروازے واحد و ٹڈیا ہوئے۔

۴۶۔ بے شک متقی باغیں تے چشیں وچ رہسن۔

۴۷۔ تساں سلامتی دے نال بغیر ڈر دے ایندے وچ داخل تھی و نچو۔

۴۸۔ تے انہیں دے سینے وچ ہر قسم دالغض اسال کڈھو ڈیسوں تے او آٹے ساٹے بھرا ہن کے تختیں تے (بیٹھے) ہوسن۔

۴۹۔ نہ انہیں کوں اونڈے وچ تھیکڑا تھیس تے نہ او اتھو کڈھے ولین۔

۵۰۔ توں میڈے بندیں کوں ڈس ڈسے بے شک میں بہوں بخشش والا تے مہربان ہاں۔

۵۱۔ تے بے شک میڈا عذاب دی ڈکھ آلا عذاب۔

۵۲۔ انہیں کوں ابراہیم دے مہانیں دے متعلق ڈس۔

۵۳۔ جیڈاں او اونڈو آئن انہیں آکھئے سلامتی

قَالَ فَإِنَّكَ مِنَ الْمُنْظَرِينَ ⑤

إِلَى يَوْمِ الْوَقْتِ الْمَعْلُومِ ⑥

قَالَ رَبِّ إِنَّمَا أَتَوَيْتُنِي لَأَظَاهِرَ لَهُمْ فِي الْأَرْضِ وَلَا تَتَّبِعْهُمْ أَجْعَلْهُمْ أَجْعِلْ ⑦

إِلَّا عِبَادَكَ مِنْهُمُ الْخَالِصِينَ ⑧

قَالَ هَذَا صِرَاطٌ عَلَيَّ مُسْتَقِيمٌ ⑨

إِنَّ عِبَادِي لَيْسَ لَكَ عَلَيْهِمْ سُلْطَانٌ إِلَّا مَنِ اتَّبَعَكَ مِنَ الْغَايِبِينَ ⑩

وَلَإِنْ جَهَنَّمَ لَمَوْعِدُهُمْ أَجْعَلِينَ ⑪

لَهَا سَبْعَةُ أَبْوَابٍ لِّكُلِّ بَابٍ فَنُفِثَ مِنْهُمْ جُزْءٌ مَّقْسُومٌ ⑫

إِنَّ الْمُتَّقِينَ فِي جَنَّاتٍ وَعُيُونٍ ⑬

أُدْخِلُوهُمْ بِسَلَامٍ آمِينَ ⑭

وَنَزَعْنَا مَا فِي صُدُورِهِمْ مِنْ غَلٍ إِخْوَانًا عَلَى سُرُرٍ مُتَقَابِلِينَ ⑮

لَا يَسْمَعُونَ فِيهَا نَجْوَى وَلَا هُمْ فِيهَا مَخْرُجِينَ ⑯

يَتَنَبَّأُ عِبَادِي أَنِّي أَنَا الْغَفُورُ الرَّحِيمُ ⑰

وَأَنَّ عَذَابِي هُوَ الْعَذَابُ الْأَلِيمُ ⑱

وَنَبِّئُهُمْ عَنْ صَيْفِ إِزْرَاهِيمَ ⑲

إِذْ دَخَلُوا عَلَيْهِ فَقَالُوا سَلَامًا قَالَ إِنَّا مِنْكُمْ

وَجَلُّونَ ﴿۵۳﴾

قَالُوا لَا تَوْجَلْ إِنَّا نُبَشِّرُكَ بِغُلَامٍ عَلِيمٍ ﴿۵۴﴾

ہوئے۔ اوں آکھئے اساں تساں کنیں ڈر دے پئے ہیں۔

۵۳۔ انہیں آکھئے ڈر ناں بے شک اساں تیکوں علم

والے پتر دی خوشخبری ڈیندے ہیں۔

قَالَ ابَشِّرْهُنَّ عَلَىٰ أَن مِّنْهُنَّ الْكَافِرَاتُ ﴿۵۵﴾

۵۵۔ اوں آکھئے کیا تساں میکوں ایجے وقت وچ خوشخبری

ڈیندے؟ جو میں پڑھا تھی گیاں تساں کیوں میکوں خوشخبری

ڈیندے؟

قَالُوا بِشْرُكَ بِالْحَقِّ فَمَا تُكِنُّ مِنَ الْفَاطِنِ ﴿۵۶﴾

۵۶۔ انہیں آکھئے اساں تیکوں سچی خوشخبری ڈیندے

ہیں توں نا امید نہ تھی۔

قَالَ وَمَنْ يَقْنَطُ مِنْ رَّحْمَةِ رَبِّهِ إِلَّا الضَّالُّونَ ﴿۵۷﴾

۵۷۔ اوں آکھئے پئے رب دی رحمت کنیں نا امید تھیندے

سوائے گمراہیں مے۔

قَالَ فَمَا خَطْبُكُمْ أَيُّهَا الْمُرْسَلُونَ ﴿۵۸﴾

۵۸۔ اوں آکھیا اے قاصدو تہا ڈاکم کیا ہے۔

قَالُوا إِنَّا أُرْسِلْنَا إِلَىٰ قَوْمٍ مُّجْرِمِينَ ﴿۵۹﴾

۵۹۔ انہیں آکھئے بے شک اساں مجرم قوم دو پٹے گئے ہیں

إِلَّا آلَ لُوطٍ إِنَّا لَمَنَجُّهُمْ أَجْحَعِينَ ﴿۶۰﴾

۶۰۔ سوائے لوط مے گھرواں مے بے شک اساں

انہیں ساریں کوں بچیسوں۔

إِلَّا امْرَأَتَهُ قَدْ زَانَا إِنَّهَا لَمِنَ الْغَابِرِينَ ﴿۶۱﴾

۶۱۔ سوائے اوندی زال مے ساڈا اندازہ جو بے شک

او پچھو رہن والیں وچو۔

فَلَمَّا جَاءَ آلَ لُوطٍ الْمُرْسَلُونَ ﴿۶۲﴾

۶۲۔ تے جڈاں او قاصد لوط دی قوم کنیں آئے

قَالَ إِنَّكُمْ قَوْمٌ مُّنكَرُونَ ﴿۶۳﴾

۶۳۔ انہیں آکھئے تساں او پر سے بندے؟

قَالُوا بَلْ جُنُكَ يَمَا كَانُوا فِيهِ يَسْتَمِرُونَ ﴿۶۴﴾

۶۴۔ انہیں آکھئے سچی گال اے ہے جو اساں تہا ڈو او خبر

گمن کے آئے ہیں جیندے متعلق او شک کرینداں۔

وَأَتَيْنَاكَ بِالْحَقِّ وَإِنَّا لَصَادِقُونَ ﴿۶۵﴾

۶۵۔ اساں تہا ڈو سچی خبر گمن کے آئے ہیں تے اساں بیٹک

سچے ہیں۔

فَأَنذِرْ أَهْلَكَ بِقِطْعِ مِنَ النَّارِ وَاتَّبِعْ أَذْيَابَهُمْ وَلَا يَلْبَسْ

۶۶۔ توں رات مے کہیں مے وچ اپنے گھرواں نال نکل

مِنْكُمْ أَحَدٌ وَأَمْضُوا حَيْثُ تُؤْمَرُونَ ﴿۶۷﴾

۶۷۔ وچ تے توں انہیں مے پچھو تے تہا ڈوے وچو کونی پچھو تے

ڈیکے تے ٹر مے وچو جینے تہا کوں حکم۔

۶۸۔ تے اساں اوں کوں لے گال ڈس ڈتی بے شک

وَقَضَيْنَا إِلَيْهِ ذَٰلِكَ الْأَمْرَ أَنَّ دَابِرَهُمْ لَمَقْطُوعٌ

مُضِیِّیْنَ ۝

وَجَاءَ أَهْلَ الْمَدِیْنَةِ یَسْتَبْشِرُونَ ۝

انہیں لوگس دا پاڑاں فخرناں پوچھ دین۔
۶۸۔ بے شہر والے خوش تھی کے انہیں دو بھجے
آئیں۔

قَالَ إِنَّ هَؤُلَاءِ ضِیْفِیْ فَلَا تَفْضَحُوْا ۝

۶۹۔ اوں آکھئے بے شک اے میڈے مہان بن تساں
میکوں ذلیل نہ کرو۔

وَاتَّقُوا اللَّهَ وَلَا تُخْزَوْا ۝

قَالُوا أَوَلَمْ نُنْهَکْ عَنِ الْعِلْمِیْنَ ۝

۷۰۔ تے اللہ کنیں ڈرو تے میکوں ذلیل نہ کرو۔
۷۱۔ انہیں آکھئے کیا تیکوں اساں ایرے غیرے دے ملن
کنیں ہلکیا نہ یا۔

قَالَ هَؤُلَاءِ بَنِیَّ اِنْ کُنْتُمْ فَعِلِیْنَ ۝

۷۲۔ اوں آکھئے اے میڈیاں دھیریں ہن جے تساں کجھ
کرتے (جیرھاں تہاڑے وچ بطور ضمانت ہن)

لَعَنَکَ اِنَّهُمْ لَفِیْ سَکْرَتِهِمْ یَعْمَهُوْنَ ۝

۷۳۔ تیڈی عمر دی قسم بے شک او اپنے نشے وچ گردان۔
۷۴۔ بڑبند چڑھن نال انہیں کوں چکواوٹن والے عذاب
پکڑ گدھے۔

فَاَحْذَرْتُمْ الصَّیْحَةَ مُشْرِقِیْنَ ۝

فَجَعَلْنَا عَلَیْهَا سَآوِلَهَا وَاَمْطَرْنَا عَلَیْهِمْ حِجَارَةً
مِّنْ سِجِّیْلٍ ۝

۷۵۔ اساں اوں دستی دے اتلے حصے کوں تلواں حصہ کر ڈتا
تے اساں انہیں تے چھوٹے چھوٹے پتھریں دامینہ وساڈتا۔

اِنَّ فِیْ ذٰلِكَ لَاٰیٰتٍ لِّلْمُتَوَسِّلِیْنَ ۝

۷۶۔ بے شک ایندے وچ عقل والیں کیتے کئی نشان۔

وَ اِنَّهَا لَیْسَیْلٌ مُّقِیْمٌ ۝

۷۷۔ تے بے شک او دستی ہک پکے راہ تے ہے۔

اِنَّ فِیْ ذٰلِكَ لَاٰیٰةٍ لِّلْمُؤْمِنِیْنَ ۝

۷۸۔ بے شک مومنین واسطے ایندے وچ ہک نشان۔

وَ اِنْ کَانَ اَصْحَبُ الْاٰیٰةِ لَظَلِیْمٌ ۝

۷۹۔ تے جنگل والے وی ظالم ہن۔

فَاَنْتَقَمْنَا مِنْهُمْ وَ اِنَّهُمْ لَیَاْمَامٌ مُّبِیْنٌ ۝

۸۰۔ اساں انہیں کوں سزا ڈتی تے اوڑوہیں وستیاں
کھلے راہ تے ہن۔

وَ لَقَدْ کَذَّبَ اَصْحَبُ الْحِجْرِ الْمُرْسَلِیْنَ ۝

۸۱۔ تے پکے قلعیں والیں وی رسولیں کوں جھٹلائے۔

وَ اَتٰیهِمْ اٰیٰتُنَا فَاَنکَرُوْا عَنْهَا مُعْرِضِیْنَ ۝

۸۲۔ تے اساں انہیں کوں نشان ڈتے ہن تے انہیں
نشانیں کنیں منہ پھیر گدھے۔

وَ کَانُوْا یَنْجِلُوْنَ مِنَ الْجِبَالِ یُّبَوِّتًا اٰمِنِیْنَ ۝

۸۳۔ تے او پہاڑیں کوں تروڑ کے امن والے گھر
بنیدے ہن۔

فَاَحْذَرْتَهُمُ الصَّيْعَةَ مُصِيبِينَ ﴿۸۴﴾

۸۴۔ تے فجو ویلھے چکواوٹن والے عذاب انہیں کول
دی پکڑ گدے۔

۸۵۔ تے جیرھا کچھ اوکندے ہن اول انہیں کول کوئی
فائدہ نہیں ڈتا۔

فَمَا آخِذُوا عَنْهُمْ مَا كَانُوا يَكْسِبُونَ ﴿۸۵﴾
وَمَا خَلَقْنَا السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا إِلَّا بِالْحَقِّ
وَإِنَّ السَّاعَةَ لَآتِيَةٌ فَاصْفَحِ الصَّفْحَ الْجَبِيلِ ﴿۸۶﴾

۸۶۔ اسان آسمانیں تے زمین کول تے جیرھا اوکندے
وچکار حق نال پیدا کیتے تے بے شک قیامت آوٹن
والی ۷ تے انہیں کول چنگے طریقے نال معاف کر۔
۸۷۔ بے شک تیبڑا رب بہوں پیدا کرٹن والا تے بہوں
چاٹن والا ۷۔

إِنَّ رَبَّكَ هُوَ الْخَلْقُ الْعَلِيمُ ﴿۸۷﴾

۸۸۔ تے بے شک اسان تیکوں ست دلاولا پڑھین
والیاں آیات تے وڈی شان آلا قرآن ڈتے س۔

وَلَقَدْ آتَيْنَاكَ سَبْعًا مِّنَ الْمَثَانِي وَالْقُرْآنَ الْعَظِيمَ ﴿۸۸﴾

۸۹۔ انہیں وچو کئی لوکس کول جبرے جوڑے ہن اسان
عارضی سامان تے فائدے ڈتن توں انہیں دو اکھیں
پاڑکے نہ لکھ تے انہیں تے مونجھا نہ تھی تے مومنین
واسطے اپنے پیار دا ہتھ جھکا ڈے۔

لَا تَذَنِّ عَيْنُكَ إِلَىٰ مَا مَتَّعْنَاهُ أَزْوَاجًا فَهُمْ ذُو
لَا تَحْزَنَ عَلَيْهِمْ وَخَفِضْ جَنَاحَكَ لِلْمُؤْمِنِينَ ﴿۸۹﴾

۹۰۔ تے توں اکھ میں تے بے شک کھلا کھلا ڈراوٹن
والا ہاں۔

وَقُلْ إِنِّي أَنَا النَّذِيرُ الْمُبِينُ ﴿۹۰﴾

۹۱۔ جیویں اسان تقسیم کرن والیں تے عذاب لہایا۔
۹۲۔ جنہیں قرآن کول کوڑی گاہیں دا پلندہ چاٹنایا ہا۔
۹۳۔ تیبڑے رب دی قسم اسان انہیں ساریں کول
پچھسوں۔

كَمَا أُنزَلْنَا عَلَى الْمُقَسِّمِينَ ﴿۹۱﴾

الَّذِينَ جَعَلُوا الْقُرْآنَ عِضِينَ ﴿۹۲﴾

قُورَبِكَ لَسَلَّكَهُمْ أَجْعِلِينَ ﴿۹۳﴾

۹۴۔ جو کچھ اے کریدے ہن۔
۹۵۔ جو تیکوں حکم ہوتا گئے توں کھول کے ڈس تے
مشترکیں کنیں منہ پھیر گھن۔

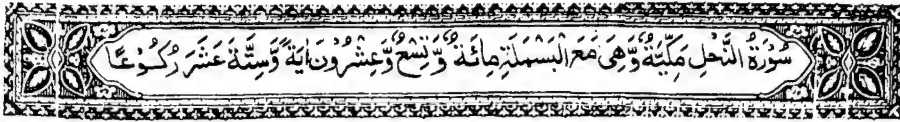
﴿۹۴﴾

عَمَّا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿۹۴﴾
فَأَصْدَعْ بِمَا تُؤْمَرُ وَأَعْرِضْ عَنِ الْمُشْرِكِينَ ﴿۹۵﴾

۹۶۔ بے شک اسان تیکوں ٹھٹھا کرٹن والیں دے
شرکنیں پچھسوں۔

إِنَّا كَفَيْنَاكَ الْمُسْتَهْزِئِينَ ﴿۹۶﴾

- الَّذِينَ يَجْعَلُونَ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ ۚ فَسَوْفَ
يَعْلَمُونَ ﴿۹۷﴾
- ۹۷۔ جو اللہ کے ساتھ دوسرے خدا بناتے ہیں سو وہ جلد ہی
جان گھسن۔
- وَلَقَدْ نَعْلَمُ أَنَّكَ يَضِيقُ صَدْرُكَ بِمَا يَقُولُونَ ﴿۹۸﴾
- ۹۸۔ تے بے شک اس کا چاند سے ہیں جو او آبدن
اوندے نال تیدا دل تنگ تھیندے۔
- فَسَبِّحْ بِحَمْدِ رَبِّكَ وَكُن مِّنَ السَّاجِدِينَ ﴿۹۹﴾
- ۹۹۔ توں اپٹے رب دی تعریف نال تسبیح کر تے
فرمانبردار بن۔
- وَاعْبُدْ رَبَّكَ حَتَّىٰ يَأْتِيَكَ الْيَقِينُ ﴿۱۰۰﴾
- ۱۰۰۔ تے توں اپٹے رب دی او تیں عبارت کریندا
رہ جے تیں تیکوں موت آوے۔

سورۃ نحل مکی ؎ تے بسم اللہ نال ایندیاں ۱۲۹ آیات تے ۱۶ رکوعن۔

- بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ①
- ۱۔ میں شروع کرینداں اللہ دے نال نال جبرہا بن بنگئے
بُیُوْتُ وَاللّٰهُ تَعَالٰی مَہْرَبَانِ۔
- ۲۔ اللہ دا حکم آ ولسی تساں اوکوں جلدی نہ منگواتے جیہا
او شریک بیئیدن او کیں او بہوں اچا ۶۔
- ۳۔ او فرشتیں کوں اپنے حکم نال وحی دے کے اپنے
بندیں تیں لیندے جیندے اتے چاہندے جو
تساں ہوشیار کرو بے شک میں ہی تہا بڑا معبوداں تے
میں کیں بڑو۔
- ۴۔ آسمانیں تے زمین کوں حق نال پیدا کیتس او بہوں
اچا ۷۔ انہیں کیں جنہیں کوں او شریک بیئیدن۔
- ۵۔ انسان کوں نطفے کیں پیدا کیتس تے او کھلا کھلا
جھپڑے کار تھی دیندے۔
- ۶۔ تے بگمیں کوں پیدا کیتے تہا بڑے کیتے انہیں
وحی گرمی دا سامان تے پے نفعے ہن تے انہیں دا
ماس کھندے ۸۔
- ۷۔ تے تہا بڑے کیتے او ندے وحی سوٹھپ وی بے
جیلھے تساں لات کوں چرا کے ولیندے ۹۔ تے جیلھے
بخر نال چراوٹ واسطے پھڑیندے ۱۰۔
- ۸۔ تے تہا بڑے بار چاکے پریں انہیں شہریں تک گھن
ویندن جنہیں تک نوبے پہنچ سگدے سوائے ایندے
جو تساں اپنے آپ کوں تکلیف دے بڑو بے شک تہا بڑا
رب بہوں مہربان تے ول ول رحم کرن والا ۱۱۔
- أَنۡ أَمَرَ اللّٰهُ فَلَا تَسْتَعْجِلُوۡهُ سُبْحٰنَہٗ وَّ
تَعَالٰی عَمَّا یُشْرٰکُوۡنَ ②
یُنۡزِلُ الْمَلٰٓئِکَۃَ بِالزُّجۡرِ مِنْ أَمْرِہٖ عَلٰۤی مَنْ یَّشَآءُ
مِنْ عِبَادَہٗ اِنَّ اَنْذَرُوۡا اَنۡہٗ لَا اِلٰہَ اِلَّا اَنَا فَاتَّقُوۡنَ ③
خَلَقَ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضَ بِالْحَقِّ تَعَالٰی عَمَّا
یُشْرِکُوۡنَ ④
خَلَقَ الْاِنۡسَانَ مِنْ نُّطْفَہٖۤ اِذَا هُوَ خَصِيۡمٌ مُّبِیۡنٌ ⑤
وَالْاَنْعَامَ خَلَقَهَا لَکُمْ فِیْہَا دِفۡءٌ وَمَنْفَعٌ وَمِنْہَا
تَاۡکُلُوۡنَ ⑥
وَلَکُمْ فِیْہَا جَمَآلٌ جِیۡنٌ مُّزۡجُوۡنٌ وَجِیۡنٌ لَّسۡرُوۡنٌ ⑦
وَتَحِمِلُ اُنۡثٰکُمۡ اِلَیۡ بِلَکٍ لَّمۡ تَکُوۡنُوۡا بِالۡغَیۡہِ اِلَّا بِیۡضٰقٍ
اِلَّا نَفْسٌ اِنْ رَکِبۡکُمْ لَءَوۡفٌ رَّحِیۡمٌ ⑧

وَالْخَيْلَ وَالْبَعَالَ وَالْحَبِيرَ لِتَرْكَبُوهَا وَزِينَةً وَيَخْلُقُ مَا لَا تَعْلَمُونَ ﴿٩﴾

۹۔ تے گھوڑے تے خیر تے گڈا تہا ڈی سواری تے سوٹھپ کیتے پیدا کیتسی تے او پیدا کر لیس جیرھیاں تہاں نوہے چاندے۔

وَعَلَى اللَّهِ قَصْدُ السَّبِيلِ وَمِنْهَا جَاذِبٌ وَلَوْ شَاءَ لَهَدَاكُمْ أَجْمَعِينَ ﴿١٠﴾

۱۰۔ تے سدھے راہ ڈکھائیں دی اللہ دے ذمے ہے تے انہیں وچو کھ ڈنگے رستے دی ہن جے اللہ اپنی مرضی کریندا تے ساریں کول ہدایت ڈے ڈیندا۔

هُوَ الَّذِي أَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً لَكُمْ مِنْهُ شَرَابٌ وَمِنْهُ شَجَرٌ فِيهِ تُسِيمُونَ ﴿١١﴾

۱۱۔ او اوہوہ جیں جھڑکئیں مینہ و سائے اوندے وچ تہا ڈے واسطے پیوٹن واپائی ٹموتے ایندے نال وٹن تھیندن جیندے وچ تہاں چریندے۔

يُنَبِّئُكُمْ بِهِ الْزَّرْعَ وَالزَّيْتُونَ وَالنَّخْلَ وَالْأَعْنَابَ وَمِنْ كُلِّ الثَّمَرَاتِ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً لِّقَوْمٍ يَتَفَكَّرُونَ ﴿١٢﴾

۱۲۔ اوندے نال تہا ڈے واسطے رطیں زیتون تے کھجیاں تے انگور تے ہر قسم دے میوے پیدا کریندے بے شک ایندے وچ سوچن والی قوم کیتے نشان۔

وَسَخَّرَ لَكُمُ اللَّيْلَ وَالنَّهَارَ وَالشَّمْسَ وَالْقَمَرَ وَالنَّجْمُ مَسْحَرَتٌ بِأَمْرِهِ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِّقَوْمٍ يَعْقِلُونَ ﴿١٣﴾

۱۳۔ ایسے اوں تہا ڈے واسطے رات ڈینہر کول خدمت وچ لائیں تے سمجھ تے چندر کول دی تے تارے دی اوندے حکم نال خدمت وچ لگے پین بے شک ایندے وچ عقل والی قوم کیتے نشانیاں ہن۔

وَمَا ذَرَأَا لَكُمْ فِي الْأَرْضِ مُخْتَلِفًا أَلْوَانُهُ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً لِّقَوْمٍ يَذَّكَّرُونَ ﴿١٤﴾

۱۴۔ تے اوں تہا ڈے کیتے کئی رنگیں دی شہیں زین وچ پیدا کیتن بے شک ایندے وچ نصیحت حاصل کرن والی قوم کیتے نشان۔

وَهُوَ الَّذِي سَخَّرَ الْبَحْرَ لَنَا كُلًّا مِنْهُ لَنَأْكُلَ مِنْهُ وَنَسْتَفْرِجُوا مِنْهُ حَلِيَةً تَلْبَسُونَ مِنْهَا وَتَرَى الْفُلْكَ مَوَاجِرَ فِيهِ وَلِتَبْتَغُوا مِنْ فَضْلِهِ وَلَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ ﴿١٥﴾

۱۵۔ تے اوہوہ جیں سمندر کول خدمت تے لا ڈستہاں جو تہاں اول کئیں زیادہ گوشت کھاؤ تے اول کئیں تہاں کڈھو نیو ر جیرھے تہاں پیندے تے توں پیڑی ڈہیں اوپائی کول چریندے دیندی تے تاں جو تہاں اوندے فضل کول بگولوتے تہاں شکر کرو۔

وَأَلْقَى فِي الْأَرْضِ رَواسِيَ أَنْ تَمِيدَ بِكُمْ وَأَنْهَارٌ وَسُبُلًا لَعَلَّكُمْ تَهْتَدُونَ ﴿١٦﴾

۱۶۔ تے اوں زمین وچ پہاڑ پھانٹن تاں جو تہاں چکر بچ نہ وچو تے دریا تے رستے بنائیں تاں جو تہاں راہ بگول

سگبہ

۱۷۔ تے ایندے علاوہ بیاں وی نشانیاں ہن تے تاریں
نال وی اورستے کول ڈبرن۔

۱۸۔ کیا جیرھا پیدا کریندے او اویں قہی بگدے جیرھا
پیدائیں کریندے کیا تساں سمجھندے نوے۔

۱۹۔ تے جے تساں اللہ دی نعمتیں کول بگڑتے تساں
نوسے گڑ بگدے بے شک اللہ بہوں بخشش والا تے
مہربان۔

۲۰۔ تے اللہ جو تساں لکیندے ۶ تے ظاہر کریندے ۶
او چاندے۔

۲۱۔ تے او اللہ دے سوا جینکوں سببیدن او کجھ وی پیدا
نئیں کر بگدے تے آپ پیدا تھے ہوئے ہن۔

۲۲۔ او شریک سارے مردہ ان جیندے نئیں تے انہیں کول
اے وی پتر نئیں جو کپڑیں دل اٹھالے ولین۔

۲۳۔ تہاڈا خدا بک تے جیرے آخرت کول نئیں میندے
انہیں دے دل حق کنیں اٹھائیں تے او وڈائی کریندے پین

۲۴۔ اے گال پکی ۶ جو بے شک جو او لکیندن تے ظاہر
کریندن اللہ چاندے بے شک اللہ سئیں وڈائی کرن

والیں کول چچا نئیں چاندے۔

۲۵۔ تے جڈاں انہیں کول اکھیاویندے جو تہاڈے رب
کیا نئے ہائی ۶ او آبدن اے پہلے لوکیں دے قے ہن۔

۲۶۔ او قیامت دے ڈینہہ اپٹے باردی پورے چسین
تے جہنیں کول بغیر علم دے گمراہ کریندے ہن انہیں دے بار

وی چسین۔ سٹو جیرھا او بار چنیدے پین او بہوں برا ۶

۲۷۔ انہیں کنیں پہلے لوکیں دی تہیراں کیتیاں ہن تے اللہ سئیں
انہیں دی عمارتیں دے ایریں کنیں آئے اتو کنیں چھتاں

وَعَلَيْتُ وَبِالتَّجْمِ هُمْ يَهْتَدُونَ ﴿۱۷﴾

أَفَمَنْ يَخْلُقُ كَمَنْ لَا يَخْلُقُ أَفَلَا تَذَكَّرُونَ ﴿۱۸﴾

وَرَأَى تَعَدُّ وَنِعْمَةَ اللَّهِ لَا تُحْصَوها إِنَّ اللَّهَ
لَعَفُورٌ رَّحِيمٌ ﴿۱۹﴾

وَاللَّهُ يَعْلَمُ مَا تُسْرُونَ وَمَا تُلْهِنُونَ ﴿۲۰﴾

وَالَّذِينَ يَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ لَا يَخْلُقُونَ شَيْئًا
وَهُمْ يُخْلَقُونَ ﴿۲۱﴾

أَمْوَاتٌ غَيْرُ أَحْيَاءٍ وَمَا يَشْعُرُونَ أَيَّانَ يُبْعَثُونَ ﴿۲۲﴾

إِلَهُكُمْ إِلَهُ وَاحِدٌ قَالِ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ
فَلَوْ بِهِمْ مُنْكَرَةٌ وَهُمْ مُنْكَرُونَ ﴿۲۳﴾

لَا جَرَمَ أَنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ مَا يُسْرُونَ وَمَا يُغْلِبُونَ
إِنَّهُ لَا يُحِبُّ الْمُسْتَكْبِرِينَ ﴿۲۴﴾

وَإِذْ أُقْبِلَ لَهُمْ مَا ذَا أُنْزِلَ رَبُّكُمْ قَالُوا اسْطِيزُوا
الْأَوَّلِينَ ﴿۲۵﴾

لِيُحْمِلُوا أَوْزَارَهُمْ كَامِلَةً يَوْمَ الْقِيَمَةِ وَ مِنْ أَوْدَارِ
الَّذِينَ يَصْلُونَهُمْ يَغْيِرْ عَلَيْهِمُ الْآسَاءَ مَا يَزِيدُونَ ﴿۲۶﴾

قَدْ مَكَرَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ قَالَى اللَّهُ بُنْيَانُهُمْ مِنَ
الْقَوَاعِدِ فَخَرَّ عَلَيْهِمُ السَّقْفُ مِنْ فَوْقِهِمْ وَأَتَاهُمُ

الْعَذَابُ مِنْ حَيْثُ لَا يَشْعُرُونَ ﴿٢٨﴾

ڈھبیں تے انہیں کول عذاب اتھو آئے جھٹوں او
جانڈے دی ناں ہن۔

ثُمَّ يَوْمَ الْقِيَامَةِ يُخْزِيهِمْ وَيَقُولُ أَيْنَ شُرَكَائِيَ
الَّذِينَ كُنْتُمْ تُشَاقُّونَ فِيهِمْ قَالَ الَّذِينَ أُوتُوا
الْعِلْمَ إِنَّ الْخِزْيَ الْيَوْمَ وَالْشُّوْءُ عَلَى الْكَافِرِينَ ﴿٢٩﴾

۲۸۔ ول قیامت دے ڈینہ اللہ سیس انہیں کول ذیل کر لیس
تے اکھس او میٹھے شریک کتھان جنہیں دی وجہ نال
تساں دشمن کریندے بادے تے جیکوں علم ڈٹا گئے او
آکھسن بے شک اچ کافریں تے ذلت تے مصیبت

الَّذِينَ تَتَوَفَّيهِمُ الْمَلَائِكَةُ ظَالِمِي أَنْفُسِهِمْ فَأَلْقَوْا
السَّلَامَ مَا كُنَّا نَعْمَلُ مِنْ سُوءٍ بَلْ إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ
بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿٣٠﴾

۲۹۔ جنہیں دیاں روحاں فرشتے اول ویلے کبھیندن
جیلھے او اپنی جانیں تے ظلم پئے کریندے ہوندن تے او
آکھ کے صلح کرن دی کوشش کر لیں جو اساں تے کوئی برائی
دا کم نہیں کیا۔ باجے شک اللہ جو تساں کریندے بادے
بہوں جانڈے۔

فَادْخُلُوا أَبْوَابَ جَهَنَّمَ خَلِدِينَ فِيهَا فُلَيْسَ مِنْكُمْ
الْمُتَكَبِّرِينَ ﴿٣١﴾

۳۰۔ تساں دوزخ دے دروازیں وچ پہرہ وچو او ندرے
وچ دیر تک رہو تے وڈائی کرن والیں دا لکنا بہوں بڑا
۳۱۔ تے متقیں کول آکھیا ویسی تہا بڑے رب کیا لہائے او
آکھسن بہوں چنگا (جو اوں لہائے) جنہیں نیکی کیتی انہیں
کیتے ایں دنیا وچ دی بھلائی تے آخرت دا گھر دی انہیں
کیتے چنگا تے متقیں واسطے گھر بہوں چنگا۔

وَقِيلَ لِلَّذِينَ اتَّقَوْا مَاذَا أَنْزَلَ رَبُّكُمْ قَالُوا خَبَرًا
لِلَّذِينَ أَحْسَنُوا فِي هَذِهِ الدُّنْيَا حَسَنَةٌ وَلَدَارُ
الْآخِرَةِ خَيْرٌ وَلَنِعْمَ دَارُ الْمُتَّقِينَ ﴿٣٢﴾

۳۲۔ ہمیشہ دے باغن جیندے وچ او پسین جیندے وچ
نہراں و ہندیاں پیاں ہوسن جو او پسند کر لیں انہیں کول ملسی
ایویں اللہ سیس متقیں کول بدلہ دیندے۔

جَنَّتْ عَدْنٍ يَدْخُلُونَهَا يُجْرَى مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ
لَهُمْ فِيهَا مَا يَشَاءُونَ كَذَلِكَ يَجْزِي اللَّهُ
الْمُتَّقِينَ ﴿٣٣﴾

۳۳۔ جنہیں کول فرشتے مریندن پاک حالت وچ او آمدن
تہا بڑے اتے سلامتی جو تساں کریندے باوے اوندی
وجہ کیں جنت وچ داخل تھی وچو۔

الَّذِينَ تَتَوَفَّيهِمُ الْمَلَائِكَةُ كَذِبِينَ يَقُولُونَ سَلَامٌ
عَلَيْكُمْ ادْخُلُوا الْجَنَّةَ بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿٣٤﴾

۳۴۔ کیا او انتظار کریندن جو عذاب دے فرشتے آون یا
تیڈے رب دا فیصلہ آونچے ایویں انہیں دی کیہا جرمے انہیں
کیں پہلے بن تے اللہ سیس انہیں تے ظلم نہیں کیا او اپنے

هَلْ يَنْظُرُونَ إِلَّا أَنْ تَأْتِيَهُمُ الْمَلَائِكَةُ أَوْ يَأْتِيَ
أَمْرٌ مِنْكَ كَذَلِكَ فَعَلَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ وَمَا ظَلَمَهُمُ
اللَّهُ وَلَكِنْ كَانُوا أَنْفُسَهُمْ يَظْلِمُونَ ﴿٣٥﴾

آپ تے آپ ظلم کریندن۔

۳۵۔ انہیں دے عیس دی سزا انہیں کوں آپکڑیے تے جیندے اتے اوکھدے بن اول غلاب انہیں کوں ولایت گدے۔

۳۶۔ تے مشرکس آکھئے جے اللہ چاہندا تے اسان اوندے سوا لائے پے کس دی عبادت نہ کروں ہاتے نہ ساڈے پیو ڈاڈے تے اوندے حکم دے سوا کوئی شے حرام نہ کروں ہا ایویں انہیں لوکس دی کیتا با جیرے انہیں کتیں پہلے بن رولس واکم تے محض کھول کے پچا ڈیون۔

۳۷۔ تے اسان ہر قوم وچ رسول پھین جو تساں اللہ دی عبادت کرو تے شیطان کتیں بچو تے انہیں وچو کچھ بن جنہیں کوں اللہ ہدایت دتی کچھ ایجھے بن جنہیں تے تباہی واجب تھی گئی۔ تے تساں سارے ملک وچ بھرو تے ڈیکھو جو جھٹلاوٹ والیں دا انجام کیویں تھیندے۔

۳۸۔ جے توں انہیں دی ہدایت دی بہوں خواہش رکھیندیں تے بے شک اللہ سیٹیں اوں کوں ہدایت نیش ڈیندا جیرے جنہیں کوں گمراہ کرن تے انہیں دا کوئی ادراہی نیش۔

۳۹۔ انہیں اللہ دیاں پکیاں قساں کھا دن جو جیرہا مرد لیسے او دلا جیندا تھیں تے اکثر لوک چاندے نہیں جو لے اللہ داپکا وعدہ۔

۴۰۔ تاں جو انہیں تے ظاہر کرے جیندے وچ او اختلاف کریندن تے کافریں کوں پتہ بگ ونچے جو بے شک او کوڑن۔

۴۱۔ اسان جیرے کم دا ارادہ کریندے ہیں اوں ویلے اسان صوف لے آبدے ہیں تھی و نچ تے او تھی دیندے

۴۲۔ جیندے اتے ظلم کیتا گئے اوندے بعد اوں ہجرت کیتی اللہ دے رستے وچ اسان اوں کوں دنیا وچ

فَأَصَابَهُمْ سَيِّئَاتُ مَا عَمِلُوا وَحَاقَ بِهِمْ مَا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِءُونَ ﴿٣٥﴾

وَقَالَ الَّذِينَ أَشْرَكُوا لَوْ شَاءَ اللَّهُ مَا عَبَدْنَا مِنْ دُونِهِ مِنْ شَيْءٍ نَحْنُ وَلَا آبَاؤُنَا وَلَا اخْرَجْنَا مِنْ دُونِهِ مِنْ شَيْءٍ كَذَلِكَ فَعَلَ الَّذِينَ مِنَ قَبْلِهِمْ فَهَلْ عَلَى الرُّسُلِ إِلَّا الْبَلَاغُ الْمُبِينُ ﴿٣٦﴾

وَلَقَدْ بَعَثْنَا فِي كُلِّ أُمَّةٍ رَسُولًا أَنِ اعْبُدُوا اللَّهَ وَاجْتَنِبُوا الطَّاغُوتَ فَمِنْهُمْ مَنْ هَدَى اللَّهُ وَمِنْهُمْ مَنْ حَقَّتْ عَلَيْهِ الضَّلَالَةُ فَبُذِلُوا فِي الْأَرْضِ فَانظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الْمُكْذِبِينَ ﴿٣٧﴾

إِنْ تَحْرِضْ عَلَى هُدَاهُمْ فَإِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي مَنْ يُضِلُّ وَمَا لَهُمْ مِنْ لُصِيٍّ ﴿٣٨﴾

وَأَنصَرُوا لِلَّهِ جَهْدَ إِنْسَانِهِمْ فَلَا يُعِثُّ اللَّهُ مَنْ يَمُوتُ بَلَى وَعْدًا عَلَيْهِ حَقًّا وَلَكِنَّ أَكْثَر النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٣٩﴾

لِيُبَيِّنَ لَهُمُ الَّذِي يُخْتَلَفُونَ فِيهِ وَلِيَعْلَمَ الَّذِينَ كَفَرُوا أَنَّهُمْ كَانُوا كَذِبِينَ ﴿٤٠﴾

إِنَّمَا قَوْلُنَا لِشَيْءٍ إِذَا أَرَدْنَاهُ أَنْ نَقُولَ لَهُ كُنْ فَيَكُونُ ﴿٤١﴾

وَالَّذِينَ هَاجَرُوا فِي اللَّهِ مِنْ بَعْدِ مَا ظَلَمُوا لَنَبْرِئَنَّهُمْ فِي الدُّنْيَا حَسَنَةً ۖ وَلَا جَزَاءَ الْآخِرَةِ إِلَّا الْكَرُّ لَوْ كَانُوا يَعْلَمُونَ ﴿٤٢﴾

يَعْلَمُونَ ﴿٣٧﴾

ضرور پہنچی جاؤ لیسوں تے آخرت دا بدلہ بہوں وڈا رہے او
جائن با۔

الَّذِينَ صَبَرُوا وَعَلَىٰ رَبِّهِمْ يَتَوَكَّلُونَ ﴿٣٨﴾

۳۳۔ جنہیں صبر کیے تے اپنے رب تیں بھروسہ کریندن

وَمَا أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ إِلَّا رَجُلًا نُوحِيَ إِلَيْهِمْ فَتَلَوْنَا
أَهْلَ الذِّكْرِ إِنْ كُنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ ﴿٣٩﴾

۳۴۔ اسان تیں کنیں پہلے وی مردیں کوں رسول بنا کے

پھیندے ہاسے تے انہیں دو وحی کریندے ہاسے جے

تساں نوہے چاندے تے تساں یاد رکھن والیں کنیں کچھ گھنوں۔

بِالْبَيِّنَاتِ وَالزُّبُرِ وَأَنْزَلْنَا إِلَيْكَ الذِّكْرَ لِتُبَيِّنَ

۳۵۔ کھلے نشانات تے روشن تعلیم دے کے پھیلایا۔ تے

تیبو اسان کامل ذکر لہائے تاں جو توں لوکیں کوں کھول کے

ڈسیں جو انہیں دو لہایا گئے تے تاں جو او غور کرن۔

لِلنَّاسِ مَا نُزِّلَ إِلَيْهِمْ وَلَعَلَّهُمْ يَتَفَكَّرُونَ ﴿٤٠﴾

۳۶۔ کیا او لوک جیرے گندیاں تدبیراں کریندن او امن

وچ ہن جو اللہ سیس انہیں کوں زمین وچ ذلیل کر ڈیوے

یا انہیں تے عذاب اتھو آدے جتھو او چاندے وی نہ ہون۔

أَفَأَمِنَ الَّذِينَ مَكَرُوا الشَّيْءَ أَنْ يَخْسِفَ اللَّهُ بِهِمُ

۳۷۔ یا انہیں کوں سفریں وچ پکڑے تے او اللہ سیس کوں

ہر انشیں بگدے۔

الْأَرْضَ أَوْ يُأَيِّسَهُمُ الْعَذَابَ مِنْ حَيْثُ لَا يَشْعُرُونَ ﴿٤١﴾

۳۸۔ یا انہیں کوں گھٹا گھٹا کے ہوئے ہوئے پکڑے تے

جے شک سیڈا رب بہوں مہربان تے ول دل رحم کرن

أَوْ يَأْخُذَهُمْ فِي تَقْلِبِهِمْ فَمَا هُمْ بِمُخْرِجِينَ ﴿٤٢﴾

واللہ۔

أَوْ يَأْخُذَهُمْ عَلَى تَخَوُّفٍ فَإِنَّ رَبَّهُمْ لَهُمْ رَحِيمٌ ﴿٤٣﴾

۳۹۔ کیا انہیں نیٹ ڈٹھا جو شے اللہ سیس پیدا کیے او ندا

پکچا وال کھبے پاسوں وی تے سچے پاسوں وی ذلیل تھی کے

اللہ دے حضور جھکدے ہوئیں پھر دارہ ویندے۔

أَوَلَمْ يَرَوْا إِلَى مَا خَلَقَ اللَّهُ مِنْ شَيْءٍ يَتَفَتَحُوا ظُلُمًا

۵۰۔ تے اللہ دی فرمانبرداری کریندی جو آسمانیں وچ تے

جو زمین وچ چانور تے فرشتے ہن تے او وڈائی نیٹ کریندے

۵۱۔ اپنے رب کنیں جیرھا انہیں دے اتے ہے اوں کنیں

ڈرون تے جیرھی گال دا حکم ڈتا ویندے اوں کریندن۔

عَنِ الْيَمِينِ وَالشَّمَائِلِ سُجَّدًا لِلَّهِ وَهُمْ ذَاخِرُونَ ﴿٤٤﴾

۵۲۔ اللہ سیس آکھئے تساں ڈو معبود نہ بناؤ تہا ڈا معبود

بک تے تساں میں کنیں ڈرو۔

وَلِلَّهِ يُسْجِدُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ مِنْ

دَابَّةٍ وَالنَّاسِ وَالْأَنْعَامِ وَهُمْ لَا يَسْكَرُونَ ﴿٤٥﴾

يَعَاذُونَ رَبَّهُمْ مِنْ قَوِّهِمْ وَيَفْعَلُونَ مَا

يُؤْمَرُونَ ﴿٤٦﴾

وَقَالَ اللَّهُ لَا تَتَّخِذُوا لِلْإِنْسَانِ إِسْنًا هُوَ الْهَرَبُ

وَاحِدٌ فَإِنَّمَا كُنَّ تَأْتِيهِمْ أَجْمَعُونَ ﴿٤٧﴾

۴

وَلَهُ مَا فِي السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ وَلَهُ الَّذِيْنَ وَاَصْبٰهُ
اَفَعَدَّ اللّٰهُ تَتَقُوْنَ ۝۵۳

۵۳۔ جو آسمانیں و برج تے زمینیں و برج او اللہ و اے تے
فرمانبرداری او نہا ہمیشہ حق کیا اللہ دے سوا کہیں بے کہیں
ڈر دے ۴۔

وَمَا يَكْمُرُ مِنْ تَحْتِهٖ فَمِنْ اِلٰهِ ثُمَّ اِذَا مَتَّكُمُ الضُّرُّ
فَاِلَيْهِ تَجُرُّوْنَ ۝۵۴

۵۴۔ جیڑھی نعمت تہا کوں ملی ۴ او اللہ کہیں بے تے جڈاں
تہا کوں کوئی تکلیف پہنچدی ۴ تہاں ہونہ و فریاد کریندے ۴
۵۵۔ ول جڈاں او تکلیف تہاں کہیں دور کر ڈیندے تہاں
وچو کب ٹولہ ہوں ویلے اچھے رب دا شریک بناون پنے
ویندے۔

ثُمَّ اِذَا كَسَفَ الضُّرُّ عَنْكُمْ اِذَا فَرِيقٌ مِنْكُمْ بِرَبِّهِمْ
يُشْرِكُوْنَ ۝۵۵

۵۵۔ تہاں جو او انکار کرن جو اسان انہیں کو ڈرتے تہاں
فائدہ چا گھنہ جلدی تہا کوں پتہ بگ و لیس۔

لِيَكْفُرُوا بِمَا اٰتَيْنَاهُمْ فَمَتَّعُوْا فَمَا تَوْفِيقُنَا لَهُمْ ۝۵۶

۵۶۔ تے جو اسان انہیں کوں ڈرتے او نہ دے وچو کب حصہ
انہیں (معمودیں) کیے بنا گھندن جنہیں کوں او چا نہ دے نیں
اللہ دی قسم جیڑھا کوڑ تہاں گھرنیدے ۴ تہاں کہیں ضرور
پکچا و لیس۔

وَيَجْعَلُوْنَ لَنَا لَا يَعْلَمُوْنَ نَصِيْبًا مِّمَّا رَزَقْنَاهُمْ
ثُمَّ اِلٰهِ لَنَسْلُنَّ عِمَّا كُنْتُمْ تُفْتَرُوْنَ ۝۵۷

۵۷۔ او اللہ کیے دھیریں بنیدن او پاک تے انہیں کیے
او بے جو او چا بندن۔

وَيَجْعَلُوْنَ لِلّٰهِ الْاَبْنٰتِ سُبْحٰنَہٗ وَلَهُمْ مَا يَشْتَهُوْنَ ۝۵۸

۵۸۔ تے جڈاں انہیں کوں کہیں چھوہر دے پیدا تھیون
دی خبرے او نہ منہ کالا تھی ویندے تے او کوڑ پتی پیا
ہونہ دے۔

وَ اِذَا بَشِّرْ اَحَدَهُمْ بِالْاُنْثٰى كُلَّ وَجْهٍ مَّسْوُوْدًا
وَهُوَ كَاطِيْمٌ ۝۵۹

۵۹۔ جیڑھی خبر او نکوں ڈتی گئی ۴ او نہی برائی کہیں او
لو کہیں کہیں کلدے کیا او نکوں ذلت دے نال رکھ گھنے یا
مٹی وچ پور ڈلیے۔ سٹو بہوں گندہ ۴ جو او فیصلہ کریندن

يَتَوٰا۟ى مِنَ الْقَوْمِ مِنْ سُوءِ مَا بُشِّرَبۡہٗ اِمۡرُكُمۡ
عَلٰی هٰؤُلَاءِ اَمۡ يَدۡسُہٗ فِی السَّرٰٓئِیۡ اِلَّا سَآءَ مَا
يَخْلُقُوْنَ ۝۶۰

۶۰۔ جیڑھے آخرت تے ایمان نیں ایندے انہیں دی
حالت بہوں ہری ۴ تے اللہ دی شان بہوں اچی ۴ تے
او بہوں غالب تے بہوں سیانا ۴۔

لَّذٰیۡنِ لَا یُؤْمِنُوْنَ بِالْاٰخِرَةِ مَثَلُ السَّوۡءِ ۚ وَلِلّٰهِ
الْمَثَلُ الْاَعْلٰی ۚ وَهُوَ الْعَزِیْزُ الْحَكِیْمُ ۝۶۱

۶۱۔ جے لو کہیں کوں اللہ انہیں دے ظلم دی وچ کہیں پکڑ

وَلَوۡ یَوَاحِدُ اللّٰهُ النَّاسَ ظَلَمَہُمۡ مَا تَرَكَ عَلَیْہَا

مِنْ دَابَّةٍ وَلَكِنْ يُؤَخِّرُهُمْ إِلَىٰ أَجَلٍ مُّسَمًّى ۖ فَإِذَا جَاءَ أَجْلُهُمْ لَا يَسْتَأْذِنُونَ سَاعَةً وَلَا يَسْتَقْدِرُونَ ﴿۱۶﴾

گھنے ہاتے زمین تے کوئی جانور نہ چھوڑے ہا اصل او انہیں کول مقررہ مدت تیں مہلت ڈیندے تے جڈاں انہیں دا وقت آویندے تے نہ او ہک لمحہ پچھورہ کے بچ بگدن تے نہ اگو نکل کے۔

وَيَجْعَلُونَ لِلّٰهِ مَا يَكْفُرُونَ وَتَصِفُ الْيَنَّهُمُ الْكُذِبَ ۖ اِنَّ لَهُمُ الْحُسْنٰى لَا جَرَمَ اَنَّ لَهُمُ النَّارَ ۚ اِنَّهُمْ مُّقْمَرُونَ ﴿۱۷﴾

۱۷۔ تے اللہ سیس واسطے او شے بیٹین جیرمی آپ ناپسند کریندن تے انہیں دیاں زبانوں کوڑمریندن بیشک جو انہیں واسطے چگائی ہے۔ بے شک انہیں کیسے دوزخ دی بجاء تے بے شک او اوندے وچ چھوڑ ڈتے ولین۔

ثُمَّ اَنَّا اَرْسَلْنَا اِلٰى اَمْرِ مِنْ قَبْلِكَ فَوَزِنَ لَهُمُ الشَّيْطٰنُ اَعْمَالَهُمْ فَهُوَ وَلِيُّهُمْ الْيَوْمَ وَلَهُمْ عَذَابٌ اَلِيمٌ ﴿۱۸﴾

۱۸۔ اللہ دی قسم تیں کہیں پہلے اسان قومیں دو رسول پیٹین تے شیطان انہیں دے عمل انہیں کول سوٹھے کر کے ڈکھالین اچ او انہیں دامالک تے انہیں کیسے ڈکھ والا عذاب۔

وَمَا اَنْزَلْنَا عَلَيْكَ الْكِتٰبَ اِلَّا لِتُبَيِّنَ لَمْ الَّذِي اَخْتَلَفُوا فِيْهِ وَهُدًى وَرَحْمَةً لِّقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ ﴿۱۹﴾

۱۹۔ اسان تیب و کتاب اس واسطے لہائی جو توں انہیں کول اوگا لہیں کھول کے ڈسا ڈے جیندے وچ او اختلاف کریندن تے ہدایت تے رحمت ایمان آئن والیں کیسے۔

وَاللّٰهُ اَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَاصْبَاهُ الْاَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَا ۚ اِنَّ فِيْ ذٰلِكَ لَاٰيَةً لِّقَوْمٍ يَسْمَعُونَ ﴿۲۰﴾

۲۰۔ تے اللہ سیس جھڑکین میندے واسطے تے اوندے نال بر زمین کول آباد کیتس بے شک ایندے وچ سٹن والی قوم کیسے نشان۔

وَ اِنَّ لَكُمْ فِي الْاَنْعَامِ لَعِبْرَةً ۚ نُسْقِيكُمْ مِمَّا فِى بُطْنِهٖ مِنْ بَيْنِ قَرْنٍ وَ دَمٍ لِّتَاْخُلَصَ بِمَا خَالَصَ سَائِلًا لِّلشَّارِبِ ﴿۲۱﴾

۲۱۔ تے بے شک تہاڈے واسطے ڈبگریں وچ سبق اسان تہا کول انہیں دے ڈڑھیں وچو خالص کھیر پھوسی تے رت دے وچو کڈھ کے پلیندے ہن جیرھا پیوئن والیں واسطے نگیندے ویندا۔

وَمِنْ ثَمَرَاتِ النَّجْلِ وَالْاَعْنَابِ تَتَّخِذُونَ مِنْهُ سَكَرًا وَرِزْقًا حَسَنًا ۚ اِنَّ فِيْ ذٰلِكَ لَاٰيَةً لِّقَوْمٍ يَعْقِلُونَ ﴿۲۲﴾

۲۲۔ تے کھی تے انگوریں دے پھل نال تسال شراب بنیندے ہے چگا رزق بے شک ایندے وچ عقل والی قوم کیسے نشان۔

وَاَوْحٰى رَبُّكَ اِلَى النَّحْلِ اَنِ اتَّخِذِى مِنَ الْجِبَالِ مَبُوْنًا

۲۳۔ تے تیب دے رب ماکھی دی مکھی کول وحی کیتی جو توں

وَمِنَ الشَّجَرِ وَمِمَّا يَعْرِشُونَ ﴿١٩﴾

پہاڑیں وچ گھر بناتے وئیں وچ دی تے جیرھیاں
او جہیں بنیندن۔

ثُمَّ كُلٍّ مِنْ كُلِّ الثَّمَرَاتِ فَاسْلُكِي سُبُلَ رَبِّكِ ذُلُلًا
يَخْرُجُ مِنْ بَطْنِهَا شَرَابٌ فَخْتَلِفُ الْوَانَةُ فِيهِ شِفَاءٌ
لِّلنَّاسِ إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَآيَةً لِّقَوْمٍ يَتَفَكَّرُونَ ﴿٢٠﴾

۴۰۔ تے دل ہر قسم دا پھل کھا پھیں توں اپنے رب دے
بڑیے ہوئے سوکے راہیں تے ٹر۔ انہیں دے بڑھیں
وچو کہ بیون دی شے نکلی ۴۱ جیندے رنگ مختلف
ہوندن اوندے وچ لوکیں کیتے شفا بے شک ایندے
وچ سوچن والی قوم کیتے نشان۔

وَاللَّهُ خَلَقَكُمْ ثُمَّ يَتَوَفَّاكُمْ وَاللَّهُ مَنَّانٌ
أَزَلَّ الْعُمَرَاءَ لَا يَعْلَمُ بَعْدَ عِلْمٍ شَيْئًا إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ
قَدِيرٌ ﴿٢١﴾

۴۱۔ تے اللہ سیس تہا کوں پیدا کریندے تے دل تہا کوں
مریس تے تہا بڑے وچو کچھ اتھن جیرے عمرے ذلیل
ہسے تیں پچا بڑے دینن تاں جو او علم دے باوجود کچھ
نہ جان گبن۔ بے شک اللہ بہوں جانن والے تے بہوں
قادر۔

وَاللَّهُ فَضَّلَ بَعْضَكُمْ عَلَىٰ بَعْضٍ فِي الرِّزْقِ فَمَا
الَّذِينَ فُضِّلُوا بِرِزْقِهِمْ عَلَىٰ مَا مَلَكَتْ أَيْمَانُهُمْ
فَهُمْ فِيهِ سَوَاءٌ أَفَبِنِعْمَةِ اللَّهِ يَجْحَدُونَ ﴿٢٢﴾

۴۲۔ تے اللہ سیس تہا بڑے وچو کچھ کوں نہیں تے رزق
وچ ودھا ئے تے جہیں کوں ودھ رزق ملے اپنے رزق
کوں یا نہیں دوئیں ولیندے جو او انہیں دے برابر دے
ہسے دارین وچن کیا او اللہ دی نعمت دا انکار کریندن۔

وَاللَّهُ جَعَلَ لَكُم مِّنْ أَنْفُسِكُمْ أَزْوَاجًا وَجَعَلَ لَكُم
مِّنْ أَزْوَاجِكُمْ بَيْنَ وَحَفَّةٍ وَرَزَقَكُم مِّنَ الْغَلَّةِ
أَفَبِلَا يُطِلُّ يُؤْمِنُونَ وَبِنِعْمَتِ اللَّهِ هُمْ يَكْفُرُونَ ﴿٢٣﴾

۴۳۔ تے اللہ سیس تہا بڑے کیتے تہا بڑے وچو تہا لیاں
زالیں بٹائن تے تہا بڑی زالیں کیں پتر تے پوترے پیدا
کیتسی تے اوں تہا کوں پاک شہیں دارزق بڑے کیا او کوڑ
کوں میندن تے اللہ دی نعمت دا انکار کریندن۔

وَيَعْبُدُونَ مِن دُونِ اللَّهِ مَا لَا يَمْلِكُ لَهُمْ رِزْقًا
مِّنَ السَّمٰوٰتِ وَالْأَرْضِ شَيْئًا وَلَا يَسْتَطِيعُونَ ﴿٢٤﴾

۴۴۔ تے اللہ دے سوا انہیں دی عبادت کریندن جیرے
آسمانیں تے زمین وچو کچھ دی بڑیوں دا اختیار نیئیں
رکھیندے تے نہ او اے طاقت رکھیں۔

فَلَا تَضْرِبُوا لِلَّهِ الْأَمْثَالَ إِنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ وَأَنْتُمْ لَا
تَعْلَمُونَ ﴿٢٥﴾

۴۵۔ تساں اللہ دے متعلق گالہیں نہ بٹاؤ بے شک اللہ
جانڈے جو تساں لوہے جانڈے۔

ضَرَبَ اللَّهُ مَثَلًا عَبْدًا مَّمْلُوكًا لَا يَقْدِرُ عَلَىٰ شَيْءٍ

۴۶۔ اللہ سیس کہ یا نہیں بندے دی مثال بیان کریندے

وَمَنْ رَزَقْنَاهُ مِنَّا رِزْقًا حَسَنًا فَهُوَ يُنْفِقُ مِنْهُ سِرًّا
وَجَهْرًا ۚ هَٰذَا يَتَّبِعُونَ الْحَمْدَ لِلَّهِ ۚ بَلْ أَكْثَرُهُمْ
لَا يَعْلَمُونَ ﴿۵۱﴾

جیرھا کہیں گال دی وی ملات نیں رکھیندا تے جینکوں
اللہ سیس اپٹے ولو چنگا رزق ڈتا ہوئے تے اوندے وچوںک کے
دی تے ظاہری وی خرچ کریندا ہوسے کیاے ڈوئیں بکھو
جہیں تھی سبکدن۔ سب تعریفاں اللہ دیاں ہن۔ اصل بہوں
سارے لوک جاڈے نیں۔

وَضَرَبَ اللَّهُ مَثَلًا ثَلَاثِينَ ۖ أَحَدُهُمَا ابْنُكَ لَا يَقْدِرُ
عَلَى شَيْءٍ وَهُوَ كَلٌّ عَلَى مَوْلَاهُ أَيْنَمَا يُوَجِّههُ لَا يَأْتِ
بِخَيْرٍ ۚ هَٰلَ يَسْتَوِي هُوَ وَمَنْ يَأْمُرُ بِالْعَدْلِ وَهُوَ
عَلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ ﴿۵۲﴾

۷۷۔ اللہ سیس ڈو آدمیں دی مثال بیان کریندے انہیں
وچوںک گولگا ۷ جیرھا کہیں تھے دی ملات نیں رکھیندا
تے مالک تے بار جنتے منہ کریندے چنگائی نال نیں ولدا
کیا او جیرھا النصف دا حکم ڈیندے تے سدھے رستے
تے ہے بکھو جہیں تھی سبکدن۔

عج ۱۹

وَلِلَّهِ غَيْبُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ ۖ وَمَا أَمْرُ السَّاعَةِ
إِلَّا كُلُّجُ الْبَصَرِ ۚ أَوْ هُوَ أَقْرَبُ ۚ إِنَّ اللَّهَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ
قَدِيرٌ ﴿۵۳﴾

۷۸۔ تے آسمانیں تے زمین دا غیب اللہ کنیں ہے تے
قیامت دا معاملہ اکھ دے بھپکڈ آلی کار یا ایں کنیں وی
زیادہ کولہو بے شک اللہ سیس ہر شے تے قادر۔

وَاللَّهُ أَخْرَجَكُمْ مِنْ بُطُونِ أُمَّهَاتِكُمْ لَا تَعْلَمُونَ شَيْئًا
وَجَعَلَ لَكُمُ السَّمْعَ وَالْأَبْصَارَ وَالْأَفْئِدَةَ ۚ لَعَلَّكُمْ
تَشْكُرُونَ ﴿۵۴﴾

۷۹۔ تے اللہ سیس تہاکوں تہاڈیں میریں بے ڈوئیں وچوں
کڈھے تہاں کھ دی نہ جاڈے ماوے تے تہاڈے کیتے
کن اکھیں تے دل پٹانسی تہاں بوتہاں شکر کرو۔

الْمُيْتُونَ إِلَى الظُّلُمِ مُسْحَرَاتٍ فِي جَوِّ السَّمَاءِ ۚ مَا
يُنْكِهِمْ إِلَّا اللَّهُ ۚ إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَآيَاتٍ لِّقَوْمٍ
يُؤْمِنُونَ ﴿۵۵﴾

۸۰۔ کیا انہیں پکھیں کوں نیں ڈتھا جیرھے آسمان دی فضا
وچ ہن تے خدمت کریندے پھن۔ انہیں کوں اللہ دے
سوا بیا کوئی نیں روکی کھڑا۔ بے شک ایندے وچ مومن
قوم کیتے نشان۔

وَاللَّهُ جَعَلَ لَكُمْ مِنْ بُيُوتِكُمْ سَكَنًا وَجَعَلَ لَكُمْ مِنْ
جُلُودِ الْأَنْعَامِ بُيُوتًا تَسْتَخِفُّونَهَا يَوْمَ ظَعْنِكُمْ وَيَوْمَ
إِقَامَتِكُمْ وَمِنْ أَصْوَادِهَا وَأَوْبَارِهَا وَأَشْعَارِهَا ۚ
أَتَانًا وَمَتَاعًا إِلَىٰ حِينٍ ﴿۵۶﴾

۸۱۔ تے اللہ سیس تہاڈے گھریں کوں تہاڈے رہن کیتے
بنائے تے ڈبگریں دے جہیں نال دی گھر پٹانسی سفر دے
ڈہنیں وچ دی تے گھریں وچ دی او تہاڈے کیتے ہوئے
پھلن تے انہیں دی اُن (باریک تے موٹی) تے وایں نال
سامان بیئدے ۷ تے ہک وقت تیں فائدہ چیندے ۷۔

وَاللَّهُ جَعَلَ لَكُمْ مِنْهَا خَلْقَ ظِلَالٍ

۸۲۔ تے اللہ جو پیدا کیتے اوندے وچوںک پھا دیں کیاں

وَجَعَلَ لَكُم مِّنَ الْجِبَالِ الْكَأَنَاقَ وَجَعَلَ
لَكُم سَرَابًا يَنفَعُكُمُ الْحَيَاةَ وَسَرَابًا يَنفَعُكُمُ
بِأَسْكُمُ كَذَلِكَ يَتِمُّ نِعْمَتَهُ عَلَيْكُمْ لَعَلَّكُمْ
تُشْكُرُونَ ۝

تے پہاڑیں وچ تہاڑے کیتے کن دیاں جہیں بٹائن تے
تہاڑے کیتے جھلے بٹائیں جیندے نال لتاں گرمی
کنیں بچدے تے کچھ چولے جیرے تہاڑوں جنگ
دے ویلے بچیدن۔ ایویں او تہاڑے تے اپنی
نعمتاں پوریاں کریندے تاں جو لتاں فرمانبردار بٹوں۔

۸۳۔ تے جے او پھر وچن تے تیڈے اتے کھلا پچا
ڈیون فرض۔

فَإِنْ تَوَلَّوْا فَإِنَّمَا عَلَيْكَ الْبَلْغُ الْمُبِينُ ۝

۸۴۔ اللہ دی نعمت کول او سنجیدن تے ول انکار کیندن
تے اکثر کول کافرن۔

يَعْرِفُونَ نِعْمَتَ اللَّهِ ثُمَّ يُنْكِرُونَهَا وَأَكْثَرُهُمُ
الْكَافِرُونَ ۝

۸۵۔ تے جڈاں اساں ہر امت وچو ہک گواہ کھڑا کر لیسوں
ول کافر کول اہارت نہ ہوسی تے نہ غدر قبول کیتا ویسی
۸۶۔ تے جڈاں ظالم غلب ڈیکھسن انہیں کنیں او منجھا
نہ کیتا ویسی تے نہ انہیں کول دھکی دتی ویسی۔

وَيَوْمَ نَبْعَثُ فِي كُلِّ أُمَّةٍ شَهِيدًا اتَّخَذُوا ذُنُوبَهُمْ
لِلَّذِينَ كَفَرُوا وَلَا هُمْ يُسْتَعْتَبُونَ ۝

وَرَأَوْا الَّذِينَ ظَلَمُوا الْعَذَابَ فَلَا يَخَفُونَهُمْ
وَلَا هُمْ يُنْظَرُونَ ۝

۸۷۔ تے مشرک جڈاں اپنے مشرکیں کول ڈیکھسن تے
او آکھسن جو اے ساڈے رب اے ہن ساڈے مشرک
جہیں کول اساں تیڈے سوا سبب دے ہاں او کول
انہیں دے من تے دلا لیسن تے آکھسن لتاں کوڑے دے

وَرَأَوْا الَّذِينَ آسَرُوا شُرَكَاءَهُمْ قَالُوا ذَبْنَا
هَؤُلَاءِ شُرَكَائِنَا الَّذِينَ لَنَا نَدْعُو مِن دُونِكَ
فَأَلْفَوْا اللَّهَ الْقَوْلَ إِنَّكُمْ لَكَاذِبُونَ ۝

۸۸۔ تے اوں ڈنہیہ او اللہ دے سامنے اپنی فرمانبرداری
ظاہر کر لیسن تے جیرھا کچھ او گھویندے ہن انہیں کنیں
گھم تھی ویسی۔

وَالْقَوْلُ إِلَى اللَّهِ يَوْمَئِذٍ السَّلَامَ وَصَلَّ عَنْهُمْ مَا كَانُوا
يَقْتَدِرُونَ ۝

۸۹۔ جہیں کفر کیتے تے اللہ دے رستے کنیں رکیدن اساں
انہیں کول ایس عذاب کنیں ودھ بیا عذاب ڈیسوں جو اوزیرین
وچ کیر گھیت دے ہن۔

الَّذِينَ كَفَرُوا وَصَدُّوا عَن سَبِيلِ اللَّهِ زِدْنَاهُمْ
عَذَابًا فَوْقَ الْعَذَابِ بِمَا كَانُوا يُفْسِدُونَ ۝

۹۰۔ تے جڈاں اساں ہر امت وچ انہیں دے خلافت اناہیں
وچو ہک گواہ کھڑا کر لیسوں تے اساں تیکوں وی انہیں دے
اتے گواہ ٹیسوں تے اساں لے کتاب تیڈے اتے

وَيَوْمَ نَبْعَثُ فِي كُلِّ أُمَّةٍ شَهِيدًا عَلَيْهِم مِّنْ أَنفُسِهِمْ
وَجِئْنَا بِكَ شَهِيدًا عَلَى هَؤُلَاءِ وَتَرَوْنا عَلَيْكَ الْكَتَابَ
بَيِّنَاتًا وَإِنَّا لَنُفَصِّلُ الْبَيِّنَاتِ لَكُمْ ۝

ہمائی جبرمی ہر شے کوں بیان کریدی ؎ تے ہدایت تے
رحمت تے مسلمانن کیتے خوشخبری ؎۔

۹۱۔ بے شک اللہ سیس الفات تے احسان دا حکم دیندے
تے قریبی سکیں کوں ڈلوں دا تے بے حیائی تے گندیں
گا لہیں تے بغاوت کنیں رکیندے او تہا کوں نصیحت
کریندے تاں جو تساں سمجھو۔

۹۲۔ تے جڈاں تساں اللہ نال وعدہ کیتے اونکوں پورا کرو
تے اپنے قسمیں کوں پکا کرٹے بعد تروڑو کیوں جو
تساں اللہ کوں اپنے قسم نال منامن بنا گدھا بے شک
اللہ سیس جو تساں کریندے ؎ جانڈے۔

۹۳۔ تساں اول تربیت آلی کارہ تھیوو جیں اپنا ستر کترن
تے پکا کرٹے بعد ٹوٹے ٹوٹے کرڈتا ہا۔ تساں اپنے قسمیں
کوں آپت وچ رسوخ دا ذریعہ بنیدے ؎ تاں جو ہک قوم دوجی
قوم کنیں زیادہ طاقتور تھی ونجے۔ اللہ تہا ڈی ایندے نال
صرف ازما لئیں کریندے تے تاں جو قیامت دے ڈینہہ
اللہ سیس تہا کوں صاف صاف ڈس ڈیسی جو تساں اختلاف
کریندے پئے ؎۔

۹۴۔ جے اللہ چاہندا تے تساں ساریں کوں ہک امت بنا
ڈیوے باتے اصل جبرھا چاہندے اونکوں اللہ گمراہ
کریندے تے جبرھا چاہندے اونکوں سدھا رستہ دکھلیندے
تے جو کچھ تساں کریندے ؎ اونرے بارے وچ تساں کنیں ضرور دیکھا ویسی

۹۵۔ تے تساں اپنے قسمیں کوں آپت وچ رسوخ دا ذریعہ
نہ بناؤ نہ تاں پیر جوٹ دے بعد تک پلوسی تے تساں بُرا
نتیجہ جیسو ات گا لہوں جو تساں لوکیں کوں اللہ دے رستے
کنیں روکے تے تہا ڈے کیتے وڈا عذاب۔

۹۶۔ تے تساں اللہ دے وعدے کوں تھوڑے مل نال نہ

إِنَّ اللَّهَ يَأْمُرُ بِالْعَدْلِ وَالْإِحْسَانِ وَإِيتَاءِ ذِي
الْقُرْبَىٰ وَيَنْهَىٰ عَنِ الْفَحْشَاءِ وَالْمُنْكَرِ وَالْبَغْيِ
يُعْظَمُ لَكُمْ تَذَكُّرُونَ ﴿٩١﴾

وَأَوْفُوا بِعَهْدِ اللَّهِ إِذَا عَاهَدْتُمْ وَلَا تَفْضُوا الْأَيْمَانَ
بَعْدَ تَوْكِيدِهَا وَقَدْ جَعَلَهُ اللَّهُ عَلَيْكُمْ كَفِيلًا
إِنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ مَا تَفْعَلُونَ ﴿٩٢﴾

وَلَا تَكُونُوا كَالَّذِي نَفَضَتْ غَرْلَهَا مِنْ بَعْدِ قُوَّةٍ
أَنَّكَ إِن تَتَّخِذْ دُونَ آيْمَانِكُمْ دَخَلًا يَبْغِيَنَّ أَنْ تَكُونَ
أُمَّةٌ هِيَ أَرْبَىٰ مِنْ أُمَّةٍ إِنَّمَا يَبْغِي اللَّهُ بِهِ وَلِيَّتَيْنِ
لَكُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ مَا كُنْتُمْ فِيهِ تَخْتَلِفُونَ ﴿٩٣﴾

وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ لَجَعَلَكُمْ أُمَّةً وَاحِدَةً وَلَكِنْ يُضِلُّ
مَنْ يَشَاءُ وَيَهْدِي مَنْ يَشَاءُ وَلَتُسْأَلُنَّ عَنْهَا
كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿٩٤﴾

وَلَا تَتَّخِذْ دُونَ آيْمَانِكُمْ دَخَلًا يَبْغِيَنَّكُمْ فَتَرِلَ قَدَمُ
بَعْدَ تَبْوِئِهَا وَتَذُوقُوا السُّوءَ بِمَا صَدَدْتُمْ عَنْ
سَبِيلِ اللَّهِ وَلَكُمْ عَذَابٌ عَظِيمٌ ﴿٩٥﴾

وَلَا تَشْرَوْا بِعَهْدِ اللَّهِ تَسْكًا قَلِيلًا إِنَّمَا عِنْدَ اللَّهِ

هُوَ خَيْرٌ لَّكُمْ إِن كُنتُمْ تَعْلَمُونَ ﴿۹۷﴾

وہیچ جو اللہ کہیں ہے او تھاڑے واسطے چنگا ہے
تساں چاڑے ۹۷۔

مَا عِنْدَكُمْ يَنْفَدُ وَمَا عِنْدَ اللَّهِ بَاقٌ وَلَنَجْزِيَنَ
الَّذِينَ صَبَرُوا أَجْرَهُمْ بِأَحْسَنِ مَا كَانُوا
يَعْمَلُونَ ﴿۹۸﴾

۹۷۔ جو تساں کہیں ہے او مک ولسی تے جو اللہ کہیں ہے
او باقی رہن والا ہے جیرے صبر کرین اسان انہیں کوں
انہیں دے عیس دا ضرور چنگا بدلہ ڈلیسوں۔

مَنْ عَمِلَ صَالِحًا مِّنْ ذَكَرٍ أَوْ أُنْشَىٰ وَهُوَ مُؤْمِنٌ
فَلَنَجْزِيَنَّهُ حَسَنَةً خَيْرًا مِّمَّا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿۹۹﴾

۹۸۔ تے جیرھا جو ان تے تربت جو وی چنگا کم کر لیس
تے ہوئے مومن اسان او نکوں پاک زندگی ڈلیسوں تے
اسان انہیں کوں انہیں دے عیس دے مطابق بہترین بدلہ
ڈلیسوں۔

فَإِذَا قَرَأْتَ الْقُرْآنَ فَاسْتَعِذْ بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطَانِ
الرَّجِيمِ ﴿۱۰۰﴾

۹۹۔ تے جیڈاں توں قرآن پڑھیں تے شیطان مردود
کہیں توں اللہ دی پناہ منگ۔

إِنَّهُ لَيْسَ لَهُ سُلْطَانٌ عَلَى الَّذِينَ آمَنُوا وَعَلَىٰ رَبِّهِمْ
يَتَوَكَّلُونَ ﴿۱۰۱﴾

۱۰۰۔ بے شک مومنین تے اپنے رب دے بھروسہ کرٹ
والیں تے شیطان دا کوئی غلبہ نہیں تھیندا۔

إِنَّمَا سُلْطَانُهُ عَلَى الَّذِينَ يَتَوَلَّوْنَهُ وَالَّذِينَ هُمْ بِهِ
مُشْرِكُونَ ﴿۱۰۲﴾

۱۰۱۔ او نہا علیہ صرف انہیں لوکس تے بے جیرے اندرے
نال دوستی لیندن تے اوندی وجہ کیں شرک کریندن۔

وَإِذَا بَدَلْنَا آيَةً مَّكَانَ آيَةٍ وَاللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا
يُنْزَلُ قَالُوا إِنَّمَا أَنْتَ مُفْتِرٌ بَلْ أَكْثَرُهُمْ
لَا يَعْلَمُونَ ﴿۱۰۳﴾

۱۰۲۔ تے جیڈاں اسان کہیں نشان وی جاتے بیا نشان گھن
اندرے میں تے اللہ بھول چاڑے جو کچھ او لہیرے او
آہن توں تے کوڑا ہویں۔ اصل اکثر لوک چاڑے نیں۔

قُلْ نَزَّلَهُ رُوحُ الْقُدُسِ مِن رَّبِّكَ بِالْحَقِّ لِيُثَبِّتَ
الَّذِينَ آمَنُوا وَهُدًى وَبُشْرَىٰ لِلْمُسْلِمِينَ ﴿۱۰۴﴾

۱۰۳۔ توں اکھ ڈے تیبڑے رب کہیں روح القدس
او نکوں سپہائی نال ہائے تاں جو مومنین دے تم جھاڑیوے
تے ہدایت تے فرمانبرداریں واسطے خوشخبری ۹۷۔

وَلَقَدْ نَعْلَمُ أَنَّهُمْ يَقُولُونَ إِنَّمَا يُعَلِّمُهُ بَشَرٌ
لِّسَانُ الَّذِي يُلْحِدُونَ إِلَيْهِ أَعْجَبُ وَهَذَا لِسَانٌ
عَرَبِيٌّ مُّبِينٌ ﴿۱۰۵﴾

۱۰۴۔ تے اسان چاڑے میں جو او آہن جو اینکوں بیا
آدمی سکھیندے۔ جیندو لے اشارہ کریندن اوندی زبان
تے عجی ۹۷ تے اے زبان تے کھل عربی ۹۷۔

إِنَّ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِآيَاتِ اللَّهِ لَا يَقْدِرُهُمُ اللَّهُ
وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿۱۰۶﴾

۱۰۵۔ بے شک جیرے لوک اللہ دی آیات کوں نیں
میندے اللہ انہیں کوں ہدایت نیں ڈیندا تے انہیں کیتے

ڈکھ آلا عذاب۔

۱۰۶۔ صرف کوڑاوبے گھڑیندن جیرھے اللہ دی آیات

تے ایمان نہیں ایندے تے اوپکے کوڑن۔

۱۰۷۔ جنہیں اللہ دے منٹ دے بعد اوندکار کرن سولے

انہیں دے جنہیں تے جبر کیا گیا ہوئے تے انہیں دے دل

مطئن ہون ایمان تے تے جیں اپنا سینہ کفر کیتے کھول

ڈتے انہیں تے اللہ دا غضب تے انہیں مے کیتے وڈا

عذاب۔

۱۰۸۔ اے ابن واسطے ہے جو انہیں دنیاوی زندگی کوں

آخرت دی زندگی دے مقابلے تے زیادہ پسند کیتے تے بیشک

اللہ کا فرقم کوں ہدایت نیں ڈیندا۔

۱۰۹۔ ایجے لوکن جنہیں دے دیں تے کن تے اکھیں تے اللہ

مہر لاڈنی ء تے ایجے لوک غافلن۔

۱۱۰۔ پکی گال جو اے لوک آخرت وچ گھانا پاوٹن والن

۱۱۱۔ بچیں بے بیشک انہیں لوکیں کیتے جیرھے ڈکھ پاوٹن

دے بعد ہجرت کر گئیں تے جبار کیتے نیں تے مہر کیتے نیں

تیدا رب بہوں بخش والا تے دل دل رحم کرن والا۔

۱۱۲۔ جڈاں ہر جان اپنی جان دے متعلق بھیڑا کریندا اوسی

تے ہر جان کوں اوندے عملیں دا بدلہ پورا ڈتا ویسی تے

انہیں تے ظلم نہ کیا ویسی۔

۱۱۳۔ اللہ سنیں کہہ وستی دی شال بیان کریندے جیرھی

امن وچ تے اطمینان وچ باٹ تے اوکوں کھلا رزق

ملا با ہر پاسو اوں اللہ دی نعمتیں دی ناشکری کیتی تے

اللہ سٹیں اوکوں بکھ تے ڈر دا لباس پورا ڈتا مات گا بہوں

جو او عمل کریندے ہن۔

۱۱۴۔ تے انہیں وچ انہیں دو ساڈا کہہ رسول آئے انہیں

إِنَّمَا يَفْتَرِي الْكَذِبَ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِآيَاتِ

اللَّهِ وَأُولَئِكَ هُمُ الْكَذِبُونَ ﴿١٠٦﴾

مَنْ كَفَرَ بِاللَّهِ مِنْ بَعْدِ إِيمَانِهِ إِلَّا مَنْ أَكْرَهَ وَ

قَلْبُهُ مُطْمَئِنٌّ بِالْإِيمَانِ وَلَكِنْ مَنْ شَرَحَ بِالْكُفْرِ

صَدْرًا فَلَيْسَ غَضَبُ اللَّهِ عَلَيْهِ وَلَهُمْ عَذَابٌ عَظِيمٌ ﴿١٠٧﴾

ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ اسْتَحَبُّوا الْحَيَاةَ الدُّنْيَا عَلَى الْآخِرَةِ وَ

أَنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْكَافِرِينَ ﴿١٠٨﴾

أُولَئِكَ الَّذِينَ طَعِيَ اللَّهُ عَلَيْهِ قُلُوبُهُمْ وَسَنَعِمُهُمْ

أَبْصَارِهِمْ وَأُولَئِكَ هُمُ الْغَافِلُونَ ﴿١٠٩﴾

لَا جَرَمَ لَهُمْ فِي الْآخِرَةِ هُمُ الْخَاسِرُونَ ﴿١١٠﴾

ثُمَّ إِنَّ رَبَّكَ لِلَّذِينَ هَاجَرُوا مِنْ بَعْدِ مَا قُتِلُوا

ثُمَّ جَاهَدُوا وَصَبَرُوا إِنَّ رَبَّكَ مِنْ بَعْدِ مَا لَقَوْهُمْ

رَحِيمٌ ﴿١١١﴾

يَوْمَ تَأْتِي كُلُّ نَفْسٍ بِجُودِلٍ عَنْ نَفْسِهَا وَتُوَفَّى

كُلُّ نَفْسٍ مَا كَسَبَتْ وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ ﴿١١٢﴾

وَضَرَبَ اللَّهُ مَثَلًا قُرْبَةً كَانَتْ أُمِّمَةً مُطْمَئِنَّةً

يَأْتِيهَا رِزْقُهَا رَغَدًا مِنْ كُلِّ مَكَانٍ فَكَفَرَتْ

بِأَنْعَمَ اللَّهُ فَأَذَاقَهَا اللَّهُ لِبَاسَ الْجُوعِ وَالْخَوْفِ

بِمَا كَانُوا يَصْنَعُونَ ﴿١١٣﴾

وَلَقَدْ جَاءَهُمْ رَسُولٌ مِنْهُمْ فَكَذَّبُوهُ فَأَخَذَهُمْ

الْعَذَابُ وَهُمْ ظَالِمُونَ ﴿۳۴﴾

اونکوں جھٹلاؤ تے ول عذاب انہیں کوں پکڑ گدے کیوں
جو او ظالم ہن۔

فَكُلُوا مِنَّا رَزَقَكُمُ اللَّهُ حَلَالًا طَيِّبًا وَاشْكُرُوا
نِعْمَتَ اللَّهِ إِنَّ كُنتُمْ لَإِيَّاهُ تَعْبُدُونَ ﴿۳۵﴾

۱۱۵۔ جو تہا کوں اللہ حلال تے پاک مال بڑے اوندے دچو
تساں کھاو تے جے تساں اوندی عبادت کریندے؟ تے
اوندی نعمت دا شکر کرو۔

إِنَّمَا حَرَّمَ عَلَيْكُمُ الْمَيْتَةَ وَالدَّمَ وَلَحْمَ الْخَوَزِيرِ
وَمَا أِهْلَ لِغَيْرِ اللَّهِ بِهِ فَمَنِ اضْطُرَّ غَيْرَ بَاغٍ وَ
لَا عَادٍ فَإِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿۳۶﴾

۱۱۶۔ اول تہا بڑے اتے مردار تے رت تے جتامے داماس
تے جیرھا اللہ دے ناں دی بجانے پے دے ناں تے
گٹھا و بچے حرام کیتے تے جیرھا مجبور تھی و بچے تے اپنی خواہش
نہیں تے حد کنیں نہ ددھے تے اللہ سبب بہوں بخشش والا
تے مہربان۔

وَلَا تَقُولُوا لِمَا تَصِفُ أَلْسِنَتُكُمُ الْكَذِبَ هَذَا
حَلَالٌ وَهَذَا حَرَامٌ لِّتَفْتَرُوا عَلَى اللَّهِ الْكَذِبَ
إِنَّ الَّذِينَ يَفْتَرُونَ عَلَى اللَّهِ الْكَذِبَ لَا يُفْلِحُونَ ﴿۳۷﴾
مَنَاعٌ قَلِيلٌ ﴿۳۸﴾ وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿۳۹﴾

۱۱۷۔ جیرھیاں تہا بڑیاں زبانان کوڑ مریندن انہیں نال اے
ناں اکھو جو اے حلال تے اے حرام ناں جو تساں اللہ تے
کوڑ بدھو بے شک جیرھے اللہ تے کوڑ بدھیندن او
کامیاب نیں تھیندے۔

وَعَلَى الَّذِينَ هَادُوا حَزَمًا مَّا قَصَصْنَا عَلَيْكَ
مِنْ قَبْلُ وَمَا ظَنَنَّهُمْ وَلَكِنْ كَانُوا أَنفُسَهُمْ
يَظْلِمُونَ ﴿۴۰﴾

۱۱۸۔ تھوڑا فائدہ تے انہیں کیتے دردناک عذاب۔
۱۱۹۔ تے یہودیں تے اساں او حرام کیا باجواں کینیں پہلے
اساں تیکوں بڑے اساں انہیں تے علم نیں کیتا تے صل
او اپنے اتے آپ ظلم کریندے ہن۔

ثُمَّ إِنَّ رَبَّكَ لِلَّذِينَ عَمِلُوا الشُّوْءَ بِجَهَنَّمَ ثُمَّ
تَابُوا مِنْ بَعْدِ ذَلِكَ وَأَصْلَحُوا إِنَّ رَبَّكَ مِنْ بَعْدِهَا
لَغَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿۴۱﴾

۱۲۰۔ جیرھے لاعلمی سوچ برائی کرن تے ولا تو بہ کرن تے
اصلاح کرن بے شک تیبڑا رب ایندے بعد بہوں بخشش والا
تے ول ول رحم کرن والا۔

إِنَّ إِبْرَاهِيمَ كَانَ أُمَّةً قَانِتًا لِلَّهِ حَنِيفًا وَلَمْ يَكُ
مِنَ الْمُشْرِكِينَ ﴿۴۲﴾

۱۲۱۔ بے شک ابراہیم ہک امت ہائے اللہ دا پورا فرمانبردار ہا
تے خدا کوں ہک منق والا با تے مشرکیں دچو نہ ہا۔

شَاكِرًا لِأَنْعُمِهِ اجْتَبَاهُ وَهَدَاهُ إِلَى صِرَاطٍ
مُسْتَقِيمٍ ﴿۴۳﴾

۱۲۲۔ اوندی نعمتیں دا شکر کرن والا ہا تے اونکوں اوندے
رب چوٹی گدھا ہا تے اوندی سدھے راہ دو راہنمائی کیتی۔

وَأَتَيْنَاهُ فِي الدُّنْيَا حَسَنَةً وَإِنَّا فِي الْآخِرَةِ لَمُنَّ

۱۲۳۔ اساں اونکوں دنیا وچ وی چمکائی بڑی تے آخرت

الضَّالِّينَ ۝۱۳

ثُمَّ أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ أَنْ اتَّبِعْ مِلَّةَ إِبْرَاهِيمَ حَنِيفًا
وَمَا كَانَ مِنَ الْمُشْرِكِينَ ۝۱۴

إِنَّمَا جَعَلَ النَّبِيُّ عَلَى الَّذِينَ اخْتَلَفُوا فِيهِ وَإِنْ
رَبُّكَ لَيَحْكُمُ بَيْنَهُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ فِيمَا كَانُوا فِيهِ
يَخْتَلِفُونَ ۝۱۵

أَدْعُ إِلَى سَبِيلِ رَبِّكَ بِالْحُكْمِ وَالنَّوْعِطَةِ الْحَسَنَةِ
وَمَا دُلَّهُمْ بِالْبَيِّنَاتِ هِيَ أَحْسَنُ إِنَّ رَبَّكَ هُوَ أَعْلَمُ
بِمَنْ ضَلَّ عَنْ سَبِيلِهِ وَهُوَ أَعْلَمُ بِالْمُهْتَدِينَ ۝۱۶

وَإِنْ عَاقَبْتُمْ فَعَاقِبُوا بِشَلِّ مَا عَوَّظْتُمْ بِهِ
وَلَكِنْ صَبْرُكُمْ لَهُوَ خَيْرٌ لِلصَّابِرِينَ ۝۱۷
وَاصْبِرْ وَمَا صَبْرُكَ إِلَّا بِاللَّهِ وَلَا تَحْزَنْ عَلَيْهِمْ
وَلَا تَكُ فِي ضَلَالٍ مِمَّا يَمْكُرُونَ ۝۱۸

إِنَّ اللَّهَ مَعَ الَّذِينَ اتَّقَوْا وَالَّذِينَ هُمْ
مُحْسِنُونَ ۝۱۹

وچراونیک لوکیں وچہا۔

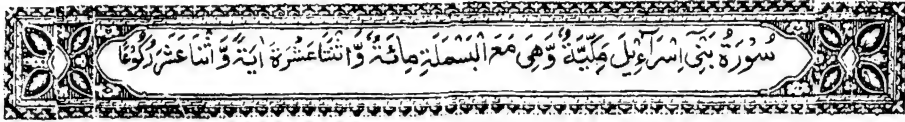
۱۳۔ ول اسان تیلو روحی کین جو توں کہ خدا سے منق
والے ابراہیم سے مذہب دی پروی کر جیر عا مشرکیں و چونہ ہا۔

۱۴۔ چھن چھن دی سزا انہیں کیتے ہائی جس اوندے وچ
اختلاف کیتے تے بے شک تیلو رب قیامت سے ڈیہند
فیصلہ کر لسی جیندے وچ او اختلاف کریندے ہن۔

۱۵۔ توں اپٹے رب دی راہ دو سٹپ تے چگی نصیحت
نال سڈتے ساریں کیں چگے طریقے نال انہیں نال بحث
کر بے شک تیلو رب انہیں کوں جانڈے جیرے اوندے
رستے کیں گمراہ تھی گئیں تے انہیں کوں دی جیرے ہدایت
پا گئیں

۱۶۔ تے بے سزا ڈیوتے اتنی سزا ڈیو جتنی انہیں تہا کوں تکلیف
ڈتی تے بے سزاں مبر کر لیسو اے مبر کر ڈالیں کیتے چنگا
۱۷۔ توں مبر کرتے تیلو مبر مھن اللہ سے کیتے جتے انہیں
تے غم نہ کرتے جیر صیاں او تدبیراں کرین توں انہیں دی وجہ
کئیں تنگی محسوس نہ کر۔

۱۸۔ بے شک اللہ سیں متقیں دے نال تے انہیں نال جیرے
نیکی کریندن۔

سورة بنی اسرائیل مکی ۱۲ آیتیں تھے بسم اللہ نال ایندیاں ۱۲ آیتیں تھے ۱۲ رکو من۔

- ۱۔ شروع کرینداں اللہ دے ناں نال جیرھا بن
مینگے ڈیون والا تے دل ول رحم کرن والا۔
- ۲۔ پاک او ذات جی رہی اپنے بندے کوں راتو
رات مسجد حرام کنیں مسجد اقصیٰ دو گھن گئی جیندے
چودھارو اساں برکت ڈتی عتاں جو اساں
اونکوں اپنے نشان ڈکھاوے بے شک اوہوں
سنن والا تے بہوں ڈیکھن والا۔
- ۳۔ تے اساں موسیٰ کوں کتاب ڈتی تے اونکوں
بنی اسرائیل کیسے ہدایت بنایا تے تہاں میڈے
سوا کہیں کوں کار ساز نہ بناو۔
- ۴۔ نسل بائی جنیکوں اساں نوح دے نال سوار
کیتا ہا بے شک اوہوں شکر گزار بندہ ہا۔
- ۵۔ تے بنی اسرائیل کوں ایں کتاب وچ اساں
لے گال ڈس ڈتی ہائی جو تہاں زمین وچ ڈو
دفعہ فساد کریسو تے وڈی منہ زوری تے وڈی
کریسو۔
- ۶۔ تے جہاں پہلا وعدہ آئے اساں تہا ڈو
ایجے بندے کھڑے کیتن جیرے سخت جنگ کرن
والے ہن۔ او تہا ڈے گھریں دے اندر پہرہ
گھن تے لے وعدہ پورا تھیون والا ہا۔
- ۷۔ ول اساں تہا کوں مھنائیں دے اُتے حملے
دی طاقت ڈتی تے اساں مایں نال تے پتیریں
- بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ۱
سُبْحَنَ الَّذِي أَسْرَى بِعَبْدِهِ يَبْلَا مِنَ السَّجْدِ ۲
الْحَرَامِ إِلَى السَّجْدِ الْأَقْصَا الَّذِي بَوَّعْنَا حَوْلَهُ
لِنُرِيَهُ مِنْ آيَاتِنَا إِنَّهُ هُوَ السَّمِيعُ الْبَصِيرُ ۳
وَآتَيْنَا مُوسَى الْكِتَابَ وَجَعَلْنَاهُ هُدًى لِّبَنِي
إِسْرَائِيلَ أَلَّا يَتَّخِذُوا مِنْ دُونِي وَكِيلًا ۴
ذُرِّيَّةً مِّنْ حَمَلْنَا مَعَ نُوحٍ إِنَّهُ كَانَ
عَبْدًا شَكُورًا ۵
وَقَضَيْنَا إِلَىٰ بَنِي إِسْرَائِيلَ فِي الْكِتَابِ لَتُفْسِدُنَّ
فِي الْأَرْضِ مَرَّتَيْنِ وَلَتَعْلُنَّ عُلُوقِ كَيْدًا ۶
فَإِذَا جَاءَ وَعْدُ أُولَاهَا بَعَثْنَا عَلَيْكُمْ عِبَادًا لِّنَا
أُولِي بَأْسٍ شَدِيدٍ فَجَاسُوا خِلَالَ الدِّيَارِ وَكَانَ وَعْدًا
مَّفْعُولًا ۷
ثُمَّ رَدَدْنَا لَكُمُ الْكَرَّةَ عَلَيْهِمْ وَأَمْدَدْنَاكُمْ بِأَمْوَالٍ
وَّبَنِينَ وَجَعَلْنَا كَثْرًا نَفِيرًا ۸

نال تہا ڈی امداد کیتی تے اساں تہا کوں تعداد
وِچ ودھا ڈتے۔

۸۔ تہاں کر سونکی تے او تہا ڈے اپٹے فائدے کیتے
ہے تے جے تہاں بُرائی کر سوتے تہا کوں نقصان
تھیسے۔ تے جڈاں ڈو جھے وعدے دا وقت
آئے تاں جو او تہا ڈے وڈیریں کوں ذلیل
کرن تے مسجد وِچ پہرہ وِچن جیویں پہلی دفعہ
پیٹھے ہن تے جتھ تے وی ادغاب آون اونکوں
تباہ و برباد کر کے رکھ ڈیون۔

۹۔ اے تھی سگدرے جو تہا ڈا رب تہا ڈے اُتے
رحم کرے تے جے تہاں ولا شرارت کیتی تے اساں
تہا کوں ولا سزا ڈیسوں تے اساں کافرین کیتے
دوزخ کوں جیل خانہ بنا ڈتے۔

۱۰۔ بے شک اے قرآن او راہ ڈکھندے جی رہا
سب کنیں سدھاء تے مومنین کوں جی رہے نیک
عمل کریندن خوش خبری ڈیندے بے شک انہیں
واسطے وڈا اجر۔

۱۱۔ تے بے شک جی رہے لوک آخرت کوں نہیں
منیندے انہیں کیتے اساں ڈکھ ڈیون والا عذاب
تیار کیتے۔

۱۲۔ تے انسان شرکوں وی اویں سڈیندے جیویں
بھلائی کوں سڈیندے تے انسان ایں گال وِچ
بہوں تکھا۔

۱۳۔ تے اساں رات تے ڈینہہ کوں ڈو نشان
بنائیں تے رات دا نشان اساں مٹا ڈتے تے
ڈینہہ دے نشان کوں ڈکھائیں والا بنائے تاں

إِنْ أَحْسَنْتُمْ أَحْسَنْتُمْ لِأَنْفُسِكُمْ وَإِنْ أَسَأْتُمْ فَلَهَا
فَإِذَا جَاءَ وَعْدُ الْآخِرَةِ لِيَسُوءُوا وُجُوهَكُمْ وَلِيَدْخُلُوا
الْمَسْجِدَ كَمَا دَخَلُوهُ أَوَّلَ مَرَّةٍ وَلِيُتَبِّرُوا مَا عَلَوْا
تَتَّبِعُوا ⑩

عَلَىٰ رَبِّكُمْ أَنْ يَرْحَمَكُمْ وَإِنْ عُذْتُمْ عَدَانَا وَجَعَلْنَا
جَهَنَّمَ لِلْكَافِرِينَ حَصِيرًا ⑪

إِنَّ هَذَا الْقُرْآنَ يَهْدِي لِلَّذِي هُوَ أَقْوَمُ وَيُبَشِّرُ
الْمُؤْمِنِينَ الَّذِينَ يَعْمَلُونَ الصَّالِحَاتِ أَنَّ لَهُمْ
أَجْرًا كَبِيرًا ⑫

وَإِنَّ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ أَعْتَدْنَا لَهُمْ عَذَابًا
أَلِيمًا ⑬

وَيَدْعُ الْإِنْسَانُ بِالشَّرِّ دُعَاءَهُ بِالْخَيْرِ وَكَانَ الْإِنْسَانُ
عَجُولًا ⑭

وَجَعَلْنَا النُّجُومَ وَالنَّهَارَ آيَاتٍ مَّحْجُورًا آيَةَ النَّجْمِ
وَجَعَلْنَا آيَةَ النَّهَارِ مُبْهِمَةً لِّتُبْتَغُوا فُضْلًا مِنْ
رَبِّكُمْ وَلِتَعْلَمُوا عَدَدَ الْيَمِينِ وَالْحِسَابِ وَكُلَّ

سَيُفَضِّلُهُ تَفْصِيلًا ۱۳

جو تساں اپنے رب سے فضل کوں گولو تے
تاں جو تہا کوں سائیں تے حساب دی گنتری دا
پتہ لگ سگے تے ہر شے کوں چنگی طراں کھول کے
بیان کر ڈتے ۔

وَكُلُّ إِنْسَانٍ لَّزَمْنُهُ طَرَفُهُ فِي عُنُقِهِ وَنُخْرِجُ
لَهُ يَوْمَ الْقِيَمَةِ كِتَابًا يَلْقَاهُ مَنشُورًا ۱۴

۱۳۔ تے اساں ہر انسان دی گچی وچ اوندی
اعمال نامہ چمباڑ ڈتے سے تے اساں قیامت
دے ڈینہہ اوندے عمیس دی ہک کتاب کھول
کے رکھ ڈیسوں ۔

إِقْرَأْ لَكَ كِتَابُكَ الْيَوْمَ عَلَيْكَ حَبِيبًا ۱۵

۱۵۔ توں اپنا اعمال نامہ پڑھ آج توں آپ
اپنے حساب کیتے کافی ہویں ۔

مَنْ اهْتَدَىٰ فَإِنَّا يَهْدِيهِ لِنَفْسِهِ وَمَنْ ضَلَّ
فَأِنَّا يَضِلُّ عَلَيْهِ وَلَا تَزِرُ وَازِرَةٌ وِزْرَ أُخْرَىٰ
وَمَا لَنَا مَعَدَّيْنِ حَتَّىٰ نَبْعَثَ رَسُولًا ۱۶

۱۶۔ جیرا ہدایت پندے اوندی فائدہ محض ہونکوں
تھیسے تے جیرا گمراہ تھیندے اوندی نقصان
دی محض ہونکوں تھیسے۔ تے کوئی بار چا وٹن
والی کہیں پے دا بار نہیں چنیدی تے اساں
اصول کہیں کوں عذاب نئے ڈیندے جے تیں
اساں رسول نہ پٹھوں ۔

وَإِذَا أَرَدْنَا أَن نُّهْلِكَ قَرْيَةً أَمَرْنَا
مُشْرَفِيهَا فَفَسَقُوا فِيهَا فَحَقَّ عَلَيْهَا
الْقَوْلُ فَدَمَرْنَاهَا تَدْمِيرًا ۱۷

۱۷۔ تے جڈاں اساں کہیں وستی کوں ہلاک کرن
دا ارادہ کریندے ہیں اساں اوندے امیر لوکیں کوں
حکم ڈیندے ہیں۔ او اوندے درج نافرمانی
کریندن تے ول ساڈی گال انہیں تے پوری تھی
ویندی ؎ تے اساں انہیں کوں بالکل تباہ کر
ڈیندے ہیں۔

وَكَمْ أَهْلَكْنَا مِنَ الْقُرُونِ مِن بَعْدِ نُوحٍ وَكَفَىٰ
بِرَبِّكَ بِذُنُوبِ عِبَادِهِ خَبِيرًا بَصِيرًا ۱۸

۱۸۔ تے نوح دے بعد اساں کئی نسلوں ہلاک کر
ڈتن تے تیرا رب اپنے بندیں دے گناہیں کوں
چاٹن تے ڈیکھن وچ کافی ؎

مَنْ كَانَ يُرِيدُ الْعَاجِلَةَ جَنَّاهُ لَهُ فِيهَا مَا نَشَاءُ لِمَنْ

۱۹۔ جیرا دنیا چاہندے اساں جیندے واسطے

چاندے میں اونکوں اوندے وچ جو چاندے میں جلدی ڈے
 بڑے میں تے پھیں اوند اگاہ دوزخ بنا بڑے میں اوند
 وچ ذیل نفی کے تے دھکیج کے ہسی۔

ثُرَيْدٌ ثُمَّ جَعَلْنَا لَهُ جَهَنَّمَ يَصْلُهَا مَذْمُومًا
 مَذْحُورًا ⑩

۲۰۔ تے جیہا آخرت کوں چاندے تے اوندے
 مطابق کوشش کریدے تے اومومن لے لوک
 بن جنہیں دی کوشش دی قدر کیتی ویندی ۷۔

وَمَنْ أَرَادَ الْآخِرَةَ وَسَعَىٰ لَهَا سَعْيَهَا وَهُوَ مُؤْمِنٌ
 فَأُولَٰئِكَ كَانَ سَعْيُهُمْ مَشْكُورًا ⑪

۲۱۔ ساین دی مدد کرنیہے ہیں اساں انہیں دی دی انہیں دی
 دی نیڈے رب دی بخشش تے تیڈے رب دی
 بخشش کوں لوڑھا کا ۷ نہیں۔

كُلَّا نُتِنُ هَٰؤُلَاءِ وَهَٰؤُلَاءِ مِنْ عَطَاءِ رَبِّكَ وَمَا
 كَانَ عَطَاءُ رَبِّكَ مَحْظُورًا ⑫

۲۲۔ توں بڑیکھ اساں کناہیں کوں پتہیں تے کیوں
 فضیلت ڈتی ۷۔ تے آخرت دی زندگی درجیں وچ
 وڈی ۷ تے فضیلت وچ وی وڈی ۷۔

أَنْظُرْ كَيْفَ فَضَّلْنَا بَعْضَهُمْ عَلَىٰ بَعْضٍ وَلِلْآخِرَةِ الْكِبْرُ
 دَرَجَاتٌ وَالْكَبَرُ تَفْضِيلًا ⑬

۲۳۔ اللہ دے نال بیا معبود نہ بنا ناں تاں توں
 ذیل تھی کے کلبا بیٹھا رہ ولسیں۔

لَا تَجْعَلْ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ فَتَقْعَدَ مَذْمُومًا
 مَحْدُورًا ⑭

۲۴۔ تے تیڈے رب دا فیصلہ ۷ جو صرف تاساں
 ہوندی عبادت کرو تے ماہیوناں چنگا ساوک
 کرو جے انہیں وچو کہیں بک کوں یا ڈوناہیں کوں
 تہاڈے سامنے بڑھیا آ دنچے توں انہیں کوں
 اوٹھی نہ کرنہ انہیں کوں دڑ کے ڈے تے انہیں
 نال نرمی نال گال کر۔

وَقَضَىٰ رَبُّكَ أَلَّا تَعْبُدُوا إِلَّا إِيَّاهُ وَبِالْوَالِدَيْنِ
 إِحْسَانًا ۚ إِنَّمَا يُبَلِّغَنَّ عَنْكَ الْكِبَرُ أَحَدُهُمَا أَوْ
 كِلَاهُمَا فَلَا تَقُلْ لَهُمَا آيٌ وَلَا تُنْهَرُهُمَا وَقُلْ لَهُمَا
 قَوْلًا كَرِيمًا ⑮

۲۵۔ تے رحمت ۷ نال انہیں ڈوناہیں کیتے
 جھک نوائی تے نرمی کر تے دعا منگ لے
 میڈے رب انہیں ڈوناہیں تے رحم کر جیویں انہیں
 میگوں چھوٹی عمر وچ پالے۔

وَاخْفِضْ لَهُمَا جَنَاحَ الذَّلِيلِ مِنَ الرَّحْمَةِ وَقُلْ
 رَبِّ ارْحَمْهُمَا كَمَا رَبَّيْتَنِي صَغِيرًا ⑯

۲۶۔ تہاڈا رب چاندے جو تہاڈے دیں وچ جے
 تساں نیک ہو سوتے بے شک او ول ول تے

رَبُّكُمْ أَعْلَمُ بِمَا فِي نُفُوسِكُمْ ۚ إِنَّكُمْ تُوقِنُونَ صَلَاحَ الَّذِينَ
 فَإِنَّهُ كَانَ لِلْآذِينَ عَفْوَ ⑰

بہوں جھکٹن والیں کوں بہوں بخشش والا ۷۔

۲۷۔ قریبی سکیں کوں انہیں راق حق ڈے تے مسکین کوں تے مسافر کوں دی تے فضول خرچی نہ کر۔

۲۸۔ بے شک فضول خرچی کرن والے شیطانیں دے بھران تے شیطان اپنے رب دا بہوں ناشکر ۷۔

۲۹۔ تے جے توں اپنے رب دی رحمت وی امید کرنیدے ہوش انہیں کنیں منہ پھرنیدیں (تے پھیر) تے گال انہیں نال نرمی نال کر۔

۳۰۔ تے اپنے ہتھ کوں اپنی گپی نال نہ پدھ (تے شوم نہ بن) تے اپنے ہتھ کوں نہ سرو کھول ڈے (فضول خرچ نہ بن) نال تاں ملام تھی کے تے تھک کے بہہ ویسیں۔

۳۱۔ بے شک تیبدا رب جیندے کیتے چاہندے رزق کوں ودھا ڈیندے تے گھٹا ڈیندے بے شک او اپنے بندیں کنیں باخبر تے بہوں ڈیکھن والا ۷۔

۳۲۔ تے اپنی اولاد کوں مکھ دے ڈر کنیں قتل نہ کر انہیں کوں دی تے تہاکوں وی اسان رزق ڈیندے ہن۔ بے شک انہیں راق قتل بہوں وڈی غلطی ۷۔

۳۳۔ تے زنا دے کولہ نہ ونجو بے شک او بے حیائی تے گندا رام۔

۳۴۔ تے جی رہی جان اللہ حرام کیتی ۷ او نکوں حق دے بغیر قتل نہ کرو تے جی رہا ظلم نال قتل قیوے تے اسان اوندے وارث کوں اختیار دیتے

وَأْتِ ذَاقِرْبٰی حَقَّہٗ وَالْیَسٰئِرَ وَابْنَ السَّبِیْلِ
وَلَا تُبْذِرْ تَبْذِیْرًا ۝

اِنَّ الْبُذْرِیْنَ کَانُوْا اِخْوَانَ الشَّیْطٰنِ وَکَانَ
الشَّیْطٰنُ لِرَبِّہٖ کُفُوْرًا ۝

وَاَمَّا تُعْرِضَنَّ عَنْہُمْ اَنْبِعَاۗءَ رَحْمَۃٍ مِّنْ رَّبِّکَ
تَرْجُوْہَا فَقُلْ لَّہُمْ قَوْلًا مَّیْسُوْرًا ۝

وَلَا تَجْعَلْ یَدَکَ مَغْلُوْلَۃً اِلٰی عُنُقِکَ وَلَا تَبْسُطْہَا
کُلَّ الْبَسِطِ فَتَقْعُدَ مَلُوْمًا مَّحْضُوْرًا ۝

اِنَّ رَبَّکَ یَبْسُطُ الرِّزْقَ لِمَنْ یَّشَآءُ وَیَقْدِرُ ۚ اِنَّہٗ
کَانَ یَعْبَادُہٗ خَبِیْرًا بَصِیْرًا ۝

وَلَا تَقْتُلُوْا اَوْلَادَکُمْ خَشِیۃً اِمَّا لَیْ نَحْنُ نَرِزُّہُمْ
وَاِیَّاکُمْ اِنْ قَتَلْتُمْ کَانَ خَطَاۗءً کَبِیْرًا ۝

وَلَا تَقْرُبُوْا اِلٰہِیْہٖ اِنَّہٗ کَانَ فَاخِشَۃً وَّسَآءَ سَبِیْلًا ۝

وَلَا تَقْتُلُوْا النَّفْسَ الَّتِیْ حَرَّمَ اللّٰہُ اِلَّا بِالْحَقِّ وَمَنْ
قُتِلَ مُظْلُوْمًا فَقَدْ جَعَلْنَا لِوَلِیِّہٖ سُلْطٰنًا کَایْمًا
فِی الْقَتْلِ اِنَّہٗ کَانَ مَّصْوَْرًا ۝

(بدے دا) قتل وچ زیادتی نہ کرے بے شک
اوندی مدد کیتی ویسی۔

۳۵۔ تے یتیم دے مال دے کولہو نہ ونجو سوائے
چنگے طریقے دے جے تیں او جوان نہیں تھی ویندا
تے وعدہ پورا کرو۔ بے شک وعدے دا بچھا ویسی۔
۳۶۔ تے جیلے بھرو تے پورا بھر کے ڈیو تے
جیلے تول کے ڈیو تے سدھی ترکڑی نال تول کے
ڈیو اے سب کنیں چنگا ۷ تے ایندا انجام وی
پہوں چنگا ۷۔

۳۷۔ تے جرمی گال دا تیکوں پتر نہیں اوندے پچھو
نہ پو بے شک کن اکھیں تے دل انہیں ساریں
دے متعلق پچھیا ویسی۔

۳۸۔ تے زمین تے اکڑیج کے نہ ٹر بے شک
توں ملک دی آخری حد تک اصلو نوہیں پہنچ
سگدا تے نہ توں سرداریں دے وڈے
مرتبے تک پہنچ سگدیں۔

۳۹۔ تے ہر شے دی بُرائی تیدے رب دے
نزدیک ناپسندیدہ ۷۔

۴۰۔ اے اوند اک حصہ جو وحی تیدے رب تیدو کیتی ۷
حکمت نال تے توں اللہ دے نال بیا
معبود نہ بنا۔ نہ تے توں روزخ وچ ملام تے
ذلیل تھی کے سٹیا ویسیں۔

۴۱۔ کیا تہا بڑے رب تہا کوں پتریں کیتے چن
گدے تے فرشتیں کوں (اٹھیاں) چھوہریں بنا
گدھنی بے شک تہاں خطرناک گال آبدے پئے
۴۲۔ تے اساں ایں قرآن وچ ایں واسطے ولادلا

وَلَا تَقْرَبُوا مَالَ الْيَتِيمِ إِلَّا بِالَّتِي هِيَ أَحْسَنُ حَتَّىٰ
يَبْلُغَ أَشُدَّهُ وَأَوْفُوا بِالْعَهْدِ إِنَّ الْعَهْدَ كَانَ مَسْئُولًا ۝

وَأَوْفُوا الْكَيْلَ إِذَا كُنْتُمْ وَزِنُوا بِالْقِسْطِ أَيْ الْوُسْطَىٰ
ذَٰلِكُمْ خَيْرٌ وَأَحْسَنُ تَأْوِيلًا ۝

وَلَا تَقْفُ مَا لَيْسَ لَكَ بِهِ عِلْمٌ إِنَّ السَّمْعَ وَالْبَصَرَ
وَالْفُؤَادَ كُلُّ أُولَٰئِكَ كَانَ عَنْهُ مَسْئُولًا ۝

وَلَا تَنْتَشِرْ فِي الْأَرْضِ مَرَحًا إِنَّكَ لَنْ تَخْرِقَ الْأَرْضَ
وَلَنْ تَبْلُغَ الْجِبَالَ طُولًا ۝

كُلُّ ذَٰلِكَ كَانَ سَيِّئُهُ عِنْدَ رَبِّكَ مَكْرُوهًا ۝

ذَٰلِكَ مِمَّا أَوْحَىٰ إِلَيْكَ رَبُّكَ مِنَ الْحِكْمَةِ وَلَا تَجْعَلْ
مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ فَتُلْقَىٰ فِي جَهَنَّمَ مَلُومًا مَدْحُورًا ۝

أَفَأَصْفَقُمْ رَبُّكُم بِالْبَنِينَ وَاتَّخَذَ مِنَ الْمَلَائِكَةِ
إِنَاثًا إِنَّكُمْ لَتَقُولُونَ قَوْلًا عَظِيمًا ۝

وَلَقَدْ صَرَّفْنَا فِي هَٰذَا الْقُرْآنِ لِيُبَيِّنَ لَكُمْ دُومًا يُزِيدُكُمْ

إِلَّا نُفُورًا ۝۳۱

برگال بیان کیتی ۷ تاں جو او نصیحت حاصل کرن
تے انہیں کوں اے قرآن نفرت ورج ودھیندا
پئے ۔

قُلْ لَوْ كَانَ مَعَهُ إِلَهٌ كَمَا يَقُولُونَ إِذَا الْأَبْتَوُا إِلَى
ذِي الْعَرْشِ سِينًا ۝۳۲

۳۲۔ توں آکھ جے اوندے نال بے خدا ہوندے
جیویں او آبدن تے او انہیں خدا نہیں دی مدد
نال ضرور رستہ گبول گھنن ہا ۔

سُبْحَنَهُ وَتَعَالَى عَمَّا يَقُولُونَ عُلُوًّا كَبِيرًا ۝۳۳

۳۳۔ او پاک اوندی اچی شان تے جو او آبدن
اوں کنیں سہوں وڈا ۷ ۔

تَسْبِيحُ لَهُ السَّمَوَاتُ السَّبْعُ وَالْأَرْضُ وَمَنْ فِيهِنَّ
وَإِنْ قَرْنُ شَيْءٍ إِلَّا يَنْبَغُ بِحَمْدِهِ وَلَكِنْ لَا تَفْقَهُونَ
تَسْبِيحَهُمْ إِنَّهُ كَانَ حَلِيمًا غَفُورًا ۝۳۴

۳۴۔ ست آسمان تے زمین تے جو انہیں دے
وج او خدا دی تسبیح کریندن تے ہر شے محض
اوندی تعریف نال اوندی تسبیح پٹی کریندی ۷
تے اصل تہا کوں انہیں دی تسبیح سمجھ نہیں لندی
بے شک او کاوڑ پیوٹ والا تے سہوں بخشش
والا ۷

وَإِذَا قَرَأْتَ الْقُرْآنَ جَعَلْنَا بَيْنَكَ وَبَيْنَ الَّذِينَ
لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ حِجَابًا مَّسْتُورًا ۝۳۵

۳۵۔ تے جیلھے توں قرآن پڑھیں اسان
تیبڈے تے آخرت دے منکرین وچ بک
لگیا ہوا پردہ پیدا کر ڈیندے ہیں ۔

وَجَعَلْنَا عَلَى قُلُوبِهِمْ أَكِنَّةً أَنْ يَفْقَهُوهُ وَفِي آذَانِهِمْ
وَقْرًا وَإِذَا ذُكِّرْتُ بِكَ فِي الْقُرْآنِ وَحْدَهُ وَلَوْ
عَلَىٰ أَدْبَارِهِمْ نُفُورًا ۝۳۶

۳۶۔ تے اسان انہیں دے دلیں تے پردے
سٹ ڈیندے ہیں تاں او سمجھن نال تے
انہیں دے کنیں وچ بوڑ سٹ ڈیندے ہیں
تے جیلھے توں قرآن وچ اپٹے رب کوں جیڑھا
بک یاد کریندیں او اپنی کندھ پھیر کے نفرت
نال ٹھہریندن ۔

مَنْ أَعْلَمَ بِمَا يَتَّبِعُونَ بِهِ إِذْ يَتَّبِعُونَ إِلَهَكَ
وَإِذْ هُمْ بِجُودٍ إِذْ يَقُولُ الظَّالِمُونَ إِنْ
تَتَّبِعُونَ إِلَّا رَجُلًا مَّسْخُورًا ۝۳۷

۳۷۔ تے جڈاں او تیبڈی گال کوں ٹندے پئے
ہوندن تے جتھ واسطے او سندن اسان او چاندے
ہیں ۔ تے جیلھے اوٹک کے مشورے کریندن تے

جیرھے ویلے ظالم ہک پہے کوں آبدن جو تساں ہک
ایہجے بندے دی پیروی کریندے ء جنیدے
اتے جادو تھیوا ہویا ء اے گال دی چاڈے
ہیں۔

۴۹۔ ڈیکھ انہیں تیدے متعلق کینجھاں گاہیں بٹائن
جیندے نال او گمراہ تھی گئیں انہیں کوں کوئی راہ
بعدا نہیں۔

۵۰۔ تے انہیں آکھئے کیا اساں جڈاں بڈیاں
تے چورا تھی ویسوں کیا پچھیں اساں توہیں
مخلوق تھی کے ولا اٹھائے ویسوں۔

۵۱۔ توں آکھ بھانویں تھی ونجھو تساں پتھریا ہوا۔
۵۲۔ یا ایں کنیں دی جیرھی تہاڈے دیں وچ
سخت مخلوق (اول وی اٹھائے ویسوں) تے او آکھسن
ساکوں بڑو جھی دفعہ کون جیندا کریسی۔ توں آکھ
جیں تہاکوں پہلی دفعہ پیدا کیتا با تے او تیدو
ڈیکھ کے سر پلینسن تے آکھسن اے کڈاں تھیں
توں آکھ اے بہوں جلدی دی تھی سبگدے۔

۵۳۔ جڈاں تہاکوں سڈیسی تے تساں اوندی حمد
نال جواب بڈیسو تے تساں خیال کریسو جو دنیا
وچ بہوں تھوڑا وقت رہیے ہاوے۔

۵۴۔ تے توں میڈے بندیں کوں آکھ گال اوبا
کرن جیرھی چنگی ہوے۔ بے شک شیطان
انسان دا کھلا کھلا دشمن۔

۵۵۔ تہاڈا رب تہاکوں بہوں چاڈے جے او
چاہے تے تہاڈے اُتے رحم کرے یا او چاہے
تے عذاب بڈیسو تے اساں تیکوں انہیں تے

أَنْظُرْ كَيْفَ ضَرَبُوا لَكَ الْأَمْثَالَ فَضَلُّوا فَلَا يَسْتَجِيبُونَ
سَيِّئًا ۝۴۹

وَقَالُوا إِذْ أَكُنَّا عِظَمًا وَرُفَاتًا إِنَّا لَا نَسْبَحُكَ
خَلْقًا جَدِيدًا ۝۵۰

قُلْ لَكُمْ نَوَاجِدَ أَوْ حَدِيدًا ۝۵۱
أَوْ خَلْقًا مِّمَّا يَكْبُرُ فِي صُدُورِكُمْ فَسَيَقُولُونَ
مَنْ يُعِيدُنَا قُلِ الَّذِي فَطَرَكُمْ أَوَّلَ مَرَّةٍ
فَسَيُنْخِصُونَ إِلَيْكَ رُءُوسَهُمْ وَيَقُولُونَ مَتَى
هُوَ قُلْ عَسَى أَنْ يَكُونَ قَرِيبًا ۝۵۲

يَوْمَ يَدْعُوكُمْ فَتَسْتَجِيبُونَ بِحَمْدِهِ وَتَظُنُّونَ
لَيْسَتْ إِلَّا قَلِيلًا ۝۵۳

وَقُلْ لِيُبَارِئَ يَقُولُوا الَّذِي أَحْسَنُ إِنَّ الشَّيْطَانَ
يَنْزِعُ بَيْنَهُمْ إِنَّ الشَّيْطَانَ كَانَ لِلْإِنْسَانِ عَدُوًّا
مُبِينًا ۝۵۴

رَبُّكُمْ أَعْلَمُ بِكُمْ إِنَّ يَسَاءَ يَزْحَمُكُمْ أَوْ أَنْ يَشَاءَ
يُعَذِّبَكُمْ وَمَا أَرْسَلْنَا عَلَيْهِمْ وَكِيلًا ۝۵۵

ذمہ دار نہیں بٹایا۔

۵۶۔ تے تیدُا رب چاٹدے جو کجھ آسمانیں تے زمین وچ ہے۔ تے اساں کجھ نیئیں دے مرتبے کوں کجھ کنیں ودھائے تے اساں داؤد کوں زبور پڑتی ۷۔

۵۷۔ توں آکھ جنہیں دے متعلق تہاڑا اے خیال جو او اوںدے علاوہ خداہیں تے انہیں کوں سبڈوتے او تہاں کنیں نہ پکھ دور کر سگدن تے نہ بدلن دا انہیں کوں اختیار۔

۵۸۔ او لوک جنیکوں او سبڈین او دی اپنے رب دو وخبن دا وسیلہ گولیندن جو کون اللہ دے زیادہ کولہو ۷ تے او اوںدی رحمت دی امید رکھیندن تے اوںدے عذاب کنیں پڑدن بے شک تیدُے رب دا عذاب پڑا کلا ۷۔

۵۹۔ تے قیامت دے ڈینہہ کنیں پہلے کوئی اینجی وستی نہیں جنیکوں ہلاک نہ کروں یا ڈاڈھا سخت عذاب نہ پڑیوں۔ اے گال کتاب وچ لکھی گئی ۷۔

۶۰۔ ساکوں نشان پھٹن وچ کوئی گال نہیں روک سگدی سوائے ایندے جو پہلے لوکس وی انیکوں جھٹلایا ہا تے اساں ثمود کوں ڈاچی دا روشن نشان پڑتا ہا تے انہیں اوںدے نال وی ظلم کیتا تے اساں نشان محض پڑاؤں کیتے پھیندے ہیں۔

۶۱۔ تے جڈاں اساں تیکوں آکھیا ہا بے شک

وَرَبُّكَ أَعْلَمُ بِمَن فِي السَّمُوتِ وَالْأَرْضِ وَلَقَدْ فَضَّلْنَا بَعْضَ النَّاسِ عَلَى بَعْضٍ وَأَتَيْنَا دَاوُدَ ذُبُورًا ۝۵۶

قُلِ ادْعُوا الَّذِينَ زَعَمْتُمْ مِنْ دُونِهِ فَلَا يَمْلِكُونَ كَشْفَ الضُّرِّ عَنْكُمْ وَلَا تَحْوِيلًا ۝۵۷

أُولَٰئِكَ الَّذِينَ يَدْعُونَ يَبْتَغُونَ إِلَى رَبِّهِمُ الْوَسِيلَةَ أَيُّهُمْ أَقْرَبُ وَيَرْجُونَ رَحْمَتَهُ وَيَخَافُونَ عَذَابَهُ إِنَّ عَذَابَ رَبِّكَ كَانَ مَحْذُورًا ۝۵۸

وَإِنْ مِنْ قَرْيَةٍ إِلَّا نَحْنُ مُهْلِكُوهَا قَبْلَ يَوْمِ الْقِيَامَةِ أَوْ مُعَذِّبُوهَا عَذَابًا شَدِيدًا كَانَ ذَلِكَ فِي الْكِتَابِ مَسْطُورًا ۝۵۹

وَمَا مَنَعَنَا أَنْ نُرْسِلَ بِالْآيَاتِ إِلَّا أَنْ كَذَّبَ بِهَا الْأَوَّلُونَ وَآتَيْنَا ثَمُودَ النَّاقَةَ مُبْصِرَةً فَظَلَمُوا بِهَا وَمَا نُرْسِلُ بِالْآيَاتِ إِلَّا تَخْوِيفًا ۝۶۰

وَإِذْ قُلْنَا لَكَ إِنَّ رَبَّكَ أَحَاطَ بِالنَّاسِ وَمَا جَعَلْنَا

الَّذِي آتَىٰ أَرْبَعًا إِلَّا نَجْنَةَ النَّاسِ وَالشَّجَرَةَ
الْمُعْوَذَةَ فِي الْقُرْآنِ وَنَجَّوهُمْ مِمَّا يُزِيدُهُمْ
إِلَّا طُغْيَانًا كَبِيرًا ۝

ۛ

تیبڑے رب نوکس کوں ہلاک کرٹ دا فیصلہ کر
کرے تے جیڑی خواب اساں تیکوں ڈکھائی بائی
تے ملعون درخت جیڑھا قرآن وچ ہے انہیں کوں
اساں نوکس کیتے امتحان دا ذریعہ بنایا ہایتے اساں
انہیں کوں ڈریندے رہے ہیں ساڈے ڈراوٹ
انہیں کوں وڈی منہ زوری وچ ودھا ڈتا۔

۴۲۔ تے جڈاں اساں فرشتیں کوں آکھیا ہا جو آدم
دے نال رل کے سجدہ کرو انہیں ساریں سجدہ
کیتے سوائے ابلیس دے اوں آکھئے کیا میں
اونکوں سجدہ کراں جینکوں میں چکڑکنیں پیدا کیتے۔
۴۳۔ ڈس تے سہی کیا اے ایہو جینکوں میں
میبڑے اُتے عزت ڈتی ۷۔ جے توں میکوں تیامت
دے ڈینہہ تیں ڈیویں دسی تے سوائے تھوڑیں
دے میں انہیں دی ساری اولاد کوں قابو کر
گھنساں۔

۴۴۔ اوں آکھئے توں وچ جیڑھا انہیں وچو تیبڑے
پچھو گھرسی بے شک تہاڈا بدلہ دوزخ تے او
پورا پورا بدلہ ۷۔

۴۵۔ انہیں وچو جیندے اتے تیبڑا دس لگے
توں دوکھا ڈے کے سبڑے اچھے سوار تے پیدل
نوکس کوں میڑھ گھن وچ تے انہیں کوں مالیں تے
اولادیں وچ حصہ دار بناتے انہیں نال کوڑے
وعدے کر۔ تے شیطان دے انہیں نال سارے وعدے
ہن کوڑے۔

۴۶۔ بے شک میبڑے بندیں تے توں ڈاڑھا نوہیں
تھی سگدا تیبڑا رب کافی کارساز۔

وَإِذْ قُلْنَا لِلْمَلَائِكَةِ اسْجُدُوا لِآدَمَ فَسَجَدُوا إِلَّا
إِبْلِسَ قَالَ مَا أَسْجُدُ لِمَنْ خَلَقْتُ طِينًا ۝

قَالَ أَرَأَيْتَكَ هَذَا الَّذِي كَرَّمْتَ عَلَيَّ دَلِيلَ آخَرِينَ
إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ لَاحْتَسِبَنَّ ذُرِّيَّتَهُ إِلَّا قَلِيلًا ۝

قَالَ أَذْهَبَ مَن يَتَّبِعَكَ مِنْهُمْ فَإِنَّ جَهَنَّمَ جَزَاءُكُمْ
جَزَاءً مَّقْضًى ۝

وَأَسْتَفْزِرُ مَنِ اسْتَطَاعَ مِنْهُمْ بِصُوتِكَ وَأَجْلِبُ
عَلَيْهِمْ بِخِيَلِكَ وَرَجْلِكَ وَشَارِكُهُمْ فِي الْأَمْوَالِ
وَالْأَوْلَادِ وَعَدَهُمْ مَا يَعِدُهُمُ الشَّيْطَانُ إِلَّا غُرُورًا ۝

إِنَّ عِبَادِي لَيْسَ لَكَ عَلَيْهِمْ سُلْطَانٌ وَكَفَىٰ بِرَبِّكَ
وَكِيلًا ۝

رَبُّكُمُ الَّذِي يُرِيكُمُ الْفَلَكَ فِي الْبَحْرِ يَنْتَعُوا
مِنْ فَضْلِهِ إِنَّكَ كَانُ بِكُمْ رَحِيمًا ۝

۴۷۔ تہاڑا رب او ہے جیہا تہاڑے واسطے سمندر
وچ بیڑیں کول چلندے تاں جو تہاں او نڈا فضل
گولو بے شک او تہاڑے اتے ول ول رحم کرن
والا ۷۔

وَإِذَا مَسَّكُمُ الضُّرُّ فِي الْبَحْرِ ضَلَّ مَنْ تَدْعُونَ إِلَّا
إِيَّا هَۥ فَلَمَّا بَلَغَكُمْ إِلَى الْبَرِّ آعْرَضَكُمْ وَكَانَ
الْإِنْسَانُ كَفُورًا ۝

۴۸۔ تے جے سمندر وچ تہاکوں کوئی دکھ پہنچے خدا
دے سواتساں کیوں سڈیسو تے جڈاں او تہاکوں
بچا کے زمین تے گھن اندے تہاں منہ پھیر گندے ہ
تے انسان ہوں ناشکرا ۷۔

أَفَأَمِنْتُمْ أَنْ يُخْصِفَ بِكُمْ جَانِبَ الْبَرِّ أَوْ يُرْسِلَ
عَلَيْكُمْ حَاصِبًا ثُمَّ لَا تَجِدُوا لَكُمْ وَكِيلًا ۝

۴۹۔ کیا تہاں ایں گال کنیں امن وچ آگیتو جو او
تہاکوں بھوئیں دی کندھی وچ پور ڈیوے یا تہاڑے
اتے نکلے نکلے پتھر وسا دے ول تہاکوں کوئی کارساز
نہ ملے۔

أَمْ أَمِنْتُمْ أَنْ يُعِيدَ لَكُمْ فِيهِ نَارَةٌ آخَرَىٰ يُرْسِلَ
عَلَيْكُمْ فَأَصْفًا مِنَ الرِّيحِ يُغَيِّرُكُمْ بِمَا كُنتُمْ تَمْ
ثُمْ لَا تَجِدُوا لَكُمْ عَلَيْهَا بِهِ تَبِيعًا ۝

۵۰۔ کیا تہاں ایں گال کنیں امن وچ آگئے جو
تہاکوں دوجی دفعہ سمندر وچ گھن آوے تے تہاڑے
اتے تیکھی اندھاری گھولے تے تہاکوں تہاڑے انکار
دی وجہ کنیں غرق کر ڈیوے۔ ول تہاکوں ایں عذاب
کنیں بچن کیتے ساڑے خلاف کوئی امدادی نہ ملے۔

وَلَقَدْ كَرَّمْنَا بَنِي آدَمَ وَحَمَلْنَهُمْ فِي الْوَجْدِ وَالْبَحْرِ
وَرَزَقْنَهُمْ مِنَ الطَّيِّبَاتِ وَفَضَّلْنَهُمْ عَلَىٰ كَثِيرٍ مِّمَّنْ
خَلَقْنَا تَفْضِيلًا ۝

۵۱۔ تے بے شک اساں آدم دی اولاد کول ہوں
عزت ڈتی ۷۔ اساں زمین تے سمندر وچ انہیں کیتے
سواری بنائی ۷۔ اساں پاک شہیں دا انہیں کول
رزق ڈتے تے جیہی مخلوق اساں بنائی ۷ اساں
انہیں کول اوندے اتے فضیلت ڈتی ۷۔

يَوْمَ نَدْعُو كُلَّ إِنْسَانٍ بِإِسْمِهِمُ الَّذِي كُتِبَ
بِهِ ۚ فَلَوْلِكَ يُعْرَوْنَ كُتُبُهُمْ وَلَا يَظْلُمُونَ تَبِيعًا ۝

۵۲۔ تے جیہے ڈینہہ اساں ہر ٹولے کول انہیں
دے امام نال سڈیسوں تے جنہیں کول سچے تہ وچ
اعمال نامہ ڈتا ویسی او اپٹے اعمال نامے کو پڑھسن
تے انہیں تے ذرہ وی ظلم نہ کیتا ویسی۔

وَمَنْ كَانَ فِي هَذِهِ أَعْمَىٰ فَهُوَ فِي الْآخِرَةِ أَعمَىٰ وَاضلٌ
سَيِّئًا ۝

۷۳۔ تے جیرھا ایں جہان وچ اندھا ءِ او آخرت
وچ وی اندھا رہیسی تے سبھی راہ کنیں بہوں
پریں تھی ویسی ۔

وَأَن كَادُوا لَيَفْتِنُونَكَ عَنِ الَّذِي أُوحِيَٰٓ إِلَيْكَ
لَتَفْتِنَنِي عَلَيْنَا غِيْرٌ ۖ وَإِذَا لَا تَأْخُذُوكَ خَلِيلًا ۝

۷۴۔ انہیں دے دے وچ مہوے ہاتے او تیکوں
اوندی وجہ نال جیرھی اساں تیبڈو وحی کیتی ءِ بہوں
تکلیف ڈیوں ہاتاں جو توں ایندے علاوہ بیا
کلام گھر کے پیش کر ڈیویں تے ول او تیکوں سنگتی
بٹا گھنن ہا ۔

وَلَوْلَا أَن تَبَيَّنَّاكَ لَقَدْ كُنْتَ تَرْكَنُ إِلَيْهِمْ شَيْئًا
قَلِيلًا ۝

۷۵۔ تے جے اساں تیبڈے دل کوں مضبوط نہ
کروں ہاتے تھوڑا جیہاں توں انہیں دی گاہیں
وچ آؤ گھیں ہا ۔

إِذَا أَذَقْنَاكَ صُغْفَ الْحَيَوةِ وَصُغْفَ الْمَمَاتِ ثُمَّ لَا
تَجِدُ لَكَ عَلَيْنَا نَصِيرًا ۝

۷۶۔ ول اساں تیکوں زندگی دا وی تے موت دا
وی وڈا عذاب چکھاؤں ہا ول ساڈے خلاف
تیکوں کوئی امدادی نہ ملے ہا ۔

وَأَن كَادُوا لَيَسْتَفِزُّوكَ مِنَ الْأَرْضِ لِيُخْرِجُوكَ
مِنْهَا وَإِذَا لَا يَلْبَثُونَ خِلْفَكَ إِلَّا قَلِيلًا ۝

۷۷۔ تے بے شک او تیکوں ایں ملک کنیں
کڑھن دے مختلف منصوبے بٹیدے رہ ویندن
تاں جو تیکوں ڈرا کے ملک کنیں باہر کڈھ چھوڑن
تے جے ایویں تھیا تے او وی تیبڈے بعد بہوں
گھٹ دقت رہن ۔

سُنَّةَ مَنْ قَدْ أَرْسَلْنَا قَبْلَكَ مِنْ رُّسُلِنَا وَلَا تَجِدُ
لِسُنَّتِنَا تَحْوِيلًا ۝

۷۸۔ اے سلوک اویں ہوسی جیویں میں کنیں پہلے
رسولیں مے نال ہاتے توں ساڈے (عمل) وچ تبدیلی
نہ پسیں ۔

أَقِمِ الصَّلَاةَ لِذُلُوْكَ الشَّمْسِ إِلَىٰ عَسَىٰ الْبَيْلِ وَ
قُرْآنَ الْفَجْرِ إِنَّ قُرْآنَ الْفَجْرِ كَانَ مَشْهُودًا ۝

۷۹۔ تے توں نماز پڑھ سچھ ڈھلن کنیں گھن کے رات دے ڈاٹھے
اندھا رے تیئیں تے فجر کوں قرآن پڑھیا کر بے شک
فجر کوں قرآن پڑھن آ لے تیں فرشتے لہندن ۔

وَمِنَ اللَّيْلِ فَتَهَجَّدْ بِهِ نَافِلَةً لَّكَ ۖ عَسَىٰ أَن يَبْعَثَكَ

۸۰۔ تے رات کوں تہجد پڑھ اے تیبڈی دودھ

رَبُّكَ مَقَامًا مَّحْمُودًا ۝۱۰

عبادتِ ایندے نال تیبڑا رب تیکوں تعریف والے
مرتبے تے بچا بڑیسی ۔

وَقُلْ رَبِّ ادْخُلْنِيْ مَدْخَلَ صِدْقٍ وَّاَخْرِجْنِيْ مَخْرَجَ
صِدْقٍ وَّاَجْعَلْ لِّيْ مِنْ لَّدُنْكَ سُلْطٰنًا نَّصِيْرًا ۝۱۱

۸۱۔ توں آکھ اے میڈے رب توں میاںوں سچے
طریقے نال داخل کرتے سچے طریقے نال کڈھ تے
میڈے کیسے اپنے ولو کوئی امدادی تے گواہ بنا۔
۸۲۔ تے توں آکھ حق آگئے تے کوڑ بھج گئے
بے شک کوڑ بھجن والا ۷

وَقُلْ جَاءَ الْحَقُّ وَرَهَقَ الْبٰطِلُ اِنَّ الْبٰطِلَ كَانَ
زَهُوًّا ۝۱۲

۸۳۔ تے اساں قرآن لہندے پئے ہیں جنیدے
وچ شفا تے مومنیں کیسے رحمت تے ظالمیں
کوں محض گھائے وچ ودھندے ۔

وَنُزِّلَ مِنَ الْقُرْآنِ مَا هُوَ شِفَاۗءٌ وَرَحْمَةٌ
لِّلْمُؤْمِنِيْنَ ۙ وَلَا يَزِيدُ الظَّٰلِمِيْنَ اِلَّا خَسَارًا ۝۱۳

۸۴۔ تے جیرے ولھے اساں انسان تے انعام کرنیڈے
ہیں تے او منہ پھیر گھندے تے پسواں تھی بندے
تے جڈاں اونکوں ڈکھ پہنچے اونا امید تھی بندے
۸۵۔ توں آکھ ہر کوئی اپنے اپنے طریقے نال کم
کرنیڈے تے تہاڈا رب بہوں چاندے جو کون سدے
رستے تے ہے ۔

وَإِذَا اَنۡشَأْنَا عَلَی الْاِنۡسٰنِ اَعۡوَضَ وَنَٰٓجِیۡہٗ ۙ وَاِذَا
مَسَّہُ الشَّرُّ کَانَ یَٔوۡسًا ۝۱۴

۸۶۔ اوتیں کنیں روح دے متعلق چُچدن توں آکھ
روح میڈے رب دے حکم نال تے تہا کوں محض
خھوڑا جیساں علم ڈتا گئے ۔

قُلْ کُلُّ یَعۡمَلْ عَلٰی سَآٓئِہٖۙ فَرُبُّکُمۡ اَعۡلَمُ بِمَنۡ هُوَ
اَهۡدٰی سَبِيْلًا ۝۱۵

۸۷۔ تے جے اساں چاہوں تے جو اساں وحی کیتی ۷
او ضرور چا گھنوں تے ول ساڈے خلاف تیکوں
کار ساز نہ بھسی ۔

وَيَسۡئَلُوۡنَکَ عَنِ الرُّوۡحِ قُلِ الرُّوۡحُ مِنْ اَمْرِ رَبِّیْ
وَمَاۤ اُوۡتِیۡنَکُمۡ مِنَ الْعِلۡمِ اِلَّا قَلِيْلًا ۝۱۶

۸۸۔ سوائے تیبڑے رب دی رحمت نے بے شک
اوندا فضل تیبڑے اُتے بہوں وڈا ۷ ۔

وَلَیۡنَ شَیۡءًا لَّندَہُمۡ بِالۡدِیۡ اَوْحٰیۡنَا اِلَیۡکَ شَہَدَۃً
لَّا یُجِیۡدُ لَکَ بِہٖ عَلَیۡنَا وَکِیۡلًا ۝۱۷

۸۹۔ توں آکھ سارے انسان تے جن ایں قرآن جیساں
کلام گھن آوُن کیسے کٹھے زل وخن ول دی او ایں

اِلَّا رَحِمَۃً مِّنۡ رَبِّکَ اِنَّ حَصْلَہٗ کَانَ عَلَیۡکَ کَبِیْرًا ۝۱۸

قُلْ لَّیۡنَ اجۡتَمَعَتِ الْاِنۡسُ وَاَلۡجِبۡ عَلٰی اَنْ یَّآتُوۡا بِبَیِّنٰتٍ
ہٰذَا الْقُرْاٰنِ لَا یَأۡتُوۡنَ بِبَیِّنٰتٍ ۙ وَکُوۡلَاۤ اَنۡ بَعۡضُہُمۡ لِبَعۡضٍ

ظہیراً ۹۰

قرآن جیساں کلام نہیں آں سبکدے بھانویں او
ہک بڑو جھے دے امدادی کیوں نہ بن و بھن۔
۹۰۔ تے اساں ایں قرآن و وح لوکیں کیتے ہر گال
کئی طریقیں نال بیان کر ڈتی و ول وی اکثر لوکیں
کفر دے نال انکار کر ڈتے۔

وَلَقَدْ صَرَّفْنَا لِلنَّاسِ فِي هَٰذَا الْقُرْآنِ مِنْ كُلِّ مَثَلٍ
فَأَبَى أَكْثَرُ النَّاسِ إِلَّا لُفُورًا ۝۹۰

۹۱۔ تے انہیں آکھئے اساں تیکوں اصلو نہ منیسوں
جے تیں توں ساڈے کیتے زمین و چو چشمہ نہ کڈھیں۔
۹۲۔ یا تیبڑا کوئی کجھویرس یا انگورس دا باغ ہوئے
تے اوندے وچ نہراں و ہاڈے۔

وَقَالُوا لَنْ نُؤْمِنَ لَكَ حَتَّىٰ تَفْجُرَ لَنَا مِنَ الْأَرْضِ
يَنْبُوعًا ۝۹۱

۹۳۔ یا جیویں تیبڑا خیال توں ساڈے اُتے آسمان
دے ٹکڑے سٹ یا اللہ دے فرشتیں کوں ساڈے
سامنے گھن آ۔

أَوْ تَكُونَ لَكَ جَنَّةٌ مِّنْ نَّخِيلٍ وَعِنَبٍ فَتُفَجِّرَ
الْأَنْهَارَ خِلَالَهَا تَفْجِيرًا ۝۹۲

۹۴۔ یا تیبڑا سونے دا گھر ہوئے یا توں آسمان تے
چڑھ و بھیں۔ اساں تیبڑے آسمان تے چڑھن کوں
وی نہ منیسوں جے تیں ساڈو کتاب نہ لہا آویں
جسکیں اساں پڑھوں۔ توں آکھ میڈا رب پاک
میں محض یک بشر رسول ہاں۔

أَوْ تُسْقِطَ السَّمَاءَ كَمَا زَعَمَتْ عَلَيْنَا لَوْ كُنَّا
بِإِلَٰهِهِ وَالْمَلَائِكَةِ قَبِيلًا ۝۹۳

أَوْ يَكُونَ لَكَ بَيْتٌ مِّنْ زُخْرٍ أَوْ تَرْفَىٰ فِي السَّمَاءِ
وَلَنْ نُؤْمِنَ بِرُوحِيكَ حَتَّىٰ تُنَزِّلَ عَلَيْنَا كِتَابًا نَقْرُوهُ ۝۹۴
قُلْ سُبْحَانَ رَبِّيَ هَلْ كُنْتُ إِلَّا بَشَرًا رَسُولًا ۝۹۵

۹۵۔ تے جڈاں لوکیں دو ہدایت آمیزی و او سے
آکھ کے اوںکوں نہیں منیندے جو کیا اللہ سکیں بشر
کوں رسول بنا کے پچھیس۔

وَمَا مَنَعَ النَّاسَ أَنْ يُؤْمِنُوا إِذْ جَاءَهُمُ الْهُدَىٰ
إِلَّا أَنْ قَالُوا أَبَعَثَ اللَّهُ بَشَرًا رَسُولًا ۝۹۵

۹۶۔ توں آکھ جے زمین و وح فرشتے آرام نال
ودے ہوں ہا تے ول اساں انہیں تے آسمان
کنیں فرشتہ رسول پھوں ہا۔

قُلْ لَوْ كَانَ فِي الْأَرْضِ مَلَائِكَةٌ يَّتَشَوَّنُ مُظْهِرِينَ
لَنَزَّلْنَا عَلَيْهِم مِّنَ السَّمَاءِ مَكًّا رَسُولًا ۝۹۶

۹۷۔ توں آکھ میڈے تے تہاڈے درمیان اللہ
کافی گواہ بے شک او اپنے بندیں کوں جانن والا
تے ڈیکھن والا۔

قُلْ كَفَىٰ بِاللَّهِ شَهِيدًا بَيْنِي وَبَيْنَكُمْ إِنَّهُ كَانَ
بِعِبَادِهِ خَبِيرًا بَصِيرًا ۝۹۷

وَمَنْ يَهْدِ اللَّهُ فَهُوَ الْمُهْتَدِ وَمَنْ يُضِلِّ فَلَنْ تَجِدَ لَهُمْ أَوْلِيَاءَ مِنْ دُونِهِ وَنَحْشُهُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ عَلَى وُجُوهِهِمْ عُمَاءٌ بَكْمًا وَمَصًّا تَأْوِيهِمْ جَهَنَّمَ كُلَّمَا خَبَتْ زِدْنَاهُمْ سَعِيرًا ⑩

۹۸۔ تے جنیکوں اللہ ہدایت ڈیوے اوہو ہدایت تے ہے تے جنیکوں گمراہ کرے تو انہیں کیتے اوندے سوا کوئی امدادی نہ پکسیں تے قیامت دے ڈینہہ اساں انہیں کوں انہیں دی نہیں دے مطابق اندھے تے گونگے تے پورے بنا کے جمع کریسوں انہیں دا لگاٹھ دوزخ تے جڈاں ٹھہری تھیں اونکوں ولا بھڑکا ڈیسوں۔

ذَلِكَ جَزَاءُ هُم بِأَنَّهُمْ كَفَرُوا بِآيَاتِنَا وَقَالُوا إِذَا كُنَّا عِظَامًا وَرُفَاتًا إِنَّا لَنَبْعُوهُنَّ خُلُقًا جَدِيدًا ⑪

۹۹۔ لے انہیں دا بدلہ ات بگاہوں جو انہیں ساڈے نشانیں دا انکار کیتے تے انہیں اکھٹے جڈاں اساں بڑیاں بٹ کے چورا چورا تھی دیسوں کیا ول اساں نویں مخلوق بنا کے اٹھیسوں۔

أَوَلَمْ يَرَوْا أَنَّ اللَّهَ الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ قَادِرٌ عَلَى أَنْ يَخْلُقَ مِثْلَهُمْ وَجَعَلَ لَهُمْ أَجَلًا لَا رَيْبَ فِيهِ فَإِنِّي الظَّالِمُونَ إِلَّا كُفُورًا ⑫

۱۰۰۔ کیا او ڈہدے نہیں بے شک اللہ شیں جس آسمان تے زمین کوں پیدا کیتے اس گال تے قادر جو انہیں جہیں بی مخلوق پیدا کرے تے ایندے وح کوئی شک نہیں جو ایندے کیتے ہک معیار مقرر تے ظالمیں کفر نال محض انکار کر ڈتے۔

قُلْ لَوْ أَنَّهُمْ تَبْلُغُونَ حَرَابَ رَحْمَةٍ رَبِّي إِذَا أَنهَكْتُمْ خَشْيَةَ الْإِنْفَاقِ وَكَانَ الْإِنْسَانُ قَتُورًا ⑬

۱۰۱۔ توں آکھ جے تساں میڈے رب دی رحمت دے خزانیں دے مالک ہوو ہا تے ول وی تساں خرچ تھی وچن دے ڈر کنیں روک گھنو ہا تے انسان شوم۔

وَلَقَدْ آتَيْنَا مُوسَى نَجْعَ آيَةٍ بَيِّنَةٍ فَنَسَى بَينَهُ يَوْمَ إِذْ جَاءَهُمْ فَقَالَ لَهُ فِرْعَوْنُ إِنِّي لَأَظُنُّكَ يُوسُفَ مَسْحُورًا ⑭

۱۰۲۔ تے بے شک اساں موسیٰ کوں نوں کھلے نشان ڈتے تے بن توں پچھ نبی اسرائیل کنیں جڈاں او انہیں کنیں آئے اونکوں فرعون آکھ بے شک اے موسیٰ میں تیکوں سمجھندا جو تیرے اُتے جادو تھی گئے۔

قَالَ لَقَدْ عَلِمْتَ مَا أَنْزَلَ هَؤُلَاءِ إِلَّا رَبُّ السَّمَوَاتِ

۱۰۳۔ اوں آکھیا تیکوں پتہ جو آسمانیں تے

وَالْأَرْضِ بَصَائِرَ وَإِنِّي لَأَظُنُّكَ يَفْرَعُونَ مُنْبَرًا ۝

زمین دے رب انہیں کون نشان بنا کے لہائے
تے اے فرعون بے شک میں سمجھتا ہوں توں ناکام
تھیں۔

فَأَرَادَ أَنْ يَنْتَفِزَهُمْ مِنَ الْأَرْضِ فَأَعْرَضَهُ وَمَنْ
مَعَهُ جَمِيعًا ۝

۱۰۴۔ اول ارادہ کیسا جو انہیں کون ملک کنیں باہر
کڈھ چھوڑے تے ول اسان اونکوں تے اوندے
نال آیس ساریں کون غرق کر ڈتا۔

وَقُلْنَا مِنْ بَعْدِهِ لِبَنِي إِسْرَءِيلَ اسْكُنُوا الْأَرْضَ
فَإِذَا جَاءَ وَعْدُ الْآخِرَةِ جِئْنَا بِكُمْ
لَفِيفًا ۝

۱۰۵۔ تے اسان ایندے بعد بنی اسرائیل کون آکھیا
تساں ملک وچ رہو تے جڈاں ڈوجھے
وعدے دا وقت اوسی تے اسان تہاکوں ولا
کٹھا کر کے گھن ادسوں۔

وَبِالْحَقِّ أَنْزَلْنَاهُ وَبِالْحَقِّ نَزَلُ وَمَا أَرْسَلْنَاكَ إِلَّا
مُبَشِّرًا وَنَذِيرًا ۝

۱۰۶۔ تے اسان قرآن کون حق نال لہائے تے
حق نال او لیتے تے اسان تیکوں خوش خبری دیون
والا تے ڈراؤن والا بنا کے پٹھے سے۔

وَقَرَأْنَا فَرَقْنَاهُ لِتَقْرَأَهُ عَلَى النَّاسِ عَلَى مُكْثٍ
وَنَزَّلْنَاهُ تَنْزِيلًا ۝

۱۰۷۔ تے اسان ایں قرآن کون سورتیں وچ
ونڈ ڈتے تاں جو توں اینکوں لوکس دے سامنے
آرام نال پڑھ کے سناویں تے اسان اینکوں
تھوڑا تھوڑا کر کے لہائے۔

قُلْ آمِنُوا بِهِ أَوْ لَا تُؤْمِنُوا إِنَّ الَّذِينَ أُوتُوا الْعِلْمَ
مِنْ قَبْلِهِ إِذَا يُنْزَلُ عَلَيْهِمْ يَخِرُّونَ لِلْآذَانِ
سُجَّدًا ۝

۱۰۸۔ توں آکھ تساں اینکوں منویانہ منسوبے شک
ایں کنیں پہلے جنہیں کون علم ڈتا گئے۔ جیسے ویلے
انہیں کون لے قرآن پڑھ کے سنایا ویندے او
متھیں دے بھر سجدہ کریندے ہونیں ڈھ پوندن۔

وَيَقُولُونَ سُبْحَنَ رَبِّنَا إِنَّا كُنَّا
رَبَّنَا لَمَقُولًا ۝

۱۰۹۔ تے آہدن ساڈا رب پاک تے بے شک
ساڈے رب دا وعدہ پورا تھی کے رہی۔

وَيَخِرُّونَ لِلْآذَانِ يَبْكُونَ وَيَزِيدُهُمْ خُشُوعًا ۝

۱۱۰۔ تے متھیں دے بھرے ڈھانڈن تے روندن
تے اے انہیں کون جھک فوائی وچ درھیندے۔

قُلْ ادْعُوا اللَّهَ أَدْعُوا الرِّحْمٰنَ أَيًّا مَّا تَدْعُوا فَلَهُ الْأَسْمَاءُ

۱۱۱۔ توں آکھ تساں اللہ سڈو یا رحمن سڈو

أَحْسَنُ وَلَا تَجْهَرُ بِصَلَاتِكَ وَلَا تُخَافُتْ بِهَا وَ
ابْتَغِ بَيْنَ ذَلِكَ سَبِيلًا ۝

جیڑھا ناں گھن کے سڑو اوندے چنگے ناں ہن
تے توں اپنی دعا اُچی اُچی وی نہ کر تے
ہولے ہولے وی نہ کر تے درمیانہ راہ گول گھن۔

وَقُلِ الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي لَمْ يَتَّخِذْ وَلَدًا وَلَمْ يَكُنْ
لَهُ شَرِيكٌ فِي الْمُلْكِ وَلَمْ يَكُنْ لَهُ وَلِيٌّ مِنَ الذَّلِيلِ
وَكَبِيرُهُ تَكْبِيرًا ۝

۱۱۲۔ تے آکھ سب صفات اللہ دیامن جیئیں نہ پتر
بنائے تے نہ اوندی حکومت وچ کوئی شریک
تے نہ کمزور سمجھ کے اوندا کوئی سنگتی بنلے تے
ہمیشہ اوندی وڈائی بیان کر۔

سُورَةُ الْكَهْفِ مَكِّيَّةٌ وَهِيَ مَعَ اِسْمِهَا مِائَةٌ وَارْحَدَى عَشْرَةَ آيَةً وَارْتِنَاعَشَرَ رُكُوعًا

سورة کہف مکی ۱۷ تے بسم اللہ نال ایندیاں ۱۱ آیات تے ۱۲ رکوعن۔

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ①

۱۔ شروع کرنیوالا اللہ دے ناں نال جیرہا بن منگے
ڈیون والا تے ول ول رحم کرن والا ۷۔

الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي أَنزَلَ عَلَى عَبْدِهِ الْكِتَابَ وَلَمْ يَجْعَلْ لَهُ يَوعَجًا ②

۲۔ سبھ صفات اللہ دیاں بن جیئں اپٹے بندے
تیں کتاب لہائی تے ایندے وچ کوئی ڈنگ
نہی رکھیا۔

فَيَمَّا يَبْتَغِي بَأْسًا شَدِيدًا إِذْنًا لَّدُنْهُ وَيُخَوِّفُ
الْمُؤْمِنِينَ الَّذِينَ يَعْمَلُونَ الصَّالِحَاتِ أَنَّ لَهُمْ
أَجْرًا حَسَنًا ③

۳۔ سچ کنیں بھری ہوئی تے سدھا راہ ڈکھائے
والی بنا کے لہائیں تاں جو او اللہ دے سخت
عذاب کنیں ڈراوے تے مومنین کون جیرہ نیک
عمل کرنیوالا انہیں کون خوش خبری ڈیوے بلشک
انہیں کہتے چنگا بدلہ ۷۔

مَا كُنْتُمْ فِيهِ أَبَدًا ④

۴۔ اوندے وچ ہمیشہ رہیں۔

وَيُنذِرَ الَّذِينَ قَالُوا اتَّخَذَ اللَّهُ وَلَدًا ⑤

۵۔ تے انہیں لوکیں کون ڈراوے جیرہ آبدن
جو اللہ سئیں پتر بنا گدھے۔

مَا لَهُمْ بِهِ مِنْ عِلْمٍ وَلَا لِابْنِهِمْ كُتُبٌ
كَلِمَةً تَخْرُجُ مِنْ أَفْوَاهِهِمْ لَا يَقُولُونَ إِلَّا
كَذِبًا ⑥

۶۔ ایں گال دا نہ انہیں کون تے نہ انہیں نے
بیرو ڈاڑیں کون کچھ دی ہے علم تے اے بہوں وڈی
گال جیرہی انہیں دے مومنین وچونکھدی پی ۷
اے غص کوڑ پئے مریدن۔

فَلَعَلَّكَ بَاطِلٌ خَفِيَ عَنْكَ إِنَّا كَرِهْنَاهُمْ إِنَّمَا يُوَفُّوْنَ
بِهَذَا الْحَدِيثِ أَهْلًا ⑦

۷۔ تے جے او ایں عظیم کلام کون نہ منن تے تھی سگدے
توں انہیں دے علم وچ افسوں دی وجہنیں اپٹے آپ کون
ہلاک کر ڈیسیں ؟

إِنَّا جَعَلْنَا مَا عَلَى الْأَرْضِ زِينَةً لِّهَا لِنَبْلُوَهُمْ
إِيَّاهُمْ أَحْسَنُ عَمَلًا ⑧

۸۔ بے شک اساں جو کج زمین تے ہے اوندے
سوٹھپ واسطے بنائے تاں جو اساں انہیں کون

وَاِنَّا لَجَاعِلُونَ مَا عَلَيْهَا صَعِيدًا جُرُزًا ④

از ماؤں جو انہیں دچو کون چنگا کم کریندے۔
۹۔ تے بے شک اساں جو ایں زمین تے ہے
اونکوں مٹا کے بر بریان کر ڈلیسوں۔

اَمْ حَسِبْتَ اَنْ اَخْبَحَ الْكَهْفِ وَالرَّقِیْمِ كَانُوا
مِنْ اٰیَاتِنَا حِجَابًا ⑤

۱۰۔ کیا توں بھنیدیں بے شک کہف (غار) تے
رقیم واسے ساڈے عجیب نشانیں دچو بن۔

اِذْ اَوٰی الْفِتٰیةُ اِلَى الْكَهْفِ فَقَالُوا رَبَّنَا آتِنَا
مِنْ لَّدُنْكَ رَحْمَةً وَهَیْئْ لَنَا مِنْ اَمْرِنَا رَشَدًا ⑥

۱۱۔ تے جڈاں کجھ جوانیں غار وچ پناہ گدھی تے
انہیں آکھئے اے ساڈے رب توں ساکوں اپنئے
دلو رحمت ڈے تے ساڈے معاملے وچ توں
ہدایت داسامان پیدا کر۔

فَضَرَبْنَا عَلٰی اُذُنِهِمْ فِی الْكَهْفِ سِنِیْنَ عَدَدًا ⑦

۱۲۔ اساں کجھ نتری دے سال انہیں دے گئیں کوں
بند رکھئے (پاں دیاں گاہیں نہ سٹدے بن)

ثُمَّ بَعَثْنَاهُمْ لِنَعْلَمَ اَنِّی الْغٰزِبِیْنَ اَخْضٰی لَنَا
لِیْسُوْا اَمَدًا ⑧

۱۳۔ ول اساں انہیں کوں اٹھانے تاں جو اساں ظاہر
کروں جو ڈروناہیں ٹویں دچو اپنئے رہن دی مدت
کوں کیں زیادہ محفوظ رکھئے۔

نَحْنُ نَقْضُ عَلَیْكَ بَآئِهِمْ بِالْحَقِّ اِنَّهُمْ فِتٰیةٌ
اٰمَنُوْا بِرَبِّهِمْ وَزِدْنَاهُمْ هُدًى ⑨

۱۴۔ اساں انہیں دی خبر تیکوں سچائی نال جیندے
ہیں او کجھ جوان بن تے اپنئے رب تے
ایمان ایندے بن تے اساں انہیں کوں ہدایت وچ
ودھایا با۔

وَرَبَطْنَا عَلٰی قُلُوْبِهِمْ اِذْ قَامُوا فَقَالُوا رَبَّنَا رَبِّ
السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ لَنْ نَّدْعُوْا مِنْ دُوْنِهٖ اِلٰهًا
لَقَدْ قُلْنَا اِذَا شَطَطًا ⑩

۱۵۔ تے انہیں دے دیں کوں مضبوط کیتا۔ اوں
ویلیے جیلھے او وطن کنیں نکلیں کیتے اٹھین تے انہیں
آکھئے اے ساڈا رب تے آسمانیں تے زمین دا رب
ایندے سوا کہیں کوں اصلو معبود نہ بتیسوں ناں تاں اساں
سچائی کنیں بہوں پریں دی گال آکھسوں۔

هٰؤُلَاءِ قَوْمُنَا اتَّخَذُوْا مِنْ دُوْنِ الْاِلٰهَةِ لَوْلَا
یَاْتُوْنَ عَلَیْهِمْ مُّسْلِمٰتٌ یَّبِیْنٌ فَمَنْ اَظْلَمُ مِنْ
اٰفَرِّیْ عَلٰی اللّٰهِ کَذِبًا ⑪

۱۶۔ اے ساڈی قوم انہیں ایندے سوا بے معبود
بنا گدھن ایندے کیتے او کوئی روشن دلیل کیوں
نہیں گھن آندے۔ جیرا اللہ تے کوڑ گھڑے

اور کہیں زیادہ ظالم کون ۔

۱۷۔ تے جہاں تساں انہیں کہیں تے جنیدی اللہ دے سوا او عبادت کریدے ہن انہیں کہیں انج تھے ء۔ تساں ہن غار وچ پناہ گھنو تہا بڑا رب اپنی رحمت دی راہ تہا بڑے واسطے کھول ڈیسی تے تہا بڑے واسطے ایں معاملے وچ آسانی پیدا کرلیسی۔

۱۸۔ تے توں سمجھ کوں بڑدیں جیرے ویلھے او چڑھدے او انہیں دی غار دے سچے پاسے کہیں ذرا ہٹ کے گذر دے جیرے ویلھے لہندے تے انہیں دے کجے پاسو ہواں لنگھدے تے او ایں غار وچ کھلی جا وچ رہندے ہن۔ اے اللہ دے نشانیں وچو ء۔ جیکوں اللہ ہدایت بڑکھیدے او ہدایت تے ہوندے تے جنیکوں گمراہ کریدے تے تیکوں اوندا نہ کوئی سنگبتی تے نہ ہدایت ڈیوٹن والا بھسی۔

۱۹۔ توں انہیں کوں جاگلا ہویا خیال کریندیں تے اصل او مستے پین۔ تے اساں انہیں کوں سچے تے کجے پاسے تے پھریسوں تے انہیں داکتا انہیں دے نال درساں تے اپنیاں جنگھاں درگھیری رسی تے تیکوں انہیں دے حالات داپتہ لگ ورتے تے توں انہیں کہیں کنڈ تیا بچ ویسیں تے انہیں دے رعب تلے آ ویسیں۔

۲۰۔ تے اساں ایویں انہیں کوں اٹھایا تے اوہک بڑو جھے کہیں پچھن بگن انہیں وچوہک بندے آکھے تساں چو کھی دیر رہ گئے ء۔ انہیں آکھے بڑنہہ یا اوندا کہ حصہ انہیں آکھے جتی دیر تساں رہ

وَإِذِ اعْتَرَفْتُمُوهُمْ وَمَا يُعْبُدُونَ إِلَّا اللَّهُ فَأَوْأَىٰ
إِلَى الْكَهْفِ يَنْشُرْ لَكُمْ رَبُّكُمْ مِنْ رَحْمَتِهِ وَيُهَيِّئْ
لَكُمْ مِنْ أَمْرِكُمْ مِزْفَقًا ۝

وَتَرَى الشَّيْءَ إِذَا أَطْلَعَتْ شَرُّرُ عَنْ كَهْفِهِمْ
ذَاتِ الْيَمِينِ وَإِذَا عَوَّتْ تَقْرُضُهُمْ ذَاتِ
الشَّمَالِ وَهُمْ فِي فَجْوَةٍ مِنْهُ ذَلِكَ مِنْ آيَاتِ
اللَّهِ مَنْ يَهْدِ اللَّهُ فَهُوَ الْمُهْتَدِ وَمَنْ يُضِلْ فَلَنْ
يَجِدَ لَهُ وَلِيًّا مُّرْشِدًا ۝

وَتَحَسِبُهُمْ أَيْقَاطًا وَهُمْ مُقِرُّوْنَ وَنُقِلَبُهُمْ
ذَاتِ الْيَمِينِ وَذَاتِ الشَّمَالِ كُلُّهُمْ بَاسِطٌ
ذِرَاعِيهِ بِالْوَصِيدِ لَوِ اطَّلَعْتَ عَلَيْهِمْ لَوَلَّيْتَ مِنْهُمْ
فِرَارًا وَلَمُلَمْتَ مِنْهُمْ رُعبًا ۝

وَكَذَلِكَ نَعِشُهُمْ لِيَشَاءَ لَوْ يَشَاءُ قَالَ قَائِلٌ
مِنْهُمْ لَسْتُمْ قَالُوا لَيْسَ بِنَا يَوْمًا أَوْ بَعْضُ يَوْمٍ
قَالُوا رَبُّكُمْ أَعْلَمُ بِمَا لَيْسْتُمْ فَاِئْتُوا أَحَدَكُمْ
بِوَرْقِكُمْ هَذِهِ إِلَى الْمَدِينَةِ فَلْيَنْظُرُوا أَيُّهَا الَّذِي

وَاللَّهُ يَسْمَعُ الْغَوَّاسِينَ

كُلَّامًا فَلْيَايَتِكُمْ بِرِزْقِي مِنْهُ وَلِيَتَلَخَّطَفَ ۖ
وَلَا يُشْعِرَنَّ بِكُمْ أَحَدًا ۝۱۵

گئے تہا ڈار ب چاندے تسان شہر دو اپنا
ہک بندہ اے پیسے ڈے کے پٹھو اوڑیکھے کیندا
کھانا چنگاے او تہا ڈو گھن آوے تے اے کم
نرمی تے ہوشیاری نال کرے تے تہا ڈا کہیں کون
پتہ نہ لگن ڈیوے۔

إِنَّهُمْ إِنْ يَظْهَرُوا عَلَيْكُمْ يَرْجُمُوكُمْ أَوْ يُعَذِّبُوكُمْ
فِي مَلَبَتِهِمْ وَلَنْ تُفْلِحُوا إِذَا أَبَدًا ۝۱۶

۲۱۔ بے شک جے او تہا ڈے آتے ڈاڑھے تھی
گئے تے تہا کون پتھر مار مار کے ہلاک کر ڈیسن۔ یا
تہا کون زور نال اپنے مذہب وچ دلا گھن اوسن تے دل
تسان کڈا ہیں وی کامیاب نہ تھیسو۔

وَكَذَلِكَ أَعِزَّنَا عَلَيْهِمْ لِيَعْلَمُوا أَنَّ وَعْدَ اللَّهِ
حَقٌّ وَأَنَّ السَّاعَةَ لَا رَيْبَ فِيهَا إِذْ يَتَنَزَّلُ عَنَّا
بَيْنَهُمْ أَمْرُهُمْ فَقَالُوا ابْنُوا عَلَيْهِم بُيُوتًا رَأَيْنَاهُمْ
أَعْلَمُ بِهِمْ قَالَ الَّذِينَ غَلَبُوا عَلَىٰ أَمْرِهِمْ لَنَتَّخِذَنَّ
عَلَيْهِمْ مَسْجِدًا ۝۱۷

۲۲۔ بے شک وعدے دی گھڑی دے آون وچ کوئی شک
نہیں تے جیلے او اپنے کم دے متعلق آپت وچ گاہیں کرن بگ پئے
انہیں اکھے کوئی مکان بناؤ انہیں وارب انہیں کون چنگی طراں
ماڈنالا۔ گاہیں وچ جیرے ڈاڑھے تھی گئے انہیں
اکھیا اسان اس جاتے ضرور مسجد بنیدے ہں۔

سَيَقُولُونَ ثَلَاثَةٌ رَّا بَعْثَهُمُ كَلْبُهُمْ وَ يَقُولُونَ
خَمْسَةٌ سَادِسُهُمْ كَلْبُهُمْ رَجْمًا بِالْغَيْبِ وَ
يَقُولُونَ سَبْعَةٌ وَ ثَامِنُهُمْ كَلْبُهُمْ قُل رَّبِّي أَعْلَمُ
بِعَدَّتِهِمْ مَا يَعْلَمُهُمْ إِلَّا قَلِيلٌ إِنَّهُمْ فَلَا تُنَارِ
فِيهِمْ إِلَّا مِرَاءً ظَاهِرًا وَ لَا تَسْتَفْتِ فِيهِمْ
مِنْهُمْ أَحَدًا ۝۱۸

۲۳۔ او اکھن جو او ترے ہن تے چوتھا انہیں
داکتا ہا تے اکھن او پنج ہن تے چھواں انہیں
داکتا ہا اے ساریاں اکلن چو دیاں گاہیں ہن
تے کہیں ویلھے آبدن او ست ہن تے اٹھواں انہیں
داکتا ہا توں اکھ میڈا رب انہیں دی گھڑی کون
چنگی طراں چاندے تے انہیں کون تھوڑے لوک
چاندن توں انہیں دے متعلق پکی بحث دے سوا
کوئی بحث نہ کر۔ تے انہیں دے متعلق نہیں کنیں نہ
پچھ۔

۳۶۵

۲۴۔ تے کہیں کم کیتے اے اصول نہ آکھ جوئے
کم میں سبھائیں کریساں۔

وَلَا تَقُولَنَّ لِشَيْءٍ إِنِّي فَاعِلٌ ذَٰلِكَ غَدًا ۝۱۹

إِلَّا أَنْ يَشَاءَ اللَّهُ ۚ وَذَكَرْكَ إِذَا نَبِيتَ وَقُلْ عَسَى أَنْ يَهْدِيَنِّي رَبِّي لِأَقْرَبَ مِنْ هَذَا ارْتِدًا ۝

۲۵۔ سوائے اس کے جو اللہ چاہے تے جیلے توں بھل
وہجیں تے اپنے رب کوں یاد کیتا کر تے توں آکھ
اے تھی سگدے جو میڈا رب میکوں کامیاب کریسی
تے او راہ بڑکیسی جیرا ہدایت دے زیادہ کولہو ۶۔
۲۶۔ او غار وچ ترے سوسال تک رہ گئیں۔ تے توں
بے ودھائے نیں۔

وَلِكَيْتُوبَا فِي كَهْفِهِمْ ثَلَاثَ مِائَةٍ سِنِينَ وَارْتَدُّوا نَسْعًا ۝

۲۷۔ توں آکھ اللہ چاہدے جی مدت اورہ گئیں آسمانیں
تے زمین دا غیب ہوندے کیتے پے اوپوں بڑیکھن والا
تے بہوں سنن والا ۷۔ اوندے سوا انہیں دا کوئی سنگتی
نہیں تے او اپنے فیصلے وچ بیا کہیں کوں شریک
نہیں کریندا۔

قُلِ اللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا لَيْسُوا لَهُ غِيبٌ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ أَبْصَرَهُ وَاسْمِعْ مَا لَهُمْ مِنْ دُونِهِ مِنْ وَلِيٍّ وَلَا يُشْرِكُ فِي حُكْمِهِ أَحَدًا ۝

۲۸۔ تے توں اپنے رب دی کتاب کنیں جیری تیلے
اُتے وحی تھی ۸۔ اونکوں پڑھ اوندی گاہیں کوں کوئی
بدلن والا کا ۹۔ نیں تے تیکوں اوندے سوا بی کوئی پناہ
دی جانہ ملسی۔

وَإِذْ قُلْنَا لِلَّذِينَ آمَنُوا اسْمِعُوا مَوْلَاهُمْ وَاسْمِعُوا مَوْلَاهُمْ وَاسْمِعُوا مَوْلَاهُمْ ۝

۲۹۔ تے توں اپنے آپ کوں انہیں کوں نال رکھ جیرے
اپنے رب کوں فجر شام سب دین تے اوندی رضامندی
چاہدن تے انہیں کنیں اکھیں ہا کے اگو نہ نکل وہجیں
کیا توں دنیاوی زندگی دا سوکھ چاہن دیں۔ تے توں
اوندی اطاعت نہ کر جنیدا دل اسل اپنے ذکر کنیں غافل
کرتے او اپنی خواہشیں دی پیروی کریدے تے اوندی
معاملہ حد کنیں ودھ گئے۔

وَاصْبِرْ نَفْسَكَ مَعَ الَّذِينَ يَدْعُونَ رَبَّهُمْ بِالْغَدَاةِ وَالْعَشِيِّ يُرِيدُونَ وَجْهَهُ وَلَا تَعْدُ عَيْنُكَ عَنْهُمْ تُرِيدُ زِينَةَ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَلَا تُطِعْ مَنْ أَغْفَلْنَا قَلْبَهُ عَنْ ذِكْرِنَا وَاتَّبَعَ هَوَاهُ وَكَانَ أَمْرُهُ فُرُطًا ۝

۳۰۔ توں آکھ حق تیلے رب کنیں بے جیرا چاہے
ایمان گھن آوے تے جیرا چاہے انکار کرے بے شک
اساں غالمیں کیتے بھائیاری کیتی ۱۰۔ جنیدی چوکر دی انہیں
کوں ولہٹی کھڑی ۱۱۔ تے جے او پانی منگسن تے

وَقُلِ الْحَقُّ مِنْ رَبِّكُمْ فَمَنْ شَاءَ فَلْيُؤْمِرْ وَمَنْ شَاءَ فَلْيُكْفِرْ ۚ إِنَّا أَعْتَدْنَا لِلظَّالِمِينَ نَارًا ۚ أَحَاطَ بِهِمْ سُرَادِقُهَا وَإِنْ يَسْتَعِثُّوا يَعْنُوتُوا إِيَّاهُ ۚ كَالْمُهْلِ يَشْوِي الْوُجُوهَ ۚ بِئْسَ الشَّرَابُ وَسَاءَتْ

۲

مُرتَفَقًا ۵

انہیں کوں انجھا پائی ڈتا ویسی جیرھا پگھرے تانبے
آلی کار ہو سی تے انہیں دے منہ کوں ساڑ بیسی
اے گندی پیوٹی دی خٹے بے تے بُرا لکاٹہ ۶۔
۳۱۔ بے شک مومن تے نیک کم کرن وایس دے
چنگے کیس دے بدلے کوں اسان وچنیدے نئے۔
۳۲۔ انہیں کیتے ہمیشہ دے باغن انہیں وچ نہراں
و بندیاں پیاں ہوسن سونے دے لنگن انہیں کوں
پوانے ویسن تے باریک تے ٹھکے ریشم دے سادے
پکڑے او پسین تے (تختیں تے) پلنگیں تے دیہاتیں
دی میک لا کے پیٹے ہوسن کیا ہی چنگا بدلہ ۷ تے
ڈاڈھا چنگا لکاٹہ ۷۔

إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ إِنَّا لَا نُضِيعُ
أَجْرَ مَنْ أَحْسَنَ عَمَلًا ۝

أُولَٰئِكَ لَهُمْ جَنَّاتُ عَدْنٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا
الْأَنْهَارُ يُحَلَّوْنَ فِيهَا مِنْ أَسَاوِرَ مِنْ ذَهَبٍ
وَيَلْبَسُونَ ثِيَابًا خُضْرًا مِنْ سُنْدُسٍ وَ
إِسْتَبْرَقٍ مُتَّكِئِينَ فِيهَا عَلَى الْأَرَائِكِ نِعْمَ
الْثَوَابُ وَحَسَنَتِ مُرْتَفَقًا ۝

وَاضْرِبْ لَهُم مَّثَلًا زَجَلَيْنِ جَعَلْنَا لِأَحَدِهِمَا
جَنَّتَيْنِ مِنْ أَعْنَابٍ وَحَفَفْنَاهُمَا بِنَخْلٍ وَجَعَلْنَا
بَيْنَهُمَا زُرْعًا ۝

۲۳۔ توں انہیں دے ساٹے ڈو آدمیں دی مثال
بیان کر انہیں وچوہک کوں اسان انگوریں دے ڈو
باغ ڈتے تے انہیں ڈوناہیں دے چودھارو اسان
کھیاں لائن تے ڈوناہیں دے درمیان رڑھ پیدا
کیتی سے۔

كُلْنَا الْجَنَّتَيْنِ اِتْنَا أُكُلَهَا وَلَمْ تَظْلِمْ مِنْهُ شَيْئًا
وَفَجَّرْنَا خِلْفَهُمَا نَهْرًا ۝

۳۳۔ انہیں ڈوناہیں باغیں اپنا پھل ڈتے تے انہیں
وچوہک وی گھٹ نہیں تھیا تے اسان انہیں دے وچ
ہک نہر و بائی بانی۔

وَكَانَ لَهُ ثَمَرٌ فَقَالَ لِصَاحِبِهِ وَهُوَ يُحَاوِرُهُ
أَنَا أَكْثَرُ مِنْكَ مَالًا وَاعْزُ نَفَرًا ۝

۳۵۔ تے اونکوں پھل ملدا ہا اوں اپنے ساتھی کوں
گالہیں وچ آکھے جو میں مال وچ تیں کیں زیادہ تے
مجھے وچ وی زیادہ عزت والا ہاں۔

وَدَخَلَ جَنَّتَهُ وَهُوَ ظَالِمٌ لِنَفْسِهِ قَالَ مَا
أَلْظُنُّ أَنْ تَبِيدَ هَذِهِ أَبَدًا ۝

۳۶۔ ہک دفعہ او اپنے باغ وچ اپنی جان تے ظلم
کریندے ہوئیں پیٹے اوں آکھے جو میں نیں سمجھیندا
جو اسے کڈا میں تباہ تھیسے۔

وَمَا أَلْظُنُّ السَّاعَةَ قَالِمَةً لَا وَلَٰكِنْ زِدْتُ إِلَىٰ

۳۷۔ میں نہیں سمجھیندا جو قیامت آوسی جے میکوں

رَبِّي لَا جِدَّتْ خَيْرًا مِنْهَا مُنْقَلَبًا ۝

اپنے رب دو دلایا ونچے تے اتھاں وی بے شک
میکوں چنگا لکاڑ مل ویسی۔

قَالَ لَهُ صَاحِبُهُ وَهُوَ يُحَاوِرُهُ أَكَفَرْتَ بِالَّذِي
خَلَقَكَ مِنْ تُرَابٍ ثُمَّ مِنْ نُطْفَةٍ ثُمَّ سَوَّاهُ
رَجُلًا ۝

۳۸۔ اوندے ساتھی اونکوں اوندے نال کاپیں کریندا پیا اکھٹے
کیا تیں اوں خدا دا انکار کر ڈتے جیس تیکوں مٹی
کنیں پیدا کیتے دل نطفے کنیں دل تیکوں پورا آدمی بنائیں

لَكِنَّا هُوَ اللَّهُ رَبِّي وَلَا أُشْرِكُ بِرَبِّي أَحَدًا ۝

۳۹۔ تے اصل گال اے ہے جو اللہ میڈا رب تے
میں اپنے رب نال کہیں کوں شریک نہیں کریندا۔

وَلَوْلَا إِذْ دَخَلْتَ جَنَّتَكَ قُلْتَ مَا شَاءَ اللَّهُ
لَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ إِنَّ تَرَبِّ اَنَا أَقَلَّ مِنْكَ مَالًا
وَدَلًا ۝

۴۰۔ جیلے توں باغ وچ بیٹھا ہا نوں تیں اے کیوں
نہیں آکھیا جو اوہو تھیں جو اللہ چاہی۔ ساریاں
طاقتاں اللہ کنیں ہن جے توں میکوں آپ کنیں مال
وچ تے اولاد وچ گھٹ سمجھندیں۔

فَعَسَىٰ رَبِّي أَنْ يُؤْتِيَنِي خَيْرًا مِنْ جَنَّتِكَ وَيُرْسِلَ
عَلَيْهَا حُسْبَانًا مِنَ السَّمَاءِ فَيُصْبِحَ صَعِيدًا
زَلَقًا ۝

۴۱۔ تے اے وی تھی سگدے جو میڈا رب میکوں
تیبڑے کنیں چنگا باغ ڈیوے چا تے تیبڑے باغ
تے آسمان کنیں بھادا شعلہ سٹے تے جنیدے نال
او صاف تے پہنچ تھی ونچے۔

أَوْ يُصْبِحَ مَاءً وَهًا غَوْرًا فَلَنْ تَسْلُطَ لَهُ ظُلَمًا ۝

۴۲۔ یا اوندہ پانی سُک ونچے پچھیں توں اونکوں لمہ
وی نہ سگیں۔

وَأُحِيطَ بِشَرِّهِ فَأَصْبَحَ يَقْلِبُ كَفِّهِ عَلَىٰ مَا أَنْفَقَ
فِيهَا وَهِيَ خَاوِيَةٌ عَلَىٰ عُرُوشِهَا وَيَقُولُ يَلَيْتَنِي
لَمْ أُشْرِكْ بِرَبِّي أَحَدًا ۝

۴۳۔ تے اوندے پھل تباہ کر ڈتے گئے تے جیرھا او
اوندے اُتے خرچ کر چکیا ہا تے باغ اپنے سہاراں
تے ڈٹھا پیا ہا (اے ڈیکھ کے او تہہ ملن پئے گئے)
تے آکھئے سی ہائے افسوس میں اپنے رب نال
کہیں کوں شریک نہ بنواں ہا۔

وَلَمْ تَكُنْ لَهُ فِتْنَةً يَتَصَوَّرُهُ مِنْ دُونِ اللَّهِ وَمَا
كَانَ مُنْتَصِرًا ۝

۴۴۔ تے اللہ دے سوا کوئی جماعت اوندی امدادی
کاء نہیں تے نہ اوندہ بدلہ ملے۔

هَٰذَا لَكَ الْآيَةُ لِلَّهِ الْحَقِّ هُوَ خَيْرٌ ثَوَابًا وَ
خَيْرٌ عُقْبًا ۝

۴۵۔ ایجے وقت وچ اللہ دی مدد ہی سچی ء او بدلہ
ڈیوٹ وچ وی سب کنیں چنگا ء تے جھیکڑی انجام

وچ وی چنگا ۷۔

۴۶۔ توں انہیں دے سامنے دنیاوی زندگی وی کھول
کے بیان کراو اوں پانی آلی کار جنکیوں اساں
جھڑکنیں وسائے۔ زمین دا پور اوندے نال رل
گئے تے اوبھوں بٹ گئے ہوا اونکوں اڈریندی
ودی ۷ تے اللہ سیئیں ہر شے تے طاقت رکھنیدے
۴۷۔ مال تے پتر دنیاوی زندگی دا سونھپ تیرے
رب کنیں انجام دے اعتبار نال تے امید دے لحاظ
نال باقی رہی اے نیک اعمال چنگن۔

۴۸۔ تے جڑاں اساں پہاڑیں کوں ٹریسوں تے توں
زمین کوں ڈیکھیں (جو لوک اوندے اتے جنگ کیتے
آئے سامنے) ہوسن تے اساں انہیں ساریں کوں کھا
کر لیسوں تے انہیں وچو کہیں کوں وی باقی نہ چھریوں۔
۴۹۔ قطاریں وچ تیرے رب دے سامنے پیش
کیتے ولین (او آکھیں) تساں ساڈے کولہو اویں
آئے ۷ جیویں اساں تہاکوں پہلی دفعہ پیدا کیتا ہا تے
تہاڈا دعویٰ تے اے ہا جو اساں تہاڈے کیتے وعدے
دی گھڑی کڈا ہی مقرر نہ کر لیسوں۔

۵۰۔ انہیں دے اعمال دی کتاب (انہیں دے سامنے)
رکھ ڈتی ویسی تے توں جرمیں کوں ڈیکھیں اوڈرے
پے ہوسن جو اوندے وچ ہوسی تے آکھن ہائے
افسوس اس کتاب کوں کیا ہے نہ کوئی چھوٹی گال چھوٹی
اس تے نہ کوئی وڈی گال ساریاں گن کے رکھ ڈنسی
تے جو کجھ انہیں کیتا ہوسی او سامنے رکھ ڈتا ویسی
تے تیرے رب کہیں تے ظلم نہیں کریندا۔

۵۱۔ تے جیلے اساں فرشتیں کوں آکھیا ہا جو آدم

وَاصْرِبْ لَهُم مَّثَلُ الْجَبُورِ الدُّنْيَا كَمَا أَنْزَلْنَاهُ
مِنَ السَّمَاءِ فَاخْتَلَطَ بِهِ نَبَاتُ الْأَرْضِ فَأَصْبَحَ
هَشِيمًا تَذْرُوهُ الرِّيحُ وَكَانَ اللَّهُ عَلَى كُلِّ
شَيْءٍ مُّقْتَدِرًا ﴿۴۶﴾

الْمَالُ وَالْبَنُونَ زِينَةُ الدُّنْيَا وَالْبَقِيَّةُ
الصَّالِحَةُ خَيْرٌ عِنْدَ رَبِّكَ ثَوَابًا وَخَيْرٌ أَمَلًا ﴿۴۷﴾

وَيَوْمَ نُسَيِّرُ الْجِبَالَ وَتَرَى الْأَرْضَ بَارِزَةً وَحَشَرْنَاهُمْ
فَلَمْ نَعَادِرْ مِنْهُمْ أَحَدًا ﴿۴۸﴾

وَعُرِضُوا عَلَىٰ رَبِّكَ صَفًّا لَقَدْ جِئْتُمُونَا كَمَا خَلَقْنَاكُمْ
أَوَّلَ مَرَّةٍ بَلْ زَعَمْتُمْ أَنَّ نَجْعَلَ لَكُمْ مَوْعِدًا ﴿۴۹﴾

وَوَضِعَ الْكِتَابَ فَتَرَى الْمُجْرِمِينَ مُسْتَفْقِينَ مِمَّا
فِيهِ وَيَقُولُونَ يَوَلِّتُنَا مَالُ هَذَا الْكِتَابِ لَا يُعَادِرُ
صَغِيرَةً وَلَا كَبِيرَةً إِلَّا أَحْضَاهَا وَوَجَدُوا مَا
عَمِلُوا حَاضِرًا وَلَا يَظْلِمُ رَبُّكَ أَحَدًا ﴿۵۰﴾

وَأَذِّنَا لِلْمَلَائِكَةِ اسْجُدُوا لِآدَمَ فَسَجَدُوا إِلَّا

إِنَّمَا كَانَ مِنَ الْجِنِّ فَفَسَقَ عَنْ أَمْرِ رَبِّهِ
اَفْتَتَحُوا لَهُ ذُرِّيَّتَهُ اُولَآئِكَ مِنْ دُونِ وَهُمْ
لَا يَشْعُرُونَ بِسُلْطَانِ الْمَلَائِكَةِ بَدَلًا ۝

دی فرمانبرداری کرواتے ہیں فرمانبرداری کیتی
سوائے ایسے دے او جنہیں وچو ہا۔ اوں اپنے
رب دے حکم دی نافرمانی کیتی۔ کیا تہاں اوں کوں تے
اوندی اولاد کوں میڈے سوا سنگتی بنیدے تے
او تہاں دے دشمن۔ ظالمیں دا بدلہ پہوں بُرا ۷

مَا اَشْهَدُهُمْ خَلْقَ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ وَلَا خَلْقَ
اَنْفُسِهِمْ وَمَا كُنْتَ مُتَّبَعًا الْمُضِلِّينَ عَصٰۤءًا ۝

۵۲۔ نہ میں انہیں کوں آسمانیں تے زمین دی پیدائش
دے وقت حاضر کیتا ہا تے نہ انہیں دی اپنی پیدائش
دے ویلے تے نہ میں گمراہ کرن والیں کوں اپنا امدادی
بنا سکدا ہا۔

وَيَوْمَ يَقُولُ نَادُوا شُرَكَآئِيَ الَّذِيْنَ زَعَمْتُمْ فَدَعَوْهُمْ
فَلَمْ يَسْتَجِيبُوْا لَهُمْ وَجَعَلْنَا بَيْنَهُمْ مَوْبِقًا ۝

۵۳۔ تے جڈاں آکھسی جنہیں کوں تہاں میڈے شریک
بنیدے ہاوے سبھ او انہیں کوں سبھیں تے او
انہیں کوں جواب نہ ڈیسن تے اسان انہیں دے
درمیان روک بنا ڈیسوں۔

وَرَا الْبَحْرِ مَوْنَ النَّارِ فَطَوَّأَتْهُمْ مَوَاقِعُهَا وَ
لَمْ يَجِدْ وَاَعْنَاهَا مَصْرُفًا ۝

۵۴۔ تے بحریم بھا کوں ڈیکھسن تے اے بھجیسن جو
او ایندے وچ پھون والے پھن تے اوں کنیں
پھون تے ہٹن دی جانہ پھین۔

وَلَقَدْ صَوَّرْنَا فِيْ هٰذَا الْقُرْآنِ لِلنَّاسِ مِنْ كُلِّ
مَثَلٍ وَكَانَ الْاِنْسَانُ اَكْثَرُ شَيْءٍ جَدَلًا ۝

۵۵۔ اسان ایں قرآن وچ ہر مثال کوں کیتے مختلف
طریقیں نال بیان کیتی تے انسان پھوں ساریں گاہیں
وچ سب کنیں ودھ بحث کرن والا ۷۔

وَمَا مَنَعَ النَّاسَ اَنْ يُؤْمِنُوْا اِذْ جَاءَهُمُ الْهُدٰى
وَيَسْتَغْفِرُوْا رَّبَّهُمْ اِلَّا اَنْ تَاْتِيَهُمْ سَفَرًا الْاَوَّلِيْنَ
اَوْ يَأْتِيَهُمُ الْعَذَابُ قُبُلًا ۝

۵۶۔ تے لوک کوں کیں کجیے جو جرمی بدایت انہیں کنیں
آئی ۷ اوں کوں من گھڑن تے اپنے رب کنیں بخشش ملگن
سوائے ایندے جو انہیں کنیں پہلے لوک دی حالت
آونجے تے یا اوں انہیں دے ساٹھے عذاب آونجے۔

وَمَا نُرْسِلُ الْمُرْسَلِيْنَ اِلَّا مُبَشِّرِيْنَ وَمُنْذِرِيْنَ
وَيُجَادِلُ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا بِالْبَاطِلِ لِيُدْحِضُوْا بِهِ
الْحَقَّ وَاتَّخَذُوا اٰيَاتِيْ وَمَا اُنْذِرُوْا هُزُوًا ۝

۵۷۔ اسان رسولیں کوں خوش خبری ڈیونے والا تے
بھڑاونے والا بنا کے پٹھے کافر کوں کیتے ایں واسطے
جھگڑا کریندن تاں جو ایندے نال حق کوں مٹا ڈیون

تے میٹھی آیات تے ڈراوے کوں مذاق وانشانہ
بنائے نیں۔

۵۸۔ اوں شخص کنیں وڈا عالم کون سی سگدے جینکوں
اپنے رب دے نشان یاد ڈوائے گئیں اوں منہ پھیر
گدے تے جو انہیں عل کیتے ہن اوںکوں بھل گئیں جسک
انہیں دے دیں تے پر دے پاؤن اوںکوں سبھوں
سگدے تے انہیں دے کنیں وچ پورے سٹے سے جے
توں انہیں کوں ہدایت دو سبھیں اوںکڑا ہی وی
ہدایت نہ پئیں۔

۵۹۔ تے تیرا رب ہون بخش والا تے ہیوں رحمت
کرن والا۔ جے اللہ انہیں دے اعمال دی وجہ نل
انہیں کوں تباہ کرن چاہوے ہا تو انہیں کوں جلدی
عذاب ڈیلوے ہا انہیں واسطے بک معیاد مقرر انہیں
کوں اللہ دے سوا کوئی پناہ دی جا اصلو نہ پئیں۔
۶۰۔ تے اے دستیاں ہن جنہیں کوں اسان ظلم
دی وجہ نال ہلاک کر ڈتے تے انہیں دی تباہی دا
وقت مقرر کیتا ہویا ہا۔

۶۱۔ تے جڈاں موسیٰ اپنے جوان کوں آکھیاں ٹردا
رہ دیساں جے تیں میں ڈو سمندریں دے ملن دی
جائے چچ نہ وچاں یا مدیں تک ٹردا رہ وچاں۔
۶۲۔ تے جڈاں او ڈو میں سمندر دے ملن دی جا
تے پنہن او اپنی بھی بھل گئیں تے او سمندر وچ
درک کے پہن گئی۔

۶۳۔ جڈاں او اگو تے ٹپ گئیں او اپنے جوان
کوں آکھے فجر دکھاں ساکوں ڈے بے شک اسان
ایں سفر وچ ہیوں تھک گئے ہن۔

وَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنْ ذُكِّرَ بِآيَاتِ رَبِّهِ
فَأَعْرَضَ عَنْهَا وَلَئِىَ مَا قَدْ مَتَّ يَدُ
إِنَّا جَعَلْنَا عَلَى قُلُوبِهِمْ أَكِنَّةً أَنْ
يَفْقَهُوهُ وَفِي آذَانِهِمْ وَقْرًا وَإِنْ
تَذَعُّهُمْ إِلَى الْهُدَى فَلَنْ يُكْتَدُوا إِذًا
أَبَدًا ۝

وَرَبُّكَ الْغَفُورُ ذُو الرَّحْمَةِ لَوْ يُدَاخِلُهُمْ بِمَا
كُتِبُوا لَعَجَلَ لَهُمُ الْعَذَابَ بَلْ لَهُمْ مَوْعِدٌ
لَنْ يَجِدُوا مِنْ دُونِهِ مَوْجِدًا ۝

وَتِلْكَ الْقُرَى أَهْلَكْنَاهُمْ لَمَّا ظَلَمُوا وَجَعَلْنَا
لِيَهْلِكُهُمْ مَوْعِدًا ۝

وَإِذْ قَالَ مُوسَى لِقَتْلِهِ لَا أَبْرَحُ حَتَّى
أَبْلُغَ مَجْمَعَ الْبَحْرَيْنِ أَوْ أَمْضِيَ حُقُبًا ۝

فَلَمَّا بَلَغَا مَجْمَعَ بَيْنَهُمَا نَسِيَا حُوتَهُمَا فَاتَمَتَدَا
سَبِيلَهُ فِي الْبَحْرِ سَرَبًا ۝

فَلَمَّا جَاوَزَا قَالَ لِقَتْلِهِ إِتَيْنَا عَدَاؤَنَا لَقَدْ لَقِينَا
مِنْ سَفَرِنَا هَذَا نَصَبًا ۝

قَالَ ارْءَيْتَ اِذْ اَوْيَيْنَا اِلَى الصُّخْرَةِ فَكَانِيَ نَسِيْتُ
الْحُوتَ وَمَا اَنْذَرْنِيهِ اِلَّا الشَّيْطَانُ اَنْ اُذْكَرَهُ
وَاَتَّخَذَ سَبِيلَهُ فِي الْبَحْرِ عَجَبًا ۝۱۶

۶۴۔ اوں آکھئے کیا تیکوں پتہء جیلے اساں چٹان تے
آرام کیئے اوں ویلے میں پھس بھل گیاں ہم تے اے
اچھی میکوں ماسوائے شیطاں دے کہیں بے نہیں بھلوائی جو میں اذکوں
یاد کراں ہاتے اوں سمندر وچ عجیب طریقے نال
راہ بنا گئی۔

قَالَ ذَلِكَ مَا كُنَّا نَبْغُ فَارْتَدَّ عَلَيَّ اثْنَاهُمَا
تَتَصَا ۝۱۷

۶۵۔ اوں آکھئے ایہا جاء جنیکوں اساں گولیتدے
ہاے پچھیں او اپنے پیریں دے نشان تے پچھو میں
ولیں۔

فَوَجَدَا عَبْدًا مِنْ عِبَادِنَا اٰتَيْنَاهُ رَحْمَةً مِنْ
عِنْدِنَا وَعَلَّمْنَاهُ مِنْ لَدُنَّا عِلْمًا ۝۱۸

۶۶۔ تے اُتھاں انہیں کون سا بڑا بک اینجھا بندہ
پلے جنیکوں اساں اپنے کوہو رحمت جُتی تے اپنی
جناب توں خاص علم دیتا نا۔

قَالَ لَهُ مُوسٰى هَلْ اَتَّبَعَكَ عَلَى اَنْ تُعَلِّمَ
مِنَّا عِلْمًا رُشْدًا ۝۱۹

۶۷۔ تے موسیٰ اوں کوں آکھئے کیا میں تیرے
پچھو چلاں اس شرط تیں جو میکوں توں او سکھاویں
جو تیکوں ہدایت دیاں گاہیں سکھایاں گئیں۔

قَالَ اِنَّكَ لَنْ تَسْتَطِيعَ مَعِيَ صَبْرًا ۝۲۰

۶۸۔ اوں آکھئے بے شک توں میرے نال اصلو
صبر فوصیں کر سگدا۔

وَكَيْفَ تَصْبِرُ عَلَى مَا لَمْ تُحِطْ بِهٖ خُبْرًا ۝۲۱

۶۹۔ تے توں کیوں اوں گال تیں صبر کر سگدیں
جنید! تیکوں علم وی کاہ نہیں۔

قَالَ سَتَجِدُنِيْ اِنْ شَاءَ اللّٰهُ صَابِرًا وَّلَا اَعْصِيْ لَكَ
اَمْرًا ۝۲۲

۷۰۔ اوں آکھئے توں میکوں صبر کرٹ والا پیسیں۔
جے اللہ چاہے میں تیرے کہیں حکم دی نافرمانی
نہ کر لیاں۔

قَالَ فَاِنْ اَتَّبَعْتَنِيْ فَلَا تَسْأَلْنِيْ عَنْ شَيْءٍ اَحَدٍ
لَّكَ مِنْهُ وِكْرًا ۝۲۳

۷۱۔ اوں آکھئے جے توں میرے نال ٹر دیں تے توں
میں کنیں کہیں چیز دے متعلق نہ پچھیں جے میں
میں تیکوں آپ نہ ڈساں۔

فَاَنْطَلَقَا فَرَقَاهُ اِذَا رَكِبَا فِي السَّفِيْنَةِ خَرَقَهَا قَالَ
اَخْرَقْتُهَا لِتُغْرِقَ اَهْلَهَا لَقَدْ جِئْتَ شَيْئًا اِمْرًا ۝۲۴

۷۲۔ اوڑوہیں ٹر پئیں تے اوڑوہیں پیٹری
وچ سوار تھی گئیں۔ تے اوں اوں کوں سوراخ

کڑھے چا اوں آکھئے تیں ایکوں سوراخ ایں
واسطے کڑھے جو ایندے سارے سوار غرق تھی وچیں
تیں بہوں گندہ کم کیتے۔

۷۳۔ اوں آکھئے میں تیکوں آکھیا ہا توں میڈے
نال اصلو صبر نوہیں کر سگدا۔

۷۴۔ اوں آکھئے ہن میکوں نہ پکڑ میں بھل گیاں
ایں گال دی وجہ کنیں میڈے اتے سختی نہ کر۔

۷۵۔ وت ڈوہیں ٹرپیں تے انہیں ڈوناہیں کوں
ہک چھوہر مل گئے اوں اوں کوں قتل کر ڈتے اوں
آکھئے تیں ہک پاک چھوہر کوں بغیر کہیں خون
دے بدلے دے قتل کر ڈتے۔ بے شک تیں وڈا
بجیب کم کیتے۔

۷۶۔ اوں آکھئے کیا میں تیکوں آکھیا نہ ہا تو میڈے
نال اصلو صبر نوہیں کر سگدا

۷۷۔ اوں آکھئے جے ایندے بعد تیں کنیں کہیں گال
دا چچاں تے توں میکوں اپٹے نال نہ رکھیں میڈے
خیال وچ میڈا کوئی عذر باقی نہیں بچ گیا۔

۷۸۔ ول اوڈوہیں ٹرپیں تے اوڈوہیں ہک
وستی کنیں آٹن تے روٹی منگی تے انہیں ڈوناہیں
دی مہمانی کنیں انکار کیتے تے انہیں ہک کندھ
ڈٹھی جیرمی ڈہن تے ہائی اوں کوں بٹاؤں چا۔
اوں آکھئے جے لچاہیں ہا تے مزدوری گھن سگدا
ہا نوں۔

۷۹۔ اوں آکھئے ہن میڈے تے تیرڈے
انجوانج تھیون دا ویلھا آگئے جیرمی گال تے توں
مہر نوہیں کر سگیا آ میں تیکوں اوندی حقیقت

قَالَ اَلَمْ اَقُلْ اِنَّكَ لَنْ تَسْتَطِيعَ مَعِيَ صَبْرًا ۝

قَالَ لَا تُؤَاخِذْنِي بِمَا نَسِيتُ وَلَا تُرْهِقْنِي مِنْ
اَمْرِي عُسْرًا ۝

فَاَنْطَلَقَا تَحْتَ اِذَا لَقِيَا غُلَامًا فَقَتَلَهُ قَالَ اَقْتُلْتُ
نَفْسًا زَكِيَّةً بِغَيْرِ نَفْسٍ لَقَدْ جِئْتَ شَيْئًا
ثُكْرًا ۝

قَالَ اَلَمْ اَقُلْ لَكَ اِنَّكَ لَنْ تَسْتَطِيعَ مَعِيَ صَبْرًا ۝

قَالَ اِنْ سَأَلْتَهُ عَنْ شَيْءٍ بَعْدَ هَا فَلَا تَصْرَفْنِي فَاَنْ
بَلَغْتَ مِنْ لَدُنِّي عَذْرًا ۝

فَاَنْطَلَقَا تَحْتَ اِذَا اَتٰىا اَهْلَ قَرْيَةٍ اِسْطَعْمَا اَهْلَهَا
فَاَبْوَا اَنْ يُصَيِّفُوهُمَا فَوَجَدَا فِيهَا جِدَارًا يُرِيدُ
اَنْ يَنْقَضَ فَاقَامَهُ قَالَ لَوْ شِئْتَ لَتَّخَذْتَ
عَلَيْهِ اَجْرًا ۝

قَالَ هَذَا فِرَاقُ بَيْنِي وَبَيْنِكَ سَأُنَبِّئُكَ بِتَاوِيلِ
مَا لَمْ تَسْتَطِعْ عَلَيْهِ صَبْرًا ۝

ڈساں۔

۸۰۔ بیٹری کچھ مسکینیں دی ہائی جیرے دریا
وچ کم کریندے ہن ایندے کھوہک ظالم بادشاہ
ہا جیر حاہر بیٹری کول زودنال کس کھندے ات
گالہوں میں ایٹکوں عیب والا کر ڈتے۔

۸۱۔ تے جی چھوہرا ایندے پیو ما مومن ہن ساکوں
ڈر ہا جو اے انہیں ڈوناہیں تے شیطانگی تے
کفر دا الزام نہ ڈیوے۔

۸۲۔ تے اساں چاہے جو انہیں دارب انہیں
ڈوناہیں کیتے اوندے بدلے وچ چنگا تے پاک تے
رحم والا چھوہر ڈیوے۔

۸۳۔ تے کندھ شہر وچ ڈو یتیم چھوہریں دی
ہائی اوں کندھ دے تلے انہیں ڈوناہیں دا خزانہ
ہا۔ انہیں دا پیونیک ہا تیلے رب ارادہ کیتے
جو اوں کٹرے نینگر تھی وچن تے اپنا خزانہ کڈھ
گھنن اے تیلے رب دی خاص رحمت ہائی۔
اے کم میں اسٹے ولونٹیں کیتا اے ہے ایں
گال دی حقیقت جھیندے اتے توں مبرنوصیں
کر سگیا۔

۸۴۔ اوہیں کنیں ذوالقرنین دے متعلق پچھن
توں اکھ جو میں تہاڈے سامنے اوندے متعلق
ضرور ذکر کریساں۔

۸۵۔ اساں بے شک اونکوں زمین وچ حکومت
ڈتی ہائی تے اساں اونکوں ہر شے دا راہ ڈسیا ہا
۸۶۔ تہا وراہ تے ٹرپے۔

۸۷۔ تے جیلھے او سمجھ لسن دی جاتے آئے

أَمَّا السَّفِينَةُ فَكَانَتْ لِمَسْكِينٍ يَسْأَلُونَ فِي الْبَحْرِ
فَأَرَدْتُ أَنْ أَعِيبَهَا وَكَانَ وَرَاءَهُمْ نَلِكٌ يَأْخُذُ
كُلَّ سَفِينَةٍ غَصْبًا ۝

وَأَمَّا الْعُلَمَاءُ فَكَانَ أَبُوهُمُ الْمُؤْمِنِينَ فَخَشِينَا أَنْ
يُزَيِّقَهُمَا طَغْيَانًا وَكُفْرًا ۝

فَأَرَدْنَا أَنْ يُبَدِّلَهُمَا رَبُّهُمَا خَيْرًا مِنْهُ زَكَاةً
وَأَقْرَبَ رَحْمًا ۝

وَأَمَّا الْإِخْدَارُ فَكَانَ لِغُلَامَيْنِ يَتِيمَيْنِ فِي الْمَدِينَةِ
وَكَانَ بَيْنَهُمَا جُرْءٌ لَّهُمَا وَكَانَ أَبُوهُمَا صَالِحًا
فَأَرَادَ رَبُّكَ أَنْ يَبْلُغَا أَشُدَّهُمَا وَيَسْتَخْرِجَا كَنْزَهُمَا
رَحْمَةً مِنْ رَبِّكَ وَمَا فَعَلْتُهُ عَنْ أَمْرِي ذَلِكَ
تَأْوِيلُ مَا لَمْ تَسْطِعْ عَلَيْهِ صَبْرًا ۝

وَيَسْأَلُونَكَ عَنِ ذِي الْقُرْنَيْنِ قُلْ سَأَتْلُو عَلَيْكُمْ
مِنْهُ ذِكْرًا ۝

إِنَّا مَكَّنَّا لَهُ فِي الْأَرْضِ وَابْنَهُ مِنْ كُلِّ شَيْءٍ
سَبَّأً ۝

فَاتَّبَعَ سَبَبًا ۝
حَتَّىٰ إِذَا بَلَغَ مَغْرِبَ الشَّمْسِ وَجَدَهَا تَغْرُبُ فِي

عَيْنٍ حَمِئَةٍ وَوَجَدَ عِنْدَهَا قَوْمًا ۖ قُلْنَا
يٰۤاَيُّهَا الْقَرْنَيْنِ اِمَّا اَنْ تُعَذِّبَ وَ اِمَّا اَنْ
تُعَذِّبَ فِيْهِمْ حَسْبًا ۝۱۰

اور سمجھ کوں رب آئے چشمے وچ لندا ڈٹھے
اوندے نال کجھ کوک وی ٹٹھنسی اساں آکھتے
اے ذوالقرنین تیڈی مرضی توں انہیں کوں سزا
ڈے یا انہیں دے بارے وچ توں چنگے سلوک
کنیں کم گھن۔

قَالَ اِمَّا مَنْ ظَلَمَ فَسَوْفَ نُعَذِّبُهُ ثُمَّ يُرَدُّ اِلٰى
رَبِّهِ فَيُعَذِّبُهُ عَذَابًا نُّكْرًا ۝۱۱

۸۸۔ اول آکھے جیرھا ظلم کر لسی اساں اوں
کوں ضرور سزا ڈیسوں تے دل او اپنے رب
دو ولایا ویسی تے او اونکوں سخت سزا ڈیسی
۸۹۔ تے جیرھا منیسی تے چنگے کم کر لسی
اوندے کیسے چنگا بدلہ ۷ اساں وی انہیں
کوں ضرور اپنے حکم نال سوکھی گال اکھسوں۔
۹۰۔ ول اوکھ راہ تے ٹر پئے۔

وَ اِمَّا مَنْ اٰمَنَ وَعَمِلَ صَالِحًا فَلَهٗ جَزَاۗءُ الْاٰمِنِيْنَ
وَسَقُوْلٌ لَّهٗ مِنْ اَمْرِنَا يُسْرًا ۝۱۲

۹۱۔ تے دل او سمجھ دے نکلیں آلی جاتے
پہنچے اوں ڈٹھے جو او سمجھ اینجی قوم تے نکلا
پیا ہا جنیدے درمیان تے سمجھ دے درمیان
اساں کوئی پردہ نہ بنایا ہا۔

ثُمَّ اَتَّبَعَ سَبِيْلًا ۝۱۳
خٰتَمًا ۚ اِذَا بَلَغَ مَطْلِعَ الشَّمْسِ وَجَدَهَا تَطْلُعُ عَلٰى
قَوْمٍ لَّمْ نَجْعَلْ لَهُمْ مِنْ دُوْنِهَا سَبِيْلًا ۝۱۴

۹۲۔ ایویں ہے اساں اوندے سارے حالات
کوں چنگی طراں چاٹدے ہیں۔
۹۳۔ ول اوکھ راہ تے ٹر پئے۔

كَذٰلِكَ وَقَدْ اَحْطٰنَا بِمَا لَدَيْهِمْ خُبْرًا ۝۱۵

۹۴۔ ول او پہاڑیں دے درمیان پہنچ گئے
انہیں ڈونا میں پہاڑیں دے اور ہو کجھ اینجے کوک
ڈٹھن جیرے اوندی گال کوں مشکل نال سمجھ
سگدے ہن۔

ثُمَّ اَتَّبَعَ سَبِيْلًا ۝۱۶
خٰتَمًا ۚ اِذَا بَلَغَ بَيْنَ السَّدَّيْنِ وَجَدَ مِنْ دُوْنِهَا قَوْمًا
لَّا يَكَادُوْنَ يَفْقَهُوْنَ قَوْلًا ۝۱۷

۹۵۔ انہیں اکھتے اے ذوالقرنین بے شک یا جوج
تے ما جوج زمین وچ گیٹر گھٹیندے پین۔ کیا
اساں تیڈے کیسے ٹیکس ایں شرطیں مقرر کردں جو

قَالُوْۤا يٰۤاَيُّهَا الْقَرْنَيْنِ اِنْ يٰۤاٰجُوْجٌ وَمَاجِجٌ مُّفِيْدُوْنَ
فِي الْاَرْضِ فَهَلْ نَجْعَلُ لَكَ خَرْجًا عَلٰۤى اَنْ تَجْعَلَ
بَيْنَنَا وَبَيْنَهُمْ سَدًّا ۝۱۸

توں ساڑے تے انہیں دے درمیان بندہ پدہ
ڈے ۔

۹۶۔ اوں آکھے میڈے رب جیرمی میکوں
اس معاملے وچ طاقت ڈتی ۷ او زیادہ چنگی ۷
میڈی تساں اپنی طاقت نال امداد کرو میں
تھاڑے تے انہیں دے درمیان بندہ پدہ
ڈینداں ۔

۹۷۔ تساں میکوں لو ہے دے مکرے ڈیو اوں ڈو
پھاڑیں دے درمیان بندہ پدہ کے بکوجھیاں کوڑتے
اوں آکھے بجا پالو تے جیرے ویلے اوں کوں
بجا بٹا ڈتس تے آکھیس میں کنیں تاناگن آؤ میں
اینڈے اتے سٹاں ۔

۹۸۔ انہیں کوں اونڈے اتے چڑھن دی طاقت کاہ
نہ ہائی تے نہ او اونڈے وچ سندھ مار سگدے ہن۔
۹۹۔ اوں آکھے اے میڈے رب دا خاص احسان تے
جڈاں میڈے رب دا وعدہ اوسی او ایکن لڑے لڑے
کر ڈیسی تے میڈے رب دا وعدہ سچا ۷۔

۱۰۰۔ اوں ڈینہ اساں انہیں کوں چھوڑ ڈیسیں او
بک ڈو جے تیں جوش نال حملہ کرین دھو تو دچایا
ویسی تے انہیں ساریں کوں کٹھا کر ڈیسیں ۔

۱۰۱۔ تے اوں ڈینہ دوزخ کوں اساں کافرین دے
سامنے گھن اوسوں ۔

۱۰۲۔ او لوک جنہیں دیاں اکھیں میڈے ذکر کنیں پردے
وچ ہن تے او سُن دی نہ سگدے ہن۔

۱۰۳۔ کیا کافر خیال کرینداں جو او میکوں چھوڑ کے میڈے
بندیں کوں امدادی بجا گھنسن تے بے شک اساں

قَالَ مَا مَكَّنِّي فِيهِ رَبِّي خَيْرٌ فَأَعِينُونِي بِقُوَّةٍ أَجْعَلْ
بَيْنَكُمْ وَبَيْنَهُمْ رَدْمًا ۝

أُنْزِلْنِي رُزْزَ الْحَدِيدِ ۖ إِنَّ إِذَا سَأَلْتَهُ بِقُوَّةٍ لَّيَنْ
قَالَ انْفُخُوا ۖ إِنَّ إِذَا جَعَلَهُ نَارًا قَالَ أُنْزِلْنِي أُفْرِغْ
عَلَيْهِ قَطْرًا ۝

فَمَا اسْطَاعُوا أَنْ يَظْهَرُوهُ وَمَا اسْتَطَاعُوا لَهُ
نَقْبًا ۝

قَالَ هَذَا رَحْمَةٌ مِنْ رَبِّي ۖ فَإِذَا جَاءَ وَعْدُ رَبِّي
جَعَلَهُ دُكَّانًا وَكَانَ وَعْدُ رَبِّي حَقًّا ۝

وَتَرَكْنَا بَعْضَهُمْ يَوْمَئِذٍ يَمُوجُ فِي بَعْضٍ وَنُفِخَ
فِي الصُّورِ فَجَمَعْنَاهُمْ جَمْعًا ۝

وَعَرَضْنَا جَهَنَّمَ يَوْمَئِذٍ لِلْكَافِرِينَ عَرْضًا ۝

الَّذِينَ كَانَتْ أَعْيُنُهُمْ فِي غَظَاةٍ عَنْ ذِكْرِي وَكَانُوا
لَا يَسْمَعُونَ سَمْعًا ۝

أَفَحَسِبَ الَّذِينَ كَفَرُوا أَنْ يَتَّخِذُوا عِبَادِي مِنْ
دُونِ أَوْلِيَائِهِ ۚ إِنَّآ أَعْتَدْنَا لَهُمْ لِلْكَافِرِينَ

نُزُلًا ۛ

دوزخ کافرین کیتے مہمانی دے طور تے تیار کیتی ہوئی ۛ۔

قُلْ هَلْ نُنَبِّئُكُمْ بِالْأَخْسَرِينَ أَعْمَالًا ۝

۱۰۴۔ توں آکھ کیا تہا کوں اسل بڑسوں جیرے عیسیں دے طاف نال بہوں گھاٹے وچ بہن۔

الَّذِينَ ضَلَّ سَبِيلُهُمْ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَهُمْ يُحْسِبُونَ أَنَّهُمْ يُحْسِنُونَ صُنْعًا ۝

۱۰۵۔ جنہیں دیاں ساریاں کوششاں این زندگی وچ وںجندیاں پین تے او خیال کریندن جو او چنگا کم کریندے پین۔

أُولَٰئِكَ الَّذِينَ كَفَرُوا بِآيَاتِ رَبِّهِمْ وَلِقَائِهِمْ فَحَبِطَتْ أَعْمَالُهُمْ فَلَا نُقِيمُ لَهُمْ يَوْمَ الْقِيَمَةِ وَزَنًا ۝

۱۰۶۔ اے لوکن جنہیں اپنے رب دی نشانیں دا تے اوندے ملن دا انکار کیتے تے انہیں دے عمل وںج گئین قیامت دے ڈینہہ اسل انہیں کوں کوئی حیثیت نہ ڈیسوں۔

ذَٰلِكَ جَزَاؤُهُمْ جَهَنَّمَ بِمَا كَفَرُوا وَاتَّخَذُوا آيَاتِي وَرُسُلِي هُزُوًا ۝

۱۰۷۔ اے دوزخ انہیں دے انکار دا بدلہ ۛ۔ انہیں میڈے نشانیں نال تے رسولیں نال ٹھکیراں کیتن۔

إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ كَانَتْ لَهُمْ جَنَّاتُ الْفِرْدَوْسِ نُزُلًا ۝ خَالِدِينَ فِيهَا لَا يَبْغُونَ عَنْهَا حَوْلًا ۝

۱۰۸۔ بے شک مومن تے جنہیں چنگے کم کیتن انہیں دی مہمانی جنت فردوس ۛ۔

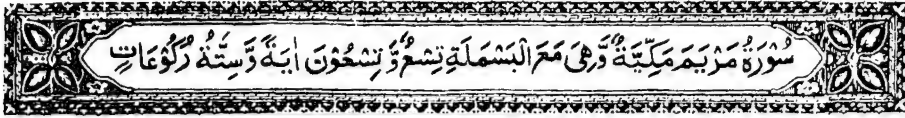
۱۰۹۔ اوندے وچ ہمیشہ رہسن اتھوانج نہ تھیون چاہسن۔

قُلْ لَوْ كَانَ الْبَحْرُ مَدَادًا لَّكَفَلْتُ رَبِّي لَنَفِدَ الْبَحْرُ قَبْلَ أَنْ تَنفِدَ كَلِمَاتِي رَبِّي وَلَوْ جِثًّا يُبْشِلُهُ مَدَدًا ۝

۱۱۰۔ توں آکھ جے سمندر میڈے رب دی گاہیں دے لکھن کیتے مس بٹ وںجے تے میڈے رب دی گاہیں ختم تھیون کنیں پہلے سمندر مک ولسن بھانویں او سو تلا مس بی گھن آؤں

قُلْ إِنَّمَا أَنَا بَشَرٌ مُّثَلُّكُمْ يُدْعَىٰ إِلَىٰ آثَارِ اللَّهِ إِلَهُكُمْ إِلَهًُا وَاحِدًا ۚ فَمَنْ كَانَ يَرْجُوا لِقَاءَ رَبِّهِ فَلْيَعْمَلْ عَمَلًا صَالِحًا وَلَا يُشْرِكْ بِعِبَادَةِ رَبِّهِ أَحَدًا ۝

۱۱۱۔ توں آکھ میں تے محض تساں جیہاں آدمی ہاں میڈو وحی تھیندی ۛ جو تہا ڈاکو خدا ۛ جیہاں اپنے رب دے ملن دی امید رکھیندا جوے او چنگے کم کرے تے اپنے رب دی عبادت وچ کیں کوں شریک نہ کرے۔

سورة مريم مکی ؑ تے بسم اللہ نال ایندیاں ۹۹ آیات تے ۶ رکوعن

- ۱۔ شروع کرنیڈاں اللہ دے ناں نال جبر صابن منگئے
 ڈیوٹن والا تے ول ول رحم کرن والا ؑ۔
- ۲۔ اے عالم تے سچے خدا توں کافی تے سدھا راہ
 بکھاوٹن والا ایں۔
- ۳۔ میڈے رب دی اوں رحمت دا ذکر جبرھا اوں
 اپنے بندے زکریا تے کیتی۔
- ۴۔ جڈاں اوں اپنے رب کول ہولے ہولے سڈیے۔
- ۵۔ تے آکھئے اے میڈے رب میڈیاں بڈیاں
 کمزور تھی گئیں تے بڈھیسے نال میڈا سر چٹا تھی
 گئے تے اے میڈے رب میں کڈا ہوں وی تیں
 کنیں دعا منگئی نال ناکام نہیں تھیا۔
- ۶۔ تے بے شک میں اپنے سکیں کنیں اپنے بچھو
 ڈرواں تے میڈی زال سندھ تے توں میگوں اپنے
 ولوبک وارث بڑے۔
- ۷۔ جبرھا میڈا تے آل یعقوب دا وارث تھیوے
 تے اونکوں اے میڈے رب چنگا وجود بٹا
- ۸۔ اے زکریا بے شک اساں تیکوں ہک پتر دی
 خوش خبری ڈیندے ہیں اوندا ناں یحیی ؑ ایں کنیں
 پہلے اساں کہیں کول لے ناں نیں ڈتا۔
- ۹۔ اوں آکھئے اے میڈے رب میگوں ہال کیوس
 تھی سگدے تے میڈی زال سندھ تے میں وی
 بڈھیسے دی چھیکڑ تیں پہنچ چکیاں۔
- بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ①
- كَهَيْصَ ②
- ذَكَرْ حَمِيتَ رَبِّكَ عَبْدَهُ زَكَرِيَّا ③
- إِذْ نَادَى رَبَّهُ نِدَاءً خَفِيًّا ④
- قَالَ رَبِّ إِنِّي وَهَنَ الْعَظْمُ مِنِّي وَاشْتَعَلَ الرَّأْسُ شَيْبًا وَلَمْ أَكُنْ بِدُعَائِكَ رَبِّ شَقِيًّا ⑤
- وَإِنِّي خِفْتُ الْمَوَالِيَ مِنْ وَرَائِي وَكَانَتِ امْرَأَتِي عَاقِرًا فَهَبْ لِي مِنْ لَدُنْكَ وَلِيًّا ⑥
- يَرْثِي وَيَرِثُ مِنْ آلِ يَعْقُوبَ ۖ وَاجْعَلْهُ رَبِّ رَضِيًّا ⑦
- يَزَكِّيْنَا إِنَّا نَبْتَرُكَ بِعِلْمِ إِسْمِهِ يَحْيَىٰ لَمْ نَجْعَلْ لَهُ مِنْ قَبْلُ سَيًّا ⑧
- قَالَ رَبِّ إِنِّي يَكُونُ لِي عُلْمٌ وَكَانَتِ امْرَأَتِي عَاقِرًا وَقَدْ بَلَغْتُ مِنَ الْكِبَرِ عِتِيًّا ⑨

۱۰۔ اوں آکھئے گھاں ایویں بے تیبڈا رب آبدے
اے کم میڈے کیتے سوکھاء تے این کنیں پہلے
میں تیکوں وی پیدا کیتے تے توں کوئی شے نہ ہانویں
۱۱۔ اوں آکھئے لے میڈے رب میکوں کوئی حکم ڈے
اللہ سٹیں آکھئے حکم اے بے جو توں لوکیں ناں
ساندھوڑاند ترے راتاں ناں الاویں۔

۱۲۔ ول زکریا عراب کنیں نکل کے اپنی قوم دو آئے
تے انہیں کوں بولے بولے آکھیس جو تساں فجر
شام اللہ سٹیں دی پاکیزگی بیان کرو۔

۱۳۔ اے بھلی توں کتاب کوں ہتھیکا کرتے اساں
اوں کوں چھوٹی عمر وچ اپنا حکم بڑتا ہا
۱۴۔ اے ساڈے دلو مہربانی ہائی تے پاک کرن کیتے
ہاتے او وڈا متقی ہا۔

۱۵۔ تے اسپٹے پیو ماناں نیک سلوک کرن والا ہاتے
او ظالم تے نافرمان نہ ہا۔

۱۶۔ تے جڈاں او چائے اوندے اُتے سلامتی ہائی
تے جڈاں او مرسی تے دلا جنیدا کر کے اٹھایا ویسی
ول وی اوندے اُتے سلامتی ہوسی۔

۱۷۔ این کتاب وح مریم دا ذکر کر جڈاں او اپنے
ٹبر کنیں پوادھ تے گئی ہائی پئی۔

۱۸۔ تے انہیں کنیں او ڈھر تھی گئی تے اساں اوندے
اپنا فرشتہ پٹھیا تے او اوندے ساٹے ٹکڑے جو ان
دی شکل وچ ظاہر تھیا۔

۱۹۔ اوں آکھئے میں تیں کنیں رحمن خدا دی آم شام
منگدی آں جے توں کچھ خدا کنیں بڑردیں۔

۲۰۔ اوں آکھئے میں تیں محض تیبڈے رب دا پٹھیا

قَالَ كَذَلِكَ قَالَ رَبُّكَ هُوَ عَلَيَّ هَيِّنٌ وَقَدْ
خَلَقْتُكَ مِنْ قَبْلُ وَلَمْ تَكُ شَيْئًا ۝

قَالَ رَبِّ اجْعَلْ لِي آيَةً قَالَ آيَتُكَ أَلَّا تُكَلِّمَ
النَّاسَ ثَلَاثَ لَيَالٍ سَوِيًّا ۝

فَخَرَجَ عَلَى قَوْمِهِ مِنَ الْمِحْرَابِ فَأَوْحَىٰ إِلَيْهِمْ
أَنْ سَبِّحُوا بُكْرَةً وَعَشِيًّا ۝

يُخَيِّحُ خُذِ الْكِتَابَ بِقُوَّةٍ وَآتَيْنَاهُ الْحُكْمَ
صَبِيًّا ۝

وَحَنَانًا مِّنْ لَّدُنَّا وَزَكَاةً وَكَانَ تَقِيًّا ۝

وَبَرًّا بِوَالِدَيْهِ وَلَمْ يَكُنْ جَنَازًا عَصِيًّا ۝

وَسَلَّمَ عَلَيْهِ يَوْمَ وُلِدَ وَيَوْمَ يَمُوتُ وَيَوْمَ يُبْعَثُ
حَقًّا ۝

وَإِذْ كُنَّا فِي الْكَلْبِ مَرْيَمَ إِذْ انْتَبَدَتْ مِنْ أَهْلِهَا
مَكَانًا شَرْفِيًّا ۝

فَاتَّخَذَتْ مِنْ دُونِهِمْ حِجَابًا فَأَرْسَلْنَا إِلَيْهَا
رُوحَنَا فَمَثَّلَ لَهَا بَشَرًا سَوِيًّا ۝

قَالَتْ إِنِّي أَعُوذُ بِالرَّحْمَنِ مِنْكَ إِنْ كُنْتَ تَقِيًّا ۝

قَالَ إِنَّمَا أَنَا رَسُولُ رَبِّكِ لِأَهَبَ لَكِ غُلَامًا

ہوئے ہاں تاں جو تیکوں پاک لڑکے (دی خبر) ڈیواں
۲۱۔ اوں آکھئے میکوں پتر کیوں تھیں تے میکوں
کہیں آدمی تھہ نہیں لایا تے نہ میں بدکاراں۔
۲۲۔ اوں آکھئے کال ایویں سہ تیبڈا رب آہدے
اے کم میڈے کیتے سوکھا تے تاں جو اساں اونکوں
لوکس کیتے نشان بٹاؤں تے اپنئے ولورمت بٹاؤں
تے اے کم تھی کے رہونا ہا۔

۲۳۔ اوں اونکوں ڈوڈھ وچ چا کے پہوں پریں
بک جاتے گھن گئی۔

۲۴۔ تے اونکوں پیڑھاں گین تے اونکوں کچی دے
منڈھ دو گھن آئن اوں آکھئے ای کنیں پہلے میں
مروجاں ہا تے میڈا ناں مٹا ڈتا ونجے ہا۔

۲۵۔ اوں ارفشے اونکوں تلویں پاسے کنیں سڈباریے توں موچی
نہ تھی تیبڈے رب تیبڈے تلے چشمہ وھا ڈتے۔

۲۶۔ تے توں کھی دی چھڑی کوں ہلا آپ دو او
تیبڈے تے تازہ پنڈ سٹیں۔

۲۷۔ توں اونکوں کھاتے چشمے کنیں پانی پی تے
اپنی اکھیں کوں ٹھڈا کرتے جے توں کہیں بندے
کوں ڈیکھیں تے توں آکھیں بے شک میں رحمن
خدا دی خاطر روزے دی منوتی منی ہوئی ہا آج
میں کہیں آدمی ناں اصلوہ لیساں۔

۲۸۔ اونکوں چا کے اپنی قوم دو گھن آئی تے انہیں
آکھئے اے مریم تیں پہوں گندا کم کیتے۔

۲۹۔ اے ہارون دی سہیل تیبڈا پیو گندا آدمی نہ
ہا تے نہ تیبڈی ما بدکار ہائی۔

۳۰۔ اوں ہاں دو اشارہ کیتے انہیں آکھئے اساں

زکینا

قَالَتْ اَنْىٰ يَكُوْنُ لِيْ عُلْمٌ وَلَمْ يَنْسِنِيْ بَشْرًا

لَمْ اَكْ بَعِيْثًا

قَالَ كَذٰلِكَ قَالَ رَبُّكِيْ هُوَ عَلٰى هٰٓئِيْنٍ وَلِنَجْعَلَ اٰيَةً

لِلنَّاسِ وَرَحْمَةً مِنَّا وَكَانَ اَمْرًا مَّقْضِيًّا

فَحَمَلَتْهُ فَانْتَبَدَتْ بِهٖ مَكَانًا خَصِيًّا

فَاَجَّاهَا الْمَخَاضُ اِلَىٰ جِذْعِ النَّخْلَةِ

قَالَتْ يَلِيْتَنِيْ وَهٖ قَبْلَ هٰذَا وَكُنْتُ

نَسِيًّا مَّنْسِيًّا

فَنَادٰهُمَا مِنْ تَحْتِهَا اَلَا تَحْزَنِيْنَ فَاَنْجَعَلْ رَبُّكِيْ

تَحْنُكَ سَرِيًّا

وَهَزٰى اِلَيْكَ بِجِذْعِ النَّخْلَةِ تُسْقِطُ عَلٰٓيْكَ رُطْبًا

جَنِيًّا

فَكُلِّيْ وَاَشْرَبِيْ وَفَرِّجِيْ عَيْنًا فَاَمَّا تَرَيْنَ مِنَ الْبَشَرِ

اَحَدًا فَقَوْلِيْ اِنِّىْ نَذَرْتُ لِلرَّحْمٰنِ صَوْمًا فَلَنْ اَكَلُمُ

اَيُّوْمَ اِنِّيَّا

فَاَتَتْ بِهٖ قَوْمَهَا تَحْمِلُهَا قَالُوْا اِيْمَرٰتُكُمْ لَقَدْ جِئْتِ

شَيْئًا فَرِيًّا

يَا تَحْتِ هٰرُوْنَ مَا كَانَ اَبُوْكَ اَمْرًا سَوًى وَمَا كَانَتْ

اُمُّكَ بَعِيْثًا

فَاَشَارَتْ اِلَيْهٖ قَالُوْا كَيْفَ نُكَلِّمُ مَنْ كَانَ فِى

- ۳۱۔ ایں دے نال کیوں گال کروں جیرھا اکل تیں پیسگے ورج با۔
 ۳۱۔ ایں دے نال کیوں گال کروں جیرھا اکل تیں پیسگے ورج با۔
 ۳۲۔ اوں آکھئے بے شک میں اللہ دا بندہ ہاں میگوں اللہ
 کتاب بڑی ۷ تے میگوں نبی بنائیں۔
 ۳۳۔ تے میگوں برکت آلا بنائیں جتھاں وی میں ہوساں
 تے اوں میگوں نماز تے زکوٰۃ دا حکم بڑے سی جے
 تیں میں جنیدال۔
 ۳۴۔ تے اپنی مائیں نیکی دا حکم بڑے سی تے میگوں
 ظالم بدبخت نسی بنایا۔
 ۳۵۔ تے جیرھے بڑینہ میں چایاں اوں بڑینہ میڈے
 اتے سلامتی ہائی تے جڈاں ٹرساں تے دل جنیدا
 تھیںساں اوں ویلھے وی میڈے اتے سلامتی ہوسی۔
 ۳۶۔ اے جے عیسیٰ ابن مریم اے سچی گال جیندے ورج
 او اختلاف کریندن۔
 ۳۷۔ اللہ دی لے شان نہیں جو او کہیں کوں پتر پڑے
 او پاک جڈاں او کہیں گال دا فیصلہ کریندے تے محض
 اے آپرے تھی ورج تے او تھی ویدی ۷۔
 ۳۸۔ تے بے شک اللہ سئیں میڈا وی رب تے
 تہا بڑا وی رب تہاں ہوندی عبادت کرو ایھو سدا
 راہ۔
 ۳۹۔ انہیں وچو کچھ ٹولیں اختلاف کیتے انہیں لوکس
 کیتے تباہی ۷ جیئیں وڈے بڑینہ دی حاضری دا انکار
 کیتے۔
 ۴۰۔ ہوں سنسن تے نکھیاں نظراں ہوسن جڈاں
 او ساڈو آوسن اصل آج دے بڑینہ ظالم ہوں کھلی
 گمراہی وچ ہن۔
 ۴۱۔ تے توں انہیں کوں نا امید دی دے بڑینہ کنیں
 ۴۲۔ تے توں انہیں کوں نا امید دی دے بڑینہ کنیں
- الْمُهْدِ صَيًّا ۝
 قَالَ اِنِّي عَبْدُ اللَّهِ اَتَدْنِي الْكِتَابَ وَجَعَلَنِي نَبِيًّا ۝
 وَجَعَلَنِي مُبْرَكًا اَيْنَ مَا كُنْتُ وَاَوْصَانِي بِالْصَّلَاةِ
 وَ الزَّكَاةِ مَا دُمْتُ حَيًّا ۝
 وَبَرًّا بِوَالِدَيْنِي وَاَلَمْ يَجْعَلْنِي جَبَّارًا شَقِيًّا ۝
 وَالسَّلَامُ عَلَيَّ يَوْمَ وُلِدْتُ وَيَوْمَ اَمُوتُ وَيَوْمَ
 اُبْعَثُ حَيًّا ۝
 ذٰلِكَ عِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ قَوْلَ الْحَقِّ الَّذِي
 فِيْهِ يَمْتَرُوْنَ ۝
 مَا كَانَ لِلّٰهِ اَنْ يَّتَّخِذَ مِنْ وَلَدٍ سُبْحٰنَہٗ اِذَا قَضٰی
 اَمْرًا فَاَنَّمَا يَقُوْلُ لَہٗ کُنْ فَيَکُوْنُ ۝
 وَاِنَّ اللّٰهَ رَبِّيْ وَرَبَّکُمْ فَاعْبُدُوْهُ هٰذَا صِرَاطٌ
 مُّسْتَقِيْمٌ ۝
 فَاتَّخَفَفَ الْاَخْرَابُ مِنْ بَيْنِهِمْ قَوْلٌ لِّلَّذِيْنَ
 کَفَرُوْا مِنْ مَّسْہَدٍ یَّوْمٍ عَظِيْمٍ ۝
 اَسْمِعْ بِهُمَّ وَاَبْصُرْ یَّوْمَ یَاْتُوْنَنَا لٰکِنَ الظَّالِمُوْنَ
 الْیَّوْمَ فِیْ ضَلٰلٍ مُّبِیْنٍ ۝
 وَاَنْذِرْهُمْ یَّوْمَ الْحِسَابِ اِذْ قُضِیَ الْاَمْرُ وَهُمْ
 یُنٰی ۝

فِي غَفْلَةٍ وَهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ ﴿۳۱﴾

ڈرا جڈاں گال دا فیصلہ تھی ویسی ہن او غافلن
تے او ایمان نہیں گھن اندرے۔

إِنَّا نَحْنُ نَرِثُ الْأَرْضَ وَمَنْ عَلَيْهَا وَإِلَيْنَا
يُرْجَعُونَ ﴿۳۲﴾

۳۱۔ بے شک اساں زمین دے وارث ہوسوں تے جبرے
اوندرے اتے ربدن تے سارے ساڈو دلائے ویسن۔
۳۲۔ تے کتاب وچ ابراہیم دا ذکر پڑھ بے شک او
بہوں سچا نبی ہا۔

وَأَذْكُرُ فِي الْكِتَابِ إِبْرَاهِيمَ إِذْ كَانَ صِدِّيقًا
نَبِيًّا ﴿۳۳﴾

۳۳۔ جڈاں اوں اپٹے پیوکوں آکھئے اے میڈے
ابا سئیں توں اوندی کیوں عبادت کرنیدیں جبرے
سڈن تے نہ جڈن تے تیڈے کہیں کم نہیں آسکدے
۳۴۔ اے ابا بے شک میکوں خاص علم ڈتا گئے جبرہ
تیکوں نہیں ملتا توں میڈی پیروی کر میں تیکوں
سدا راہ ڈیکھلیساں۔

إِذْ قَالَ لِأَبِيهِ يَا أَبَتِ لِمَ تَعْبُدُ مَا لَا يَسْمَعُ وَلَا يُبْصِرُ
وَلَا يُغْنِي عَنْكَ شَيْئًا ﴿۳۴﴾

يَا أَبَتِ إِنِّي قَدْ جَاءَنِي مِنَ الْعِلْمِ مَا لَمْ يَأْتِكَ
فَاتَّبِعْنِي أَهْدِكَ صِرَاطًا سَوِيًّا ﴿۳۵﴾

۳۵۔ اے ابا توں شیطان دی عبادت کر بے شک
شیطان رحمن خدا دا نافرمان۔

يَا أَبَتِ لَا تَعْبُدِ الشَّيْطَانَ إِنَّ الشَّيْطَانَ كَانَ لِلرَّحْمَنِ
عَصِيًّا ﴿۳۶﴾

۳۶۔ اے میڈے ابا بے شک میں جڈراں جوتیکوں
رحمن خدا کنیں کوئی عذاب نہ آوے تے توں شیطان
دا سبقتی ہن وخبیس۔

يَا أَبَتِ إِنِّي أَخَافُ أَنْ يَسْكَ عَذَابٌ مِنَ الرَّحْمَنِ
فَتَكُونُ لِلشَّيْطَانِ وِلِيًّا ﴿۳۷﴾

۳۷۔ اوں آکھئے اے ابراہیم کیا توں میڈے معبودیں
کنیں نفرت کرنیدیں جے توں باز نہ آیوں تے تیکوں
میں پھریں نال مار گھتساں تے ہن توں میں کنیں
اوڈھر تھی ورنج۔

قَالَ أَرَأَيْتَ إِنْ لَمْ يَنْصُرْكَ اللَّهُ وَاهْجُرْ فِي مَلِيًّا ﴿۳۸﴾

۳۸۔ اوں آکھئے تیڈے اے اتے سلامتی ہوے میں تیڈے
کیتے اپٹے رب کنیں ضرور بخشش منگساں بے شک
او میڈے اے تے مہربان۔

قَالَ سَلِمَ عَلَيْكَ مَا سَتَعْمُرُ لَكَ رَبِّي إِنَّهُ كَانَ بِي
حَفِيًّا ﴿۳۹﴾

۳۹۔ میں تہا کوں تے جنہیں کوں تہاں اللہ دے
سوا سبندے، ساریں کوں چھوڑ ڈلیساں تے

وَأَعَزَّ لَكَ وَمَا تَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ وَأَدْعُوا
رَبِّي ۖ إِنَّهُ لَا يَكُونُ بِدَعَائِ رَبِّي شَفِيًّا ﴿۴۰﴾

اپنے رب کوں سڈیساں میکوں یقین جو میں اپنے
رب کنیں دعا نال ناکام نہ تھیاں۔

۵۰۔ تے جڈاں ابراہیم انہیں کنیں تے جنہیں کوں
اللہ دے سوا معبود بنیدے ہن انج تھی گئے اساں
اونکوں اسحاق تے یعقوب بخشے سے تے اساں
ساریں کوں نبی بنایا ہا۔

۵۱۔ تے اساں انہیں تے اپنی رحمت کیتی تے اساں
انہیں واسطے پہوں سچا تے چنگا ذکر چھوڑیے۔
۵۲۔ تے توں کتاب وچ حضرت موسیٰ دا ذکر
کمر بے شک او ساڈا چٹیا ہویا تے رسول تے
نبی ہا۔

۵۳۔ تے اساں اونکوں طور دے سچے پاسو سڈیا
ہا تے اونکوں اپنے راز دیاں گاہیں ڈسیندے
ہوئیں کوں لہو کیتا۔

۵۴۔ تے اساں اونکوں اپنی رحمت نال اوندے بھرا ہارون
کوں نبی بنا ڈتا۔

۵۵۔ تے توں کتاب وچ اسماعیل دا ذکر پڑھ بے شک
او وعدے دا سچا تے رسول تے نبی ہا۔

۵۶۔ تے اپنے گھر دایں کوں نماز تے ذکوۃ دا حکم
ڈیندا رہندا ہا تے او اپنے رب دے نزدیک پہوں
چنگا ہا۔

۵۷۔ تے کتاب وچ ادریس دا ذکر کر بے شک
او سچا نبی ہا۔

۵۸۔ تے اساں اونکوں پہوں اچے مرتبے تک
پچھایا ہا۔

۵۹۔ اے او لوکن جنہیں تے اللہ سیس نیس وچو

فَلَمَّا اعْتَرَاهُمُ وَمَا يُعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ
وَهَبْنَا لَهُ إِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ وَكَلاًّ جَعَلْنَا
بَيْنَهُمْ ۝

وَهَبْنَا لَهُمْ مِنْ رَحْمَتِنَا وَجَعَلْنَا لَهُمْ لِسَانَ
صِدْقٍ عَلَيَّاهُ ۝

وَاذْكُرْ فِي الْكِتَابِ مُوسَىٰ إِنَّهُ كَانَ مُخْلَصًا وَكَانَ
رَسُولًا نَبِيَّاهُ ۝

وَنَادَيْنَاهُ مِنْ جَانِبِ الطُّورِ الْأَيْمَنِ وَفَرَّغَتْ
نَجِيَّاهُ ۝

وَهَبْنَا لَهُ مِنْ رَحْمَتِنَا إِخَاهُ هَارُونَ نَبِيَّاهُ ۝

وَاذْكُرْ فِي الْكِتَابِ إِسْمَاعِيلَ إِنَّهُ كَانَ صَادِقَ الْوَعْدِ
وَكَانَ رَسُولًا نَبِيَّاهُ ۝

وَكَانَ يَأْمُرُ أَهْلَهُ بِالصَّلَاةِ وَالزَّكَاةِ وَكَانَ عِنْدَ
رَبِّهِ مَرْضِيَّاهُ ۝

وَاذْكُرْ فِي الْكِتَابِ إِدْرِيسَ إِنَّهُ كَانَ صِدِّيقًا نَبِيَّاهُ ۝

وَرَفَعْنَاهُ مَكَانًا عَلِيَّاهُ ۝

أُولَٰئِكَ الَّذِينَ أَنْعَمَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ مِنَ النَّبِيِّينَ مِنْ

ذُرِّيَّةَ آدَمَ وَمِمَّنْ حَمَلْنَا مَعَ نُوحٍ وَمِنْ ذُرِّيَّةِ
إِبْرَاهِيمَ وَإِسْرَآءِيلَ وَمِمَّنْ هَدَيْنَا وَاجْتَبَيْنَا
إِذَا تَنَزَّلَ عَلَيْهِمُ آيَاتُ الرَّحْمَنِ خُذُوا بِحَبْلِ اللَّهِ^{۵۰} ۵۰
فَخَلَفَ مِنْ بَعْدِهِمْ خَلْفٌ أَضَاعُوا الصَّلَاةَ وَاتَّبَعُوا
الشَّهْوَاتِ فَسُوفَ يَلْقَوْنَ غَيًّا^{۵۱}

انعام کیتن لمے آدم دی اولادن تے انہیں وچو جنہیں
کوں نوحؑ نال اساں پیری وچ چاتا نے ابراہیم تے
اسماعیل دی اولاد وچو جنہیں تے انہیں وچو جنہیں کوں
اساں سدھا رستہ ڈکھائے تے چٹن مجھے۔ جہاں
انہیں تے رحمن دیاں آیتاں پڑھیاں ویندن تے
او سجدہ کریندے ہوئیں تے روندے ہوئیں ڈھر پوندن۔
۵۰۔ انہیں دے بعد کب نسل آئی جنہیں نمازاں ضائع
کر ڈٹن تے خواہشیں دی پیروی کیتی تے او ضرور
گمراہ تھی ویسں۔

إِلَّا مَنْ تَابَ وَآمَنَ وَعَمِلَ صَالِحًا فَأُولَٰئِكَ يَدْخُلُونَ
الْجَنَّةَ وَلَا يَظْلَمُونَ شَيْئًا^{۵۲}

جَنَّتِ عَذَنُ الْإِنِّي وَعَدَ الرَّحْمَنِ عِبَادَةً بِالْغَيْبِ
إِنَّهُ كَانَ وَعْدُهُ مَأْتِيًا^{۵۳}

لَا يَسْعَوْنَ فِيهَا لَعْوًا إِلَّا سَلَامًا وَلَهُمْ فِيهَا
بُكَرَةٌ وَعَشِيًّا^{۵۴}

يَلِكُ الْجَنَّةِ الَّتِي نُورِثُ مِنْ عِبَادِنَا مَنْ كَانَ
تَقِيًّا^{۵۵}

وَمَا نَنْتَزِلُ إِلَّا بِأَمْرِ رَبِّكَ لَهُ مَا بَيْنَ أَيْدِينَا وَمَا
خَلْفَنَا وَمَا بَيْنَ ذَلِكَ وَمَا كَانَ رَبُّكَ نِيًّا^{۵۶}

رَبُّ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا فَاعْبُدْهُ وَاصْطَبِرْ
لِعِبَادَتِهِ هَلْ تَعْلَمُ لَهُ سَمِيًّا^{۵۷}

۴۱۔ سوائے اوندے جیرا تو بہ کرے تے ایمان گھن آوے
تے چنگا گل کرے تے او نوک بہشت وچ داخل
تھیسں تے انہیں تے ذرا وی ظلم نہ کیا ویسی۔
۴۲۔ ہمیشہ دی بہشت جیندا وعدہ رحمن خدا نے اپنے
بندیں نال کیئے جیرا حالی لگی ہوئی بے شک اوندے
وعدہ پورا تھی کے رہیسی۔
۴۳۔ او اوندے وچ کوئی وابہات گال نہ سلسٹن
سوائے سلامتی دے تے اوندے وچ انہیں کوں
فجر شام رزق ملیسی۔

۴۴۔ ۱۔ او بہشت جیندا اساں اپنے بندیں وچو
انہیں کوں وارث بیٹیسوں جیرے بہوں پرہیزگارن۔
۴۵۔ تے اساں محض اپنے رب دے حکم نال ہندے
ہیں جو ساڈے ساڈے ہے تے جو ساڈے چھوڑ
جو انہیں ڈونائیں دے ادھ وچ سب اللہ دا
تے تہاڈا رب بھلن والا نیں۔

۴۶۔ او آسمانیں تے زمین دا وی رب تے جیرا
انہیں دے درمیان توں اوندی عبادت کرتے

یہاں اوندی عبادت کرنی رہ کیا توں اوندی صفات
آلا کہیں کوں چاٹدیں۔

۶۷۔ انسان آہدے کیا جڈاں میں مرویساں تے
ولا جیند کر کے اٹھایا ولیساں۔

۶۸۔ کیا انسان کوں اے گھاں یاد نہیں بے شک
اساں اونکوں این کنیں پہلے پیدا کیتا تے اوکھ
وی نہ یا۔

۶۹۔ تے تیلے رب دی قسم جو اساں انہیں کوں
تے شیطانیں کوں ضرور اٹھیسوں تے ول ضرور انہیں
کوں دوزخ دے چودھا روکٹھا کریسوں تے او
گوڈیں دے بھراوندے وقح ٹھاسن۔

۷۰۔ ول اساں ہر ٹولے وچ ضرور اینجھے لوکیں
کوں انج کر گھنسون جیرے رحمن خدا دے سخت
رشتن ہن۔

۷۱۔ تے ول اساں انہیں کوں بہوں چاٹدے ہں جو
انہیں وچو کون دوزخ وقح ڈھنڈے دے زیادہ قابل۔
۷۲۔ تے تہاڈے وچو ہر آدمی اوں دوزخ وقح
ڈھنڈے والا تے اے خدا داتھی کے رشتن والا
پکا وعدہ ۷۳۔

۷۳۔ ول اساں متقیں کوں پجا گھنسون تے ظالمیں
کوں اوندے وقح گوڈیں دے بھر ڈٹھا ہویا چھوڑ
ڈھیسوں۔

۷۴۔ تے جڈاں انہیں تے ساڈیاں کھلیاں کھلیاں
آیاں پڑھیاں ویندن تے کافر مومیں کوں آہدن
کیرھا ٹولہ ڈوناہیں ٹولیں وچو درجے دے لحاظ نال
چنگا تے سنگت دے لحاظ نال چنگا ۷۵۔

وَيَقُولُ الْإِنْسَانُ إِذَا مَا مِثْلُ لَوْ فُجِئًا ۝

أَوَلَا يَذْكُرُ الْإِنْسَانُ أَنَّا خَلَقْنَاهُ مِنْ قَبْلُ وَلَمْ يَكُ
شَيْئًا ۝

فَوَرَّكَ لَئَحْشَهُمْ وَالشَّيْطَانِ ثُمَّ لَنُخَفِيَهُمْ
حَوْلَ جَهَنَّمَ جِثَا ۝

ثُمَّ لَنَنْزِعَنَّ مِنْ كُلِّ شِئْعَةٍ إِلَهُهُمْ أَشَدُّ عَلَى الرَّحْمَنِ
عِتْيَا ۝

ثُمَّ لَنَحْنُ أَعْلَمُ بِالَّذِينَ هُمْ أُولَىٰ بِهَا جِلْيَا ۝

وَإِنْ مِنْكُمْ إِلَّا وَارِدُهَا كَانَ عَلَىٰ رَبِّكَ حَتْمًا
مَّقْضِيًّا ۝

ثُمَّ نُنَجِّي الَّذِينَ اتَّقَوْا وَنَذَرُ الظَّالِمِينَ فِيهَا
جِثَا ۝

وَإِذَا تَنَادَىٰ عَلَيْهِمْ إِنَّا بِتَيْبَتٍ قَالِ الَّذِينَ كَفَرُوا
لِلَّذِينَ آمَنُوا أَيُّ الْفَرِيقَيْنِ خَيْرٌ مَقَامًا وَآخِرًا
نَدِيًّا ۝

وَكَمْ أَهْلَكْنَا قَبْلَهُمْ مِنْ قَرْنٍ هُمْ أَحْسَنُ أَثَانًا
ذُرِّيَّتًا ۝

۷۵۔ تے انہیں کنیں پہلے اساں ہوں سارے لوکیں
کوں تباہ کیتے جیرے سامان دے لحاظ نال وی چنگے
ہن تے ڈیکھ دے لحاظ نال وی۔

فُلٌ مَنْ كَانَ فِي الصَّلَاةِ فَلْيَسُدُّ لَهُ الرِّحْلَ مَتَا
خَتِّ إِذَا رَأَوْا مَا يُوعَدُونَ إِمَّا الْعَذَابَ وَإِمَّا السَّاعَةَ
فَيَعْلَمُونَ مَنْ هُوَ شَرُّ مَكَانًا ۝

۷۶۔ توں آکھ جیرا گمراہی وچ خدا تے رحمن اونکوں
وہی ڈیسی تے جیسے اوں عذاب کوں ڈیکھسن جنیدا
اونہیں کوں وعدہ ہوتا گئے عذاب یا قومی تباہی اوں
ویسے انہیں کوں ضرور پتہ لگ ویسی جو کیرا مرتبے
دے لحاظ نال براء تے سنگت دے لحاظ نال کمزور

وَيَزِيدُ اللَّهُ الَّذِينَ اهْتَدَوْا هُدًى وَالْبَغْيُ الظُّلُمُ
خَيْرٌ عِنْدَ رَبِّكَ ثَوَابًا وَخَيْرٌ مَرَدًا ۝

۷۷۔ تے اللہ ہدایت والے لوکیں کوں ہدایت وچ
ورہیسی تے باقی رہن والے چنگے کم تیبے رب
دے نزدیک چنگے ہن بدلے دے لحاظ نال وی
تے انجام دے لحاظ نال وی۔

أَفَرَأَيْتَ الَّذِي كَفَرَ بِآيَاتِنَا وَقَالَ لَأُوتِيَنَّ مَالًا
وَذَلًّا ۝

۷۸۔ کیا توں اوں شخص کوں بڑھے جیرا سا جی
آیات دا انکار کریندے تے آبدے جو میکوں ضرور
ڈھیر مال تے اولاد ڈرتی گئی ۷

أَطْلَعَ الْغَيْبِ أَمِ اتَّخَذَ عِنْدَ الرَّحْمَنِ عَهْدًا ۝

۷۹۔ اوں کوں غیب دا پتہ لگ گئے یا اوں رحمن خدا
کین وعدہ گھن گدے۔

كَلَّا سَكَتَ مِمَّا يَقُولُ وَمَنْ لَهُ مِنَ الْعَذَابِ مَدًا ۝

۸۰۔ اصلو نہیں جو او آبدے اساں اونکوں ضرور
لکھ رکھیسوں تے اساں اوندے عذاب کوں ودھا
ڈیسوں۔

وَنَزْنُهُ مِمَّا يَقُولُ وَيَأْتِينَا فَرْدًا ۝

۸۱۔ تے جو او آبدے پئے اساں اوندے وارث
ڈیسوں تے او ساڈو کلہا اوسی۔

وَاتَّخَذُوا مِنْ دُونِ اللَّهِ إِلَهَةً لِيَكُونُوا لَهُمْ عِزًّا ۝

۸۲۔ تے انہیں اللہ دے سوا معبود بنا گدھن
تاں جو انہیں دی عزت تھیوے۔

كَلَّا سَيَكْفُرُونَ بِعِبَادَتِهِمْ وَيَكُونُونَ عَلَيْهِمْ ضَلَالًا ۝

۸۳۔ اصلو نہ تھیسوں او معبود انہیں دی عبادت
دا ضرور انکار کر ڈیسن تے انہیں دے خلاف کھڑے

سحقی ولسن -

۸۴۔ کیا تیکوں پتہ نہیں جو اسان بے شک شیطانیں
کوں کافرین دوسپٹھے سے تے کافرین کوں
ابھارن تے چاون -

۸۵۔ تے انہیں تے جلدی نہ کر بے شک اسان
انہیں دے بڑینہ گنریہ ہون

۸۶۔ جڈاں اسان متقیں کوں رحمن خدا دو کھٹے
کر کے گھن اوسوں -

۸۷۔ تے جبر میں کوں بھل کے دوزخ دو گھن
ولیسوں -

۸۸۔ اول ویلھے شفاعت دا اختیار نہ ہوسی
سوائے اونے جس رحمن خدا کیں وعدہ گدما ہوسی -

۸۹۔ تے او ابدن خدائے رحمن پڑ بنا گدھے -

۹۰۔ تسان بہوں گندی گال کیتی -

۹۱۔ سحقی سبکدے جو آسمان ترٹ وچن تے زمین
پھٹ وچے تے پہاڑ بنکے بنکے ٹوٹے تھی کے ڈھ
پون -

۹۲۔ ات گالہوں جو انہیں رحمن دا پتر بنا گدھے

۹۳۔ رحمن خدا دی اے شان نہیں جو او پتر بنا دے -

۹۴۔ ہا جو کج آسمانیں تے زمین وچ اور رحمن خدا دو
بانھے بٹن کے اوسن -

۹۵۔ اول انہیں کوں ولہیٹ گدھے تے گن گدھے سی -

۹۶۔ تے اوسارے قیامت دے بڑینہ اندو کھتے کھتے

اوسن -

۹۷۔ بے شک اولوک جیرھے ایمان گھن اُن تے نیک کم کیتن
خدائے رحمن انہیں کیتے محبت پیدا کر لیس -

أَلَمْ تَرَ أَنَا أَرْسَلْنَا الشَّيَاطِينَ عَلَى الْكَافِرِينَ تَوَذُّهُمْ
أَسْرًا ۝۳۴

فَلَا تَعْجَلْ عَلَيْهِمْ إِنَّمَا نَعُدُّ لَهُمْ عَذَابًا ۝۳۵

يَوْمَ نَحْشُرُ الْمُتَّقِينَ إِلَى الرَّحْمَنِ وَفْدًا ۝۳۶

وَنُفِثَ الْمُجْرِمِينَ إِلَى جَهَنَّمَ وَرِثَةً ۝۳۷

لَا يَتَمَنَّوْنَ الشَّفَاعَةَ إِلَّا مَنِ اتَّخَذَ الرَّحْمَنُ
عَهْدًا ۝۳۸

وَقَالُوا اتَّخَذَ الرَّحْمَنُ وَلَدًا ۝۳۹

لَقَدْ جِئْتُمْ شَيْئًا إِذَا ۝۴۰

تَكَادُ السَّمُوتُ يَنْفَطِرُنَ مِنْهُ وَتَنْشَقُّ الْأَرْضُ وَ

تَخْرُجُ الْجِبَالُ هُدًى ۝۴۱

أَنْ دَعَا لِلرَّحْمَنِ وَلَدًا ۝۴۲

وَمَا يَنْبَغِي لِلرَّحْمَنِ أَنْ يَتَّخِذَ وَلَدًا ۝۴۳

إِنْ كُلُّ مَنْ فِي السَّمُوتِ وَالْأَرْضِ إِلَّا آتِي الرَّحْمَنِ

عَبْدًا ۝۴۴

لَقَدْ أَحْصَاهُمْ وَعَدَّهُمْ عَدًّا ۝۴۵

وَكُلُّهُمْ أَيْنُومٌ أَلْقِيَهُ فَرْدًا ۝۴۶

إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ سَيَجْعَلُ لَهُمُ الرَّحْمَنُ

وُجْدًا ۝۴۷

وَأَنكُنَا يَمْنَهُ بِلِسَانِكَ لِلْبَشَرِ بِهِ الْمُتَّقِينَ وَتُنذِرُ
بِهِ قَوْمًا لَّدَا ۝۹۸

۹۸۔ بے شک اساں ایں قرآن کوں تیڈی زبان اچ
سوکھا کرتے ہلئے۔ تاں جو توں ایندے
ڈیویں تے جگڑالو لوکس کوں ڈراویں۔

وَكَمْ أَهْلَكْنَا قَبْلَهُمْ مِنْ قَرْنٍ هَلْ تُحِثُّ مِنْهُمْ
مِنْ أَحَدٍ أَوْ تَسْمَعُ لَهُمْ رِكْرًا ۝۹۹

۹۹۔ انہیں کنیں پہلے کتنی ساریاں قوماں ہن جنہیں کوں
اساں ہلاک تے تباہ کر ڈتے۔ کیا توں انہیں کوں محسوس
کرسکدیں یا انہیں دی کوئی کاؤ کرطوا سٹدیں۔

سورت طہ مکی ۶۷ تے بسم اللہ نال ایندیاں ۱۳۶ آیات تے اٹھ رکومن۔

- بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ①
- طہ ②
- مَا أَنزَلْنَا عَلَيْكَ الْقُرْآنَ لِتَشْقَى ③
- إِلَّا تَذْكِرَةً لِّمَن يَخْشَى ④
- تَنزِيلًا مِّمَّنْ خَلَقَ الْأَرْضَ وَالسَّمَوَاتِ الْفُلَا ⑤
- الرَّحْمَنُ عَلَى الْعَرْشِ اسْتَوَى ⑥
- لَهُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا وَمَا تَحْتَ الثَّرَى ⑦
- وَإِنْ تَجْهَرْ بِالْقَوْلِ فَإِنَّهُ يَعْلَمُ السِّرَّ وَأَخْفَى ⑧
- اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ لَهُ الْأَسْمَاءُ الْحُسْنَى ⑨
- وَهَلْ أَتَاكَ حَدِيثُ مُوسَى ⑩
- إِذْ رَأَاهُ نَارًا فَقَالَ لِأَهْلِهِ امْكُثُوا إِنِّي آنَسْتُ نَارًا ⑪
- لَعَلِّي آتِيكُمْ مِنْهَا بِخَبَرٍ أَوْ جُدُ عَلَى الشَّرَ ⑫
- هَدَى ⑬
- فَلَمَّا أَتَاهَا نُودِيَ يَوْمَ يُنُوسَى ⑭
- ۱۔ اللہ دے ناں نال شروع کرینداں جیرا بن مٹکے
 ڈیوٹن والا تے دل دل رحم کرن والا ۷۔
 ۲۔ اے پوری طاقتیں آئے نکڑے جوان۔
 ۳۔ اسان تیدے اتے قرآن ایس واسطے۔
 نہیں لایا جو توں ڈکھ وچ پویں۔
 ۴۔ اے محض ڈرٹن والیں کیتے نصیحت
 ۵۔ اے کتاب اوں کنیں لہائی گئی ۷ جیسی زمین
 تے اچے آسمان کوں پیدا کیتس۔
 ۶۔ رحمن خدا ۷ جیرا عرش تے ٹکرائی نال بیٹھ
 ۷۔ جو کجھ آسمان تے زمین وچ تے ہوا نہیں دے
 درمیان تے جیرا سنی مٹی دے تلے بے ادھار
 کجھ ہوندا ۷۔
 ۸۔ توں اچی الانویں تے بے شک او لکی گال
 کوں تے پھوں چھیں گال کوں جائدے۔
 ۹۔ اللہ دے سوا کوئی معبود نہیں تے اوندے
 پھوں چھگے ناں ان۔
 ۱۰۔ کیا تیرے موسیٰ دی گال پہی ۷۔
 ۱۱۔ جڈاں اوں بھا ڈھکی تے اوں اپنے ٹہر
 کوں آکھئے تسار کھڑو بے شک میں ہک بھا ڈھکی ۷
 تھی سبکدے جو میں تہا ڈکوئی انگار گھن آواں
 یا اوں بھانیں میں سدھارا لہہ گھناں۔
 ۱۲۔ تے جڈاں اودھو گئے سب آئے سی اے موسیٰ۔

إِنِّي أَنَا رَبُّكَ فَاخْلَعْ نَعْلَيْكَ إِنَّكَ بِالْوَادِ الْمُقَدَّسِ
طَوًى ۝۱۳

۱۳۔ بے شک میں تیرا رب ہاں توں مجتیاں
لہا رکھ بے شک توں پاک وادی طوی و قح
ہوں۔

وَأَنَا اخْتَرْتُكَ فَاسْتَمِعْ لِمَا يُوحَىٰ ۝۱۴

۱۴۔ میں تیکوں چن گدھے توں سن جو تیرا وحی
کیتی دیندی ۶۔

إِنِّي أَنَا اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنَا فَاعْبُدْنِي وَأَقِمِ
الصَّلَاةَ لِذِكْرِي ۝۱۵

۱۵۔ بے شک میں اللہ ہاں میڈے سوا کوئی معبود
نہیں میڈی عبادت کرتے میڈے ذکر کیتے
نماز ٹھہا کے پڑھ۔

إِنَّ السَّاعَةَ آتِيَةٌ أَكَادُ أَخْفِيهَا لِتُجْزَىٰ كُلُّ نَفْسٍ
بِمَا تَسْعَىٰ ۝۱۶

۱۶۔ بے شک قیامت آون والی ۶ تھی سبکدے
جو میں اونکوں ظاہر کر ڈیوں تاں جو ہر جان کوں
اوندی کوشش دا بدلہ ملے۔

فَلَا يَصُدُّكَ عَنْهَا مَنْ لَا يُؤْمِنُ بِهَا وَاتَّبَعَ
هَوَاهُ فَنُذِرُكَ ۝۱۷

۱۷۔ جیرھا قیامت کوں نہیں منیندا او اپنی خواہش
دی پیروی کریندے اونکوں قیامت تے ایمان کیں
روک نہ ڈیوے تے توں ہلاک تھی دنجیں۔

وَمَا يَلَكَ بِمِثْنِكَ يُوسَىٰ ۝۱۸

۱۸۔ تے اے موسے تیرے سچے بہتر و قح
کیا ۶

قَالَ هِيَ عَصَائِي أَتَوَكَّلُ عَلَيْهَا دَآءُهَا هِيَ
عَلَىٰ عَنِّي وَلِيَّ فِيهَا مَا رِبُ أُخْرَىٰ ۝۱۹

۱۹۔ اوں آکھئے اے سوٹا ۶ میں ایندے نال ٹیک
لینداں تے اپنی کبریں دی خاطر پتر چھینڈ لینداں
تے ایندے علاوہ دی میڈے بے بہوں سارے فائدے ہن۔

قَالَ أَلْقِهَا يُوسَىٰ ۝۲۰

۲۰۔ اوں آکھئے اٹیکوں سٹ۔

فَأَلْقَاهَا فَإِذَا هِيَ حَبَّةٌ تَسْعَىٰ ۝۲۱

۲۱۔ اوں ٹپے او ادیں دیلھے ناگ بن کے در کٹ
پے گئے۔

قَالَ خُذْهَا وَلَا تَخَفْ سَتُعِيدُهَا سَيَرَّتْهَا
الْأُولَىٰ ۝۲۲

۲۲۔ اللہ سیس آکھئے اٹیکوں چاگھن تے ڈر نہ
ساں اٹیکوں و لا پہلی حالت تے گھن اوں

وَأَضْمُ يَدَكَ إِلَىٰ جَنَاحِكَ تَخْرُجَ بَيْضًا مِّنْ

۲۳۔ توں اپنے ہتھ کوں کچھ و قح پا جیٹھے کڑھیں

- غَيْرُ سَوْءٍ اَيَّةٌ اُخْرٰى ۝
 اوکیں بیاری دے بغیر چٹا نکلی اے پیاستان
 موسیٰ -
- لِيُرِيكَ مِنْ اٰيَاتِنَا الْكُبْرٰى ۝
 ۲۳۔ تاں جوتیکوں اساں اچھے وچے نشان
 بڑکھاوے۔
- اِذْهَبْ اِلٰى فِرْعَوْنَ اِنَّهُ ظٰلِمٌ ۝
 ۲۵۔ توں فرعون دو وچ بے شک او منہ دور
 سخی گئے
- قَالَ رَبِّ اشْحِ لِي صَدْرِي ۝
 ۲۶۔ موسیٰ آکھئے اے میڈے رب میڈا سینہ
 کھول دے۔
- وَيَتَّبِعْنِي اَمْرِي ۝
 ۲۷۔ تے میڈا کم میڈے کیتے سوکھا کر دے۔
- وَاحْلُلْ عُقْدَةً مِنْ لِسَانِي ۝
 ۲۸۔ تے میڈی زبان دی بگنڈھ وی کھول دے۔
- يَفْقَهُوا قَوْلِي ۝
 ۲۹۔ او میڈی گال سمجھ سگن۔
- وَاجْعَلْ لِّيْ زَيْرًا مِّنْ اَهْلِيْ ۝
 ۳۰۔ تے میڈے سکیں وچو میڈے کیتے وزیر بنا۔
- هُرُونَ اَرْمٰى ۝
 ۳۱۔ ہارون کوں (او) میڈا بھرا۔
- اَشْدُدْ يَدَیْ اَزْرِیْ ۝
 ۳۲۔ اوں دے نال میڈی طاقت ودھا۔
- وَاَشْرِكْهُ فِيْ اَمْرِيْ ۝
 ۳۳۔ تے اوں کوں میڈے کم وچ شریک کر۔
- كٰى نَسِيْكَ كَثِيْرًا ۝
 ۳۴۔ تاں جو اساں تیبی پھوں ماری پاکیزگی بیان
 کردوں۔
- وَنَذَرُكَ كَثِيْرًا ۝
 ۳۵۔ تے تیکوں پھوں یاد کردوں۔
- اِنَّكَ كُنْتَ بِنَا بَصِيْرًا ۝
 ۳۶۔ بے شک توں ساکوں بڑھائییں۔
- قَالَ قَدْ اُوْتِيْتُ سُوْلَكَ يٰمُوسٰى ۝
 ۳۷۔ اوں آکھئے اے موسیٰ جوتیں منگے تیکوں ٹے
 بڑتا گئے۔
- وَلَقَدْ مَنَّا عَلٰیكَ مَرَّةً اُخْرٰى ۝
 ۳۸۔ اساں تیبے اتے بڑجھی دفعہ احسان کریدی
 پئے ہیں۔
- اِذْ اَوْحَيْنَا اِلٰى اَمِيْنِكَ مَا يُوحٰى ۝
 ۳۹۔ جڈاں اساں تیبی ما کوں وحی کیتی ہائی جو وحی کرٹ
 اوں ویلے ضروری ہا۔
- اِنْ اَنْذَرْتَهُ فِیْ التَّابُوْتِ ۝
 ۴۰۔ جو توں انیکوں صندوق وچ رکھ ولا انیکوں

اِسْرَآءِیْلَہٗ وَلَا تُعَذِّبْهُمْ قَدْ جِئْنَاكَ بِآیٰتٍ مِّنْ
رَّبِّکَ وَالسَّلَامُ عَلٰی مَنِ اتَّبَعَ اِنْهٰدِی ۝

ہو میں تیرے رب سے رسول ہیں۔ بنی اسرائیل کوں
ساڑے نال پھڑتے انہیں کوں عذاب نہ دے۔

اِنَّا قَدْ اُوْحِیَ اِلَیْنَا اَنَّ الْعَذَابَ عَلٰی مَنْ کَذَبَ
وَتَوَلٰی ۝

۴۹۔ بے شک ساڑوے دی گئی گئی جو جبرہا جھٹلیسی
تے منہ پھریسی اوندے لے عذاب اوسی۔

قَالَ فَمَنْ رَّبُّکُمَا یٰٓمُوسٰی ۝

۵۰۔ اوں آکھئے اے موسیٰ تہاں ہوتا ہیں دارب کون۔

قَالَ رَبُّنَا الَّذِیْ اَعْطٰی کُلَّ شَیْءٍ حَلَقَہٗ ثُمَّ ہَدٰی ۝

۵۱۔ اوں آکھئے ساڈا رب اوہے جیہں ہر شے پیدا
کیتی ۝ ول اوں کوں رستہ ڈکھالیں۔

قَالَ فَمَا بَالُ الْقُرُونِ الْاُولٰی ۝

۵۲۔ اوں آکھئے پہلے لوکیں دا کیا حال۔

قَالَ عَلِمْنَا عِنْدَ رَبِّنَاۤیْ فِیْ کِتٰبٍ لَا یُغٰیظُ رَبِّیْ وَ
لَا یَنْسِی ۝

۵۳۔ حضرت موسیٰ آکھئے اوندہ علم میڈے رب
کنیں کتاب وح موجود نہ تھو کہ دے میڈا رب تے
نہ جھلے۔

الَّذِیْ جَعَلَ لَکُمُ الْاَرْضَ مَهَدًا وَّ سَلَکَ لَکُمْ
فِیْہَا سُبُلًا وَّ اَنْزَلَ مِنَ السَّمَآءِ مَآءً فَاَخْرَجْنَا
بِہٖٓ اَزْوَاجًا مِّنْ ثَبَاتٍ شَتٰی ۝

۵۴۔ جیہں تہاڈے کیے زمین و چھائی ۝ تے اوندے
وح تہاڈے کیے رستے کدھنسی تے نھر کنیں پانی
بہانے سی ول اساں اوندے نال کئی قسمیں دیاں
ہوئیں دے جوڑے کڈھینے۔

کُلُّوْا وَاَزْعُوْا اَنْعَامَکُمْ اِنَّ فِیْ ذٰلِکَ لَاٰیٰتٍ لَّاُولِی
الْبَہْیِ ۝

۵۵۔ کھاؤ تے اپنے ڈنگریں کوں چراؤ بے شک
ایندے وح عقل والے لوکیں کیے ہوں نشان۔

مِنْہَا خَلَقْنٰکُمْ وَفِیْہَا نُعِیْدُکُمْ وَفِیْہَا نُخْرِجُکُمْ
تَارَۃً اُخْرٰی ۝

۵۶۔ اس زمین وح پیدا کیے ایندے وح اساں
ولا تہا کوں لیسوں تے ولا ڈو جھی دفعہ ایندے وح
تہا کوں کڈھیں۔

وَلَقَدْ اَرٰیْنٰہُ اٰیٰتِنَا لَہَا فُکْذٰبٌ وَّ اٰبٰی ۝

۵۷۔ اساں فرمون کوں سارے نشان ڈکھائے اوں
جھٹلائے تے انکار کیے۔

قَالَ اِجْمَعْنَا لِنُخْرِجَکَ مِنْ اَرْضِنَا یَسْحَرِکَ

۵۸۔ آکھیں اے موسیٰ کیا ساڈو ایں واسطے آئیں

يُوسَىٰ ۝۵۰

جو توں ساکوں ساڑے ملک کنیں اچھے جادو نال
کڑھ جڑیویں ۔

فَلَمَّا تَبَيَّنَكَ لِإِسْحَاقَ مِثْلَهُ فَأَجْعَلَ يَدَاكَ وَبَيْنَكَ
مَوْعِدًا لَا نُخْلِفُهُ نَحْنُ وَلَا أَنْتَ مَكَانًا
سُوۥءَ ۝۵۱

۵۰ - سہن اساں وی ضرور تیرا جادو اچھو جیہاں
گھن اوسوں تے توں اچھے تے ساڑے درمیان وعدے دی جا
مقرر کرنہ اساں چھو تے ہمسوں تے نہ توں برابر
دی جا ہوے ۔

قَالَ مَوْعِدُكُمْ يَوْمَ الزَّيْنَةِ وَأَنْ يُخْشَرَ النَّاسُ
ضَحًى ۝۵۲

۵۱ - موسیٰ اکھئے تہاڑے وعدے دا ڈینہہ عید دا
تے کانے ڈینہہ دے کوں کوکین کوں کٹھا کیتا ونجے۔
۵۲ - فرعون ٹر پئے تے اٹھیاں تدبیراں کھیاں
کر کے موسیٰ کنیں آگئے ۔

فَتَوَلَّىٰ فِرْعَوْنُ فَجَمَعَ كَيْدَهُ ثُمَّ أَتَىٰ ۝۵۳

۵۳ - انہیں کوں موسیٰ اکھئے ہلاک قیومو اللہ تے کوڑ
نہ گھڑو ناں تاں تہا کوں عذاب پیہہ سٹسی تے جیرھا
تے کوڑ ہدھسی او نا کام تھیندے ۔

قَالَ لَهُمُ مُوسَىٰ وَايَكُمْ لَا تَقْتُلُوا عَلَى اللَّهِ كَذِبًا
يُسْحِتْكُمْ بِعَدَابٍ وَقَدْ خَابَ مِنْ أَفْوَاتِهِ ۝۵۴

۵۴ - او ایں معاملے وچ آپت وچ بھڑپین تے
لک کے منصوبے بناؤں پئے گئیں ۔

فَتَنَادَعُوا أَمْرَهُم بَيْنَهُمْ وَأَسْرُوا النَّجْوَىٰ ۝۵۵

۵۵ - انہیں اکھئے اے جڑویں جادو گر تے چاہن
جو تہا کوں اچھے جادو زور نال تہاڑے ملک کنیں
کڑھن تے تہاڑے جڑاڑے چنگے مذہب کوں تباہ
کر ڈیوں ۔

قَالُوا إِنْ هَٰذِهِ سُلْحُونٌ يُرِيدُونَ أَنْ يُخْرِجُكُمْ
مِنْ أَرْضِكُمْ بِسِحْرِهِمْ وَيَذْهَبَ بِطَرِيقِكُمُ الْمُنْطَلَقِ ۝۵۶

۵۶ - تہاں اٹھیاں تدبیریں سوچ گھنوں تہاں
کٹھے تھی کے او جیرھا آج جڑاڑھا تھی گیا او
کامیاب تھی ویسی ۔

فَاجْبِعُوا لَكُمْ تَمْرًا انْتُصَفًا وَقَدْ أَفْلَحَ
الْيَوْمَ مِنَ السُّعْتِ ۝۵۷

۵۷ - انہیں اکھئے موسیٰ کیا توں سٹیدیں یا اساں
پہلے سٹن والے ہوں ۔

قَالُوا يَٰمُوسَىٰ إِمَّا أَنْ تُلْقَىٰ وَإِمَّا أَنْ نَكُونَ أَوَّلَ
مَنْ أُلْقَىٰ ۝۵۸

۵۸ - حضرت موسیٰ اکھئے تہاں سٹوہوں ویلے
انہیں دیاں ورھیاں تے سوڑے جادو دی وجہ کنیں

قَالَ بَلْ أَلْقُوا فَإِذَا جِآلَهُمْ وَعَصِيَّتُهُمْ يُخَيَّلُ
إِلَيْهِ مِنْ سِحْرِهِمْ أَنَّهَا تَنَزَّلُ ۝۵۹

ایوں بگدے بہن جیویں در کردے پین -

۶۸۔ حضرت موسیٰ اپنے دل و جگر محسوس کیتے

۶۹۔ اسان آکھئے نہ ڈربے شک توں ڈاڑھا ہوں

۷۰۔ جیرا سوٹا تید بے سچے ہتھ و جح او سٹ

جو انہیں بنائے اونکوں نگل ویسی بے شک انہیں

جادو دی تدبیر بنائی تے جادوگر جتو دی آوے

تے جیویں آوے کامیاب نہیں تھیندا -

۷۱۔ جادوگر سجدے درج ڈھ پئے تے آکھونے

جو اسان موسیٰ تے ہارون دے خدا تے ایمان

انیندے ہیں -

۷۲۔ فرعون آکھئے میڈے حکم ڈیوٹ کنیں پہلے

تساں من بگدے بے شک اے تہا ڈاڑھا وڈا

جیئں تہاکوں جادو سکھائے میں تہا ڈے ہتھ تے

پیراں خلاف ورزی دی وجہ نال ضرور کپسیاں

تے میں تہاکوں کجھی دے منڈھ نال ضرور پچھاسیاں

ڈیساں تے تہاکوں پتہ لگ ویسی جو اسان وچو

کون ڈاڑھا تے باقی رہ وخبج والا عذاب

ڈے سبگدے -

۷۳۔ انہیں آکھئے جو نشان ساڈو آئیں انہیں

دے مقابلے و جح اسان تیکوں کجھ نئے سمجھدے

تے نہ اپنے پیدا کرٹ دالے دے مقابلے و جح توں

جیرا زور لیندیں لاگھن بے شک توں این دنیاوی

زندگی کوں مکا سبگدیں -

۷۴۔ بے شک اسان اپنے رب تے ایمان گھن

آئے ہیں تاں جو او ساڈے گناہ بخشے تے اوں

گناہ کوں وی بخشے جیرا تیں ساکوں جادو کیتے

فَأَوْجَسَ فِي نَفْسِهِ خِيفَةً مُّوسَى ۝۱۶

قُلْنَا لَا تَخَفْ إِنَّكَ أَنْتَ الْأَعْلَى ۝۱۷

وَأَلْقَى مَا فِي يَمِينِكَ تَلْفَفَ مَا صَنَعُوا إِنَّمَا صَنَعُوا

كَيْدٌ سِحْرٌ وَلَا يُفْلِحُ السَّاحِرُ حَيْثُ أَتَى ۝۱۸

فَأَلْقَى السَّحَرَةُ سُجَّدًا قَالُوا آمَنَّا بِرَبِّ هَارُونَ

وَمُوسَى ۝۱۹

قَالَ آمَنْتُمْ لَهُ قَبْلَ أَنْ آذَنَ لَكُمْ

إِنَّهُ لَكَايِكُمْ الَّذِي عَلَيْكُمْ السَّحَرَةُ

فَلَا قِطْعَنَ أَيْدِيكُمْ وَأَنْجَلَكُمْ مِنْ خِلَافٍ

وَلَا وَصَلَبَكُمْ فِي جُدُوعِ النَّخْلِ وَلَتَعْلَمُنَّ

إِنَّا أَشَدُّ عَذَابًا وَأَنفَى ۝۲۰

قَالُوا لَنْ نُؤْتِيَكَ عَلَى مَا جَاءَنَا مِنَ الْبَيِّنَاتِ وَ

الَّذِي قَطَرْنَا فَاقْضِ مَا أَنْتَ قَاضٍ إِنَّا تَبَتُّنَا

هَذِهِ الْحَيَاةُ الدُّنْيَا ۝۲۱

إِنَّا آمَنَّا بِرَبِّنَا لِنَغْفِرَ لَنَا خِلَافِنَا وَمَا أَكْرَهْتَنَا

عَلَيْهِ مِنَ السَّحَرِ وَاللَّهُ خَيْرٌ وَأَنفَى ۝۲۲

مجبور کیستے تھے اللہ سنیں ہوں چنگاڑے تے باقی
رہیں والا ۷۔

۷۵۔ بے شک جیرھا اپنے رب دو مجرم بن کے
اوسے بے شک اوندے کیستے دوزخ اوندے
وچ نہ مرسے نہ جیسی ۔

۷۶۔ تے جیرھا مومن بن کے اوسے تے نیک
عمل کر لیسے انہیں کوکس واسطے اپنے درجے ہن ۔

۷۷۔ ہمیشہ رہن والے باغن جنیدے وچ نہراں
وہندیاں ہوسن او اوندے وچ ہمیشہ رہن لے
اوند ابدلہ ۷ جیرھا پاک رہسی ۔

۷۸۔ تے اساں موسیٰ کوں وحی کیتی ہانی جو توں
اپنے بندس کوں را تو رات گھن و نچ تے سکے ہوئے
سمندر وچ انہیں واسطے رستہ بنا نہ تیکوں پکڑیجی
داڈر ہوئے تے نہ سمندر وچ (غرق) پٹن داڈر ہوئے
۷۹۔ فرعون اپنے لشکرناں انہیں دا بچا کیتے تے سمندر انہیں
کوں چگی طراں لگا ڈتے۔

۸۰۔ تے فرعون نے اپنی قوم کوں گمراہ کیا تے سدھا رستہ
نسی ڈسیا۔

۸۱۔ لے بنی اسرائیل اساں تہاکوں تہاڈے دشمن
کنیں بچایا ہاتے طور دے سجھ پاسے تہاڈے نال
وسدہ کیتا ہا۔ تے اساں تہاڈے اتے کھیاں تے
پٹیرے لہائن

۸۲۔ تساں کھاؤ جو اساں تہاکوں پاک چیزاں ڈتن
اینڈے وچ زیادتی نہ کرو ناں تاں تہاڈے اتے
میڈی ناراضگی ہسی تے جنیدے اتے میڈی ناراضگی
لہندی ۷ او ڈھہ پندے تے رُل دیندے۔

إِنَّكَ مَنْ يَأْتِ رَبَّهُ مُجْرِمًا فَإِنَّ لَهُ جَهَنَّمَ لَا
يَمُوتُ فِيهَا وَلَا يَحْيَى ۝۵۵

وَمَنْ يَأْتِهِ مُؤْمِنًا قَدْ عَمِلَ الصَّالِحَاتِ فَأُولَٰئِكَ
لَهُمُ الدَّرَجَاتُ الْعُلَى ۝۵۶

جَعَلْتُ عَذْرَىٰ تَحْرِيٍّ مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ
فِيهَا ۚ ذَٰلِكَ جَزَاءُ مَنْ تَزَكَّى ۝۵۷

وَلَقَدْ أَوْحَيْنَا إِلَىٰ مُوسَىٰ أَنِ اسْرِ بِبَنِيكَ فَاغْرِبْ
لَهُمْ طَرِيقًا فِي الْبَحْرِ نَبِيِّ لَا تَخَفْ دَرَكًا وَلَا
تَخْشَى ۝۵۸

فَاتَّبَعَهُمْ فِرْعَوْنُ وَبَنُوهُ فَغَشِيَهُمْ مِنَ الْيَمِّ
مَاءٌ غَاشِيَهُمْ ۝۵۹
وَأَضَلَّ فِرْعَوْنُ قَوْمَهُ وَمَا هَدَىٰ ۝۶۰

بَنِي إِسْرَٰءِيلَ قَدْ أَنْجَيْنَاكَ مِنْ عَذْرَىٰ
وَعَدْنَاكَ جَانِبَ الطُّورِ الْأَيْمَنِ وَنَزَّلْنَا عَلَيْكَ
الْمَنَّاءَ ۝۶۱

كُلُوا مِنْ طَيِّبَاتِ مَا رَزَقْنَاكُمْ وَلَا تَطْغَوْا فَيَبْغِلَ
عَلَيْكُمْ غَضَبِي ۚ وَمَنْ يَحْلِلْ عَلَيْهِ غَضَبِي فَقَدْ
هُوَ ۝۶۲

وَاتَّقِ لَعْنَائِ لِمَنْ تَابَ وَآمَنَ وَعَمِلَ صَالِحًا ثُمَّ اهْتَدَى ﴿۸۶﴾

۸۳۔ تے بے شک میں ہوں بخشن والا ہاں
اوندے کیتے جیرھا توبہ کرے تے منے تے نیک
کم کرے تے دل ہدایت پاوے۔

وَمَا أَجَلَكَ عَنْ قَوْمِكَ يٰمُوسَىٰ ﴿۸۷﴾

۸۴۔ اے موسیٰ توں قوم کوں چھوڑ کے اتنی
جلدی کڈے آگئیں۔

قَالَ هُمْ أُولَاءِ عَلَىٰ أَثَرِي وَعَجِلْتُ إِلَيْكَ رَبِّ
لِتَرْفَعَهُ ﴿۸۸﴾

۸۵۔ اوں آکھئے او میڈے پھواندے پن تے
میں تیڈو ات گالہوں جلدی آیاں اے میڈے
رب تاں جو توں خوش تھیویں۔

قَالَ فَإِنَّا قَدْ فَتَنَّا قَوْمَكَ مِنْ بَعْدِكَ وَأَضَلَّهُمُ
الشَّامِرِيُّ ﴿۸۹﴾

۸۶۔ اوں آکھئے بے شک اساں تیڈی قوم کوں تیلے
بعد امتحان وچ پاڑتے تے ہک سامری انہیں
گمراہ کیتے۔

فَرَجَّ مُوسَىٰ إِلَىٰ قَوْمِهِ غَضْبَانَ أَسِفًا قَالَ
يَقَوْمُ أَلَمْ يَعِدْكُمْ رَبُّكُمْ وَعَدًّا حَسَنًا أَفَطَالَ
عَلَيْكُمْ الْعَهْدُ أَمْ أَرَدْتُمْ أَنْ يَجِلَّ عَلَيْكُمْ غَضَبُ
رَبِّكُمْ فَاخْلَفْتُمْ مَوْعِدِي ﴿۹۰﴾

۸۷۔ موسیٰ اپنی قوم دو کاوڑ تے افسوس وچ
دل آئے تے آکھئے سی لے میڈی قوم کیا تھاڑے
رب تھاڑے نال چنگا وعدہ نہ کیتا ہا کیا تھاڑے
وعدے دے وقت وچ دیر تھی گئی ہائی یا تساں
چاہندے ہاوے جو تھاڑے اتے تھاڑے رب دا
غضب ہوے تے تساں میڈے وعدے دی خلاف
ورزی کیتی ۶۔

قَالُوا مَا أَخْلَفْنَا مَوْعِدَكَ بِمَلِكِنَا وَلَكِنَّا حَنِيتْنَا
أُزَادَا قَوْمَ زَيْنَةَ الْقَوْمِ فَقَدْ فَتَنَّا فَكَذَلِكَ أَلْفَى
الشَّامِرِيُّ ﴿۹۱﴾

۸۸۔ انہیں آکھئے اساں تیڈے وعدے دی خلاف
ورزی اپنی مرضی نال نہیں کیتی اصل گال اے ہے جو
قوم دے گاہنیں دا جیرھا بار ساکوں چوایا گیا ہا اساں
اوکوں سٹ گھتے ایویں سامری دی سٹ گھتے۔

فَأَخْرَجَ لَهُمْ عِجْلًا جَسَدًا لَهُ خُورٌ فَقَالُوا هَذَا إِلَهُهُمْ
وَاللَّهُ مُوسَىٰ هَٰ فَنَسِيَ ﴿۹۲﴾

۸۹۔ دل اوں انہیں کیتے ہک گالبا بنائے۔ جنیدے جسم وچ
پاکاں نکلدیاں ہن تے انہیں آکھئے اے تھاڑا تے
موسیٰ دا خدائے تے او بھل گئے۔

أَفَلَا يَرَوْنَ أَنَّهُ لَا يُرْجِعُ إِلَيْهِمْ قَوْلًا وَلَا يَمْلِكُ لَهُمْ

۹۰۔ کیا او بڑہے نہ ہن جو او انہیں دی کہیں گال دا

صَرَآؤَ لَا نَفْعَآ ۝۱۰

۴

جواب نہ ڈیندا ہاتے نہ انہیں کوں نقصان پچا سگدا ہاتے نہ نفع۔

وَلَقَدْ قَالَ لَهُمْ هُرُودٌ مِنْ قَبْلُ يَقَوْمُ إِنَّمَا فُتِنْتُمْ بِهِ وَإِنَّ رَبَّكُمُ الرَّحْمَنُ فَاتَّبِعُونِي وَأَطِيعُوا أَمْرِي ۝۱۱

۹۱۔ ہارون انہیں کوں موسیٰ دے آؤں نکلیں پہلے اکھ ڈتا ہا جو اے میڈی قوم ایندے نال تہا کوں امتحان وچ سنیا گئے بے شک تہا ڈارب رحمن تہاں میڈی پیروی کرو تے میڈا اکھن منو۔

قَالُوا لَنْ نَبْرَحَ عَلَيْهِ عٰلَفَيْنَ حَتَّىٰ يَرْجِعَ إِلَيْنَا مُوسَىٰ ۝۱۲

۹۲۔ انہیں اکھئے جو اسان او تیں ایندی عبادت کریں رہ ویسوں جے یں موسیٰ ساڈو ول نہ آوے

قَالَ يَهُرُودُ مَا مَنَّكَ إِذْ رَأَيْتَهُمْ ضَلُّوْا ۝۱۳

۹۳۔ آؤں اکھئے اے ہارون کیوں تیکوں ہلکيا ہا جیلے تیں انہیں کوں گمراہ ڈٹھے۔

أَلَا تَتَّبِعُنِ أَنْعَمْتَ أَمْرِي ۝۱۴

۹۴۔ جوں توں میڈی پیروی نہ کریں کیا تیں میڈے حکم دی نافرمانی کیتی ۛ۔

قَالَ يَبْنَؤُمْ لَا تَأْخُذْ بِلِحِيَّتِي وَلَا بِرَأْسِي ۝۱۵
خَشِيتُ أَنْ تَقُولَ فَرَّقْتَ بَيْنَ بَنِي إِسْرَآءِيلَ وَلَمْ تَرْقُبْ قَوْلِي ۝۱۶

۹۵۔ اوں اکھئے میڈی ما دے پتر میڈی ڈاڑھی تے سردے وال نہ پکڑ بے شک میں تے ڈڑاؤم جو توں اے اکھیں جو تیں بنی اسرائیل دے وچ اختلاف پا ڈتے تے میڈی گال دا خیال نوی رکھیا۔

قَالَ مِمَّا خَطَبَكَ يٰسَامِرِيُّ ۝۱۷

۹۶۔ موسیٰ اکھئے جو اے سامری تیں کیا کیتے۔

قَالَ بَصُرْتُ بِمَا لَمْ يَبْصُرُوا بِهِ فَقَبَضْتُ قَبْضَةً مِّنْ أَثَرِ الرَّسُولِ فَنَبَذْتُهَا وَكَذٰلِكَ سَوَّكْتُ لِي نَفْسِي ۝۱۸

۹۷۔ اوں اکھئے میں او شے ڈٹھی ۛ جبریں انہیں نہیں ڈٹھی ول میں نبی دیاں کچھ گاہیں من گدھیاں تے دل انہیں کوں سٹ گھتیا تے میڈے دل ایں گال کوں چٹکا کر کے ڈکھالے ۛ۔

قَالَ فَاذْهَبْ فَإِنَّ لَكَ فِي الْحَيٰوةِ أَنْ تَقُولَ لَا مِسَاسَ وَإِنَّ لَكَ مَوْعِدًا لَّنْ تُوْخَلَفَ ۚ وَانْظُرْ إِلَى إِلٰهِكَ الَّذِي ظَلْتَ عَلَيْهِ عَاكِفًا لَّنُحَرِّقَنَّهُ ثُمَّ لَنَنْسِفَنَّهُ فِي الْيَمِّ نَسْفًا ۝۱۹

۹۸۔ اوں اکھئے توں وچ تے تیبے کیتے حکم لے ہے جو توں زندگی وچ اے اکھ ودا جو میکوں کوئی ہتھ نہ لاؤ تیبے واسطے ہک مقرر وقت جیکوں توں اصلو نہ ٹال سگسیں تے توں ڈیکھ اپنے معبود دو

جنیدی توں عبادت کریندا رہ گئیں اساں انیکوں
ضرور سٹریسوں تے ول اینکوں سمندر وچ سٹ
گھتیسوں۔

۹۹۔ بے شک تہاڈا خدا اللہ اوندے سوا پیا کوئی معبود
نئیں اوہر شے کول جائدے۔

۱۰۰۔ ایویں اساں تیبڑے اتے پہلے لوکیں دیاں خبراں
بیان کریندے ہں تے اچھے ولو اساں تیکوں قرآن
ڈرتے۔

۱۰۱۔ جیرھا ایں کنیں منہ پھیر گھنسی بے شک او
قیامت دے ڈینہہ وڈا بار چسی۔

۱۰۲۔ اے اوندے وچ ہمیشہ رہن تے قیامت
دے ڈینہہ انہیں کیتے اے اہرہوں ڈکھ ڈیوٹ
والا ہوسی۔

۱۰۳۔ جڈاں دھو تو وچلا ویسی اساں اول ڈینہہ
مجریں کول ایں حالت وچ اٹھیسوں جو انہیں
دیاں اکھیں نیلیاں ہوسن۔

۱۰۴۔ آپت وچ ہولے ہولے گاہیں کر لین لساں صرف
ڈاڈا صدیاں رہ گئے۔

۱۰۵۔ اساں ڈاڈھا چاندے ہں جو او آبدن جلیے
انہیں وچو ساریں کنیں چنگا آدمی اے آکھسی جو
تماں تھوڑا وقت رہ گئے۔

۱۰۶۔ اوتیں کنیں پہاڑیں دے متعلق پچھن توں
آکھ ڈے میڈا رب انہیں کول منڈھو پیٹ کے
سٹ گھتسی۔

۱۰۷۔ تے انہیں کول بربریاں بنا کے چھوڑ ڈیسی۔

۱۰۸۔ نہ توں اوندے وچ ڈنگ ڈیکھسیں نہ اچائی۔

إِنشَاءً إِلَهُكُمْ اللَّهُ الَّذِي لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ وَسِعَ كُلُّ
شَيْءٍ عِلْمًا ۝۹۹

كَذَلِكَ نَقُصُّ عَلَيْكَ مِنْ أَنْبَاءِ مَا قَدْ سَبَقَ
وَقَدْ آتَيْنَاكَ مِنْ لَدُنَّا ذِكْرًا ۝۱۰۰

مَنْ أَعْرَضَ عَنْهُ فَإِنَّهُ يَحْمِلُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ وِزْرًا ۝۱۰۱

خَالِدِينَ فِيهِ وَسَاءَ لَهُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ حِمْلًا ۝۱۰۲

يَوْمَ يُنْفَخُ فِي الصُّورِ وَنَحْشُرُ الْمُجْرِمِينَ يَوْمَئِذٍ
زُرْقًا ۝۱۰۳

يَتَخَفَتُونَ بَيْنَهُمْ إِنْ لَبِثْتُمْ إِلَّا عَشْرًا ۝۱۰۴

نَحْنُ أَعْلَمُ بِمَا يَقُولُونَ إِذْ يَقُولُ أَمْ لَهُمْ طَرِيقَةٌ
إِنْ لَبِثْتُمْ إِلَّا يَوْمًا ۝۱۰۵

وَيَسْأَلُونَكَ عَنِ الْجِبَالِ فَقُلْ يَنْسِفُهَا رَبِّي نَسْفًا ۝۱۰۶

فَيَذَرُهَا قَاعًا صَفْصَفًا ۝۱۰۷

لَا تَرَى فِيهَا عِوَجًا وَلَا أَمْتًا ۝۱۰۸

يَوْمَئِذٍ يَتَّبِعُونَ الدَّاعِيَ لَا عِوَجَ لَهُ وَخَشَعَتِ
الْأَصْوَاتُ لِلْخُسْفِ فَلَا تَسْمَعُ إِلَّا هَمْسًا ۝۹

يَوْمَئِذٍ لَا تَنْفَعُ الشَّفَاعَةُ إِلَّا مَنْ أَذِنَ لَهُ
الرَّحْمَنُ وَرِجَى لَهُ قَوْلًا ۝۱۰

يَعْلَمُ مَا بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَمَا خَلْفَهُمْ وَلَا
يُحِيطُونَ بِهِ عِلْمًا ۝۱۱

وَعَنَتِ الْوُجُوهُ لِلْحَيِّ الْقَيُّومِ وَقَدْ خَابَ مَنْ حَمَلَ
ظُلْمًا ۝۱۲

وَمَنْ يَعْمَلْ مِنَ الظَّالِمَاتِ لَهُمْ مُوْجٌ لَا يُخَفُّ
ظُلْمًا وَلَا هُمْ مَخْمَمًا ۝۱۳

وَكَذَلِكَ أَنْزَلْنَاهُ قُرْآنًا عَرَبِيًّا وَصَرَّفْنَا فِيهِ مِنَ
الْوَعِيدِ لَعَلَّهُمْ يَتَّقُونَ أَوْ يُحْدِثُ لَهُمْ ذِكْرًا ۝۱۴

فَقَعَلَ اللَّهُ الْمَلِكِ الْحَيِّ وَلَا تَعْجَلْ بِالْقُرْآنِ
مِنْ قَبْلِ أَنْ يُقْضَىٰ إِلَيْكَ وَحْيُهُ وَقُلْ ذَرْزِدْنِي
عِلْمًا ۝۱۵

وَلَقَدْ عَهِدْنَا إِلَىٰ آدَمَ مِنْ قَبْلِ قَنُوسٍ وَلَمْ يُخْلَعْ
لَهُ عَزْمًا ۝۱۶

وَإِذْ قُلْنَا لِلْمَلَكَةِ اسْجُدُوا لِآدَمَ فَسَجَدُوا إِلَّا إِبْلِيسَ
آبِ ۝۱۷

۱۰۹۔ اوں ڈیوہ لوک سڈن والے دے چھوٹ
پوسن تے اونڈی تعلیم وچ کوئی ڈنگ نہ ہوسی تے رحمن
خدا دے سامنے انہیں دیاں آوازاں جھکیاں تھی ویسن
تے سوائے کھسچھس دے کوئی آواز نہ سنیں۔

۱۱۰۔ اوں ڈیوہ کہیں دی شفاعت فائدہ نہ ڈیسی سوائے
اونڈے جیکوں رحمن خدا اجازت ڈیڈیسی تے اونڈی گال
تے اورامنی ہوسی۔

۱۱۱۔ جو اونڈے اگورے اونکوں چاندے تے جو اونڈے
پچورے اونکوں دی اونڈے علم کول او گھرانیں پاسگدے۔

۱۱۲۔ تے زندہ تے قائم رہوں والے خدا کیتے چرے جھکے
پے ہوسن تے جیوں ظلم کیتا ہوسی او ناکام تھی ویسی۔
۱۱۳۔ تے جیرے نیک کم کریسن تے مومن ہوسن اونڈے
کیں ظلم کنیں ڈرسن تے نہ حق کھوین کنیں۔

۱۱۴۔ تے ایویں اساں قرآن کول عربی وچ ہائے تے
انڈے وچ بر قسم دیاں ڈراون آیاں گالیں کھوں
کے بیان کر ڈتن تاں جو او متقی بنن یا انہیں کول خدا
دے ذکر دانواں طریقہ ڈسے۔

۱۱۵۔ بادشاہ تے سچا اللہ سنیں ہوں اچی شان والا
تے توں جلدی کنیں کم نہ گھن این کنیں پہلے جو قرآن دی
وحی تیبے آتے پوری کر ڈتی ونجے ہا اسے آہدارہ
آے میڈے رب میڈے علم کول ودھا۔

۱۱۶۔ اساں آدم کنیں این کنیں پہلے ہک وعدہ گدھا ہا
تے او بھل گیا تے ساکوں پتہ ہا جو اونڈا انیکوں توڑن
دا ارادہ نہ ہا۔

۱۱۷۔ تے اساں فرشتیں کول اکھیا جو آدم کول سجدہ
کرو ایس دے سوا باقی ساریں سجدہ کیتا۔ اوں

انکار کیتا۔

۱۱۸۔ تے اساں آکھئے اے آدم بے شک اے تیرا
تے تیرے زال دا دشمن تال ڈوناہیں کوں جنت وچو
نہ کڈھ ڈیوے ول توں مصیبت وچ پئے وچیں۔

۱۱۹۔ بے شک تیرے واسطے اے ہے جو توں ایندے
وچ نا بلوکارہیں تے نہ نیگا۔

۱۲۰۔ تے بے شک نہ ترسا تے نہ دھپ وچ سڑیں۔

۱۲۱۔ شیطان اوندے دل وچ اے وسواس پاڑتے
تے آکھیں اے آدم کیا میں تیکوں ہمیشہ رہن
والا ون ڈساں تے ایجھی بادشاہی جیڑی کڈاں نہ سکے۔

۱۲۲۔ انہیں ڈوناہیں اوندے وچو کھا گدا انہیں دیاں
کمزوریاں انہیں تے ظاہر تھی گیاں تے بہشت دے
پتیریں نال او ڈوناہیں اٹھے آپ کوں ولہیٹ پئے
گین۔ تے آدم اٹھے رب دی نافرمانی کیتی تے سدے
رستے کنیں بٹ گیا۔

۱۲۳۔ ول اوندے رب اونکوں چن گدا تے اوندے
اتے رحمت کیتی تے ہدایت ڈتی۔

۱۲۴۔ اوں آکھئے تال سارے اتھو نکل وچو تہاڑے
وچو کچھ نہیں دے دشمنن جے تہاڑو میڈی ہدایت آوے
تے جیڑا میڈی ہدایت دی پیروی کریسی نہ تے
اؤگراہ تھیں تے نہ او ہلاک تھیں۔

۱۲۵۔ تے جیڑا میڈے ذکر کنیں منہ پھیر گھنسی تے
بے شک اوندے کیتے ڈکھی زندگی تے قیامت دے
ڈینہ اونکوں اندھا کر کے اٹھیسوں۔

۱۲۶۔ او اے آکھیں اے میڈے رب تیں میکوں
اندھا کیوں اٹھائے میں تے چنگا بھلا ڈیکھ سگدا ہم۔

فَعَلْنَا يَادُمْرُ إِنَّ هَذَا عَدُوُّكَ وَلِزَوْجِكَ فَلَا
يُخْرِجُكُمَا مِنَ الْجَنَّةِ فَتَنْتَفِي ۝۱۱۸

إِنَّ لَكَ أَلَّا تَجُوعَ فِيهَا وَلَا تَعْرَى ۝۱۱۹

وَأَنَّكَ لَا تَظْمَأُ فِيهَا وَلَا تَصْحَى ۝۱۲۰

فَوَسَّوَسَ إِلَيْهِ الشَّيْطَانُ قَالَ يَادُمْ هَلْ أَدُلُّكَ عَلَى
شَجَرَةٍ الْخُلْدِ وَمُلْكٍ لَّا يَبُلُ ۝۱۲۱

فَأَكَلَا مِنْهَا فَبَدَتَ لَهُمَا سَوَآتُهُمَا
وَطَفَأَ يَخْصِفُ عَلَيْهِمَا مِنْ زَوَاقِ الْجَنَّةِ
وَوَعَدَ أَدَمُ رَبَّهُ أَقْوَى ۝۱۲۲

ثُمَّ اجْتَنَبَهُ رَبُّهُ فَتَابَ عَلَيْهِ وَهَدَى ۝۱۲۳

قَالَ اهْبِطَا مِنْهَا جُنُبًا لَبِئْسَ لِبَئْسَ عَدُوًّا فَاَمَّا
يَا بَنِيكَمَا فَمِنِّي هَدَىٰ ذَا فَمَنِ اتَّبَعَ هَذَا اے فَلَا
يُضِلُّ وَلَا يَشْفَى ۝۱۲۴

وَمَنْ أَعْرَضَ عَن ذِكْرِي فَإِنَّ لَهُ مَعِيشَةً ضَنْكًا
وَنُحْشِرُهُ يَوْمَ الْقِيَمَةِ اَعْلَىٰ ۝۱۲۵

قَالَ رَبِّ لِمَ حَشَرْتَنِي اَعْمَىٰ وَقَدْ كُنْتُ بَصِيرًا ۝۱۲۶

قَالَ كَذَلِكَ أَتَتْكَ آيَاتُنَا فَنَسِيتَهَا ۖ وَكَذَلِكَ الْيَوْمَ
تُنْفَىٰ ۝۱۸

۱۲۷۔ او آکھسی ایویں ہے تیبڑے کو لو ساڈیاں آیتاں
آیاں ہن تیں انہیں کوں بھلا ڈتا آج اساں ایویں
تیکوں بھلندے ہیں۔

وَكَذَلِكَ نَجْزِي مَنْ أَسْرَفَ وَلَمْ يُؤْمِنْ بِآيَاتِ رَبِّهِ
وَلَعَذَابُ الْآخِرَةِ أَشَدُّ وَأَبْقَىٰ ۝۱۹

۱۲۸۔ تے اساں ایویں سزا ڈیندے ہیں جیرھا
حد کنیں ودھدے تے جیرھا اپنے رب دی آیات
تے ایمان نہیں انیندا تے آخرت دا عذاب ہوں
سخت تے باقی رہن والا ۱۹۔

أَفَلَمْ يَهْدِ لَهُمْ كَمْ أَهْلَكْنَا قَبْلَهُمْ مِنَ الْقُرُونِ
يَئْتُونَ فِي صَعِيدِهِمْ ۚ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِّأُولِي
النُّهَىٰ ۝۲۰

۱۲۹۔ کیا انہیں کوں ایندے نال ہدایت نہیں ملی
جو اساں انہیں کنیں پہلے ہوں ساری قومیں کوں
ہلاک کیتا اے انہیں دے گھریں وچ ٹردے دن
بے شک ایندے وچ عقل آلیں کیتے نشان۔

وَلَوْلَا كَلِمَةٌ سَبَقَتْ مِنْ رَبِّكَ لَكَانَ لِزَوَاجِرٍ
مُتَعَمِّدِينَ ۝۲۱

۱۳۰۔ تے جے تیبڑے رب و لو ہک لال نہ تھی جوے
ہاتے اوند دقت مقرر نہ تھیا جوے ہاتے اے
عذاب انہیں کوں چمٹیا رہ وچے ہا۔

فَاصْبِرْ عَلَىٰ مَا يَقُولُونَ وَسَبِّحْ بِحَمْدِ
رَبِّكَ قَبْلَ طُلُوعِ الشَّمْسِ وَقَبْلَ
غُرُوبِهَا ۖ وَمِنْ أَنَايِ اللَّيْلِ فَسَبِّحْ
وَاطْرَافَ النَّهَارِ لَعَلَّكَ تَرْضَىٰ ۝۲۲

۱۳۱۔ جیرھا کچھ اے آبدن توں اوندے تے صبر کرتے
اپنے رب دی تعریف نال پاکیزگی بیان کرتے سمجھ
نکلن کنیں پہلے بڈن کنیں دی پہلے تے رات دے
حصیں وچ پاکیزگی بیان کرتے ڈیندے دے حصیں
وچ وی تاں جو توں خوش رہیں۔

وَلَا تَدْنِ عَيْنُكَ إِلَىٰ مَا مَعَ تَابِهِ ۖ أَزْوَاجًا هُمْ
زُفَرَةُ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا ۖ لِيَفْتَنَهُمْ فِيهِ وَرِزْقُ رَبِّكَ
خَيْرٌ وَأَبْقَىٰ ۝۲۳

۱۳۲۔ توں اپنے ڈوہیں اکھیں نال اوندو نہ گھور
جنہیں کوں اساں دنیا دا سامان ڈتے دنیا دے
سوٹھپ کیتے انہیں وچو انہیں دیاں زالیں ہن تاں
جو اساں آزمائش کروں تے تیبڑے رب دا رزق
چنگا ۱۳۔ تے باقی رہن والا ۱۳۔

وَأْمُرْ أَهْلَكَ بِالصَّلَاةِ وَاصْطَبِرْ عَلَيْهَا ۖ لَا تَسْأَلْ
رِزْقًا ۚ نَحْنُ نَرْزُقُكَ وَالْعَاقِبَةُ لِلتَّقْوَىٰ ۝۲۴

۱۳۳۔ تے اپنے گھر والیں کوں نماز دا حکم ڈے تے
خود وی قائم رہ اساں تیں کنیں رزق نئے منگدے

اساں تیکوں رزق ڈیندے ہیں تے چنگا انعام پر پگھاری
والا ۱۰۔

۱۳۴۔ تے او آہن جو آپٹے رب کنیں ساڈو کوئی
نشان کیوں نہیں گھن اندا کیا انہیں دو انجھا نشان نہیں
آیا جیرھا پہلی کتابیں وچ مہان تھیں۔

۱۳۵۔ تے جے اساں انہیں کوں ایں رسول دے
آوٹ کنیں پہلے عذاب نال ہلاک کر ڈیوں ہا تے دل
او آکھن ہا لے ساڈے رب تیں ساڈو رسول کیوں
نہ پٹھیا ہا اساں تیڈی آیات پیروی کروں ہا ایں
کنیں پہلے جو اساں ذیل تے بے عزت تھیو دوں ہا۔

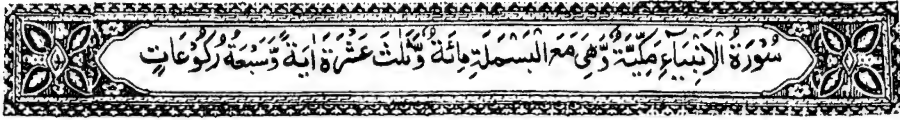
۱۳۶۔ توں آکھ ڈے ہر کوئی انتظا کریندا پئے ول
تساں وی انتظا کر دتھا کوں جلدی پتہ لگ دیسی جو
کون سرے رستے آلاء تے کون ہدایت پاوٹ
والا ۱۰۔

وَقَالُوا لَوْلَا يُأْتِنَا بِآيَةٍ مِنْ رَبِّهِ أَوَلَمْ تَأْتِهِمْ
بَيِّنَةٌ مَا فِي الصُّحُفِ الْأُولَى ۝

وَلَوْ أَنَّا أَهْلَكْنَاهُمْ بِعَذَابٍ مِنْ قَبْلِهِ لَقَالُوا رَبَّنَا
لَوْلَا أَرْسَلْتَ إِلَيْنَا رَسُولًا فَنَتَّبِعَ آيَاتِكَ مِنْ قَبْلِ
أَنْ نَذِلَّ وَنَخْزَى ۝

قُلْ كُلٌّ مُتَرَبِّصٌ فَتَرَبَّصُوا فَسَتَعْلَمُونَ مَنْ أَضَلَّ
الضُّلَّاتِ السَّوِيَّ وَمَنِ اهْتَدَى ۝

پچ

سورة انبیاء مکی ۷۷ تے بسم اللہ نال ایندیاں ۱۱۳ آیات تے ست رکوع ان۔

- ۱۔ شروع کریندال اللہ دے ناں نال جبرحان منگئے دیون
والا تے دل دل رحم کرٹ والا ۷۔
- ۲۔ لوکین کنیں حساب گھنٹ دا وقت کو لہو آگئے تے
او غفلت وچ منہ پھریندے ویندن۔
- ۳۔ انہیں دے رب ولو کوئی نواں ذکر انہیں دوئیں
اندا سوائے ایندے جو اوکل او سڈن تے کھلدن
تے مذاق کریندن۔
- ۴۔ انہیں دے دل غافلن تے محک تے مشورے کریندن
او جنہیں ظلم کیتے تے آہدن کیا لے تساں جیہاں آدمی
نہیں کیا تساں ایندے جادو وچ پھس دیو تے
تساں بڈہرے پئے ۷۔
- ۵۔ حضور نے فرمائے جو میڈا رب جائدے انہیں کالیں کول
جبرحیاں زمین تے آساں وچ تھیندن۔ تے او بہوں
سٹنٹ والا تے بہوں جائنٹ والا ۷۔
- ۶۔ جھوٹے آکھئے نیں جو اے پیٹھے سیدھے خواہن
اے آبلو چاٹنا لسی تے اے شاعر۔ لے ساڈو اوہیں
نشان گھن آوے جیویں پہلے رسول پیٹھے گین۔
- ۷۔ انہیں کنیں پہلے دی اسان دستیاں تباہ کیتن جنہیں
ایمان آندا ماتے کیا لے من گھسن۔
- ۸۔ اسان تیں کنیں پہلے مردیں کول ہی رسول بنا کے
پیٹھے سے اسان انہیں دوو جی کریندے ہا سے جے
تساں نوہے جائدے تے انہیں کنیں پچھ گھنوں۔
- بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ ۱
اِقْتَرَبَ لِلنَّاسِ حِسَابُهُمْ وَهُمْ فِي غَفْلَةٍ
مُعْرِضُونَ ۲
مَا يَأْتِيهِمْ مِنْ ذِكْرٍ مِنْ رَبِّهِمْ مُحَدَّثٍ اِلَّا اسْتَمَوْهُ
وَهُمْ يَلْعَبُونَ ۳
لَا هِيَ قُلُوبُهُمْ وَاَسْرَوْا النُّجُوۡی الَّذِیْنَ ظَلَمُوۡا
هٰذَا هَلْ اِلَّا بَشَرٌ مِّثْلُكُمْ اَفَتَاْتُوْنَ السَّحَرٰۤو اَنْتُمْ
تُبْصِرُوْنَ ۴
قُلْ رَبِّیْ یَعْلَمُ الْقَوْلَ فِی السَّمَآءِ وَالْاَرْضِ وَهُوَ
السَّمِیْعُ الْعَلِیْمُ ۵
بَلْ قَالُوۡا اَضْعَافُ اَحْلَامٍ بَلْ اِفْتَرٰۤی بَلْ هُوَ شَاعِرٌ
فَلْيَاۤتِنَا بِآیٰتٍ كَمَا اُرْسِلَ الْاَوَّلُونَ ۶
مَاۤ اٰمَنْتُ قَبْلُھُمْ مِنْ قَرِیۡۃٍ اَهْلَكْنٰھَا
اَفْھُمْ یُؤْمِنُوْنَ ۷
وَمَاۤ اَرْسَلْنَا قَبْلَكَ اِلَّا رُجَالًا نُّوْحِیۡ اِلَیْھِمْ فَسَلُّوۡا
اَهْلَ الدِّیَارِ اِنْ كُنْتُمْ لَا تَعْلَمُوْنَ ۸

- ۹۔ اسل انہیں دا ایجھا جسم نہ بنایا با جو او کھانا نہ کھندے تے نہ او ہمیشہ رہن والے ہن۔
- ۱۰۔ اسل جیرھا وعدہ انہیں نال کیتا با او پورا کر ڈتا تے اسل انہیں کول نجات ڈتی تے اجیکوں اسل چاہندے ہن نجات ڈیندے ہن تے حد کنیں دوڑن والیں کول اسل ہلاک کیتے سے۔
- ۱۱۔ اسل تہا ڈو کتاب لہائی جیندے وچ تہا ڈے کیتے نصیحت کیا تساں عقل نو بے کریندے۔
- ۱۲۔ کتیاں دستیاں بن جیریاں ظلم کریندیاں ہن اسل انہیں کول اُچار کے رکھ ڈتا تے انہیں دے بعد اسل بی قوم کول پیدا کیتے۔
- ۱۳۔ تے جیلھے انہیں ساڑے عذاب کول ڈٹھے تے پچیس اوں کنیں درکنں بگ بین۔
- ۱۴۔ (اسل آکھئے) درکو نہ تے اپنی آرام والی شیں دو تے اپنے گھرں دو ولوتاں جو تساں کنیں پکھا وچئے۔
- ۱۵۔ انہیں آکھئے ہائے افسوس بے شک اسل ظالم ہا سے۔
- ۱۶۔ او ایجا گال او تیں آہدے رہ گئیں جے تیں اسل انہیں کول کپی ہوئی رڑھ آلی کار کر ڈتے سے جیندی ساری رونق برباد حق گئی ہائی۔
- ۱۷۔ تے اسل آسمان زمین تے جو اونہیں دے ادھ وچ محض کھیڑن کیتے پیدائیں کیتا۔
- ۱۸۔ جے اسل اپنے آپ کول دندلاؤن کیتے کئی شے بٹاؤن چاہوں ہا تے اسل اوںکوں اپنے نال بٹاؤں ہا۔ اسل کر سگدے ہا سے۔
- ۱۹۔ اسل سچ کول کوڑ تے سٹیدے ہن تے او اندل بھیجا کڈھ سٹیدے او ڈہریں ڈہریں بچ ویندے تے
- وَمَا جَعَلْنَاهُمْ جَسَدًا لَا يَأْكُلُونَ الطَّعَامَ وَمَا كَانُوا خَالِدِينَ ①
- ثُمَّ صَدَقْنَاهُمُ الْوَعْدَ فَأَنْجَيْنَاهُمْ وَمَنْ نَشَاءُ وَاهْلَكْنَا السُّرْيَيْنَ ②
- لَقَدْ أَنْزَلْنَا إِلَيْكُمْ كِتَابًا فِيهِ ذِكْرُكُمْ أَفَلَا تَعْقِلُونَ ③
- وَكَمْ قَصَمْنَا مِنْ قَوْمٍ كَانَتْ ظِلْمُهُمْ وَأَنْشَاءُ بَعْدَهَا قَوْمًا آخَرِينَ ④
- فَلَمَّا أَحَسُّوا بَأْسَنَا إِذَا هُمْ مِنْهَا يَرْتَضُونَ ⑤
- لَا تَرْكُضُوا وَارْجِعُوا إِلَى مَا أَنْزَلْتُمْ فِيهِ وَصَلَيْكُمْ لَعَلَّكُمْ تُسَلِّتُونَ ⑥
- قَالُوا يَوَيْلَنَا إِنَّا كُنَّا ظَالِمِينَ ⑦
- فَمَا زَالَتْ تِلْكَ دَعْوَاهُمْ حَتَّى جَعَلْنَاهُمْ حَصِيدًا خَالِدِينَ ⑧
- وَمَا خَلَقْنَا السَّمَاءَ وَالْأَرْضَ وَمَابَيْنَهُمَا لِعَيْنٍ ⑨
- لَوْ أَرَدْنَا أَنْ نَتَّخِذَ لَهَوًا لَا نَخَذَ لَهُ مِنْ دُونِنَا ⑩
- إِنْ كُنَّا فُوعِلِينَ ⑪
- بَلْ نَقْذِفُ بِالْحَقِّ عَلَى الْبَاطِلِ فَيَدْمَغُهُ فَإِذَا هُوَ زَاهِقٌ وَلَكُمُ الْوَيْلُ مِمَّا تَصِفُونَ ⑫

- تہاڑے اتے تہاڑی گاہیں دی وجہ کیں افسوس۔ ۱
- ۲۰۔ جو آسانیں تے زمین وچ سمجھ کجھ اوہیں داہتے جو اوندے کو لہوہن اوندی عبادت کئیں نہ تکبر کریندن تے نہ ٹھکرن۔
- ۲۱۔ رات ڈہندہ اللہ دی تسبیح کریندن تے کوڑ نیں گھڑیدے۔
- ۲۲۔ یا انہیں زمین وچ معبود بنا گدمن تے کیا او پیدا کریندن۔
- ۲۳۔ جے زمین تے آسان وچ اللہ دے سوا پے معبود ہون ہا تے انہیں وچ گھڑپے دے جے ہا۔ اللہ سیں ہر جا عرض دارب او پاک جو او آہن۔
- ۲۴۔ جو او کریندے اوں کئیں کچھن والا کوئی نیں تے انہیں کئیں کچھا ویسی۔
- ۲۵۔ کیا اوندے سوا انہیں پے معبود بنا گدمن تول آکھ اپنی دلیل گمن آؤ۔ اے قرآن انہیں لوکیں کیتے دی جبرے میڈے نالہن تے میں کئیں پہلے لوکیں کیتے دی بزرگی دا سبب انہیں وجہ اکثر لوک سپائی کوں سہاندے نیں ایں واسطے منہ پھیر گھندن۔
- ۲۶۔ اسان تیں کئیں پہلے جبرے رسول پٹھیں انہیں دو لے دجی کریندے ہاسے جو بے شک میں ہی ہک معبود آں تے میڈی عبادت کرو۔
- ۲۷۔ انہیں آکھئے رحمان خدا پتر بنا گدھے او تے پاک تے سچ لے سہے جو او تے عزت والے بندن۔
- ۲۸۔ کہیں گال وچ اوں کئیں ودھدے نیں تے محض ہوندے حکم تے عمل کریندن۔
- ۲۹۔ او چاندے جو انہیں دے اگو تے جو انہیں دے پکھو تے او محض ہونڈی سفارش کریندن جندے کیتے
- وَلَهُ مَنْ فِي السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ وَمَنْ عِنْدَهُ لَا يَسْتَكْبِرُوْنَ عَنْ عِبَادَتِهٖ ۚ وَلَا يَسْتَحْسِبُوْنَ ۙ
- يُسَبِّحُوْنَ اَيْلًا وَ النَّهَارَ لَا يَفْقُرُوْنَ ۝۲۱
- اَمْ اَتَّخَذُ الْاِلٰهَ مِنَ الْاَرْضِ هُمْ يُنْسِفُوْنَ ۝۲۲
- لَوْ كَانَ فِيْهِمَا اِلٰهٌ اِلَّا اللّٰهُ لَفَسَدَتَا فَسُبْحٰنَ اللّٰهِ رَبِّ الْعَرْشِ عَمَّا يَصِفُوْنَ ۝۲۳
- لَا يَسْئَلُ عَمَّا يَفْعَلُ وَهُمْ يُنْسَلُوْنَ ۝۲۴
- اَمْ اَتَّخَذُ وَاٰمِنَ دُوْنَهُ الْاِلٰهَ ۙ قُلْ هَاتُوْا بُرْهٰنَكُمْ ۙ هٰذَا ذِكْرٌ مِّنْ مَّعٰى وَ ذِكْرٌ مِّنْ قَبْلِ بَلْ اَلْکُمْ هُمْ لَا يَعْلَمُوْنَ الْحَقَّ فَهُمْ مُّعْرِضُوْنَ ۝۲۵
- وَمَا اَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ مِنْ رَّسُوْلٍ اِلَّا نُوْحٰى اِلَيْهِ اَنَّهُ لَا اِلٰهَ اِلَّا اَنَا فَاعْبُدُوْنِ ۝۲۶
- وَقَالُوْا اتَّخَذَ الرَّحْمٰنُ وَلَدًا ۚ سُبْحٰنَهُ ۚ بَلْ عِبَادٌ مُّكْرَمُوْنَ ۝۲۷
- لَا يَسْبِقُوْنَهُ بِالْقَوْلِ وَهُمْ بِاَمْرِهٖ يَعْمَلُوْنَ ۝۲۸
- يَعْلَمُ مَا بَيْنَ اَيْدِيْهِمْ وَ مَا خَلْفَهُمْ وَلَا يَشْفَعُوْنَ اِلَّا بِاِذْنِهٖ ۚ وَهُمْ مِنْ خَشْيَتِهٖ مُشْفِقُوْنَ ۝۲۹

خدا را مہی ہوئے تے او ہوندے ڈر کنیں کبندے رہ
ویندن۔

۳۰۔ تے جیرھا انہیں وچو آکھے جو میں خدا دے سوا مہبوداں
تے اساں اوکوں دوزخ وچ بیٹھوں تے خالیں کوں
اساں ایویں بدلہ ڈیندے ہیں۔

۳۱۔ کیا کافر نیں ڈہدے جو بے شک آسمان تے زمین
جڑیئے ہوئے ہن تے اساں انہیں کوں الجوانج کیستے
سے تے اساں پانی نال ہر شے کوں جیندہ کیستے کیا او
نیں میندے۔

۳۲۔ تے اساں زمین وچ پہاڑ بنائے تال ہوا و مہبوداں
امب وچ نہ بھیس و نجھن تے اساں زمین وچ پلہ پلہ
راہ بنائے تال ہوا و راہ ڈیکھ سگن۔

۳۳۔ اساں آسمان کوں مضبوط چھت بنائے تے او انہیں
دے نشانیں کنیں منہ پھرنیدن۔

۳۴۔ او ہور میں رات تے ڈیندے سمجھتے چندر کوں
پیدا کیستے تے ہر شے اپنے گھر دے چو دھار پھری پئی ہے۔
۳۵۔ اساں تیں کنیں پہلے کوئی ایجھا انسان نیں بنایا جیکوں
بہوں وڈی عمر ڈتی ہوئے کیا توں مرونجیں تے او ہمیشہ
جیندے رہوں۔

۳۶۔ ہر کہیں موت و املا چکھئے تے اساں چنگائی نال دی
تے لگائی نال دی تہا کوں از میسوں تے آخرتساں ساڈو
ولئے۔

۳۷۔ تے جیسے کافر تیکوں بڈن تیبے نال محض مذاق کریندن
کیا ایہو جیرھا تہا بڈے مہبودیاں دیاں برائیاں ڈھیندے
تے او آپ رحمن دے ذکر کوں نہ منٹ والن۔

۳۸۔ انسان وچ سمکھائی رکھی گئی ہے میں تہا کوں ضرور اپنٹے

وَمَنْ يُقْلُ مِنْهُمْ إِلَىٰ اللَّهِ مِنْ دُونِهِ فَذَلِكَ نَجْزِيهِ
جَهَنَّمَ كَذَلِكَ نَجْزِي الظَّالِمِينَ ۝

أَوَلَمْ يَرِ الَّذِينَ كَفَرُوا أَنَّ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ كَانَتَا
رَتْقًا فَفَتَقْنَاهُمَا وَجَعَلْنَا مِنَ الْمَاءِ كُلَّ شَيْءٍ حَيٍّ
أَفَلَا يُؤْمِنُونَ ۝

وَجَعَلْنَا فِي الْأَرْضِ رَوَاسِيَ أَنْ تَمِيدَ بِهِمْ وَجَعَلْنَا
فِيهَا وِجَادًا سُبُلًا لَّعَلَّهُمْ يَهْتَدُونَ ۝

وَجَعَلْنَا السَّمَاءَ سَقْفًا مَحْفُوظًا وَهُمْ عَنْ
آيَاتِهَا مُعْرِضُونَ ۝

وَهُوَ الَّذِي خَلَقَ الْإِنِّ وَالنَّهَارَ وَاللَّيْلَ وَالشَّمْسَ وَالْقَمَرَ كُلٌّ فِي فَلَكٍ يَسْبَحُونَ ۝

وَمَا جَعَلْنَا لِبَشَرٍ مِنْ قَبْلِكَ الْخُلْدَ أَفَإِنْ مِتَّ
فَهُمُ الْخَالِدُونَ ۝

كُلُّ نَفْسٍ ذَائِقَةُ الْمَوْتِ وَنَبْلُوكُمْ بِالشَّرِّ وَالْخَيْرِ فِتْنَةً وَإِنَّا تُرْجَعُونَ ۝

وَإِذَا رَأَوْا الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْهُمْ لَئِنْ يَتَّخِذُواكَ إِلَّا هُزُوًا
أَهْلًا الَّذِي يَذْكُرُ إِلَهُكُمْ وَهُمْ يَذْكُرُونَ الرَّحْمَنَ
هُمُ كَافِرُونَ ۝

خَلَقَ الْإِنْسَانَ مِنْ عَلَقٍ فَأَوْفَىٰ بِرَبِّكَ أَمْرًا فَلَا

تَتَشَعَّلُونَ ﴿۳۹﴾

وَيَقُولُونَ فَبِئْسَ هَذَا الْوَعْدُ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿۴۰﴾

نشان بڑھکیاں تاساں جلدی نہ منگو۔

۳۹۔ تے او آبدن جے تاساں پچھے ءے تے لے وعدہ کڈٹن پورا تھیس۔

لَوْ يَعْلَمُ الَّذِينَ كَفَرُوا حِينَ لَا يَكْفُونُ عَنْ وُجُوهِهِمُ النَّارَ وَلَا عَنْ ظُهُورِهِمْ وَلَا هُمْ يُنْصَرُونَ ﴿۴۱﴾

۴۰۔ جے لے کافر جانڈے ہون ہا جو جٹل او اپنے مونہیں تے کنڈیں کنیں بھانہ ہا بگسن تے نہ انہیں دی مدد کیتی ویسی۔

بَلْ تَأْتِيهِمْ بَغْتَةً فَتَبْهَتُهُمْ فَلَا يَسْتَطِيعُونَ رَدَّهَا وَلَا هُمْ يُنْظَرُونَ ﴿۴۲﴾

۴۱۔ تے او عذاب انہیں تے ابھٹن گھٹت اوسی تے انہیں کوں حیران کر ڈیسی نہ انہیں کوں عذاب بٹاؤن دی طاقت ہوسی تے نہ انہیں کوں دھکی ملسی۔

وَلَقَدْ اسْتَهْزَيْ بِرُسُلٍ مِنْ قَبْلِكَ فَخَاقَ بِالَّذِينَ

۴۲۔ تیں کنیں پہلے دی رسولیں تے مذاق کیتے گبٹن تے جنہیں مذاق کیتے ہوں مذاق انہیں کوں ولہیٹ گدھے۔

سَخَرُوا مِنْهُمْ مَا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِءُونَ ﴿۴۳﴾

۴۳۔ توں آکھ ڈے تہا کوں رات ڈینہد رحمن خدا دی پکڑ کنیں کوں بچیندے۔ اصل او اپنے رب دے ذکر کنیں منہ پھرنیدے پین۔

قُلْ مَنْ يَكْلَأُكُم بِاللَّيْلِ وَالنَّهَارِ مِنَ الرَّحْمَنِ بَلْ هُمْ عَنْ ذِكْرِ رَبِّهِمْ مُعْرِضُونَ ﴿۴۴﴾

۴۴۔ یا کیا انہیں دے انجھے معبودن جیرے ساڈے عذاب کنیں انہیں کوں بچا گھنن۔ او تے اپنی مدد دی دی طاقت نیں رکھیندے تے نہ ساڈے مقابلے وچ انہیں دا کوئی سنگتی ہن سبکدے۔

أَمْ لَهُمْ آلِهَةٌ تَمْنَعُهُمْ مِنْ دُونِنَا لَا يَسْتَطِيعُونَ نَصْرَ أَنْفُسِهِمْ وَلَا هُمْ مِتَّا يُصْحَبُونَ ﴿۴۵﴾

۴۵۔ سچ ءے ہے اساں انہیں تے انہیں دے پیو ڈاڈے کوں بہوں سارا سامان ڈتا ماسے تے انہیں دا زمانہ بہوں لمبا تھی گیا۔ کیا او ڈبدے نیں جو اساں زمین کوں چودھار گھیندے اندے ہیں۔ کیا او ڈاڈھے تھی ولین۔

بَلْ مَتَّعْنَا هَؤُلَاءَ وَآبَاءَهُمْ حَتَّى طَالَ عَلَيْهِمُ الْعُمُرُ أَفَلَا يَرَوْنَ أَنَّ نَارَ الْأَرْضِ تَنْقُصُهَا مِنْ أَطْرَافِهَا أَفَهُمُ الْغَالِبُونَ ﴿۴۶﴾

۴۶۔ توں آکھیں تہا کوں محض دجی دے نال ڈریندا پیلاں تے او بوڑھے سب نہ نیں سڈے جیلے انہیں کوں ڈرپاؤنچے

قُلْ إِنَّمَا أُنذِرُكُمْ بِالْوَحْيِ وَلَا يَتَمَعَ الضُّمُّ الدُّعَاءُ إِذَا مَا يَنْذَرُونَ ﴿۴۷﴾

۴۷۔ تے جے انہیں کوں تیڈے رب دے عذاب دا بھڑکا بگے تے او ضرور آکھسن ہائے افسوس اساں بے شک

وَلَكِنْ مَسْتَهْزِئَةٌ مِنْ عَدَابِ رَبِّكَ يُقُولُونَ يَوْمَئِذٍ إِنْ كُنَّا ظَالِمِينَ ﴿۴۸﴾

عالم ہاے۔

۴۸۔ تے قیامت دے بُرینہ اساں انصاف دیاں ترطریاں
رکھسوں تے کہیں تے فراوی علم نہ کیتا ویسی تے جے راڑی
دے داٹے دے برابر وی کوئی عمل ہوسی اوکوں گھن
اوسوں تے اساں حساب گھنن وچ کافی ہیں۔

۴۹۔ تے اساں موسیٰ تے ہارون کوں معجزے بُتن تے
ردشٹی بُتی تے پرہیز گاریں کیتے نصیحت بُتی سے۔

۵۰۔ (متقی اوہن) جیرھے اپنے رب کنیں اوں ویلے دی
بُردن جڈاں او دھر ہون تے قیامت کنیں دی بُردے
روہ ویندن۔

وَهَذَا ذِكْرُ مُبَرِّكٍ أَنْزَلْنَاهُ أَفَأَنْتُمْ لَهُ مُنْكَرُونَ ﴿۵۱﴾ تے اے برکت والا ذکر میرھا اساں ہائے کیا لتاں
ایدا انکار کریندے۔

۵۲۔ تے یں کنیں پہلے اساں ابراہیم کوں عقل تے سنبھ
ڈتا ہا تے اساں اوکوں چچی طراں جائدے ہاے۔

۵۳۔ جڈاں اوں اپنے پیوتے اپنی قوم کوں آکھیا جو اے
بت کیا ہن جنہیں دے اگوتساں بیٹھے رہندے۔

۵۴۔ انہیں آکھئے اساں اپنے پیو جڈاں کوں انہیں دی
عبادت کریندا ڈٹھے۔

۵۵۔ حضرت ابراہیم آکھئے لتاں تے تہاڈے پیو جڈاں
کھلی گمراہی وچ ہن۔

۵۶۔ انہیں آکھئے کیا توں ساڈو سچ گھن آئیں یا ساڈے
نال پٹ مریندا پئیں۔

۵۷۔ اوں آکھئے سچ اے ہے جو تہاڈا رب آسمانیں تے
زمین دارب میں انہیں کوں پیدا کیتے تے میں تہاڈے
سامنے ایذا گواہ ہاں۔

۵۸۔ تے اللہ دی قسم میں تہاڈے بتیں دے خلاف ضرور

وَنَضْعُ الْمَوَازِينَ الْقِسْطَ لِيَوْمِ الْقِيَامَةِ وَلَا تَظْلَمُ
نَفْسٌ شَيْئًا وَإِنْ كَانَ مِثْقَالَ حَبَّةٍ مِنْ خُودِلٍ
أَتَيْنَا بِهَا وَكَفَى بِنَا حَاسِبِينَ ﴿۵۰﴾

وَلَقَدْ آتَيْنَا مُوسَى وَهَارُونَ الْفُرْقَانَ وَضِيَاءً
وَذِكْرًا لِّلْمُتَّقِينَ ﴿۵۱﴾

الَّذِينَ يَحْكُمُونَ رَبِّهِمْ بِالْغَيْبِ وَهُمْ مِنَ السَّاجِدِينَ
مُشْفِقُونَ ﴿۵۲﴾

وَهَذَا ذِكْرُ مُبَرِّكٍ أَنْزَلْنَاهُ أَفَأَنْتُمْ لَهُ مُنْكَرُونَ ﴿۵۱﴾

وَلَقَدْ آتَيْنَا إِبْرَاهِيمَ رُشْدَهُ مِنْ قَبْلُ وَكُنَّا
بِهِ عَلِيمِينَ ﴿۵۲﴾

إِذْ قَالَ لِأَبِيهِ وَقَوْمِهِ مَا هَذِهِ التَّمَاثِيلُ الَّتِي
أَنْتُمْ لَهَا عَاقِبُونَ ﴿۵۳﴾

قَالُوا وَجَدْنَا آبَاءَنَا لَهَا عِبَادِينَ ﴿۵۴﴾

قَالَ لَقَدْ كُنْتُمْ أَنْتُمْ وَآبَاؤُكُمْ فِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ ﴿۵۵﴾

قَالُوا أَجِئْنَا بِالْحَقِّ أَمْ أَنْتُمْ مِنَ اللَّاعِينَ ﴿۵۶﴾

قَالَ بَلْ رَبُّكُمْ رَبُّ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ الَّذِي
قَطَرَهُمْ هَٰؤُلَاءِ عَلَىٰ ذُلِكُمْ مِنَ الشَّاهِدِينَ ﴿۵۷﴾

وَقَالُوا لَا كَيْدَ لَنَا بِكَيْدِنَا أَصَابَكُمْ بَعْدَ أَنْ تُولُوا

- مُذَبِّرِينَ ۝۵۹
- ۵۹۔ تے اوں انہیں کوں ٹوٹے ٹوٹے کر ڈتا سولے دہے
بُت دے تاں جو او اونڈول آون۔
- ۶۰۔ انہیں آکھئے جو ساڈے معبودیں نال اے حشر کیش کیتے
بے شک او ظالمیں وچو ہے۔
- ۶۱۔ انہیں آکھئے اساں ہک جوان کوں جینکوں ابراہیم آہدن
انہیں کوں گالیں کدھیندا سٹئے۔
- ۶۲۔ انہیں آکھئے اوکوں لوکس دے ساٹے گھن آڑاں جو
او کوئی فیصلہ کرن۔
- ۶۳۔ انہیں آکھئے اے ابراہیم کیا ساڈے معبودیں دا اے
حشر تیں کیتے۔
- ۶۴۔ اوں آکھئے اے کہیں تے کیتے اے دڈا کھڑے انہیں کیں
پچھو جے او الا سبکدن۔
- ۶۵۔ ول او اپنے سرداریں دو ولین تے آکھئے نیں بیشک
تساں ہی ظالم ہوے۔
- ۶۶۔ ول او بہوں شرمندہ تے لا جواب تھی گئیں تے راکھئے
نیں ا تیکوں پتہ جو اے الہندے نیں۔
- ۶۷۔ پچھیں حضرت ابراہیم آکھئے کیا تساں اللہ دے سوا انہیں
دی عبادت کریندے جو جیرھے نہ نفع پچھندن تے نہ تہا کوں
نفعان پچھندن۔
- ۶۸۔ افسوس تہا ڈے اتے اللہ دے سوا بنہیں دی عبادت
کیوں کریندے جو کیا تساں عقل نال کم نوے گھندے۔
- ۶۹۔ انہیں آکھئے انیکوں سالو تے اپنے معبودیں دی مدد
کرو جے کجھ کرٹے دے تاں۔
- ۷۰۔ اساں آکھیا اے بھاتوں ابراہیم تے ٹھڈی تھی ونج
تے اوکوں پچا گھن۔
- فَعَلَمَ جَدًّا إِلاَّ كَيْدًا لَهُمْ لَعَلَّهُمْ
لَا يَرْجِعُونَ ۝۶۰
- قَالُوا مَنْ فَعَلَ هَذَا بِإِبْرَاهِيمَ إِنَّهُ لَبْنُ الظَّالِمِينَ ۝۶۱
- قَالُوا سَعَيْنَا فَمَنْ يَمْلِكُ لَهُمْ يُقَالُ لَهُ إِبْرَاهِيمُ ۝۶۲
- قَالُوا قَاتِلْهُ يَا عَلِيُّ أَيْنَ النَّاسُ لَعَلَّهُمْ
يُقْتَلُونَ ۝۶۳
- قَالُوا أَنْتَ فَعَلْتَ هَذَا بِإِبْرَاهِيمَ إِنَّا نَرَاهُ فِي
كَيْدِهِمْ هَذَا فَتَلَوْهُمْ إِنَّ
كَانُوا يَنْطِقُونَ ۝۶۴
- فَرَجَعُوا إِلَى أَنْفُسِهِمْ فَقَالُوا إِنَّهُمْ الظَّالِمُونَ ۝۶۵
- ثُمَّ لَبَّسُوا عَلَى رُؤُسِهِمْ لَقَدْ عَلِمْتَ مَا هَؤُلَاءُ
بَيِّنُونَ ۝۶۶
- قَالَ أَتَعْبُدُونَ مِن دُونِ اللَّهِ مَا لَا يَنْفَعُكُمْ
شَيْئًا وَلا يَضُرُّكُمْ ۝۶۷
- أَفِ تَكْفُرُوا لِمَ تَعْبُدُونَ مِن دُونِ اللَّهِ أَفَلَا
تَعْقِلُونَ ۝۶۸
- قَالُوا حَرِّقُوهُ وَانصُرُوا آلِهَتَكُمْ إِنْ كُنْتُمْ فَاعِلِينَ ۝۶۹
- قُلْنَا يَبْنَؤُنِي بَرْدًا وَسَلَامًا عَلَى إِبْرَاهِيمَ ۝۷۰

۷۱۔ تے انہیں گندے سلوک دارادہ کیتے تے اساں انہیں کوں ناکام کر ڈتے۔

۷۲۔ اساں اونکوں تے لوط کوں اوں جاتے پھلے سے جینکوں اساں ساریں جہانیں وچ برکت ڈتی ہائی۔

۷۳۔ تے اساں اونکوں اسحاق تے یوسف یعقوب ڈتے سے تے اساں ساریں کوں نیک بنائے۔

۷۴۔ تے اساں انہیں کوں امام بنائے تے اوساڈے حکم نال ہدایت ڈیندے بن تے اساں انہیں دو چچی کا لہیں دی تے نماز پڑھن دی تے زکاۃ ڈیون دی وحی کیتی تے اوساڈی بندگی کریندے بن۔

۷۵۔ تے لوط کوں اساں اوں کوں فیصلے دی طاقت تے علم ڈتا تے اساں اونکوں اوں وسی کنیں پھائے جیڑی گندے کم کریدی ہائی بے شک اوں جہوں گندی تے نافرمان قوم ہائی۔

۷۶۔ اساں اونکوں اپنی رحمت وچ داخل کیتے بے شک اونیکیں وچوہا۔

۷۷۔ تے نوح کوں یاد کرو جیوں ساکوں میں کنیں پہلے سڈیے تے اساں اوندی دعا سٹی تے اونکوں تے اوندے ٹبر کوں بہوں وڈی تکلیف کنیں پچایا۔

۷۸۔ تے اساں اوندی اوں قوم دے خلاف مدد کیتی جیوں ساڈی نشانیں کوں جھٹلائے تے بے شک او گندی قوم ہائی تے اساں انہیں ساریں کوں غرق کر ڈتا۔

۷۹۔ تے داؤد تے سلیمان کوں وی جڈاں اور ٹھر دے مقدمے وچ فیصلہ پئے کریندے بن۔ جڈاں قوم دے عام لوک اوں کوں تباہ کر گئے بن تے اساں انہیں دے فیصلے دے گواہ ہاں۔

وَأَذَاوُوا بِهِ كَيْدًا فَجَعَلْنَاهُمُ الْأَخْسَرِينَ ﴿٧١﴾

وَنَجَّيْنَاهُ وَلُوطًا إِلَى الْأَرْضِ الَّتِي بَارَكْنَا فِيهَا لِلْعَالَمِينَ ﴿٧٢﴾

وَوَهَبْنَا لَهُ إِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ نَافِلَةً ۚ وَكَوَلَّا جَعَلْنَا صَالِحِينَ ﴿٧٣﴾

وَجَعَلْنَاهُمْ آيَةً يُهَدَىٰ ذَوْنُ بَأْمِرِنَا وَأَوْحَيْنَا إِلَيْهِمْ فِعْلَ الْخَيْرَاتِ وَإِقَامَ الصَّلَاةِ وَإِيتَاءَ الزَّكَاةِ وَكَانُوا لَنَا عِبْدِينَ حَقًّا ﴿٧٤﴾

وَلُوطًا إِنَّا جَعَلْنَاهُ حَلَكًا وَعَلَّمْنَا نَجَاتَهُ مِنَ الْقَرْيَةِ الَّتِي كَانَتْ تَعْمَلُ الْخِلَاطِ ۚ إِنَّهُمْ كَانُوا قَوْمَ سَوِّءٍ فَسَقِينَ ﴿٧٥﴾

وَأَدْخَلْنَاهُ فِي رَحْمَتِنَا إِنَّهُ مِنَ الصَّالِحِينَ ﴿٧٦﴾

وَنُوحًا إِذْ نَادَىٰ مِنْ قَبْلُ فَاسْتَجَبْنَا لَهُ فَنَجَّيْنَاهُ وَأَهْلَهُ مِنَ الْكَرْبِ الْعَظِيمِ ﴿٧٧﴾

وَنَصْرْنَاهُ مِنَ الْقَوْمِ الَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا ۚ إِنَّهُمْ كَانُوا قَوْمَ سَوِّءٍ فَأَغْرَقْنَاهُمْ أَجْمَعِينَ ﴿٧٨﴾

وَدَاوُدَ وَسُلَيْمَانَ إِذْ يَحْكُمَانِ فِي الْحَرْثِ إِذْ نَفَسَتْ فِيهِ غَمَرُ الْقَوْمِ ۚ وَكَانَ لَكُمُ شِهَادٍ ﴿٧٩﴾

فَقَهَّمْنَاهَا سُلَيْمًا ۚ وَكُلًّا آتَيْنَاهَا حُكْمًا وَعِلْمًا ۚ وَرَفَعْنَا مَعَهُ دَاوُدَ الْبَجَالَ يُسَبِّحُ وَالطَّلُوتَ وَكُنَّا فَعَلِينَ ۝

۸۰۔ تے اساں سلیمان کوں اصل گال سمجھا ڈتی ہائی تے
اساں انہیں ساریں کوں فیصلے دی طاقت تے علم ڈتا ہا
تے اساں پہاڑیں کوں داؤد دی خدمت وچ لاڈتا ہا
او خدا دی پاکیزگی بیان کریندے ہن تے کچھ دی تے
اے اساں کر سگدرے ہا سے۔

وَعَلَّمْنَاهُ صَنْعَةَ لَبُوسٍ لَّكُمْ لَتُخَصِّنَّكُمْ مِنَ
بَنَاتِكُمْ ۖ فَبَلَّ أَنْتُمْ شُكْرُكُمْ ۝

۸۱۔ تے اساں اوں کوں تہاڈے کیتے کپڑے بناوٹ سکھا
ڈتا ہا تاں جو او تہا کوں تکلیف کنیں پچھاوے کیا لتاں
شکر کریندے ہا۔

وَلِسُلَيْمَانَ الرِّيحَ عَاصِفَةً تَجْرِي بِأَمْرِ إِلَى
الْأَرْضِ الَّتِي بَرَكْنَا فِيهَا وَكُنَّا بِكُلِّ شَيْءٍ
عَلِيمِينَ ۝

۸۲۔ تے سلیمان دی خدمت کیتے بہوں رکھی ہوا لائی ہا سے
جیرھی اونڈے حکم نال اوں زمین دو چلدی ہائی جیندے وچ
اساں برکت رکھی ہائی تے اساں سمجھ کچھ جانڈے ہیں۔

وَمِنَ الشَّيْطَانِ مَنْ يُفَوِّضُ لَهُ وَيَعْمَلُونَ
عَمَّا دُونِ ذَلِكَ ۚ وَكُنَّا لَهُمْ حَفِظِينَ ۝

۸۳۔ تے کچھ بہوں باغی لوک اسیجھے دی ہن جیرھے اونڈے
کیتے ٹپیاں مرنیدے ہن۔ تے ایندے علاوہ پے کم دی
کریندے ہن تے اساں انہیں دے نگران ہا سے۔

وَأَيُّوبَ إِذْ نَادَى رَبَّهُ أَنِّي مَسَّنِيَ الضُّرُّ وَأَنْتَ
أَرْحَمُ الرَّحِيمِينَ ۝

۸۴۔ تے ایوب جڈاں اوں اپٹے رب کوں سڈیا جو بیشک
میں تکلیف تے ڈکھ وچ ہاں تے توں بہوں رحم کرن
والا ہویں۔

فَاسْتَجَبْنَا لَهُ فَكُشْنَا مَا بِهِ مِنْ ضُرٍّ ۚ وَآتَيْنَاهُ أَهْلَهُ
وَمِثْلَهُمْ مَعَهُمْ رَحْمَةً مِنَّا وَذِكْرًا
لِّلْعَبِيدِينَ ۝

۸۵۔ تے اساں اونڈی دعا کوں قبول کیا تے جیرھا اونکوں
ڈکھ با اوں کوں بٹا ڈتا تے اونکوں تے اونڈے ڈپر کوں
تے او جو جنیں نہیں کوں اپٹے ولو رحمت ڈتی تے عبادت
کرن والیں کیتے اے لضعیت۔

وَإِسْمَاعِيلَ وَإِدْرِيسَ وَذَا الْكِفْلِ كُلٌّ مِّنَ
الضَّالِّينَ ۝

۸۶۔ تے اسماعیل تے ادريس تے ذوالکفل کوں اے
سارے صبر کرن والے ہن۔

وَأَدْخَلْنَاهُمْ فِي رَحْمَتِنَا ۖ إِنَّهُمْ مِّنَ الصَّالِحِينَ ۝

۸۷۔ تے اساں انہیں کوں اپنی رحمت وچ داخل کیا بیشک
اونیک ہن۔

وَذَا النُّونِ إِذْ ذَهَبَ مُغَاضِبًا فَظَنَّ أَنْ لَّنْ نَقْدِرَ

۸۸۔ تے ذوالنون (یونس) جڈاں او کوڑیج کے ٹریگے تے

عَلَيْهِ فَنَادَىٰ فِي الظُّلُمَاتِ أَن لَّا إِلَهَ إِلَّا أَنَا ۖ فَاسْمِعْنَا لَكَ نَجْوَىٰ الْمُؤْمِنِينَ ﴿۸۹﴾
سُخِّنَاكَ ۖ إِنِّي كُنْتُ مِنَ الظَّالِمِينَ ﴿۹۰﴾

اونکوں یقین پا جو اسان اونکوں اصلوگن نہ کریوں تے
میںیں وچ ساکوں سبیلے تے اکھیں جوتیڈے سوا کوئی
معبود نہیں توں پاک ہویں بے شک میں ظلم کرن والیں
وچو ہاں۔

فَاسْمِعْنَا لَكَ نَجْوَىٰ الْمُؤْمِنِينَ ﴿۸۹﴾
وَذَكِّرْ يَٰٓأَرْحَمَ الرَّحِمِينَ ﴿۹۰﴾ لَا تَدْرِي رَبُّكَ لَا تَدْرِي قَرْدًا
وَأَنْتَ خَيْرُ الْوَارِثِينَ ﴿۹۱﴾

۸۹۔ اسان اوندی دعا کول سٹیا تے مونجھ کنیں پچایا
تے ایویں اسان مومنین کول بچیندے ہیں۔
۹۰۔ ذکر یا کول دی جڈاں اوں اپنے رب کول سبیلے
لے میڈے رب توں میکوں کلبانہ چھوڑتے توں ساریں
کنیں چوگکا وارث ہوں۔

فَاسْمِعْنَا لَكَ وَهَبْنَا لَكَ يَتِيمًا وَاصْلَحْنَا لَكَ
زَوْجَهُ ۖ إِنَّهُمْ كَانُوا يُسْرِعُونَ فِي الْخَيْرَاتِ وَ
يَدْعُونَكَ رَغَبًا وَرَهَبًا وَكَانُوا لَنَا خَشِيعِينَ ﴿۹۲﴾

۹۱۔ تے اسان اوندی دعا کول سٹیا تے اونکوں بچلی ڈتے
سے تے اوندی زال کول دی تندرست کر ڈتے
بے شک لے سارے لوک پیچھے کیں وچ جلدی کریندے
ہن تے ساکوں پیارنال وی تے ڈرنال دی سبیلے
ہن تے ساڈے ابو عا جزی کریندے ہن۔

وَالَّتِي أَحْصَنَتْ فَرْجَهَا فَنَفَخْنَا فِيهَا مِنْ رُّوحِنَا
وَجَعَلْنَاهَا وَابْنَهَا آيَةً لِلْعَالَمِينَ ﴿۹۳﴾

۹۲۔ تے جس اپنی شرمگاہ دی حفاظت کیتی تے اسان
اوندے اتے اپنا کلام لبایا تے اسان اونکوں تے اوندے
پتر کول دنیا کیے بک نشان بنائے۔

إِنَّ هَذِهِ أُمَّتُكُمْ أُمَّةً وَاحِدَةً ۖ وَأَنَا رَبُّكُمْ
فَاعْبُدُونِ ﴿۹۴﴾

۹۳۔ بے شک اے تہاڈی امت بک امت تے ہیں
تہاڈا رب ہاں تہاں میڈی عبادت کرو۔

وَتَقَطَّعُوا أَمْرَهُمْ بَيْنَهُمْ كُلُّ إِلَهِنَا
رُجُومٌ ﴿۹۵﴾

۹۴۔ تے انہیں اپنے دین کول ٹوٹے ٹوٹے کر کے ونڈ
گدھا لے سارے ساڈو ولسن۔

فَمَنْ يَعْمَلْ مِنَ الصَّالِحَاتِ وَهُوَ مُؤْمِنٌ فَلَا
كُفْرَانَ لِسَعِيدٍ ۖ وَإِنَّا لَهُ كَلِيمُونَ ﴿۹۶﴾

۹۵۔ تے جیرھانیک کم کر لیس تے مومن ہوسی اوندی
کوشش دی ناقدری نہ کیتی دلیسی تے بے شک اسان
علیں کول مکھیندے پئے ہیں۔

وَحَرَّمُ عَلَىٰ قَرِينِهِ أَهْلَكُهَا ۖ إِنَّهُمْ لَا
يَرْجِعُونَ ﴿۹۷﴾

۹۶۔ تے اسان جیرھی وستی کول تباہ کیتے حرام جے او
اتھاں ولا ول آون۔

۹۷۔ تے جڈاں یا بوج تے ما بوج کھول ڈتے ولین تے
او ہر اچی تے جھکی جا تو پ کے پھیل ولین۔

۹۸۔ تے سچا وعدہ کو لہو آویسی تے کافریں دیاں اکھیں حیرانی
دی وجر کنیں پٹیاں رہ ولین تے آکھن ہائے افسوس
اساں تے این کنیں غافل ہا سے تے سچ لے ہے جو اسال
ظالم ہا سے۔

۹۹۔ اساں تے اللہ دے سوا جیندی عبادت کریندے و
سب دوزخ دا بل ہن اساں سارے ایندے وچ پھرو۔

۱۰۰۔ جے او معبود ہون ہا تے لے دوزخ وچ نہ پھین ہا
لے سارے اوندے وچ پئے رہن۔

۱۰۱۔ تے اوندے وچ چکیاں ملین تے او اوندے وچ
کئی گال نہ سنن۔

۱۰۲۔ بے شک جنہیں کیے این کنیں پہلے اساں چبکے سلوک دا
وعدہ کر چکے ہیں او این دوزخ کنیں پریں رکھے ولین۔

۱۰۳۔ او اوندی کوئی نہ سنن تے جویں انہیں دے دل کر لین
اوین ہمیشہ رہن۔

۱۰۴۔ وڈی تول وڈی پریشانی دی انہیں کول مونجہ نہ کر لیں
تے فرشتے انہیں کول ہلن تے آکھن اے او ڈینہہ جیندا

تہا ڈے نال وعدہ کیا گیا ہا

۱۰۵۔ جڈاں اساں آسان کول الیوس ولہیوس جویں بنڈیاں
کھائی کول ولہیٹ گھنڈین جویں اساں پہلے پسدا
کیے الیوس ولا پیدا کر لیسوں۔ لے ساڈا وعدہ ویشک
اساں کرن والے ہیں۔

۱۰۶۔ تے اساں زبور وچ نصیحتیں دے بعد اے کھہ ڈتے
جو بے شک این زمین دے اوہے وارث تھیں جیرھے
میدے نیک بندے ہوسن۔

حَتَّىٰ إِذَا فُتِحَتْ يَأْجُوجُ وَمَأْجُوجُ وَهُمْ مِنْ كُلِّ
جَدَبٍ يَنْسِلُونَ ﴿۹۷﴾

وَاقْتَرَبَ الْوَعْدُ الْحَقُّ فَكَادَ هِيَ شَاخِصَةٌ أَبْصَارُ
الَّذِينَ كَفَرُوا يُؤْيِلْنَا قَدْ كُنَّا فِي غَفْلَةٍ مِنْ هَذَا
بَلْ كُنَّا ظَالِمِينَ ﴿۹۸﴾

إِنَّمَا وَمَا تَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ حَصَبُ جَهَنَّمَ
أَنْتُمْ لَهَا وَارِدُونَ ﴿۹۹﴾

لَوْ كَانَ هَؤُلَاءِ إِلَهًا مَا وَرَدُوهُمْ وَكُلٌّ فِيهَا
خُلْدُونَ ﴿۱۰۰﴾

لَهُمْ فِيهَا زَفِيرٌ وَهُمْ فِيهَا لَا يَسْمَعُونَ ﴿۱۰۱﴾

إِنَّ الَّذِينَ سَبَقَتْ لَهُمْ مِنَّا الْحُسْنَىٰ أُولَٰئِكَ
عَنْهَا مُبْعَدُونَ ﴿۱۰۲﴾

لَا يَسْمَعُونَ حَسِيسَهَا وَهُمْ فِي مَا اشْتَهَتْ
أَنْفُسُهُمْ خُلْدُونَ ﴿۱۰۳﴾

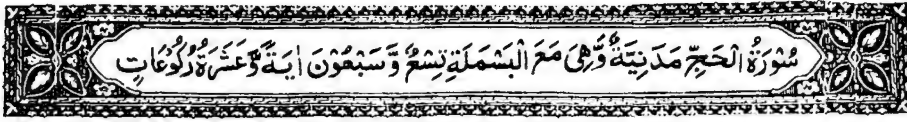
لَا يَحْرُثُهُمْ فَتْرَةُ الْكَبْرِ وَتَلَقَّاهُمُ الْمَلَائِكَةُ
هَذَا يَوْمُكُمْ الَّذِي كُنْتُمْ تُوعَدُونَ ﴿۱۰۴﴾

يَوْمَ نَطْوِي السَّمَاءَ كَطَيِّ السِّجِلِ لِلْكِتَابِ كَمَا
بَدَأْنَا أَوَّلَ خَلْقٍ نَعِيدُهُ وَعَدًا عَلَيْنَا إِنَّا كُنَّا
فَاعِلِينَ ﴿۱۰۵﴾

وَلَقَدْ كَتَبْنَا فِي الزَّبُورِ مِنْ بَعْدِ الذِّكْرِ
أَنَّ الْأَرْضَ يَرِثُهَا عِبَادِيَ الصَّالِحُونَ ﴿۱۰۶﴾

نہ

- ۱۰۷۔ اِنَّ فِيْ هٰذَا لَبَلَعًا لِّقَوْمٍ عٰبِدِيْنَ ۝۱۰۷
وَمَا اَرْسَلْنَاكَ اِلَّا رَحْمَةً لِّلْعٰلَمِيْنَ ۝۱۰۸
قُلْ اِنَّمَا يُؤْمِنُ بِاللّٰهِ الْهٰكُمُ الْاِلٰهُ وَاحِدٌ ۝۱۰۹
فَهَلْ اَنْتُمْ مُّسْلِمُوْنَ ۝۱۱۰
فَاِنْ تَوَلَّوْا فَقُلْ اَدْنٰكُمْ عَلٰى سَوَآءٍ وَّاِنْ اَدْرٰى
اَقْرَبُۢكُمْ اَمْ يَبْعِدُۢكُمْ مَّا تُوعَدُوْنَ ۝۱۱۱
اِنَّهٗ يَعْزِمُ الْجَهَنَّمَ مِّنَ الْقَوْلِ وَيَعْلَمُ مَا تُكْمُرُوْنَ ۝۱۱۲
وَاِنْ اَدْرٰى لَعَلَّهٗ فِتْنَةٌ لَّكُمْ وَمُنَآءٌ اِلٰى
جِيْنٍ ۝۱۱۳
قُلْ رَبِّ اَحْكُم بِالْحَقِّ وَرَبُّنَا الرَّحْمٰنُ الْمُسْتَعٰنُ
عَلٰى مَا تَصِفُوْنَ ۝۱۱۴
- ۱۰۷۔ بے شک ایندے وچ عبادت والی قوم کیتے ہک سینہ ۝
۱۰۸۔ تے اساں تیکوں دنیا کیتے رحمت بنا کے پٹھے۔
۱۰۹۔ توں آکھ جو میڈے اتے محض اے وحی تھیندی ۝
جو تہاڈا خدا ہک کیا تاں اے گال منسو۔
۱۱۰۔ تے جے او پھر وچن تے توں آکھ جو میں تاں ساریں کوں
ہکا گال کر دیتی ۝ تے میگوں پتہ نہیں جو جیرہا تہاڈے نال
وعدہ کیا گئے او کوہو ۝ یا بریں ہے۔
۱۱۱۔ بے شک اونٹا ہر گال کوں وی چاٹدے تے جیڑھی تاں
لکیندے ۝ اونکوں وی چاٹدے۔
۱۱۲۔ تے میں نہیں چاٹدا جو او تہاڈے کیتے آزمائش یا ہک
وقت تیں فائدہ ۝۔
۱۱۳۔ اوں آکھے اے میڈے رب حق نال فیصلہ کرتے
۝ ساڈا رب رحمان تے کافرو تہاڈی گالیں تے اوں کہیں
ہی مدد معنی ویندی ۝۔

سورت حج مدنی ۷۷ تے بسم النّال ایندیاں ۷۹ آیات تے ۱۰ رکوع ان۔

- بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ①
- يَا أَيُّهَا النَّاسُ اتَّقُوا رَبَّكُمُ إِنَّ زَلْزَلَةَ السَّاعَةِ شَيْءٌ عَظِيمٌ ②
- يَوْمَ تَرَوْنَهَا تَذْهَلُ كُلُّ مُرْضِعَةٍ عَمَّا أَرْضَعَتْ وَتَضَعُ كُلُّ ذَاتِ حَمْلٍ حَمْلَهَا وَتَرَى النَّاسَ سُكَرَىٰ وَهَٰؤُلَاءِ سُرُودٌ ③
- وَمِنَ النَّاسِ مَن يُجَادِلُ فِي اللَّهِ بِغَيْرِ عِلْمٍ وَلَا يَتَّبِعُ كُلَّ شَيْطَانٍ مَّرِيدٍ ④
- كُتِبَ عَلَيْهِ أَنَّهُ مَن تَوَلَّاهُ فَأَنَّهُ يُضِلُّهُ وَيَهْدِيهِ إِلَىٰ عَذَابِ الشَّعِيرِ ⑤
- يَا أَيُّهَا النَّاسُ إِن كُنْتُمْ فِي رَيْبٍ مِّنَ الْبَعْثِ فَإِنَّا خَلَقْنَاكُم مِّن تَرَابٍ ثُمَّ مِنْ نُّفْثَةٍ ثُمَّ مِنْ عَلَقَةٍ ثُمَّ مِنْ مُّضْغَةٍ مُّخَلَّقَةٍ وَغَيْرِ مُّخَلَّقَةٍ لِّنَبِّئَنَّكُمْ وَنَقِظُ فِي الْأَرْحَامِ مَا نَشَاءُ إِلَىٰ أَجَلٍ مُّسَمًّى ثُمَّ نُخْرِجُكُمْ طِفْلًا ثُمَّ لِتَبْلُغُوا أَشَدَّكُمْ وَمِنْكُمْ مَّن يُتَوَقَّىٰ وَمِنْكُمْ مَّن يُرَدُّ إِلَىٰ أَرْذَلِ الْعُمُرِ لِكَيْلَا يَعْلَمَ مِن بَعْدِ عِلْمٍ شَيْئًا وَتَرَى الْأَرْضَ هَامِدَةً
۱. شروع کریندال اللہ دے نال نال جیرھا بن منگے دلوں والے ول ول رحم کرن والا۔
۲. اے لوکو اپنے رب کنیں ڈرو بے شک قیامت دا نزلہ بہوں وڈی شے ہے۔
۳. جڈاں تساں ڈیکھو ہر کھیر پلاوڈ والی تربیت جیکوں کھیر پلیدی پئی ہوسی او بھل ویسی تے ہر حمل والی تربیت حمل سٹ ڈیسی تے توں لوکین کوں و پھلدا ہویا ڈیکھیں تے او و پھلے ہوئے کا نہ ہوسن تے بے شک اللہ دا عذاب وڈا سخت۔
۴. تے لوکین وچو کجھا نیجھے ہن جیرے اللہ دے متعلق بغیر علم دے بحث کریندن تے ہر مردود شیطان دے پچھو ٹرون۔
۵. اوندے متعلق فیصلہ جو بے شک جیرھا انہیں نال سنگت لیسے تے بے شک او اوںکوں گمراہ کرڈیسی تے اوںکوں دوزخ دے عذاب دو گھن ویسی۔
۶. اے لوکو جے تساں ول اٹھن وچ شک وچ ہوے تے اساں بے شک تہا کوں پہلے مٹی کنیں پیدا کیتا با پھیں نطفے کنیں ول چوٹن والی شے کنیں تے پورے لوتھرے کنیں تے ادھورے لوتھرے کنیں تاں جو اساں تہا بڑے اتے ظاہر کرڈیوں تے رحیں وچ کھ مدت تیں جے تیں اساں چاہندے ہیں رکھیندے ہیں تے دل اساں تہا کوں بال دی شکل وچ کدھیندے ہیں دل تساں جولان تھیندے ء تے

فَإِذَا أُنْزِلْنَا عَلَيْهَا الْمَاءَ اهْتَزَّتْ وَرَبَتْ وَأَبْتَنَتْ
مِنْ كُلِّ زَوْجٍ بَهِيجٍ ⑤

تہاڑے وچ کچھ مرویدن تے کچھ پدھے پیچھے تھی ویدن
تاں جو علم دے باوجود انہیں کوں کچھ پتہ نیئں بگدا۔ تے توں
زمین کوں اچڑیا ہویا ڈہدیں تے جیلاں اساں اوندے اُتے
پانی لہندے ہیں تے او جو سب وچ آویندی ہ تے دھن
پئے ویندی ہ تے ہر قسم دیاں سونھیاں رُمیں چھاوٹ
پئے ویندی ہ۔

ذَٰلِكَ بِأَنَّ اللَّهَ هُوَ الْحَقُّ وَأَنَّهُ يُخَيِّ الْمَوْتَىٰ وَ
أَنَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ⑥

۷۔ اے ات گاہوں جو بے شک اللہ سچا ہ تے بے شک
او موئیں کوں جیندا کریندے تے بے شک او ہر شے
تے قادر۔

وَأَنَّ السَّاعَةَ آتِيَةٌ لَا رَيْبَ فِيهَا ۚ وَأَنَّ اللَّهَ
يَبْعَثُ مَنْ فِي الْقُبُورِ ⑦

۸۔ تے بے شک قیامت آوٹ والی ہ اوندے وچ کوئی
شک نیئں تے بے شک اللہ سیئں انہیں کوں اٹھلیسی جیرے
قبریں وچ بہن۔

وَمِنَ النَّاسِ مَنْ يُجَادِلُ فِي اللَّهِ بِغَيْرِ عِلْمٍ وَلَا
هُدًى وَلَا كِتَابٍ مُّنِيرٍ ⑧

۹۔ تے کچھ لوک بن جیرے بغیر علم اللہ دے متعلق بحث
کریندن تے (انہیں کئیں نہ) ہدایت تے نہ روشن کتاب۔

ثُمَّ أَنَّىٰ يُعْطِيهِ يَصِلُ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ لَهُ فِي
الدُّنْيَا خِزْيٌ وَنُذِيقُهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ عَذَابَ
الْخُرْدِيِّ ⑨

۱۰۔ اپنے مونڈھے پھریندے تاں جو اللہ دے رستے کئیں
گمراہ کرے اوندے کیسے دنیا وچ دی ذلت تے قیامت
دے ڈینہ دی اساں اوکوں ساڑن والا عذاب پچیسوں۔

ذَٰلِكَ بِمَا قَدَّمَتْ يَدَكَ ۚ وَأَنَّ اللَّهَ لَيْسَ بِظَلَّامٍ
لِّلْعَبِيدِ ⑩

۱۱۔ اے ات گاہوں ہ جو تیلے سے ہتھیں پہلے پیٹھے تے
بے شک اللہ سیئں بندیں تے ظلم کرن والا نیئں۔

وَمِنَ النَّاسِ مَنْ يَّعْبُدُ اللَّهَ عَلَىٰ حَرْفٍ فَإِنْ
أَصَابَهُ خَيْرٌ لَّا طَمَآنٌ بِهِ وَإِنْ أَصَابَتْهُ فِتْنَةٌ
أَنقَلَبَ عَلَىٰ وَجْهِهِ ۚ نَحْشُرَ الدُّنْيَا وَالْآخِرَةَ
ذَٰلِكَ هُوَ الْخُسْرَانُ الْمُبِينُ ⑪

۱۲۔ تے کچھ لوک اللہ دی عبادت بے دلی نال کریندن تے
جے انہیں کوں بھلائی ملے تے خوشی تھی ویدن تے سہے
انہیں کوں تکلیف پہنچے تے مذہبی سیدھ وچ پھر ویدن
تے اے دنیا وچ تے آخرت وچ گھٹا ہ تے اے کھلا
گھٹا ہ۔

يَذْعَرُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ مَا لَا يَضُرُّهُ وَمَا لَا
يَنْفَعُهُ ۚ ذَٰلِكَ هُوَ الضَّلَالُ الْبَعِيدُ ⑫

۱۳۔ او اللہ دے سوا اوکوں سبب بندے جیرھا اوں کوں
نہ نفع تے نہ نقصان پہنچا سگدے سبھ توں دُڑی گمراہی ہ۔

يَدْعُوا لَمَنْ ضَرَّهُ أَقْرَبُ مِنْ تَفْعِلَهُ لَيْسَ
الْمَوْلَىٰ وَلَيْسَ الْعَشِيرُ ③

إِنَّ اللَّهَ يَدْخُلُ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ
جَنَّتِ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ إِنَّ اللَّهَ يَفْعَلُ
مَا يُرِيدُ ④

مَنْ كَانَ يَظُنُّ أَنْ لَنْ يَنْصُرَهُ اللَّهُ فِي الدُّنْيَا وَ
الْآخِرَةِ فَلْيَمْدُدْ بِسَبَبٍ إِلَى السَّمَاءِ ثُمَّ لْيَقْطَعْ
فَلْيَنْظُرْ هَلْ يُدْهِبَنَّ كَيْدَهُ مَا يَغِيبُ ⑤

وَكَذَلِكَ أَنْزَلْنَاهُ آيَاتٍ بَيِّنَاتٍ وَأَنَّ اللَّهَ يَهْدِيَ
مَنْ يُرِيدُ ⑥

إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَالَّذِينَ هَادُوا وَالصَّابِقِينَ وَ
النَّصَارَىٰ وَالْمَجُوسَ وَالَّذِينَ أَشْرَكُوا إِنَّ اللَّهَ
يَفْصِلُ بَيْنَهُمْ يَوْمَ الْقِيَمَةِ إِنَّ اللَّهَ عَلَىٰ كُلِّ
شَيْءٍ شَهِيدٌ ⑦

أَلَمْ تَرَ أَنَّ اللَّهَ يَجْعَلُ لَهُ مَنْ فِي السَّمَوَاتِ وَمَنْ
فِي الْأَرْضِ وَالشَّمْسُ وَالْقَمَرُ وَالنُّجُومُ وَالْجِبَالُ
وَالشَّجَرُ وَالْدَّابُّ وَكَثِيرٌ مِنَ النَّاسِ وَكَثِيرٌ
حَقٌّ عَلَيْهِ الْعَذَابُ وَمَنْ يُهِنِ اللَّهُ فَمَا لَهُ مِنْ
مُكْرِمٍ إِنَّ اللَّهَ يَفْعَلُ مَا يَشَاءُ ⑧

هَذِهِ خَصْمَانِ اخْتَصَمُوا فِي رَبِّهِمَا الَّذِينَ كَفَرُوا
قُطِعَتْ لَهُمْ نِيَابٌ مِمَّنْ تَارٍ يُصَبُّ مِنْ فَوْقِ
رُءُوسِهِمُ الْحَمِيمُ ⑨

۱۳۔ او انکوں سے کہیں جو خدا کے لئے کئے گئے
زیادہ کو بہتر سمجھیں گے۔ انہوں نے کہا کہ وہ سب
۱۵۔ بے شک اللہ سب سے بہتر ہے۔ انہوں نے کہا کہ وہ سب
والہیں کو باغیں وچ داخل کر لیں جنہیں وہ چاہیں
وہندیں تے بے شک اللہ جو چاہے کرے۔

۱۶۔ جیسا کہ اللہ چاہے جو اللہ سب سے بہتر ہے
آخرت وچ ہرگز نہ کر لیں تے او آسمان میں کہ وہ سب
گھن و بے تے دل کپ سٹے دل بڑیکھے جو کیا اوندی تدبیر
جیسا کہ اوں کا وڑ لویندی پئی ۱۷۔ اوں کو ہٹا سگدی ۱۸۔
تے اسال ایوں ایوں کھلے کھلے نشان بنا کے لہٹے
تے بے شک اللہ سب سے بہتر ہے۔

۱۸۔ بے شک جیسا کہ ایمان گھن آئن تے یہودی تے صابی
تے عیسائی تے مجوسی بن گھن تے مشرک بے شک اللہ سب
انہیں دے درمیان قیامت دے بڑیکھے فیصلہ کر لیں بیشک
اللہ سب سے بہتر ہے۔

۱۹۔ کیا توں بڑا نہیں جو بے شک جو زمین وچ تے آسمان
وچ تے سمجھ تے چندر تے تارے تے پہاڑ تے درخت
تے بڑیکھے تے بہوں سارے لوک اللہ سب سے بہتر ہے
کرے دے پین تے بہوں سارے بے ایمان بن جنہیں دے
کیسے عذاب دا فیصلہ تھی چکے تے جنکوں اللہ ذلیل
کرے اوں کوئی عزت ڈیوٹ والا نہیں۔ بے شک اللہ
جو چاہے کرے۔

۲۰۔ جو بڑا کے لوں جیسا کہ اپنے رب دے معاملے
وچ بھڑے پین تے جیسا کہ کافر انہیں کیسے بھڑے
کپڑے بنا گئے گھن تے انہیں دے سر تے بہوں تے

پانی ٹسیا ویسی۔

۲۱۔ جیرھا انہیں دے ڈھیں وچ او دی تے چڑھ دی مہل ویسی۔

يَصْهَرُ بِهِ مَا فِي بُطُونِهِمْ وَالْجُلُودُ ۝

۲۲۔ تے انہیں کیتے بھٹورے ہوسن لوہے دے۔

وَلَهُمْ مَقَامِعٌ مِنْ حَدِيدٍ ۝

۲۳۔ جڈاں وی او باہر نکلتا دا ارادہ کر لیں غم کنیں بچن کیتے دلا اوندے وچ دلائے ولین تے آکھسی لے ساٹن والا عذاب بھوگو۔

كُلَّمَا أَرَادُوا أَنْ يَخْرُجُوا مِنْهَا مِنْ غَمٍّ أُعِيدُوا فِيهَا وَذُوقُوا عَذَابَ الْحَرِيقِ ۝

۲۴۔ بے شک مومنین کون تے نیک کم کرن والیں کون باغیں وچ اللہ داخل کر لسی جنہیں وچ نہراں و بندیاں پیال ہوسن اوندے وچ انہیں کون سونے دے کنگن پلائے ولین تے موتی تے اوندے وچ کپڑے ریشم دے ہوسن۔

إِنَّ اللَّهَ يُدْخِلُ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ يُجْلُونَ فِيهَا مِنْ أَسَاوِرَ مِنْ ذَهَبٍ وَلُؤْلُؤًا وَلِبَاسُهُمْ فِيهَا حَرِيرٌ ۝

۲۵۔ تے چگیں گاہیں دو انہیں دی راہنائی کیتی ویسی تے تعریف لے راہ دکھائے ولین۔

وَهُدُوا إِلَى الْمَنَافِيقِ ۝ وَهُدُوا إِلَى صِرَاطٍ الْحَمِيدِ ۝

۲۶۔ بے شک جیرھے کافرن تے اللہ دے راہ تے مسجد حرام کنیں جینکوں اسان سارے لوکس کیتے بٹلے رکنین جیہی برابر اتھاں رہن والیں کیتے تے جنگل دے رہن والیں کیتے تے جیرھا ظلم نال اوندے وچ بونگ پیدا کریندے اسان اوکوں دکھ والا عذاب ڈیسوں۔

إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا وَيَصُدُّونَ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ وَالْمَسْجِدِ الْحَرَامِ الَّذِي جَعَلْنَاهُ لِلنَّاسِ سَوَاءً إِنْعَافُ فِيهِ الْبَنَاءِ وَمَنْ يُرِدْ فِيهِ بِإِلْحَادٍ يُظْلَمِ نَذْرَهُ مِنْ عَذَابِ الْبَاقِ ۝

۲۷۔ تے جڈاں اسان ابراہیم کون بیت اللہ دے نال رہن دا موقع بوتا ہاسے تے آکھیا ہاسے جو توں میڈا شریک بنادیں تے میڈے گھر کون طواف کرن والیں کیتے تے کھڑکے عبادت کرن والیں تے رکوع تے سجدہ کرن والیں کیتے پاک کر۔

وَلَاذِبُوا إِلَىٰ بُرْهَنِهِمْ مَكَانَ الْبَيْتِ أَنْ لَا تَشْرِكُ فِي شَيْئًا وَطَهِّرْ بَيْتِيَ لِلطَّائِفِينَ وَالْقَائِمِينَ وَالرُّكَّعِ السُّجُودِ ۝

۲۸۔ تے لوکس کون حج کیتے سب لوک تیڈو ٹردے تے تھکیں ہوئیں سواریں تے ہر ادن راہ تو ادن جیرھا بریں

وَأَذِّنْ فِي النَّاسِ بِالْحَجِّ يَأْتُوكَ رِجَالًا وَعَلَىٰ كُلِّ ضَامِرٍ يَأْتِينَ مِنْ كُلِّ فَجٍّ عَنِيبٍ ۝

ہوسی تے کھڑے پئے ولین۔

۲۹۔ تاں جو او ڈیکھن اپنے منافعے تے اللہ دے ناں دا ذکر کرن مقرر ڈیئیں وچ ایں واسطے جو اوں انہیں کول ڈیگر دھور ڈتن۔ تاں انہیں داس کھاو تے جکھے تے فقیر کول وی کھاو۔

۳۰۔ ول او اپنے گند دھون تے نڈراں پوریاں کرن تے ایں پرانے گھر دا طواف کرن۔

۳۱۔ گال لے ہے جو جیرھا اللہ دی عزت والی جہیں دی عزت کریندے تے اوندے رب دے نزدیک لے اوندے کیتے چکا ۷ تے تہا ڈے کیتے ڈیگر حلال کیتے گئیں سوائے انہیں دے جیرھے تہا کول ڈسے گئیں تے تاں بتیں دی پلیتی کیں بچو تے کوٹریں گاہیں کنیں وی بچو۔

۳۲۔ تے اللہ دی توحید کول منوتے شرک کنیں بچو تے جیرھا شرک کر لیسے تے او ایویں ہے جیویں آسمان کنیں ڈھائے پئے تے پھی اونکول جھپ چیندن یا اونکول ہوا اڈار کے پریں دی جا تے سٹ آوے۔

۳۳۔ لے ایویں ہے تے جیرھا اللہ دی نشانیں دی عزت کریندے تے لے دلہاں تقویٰ ۷۔

۳۴۔ مقررہ وقت تیں ایندے وچ تہا ڈے کیتے فائدہ ۷ تے ول اوندے ولن دی جا او پرانا گھر۔

۳۵۔ تے ہر قوم کیتے اسان قربانی دا طریقہ مقرر کیتے تاں جو او اوندے اتے اللہ داناں گھن ات گاہوں جو اوں انہیں کول ڈیگر ڈتن تے تہا ڈا ہکو معبود تاں اوندی فرمانبرداری کرو تے عاجزی کرن والیں کول خوشخبری ڈے ۷۔

۳۶۔ جہیں دے اگو اللہ دا ذکر کیتا وچے تے انہیں دے دل

لَيَسْهَدُوا مَنَافِعَ لَهُمْ وَيَذْكُرُوا اسْمَ اللَّهِ فِي أَيَّامٍ مَّعْلُومَةٍ عَلَىٰ مَا رَزَقَهُمْ مِّنْ بَهِيمَةِ الْأَنْعَامِ فَكُلُوا مِنْهَا وَأَطِيعُوا أَمْرَ الْفَقِيرِ ﴿٣٦﴾

ثُمَّ لِيَقْضُوا تَفَثَهُمْ وَلِيُوفُوا نُدْوَهُمْ وَلِيَبْطَرُوا فِي الْبَيْتِ الْعَتِيقِ ﴿٣٧﴾

ذَٰلِكَ وَمَنْ يُعْظِمِ حُرْمَةَ اللَّهِ فَهُوَ خَيْرٌ لَهُ عِنْدَ رَبِّهِ وَأُحِلَّتْ لَكُمُ الْأَنْعَامُ إِلَّا مَا يُتْلَىٰ عَلَيْكُمْ فَاجْتَنِبُوا الرِّجْسَ مِنَ الْأَوْثَانِ وَاجْتَنِبُوا قَوْلَ الزُّورِ ﴿٣٨﴾

حُفَاءَ لِلَّهِ غَيْرَ مُشْرِكِينَ بِهِ وَمَنْ يُشْرِكْ بِاللَّهِ فَكَأَنَّمَا خَرَّ مِنَ السَّمَاءِ فَتَخْطَفُهُ الطَّيْرُ أَوْ تَهْوِي بِهِ الرِّيحُ فِي مَكَانٍ سَحَابٍ ﴿٣٩﴾

ذَٰلِكَ وَمَنْ يُعْظِمِ شَعَائِرَ اللَّهِ فَإِنَّهَا مِنْ تَقْوَىٰ الْقُلُوبِ ﴿٤٠﴾

لَكُمْ فِيهَا مَنَافِعُ إِلَىٰ أَجَلٍ مُّسَمًّى ثُمَّ مَحِلُّهَا إِلَى الْبَيْتِ الْعَتِيقِ ﴿٤١﴾

وَلِكُلِّ أُمَّةٍ جَعَلْنَا مَنْسَكًا لَّذِكْرُوا اسْمَ اللَّهِ عَلَىٰ مَا رَزَقَهُمْ مِّنْ بَهِيمَةِ الْأَنْعَامِ فَإِلَهُمُ إِلَهٌ وَاحِدٌ فَلَهُ أَسْلِمُوا وَبَشِّرِ الْمُخْبِتِينَ ﴿٤٢﴾

الَّذِينَ إِذَا دُكِرَ اللَّهُ وَجِلَتْ قُلُوبُهُمْ وَالصَّابِرِينَ

عَلَى مَا أَصَابَهُمْ وَالْمُقِيبِي الصَّلَاةِ وَمِنَازِلَهُمْ
يُنْفِقُونَ ﴿۳۷﴾

کعب ویندن تے جیرھا بڑکھ آوے اوندے اتے صبر
کریندن تے نماز پٹھاکے پڑھدن تے جو اسال بڑتے
اوندے وچو خرچ کریندن۔

وَالْبَدَنَ جَعَلْنَاهَا لَكُمْ مِنْ شَعَائِرِ اللَّهِ لَكُمْ فِيهَا خَيْرٌ ۖ فَاذْكُرُوا اسْمَ اللَّهِ عَلَيْهَا صَوَافٍ ۚ فَإِذَا
وَجَبَتْ جُنُوبُهَا فَكُلُوا مِنْهَا وَأَطِيعُوا الْقَانِعَ وَ
الْمَعْتَدَ ۚ كَذَلِكَ سَخَّرْنَاهَا لَكُمْ لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ ﴿۳۸﴾

۳۷۔ تے قربانی دے اٹھ وی اسال تہا بڑے کیتے اللہ
سے عزت والے نشان بٹائن تے انہیں وچ تہا بڑے کیتے
چو بگائی ۷ تے انہیں کول قطاریں وچ کھڑا کے انہیں تے
اللہ داناں گھنوتے جڈاں او پاسیں دے بھر دے
یہوں تے انہیں دا گوشت کھاؤ تے چپ چپا تے غریبیں
کول تے فقیروں کول دی کھاؤ تے ایویں اسال انہیں

لَنْ يَنَالَ اللَّهُ لُحُومُهَا وَلَا دِمَاؤُهَا وَلَكِنْ يَبْتَالُهُ
التَّقْوَىٰ مِنْكُمْ ۚ كَذَلِكَ سَخَّرَهَا لَكُمْ لِتُكَبِّرُوا اللَّهَ
عَلَىٰ مَا هَدَاكُمْ وَبَشِّرِ الْمُحْسِنِينَ ﴿۳۹﴾

کول خدمت وچ لائے سے تاں جو لتاں شکر کرو
۳۸۔ انہیں قربانیں داماس تے خون اصلو اللہ تیں نیں
بچدا تے اللہ سیں کول تہا بڑا تقویٰ پہنچدے ایویں
اللہ سیں انہیں کول تہا بڑی خدمت وچ لائے تاں جو
لتاں سدھا راہ بڑ کھاؤ تے اللہ سیں دی وڈائی بیان
کرتے نیں کرن والیں کول خوشخبری دے۔

إِنَّ اللَّهَ يُدْفِعُ عَنِ الَّذِينَ آمَنُوا إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ
كُلَّ خَوَّانٍ كَفُورٍ ﴿۴۰﴾

۳۹۔ بے شک اللہ سیں مومنین واپچاؤ کریندا رہی
بے شک اللہ سیں کہیں دی خیانت کرن والے تے
منکر کول پسند نہیں کریندا۔

أَذِنَ لِلَّذِينَ يَقْتُلُونَ بِأَنَّهُمْ ظَلَمُوا ۚ وَإِنَّ اللَّهَ عَلَىٰ
نَصْرِهِمْ لَقَدِيرٌ ﴿۴۱﴾

۴۰۔ جیرھے لوکیں نال جنگ کیتی دیندی ۷ انہیں
کول مقابلے دی اجازت ایں واسطے جو انہیں تے ظلم
کیا گئے تے بے شک اللہ انہیں دی مدد تے قادر۔

الَّذِينَ أُخْرِجُوا مِنْ دِيَارِهِمْ بِغَيْرِ حَقٍّ إِلَّا أَنْ
يَقُولُوا رَبَّنَا اللَّهُ وَلَوْلَا دَفْعُ اللَّهِ النَّاسَ بَعْضَهُمْ
بِبَعْضٍ لَّهَدَمَتْ صَوَامِعُ وَبُيُوعٌ وَصَلَوَاتٌ وَ
مَسَاجِدُ يُذْكَرُ فِيهَا اسْمُ اللَّهِ كَثِيرًا وَلَيَنْصُرَنَّ
اللَّهُ مَنْ يَنْصُرُهُ ۚ إِنَّ اللَّهَ لَقَوِيٌّ عَزِيزٌ ﴿۴۲﴾

۴۱۔ جیرھے گھریں کہیں ناحق کڈھے گئیں محض ایں
واسطے جو انہیں آکھے جو ساڈا رب اللہ تے جے
اللہ سیں لوکیں کول ہک بے کہیں پریں نہ کریندا تے
گر جے تے یہودی دیاں عبادت گاہواں تے مسیتاں
جنہیں وچ اللہ دا بہوں ناں یاد کیا دیندے تباہ کر

بڑتیاں و بچن ہا تے جیرھا اونڈی مدد کر لسی اللہ سیس
ضرور اونڈی مدد کر لسی بے شک اللہ سیس طاقتور
تے غالب۔

۴۲۔ جے اساں انہیں کول زمین وچ طاقت بڑیوں
تے لے نماز پڑھن تے زکوٰۃ بولین تے نیکی دا کم
بولین تے برائی کیں کرکین تے ساریں کہیں دا انجام
اللہ دور۔

۴۳۔ تے جے او تیکوں جھٹلیندن تے ایں کیں پہلے نوح
دی تے عاد تے ثمود دی قوم دی جھٹلایا ہا۔

۴۴۔ تے ابراہیم تے لوط دی قوم۔

۴۵۔ تے مدین والیں وی جھٹلائے تے موسیٰ کول
دی جھٹلایا گئے میں کافریں کول و تھی بڑی تے
دل میں انہیں کول پکڑ گدھے تے میڈا پکڑن کینھا
۴۶۔ کشیاں و ستیاں ہن جنہیں کول اساں تباہ کر ڈتے
جو او ظلم کریندیاں پیاں ہن تے او ہٹل اپنے چھتیں
تے بڑھیاں پین تے کھوہ اڑیے پین تے اچیاں
ماڑیاں تباہ تھی گئیں۔

۴۷۔ کیا او زمین وچ نیس ٹریسے جو انہیں دے دل
سمجھن والے تھی و بچن بایا کن سنن والے تھی و بچن تے
بے شک اکھیں اندھیاں نیس تھیندیاں تے اصل دل
اندھے تھیندن جیرھے سنیں دین۔

۴۸۔ او تیں کیں جلدی عذاب ممکن تے اللہ اپنے
وعدے دی اصل خلاف درزی نیس کریند تے بیٹھ
ہک بڑینہ جیر معاتساں گنبدے عیڑے رب دے
نزدیک ہزار سال دے برابر۔

۴۹۔ تے کئی و ستیاں ہن جنہیں کور اساں مہلت بڑی

الَّذِينَ إِنْ مَكَّنَّاهُمْ فِي الْأَرْضِ أَقَامُوا الصَّلَاةَ
وَأَتَوْا الزَّكَاةَ وَآمَرُوا بِالْمَعْرُوفِ وَنَهَوْا عَنِ
الْمُنْكَرِ ۚ وَلِلَّهِ عَاقِبَةُ الْأُمُورِ ﴿۴۲﴾

وَإِنْ يَكْذِبُوكَ فَقَدْ كَذَّبَتْ قَبْلَهُمْ قَوْمُ نُوحٍ
وَإِذَا وَتُودُّوٓا

وَقَوْمُ إِبْرَاهِيمَ وَقَوْمُ لُوطٍ ۖ

وَاصْحَابُ مَدْيَنَ ۚ وَكَذَّبَ مُوسَىٰ فَأَلَيْتُ لِلْكَافِرِينَ
ثَمَرًا ۚ أَخَذْتُهُمْ ۖ كَيْفَ كَانَ نَكِيرِ ﴿۴۳﴾

فَكَانَ مِنْ قَرْيَةٍ أَهْلَكْنَاهَا وَهِيَ ظَالِمَةٌ ۖ فَهِيَ
خَاوِيَةٌ عَلَىٰ عُرُوشِهَا وَبَنُو مُعَظَّلٍ وَاقَصِرٍ
مَّشِيدٍ ﴿۴۴﴾

أَفَلَمْ يَسِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَتَكُونُ لَهُمْ قُلُوبٌ
يَعْقِلُونَ بِهَا أَوْ آذَانٌ يَسْمَعُونَ بِهَا ۚ فَإِنَّهَا لَا
تَعْمُ الْأَبْصَارُ وَلَكِنْ تَعْمَى الْقُلُوبُ الَّتِي فِي
الصُّدُورِ ﴿۴۵﴾

وَيَسْتَعْجِلُونَكَ بِالْعَذَابِ وَلَنْ يُخْلِفَ اللَّهُ وَعْدَهُ
وَإِنْ يَوْمًا عِنْدَ رَبِّكَ كَأَلْفِ سَنَةٍ مَّا تَعُدُّونَ ﴿۴۶﴾

وَكَانَ مِنْ قَرْيَةٍ أَمَلَيْتُ لَهَا وَهِيَ ظَالِمَةٌ ثُمَّ

أَخَذَتْهَا ۖ وَإِلَى الصِّبْرِ ۝

تے او عالم ہن دل میں انہیں کوں پکڑیئے تے ساریں
میڈرووٹے۔

قُلْ يَأَيُّهَا النَّاسُ إِنَّمَا أَنَا كَلَمٌ نَذِيرٌ مُّبِينٌ ۝

۵۰۔ توں آکھ لے لوکو میں معن تہا بڑو کھلا کھلا بڑاون ڈالا
ہاں۔

فَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَهُمْ مَغْفِرَةٌ ۖ وَ
رِزْقٌ كَرِيمٌ ۝

۵۱۔ تے جیرے لوک ایمان گھن آئن تے نیک کم کریندن انہیں
کیتے بخشش تے عزت والا رزق۔

وَالَّذِينَ سَعَوْا فِي آيَاتِنَا مُعْجِزِينَ أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ
الْجَحِيمِ ۝

۵۲۔ تے جیرے ساجے نشانیں دے بارے وچ ساکوں
ہراون دی کوکشتش کریندن او دوزخی ہن۔

وَمَا أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ مِنْ رَّسُولٍ وَلَا نَبِيٍّ إِلَّا
إِذَا تَنَبَّأَ إِلَهُ الشَّيْطَانُ فِيْ أَمْنِيَّتِهِ فَيَنْسَخُ اللَّهُ مَا
يُلْقِي الشَّيْطَانُ ثُمَّ يُحْكُمُ اللَّهُ آيَتَهُ وَاللَّهُ عَلِيمٌ
حَكِيمٌ ۝

۵۳۔ اساں تیں کنیں پہلے کوئی نبی تے رسول نہیں پھٹیا
سوائے ایندے جو جیرے ویلے اوں نبی کوئی خواہش کیتی
تے شیطان نے اوندی خواہش وچ رکاوٹ پاتی۔ شیطان
دی ہر رکاوٹ کوں اللہ سیس بٹا ڈتے دل اللہ سیس اپنے
نشان مضبوط کریندے تے اللہ سیس بہوں چاٹن والا تے
بہوں سیانما۔

لِيَجْعَلَ مَا يُلْقِي الشَّيْطَانُ فِتْنَةً لِّلَّذِينَ فِي
قُلُوبِهِمْ مَّرَضٌ ۖ وَالْقَاسِيَةِ قُلُوبُهُمْ وَإِنَّ الظَّالِمِينَ
لَفِي شِقَاقٍ بَعِيدٍ ۝

۵۴۔ تاں جو او شیطان دی رکاوٹیں کوں انہیں لوکیں کیتے
فتنہ بنا دے جنہیں دے دلیں وچ بیماری تے دل سخت
ہن تے بے شک ظالم ڈاڈھی دشمنی وچ پین۔

وَلْيَعْلَمَ الَّذِينَ آمَنُوا أَنَّهُ الْعِلْمُ أَنَّهُ الْحَقُّ مِنْ رَبِّكَ
فَيُؤْمِنُوا بِهِ فَتُخْبِتَ لَهُ قُلُوبُهُمْ وَإِنَّ اللَّهَ
لَهَادِ الَّذِينَ آمَنُوا إِلَىٰ صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ ۝

۵۵۔ تے تاں جو او لوک جنہیں کوں علم ڈتا گئے او چاٹن
گھن جو بے شک او سچ تیرے رب ولوتے اوندے
اتے ایمان گھن آون تے دل انہیں دے دل اوندے آگوجھک
ونجن تے بے شک اللہ سیس منن والیں کوں سدھے راہ
دو ہدایت ڈیون والا۔

وَلَا يَزَالُ الَّذِينَ كَفَرُوا فِي مَرِيَّةٍ مِنْهُ حَتَّى
تَأْتِيَهُمُ السَّاعَةُ بَغْتَةً أَوْ يَأْتِيَهُمْ عَذَابٌ يَوْمٍ
عَقِيمٍ ۝

۵۶۔ تے کافر ہمیشہ اس شک وچ رہن جے تیں ابھن
گھت انہیں تے تباہی نہ آونجے یا ہر شے ختم کر ڈیون دے
ڈینہر دا عذاب آونجے۔

أَلَمْ تَكُ بِيَوْمِئِذٍ لِإِلَٰهِ يَحْكُمُ بَيْنَهُمُ فَالَّذِينَ آمَنُوا

۵۷۔ اوں ڈینہر بادشاہت صرف اللہ دی ہوسی او

وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ فِي جَنَّاتِ التَّعْلِيمِ ﴿۵۸﴾

انہیں دے درمیان فیصلہ کر لیں تے مومن نیک کم کرن والے
نعتیں والی بہشت وچ رہن۔

وَالَّذِينَ كَفَرُوا وَكَذَّبُوا بِآيَاتِنَا فَلَوْلِكَ لَهُمْ
عَذَابٌ مُّهِينٌ ﴿۵۹﴾

۵۸۔ تے کافر تے ساڈی آیات کوں جھٹلاوٹن والے کیتے
ذلیل کرن والا عذاب۔

وَالَّذِينَ هَاجَرُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ ثُمَّ قُتِلُوا أَوْ
مَاتُوا لَيَرْزُقَنَّهُمُ اللَّهُ رِزْقًا حَسَنًا وَإِنَّ اللَّهَ لَخَبِيرُ
الزَّرَاقِينِ ﴿۶۰﴾

۵۹۔ تے جنہیں اللہ دے رستے وچ ہجرت کیتی تے ماریے
گین یا مر گین اللہ سیس انہیں کوں بہوں چکا انعام
ڈیسی تے بے شک اللہ سیس ساریں کنیں چکا رزق ڈیوٹ

والا

لَيَدْخُلَنَّهُمْ دُخْلًا يَرْضَوْنَهُ وَإِنَّ اللَّهَ لَعَلِيمٌ
بِحَلِيمٍ ﴿۶۱﴾

۶۰۔ انہیں کوں ضرور انجی جاتے داخل کر لیں جبر صی اولپند
کر لیں تے بے شک اللہ بہوں جائز والا تے ٹھڈھا۔

ذَلِكَ وَمَنْ عَاقَبَ بِمِثْلِ مَا عُوِقَبَ بِهِ ثُمَّ بُغِيَ
عَلَيْهِ لَنُصْرَتَهُ اللَّهُ إِنَّ اللَّهَ لَعَفُوٌّ غَفُورٌ ﴿۶۲﴾

۶۱۔ اے ایویں ہے جبر ما اتنی سزا ڈیوے جتنی اوںکوں
تکلیف ڈی گئی ول اوںدے خلاف بغاوت تھی و نہجے اللہ

ضرور اوندی مدد کر لیں بے شک اللہ سیس بہوں عاف
کرن والا تے بخشش والا۔

ذَلِكَ بِأَنَّ اللَّهَ يُولِجُ اللَّيْلَ فِي النَّهَارِ وَيُؤَلِّجُ
النَّهَارَ فِي اللَّيْلِ وَأَنَّ اللَّهَ سَمِيعٌ بَصِيرٌ ﴿۶۳﴾

۶۲۔ اے ات گما لہوں جو اللہ سیس رات کوں ڈینہہ وچ
تے ڈینہہ کوں رات وچ پلیندے تے بے شک اللہ سیس
سنن والا تے ڈیکھن والا۔

ذَلِكَ بِأَنَّ اللَّهَ هُوَ الْحَقُّ وَأَنَّ
مَا يَدْعُونَ مِنْ دُونِهِ هُوَ الْبَاطِلُ

۶۳۔ اے ات گما لہوں جو بے شک اللہ حق تے جھیکوں او
اللہ دے سوا سب دین او کو ٹرتے بے شک اللہ سیس
اچاتے وڈا۔

وَأَنَّ اللَّهَ هُوَ الْعَلِيُّ الْكَبِيرُ ﴿۶۴﴾

۶۴۔ کیا تیں نئیں ڈٹھا جو بے شک اللہ سیس بھروکنیں ہمینہ
دیندے تے زمین سادی تھی ویندی بے شک اللہ سیس
بہوں مہربان تے واقعی با خبر۔

أَلَمْ تَرَ أَنَّ اللَّهَ أَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَتَخْضِبُ
الْأَرْضَ مُخْضَرَّةً إِنَّ اللَّهَ لَطِيفٌ خَبِيرٌ ﴿۶۵﴾

۶۵۔ جو کجھ آسائیں تے زمین وچ سب اندازے بے شک
اللہ سیس بے نیاز تے توفیق دے قابل۔

لَهُ مَا فِي السَّمٰوٰتِ وَمَا فِي الْاَرْضِ وَإِنَّ اللَّهَ
لَهُوَ الْعَنِيُّ الْحَمِيدُ ﴿۶۶﴾

۶۶۔ کیا توں ڈیکھائیں بے شک اللہ سیس تہاڈے کیتے کم وچ لا

أَلَمْ تَرَ أَنَّ اللَّهَ سَخَّرَ لَكُمْ مَّا فِي الْأَرْضِ وَالْفَلَكَ

تَجْرِي فِي الْبَحْرِ بِأَمْرٍ وَيُنْسِكُ السَّمَاءُ أَنْ تَقَعَ
عَلَى الْأَرْضِ إِلَّا بِإِذْنِ اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ بِالنَّاسِ لَخَبِيرٌ
رَحِيمٌ ﴿٦٦﴾

ٹہٹے جو کھڑی پرج بڑیاں ہوندے مکمل سمندر وچ چلین
تے آسمان کوں روکی کھڑے تال جوا زمین تے ڈھکھ پڑے
سوائے اوندے حکم دے بے شک اللہ سیئ لوکیں نال بہوں
مہربان تے ول ول رحم کرن والا ۶۶

وَهُوَ الَّذِي أَحْيَاكُمْ ثُمَّ يُمِيتُكُمْ ثُمَّ يُحْيِيكُمْ
إِنَّ الْإِنْسَانَ لَكَفُورٌ ﴿٦٧﴾

۶۷۔ تے اوہو جس تہاکوں زندہ کیے ول تہاکوں مرلیں ول
تہاکوں زندہ کرلیں بے شک انسان ناشکر ۶۷

لِكُلِّ أُمَّةٍ جَعَلْنَا مَنْسَكًا هُمْ نَاسِكُوهُ فَلَا يُنَاظِعُكَ
فِي الْأَمْرِ وَادْعُ إِلَى رَبِّكَ إِنَّكَ لَعَلَى هُدًى
مُسْتَقِيمٍ ﴿٦٨﴾

۶۸۔ ہر قوم کیے اسماں قربانی دا طریقہ بٹائے او اپنے طریقے نال
قربانی کرین تے او تہا بے نال ایں مسالے وچ نہ بھڑن
توں اپنے رب دو سڈ بے شک توں سدھے راہ تے
ہوں۔

وَإِنْ جَدُلُواكَ فَقُلِ اللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا تَعْمَلُونَ ﴿٦٩﴾

۶۹۔ تے جے او تہا بے نال بحث کرن تے توں اکھ جوتساں
کریندے؟ اللہ بہوں چاندے۔

اللَّهُ يَحْكُمُ بَيْنَكُمْ يَوْمَ الْقِيَمَةِ فِيمَا كُنْتُمْ فِيهِ
تَخْتَلِفُونَ ﴿٧٠﴾

۷۰۔ اللہ سیئ تہا بے درمیان قیامت دے ڈیندے فیصلہ کرلیں
جیندے وچ تساں اختلاف کریندے؟

أَلَمْ تَعْلَمْ أَنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ مَا فِي السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ
إِنَّ ذَلِكَ فِي كِتَابٍ إِنَّ ذَلِكَ عَلَى اللَّهِ يَسِيرٌ ﴿٧١﴾

۷۱۔ کیا توں چاندائیں جبے شک اللہ سیئ چاندے جو آسمان
تے زمین وچ بے شک اے کتاب وچ موجود تے بیشک
اے اللہ کیے سوکھا ۷۱

وَيَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ مَا لَمْ يَنْزِلْ بِهِ سُلْطَانٌ وَ
مَا لَيْسَ لَهُمْ بِهِ عِلْمٌ وَمَا لِلظَّالِمِينَ مِنْ نَصِيرٍ ﴿٧٢﴾

۷۲۔ تے او اللہ دے سوا انہیں دی عبادت کریندن جیندے
کیے اللہ سیئ دلیل نہیں لہاں تے انہیں کوں ایند کوئی
علم تے ظالمیں دا کوئی امدادی کار نہیں۔

وَإِذَا نُنَادِيهِمْ آيَتُنَا بَيِّنَاتٍ تَعْرِفُ فِي وُجُوهِِ
الَّذِينَ كَفَرُوا الشُّكْرَ يَكْادُونَ يَسْطُونَ بِالَّذِينَ
يَتَّبِعُونَ عَلَيْهِمْ آيَتُنَا قُلْ أَفَأَنْتُمْ كُمُوتٌ مِنْ
ذِكْرِكُمُ التَّارُوتَ وَعَدَ هَا اللَّهُ الَّذِينَ كَفَرُوا وَبَسَّ
الْمُصِيرُ ﴿٧٣﴾

۷۳۔ تے جڈاں انہیں تے ساڈیاں کھلی آیتاں پڑھیاں
ویندن تے کافریں دے منڈ ڈہیں او وٹج ویندن۔ اے
تھی سبکدے جیرھے آیتاں سنندے پین انہیں تے او
حکم کر ڈیوں توں اکھ بے جوکیا میں تہاکوں ایں کنیں
وسی زیادہ بری خبر ڈیوں اے بھا جیندا اللہ سیئ کافریں
نال وعدہ کیا ہونے تے اے بہوں برا لکھا ۷۳

يَا أَيُّهَا النَّاسُ صُربَ مَثَلٍ فَاسْتَمِعُوا لَهُ ۚ إِنَّ
الَّذِينَ تَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ لَنْ يَخْلُقُوا ذُبَابًا
وَلَوْ اجْتَمَعُوا لَهُ ۚ وَإِنْ يَسْلُبْهُمُ الذُّبَابُ شَيْئًا
لَا يَسْتَنْقِذُوهُ مِنْهُ ضَعُفَ الطَّالِبُ وَالْمَطْلُوبُ ﴿٣٩﴾

۴۴۔ اے لوگو! ہر گال بڑی دیندی ہو اور کون غور نال
سٹو بے شک تاساں جیکوں اللہ دے سوا سب دے
اوسارے کٹے رل کے دی ہک مکھی اعلو پیدا نیں کر
سگدے تے جے مکھی انہیں کنیں کئی شے کس گئے
اوں کنیں ولا نیں کھن سگدے۔ منگن والا وی تے
جیہ کنیں منگیا ویندے او وی کمزور۔

مَا قَدَرُوا اللَّهَ حَقَّ قَدْرِهِ ۚ إِنَّ اللَّهَ لَعَزِيزٌ ﴿٤٥﴾

۴۵۔ انہیں اللہ سیس دی جیوس حق با قدر نیں کیتی
بے شک اللہ سیس بہوں طاقت والا تے غالب۔

اللَّهُ يَصْطَلِي مِنَ الْمَلَائِكَةِ رُسُلًا وَمِنَ النَّاسِ
إِنَّ اللَّهَ سَمِيعٌ بَصِيرٌ ﴿٤٦﴾

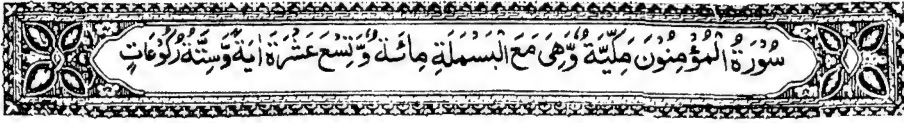
۴۶۔ اللہ فرشتیں وچرو وی تے انسانیں وچر رسول چنڈا
رہی۔ بے شک اللہ بہوں سنن والا تے بہوں دیکھن
والا۔

يَعْلَمُ مَا بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَمَا خَلْفَهُمْ وَإِلَى اللَّهِ تُرْجَعُ
الْأُمُورُ ﴿٤٧﴾

۴۷۔ جو انہیں دے سامنے ہے تے جو انہیں دے پچھو
سبھ جانڈے تے سارے معاملے اوہیں دو وٹن۔

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا ارْكَعُوا وَاسْجُدُوا وَاعْبُدُوا
رَبَّكُمْ ۚ وَأَفْعَلُوا الْخَيْرَ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ ﴿٤٨﴾
وَجَاهِدُوا فِي اللَّهِ حَقَّ جِهَادِهِ ۚ هُوَ اجْتَبَاكُمْ
وَمَا جَعَلَ عَلَيْكُمْ فِي الدِّينِ مِنْ حَرَجٍ ۚ مِلَّةَ
أَبِيكُمْ إِبْرَاهِيمَ ۚ هُوَ سَمَّاكُمُ الْمُسْلِمِينَ ۚ مِنْ
قَبْلُ ۚ وَفِي هَذَا لِيَكُونَ الرَّسُولُ شَهِيدًا عَلَيْكُمْ
وَتَكُونُوا شُهَدَاءَ عَلَى النَّاسِ ۚ فَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ
وَآتُوا الزَّكَاةَ وَاعْتَصِمُوا بِاللَّهِ هُوَ مَوْلَاكُمْ فَنِعْمَ
الْمَوْلَىٰ وَنِعْمَ النَّصِيرُ ﴿٤٩﴾

۴۸۔ اے مومن! رکوع کرو تے سجدہ کرو اپنے رب دی
عبادت کرو تے چنگے کم کرو تال جو تال کامیاب تھیو۔
۴۹۔ تے اللہ دے راہ وچ پوری پوری کوشش کرو اوں
تہا کوں چن گدے تے دین وچ تہا ڈے کیتے کوئی تنگی نیں
بٹائی۔ تہا ڈے پیر ابراہیم دا مذہب اوں تہا ڈا ناں مسلمان
رکھے ایں کنیں پہلے دی تے ہن دی تاں جو رسول تہا ڈو گوہ
ہوے تے تاساں باقی دنیا تے گواہ ہوو۔ تاساں نماز پڑھو تے
زکوٰۃ ڈیو تے اللہ نال چوڑے رہو او تہا ڈا مولا تے آنا
تے او بہوں چنگا آتا تے کھچا چنگا امدادی۔

سورة مومنون مکی ء تے بسم اللہ نال ایندیاں ۱۱۹ آیات تے ۶ رکوعن۔

- ۱۔ میں شروع کرینداں اللہ دے ناں نال جیرھا بن مگئے
بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ①
- ۲۔ مومن کامیاب تھی گئیں۔
قَدْ أَفْلَحَ الْمُؤْمِنُونَ ②
- ۳۔ جیسے نمازیں و حج عاجزی کریندن۔
الَّذِينَ هُمْ فِي صَلَاتِهِمْ خِشْعُونَ ③
- ۴۔ تے جیسے بے ہودہ گاہیں کیں منہ پھر گھندن۔
وَالَّذِينَ هُمْ عَنِ اللَّغْوِ مُعْرِضُونَ ④
- ۵۔ تے جیسے زکوٰۃ ڈیندن۔
وَالَّذِينَ هُمْ لِلزَّكَاةِ فَاعِلُونَ ⑤
- ۶۔ تے جیسے اپنی شرمگاہیں دی حفاظت کریندن۔
وَالَّذِينَ هُمْ لِفُرُوجِهِمْ حَافِظُونَ ⑥
- ۷۔ سوائے اپنی زلیں دے یا جنہیں تے انہیں دے سچے ہمت
إِلَّا عَلَىٰ أَزْوَاجِهِمْ أَوْ مَا مَلَكَتْ أَيْمَانُهُمْ فَإِنَّهُمْ غَيْرُ مَلُومِينَ ⑦
- ۸۔ تے جیرھا ایندے سوا بی گال دی خواہش کرے او
فَمَنِ ابْتَغَىٰ وَرَاءَ ذَلِكَ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْعَادُونَ ⑧
- ۹۔ تے جیسے اپنی امانتیں تے اپنی وعیدیں دا خیال رکھیندن۔
وَالَّذِينَ هُمْ لِأَمْتِنَتِهِمْ وَعَهْدِهِمْ رِعُونَ ⑨
- ۱۰۔ تے جیسے اپنی نمازیں دی حفاظت کریندن۔
وَالَّذِينَ هُمْ عَلَىٰ صَلَاتِهِمْ يُحَافِظُونَ ⑩
- ۱۱۔ لے او وارثن۔
أُولَٰئِكَ هُمُ الْوَارِثُونَ ⑪
- ۱۲۔ جیسے بہشت دے وارث تھیں تے اوندے وچ
الَّذِينَ يَرِثُونَ الْفِرْدَوْسَ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ⑫
- ۱۳۔ تے اسان انسان کوں سنی مٹی دے ست کیں پیدا
وَلَقَدْ خَلَقْنَا الْإِنْسَانَ مِنْ سُلَالَةٍ مِنْ طِينٍ ⑬
- ۱۴۔ ول اونکوں اسان لطفہ بٹائے تے ارام نال رہن آلی
ثُمَّ جَعَلْنَاهُ نُطْفَةً فِي قَرَارٍ مَّكِينٍ ⑭
- ۱۵۔ ول نطفے کوں چپڑن والا بٹائے تے ول او چپڑن
ثُمَّ خَلَقْنَا النُّطْفَةَ عَلَقَةً فَخَلَقْنَا الْعَلَقَةَ مُضْغَةً فَخَلَقْنَا الْمُضْغَةَ عِظْمًا فَكَسَوْنَا

الْعِظْمَ لِحِمَاهُ ثُمَّ أَنْشَأْنَاهُ خَلْقًا آخَرَ
فَتَبَرَّكَ اللَّهُ أَحْسَنُ الْخَالِقِينَ ﴿١٥﴾

ول اوں پڑی تے ماس چڑھائے سے ول اونکوں بی شکل
وچ گھن آئے ہیں تے بابرکت او ذات جبرمی ساریں
کنیں چگی بناوٹ والی ۱۵۔

ثُمَّ إِنَّكُمْ بَعْدَ ذَلِكَ لَكَيْتُونَ ﴿١٦﴾

۱۶۔ ول تساں ایندے بعد مر سو۔

ثُمَّ إِنَّكُمْ يَوْمَ الْقِيَمَةِ تُنْعَبُونَ ﴿١٧﴾

۱۷۔ ول تہا کوں قیامت دے ڈیئہ اٹھایا ویسی۔

وَلَقَدْ خَلَقْنَا قَوْمَكُمْ سَبْعَ طَرَائِقَ ۖ وَكُنَّا عَنِ الْخَلْقِ
غَفِيلِينَ ﴿١٨﴾

۱۸۔ تے اساں تہا بڑے اتے ست راہ بناؤں تے اساں
مفلوک کنیں غافل نے رہندے۔

وَأَنْزَلْنَا مِنَ السَّمَاءِ مَاءً بِقَدَرٍ فَأَسْكَنَتْهُ فِي الْأَرْضِ
وَأَنَّا عَلَى ذَهَابٍ بِهِ لَقَدَرُونَ ﴿١٩﴾

۱۹۔ تے اساں آسمان کنیں ہک اندازے نال پانی بہائے
ول اونکوں زمین وچ کھڑائے سے تے اساں اونکوں
گھن وچن تے وی قادر ہیں۔

فَأَنْشَأْنَا لَكُمْ بِهِ جَنَّتٍ مِّنْ تَحْتِهَا نَاجِيَاتٌ
فُؤَادُكُم كَثِيرَةٌ ۖ وَمِنْهَا تَأْكُلُونَ ﴿٢٠﴾

۲۰۔ ول اوندے نال اساں تہا بڑے واسطے باغ بناؤں
کھیں دے تے انگوڑیں دے انہیں وچ تہا بڑے کیتے بہوں
سارے میوے تے تساں انہیں وچ کھندے ۲۰۔

وَشَجَرَةٍ تَخْرُجُ مِنْ طُورِ سَيْنَاءَ تَنْبُتُ بِالدِّهْنِ
وَصَيْغٍ وَلَاكِينَ ﴿٢١﴾

۲۱۔ تے ہک درخت جبرحا طور سینا کنیں نکلے جیدے
وچو تیل نکلے تے کھاوٹ والیں کیتے بوڑے۔

وَأَنَّ لَكُمْ فِي الْأَنْعَامِ لَعِبْرَةً ۚ نُسْقِيكُمْ مِمَّا فِي بُطُونِهَا
وَلَكُمْ فِيهَا مَنَافِعُ كَثِيرَةٌ ۖ وَمِنْهَا تَأْكُلُونَ ﴿٢٢﴾

۲۲۔ تے بے شک تہا بڑے کیتے ڈیگہیں وچ سبق اساں
تہا کوں انہیں دے ڈیگہیں وچو پلیندے ہیں تے انہیں
وچو تہا بڑے کیتے بہوں سارے نفعے ہن تے انہیں کوں
کھندے وی ہورے۔

وَعَلَيْهَا وَعَلَى الْفُلْكِ تُحْمَلُونَ ﴿٢٣﴾

۲۳۔ تے انہیں تے پڑیں تیں تہا کوں سوار کیتا دیندے۔

وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا نُوحًا إِلَىٰ قَوْمِهِ فَقَالَ يٰقَوْمِ اغْبُوا
إِلَهُ مَا لَكُمْ مِّنْ إِلَهِ غَيْرُهُ ۖ أَفَلَا تَتَّقُونَ ﴿٢٤﴾

۲۴۔ تے اساں نوح کوں اوندی قوم دے وچ پٹھیا ہا سے تے
اول آکھئے اے میڈی قوم اللہ دی عبادت کرو اوندے علاوہ
تہا بڑا بیا کوئی معبود کاہنیں کیا تساں تقویٰ اختیار نورے
کریں دے۔

فَقَالَ الْمَلِكُ الَّذِينَ كَفَرُوا مِن قَوْمِهِ مَا هَذَا إِلَّا بَشَرٌ
مِّثْلُكُمْ ۖ يُرِيدُ أَنْ يَتَفَضَّلَ عَلَيْكُمْ وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ لَأَنزَلَ

۲۵۔ اوندی قوم دے کافر سردار ہیں تے وڈیریں آکھئے اے تساں
آلی کار بندہ ۱۰ اے چاہندے جو تساں کنیں وڈاڑن وچے تے

مَلِكَةً ۖ مَا سَمِعْنَا بِهَذَا فِي آبَائِنَا الْأَوَّلِينَ ۝

جے اللہ چاہتا ہے فرشتے لیندا اسان پہلے اپنے پیو بڈا پس
کنیں لے گال نیں سٹی۔

إِنْ هُوَ إِلَّا رَجُلٌ بِهِ جَنَّةٌ فَنَرَبَّاهُ حَتَّىٰ جَبَّ

۲۶۔ اے آدمی ۶ ہیرھا پاگل تھی گئے تساں کبھ مدت تیں
ایکول بڈیکھو (ایندا کیا تھیندے)

قَالَ رَبِّ انصُرْنِي بِمَا كَدَّبُونِ ۝

۲۷۔ اوں اکھئے اے میڈے رب میڈی مدد کر اے میوں
جھلیندن۔

فَأَوْحَيْنَا إِلَيْهِ أَنْ اصْنَعْ الْفُلْكَ بِأَعْيُنِنَا ۖ وَوَحَيْنَا
فَإِذَا جَاءَ أَهْرَبْنَا وَقَارَ الشُّوْرُ ۖ فَاسْلُكْ فِيهَا مِنْ
كُلِّ نَفْسٍ ثَنَيْنِ وَأَهْلَكَ إِلَّا مَنْ سَبَقَ عَلَيْهِ
الْقَوْلُ مِنْهُمْ ۖ وَلَا تَحْطِطْنِي فِي الَّذِينَ ظَلَمُوا إِنَّهُمْ
مُعْرِفُونَ ۝

۲۸۔ اسان اونو وحی کیتی جو توں ساڈی اکھیں دے سامنے
تے ساڈی وحی نال بیڑی بٹا تے ہیرھے ویلھے ساڈا حکم
اوسے تے نیں آونچے ہر شے وچو بڈو بڈو جوڑے
تے اپنا بڈر نال گھن کے ٹر پڑ سولے اوندے جیندے
کیتے ساڈا پہلا حکم تھی چکئے تے ظالیں دے متعلق میڈے
نال کوئی گال نہ کر او تے بڈسن۔

فَإِذَا اسْتَوَيْتَ أَنْتَ وَمَنْ مَعَكَ عَلَى الْفُلْكِ فَقُلِ
الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي نَجَّيْنَا مِنْ الْقَوْمِ الظَّالِمِينَ ۝

۲۹۔ جیلھے توں تے تیڈے نال آے بیڑی تے بہرہ وچو
توں اکھ سبھ فقال اللہ دیاں بن جس ساکوں ظالم قوم کنیں
بچائے۔

وَقُلْ رَبِّ انزِلْنِي مُنزَلًا مُّبْرَكًا ۖ وَأَنْتَ خَيْرُ
الْمُنزِلِينَ ۝

۳۰۔ تے توں اکھ اے میڈے رب توں میوں برکت
آلی جاتے ہا تے توں چنگا بھاوٹ والا ہوں۔

إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ وَإِنْ كُنَّا لَبْتَالِينَ ۝

۳۱۔ بے شک ایندے وچ بہوں سارے نشان تے
اسان امتحان گھن دے ہیں۔

ثُمَّ أَنشَأْنَا مِنْ بَعْدِهِمْ قَرْنًا آخَرِينَ ۝

۳۲۔ دل اسان انہیں دے بعد کئی قوماں پیدا کیتن۔

فَأَرْسَلْنَا فِيهِمْ رَسُولًا مِنْهُمْ أَنْ اعْبُدُوا اللَّهَ مَا لَكُمُ
مِنْ إِلَهِ غَيْرُهُ ۖ أَفَلَا تَتَّقُونَ ۝

۳۳۔ تے انہیں وچ دی نامیں وچو رسول پٹھیں جو
تساں اللہ دی عبادت کرو اوندے سوا تہا بڈا کوئی معبود
نیں کیا تساں بچدے نوٹھے۔

وَقَالَ الْمَلَأُ مِنْ قَوْمِهِ الَّذِينَ كَفَرُوا وَكَذَّبُوا بِإِيقَاءِ
الْآخِرَةِ ۖ وَاتْرَفْتُهُمْ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا مَا هَذَا إِلَّا بَشَرٌ
مِثْلُكُمْ يَأْكُلُ مِمَّا تَأْكُلُونَ مِنْهُ وَيَشْرَبُ مِمَّا

۳۴۔ اوندی قوم دے کافر و بڈیریں تے ہیرھے آخرت دی
ملاقات دے دی منکر بن اکھئے تے اسان انہیں کوں یں
دنیا وچ مالدار بنایا یا اے تساں جیہاں بدوہ اوکھدے

تَشْرَبُونَ ﴿۳۵﴾

جیرمی شے تساں کھندے ۶ اوہو پیندے جو تساں پیندے ۶۔

وَلَيْنَ اطْعَمْتُمْ بِشَرٍّ مِنْكُمْ اِنْكُمْ اِذَا لَحِمْزُونَ ﴿۳۶﴾

۳۵۔ تے جے تساں اپنے جہیں بندے دی فرمانبرداری کیتی تے بے شک تساں گھاٹا پاوٹن والیں وچو تھی ویسہ ۳۶۔ کیا لے تہا بے نال وعدہ کریندے جو تساں جڈاں مرو لیو تے مٹی بن ویسہ تے پڑیاں تے تساں ولا کڈھیں ویسہ۔

اَيَعِدْكُمْ اَنْكُمْ اِذَا امْتُمْ وَكُنْتُمْ تَرْكَا وَعِظَامًا اَنْكُمْ مَخْرَجُونَ ﴿۳۷﴾

۳۷۔ جیرمی کال دا وعدہ کیا دیندے ایسوں عقل نیں میندی

هِيَ هَاتِ هِيَ هَاتِ لِمَا تُوْعِدُونَ ﴿۳۸﴾

۳۸۔ اے محض ساڈی دنیاوی زندگی ۶ اساں مروے ہیں تے اساں جیندے ہیں اساں ولا اٹھالے کا ۶ ناں ویسوں ۳۹۔ اے ہک آدمی ۶ جیرھا اللہ تے کوڑ گڑی کھڑے تے اساں ایندی گالیں کوں لے میندے۔

اِنْ هِيَ اِلَّا حَيَاتُنَا الدُّنْيَا نَمُوتُ وَنَحْيَا وَمَا نَحْنُ بِمَبْعُوثِينَ ﴿۳۹﴾

۴۰۔ اوں آکھے اے میڈے رب میڈی مدد کر جو انہیں جھٹلائے۔

اِنْ هُوَ اِلَّا رَجُلٌ اِفْتَرَىٰ عَلَى اللَّهِ كَذِبًا وَمَا نَحْنُ لَهُ بِمُؤْمِنِينَ ﴿۴۰﴾

۴۱۔ اوں آکھے اے لوک کجھ عرصے دے بعد شرمندہ تھی ویسں۔

قَالَ عَمَّا قَلِيلٍ لِّيُصِخَّرَ لِدُومِينَ ﴿۴۱﴾

۴۲۔ انہیں کوں اوں عذاب پکڑیے جیندی خبر ڈتی گئی ہائی تے اساں انہیں کوں لکھیں آلی کار بناڈتے تے ظالم قوم کیتے لعنت۔

فَاَخَذَ نَهُمُ الصَّيْحَةُ بِالْحَقِّ فَجَعَلْنَهُمْ غُثَاثًا ﴿۴۲﴾

۴۳۔ دل انہیں دے بعد اساں بیاں قوماں پیدا کیتن۔

ثُمَّ اَنْشَأْنَا مِنْ بَعْدِهِمْ قُرُونًا اٰخَرِينَ ﴿۴۳﴾

۴۴۔ کوئی دی امت اپنے وقت کیں نہ اگر تھیدی ۶ تے نہ پچھو رہے بگدی ۶۔

مَا تَسْبِقُ مِنْ اُمَّةٍ اَجَلَهَا وَمَا يَتَاخَرُونَ ﴿۴۴﴾

۴۵۔ دل اساں ساندھو لاند رسول پٹھے جڈیں کہیں امت دو اوڈا رسول آئے انہیں اوکوں جھٹلائے اساں کجھ لوک کوں کجھ دے بعد ہلاک کریندے گئے ہیں تے اساں انہیں کوں قصے بناڈتے تے نہ منڈ والی قوم تے لعنت۔

ثُمَّ اَرْسَلْنَا رُسُلَنَا تَتْرًا اَلَمْ يَأْتِ اُمَّةً رَّسُولُهَا كَذِبُوهُ فَاَتْبَعْنَا بَعْضَهُمْ بَعْضًا وَجَعَلْنَاهُمْ اَحَادِيثًا ﴿۴۵﴾

- ثُمَّ أَرْسَلْنَا مُوسَىٰ وَأَخَاهُ هَارُونَ بِآيَاتِنَا
وَسُلْطٰنٍ مُّبِينٍ ﴿٢٤﴾
إِلَىٰ فِرْعَوْنَ وَمَلَئِهِ فَاسْتَكْبَرُوا وَكَانُوا قَوْمًا
عَالِينَ ﴿٢٥﴾
فَقَالُوا أَنُؤْمِنُ بِبَشَرَيْنِ مِثْلِنَا وَقَوْمُهُمَا لَنَا
عِبَدُونَ ﴿٢٦﴾
كَذَّبُوهُمَا فَكَانُوا مِنَ الْمُهْلَكِينَ ﴿٢٧﴾
وَلَقَدْ آتَيْنَا مُوسَى الْكِتَابَ لَعَلَّهُمْ يَهْتَدُونَ ﴿٢٨﴾
وَجَعَلْنَا ابْنَ مَرْيَمَ وَأُمَّهُ آيَةً وَآوَيْنَاهُمَا إِلَى
رَبْوَةٍ ذَاتِ قَرَارٍ وَمَعِينٍ ﴿٢٩﴾
يَا أَيُّهَا الرُّسُلُ كُلُوا مِنَ الطَّيِّبَاتِ وَاعْمَلُوا صَالِحًا
إِنِّي بِمَا تَعْمَلُونَ عَلِيمٌ ﴿٣٠﴾
وَإِنَّ هَذِهِ أُمَّتُكُمْ أُمَّةً وَاحِدَةً وَأَنَا رَبُّكُمْ
فَاتَّقُونِ ﴿٣١﴾
فَتَقَطَّعُوا أَمْرَهُمْ بَيْنَهُمْ زُبُرًا كُلٌّ حَبِيبٌ بِمَا لَدَيْهِمْ
فَرِحُونَ ﴿٣٢﴾
فَذَرَهُمْ فِي غَمَرَاتِهِمْ حَتَّىٰ جِيئَ ﴿٣٣﴾
أَيُّحْسَبُونَ أَنَّا نَدْعُهُمْ بِهِ مِنْ قَالٍ وَبَيْنَ ۚ ﴿٣٤﴾
سُاعٍ لَهُمْ فِي الْخَيْرَاتِ بَلْ لَا يَشْعُرُونَ ﴿٣٥﴾
إِنَّ الَّذِينَ هُمْ مِنْ خَشْيَةِ رَبِّهِمْ مُشْفِقُونَ ﴿٣٦﴾
وَالَّذِينَ هُمْ بِآيَاتِ رَبِّهِمْ يُؤْمِنُونَ ﴿٣٧﴾
وَالَّذِينَ هُمْ بِرَبِّهِمْ لَا يُشْرِكُونَ ﴿٣٨﴾
- ۴۶۔ ول اسال موسیٰ تے اوندے بھرا بارون کوں اپنے
نشان تے کھلی کھلی دلیل نال پیٹے۔
۴۷۔ فرعون تے اوندے سردارین دو تے انہیں تکبر کیتے تے
اے اپنے آپ کوں بہوں دڑا سمجھدے ہن۔
۴۸۔ انہیں آکھئے کیا اسان دے اپنے جیہیں بندیں کوں
من گھنوں تے انہیں دی قوم ساڈی باہمی۔
۴۹۔ انہیں دُنیاں کوں جھٹلا جے تے تے تباہ تھیون والیں
وچوٹن گئے۔
۵۰۔ تے اسال موسیٰ کوں کتاب ڈتی متاں او ہدایت پاوے۔
۵۱۔ تے اسال ابن مریم تے اوندی ما کوں نشان بنا ئے
تے انہیں کوں ہک اچی جاتے پناہ ڈتی جیرھی سکون
آلی تے چشنے والی بائی۔
۵۲۔ اے رسولو! تساں پاک چیزاں کھاؤ تے چبکے کم کرو
بے شک میں جواڈھا چاڈال جو تساں کریدے ہ۔
۵۳۔ تے بے شک تہاڈی اے جماعت بکا جماعت تے
میں تہاڈا رب ہاں تساں میں کیں دُور۔
۵۴۔ انہیں خدا دے حکم کوں ٹوٹے ٹوٹے کر کے دنگدے
تے ہر گولہ اپنی اپنی جاتے خوش۔
۵۵۔ تو انہیں کوں ہک مدت میں غفلت وچ چھوڑ دے۔
۵۶۔ کیا او خیال کریندن جو اسال جیرمی انہیں دی مال تے
پتیں نال امداد کریدے پئے ہیں۔
۵۷۔ تے انہیں کوں نیکیں وچ ودھیندے پئے ہیں۔ اصل او
سمجھیندے نیں۔
۵۸۔ بے شک اولوک جیرھے اپنے رب کیں کہند۔
۵۹۔ تے جیرھے اپنے رب دی آیات کوں منین۔
۶۰۔ تے جیرھے اپنے رب دا کہیں کوں شریک نیں بنیدے

- وَالَّذِينَ يُؤْتُونَ مَا آتَوْا وَقُلُوبُهُمْ وَجِلَةٌ أَنَّهُمْ إِلَىٰ رَبِّهِمْ رَاجِعُونَ ﴿۱۱﴾
- ۱۱۔ تے جو انہیں کوں ملے او لوکس کوں بڈیندن تے انہیں دے دل ات بگا لہوں بڈر دن جو انہیں اپنے رب دو ولے۔
- أُولَٰئِكَ يُسْرِعُونَ فِي الْحَيٰوةِ وَهُمْ لَهَا سٰبِقُونَ ﴿۱۲﴾
- ۱۲۔ ایسے لوک نیکیں وچ جلدی کرن والن تے اونکیں وچ بک بڈو بھ کیں و دھن والن۔
- وَلَا يُكَلِّفُ نَفْسًا إِلَّا وُسْعَهَا وَلَدَيْنَا كِتٰبٌ يَنْطِقُ بِالْحَقِّ وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ ﴿۱۳﴾
- ۱۳۔ تے اسان کہیں جان کوں اوندی طاقت کیں زیادہ تکلیف نلے بڈیندے تے ساڈے کیں ہک کتاب جیرھی سچ الیدی» تے انہیں تے علم نہ کیا ولسی۔
- بَلْ قُلُوبُهُمْ فِي غَمْرَةٍ مِّنْ هٰذَا وَلَهُمْ أَعْمَالٌ مِّنْ دُونِ ذٰلِكَ هُمْ لَهَا عٰمِلُونَ ﴿۱۴﴾
- ۱۴۔ اصل انہیں دے دل ایں کیں غفلت وچن تے انہیں دے کم ایندے سوا بے ہن جیرھے اوکریندن۔
- حَتّٰىٰ اِذَا اَخَذْنَا مَثَرَهُمْ بِالْعَذَابِ اِذَاهُمْ يُجْرُونَ ﴿۱۵﴾
- ۱۵۔ چڈاں اسان انہیں دے امیریں کوں عذاب نال پکڑوں تے او ہوں ویلھے دھاڑ پٹا شروع کر دیندن۔
- لَا تَجْعَلُوا الْيَوْمَ لَكُمْ مَثَآلًا تَتَضَرَعُونَ ﴿۱۶﴾
- ۱۶۔ آج نہ پٹر بے شک ساڈے ولو تہا کوں کوئی امداد نہ ملی۔
- قَدْ كَانَتْ اٰیٰتِي تَنْتَلٰى عَلَیْكُمْ فَلَنْتُمْ عَلٰٓى اَعْقَابِكُمْ تَنْكِصُونَ ﴿۱۷﴾
- ۱۷۔ میڈیاں آیتاں تہا کوں پڑھ کے ٹسایاں دیندیاں ہن تے ٹساں کھڑیں دے بھر پھر ویندے ہا دے۔
- مُتَكَبِّرِينَ ﴿۱۸﴾ بِهٖ سِیْرًا فَهَجَرُونَ ﴿۱۹﴾
- ۱۸۔ تکبر کریندے ہا دے تے اوندے متعلق بے ہود بگا لیں کریندے ہا دے۔
- اَقْلَمُ يَدَیْہِوَ الْقَوْلَ اَمْ جَآءَهُمْ مَّا لَمْ یَأْتِ اٰبَآءَهُمُ الْاَوَّلَیْنَ ﴿۲۰﴾
- ۲۰۔ کیا انہیں ایں گال تے غور نہیں کیا یا انہیں دو او (صو) آئے جیرھا انہیں دے بیو بڈاڑے کوں نہ ملیا ہا۔
- اَمْ لَمْ یَعْرِضُوْا رَسُوْلَهُمْ فَهُمْ لَهٗ مُنْكَرُونَ ﴿۲۱﴾
- ۲۱۔ یا اپنے رسول کوں انہیں سچا نیٹس ایں واسطے اندرا انکار کریندے پین۔
- اَمْ یَقُولُوْنَ بِهٖ حِجَّةٌ بَلْ جَآءَهُمُ بِالْحَقِّ وَاَلْکَرُھُمْ لِلْحَقِّ کَرِھُوْنَ ﴿۲۲﴾
- ۲۲۔ کیا او کہن جو لے پاگل اصل اوتے انہیں دو سچ گھن کے آئے تے انہیں وچو اکثر حق کوں چنگا نہیں چاڈے تے بے سچ انہیں دی خواہشیں دے پچھو ٹردا تے
- وَلَوْ اَتٰتَحَ الْحَقُّ اَهْوَاۗءَهُمْ لَفَسَدَتِ السَّمٰوٰتُ وَالْاَرْضُ وَمَنْ فِیْہِنَّۙ بَلْ اَتٰنٰہُمْ بِذِکْرِہُمْ فَمَنْ

عَنْ ذِكْرِهِمْ مُعْرِضُونَ ۝

ونجے ہا۔ اصل اسان انہیں دونہیت گھن کے آئے ہیں
او اپنی نصیحت کنیں من پھریندن۔

أَمْ تَسْأَلُهُمْ خَرْجًا فَخَرَاجُ رَبِّكَ خَيْرٌ ۖ وَهُوَ خَيْرُ
الْزَّكَّاتِ ۝

۷۳۔ کیا توں انہیں کنیں چٹی منگدیں تے تیرے رب دی
بُت چبگی ۝ تے اچنگا رزق ڈیوٹ والا ۷۴۔

وَأَتَاكَ لَتَدْعُوهُمْ إِلَىٰ صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ ۝
وَأَنَّ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ عَنِ الصَّوْءِ
لَنُكَفِّرَنَّ ۝

۷۴۔ تے بے شک توں انہیں کوں سدھے راہ دوسٹینیں
۷۵۔ تے بے شک جیسے آخرت کوں نہیں منیدے
او سدھے رستے کنیں ہٹن والین۔

وَلَنَرْضِيَهُمْ وَكَشَفْنَا مَا بِهِمْ مِنْ ضُرٍّ لِّلَّذِينَ
فِي طُغْيَانِهِمْ يَعْمَهُونَ ۝

۷۶۔ تے جے اسان انہیں تے رحم کروں تے جیرا انہیں
کوں بکھ پنچا پئے ہٹا ڈیوں تے او اپنی من زوری وچ
ودھ ولسن۔

وَلَقَدْ أَخَذَ اللَّهُم بِالْعِدَابِ فَمَا اسْتَكَارُوا لِرَبِّهِمْ
وَمَا يَتَضَعُونَ ۝

۷۷۔ تے اسان انہیں کوں عذاب نال پکڑیا (ول دی) او نہ
اپنے رب دے اگے جھکے تے نہ عاجزی کیتی۔

كَذَّٰبًا إِذَا فَتَحْنَا عَلَيْهِم بَابًا ذَا عَذَابٍ شَدِيدٍ
إِذَا هُمْ فِيهِ مُبَسِّسُونَ ۝

۷۸۔ تے جیلھے اسان انہیں تے بہوں سخت عذاب
دا درکھولیا تے او ہوں ویلھے مایوس تے موبکھے مٹی
گئے۔

وَهُوَ الَّذِي أَنشَأَ لَكُمُ السَّمْعَ وَالْأَبْصَارَ وَالْأَفْئِدَةَ
قَلِيلًا مَّا تَشْكُرُونَ ۝

۷۹۔ او ہو ۷ جس تہا بڑے کیتے کن اکھیں تے دل بٹان۔
بہوں گھٹ جیرا تاساں شکر کریندے ۷۔

وَهُوَ الَّذِي ذَرَأَكُمْ فِي الْأَرْضِ وَإِلَيْهِ تُحْشَرُونَ ۝

۸۰۔ او ہو ۷ جس تہا کوں زمین وچ کھنڈائے تے تاساں
ہوندو کھٹے کیتے ولسو۔

وَهُوَ الَّذِي يُحْيِي وَيُمِيتُ وَلَهُ اخْتِلَافُ اللَّيْلِ وَالْ
النَّهَارِ أَفَلَا تَعْقِلُونَ ۝

۸۱۔ او ہو ۷ جیرا جیندا کریندے تے مریندے تے رات
تے ڈینہ دا اگے پچھو آوٹن ہوندے مکم نال کیا تاساں عقل
نال کم نوے گھندے۔

بَلْ قَالُوا مِثْلَ مَا قَالَ الْأَوَّلُونَ ۝

۸۲۔ اصل انہیں او باگال کیتی ۷ جیرا ہی پہلے لوک کریندے
ہن۔

قَالُوا ۖ إِذَا مِتْنَا وَكُنَّا تُرَابًا وَعِظَامًا ۖ إِنَّا
لَنَبْعَثُونَ ۝

۸۳۔ اہدن کیا اسان جیلھے مرولیوں تے مٹی تے ٹپیاں
تھی ولسیوں ولا اٹھائے ولسیوں۔

۸۳۔ اے وعدہ ساڑے نال تے ساڑے پیوڑاؤں نال پہلے وی کیا گیا اے پہلے لوکیں دیاں کہا نیائن۔

۸۵۔ توں آکھ ڈوسو زمین تے جو اندرے وچ کیندے کیتے ہے جے تساں جاندے ۶۔

۸۶۔ او اکھسن اللہ دے کیتے کیا تساں نصیحت نو ہے پکڑیندے۔

۸۷۔ توں آکھ ڈوسو ست آسمانیں تے عرش عظیم دا رب کون

۸۸۔ او اکھسن اللہ دے کیتے ہے توں آکھ کیا تساں اللہ کنیں نو ہے ڈردے۔

۸۹۔ توں آکھ ہر فتنے دی بادشاہی کیندے ہتھ وچ او پناہ ڈیندے او دے خلاف پناہ کوئی نہیں ڈیندا ہے تساں جاندے ۹۰۔ او اکھسن اللہ دے کیتے ہے توں آکھ تساں کتے جادو کیتے دیندے ۶۔

۹۱۔ اساں انہیں دو حق گھن کے آئے ہیں تے او اندے انکار کرٹ والین۔

۹۲۔ اللہ سیئیں کوئی پتر نہیں بنایا تے او دے نال پیا معبود وی کوئی نہیں ناں تاں ہر معبود اپنی پیدا کیتی شے کون انج گھن ونچے ہا تے کھ نہیں معبودیں تے جڑھا ئی کر ڈیون ہا اللہ پاک اوں کنیں جو لے آہن۔

۹۳۔ او غیب تے حاضر کون جاندے تے جیکوں او شریک بیٹین انہیں کنیں اپا ۶۔

۹۴۔ توں آکھ اے میٹے رب جے توں میکوں ڈکھا ڈیویں جیڑھا انہیں نال وعدہ کیا گئے۔

۹۵۔ اے میٹے رب توں میکوں عالم قوم وچوڑا دیاویں ۹۶۔ تے بے شک اساں طاقت رکھیندے ہیں جو اساں

لَقَدْ وَعَدْنَا نَحْنُ وَآبَاؤُنَا هَذَا مِنْ قَبْلُ إِنْ هَذَا إِلَّا أَسَاطِيرُ الْأَوَّلِينَ ۵۷

قُلْ لَيْسَ الْأَرْضُ وَمَنْ فِيهَا إِلَّا لَكُمْ تَعْلَمُونَ ۵۸

سَيَقُولُونَ لِلّٰهِ قُلْ أَفَلَا تَذَكَّرُونَ ۵۹

قُلْ مَنْ رَبُّ السَّمَوَاتِ السَّبْعِ وَرَبُّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ ۶۰

سَيَقُولُونَ لِلّٰهِ قُلْ أَفَلَا تَتَّقُونَ ۶۱

قُلْ مَنْ بِيَدِهِ مَلَكُوتُ كُلِّ شَيْءٍ وَهُوَ يُجِيرُ وَلَا يُجَارُ عَلَيْهِ إِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ ۶۲

سَيَقُولُونَ لِلّٰهِ قُلْ فَأَنَّى تُسْحَرُونَ ۶۳

بَلْ آتَيْنَهُم بِالْحَقِّ وَإِنَّهُمْ لَكَاذِبُونَ ۶۴

مَا اتَّخَذَ اللَّهُ مِنْ وَلِيٍّ وَمَا كَانَ مَعَهُ مِنْ إِلَهٍ إِذًا لَذَهَبَ كُلُّ إِلَهٍ بِمَا خَلَقَ وَلَعَلَّ بَعْضُهُمْ عَلَى بَعْضٍ سُبْحَنَ اللَّهُ عَمَّا يُصِفُونَ ۶۵

عَلِيمُ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ فَتَعَلَّ عَمَّا يُشْرِكُونَ ۶۶

قُلْ رَبِّ إِمَّا تُرِيدُنِي مَا يُوعَدُونَ ۶۷

رَبِّ فَلَا تَجْعَلْنِي فِي الْقَوْمِ الظَّالِمِينَ ۶۸

وَإِنَّا عَلَىٰ أَنْ نُرِيكَ مَا نَعِدُهُمْ لَقَدِيرُونَ ۶۹

- تیکوں ڈکھلوں چیرھا انہیں نال اساں وعدہ کیتے۔
 ۹۷۔ توں گندیں گاہیں کوں چبگائی نال پیریں کر
 اساں بہوں جاڈرے میں جو او آبدن۔
 ۹۸۔ تے توں اکھ لے میڈے رب میں شیطان دی شرارتیں
 کنیں تیبڑی آم شام منگداں۔
 ۹۹۔ تے لے میڈے رب میں آم شام منگداں جو لے
 میڈے سائے آون۔
 ۱۰۰۔ تے جیرے ولیمے انہیں دجو کہیں کہ کوں موت آویسی
 تے او اکھسی میوں ولا پٹھ۔
 ۱۰۱۔ تاں جو میں اتھاں نیک کم کراں جیرمی جاہ کوں چوڑا آیاں
 لے اصول تھیں بے شک لے کہ گال لے جیرمی
 او کریندا پٹے تے انہیں دے پچھو پردہ قیامت دے
 ڈینہ تیں۔
 ۱۰۲۔ تے جہاں دھوتوں دجایا ولسی تے اول ڈینہ انہیں وچ
 کوئی سقاوت نہ ہوسی تے نہ او کہ ڈوبھے دا حال پچھسن۔
 ۱۰۳۔ تے جیندے وزن باری ہوسن او بے لوک کامیاب
 تھی ولسن۔
 ۱۰۴۔ تے جیندے وزن ہولے ہوسن او بے لوک بن جنہیں
 اپنے آپ کوں گھاٹے وچ پیٹے دوزخ وچ ہمیشہ رہن
 ۱۰۵۔ بھا انہیں دے من ساڑ ڈیسی تے او اوندے
 وچ کالے دھوں تھی ولسن۔
 ۱۰۶۔ کیا تہاڈے اتے میڈیاں آیتاں نہ پڑھیاں ویندیاں
 بن تے تہاں اوندنا انکار کریندے ہاوسے۔
 ۱۰۷۔ انہیں اکھ لے ساڈے رب ساڈی بد بختی ساڈے
 اتے غالب آگئی ہائی تے اساں گمراہ قوم ہاوسے۔
 ۱۰۸۔ لے ساڈے رب ساکوں اتھوں کڈھ جے اساں
- إِذْ قَعَّ بِاللَّيْلِ هِيَ أَحْسَنُ السَّيِّئَةِ رَحْنُ أَعْلَمَ بِنَا
 يَصْفُونَ ۙ
 وَقُلْ رَبِّ أَعُوذُ بِكَ مِنْ هَمَزَاتِ الشَّيْطَانِ ۙ
 وَأَعُوذُ بِكَ رَبِّ أَنْ يَحْضُرُونِ ۙ
 خَلَّ إِذَا جَاءَ أَحَدَهُمُ الْمَوْتُ قَالَ رَبِّ ارْجِعُونِ ۙ
 لَعَلِّي أَعْمَلُ صَالِحًا فِيمَا تَرَكْتُ كَلَّا إِنَّهَا كَلِمَةٌ
 هُوَ قَائِلُهَا وَمِنْ وَرَائِهِمْ بَرْزَخٌ إِلَى يَوْمِ
 يُبْعَثُونَ ۙ
 فَإِذَا نُفِخَ فِي الصُّورِ فَلَا أَنْسَابَ بَيْنَهُمْ يَوْمَئِذٍ
 وَلَا يَتَسَاءَلُونَ ۙ
 فَمَنْ ثَقُلَتْ مَوَازِينُهُ فَأُولَئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ ۙ
 وَمَنْ خَفَّتْ مَوَازِينُهُ فَأُولَئِكَ الَّذِينَ خَسِرُوا
 أَنْفُسَهُمْ فِي جَهَنَّمَ خَالِدُونَ ۙ
 تَلْفَحُ وُجُوهُهُمُ النَّارُ وَهُمْ فِيهَا كَالِحُونَ ۙ
 أَلَمْ تَكُنْ أَيْتِي تَسْلَىٰ عَلَيْهِمْ فَيَكُونُوا بِنَا
 تَكْفُوبُونَ ۙ
 قَالُوا رَبَّنَا غَلَبَتْ عَلَيْنَا شِقْوَتُنَا وَكُنَّا قَوْمًا
 ضَالِّينَ ۙ
 رَبَّنَا أَخْرِجْنَا مِنْهَا فَإِنْ عُدْنَا فَإِنَّا

ظَلُمُونَ ﴿۱۰﴾

قَالَ احْسُوا فِيهَا وَلَا تُكَلِّمُونِ ﴿۱۱﴾

ولا اوں کوں تے بے شک اساں عالم رہسوں۔

۱۰۔ او آکھسی پریں دوزخ وچ وچو میڈے نال گال نہ کرو۔

إِنَّهُ كَانَ فَرِيقٌ مِّنْ عِبَادِي يَقُولُونَ رَبَّنَا آمَنَّا فَاغْفِرْ لَنَا وَارْحَمْنَا وَأَنْتَ خَيْرُ الرَّاحِمِينَ ﴿۱۲﴾

۱۱۔ بے شک میڈے بندیں وچو ہک ٹولہ آہل با اے ساڈے رب اساں ایمان گھن آئے ہیں ساکوں بخش ڈے ساڈے اتے رحم کرتون بہوں چنگا رحم کرن والا ہیں ۱۲۔ تساں انہیں نل مذاقاًل کریندے ہاوسے لے تیں جو انہیں تہاکوں میڈی یاد بھلا جٹی تے تساں انہیں نال کھلے ہاوسے۔

فَاتَّخَذَ تَوَهُّمُهُمْ سِخْرِيًّا حَتَّىٰ أَنسَوُكُم ذِكْرِي وَكُنْتُمْ مِنْهُمْ تَضَلُّكُونَ ﴿۱۳﴾

۱۳۔ بے شک میں اچ انہیں کوں انہیں دے صبردا بدلہ ڈریاں بے شک اوہے کامیاب تھیون والین۔

إِنِّي جَزَيْتُهُمُ الْيَوْمَ بِمَا صَبَرُوا ۖ إِنَّهُمْ الْفَاقِرُونَ ﴿۱۴﴾

۱۴۔ او آکھسی تساں زمین وچ کئی سال رہ گئے جو۔ ۱۵۔ او آکھسن اساں ہک ڈیہنہ یا اندا کچھ ہر رہ گئے ہیں گنٹن والیں کیں کچھ گھن۔

فَلَكُمْ لَيْسَتُمْ فِي الْأَرْضِ عَدَدَ سِنِينَ ﴿۱۵﴾

قَالُوا لَيْسَ يَوْمًا أَوْ بَعْضُ يَوْمٍ فَتَنَالِ الْعَاذِينَ ﴿۱۶﴾

۱۶۔ او آکھسی جو تساں تھوڑا وقت رہ گئے جو جے تساں چاندے ہو۔

قُلْ إِنْ لَّيْسَتُمْ إِلَّا قَلِيلًا لَّوْ أَتَاكُمْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ ﴿۱۷﴾

۱۷۔ کیا تساں لے خیال کریندے ہاوسے جو میں تہاکوں بے کار پیدا کیے تے بے شک تساں میڈون دلائے طیسو

أَفَحَسِبْتُمْ أَنَّمَا خَلَقْنَاكُمْ عَبَثًا وَأَنَّكُمْ إِلَيْنَا لَا تُرْجَعُونَ ﴿۱۸﴾

۱۸۔ اللہ سیں اچی شان والا ہا دشاہ تے حق اوندے سوا کوئی ہیا معبود نہیں اوعزت آسے عرش داربہ

فَتَخَلَّى اللَّهُ إِلَيْكَ الْخُبْرَ ۖ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ رَبُّ الْعَرْشِ الْكَرِيمِ ﴿۱۹﴾

۱۹۔ تے جبرھا اللہ دے سوا کہیں بے کوں معبود نہیں اوندی اوں کیں کوئی دلیل کا نہیں تے بیشک اونداحساب محض اوندے رب کیں ہے تے بے شک کافر کامیاب نہیں تھیندے۔

وَمَنْ يَدْعُ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ لَا بُدَّ لَهُ مِنْهُ ۖ فَاتَّعِمَّا حِسَابُهُ عِنْدَ رَبِّهِ إِنَّهُ لَا يُفْلِحُ الْكَافِرُونَ ﴿۲۰﴾

۲۰۔ تے توں آکھ لے میڈے رب توں بخش تے توں رحم کرتے توں بہوں چنگا رحم کرن والا ہوں۔

وَقُلْ رَبِّ اعْفُ مَ وَارْحَمْ وَأَنْتَ خَيْرُ الرَّاحِمِينَ ﴿۲۱﴾

سُورَةُ التَّوْحِيدِ مَكِّيَّةٌ وَهِيَ مَعَ الْبِسْمَلَةِ خَمْسٌ وَثَلَاثُونَ آيَةً وَتَبَعَهُ رُكُوعَاتٌ

سورة نور مدنی ہوتے بسم الثنال ایندیاں ۶۵ آیات تے ۹ رکوعن۔

- ۱۔ بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
۱۔ شروع کرینداں اللہ سے ناں نال جیرھا بن مگلے ڈیوٹ
والا تے ول ول رحم کرٹ والا ۱۰
- ۲۔ سُوْرَةُ اَنْزَلْنَاهَا وَفَرَضْنَاهَا وَاَنْزَلْنَا فِيهَا آيَاتٍ بَيِّنَاتٍ لِّعَلَّكُمْ تَذَكَّرُوْنَ
۲۔ لے سورت اساں انیکوں لہائے تے اساں فرض
کیتے ایندے اتے عمل تے اساں ایندے وچ کھلیاں
کھلیاں آیات لہائن تاں جو تساں نصیحت پکڑو۔
- ۳۔ الرَّايَةُ وَالزَّانِي فَاجْلِدُوا كُلَّ وَاحِدٍ مِنْهُمَا مِائَةً جَلْدَةٍ وَلَا تَأْخُذْكُمْ بِهِمَا رَأْفَةٌ فِي دِينِ اللَّهِ إِنْ كُنْتُمْ تُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَلْيَشْهَدْ عَذَابُهُمَا طَائِفَةٌ مِّنَ الْمُؤْمِنِينَ
۳۔ زنا کرٹ والی تریمت تے جو ان ڈوناہیں دوہر ہرک
کوں سوہو کرے مارو تے جے تساں اللہ تے آخرت
وے ڈینہ تے ایمان ایندے ۷۰ تے اللہ دے دین
وچ تساں انہیں ڈوناہیں نال نرمی نہ کرو تے انہیں ڈوناہیں
دی سزا مومنین دی ہرک جماعت ڈیکھے۔
- ۴۔ الزَّانِي لَا يَنْكِحُ إِلَّا زَانِيَةً أَوْ مُشْرِكَةً وَالزَّانِيَةُ لَا يَنْكِحُهَا إِلَّا زَانٍ أَوْ مُشْرِكٌ وَحُومٌ ذَلِكَ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ
۴۔ زنا کرٹ والا مرد محض زنا کرٹ والی تریمت نال صحبت
کریندے یا مشرک کرٹ والی نال تے زنا کرٹ والی
تریمت نال محض زنا کرٹ والا مرد یا مشرک صحبت کریندن
تے مومنین تے لے گال حرام کیتی گئی ۱۰
- ۵۔ وَالَّذِينَ يَرْمُونَ الْمُحْصَنَاتِ ثُمَّ لَمْ يَأْتُوا بِأَدْبَعَةٍ شَهَادَةٍ فَاجْلِدُوهُمْ ثَلَاثِينَ جَلْدَةً وَلَا تَقْبَلُوا لَهُمْ شَهَادَةً أَبَدًا وَأُولَئِكَ هُمُ الْفَاسِقُونَ
۵۔ تے جیرھے لوک پاک تریمتیں تے الزام لیندن تے
ول اوچار گواہ نیں ایندے تے انہیں کوں اسی
کوڑے مارو تے انہیں دی گواہی کڈاہیں دی قبول نہ
کرو تے ایسے لوک نافرمان۔
- ۶۔ إِلَّا الَّذِينَ تَابُوا مِن بَعْدِ ذَلِكَ وَأَصْلَحُوا إِنَّ اللَّهَ عَفُورٌ رَّحِيمٌ
۶۔ سوائے ایندے جیرھے لوک ایندے بعد توبہ
کرن تے اصلاح کرن تے بے شک اللہ بہول بخشش
والا تے مہربان۔
- ۷۔ وَالَّذِينَ يَرْمُونَ أَزْوَاجَهُمْ وَلَمْ يَكُنْ لَهُمْ شَهَادَةٌ
۷۔ تے جیرھے لوک اپنی زالیں تے الزام لیندن تے اوندے

اپنے سوا گواہ کوئی نہیں ہوندے تے ول انہیں وچ ہر آدمی چار دفعہ اللہ دی قسم کھاوے جو او بے شک سپاہ۔
۸۔ تے پنجویں دفعہ آکھے جو بے شک او دے اتے اللہ دی لعنت ہوئے جے او کوڑا ہوئے۔

۹۔ تے اوں ترمیم دی سزا ختم کر ڈتی دیسی جے او چار دفعہ اللہ دی قسم کھاوے جو او کوڑا ہوئے۔
۱۰۔ تے پنجویں دفعہ آکھے جو اللہ دی لعنت میڈے اُتے ہوئے جے او مرد سپاہ۔

۱۱۔ تے جے اللہ دا فضل تے او دی رحمت تہا بڑے اتے نہ ہندی تے بے شک اللہ توبہ قبول کرٹ والا تے سیانا ہوئے۔
۱۲۔ بے شک جنہیں تہمت لائی او تساں وچر ہک ٹولہ ہا تساں ایکول اپنے کیتے برا نہ سمجھ اصل او تہا بڑے کیتے چنگائی ہوئے ہر شخص انہیں وچر جیں جو گناہ کیتے اوں کوں سزا ملی تے انہیں وچر جاوڈا گناہ گار ہا او دے کیتے وڈا عذاب۔

۱۳۔ اے گال سٹن دے بعد تے مومن مردیں تے مومن ترمیمیں اپنے متعلق چنگا گمان کیوں نہیں کیا تے اے آہن جو اے وڈا کوڑا۔

۱۴۔ او چار گواہ کیوں نہیں گھن کے آئے تے جیلھے او گواہ نہیں گھن کے آئے اللہ دے نزدیک او کوڑن۔
۱۵۔ تے جے تہا بڑے اتے دنیا تے آخرت وچ اللہ دا فضل تے رحمت نہ ہندی تے تہا کوں تہا بڑے ایں کم دی وجہ نال وڈا عذاب پہنچے ہا۔

۱۶۔ تے تساں ہک بڑے دی زبان نال کوڑ سکھن بگ پئے تے اپنے مونہیں نال او آکھن بگ پئے جینہا تہا کوں کوئی علم نہ ہا تے تساں ایکول سوکھی گال سمجھدے ہا دے

إِلَّا أَنْفُسُهُمْ فَشَهَادَةُ أَحَدِهِمْ أَرْبَعُ شَهَدَاتٍ
يَاللَّهُ إِنَّهُ لَمِنَ الصَّادِقِينَ ⑩
وَالْخَامِسَةُ أَنَّ لَعْنَتَ اللَّهِ عَلَيْهِ إِنْ كَانَ مِنَ
الْكَاذِبِينَ ⑪

وَيَذَرُوهَا الْعَذَابَ أَنْ تَشْهَدَ أَرْبَعُ شَهَدَاتٍ
يَاللَّهُ إِنَّهُ لَمِنَ الْكَذِبِينَ ⑫
وَالْخَامِسَةُ أَنَّ غَضَبَ اللَّهِ عَلَيْهَا إِنْ كَانَ مِنَ
الصَّادِقِينَ ⑬

وَلَوْ لَا فَضْلُ اللَّهِ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَتُهُ وَأَنَّ اللَّهَ
تَوَّابٌ حَكِيمٌ ⑭
إِنَّ الَّذِينَ جَاءُوا بِالْإِفْكِ عُصْبَةٌ مِّنْكُمْ لَا تَحْسَبُوهُ
شَرًّا لَّكُمْ بَلْ هُوَ خَيْرٌ لَّكُمْ لِكُلِّ امْرِئٍ مِّنْهُمْ مَا اكْتَسَبَ
مِنَ الْإِثْمِ وَالَّذِي تَوَلَّى كِبْرَهُ مِنْهُمْ لَهُ عَذَابٌ
عَظِيمٌ ⑮

لَوْ لَا إِذْ سَمِعْتُمُوهُ ظَنَّ الْمُؤْمِنُونَ وَالْمُؤْمِنَاتُ
بِأَنْفُسِهِمْ خَيْرًا وَقَالُوا هَذَا إِفْكٌ مُّبِينٌ ⑯

لَوْ لَا جَاءَ عَلَيْهِ بِأَرْبَعَةِ شَهَدَاءَ فَإِذْ لَمْ يَأْتُوا
بِالشَّهَادَةِ فَأُولَٰئِكَ عِنْدَ اللَّهِ هُمُ الْكَاذِبُونَ ⑰
وَلَوْ لَا فَضْلُ اللَّهِ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَتُهُ فِي الدُّنْيَا وَ
الْآخِرَةِ لَنَسَفَتْ فِي مَا فَاظَمْتُمْ فِيهِ عَذَابٌ عَظِيمٌ ⑱

إِذْ تَلَقَّوْنَهُ بِأَلْسِنَتِكُمْ وَتَقُولُونَ يَا أَوَّاهَكُمْ مَا لَيْسَ
لَكُمْ بِهِ عِلْمٌ وَتَحْسَبُونَهُ هَيِّئًا ۖ وَهُوَ عِنْدَ اللَّهِ
عَظِيمٌ ⑲

تے اللہ سے نزدیک بہوں و بڑی گال بانی۔

۱۷۔ تے مڈیں لے گال سٹی بانی تساں لے کیوں نہ
آکھیا با جو لے ساڈا کم نیں جو اساں ایں گال کول ولا
آکھوں لے خدا توں پاک ہیں لے بہوں و بڑی تہمت۔

۱۸۔ جے تساں مومن ہوئے تے اللہ تہا کول نصیحت کریں
جو تساں ایجی گال ولا نہ آکھائے۔

۱۹۔ او اللہ تہا بڑے کیتے حکم بیان کریں تے اللہ بہوں
جانن والا تے بہوں سیانا۔

۲۰۔ بے شک جبرے لوک لے چاہندن جو مومنین وچ
برائی پھیل و سچے انہیں کیتے ایں دنیا وچ وی تے آخرت
وچ وی دکھ والا عذاب تے اللہ جاڈے تے تساں
نورے جاڈے۔

۲۱۔ تے جے تہا بڑے اتے اللہ دا فضل تے رحمت نہ ہندی
تے بے شک اللہ سئیں بہوں مہربان تے ول ول رحم
کرن والا۔

۲۲۔ اے مومن شیطان دے پیریں تے نہ ٹرو تے جبرہا
شیطان دے پیریں تے ٹروے بے شک او
بے حیائی تے ناپسندیدہ گاہیں دا حکم ڈیندے تے جے
اللہ دا فضل تے رحمت تہا بڑے اتے نہ ہوئے با تہا بڑے
وچ کوئی کڈا ہیں پاک نہ تھیوے با تے اصل اللہ سئیں
جینکوں چاہندے پاک کریں تے اللہ سئیں بہوں
سنن والا تے جانن والا۔

۲۳۔ تہا بڑے وچ فہمیت والے تے کھلا رزق رکھن والے
قسم نہ کھا دن جو او اچھے سکس کول تے مسکین کول تے مہاجرین
کول اللہ دے رستے وچ نہ ڈلسن اور معاف کرٹی تے
کچھ نہ آکھن کیا تساں نوہے چاہندے جو اللہ تہا بڑے گناہ

وَلَوْلَا إِذْ سَبَحْنَاهُ فُلْتُمْ مَا يَكُونُ لَنَا أَنْ نَكَلَّمَ
بِهَذَا سُبْحَانَكَ هَذَا بُهْتَانٌ عَظِيمٌ ۝

يَعِظُكُمُ اللَّهُ أَنْ تَعُودُوا لَلِثَلَّةِ أَبَدًا إِنْ كُنْتُمْ
مُؤْمِنِينَ ۝

وَيُذَكِّرُ اللَّهُ لَكُمْ الْآيَاتِ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ ۝

إِنَّ الَّذِينَ يُحِبُّونَ أَنْ تَشِيعَ الْفَاحِشَةُ فِي الَّذِينَ
آمَنُوا لَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَاللَّهُ
يَعْلَمُ وَأَنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ ۝

وَلَوْلَا فَضْلُ اللَّهِ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَتُهُ وَأَنَّ اللَّهَ رَؤُوفٌ
رَحِيمٌ ۝

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَتَّبِعُوا خُطُوَاتِ الشَّيْطَانِ وَمَنْ
يَتَّبِعْ خُطُوَاتِ الشَّيْطَانِ فَإِنَّهُ يَأْمُرُ بِالْفَحْشَاءِ وَالنَّكَرِ
وَلَوْلَا فَضْلُ اللَّهِ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَتُهُ مَا زَكَا مِنْكُمْ مِنْ أَحَدٍ
أَبَدًا وَلَكِنَّ اللَّهَ يَزِيْزُ مَنْ يَشَاءُ وَاللَّهُ سَمِيعٌ
عَلِيمٌ ۝

وَلَا يَأْتِلْ أُولُو الْفَضْلِ مِنْكُمْ وَالسَّعَةِ أَنْ يُؤْتُوا
أُولِي الْقُرْبَى وَالْمَسْكِينِ وَالْمُهَاجِرِينَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ
وَلْيَعْفُوا وَلْيَصْفَحُوا أَلَا يُحِبُّونَ أَنْ يَغْفِرَ اللَّهُ لَكُمْ
وَاللَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ ۝

معاف کرے تے اللہ بہوں بخشش والا تے مہربان۔

۲۳۔ بے شک میرے لوک پاک تے سدھی سادی مومن عورتیں تے تہمت لیندن این دنیا تے آخرت وچ انہیں تے لعنت تے انہیں واسطے دہڑا عذاب۔

۲۵۔ جڈاں انہیں دیاں زبانیں تے ہتھ تے پیرا انہیں نے عملیں دے خلاف گواہی ڈسین۔

۲۶۔ اوں دُسنہ انہیں کوں اللہ پورا تے درست بدلہ دے لے او جانا گھسن جہے شک اللہ سسئ ہی اصلوا فتح سج۔

۲۷۔ گندیاں گاہیں گندے مردیں واسطے تے گندے مرد گندی گاہیں کیتے ہن تے پاک گاہیں پاک مردیں کیتے تے پاک مرد پاک گاہیں کیتے ہن اے بری کیتے ولین اوں کیں جو کچھ او ابدن۔ انہیں کیتے بخشش تے عزت والہ ذق

۲۸۔ اے مومنو اپنے گھریں دے سوا نہیں گھریں وچ نہ پیہو جے تیں پچھو نہ تے گھر والیں کوں سلام کرو اے تہاڈے کیتے چنگی گال تاں جو تساں نصیحت حاصل کرو۔

۲۹۔ تے جے انہیں وچ کوئی وی نہ لے تے انہیں وچ نہ پیہو جے تیں تہا کوں اجازت نہ ڈتی وچے تے جے تہا کوں اکھیا ونچے ول وچ تے ول وچو اے تہاڈے کیتے زیادہ چنگی گال تے اللہ تہاڈے عملیں کوں بہوں جانڈے۔

۳۰۔ تہاڈے اتے کوئی گناہ نہیں جو تساں انیجے گھریں وچ پیہو جیرے وسوں نہ ہون تے تہاڈا سامان بڑے۔ انہیں وچ تے اللہ جانڈے جو تساں ظاہر کریندے تے لکندے۔

۳۱۔ توں مومنین کوں اکھ ڈے جو اپنی اکھیں جھکیاں رکھن تے اپنی شرمگاہیں دی حفاظت کرن لے انہیں کیتے بہوں چنگا بے شک اللہ سسئ جانڈے جو او کریندن۔

۳۲۔ تے مومن تربیتیں کوں اکھ جو اپٹیاں اکھیں جھکیاں

إِنَّ الَّذِينَ يَرْمُونَ الْمُحْصَنَاتِ الْغَافِلَاتِ الْمُؤْمِنَاتِ لُعُنُوا فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَلَهُمْ عَذَابٌ عَظِيمٌ ﴿٢٣﴾

يَوْمَ تَشْهَدُ عَلَيْهِمْ أَلْسِنُهُمْ وَآيِدُهُمْ وَأَنْجُلُهُمْ بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿٢٥﴾

يَوْمَ نَبَيِّدُ يَوْمَهُمْ اللَّهُ وَيَبْعَثُ اللَّهُ الَّذِينَ هُمْ آتَى اللَّهُ هُوَ الْحَيُّ الْقَيُّومُ ﴿٢٦﴾

الَّذِينَ نَسُوا اللَّهَ يَنْسُوا أَنْفُسَهُمْ وَالَّذِينَ نَسُوا اللَّهَ ابْنَاتِ لِلظَّالِمِينَ وَالظَّالِمُونَ لِلظَّالِمِينَ وَالْغَافِلُونَ أُولَٰئِكَ مُبَرَّءُونَ مِمَّا يَقُولُونَ لَهُمْ مَغْفِرَةٌ وَرِزْقٌ كَرِيمٌ ﴿٢٧﴾

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَدْخُلُوا بُيُوتًا غَيْرَ بُيُوتِكُمْ حَتَّى تَسْتَأْذِنُوا وَتُسَلِّمُوا عَلَىٰ أَهْلِهَا ذَٰلِكُمْ خَيْرٌ لَّكُمْ لَعَلَّكُمْ تَذَكَّرُونَ ﴿٢٨﴾

فَإِنْ لَمْ تَجِدُوا فِيهَا أَحَدًا فَلَا تَدْخُلُوهَا حَتَّى يُؤْذَنَ لَكُمْ وَإِنْ قِيلَ لَكُمْ ارْجِعُوا فَارْجِعُوا هُوَ أَزْكَىٰ لَكُمْ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ عَلِيمٌ ﴿٢٩﴾

لَيْسَ عَلَيْكُمْ جُنَاحٌ أَنْ تَدْخُلُوا بُيُوتًا غَيْرَ مَسْكُونَةٍ فِيهَا مَتَاعٌ لَّكُمْ وَاللَّهُ يَعْلَمُ مَا تُبْسِوْنَ وَمَا تَكْتُمُونَ ﴿٣٠﴾

قُلْ لِلْمُؤْمِنِينَ يَغُضُّوا مِنْ أَبْصَارِهِمْ وَيَحْفَظُوا فُرُوجَهُمْ ذَٰلِكَ أَزْكَىٰ لَهُمْ إِنَّ اللَّهَ بِمَا يَصْنَعُونَ ﴿٣١﴾

وَقُلْ لِلْمُؤْمِنَاتِ يَغْضُضْنَ مِنْ أَبْصَارِهِنَّ وَيَحْفَظْنَ

فَوُجَّهْنَ وَلَا يَبْدِينَ زِينَتَهُنَّ إِلَّا مَا ظَهَرَ مِنْهَا
وَلْيَضْرِبْنَ بِخُمُرِهِنَّ عَلَىٰ جُيُوبِهِنَّ وَلَا يَبْدِينَ
زِينَتَهُنَّ إِلَّا لِبُعُولَتِهِنَّ أَوْ آبَائِهِنَّ أَوْ آبَاءِ
بُعُولَتِهِنَّ أَوْ أَبْنَاءِ بُعُولَتِهِنَّ أَوْ إِخْوَانِهِنَّ أَوْ
بَنِي إِخْوَانِهِنَّ أَوْ بَنِي أَخَوَاتِهِنَّ أَوْ نِسَائِهِنَّ أَوْ مَا
مَلَكَتْ أَيْمَانُهُنَّ أَوِ الشَّيْعِينَ غَيْرَ أُولَىٰ الْأَرْبَةِ
مِنَ الرِّجَالِ أَوِ الْوَلَدِ الَّذِينَ لَمْ يَظْهَرُوا عَلَىٰ عَوَاتِقِ
النِّسَاءِ وَلَا يَضْرِبْنَ بِأَرْجُلِهِنَّ لِيُعْلَمَ مَا يُخْفِينَ
مِنَ زِينَتِهِنَّ وَتُوبُوا إِلَى اللَّهِ جَمِيعًا أَيُّهُ الْوُفُونَ
لَعَلَّكُمْ تَفْلَحُونَ ﴿٣٠﴾

رکھن تے اپنی ٹٹریں گاہیں دی حفاظت کرن تے اپنے سونھپ
کوں ظاہر نہ کرن سوائے اندرے جیرھا ظاہر ہوئے تے
اپنی چادر اپنے سینے تے سٹی رکھن تے او اپنے سونھپ
کوں ظاہر نہ کرن سوائے اپنے پئے دے یا اپنے پھوتے
یا سورھیں تے یا پتریں تے یا سکتیں تے یا بھرانیں
تے یا بھرنیکیں یا بھینجیں تے یا تربیتیں تے یا بائیں
یا اینجے پھوریں تے جیرھے بالغ نیں تھئے یا اینجے پائیں
تے جنہیں کوں تربیتیں دے خاص تعلقات دا علم نیں تے
اپنے پیریں کوں زور نال مار کے نہ لڑن تاں جو پتہ بگ
وچے ظاہر تھی وچے اوسوٹھپ جینکوں او لکیندیاں پین
تے لے مومنو تساں سارے اللہ دو دھیان کرو تاں
جو تساں کامیاب تھی وچو۔

وَأَنذِرُوا الْآيَاتِي مِنْكُمْ وَالضَّالِّينَ مِنْ عِبَادِكُمْ
وَأَمَّا بِكُمْ إِن يَكُونُوا فُقَرَاءَ يُغْنِهِمُ اللَّهُ مِنْ فَضْلِهِ
وَاللَّهُ وَاسِعٌ عَلِيمٌ ﴿٣١﴾

۳۱۔ تے تساں اپنی بیوہ تربیتیں تے اپنے نیک بندیں تے
باہیں دیاں شادیاں کرو جے او غریب ہن تے اللہ انہیں کوں
اپنے فضل نال امیر کر ڈیسی تے اللہ بہوں وسعت ڈیون
والا تے جانٹے والا۔

وَلَيْسَتَغْفِرَ الَّذِينَ لَا يَجِدُونَ كَافًا حَاجَةً يُغْنِيهِمْ
اللَّهُ مِنْ فَضْلِهِ وَالَّذِينَ يَبْتَغُونَ الْكِتَابَ مِمَّا مَلَكَتْ
أَيْمَانُكُمْ فَكَاتِبُوهُمْ إِنْ عَلِمْتُمْ فِيهِمْ خَيْرًا وَأَوْفُوا
مِن مَّالِ اللَّهِ الَّذِي آتَاكُمْ وَلَا تَكْرَهُوا فَتِيلَكُمْ
عَلَى الْإِعَاءِ إِنْ أَرَدْتُمْ تَحْضُنًا لِّتَبْتَغُوا عَرَضَ الْحَيَاةِ
الدُّنْيَا وَمَنْ يُكْرِهْنَهُمْ فَإِنَّ اللَّهَ مِنْ بَعْدِ الزَّوَاهِرِ
غَفُورٌ رَّحِيمٌ ﴿٣٢﴾

۳۲۔ تے جیرھے نکاح نیں کر سگدے او پاک رہوں
جے تیں اللہ انہیں کوں اپنے فضل نال امیر کر ڈیوے تے
جیرھے غلام تہا بڑے نال لکھ پڑھ کرن چاہن تے تساں آزاد
کرن کیتے لکھ پڑھ کر گھو جے انہیں وچ چکائی ڈیکھو تے اللہ
دے اول مال وچو انہیں کوں بڑو جیرھا اول تہا کوں بڑے
جے بائیاں نیک رہوں چاہوں تے انہیں کوں برائی تے
مجبور نہ کرو تاں جو تساں دنیاوی زندگی دا سامان چاہو
تے جیرھا انہیں کوں مجبور کر لیس تے بے شک اللہ سبیں انہیں
دی مجبوری مے لبد بہوں بخشش والا تے بہوں مہربان۔

وَلَقَدْ أَنزَلْنَا إِلَيْكُمْ آيَاتٍ مُّبِينَاتٍ وَمَثَلًا لِّلَّذِينَ

۳۵۔ تے اساں تہا بڑو کھلے نشان لہان تے تہا بڑے کیں

خَلَوْا مِنْ قَبْلِكُمْ وَمَوْعِظَةً لِّلْمُتَّقِينَ ﴿٣٦﴾

۴

اللَّهُ نُورُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ مَثَلُ نُورِهِ كَمِشْكَاةٍ فِيهَا مِصْبَاحٌ الْمِصْبَاحُ فِي زُجَاجَةٍ الزُّجَاجَةُ كَأَنَّهَا كَوْكَبٌ دُرِّيٌّ يُوقَدُ مِنْ شَجَرَةٍ مُّبَارَكَةٍ زَيْتُونَةٍ لَا شَرْقِيَّةٍ وَلَا غَرْبِيَّةٍ يَتْلُو مِنْهَا يَحْيَىٰ وَلَوْ أَنَّ تَنَسَّسَهُ نَارُهُ نُورٌ عَلَىٰ نُورٍ يَهْدِي اللَّهُ لِنُورِهِ مَن يَشَاءُ ۚ وَيَضْرِبُ اللَّهُ الْأَمْثَالَ لِلنَّاسِ وَاللَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ ﴿٣٧﴾

پہلے لوگوں سے مال وی ڈسین سے تے متقیں واسطے نصیحت۔
۳۶۔ اللہ آسمان تے زمین دا نور اوندے نور دی مثال الیوں ہے جیوں جالے وچ ڈیولا لائھا ہوئے تے ڈیولیشیشے وچ ہوئے تے شیشہ الیوں جیوں چکدا ہو یا تارا ہوئے اوں کوں زیتون دے مبارک وٹ دے اتل اناں پایا گیا ہوئے نہ پودھی ء اتے نہ پچادی بھانویں اوں کوں بھانہ وی جگے تے اوتل اوں کوں آپے روشن کر ڈیوے تے نور دے اتے نور اللہ جینکوں پاہندے اپٹے نور دودہایت ڈیندے تے اللہ سیس لوکیں کیتے اے گاہیں بیان کریدے تے اللہ ہر شے کوں بہوں چاندے۔

فِي بُيُوتٍ أَذِنَ اللَّهُ أَنْ تُرْفَعَ وَيُذْكَرَ فِيهَا اسْمُهُ يُسَبِّحُ لَهُ فِيهَا بِالْغُدُوِّ وَالْآصَالِ ﴿٣٨﴾

۳۷۔ گھوس وچ ہن اللہ سیس جنہیں دے اچا کرٹ داتے لوندے ناں دا ذکر کرٹ دا حکم ڈتے۔ اوندے وچ فخر شام اوندی تسبیح کریندے رہ دیندن۔

رِجَالٌ لَا تُلْهِهِمْ تِجَارَةٌ وَلَا بَيْعٌ عَنْ ذِكْرِ اللَّهِ وَإِقَامِ الصَّلَاةِ وَإِيتَاءِ الزَّكَاةِ يَخَافُونَ يَوْمًا تَتَقَلَّبُ فِيهِ الْقُلُوبُ وَالْأَبْصَارُ ﴿٣٩﴾

۳۸۔ ایجھے لوک جنہیں کوں تجارت نے وپار اللہ دے ذکر کین غافل نیں کرینداتے نماز پڑھن کین تے زکاۃ ڈیو کین دی اوں ڈینہ کین ڈردن جیندے وچ دل تے اکھیں اپترجک ولسن

لِيَجْزِيََهُمُ اللَّهُ أَحْسَنَ مَا عَمِلُوا وَبِزَيْدٍ لَهُمْ مِّنْ فَضْلِهِ ۚ وَاللَّهُ يَرْزُقُ مَن يَشَاءُ بِغَيْرِ حِسَابٍ ﴿٤٠﴾

تاں جو اللہ سیس انہیں کوں انہیں دے عملیں دا بہوں چنگا بدلہ ڈیوے تے اپنے فضل نال انہیں کوں ودھاوے تے اللہ جینکوں چاہے بغیر حساب دے رزق ڈیندے۔

وَالَّذِينَ كَفَرُوا أَعْمَالُهُمْ كَسَرَابٍ بِقِيعَةٍ يَحْسَبُهُ الظَّنُّ مَاءً ۖ كَئِذَا حُدَّ إِذَا حَادَّهُ لَمْ يَجِدْهُ شَيْئًا وَوَجَدَ اللَّهَ عِنْدَهُ فَوَفَّاهُ حِسَابَهُ ۚ وَاللَّهُ سَرِيعُ الْحِسَابِ ﴿٤١﴾

۴۰۔ کافرین دے اعمال الیوں ہن جیوں چکنی ریت دا میدان جینکوں ترسا پانی سمجھیندے تے جڈاں اوندے نال اندے او کچھ دی نیں ہوندا تے او اللہ کوں اپنے کوں پھیس تے اودنڈا پورا پورا حساب ڈیسی تے اللہ حساب جلدی گھنٹ والا۔

۴۱۔ یا الیوس ہن جیوس شہو سمندر وچ اندھارے ول ہک
لہرتے پی لہر ہوے ول اوندے اتے جھڑ ہوے اندھاریں
تے ول اندھاریں بٹون تے بے او ہتھ کڈھے تے اونکوں
ڈیکھ نہیں سگدا تے جیندے واسطے اللہ نور بنائوے
اوندے واسطے کوئی نور نہیں۔

۴۲۔ کیا توں نہیں ڈیڈا بے شک جو کجھ آسمانیں وچ تے
زمین وچ اللہ دی تسبیح پیا کریندے تے کجھی قطار ہر
کھڑن تے انہیں وچ ہر ہک کوں اوندی نمازتے تسبیح
دا پتہ تے اللہ جو او کریندن اونکوں بہوں چاڑھے۔
۴۳۔ زمین تے آسمان دی بادشاہی اللہ دی تے ہوندو
دلے۔

۴۴۔ کیا توں نہیں ڈیڈا جو اللہ جھڑکوں ہوے ہوے
ٹریندے تے ول کٹھا کر ڈیندے تے ولا انہیں کوں
تہاں لیندے ول توں ڈہیں انہیں دے وچو میز آوٹی
پئے ویندے تے او جھڑ وچو بہوں ٹھیاں نہیں
ٹیندے انہیں وچ کجھ نالوں بوندن تے جتھاں چاہندے
اون تیں پچا ڈیندے تے میں کین چاہندے روک گھندے۔
تھی سگدے جو اوندی بجلی دی چمکار اکھیں کوں اندھا کر
ڈیوے۔

۴۵۔ اللہ رات تے ڈینہ کوں پھریندارہ ویندے بیشک
ایندے وچ عقل والیں کیسے سبق۔

۴۶۔ اللہ ہر جانور کوں پانی ٹکنیں پیا کیسے انہیں وچ کجھ
ڈوڈھ دے بھر ٹردن تے انہیں وچ کجھ ڈولیں تے ٹردن
تے کجھ چارتے ٹردن جو اللہ چاہندے پیا کریندے
بے شک اللہ ہر چیز تے قادر۔

۴۷۔ تے اسان کھلے کھلے نشان لہائن تے اللہ جیکوں

أَوَظَلَمْتُ فِي مَجْلَبِي يَغْشَى مَوْجٌ مِنْ قُوَّةِ مَوْجٍ مِنْ قُوَّةِهِ
مَعَابٌ ظَلَمْتُ بَعْضَهَا فَوْقَ بَعْضٍ إِذَا أَخْرَجَ يَدَهُ
لَمْ يَكْدِرْ لَهَا وَمَنْ لَمْ يَجْعَلِ اللَّهُ لَهُ نُورًا فَهِيَ
لَهُ مِنَ النُّورِ ۝

أَلَمْ تَرَ أَنَّ اللَّهَ يَسْخَرُ لَهُ مَنْ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ
وَالظُّلُمُ صُفْتُ كُلِّ قَدْ عَلِمَ صَلَاتَهُ وَتَسْبِيحَهُ
وَاللَّهُ عَلِيمٌ بِمَا يَفْعَلُونَ ۝

وَلِلَّهِ مُلْكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَإِلَى
اللَّهِ الْمَصِيرُ ۝

أَلَمْ تَرَ أَنَّ اللَّهَ يُزْجِي مَعَابًا ثُمَّ يُؤَلِّفُ بَيْنَهُ ثُمَّ
يَجْعَلُهُ رُكَاةً فَكَرَهُ الْوَدَقَ يَخْرُجُ مِنْ خِلَالِهِ وَ
يُنَزِّلُ مِنَ السَّمَاءِ مِنْ جِبَالٍ فِيهَا مِنْ بَرَدٍ فَيُصِيبُ
بِهِ مَنْ يَشَاءُ وَيَصْرِفُهُ عَنِ مَنْ يَشَاءُ يَكَادُ سَنًا
بَرْقُهُ يَذْهَبُ بِالْأَبْصَارِ ۝

يَقْلِبُ اللَّهُ الْكَيْلَ وَالتَّهَارُاتِ فِي ذَلِكَ لَعِبْرَةٌ
لِأُولِي الْأَبْصَارِ ۝

وَاللَّهُ خَلَقَ كُلَّ دَابَّةٍ مِنْ مَاءٍ فَمِنْهُمْ مَنْ يَمْشِي
عَلَى بَطْنِهِ وَمِنْهُمْ مَنْ يَمْشِي عَلَى رِجْلَيْنِ وَمِنْهُمْ مَنْ
يَمْشِي عَلَى أَرْبَعٍ خَلَقَ اللَّهُ مَا يَشَاءُ إِنَّ اللَّهَ عَلَى كُلِّ
شَيْءٍ قَدِيرٌ ۝

لَقَدْ أَنْزَلْنَا آيَاتٍ مُبِينَاتٍ وَاللَّهُ يَهْدِي مَنْ يَشَاءُ إِلَى

صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ ﴿۵۰﴾

وَيَقُولُونَ آمَنَّا بِاللَّهِ وَبِالرَّسُولِ وَأَطَعْنَا ثُمَّ يَتَوَلَّى فِرْيَنُ مِنْهُمْ مَخْلِبٌ ذَلِكَ وَمَا أُولَئِكَ بِالْمُؤْمِنِينَ ﴿۵۱﴾

وَإِذَا دُعُوا إِلَى اللَّهِ وَرَسُولِهِ لِيَحْكُمَ بَيْنَهُمْ إِذَا فِرْيَنُ مِنْهُمْ مُعْرِضُونَ ﴿۵۲﴾

وَأَنْ يَكُنْ لَهُمُ الْحَكْمُ يَأْتُوا إِلَيْهِ مُذْعِنِينَ ﴿۵۳﴾

إِنِّي فَتَوَيْتُهُمْ مَرَضٌ أَمْ أُرَاتَابًا أَمْ يَخَافُونَ أَنْ يَجْعَلَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ رَسُولًا بَلْ أُولَئِكَ هُمُ الظَّالِمُونَ ﴿۵۴﴾

إِنَّمَا كَانَ قَوْلَ الْمُؤْمِنِينَ إِذَا دُعُوا إِلَى اللَّهِ وَرَسُولِهِ لِيَحْكُمَ بَيْنَهُمْ أَنْ يَقُولُوا سَمِعْنَا وَأَطَعْنَا وَأُولَئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ ﴿۵۵﴾

وَمَنْ يُطِيعِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَيَتَّقِ اللَّهَ وَيَقِفْ وَأُولَئِكَ هُمُ الْفَائِزُونَ ﴿۵۶﴾

وَأَنزَلْنَا بِاللَّهِ جَهْدَ إِنسَانِهِمْ لِنَبَيٍّ لَمْ يَكُنْ لَهُمْ كَيْفٌ قُلْ لَا تَقْسُوا طَاعَةَ مَعْرُوفَةٍ إِنَّ اللَّهَ خَبِيرٌ بِمَا تَعْمَلُونَ ﴿۵۷﴾

قُلْ أَطِيعُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا الرَّسُولَ فَإِنْ تَوَلَّوْا فَإِنَّمَا عَلَيْهِ مَا حُمِّلَ وَعَلَيْكُمْ مَا حُمِّلْتُمْ وَإِنْ تُطِيعُوهُ تَهْتَدُوا وَمَا عَلَى

چاہندے سدھاراہ ڈکھلندے۔

۴۸۔ تے آہن اسان اللہ تے رسول تے ایمان گھن آئے ہیں تے اسان اطاعت کریندے ہیں دل انہیں دچوہک ٹولہ ایندے بعد پھر دیندے تے لے لوک مومن نیں۔

۴۹۔ تے جیرھے ویلھے انہیں کول اللہ تے اوندے رسول دوسٹیا ویندے تاں جو انہیں دے درمیان فیصلہ کرے تے انہیں دچوہک ٹولہ منہ پھیر گھندے۔

۵۰۔ جے کوئی گھل انہیں دے حق دچ ہوئے تے اوں ویلھے فرمانبرداری کریندے ہوئیں آویندن۔

۵۱۔ کیا انہیں دے دل وچ بیماری یا اوٹک وچ ہن یا اوڈردن جو اللہ تے اوندے رسول انہیں تے ظلم کر لیس سچ لے ہے جو او خود ظالم۔

۵۲۔ مومنین کول جیڑاں اللہ تے اوندے رسول دو سٹیا دیندے تاں جو انہیں دے درمیان فیصلہ کرے انہیں دا جواب لے ہندے جو اسان سُنَّے تے من گدھے تے ایہے لوک کامیاب تھیون والن۔

۵۳۔ جیرھے اللہ تے اوندے رسول دی فرمانبرداری کریندن تے اللہ کنیں ڈردن تے اوندے تقویٰ اختیار کریندن ایہے لوک کامیاب تھیون والن۔

۵۴۔ تے انہیں اللہ دیاں پکیاں قساں کھا دین جے توں انہیں کول حکم ٹولیں تے اوزور نکلسن توں آکھ قساں نہ کھاؤ اصل کم جنگی اطاعت بے شک اللہ جو قساں کریندے ۵۵۔

۵۵۔ توں آکھ اللہ دی اطاعت کرو تے رسول دی اطاعت کرو جے او پھر دچن تے اوندے اتے او با ذمہ داری جو جیرھی اوندے دے لائی گئی ہو تے تہا بڑے اتے اوس جیرھی

الرَّسُولِ إِلَّا الْبَلَّغُ النَّبِيِّ ۝

تہاڑے ذمے لائی گئی ہے جے تساں اوندی اطاعت
کر لیسو سدھے رستے تے آویسو تے رسول داکم محض
کھول کے گال پچا ڈیوٹ۔

۵۶۔ اللہ سائیں تہاڑے دھومنیں تے نیکیں نال اے وعدہ کیتے جو
انہیں کول ضرور زمین وچ خلیفہ بیسی جیویں انہیں کینیں
پہلے خلیفہ بٹائیں تے تاں جو انہیں کیتے اوں دین کول پیرھا
انہیں کول چنگا گجے مضبوط کر ڈیوے تے انہیں دے ڈر
دے بعد انہیں کول امن دی حالت وچ ضرور بدلیسی او
میٹری عبادت کرن تے میڈے نال کہیں کول شریک نہ
بٹاون پیرھا ایندے بعد انکار کر لیں او نافرمانیں دھو۔

۵۷۔ تے نمازاں پڑھو تے زکوٰۃ ڈیو تے رسول دی اطاعت
کرو تاں جو تہاڑے اتے رحم کیا ونجے۔

۵۸۔ توں املو خیال نہ کرو کافر زمین وچ ساکوں ہراڈین
تے انہیں دالکاڑ بھاء تے بہوں برا لکاڑ۔

۵۹۔ اے مومنو جیرھے تہاڑے بانھے بن تے جیرھے
بالغ نیں تھے تہاڑے دھو اوترے وقتیں وچ تساں
کینیں کچھ کے آون غمردی نماز کینیں پہلے تے ڈوپا رہیں
کول جیرھے ویلے تساں پڑے لہندے، تے عشا دی نماز
دے بعد اے تہاڑے ترے پردے دے وقتن۔ ایندے
بعد تہاڑے اتے تے انہیں تے کوئی گناہ نیں تہاڑے
دھو کچھ نہیں دو اندرے رہ ویندن۔ ایویں اللہ تہاڑے
کیتے آیاں کھول کے بیان کیتن تے اللہ بہن چاٹن والا
تے سیانا۔

۶۰۔ تے جڈاں تہاڑے بال بالغ تھی وچن تے او دی ایویں
اجازت منگن جیویں ایں کینیں پہلے لوک اجازت منگدے بن
اللہ تہاڑے کیتے کھول کے بیٹیاں آیاں بیان کرندے تے اللہ

وَعَلَى اللَّهِ الَّذِينَ آمَنُوا مِنْكُمْ وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ
لِيَسْتَخْلِفَهُمْ فِي الْأَرْضِ كَمَا اسْتَخْلَفَ الَّذِينَ مِنْ
قَبْلِهِمْ وَلَا يُمْسِكُنَّ لَهُمْ دِينَهُمُ الَّذِي ارْتَضَى لَهُمْ
وَلَا يَكْبِدُنَّ لَهُمْ مِنْ بَعْدِ خَوْفِهِمْ أَمَّا يَعْبُدُونَنِي
لَا يُشْرِكُونَ بِي شَيْئًا وَمَنْ كَفَرَ بَعْدَ ذَلِكَ فَأُولَٰئِكَ
هُمُ الْفَاسِقُونَ ۝

وَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ وَآتُوا الزَّكَاةَ وَاطِيعُوا الرُّسُولَ
لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ ۝

لَا تَحْسَبَنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا مُعْجِزِينَ فِي الْأَرْضِ
وَمَا لَهُمْ النَّارُ وَلَيْسَ الْمَصِيرُ ۝
يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لِيَسْتَأْذِنَكُمْ الَّذِينَ مَلَكَتْ
أَيْمَانُكُمْ وَالَّذِينَ لَمْ يَبْلُغُوا الْحُلُمَ مِنْكُمْ ثَلَاثَ
مَرَّاتٍ مِنْ قَبْلِ صَلَاةِ الْفَجْرِ وَحِينَ تَضَعُونَ ثِيَابَكُمْ
مِنَ الظَّهِيرَةِ وَمِنْ بَعْدِ صَلَاةِ الْعِشَاءِ ثَلَاثُ عَوْدَةٍ
لَكُمْ لَيْسَ عَلَيْكُمْ وَلَا عَلَيْهِمْ جُنَاحٌ بَعْدَ هُنَّ
طَوُّونَ عَلَيْكُمْ بِعُصْمَتِ عَلَى بَعْضِ ذَلِكَ يَتَبَيَّنُ
اللَّهُ لَكُمْ الْآيَاتِ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ ۝

وَإِذَا بَلَغَ الْأَطْفَالُ مِنْكُمْ الْحُلُمَ فَلْيَسْتَأْذِنُوا كَمَا
اسْتَأْذَنَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ كَذَلِكَ يُبَيِّنُ اللَّهُ لَكُمْ
آيَاتِهِ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ ۝

بہوں چاٹنے والے بہوں سیانا۔

۶۱۔ بہوں پڑھیاں ترمیمیں جبرہیاں شادی سے قابل نہیں
انہیں تے کوئی گناہ نہیں جو او اپنے کپڑے اپنے حسن کوں
ظاہر نہ کریندے ہوئیں لہا رکھن جے او بچیاں رہ و بچن تے
انہیں کیے چنگا تے اللہ بہوں سنن والے چاٹنے والا
۶۲۔ اندھے تے منڈے تے بیماریں تے تہاڑے اپنے
تے کوئی گناہ نہیں جو تساں اپنے گھریں وچو کھاؤ تے
اپنے پیورے گھریں یا مادے گھریں یا اپنے بھرانویں دے
گھریں تے اپن بھنیں دے گھرو تے چاڑے دے گھریں وچ
یا چاچیں دے گھریں وچ یا اپنے مایں دے گھریں وچ یا
یا مایں دے گھریں وچ یا جیندے کنبھیں دے تساں ملک
ہوے یا اپنے سنگتیں دے گھرو کھاؤ تے تہاڑے لے
کوئی گناہ نہیں جو تساں رل کے کھاؤ یا انجرا کھاؤ تے
جڈاں کہیں گھرو چ پیو اپنے گھرواں تے سلام کرداے
اللہ دلو با برکت تے چنگا تھو یوں اللہ اپنی
آیات کھول کے تہاڑے اتے بیان کریندے تاں جو
تساں عقل نال کم گھنو۔

۶۳۔ مومن صرف اوہ بن جیرھے اللہ تے اندھے
رسول تے ایمان انیندن نے جیرھے ویلھے اندھے
نال کہیں قومی کم کیے بیٹھے ہون او نہیں ویندے جے
تیں کچھ نہ گھنن۔ بے شک جیرھے لوک تیں کینں پھپھن
اوہے لوک اللہ تے رسول تے ایمان انیندن
تے جڈاں او تیں کینں کہیں اپنے کم کیے
اجازت منگن توں انہیں وچو جیکوں چاہیں اجازت دے
دے انہیں واسطے اللہ کینں بخشش منگ بے شک اللہ
بہوں بخشش والا تے بہوں رحم کرن والا۔

وَالْقَوَاعِدُ مِنَ النِّسَاءِ الَّتِي لَا يَرْجُونَ نِكَاحًا
فَلَيْسَ عَلَيْهِنَّ جُنَاحٌ أَنْ يَضَعْنَ ثِيَابَهُنَّ غَيْرَ
مُتَبَرِّجَاتٍ بِزِينَةٍ وَأَنْ يَسْتَعْفِفْنَ خَيْرٌ لَهُنَّ
وَاللَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ ﴿۶۱﴾

لَيْسَ عَلَى الْأَعْمَى حَرَجٌ وَلَا عَلَى الْأَعْرَجِ حَرَجٌ وَلَا
عَلَى الْمَرْبُوعِ حَرَجٌ وَلَا عَلَى أَنْفُسِكُمْ أَنْ تَأْكُلُوا مِنْ
بُيُوتِكُمْ أَوْ بُيُوتِ آبَائِكُمْ أَوْ بُيُوتِ أُمَّهَاتِكُمْ أَوْ
بُيُوتِ إِخْوَانِكُمْ أَوْ بُيُوتِ أَخَوَاتِكُمْ أَوْ بُيُوتِ أَعْمَامِكُمْ
أَوْ بُيُوتِ عَمَّاتِكُمْ أَوْ بُيُوتِ أَخَوَاتِكُمْ أَوْ بُيُوتِ خَالَاتِكُمْ
أَوْ مَا مَلَكَتُمْ قَفَا تَحَهُ أَوْ صَدِيقَكُمْ لَيْسَ عَلَيْكُمْ
جُنَاحٌ أَنْ تَأْكُلُوا جَنَاحًا أَوْ أَشْتَاتًا فَإِذَا دَخَلْتُمْ
بُيُوتًا فَسَلِّمُوا عَلَى أَنْفُسِكُمْ هَٰذَا مِمَّا عِنْدَ اللَّهِ
مُبْرَكَةٌ طَيِّبَةٌ كَذَٰلِكَ يَبَيِّنُ اللَّهُ لَكُمْ آيَاتِهِ لَعَلَّكُمْ
تَعْقِلُونَ ﴿۶۲﴾

إِنَّمَا الْمُؤْمِنُونَ الَّذِينَ آمَنُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ وَإِذَا
كَانُوا مَعَهُ عَلَى أَمْرٍ جَامِعٍ لَمْ يَذْهَبُوا حَتَّى يَسْأَلَوهُ
إِنَّ الَّذِينَ يَسْأَلُونَكَ أُولَٰئِكَ الَّذِينَ يُؤْمِنُونَ
بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ فَإِذَا أَسْأَلْتُكَ عَنْ شَأْنِهِمْ
فَإِنْ لَمْ يَكُنْ مِنْهُمْ وَاسْتَعَفِفْ لَهُمْ اللَّهُ إِنَّ
اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿۶۳﴾

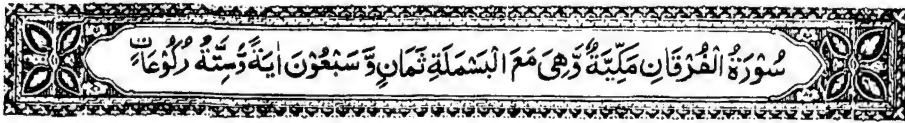
۲

لَا تَجْعَلُوا دُعَاءَ الرَّسُولِ بَيْنَكُمْ كَدُعَاءِ بَعْضِكُمْ بَعْضًا
قَدْ يَعْلَمُ اللَّهُ الَّذِينَ يَتَسَلَّلُونَ مِنْكُمْ لِوَاذًا فَلْيَحْذَرِ
الَّذِينَ يُخَالِفُونَ عَنْ أَمْرِهِ أَنْ تُصِيبَهُمْ فِتْنَةٌ أَوْ
يُصِيبَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿۱۳﴾

۱۳۔ رسول دے سبٹن کول ایویں نہ سمجھو جویں آپت
وجہ کہ بڑو جھے کول سبٹندے ء اللہ چاٹدے ہیرھا
تساں وچو چھوہ مار کے کھسک ویندے تے ہیرھے
اوندے حکم دی خلاف ورزی کریندن او بڈرن جو انہیں
کول کوئی مصیبت نہ آونچے یا انہیں کول بڑکو والا عذاب
نہ پہنچے۔

إِلَّا أَنْ يُلَهِىَ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ قَدْ يَعْلَمُ مَا أَنْتُمْ
عَلَيْهِ وَيَوْمَ يُرْجَعُونَ إِلَيْهِ فَيَكْتَلِبُهُمْ بِمَا عَمِلُوا وَاللَّهُ
بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ ﴿۱۴﴾

۱۴۔ سٹوبے شک آسمانیں تے زمین وچ جو کچھ
ہے اللہ داء جیرھ حالت وچ تساں ہرے اللہ اوں
کول چاٹدے تے جڈاں او اللہ دو والے ولین جو کچھ
او کریندن اللہ انہیں کول بڑس بڑیسی تے اللہ ہر شے
کول بہوں چاٹن والا ہے۔

سورت فرقان مکی ؑ تے بسم اللہ نال ایندیاں ۷۸ آیات تے ۶ رکوعن۔

- بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ①
- ۱۔ بشروع کریں دال اللہ دے نال مال جو بن منکے ڈیون والا تے دل ول رحم کرٹ والا ؑ۔
- تَبٰرَكَ الَّذِي نَزَّلَ الْفُرْقَانَ عَلَى عَبْدِهِ لِيَكُوْنَ لِلْعٰلَمِيْنَ نَذِيْرًا ②
- ۲۔ او ذات بارکت ہیں اپنے بندے میں قرآن نازل کیتے تال جو اد لوکیں کو ہوشیار کرے۔
- الَّذِي لَهُ مُلْكُ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ وَلَمْ يَتَّخِذْ وَلَدًا وَلَمْ يَكُنْ لَهُ شَرِيْكٌ فِي الْمُلْكِ وَخَلَقَ كُلَّ شَيْءٍ فَقَدْ يَنْقَذُ ③
- ۳۔ آسمان تے زمین دی بادشاہت ہوندی ؑ اوں پر کوئی نیں بنایا تے نہ ہوندی حکومت وچ کوئی شریک تے اوں ہر شے کوں پیدا کیتے تے اوندانرا مقرر کیتس۔
- وَإِتَّخَذُوا مِنْ دُونِهِ آلِهَةً لَا يَخْلُقُوْنَ شَيْئًا وَهُمْ يُخْلَقُوْنَ وَلَا يَمْلِكُوْنَ لِنَفْسِهِمْ ضَرًّا وَلَا نَفْعًا وَلَا يَمْلِكُوْنَ مَوْتًا وَلَا حَيٰوةً وَلَا سُورًا ④
- ۴۔ انہیں لوکیں اوندے سوا اینجے معبود بنائیں جبرے کج دی پیدا نیں کر سگدے تے او خود پیدا کیتے گئیں تے نہ او اپنے کیتے نقصان تے نہ نفع دے مالک تے نہ موت دے نہ زندگی دے تے نہ ولا اٹھن دے مالک۔
- وَقَالَ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا اِنْ هٰذَا اِلَّا اَفْكٌ اُفْكِرْتُمْ ⑤
- ۵۔ تے کافر آبدن اے تے محض ہک کوڑا جیرھا اوں بنا گدے تے بی قوم ایندی مدد کریندی ؑ اے انہیں وڈا ظلم کیتے تے وڈا کوڑا مارینے نیں۔
- وَقَالُوا اَسَاطِيرُ الْاَوَّلِيْنَ اَلَّتِيْهِنَّ فِيْهِ تُمَلٰى عَلَيْهِ بُكْرَةٌ وَّاَصْبَلًا ⑥
- ۶۔ تے او آبدن اے تے پہلیاں کہانیاں ہن جیرھیاں اول کھوا گدھن تے رات ڈینہر اوندے اتے پڑھیاں دینن ؑ
- قُلْ اَنْزَلَهُ الَّذِي يَعْلَمُ السِّرَّ فِي السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ اِنَّهٗ كَانَ عَفُوْرًا رَّحِيْمًا ⑦
- ۷۔ توں آکھ ایس قرآن کوں اول ذات ٹٹائے جیرھا آسمانیں تے زمین دے راز کوں جانڈے بے شک اونخشٹ والا تے دل ول رحم کرٹ والا ؑ۔
- وَقَالُوا مَالِ هٰذَا الرَّسُوْلِ يَأْكُلُ الطَّعَامَ وَيَمْشِيْ فِي الْاَسْوَاقِ لَوْلَا اَنْزَلَ اِلَيْهِ مَلَكٌ فَيَكُوْنُ مَعَهُ نَذِيْرًا ⑧
- ۸۔ تے انہیں آکھئے ایس رسول کوں کیا تھی گئے اے کھانا کھندے تے بازاریں وچ ٹردے ایندے اتے فرشتہ کیوں نیں بلایا گیا تے جیرھا ایندے نال تھی کے ڈرا دے ہا۔

۹۔ یا اوندے اتے خزانہ ہایا ونجے یا یا ایس کنیں باغ ہوئے
جینے وچو کھاوے باتے ٹالیں اکھٹے جو تاساں تے
ایجھے آدمی دے پچھو ٹردے ء جینکوں کھوایا دیندے۔
۱۰۔ توں بڑیکھ تیدے متعلق کینھیاں گاہیں کریندن تے
او گمراہ تھی گئین تے ہن کوئی انہیں کوں راہ نیں لبعدا۔
۱۱۔ برکت والی ء اوقات جے او چاہے تے ایس کنیں زیادہ
پچکے باغ تیدے بنا بڑیوے جیندے وچ نہراں وندیاں
ہون تے تیدے کیتے وڈیاں ماٹریل بنا بڑیوے۔

۱۲۔ اصل او قیامت دا انکار کریندے پین تے اساں
قیامت دے منکر کیتے جھوٹ کن والا عذاب تیار کیتا ہوئے
۱۳۔ تے جڈاں او انہیں کوں بڑیکھسی پرسیں کنیں او
اندی کاوڑ والی تے مصیبت والی آواز سٹسن۔
۱۴۔ تے جڈاں انہیں کوں پدھ کے تنگ جاوچ سٹیا ویسی
تے او اتھال موت کوں سٹلسن۔

۱۵۔ آج تاساں ہک موت نہ سبزو بہوں ساریاں موتاں
سبزو۔

۱۶۔ توں اکھ کیاے چگھا ء یا ہمیشہ رہن والی بہشت
جیندا متقیں نال وعدہ کیتا گئے او انہیں واپس لے لگاڑ
ہوسی۔

۱۷۔ اوندے وچ انہیں کوں ہوا چاہن ملی تے ہمیشہ رہن
تیدے رب دا وعدہ ضرور پورا تھسی۔

۱۸۔ تے جڈاں انہیں کوں تے انہیں نے مجبورین کوں
میندی اور اندر دے سوا عبادت کریندے ہن کھٹا
کیتا ویسی ول اکھسی کیا تاساں میڈے بندیں کوں گمراہ
کیتا یا او آپ سدھے راہ کنیں ہٹ گئے ہن۔

۱۹۔ او اکھسن توں پاک ہویں ساڈا کوئی حق نہ با جو اساں

أَوْ يُلْقَى إِلَيْهِ كَنزًا أَوْ تَكُونُ لَهُ جَنَّةٌ يَأْكُلُ مِنْهَا
وَقَالَ الظَّالِمُونَ إِن تَتَّبِعُونَ إِلَّا رَجُلًا مَّسْحُورًا ①

أَنْظُرْ كَيْفَ ضَرَبُوا لَكَ الْأَمْثَالَ فَضَلُّوا فَلَا يَسْتَطِيعُونَ
سَبِيلًا ②

تَبَرَّكَ الَّذِي إِن شَاءَ جَعَلَ لَكَ خَيْرًا مِنْ ذَلِكَ
جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ وَيَجْعَلُ لَكَ
فُصُورًا ③

بَلْ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا وَاعْتَدُوا لِلْعَذَابِ
بِالسَّاعَةِ سَعِيرًا ④

إِذَا رَأَوْهُمْ مِنْ مَكَانٍ بَعِيدٍ سَبَحُوا لَهَا تَفِئًا
وَزَفِيرًا ⑤

وَإِذَا أُلْقُوا مِنْهَا مَكَانًا ضَيِّقًا مُقَرَّبِينَ دَعَوْا هُنَا لَكَ
ثُبُورًا ⑥

لَا تَدْعُوا الْيَوْمَ ثُبُورًا وَاحِدًا وَادْعُوا ثُبُورًا كَثِيرًا ⑦

قُلْ أَذِلَّكَ خَيْرٌ أَمْ جَنَّةُ الْخُلْدِ الَّتِي وُعِدَ الْمُتَّقُونَ
كَانَتْ لَهُمْ جَزَاءً وَاصِيًّا ⑧

لَهُمْ فِيهَا مَا يَشَاءُونَ خَالِدِينَ كَانَ عَلَى رَبِّكَ وَعْدًا
مُسْتَوْلاً ⑨

وَيَوْمَ يَحْشُرُهُمْ وَمَا يُعْبَدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ
يَقُولُوا أَنْتُمْ أَصْلَلْتُمْ عِبَادِي هَؤُلَاءِ أَمْ هُمْ صَلُّوا
السَّيِّئِلُ ⑩

قَالُوا سُبْحَانَكَ مَا كَانَ يَنْبَغِي لَنَا أَنْ نَتَّخِذَ مِنْ

دُونِكَ مِنْ أَوْلِيَاءَ وَلَكِنْ مَتَّعْتَهُمْ وَآبَاءَهُمْ حَتَّى
تَسُوا الذِّكْرَ وَكَانُوا قَوْمًا بُورًا ۝

تیبڑے سواپے ملگتی بٹاؤں ہاتے تیں انہیں کوں تے
انہیں دے پیو بڑا بیس کوں بہوں فائدہ بڑا ہا (امیر بٹایا ہا)
تے اوتی بڑی یاد بھل گئیں تے او تباہ تھیون والی قوم
تھی گئی ہائی۔

فَقَدْ كَذَّبْتُمْ بِمَا تَقُولُونَ مَا تَسْتَطِيعُونَ صَرْفًا
وَلَا تَصْرًا وَمَنْ يَظْلِمْ مِثْقَلَةَ ذُرِّيَّةٍ عَدَا بِنَا
كَبِيرًا ۝

۲۰۔ جو تساں اہرے ہا دے انہیں اونکوں جھٹلا بڑتے
ہئں تساں نہ عذاب ہٹا سگدے عرتے زبردستی طاقت کھیندے
تے جیرھا تہا بڑے دھچرہ ظالم اوں کوں اساں دہڑا عذاب
ڈلیسوں۔

وَمَا أَرْسَلْنَا قَبْلَكَ مِنَ الْمُرْسَلِينَ إِلَّا أَنْهُمْ
يَأْكُلُونَ الطَّعَامَ وَيَشْرُونَ فِي الْأَسْوَاقِ وَجَعَلْنَا
بَعْضَكُمْ لِبَعْضٍ فِتْنَةً أَتَصْبِرُونَ وَكَانَ
رُبُّكَ بَصِيرًا ۝

۲۱۔ تے تیں کئیں پہلے اساں جتی رسول پھینیں او سارے
کھانا کھندے ہن تے بازاریں وچ وی ٹردے ہن تے
اساں تساں دھچرہ کھ کھ کھ کیتے فتنہ بٹائے سے کیا تساں
ممبر کریدے عرتے تہا بڑا رب بہوں ڈیکھن والا۔

وَقَالَ الَّذِينَ لَا يَرْجُونَ لِقَاءَنَا لَوْلَا أُنْزِلَ
عَلَيْنَا الْمَلِكَةُ أَوْ نَرَى رَبَّنَا لَقَدْ اسْتَكْبَرُوا
فِي أَنْفُسِهِمْ وَعَتَوْا عَنْوًا كَبِيرًا ۝

۲۲۔ تے جیرے لوک ساڈے ملن دی امید نیں رکھندے
انہیں آکھے ساڈے اتے فرشتے کیوں نیں لہائے
گئے یا اساں اپنے رب کوں ڈہبے لیتے انہیں اپنے
دلیں وچ اپنے آپ کوں دہڑا سمجھتے تے اومنہ زوری
وچ بہوں اگور دھدھ گئیں۔

يَوْمَ يَرَوْنَ الْمَلِكَةَ لَا بُشْرَى يَوْمَئِذٍ لِلْمُجْرِمِينَ
وَقُولُونَ حِجَابًا مَحْجُورًا ۝

۲۳۔ جیرے ڈہبہ او فرشتیں کوں ڈیکھسن اوں ڈہبہ
جھریں کیتے کوئی چنگی خبر نہ ہوسی تے او آکھسن اساں
کئیں پریں رد و نحو۔

وَقَدْ مَنَّآ إِلَىٰ مَا عَمِلُوا مِنْ عَمَلٍ فَجَعَلْنَاهُ هَبَاءً
مَّنْثُورًا ۝

۲۴۔ جو انہیں کم کیتے ہوسن انہیں دو توجہ کرلیسوں تے
اونکوں الیوں کر ڈلیسوں جیویں ہوا وچ اڈرے ہونے
لگھڑے۔

أَصْحَابُ الْجَنَّةِ يَوْمَئِذٍ خَيْرٌ مُّسْتَقَرًّا وَأَحْسَنُ
مَقِيلًا ۝

۲۵۔ بہشتی لوک اوں ڈہبہ لکائے دے لحاظ نال وی
چھگے ہوسن تے آرام کیتے بہوں چھگی جیہیں وچ ہوسن۔

يَوْمَ تَشْقَى السَّمَاءُ بِالنَّعَامِ وَنُزِلِ الْمَلِكَةِ

۲۶۔ تے جڈاں آساں پھٹ ویسی تے سرتے جھڑ ہوسی

تَرْيَلًا ⑤

اَللّٰهُ يَوْمَئِذٍ اِلٰهٌ لِلرَّحِيْمِ وَكَانَ يَوْمًا عَلٰى
الْكَافِرِيْنَ عَسِيْرًا ⑥

وَيَوْمَ يَعْصُ الظّٰلِمُ عَلٰى يَدَيْهِ يَقُوْلُ يَلَّتْنِيْ اَتَّخَذْتُ
مَعَ الرَّسُوْلِ سَبِيْلًا ⑦

يُوَلِّئُنِيْ لِيَتَّبِعُنِيْ لَمْ اَتَّخِذْ فُلًاكَ حٰلِيْلًا ⑧

لَقَدْ اَصْلَحْنِيْ عَنِ الَّذِيْ كُنتَ بَعْدَ اِذْ جَاءَنِيْ وَكَانَ
الشَّيْطٰنُ لِلْاِنْسٰنِ خَدُوْلًا ⑨

وَقَالَ الرَّسُوْلُ يٰرَبِّ اِنِّ قَوِيْ اَتَّخِذُ هٰذَا الْقُرْاٰنَ مَجُوْرًا ⑩

وَكَذٰلِكَ جَعَلْنَا لِكُلِّ نَبِيٍّ عَدُوًّا مِّنَ الْمُجْرِمِيْنَ وَكَفَّ
بِرَبِّكَ هٰذَا دِيًْا وَنَصِيْرًا ⑪

وَقَالَ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا لَوْلَا نَزَّلَ عَلَيْنَا الْقُرْاٰنُ جَمْلًا
وَاحِدًا ؕ كَذٰلِكَ لِنُثَبِّتَ بِهٖ فُؤَادَكَ وَرَقْلُنَاْهُ
تَرْيَلًا ⑫

وَلَا يَأْتُوْنَكَ بِشَيْءٍ اِلَّا جُنُودُكَ بِالْحَقِّ وَاَحْسَنَ
تَفْسِيْرًا ⑬

الَّذِيْنَ يُحْشَرُوْنَ عَلٰى وُجُوْهِهِمْ اِلٰى جَهَنَّمَ اُولٰٓئِكَ
شَرُّ مَّكَائٍ وَاَصْلٰ سَبِيْلًا ⑭

وَلَقَدْ اَتَيْنَا مُوْسٰى الْكِتٰبَ وَجَعَلْنَا مَعَهُ اَخَاهُ هٰرُوْنَ
وَزِيْرًا ⑮

فَقُلْنَا اذْهَبَا اِلَى الْقَوْمِ الَّذِيْنَ كَذَّبُوْا بِآيٰتِنَا فَذَرْنَهُمْ

تے فرشتے دل دل لہائے ولین۔

۲۷۔ اوں ڈینہہ سچی بادشاہی رحمن خدا دی ہوئی تے او
ڈینہہ کافریں کیتے اوکھا ہوئی۔

۲۸۔ تے اوں ڈینہہ ظالم اپنے ہتھیں کوں چک پیسی
تے اکھسی ہائے ہائے میں رسول مے نال ٹرپوداں ہا

۲۹۔ ہائے ہائے میں فلا نے آدم کوں سبگتی نہ بناواں ہا
۳۰۔ اوں میکوں اللہ دی یاد کنیں غافل کر ڈتے اونڈے

میں کنیں آوٹ دے بعد تے شیطان انسان کوں ککھا
بھوڑ ڈیندے۔

۳۱۔ تے رسول اکھے اے میڈے رب بے شک میڈی
قوم این قرآن کوں کنڈ بکھر سٹ گتے۔

۳۲۔ تے ایویں اسان ہرنی دا جھریں وچو دشمن بناٹے
سے تے تیلدارب ہدایت ڈیوٹ تے مدد کرن دے لحاظ

نال کافی۔

۳۳۔ تے کافریں اکھے قرآن این بنی تے بکودفہ کیوں
نیئں لہایا گیا۔ ایویں بے تاں جو اسان اینڈے نال

تیلڈے دل کوں مضبوط کروں تے اسان اینکوں بہوں
چنگا بناٹے۔

۳۴۔ اوں تیکوں کوئی دی گال نیئں آہدے تے اسان
تیکوں اونڈے جواب وچ پکی تے سچی گال ڈیندے

میں تے بہوں چنگی تفسیر کر ڈیندے ہیں۔
۳۵۔ تے جیرے لوک اپنے سرداریں نال جہنم دوکھے کیتے

ولین ایٹے لوکن جہنم دی جا بہوں بری ہے تے گمراہی آلا راہ۔
۳۶۔ تے اسان موسیٰ کوں کتاب ڈٹی تے اونڈے نال

اسان اونڈے بھرا بارون کوں ادا دی بناکے پھٹے۔
۳۷۔ تے اسان اکھیا ڈیویں اوں قوم دو وچو جہنم ساڈی

تَذْمِيرًا ③

وَقَوْمٌ نُّوحٌ لَّمَّا كَذَبُوا الرُّسُلَ أَغْرَقْنَاهُمْ وَجَعَلْنَاهُمْ
لِلنَّاسِ آيَةً ۖ وَأَعْتَدْنَا لِلظَّالِمِينَ عَذَابًا أَلِيمًا ④

آیات کوں جھٹلائے تے اساں انہیں کوں اصلو تباہ کر ڈتے
۳۸۔ تے لوح دی قوم جیرے ویلے انہیں اپنے رسولیں
کوں جھٹلائے اساں اوں کوں غرق کر ڈتے تے لوکیں کیتے
نشان بنا ڈتے تے ظالمیں واسطے اساں ڈکھ والا عذاب
تیار کیا ہوئے۔

وَعَادًا ذُنُودًا ۖ وَأَخْطَبَ الرِّبِّیْنَ وَقُرُونًا بَيْنَ ذَلِكَ
كَثِيرًا ⑤

۳۹۔ تے عادتے قوم دے کھو آئے تے بی بہوں ساری
قومیں کوں جیریاں انہیں دے وچکار ہن تباہ کر ڈتے۔
۴۰۔ تے اساں ہر قوم کیتے سچائی بیان کر ڈتی ہے (تے
جیلے نہ سمجھ) اساں انہیں کوں تباہ کر ڈتے۔

وَكُلًّا ضَعَفْنَاهُ ۖ الْأَمثالُ ۖ وَكُلًّا تَبَوَّأْنَا نَبِيرًا ⑥

۴۱۔ تے بے شک اداسی وستی کنیں لگھین جیندے
اتے ڈکھ دامینہ وسایا گیا ہا کیا او ایکیوں ڈبہرے نیں
تے اصل او والا اٹھن دی امید وی نیں رکھندے۔

وَلَقَدْ أَنزَلْنَا عَلَى الْقَرْيَةِ الَّتِي أَمْطَرَتْ مَطَرًا سَوِيًّا
أَلْفُمْ يَكُونُوا يَرَوْهَا بَلْ كَانُوا لَا يَرْجُونَ نُشُورًا ⑦

۴۲۔ تے جیلے او ٹیکوں ڈبہن تے او ٹیکوں مہن کھل
تے مذاق دی با سمجھن کیا ایتھو جیکوں اللہ سیئیں
رسول بنا کے پھیلے۔

وَإِذَا رَأَوْكَ إِذَا يَتَخَذُونَكَ إِلَّا هُزُوًا ۖ أَهَذَا الَّذِي
بَعَثَ اللَّهُ رَسُولًا ⑧

۴۳۔ جے ایندے دس وچ ہرے ہاتے ساکوں ساڈے
معبودیں کنیں پریں کر ڈیوے ہا جے اساں انہیں تے
پکے نہ ہونوں ہاتے انہیں کوں ضرور پتہ بگ ویسی جڑاں او
عذاب کوں ڈیکھسن جو کون سدھے راہ کنیں پریں تھی
گیئے۔

إِنْ كَادَ لَيُضِلَّنَا عَنْ الْيَقِينِ لَوْلَا أَنْ صَبَرْنَا عَلَيْهَا
وَسَوْفَ يَعْلَمُونَ يَوْمَ يَرَوْنَ الْعَذَابَ مَنْ أَضَلُّ
سَبِيلًا ⑨

۴۴۔ اے رسول! کیا تیکوں اوں شخص دا پتہ ۛ جیں
اپنی خواہشیں کوں معبود بنا گدھے کیا توں انداوی مگران
بنیں۔

أَرَأَيْتَ مَنِ اتَّخَذَ إِلَهَهُ هَوَاهُ ۖ أَفَأَنْتَ تَكُونُ
عَلَيْهِ وَكِيلًا ⑩

۴۵۔ کیا توں سمجھدیں جو انہیں دچو بہوں سارے
سڈٹ یا سمجھن او تے مہن ڈبیریں آلی کارن تے اصل
او انہیں کنیں وی پچھلے پاندن۔

أَمْ تَحْسَبُ أَنَّ الْكُفْرَ سَمْعُونَ أَوْ يَبْقَلُونَ ۖ إِنْ
هُمْ إِلَّا كَالْأَنْعَامِ بَلْ هُمْ أَضَلُّ سَبِيلًا ⑪

أَلَمْ تَرَ إِلَىٰ رَبِّكَ كَيْفَ مَنَّ الْفَالِقَ وَلَوْ شَاءَ لَجَعَلَهُ
سَآئِلًا ثُمَّ جَعَلْنَا الشَّمْسَ عَلَيْهِ دَلِيلًا ۝

ثُمَّ قَبَضْنَاهُ إِلَيْنَا قَبْضًا يَسِيرًا ۝

۴۶. کیا تم کوں پتہ نہیں جو تیرے رب کیوں پہچا دیں
کوں وڈا کہتے تے جے او چاہے ہاتے اونکوں کھڑا کر
ڈیوے ہا ول اسان سمجھ کوں اوندے اتے گواہ بنائے۔
۴۷. ول اسان اونکوں آپ دو ہولے ہولے چکیندے
پئے ہیں۔

وَهُوَ الَّذِي جَعَلَ لَكُمُ الْيَوْمَ رِبَاسًا وَالنَّوْمَ مَبَآئِلًا
وَجَعَلَ النَّهَارَ نُشُورًا ۝

۴۸. تے او ہورے میں تہا ڈے کہتے رات کوں لباس تے
نندر کوں آرام وا ذریعہ بٹائش تے ڈسنبہ کوں اٹھن دا
ذریعہ بٹائش۔

وَهُوَ الَّذِي أَرْسَلَ الرِّيحَ بُشْرًا بَيْنَ يَدَيْ رَحْمَتِهِ
وَأَنْزَلْنَا مِنَ السَّمَاءِ مَاءً طَهُورًا ۝
لِنُخْرِجَ بِهِ بَلْدَةً قَنِينَ وَنُظْفِئَهُ وَمَا خَلَقْنَا النَّعَامَ
وَأَنَا بِنِعْمَتِي غَنِيرًا ۝

۴۹. تے او ہورے میں اپنی رحمت کنیں پہلے ہوائیں خوشخبری
کہتے پھین تے اسان بھڑکنیں پاک پانی بہائے۔
۵۰. تال جو اسان اوندے نال بر ملک کوں وسوں کوں تے
اوندے نال بہوں سارے ڈبگریں تے انسانیں کوں
پانی پلیندے ہیں۔ حیرے اسان پیدا کیتن۔

وَلَقَدْ صَرَّفْنَاهُ بَيْنَهُمْ لِيَذَّكَّرُوا فَأَبَىٰ أَكْثَرُ
النَّاسِ إِلَّا كُفُورًا ۝

۵۱. تے اسان (پانی) اکوں انہیں وچ کھنڈا ڈتے تال
جو اونصوت پکھن تے بہوں سارے لوک کفر دے
سوا ساریں گالیں دا انکار کریندن۔

وَلَوْ شِئْنَا لَكُنَّا فِي كُلِّ قَرْيَةٍ نَذِيرًا ۝

۵۲. جے اسان چاہوں ہاتے اسان ہر دسٹی وچ ڈراون آلا
پٹھوں ہا۔

فَلَا تُطِيعُ الْكَافِرِينَ وَجَاهِدْهُمْ بِهِ جِهَادًا كَبِيرًا ۝

۵۳. توں کافریں دا اکھٹ نہ من تے ایں قرآن نال
انہیں دے خلاف وڈا جہاد کر

وَهُوَ الَّذِي مَرَجَ الْبَحْرَيْنِ هَذَا عَذْبٌ فُرَاتٌ وَ
هَذَا مِلْحٌ أُجَاجٌ وَجَعَلَ بَيْنَهُمَا بَرْزَخًا وَحِجْرًا
مَّحْجُورًا ۝

۵۴. تے او ہورے میں ڈوسندر چلائن ہک بہوں مٹھا
تے ڈو جھا بہوں کوڑا تے لوماء تے انہیں ڈوناہیں
دے ادھ وچ اوں ہک روک بٹا ڈتی تے او ہک ڈوبھے
نال رلدے نہیں۔

وَهُوَ الَّذِي خَلَقَ مِنَ الْمَاءِ بَشَرًا فَجَعَلَهُ نَسَبًا

۵۵. تے او ہورے میں پانی کنیں انسان بنائے تے اونکوں

وَصِهْرًا وَكَانَ رَبُّكَ قَدِيرًا ۝

کڑاہیں پیو بڑا اے کڑاہیں سو رہا بٹائے تے تیرا رب ہر شے تے قادر ۵۶
تے او اللہ دے سوا اوندی عبادت کریندن جی رہا نہ
انہیں کوں فائدہ پچیندے تے نہ انہیں کوں بڑکھ پچا سبکدے
تے کافر لیکہ اپنے رب دے خلاف رہندے۔

وَيَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ مَا لَا يَنْفَعُهُمْ وَلَا
يَضُرُّهُمْ وَكَانَ الْكَافِرُ عَلَىٰ رَبِّهِ ظَهِيرًا ۝

۵۷۔ تے اساں تیکوں معن خرمنجری بڑیوں والا تے بڑیوں
والا بٹا کے پھٹے۔

وَمَا أَرْسَلْنَاكَ إِلَّا مُبَشِّرًا وَنَذِيرًا ۝

۵۸۔ توں اکھیں لساں کئیں کوئی بدلہ نہیں منگدا سولے
اوں بندے دے جی رہا اپنی مرضی نال اپنے رب دی راہ
دوڑ پورے۔

قُلْ مَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ مِنْ أَجْرٍ إِلَّا مَنْ شَاءَ أَنْ
يَتَّخِذَ إِلَىٰ رَبِّهِ سَبِيلًا ۝

۵۹۔ تے توں اوں ذات تے بھر دسہ کر جی رہی زندہ ۶۰
تے کڑاہیں نہیں مرادے اوندی تو لیں نال اوندی
پاکیزگی بیان کرتے او اپنے بندیں دے گناہیں توں بڑا بڑھا
واقعہ۔

وَتَوَكَّلْ عَلَىٰ النَّحْيِ الَّذِي لَا يَمُوتُ وَسَيَجْزِيكَ يَوْمَ
الْحِسَابِ ۝

۶۰۔ او خلا میں آسمانیں تے زمین تے جو ایندے دیکھا
چھی وقتیں دج پیدا کیتس تے دل او عرش تے جم گئے
بن منگے بڑیوں والا توں او کئیں کچھ جی رہا بہوں
جاڈے۔

إِلَّا الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا فِي سِتَّةِ
أَيَّامٍ ثُمَّ اسْتَوَىٰ عَلَى الْعَرْشِ ۚ الرَّحْمَنُ فَتَنُ بِهِ
الْبَاطِلَ ۝

۶۱۔ تے جیلے انہیں کوں اکھیندے جو رعلن کوں سجدہ
کرو او آبدن رعلن کیا شے ہے کیا اساں او کوں سجدہ
کوں جیندا توں ساکوں حکم بڑیندی تے لے بٹاں انہیں
کوں نفرت دج دودھا بڑیندی۔

وَرَادَ أَقْبَلُ لَهُمْ اسْجُدُوا لِلرَّحْمَنِ قَالُوا وَمَا الرَّحْمَنُ
أَنَسْجُدُ لِمَا تَأْمُرُنَا وَزَادَهُمْ نُفُورًا ۝

۶۲۔ برکت والی اوزات میں آسمان دج بروج بٹائن
تے انہیں دج سمجھ تے ردشن بڑیوں والا چندر
بٹائے۔

تَبَارَكَ الَّذِي جَعَلَ فِي السَّمَاءِ بُرُوجًا وَجَعَلَ فِيهَا
سِجْرًا وَفُجْرًا قُنِينَ ۝

۶۳۔ تے اوبا ذات جیں رات تے بڑبہ کوں ہک پے دے
پچھو آملن والا بٹائے لے او دے واسطے ہے جی رہا

وَهُوَ الَّذِي جَعَلَ اللَّيْلَ وَالنَّهَارَ خِلْفَةً لِّمَنْ أَرَادَ
أَنْ يَذَّكَّرَ أَوْ أَرَادَ شُكُورًا ۝

نصیحت حاصل کرنا چاہے یا شکر کرنا چاہے۔

۶۴۔ تے رغن دے بندے اوہن میرے زمین تے آرام نال ٹردن تے جیلے انہیں نال جابل الویندن تے او انہیں کول آہدن خیر بُوی۔

۶۵۔ تے میرے اپٹیاں راتاں اپنے رب کول سجدے کریندے ہوئیں تے کھڑکے گذریندن۔

۶۶۔ تے میرے آہدن لے ساڈے رب اسان کینں دوزخ دا عذاب پریں بٹا بے شک اوندے عذاب چٹے تے تباہی ہے۔

۶۷۔ بے شک او بہوں بُری بھانویں عارضی رہن دی جا ہوسے یا مستقل۔

۶۸۔ تے میرے دیلے فرج کریندن نہ او فغول فرجی کریندن تے نہ شومائی کریندن تے او ڈوناہیں بگاہیں دے وچ وچ ٹردن۔

۶۹۔ تے میرے اللہ دے نال پیا کوئی مبود نیں سڈیندے تے او کہیں اینجے بندے کول قتل نیں کریندے عیندا قتل اللہ حرام کیا ہوسے سوائے حق دے تے نہ اوزنا کریندن تے میرا اینجاکم کرلیں او گناہ دا بدلہ ہیسی۔

۷۰۔ تے قیامت دے ڈینہد اوندے کیتے عذاب ڈوڑا کیتا ویسی تے اوندے وچ بے عزت تھی کے رہی۔

۷۱۔ سوائے اوندے میرا تو بہ کرے تے میرا ایمان آنے تے چپکے کم کرے ایسے ہن ہر اللہ سیں انہیں دی برائیں کول نیکی وچ بدل ڈیسی تے اللہ سیں بہوں بخشش والا تے بہوں رحم کرن والا۔

۷۲۔ تے میرا تو بہ کرے تے چپکے کم کرے تے بے شک

وَعِبَادُ الرَّحْمَنِ الَّذِينَ يَمْشُونَ عَلَى الْأَرْضِ هَوْنًا وَإِذَا خَاطَبَهُمُ الْجَاهِلُونَ قَالُوا سَلَامًا ۝

وَالَّذِينَ يَبْتِغُونَ لِرَبِّهِمْ سُبْحًا وَذِيَاءً ۝

وَالَّذِينَ يَقُولُونَ رَبَّنَا اصْرِفْ عَنَّا عَذَابَ جَهَنَّمَ إِنَّ عَذَابَهَا كَانَ غَرَامًا ۝

إِنَّهَا سَاءَتْ مُسْتَقَرًّا وَمُقَامًا ۝

وَالَّذِينَ إِذَا أَنْفَقُوا لَمْ يُسْرِفُوا وَلَمْ يَقْتُرُوا وَكَانَ بَيْنَ ذَلِكَ قَوَامًا ۝

وَالَّذِينَ لَا يَدْعُونَ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ وَلَا يَقْتُلُونَ النَّفْسَ الَّتِي حَرَّمَ اللَّهُ إِلَّا بِالْحَقِّ وَلَا يَزْنُونَ وَمَنْ يَفْعَلْ ذَلِكَ يَلْقَ أَثَامًا ۝

يُضَاعَفْ لَهُ الْعَذَابُ يَوْمَ الْقِيَمَةِ وَيَخْلُدْ فِيهِ مُهَانًا ۝

إِلَّا مَنْ تَابَ وَآمَنَ وَعَمِلَ صَالِحًا فَأُولَٰئِكَ يَبْدِلُ اللَّهُ سَيِّئَاتِهِمْ حَسَنَاتٍ وَكَانَ اللَّهُ غَفُورًا رَحِيمًا ۝

وَمَنْ تَابَ وَعَمِلَ صَالِحًا فَإِنَّهُ يَتُوبُ إِلَى اللَّهِ

مَتَابًا ۝

وَالَّذِينَ لَا يَشْهَدُونَ الزُّدْرَ إِذَا مَرُّوا بِاللَّغْوِ
مَرُّوا كِرَامًا ۝

او اللہ سٹیں دو بہوں جھگڑ والا ۝

۴۳۔ تے جیرے کوڑی گواہی نیں جیندے تے جیلھے
اوبے فائدہ بگاہیں کنیں لگھدن تے شرافت نال
لگھ ویندن (انہیں وچ رلدے نیں)۔

وَالَّذِينَ إِذَا ذُكِّرُوا بِآيَاتِ رَبِّهِمْ لَمْ يُخَذُّوا عَلَيْهَا
حُتًّا وَعُقُوبًا ۝

۴۴۔ تے جڈاں انہیں دے رب دی آیات انہیں کوں یاد
ڈیوایاں وچن تے او اندرے اتے ہوڑے تے اندھے
آل کار نیں ڈھندے۔

وَالَّذِينَ يَقُولُونَ رَبَّنَا هَبْ لَنَا مِنْ أَزْوَاجِنَا
ذُرِّيَّتًا قَرَّةَ أَعْيُنٍ وَاجْعَلْ لَنَا لِمَتَّقِينَ إِمَامًا ۝

۴۵۔ تے جیرے آہن جو لے ساڈے رب ساکوں
ساڈیں زالیں تے ساڈی اولاد کنیں اکھیں دی ٹھاڈل
پچا تے ساکوں متقیں دا امام بٹا۔

أُولَٰئِكَ يَجْزُونَ الْغُرْفَةَ بِمَا صَبَرُوا وَيُلَقَّوْنَ فِيهَا
نَجِيَّةً وَسَلَامًا ۝

۴۶۔ ایجے لوکن جنہیں کوں بدلے وچ ماریاں ڈتیاں ملین کیوں
جو انہیں مبر کیے تے انہیں کوں بہشت وچ تحفے تے
سلامتی دے سینیے ملن۔

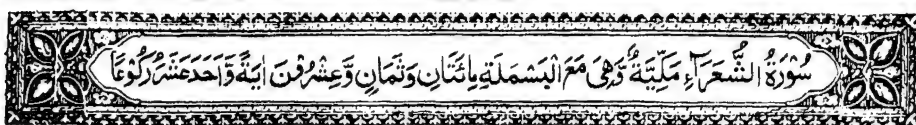
خُلِدِينَ فِيهَا حَسُنَتْ مُسْتَقَرًّا وَمُقَامًا ۝

۴۷۔ او اندرے وچ ہمیشہ رہسن لے ڈاڈھی چنگی
بار بھانویں عارضی ہوئے تے بھانویں مستقل۔

قُلْ مَا يَعْجُبُكُمْ رَبِّي لَوْلَا دُعَاؤُكُمْ فَقَدْ
كَذَّبْتُمْ فَسَوْفَ يَكُونُ لِزَامًا ۝

۴۸۔ توں اکھ جو میڈے رب کوں تہاڈی کوئی پرواہ
نیں جے تساں منگورن تے تساں جھٹلائے ہن او ندا
عذاب تہا کوں منور چڑیا رہی۔

۱۱۱

سورۃ شعراء مکی ۷۷ تے بسم اللہ نال ایندیاں ۲۲۸ آیتاں تے ۱۱ رکومن۔

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ①

۱۔ شروع کرینداں اللہ دے ناں نال جیرھا بن منگئے

بُلیوں والاتے دل دل محم کرن والا۔

طسّم ②

۲۔ پاک سٹن والا تے بزرگ۔

تِلْكَ آيَاتُ الْكِتَابِ الْبَيِّنِ ۝

۳۔ اے آیتاں کھول کھول کے بیان کرٹ والی کتاب دیاں

ہیں۔

لَعَلَّكَ بَاخِعٌ نَفْسَكَ أَلَّا يَكُونُوا مُؤْمِنِينَ ﴿٣﴾

۴۔ اے تھی سبکدے جو توں اپنے آپ کوں ہلاک کر

ڈیوئیں ات گالہوں جو اے میندے نیں۔

اِنْ تَشَا نُزِّلْ عَلَيْهِم مِّنَ السَّمَاءِ اَيَّةٌ فَظَلَّتْ

۵۔ مے اماں چاہوں تے انہیں تے آسان کنیں ہک اینھا

أَعْنَاقَهُمْ لَهَا خُضِعِينَ ⑤

نشان لہاؤں جو انہیں دہاں گیجاں اوندے اکونو وچن۔

وَمَا يَأْتِيهِمْ مِّنْ ذِكْرٍ مِّنَ الرَّحْمَنِ مُحَدَّثٍ إِلَّا

۴۔ تے مڈاں وی انہیں کنیں رحمن ولوںواں ذکر اندرے

كَانُوا عَنْهُ مُعْرِضِينَ ۝

او اول کنس، علوم منہ پھر گھنڈن۔

فَقَدْ كَذَّبُوا فَسَيَاتِيهِمْ أَبْتَلُوا مَا كَانُوا بِهِ

۶۔ انہیں جھٹلا کر کہہ دو کہ انہیں دے دو انہیں دے مذاق

دی حقیقت ضرور کھل ویسی۔

يَسْتَفْرِضُونَ

دی حقیقت ضرور کمال و لیس۔

أَوَلَمْ يَرْوُا إِلَى الْأَرْضِ كَمَا أَنْبَأْتُنَا فِيهَا مِنْ كُلِّ رَوْحٍ

۸۔ کیا انہیں زمین کوں نشتر ڈٹھا جو اسان اونڈے وچ

گَرِیم ⑤

کر تلاء جنگ جنگ و سر اکتان

إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً وَمَا كَانَ أَكْثَرُهُمْ مُؤْمِنِينَ ⑨

میں نے شکایتیں سوجھ ویں نشان تیرے انہیں دھو بہوں

سارے مینڈے نیٹ۔

وَإِنَّ رَبَّكَ لَهُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ ۝

۱۰۔ تے بے شک تیدا رب غالب تے ول ول رحم

وَإِذْ نَادَىٰ رَبُّكَ مُوسَىٰ أَنْ ائْتِ الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ ۝

کرن والے۔

قَوْمَ فِرْعَوْنَ ۖ أَلَا يَتَّقُونَ ﴿١٣﴾

قَالَ رَبِّ إِنِّي أَخَافُ أَنْ يُكَلِّمُونِي ۝

۱۳۔ اول آکھے میگوں ڈرے ایسے میڈے رب جو میگوں او جھٹلا ڈلسن۔

وَيُضِيقُ صَدْرِي وَلَا يَنْطَلِقُ لِسَانِي فَأَرْسِلْ إِلَى هَرُونَ ۝

۱۴۔ تے میڈا سینہ تنگ تھیندے تے میڈی زبان چچی نہیں چلدی تے توں میڈے نال ہارون کوں پھٹ۔

وَلَهُمْ عَلَى ذَنْبٍ فَأَخَافُ أَنْ يَقْتُلُونِ ۝

۱۵۔ تے انہیں دا میڈے اتے ہک الزام دی ہے تے میں ڈروں جو او میگوں قتل کر ڈلسن۔

قَالَ كَلَّا فَادْهَبْ بِآيَاتِنَا إِنَّا مَعَكُمْ مُسْتَعِينُونَ ۝

۱۶۔ اللہ آکھے اصلو نہ تساں ڈوہیں میڈے نشان گھن کے وچو بے شک اساں تہا ڈے نال تہا ڈی دعائیں کوں سندرے رہسوں۔

فَأْتَيْنَا فِرْعَوْنَ فَقُولَا إِنَّا رَسُولُ رَبِّ الْعَالَمِينَ ۝

۱۷۔ تساں ڈوہیں فرعون کنیں وچو تے آکھو جو اساں رب العالمین و لو رسول ہیں۔

أَنْ أَرْسِلَ مَعَنَا بَنِي إِسْرَءِيلَ ۝

۱۸۔ تے توں ساڈے نال بنی اسرائیل پھٹ ڈے۔

قَالَ أَلَمْ نُرَبِّكَ فِينَا وَلِيدًا وَلَبِثْتَ فِينَا مِنْ عُمُرِكَ سِنِينَ ۝

۱۹۔ فرعون آکھے کیا اساں تیکوں پالیا نہیں تے توں ہاں ہانویں تے توں ساڈے وچ اپنی عمر دے بہوں سارے سال رہ گئیں۔

وَفَعَلْتَ فَعَلَتَكَ الْبَغَىٰ فَلَمَّا وَانْتَ مِنَ الْكَاذِبِينَ ۝

۲۰۔ تے تیں جیرھے کم کیتن کیتن تے توں ناشکری کرنیدیں۔

قَالَ فَعَلْتُهَا إِذًا وَأَنَا مِنَ الضَّالِّينَ ۝

۲۱۔ حضرت موسیٰ آکھے میں کیتن اول و پلھے جیلھے میگوں پتہ نہ ہا۔

فَقَرَرْتُ مِنْكُمْ لَمَّا خِفْتُكُمْ فَوَهَبَ لِي رَبِّي حُكْمًا وَجَعَلَنِي مِنَ الْمُرْسَلِينَ ۝

۲۲۔ جیلھے میں تساں کنیں ڈریاں تساں کنیں بھج گیاں تے میڈے رب میگوں نبوت ڈتی ۶ تے میگوں رسولیں وچو بٹاؤں۔

وَبَلَكَ نِعْمَةً تَمَنَّا عَلَيْ أَنْ عِبْدْتَ بَنِي إِسْرَءِيلَ ۝

۲۳۔ تے جیرما احسان توں میگوں جٹو نیا ہیں اکیا تھی پیا (ات گاہوں) ساری قوم بنی اسرائیل کوں غلام بنائی ہیں؟

قَالَ فِرْعَوْنُ وَمَا رَبُّ الْعَالَمِينَ ۝

۲۴۔ تے فرعون آکھے رب العالمین کوں۔

قَالَ رَبُّ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا إِنْ كُنْتُمْ

۲۵۔ اول آکھے او آسائیں تے زمین تے جو انہیں دے وچ

مُؤْمِنِينَ ۝

قَالَ لِمَنْ حَوْلَهُ أَلَا تَسْتَعِينُونَ ۝

اوندارب جے تساں لعین کروں ماں۔

۲۶۔ اوں آکھئے اپنے آسوپا سوالیں کوں کیا تساں سٹہے
نوتے پٹے۔

قَالَ رَبُّكُمْ وَرَبُّ آبَائِكُمُ الْأَوَّلِينَ ۝

۲۷۔ موسیٰ آکھئے جو او تہا ڈالتے تہا ڈے پہلے پیو ڈاڑیں دا
دی رب۔

قَالَ إِنَّ رَسُولَكُمْ الَّذِي أُرْسِلَ إِلَيْكُمْ لَمَجْنُونٌ ۝

۲۸۔ فرعون آکھئے جو بے شک جیہا رسول تہا ڈو پٹھیا گئے
او پاگل۔قَالَ رَبُّ الشَّرْقِ وَالْمَغْرِبِ وَمَا بَيْنَهُمَا إِنْ كُنْتُمْ
تَعْقِلُونَ ۝۲۹۔ موسیٰ آکھئے جو او پچا دھ تے پوا دھ تے جو انہیں دے
دیج اوندارب جے تساں عقل کرو۔قَالَ لِمَنِ اتَّخَذَتْ الْهَاطَا غَيْرِي لَا جَعَلَتْكَ مِنَ
الْمَسْجُورِينَ ۝۳۰۔ فرعون آکھئے جے تیں میڈے سوا یا کوئی معبود بنایا تے
میں تیکوں ضرور ڈھک ڈلیاں۔

قَالَ أَوَلَوْ جُنْتُكَ بِشَيْءٍ مُّبِينٍ ۝

۳۱۔ موسیٰ آکھئے بھانویں میں تیلو کوئی کھلا کھلا معبودی
گھن آواں۔

قَالَ فَأْتِ بِهِ إِنْ كُنْتَ مِنَ الصّٰدِقِينَ ۝

۳۲۔ اوں آکھئے گھن آجے توں سچا ہویں۔

فَأَلْقَى عَصَاهُ فَإِذَا هِيَ ثُعْبَانٌ مُّبِينٌ ۝

۳۳۔ اپنا سوتا سٹیس تے او ہوں دیکھے ظاہر ظہور ناگ
بن گئے۔

وَنَزَعَ يَدَهُ فَإِذَا هِيَ بَيْضَاءُ لِلظُّلُمِ ۝

۳۴۔ تے اپنا ہتھ پھکیں تے او ہوں دیکھے انہیں ڈکھیں
دالیں کوں چٹا کھ نظر آئے۔

قَالَ لِلْمَلَاحِقَةِ إِنَّ هَذَا لَسِحْرٌ عَلِيمٌ ۝

۳۵۔ اوں اپنے چودھار و ڈیریں کوں آکھئے بے شک
اے مکڑا جادوگر۔يُرِيدُ أَنْ يُخْرِجَكُمْ مِنْ أَرْضِكُمْ بِسِحْرِهِ ۖ فَمَاذَا
تَأْمُرُونَ ۝۳۶۔ اے چاندے جو تہا کوں اپنے جادو دے زور ناں تہا ڈے
ملک کنیں کڈھو ڈلوے تے تساں کیا صلاح ڈیندے؟قَالُوا أَرْجَاهُ وَأَخَاهُ وَابْعَثْ فِي الْبَلَدَيْنِ
خَازِنِينَ ۝۳۷۔ انہیں آکھئے ایکوں تے ایندے بھرا کوں دیتی ڈے تے
شہریں وچ کٹے کرٹ والے پٹھ۔

يَأْتُونَكَ بِكُلِّ سِحْرٍ عَلِيمٍ ۝

۳۸۔ او تیلو ماہر جادوگر گھن آواں۔

فَجَمَعَ السَّحَرَةُ لَيْلِيَّاتٍ يَوْمَ مَعْلُومٍ ۝

۳۹۔ ہک مقررہ ڈینہہ سارے جادوگر کھٹے کتے گئیں۔

۴۰۔ تے لوکیں کوں آکھیا گیا جو تساں سارے کھٹے تھوہاے۔

۴۱۔ تماں جو اساں جادوگریں دے پکچوٹروں جے او
بڑا دے تھی گئے تے

۴۲۔ جیلھے جادوگر آئن انہیں فرعون کوں آکھئے جے اساں
بڑا دے تھی ونبھوں تے ساکوں کیا المام لسی۔

۴۳۔ اوں آکھئے ہاتے تساں میڈے خاص پیارے لوکیں دچو
بن ویسوں۔

۴۴۔ موسیٰ انہیں کوں آکھئے جو تساں ملے سلو۔

۴۵۔ انہیں اپٹے رے تے سوٹے سٹ بڑے تے انہیں
آکھئے جو فرعون دی عزت دی قسم اساں بڑا دے ہیں۔

۴۶۔ ول موسیٰ پٹا سوٹا سیٹے تے اوہوں دیلھے انہیں دے
کوڑ کوں نگلن پئے گئے۔

۴۷۔ تے جادوگر سجدے وچ ڈھ پئے۔

۴۸۔ انہیں آکھئے اساں ایمان ایندے میں اوندے تے
جیرھا سارے جہانیں دارب۔

۴۹۔ جیرھا موسیٰ تے ہارون دارب۔

۵۰۔ اوں (فرعون) آکھئے جو تساں میڈی اجازت کنیں پہلے

اونکو من گدھے بے شک اے تہاڈا وڈا ۷ جیں تہا کوں
جادو سکھالے تہا کوں ضرور پتہ لگ ویسی میں ضرور تہاڈے
ہتھ تے پیر خلافت ورزی دی وجہ نال کپیاں تے تساں
ساریں کوں ضرور پھاسی ڈیساں۔

۵۱۔ انہیں آکھئے او جہی بے شک اساں اپٹے رب دوہنڈے

۵۲۔ بے شک اساں امید کریندے میں جو ساڈا رب ساڈے
گناہ بخش ڈیسی کیوں جو اساں پہلے منن والے ہیں۔

۵۳۔ تے اساں موسیٰ کوں وحی کیتی جو توں میڈے بندیں
کوں راتوں رات گھن ونبج بے شک تہاڈا بیچا کیسا ویسی۔

وَقِيلَ لِلثَّائِسِ هَلْ أَنْتُمْ مُّجْتَبِعُونَ ﴿٤٠﴾

لَعَلَّنَا نَتَّبِعُ السَّحَرَةَ إِنْ كَانُوا هُمُ الْغَالِبِينَ ﴿٤١﴾

فَلَمَّا جَاءَ السَّحَرَةُ قَالُوا لِفِرْعَوْنَ أَإِنَّا لَمَّا لَاحِظًا
إِنْ كُنَّا نَحْنُ الْغَالِبِينَ ﴿٤٢﴾

قَالَ نَعَمْ وَإِنَّكُمْ إِذَا لَمِنَ الْمُفْرَقِينَ ﴿٤٣﴾

قَالَ لَهُمْ مُوسَى الْقَوْمَا أَنْتُمْ مُّلقُونَ ﴿٤٤﴾

فَالْقَوْمَا جَاءَهُمْ وَعَصِيَّتُهُمْ وَقَالُوا لِفِرْعَوْنَ
إِنَّا لَنَحْنُ الْغَالِبُونَ ﴿٤٥﴾

فَأَنفَى مُوسَى عَصَاهُ فَإِذَا هِيَ تَلْقَفُ مَا يَأْفِكُونَ ﴿٤٦﴾

فَأُلْقِيَ السَّحَرَةُ سَاجِدِينَ ﴿٤٧﴾

قَالُوا آمَنَّا بِرَبِّ الْغَالِبِينَ ﴿٤٨﴾

رَبِّ مُوسَى وَهَارُونَ ﴿٤٩﴾

قَالَ آمَنْتُمْ لَهُ قَبْلَ أَنْ أَدْنَا لَكُمْ إِنَّهُ لَكَيْدٌ كَرِيمٌ
الَّذِي عَلَّمَكُمُ السِّحْرَ فَلَسَوْفَ تَعْلَمُونَ ۚ لَا تَقْطَعَنَّ
أَيْدِيَكُمْ وَأَرْجُلَكُمْ مِنْ خِلَافٍ وَلَا وَصَلَتْكُمْ
أَجْمَعِينَ ﴿٥٠﴾

قَالُوا لَا صَبِيرَ إِنَّا إِلَى رَبِّنَا مُنْقَلِبُونَ ﴿٥١﴾

إِنَّا نَطْمَعُ أَنْ يَغْفِرَ لَنَا رَبُّنَا خَطِيئَاتِنَا أَنْ كُنَّا أَذَلَّ
الْمُؤْمِنِينَ ﴿٥٢﴾

وَأَوْحَيْنَا إِلَى مُوسَى أَنْ أَسْرِ بِعِبَادِي إِنَّكَ مُتَّبَعُونَ ﴿٥٣﴾

- ۵۳۔ فرعون شہریں وچ کھٹے کرٹ والے پٹھین۔
 ۵۵۔ بے شک اے تھوڑی جہیں جماعت۔
 ۵۶۔ تے او ساکوں کا وڑ لویندے پئین۔
 ۵۷۔ تے اسان سارے احتیاط کریندے ہیں۔
 ۵۸۔ تے اسان انہیں کوں باغیں تے چشیں کنوں کڈھو
 چھوڑیئے۔
 ۵۹۔ تے خزائن تے عزت آلی جہیں کنیں دی۔
 ۶۰۔ تے اسان ایویں بنی اسرائیل کوں انہیں دا وارث کر
 بڑتے۔
 ۶۱۔ تے فجر دے ویلے انہیں دا انہیں پھپھیا کیا۔
 ۶۲۔ تے جیلے بڑویں ٹولے ہک بڑو بجے دے سامنے
 تھیں تے موسیٰ دے ساتھیں آکھئے اسان پکڑیندے
 ہیں۔
 ۶۳۔ اوں آکھئے اصلوناں میڈا رب میڈے نال تے میوں
 راہ ڈھکیس۔
 ۶۴۔ اسان موسیٰ کوں وحی کیتی ۶۵ جو توں اپنا سوا سندر
 تے مارتے سندر ٹوٹے ٹوٹے تھی گیا تے برٹوٹا ہک
 وڈے طے آلی کار نظر ٹک پیا۔
 ۶۵۔ تے پچھیں کوں (فرعون دا لشکر) دی اسان انہیں دے
 کوہو کر ڈتا۔
 ۶۶۔ تے موسیٰ تے اوں دے نال آلیں ساریں کوں اسان بچا
 گدھا۔
 ۶۷۔ تے بڑو جہیں کوں اسان غرق کر ڈتا۔
 ۶۸۔ بے شک ایندے وچ نشان تے انہیں دچو بہوں
 سارے نیں میندے۔
 ۶۹۔ تے بے شک تیڈا رب غالب تے دل دل دم کرٹ
- فَأَرْسَلَ فِرْعَوْنُ فِي الْمَدَائِنِ حَاشِرِينَ ۵۵
 إِنَّ هَؤُلَاءِ لَشِرْذِمَةٌ قَلِيلُونَ ۵۶
 وَإِنَّهُمْ لَنَا لَغَائِظُونَ ۵۷
 وَإِنَّا لَجَمِيعٌ خِلْدُونَ ۵۸
 فَأَخْرَجْنَاهُمْ مِنْ جَدَّتِ وَعْيُونِ ۵۹
 وَكُنُوزِ وَمَقَامٍ كَرِيمٍ ۶۰
 كَذَلِكَ وَأَوْرَثْنَاهَا بَنِي إِسْرَءِيلَ ۶۱
 فَاتَّبَعُوهُمْ مُشْرِقِينَ ۶۲
 فَلَمَّا تَرَاءَ الْجَمْعُ قَالَ أَصْحَابُ مُوسَىٰ إِنَّا لَنَدْرِكُونَ ۶۳
 قَالَ كَلَّا إِنَّ مَعِيَ رَبِّي سَيَهْدِينِ ۶۴
 فَأَوْحَيْنَا إِلَىٰ مُوسَىٰ أَنْ اضْرِبْ بِعَصَاكَ الْبَحْرَ ۶۵
 فَانْفَلَقَ فَكَانَ كُلُّ فِرْيَةٍ كَاظِمٌ الْعَظِيمِ ۶۶
 وَأَزْلَفْنَا ثَمَرَ الْأَخْيَرِينَ ۶۷
 وَاجْمَعْنَا مُوسَىٰ وَمَنْ مَعَهُ أَجْمَعِينَ ۶۸
 ثُمَّ أَغْرَقْنَا الْآخَرِينَ ۶۹
 إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً ۷۰ وَمَا كَانَ أَكْثَرُهُمْ مُؤْمِنِينَ ۷۱
 وَإِنَّ رَبَّكَ لَهُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ ۷۲

ع

وَجَعَلْنِي مِنْ ذُرِّيَةِ جَنَّةِ النَّعِيمِ ۝

وَاعْفُ لِإِيَّتِي إِنَّهُ كَانَ مِنَ الصَّالِينَ ۝

وَلَا تُخْزِنِي يَوْمَ يُبْعَثُونَ ۝

يَوْمَ لَا يَنْفَعُ مَالٌ وَلَا بَنُونَ ۝

إِلَّا مَنْ أَتَى اللَّهَ بِقَلْبٍ سَلِيمٍ ۝

وَأُزْلِفَتِ الْجَنَّةُ لِلْمُتَّقِينَ ۝

وَبُرِزَتِ الْجَحِيمُ لِلْغَوِينَ ۝

وَقِيلَ لَهُمْ آيِنَا لَنْتُمْ تَعْبُدُونَ ۝

مِنْ دُونِ اللَّهِ هَلْ يَنْصَرُونَكُمْ أَوْ يَنْتَصِرُونَ ۝

فَكُتِبُوا فِيهَا هُمْ وَالْغَاوُونَ ۝

وَجُنُودُ إِبْلِيسَ أَجْمَعُونَ ۝

قَالُوا وَهُمْ فِيهَا يَخْتَصِمُونَ ۝

تَاللَّهِ إِنَّ كُنَّا لَفِي ضَلَالٍ مُبِينٍ ۝

إِذْ نُسَوِّدُكُمْ بِرَبِّ الْعَالَمِينَ ۝

وَمَا أَضَلَّنَا إِلَّا الدُّجْرِمُونَ ۝

فَمَا كُنَّا مِنْ شَافِعِينَ ۝

وَلَا صَدِّيقِينَ حَنِيمٍ ۝

فَلَوْ أَنَّ لَنَا كَرَّةً فَنَكُونُ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ ۝

إِنِّي فِي ذَلِكَ لِآيَةٌ وَمَا كَانَ أَكْثَرُهُمْ مُؤْمِنِينَ ۝

۸۶۔ تے میوں نعیت آلی جنت دا وارث بنا۔

۸۷۔ تے میڈے پیو کوں بخش بے شک اور گراہیں وچوہا۔

۸۸۔ تے قیامت دے ٹرینہ میوں ذیل ذکرید۔

۸۹۔ جڈل زماں فائدہ پچیس تے نہ پتر۔

۹۰۔ سوائے اونڈے جیرھا اللہ کنیں بے عیب دل گھن

کے اوسی۔

۹۱۔ تے جنت متقیں دے کوہر کرڈتی ویسی۔

۹۲۔ تے دوزخ گراہیں کیتے ظاہر کرڈتی ویسی۔

۹۳۔ تے انہیں کرں آکھیا ویسی اوکھاں ہن جیندی تسان

عبادت کریندے باوے۔

۹۴۔ اللہ دے سوا کیا او تہاڈی مدد کریندن یا بدلہ گھن

سبگدن۔

۹۵۔ تے او تے سارے گمراہ دوزخ وچ پٹھے کرکے

سٹھے ولین۔

۹۶۔ تے ایویں ابلیس داسارا لشکروی۔

۹۷۔ او اکھن تے او اونڈے وچ بھڑسن۔

۹۸۔ اللہ دی قسم بے شک اساں کھلی کھلی گمراہی وچ

ہاے۔

۹۹۔ تے اساں تہاکوں رب العالمین دے برابر سمجھندے

ہاے۔

۱۰۰۔ ساکوں تے محض مجرمین گمراہ کیتے۔

۱۰۱۔ ساڈا کوئی سفارشی کاہنئیں۔

۱۰۲۔ تے نہ کوئی گھانا سنگتی۔

۱۰۳۔ جے اساں دل وچ سبگدے تے اساں مومنین نال

رل وچوں ہا۔

۱۰۴۔ بے شک ایندے وچ ہک نشان تے اکثر میندے

نہیں۔

وَرَأَىٰ رَبَّكَ لَهْوَ الْعَزِيزِ الرَّحِيمِ ﴿٩﴾

۱۰۵۔ تے بے شک تیرا رب غالب تے ول ول رم کرٹ والا ہے۔

كَذَّبَتْ قَوْمُ نُوحٍ الْمُرْسَلِينَ ﴿١٠﴾

۱۰۶۔ نوح دی قوم رسولیں دا انکار کیے۔

إِذْ قَالَ لَهُمْ أَخُوهُمْ نُوحٌ أَلَا تَتَّقُونَ ﴿١١﴾

۱۰۷۔ جیلھے انہیں دے بھرا نوح انہیں کوں آکھے جو کیا

تساں خدا کئیں ڈر دے توہے۔

إِنِّي لَكُمْ رَسُولٌ أَمِينٌ ﴿١٢﴾

۱۰۸۔ میں تہا ڈو امانتدار رسولاں۔

فَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا أَمْرًا

۱۰۹۔ تے تساں اللہ کئیں ڈر دے تے میڈا اکھٹ منو۔

رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿١٣﴾ وَمَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ مِنْ أَجْرٍ إِنْ أَجَرِيَ إِلَّا عَلَىٰ رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿١٤﴾

۱۱۰۔ میں تساں کئیں کوئی صلہ نہیں مگدا میڈا صلہ تے حص رب العالمین دے دے ہے۔

فَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا أَمْرًا

۱۱۱۔ تساں اللہ کئیں ڈر دے تے میڈا اکھٹ منو۔

قَالُوا أَنْتُمْ لَكُمْ وَاتَّبَعَكَ الْأَرْذَلُونَ ﴿١٥﴾

۱۱۲۔ انہیں آکھے کیا اساں تیکوں منوں حالت لے ہے جو

تیرے منوں ولے رذیل (کی کین) ہن۔

قَالَ وَمَا عَلَيَّ بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿١٦﴾

۱۱۳۔ اوں آکھے میکوں کیوں پتہ گے جو انہیں دے عمل کیا ہن۔

إِنْ جَاءَهُمْ إِلَّا عَلَىٰ رَبِّي لَوْ تَشْعُرُونَ ﴿١٧﴾

۱۱۴۔ انہیں دا حساب میڈے رب تے ہے جے تساں

بکھو۔

وَمَا أَنَا بِظَالِمِ الْمُؤْمِنِينَ ﴿١٨﴾

۱۱۵۔ میں منوں والیں کوں دھکے نہیں ڈیندا۔

إِن أَنَا إِلَّا نَذِيرٌ مُّبِينٌ ﴿١٩﴾

۱۱۶۔ میں تے حص کھلا کھلا ڈراؤں والا ہاں۔

قَالُوا لَيْن لَّمْ تَنْتَهِ يَنُوحُ لَتَكُونَنَّ مِنَ الْخَاسِرِينَ ﴿٢٠﴾

۱۱۷۔ انہیں آکھے لے نوح جے توں باز نہ آئیوں تے

تیکوں اساں پتھر مار مار کے مار گھتیسوں۔

قَالَ رَبِّ إِنِّي قَوْلِي كَذَبُونَ ﴿٢١﴾

۱۱۸۔ حضرت نوح آکھے لے میڈے رب بے شک میڈی

قوم میکوں جھٹلا ڈتے۔

فَا فَتَحَ بَيْنِي وَبَيْنَهُمْ فَتْحًا وَنَجَّيْنِي وَمَنْ قَعِيَ مِنَ

۱۱۹۔ تے توں میڈے تے انہیں دے درمیان پورا فیصلہ کر

ڈے تے میکوں تے میڈے نال والیں کوں دشمنیں دے

شرکئیں بچا۔

الْمُؤْمِنِينَ ﴿٢٢﴾

فَأَنْجَيْنَاهُ وَمَنْ مَعَهُ فِي الْفُلِّ السَّاحُونَ ﴿٢٣﴾

۱۲۰۔ اساں اونکوں تے اوندے نال والیں کوں بچائے

سے ہک بھری ہوئی بیڑی وچ ۔

۱۲۱۔ دل اسال بعد وچ باقیں کوں غرق کر ڈیا۔

۱۲۲۔ بے شک ایندے وچ ہک نشان باتے انہیں
وچو بہوں سارے نیں میندے۔

۱۲۳۔ تے بے شک تیڈا رب غالب تے دل ول رحم کرن
والا ۶۔

۱۲۴۔ عاد رسولیں کوں جھٹلائے۔

۱۲۵۔ جیلھے انہیں دے بھرا ہوا انہیں کوں اکھٹے کیا تساں
ڈرے نوے۔

۱۲۶۔ بے شک میں تہا ڈو اماندار رسول ہاں

۱۲۷۔ تے تساں اللہ کنیں ڈرو تے میڈا اکھٹ منو۔

۱۲۸۔ ایں گال کیتے میں کوئی صلہ نیں مگدا میڈا صلہ
تے محض رب العالمین دے دتے ہے۔

۱۲۹۔ کیاں تساں ہر پے تے بے فائدہ کم کریندے ہوں
ماٹیاں بنیندے ۷۔

۱۳۰۔ تے تساں مل بنیندے ۸۔ تاں جو تساں ہمیشہ رہو۔

۱۳۱۔ تے جیلھے تساں کہیں کوں پکڑیندے ۹۔ عالم بن کے
پکڑیندے ۷۔

۱۳۲۔ تساں اللہ کنیں ڈرو تے میڈا اکھٹ منو۔

۱۳۳۔ تساں اوں کنیں ڈرو جیوں تہا ڈی اوندے نال مدد

کیتی ۱۰۔ جیڑی تساں چاندے ۷۔

۱۳۴۔ اوں تہا ڈی مدد کیتی ۱۱۔ جانوریں نال تے پتریں
نال۔

۱۳۵۔ تے باغیں تے چشیں نال۔

۱۳۶۔ بے شک میں تہا ڈی اے تے وڈے ڈینہ دے عذاب
کنیں ڈرواں۔

ثُمَّ أَعْرَفْنَا بَعْدَ الْبَاقِينَ ۱۲۱

إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً وَمَا كَانَ أَكْثَرُهُمْ مُؤْمِنِينَ ۱۲۲

وَإِنَّ رَبَّكَ لَهُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ ۱۲۳

كَذَّبَتْ عَادُ الْمُرْسَلِينَ ۱۲۴

إِذْ قَالَ لَهُمْ أَخُوهُمْ هُودٌ أَلَا تَتَّقُونَ ۱۲۵

إِنِّي لَكُمْ رَسُولٌ أَمِينٌ ۱۲۶

فَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا ۱۲۷

وَمَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ مِنْ أَجْرٍ إِنْ أَجْرِيَ إِلَّا عِلَّا

رَبِّ الْعَالَمِينَ ۱۲۸

أَتُوبُونَ كُلَّ رِيحٍ أَيَّاءٍ تَعْبَثُونَ ۱۲۹

وَتَتَّخِذُونَ مَصَانِعَ لَعَلَّكُمْ تَخْلُدُونَ ۱۳۰

وَإِذَا بَطِشْتُمْ بَطِشْتُمْ جَبَّارِينَ ۱۳۱

فَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا ۱۳۲

وَاتَّقُوا الَّذِي أَمَدَّكُمْ بِمَا تَعْلَمُونَ ۱۳۳

أَمَدَّكُمْ بِأَنْعَامٍ وَبَيْنٍ ۱۳۴

وَجَنَّاتٍ وَعُيُونٍ ۱۳۵

إِنِّي أَخَافُ عَلَيْكُمْ عَذَابَ يَوْمٍ عَظِيمٍ ۱۳۶

- قَالُوا سَوَاءٌ عَلَيْنَا أَوَعَصْتَ أَمْ لَمْ تَكُنْ مِنَ الْوَاعِظِينَ ﴿۱۳۷﴾
 إِنْ هَذَا إِلَّا خُلُقُ الْأَوَّلِينَ ﴿۱۳۸﴾
 وَمَا نَحْنُ بِمُعَذِّبِينَ ﴿۱۳۹﴾
 فَكَذَّبُوهُ فَأَهْلَكْنَاهُمْ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً، وَمَا كَانَ
 أَكْثَرُهُمْ مُؤْمِنِينَ ﴿۱۴۰﴾
 وَإِنَّ رَبَّكَ لَهُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ ﴿۱۴۱﴾
 كَذَّبَتْ ثَمُودُ الْمُرْسَلِينَ ﴿۱۴۲﴾
 إِذْ قَالَ لَهُمْ أَخُوهُمْ صَالِحٌ أَلا تَتَّقُونَ ﴿۱۴۳﴾
 إِنِّي لَكُمْ رَسُولٌ أَمِينٌ ﴿۱۴۴﴾
 فَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا أَمْرًا ﴿۱۴۵﴾
 وَمَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ مِنْ أَجْرٍ إِنْ أَجْرِيَ إِلَّا عَلَى
 رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿۱۴۶﴾
 اسْتَرْكُوزٌ فِي مَا هَهُنَا أَمِينٌ ﴿۱۴۷﴾
 فِي جَنَّتٍ وَعُيُونٍ ﴿۱۴۸﴾
 وَزُرُوعٍ وَنَخْلٍ طَلْعُهَا هَضِيمٌ ﴿۱۴۹﴾
 وَتَنْجُونَ مِنَ الْجِبَالِ الَّتِي هِيَ فَرِيقٌ ﴿۱۵۰﴾
 فَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا أَمْرًا ﴿۱۵۱﴾
 وَلَا تُطِيعُوا أَمْرَ السُّرَفِيِّ ﴿۱۵۲﴾
 الَّذِينَ يَقْسِدُونَ فِي الْأَرْضِ وَلَا يُبْصِرُونَ ﴿۱۵۳﴾
 ۱۳۷۔ انہیں اکٹھے ساڈے کیتے برابر جو توں وعظ
 کریں یا نہ کریں۔
 ۱۳۸۔ اے پہلے لوکس دے کمن۔
 ۱۳۹۔ اساں عذاب نہ ڈتے دلیسوں۔
 ۱۴۰۔ انہیں اوندنا انکار کیتا تے دل اساں انہیں کوں
 ہلاک کر ڈتا بے شک ایندے وچ وی ہک نشان تے
 انہیں وچو بہوں سارے نیں مندرے۔
 ۱۴۱۔ تے بے شک تیرا رب غالب تے ول دل رحم کرٹ
 والا ہے۔
 ۱۴۲۔ ثمودی رسولس دا انکار کیتے۔
 ۱۴۳۔ جیلھے انہیں دے بھرا صالح انہیں کوں اکٹھے کیا تاساں
 اللہ کنیں توہے ڈر دے۔
 ۱۴۴۔ بے شک میں تہاڈو امانتدار رسولاں۔
 ۱۴۵۔ تاساں اللہ کنیں ڈر تے میڈا اکھٹ منو۔
 ۱۴۶۔ تے میں ایندے اتے تاساں کنیں کوئی صلہ نیں منگا
 میڈا صلہ معن رب العالمین تے ہے۔
 ۱۴۷۔ کیا تہا کوں ایں دنیا وچ امن نال چھوڑ ڈتا ویسی۔
 ۱۴۸۔ انہیں باغیں تے چشیں وچ
 ۱۴۹۔ انہیں رڑھیں تے اینجیں کھمیں وچ جنہیں دے گوشے
 پھل نال بڈیئے پین۔
 ۱۵۰۔ تے تاساں پہاڑیں کوں کھٹ کے اکڑو ڈتا نال گھر
 بنیدے ہے۔
 ۱۵۱۔ تے تاساں اللہ کنیں ڈر تے میڈا اکھٹ منو۔
 ۱۵۲۔ تے حد کنیں و دھن والیں دا اکھٹ نہ منو۔
 ۱۵۳۔ حیرے زمین وچ گھیر گھیتدن تے اصلاح نیں
 کریندے۔

قَالُوا إِنَّمَا أَنْتَ مِنَ الْمُسَحَّرِينَ ﴿۵۴﴾

مَا أَنْتَ إِلَّا بَشَرٌ مِثْلُنَا ۖ فَأَبِيتُ بِآيَاتِهِ إِنْ كُنْتُ مِنَ الصَّادِقِينَ ﴿۵۵﴾

قَالَ هَذِهِ نَاقَةُ اللَّهِ ۖ لَهَا شَرِبٌ وَلَكُمْ شَرِبٌ يَوْمَ مَعْلُومٍ ﴿۵۶﴾

وَلَا تَسْوَاهَا بِسَوَاءٍ فَيَأْخُذْكُمْ عَذَابٌ يَوْمَ عَظِيمٍ ﴿۵۷﴾

فَعَقَرُوهَا فَاصْبِرُوا نَدْمَيْنِ ﴿۵۸﴾

فَأَخَذَهُمُ الْعَذَابُ ۚ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً ۖ وَمَا كَانَ أَكْثَرُهُمْ مُؤْمِنِينَ ﴿۵۹﴾

وَإِنَّ رَبَّكَ لَهُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ ﴿۶۰﴾

كَذَّبَتْ قَوْمُ لُوطٍ الْمُرْسَلِينَ ﴿۶۱﴾

إِذْ قَالَ لَهُمْ أَخُوهُمْ لُوطُ أَلَا تَتَّقُونَ ﴿۶۲﴾

إِنِّي لَكُمْ رَسُولٌ أَمِينٌ ﴿۶۳﴾

فَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا أَمْرِي ﴿۶۴﴾

وَمَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ مِنْ أَجْرٍ ۚ إِنْ أَجْرِيَ إِلَّا عَلَىٰ

رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿۶۵﴾

أَتَأْتُونَ الذَّكْرَانَ مِنَ الْعَالَمِينَ ﴿۶۶﴾

وَتَذَرُونَ مَا خَلَقَ لَكُمْ رَبُّكُمْ مِنْ أَرْوَاحِكُمْ ۖ

بَلْ أَنْتُمْ قَوْمٌ عَادُونَ ﴿۶۷﴾

قَالُوا لَئِنْ لَمْ تَنْتَهِ يَلُوطُ لَتَكُونَنَّ مِنَ الْخَاسِرِينَ ﴿۶۸﴾

۱۵۴۔ انہیں اکٹھے تیل بڑے اتے جادو کیا گئے۔

۱۵۵۔ توں محض اساں جیہاں انسان ہویں جے توں سچا
ایں تے کوئی نشان گھن آ۔

۱۵۶۔ اوں اکھئے اے ڈاچی ۶ ہک ڈینہ لے پانی پیسی تے
ہک ڈینہ تساں پانی پیس لے ڈینہ مقرر۔

۱۵۷۔ تساں ایکیوں کوئی بڑھ نہ فلیو ناں تاں تہا کوں
وڑے ڈینہ دا عذاب پکڑیسی۔

۱۵۸۔ انہیں اونڈیاں چٹاں کپ سٹین تے دل او شرمندہ
تھی گئیں۔

۱۵۹۔ انہیں کوں عذاب آن پکڑیے بے شک ایندے وج
نشان تے انہیں وچرہ ہوں سارے لوکس نیں منیا۔

۱۶۰۔ تے بے شک تیل بارب غالب تے دل دل رحم کرن
والا ۶۔

۱۶۱۔ لوط دی قوم رسولیں دا انکار کیتے۔

۱۶۲۔ جیسے انہیں دے بھرا لوط انہیں کوں اکٹھے کیا تساں
مدا کنیں نوسے ڈر دے۔

۱۶۳۔ میں تہا بوا ایماندار نبی آں۔

۱۶۴۔ تے تساں اللہ کنیں ڈرو تے میڈا اکھن منو۔

۱۶۵۔ تے میں تساں کنیں ایندے اتے کوئی صلہ نیں
منگدا میڈا صلہ محض رب العالمین دے دتے ہے۔

۱۶۶۔ کیا تساں مخلوق وج نریں کوں اپنے کیتے
چھپے

۱۶۷۔ تے تہا بڑے رب بھرہیاں تہا بڑے کیتے زالیں
پیدا کیتن تساں انہیں کوں چھوڑین دے ۶ اصل تساں
حد کنیں ددھن والی قوم ہتے۔

۱۶۸۔ انہیں اکٹھے جے توں باز نہ آویں لے لوط تیکوں

مک بدر کر ڈتا ویسی۔

۱۶۹۔ لوط آکھٹے بے شک میں تہاڑے کم کنیں نفرت
کریں دال۔

۱۷۰۔ اے میڈے رب میگوں تے میڈے گھر والیں
کوں انہیں دے عیسیٰ کنیں بچا۔

۱۷۱۔ تے اساں اوکوں تے اوندے سارے گھر والیں
کوں بچا بگدھا۔

۱۷۲۔ سوائے کہ بچو رہی والی پڑھی دے۔

۱۷۳۔ تے دل اساں نہیں کوں تباہ کر ڈتا۔

۱۷۴۔ تے اساں انہیں تے ڈاڈھامیندے سائے جیرھا ہوشیار
کوٹن دے بعد نہ رکھن آئیں تے وسن آلا پھوں برا۔

۱۷۵۔ اے شک ایندے وجہ وی ہک نشان ہا تے انہیں
وجہ بہوں سارے لوک نیں میندے۔

۱۷۶۔ تے بے شک تیرا رب غالب تے دل ول رم کرن
والا۔

۱۷۷۔ جگن آلیں رسولیں کوں جھٹلائے۔

۱۷۸۔ جیلھے انہیں کوں شیب آکھٹے کیا تاساں خدا
کنیں توڑے ڈر دے۔

۱۷۹۔ بے شک میں تہاڑو ایماندار رسول ہاں۔

۱۸۰۔ تے تاساں اللہ کنیں ڈر تے میڈا اکھن منو۔

۱۸۱۔ تے میں ایندے اتے تاساں کنیں کوٹن صلہ نیں منگدا
محض رب العالمین دے اتے میڈا صلہ ہے۔

۱۸۲۔ بھائی پوری کرو تے نقصان ڈیون والیں وچوڑ بڑ۔

۱۸۳۔ تے سدھی ترکری تال تولیا کرو۔

۱۸۴۔ تے لوکس کوں انہیں دیاں خبیث گھٹ نہ ڈیو تے
زمین وچ گیہ گھٹن کیتے نہ پھرد۔

قَالَ إِنِّي يَمْلِكُ مِنَ الْقَائِلِينَ ۝

رَبِّ نَجِّنِي وَ أَهْلِي مِمَّا يَعْمَلُونَ ۝

فَنَجِّنُهُ وَ أَهْلَهُ أَجْمَعِينَ ۝

إِلَّا عَجُوزًا فِي الْغَيْرِينَ ۝

ثُمَّ دَخَرْنَا الْأَخْيَرِينَ ۝

وَ أَمْطَرْنَا عَلَيْهِمْ مَطَرًا فَسَاءَ مَطَرُ
الْمُنْذَرِينَ ۝

إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً، وَمَا كَانَ أَكْثَرُهُمْ
مُؤْمِنِينَ ۝

وَإِنَّ رَبَّكَ لَهُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ ۝

كَذَّبَ أَصْحَابُ لَيْكَةِ الْمُرْسَلِينَ ۝

إِذْ قَالَ لَهُمْ شُعَيْبٌ أَلَا تَتَّقُونَ ۝

إِنِّي لَكُمْ رَسُولٌ أَمِينٌ ۝

فَاتَّقُوا اللَّهَ وَ أَطِيعُوا ۝

وَمَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ مِنْ أَجْرٍ إِنْ أَجِرِيَ إِلَّا عَلَى
رَبِّ الْعَالَمِينَ ۝

أَوْفُوا الْكَيْلَ وَ لَا تَكُونُوا مِنَ الْمُخْسِرِينَ ۝

وَ زِنُوا بِالْقَيْسِ الْمُسْتَقِيمِ ۝

وَ لَا تَبْخَسُوا النَّاسَ أَشْيَاءَهُمْ وَ لَا تَتَّبِعُوا فِي الْأَرْضِ
مُفْسِدِينَ ۝

وَاتَّقُوا الَّذِي خَلَقَكُمْ وَالْجِبِلَّ الْأَوَّلِينَ ﴿٥٨﴾

۱۸۵۔ تے اوس اللہ کنیں ڈرو جس تہا کوں تے پہلی مخلوق کوں پیدا کیے۔

قَالُوا إِنَّمَا أَنْتَ مِنَ الْمُسَحَّرِينَ ﴿٥٩﴾

۱۸۶۔ انہیں اکھٹے جو تیرے اتے جادو کیا گئے۔

وَمَا أَنْتَ إِلَّا بَشَرٌ مِّثْلُنَا وَإِنْ نَطْنُكَ لَئِنْ الْكَذِبِينَ ﴿٦٠﴾

۱۸۷۔ تے توں محض اساں جیہاں انسان ہویں تے اساں تیکوں اسلو کوڑا سمیٹدے ہیں۔

فَأَسْقِطْ عَلَيْنَا كِسَفًا مِّنَ السَّمَاءِ إِنْ كُنْتَ مِنَ الصَّادِقِينَ ﴿٦١﴾

۱۸۸۔ جے توں سچا ایں تے ساڈے اتے آسمان کنیں کوئی ٹکڑا اسٹ۔

قَالَ رَبِّي أَعْلَمُ بِمَا تَعْمَلُونَ ﴿٦٢﴾

۱۸۹۔ اول اکھٹے میڈارب تہا ڈے عیسیٰ کوں بڑا دھا جاندے۔

فَكَذَّبُوهُ فَأَخَذَهُمْ عَذَابُ يَوْمِ الظَّلْظَلِ إِنَّهُ كَانَ عَذَابَ يَوْمٍ عَظِيمٍ ﴿٦٣﴾

۱۹۰۔ انہیں اونکوں جھٹلا ڈتے انہیں کوں گھاٹے جھڑ والے ڈینہ دے عذاب آن پکڑیے بے شک اے وڈے ڈینہ دا عذاب ہا۔

إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً وَمَا كَانَ أَكْثَرُهُمْ مُّؤْمِنِينَ ﴿٦٤﴾

۱۹۱۔ بے شک ایندے وچ نشان تے انہیں وچو بہوں سارے لوک نیں منیدے۔

وَإِنَّ رَبَّكَ لَهُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ ﴿٦٥﴾

﴿٦٥﴾

۱۹۲۔ تے بے شک تیرا رب غالب تے رحیم۔

وَإِنَّهُ لَنَزَّلُ رَّبِّ الْعَالَمِينَ ﴿٦٦﴾

۱۹۳۔ تے بے شک اے قرآن رب العالمین دلو بہایا گئے۔

نَزَلَ بِهِ الرُّوحُ الْأَمِينُ ﴿٦٧﴾

۱۹۴۔ حضرت جبریل ایندے نال لیتے۔

عَلَى قَلْبِكَ لِتَكُونَ مِنَ الْمُنذِرِينَ ﴿٦٨﴾

۱۹۵۔ تیرے دل تے تاں جوتوں ہر شیار کرن والیں وچو تھی ونجیں۔

يُنَادِي عَرَبٍ بِمِيقَاتِ ﴿٦٩﴾

۱۹۶۔ اے کھول کے بیان کرن والی عربی زبان وچ۔

وَأِنَّهُ لَنُزِّلُ الْأَوَّلِينَ ﴿٧٠﴾

۱۹۷۔ تے بے شک ایندا ذکر پہلی کتابیں وچ ہا پیا۔

أَوَلَمْ يَكُنْ لَهُمْ آيَةٌ أَنْ يَعْلَمَهُ عُلَمَاءُ بَنِي إِسْرَءِيلَ ﴿٧١﴾

۱۹۸۔ کیا انہیں کیے اے نشان گھٹ جو بنی اسرائیل دے علماء وی ایکوں سبھا ندن۔

وَلَوْ نَزَّلْنَاهُ عَلَىٰ بَعْضِ الْأَعْجَمِينَ ﴿٧٢﴾

۱۹۹۔ جے اساں ایکوں عجیب وچو کہیں تے لہندے۔

فَفَرَّاهُ عَلَيْهِمْ مَا كَانُوا بِهِ مُّؤْمِنِينَ ﴿٧٣﴾

۲۰۰۔ تے او انہیں دے ساڈے پڑھدا دل وی اے نہ منن ہا۔

- ۲۰۱۔ ایویں اسان مجریں دے دیں وج اے گال سٹی ہوئی ۶۔
 ۲۰۲۔ او ایویں او تیں نہ منیں جے تیں او بڑکھ بڑیوں آلا عذاب نہ ٹیکھن۔
 ۲۰۳۔ او عذاب انہیں تے ابھن گھٹ اوسی تے انہیں کوں پتہ وی نہ ہوسی۔
 ۲۰۴۔ تے او آکھن کیا ساکوں وتھی نیں مل سگدی۔
 ۲۰۵۔ کیا او سا بڑے عذاب کوں جلدی منگدے ہن۔
 ۲۰۶۔ کیا تیکوں یقین نیں جے اسان انہیں کوں کئی سال فائدہ پہچاؤں ہا
 ۲۰۷۔ تے ول انہیں تے او عذاب آوے ہا جیرھا انہیں نال وعدہ کیا گئے۔
 ۲۰۸۔ تے جہ انہیں کوں بڑا گیا ہا او عذاب کوں نال نہ سگدا ہا۔
 ۲۰۹۔ اسان کہیں وسنی کوں ہلاک نئے کریندے جے تیں انہیں دو کوئی بی نہ پھڑوں۔
 ۲۱۰۔ اے نصیحت اسان فلام نئے۔
 ۲۱۱۔ ایں قرآن کوں شیطانیں نیں لہایا۔
 ۲۱۲۔ نہ انہیں دا اے کم ہا تے انہیں کوں ایندی طاقت ہائی۔
 ۲۱۳۔ بے شک او (اللہ دی گال) سنن کنیں پریں رکھئے گئیں۔
 ۲۱۴۔ توں اللہ دے نال پے کہیں کوں معبود نہ سبہ نہ تاں توں انہیں وچوتھی ولیس جنہیں کوں عذاب بڑا گئے۔
 ۲۱۵۔ تے توں اپنے قریبی سکیں کوں بڑا۔
 ۲۱۶۔ تے میرھامن کے تیڑے پچھوڑے اوندے
- كَذٰلِكَ سَلَكْنٰهُ فِیْ قُلُوْبِ الْمُجْرِمِیْنَ ﴿۲۰۱﴾
 لَا یُؤْمِنُوْنَ بِهٖ حَتّٰی یُرَوْا الْعَذَابَ الْاَلِیْمَ ﴿۲۰۲﴾
 فِیَا تَیْهَمُ بِعَنَّا وَهُمْ لَا یَشْعُرُوْنَ ﴿۲۰۳﴾
 فَبَقُوْا هَلْ نَحْنُ مُنْظَرُوْنَ ﴿۲۰۴﴾
 اَفِیْعٰدِیْنَا یَسْتَعْجِلُوْنَ ﴿۲۰۵﴾
 اَفَرَّیْتْ اِنْ مَّتَّعْنٰهُمْ سِنِیْنَ ﴿۲۰۶﴾
 ثُمَّ جَاءَهُمْ مَا كَانُوْا یُوعَدُوْنَ ﴿۲۰۷﴾
 مَا اَعْلٰی عَنْهُمْ مَا كَانُوْا یَسْتَعُوْنَ ﴿۲۰۸﴾
 وَمَا اَهْلَكْنَا مِنْ قَرْیَةٍ اِلَّا لَهَا مُنْذِرُوْنَ ﴿۲۰۹﴾
 وَكُرِیْءٌ شَهِیْدٌ ۭ وَمَا كُنَّا ظٰلِمِیْنَ ﴿۲۱۰﴾
 وَمَا تَنْزَلَتْ بِهٖ الشَّیْطٰنُ ﴿۲۱۱﴾
 وَمَا یَنْبَغِیْ لَهُمْ وَمَا یَسْتَطِیْعُوْنَ ﴿۲۱۲﴾
 اِنَّهُمْ عَنِ السَّمْعِ لَمَعَرُوْلُوْنَ ﴿۲۱۳﴾
 فَلَا تَدْعُ مَعَ اللّٰهِ اِلٰهًا اٰخَرُفْتَكُوْنَ مِنْ الْمَعْدِیْرِ ﴿۲۱۴﴾
 وَانْذِرْ عَشِیْرَتَكَ الْاَقْرَبِیْنَ ﴿۲۱۵﴾
 وَاخْوِیْضَ جَنَاحِكَ لَیْسَ اَتَّبَعَكَ مِنَ الْمُؤْمِنِیْنَ ﴿۲۱۶﴾

محبت دے ہتھ بھکے رکھ۔

۲۱۶۔ تے جے اوتیڈا اکھن نہ منن تے توں اکھ جو میں
تہاڈے کیس کنیں باہرواں۔

۲۱۸۔ تے توں غالب تے بہوں مہربان خدا تے بھروسہ کر۔

۲۱۹۔ میرھائیوں ڈبڈے جیلھے توں کھڑا تھیندیں۔

۲۲۰۔ تے جیلھے توں سجدہ کرن والیں وچ پھریں۔

۲۲۱۔ تے بے شک او بہوں سُنُّن والا تے جاٹن والا۔

۲۲۲۔ کیا میں تیکوں ڈسلاں جو شیطان کیندے اتے لہندن۔

۲۲۳۔ او شیطان ہر کوڑے تے گناہ گار تے لہندن۔

۲۲۴۔ او اٹے کن لہندن تے انہیں دھو بہوں سارے
کوڑے ہرندن۔

۲۲۵۔ تے انہیں دے پھوٹن والے گمراہ ہوندن۔

۲۲۶۔ کیا تیکوں پتہ نہیں جو بے شک لے ہر دای وچ
بے مقصد پھر دے رہ ویندن۔

۲۲۷۔ تے بے شک او کریندے نہیں جو او آہن۔

۲۲۸۔ سوائے انہیں جیہے ایمان گھن آون تے چنگ نہ
کرن تے اللہ دا بہوں ذکر کرن تے ظلم تھیون دے بند
اوندا جائز بدلہ گھندن تے ظالم ضرور جان گھسن جو او کیرھی
چادو ولسن۔

فَإِنْ عَصَوْكَ فَقُلْ إِنِّي بَرِيءٌ مِّمَّا تَعْمَلُونَ ﴿۳۹﴾

وَتَوَكَّلْ عَلَى الْعَزِيزِ الرَّحِيمِ ﴿۴۰﴾

الَّذِي يَرْفَعُ دَرَجَاتٍ لِّمَن يَّقُومُ ﴿۴۱﴾

وَتَقْلُبَكَ فِي السَّجْدِينَ ﴿۴۲﴾

إِنَّهُ هُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ﴿۴۳﴾

هَلْ أُنِذِرُكُمْ عَلَىٰ مَن تَنَزَّلُ الشَّيْطَانُ ﴿۴۴﴾

تَنَزَّلُ عَلَىٰ كُلِّ أَفَّاكٍ أَثِيمٍ ﴿۴۵﴾

يُلْقُونَ السَّعَةَ وَآكَرَهُم لَذِبُونَ ﴿۴۶﴾

وَالشُّعْرَاءُ يَتَّبِعُهُمُ الْفَأَادَنُ ﴿۴۷﴾

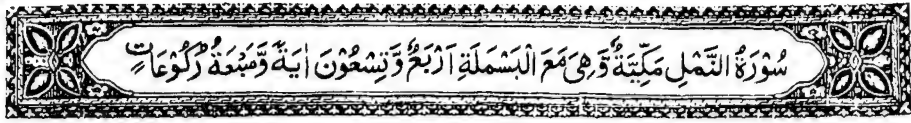
أَلَمْ تَرَ أَنَّهُمْ فِي كُلِّ وَادٍ يَهِيمُونَ ﴿۴۸﴾

وَأَنَّهُمْ يَقُولُونَ مَا لَا يَفْعَلُونَ ﴿۴۹﴾

إِلَّا الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ وَذَكَرُوا اللَّهَ

كَثِيرًا وَأَنصَرُوا مِنْ بَعْدِ مَا ظَلَمُوا ۗ وَسَيَعْلَمُ

الَّذِينَ ظَلَمُوا أَيَّ مُنْقَلَبٍ يَنْقَلِبُونَ ﴿۵۰﴾

سورة نمل کی ۷ تے بسم اللہ نال ایندیاں ۹۴ آیات تے ۷ رکوعن۔

- ۱۔ بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ ①
۱۔ شروع کرنیوالا اللہ دے نال نال جیرحا بن سکے ڈیوڑ
والا تے دل دل رحم کرٹ والا ۷۔
- ۲۔ هَلْ تَسْمَعُ اِنَّكَ اَنْتَ الْفَرَّانُ وَكِتَابٍ مُّبِیْنٍ ②
۲۔ پاک تے سُنُّ والا تے قرآن مبد تے کھلی کتاب
ویاں آیات ہن۔
- ۳۔ هٰدِیْ وَبُشْرٰی لِّلْمُؤْمِنِیْنَ ③
۳۔ مومنین واسطے ہدایت تے خوشخبری ۷۔
- ۴۔ الَّذِیْنَ یَقِیْمُوْنَ الصَّلٰوةَ وَیُؤْتُوْنَ الزَّكٰوةَ وَهُمْ
تے آخرت تے اولیقین رکھیندن۔
- ۵۔ اِنْ الَّذِیْنَ لَا یُؤْمِنُوْنَ بِالْاٰخِرَةِ زَیْنًا لَّهُمْ اَعْمَالُهُمْ
بے شک جیرے لوک آخرت تے ایمان نیل ایندے
انہیں واسطے انہیں دے عمل اساں سوہنے کرکے دکھالین
فَہُمْ یَعْمَهُوْنَ ④
- ۶۔ اُولٰٓئِکَ الَّذِیْنَ لَہُمْ سُوۡءُ الْعَذَابِ وَہُمْ فِی الْاٰخِرَةِ
او گردان تھے ودن۔
- ۷۔ هُمْ الْاٰخَسَرُوْنَ ⑤
۷۔ ایسے لوکن جنہیں واسطے بڑا عذاب تے آخرت
وجہ او گھٹا پاوٹی والین۔
- ۸۔ وَ اِنَّکَ لَتَنۡتَظِرُ الْقُرْاٰنَ مِنْ لَدُنْ حٰکِمٍ عَلِیْمٍ ⑥
۸۔ تے بیشک تیکوں قرآن مبدیاں اوں کیں ملد پئے جیرھا
سیاٹا تے چاٹن والا ۷۔
- ۹۔ اِذْ قَالَ مُوسٰی لَہٰیۡلَہٗ اِنِّیۡ اَنْتَ نَادِیۡ سَآئِیۡتَکُمۡ
جیلھے موسیٰ اپنے گھرائیں کوں آکھے بے شک
مِنْہَا یَخۡبَرُ اَوْ اَتِیۡتَکُمۡ بِشَہَابٍ فَبَیۡسَ لَعَلَّکُمۡ
میں بھا ڈھس ۷ میں تہاڈو اٹھو کیں خبرگھن اوساں یا بلدا
تَضۡطَلُوْنَ ⑦
الگراگھن اوساں تاں جوتساں بھاسکو۔
- ۱۰۔ فَلَمَّا جَآءَا نُوۡدٰی اَنَّ یُّوۡرِکَ مِنْ فِی التَّامِرِ وَ
جیلھے اوبھاکیں آئے آواز ڈوٹی گئی جو جیرھا بھا
مَنْ حَوْلَہَا وَسَبَّحَنَ اللّٰهُ رَبَّ الْعٰلَمِیۡنَ ⑧
دبچ تے جیرھا اوندرے چودھا رو ۷ اونکوں برکت ڈوٹی گئی ۷
تے اللہ رب العالمین پاک۔
- ۱۱۔ یٰۤاٰمُوسٰی اِنَّآ اَنَا اللّٰهُ الْعَزِیۡزُ الْحَکِیْمُ ⑨
۱۱۔ اے موسیٰ بے شک میں غالب تے سیاٹا اللہ
ہاں۔

وَالَّذِي عَصَاكَ فَلَئِمَّا رَاَهَا تَهْتَزُّ كَأَنَّهَا جَانٌّ وَلَّى مُدْبِرًا وَلَمْ يُعَقِّبْ يَٰمُوسَىٰ لَا تَخَفْ إِنِّي لَا يَخَافُ لَدَى الْمَرْسَلُونَ ﴿١١﴾

۱۱۔ توں اپنا سوٹا سٹ۔ جیلھے اوکوں ڈھس ہلا پئے جیویں اونانگ ہوے کنڈ ولا کے بچ پئے تے پکھرتے ولا نس ڈٹھا اے موسیٰ نہ ڈر میڈے کولہو رسول نیں ڈردے۔

إِلَّا مَنْ ظَلَمَ ثُمَّ بَدَّلَ حَسَنًا بَعْدَ سُوءٍ فَإِنِّي عَفُودٌ مَّرْجُومٌ ﴿١٢﴾

۱۲۔ سوائے اوندے جس ظلم کیتا ہووے تے ول بدی دے بعد نیکی کیت ہووے تے بے شک میں بہوں بخشش والا تے ول دل رحم کرن والا ہاں۔

وَأَدْخِلْ يَدَكَ فِي جَيْبِكَ تَخْرُجْ بَيْضًا مِنْ غَيْرِ سُوءٍ فَنِي تَسْمِعُ آيَاتِ إِلَىٰ فِرْعَوْنَ وَقَوْمِهِ إِنَّهُمْ كَانُوا قَوْمًا فَاسِقِينَ ﴿١٣﴾

۱۳۔ تے توں اپنا ہتھ کچھ دج یا اولیٰغریہاری دے چٹا نکلیں اے نوں نشانیں دچرو جیرے فرعون تے اوندی قوم کیتے ہن بے شک اے قوم نافرمان۔

فَلَمَّا جَاءَهُمْ آيَاتُنَا مُبْصِرَةً قَالُوا هَذَا سِحْرٌ مُّبِينٌ ﴿١٤﴾

۱۴۔ جیلھے انہیں دو ساڈے اکھیں کھول ڈیون والے نشان آئن انہیں آکھئے اے کھلا جادو۔

وَجَحَدُوا بِهَا وَاسْتَيْقَنَتْهَا أَنْفُسُهُمْ ظُلُمًا وَعُلُوًّا فَانْظُرْ كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الْمُفْسِدِينَ ﴿١٥﴾

۱۵۔ تے اوندا انکار کیتے نیں تے ضد نال وڈائی تے ظلم کینں کم گدھے نیں انہیں دے دل منیدے ہن توں ڈیکھ جو فسادیں دا انجام کینجا تھیندے۔

وَلَقَدْ آتَيْنَا دَاوُدَ وَسُلَيْمَانَ عِلْمًا وَقَالَ الْخُنُودُ لِلَّهِ الَّذِي فَضَّلَنَا عَلَىٰ كَثِيرٍ مِّنْ عِبَادِهِ الْمُؤْمِنِينَ ﴿١٦﴾

۱۶۔ تے اساں داؤد تے سلیمان کوں علم ڈتے تے انہیں ڈوناہیں آکھئے ساریاں سچیاں تعریفاں اللہ دیاں ہن جس ساکوں بہوں ساریں مومن بنیں تے وڈا رتبہ ڈتے۔

وَوَرِثَ سُلَيْمَانُ دَاوُدَ وَقَالَ يَا أَيُّهَا النَّاسُ عِلْمُنَا مَنَظِقٌ ظَلِيمٌ وَأُوتَيْنَا مِنْ كُلِّ شَيْءٍ إِنَّ هَذَا لَهُوَ الْفَضْلُ الْبَينُ ﴿١٧﴾

۱۷۔ تے سلیمان داؤد دا وارث تھئے تے اوں آکھئے اے لوکو ساکوں پکھیں دیاں بولیاں سکھایاں گئیں تے ساکوں سمجھ کچھ ڈٹا گئے بے شک اے اللہ دا کھلا فضل۔

وَحُشِرَ لِسُلَيْمَانَ جُودُهُ مِنَ الْجِنِّ وَالْإِنسِ وَالظَّلِيرِ فَهُمْ يُوزَعُونَ ﴿١٨﴾

۱۸۔ تے سلیمان دے ساڈے جین تے انسان تے پکھیں دا لشکر کٹھا کیتا گئے تے انہیں دیاں قطاراں بنا ڈتیاں گئیں۔

كَفَّ إِذَا اتَّوَا عَلَى دَابِ التَّنَلِ قَالَتْ نَمْلَةٌ يَا أَيُّهَا
النَّمْلُ ادْخُلُوا مِنْكُمْ لَكُمْ لَا يَخْطِئُكُمْ سُلَيْمَنُ
وَجُنُودُهُ وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ ﴿۱۹﴾

۱۹۔ اوتیں جو اوملہ وادی وچ آئیں تے نملہ آکھئے
اے نملہ دی قوم! اپنے گھریں وچ بہرہ وچو سلیمان تے
اوندا لشکر تہاکوں لمار نہ ڈیوے تے انہیں کوں پتہ
نہ لگے۔

فَتَبَسَّ صَاحِبًا مِنْ قَوْلِهَا وَقَالَ رَبِّ اؤْزِغْنِي
أَنْ أَشْكُرَ نِعْمَتَكَ الَّتِي أَنْعَمْتَ عَلَيَّ وَعَلَىٰ وَالِدَيَّ
وَأَنْ أَعْمَلَ صَالِحًا تَرْضَاهُ وَأَدْخِلْنِي بِرَحْمَتِكَ
فِي عِبَادِكَ الصَّالِحِينَ ﴿۲۰﴾

۲۰۔ سلیمان انہیں دی اے مجال سن کے کھل پئے تے
آکھیس اے میڈے رب میکوں توفیق ڈے جو میں
تیبی اوں نعمت دا شکر کراں جیڑھی میں میڈے تے
میڈے پیوتے کیتی، میں چنگے کم کراں جو توں راضی
تھیویں تے اپنی رحمت نال میکوں اپنے نیک بندیں
وچ داخل کر۔

وَتَفَقَّدَ الظَّالِمَ فَقَالَ مَالِيَ لَا أَرَىٰ الْهُدَىٰ هَدًى
أَمَرَكَ مِنَ الْغَائِبِينَ ﴿۲۱﴾

۲۱۔ تے اوں پکھیں دی سنبھال لدھی تے آکھیس اے
کیا میکوں بدبرد نظر نیں پیا اندا یا اوکھ لگے۔

لَا عِلَّةَ لَهُ عَدَا بَا سَدِيدًا أَوَّلًا أَذْبَحْتَهُ أَذًى
لِيَأْتِيَنِي بِسُلْطٰنٍ مُّبِينٍ ﴿۲۲﴾

۲۲۔ میں اوں کوں سمجھتا ہوں کہ یا کوہ ڈلیاں
یا اومیڈے کو لہو کوئی ثبوت گھن آوے۔

فَمَكَثَ غَيْرَ بَعِيدٍ فَقَالَ أَحَطْتُ بِمَا لَمْ تُحِطْ بِهِ
وَجِئْتُكَ مِنْ سَبَإٍ بِنَا يُقِينٍ ﴿۲۳﴾

۲۳۔ کچھ دیر کھڑین تے آکھیس میکوں او پتہ لگے
جیندا تہاکوں پتہ کار نیں میں سباقوم کنیں تیبوہک
پکی فر گھن کے آیاں۔

إِنِّي وَجَدْتُ امْرَأَةً تَبْلُغُهُمْ وَأُزِينَتْ مِنْ كُلِّ
شَيْءٍ وَلَهَا عَرْشٌ عَظِيمٌ ﴿۲۴﴾

۲۴۔ تے میں کہ تربیت ڈٹھی، جیڑھی انہیں تے
حکومت کریندی پئی، تے اوں کوں ہر فنے ڈتی گئی
تے اوندا کہ وڈا تخت دی ہے۔

وَجَدْتُهُمَا وَقَوْمَهُمَا يَبْجُدُونَ لِلشَّمْسِ مِنْ دُونِ
اللَّهِ وَرَبِّهِمْ لَهُمُ الشَّيْطٰنُ أَعْمٰلُهُمْ فَصَدَّهُمْ عَنِ
السَّبِيلِ فَهُمْ لَا يَهْتَدُونَ ﴿۲۵﴾

۲۵۔ میں اونکوں تے اوندی قوم کوں اللہ دے سوا
سمجھ کوں سجہ کریندا ڈٹھے تے شیطان انہیں کوں
انہیں واکم سوٹھا کر کے ڈکھالے تے انہیں کوں سدھ
رستے کنیں روک ڈتے تے او ہدایت نیں پندے۔

أَلَّا يَسْجُدُوا لِلَّهِ الَّذِي يُخْرِجُ الْخَبْءَ فِي السَّمَوَاتِ
وَالْأَرْضِ وَيَعْلَمُ مَا تُخْفُونَ وَمَا تُعْلِنُونَ ﴿۲۶﴾

۲۶۔ انہیں کوں مندر جو اللہ کوں سجہ نہ کرن جیڑھا
زمین تے آسمان دی ٹکی تے کوں ظاہر کریندے تے جو

تساں کیندے تے ظاہر کریندے او جانڈے۔

۲۷۔ اللہ دے سوا کوئی مبود نہیں اور دہے عرش دا مالک۔

۱۹

اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ رَبُّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ ۱۹

۲۸۔ اوں سلیمان اکھئے اساں ڈیکھسوں کیا میں سچ ہوئے یا کورا میں۔

قَالَ سَنَنْظُرُ أَصَدَقْتَ أَمْ كُنْتَ مِنَ الْكَاذِبِينَ ۱۹

۲۹۔ توں میڈا اے خط گھن و نچ تے انہیں کوں ہڈے ول پچھو تے تھی کھڑے ڈیکھ تیکوں او کیا جواب ڈیندن۔

إِذْ هَبْ بِكُتَيْبٍ هَذَا فَاَلْقِهُ إِلَيْهِمْ ثُمَّ تَوَلَّ عَنْهُمْ فَانْظُرْ مَاذَا يَرْجِعُونَ ۱۹

۳۰۔ اوں مکر اکھئے اے سردارو میڈو ہک عزت والا خط آئے۔

قَالَتْ يَا أَيُّهَا الْمَلَأَإِئِ أَلْقِ إِلَى كُتَيْبٍ ۱۹

۳۱۔ تے او سلیمان ولوہ تے اوں شروع تھیندے جو اللہ دے نال نال شروع کرینداں جیرھا بن سکے ڈیوٹ والا تے ول دل رحم کرن والا۔

إِنَّهُ مِنْ سُلَيْمٍ وَإِنَّهُ بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ۱۹

۳۲۔ میڈے اگو وڈائی نہ کرو تے فرماں دار تھی کے میڈو آؤ۔

أَلَا تَعْلَمُونَ عَلَى وَأَتُونِي مُسْلِمِينَ ۱۹

۳۳۔ اوں آکھئے اے سردارو میں معاملے وچ میکوں مشورہ ڈیو میں کوئی فیصلہ نہیں کریندی جے میں تساں حاضر نہ ہوو۔

قَالَتْ يَا أَيُّهَا الْمَلَأَإِئِ أَفَتُونِي فِي أَمْرِي مَا كُنْتُ قَاطِعَةً أَمْرًا حَتَّى تَشْهَدُونِ ۱۹

۳۴۔ انہیں آکھئے اساں طاقت ولے ہیں تے وڈے لڑکے ہیں۔ فیصلہ میں کرتے توں ڈیکھ توں کیا حکم ڈیندیں۔

قَالُوا نَحْنُ أَوْلُوا قُوَّةٍ وَأُولُوا بَأْسٍ شَدِيدٍ وَالْأَمْرُ إِلَيْكِ فَانْظُرِي مَاذَا تَأْمُرِينَ ۱۹

۳۵۔ اوں آکھئے بے شک بادشاہ جیلے کسں مک وچ پہنڈن اونکوں تباد کر ڈیندن تے انہیں دے عزت داریں کوں بے عزت تے ذیل کر ڈیندن تے ایویں کریندن۔

قَالَتْ إِنَّ الْمُلُوكَ إِذَا دَخَلُوا أَرْضِيَّةً أَشْدُّهَا وَجَعَلُوا آيَةً أَهْلِهَا أَذِلَّةً وَكَذَلِكَ يَفْعَلُونَ ۱۹

۳۶۔ تے میں انہیں دوہک تھو پٹھیندی آں تے ڈیوہی

وَإِنِّي مُرْسِلَةٌ إِلَيْهِمْ بِهَدِيَّةٍ فَنْظُرْهُمْ بِمَ يَرْجِعُ

الْمُرْسَلُونَ ﴿۳۷﴾

فَلَمَّا جَاءَ سُلَيْمَنُ قَالَ أُمِدُّوْا بِنَالِي فَمَا أَضْحَكُ
اللَّهُ خَيْرٌ مِّمَّا أَشْكُم بَلْ أَنْتُمْ رَهَبِي تَبْكُم تَقْرَحُونَ ﴿۳۸﴾

إِذْ جَعَلَ إِلَهُهُمْ فَلَمَّا تَيَسَّبَهُمْ رَجَعُوا إِلَى قَبْلِ
لَهُمْ بِهَا وَلَخُرْجَتَهُمْ مِنْهَا إِذْ لَهُ وَهُمْ
صَغُرُونَ ﴿۳۹﴾

قَالَ يَا أَيُّهَا الْمَلَأُ أَيُّكُمْ يَأْتِينِي بِعَرْشِهَا قَبْلَ أَنْ
يَأْتُونِي مُسْلِمِينَ ﴿۴۰﴾

قَالَ عِفْرِيتٌ مِّنَ الْجِنِّ أَنَا آتِيكَ بِهِ قَبْلَ أَنْ
تَقُومَ مِنْ مَّقَامِكَ وَإِنِّي عَلَيْهِ لَقَوِيٌّ
أَمِينٌ ﴿۴۱﴾

قَالَ الَّذِي عِنْدَهُ عِلْمٌ مِّنَ الْكِتَابِ أَنَا آتِيكَ بِهِ
قَبْلَ أَنْ يَرْتَدَّ إِلَيْكَ طَرْفُكَ فَلَمَّا رَآهُ مُسْتَقِرًّا عِنْدَهُ
قَالَ هَذَا مِنْ فَضْلِ رَبِّي لَتَبُوكُنِيَ ءَأَشْكُرُ أَمْ
أَكْفُرُ وَمَنْ شَكَرَ فَإِنَّمَا يَشْكُرُ لِنَفْسِهِ وَمَنْ كَفَرَ
فَإِنَّ رَبِّي غَنِيٌّ كَرِيمٌ ﴿۴۲﴾

قَالَ تَكُونُوا لَهَا عَرْشَهَا نَنْظُرًا أَتَهْتَدِي أَمْ تَكُونُ
مِنَ الَّذِينَ لَا يَهْتَدُونَ ﴿۴۳﴾

فَلَمَّا جَاءَتْ قِيلَ أَهَكَذَا عَرْشُكِ قَالَتْ كَأَنَّهُ هُوَ

آں جو میڈے قاصد کیا جواب گھن اندر
۳۷۔ جیلے تحفہ سلیمان دے سائے آئے اوں آکھئے
کیا تساں مال نال میڈی امداد کرن چاہندے ء
تے جو اللہ میکوں بڑتے اوں کنیں چچکا ء جیرھا تباکیں
بڑتے تے اصل تساں اپٹے جھن تے اگریندے پئے ء
۳۸۔ توں انہیں دو دل ونج میں ضرور انہیں دوا بخئے
لشکر نال اوساں جیندا اومقابلہ نہ کر سگسن تے میں
انہیں کوں اتھو ذلیل کر کے کبڑہ بڑیاں تے او
عزت و سجا پہسن ۔

۳۹۔ اوں آکھئے اے سردار و کیرھا تہاڑے وچر اوندے
تحت کوں میڈو گھن اوسی ایں کنیں پہلے جو او میں
کنیں فرمانبردار بن آون۔

۴۰۔ پہاڑیں سرداریں دھوکہ منہ زور سردار آکھئے میں اونکوں
تیڈے اتھو اٹھن کنیں پہلے گھن اوساں تے
بے شک میں بہوں طاقت والا تے ایمانداراں۔

۴۱۔ میں کنیں خدا دی کتاب دا علم با اوں آکھئے میں
اونکوں تیڈی اکھ جھپکٹ کنیں دی پہلے گھن اوساں
جیلے اونکوں اپٹے کولہو بڑتے آکھیں لے
میڈے رب دا فضل تاں جو اومیکوں آزمادے جو کیا
میں شکر کرینداں یا کفر کرینداں تے جیرھا شکر کریندے
او اپٹے فائدے کیتے شکر کریندے تے جیرھا ناشکری
کرے تے بے شک میڈا رب بے نیاز تے سخی ء۔

۴۲۔ اوں آکھئے اوندے تحت کوں حقیر کر ڈیو اساں
بڑہے ہں جو اوہایت پندی ء یا انہیں وچر تھندی ء
جیرے ہدایت نیں پندے۔

۴۳۔ تے جیلے او اکبئی اونکوں اکھایا گیا کیاتیڈا تحت

وَأُوتِينَا الْعِلْمَ مِنْ قَبْلِهَا وَكُنَّا مُسْلِمِينَ ﴿۳۶﴾

وی ایجاباً اوں آکھئے اے تے اوں داویں ہے
ساکوں ایں کینیں پہلے علم ڈے ڈاٹا گئے تے اساں
تیبڑے فرمانبردار بن گئے ہیں۔

وَصَدَّهَا مَا كَانَتْ تَعْبُدُ مِنْ دُونِ اللَّهِ إِنَّهَا
كَانَتْ مِنْ قَوْمٍ كَافِرِينَ ﴿۳۷﴾

۳۴۔ تے اونکوں بلکيس جندی او اللہ دے سوا عبادت کریندی
بانئ بے شک او کا فر قوم وچرماں۔

قِيلَ لَهَا اِذْخُلِي الصَّرْحَ فَلَمَّا رَأَتْهُ حَسِبَتْهُ لُجَّةً
وَكَشَفْتُ عَنْ سَاقَيْهَا قَالَ إِنَّهُ صَرْحٌ مُمَرَّدٌ
مِنْ قَوَارِيرِهِ قَالَتْ رَبِّ اِنِّی ظَلَمْتُ نَفْسِیْ وَالْأَمَلُ
مَعَ سُلَيْمَانَ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿۳۸﴾

۳۵۔ اوں کوں آکھیا گئے محل وچ بہر جیلے اونکوں
ڈھس اونکوں جھکا سمجھیں تے ڈر لگی۔ سلیمان آکھئے
اے تے محل جیندے وچ شیخے دے کھڑے لائے
گیئیں اوں آکھئے اے میڈے رب میں اپنی جان تے
ظلم کیتے تے میں سلیمان نال رب العالمین خدا تے ایمان
ایندی آں۔

وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا إِلَى ثَمُودَ أَخَاهُمْ صَالِحًا أَنْ اعْبُدُوا
اللَّهَ فَإِذَا هُمْ فَرِيقَيْنِ يَخْتَصِمُونَ ﴿۳۹﴾

۳۶۔ تے اساں ثمود دو انہیں دے بھرا صالح کوں بھجئے
سے جو تہاں اللہ دی عبادت کرتے او انہوں ویلے
ڈو ٹولے تھی کے بھڑپئے گیئیں۔

قَالَ يَوْمَ لِمَ تَسْتَعْجِلُونَ بِالسَّيِّئَةِ قَبْلَ الْحَسَةِ
لَوْ لَا تَسْتَغْفِرُونَ اللَّهَ لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ ﴿۴۰﴾

۳۷۔ صالح آکھئے اے میڈی قوم تہاں چنگا نی کینیں پہلے
لنگائی دی جلدی کیوں کریندے جو تہاں اللہ کینیں
بخشنش نو بے مگدے تاں جو تہاں بے اے رحم کیا دہئے

قَالُوا أَظَلَمْنَا بِكَ وَبَيْنَ مَعَكَ
قَالَ ظَلَمْنَا عِنْدَ اللَّهِ بَلْ أَنْتُمْ
قَوْمٌ تُفْتَنُونَ ﴿۴۱﴾

۳۸۔ انہیں آکھئے اساں تیکوں تے تیبڑے نال دیں
کوں منحوس سمجھیندے میں صالح آکھئے تہاں بڑی نحوست
اللہ دے کوں ہور تے سچ لے ہے جو تہاں او قوم
ہوئے جیرھی آزمائی گئی۔

وَكَانَ فِي السَّبْيَةِ تِسْعَةُ رَهْطٍ يُفْسِدُونَ فِي
الْأَرْضِ وَلَا يُصْلِحُونَ ﴿۴۲﴾

۳۹۔ تے خبر وچ ٹوں آدمی بن جیرھے زمین وچ فساد
پیندے ہن تے اصلاح نہ کریندے ہن۔

قَالُوا تَقَاسَمُوا بِاللَّهِ لَنُبَيِّتَنَّهُ وَأَهْلَهُ ثُمَّ لَنَقُولَنَّ
لِوَلِيِّهِ مَا شَهِدْنَا مَهْلِكَ أَهْلِهِ وَإِنَّا لَصَادِقُونَ ﴿۴۳﴾

۴۰۔ انہیں آکھئے تہاں اللہ دی قسم کھاؤ جو اساں اوندے
تے اوندے گھر والیں تے رات کوں حملہ کریں تے ول
اوندے وارث کوں اکھسوں اساں اوندے گھر لیں کوں ہلاک قیامتیں

ڈھٹاتے اسان سپھے ہیں۔

۵۱۔ انہیں ہک وڈی تدبیر کیتی تے اسان دی تدبیر

کیتی انہیں کوں پتر دیا۔

۵۲۔ توں ڈیکھ انہیں دی تدبیر واکیا نتیجہ نکلدے اسان

انہیں کوں تے انہیں دی ساری قوم کوں تباہ کر ڈتے۔

۵۳۔ اے ڈیکھو انہیں دے گھر انہیں دے علم دی وجہ

کنیں ڈٹھے بین بیشک علم والی قوم کیتے ایندے درج نشان۔

۵۴۔ تے اسان مومنین تے متقیں کوں بچا گدھے۔

۵۵۔ تے لوط جیلھے اپنی قوم کوں اکھے کیا تسان برائیاں

کریندے ء تے تسان ڈہرے پئے ء۔

۵۶۔ کیا تسان تریمتیں کوں چھوڑکے جوانیں نال شہوت

پوری کریندے ء اصل تسان جاہل قوم ہوتے۔

۵۷۔ اوندی قوم دا جواب مرق لے ہا جو انہیں اکھے لوط

دے خاندان کوں ایسے سک وچو کڈھ پھوڑو بے شک

اے لوک بہوں پاک بڈن۔

۵۸۔ تے اسان اونکوں تے اوندے گھر والیں کوں سولے

اوندی زال دے بچا گدھے اول کول اسان بچھو رہن

والیں درج گٹیا ہا۔

۵۹۔ تے اسان انہیں تے (پتھرین دا) ڈاڈھامینہ دسائے تے

جنہیں کوں ہوشیار کر ڈتا وچے انہیں تے دس ڈالامینہ بہوں گندہ ہوتے۔

۶۰۔ توں اکھ ڈے ساریاں سپیاں تونفان اللہ دیاں ہن

تے انہیں بنیں تے سلامتی ہجے جنہیں کوں اللہ چن

گدھے۔ کیا اللہ چنگا ء یا او جیکوں شریک بنین۔

وَمَكْرُؤًا مَّكْرًا وَمَكْرُؤًا مَّكْرًا وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ ﴿۵۱﴾

فَانْظُرْ كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ مُكْرِهِمْ اَنَا دَمَرْتُهُمْ

وَقَوْمَهُمْ اَجْمَعِينَ ﴿۵۲﴾

فَبِلِكَ يُبَيِّنُهُمْ حَاوِيَةً بِمَا ظَلَمُوا اِنَّ فِي ذَلِكَ

لَايَةً لِّقَوْمٍ يَعْلَمُونَ ﴿۵۳﴾

وَاَنْجَيْنَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا وَكَانُوا يَتَّقُوْنَ ﴿۵۴﴾

وَلُوطًا اِذْ قَالَ لِقَوْمِهٖ اَتَاْتُوْنَ الْفَاحِشَةَ وَاَنْتُمْ

نُبْصِرُونَ ﴿۵۵﴾

اَيُنْكِرُ لَتَاْتُوْنَ الزَّيْجَالَ سَهْوَةً مِّنْ دُوْنِ النِّسَاءِ ؕ

بَلْ اَنْتُمْ قَوْمٌ تَجْهَلُوْنَ ﴿۵۶﴾

فَمَا كَانَ جَوَابَ قَوْمِهٖ اِلَّا اَنْ قَالُوْا اَخْرِجُوْا اِلَ

لُوطٍ مِّنْ قَرْيَتِكُمْ اِنَّهُمْ اُنَاسٌ يَّتَطَهَّرُوْنَ ﴿۵۷﴾

فَاَنْجَيْنَاهُ وَاَهْلَهُ اِلَّا امْرَاَتَهٗ فَذٰلَتْهَا مِّنَ النَّارِ ﴿۵۸﴾

وَاَمْطَرْنَا عَلَيْهِمْ مَطَرًا فَسَاءَ مَطَرُ النَّارِ ﴿۵۹﴾

قُلِ الْحَمْدُ لِلّٰهِ وَسَلَامٌ عَلٰى عِبَادِهٖ الَّذِيْنَ اصْطَفٰ

لِلّٰهِ خَيْرٌ اَمَّا يَشْكُرُوْنَ ﴿۶۰﴾

أَمَّنْ خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَأَنْزَلَ لَكُمْ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَأَنْبَتْنَا بِهِ حَدَائِقَ ذَاتَ بَهْجَةٍ مَا كَانَ لَكُمْ أَنْ تُنْبِتُوا شَجَرَهَا ۗ إِنَّ اللَّهَ مَعَ الْعَالَمِينَ ﴿٦١﴾

۶۱۔ آسمانیں تے زمین کوں کیوں پیدا کیتے تے تہا بڑے کیتے جھڑکیں مینہ وسائے تے اوندے نال اسان سوٹھے باغ پیدا کیتن تہاں تے انہیں دے وٹ دی نہ پیدا کر سگدے ہا دے کیا اللہ دے نال بے وی معبود ہن اصل لے قوم شریک بیاندی پٹی ۶۔

أَمَّنْ جَعَلَ الْأَرْضَ قَرَارًا وَجَعَلَ خِلَالَهَا أَنْهَارًا وَجَعَلَ لَهَا رَوَاقِي وَجَعَلَ بَيْنَ الْبَحْرَيْنِ حَاجِزًا ۗ إِنَّ اللَّهَ مَعَ الْعَالَمِينَ ﴿٦٢﴾

۶۲۔ زمین کوں کیوں رہن دی جا بٹائے تے اوندے وچ دریا واپانی تے اوندے کیتے پہاڑ بٹائیں تے دوسندریں وچ روک بٹا ڈتی ہس کیا اللہ دے نال بے معبود وی ہن اصل انہیں وچو بہوں سارے چاڈے نیں۔

أَمَّنْ يُجِيبُ الْمُضْطَرَّ إِذَا دَعَاهُ وَيَكْشِفُ السُّوءَ وَيَجْعَلُكُمْ خُلَفَاءَ الْأَرْضِ ۗ إِنَّ اللَّهَ قَلِيلًا مَّا تَذَكَّرُونَ ﴿٦٣﴾

۶۳۔ بے وس دی دعا کون سڈے جبرھے دلیھے او دعا کریندے تے اوندے دکھ کوں ہٹا ڈیندے تے تہا کوں زمین دا وارث بٹا ڈیندے کیا اللہ دے نال بے معبود ہن بہوں تھوڑی ۶ جبرھی تہاں نصیحت پکڑیندے ۶۔

أَمَّنْ يَهْدِيكُمْ فِي ظُلُمَاتِ الْبَرِّ وَالْبَحْرِ وَمَنْ يُؤْتِي الرِّيحَ بُشْرًا يَنْفِثُ مِنْ رَحْمَتِهِ ۗ إِنَّ اللَّهَ مَعَ الْعَالَمِينَ ﴿٦٤﴾

۶۴۔ کون تہا کوں خشکی تے سمندر دے اندھاریں وچ راہ دکھیندے تے اپنی رحمت کیں پہلے کون خوشخبری دیاں ہوائیں پھیندے کیا اللہ دے نال بے معبود جبرھے او اللہ نال شریک بیاندی انہیں کیں بہوں چا ۶۔

أَمَّنْ يَبْدَأُ الْخَلْقَ ثُمَّ يُعِيدُهُ وَمَنْ يَرْزُقُكُمْ مِنَ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ ۗ إِنَّ اللَّهَ قَلِيلًا مَّا تَشْكُرُونَ ﴿٦٥﴾

۶۵۔ تے کون جبرھا پہلی دفعہ پیدا کریندے تے ولا دلا اویں پیدا کریندے تے تہا کوں زمین تے آسمان کیں رزق ڈیندے کیا اللہ نال بے معبود ہن توں اکھ جے تہاں سچے ۶ تے اپنی دلیل گھن آؤ۔

قُلْ لَا يَعْلَمُ مَنْ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ الْغَيْبَ إِلَّا اللَّهُ وَمَا يَشْعُرُونَ أَيَّانَ يُبْعَثُونَ ﴿٦٦﴾

۶۶۔ توں اکھ جو آسمانیں تے زمین وچ ہے اللہ دے سوا غیب کوں کوئی نیں چاڈا تے انہیں کوں لے دی پتہ نیں جو انہیں کوں کڈی اٹھالیا دیں۔

الَّذِي هُمْ فِيهِ يَخْتَلِفُونَ ﴿۶۰﴾

گاہیں اکثر بیان کریندے جیندے وچ او اختلاف کریندن۔

وَأَنَّهُ لَهْدَىٰ وَرَحْمَةً لِّلْمُؤْمِنِينَ ﴿۶۱﴾

۶۱۔ تے بے شک او مومنین کیسے ہدایت تے رحمت۔

إِنَّ رَبَّكَ يَقْضِي بَيْنَهُم بِحُكْمِهِ ۖ وَهُوَ الْعَزِيزُ
الْعَلِيمُ ﴿۶۲﴾

۶۲۔ بے شک تیرا رب او نہیں دے درمیان اپنے حکم نال سپا فیصلہ کریندے تے او غالب تے بہوں جانن والا۔

فَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ إِنَّكَ عَلَى الْحَقِّ الْمُبِينِ ﴿۶۳﴾

۶۳۔ تے اللہ تے بھروسہ کر بے شک توں واضح حق تے ہوں۔

إِنَّكَ لَا تَسْمِعُ الْمَوْتَىٰ وَلَا تَسْمِعُ الْقُمْمَ الدُّعَاءَ إِذَا
وَلَّوْا مُدْبِرِينَ ﴿۶۴﴾

۶۴۔ بے شک توں مردیں کوں نوہیں سنا سگدا تے نہ بوڑیں کوں اُلا سنا سگدیں جیرھے ویلھے او کھٹ پھیر کے وچن پئے۔

وَمَا آتَتْ بِهَدْيِ الْعُصَىٰ عَنْ صَلَاتِهِمْ إِنَّ تُنْمِيعَ
إِلَّا مَن يَوْمَئِذٍ يُؤْمِنُ بِآيَاتِنَا فَهُمْ مُّسْلِمُونَ ﴿۶۵﴾

۶۵۔ تے توں اندھیں کوں انہیں دی گمراہی کیں ہدایت نوہیں بے سگدا توں تے محض انہیں کوں سنا سگدیں جیرھے ساڈی آیات کوں منیندن تے فرمانبردارن۔

وَإِذَا وَقَعَ الْقَوْلُ عَلَيْهِمْ أَخْرَجْنَا لَهُمْ دَابَّةً مِّنَ
الْأَرْضِ تُكَلِّمُهُمْ أَنَّ النَّاسَ كَانُوا بِآيَاتِنَا
لَا يُوقِنُونَ ﴿۶۶﴾

۶۶۔ تے جیلھے انہیں تے تباہی آلی گال پوری تھیں تے اساں انہیں کیسے زمین وچرک کھڑا کڈھیسوں جیرھا انہیں کوں چک پیسی بے شک لوکیں کوں ساڈی آیات دالیقین کاہ نیں۔

وَيَوْمَ نَحْشُرُ مِنْ كُلِّ أُمَّةٍ فَوْجًا مِّمَّنْ يَكْذِبُ بِآيَاتِنَا
فَهُمْ يُورَعُونَ ﴿۶۷﴾

۶۷۔ تے جڈاں اساں ہک ٹولہ کھٹا کر لیسوں ہر اوں قوم وچرک جیرھی ساڈی آیات کوں جھٹلیندی تے اساں انہیں کوں قہاریں وچ کھڑا کر ڈھیسوں۔

يٰۤأَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا قَالِ الَّذِينَ بَنَوْا بَابِي
وَلَمْ يُحِيطُوا بِهَا عِلْمًا أَمَّا ذَا كُنْتُمْ
تَعْمَلُونَ ﴿۶۸﴾

۶۸۔ تے جیلھے او اسن اُصلہ اکھسی کیا لتاں میڈی آیات کوں جھٹلایا ہا تے تہا کوں انہیں داپورا علم دی نہ ہا تے یا لتاں کیا کیا کریندے ہا دے۔

وَقَعَ الْقَوْلُ عَلَيْهِمْ بِمَا ظَلَمُوا أَنفُسَهُمْ لَآ يَنْظُرُونَ ﴿۶۹﴾

۶۹۔ تے انہیں تے انہیں دے ظلم دی وچرکین عذاب دی گال پوری تھی ویسی تے او اُلا نہ

سبکس۔

۸۷۔ کیا انہیں کون پتہ نہیں ہو بے شک اسان رات کوں اس واسطے بٹائے جو اوندے دج آرام کرن تے ڈیہنہ کون ڈکھالٹ والا بے شک ایندے دج منٹ والی قوم کیسے نشان۔

۸۸۔ تے جیڑاں دھوٹوں دجایا ویسی تے جو زمین تے آسمان دج او ڈر ویسی سوائے ایندے جو اللہ چاہے تے سارے اللہ سیئں دو فرماواری تھی کے اوسن۔

۸۹۔ تے توں پہاڑیں کون ڈیہیں تے خیال کریندیں جو ہکی جاتے کھڑن تے اصل لے ہڑلا آلی کارٹر دے رہ ویندن لے اللہ سیئں دی کارگریء جیں ہر شے کون مضبوط بٹائے بے شک او تھا ڈے عملیں کنیں چنگی طراں بانجبر۔

۹۰۔ جیرھا نیکی کر لیس او نکوں این کنیں چنگا بدلہ ملیسی تے اوں ڈیہنہ او ڈر کنیں امن دج ہوسن
۹۱۔ تے جیرھا برا کم کر لیس تے انہیں کون منہ بھر لے ہما دج شیا ویسی جو تساں کریندے ہا دے اوندہ تہا کون پورا بدلہ مل گئے۔

۹۲۔ میکوں تے محض لے حکم ڈنا گئے جو میں این شہرے رب دی عبادت کراں جیں اینکوں عزت ڈتی ء تے ہر شے اوندے کیسے ہے تے میکوں حکم ڈنا گئے جو میں فرماواریں وچر تھیواں۔

۹۳۔ تے میں قرآن پڑھ کے سداں تے جیرھا ہدایت پیسی او محض اپٹے فائدے دی خاطر ہدایت پیسی تے جیرھا مگراہ تھیسے تے توں اکھ ڈے جو میں تے محض ڈراوٹن والا ہاں۔

أَلَمْ يَرَوْا أَنَّا جَعَلْنَا اللَّيْلَ لَيْسًا لِّمَنْ فِيهَا وَالنَّهَارَ مُبْصِرًا إِن فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِّقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ ﴿۸۷﴾

وَيَوْمَ يُنْفَخُ فِي الصُّورِ فَتَخْرُجُ مِنَ السُّبُورِ وَمَنْ فِي الْأَرْضِ إِلَّا مَنْ شَاءَ اللَّهُ وَكُلُّ أَتَوْهُ دَاجِرِينَ ﴿۸۸﴾

وَتَرَى الْجِبَالَ تَحْسِبُهَا جَامِدَةً وَهِيَ تَمُرُّ مَرَّ السَّحَابِ صُنْعَ اللَّهِ الَّذِي أَتَقَنَ كُلَّ شَيْءٍ إِنَّهُ خَبِيرٌ بِمَا تَفْعَلُونَ ﴿۸۹﴾

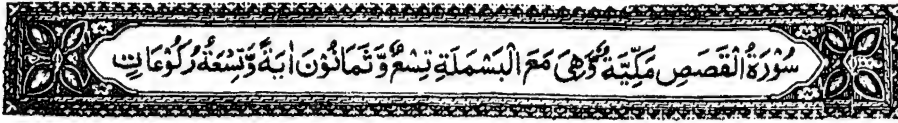
مَنْ جَاءَ بِالْحَسَنَةِ فَلَهُ خَيْرٌ مِنْهَا وَهُمْ مِنْ فَزَعٍ يَوْمَ يُنْفَخُ الْأَوْنَ ﴿۹۰﴾

وَمَنْ جَاءَ بِالسَّيِّئَةِ فَكَيْتٌ وَجُوهُهُمْ فِي النَّارِ هَلْ يُجْزَوْنَ إِلَّا مَا كُنتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿۹۱﴾

إِنَّمَا أَمْرُهُ أَنْ أَعْبُدَ رَبَّ هَذِهِ الْبَلَدَةِ الَّذِي حَرَّمَهَا وَلَهُ كُلُّ شَيْءٍ وَأَمْرُهُ أَنْ أَكُونَ مِنَ الْمُسْلِمِينَ ﴿۹۲﴾

وَأَنْ أَتْلُو الْقُرْآنَ فَمَنِ اهْتَدَىٰ فَإِنَّمَا يَهْتَدِي لِنَفْسِهِ ۖ وَمَنْ ضَلَّ فَقَدْ إِنَّمَا أَتَىٰ مِنَ الْمُنْذِرِينَ ﴿۹۳﴾

وَقُلِ الْحَمْدُ لِلَّهِ سِيرَتِكُمْ آيَاتِهِ فَتَعْرِفُونَهَا وَمَا رَبُّكَ بِغَافِلٍ عَمَّا تَعْمَلُونَ ﴿۹۳﴾
 ۹۳۔ تے آکھ بڑے سب پیمیاں تعریفاں اللہ دیاں تیں
 ﴿۹۳﴾ او تہاکوں ضرور اپنے نشان بڑھلیسی تے تہاں
 اونکوں سبھاں گھنسو تے تیڈا رب تہاڈے کیس کنیں
 غافل نہیں۔

سورة قصص مکی ۹۸ بسم اللہ نال ایندیاں ۸۹ آیات تے ۹ رکوعن۔

- ۱۔ میں شروع کرینداں اللہ دے نال نال جیرھا بن
نگئے بڑیوں والا تے دل ول رحم کرن والا ۷۔
۲۔ پاک سٹنٹ والا تے بزرگ۔
۳۔ اے کھل کتاب دیاں آیات ہن۔
۴۔ اساں تیدے اتے مومن قوم دے فائدے کیسے
موسیٰ تے فرعون دیاں سچیاں خبراں پڑھدے ہن۔
۵۔ بے شک فرعون اپنے ملک وچ منہ زور تھی گیا
تے اونڈے رہن والیں کول وکھرا وکھرا کرڈیا ہس انہیں
وچھک ٹولے کول او کمزور کرن چاہندا ہا انہیں دے
پتریں کول ذبح کریندا ہا تے انہیں دی ترمیمیں کول
جیندا رکھیندا ہا بے شک اوفنادیں وچو ہا۔
۶۔ تے اساں زمین دے کمزور لوکس تے احسان کرن
چاہندے ہا سے تے اساں انہیں کول سردار بناون
چاہندے ہا سے تے وارث بناون چاہندے ہا سے۔
۷۔ تے انہیں کول ملک وچ طاقت بڑیوں تے فرعون
تے ہامان تے انہیں بڑیاہیں کول انہیں کنیں او کجھ
بڑکھاون چاہندے ہا سے جیں کنیں او بڑ دے پئے ہن۔
۸۔ تے اساں موسیٰ دی ماکوں دی کیتی جو توں ایکوں
کھیر پلاتے جیلھے توں ایندے کیسے ڈریں توں ایکوں دریا وچ
سٹ گھتیں تے توں نہ ڈریں تے نہ منجھی تھیں بے شک اساں
ایکوں تیدو ولا آئیوں تے اساں انیکوں
رسول بھیسوں۔
- يَسْمِ اللّٰهُ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمُ ①
طَسَمَ ②
تِلْكَ اَيُّ الْكِتٰبِ الَّذِيْنَ ③
نَسْلُوْا عَلَيْكَ مِنْ بَنِيْ مُوسٰى وَفِرْعَوْنَ بِاَحَقِّ
لِقَوْمٍ يُؤْمِنُوْنَ ④
اِنَّ فِرْعَوْنَ عَلٰى الْاَرْضِ وَجَعَ اَهْلَهَا شَيْعًا
يَسْتَضْعِفُ طٰٓئِفَةً مِنْهُمْ يَدْخُلُ اَبْنَادُهُمْ دِيْنَحٰى
نِسَا۟هُمْ اِنَّهٗ كَانَ مِنَ الْمُفْسِدِيْنَ ⑤
وَنُرِيْدُ اَنْ نَّمُنَّ عَلَى الَّذِيْنَ اسْتَضَعِفُوْا فِى الْاَرْضِ
وَنَجْعَلَهُمْ اٰيَةً وَنَجْعَلَهُمُ الْوَارِثِيْنَ ⑥
وَنَسُوْنُ لَهُمْ فِى الْاَرْضِ وَنُرِىْ فِرْعَوْنَ وَهَامٰنَ
وَجُوْدَهٗمَا مِنْهُمْ مَا كَانُوْا يَحْتَدِرُوْنَ ⑦
وَ اَوْحَيْنَا اِلٰى اَمْرِ مُوسٰى اَنْ اَرْضِعْهُۥۤ فَاِذَا اخْبَتِ
عَلَيْهٖ فَالْقِيْهٖ فِى الْيَمِّ وَلَا تَخَافِىْ وَلَا تَحْزَنِۤ اِنَّا
رَاٰوْهُۥ اِلَيْكَ وَجَاعِلُوْهُ مِنَ الْمُرْسَلِيْنَ ⑧

فَالْتَقَطَهُ آلُ فِرْعَوْنَ لِيَكُونَ لَهُمْ عَدُوًّا وَحَزَنًا ۖ
إِنَّ فِرْعَوْنَ وَهَامَانَ وَجُنُودَهُمَا كَانُوا خَاطِبِينَ ⑩

وَقَالَتِ امْرَأَتُ فِرْعَوْنَ قُرْتُتُ عَيْنِي لِي وَلَكَ لَا
تَقْتُلُوهُ ۖ عَلَيَّ أَنْ يَنْفَعَنِيَ أَوْ يَخْذَهُ وَلَدًا وَهُمْ
لَا يَشْعُرُونَ ⑪

وَأَصْبَحَ فُؤَادُ أَمْرُؤَسَىٰ لَمِيعًا لَمَّا كَادَتْ لَتُبْدِي
بِهِ لَوْلَا أَنْ رَّبَّضْنَا عَلَىٰ قَلْبِهَا لَنُكَلِّمَنَّ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ ⑫

وَقَالَتْ لِأَخَوْتِهِ فَتُوِيَ بِصُرَّتْ بِهِ عَنْ جُنُبٍ وَهُمْ
لَا يَشْعُرُونَ ⑬

وَحَرَّمْنَا عَلَيْهِ الْمَرَاصِعَ مِنْ قَبْلِ مَا لَتْ هَلْ أَدُلُّكُمْ
عَلَىٰ أَهْلِ بَيْتٍ يَكْفُلُونَهُ لَكُمْ وَهُمْ لَهُ نَاصِحُونَ ⑭

فَرَدَدْنَاهُ إِلَىٰ آثِنِهِ فَنَفَرْنَا مِنْهَا وَلَا تَحْزَنْ وَلِنَعْلَمَ
أَنَّ وَعْدَ اللَّهِ حَقٌّ وَلَكِنَّ أَكْثَرَهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ⑮

وَلَمَّا بَلَغَ أَشُدَّهُ وَاسْتَوَىٰ آتَيْنَاهُ حُكْمًا وَعِلْمًا
وَكَذَٰلِكَ نَجْزِي الْمُحْسِنِينَ ⑯

وَدَخَلَ الْمَدِينَةَ عَلَىٰ حِينٍ غَفْلَةٍ مِنْ أَهْلِهَا
فَوَجَدَ فِيهَا رَجُلَيْنِ يَقْتَتِلَانِ هَٰذَا مِنْ شِيعَةِ

۹۔ فرعون نے خاندان اونکوں چاگدھے تاں جو او انہیں
کیتے دشمن تے مونجھد اسبب بٹے بے شک فرعون تے
ہامان تے او نہیں ڈوناہیں دا لشکر غلطی تے ہا۔

۱۰۔ تے فرعون دی ہک تربیت آکھئے اے میڈے تے
تیبڑے کیتے اکھیں دی ٹھڈھ داسبب تھی سی توں ایگوں
قتل ذکر تھی سبگدے جو ساکوں اے فائدہ پکھاوے یا اسال
ایگوں پتر چا بنائوں تے او اصل گال نہ جانڈے ہن۔

۱۱۔ موسیٰ دی ما دا دل غالی تھی گیا تے قریب ہا جو او اونکوں
ٹا ہر کر ڈیلوے ہانجے اسال اندرے دل کوں نکلا نہ کروں ہا
تاں جو او مومنین دچر تھی ونجے ہا۔

۱۲۔ تے اوں موسیٰ دی بھینٹ کوں آکھئے اونڈے پچھو
ونج او اونکوں پریں کیں ڈوبدی رہ گئی تے انہیں کوں
پتہ نہ لگا۔

۱۳۔ تے اسال اونڈے اتے ایں کینیں پہلے کھیرلاوٹ
والیں کوں حرام کر ڈتا ہا تے اوں آکھئے کیا میں تیکوں
انیجے گھروالے ڈساں جیرھے ایگوں تہا بڑے کیتے
پال ڈیوں تے او ایندے خیر خواہ ہوسن۔

۱۴۔ تے اسال اونکوں اونڈی مادو ولا پھٹھے تاں جو
اونڈیاں اکھیں ٹھڈیاں تھیں تے او مونجھی وی نہ
تھیوے تے اوں کوں پتہ بگ دنجے بے شک اللہ
دا وعدہ سچا ہا تے بہوں سارے لوک جانڈے نیں۔

۱۵۔ تے جیلے او حزان تھیا تے گھرو تھی گیا اسال
اونکوں حکم تے علم ڈتا۔ تے اسال ایویں نیکی کرن والیں
کوں بدلہ ڈیندے رہندے ہن۔

۱۶۔ تے او شہر وچ اینجے ویلے داخل تھے جیرھے ویلے
اونڈے رہن والے غفلت وچ ہن تے اوں ڈواو میں کوں

وَهَذَا مِنْ عَدُوٍّ فَاسْتَعَاثَهُ الَّذِي مِنْ شَيْعَتِهِ
عَلَى الَّذِي مِنْ عَدُوٍّ فَوَكَرَهُ مُوسَى فَقَضَ عَلَيْهِ
قَالَ هَذَا مِنْ عَمَلِ الشَّيْطَانِ إِنَّهُ عَدُوٌّ مُضِلٌّ مُبِينٌ ⑮

بھڑوا بڑھس ہک اوندی برادری وچو ہاتے ہک
اوندے دشمن وچو ہاتے جیرھا اوندی برادری وچو ہا
اول مدد طلب کیتی اچھے دشمن دے مقابلے وچ تے
موسیٰ اول کون مکھ ماری تے او مر گیا تے آکھیس
اے تے شیطان کم تھی گئے بے شک او کھلا گمراہ کرٹ
والا دشمن۔

قَالَ رَبِّ إِنِّي ظَلَمْتُ نَفْسِي فَاغْفِرْ لِي فَغَفَرَ لَهُ
إِنَّهُ هُوَ الْغَفُورُ الرَّحِيمُ ⑯

۱۷۔ اول آکھے اے میڈے رب بے شک میں اپنی
جان تے ظلم کیتے تے توں میوں بخش دے تے اللہ
اونکوں بخش دے تے تھک والا تے دل دل رحم کرٹ والا۔
۱۸۔ اول آکھے اے میڈے رب تیلے الغام کرٹ دی
دجر نال میں کڈاپس دی مجھیں دا امدادی نہ بنس۔
۱۹۔ تے فخرکوں او ڈرویں ڈرویں شہر وچ پیٹے تے
بٹھے سی جو او ہر بندہ جیں کل مدد ملگی ہائی ولادکوں
سڈینا پئے موسیٰ اونکوں آکھے بے شک توں کھلا کھلا
گمراہ ہوئیں۔

قَالَ رَبِّ بِمَا أَنْعَمْتَ عَلَيَّ فَلَنْ أَكُونَ ظَهِيرًا
لِلْمُجْرِمِينَ ⑰

فَأَصْبَحَ فِي الْمَدِينَةِ خَائِفًا يَتَرَقَّبُ فَإِذَا الَّذِي
اسْتَنْصَرَهُ بِالْأَمْسِ يَسْتَصْرِحُهُ قَالَ لَهُ مُوسَى
إِنَّكَ لَمِنَ الْغَوِيِّ مُبِينٌ ⑱

۲۰۔ جیلے اول ارادہ کیتے جو اونکوں پکڑے جیرھا بڈناہیں
دا دشمن ہا اول آکھے اے موسیٰ کیا توں میوں دی اوں
قتل کرٹنا چاہندیں جیوں کل میں ہک آدمی ماریے بیشک
توں محض ملک وچ ظالم بٹن چاہندیں تے توں
نویں چاہندا جو اصلاح کرٹ والیں وچو تھیویں۔

فَلَمَّا أَنْ أَرَادَ أَنْ يَبْطِشَ بِالَّذِي هُوَ عَدُوٌّ لَهُمَا
قَالَ يٰمُوسَىٰ أَتُرِيدُ أَنْ تَقْتُلَنِي كَمَا قَتَلْتَ نَفْسًا
بِالْأَمْسِ إِنْ تُرِيدُ إِلَّا أَنْ تَكُونَ جَبَّارًا فِي الْأَرْضِ
وَمَا تُرِيدُ أَنْ تَكُونَ مِنَ الْمُضْلِمِينَ ⑲

۲۱۔ تے شہر وچ پریں کینں ہک بندہ در کدا کئے تے
آکھیس اے موسیٰ بے شک وڈیرے تیلے متعلق
مشورہ کریندے پین جو تیکوں قتل کر ڈیوں توں نکل
دج بے شک میں تیلے خیر خواہیں وچو ہاں۔

وَجَاءَ رَجُلٌ مِنْ أَهْلِ الْمَدِينَةِ يَنْتَصِي قَالَ يٰمُوسَىٰ
إِنَّ السَّكَانِيَاءَ يُبْكِرُونَ بِكَ لِيُقَتِلُوكَ فَاخْرُجْ إِنِّي لَكَ
مِنَ النَّاصِحِينَ ⑳

۲۲۔ تے او اتھو ڈرو دا ہوا نکل گئے اُنتے اُنتے
بڈا دیندا ہاتے آکھیس اے میڈے رب میوں ظالم

فَخَرَجَ مِنْهَا خَائِفًا يَتَرَقَّبُ قَالَ رَبِّ نَجِّنِي مِنَ
الْقَوْمِ الظَّالِمِينَ ㉑

قوم کنیں بچا۔

۲۳۔ تے جیلے اومین شہر دو گئے تے اوں آکھے جو میڈارب میوں سدھارہ ڈکھیس۔

۲۴۔ تے جیلے اومین دے کھو تے آئے تے کھ لوک ڈٹھن جیرے پاٹ پلیندے پئے ہن تے ڈونریس انہیں کنیں پریں ڈٹھن جیریاں ڈنگریں کوں بکھو تے بٹندیاں پیاں ہن اوں آکھے تہا بڑا کیا کم انہیں ڈوناہیں آکھے جو اسل پاٹ لے پلا سگدیاں جے تیں آجری ٹرنہ وچن تے ساڈا پور بہوں پڑھاء۔

۲۵۔ موسیٰ انہیں کوں پاٹ پلا ڈٹے دل پچھاویں تلے وچ بٹھے اوں آکھے اے میڈے رب میں نیراں اودا جو توں خیر میڈو لہاویں۔

۲۶۔ تے انہیں ڈوناہیں بھٹیں وچو ہک اوندو ٹردی آئی تے شرمیدی پئی ہائی تے آکھیں میڈا پیو ٹیوں سٹیندا پئے تاں جو اوند بدلہ ڈیوے جیرھاتیں ساکوں پاٹ پلا ڈٹے۔ جیلے او انہیں دے پور کنیں آئے تے سارا حال ڈٹس تے آکھیں توں نہ ڈر توں ظالم قوم کنیں بچ گئیں۔

۲۷۔ انہیں دچو ہک آکھے اے ابا توں اینکوں رہک رکھ گھن بے شک توں جیکوں رہک رکھیں او طاقت والا وی تے ایماندار وی ہوئے۔

۲۸۔ اوں آکھے میں چاہندا جو انہیں ڈو دیریں وچو ہک دایہ بے نال این شرط تے نکاح کر ڈیواں جو توں ۸ سال میڈی رہکی کریں تے جے توں ۱۰ سال پورے کر ڈیویں تے اے تیبے دلو ہوس تے میں تیبے اتے زیادہ بار نہیں ڈیون چاہندا جے اللہ چاہیا تے

وَلَمَّا تَوَجَّهَ تِلْقَاءَ مَدْيَنَ قَالَ عَلَىٰ سَرَاتٍ أَن يَهْدِيَنِي سَوَاءَ السَّبِيلِ ﴿٢٣﴾

وَلَمَّا وَدَّ مَاءَ مَدْيَنَ وَجَدَ عَلَيْهِ أُمَّةً مِّنَ النَّاسِ يَسْكُنُونَ وَوَجَدَ مِنْ دُونِهِمْ امْرَأَتَيْنِ تَذُودَنِ قَالَ مَا أَخْبَرْتُمَا قَالَتَا لَا نَسْقِي حَتَّىٰ يُصْدِرَ الزَّعَامُ وَابَوُنَا شَيْخٌ كَبِيرٌ ﴿٢٤﴾

فَسَقَىٰ لَهُمَا ثُمَّ تَوَلَّىٰ إِلَى الظِّلِّ فَقَالَ رَبِّ إِنِّي لِمَا أَنزَلْتَ إِلَيَّ مِنْ خَيْرٍ فَقِيرٌ ﴿٢٥﴾

فَجَاءَتْهُ إِحْدَاهُمَا تَتَشَتَّىٰ عَلَىٰ اسْتِغْيَاءٍ فَقَالَتْ إِنْ آتَىٰكَ عَمَلُكَ لِيُخْرِجَكَ أَجْرَ مَا سَقَيْتَ لَنَا فَلَمَّا جَاءَهُ وَقَصَّ عَلَيْهِ الْقَصَصَ قَالَ لَا تَخَفْ نَسَوْنَاهُ مِنَ الْقَوْمِ الظَّالِمِينَ ﴿٢٦﴾

قَالَتْ إِحْدَاهُمَا يَأْبَىٰ اسْتَأْجَرُهُ إِنْ خَيْرٌ مِّنْ اسْتَأْجَرْتَ الْقَوَى الْأَيْمِينَ ﴿٢٧﴾

قَالَ إِنِّي أُرِيدُ أَنْ نَمُنَّكَ إِحْدَى ابْنَتَيَّ هَاتَيْنِ عَلَىٰ أَنْ تَأْجُرَنِي ثَمَنِي حَجَجٌ فَإِنْ أَتَيْتَ عَشْرًا فَمِنْ عِنْدِكَ وَمَا أُرِيدُ أَنْ أَمْسُقَ عَلَيْكَ سِتْرِي إِنْ شَاءَ اللَّهُ مِنَ الظَّالِمِينَ ﴿٢٨﴾

توں میکوں نیکیں دھوپیں۔

۲۹۔ موسیٰ آکھئے اے میڈے تے تیڈے درمیان پکی کال تھی گئی انہیں دھوپ جیڑی مدت وی میں پوری کر لیاں میڈے اتے الزام نہ ہوسی تے جو کچھ اسان آکھئے ایندے اتے اللہ کافی گواہ۔

۳۰۔ تے جیلھے موسیٰ مدت پوری کر ڈتی تے گھروالیں کون گھن کے ٹرپئے تے اوں طور دے بک پاسے بھاڑ ٹھیس تے اوں اپنے گھروالیں کون آکھئے تسان کھڑو بے شک میں بھاڑ ٹھی ہو تھی سبگدے جو میں تہاڑو کوئی خبر گھن آواں یا بھادا انگار اتاں جو تسان سیکو۔

۳۱۔ جیلھے اوندو کئے تے اونکوں بابرکت جامے ہک بابرکت حصے کیں ہک درخت دے نال آواز ڈتی گئی جو اے موسیٰ بے شک میں اللہ ہاں جیڑا رب العالمین ۳۲۔ تے توں اپنا سوتا سٹ جیلھے اونکوں ہلداڑ ٹھیس ناگ آں کار کنڈ پھیر کے بھیج پئے تے دلا نسی ڈٹھاے موسیٰ اگوتے تھی تے نہ ڈر۔ بے شک توں محفوظ رہیں۔

۳۳۔ اپنے ہتھ کون کچھ وچ پا او بغیر کہیں بیماری دے چٹا نکلی تے ڈر کہیں اپنے بہیں کون آپ دو ملاے فرعون تے اوندے سرداریں دو تیڈے رب کہیں ڈرو دیلا تے بے شک اے لوک نافرمان۔

۳۴۔ اوں آکھئے میں انہیں دھوپ ہک آدمی ماری کھڑاں تے میکوں ڈر جو او میکوں قتل کر ڈسین۔

۳۵۔ تے میڈا بھارون میں کہیں زیادہ چگلا آلا سبگدے اونکوں میڈے نال میڈا امدادی بنا کے

قَالَ ذَلِكَ بَيْنِي وَبَيْنَكَ أَيَّمَا الْأَجَلَيْنِ قَضَيْتُ فَلَا عُدْوَانَ عَلَيَّ وَاللَّهُ عَلَى مَا نَقُولُ وَكِيلٌ ﴿۲۹﴾

فَلَمَّا قَضَىٰ مُوسَى الْأَجَلَ وَسَارَ بِأَهْلِهِ آنَسَ مِنْ جَانِبِ الطُّورِ نَارًا قَالَ لِأَهْلِهِ امْكُثُوا إِنِّي آنَسْتُ نَارًا تَعْلَىٰ أْتِيكُمْ مِنْهَا بَخَبْرٌ أَوْ جَذْوَةٌ مِنَ الشَّارِ لَعَلَّكُمْ تَصْطَلُونَ ﴿۳۰﴾

فَلَمَّا آنَسَهَا نَزِدَىٰ مِنْ شَاطِئِ الْوَادِ الْأَيْمَنِ فِي الْبُقْعَةِ الْمُبْرَكَةِ مِنَ الشَّجَرَةِ أَنْ يُّوسَىٰ إِنِّي أَنَا اللَّهُ رَبُّ الْعَالَمِينَ ﴿۳۱﴾

وَأَنْ إِنِّي عَصَاكَ فَلَمَّا رَآهَا تُهَنَّرُ كَانَتْهَا جَانٌّ وَفِي مُدِيرًا وَلَمْ يُعَقِّبْ يَوسَىٰ أَفِيلٌ وَلَا تَخَفْ إِنَّا كُنَّا مِنَ الْأَمِينِينَ ﴿۳۲﴾

أَسْلَكَ يَدَكَ فِي جَيْبِكَ تَخْرُجُ بَيْضَاءَ مِنْ غَيْرِ سُوءٍ وَأَضْمَرَ إِلَيْكَ جَنَاحَكَ مِنَ الذَّهَبِ فَذَرَاكَ بَهْكَانٍ مِنْ رَبِّكَ إِلَىٰ فِرْعَوْنَ وَمَلَئِهِ إِنَّهُمْ كَانُوا قَوْمًا فَاسِقِينَ ﴿۳۳﴾

قَالَ رَبِّ إِنِّي قَتَلْتُ مِنْهُمْ نَفْسًا فَأَخَافُ أَنْ يَقْتُلُونِ ﴿۳۴﴾

وَإِنِّي هَارُونَ هُوَ أَخِي أَفَصْحَ مَثِي لِسَانًا فَأَرْسَلَهُ رَبِّي رَدًّا يُصَدِّقُنِي إِنِّي أَخَافُ أَنْ يُكَذِّبُونِ ﴿۳۵﴾

پیٹھ او میڈی تصدیق کر لیتی بے شک میں ڈر داں جو
او میکوں جھٹلا ڈالیں۔

۳۶۔ اوں آکھئے اساں تیبڑے بھراتال تیبڑی بانھ
مضبوط کر لیسوں تے اساں تساں ڈووناہیں کوں غالب
کر لیسوں تے او تساں ڈووناہیں تیں نہ کچج سبگسن تساں
ڈوونیں تے جیرے تہاڈا آکھن منین ساڈی آیات نال
غالب تھیسو۔

۳۷۔ جیلے موسیٰ ساڈیاں کھیاں کھیاں آیتاں گھن کے
انہیں دے کولہو آئے انہیں آکھئے اے تے مھن گھڑیا
ہویا دوکھاہ اساں اے کال اپٹے پیو ڈاڈیں کنیں نیں
سٹی۔

۳۸۔ تے موسیٰ آکھئے میڈا رب اونکوں بہوں جانڈے
جیرھا اوں کنیں ہدایت گھن کے آوے تے جیندا
انجام چکا تھیس بے شک ظالم کامیاب نیں تھیندے۔
۳۹۔ تے فرعون آکھئے جو اے سردارو میں اپٹے سوا
تہاڈے کیتے کوئی مہود نیں جانڈا اے ہامان تو سنی
مٹی تے میڈے کیتے بھا ہال (سکھاں بٹا) تے دل
میڈے کیتے برج بٹا تھی بگدے جو میں موسیٰ دے
خدا دا پتہ کر گھناں تے بے شک میڈا خیال جو اے
کوڑا ہے۔

۴۰۔ تے اوں تے اونڈے لشکر ملک وچ ناحق دڈائ
کیتی تے انہیں سمجھے جو او ساڈو مزلالے دلیں۔

۴۱۔ اساں اونکوں تے اونڈے لشکر کوں پکڑ گدے
تے اونکوں سمندر وچ سٹ گھتے تے لوں ڈیکھ
نالیں دا کیا انجام تھیندے۔

قَالَ سَتَشِدُّ عَضْدَكَ بِأَجْيِكَ وَتَجْعَلُ لَكَ مَلِئًا
فَلَا يَصِلُونَ إِلَيْكَ بِأَيْدِنَا أَنْتُمْ وَمَنِ اتَّبَعَكُمْ
الْغَالِبُونَ ۝۳۶

فَلَمَّا جَاءَهُمْ مُوسَى بِآيَاتِنَا بَيِّنَاتٍ قَالُوا مَا هَذَا
إِلَّا سِحْرٌ مُّقْتَرَى وَمَا سَمِعْنَا بِهَذَا فِي آبَائِنَا
الْأَوَّلِينَ ۝۳۷

وَقَالَ مُوسَى رَبِّي أَعْلَمُ بِمَن جَاءَ بِالْهُدَى مِن
عِنْدِهِ وَمَن تَكُونُ لَهُ عَاقِبَةُ الدَّارِ إِنَّهُ لَا يُفْلِحُ
الظَّالِمُونَ ۝۳۸

وَقَالَ فِرْعَوْنُ يَا أَيُّهَا الْمَلَأُ مَا عَلِمْتُ لَكُم مِّن
إِلَهِ غَيْرِي فَأَوْقِدْ لِي يَهَامُنُ عَلَى الظِّلِّينِ فَاجْعَلْ
لِي صَرْحًا لَّعَلِّي أَطَّلِعُ إِلَى إِلَهِ مُوسَى وَإِنِّي لَأَظُنُّهُ
مِنَ الْكَذَّابِينَ ۝۳۹

وَأَسْتَكَبَرُوا وَجُنُودُهُ فِي الْأَرْضِ يَغْيِرُ الْحَقِّ وَ
ظَنُّوا أَنَّهُم إِلَيْنَا لَا يُرْجَعُونَ ۝۴۰

فَأَخَذْنَاهُ وَجُنُودَهُ فَنَبَذْنَاهُمْ فِي الْيَمِّ فَانْظُرْ
كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الظَّالِمِينَ ۝۴۱

وَجَعَلْنَاهُمْ آيَةً يَذْعُونَ إِلَى النَّارِ وَيَوْمَ الْقِيَمَةِ
لَا يُنصَرُونَ ﴿۳۲﴾

۳۲۔ تے اساں انہیں کوں سردار بنایا ہاتے او بھادو
سبڈینے ہن تے قیامت دے بڑیہہ انہیں دی مدد نہ کیتی
ولیں۔

وَاتَّبَعْنَاهُمْ فِي هَذِهِ الدُّنْيَا لَعْنَةً وَيَوْمَ الْقِيَمَةِ هُمْ
فِي الْمَقْبُورِينَ ﴿۳۳﴾

۳۳۔ تے اسن دینا وچ اساں انہیں تے لعنت کیتی ء
تے قیامت دے بڑیہہ او ذلیل ہوسن۔

وَلَقَدْ آتَيْنَا مُوسَى الْكِتَابَ مِنْ بَعْدِ مَا أَهْلَكْنَا الْقُرُونَ
الْأُولَىٰ بَصَائِرَ لِلنَّاسِ وَهُدًى وَرَحْمَةً لَّعَلَّهُمْ
يَتَذَكَّرُونَ ﴿۳۴﴾

۳۴۔ تے اساں موسیٰ کوں پہلی وستیاں تباہ کرن دے بعد
کتاب بڑی ء جیرھی لوکیں کیتے معزہ تے ہدایت تے
رحمت بانی تاں جو اون نصیحت حاصل کرن۔

وَمَا كُنْتَ بِجَانِبِ الْعَرْشِ إِذْ قَضَيْنَا إِلَىٰ مُوسَى
الْأَمْرَ وَمَا كُنْتَ مِنَ الشَّاهِدِينَ ﴿۳۵﴾

۳۵۔ تے توں اوں ویلے بچا دھوکا ء ناں ہانویں
جڈاں اساں موسیٰ کوں نبوت بڑی بانی تے نہ توں
گواہ ہانویں۔

وَلَكِنَّا أَنشَأْنَا قُرُونًا فَتَطَاوَلَ عَلَيْهِمُ الْعُمُرُ وَمَا
كُنْتَ ثَابِتًا فِي أَهْلِ مَدْيَنَ تَتْلُو عَلَيْهِمْ آيَاتِنَا
وَلَكِنَّا كُنَّا مُرْسِلِينَ ﴿۳۶﴾

۳۶۔ تے اساں بہوں ساری قومیں کوں پیدا کیتے
تے انہیں دی عمر وڈی تھی گئی تے توں مدین والیں وچ
دی نہ ہانویں جو توں انہیں کوں ساڈی آیات پڑھ کے
سنانویں ہاتے اصل اساں رسول پٹھن والے ہن۔

وَمَا كُنْتَ بِجَانِبِ الظُّلُمِ إِذْ نَادَيْنَا وَلَكِنْ رَحْمَةً
مِّنْ رَبِّكَ لِتُنْذِرَ قَوْمًا مَّا أَنتَهُمُ مِنْ شَيْءٍ
مِّنْ قَبْلِكَ لَعَلَّهُمْ يَتَذَكَّرُونَ ﴿۳۷﴾

۳۷۔ تے توں ظور دے پاسو دی کاوند ہانویں جیلے اساں
ادھوں سبڈیے تے اصل اے تیڈے رب دی رحمت
بانی تاں جو اوں قوم کوں بڑانویں جیندو متیں کینیں پہلے
کوئی بڑاون والا نیں آیا تاں جو اون نصیحت پکرن۔

وَلَوْلَا أَن تُصِيبَهُمُ مُّصِيبَةٌ بِمَا قَدَّمَتْ أَيْدِيهِمْ
يَقُولُوا رَبَّنَا لَوْلَا أَرْسَلْتَ إِلَيْنَا رَسُولًا فَنَتَّبِعَ آيَاتِكَ
وَنَكُونَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ ﴿۳۸﴾

بے اے خیال نہ ہوندا انہیں دے کیں دی دجر نال
انہیں تے مصیبت آئی تے او ا کھسن
اے ساڈے رب تیں ساڈو کوئی رسول کیوں نیں
پٹھیا تے اساں تیڈی آیات دی پیروی کروں ہاتے
مومنین وچوہن وچوہن ہا۔

فَلَمَّا جَاءَهُمُ الْحَقُّ مِنْ عِنْدِنَا قَالُوا لَوْلَا أُرِيتِ
مِثْلَ مَا أُوتِيَ مُوسَىٰ أَوْ لَمْ يَكْفُرُوا بِمَا أُوتِيَ مُوسَىٰ

۳۸۔ تے جڈاں انہیں دے اساں کینیں حق آگیا تے انہیں آکھے
جو ساکوں او کجھ کیوں نیں بڑا گیا جو موسیٰ کوں بڑا گیا ہا۔

مِنْ قَبْلُ قَالُوا سِحْرَانِ تَظَاهَرَا وَقَالُوا إِنَّا بِكُمْ لَكَافِرُونَ ﴿۵۹﴾

کیا انہیں اس کینس پہلے اوس قیلم دا انکار نہ کیا با جیڑھی موسیٰ تے لکھی ہائی انہیں آکھئے جڈو جادوگرن جیڑھے ہک جڈو جیڑھے دے امدادی ہن تے انہیں آکھئے بے شک اسان ہر گال دا انکار کریندے ہیں۔

قُلْ فَأْتُوا بِكِتَابٍ مِنْ عِنْدِ اللَّهِ هُوَ أَهْدَىٰ مِنْهُمَا أَتَّبِعُهُ إِنَّ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿۶۰﴾

۵۰۔ توں آکھ تسان انہیں جڈو ہاں کینس زیادہ ہدایت والی اللہ دلو کتاب گھن آؤ میں اوندی پیروی کر گھنساں جے تسان سچے ہوتے۔

إِنْ لَمْ يَنْتَهِبُوا لَكَ فَاَعْلَمُوا أَنَّمَا ابْتِغَوْا هَوَاءَهُمْ وَمَنْ أَضَلُّ مِمَّنِ اتَّبَعَ هَوَاهُ يُضِلُّهُ اللَّهُ عَنْ سَبِيلِهِ إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ ﴿۶۱﴾

۵۱۔ جے او تیبڑی گال نہ منن (پوری نہ کرن) تے توں جان گھن جو اومض اپنی خواہشات دی پیروی کریندن تے اوس کینس زیادہ گمراہ کون تھی سبگدے جیڑھا اللہ کینس کہیں ہدایت دے بغیر اپنی خواہشات دی پیروی کرے بے شک اللہ ظالم قوم کوں ہدایت نہیں ڈیندا۔

وَلَقَدْ وَصَّلْنَا لَهُمُ الْقَوْلَ لَعَلَّهُمْ يَتَذَكَّرُونَ ﴿۶۲﴾

۵۲۔ تے اسان انہیں دو ہک دے بعد بی وہی پھیندے رہ گئے ہیں تاں جو او نصیحت پکڑن۔

الَّذِينَ آتَيْنَاهُمُ الْكِتَابَ مِنْ قَبْلِهِ هُمْ بِهِ يُؤْمِنُونَ ﴿۶۳﴾

۵۳۔ اسان اس کینس پہلے جیڑھی کتاب انہیں کوں ڈتی ہائی او ادنکوں منیندن۔

وَإِذَا يُنْطَلِعُ عَلَيْهِمْ قَالُوا آمَنَّا بِهِ إِنَّهُ الْحَقُّ مِنْ رَبِّنَا إِنَّا كُنَّا مِنْ قَبْلِهِ مُسْلِمِينَ ﴿۶۴﴾

۵۴۔ تے جیلھے او انہیں تے پڑھیاں ویندن او آہن اسان اینکوں منیندے ہیں بے شک او ساڈے رب دلو سچ بے شک اسان اس کینس پہلے دی فرمانبردار ہاے۔

أُولَٰئِكَ يُؤْتَوْنَ أَجْرَهُمْ مَرَّتَيْنِ بِمَا صَبَرُوا وَإِذْ رَدُّوا بِالْحَسَنَةِ النَّبِيَّةَ وَمَتَّارًا فَهُمْ يُنْفِقُونَ ﴿۶۵﴾

۵۵۔ انہیں کوں انہیں دے صبر دی وجر نال جڈو دفعہ اجر ڈتا ویسی تے او نیکی نال برائی کوں دور کریندن تے جو اسان انہیں کوں ڈتے اوندے وچ خرچ کریندن۔

وَإِذَا سَمِعُوا اللَّغْوَ أَعْرَضُوا عَنْهُ وَقَالُوا لَنَا أَعْمَالُنَا وَكَلَّمَ اللَّهُكُمْ سَلَامٌ عَلَيْكُمْ لَا تَتَّبِعُوا الْجَاهِلِينَ ﴿۶۶﴾

۵۶۔ تے جیلھے اچھے ہودہ گالیں سُنن اوس کینس منہ پھر گھنن تے آہن ساڈے عمل ساڈے کیتے تے تہاڈے عمل تہاڈے کیتے۔ تہاڈے اتے سلامتی ہوئے اسان جاہلیں دے منہ لے لگدے۔

إِنَّكَ لَا تَهْدِي مَنْ أَحْبَبْتَ وَلَكِنَّ اللَّهَ يَهْدِي مَنْ يَشَاءُ وَهُوَ أَعْلَمُ بِالْمُهْتَدِينَ ﴿٥٩﴾

وَقَالُوا إِنَّا تَتَّبِعُ الْهُدَىٰ مَعَكَ نَتَّخِظُكَ مِنَ الْغِيَاثِ
أَوَلَمْ نَكُنْ لَهُمْ حَرَمًا أَمَّا يُجِيبُوا لَيْسَ شَرُّهُ
كُلِّ شَيْءٍ رِّزْقًا مِّنْ لَّدُنَّا وَلَكِنَّ أَكْثَرَهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٥٩﴾

وَكَمْ أَهْلَكْنَا مِن قَبْلِكَ بَطْرًا مَّعِشَتَهَا فَبِئْسَ
مَسْكَنُهُمْ لَمْ تَكُنْ مِّنْ بَعْدِهِمْ إِلَّا قَلِيلًا ۚ وَ
كُنَّا نَحْنُ الْوَارِثِينَ ﴿٦٠﴾

وَمَا كَانَ رَبُّكَ مُهْلِكَ الْقُرَىٰ حَتَّىٰ يَبْعَثَ فِي أُمَمٍ
رَّسُولًا يَتْلُوا عَلَيْهِمْ آيَاتِنَا ۚ وَمَا كُنَّا مُهْلِكِي الْقُرَىٰ
إِلَّا وَأَهْلُهَا ظَالِمُونَ ﴿٦١﴾

وَمَا أَوْتَيْنَهُم مِّن شَيْءٍ مَّتَاعِ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَ
زَيَّنَّا لَهَا وَمَا عِنْدَ اللَّهِ خَيْرٌ وَأَبْقَىٰ أَفْئَةً تَعْلَمُونَ ﴿٦٢﴾

أَفَنُ وَوَعَدْنَاهُ وَوَعْدًا حَسَنًا فَهُوَ أَفْوَىٰ
كَمْ مَتَّعْنَاهُ مَتَاعِ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا ثُمَّ
هُوَ يَوْمَ الْقِيَامَةِ مِنَ الْخَاسِرِينَ ﴿٦٣﴾

وَيَوْمَ يُنَادِيهِمْ فَيَقُولُ أَيْنَ شُرَكَائِيَ الَّذِينَ
كُنْتُمْ تَزْعُمُونَ ﴿٦٤﴾

۵۷۔ بے شک توں جینکوں چاہیں ہدایت توہیں ٹھے بگدا
تے اصل اللہ اونکوں ہدایت ڈیندے جینکوں چاہندے
تے او ہدایت پاوٹن والیں کوں بہوں چاندے۔

۵۸۔ تے او آبدن جے اساں اوں ہدایت تے عمل کردن
جیڑھیں تیں کیں بے تے ساکوں ملک وچ مار گھسن کیا
اساں انہیں کیتے محفوظ تے امن دی جائیں بنائی جیندو ہر
طرح دے پھل ایندن لے ساڈے ولورزق تے بہوں
سارے لوک چاندے نیں۔

۵۹۔ اساں بہوں سدیاں و ستیاں ہلاک کر چھوڑین جڑھے
اپنی روزی دی وجہ نال اکڑتج گئے ہن لے انہیں دے
گھرن جنہیں وچ انہیں دے بعد کڈاں کوئی نیں
برہیا تے اساں ہی انہیں دے وارث بنے ہیں۔

۶۰۔ تیبڑا رب کہیں دستی کوں ہلاک نیں کریندا جے تیں
او انہیں دے مرکز وچ رسول زبٹھے جیڑھا انہیں
کوں ساڈیاں آیات پڑھ کے سناوے تے اساں
دستیں کوں ہلاک لے کریندے سوائے ایندے جو
اوندے رہن دے عالم ہون۔

۶۱۔ جو کچھ تہا کوں ڈتا ویندے لے دنیاوی زندگی دا
سامان تے اوندا سونھپ تے جو اللہ کیں ہے او چکا
تے باقی رہن والا جو کیا تہاں عقل نوہے کریندے۔

۶۲۔ کیا جیندے نال اساں چکا وعدہ کیتے تے او اونکوں
ملٹن والا لے اوں آدمی آلی کار تھی بگدے جینکوں
اساں محض دنیاوی زندگی دا سامان ڈتا ہڑے۔ دل او قیامت
دے ڈینہ حاضر کیا دیسی۔

۶۳۔ تے جڈاں او انہیں کوں سٹپس تے اکھس میڈے
شریک کتھان جنہیں کوں تہاں میڈے مقابلے وچ

خیال کریندے ہاوے۔

۶۴۔ جنہیں دے متعلق ساڈے عذاب دا فیصلہ تھی پکيا ہوی او اکھن لے ساڈے رب لے او لوکن جنہیں کوں اساں گمراہ کیتا ہاتے اساں انہیں کوں اوین گمراہ کیتا جیویں خود اساں گمراہ تھئے ہاسے اچ اساں تیڈے اگو گمراہی کینیں بری تھیندے یں لے لوک ساڈی عبادت زکریندے ہن۔

۶۵۔ تے انہیں کوں اکھیا دیسی جو تساں اپٹے شریکس کوں سٹو تے او سٹیلین تے او جواب نہ ڈالین تے عذاب ڈیکھ گھنن تے اکھن ہلے اساں ہریت پاؤں ہا۔
۶۶۔ تے جڈاں او انہیں کوں سٹیلین تے او اکھسی جو تساں رسولیں کوں کیا جواب ڈاتا ہا۔

۶۷۔ انہیں کوں ساریاں دلیلان ٹھیل دیسیں اوں ڈیہندے تے او ہک پے کینیں سوال زکریسگن۔

۶۸۔ تے جیرھا تو بہ کرلیس تے ایمان گھن اوہی تے چگے کم کرلیس تے او کامیاب لوکین وچو تھی دیسی۔

۶۹۔ تے میڈا رب جو چاہندے کریندے تے جھیکوں چاہندے چٹن گھندے انہیں کوں اختیار نیں اللہ پاک تے انہیں دے بناو تو شریکس کینیں اچا۔

۷۰۔ تے تیڈا رب ہانڈے جو او اپٹے سینے وچ لکیندن تے جو او ظاہر کریندن۔

۷۱۔ او ہر اللہ جہندے سوا کوئی مبود نیں پہلے دی تے پچھیں دی پچھیاں تو لایاں ہونداں ن تے باو شاہت ہوندی ہا۔
تے تساں سارے ہونڈو ولائے ولے۔

۷۲۔ توں اکھ تساں ڈوسو جے اللہ سائیں تہا ڈے اتے قیامت تیں رات لمبی کر ڈیوے اللہ دے سوا کیرھا مبود

قَالَ الَّذِينَ حَقَّ عَلَيْهِمُ الْقَوْلُ رَبَّنَا هَؤُلَاءِ الَّذِينَ أَغْوَيْنَا أَغْوَيْنَهُمْ كَمَا غَوَيْنَا تَبَرَّأْنَا إِلَيْكَ مَا كَانُوا إِيَّانَا يَعْبُدُونَ ﴿۶۴﴾

وَقِيلَ ادْعُوا شُرَكَاءَكُمْ فَدَعَوْهُمْ فَلَمْ يَسْتَجِيبُوا لَهُمْ وَرَأَوُا الْعَذَابَ لَوْ أَنَّهُمْ كَانُوا يَهْتَدُونَ ﴿۶۵﴾

وَيَوْمَ يُنَادِيهِمْ فَيَقُولُ مَاذَا أَجَبْتُمُ الْمُرْسَلِينَ ﴿۶۶﴾

فَعَبَّيْتَ عَلَيْهِمُ الْآيَاتِ يَوْمَئِذٍ فَهُمْ لَا يَتَسَاءَلُونَ ﴿۶۷﴾

فَأَمَّا مَنْ تَابَ وَآمَنَ وَعَمِلَ صَالِحًا فَغَفَرْنَا أَنْ يُكُونَ مِنَ الْمُقَلِّصِينَ ﴿۶۸﴾

وَرَبُّكَ يَخْلُقُ مَا يَشَاءُ وَيَخْتَارُ مَا كَانَ لَهُمُ الْخِيَرَةُ سُبْحَانَ اللَّهِ وَتَعَالَى عَمَّا يُشْرِكُونَ ﴿۶۹﴾

وَرَبُّكَ يَعْلَمُ مَا تُكِنُّ صُدُورُهُمْ وَمَا يُعْلِنُونَ ﴿۷۰﴾

هُوَ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ لَهُ الْخَمْدُ فِي الْأُولَى وَالْآخِرَةِ وَلَهُ الْحُكْمُ وَإِلَيْهِ تُرْجَعُونَ ﴿۷۱﴾

قُلْ أَرَأَيْتُمْ إِنْ جَعَلَ اللَّهُ عَلَيْكُمُ اللَّيْلَ سَرْمَدًا إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ مَنْ إِلَهٌ غَيْرُ اللَّهِ يَأْتِيكُمْ بِضِيَاءٍ

أَفَلَا تَسْمَعُونَ ﴿۳۷﴾

جیرھا تہا بڑے اتے روشنی گمن اوسی کیا تہاں سُنْدے
نُتھے۔

قُلْ أَرَأَيْتُمْ إِنْ جَعَلَ اللَّهُ عَلَيْكُمُ النَّهَارَ سَرْمَدًا
إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ مِنْ إِلَٰهٍ غَيْرِ اللَّهِ يَأْتِيَكُمُ بِكُفٍّ
تَشْكُرُونَ فِيهِ أَفَلَا تُبْصِرُونَ ﴿۳۷﴾

۳۔ توں اکھ تہاں بڑ سوجھے اللہ سیئیں تہا بڑے اتے
بُہینہ کوں قیامت تیں لمبا کر ڈیوے تے اللہ دے سا کوں معبود جیرھا
تہا بڑے واسطے رات گھن اوسی جو تہاں اوندے وچ
آرام کردتے کیا تہاں بڑے نُتھے۔

وَمِنْ رَحْمَتِهِ جَعَلَ لَكُمُ اللَّيْلَ وَالنَّهَارَ لِتَسْكُنُوا
فِيهِ وَلِتَبْتَغُوا مِنْ فَضْلِهِ وَلَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ ﴿۳۸﴾

۴۔ اے اوندی رحمت جواں رات تے بُہینہ بٹلے۔ تال جو رات کوں
تہاں ارا کو تے بُہینہ کوں اوندرا فضل مگر کو تے تال جو تہاں
شکر گزار بٹو۔

وَيَوْمَ يُنَادِيهِمْ فَيَقُولُ أَيْنَ شُرَكَائِيَ الَّذِينَ كُنْتُمْ
تَزْعُمُونَ ﴿۳۹﴾

۵۔ تے جڈاں او انہیں کوں سبیل سی تے پھسپی کھٹائن
میڈے شریک جیرھے تہاں خیال کریندے ہا دے۔
۶۔ تے ہر امت دچو اسان ہک گواہ کڈھیسوں تے
آکھسوں اپنی دلیل گھن آؤ تے او جاں گھنسن جو حق
اللہ دے کو لہو تے جو او کوڑ پدھیندے ہن ونبج
ولیں۔

وَنَزَعْنَا مِنْ كُلِّ أُمَّةٍ شَهِيدًا فَقُلْنَا هَاتُوا بُرْهَانَكُمْ
فَعَلِمُوا أَنَّ الْحَقَّ لِلَّهِ وَصَلَّ عَنْهُمْ فَأَكَاذِبُ يَقْتُرُونَ ﴿۴۰﴾

۷۔ بے شک قارون موسیٰ دی قوم دچو ہا تے اول
انہیں تے ظلم کیا تے اسان اوں کوں اتنے قرآنے بڑے تے ہن
جو اوندیاں کہنیاں ہک طاقتور جماعت دی نہ چا سگدی
ہائی جڈاں اوندی قوم اوں کوں آکھیا اگر کج نہ بے شک اللہ
اگر کج وایس کوں پسند نہیں کریندا۔

إِنْ قَارُونَ كَانَ مِنْ قَوْمِ مُوسَىٰ فَبَعِيَ عَلَيْهِمْ وَاتَّخَذَهُ
مِنَ الْكُفْرَانِ إِنَّ مَوَاقِعَهُ لَتَنَزَّلُ بِالْغَضَبِ أُولَىٰ
الْقُوَّةِ إِذْ قَالَ لَهُ قَوْمُهُ لَا تَفْرَحْ إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ
الْفَرِحِينَ ﴿۴۱﴾

۸۔ تے جو اللہ تیکوں بڑے تے اوندے نال آخرت دا گھر بٹا
تے دنیا دے وچ دی اپٹے حصے کوں نہ بھل تے
چنگائی کر جیویں اللہ سیئیں تہا بڑے نال چنگائی کیتی
تے مک وچ فساد نہ پیدا کر بے شک اللہ سیئیں
فسادیں کوں پسند نہیں کریندا۔

وَابْتَغِ فِيمَا آتَاكَ اللَّهُ الدَّارَ الْآخِرَةَ وَلَا تَنْسَ
نَصِيبَكَ مِنَ الدُّنْيَا وَأَحْسِنَ كَمَا أَحْسَنَ اللَّهُ
إِلَيْكَ وَلَا تَبْغِ الْفُسَادَ فِي الْأَرْضِ إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ
الْمُفْسِدِينَ ﴿۴۲﴾

۹۔ اول آکھے میکیوں اے سب کجھ میڈے علم دی وجہ

قَالَ إِنَّمَا أُوتِيتُهُ عَلَىٰ عِلْمٍ عِنْدِي أَوَلَمْ يَعْلَم أَنَّ

اللَّهُ قَدْ أَهْلَكَ مِنْ قَبْلِهِ مِنَ الْقُرُونِ مَنْ هُوَ أَشَدُّ مِنْهُ قُوَّةً وَآكْثَرُ جَعْلًا وَلَا يَسْأَلُ عَنْ ذُنُوبِهِمُ الْمُجْرِمُونَ ﴿٩٠﴾

کنیں ملے کیا او نہیں جانتا ہے شک التدریس اول
کنیں پہلے بہوں ساریں قومیں کوں ہلاک کیتے جیڑیاں
انہیں کنیں زیادہ طاقت والیاں تے زیادہ امیر ہن تے
جرمیں کوں انہیں دے گناہیں دے بارے وچ کچھا
نئیں دیندا۔

فَخَرَجَ عَلَى قَوْمِهِ فِي زِينَتِهِ قَالَ الَّذِينَ يُرِيدُونَ الْحَيَاةَ الدُّنْيَا لَيْلَتٌ لَنَا وَمِثْلَ مَا أُوتِيَ قَارُونُ إِنَّهُ لَذُو حَظٍّ عَظِيمٍ ﴿٩١﴾

۸۰۔ تے او اپنی قوم دو اپنی زینت نال نکلیا تے اولوک
جیرے دنیاوی زندگی کوں چاہند آبدن افسوس ساکوں
وی او ہر کھڑے ہا جو قارون کوں دتا گئے بے شک او
وڈے بخت والا۔

وَقَالَ الَّذِينَ أُوتُوا الْعِلْمَ وَيْلَكُمْ ثَوَابُ اللَّهِ خَيْرٌ لِمَنْ أَمَنَ وَعَمِلَ صَالِحًا وَلَا يُلْقِيهَا إِلَّا الصَّادِقُونَ ﴿٩٢﴾

۸۱۔ تے جنہں کوں علم دتا گیا ہا انہیں آکھے مروشالا اللہ
دا بدلہ چکچکاء اوندے واسطے جیڑا ایمان گھن آوے
تے جھگے کم کرے تے اے بدلہ صبر کرن والیں کوں
ملدے۔

فَخَسَفْنَا بِهِ وَبِإِخْوِهِ الْأَرْضَ فَمَا كَانُ لَهُ مِنْ فِتْنَةٍ يَنْصُرُونَهُ مِنْ دُونِ اللَّهِ وَمَا كَانُ مِنَ الْمُنْتَصِرِينَ ﴿٩٣﴾

۸۲۔ تے اساں اونکوں تے اوندی برادری کوں ملک وچ
ذلیل کر دتا تے کوئی وی ٹولہ اللہ دے سوا اوندی مدد
نہ کر سگدا ہاتے اونچ نہ سگیا۔

وَأَصْبَحَ الَّذِينَ تَمَنَّوْا مَكَانَهُ بِالْأَمْسِ يَقُولُونَ وَيْكَأَنَّ اللَّهَ يَنْسُو الرِّزْقَ لِمَنْ يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ وَيَقْدِرُ لَوْلَا أَنْ مَنَّ اللَّهُ عَلَيْنَا لَخَسَفَ بِنَا وَيْكَأَنَّهُ لَا يُفِخُ الْكَافِرُونَ ﴿٩٤﴾

۸۳۔ کل تیں جیرے اوندے مرتبے دی خواہش کریندے
ہن او آہن جو ہلاک تھیوو اللہ سیس اپنے بندیں وچ
جیندے کیتے چاہندے رزق دودھا دیندے تے تنگ
کر دیندے۔ جے اللہ داساڑے اتے احسان نہ ہوئے ہا
تے اساں وی ذلیل تھی وچوں ہا ہلاک تھیویں کافر
کامیاب نئیں تھیندے۔

تِلْكَ الدَّارُ الْآخِرَةُ نَجْعُهَا لِلَّذِينَ لَا يُرِيدُونَ عُلُوًّا فِي الْأَرْضِ وَلَا فُسَادًا وَالْعَاقِبَةُ لِلْمُتَّقِينَ ﴿٩٥﴾

۸۴۔ اے آخرت دا گھر لے اساں انہیں لوکیں کیتے
بنیندے ہن جیرے ملک وچ نہ وڈائی کریندن تے نہ
گیر گھتین تے انجم متقیں کیتے ہے۔

مَنْ جَاءَ بِالْحَسَنَةِ فَلَهُ خَيْرٌ مِنْهَا وَمَنْ جَاءَ بِالسَّيِّئَةِ

۸۵۔ جیڑا نیکی کریں اونکوں کیں چکچکا بدلہ ملی تے

فَلَا يُخَذَّ الْعَذَابُ الَّذِينَ عَمِلُوا الصَّالِحَاتِ إِلَّا مَا كَانُوا يَعْلَمُونَ ﴿۵۰﴾
 إِنَّ الَّذِي فَرَضَ عَلَيْكَ الْقُرْآنَ لَرَأْدُكَ إِلَى مَعَادٍ
 قُلْ رَبِّیْ أَعْلَمُ مَنْ جَاءَ بِالْهُدَىٰ وَمَنْ هُوَ فِي
 ضَلَالٍ مُّبِينٍ ﴿۵۱﴾

جیرھا برائ کر لیس او نکوں اوندی برائی دے برابر بدلہ لیس
 ۸۶۔ بے شک جس تیلے اے قرآن فرض کیتے او نکوں
 اول جا دو دلا ایسی جیندو لوک دل دل اندن توں
 اکھ میڈا رب او نکوں بہوں جائدے جیرھا ہدایت تے
 ہے تے او نکوں دی جیرھا کھلی گمراہی درج۔

وَمَا كُنْتَ تَرْجُو أَنْ يُثَقِّلَ بِكَ الْقِثَاءُ إِلَّا رَحْمَةً
 مِنْ رَبِّكَ فَلَا تَكُونَنَّ ظَهِيرًا لِلْكَافِرِينَ ﴿۵۲﴾

۸۷۔ تے توں امید نہ رکھیندا بائیں جو تیلو کتاب لہسی
 سوائے تیلے رب دی رحمت تے توں کافریں دا
 کڈا ہیں دی امدادی نہ بنیں۔

وَلَا يَصُدُّكَ عَنْ آيَاتِ اللَّهِ بَعْدَ إِذْ أُنْزِلَتْ إِلَيْكَ
 وَادْعُ إِلَىٰ رَبِّكَ وَلَا تَكُونَنَّ مِنَ الْمُشْرِكِينَ ﴿۵۳﴾

۸۸۔ تے تیکوں اللہ دی آیتیں کنیں انہیں دے لہن
 دے بعد کوئی روک نہ ڈیوے تے توں اپنے رب دو
 سب تے مشرکیں وچ نہ بن۔

وَلَا تَتَّبِعْ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ ۚ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ
 إِلَهُهُمُ تَتَّبِعُ كُلَّ شَيْءٍ هَالِكٍ إِلَّا وَجْهَهُ
 لَهُ الْحُكْمُ وَإِلَيْهِ تُرْجَعُونَ ﴿۵۴﴾

۸۹۔ تے اللہ دے سوا پے کوں مہبود نہ سب او دے سوا
 کوئی پیا مہبود کاہ نہیں ہر شے فنا تھین والی سوائے
 او دے جیندو اللہ دی توجہ ہوئے۔ حکم ہوندا تے
 سارے ہوندو ولائے دین۔

سُورَةُ الْعَنْكَبُوتِ مَكِّيَّةٌ وَهِيَ مَعَ الْبِسْمِلَةِ سَبْعُونَ آيَةً وَسَبْعَةُ رُكُوعَاتٍ

سورة عنکبوت مکی ۷۷ تے بسم اللہ نال ایندراں ۷۰ آیات تے ۷ رکوئن۔

- ۱۔ میں شروع کریندال اللہ دے نال نال جیہا بن منگئے
بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ①
- ۲۔ میں اللہ خوب چاڈال۔
الْمَلِكِ ②
- ۳۔ کیا لوکس خیال کیتے جہا انہیں کول ایں گال کرن تے
أَحْسِبَ النَّاسُ أَنْ يَتْرَكُوا أَنْ يَقُولُوا آمَنَّا وَهُمْ لَا يُفْتَنُونَ ③
- ۴۔ اسان انہیں کنیں پہلے لوکس کول وی آزایا یا
وَلَقَدْ فَتَنَّا الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ فَلَيَعْلَمَنَّ اللَّهُ الَّذِينَ صَدَقُوا وَلَيَعْلَمَنَّ الْكَاذِبِينَ ④
- ۵۔ یا کیا ادوک جیرے بڑے کم کریندن خیال کریندن
أَمْ حَسِبَ الَّذِينَ يَعْمَلُونَ السَّيِّئَاتِ أَنْ يَسْفُتُونَا سَاءَ مَا يَحْكُمُونَ ⑤
- ۶۔ جیرھا اللہ دے ملن دی امید کریندے تے بے شک
مَنْ كَانَ يَرْجُوا لِقَاءَ اللَّهِ فَإِنْ أَجَلَ اللَّهُ لَكَ ⑥
- اللہ وامقرر تھیا ہوا وقت آوٹ والا۔ تے او بہوں سٹنٹ
وَهُوَ السَّيِّعُ الْعَلِيمُ ⑦
- والا تے بہوں چاڈنٹ والا۔
- ۷۔ تے جیرھا شخص کوشش کریندے او اٹے فائدے
وَمَنْ جَاهَدَ فَإِنَّمَا يُجَاهِدُ لِنَفْسِهِ إِنَّ اللَّهَ لَغَنِيٌّ عَنِ الْعَالَمِينَ ⑧
- کیتے زولیندے بے شک اللہ سیس ساریں جہانیں کنیں
بے نیاز۔
- ۸۔ تے جیرھے ایمان گھن آئن تے چنگے عمل کیتے نیں
وَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَنُكَفِّرَنَّ عَنْهُمْ سَيِّئَاتِهِمْ وَلَنَجْزِيَنَّهُمْ أَحْسَنَ الَّذِي كَانُوا يَعْمَلُونَ ⑨
- اسان انہیں کنیں انہیں دیاں بڑائیاں پریں کرڈلیوں
تے انہیں کول انہیں کنیں بہوں چنگا بدلہ ڈلیوں جیرھے
او عمل کریندے ہن۔
- ۹۔ تے اسان انسان کول پیو مانال چنگا سلوک کرن دا
وَوَضَعْنَا الْإِنْسَانَ فِي أَحْسَنِ تَقْوِيمٍ ⑩

إِنْ جَاهِلَكَ لِشُرِكَ فِي مَا لَيْسَ لَكَ
بِهِ عِلْمٌ فَلَا تُطِعْهُمَا ۚ إِلَيْنَا مَرْجِعُكُمْ
فَأُنَبِّئُكُمْ بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿۵﴾

حکم ڈتا۔ ہا جے او میڈے نال شرک کرٹ تے میگوں مجبور
کرن جیندا میگوں کوئی پتہ نیئں تے دل توں انہیں لڑنا ہیں
وا اکھن نہ من تساں میڈو ولٹے تے میں تہا کوں تہا ڈے
عمیلں دے متعلق ڈسیاں۔

وَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَنُدْخِلَنَّهُمْ فِي
الصَّالِحِينَ ﴿۶﴾

۱۔ تے جیرے ایمان گھن اُن تے جگے کم کیتے نیں اسل
انہیں کوں ضرور نیک لوکیں وچ داخل کر لیسوں۔

وَمِنَ النَّاسِ مَن يَقُولُ آمَنَّا بِاللّٰهِ فَإِذَا أُوذِيَ فِي
اللّٰهِ جَعَلَ فِتْنَةً لِلنَّاسِ كَعَدَابِ اللّٰهِ وَلَئِنْ جَاءَ
نَصْرٌ مِّن رَّبِّكَ لَيَقُولُنَّ إِنَّا كُنَّا مَعَكُمْ أَوْ لَيْسَ اللّٰهُ
بَاعْلَمُ بِمَا فِي صُدُورِ الْعَالَمِينَ ﴿۷﴾

۱۱۔ کچھ لوک جن جیرے آہن اسل اللہ تے ایمان گھن
اُن تے ہیں تے جیرے اللہ دی راہ وچ انہیں کوں تکلیف
پہنچے تے لوکیں دے فتنے کوں اللہ دے عذاب جیہاں چا
سمجھن تے جے تہا ڈے رب ولو امداد دے تے او
ضرور آہن جو بے شک اسل تہا ڈے نال ہا سے کیا
اللہ سیئں او گاہیں نیں جاڈا جرمیاں دنیا جہاں دے لوکیں
دے دلں وچ بن (جانڈے)

وَلَيَعْلَمَنَّ اللّٰهُ الَّذِينَ آمَنُوا وَلَيَعْلَمَنَّ الْمُنَافِقِينَ ﴿۸﴾

۱۲۔ تے اللہ سیئں ضرور ظاہر کر لیس ایمان گھن آوٹ والیں
کوں دی تے ضرور ظاہر کر لیس منافقین کوں دی۔

وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لِلَّذِينَ آمَنُوا اتَّبِعُوا سَبِيلَنَا
وَلْنَحْمِلَ خَطِيئَتَكُمْ ۖ وَمَا يُطِيعِلِينَ مِن خَلْقِهِمْ
مِّن شَيْءٍ ۖ إِنَّهُمْ لَكَذِبُونَ ﴿۹﴾

۱۳۔ تے کافر مومنین کوں آہن تساں ساڈے پچھو لڑو تے
اسل تہا ڈے گنہ چا گھنوں تے او ذرا وی انہیں دے
گناہ چا وٹ والے نیں او بے شک کوڑے ہن۔

وَلَيَحْمِلُنَّ أَثْقَالَهُمْ وَأَثْقَالًا مَّعَ أَثْقَالِهِمْ وَلَيَسْئَلُنَّ
يَوْمَ الْقِيَامَةِ عَمَّا كَانُوا يَفْتَرُونَ ﴿۱۰﴾

۱۴۔ تے او ضرور اپٹے بار چسین تے اپٹے بار نال بے بار
وی چسین۔ تے قیامت دے ڈینہ ضرور پچھا دیسی جیرھا
او کوڑ بدھیندے ہن۔

وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا نُوحًا إِلَىٰ قَوْمِهِ فَلَبِثَ فِيهِمْ أَلْفَ
سَنَةٍ إِلَّا خَمْسِينَ عَامًا فَأَخَذَهُمُ الطُّوفَانُ وَ
هُمْ ظَالِمُونَ ﴿۱۱﴾

۱۵۔ تے اسل نوح کوں ادنی قوم دو پٹیا ہا تے
انہیں وچ ۹۵۰ سال رہ گئے ول ادنی قوم کوں
طوفان پکڑیے تے او ظالم ہن۔

فَأَنجَيْنَاهُ وَأَصْحَابَ السَّفِينَةِ وَجَعَلْنَاهَا آيَةً لِلْعَالَمِينَ ﴿۱۲﴾

۱۶۔ تے اسل ادکوں تے بیڑی ایں کوں بچا گدھا تے
ایں کوں جہانیں واسطے نشان بنا ڈتا۔

وَابْرِهِيْمَ اِذْ قَالَ لِقَوْمِهِ اعْبُدُوا اللّٰهَ وَاتَّقُوْهُ
ذَلِكُمْ خَيْرٌ لَّكُمْ اِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُوْنَ ﴿۱۵﴾

۱۷۔ تے ابراہیم جیسے او اپنی قوم کوں آکھے اللہ دی عبادت
کرو تے اوں کیں ڈرو اے تہا بڑے کیے چنگا ہے
تساں چاٹے ۱۶۔

اِنَّمَا تَعْبُدُوْنَ مِنْ دُوْنِ اللّٰهِ اَوْثَانًا وَتَخْلُقُوْنَ
اِفْكَارًا اِنَّ الَّذِيْنَ تَعْبُدُوْنَ مِنْ دُوْنِ اللّٰهِ لَا يَمْلِكُوْنَ
لَكُمْ رِزْقًا فَابْتَغُوا عِنْدَ اللّٰهِ الرِّزْقَ وَاعْبُدُوْهُ
وَشْكُرُوْا لَهٗ اِلَيْهِ تُرْجَعُوْنَ ﴿۱۶﴾

۱۸۔ تساں محض بتیں دی عبادت کریندے ۱۷۔ اللہ دے
سوا تے کوڑ بٹیدے ۱۸۔ بے شک تساں اللہ دے سوا
جنہیں دی عبادت کریندے ۱۹۔ او تہا بڑے رزق دے
مالک ۲۰۔ نیں تساں اللہ کیں رزق مگھو تے ہونڈی
عبادت کرد تے او نہا شک کرد تساں ہونڈو ولے۔

وَ اِنْ كَذَّبُوْا فَقَدْ كَذَّبَ اُمْرًا مِّنْ قَبْلِكُمْ وَمَا
عَلَى الرَّسُوْلِ اِلَّا الْبَلٰغُ الْبَيِّنُ ﴿۱۷﴾

۱۹۔ تے جے تساں جھٹیسو تے تہا بڑے کیں پہلی امتیں
دی جھٹلایا ہا تے رسول تے محض کھول کھول کے
گال پچا ڈیون فرمیں۔

اَوَّلَمْ يَرَوْا كَيْفَ يُبْدِئُ اللّٰهُ الْخَلْقَ ثُمَّ يُعِيْدُہٗ
اِنَّ ذٰلِكَ عَلَى اللّٰهِ يَسِيْرٌ ﴿۱۸﴾

۲۰۔ کیا او نیں چاٹے جو اللہ کیوں منڈھ کیں پیدا
کریندے تے دل او ہوجہیں مخلوق ولاولا بٹیدے بے شک
اللہ کیے لے گال سوکھی ۱۹۔

قُلْ سِيرُوْا فِی الْاَرْضِ فَانظُرُوْا كَيْفَ بَدَا الْخَلْقَ
ثُمَّ اللّٰهُ يُنْشِئُ النَّشَاةَ الْاٰخِرَةَ اِنَّ اللّٰهَ عَلٰی كُلِّ
شَيْءٍ قَدِيْرٌ ﴿۱۹﴾

۲۱۔ توں آکھ زمین وچ ٹرو پھرو تے ڈیکھو جو کیوں
اللہ سیس منڈھ کیں پیدا کیے تے دل اللہ سیس انہیں
کوں مرے بعد جینا کریندا رہ گئے بے شک اللہ ہر
شے تے قادر۔

يُعَذِّبُ مَنْ يَّشَاءُ وَيَرْحَمُ مَنْ يَّشَاءُ وَ
اِلَيْهِ تُقْلَبُوْنَ ﴿۲۰﴾

۲۲۔ جینکوں چاہندے عذاب ڈیندے تے جیندے
اتے چاہندے رحم کریندے تے تساں ہونڈو ولے۔

وَمَا اَنْتُمْ بِمُعْجِزِيْنَ فِی الْاَرْضِ وَلَا فِی السَّمَآءِ وَ
مَا لَكُمْ مِنْ دُوْنِ اللّٰهِ مِنْ دَلِيْلٍ وَلَا تَصْنَعُوْا
﴿۲۱﴾

۲۳۔ تے تساں زمین وچ تے آسمان وچ اوںکوں
ہر اترے سبکدے تے اللہ دے سوا تہا بڑا کوئی سبکتی
تے امدادی کارہ نیں۔

وَالَّذِيْنَ كَفَرُوْا بِآيٰتِ اللّٰهِ وَلِقَايَةِ اُولٰٓئِكَ
يَحْمِلُوْنَ مَرَحْمَتِيْ وَ اُولٰٓئِكَ لَهُمْ عَذَابٌ
اَلِيْمٌ ﴿۲۲﴾

۲۴۔ تے جنہیں اللہ دی آیات دا تے اونڈے طعن دا
انکار کیے اے لوک میڈی رحمت کیں نا امید تھی گئیں
تے انہیں لوکس کیے بڑھ ڈیون والا عذاب۔

فَمَا كَانَ جَوَابَ قَوْمِهِ إِلَّا أَنْ قَالُوا اقْتُلُوهُ أَوْ حَرِّقُوهُ
فَأَنْجَاهُ اللَّهُ مِنَ النَّارِ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِقَوْمٍ
يُؤْمِنُونَ ﴿۱۵﴾

۲۵۔ تے اوندی قوم دامحض ایھو جواب باجو انہیں آکھئے
ایکوں قتل کر ڈیو تے ساڑ ڈیو تے اللہ شیئیں بھانئیں
اون کوں بچا گدھا بے شک ایندے دج منٹ دالیں
کیئے ہک نشان۔

وَقَالَ إِنَّمَا اتَّخَذْتُم مِّن دُونِ اللَّهِ مَوَدَّةَ
بَيْنِكُمْ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا ثُمَّ يَوْمَ الْقِيَامَةِ يَكْفُرُ
بَعْضُكُم بِبَعْضٍ وَلَيَعْلَن بَعْضُكُم بِبَعْضٍ وَمَا لَكُم
بِالنَّارِ وَمَا لَكُم مِّن نُّصْرَةٍ ﴿۱۶﴾

۲۶۔ تے اوں آکھئے جو تساں اللہ دے سوا محض مہتیں
کوں مہمود بنا گدھے تاں جو تساں این دنیاوی زندگی
دج پے مشرکیں نال پیار ودھاؤ ول قیامت دے
ڈینہ تہاڑے کجھ لوک کجھ نہیں دا انکار کر لیں تے بعض
بعض تے لنت پھٹیں تے تہاڑا ٹھکاڑ بھاء تے
تہاڑا کوئی وی امدادی نہ ہوسی۔

فَأَمَّن لَّهُ لُوطٌ وَقَالَ إِنِّي مُهَاجِرٌ إِلَى رَبِّي إِنَّهُ
هُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ﴿۱۷﴾

۲۷۔ تے لوط اوں کوں من گدھا تے اوں (ابراہیم) آکھیا
میں بے شک اپنے رب دو ہجرت کریناں بے شک او غالب تے ساناں۔
۲۸۔ تے اساں اونکوں اسحاق تے یعقوب بخشے تے
اوندی اولاد دج نبوت (نبی) بٹائی تے کتاب ڈٹی تے
اساں اونکوں دنیا دج بدلہ دے ڈتاتے بے شک او
آخرت دے ڈینہ نیک لوکیں دچو ہوسی۔

وَوَهَبْنَا لَهُ إِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ وَجَعَلْنَا فِي ذُرِّيَّتِهِ
الْقَبُولَ وَالْكِتَابَ وَأَيَّدْنَاهُ بِجُرْءٍ فِي الدُّنْيَا وَإِنَّا فِي
الْآخِرَةِ لَمِنَ الصَّادِقِينَ ﴿۱۸﴾

۲۹۔ تے لوط جیسے اوں اپنی قوم کوں آکھئے بے شک تساں
بے حیائی کریندے ع جبرمی اچ تیں دنیا دج کہیں پے
میں کیئی۔

وَلُوطًا إِذْ قَالَ لِقَوْمِهِ إِنِّي أَنَا صِدْقٌ
سَبَقْتُكُمْ بِهِمَا مِنْ أَحَدٍ مِّنَ الْعَالَمِينَ ﴿۱۹﴾

۳۰۔ کیا تساں جو انیں دو شہوت کیئے اندے ع تے
لوکے مریندے ع تے اپنی مجلسیں دج گندیاں بھانئیں
کریندے ع تے اوندی قوم دامحض ایھو جواب باجے
توں سچا ہویں تے ساڑے اتے اللہ دا عذاب گھن آ۔
۳۱۔ اوں آکھئے اے میلے رب میلہی مدد کر فدا دی
قوم دے مقابلے دج۔

إِنِّي أَنَا صِدْقٌ لِّقَوْمِي وَتَقَطَّعُونَ السَّبِيلَ ۚ
تَأْتُونَ فِي نَادِيكُمُ الْمُنْكَرَ فَمَا كَانَ جَوَابَ قَوْمِهِ
إِلَّا أَنْ قَالُوا اقْتُلُوا بِعَذَابِ اللَّهِ إِنْ كُنْتُمْ مِنَ
الصَّادِقِينَ ﴿۲۰﴾

فَالَ رَبُّ النُّصْرَةِ عَلَى الْقَوْمِ الْمُؤْمِنِينَ ﴿۲۱﴾

۳۲۔ تے جیسے ساڑے قاصد غرض فہری گھن کے ابراہیم

وَلَمَّا جَاءَتْ رُسُلُنَا إِبْرَاهِيمَ بِالْبُشْرَى قَالُوا إِنَّا

مُهَلِّكُوا أَهْلَ هَذِهِ الْقَرْيَةِ إِنَّ أَهْلَهَا كَانُوا
ظَالِمِينَ ﴿۳۰﴾

دو کھٹے تے انہیں آکھئے بے شک اساں ایں دستی آلیں
کوں ہلاک کرن والے ہیں بے شک ایں دستی والے
ظالم ہن۔

قَالَ إِنَّ فِيهَا لُوطًا قَالُوا نَحْنُ أَعْلَمُ بِمَنْ فِيهَا إِنَّهُ
لَنَجْزِيَنَّهُ وَأَهْلَهُ إِلَّا أَمْرًا تَكُنْ مِنْ
الْغَيْرِينَ ﴿۳۱﴾

۳۰۔ اول آکھئے بے شک اونڈے وچ لوط دی ہے
انہیں آکھئے اساں بہوں جانڈے ہیں جو کون اونڈے وچ
اساں ضرور اونکوں تے اونڈے گھر والیں کوں بچا گھنسون
سوائے اونڈی زال دے او پچھو رہن والیں دھڑے۔

وَلَمَّا أَنْ جَاءَتْ رُسُلُنَا لُوطًا سِئَىٰ
بِهِمْ وَضَاقَ بِهِمْ ذَرْعًا وَقَالُوا
لَا تَخَفْ وَلَا تَحْزَنْ إِنَّا مُنْجُونَكَ
أَهْلَكَ إِلَّا أَمْرًا تَكُنْ مِنْ
الْغَيْرِينَ ﴿۳۲﴾

۳۱۔ تے جیلھے ساڈے قاصد لوط وداٹن تے اونکوں
چنگا نیں لگیا تے انہیں نال اونڈا دل تنگ تھئے تے
افریقہ آکھئے توں نہ ڈرتے نہ مونجھا تھی بے شک اساں
تیکوں تے تیبے گھر آلیں کوں بچا گھنسون سوائے تیبی
زال دے او پچھو رہن والیں دھڑے۔

إِنَّا مُنْزِلُونَ عَلَىٰ أَهْلِ هَذِهِ الْقَرْيَةِ رِجًّا مِنَ السَّمَاءِ
يَبَاكَتُوا وَيَنْفُسُونَ ﴿۳۳﴾
وَلَقَدْ شَرَكْنَا مِنْهَا آيَةً بَيِّنَةً لِّقَوْمٍ يَعْقِلُونَ ﴿۳۴﴾

۳۲۔ بے شک اساں ایں دستی آلیں تے آسمان تو عذاب
لہاؤن والے ہیں ایں دھڑ نال جو اونافرمانی کریندے ہن۔
۳۳۔ تے اساں ایندے نال عقل والی قوم کیتے ہک کھلا
نشان چھوڑیئے۔

وَالِإِلَىٰ مَدْيَنَ أَخَاهُمْ شُعَيْبًا فَقَالَ يٰقَوْمِ اعْبُدُوا اللَّهَ
وَارْجُوا الْيَوْمَ الْآخِرَ وَلَا تَتَّبِعُوا فِي الْأَرْضِ مُفْسِدِينَ ﴿۳۵﴾

۳۴۔ تے مدین دواوندے بھرا شعیب کوں بیٹھے
اول آکھئے اے میڈی قوم اللہ دی عبادت کرو تے
آخرت دے ٹی بنہ دی امید رکھو تے زمین وچ بگڑ
گھٹن کیتے نہ پھرو۔

فَكَذَّبُوهُ فَأَخَذَتْهُمُ الرَّجْفَةُ فَأَصْبَحُوا فِي دَارِهِمْ
جِثِينَ ﴿۳۶﴾

۳۵۔ انہیں اونکوں جھٹلا ڈرتے تے انہیں کوں کبا
ڈیون والے (بھوٹیں امب) عذاب پکڑ گدھے تے او
اپنے گھریں وچ گوڈیں دے بھر ڈھ پین۔

وَعَادًا وَتَمُودًا وَقَدْ بَيَّنَّا لَكُمُ الْآيَاتِ مِمَّا كُنْتُمْ تَرْتَابُونَ
لَهُمُ الشَّيْطَانُ أَعْيَانُهُمْ فَصَدَّ عَنْهُمُ الْعَيْنُ فَسَبَّحُوا
كَانُوا مُسْتَبْصِرِينَ ﴿۳۷﴾

۳۶۔ تے عادتے تمود دی رہن دیاں جہیں دے متعلق
جہاں کول کول کے ڈسے تے شیطان انہیں کوں انہیں دے
عمل سوٹھے کر کے دکھائے تے انہیں کوں سدھی راہ

کنیں روک ڈرتے سی تے او ایں بھال کوں چھگی طراں
سمجھدے ہن۔

۴۰۔ تے قارون تے فرعون تے ہامان انہیں دو موسیٰ
کھلے دلائل گھن کے آئے انہیں ملک وچ وڈائی نال کم
رگھڑے تے او عذاب کیں بچ نہ سگئے۔

۴۱۔ اساں ہر یک کوں اونڈے گناہ دی وجہ نال پکڑیئے
انہیں وچر کچھ تے اساں پتھریں دامینہ وسائے تے
کچھ لوکیں کوں کہیں بے عذاب پکڑیئے تے کچھ لوکیں
کوں اساں ملک وچ ذلیل کر ڈرتے تے کچھ کوں اساں
عزق کر ڈرتے اللہ انہیں تے علم نہ کریندا ہائے آپ
اپنے اتے علم کریندے ہن۔

۴۲۔ تے حیرے لوکیں اللہ دے سوا بے سبکتی بٹائن انہیں
دی مثال ڈراںہور دی بڑ او گھر بیٹیدے تے ساریں کنیں
کمزور گھر ڈراںہور دا ہوندے جے او جائڈے ہون۔

۴۳۔ بے شک اللہ سیس او کموں جائڈے جیٹکوں او
اللہ دے سوا سڈریندن تے او غالب تے سیٹا بے۔

۴۴۔ تے اے مثالئن جیڑھیاں اساں لوکیں کیے بیان
کریندے ہن تے سوائے عالمیں دے بیا کوئی انہیں کوں
نئیں سمجھا۔

۴۵۔ اللہ سیس آسمان تے زمین حق نال بٹائن تے بیشک
اینڈے وچ مومنین کیے نشان۔

وَقَارُونَ وَفِرْعَوْنَ وَهَامَانَ وَلَقَدْ
جَاءَهُمْ مُّوسَىٰ بِالْبَيِّنَاتِ فَاسْتَكْبَرُوا فِي
الْأَرْضِ وَمَا كَانُوا سَاقِينَ ﴿٤٠﴾

فَلَمَّا أَخَذْنَا بِذُنُوبِهِمْ فَنَسَخْنَا مِمَّنْ
أَوْسَلْنَا عَلَيْهِ حَاصِبًا وَمِنْهُمْ مَّنْ
أَخَذْنَاهُ الصِّحَّةَ وَمِنْهُمْ مَّنْ خَفَيْنَا بِهِ الْأَرْضَ
وَمِنْهُمْ مَّنْ أَعْرَفْنَاهُ وَمَا كَانَ اللَّهُ
لِيُظِلَّهُمْ وَلَكِنْ كَانُوا أَنْفُسَهُمْ يَظْلِمُونَ ﴿٤١﴾

مَثَلُ الَّذِينَ اتَّخَذُوا مِنْ دُونِ اللَّهِ أَوْلِيَاءَ كَمَثَلِ
الْعَنْكَبُوتِ إِذَا أَخَذَتْ بِتَرَانٍ فَإِنَّ أَوْهَنَ الْيُوتِ لَبَنَتِ
الْعَنْكَبُوتَ لَوْ كَانُوا يَعْلَمُونَ ﴿٤٢﴾

إِنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ مَا يُدْعَوْنَ مِنْ دُونِهِ مِنْ شَيْءٍ وَهُوَ
الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ﴿٤٣﴾

وَتِلْكَ الْأَمْثَالُ نَضْرِبُهَا لِلنَّاسِ وَمَا يَعْقِلُهَا إِلَّا
الْعَالِمُونَ ﴿٤٤﴾

خَلَقَ اللَّهُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ بِالْحَقِّ إِنَّ فِي ذَلِكَ
لَآيَةً لِّلْمُؤْمِنِينَ ﴿٤٥﴾

۴۶۔ توں پڑھ جو تیردو کتاب وحی کیتی گئی ۷ تے نماز جماعت
نال پڑھ بے شک نماز بے حیاتی تے برائی نہیں کریندی ۷
تے اللہ دا ذکر سب کنیں دوا ۷۔ تے جو تاس کریندے ۷
اللہ چاندے۔

۴۷۔ تے اہل کتاب نال چنگی گالیں نال بحث کیتی کرو سوائے
انہیں جو ظالمیں دے تے اکھو اساں ایمان آندے جو ساڈو
لہایا گئے تے جو تہاڈو لہایا گئے تے ساڈا تے تہاڈا
مہجود بکھو ۷۔ تے اساں او دے فرما نبردار نہیں۔

۴۸۔ تے ایویں اساں تیردو کتاب لہائی ۷ تے جنہیں کوں
اساں کتاب ڈتی ۷ او اوکوں منیندن انہیں وجودی کچھ
ہن جیسے اینکوں منیندن تے ساڈی آیات دا انکار
محض کافر کریندن۔

۴۹۔ تے ایں کنیں پہلے توں کوئی کتاب نہ پڑھدا
ہا نوں تے نہ سچے تہ نال لکھدا ہا نوں نہ تے
جھٹلاوٹن والے شک و مح پئے وچن ہا۔

۵۰۔ اصل دج اسے تے کھلیاں آیات ہن انہیں نوکس دے
دیس و مح جنہیں کوں علم ڈتا گئے تے ساڈی آیات دا
انکار محض ظالم ہی کریندن۔

۵۱۔ تے او آہن ایندے اُتے ایندے رب کنیں کوئی
نشان کیوں نہیں بہایا گیا توں اکھ نشان تے محض اللہ
دے کولہو ہن میں تاں صرف کھلا کھلا ڈراوٹن والا ہاں۔

۵۲۔ کیا انہیں کیسے اے کافی نہیں جو اساں تیردے اُتے
کتاب لہائی ۷ انہیں تے پڑھی دیندی ۷ ایندے و مح
مومنیں کیتے رحمت تے یاد دہانی ۷۔

۵۳۔ توں اکھ میردے تے تہاڈے درمیان اللہ کافی
گواہ آسمانیں تے زمین و مح جو کچھ ہے اد چاندے

أَتْلُ مَا أُوْحِيَ إِلَيْكَ مِنَ الْكِتَابِ وَأَقِمِ الصَّلَاةَ إِنَّ الصَّلَاةَ تَنْهَىٰ عَنِ الْفَحْشَاءِ وَالْمُنْكَرِ وَلَذِكْرُ اللَّهِ أَكْبَرُ وَاللَّهُ يَعْلَمُ مَا تَصْنَعُونَ ﴿۴۶﴾

وَلَا تُجَادِلُوا أَهْلَ الْكِتَابِ إِلَّا بِالَّتِي هِيَ أَحْسَنُ ۚ إِلَّا الَّذِينَ ظَلَمُوا مِنْهُمْ وَقُولُوا آمَنَّا بِالَّذِي أُنْزِلَ إِلَيْنَا وَأُنْزِلَ إِلَيْكُمْ وَإِنَّا لَهُمْ وَاحِدٌ وَنَحْنُ لَهُ مُسْلِمُونَ ﴿۴۷﴾

وَكَذَلِكَ أَنْزَلْنَا إِلَيْكَ الْكِتَابَ ۚ فَالَّذِينَ آتَيْنَاهُمُ الْكِتَابَ يُؤْمِنُونَ بِهِ وَمِنْ هَؤُلَاءِ مَنْ يُؤْمِنُ بِهِ وَمَا يَجْحَدُ بِآيَاتِنَا إِلَّا الْكَافِرُونَ ﴿۴۸﴾

وَمَا كُنْتَ تَسْلُوا مِنْ قَبْلِهِ مِنْ كِتَابٍ وَلَا تَخُطُّهُ بِيَمِينِكَ إِذْ أَرْسَلْنَاكَ بِالْبُطُلُونَ ﴿۴۹﴾

بَلْ هُوَ آيَاتٌ بَيِّنَاتٌ فِي صُدُورِ الَّذِينَ أُوتُوا الْعِلْمَ وَمَا يَجْحَدُ بِآيَاتِنَا إِلَّا الظَّالِمُونَ ﴿۵۰﴾

وَقَالُوا لَوْلَا أُنْزِلَ عَلَيْهِ آيَاتٌ مِّن رَّبِّهِ ۖ قُلْ إِنَّمَا الْآيَاتُ عِنْدَ اللَّهِ وَإِنَّمَا أَنَا نَذِيرٌ مُّبِينٌ ﴿۵۱﴾

أَوَلَمْ يَكْفِهِمْ أَنَّا أَنْزَلْنَا عَلَيْكَ الْكِتَابَ يُتْلَىٰ عَلَيْهِمْ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَرَحْمَةً وَذِكْرَىٰ لِقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ ﴿۵۲﴾

قُلْ كَلَىٰ بِاللَّهِ بَيِّنَاتٌ وَبَيِّنَاتُكُمْ شَهِيدٌ ۚ يَعْلَمُ مَا فِي السَّمُوتِ وَالْأَرْضِ ۚ وَالَّذِينَ آمَنُوا بِالْبَاطِلِ وَكَفَرُوا

يَا لَيْلٌ أُولَٰئِكَ هُمْ الْخَيْرُ ۚ وَنَ ۖ

تے جیسے کوٹ کوں منیندن تے اللہ دانکار کریندن
ایسے لوک گھاٹے وجین۔

وَيَسْتَعِجِلُونَكَ بِالْعَذَابِ وَلَوْلَا أَجَلٌ مُّسَمًّى لَّجَاءَهُمُ
الْعَذَابُ وَيَأْتِيَنَّهُمْ بَغْتَةً وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ ۖ

۵۴۔ اوتیں کئیں عذاب جلدی منگدن تے جے عذاب
دا وقت مقرر نہ ہوے ہاتے انہیں کئیں عذاب آ
ورنچے ہاتے ہن وی انہیں تے ضرور ہن ابھن گھت
اوسی تے انہیں کوں پتہ دی نہ ہو سی۔

يَسْتَعِجِلُونَكَ بِالْعَذَابِ وَإِنَّ جَهَنَّمَ لَخِيطةٌ بِالْكَافِرِينَ ۖ

۵۵۔ تے اوتیں کئیں عذاب جلدی منگدن بے شک
دوزخ کافریں کوں تباہ کرن والی ۷۔

يَوْمَ يَفْقَهُمُ الْعَذَابُ مِنْ فَوْقِهِمْ وَمِنْ تَحْتِ
أَرْجُلِهِمْ وَيَقُولُ ذُوقُوا مَا كُنتُمْ تَعْمَلُونَ ۖ

۵۶۔ تے جڈاں عذاب انہیں کوں اتو کئیں وی تے
پیریں دے تلوی ولہیت گھسی تے اللہ اکھسی ہن
جو تساں کریندے ہا دے اوزی سزا بھوگو۔

يُبَايِعُوا الَّذِينَ آمَنُوا وَإِنْ أَرْضُكَ وَاسِعَةٌ فَإِنَّا
يٰۤأَيُّهَا الْعَبْدُ ۚ وَنَ ۖ

۵۷۔ اے میڈے بندو جیسے ایمان گھن آتے او
بے شک میڈی زمین کھلی ۷ تساں میڈی ہی عبادت
کرو۔

كُلُّ نَفْسٍ ذَٰئِقَةُ الْمَوْتِ ثُمَّ إِلَيْنَا تُرْجَعُونَ ۖ

۵۸۔ ہر جان دار موت دا مزہ چکھٹے ول تساں ساڈو
ولائے ویسو۔

وَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَنُبَوِّئَنَّهُمْ مِنَ
الْجَنَّةِ غُرَفًا تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا
بِإِذْنِ الْعَلِيِّ ۖ

۵۹۔ تے جیسے منیندن تے چنگے کم کریندن اساں
ضرور انہیں کوں بہشت ورت ماڈیاں ڈیساں جنیدے
تلے نہراں دبندیاں پیاں ہوسن تے او اونڈے ورت
ہمیشہ رہسن تے چنگے کم کرن والیں دا کینجھا چنگا بدلہ ۷۔

الَّذِينَ صَبَرُوا وَعَلَىٰ رَبِّهِمْ يَتَوَكَّلُونَ ۖ

۶۰۔ جنہیں صبر کیتے تے اپنے رب تے بھروسہ کیتے
۶۱۔ تے کتنے سارے جانورن او اپنے رزق چاتی
کا ۷ نیس ددے۔ اللہ انہیں کوں وی رزق ڈیندے
تے تہاکوں وی تے او سننن والا تے چاٹن والا ۷۔

وَكَايْنٍ مِّنْ دَآبَّةٍ لَا يُغْنِي عَنْهُمْ زُفُّهَا ۚ اللَّهُ يُرْزِقُهَا
وَإِذَا كُفِّرَتْ وَهُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ۖ

۶۲۔ تے جے توں انہیں کنیں پھیں جو زمیں تے آسمانیں
کیش پیدا کیتے تے سمجھ تے چندر کوں کم ورت لاء سی

وَلَبِنٍ سَأَلْتَهُمْ مِّنْ خَلْقِ السَّمَوَاتِ
وَالْأَرْضِ وَخَزَرَ الشَّمْسُ وَالْقَمَرُ لَيَقُولُنَّ

اللَّهُ فَأَنَّى يُؤْفَكُونَ ﴿۵۱﴾

اللَّهُ يَبْسُطُ الرِّزْقَ لِمَن يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ وَيَقْدِرُ لَهُ إِنَّ اللَّهَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ ﴿۵۲﴾

تے اور ضرور اکھسن اللہ دل او کبڑے پھیرے دیندن۔
۵۱۔ اللہ اپنے بندیں و چو جنیدے اتے چاندے رزق وسیع کریندے تے تنگ کریندے بے شک اللہ ہر شے کوں نہوں چاٹن والا ۵۲۔

وَلَمَّا سَأَلْتَهُمْ مَنْ تَزَلَّ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَاتَّخِذُوا بِهِ الرِّجْسَ مِنْ بَعْدِ مَوْتِهَا يَقُولُونَ اللَّهُ قُلِ الْحَمْدُ لِلَّهِ بَلْ أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْقِلُونَ ﴿۵۳﴾

۵۳۔ تے جے توں انہیں کنیں پھیں جو کیس جھڑکیں منہ و سائے تے زمین دے برقیوں دے بعد اوکوں کیس آباد کیتے تے اور ضرور اکھسن اللہ توں اکھ سب سچاں صفقاں اللہ دیاٹن تے اصل اکثر انہیں و چو عقل نہیں کریندے۔
۵۴۔ تے اسے دنیا محض کھید تماشا تے آخرت دا گھر ہی اصل زندگی ۵۵۔ جے او چاندے ہوں۔

وَمَا هَذِهِ الْحَيَوةُ الدُّنْيَا إِلَّا لَهُمْ وَلَعِبٌ وَإِنَّ الدَّارَ الْآخِرَةَ لَئِي الْحَيَوةُ لَوْ كَانُوا يَعْلَمُونَ ﴿۵۴﴾ فَإِذَا رَكِبُوا فِي الْفُلِ دَعَاؤُ اللَّهِ فَخَلَّصِينَ لَهُ الدِّينَ فَلَمَّا نَجَّيْنَاهُمْ إِلَى الْبَرِّ إِذَا هُمْ يُشْرِكُونَ ﴿۵۵﴾

۵۴۔ جیرے ویلے او پٹری تے چڑھدن اوں ویلے اپنی فرمانبرداری کوں اللہ کیتے خاص کریندے ہوں دعا مانگدن تے جیرے ویلے انہیں کوں اساں مکی زمین تے پچا گھنڈے ہیں تے ہوں ویلے شرک کرن پئے دیندن۔

لِيَكْفُرُوا بِمَا آتَيْنَاهُمْ وَلِيَسْتَمْتِعُوا بِغَنَاهُمْ فَسَوْفَ يَعْلَمُونَ ﴿۵۶﴾

۵۵۔ تاں جو انکار کرن جو اساں انہیں کوں ڈتے تے فائدہ اٹھاو تے اور ضرور جان گھن۔

أَوْ لَمْ يَرَوْا أَنَّا جَعَلْنَا حَمًا أُمَّةً وَنَخْلُفُ النَّاسَ مِنْ خَلْفِهِمْ أَفَبِالْبَاطِلِ يُؤْمِنُونَ وَبِغِنَةِ اللَّهِ يَكْفُرُونَ ﴿۵۷﴾

۵۶۔ کیا انہیں کوں پتہ نہیں جو اساں حرم کوں امن دی جا بٹاٹے کوک اوندے چودھار و پریں کر ڈرتے دیندن کیا اوکوڑ کوں منیندن تے اللہ دی نعمت دا انکار کریندن۔

وَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنِ افْتَرَى عَلَى اللَّهِ كَذِبًا أَوْ كَذَّبَ بِالْحَقِّ لَمَّا جَاءَهُ أَلَيْسَ فِي جَهَنَّمَ مَثْوًى لِّلْكَافِرِينَ ﴿۵۸﴾

۵۷۔ تے اوں کنیں زیادہ ظالم کون جیرا اللہ تے کوڑ پدھیندے یا سچ کوں اوندے آوٹ تے جھٹلیندے کیا دوزخ و حق کافرین دا ٹھکانہ نہیں۔

وَالَّذِينَ جَاهَدُوا فِينَا لَنَهْدِيَنَّهُمْ سُبُلَنَا وَإِنَّ اللَّهَ لَعَ الْمُحْسِنِينَ ﴿۵۹﴾

۵۸۔ تے جیرے کوک ساڈی راہ و حق کوشش کریندن تے اساں انہیں کوں اپنا رستہ ضرور ڈکھلیسوں تے بے شک اللہ نیکیں دے نال۔

سُورَةُ الرُّومِ مَكِّيَّةٌ ذَرَاهِيَ مَعَ الْبَسْمَلَةِ إِحْدَى وَسِتُّونَ آيَةً وَسِتَّةُ رُكُوعَاتٍ

سورة روم مکی ۷۷ سے بسم اللہ نال ایندیاں ۴۱ آیات تے ۶ رکوعن۔

- بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ①
- الْعَمَّ ②
- عَلَيْتِ الرُّومُ ③
- فِي أَدْنَى الْأَرْضِ وَهُمْ مِنْ بَعْدِ عَلَيْهِمْ سَيُغْلَبُونَ ④
- فِي يَضِيعُ رَبِّينَا ۚ اللَّهُ أَلَمْ يَنْزِلْ مِنْ قَبْلُ وَبَعْدُ ⑤
- وَيَوْمَئِذٍ يُفْرِجُ الْمَوْتُونَ ⑥
- يَنْصُرَ اللَّهُ يَنْصُرُ مَنْ يَشَاءُ وَهُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ ⑦
- وَعَدَ اللَّهُ لَا يُغْلِبُ اللَّهُ وَعْدَهُ وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ ⑧
- يَعْلَمُونَ ظَاهِرًا مِنَ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَهُمْ عَنِ الْآخِرَةِ هُمْ غَفْلُونَ ⑨
- أَوَلَمْ يَتَفَكَّرُوا فِي أَنْفُسِهِمْ مَّا خَلَقَ اللَّهُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا إِلَّا بِالْحَقِّ وَأَجَلٍ مُّسَمًّى ⑩
- وَإِنْ كَثِيرًا مِنَ النَّاسِ بِلِقَائِ رَبِّهِمْ لَكُفْرًا ⑪
- أَوَلَمْ يَسِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَيَنْظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ كَانُوا أَشَدَّ مِنْهُمْ قُوَّةً وَأَثَارُوا الْأَرْضَ وَعَمَرُوهَا أَكْثَرَ مِمَّا عَمَرُوهَا وَجَاءَتْهُمْ رُسُلُهُمْ بِالْبَيِّنَاتِ فَمَا كَانَ اللَّهُ لِيَظْلِمَهُمْ وَلَكِنْ
- ۱۔ میں شروع کرینداں اللہ دے نال نال جیرا بن منگے جڑیوں والا تے ول ول رحم کرن والا۔
- ۲۔ میں اللہ ہوں چاٹناں۔
- ۳۔ روم ہینا تھی گئے۔
- ۴۔ اور صلی زمین دس تے او ہینے تھیوں دے بعد ضرور ڈاڑھے تھیں۔
- ۵۔ کجہ سالیں بعد پہلے وی تے پچیس وی حکومت اللہ دی تے اول چھاڑے مومن خوش ہوسن۔
- ۶۔ اللہ وی مدد کرنیوں او مدد کریندے جنیدی چاہندے تے او غالب تے ول ول رحم کرن والا۔
- ۷۔ اللہ دا وعدہ تے اللہ اچھے وعدے دی خلاف درزی نہیں کریندا تے اصل ہوں سارے لوک چاٹدے نہیں۔
- ۸۔ او دنیاوی زندگی دے ظاہر کول چاٹن تے آخرت کیں او غافلن۔
- ۹۔ کیا انہیں اپنے دل دس سوچا نہیں جو اللہ سینہ آسمان سننے زمین تے جو انہیں دے دیکھا حکمت نال تے مقرر وقت کیتے پیدا کیتے تے بے شک ہوں سارے لوک اپنے رب دی ملاقات دے انکاری ان۔
- ۱۰۔ کیا او زمین دس ٹریے نہیں جو ٹیکسن ہا جو انہیں کیں پہلے لوکیں دا انجم کیا تھے او انہیں کیں زیادہ طاقت والے ہن تے انہیں زمین کول پٹیا اہل دہائے تے انہیں کیں زیادہ آباد کیتے نہیں تے انہیں کیں رسول دیلاں گھن

كَانُوا أَنْفُسَهُمْ يَظْلِمُونَ ①

کے اُن تے اللہ سیس انہیں تے ظلم نہ کریندا ہا تے
اصل او اپنے آپ تے ظلم کریندے ہن۔

ثُمَّ كَانَ عَاقِبَةُ الَّذِينَ اسَاءُوا الشُّوْأَىٰ اَنْ كَذَّبُوا
بِآيَاتِ اللّٰهِ وَكَانُوا بِهَا يَسْتَهْزِءُونَ ②

۱۱۔ تے انہیں لوکیں جیس برے کم کیتن تے اللہ دی
آیات دا انکار کیتے تے اوندے اتے مذاق کریندے
ہن انہیں دا انجام بُرا تھئے۔

اللّٰهُ يَبْدَأُ الْخَلْقَ ثُمَّ يُعِيدُهُ ثُمَّ إِلَيْهِ تُرْجَعُونَ ③

۱۲۔ اللہ سیس مخلوق کوں منڈھ کنیں بُنیدے تے دلاولا
اویں بُنیدے تے تساں ہوندو دلائے ویسو۔

وَيَوْمَ يَقُومُ السَّاعَةُ يُبْلِسُ الْمُجْرِمُونَ ④

۱۳۔ تے جیرے ڈینہہ قیامت اوسی مجرم اوں ڈینہہ
نا امید تھی ویسن۔

وَلَمْ يَكُنْ لَهُمْ مِنْ شُرَكَائِهِمْ شُفَعَاءُ وَكَانُوا
بِشُرَكَائِهِمْ كَافِرِينَ ⑤

۱۴۔ تے انہیں دے شریکیں وچو کوئی انہیں دا سفارشی
نہ ہوسی تے او اپنے شریکیں دا انکار کریسن۔

وَيَوْمَ يَقُومُ السَّاعَةُ يُنْفِقُونَ ⑥

۱۵۔ تے جڈاں قیامت اوسی اوں ڈینہہ او انجوانج
تھی ویسن۔

فَأَمَّا الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ فَهُمْ فِي رَوْضَةٍ
يُجْبَرُونَ ⑦

۱۶۔ جیرے لوک ایمان گھن اُن تے چنگے کم کیتے نیں
انہیں کوں باغ و بیج خوش کیتا ویسی۔

وَأَمَّا الَّذِينَ كَفَرُوا وَكَذَّبُوا بِآيَاتِنَا وَلِقَاءِ الْآخِرَةِ
ثَأْنُكَ فِي الْعَذَابِ مُخَضَّرُونَ ⑧

۱۷۔ تے جنیں کفر کیتے تے ساڈی آیات کوں
تے آخرت دے ڈینہہ دی ملاقات کوں

فَسُبْحَنَ اللّٰهِ حِينَ تُنسُونَ وَحِينَ تَصْبِحُونَ ⑨

جھٹلائے او عذاب وچ حاضر کیتے ویسن۔
۱۸۔ اللہ دی پاکیزگی بیان کرو جیلھے بچھ ہوئے تے
جیلھے فجر ہوئے۔

وَلَهُ الْحُكْمُ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَعِشَاءً وَحِينَ
تُظْهِرُونَ ⑩

۱۹۔ آسمانیں تے زمین وچ ہوندیاں صفتاں ہن
تے ڈوپارہیں دے بعد تے ڈوپارہیں کوں وی۔

يُخْرِجُ الْحَيَّ مِنَ الْمَيِّتِ وَيُخْرِجُ الْمَيِّتَ مِنَ
الْحَيِّ وَيُحْيِي الْأَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَا وَكَذَٰلِكَ
تُخْرَجُونَ ⑪

۲۰۔ او جنیدے کوں موئے کنیں تے مردے کوں
جیئہ کنیدیا کریندے تے زمین دے برتھیوٹ
دے بعد آباد کریندے تے تساں ایویں
کڈھے ویسو۔

وَمِنْ آيَاتِهِ أَنْ خَلَقَكُمْ مِنْ تُرَابٍ ثُمَّ إِذَا أَنْتُمْ
بَشَرٌ تَنْتَشِرُونَ ﴿۲۱﴾

۲۱۔ اوندے نشانیں دچو کہک اے وی ہے جو
اوتماکوں مٹی کنیں پیدا کیتے تے دل تساں بشر
بن کے زمین وچ کھنڈ ویندے ء

وَمِنْ آيَاتِهِ أَنْ خَلَقَ لَكُمْ مِنْ أَنْفُسِكُمْ أَزْوَاجًا
لِتَسْكُنُوا إِلَيْهَا وَجَعَلَ بَيْنَكُمْ مَوَدَّةً وَرَحْمَةً
إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِقَوْمٍ يَتَفَكَّرُونَ ﴿۲۲﴾

۲۲۔ تے اوندے نشانیں دچو اے وی ہے جو اوں
تہاڑی جنس وچو تہاڑی خاطر جوڑے بنائسیں تان
جو تساں انہیں کنیں آرام گھنوتے تہاڑے درمیان
محبت دا رشتہ بنائیں تے بے شک ایندے وچ
سوچن والی قوم کیتے نشان۔

وَمِنْ آيَاتِهِ خَلْقُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَاجْتِثَاءُ
السِّنِّكُمْ وَأَلْوَانُكُمْ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِلْعَالَمِينَ ﴿۲۳﴾

۲۳۔ تے اوندے نشانیں دچو ء جو آسمانیں تے
زمین کو بنائیں تے تہاڑی زبانیں تے رنگیں وچ دی
اختلاف تے بے شک ایندے وچ جانن والی
قوم کیتے نشان۔

وَمِنْ آيَاتِهِ مَنَامُكُمْ بِاللَّيْلِ وَالنَّهَارِ وَابْتِغَاءُكُمْ
مِنْ فَضْلِهِ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِقَوْمٍ يُسْمِعُونَ ﴿۲۴﴾

۲۴۔ رات کوں تہاڑا سمن تے جہنہ کوں تے اوند
فضل گولن دی اوندے (اللدے نشانیں دچو ء
بے شک ایندے وچ سنن والی قوم کیتے دے
نشان۔

وَمِنْ آيَاتِهِ يُرِيكُمْ الْبَرْقَ خَوْفًا وَطَمَعًا وَيُنْزِلُ
مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَيُخْرِجُ بِهِ الْأَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَا
إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِقَوْمٍ يَعْقِلُونَ ﴿۲۵﴾

۲۵۔ تے اوندے نشانیں دچو اے وی ہے جو
اوتماکوں بجلی دے تے طمع دی خاطر دکھنیدے تے
جھڑکنیں مینہ و سیندے دل اوندے نال زمین مے
سجھن دے بعد وسوں کریندے بے شک ایندے
وچ عقل والی قوم کیتے نشانیاں ہن۔

وَمِنْ آيَاتِهِ أَنْ نَقُومَ السَّمَاءَ وَالْأَرْضَ بِأَمْرِ ثُمَّ
إِذَا دَعَاكُمْ دَعْوَةً مِّنَ الْأَرْضِ إِذَا أَنْتُمْ
تَخْرُجُونَ ﴿۲۶﴾

۲۶۔ تے اوندے نشانیں دچو اے وی ہے جو
آسمان تے زمین اوندے حکم نال کھڑن تھئے تے دل
جڑاں اوتماکوں زمین کنیں سبڈ مریسیں اوہیں ویلے
نکل اوسو۔

وَلَهُ مَنْ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ كُلِّ لَهٌ فُتُوحَاتٌ ﴿۲۷﴾

۲۷۔ تے جو کجھ آسمانیں تے زمین وچ ہوندا تے

سارے اوندے فرمانبردارن ۔

۲۸۔ اوہو ۷ جس مخلوق دا منڈھ پدھ ول اونکوں ولا ولا پیدا کیتس تے اے کم اوندے کیتے ہوں ۷ سوکھا ۷ آسمائیں تے زمین وچ اوندی شان سبھ کنیں اُچی ۷ تے او غالب تے ہوں سیانا ۷۔

۲۹۔ او تہاڑی جنس دی مثال تہا کوں ڈیندے کیا جنیدے اُتے تہاڑے سچے تہہ مالک تھیندن اوندے وچ انہیں دی سانجھ ہوندی ۷ تہاں اوندے وچ برابر ہوندے ۷ تہاں انہیں کنیں ایویں ڈر دے ۷ جیویں اپنے آپ کنیں عقل والی قوم کیتے اسان ایویں آیتاں کھول کے بیان کریندے ہیں۔

۳۰۔ اصل فالیں علم دے بغیر اپنی خواہشات دی پروی کیتی تے جنیکوں اللہ گراہ کرے اونکوں سدھارہ کون ڈکھا سگدے تے انہیں دا کوئی امدادی کار نہیں۔

۳۱۔ توں اپنی توجہ پورے طور تے دین دو پھیرٹے اوندے وچ ڈنگ نہ ہوے اللہ دی فطرت جنیدے اُتے اوں لوکیں کوں پیدا کیتے اللہ دی پیدائش کوں کوئی بدل نہیں سگدا اے قائم رہن والا دین تے اصل ہوں سارے لوک ہاندے نیں ۳۲۔ اوندو جھکو تے اوں کنیں ڈرو تے ناز جمات نال پڑھو تے مشرک نہ بنو۔

۳۳۔ جنہیں اپنے دین کوں ٹوٹے کر ڈتے تے ٹولیں وچ وندرج گئیں تے ہر ٹولہ جو اوں کنیں ہے اوندے اُتے خوش۔

۳۴۔ تے جڑاں لوکیں کوں ڈکھ بلدے او اپنے رب کوں جھکدے ہوئیں سبڈیندن تے جیلے او

وَهُوَ الَّذِي يَبْدَأُ الْخَلْقَ ثُمَّ يُعِيدُهُ وَهُوَ أَهْوَنُ عَلَيْهِ وَلَهُ الْمَثَلُ الْأَعْلَىٰ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ﴿٢٨﴾

ضَرَبَ لَكُمْ مَثَلًا مِّنْ أَنْفُسِكُمْ هَلْ لَّكُمْ مِّنْ مَّا مَلَكَتْ أَيْمَانُكُمْ مِّنْ شُرَكَاءَ فِي مَارَزَقْتَكُمْ فَلَا تَمْنُونَهُ سَوَاءٌ تَحَافُونَهُمْ كَخِيفَتِكُمْ أَنْفُسَكُمْ كَذَلِكَ نُفَصِّلُ الْآيَاتِ لِقَوْمٍ يَعْقِلُونَ ﴿٢٩﴾

بَلِ اتَّبَعَ الَّذِينَ ظَلَمُوا أَهْوَاءَهُمْ بِغَيْرِ عِلْمٍ فَمَنْ يَهْدِي مَنْ أَضَلَّ اللَّهُ وَمَا لَهُمْ مِنْ نَّاصِرِينَ ﴿٣٠﴾

فَأَنصَرَفَ وَجْهَكَ لِلدِّينِ حَنِيفًا فِطْرَتَ اللَّهِ الَّتِي فَطَرَ النَّاسَ عَلَيْهَا لَا تَبْدِيلَ لِخَلْقِ اللَّهِ ذَلِكَ الدِّينُ الْقَرِيمُ وَلَكِن كَثُرَ النَّاسُ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٣١﴾

مُتَنَبِّئِينَ إِلَيْهِ وَاتَّقُوهُ الصَّلَاةَ وَلَا تَكُونُوا مِنَ الْمُشْرِكِينَ ﴿٣٢﴾

مِنَ الَّذِينَ فَزَعُوا دِينَهُمْ وَكَانُوا شُعَبًا كُلٌّ حِزْبٍ بِمَا لَدَيْهِمْ فَرِحُونَ ﴿٣٣﴾

وَإِذَا مَسَّ النَّاسَ ضُرٌّ دَعَوْا رَبَّهُمْ مُنِيبِينَ إِلَيْهِ ثُمَّ إِذَا أَفَاءَهُمْ مِنْهُ رَحْمَةٌ إِذَا قَرَّبُوا مِنْهُمْ يُرِيدُونَ

يُشْرِكُونَ ﴿٣٥﴾

انہیں تے رحمت کریندے ہوں دیلھے ہک گروہ
اپٹے رب نال شرک کرن پٹے دیندے۔

يَكْفُرُوا بِمَا آتَيْنَهُمْ فَتَشْعَبُوا قَسْوَفَ
تَعْلَمُونَ ﴿٣٦﴾

۳۵۔ تاں جو اوندے انکار کرن جو اساں انہیں کوں
ڈتے ہن تساں (تھوڑا) فائدہ چاؤ تماکوں جلدی
پتہ بگک ویسی۔

أَمْ أَنْزَلْنَاهُمْ سُلْطٰنًا فَهُمْ يَكْفُرُوا بِمَا كَانُوا بِهِ
يُشْرِكُونَ ﴿٣٧﴾

۳۶۔ یا اساں انہیں تے کوئی دلیل لہائی ءجیری
انہیں نال او گالیں کریندی ءجیریاں اشرک
دیاں پے کریندن۔

وَإِذَا آذَنَّا النَّاسَ رَحْمَةً فَرَحُوا بِهَا وَإِنْ نُصِبْهُمْ
سِتْرَةً يُبَا قَدْ مَتَّ أَيْدِيَهُمْ إِذَا هُمْ يَقْطُرُونَ ﴿٣٨﴾

۳۷۔ تے جیلھے انسانیں کوں اساں رحمت چکھاو
او اوندے اتے اکر ترح ویندن تے جے انہیں
کوں مصیبت پڑے اوندی دبر نال جو انہیں دے ہتھیں
اگو پٹھے اوہوں دیلھے نا ائید تھی ویندن۔
۳۸۔ کیا انہیں کوں پتہ نیئیں جو بے شک اللہ
جنیدے کیتے چاہندے اوندے کیتے رزق
کھلا کر ڈیندے تے تنگ کریندے بے شک
ایندے ورح منٹ والی قوم کیتے نشانن۔

أَوَلَمْ يَرَوْا أَنَّ اللَّهَ يَبْسُطُ الرِّزْقَ لِمَنْ يَشَاءُ وَ
يَقْدِرُ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِّقَوْمٍ
يُؤْمِنُونَ ﴿٣٩﴾

۳۹۔ توں اپٹے سکیں کوں تے مسکین کوں تے
مسافر کوں اوندے حق ڈے اے چنگاء انہیں
کیتے جیرھے اللہ دی توجہ تے رضا چاہندن تے
ایسھے لوک کامیاب تھیون و ابن۔

فَإِنَّ ذَٰلَ الْفَرْقَ بِي حَقِّهِ وَالْمُسْكِينِ وَابْنِ السَّبِيلِ
ذَٰلِكَ خَيْرٌ لِّلَّذِينَ يُرِيدُونَ وَجْهَ اللَّهِ وَأُولَٰئِكَ
هُمُ الْفٰلِحُونَ ﴿٤٠﴾

۴۰۔ تے جیرھا پتساں ددگن کیتے مال ڈیندے ءتاں
جو لوکیں دے مال وچ ددے تے او اللہ دے
نزدیک نہیں ددھا تے جیرھا مال اللہ دی
رضا کیتے زکاۃ ورح ڈیندے ءایھے لوک جیرھے
اپٹا مال ددھیندے پین

وَمَا آتَيْنَهُمْ مِنْ رَبِّكَ لِيَرْبُوا فِي أَمْوَالِ النَّاسِ فَلَا
يَرْبُوا عِنْدَ اللَّهِ وَمَا آتَيْنَهُمْ مِنْ زَكَاةٍ تُرِيدُونَ
وَجْهَ اللَّهِ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْمُضْعِفُونَ ﴿٤١﴾

۴۱۔ اللہ او تہو ءجیں تہا کوں پیدا کیتے دل

اللَّهُ الَّذِي خَلَقَكُمْ ثُمَّ رَزَقَكُمْ ثُمَّ يُعِيذُكُمْ ثُمَّ

يُحْيِيكُمْ هَلْ مِنْ شُرَكَائِكُمْ مَنْ يَفْعَلْ مِنْ ذَلِكَ
مِنْ شَيْءٍ مُنْعَةٍ وَتَعْلَىٰ عَمَّا يُشْرِكُونَ ﴿٣٦﴾
تہا کوں رزق ڈتس ول تہا کوں مرسی تے ول
زندہ کرسی کیا تہا ڈے شریکیں وچو کوئی ہے
جیرھا انہیں وچو کوئی کم کرے او پاک تے
انہیں دے شرک کنیں بہوں اچا ۳۶۔

ظَهَرَ الْفَسَادُ فِي الْبَرِّ وَالْبَحْرِ بِمَا كَسَبَتْ أَيْدِي
النَّاسِ لِيَذُنَّ عَنْهُمْ بَعْضَ الَّذِي عَمِلُوا لَعَلَّهُمْ
يَرْجِعُونَ ﴿٣٧﴾
۳۷۔ لوکیں دے عملیں دی وجہ نال زمین وچ
تے سمندر وچ فساد مچ گئے تاں جو او انہیں
کوں انہیں دے عملیں دی سزا ڈیوے تاں
جو او ول آون۔

قُلْ سِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَانظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ
الَّذِينَ مِنْ قَبْلُ كَانَ أَكْثَرُهُمْ مُشْرِكِينَ ﴿٣٨﴾
۳۸۔ توں آکھ زمین وچ ٹرو پھرتے ڈیکھو
انہیں لوکیں دا انجام کیا ہے جیرھ پہلے ہن جنیں
وچو بہوں سارے مشرک ہن۔

فَاقْرَأْ وَجْهَكَ لِلدِّينِ الْقَیِّمِ مِنْ قَبْلِ أَنْ يَأْتِيَ
يَوْمٌ لَا مَرَدَّ لَهُ مِنَ اللَّهِ يَوْمَئِذٍ يُصْدَعُونَ ﴿٣٩﴾
۳۹۔ توں اپنی توجہ کوں قائم رہن واسے دین دو
پھیر ڈے ایس کنیں پہلے جو او ڈینہ آونجے جیرھا
مثلا نہیں اللہ ولوں جڈاں او ہک ڈوہجے کنیں
انج تھی وین۔

مَنْ كَفَرَ فَعَلَيْهِ كُفْرُهُ وَمَنْ عَمِلَ صَالِحًا فَلَا نُقْصِرُ
بِهِمْ ذُنُوبًا ﴿٤٠﴾
۴۰۔ جیرھا کفر کرسی اوندی سزا اونکوں ہلسی تے
جیرھا نیک عمل کرسی تے او اپنٹے فائدے کیتے
تیاری کریندا پئے۔

لِيَجْزِيَ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ مِنْ فَضْلِهِ
إِنَّهُ لَا يَجِبُ الْكَافِرِينَ ﴿٤١﴾
۴۱۔ تاں جو او مومنین کوں تے نیک عمل کرن
والیں کوں اپنٹے فضل نال بدلہ ڈیوے بے شک
او کافریں کوں پسند نہیں کریندا۔

وَمِنْ آيَاتِهِ أَنْ يُرْسِلَ الرِّيحَ مُبَشِّرَاتٍ وَلِيَذُنَّ بِكُمْ
مِنْ رَحْمَتِهِ وَلِتَجْرِيَ الْفُلُكُ بِأَمْرِهِ وَلِتَسْتَوُوا مِنْ
فَضْلِهِ وَلَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ ﴿٤٢﴾
۴۲۔ تے اوندی آیات وچو اے دی ہے جو او ہوائیں
کوں خوش خبری بنا کے پھیندے تاں جو تہا کوں اپنی رحمت دا
مزا چکھاوے تے بیڑیاں اوندے حکم نال چلن تے تاں خونساں
اوندے فضل گو لو تے شکر ادا کرو۔

وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ رُسُلًا إِلَىٰ قَوْمِهِمْ فَجَاءَهُمْ
۴۸۔ تے تیں کنیں پہلے وی اساں انہیں دی

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا أَجْرُكُمْ أَتَىٰ حَقَّهُ
عَلَيْكُمْ نَصْرُ الْوُفِيِّينَ ۝

قومیں دو رسول پٹھے او انہیں کنیں کھلیاں دیلاں
گھن کے آئے تے دل اساں مجرمیں کنیں بدلہ گدھے
تے مومنین دی مدد ساڈے اُتے فرض ہائی۔

اللَّهُ الَّذِي يُرْسِلُ الرِّيحَ فَتُبْرِصَابًا قَبَسُطَةً
فِي السَّمَاءِ كَيْفَ يَشَاءُ وَيَجْعَلُهُ كِسْفًا فَتَرَى الْوَدْقَ
يَخْرُجُ مِنْ خِلَالِهِ فَإِذَا أَصَابَ بِهِ مَنْ يَشَاءُ مِنْ
عِبَادِهِ إِذَا هُمْ يَسْتَبِشِرُونَ ۝

۴۹۔ اللہ ہی ہے جبرھا ہوا ایں پٹھندے تے او
بادل چسپین تے او نکول آسمان تے پھیلا ڈیزے
جیویں لچا ہندے تے او نکول ٹوٹے ٹوٹے کر ڈیزے
تے توں ڈیزیں جو مینہ او ندے وچو نکلدے
تے خدا اپٹے بندیں وچو جنیدے اُتے چاندے
مینہ وسندے تے او ہوں ویلھے خوش تھی دیندے۔

وَأَنَّ كَانُوا مِنْ قَبْلُ أَنْ يُنْزَلَ عَلَيْهِمْ مِنَ قَبْلِهِ
لُمْلِسِينَ ۝

۵۰۔ تے اوں کنیں پہلے جو او انہیں تے وسے
او نا امید تھی گئے ہن۔

فَانْظُرْ إِلَىٰ أَثَرِ رَحْمَتِ اللَّهِ كَيْفَ يُغْنِي الْأَرْضَ بَعْدَ
مَوْنِهَا إِنَّ ذَلِكَ لَمِنْ الْوَقْئِ وَهُوَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ
قَدِيرٌ ۝

۵۱۔ تے توں اللہ دی رحمت دے نشان ڈیکھ
کیویں او بنجر زمین کوں وسوں کریندے بے شک
او مردے کوں جنید کرٹ والا تے او ہر شے
تے قادر۔

وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا رِجَالًا فَأَرَادَهُمُ الْمُضْمِرُ أَنْظُرُوا مِنْ بَعْدِهِ
يَكْفُرُونَ ۝

۵۲۔ تے جے اساں ہوا گھلاؤں تے او (ڑھ کوں)
پیلا پیلا ڈیکھن تے او ندے بعد او اوں انکار
کرن پئے ولسن۔

فَإِنَّكَ لَا تُسْمِعُ الْوَقْئِ وَلَا تُسْمِعُ الْعُصَمَاءَ إِذَا
وَلَوْ أُمِدُّوا بِرَبِّكَ ۝

۵۳۔ تے توں بے شک مُردیں کوں نوہیں سٹوا
سگدا تے بوڑیں کوں الا نوہیں سٹوا سگدا جیلھے
او کنڈ والا کے پھر وخن۔

وَمَا أَنْتَ بِهَدِ الْعُنْيِ عَنْ صَلَاتِهِمْ إِنَّ تُسْمِعُ إِلَّا
مَنْ يُؤْمِنُ بِآيَاتِنَا فَهُمْ مُسْلِمُونَ ۝

۵۴۔ تے توں اندھیں کوں انہیں دی گراہی کنیں
سدے راہ تے نوہیں آن سگدا تے توں محض
اونکوں گال سٹوا سگدیں جیرے ساڈی آیات کوں
میندن تے او مسلمانن۔

اللَّهُ الَّذِي خَلَقَكُمْ مِنْ ضَعْفٍ ثُمَّ جَعَلَ مِنْ بَعْدِ

۵۵۔ اللہ او ہوء جیس تھا کوں کمزوری کنیں بنائے

صَغِفِ قُوَّةَ ثُمَّ جَعَلَ مِنْ بَعْدِ قُوَّةٍ ضَعْفًا وَشِبْهَةً ۝ تَسْتَعِزُّ بِهَا ۝
يَخْلُقُ مَا يَشَاءُ وَهُوَ الْعَلِيمُ الْقَدِيرُ ۝
تے کمزوری دے بعد ولا طاقت بڑتی اس تے ولا
طاقت دے بعد کمزوری بڑتی اس تے پڑھیا دی
او جو چاہندے پیدا کریندے تے او جائن والا

تے قادر۔

وَيَوْمَ تَقُومُ السَّاعَةُ يُقْسِمُ الْمُجْرِمُونَ مَا لَبِثُوا
غَيْرَ سَاعَةٍ كَذَلِكَ كَانُوا يُؤْفَكُونَ ۝
۵۶۔ تے جڑاں قیامت آوسی مجرم قساں جین
جو او محض ہک گھڑی رہ گین او اویں وہیلیاں
گالیں کریندن۔

وَقَالَ الَّذِينَ أُوتُوا الْعِلْمَ وَالْإِيمَانَ لَقَدْ لَبِثْتُمْ
فِي كِتَابِ اللَّهِ إِلَى يَوْمِ الْبَعْثِ فَهَذَا يَوْمُ الْبَعْثِ وَ
لَكُمْ كُمْ كُنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ ۝
۵۷۔ تے جنہیں کول علم تے ایمان بڑتا گیا ہا آہن
جو تساں اللہ دے علم و وح قیامت دے بڑینہ
تیں رہ گئے ءو تے اے قیامت تے اٹھن دا
بڑینہ تے تساں اصلو نہ چاندے ہا دے۔

فَيَوْمَذِي لَا يَنْفَعُ الَّذِينَ ظَلَمُوا مَعذَرَتُهُمْ وَلَا هُمْ
يُسْتَعْتَبُونَ ۝
۵۸۔ تے اوں بڑینہ فالیں کول انہیں دا عذر فائدہ
نہ بڑیسی تے نہ انہیں کول درساں دے کولہو آوٹ
بڑتا ویسی۔

وَلَقَدْ صَرَبْنَا لِلنَّاسِ فِي هَذَا الْقُرْآنِ مِنْ كُلِّ
مَثَلٍ وَلَنْ جَحْتَهُمْ بِآيَةٍ يُقُولُونَ الَّذِينَ كَفَرُوا
إِنْ أَنْتُمْ إِلَّا مُبْطِلُونَ ۝
۵۹۔ تے اساں ایس قرآن و وح لوکیں کیتے ہر حقیقت
بیان کر بڑتی ءو تے جے توں انہیں دو کوئی نشان
گھن آویں تے کافر ضرور اکھسن جو تساں کوڑیاں
گالیں بڑ سیدے ءو۔

كَذَلِكَ يَطْمَعُ اللَّهُ عَلَى قُلُوبِ الَّذِينَ لَا يَعْلَمُونَ ۝
۶۰۔ اویں اللہ سیٹس مہر کر بڑیندے انہیں دے
دیں تے جیرے چاندے نہیں۔

فَاصْبِرْ إِنَّ وَعْدَ اللَّهِ حَقٌّ وَلَا يَسْتَخِفُّكَ الَّذِينَ
لَا يُؤْفَكُونَ ۝
۶۱۔ تے توں صبر کر بے شک اللہ دا وعدہ سچا ءو
تے جیرے یقین نیں کریندے او تیکوں دوکھا بڑے
کے اپنی جاکنیں ہٹا نہ بڑیوں۔

سورة لقمان مکی ۷۷ سے بسم اللہ نال ایندیاں ۲۵ آیتاں تے ۴ رکوعن

- بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ①
- ۱۔ شروع کرینداں اللہ دے ناں نال جیرہا بن سگئے
 ڈیوٹن والا تے ول دل رحم کرن والا۔
- ۲۔ میں اللہ ہوں چاٹداں۔
- ۳۔ اے حکمت آلی کتاب دیاں آیتاں۔
- ۴۔ تے نیکی کرن والیں کیتے ہدایت تے جہت ہن۔
- ۵۔ جیرے کوک نماز باجماعت پڑھدن تے زکاۃ
 ڈیندن تے آخرت دی زندگی تے یقین رکھیندن۔
- ۶۔ ایسے کوک اپٹے رب کنیں ہدایت تے ہن
 تے ایسے کوک کامیاب تھیون والین۔
- ۷۔ تے کچھ کوک ایجھے وی ہن جیرے بے ہودہ
 گالیس مل گھنن تاں جو او لوکیں کوں بغیر علم دے
 اللہ دے رستے کنیں گمراہ کرن تے اوندے نال
 مشکریاں کرن ایسے کوکن جنہیں کیتے ذلیل کرن
 والا عذاب۔
- ۸۔ تے جیلھے اوندے اتے ساڈیاں آیتاں
 پڑھ کے سنایاں دیندن تے او وڈائی نال کنڈ پھیر
 گھنڈے جیویں اوں انیکوں سنیاہٹیں جیویں اوندے
 ڈوہیں کن بوڑن تے انہیں کوں دکھ آے عذاب
 دی خبر ڈے۔
- ۹۔ بے شک مومن تے چنگے کم کرن والیں کیتے
 نعمت والے باغن۔
- ۱۰۔ انہیں وجہ ہمیشہ رہسن اللہ دا وعدہ سچا تے
- تِلْكَ آيَةُ الْكِتَابِ ②
- هُدًى وَرَحْمَةً لِّلْمُحْسِنِينَ ③
- الَّذِينَ يُقِيمُونَ الصَّلَاةَ وَيُؤْتُونَ الزَّكَاةَ وَهُمْ
 بِالْآخِرَةِ هُمْ يُوقِنُونَ ④
- أُولَٰئِكَ عَلَىٰ هُدًى مِّن رَّبِّهِمْ وَأُولَٰئِكَ هُمُ
 الْمُفْلِحُونَ ⑤
- وَمِنَ النَّاسِ مَن يَشْتَرِي لَهْوَ الْحَدِيثِ لِيُضِلَّ
 عَن سَبِيلِ اللَّهِ بِغَيْرِ عِلْمٍ ۖ وَيَتَّخِذَهَا هُزُوًا
 أُولَٰئِكَ لَهُمْ عَذَابٌ مُّهِينٌ ⑥
- وَإِذَا نَادَىٰ عَلَيْهِ ابْنَتَاوَلَىٰ مُسْتَكْبِرًا كَأَن لَّمْ يَسْمَعْهَا
 كَأَن فِي أذُنَيْهِ وَقْرًا ۖ لَبِئْسَ لَهُ بَعْدَآبٍ أَلِيمٌ ⑦
- إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَهُمْ جَنَّاتُ النَّعِيمِ ⑧
- خَالِدِينَ فِيهَا ۖ وَعَدَ اللَّهُ حَقًّا وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ⑨

او غالب تے ہوں سیانا ۶۔

۱۱۔ آسمانیں کوں بغیر تمہیں دے پیدا کیس جیوں
تساں انہیں کوں ڈیڈے او تے زمین و چ پہاڑ پورین سی
تاں جو تساں تے زمین بھوئیں امب دھچا پھس نہ دجو تے اندے وچ ہر
طرحاں دے جانور کھنڈا اُنسی تے اسال آسمان کیں مینہ دساٹے
تے ایندے وچ ہر قسم دے چنگے جوڑے پیدا کیتن۔
۱۲۔ اے اللہ دی مخلوق تے او میکوں ڈکھاؤ جو
خدا دے سوا پنھیں پیدا کیتے اصل عالم کھلی کھلی گمراہی
وچن۔

۱۳۔ تے اساں لقمان کوں سنپ ڈتا ہا جو توں
اللہ دا شکر کرتے جیرا شکر کریندے او محض
اپنے فائدے کیتے شکر کریندے تے جیرا
ناشکری کر لیسے تے بے شک اللہ بے نیاز تے
صفتیں والا ۶۔

۱۴۔ تے جبراں لقمان اپنے پترکوں آکھئے تے او
اؤکوں نصیحت پیا کریندا ہا اے میڈے پتر اللہ دا
شریک نہ بنا بے شک شرک وڈا ظلم۔

۱۵۔ تے اساں انسان کوں اے وصیت کیتی ۶ جو
اپنے پیو مادا شکر ادا کرے اوندی ما اوکوں ہک کمزوری
دے بعد ہک کمزوری وچ دی چاٹس تے اذنا کھرچو داوٹن
ڈو سالیں وچ (دی احسان ہا) تے تساں میڈو
ولے۔

۱۶۔ تے جے او ڈوہیں تیکوں شرک کرٹ کیتے مجبور
کرن جنیدا تیکوں علم کار نہیں تے توں انہیں دا اکھن
نہ من تے دنیا داری وچ انہیں نال چنگا سلوک

خَلَقَ السَّمَوَاتِ بِغَيْرِ عَمَدٍ تَرَوْنَهَا وَالْفُ فِي الْأَرْضِ
رَوَايَ أَنْ تَبِيدَ بِكُمْ وَبَثَّ فِيهَا مِنْ كُلِّ دَابَّةٍ
وَأَنْزَلْنَا مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَأَنْبَتْنَا فِيهَا مِنْ كُلِّ زَوْجٍ
كَرِيمٍ ⑩

هَذَا خَلَقَ اللَّهُ فَأَرُونِي مَاذَا خَلَقَ الَّذِينَ مِنْ دُونِهِ
بَلِ الظَّالِمُونَ فِي ضَلَالٍ مُبِينٍ ⑪

وَلَقَدْ آتَيْنَا لُقْمَانَ الْحِكْمَةَ أَنْ اشْكُرْ لِلَّهِ وَمَنْ
يَشْكُرْ فَإِنَّا نَشْكُرْ لَهُ لِنَفْسِهِ وَمَنْ كَفَرَ فَإِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ
حَكِيمٌ ⑫

وَأَذَقْنَا لُقْمَانَ ذِيقَ الْإِسْلَامِ وَهُوَ يَأْتِي لَا يُشْرِكُ
بِاللَّهِ إِنَّ الْإِسْلَامَ لَطَمٌ عَظِيمٌ ⑬

وَوَضَّيْنَا لِلْإِنْسَانِ يَوْمَ الْيَدِ حِكْمَتَهُ أُمَةً وَهَاتَا
عَلَى وَهْنٍ وَفِضْلُهُ فِي عَامَيْنِ أَنْ اشْكُرْ لِي وَلِوَالِدَيْكَ
إِنِّي الْغَوِيُّ ⑭

وَأَنْ جَاهِدَكَ عَلَى أَنْ تُشْرِكَ لِي مَا كُنْتُ لَكَ بِهِ
عِلْمٌ فَلَا تُطْعِمُهُمَا وَصَاحِبُهُمَا فِي الدُّنْيَا مَعْرُوفًا
وَاتَّبِعْ سَبِيلَ مَنْ أَنَابَ إِلَيَّ ثُمَّ إِلَيَّ مَرْجِعُكُمْ

فَأَنبِئْكُمْ بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿۱۵﴾

کرتے اوندی راہ سے شر جیڑھا میڈو جھکدے ول
میڈو تساں ولٹے ول میں تہاکوں ڈسیساں جو تساں
کم کریندے ء۔

يَبْنِيْ اِيْهَا اِنْ تَكُ مِنْكَ حَبِيْرَةٌ مِّنْ خَزَالٍ فَتَكُنْ فِيْ
صَحْرَةٍ اَوْ فِي السَّمَوَاتِ اَوْ فِي الْاَرْضِ يَأْتِيْ بِهَا اللّٰهُ
اِنَّ اللّٰهَ لَطِيْفٌ خَبِيْرٌ ﴿۱۶﴾

۱۷۔ اے میڈے پتر بے شک جے راڑی دے ولٹے
دے برابر وی نیکی ہوئے تے او بھانویں پتر وچ یا
آسمانیں تے زمین وچ پئی ہوئے اللہ سیٹھ اوکوں
ظاہر کر ڈیسی۔ بے شک اللہ سیٹھ نکلی نکلی گال
کوں چاٹٹ والا تے خبر دار۔

يَبْنِيْ اَقِمِ الصَّلَاةَ وَاْمُرْ بِالْعَمْرِ وَاَنْهَ عَنِ الْمُنْكَرِ
وَاصْبِرْ عَلٰى مَا اَصَابَكَ اِنَّ ذٰلِكَ مِنْ عَزْمِ الْاُمُوْرِ ﴿۱۷﴾

۱۸۔ اے میڈے پتر نماز پڑھ تے نیکی دا حکم ڈے
تے برائی کنیں روک تے جو تکلیف تیکوں آوے
اوندے اتے صبر کر بے شک اے دہڑے ہمت
دا کم۔

وَلَا تُصَغِّرْ خَدَّكَ لِلنَّاسِ وَلَا تَنَشِ فِي الْاَرْضِ مَرَحًا
اِنَّ اللّٰهَ لَا يُحِبُّ كُلَّ مُخْوِرٍ ﴿۱۸﴾

۱۹۔ تے لوکیں دے اگو گلہاں نہ پھلا تے زمین
وچ اکڑ کے نہ ٹر بے شک اللہ سیٹھ اکڑیجٹ
آلے کوں تے وڈائی کرن والے کوں پسند نہیں
کریندا۔

وَاقْصِدْ فِي مَشْيِكَ وَاغْضُضْ مِنْ صَوْتِكَ اِنْ
اَنْكَرَ الْاَصْوَاتَ لَصَوْتُ الْحَبِيْرِ ﴿۱۹﴾

۲۰۔ تے اپنی گور کوں نہ تیکھا کرتے نہ مٹاتے اپنے
آلا کوں جھکا رکھ بے شک ساریں کنیں گندا
آلا گڈا دا ہینگٹ۔

اَلَمْ تَرَ اَنَّ اللّٰهَ سَخَّرَ لَكُمْ مَّا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي
الْاَرْضِ وَاَسْبَغَ عَلَيْكُمْ نِعْمَةً ظَاهِرَةً وَبَاطِنَةً وَّ
مِنَ النَّاسِ مَنْ يُّجَادِلُ فِي اللّٰهِ بِغَيْرِ عِلْمٍ وَلَا هُدٰى
وَلَا كِتٰبٍ مُّبِيْنٍ ﴿۲۰﴾

۲۱۔ کیا تساں ڈٹھا نہیں بے شک اللہ سیٹھ
آسمانیں تے زمین دی ہر شے کوں تہاڑی قدرت
وچ لا ڈتے تے تہاڑے اتے ظاہر تے لکیاں
ہویاں نعمتاں پاٹی آئی کار دہا ڈتسی تے کجھ لوک
اللہ دے متعلق بغیر علم تے ہدایت تے
بغیر روشن کتاب دے بحث کریندن۔

وَاِذْ اَقْبَلَ لَهُمُ الرِّجْعُ مَّا اَنْزَلَ اللّٰهُ قَالُوْا بَلْ نَشِيعُ

۲۲۔ تے جے انہیں کوں آکھیا دہجے جو تساں اوندے

مَا وَجَدْنَا عَلَيْهِ آبَاءَنَا ۚ أَوْ لَوْ كَانَ الشَّيْطَانُ
يَدْعُوهُمْ إِلَىٰ عَذَابِ الشَّعِيرِ ﴿٢١﴾

۱- اتے ٹرو جو اللہ سیس لہائے تے او آہن گال
اے ہے اساں او ندے اتے ٹرسوں جنیدے
اتے اساں پوڑاڑے کوں پاتے ۔ بھانویں
شیطان انہیں کوں روزخ دے عذاب دو
سببیدا پیا ہوئے ۔

وَمَنْ يُسَلِّمْ وَجْهَهُ إِلَى اللَّهِ وَهُوَ غَنِيٌّ فَقَدْ
اسْتَسَاكَ بِالْعُرْوَةِ الْوُثْقَىٰ ۖ وَإِلَى اللَّهِ عَاقِبَةُ
الْأُمُورِ ﴿٢٢﴾

۲۳- تے جیرھا اپنی توجہ کوں اللہ دو پھیر
ڈیوے تے اونیک ہوئے تے اوں مضبوط
کٹرا پکڑیا ہو یا رے تے سارے کمیں دا انجام
اللہ دل ۔

وَمَنْ كَفَرَ فَلَا يَحْزُنكَ كُفْرُهُ ۚ إِلَيْنَا مَرْجِعُهُمْ فَنُنَبِّئُهُمْ
بِمَا عَمِلُوا ۚ إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ ﴿٢٣﴾

۲۴- تے کافرین دا انکار تیکوں مونجھانہ کرے انہیں
دا وٹن ساڈوے تے جو کھ اوکریدن اساں انہیں
کوں ڈس ڈیسوں بے شک اللہ سینے دی گالیں
کوں چائن والا ۔

نُتَبِّئُهُمْ ۖ وَلَئِلَّا ثَمَّرَ نَضَطَرُّهُمْ إِلَىٰ
عَذَابٍ غَلِيظٍ ﴿٢٤﴾

۲۵- اساں انہیں کوں تھوڑا جیباں فائدہ پچیسوں تے
دل اساں انہیں کوں سخت عذاب دو مجبور کر کے
گھن آوسوں ۔

وَلَيْنَ سَأَلْتَهُم مَّنْ خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ لَيَقُولُنَّ
اللَّهُ ۚ قُلِ الْحَمْدُ لِلَّهِ ۚ بَلْ أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٢٥﴾

۲۶- تے جے توں انہیں کنیں پچیس جو آسمانیں تے
زمین کوں کیس پیدا کیتے تے او لازماً آکھسن جو
اللہ توں آکھ سب تعریفاں اللہ دیاٹن تے اصل
انہیں جو اکثر چاندے نہیں ۔

يَلَهُ مَا فِي السَّمُوتِ وَالْأَرْضِ ۚ إِنَّ اللَّهَ هُوَ الْغَنِيُّ
الْحَمِيدُ ﴿٢٦﴾

۲۷- جو آسمانیں تے زمین وح او اللہ دا رے بے
شک اللہ بے نیاز تے صفتیں والا ۔

وَلَوْ أَنَّ مَا فِي الْأَرْضِ مِنْ شَجَرَةٍ أَقْلَامٌ وَالْبَحْرُ
يَمْدُ مِنْ بَعْدِهِ سَبْعَةُ أَبْحُرٍ مَا نَفِدَتْ كَلِمَاتُ
اللَّهِ ۚ إِنَّ اللَّهَ عَزِيزٌ حَكِيمٌ ﴿٢٧﴾

۲۸- تے جے زمین وح بے تلاء وٹن اے سارے
قلمیں بن وچن تے سمندر مس ناں بھرتج وچے
تے دل ایجو جہیں ست سمندر پے مس دے
ولا ڈتے وچن تے اللہ دیاں گالیں نہ کمسن

بے شک اللہ غالب تے سیانا ۶۔

۲۹۔ تہاڑا پیدا تھیون تے ول اٹھن محض ہک آدمی آلی کار بے شک اللہ ہوں سٹن والا تے ہوں ڈیکھن والا ۷۔

۳۰۔ کیا توں ڈہرا توہیں اللہ رات کون ڈہنہ وچ تے ڈہنہ کون رات وچ پلہندے تے سمجھ تے چندر کون خدمت وچ لاسی اے سب مقرر وقت تیں ٹردے پن تے بے شک اللہ جگہی طراں چاندے جو تہاں کرندے ۸۔

۳۱۔ اے ایں واسطے جو اللہ سیس سچا تے بے شک اوندے سوا جنیکوں سبڈیندن او کوڑ تے بے شک اللہ ہوں اچا تے ہوں وڈا ۹۔

۳۲۔ کیا تیں ڈٹھا نہیں جو بیڑیاں سمندر وچ چلین اللہ دی نعمت نال تاں جو او تہاں اپنے نشان ڈکھاوے بے شک ایندے وچ ہوں مہر کرن والے تے شکر کرن والے کیتے نشان

۳۳۔ تے جڈاں انہیں کون لہر پھانوس آلی کار لکا گھندی ۱۰ تے اللہ کون عبادت اوندے نال خاص کرندے ہوئیں۔ سبڈیندن تے جیلے او انہیں کون دسوں تے۔ چا گھندے تے کجھ انہیں دجو سدھی راہ تے ٹر پڈن تے ساڈی آیات دا انکار محض اوہے کریندن جیرے دغا باز تے ناشکرے ہن۔

۳۴۔ اے لو کو اپنے سبکین تے اول ڈہنہ کنیں ڈرو جڈاں پو پتر دے کم نہ اوسی تے نہ پتر پودے کم اوسی بے شک اللہ دا وعدہ سچا تے تہاں دینا دی

مَا خَلَقَكُمْ وَلَا يَعْثُبُكُمْ إِلَّا كَفَّيْسٌ وَاحِدَةٌ إِنْ أَلَّهَ سَيَبِغُ بَصِيرَتُهُ ⑩

أَلَمْ تَرَ أَنَّ اللَّهَ يُوَلِّجُ اللَّيْلَ فِي النَّهَارِ وَيُوَلِّجُ النَّهَارَ فِي اللَّيْلِ وَسَخَّرَ الشَّمْسَ وَالْقَمَرَ كُلٌّ يَجْرِي إِلَىٰ أَجَلٍ مُّسَمًّى وَأَنَّ اللَّهَ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرٌ ⑪

ذَٰلِكَ بِأَنَّ اللَّهَ هُوَ الْحَيُّ وَأَنَّ مَا يَدْعُونَ مِنْ دُونِهِ الْبَاطِلُ وَأَنَّ اللَّهَ هُوَ الْعَلِيُّ الْكَبِيرُ ⑫

أَلَمْ تَرَ أَنَّ الْفُلْكَ تَجْرِي فِي الْبَحْرِ بِنِعْمَتِ اللَّهِ لِيُرِيَكُمْ قِيَمَ آيَاتِهِ إِنْ فِي ذَٰلِكَ لَايِبٌ لِّكُلِّ صَبَّارٍ شَكُورٍ ⑬

وَإِذَا غَشِيَهم مَوْجٌ كَالظَّلِيلِ دَعَا اللَّهَ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ فَلَمَّا نَجَّهم إِلَى الْبَرِّ فِيمُنْهم مَّقْتَصِدٌ وَمَا يَجْحَدُ بِآيَاتِنَا إِلَّا كُلُّ خَتَّارٍ كَفُورٍ ⑭

يَا أَيُّهَا النَّاسُ اتَّقُوا رَبَّكُمُ وَاحْشُوا يَوْمًا لَا يَجْزِي وَالِدٌ عَنْ وَلَدِهِ وَلَا مَوْلُودٌ هُوَ جَارٍ عَنْ وَالِدِهِ شَيْئًا إِنَّ وَعْدَ اللَّهِ حَقٌّ فَلَا تَغُرَّكُمْ الْهَيْوَةُ الدُّنْيَا

وَلَا يَغُورُ كُمْ بِاللهِ الْغُرُورُ ﴿۳۴﴾

زندگی اصلو دوکھا نہ ڈیوے تے نہ تھاکوں اللہ دے

بار سوچ دوکھے باز شیطان دوکھے وح سٹے ۔

إِنَّ اللَّهَ عِنْدَهُ عِلْمُ السَّاعَةِ وَيُنَزِّلُ الْغَيْثَ وَيَعْلَمُ

۳۵۔ بے شک قیامت دا علم محض اللہ کنیں ہے

مَا فِي الْأَرْضِ وَمَا تَدْرِي نَفْسٌ مَّاذَا تَكْتُمُ عَدُوٌّ

تے او منہ و سیندے تے او چاٹدے جو رحیں

وَمَا تَدْرِي نَفْسٌ بِأَيِّ أَرْضٍ تَمُوتُ إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ

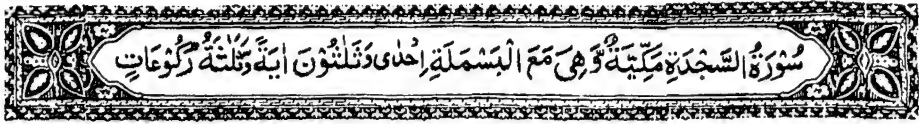
وح تے بندے کول کوئی پتہ نہیں جو او

خَبِيرٌ ﴿۳۵﴾

سبھائیں کیا کر لسی تے نہ او چاٹدے جو کیرھی

زمین وح مرسی بے شک اللہ ہوں چاٹن والا

تے ہوں خبر رکھن والا ۔

سورة سجدة مکی بسم اللہ نال ایندیاں ۳۱ آیتاں تے ۳ رکوعن۔

- ۱۔ میں شروع کرینداں اللہ دے ناں نال جیوا
بن منگئے ڈیوٹ والا تے ول ول رحم کرن والا۔
۲۔ میں اللہ پہوں جاٹداں۔
۳۔ اے کتاب رب العالمین خدا دلو تھی
اینڈے قرح کوئی شک نہیں۔
۴۔ کیا او آہدن این ایسکوں گھر گھرے اصل اے
کتاب تیرے رب دلو سچ تاں جو توں اوں
قوم کوں ڈرانویں جنیدو تیں کنیں پہلے کوئی ڈرادٹ
والا نہیں آیا۔ تاں جو او ہدایت پاوے۔
۵۔ اللہ او ہے جس آسمانیں تے زمین تے جو
انہیں دے وچکار سب کوں چھی فتنیں قرح پیدا
کیتس ول او حکومت دے تحت تہہہ گیا اوندے
سوا تہاڈا کوئی سنگتی تے سفارشی کار نہیں کیا تہاں
نصیحت نوٹھے پکڑیندے۔
۶۔ او آسمان کنیں حکم اپنی تدبیر نال زمین تے قائم
کر لیسے تے ول او حکم جیرھی تہاڈی گٹھری
ہزار سال وح اوندو چڑھن پئے ویسی۔
۷۔ اے خدا جیرھا ظاہر تے لگی گالیں کوں
جاٹن والا تے غالب تے ول ول رحم کرن والا۔
۸۔ جس جیرھی شے پیدا کیتی اؤکوں ہوں چنگا بنائس
تے انسان کوں سنی مٹی کنیں پیدا کیتس۔
- بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ①
الْقَدْ ②
تَنْزِيلَ الْكِتَابِ لَا رَيْبَ فِيهِ مِنْ رَبِّ الْعَالَمِينَ ③
أَمْ يَقُولُونَ افْتَرَاهُ بَلَى هُوَ الْحَقُّ مِنْ
رَبِّكَ لِتُنذِرَ قَوْمًا مَّا أَتَتْهُمْ مِنْ نَذِيرٍ
مِنْ قَبْلِكَ لَعَلَّهُمْ يَهْتَدُونَ ④
اللَّهُ الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا فِي
سِتَّةِ أَيَّامٍ ثُمَّ اسْتَوَى عَلَى الْعَرْشِ مَا لَكُمْ مِنْ دُونِهِ
مِنْ وَلِيٍّ وَلَا سَفِيحٍ أَفَلَا تَتَذَكَّرُونَ ⑤
يَذَرُ الْأَمْرَ مِنَ السَّمَاءِ إِلَى الْأَرْضِ ثُمَّ يَعْرُجُ إِلَيْهِ فِي يَوْمٍ
كَانَ مِقْدَارُهُ أَلْفَ سَنَةٍ مِمَّا تَعُدُّونَ ⑥
ذَلِكَ عَلِيمُ الْغُيُوبِ وَالشَّهَادَةُ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ ⑦
الَّذِي أَحْسَنَ كُلَّ شَيْءٍ خَلْقَهُ وَبَدَأَ خَلْقَ الْإِنْسَانِ
مِنْ طِينٍ ⑧

ثُمَّ جَعَلْ نَسْلَهُ مِنْ سُلَالَةٍ مِّنْ مَّاءٍ مَّهِينٍ ۙ

۹۔ دل اوندی نسل کوں ہک حقیر و ہندی شے (نطفہ) کنیں بنائس۔

ثُمَّ سَوَّاهُ وَنَفَخَ فِيْهِ مِنْ دُوْحِهِ وَجَعَلَ لَكُمُ السَّمْعَ
وَالْأَبْصَارَ وَالْأَفْئِدَةَ ۚ قَلِيلًا مَّا تَشْكُرُونَ ۝۱۰

۱۰۔ دل اوکوں طاقاں بڑے نس تے اوندے وچ اپنی روح پھوکی اس تے دل تھائی کیتے کن تے اکھیں تے دل بنائس تساں اصل و شکر نوہے کریندے۔

وَقَالُوا مَا آتَانَا فِي الْأَرْضِ إِلَّا الَّذِي كُنَّا عَلَىٰ جَدِيدِهِ
بَلْ هُمْ بِلِقَاءِ رَبِّهِمْ كَافِرُونَ ۝۱۱

۱۱۔ تے انہیں آکھئے جیلھے اساں زمین وچ رل و سیوں کیا اساں دل نوں سروں پیدا تھیسوں اصل او اپنے رب دے بلن دے انکاری اِن۔

قُلْ يَتُوبُ لَكُمْ مَنَ الْكَافِرُ الَّذِي وُكِّلَ بِكُمْ ثُمَّ
إِلَىٰ رَبِّكُمْ تُرْجَعُونَ ۝۱۲

۱۲۔ توں آکھ تھاکوں او موت وافرشتہ مرسی جیرھا تھانڈے کیتے مقرر تے دل تساں اپنے رب دو ولانے و لیسو۔

وَلَوْ تَرَىٰ إِذِ الْمُجْرِمُونَ نَاكِسُوا رُءُوسِهِمْ عِندَ رَبِّهِمْ
رَبَّنَا أَبْصَرْنَا وَسَمِعْنَا فَارْجِعْنَا نَعْمَلْ صَالِحًا إِنَّا
مُقِرُّونَ ۝۱۳

۱۳۔ تے جے توں دیکھیں جڈاں مجرم اپنے رب دے اگو سر نوئی کھڑے ہوسن (تے آکھسن) اے ساڈے رب اساں دیکھ گدھے تے سُن گدھے ہن ساکوں ولا پٹھ اساں نیک کم کریسوں تے ساکوں یقین۔

وَلَوْ شِئْنَا لَآتَيْنَا كُلَّ نَفْسٍ هُدًىٰ وَلَٰكِن حَقَّ الْقَوْلُ
 مِنِّي لَأَمْلَأَنَّ جَهَنَّمَ مِنَ الْإِنسِ وَالنَّاسِ أَجْمَعِينَ ۝۱۴

۱۴۔ جے اساں چاہوں ہا تے ہر شخص کوں ہدایت بڑے ڈیوں ہا پر میڈی اے گال سہی جو میں جنیں تے انسانیں ساریں نال دوزخ کوں بھرے۔

فَذُوقُوا بِمَا نَسِيتُمْ لِقَاءَ يَوْمِكُمْ هَٰذَا إِنَّا نَسِينَاكُمْ
وَذُوقُوا عَذَابَ الْخُلْدِ بِمَا كُنتُمْ تَعْمَلُونَ ۝۱۵

۱۵۔ تے ہن تساں عذاب چکھو کیوں جو تساں آج دے ڈنہ دی ملاقات بھل گئے ہا وے آج ساکوں وی تھانڈی کوئی پرواہ نہیں۔ تے تساں دیر تیں رہن والا عذاب چکھو انہیں کمیں دی وجہ نال جو تساں کریندے ہا وے۔

إِنَّمَا يُؤْمِنُ بِآيَاتِنَا الَّذِينَ إِذَا ذُكِّرُوا بِهَا خَرُّوا سُجَّدًا
 وَسَبَّحُوا بِحَمْدِ رَبِّهِمْ وَهُمْ لَا يَسْتَكْبِرُونَ ۝۱۶

۱۶۔ ساڈی آیات کوں محض او منیندن جیرہیں کوں جڈاں یاد ڈروایاں ویندن او سجدے وچ ڈھکھ پوندن

تے اپنے رب دی تعریف نال اوندی پاکیزگی بیان
کریندن تے وڈائی نہیں کریندے۔

۱۷۔ انہیں دے پاسے بستریں کنیں پریں رہن (ممدے
نہیں) او اپنے رب کوں ڈرتے طع دے نال مہیندن
تے جو اساں انہیں کوں ڈرتے اونکوں خرچ کریندن۔

۱۸۔ کوئی نہیں جاندا کہ مومنین کیتے انہیں دے عملیں
دی وجہ نال کیرھیاں کیرھیاں شہیں اکھیں ٹھہریاں
کرٹی کیتے لکایاں ہوئیں۔

۱۹۔ کیا مومن اوں تھی سگدے جویں نافرمان اے
کہو جیس نہیں تھی سگدے۔

۲۰۔ تے جیرے مومنین تے نیک کم کریندن انہیں
دے رہن کیتے باغ ہن انہیں دے عملیں دی وجہ
کنیں اے مہانی ۶۔

۲۱۔ تے جیرے نافرمانن انہیں دا لکانہ دوزخ
جیلھے وی او اوندے وچ نکلن دا ارادہ کریں
اوندے وچ ولائے ویسن تے انہیں کوں آکھیا ویسی
تساں او بھا دا عذاب چکھو جنیدا تساں انکار کریندے
ہاوے۔

۲۲۔ تے اساں انہیں کوں وڈے عذاب کنیں
پہلے ہک چھوٹا عذاب وی ڈیسوں تاں جو او ول
آون۔

۲۳۔ اوں کنیں زیادہ ظالم کوں جنیکوں اللہ دی آیات
یاد ڈوایاں وچن تے ول او انہیں کنیں منہ پھیر گھنے
بے شک اساں مجرمیں کنیں بدلہ گھنسون۔

۲۴۔ تے اساں موسیٰ کوں وی کتاب ڈیاتی ہائی تے
توں اوندی ملاقات وچ کوئی شک نہ کرتے اساں

تَحْفَافِي جُنُوبَهُمْ عَنِ الْمَضَاجِعِ يَدْعُونَ رَبَّهُمْ خَوْفًا
وَطَعْنًا وَمِمَّا رَزَقْنَاهُمْ يُنفِقُونَ ﴿۱۷﴾

فَلَا تَعْلَمُ نَفْسٌ مَّا أُخْفِيَ لَهُمْ مِنْ قُزُةٍ غَيْرَ آتِيَةٍ
بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿۱۸﴾

أَلَمْ يَكُنْ كَانَ مُؤْمِنًا كَمَنَّ كَانَ فَاسْقًا لَا يَسْتَوُونَ ﴿۱۹﴾

أَمَّا الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ فَلَهُمْ جَنَّاتُ
الْأُولَىٰ نُزُلًا بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿۲۰﴾

وَأَمَّا الَّذِينَ فَسَقُوا فَمَأْوَاهُمُ النَّارُ كُلَّمَا أَرَادُوا أَنْ
يَخْرُجُوا مِنْهَا أُعِيدُوا فِيهَا وَقِيلَ لَهُمْ نُفِخْ فِي
النَّارِ الَّتِي كُنتُمْ فِيهَا تَكِيدُونَ ﴿۲۱﴾

وَلَنَذِيقَنَّهُمْ مِنَ الْعَذَابِ الْأَدْنَىٰ دُونَ الْعَذَابِ
الْأَكْبَرِ لَعَلَّهُمْ يَرْجِعُونَ ﴿۲۲﴾

وَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنْ ذُكِّرَ بِآيَاتِ رَبِّهِ ثُمَّ أَعْرَضَ عَنْهَا
إِنَّا مِنَ الْمُنْجِرِينَ مُنْتَقِمُونَ ﴿۲۳﴾

وَلَقَدْ آتَيْنَا مُوسَى الْكِتَابَ فَلَا تَكُنْ فِي مِرْيَةٍ مِنْ
لِقَائِهِ وَجَعَلْنَاهُ هُدًى لِّبَنِي إِسْرَءِيلَ ﴿۲۴﴾

اونکوں نبی اسرائیل کیتے ہدایت ڈیون والا بنایا ہا۔

۲۵۔ تے اساں انہیں وچو امام بٹائے ہن انہیں دے صبر دی وجہ کنیں او ساڈے حکم نال ہدایت ڈیندے ہن تے ساڈی آیات تے یقین کریندے ہن۔
۲۶۔ بے شک تیرا رب قیامت دے ڈینہ انہیں بگاڑیں وچ فیصلہ کر ڈیسی جنیں وچ او اختلاف کریندے ہن۔

۲۷۔ کیا ایں گال انہیں کوں ہدایت تیں ڈتی جو اساں انہیں کنیں پہلے کئے بلا وستیں کوں جنہیں دے رہن والے اپنے گھریں وچ ٹر دے پھر دے ہن ہلاک کیتے بے شک ایندے وچ نشان بن گیا او سندے نیں۔
۲۸۔ کیا انہیں ڈٹھانہیں جو اساں پانی کوں سنج تے بنجر زمین دو گھن ویندے ہن تے اوندے نال رڑھ کڈھیندے ہن جنیدے وچو او آپ تے انہیں دے جانور کھنڈن کیا او ڈب دے نہیں۔

۲۹۔ تے آبدن جے تساں سچے تے اے فتح کڈن اوسی۔

۳۰۔ توں اکھ فتح دے ڈینہ کافرین کوں انہیں دا ایمان کوئی فائدہ نہ ڈیسی تے نہ انہیں کوں وستی ڈتی ویسی۔

۳۱۔ توں انہیں کنیں منہ پھیر گھن تے انتظار کر بے شک او وی انتظار کریندے پین۔

وَجَعَلْنَا مِنْهُمْ آيَةً يَهْدُونَ بِأَمْرِنَا لِمَا صَبَرُوا
وَكَانُوا بِآيَاتِنَا يُوقِنُونَ ﴿٢٥﴾

إِنَّ رَبَّكَ هُوَ يَفْصِلُ بَيْنَهُم يَوْمَ الْقِيَمَةِ فِيمَا كَانُوا
فِيهِ يَخْتَلِفُونَ ﴿٢٦﴾

أَوَلَمْ يَهْدِ لَهُمْ كَمَا هَلَكَنَا مِنْ قَبْلِهِمْ مِنَ الْقُرُونِ
يَسْتَوُونَ فِي مَسْئِلِهِمْ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً أَفَلَا
يَسْتَعِينُونَ ﴿٢٧﴾

أَوَلَمْ يَرَوْا أَنَّا نَسُوقُ الْمَاءَ إِلَى الْأَرْضِ الْجُرُزِ
فَنُخْرِجُ بِهِ زَرْعًا تَأْكُلُ مِنْهُ أَنْعَامُهُمْ وَأَنْفُسُهُمْ
أَفَلَا يُبْصِرُونَ ﴿٢٨﴾

وَيَقُولُونَ مَتَى هَذَا الْفَتْحُ إِن كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿٢٩﴾

قُلْ يَوْمَ الْفَتْحِ لَا يَنْفَعُ الَّذِينَ كَفَرُوا إِيْمَانُهُمْ
وَلَا هُمْ يُنْظَرُونَ ﴿٣٠﴾

فَأَعْرِضْ عَنْهُمْ وَانْتَظِرِ إِنَّهُمْ مُنْتَظَرُونَ ﴿٣١﴾

سورة احزاب مدنی ءے بسم اللہ نال ایندیاں ۷۴ آیتاں تے ۹ رکوعن۔

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ①

۱۔ میں شروع کرینداں اللہ دے ناں نال جبرہا بن
منگے ڈیون والا تے دل ول رحم کرن والا ء۔

يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ اتَّقِ اللَّهَ وَلَا تُطِعِ الْكَافِرِينَ وَالْمُنَافِقِينَ
إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلِيمًا حَكِيمًا ②

۲۔ اے نبی اللہ دا تقویٰ اختیار کرتے کافرین تے
منافقیں دا اکھن نہ من بے شک اللہ ہوں جانن
والا تے سیانا ء۔

وَاتَّبِعْ مَا يُوحَىٰ إِلَيْكَ مِنْ رَبِّكَ إِنَّ اللَّهَ كَانَ بِمَا
تَعْمَلُونَ خَبِيرًا ③

۳۔ تے توں پیروی کر اوندی جو تیبے رب دو
تیبو وحی کیتی گئی ء بے شک اللہ ہوں جانے جو
تساں کریندے ء۔

وَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ وَكَفَىٰ بِاللَّهِ وَكِيلًا ④

۴۔ تے اللہ تے بھروسہ کرتے او کافی نگران۔

مَا جَعَلَ اللَّهُ لِرَجُلٍ مِنْ قَلْبَيْنِ فِيْ جُوفِهِ وَمَا جَعَلَ
أَزْوَاجَكُمْ أَلْفًا تُظَاهِرُونَ وَنَهَنْ أُمَّهَاتَكُمْ وَمَا جَعَلَ
أَدْعِيَاءَكُمْ أَبْنَاءَكُمْ ذَٰلِكُمْ قَوْلُكُمْ بِأَفْوَاهِكُمْ وَاللَّهُ
يَقُولُ الْحَقَّ وَهُوَ يَهْدِي السَّبِيلَ ⑤

۵۔ اللہ سیس کیس دے پیٹ وچ ڈو دل نہیں بنائے
تے نہ تہا ڈی زالیں کوں ما بنائیں جنہیں کوں تساں
کیس ویاھے ما آکھ ہندے ء تے نہ انہیں کوں اصلی
پتر بنائیں جنہیں کوں تساں کہیں کنیں منگ کے پنیے ء
اے ساریاں تہا ڈے منہ دیاں گالیں ہن تے اللہ
ہی سچ آہدے تے سدھے راہ دو ہدایت ڈیندے۔

أَدْعُوهُمْ لِأَبَائِهِمْ هُوَ أَقْسَطُ عِنْدَ اللَّهِ فَإِنْ لَمْ
تَعْلَمُوا آبَاءَهُمْ فَإِخْوَانُكُمْ فِي الدِّينِ وَمَوَالِيكُمْ
وَلَيْسَ عَلَيْكُمْ جُنَاحٌ فِيمَا أَخْطَأْتُمْ بِهِ وَلَكِنْ مَا
تَعَمَّدَتْ قُلُوبُكُمْ وَكَانَ اللَّهُ غَفُورًا رَحِيمًا ⑥

۶۔ انہیں کوں انہیں دے پیو دا پتر سڈو اے اللہ
دے حضور زیادہ انصاف دی گال تے جے تہا کوں
انہیں دے پیو ما دا پتر نہ ہوے تے او دین وچ
تہا ڈے بھرائن تے دینی سبکتی ہن تے تہا ڈے اے
کوئی گناہ نہیں جو ایں کنیں پہلے تساں غلطیاں کیتن تے
اصل گناہ او ہے جنیدے اے تے تہا ڈے دل یکے تھے
پئے ہون تے اللہ ہوں بخشن والا تے دل ول رحم

کرن والا ہے۔

۷۔ نبی اپنی جانیں کنیں زیادہ مومنین دے کولوہوئے تے
اوندیاں زالیں مومنین دیاں میریں ان تے سکے
وی بعض کنیں بعض زیادہ کولوہوہن پے (غیریں) مومن تے
مہاجرین دی نسبت ۔ تاںساں دوستیں نال چنگا سلوک
کرو اے جائیز ۔ اے اللہ دی کتاب وچ لکھیا
ہوئے ۔

۸۔ تے جیلھے اساں نہیں کنیں پکا وعدہ گدھا
تے تیں کنیں تے نوح کنیں تے ابراہیم تے موسیٰ
تے عیسیٰ بن مریم کنیں دی تے اساں انہیں کنیں پکے
وعدے گدھے ہن ۔

۹۔ تاں جو اللہ سمیں کنیں اوندے سچ دے متعلق
چچھے تے کافرین کیتے اوں ڈکھ ڈیوٹ والا عذاب
تیار کیتا ہوئے ۔

۱۰۔ اے مومنو اللہ دی نعمت کوں یاد کرو جیرھی تہاڑے
اتے اوں کیتی جیلھے لشکر تہاڑے مقابلے وچ آ
گئے تے اساں انہیں تے اندھاری تے اینجھے
لشکر پٹھین جنیں کوں تہاں ڈہرے نہ ہاوے تے
اللہ سیس ڈہا پیا ہا جیرھے کم تہاں کرندے پئے
ہاوے ۔

۱۱۔ جیلھے لشکر تہاڑے اے تو وی آگئے تے جھکی نہیں
کنیں وی تے اکھیں پریشانی کنیں ڈنگیاں تھی گیاں
تے دل گچی تیں چچ گئے ہن تے اللہ تے وی
تہاں شک تھیوٹ پئے گئے ۔

۱۲۔ اوں دیلھے مومنین کوں آزمایا گئے تے ہلاک
رکھ ڈتا گئے ۔

الَّتِي أُولَىٰ بِالْمُؤْمِنِينَ مِنْ أَنْفُسِهِمْ وَأَسْرَدَ أَجَلَهُ
أَقْبَهُتَهُمْ وَأُولُوا الْأَرْحَامِ بَعْضُهُمْ أَوْلَىٰ بِبَعْضٍ
فِي كِتَابِ اللَّهِ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُهَاجِرِينَ إِلَّا أَنْ
تَفْعَلُوا إِلَىٰ أُولِيَ الْيَتَامَ مَعْرُوفًا كَانَ ذَلِكَ فِي الْكِتَابِ
مَسْطُورًا ⑦

وَإِذْ أَخَذْنَا مِنَ النَّبِيِّينَ مِيثَاقَهُمْ وَمِنْكَ وَهِنَ
تُؤْجِ وَإِبْرَاهِيمَ وَمُوسَىٰ وَعِيسَى ابْنِ مَرْيَمَ
وَأَخَذْنَا مِنْهُم مِّيثَاقًا عَلِيمًا ⑧

لَيَسْأَلَنَّ الصَّادِقِينَ عَنْ صِدْقِهِمْ وَأَعَدَّ لِلْكَافِرِينَ
عَذَابًا أَلِيمًا ⑨

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِذْكُرُوا نِعْمَةَ اللَّهِ عَلَيْكُمْ إِذْ
جَاءَتْكُمْ جُنُودٌ فَأَرْسَلْنَا عَلَيْهِمْ رِيحًا وَجُنُودًا لَمْ
تَرَوْهَا وَكَانَ اللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرًا ⑩

إِذْ جَاءُوكُم مِّن فَوْقِكُمْ وَمِنْ أَسْفَلَ مِنكُمْ وَإِذْ
زَاغَتِ الْأَبْصَارُ وَبَلَغَتِ الْقُلُوبُ الْحَنَاجِرَ وَنَظَرُونَ
بِاللَّهِ الظُّنُونًا ⑪

هَذَا لِكِ ابْتِلَاءِ الْمُؤْمِنِينَ وَذَلِيلُوا لِرِزَالِ الشَّيْطَانِ ⑫

وَاِذْ يَقُولُ الْمُنَافِقُونَ وَالَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ مَّرَضٌ مَّا وَعَدَنَا اللَّهُ وَرَسُولُهُ اِلَّا غُرُورًا ۝۱۳

۱۳۔ تے جیلے منافق تے جنس دے دیں وچ بیماری ہائی آکھن لگ پئے جو ساڈے نال اللہ تے اوندے رسول محض کوڑا وعدہ کیتا ہا۔

وَاِذْ قَالَتْ طَائِفَةٌ مِنْهُمْ يَا اَهْلَ يَثْرِبَ لَا مُقَامَ لَكُمْ فَارْجِعُوا وَيَسْتَأْذِنُ فَرِيقٌ مِنْهُمُ النَّبِيَّ يَقُولُونَ اِنَّ بَيْوتَنَا عُورَةٌ وَمَا هِيَ بِعُورَةٍ اِنْ يُرِيدُ وَاِنْ اِلَّا فِرَارًا ۝۱۴

۱۴۔ تے جیلے انہیں وچو ہک ٹولے آکھے جو اے مدینے آئیو تہاڑا کوئی ٹکانہ نہیں تہاں دل و بخت انہیں وچو کچھ لوک نبی کنیں جازت منگن لگ پئے تے آکھن لگ پئے جو ساڈے گھر کھلے ہن او کھلے نہ ہن اے لوک محض اتھو کنیں بھجن چاہندے ہن۔

وَلَوْ دَخَلَتْ عَلَيْهِمْ قُرَىٰ اَفْطَارِهَا ثُمَّ سَأَلُوا النَّفْثَةَ لَا تَوَهَا وَمَا تَلَبَّتُوْا بِهَا اِلَّا يَسِيْرًا ۝۱۵

۱۵۔ جے دشمن دیاں فوجاں مدینے وچ چودھارو پیسہ و بجن ہا تے دل انہیں کوں پھرٹ دا آکھیا و بجنے ہا تے او پھر و بجن ہا دل اتھاں محض تھوڑی دیر رہ سگن ہا۔

وَلَقَدْ كَانُوا عَاهَدُوا اللَّهَ مِنْ قَبْلُ لَا يُوَلُّوْنَ الْاَدْبَارَ وَكَانَ عَهْدُ اللَّهِ مَسْئُوْلًا ۝۱۶

۱۶۔ حالت اے جو ایں کنیں پہلے انہیں اللہ تال وعدہ کیتا ہا جو اتھو کنڈ نہ پھر لیسن تے اللہ تال کیتا ہویا وعدہ ضرور بچھیا ویسی۔

قُلْ لَنْ يَنْفَعَكُمْ الْفِرَارُ اِنْ قُرَرْتُمْ مِنَ الْمَوْتِ اَوْ الْقَتْلِ وَاِذَا لَا تُمْشَعُونَ اِلَّا قَلِيْلًا ۝۱۷

۱۷۔ تے توں آکھ جو تہا کوں اتھو بھجن جے بھج و بجن موت یا قتل کنیں بھجن کیتے کوئی فائدہ نہ ویسی (اوں آوٹے) تے ایندے بعد تہا کوں کوئی فائدہ نہ بچایا ویسی۔

قُلْ مَنْ ذَا الَّذِي يَنْصَرُّكُمْ مِنَ اللَّهِ اِنْ اَرَادَ بِكُمْ سُوءًا اَوْ اَمَرَ اَدَّ بِكُمْ رَحْمَةً ۚ وَلَا يَجِدُوْنَ لَهُمْ مِنْ دُونِ اللَّهِ وَلِيًّا وَلَا نَصِيْرًا ۝۱۸

۱۸۔ توں آکھ تہا کوں کون بچا سگدے اللہ دے مقابلے وچ جے او تہا کوں تکلیف بچا وٹن چاہے یا تہا ڈے اتے رحمت کرن چاہے تے اللہ دے سوا تہا کوں کوئی وی سبکتی تے امدادی نہ پیسو۔

قُلْ يَعْلَمُ اللَّهُ الْمُعَوِّقِيْنَ مِنْكُمْ وَالْمُكَذِّبِيْنَ لِاٰمَانِهِمْ هَلُمَّ اِلَيْنَا وَلَا يَأْتُوْنَ الْبَاسَ اِلَّا قَلِيْلًا ۝۱۹

۱۹۔ تے اللہ بہوں چاٹدے انہیں کوں جیرے جہاد کنیں بھنیدے ہن تے بھرا نوں کوں آہدے ہن ساڈو

آؤتے او آپ دی دشمن نال اصلو جنگ نہ کریندے
ہن۔

۲۰۔ تماڑے کیتے ہوں شو من تے توں آپیں کوں بیکہ جیلے خوف
یا ڈر اندے او تیرڈو ڈہدن تے انہیں دیاں
اکھیں پھر دیاں پیاں بوندن جیویں کیس تے موت
دی بے ہوشی ہوے تے جیلے ڈر دا وقت مک
ویندے تے دل انہیں دی زبان ترڑ ترڑ چلدی ۷
اونیکل کیتے شو من اے لوکن جیرے ایمان نیں گھن
آئے اللہ انہیں دے اعمال ونجا ڈتن تے اے کم
اللہ سٹیں کیتے ہوں سوکھا ۷۔

۲۱۔ اچن وی انہیں دا خیال جو لشکر نہ گئے ہوسن
تے جے اولشکر دل آون تے اے چاہوں ہا
جو اے کیس جنگل وچ رہندے پئے ہوں ہا
تے تماڑے متعلق پچھدے پئے ہوں ہا (جو
موئن یا نہج گیشن) جے تماڑے نال رہندے پئے
ہوں ہا تے دل وی اصلو تماڑے ولونہ لٹرن ہا۔

۲۲۔ بے شک تماڑے رسول (دی زندگی) وچ تماڑے
کیتے شاندار نموت ۷ اوندے کیتے جیرھا اللہ تے آخرت
دے ڈنہ دی امید رکھنیدے تے اللہ کوں ہوں
یاد کریندے۔

۲۳۔ تے جیلے مومنین لشکر کوں ڈٹھے تے اکھے
نیں اے اوہو وعدہ جیرھا اللہ تے اوندے رسول
ساڈے نال کیتا ہا تے اللہ تے اوندے رسول بیح
اکھے ایں واقعہ انہیں کوں ایمان تے فرمانبرداری
دعہ ددھا ڈتے۔

۲۴۔ مومنین وچو کم لوکن جنیں اللہ نال کیتے ہوئے

أَشْحَةً عَلَيْكُمْ ۖ فَإِذَا جَاءَ الْخَوْفُ سَرَأَيْنَهُمْ
يَنْظُرُونَ إِلَيْكَ تَدُورُ أَعْيُنُهُمْ كَالَّذِي يُغْتَبَا
عَلَيْهِ مِنَ الْمَوْتِ ۚ فَإِذَا ذُهِبَ الْخَوْفُ سَلَفُوكُمْ
بِالْإِسْنَةِ جِدَادٍ أَشْحَةً عَلَى الْخَيْرِ ۚ أُولَٰئِكَ لَمْ
يُؤْمِنُوا فَأَحْبَطَ اللَّهُ أَعْمَالَهُمْ ۚ وَكَانَ ذَٰلِكَ عَلَى
اللَّهِ يَسِيرًا ۝

يَحْشَوْنَ الْاَحْزَابَ لَمْ يَدْهَبُوا ۚ وَإِنْ يَأْتِ
الْاَحْزَابَ يُوَدُّوْا لَوِ اَتَتْهُمْ بَادُوْنَ فِي
الْاَعْرَابِ يَسْأَلُوْنَ عَنِ اَنْبِيَائِكُمْ وَلَوْ
كَانُوا فِيْكُمْ مَا قَتَلُوْا اِلَّا قَلِيْلًا ۝

لَقَدْ كَانَ لَكُمْ فِي رَسُولِ اللَّهِ أُسْوَةٌ حَسَنَةٌ لِّمَن كَانَ
يَرْجُوا اللَّهَ وَالْيَوْمَ الْآخِرَ وَذَكَرَ اللَّهَ كَثِيْرًا ۝

وَلَمَّا رَأَى الْمُؤْمِنُوْنَ الْاَحْزَابَ قَالُوْا هَٰذَا مَا وَعَدَنَا
اللَّهُ وَرَسُولُهُ ۚ وَصَدَقَ اللَّهُ وَرَسُولُهُ ۚ وَمَا زَادَهُمْ
اِلَّا اِيْمَانًا وَتَسْلِيْمًا ۝

مِنَ الْمُؤْمِنِيْنَ رِجَالٌ صَدَقُوْا مَا عَاهَدُوا اللَّهَ عَلَيْهِ

فَبِهِمْ مَن قَضَىٰ غَنَابَهُ وَمِنْهُمْ مَن يَنْتَظِرُ ۖ وَمَا
بَدَّلُوا بَدِيلًا ۝۳۳

وعدے کوں پیچ کر ڈکھائے کجھ ہن جنہیں اپنی نیت
کوں پورا کر ڈتے تے کجھ انتظار کریندے پین
تے اپنے ارادیں کوں ذرا وی نہیں بدلیا۔

لَيَجْزِيَ اللَّهُ الصَّادِقِينَ بِصِدْقِهِمْ وَيُعَذِّبُ الْمُنَافِقِينَ
إِنْ شَاءَ ۖ أَوْ يَتُوبَ عَلَيْهِمْ ۚ إِنَّ اللَّهَ كَانَ غَفُورًا
رَّحِيمًا ۝۳۴

۳۵۔ تاں جو اللہ سچے لوکیں کوں انہیں دے سچ
دا بدلہ ڈلوے تے منافقین کوں جے چاہے تے
عذاب ڈلوے یا انہیں تے رحمت کرے بے شک
اللہ ہوں بخشن والا تے دل دل رحم کرن والا۔

وَرَدَّ اللَّهُ الَّذِينَ كَفَرُوا بِغَيْظِهِمْ لَمْ يَنَالُوا خَيْرًا
وَكَفَىٰ اللَّهُ الْمُؤْمِنِينَ الْقِتَالَ وَكَانَ اللَّهُ قَوِيًّا
عَزِيزًا ۝۳۵

۳۶۔ اللہ سیس کافرین کوں انہیں دی کا وڑ سمیت
دلا پٹھے انہیں کوں لکھ نہیں لبھا تے مومنین دلو جنگ
کیتے اللہ کافی ہے تے اللہ سیس طاقت والا تے
غالب۔

وَأَنزَلَ الَّذِينَ ظَاهَرُوا لَهُمْ مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ مِنْ
صِيَاهِمُ وَمَقَدَفَ فِي قُلُوبِهِمُ الرَّعْبَ ۚ فَرِيقًا
تَقْتُلُونَ وَتَأْسِرُونَ فَرِيقًا ۝۳۶

۳۷۔ تے اللہ سیس یہودیں کوں جنہیں کافرین دی
مدد کیتی ہائی انہیں دے قلعیں کین لہا ڈتا تے انہیں
دے دیں وچ رعب سٹ ڈتا ہک ٹوے کوں
تساں قتل کریندے ہا دے تے ہک ٹوے کوں قیدی
بٹنیدے ہا دے۔

وَأَوْرَثَكُم أَرْضَهُمْ وَبَنَاتَهُمْ وَأَمْوَالَهُمْ وَأَرْصًا
لَّمْ تَطْلُوهَا ۚ وَكَانَ اللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرًا ۝۳۷

۳۸۔ تے اللہ سیس تہاکوں انہیں دی زمین تے
گھریں تے مال دا وارث بنا ڈتے اوں زمین دا
وی جیندے اتے تساں قدم وی نہیں رکھا تے
بے شک اللہ سیس ہر شے تے قادر۔

يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ قُلْ لِّأَزْوَاجِكَ إِن كُنْتُمْ تُرِيدُونَ الْحَيَاةَ
الدُّنْيَا وَرَبِّتْنَهَا فَمَعًا لَّيْنِ أَمْتِعْكُنَّ وَأَسْرِحْكُنَّ
سَرَاحًا جَمِيلًا ۝۳۸

۳۹۔ لے نبی توں اپنی زالیں کوں آکھ جے تساں
دنیاوی زندگی تے اوندا سوکھ چاہندیاں ہوے
تے آرمیں تہاکوں دنیا دا کجھ مال ڈینداں تے
تہاکوں نیک طریقے نال رخصت کرینداں۔

وَإِنْ كُنْتُمْ تُرِيدُونَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَالْآخِرَةَ
فَإِنَّ اللَّهَ أَعَدَّ لِلْمُحْسِنِينَ مِثْرًا عَظِيمًا ۝۳۹

۴۰۔ تے جے تساں اللہ تے اوندے رسول تے آخرت
دے گھر کوں چاہندیاں ہوے تے بے شک اللہ

سیس نیکی کرٹن والیں کیتے تہاڑے وچو ڈڑا اُجرتے
بدلہ تیار کیتا ہوئے۔

۳۱۔ اے نبی دیاں زالیں جیرھی تہاڑے وچو کھلی
بے حیائی کر لسی اوندے عذاب تے سزا کوں ڈوڑا
کر ڈتا ویسی تے اے گال اللہ کیتے ہوں سوکھی۔

۳۲۔ تے جیرھی ترمیت تہاڑے وچو اللہ تے رسول
دی فرمانبرداری کر لسی تے چنگے کم کر لسی اونکوں
اساں ڈوڑا بدلہ ڈیوں تے اساں انہیں واسطے
چنگا رزق تیار کیتا ہوئے۔

۳۳۔ اے نبی دیاں زالیں تساں بی ترمیتیں آلی
کار نوے جے تساں تقویٰ اختیار کرو تساں خربے
نال چپ چپ کے گال نہ کیتی کرو ناں تاں جنید
دل وچ بیماری ء او بُرا ارادہ رکھ گھنسی تے نیک
گال کیتی کرو۔

۳۴۔ تے اپنے گھریں وچ بیٹیاں رہتے پرائے
زمانے دی جوہلت آلی کار اپنے سونھپ کوں
ظاہر نہ کرو تے نماز ٹھما کے پڑھو تے زکا ڈیو
تے اللہ تے اوندے رسول دا آکھن منو۔ اے
اہل بیت اللہ سیں تساں کنیں ہر گند کوں پریں
کرٹ چاندے تے تہا کوں ہوں پاک کرٹ چاہیو
۳۵۔ تساں گھریں وچ اللہ دی آیتاں تے سنب
دیاں گالیں جیرھیاں پڑھیاں دیندن انہیں کوں
یاد کرو بے شک اللہ سیں ہوں مہربان تے
باخبر۔

۳۶۔ بے شک مسلمان مرد تے مسلمان ترمیتیں تے
مومن مرد تے مومن ترمیتیں تے فرمانبردار مرد تے

نِسَاءَ النَّبِيِّ مَن يَأْتِ مِنْكُنَّ بِفَاحِشَةٍ مُّبِينَةٍ
يُضَعَفْ لَهَا الْعَذَابُ ضِعْفَيْنِ ۚ وَكَانَ ذَلِكَ عَلَى
اللَّهِ يَسِيرًا ۝

وَمَن يَقْنُتْ مِنْكُنَّ لِلَّهِ وَرَسُولِهِ وَتَعْمَلْ صَالِحًا
تُوْثِقْ لَهَا أَجْرَهَا مَزِيدًا ۚ وَاعْتَدْنَا لَهَا رِزْقًا كَرِيمًا ۝

نِسَاءَ النَّبِيِّ لَسْتُنَّ كَأَحَدٍ مِنَ النِّسَاءِ إِنِ اتَّقَيْتُنَّ
فَلَا تَخْضَعْنَ بِالْقَوْلِ فَيَطْمَعَ الَّذِي فِي قَلْبِهِ مَرَضٌ
ذَلِكُنَّ قَوْلًا مَّعْرُوفًا ۝

وَقَرْنَ فِي بُيُوتِكُنَّ وَلَا تَبَرَّجْنَ تَبَرُّجَ الْجَاهِلِيَّةِ
الْأُولَىٰ وَأَقِمْنَ الصَّلَاةَ وَآتِينَ الزَّكَاةَ وَأَطِعْنَ
اللَّهَ وَرَسُولَهُ إِنَّمَا يُرِيدُ اللَّهُ لِيُذْهِبَ عَنْكُمُ
الرِّجْسَ أَهْلَ الْبَيْتِ وَيُطَهِّرَكُمْ تَطْهِيرًا ۝

وَاذْكُرْنَ مَا يُتْلَىٰ فِي بُيُوتِكُنَّ مِنْ آيَاتِ اللَّهِ وَالْحِكْمَةِ
إِنَّ اللَّهَ كَانَ لَطِيفًا خَبِيرًا ۝

إِنَّ الْمُسْلِمِينَ وَالْمُسْلِمَاتِ وَالْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ
وَالْقَنَاتِ وَالْقَنَاتِ وَالصَّادِقِينَ وَالصَّادِقَاتِ وَ

الصَّابِرِينَ وَالصَّابِرَاتِ وَالْخَاشِعِينَ وَالْخَاشِعَاتِ
وَالْمُتَصَدِّقِينَ وَالْمُتَصَدِّقَاتِ وَالصَّالِّينَ وَالصَّالِّاتِ
وَالْحَافِظِينَ فُرُوجَهُمْ وَالْحَافِظَاتِ وَالذَّاكِرِينَ اللَّهَ
كَثِيرًا وَالذَّاكِرَاتِ أَعَدَّ اللَّهُ لَهُمْ مَغْفِرَةً وَأَجْرًا
عَظِيمًا ﴿۳۷﴾

فرمانبردار تربیتیں تے سچے مرد تے سچیاں تربیتیں
تے صبر کرن والے مرد تے صبر کرن والیاں تربیتیں
تے جھک نوالی کرن والے مرد تے تربیتیں تے صدقہ
ڈیون والے مرد تے تربیتیں تے روزہ رکھن والے
مرد تے تربیتیں تے اپنی شرمگاہیں دی حفاظت کرن
والے مرد تے تربیتیں اللہ سیس کون ہوں یاد کرن
والے مرد تے تربیتیں انہیں ساریں کیتے اللہ سیس بخشش
تے وڈا اجر تیار کیتا ہوئے۔

وَمَا كَانَ لِمُؤْمِنٍ وَلَا مُمْمِنَةٍ إِذَا قَضَىٰ اللَّهُ وَرَسُولُهُ
أَمْرًا أَنْ يَكُونَ لَهُمُ الْخِيَرَةُ مِنْ أَمْرِهِمْ وَمَنْ يَعْصِ
أَمْرًا مِنْ اللَّهِ وَرَسُولَهُ فَقَدْ ضَلَّ ضَلَالًا مُّبِينًا ﴿۳۸﴾

۳۷۔ تے جیلے اللہ تے اوندے رسول کوئی فیصلہ کر ڈیون اہل معاملے وچ
کیں مومن مرد تے مومن تربیت کون اختیار نہیں رہندا۔ جو او اپنی مرضی کن
تے چرھا اللہ تے اوندے رسول دی نافرمانی کر لےسی او کھلا کھلا گمراہ
۳۸۔ تے جیلے توں اونکوں جیندے اتے اللہ سیس انعام
کیتے تے تیں دی انعام کیتے آہدا پیا ہا نویں جو توں اپنی نال
کوں اپنے کو لہو رکھ تے اللہ کنیں ڈرتے اپنے دل وچ او
لکھندا پیا ہا نویں جنیکوں اللہ ظاہر کرن والا ہا تے لوک کنیں
ڈردا ہا نویں تے اللہ زیادہ حق رکھندے جو توں اوں کنیں
ڈریں تے جیلے زید اوندے بارے خواہش پوری کیتی اسماں
اوندی شادی تیدے نال کر ڈتی تاں جو اپنے مانگوں نہیں
دی زلیں نال نکاح کر ڈیوچ کوئی حرج یا تنگی نہ ہوئے مومن
کوں جیلے او انہیں کوں طلاق ڈے ڈیون تے اللہ داخلہ
تھی کے رہندے۔

وَإِذْ تَقُولُ لِلَّذِي أَنْعَمَ اللَّهُ عَلَيْهِ وَأَنْعَمْتَ عَلَيْهِ
أَمْسِكْ عَلَيْكَ زَوْجَكَ وَاتَّقِ اللَّهَ وَخُفِيَ فِي نَفْسِكَ
مَا اللَّهُ مُبْدِيهِ وَتَخْشَى النَّاسَ وَاللَّهُ أَحَقُّ أَنْ
تَخْشَاهُ فَلَمَّا قَضَىٰ زَيْدٌ مِنْهَا وَطَرًا زَوَّجْنَاكَهَا لِكَيْ
لَا يَكُونَ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ حَرَجٌ فِي أَزْوَاجِ أَدْعِيَائِهِمْ
إِذَا قَضَوْا مِنْهُنَّ وَطَرًا وَكَانَ أَمْرُ اللَّهِ مَفْعُولًا ﴿۳۹﴾

۳۹۔ جیرھی گال اللہ فرض کر ڈیوے اہل نیک تے کوئی الزام
نہیں پہلے لوکس وچ دی اللہ دی ایسا سنت
ہائی تے اللہ دا حکم تھی کے رہن والا۔

مَا كَانَ عَلَى النَّبِيِّ مِنْ حَرَجٍ فِيمَا فَرَضَ اللَّهُ لَهُ سُنَّةَ
اللَّهِ فِي الَّذِينَ خَلَوْا مِنْ قَبْلُ وَكَانَ أَمْرُ اللَّهِ قَدَرًا
مُقَدُّورًا ﴿۴۰﴾

۴۰۔ تے جیرھے لوک اللہ دے سنہیے کوں پچنیدن
تے ہوں کنیں ڈردن تے پیا کیں کنیں نہیں ڈردے

إِلَّا الَّذِينَ يَبْلُغُونَ رِسَالَاتِ اللَّهِ وَيَخْشَوْنَهُ وَلَا يَخْشَوْنَ
أَحَدًا إِلَّا اللَّهَ وَكَفَىٰ بِاللَّهِ حَسِيبًا ﴿۴۱﴾

تے اللہ حساب گھنٹن کیتے کافی ۶۔

۳۱۔ حضرت محمد صلی اللہ علیہ وسلم تساں مردیں وچو کیس
دایو کا ۷ نیٹس تے سپی گال اے ہے جو
او اللہ دارسول تے نیٹس دی مہر (سایں کنیں افضل نبی ۷
تے اللہ ہر شے کوں چاٹن والا ۷۔

۳۲۔ اے مومنو اللہ کوں پہوں یاد کرو۔

۳۳۔ تے فجر شام اوندی پاکیزگی بیان کرو۔

۳۴۔ او ہو ۷ تے اوندے فرشتے تہا جے اتے
رحماں پھنیدن تاں جو تماکوں اندھاریں کنیں روشنی
دو گھن آوے تے اومنین تے ول ول رحم کرن والا ۷
۳۵۔ تے حیرے بڑیہ او ملسن انہیں دا تحفہ سلامتی
ہوسی تے انہیں کیتے اوں عزت والا اجر تیار
کیتا ہوئے۔

۳۶۔ اے نبی بے شک اساں تیکوں نگران تے
خوش خبری بڑیوں والا تے بڑا وٹ والا بنا کے پٹھے۔
۳۷۔ تے اللہ دو اوندے حکم نال سڈن والا تے روشن
سمجھ بنائے۔

۳۸۔ تے توں مومنین کوں خوش خبری بڑے جو
بے شک اللہ کنیں انہیں کیتے وڈا فضل۔

۳۹۔ تے کافرین تے منافقین دا آکھن نہ من تے
انہیں دی تکلیف ڈیون کوں چھوڑ بڑے تے اللہ تے
بھروسہ کرتے اللہ کافی کار ساز۔

۵۰۔ اے مومنو جیلھے تساں مومن تربیتیں نال
شادی کرو ول انہیں کوں محبت کنیں پہلے طلاق
بڑے بڑیو تے ول تماکوں انہیں کنیں عدت دا
مطالبہ کرن دا کوئی حق نہیں انہیں کوں دنیا دی

مَا كَانَ مُحَمَّدٌ أَبَا أَحَدٍ مِّنْ رِّجَالِكُمْ وَلَكِن رَّسُولَ
اللَّهِ وَخَاتَمَ النَّبِيِّينَ وَكَانَ اللَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمًا ﴿۳۱﴾

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اذْكُرُوا اللَّهَ ذِكْرًا كَثِيرًا ﴿۳۲﴾
وَسَبِّحُوهُ بُكْرَةً وَأَصِيلًا ﴿۳۳﴾

هُوَ الَّذِي يُصَلِّيْ عَلَيْكُمْ وَمَلَائِكَتُهُ لِيُخْرِجَكُم مِّنَ
الظُّلُمَاتِ إِلَى النُّورِ وَكَانَ بِالْمُؤْمِنِينَ رَحِيمًا ﴿۳۴﴾

نَجِيَّتُهُمْ يَوْمَ يَلْقَوْنَهُ سَلَامٌ وَأَعَدَّ لَهُمْ أَجْرًا
كَرِيمًا ﴿۳۵﴾

يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ إِنَّا أَرْسَلْنَاكَ شَهِيدًا وَمُبَشِّرًا وَنَذِيرًا ﴿۳۶﴾

وَدَاعِيًا إِلَى اللَّهِ بِإِذْنِهِ وَسِرَاجًا مُّنِيرًا ﴿۳۷﴾

وَبَشِّرِ الْمُؤْمِنِينَ بِأَن لَّهُمْ مِّنَ اللَّهِ فَضْلًا كَبِيرًا ﴿۳۸﴾

وَلَا تُطِيعِ الْكُفْرِينَ وَالْمُنَافِقِينَ وَدَعْ أَذُنَهُمْ وَتَوَكَّلْ
عَلَى اللَّهِ وَكَفَى بِاللَّهِ وَكِيلًا ﴿۳۹﴾

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِذَا نَكَحْتُمُ الْمُؤْمِنَاتِ ثُمَّ طَلَقْتُمُوهُنَّ
مِّن قَبْلِ أَنْ تَمْسُوهُنَّ فَمَا لَكُمْ عَلَيْهِنَّ مِنْ عَدَّةٍ
تَعْتَدُونَهَا فَمَعَهُنَّ وَسِرَّهِنَّ سَرَاحًا جَمِيلًا ﴿۵۰﴾

فائدہ پچاؤ تے چنگی طراں انہیں کوں رخصت کر ڈیو۔

۵۱۔ اے نبی بے شک اساں تیبے کیتے تیبیاں زالیں جنیکوں تیں حق مہر ڈے ڈتے حلال کیتن تے جنگ ورج جیریاں تریمتیں تے تیبڑا سجا ہتھ مالک تھیوے ادوی حلالن تے ایویں تیبے چاچے دیاں دھیریں تے تیبڑی بوا دیاں دھیریں تے مامے دیاں دھیریں تے تیبڑے ماسیں دیاں دھیریں جنہیں تیبڑے نال ہجرت کیتی ؎ تے مومن تریمت جیرمی اچے آپ کوں نبی کیتے بخش ڈیوے جے نبی اوندے نال شادی کرن چاہے تے حلال اے خالص تیبے واسطے حکم مومنین کیتے نہیں تے اساں جائدے ہیں انہیں دے زالیں تے لونڈیں دے متعلق جو اساں فرض کیتے تاں جو تیبڑے اتے کوئی تنگی نہ آوے تے اللہ ہوں بخش والا تے ول دل رحم کرن والا ؎۔

۵۲۔ انہیں وچو جنیکوں انج کر ڈے تے جنیکوں چاہیں پناہ ڈے تے جنیکوں تیں انج کیتے اونکوں اچے کولہو رکھنا چاہیں تے تیبڑے اتے کوئی گناہ نہیں اے زیادہ قریب جو انہیں دیاں اکھیں ٹھڈیاں تھیون تے اومو جھیاں نہ تھیون تے جو توں انہیں کوں ڈیویں اوندے اتے ساریاں راضی تھی وچن تے جو تہا ڈے دیں ورج اللہ اونکوں جائدے تے اللہ ہوں جائن والا تے سمجھ والا ؎۔

يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ إِنَّا أَعْلَلْنَا لَكَ أَزْوَاجَكَ الَّتِي أَتَيْتَ أَجُورَهُنَّ وَمَا مَلَكَتْ يَمِينُكَ مِمَّا أَفَاءَ اللَّهُ عَلَيْكَ وَبَنَاتِ عَمَتِكَ وَبَنَاتِ خَالَكَ وَبَنَاتِ خَلَتِكَ الَّتِي هَاجَرْنَ مَعَكَ وَامْرَأَةً مُّؤْمِنَةً إِن وَهَبْتَ نَفْسَهَا لِلنَّبِيِّ إِنْ أَرَادَ النَّبِيُّ أَنْ يَسْتَنْكِحَهَا خَالِصَةً لَّكَ مِنْ دُونِ الْمُؤْمِنِينَ قَدْ عَلِمْنَا مَا فَرَضْنَا عَلَيْهِمْ فِي أَزْوَاجِهِمْ وَمَا مَلَكَتْ أَيْمَانُهُمْ لِيُكَفَلَ يُكُونَ عَلَيْكَ حَرَجٌ وَكَانَ اللَّهُ غَفُورًا رَحِيمًا ⑤۱

يُرْجَى مَنْ تَشَاءُ مِنْهُمْ وَقُوَى إِلَيْكَ مَنْ تَشَاءُ وَمَنْ ابْتَغَيْتَ وَمَنْ عَزَلْتَ فَلَا جُنَاحَ عَلَيْكَ ذَلِكَ أَدْنَى أَنْ تَقْرَءَ عَلَيْهِمْ وَلَا يَحْزَنَ وَيَرْضَيْنَ بِمَا آتَيْنَهُنَّ كُلُّهُنَّ وَاللَّهُ يَعْلَمُ مَا فِي قُلُوبِكُمْ وَكَانَ اللَّهُ عَلِيمًا حَلِيمًا ⑤۲

لَا يَحِلُّ لَكَ الْيَسَاءُ مِنْ بَعْدُ وَلَا أَنْ تَبَدَّلَ بِهِنَّ مِنْ أَزْوَاجٍ وَلَوْ أَعْجَبَكَ حُسْنُهُنَّ إِلَّا مَا مَلَكَتْ يَمِينُكَ وَكَانَ اللَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ رَقِيبًا ۝

۵۳۔ تے ایندے بعد تہڈے کیتے پیاں تریمتیں حلال کاہ نیس جو توں بیاں بدلیں چا بھانویں تیکوں انہیں دا سوٹھپ جے تھلا چنگا بلکے سوائے اوندے جندے اتے تہڈا سچا تہہ مالک ہوئے تے اللہ سیس ہر شے تے نگران۔

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَدْخُلُوا بُيُوتَ النَّبِيِّ إِلَّا أَنْ يُؤْذَنَ لَكُمْ إِلَى طَعَامٍ غَيْرِ نَبِذٍ مِنْهُ وَلَكِنْ إِذَا دُعِيتُمْ فَادْخُلُوا فَإِذَا طَعِمْتُمْ فَانْتَشِرُوا وَلَا مُسْتَأْنِسِينَ لِحَدِيثٍ إِنَّ ذَلِكُمْ كَانَ يُؤْذِي النَّبِيَّ فَيَسْتَحْيِي مِنْكُمْ وَاللَّهُ لَا يَسْتَحْيِي مِنَ الْحَقِّ وَإِذَا سَأَلْتُمُوهُنَّ مَتَاعًا فَسْأَلُوهُنَّ مِنْ وَرَاءِ حِجَابٍ ذَلِكُمْ أَطْهَرُ لِقَوْلِكُمْ دُفُوعُهُنَّ وَمَا كَانَ لَكُمْ أَنْ تُؤْذُوا رَسُولَ اللَّهِ وَلَا أَنْ تُنْكِحُوا أَزْوَاجَهُ مِنْ بَعْدِهِ أَبَدًا إِنَّ ذَلِكُمْ كَانَ عِنْدَ اللَّهِ عَظِيمًا ۝

۵۴۔ اے مومنو تہساں نبی دے گھریں وچ نہ پیہو سوائے ایندے جو تہاکوں کھاوٹ کیتے سڈیا ونچے اوندے پکٹ دا انتظار نہ کرو تے جیلے تہاکوں سڈیا ونچے تے دل ونجو تے جیلے کھا گھنوکھنڈ ونجو تے گالیں کیتے شوق وچ نہ پیٹے یہاں بے شک اے گال تہاڈے نبی کوں تکلیف ڈیندی تے او شرم کریندے تے اللہ سیس سچی گال کنیں نہیں رکھ تے جیلے تہاں انہیں (جی دی زالیں) کنیں کوئی شے منگو تے پردے دے پھو منگو اے تہاڈے تے اوندے دیس کیتے ہوں چنگا اللہ دے بول کوں تکلیف ڈیوٹ چنگا نیس تے تہاں اوندے زالیں نال اوندے بعد کڈا ہوں وی شادی نہ کرو بے شک اے گال اللہ دے فیصلے دے مطابق ہوں وڈی ۝

۵۵۔ تہاں کوئی گال ظاہر کرو یا لکاؤ بے شک اللہ ہر شے کوں چاندے۔

إِنْ تَبَدَّلَ شَيْءٌ أَوْ نُفِخَ فَإِنَّ اللَّهَ كَانَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمًا ۝

۵۶۔ انہیں دی زالیں تے کوئی گناہ نہیں جو او اپنے پیو تے اپنے پتریں تے اپنے بھرانویں تے اپنے بھرانویں دے پتریں تے اپنے تریمتیں دے اپنے لوٹنیں دے سائے آون تے اللہ کنیں ڈرن بے شک اللہ سیس ہر

لَا جُنَاحَ عَلَيْهِنَّ فِي آبَائِهِنَّ وَلَا أَبْنَائِهِنَّ وَلَا إِخْوَانِهِنَّ وَلَا بَنَاتِ أَخَوَاتِهِنَّ وَلَا نِسَائِهِنَّ وَلَا مَا مَلَكَتْ أَيْمَانُهُنَّ وَالتَّقِينِ اللَّهُ إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ شَهِيدًا ۝

شے تے نگران۔

۵۷۔ بے شک اللہ تے اوندے فرشتے نبی کریم تے درود پھیندن اے مومنو تاں اوندے اتے درود پٹھو تے اوندے کیتے سلامتی دی دعائے گدے

رہو

۵۸۔ بے شک جیرے اللہ تے اوندے رسول کوں تکلیف ڈیندن اللہ نے دنیا تے آخرت وچ انہیں تے لغت کیتی تے انہیں کیتے ذلیل کرن والا عذاب تیار کیتا ہوئے۔

۵۹۔ تے جیرے مومن دیتے مومن ترمیتیں کوں بے قصور تکلیف ڈیندن انہیں مہمان تے کھلے گناہ دا بار چا گدے۔

۶۰۔ اے نبی توں اپنے زالیں تے دھیریں تے مومنین دی زالیں کوں آکھ او اپنی چادریں کوں اپنے سینیں تک گھن آیا کرن انہیں دا ایندے نال پتہ بگ ویسی تے انہیں کوں تکلیف نہ ڈتی ویسی تے اللہ بہوں بخشش والا تے دل دل رحم کرن والا۔

۶۱۔ جے منافق باز نہ آئے تے اودی جنیں دے دیں وچ بیماری دے تے مدینے وچ کوڑیاں گالیں پھیلیندن تے اسان تیکوں انہیں دے مقابلے تے کھرا کر ڈیسوں تے دل او کڈا ہن تیرے ہمسائے نہ ہن سگسبن۔

۶۲۔ انہیں تے لغت جتھاں او لبھن تے پکڑیئے وچن تے قتل کر دتے وچن۔

۶۳۔ اس کنیں پہلے لوکیں کیتے دی ایجا نست

إِنَّ اللَّهَ وَمَلَائِكَتَهُ يُصَلُّونَ عَلَى النَّبِيِّ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا صَلُّوا عَلَيْهِ وَسَلِّمُوا تَسْلِيمًا ۝

إِنَّ الَّذِينَ يُؤْذُونَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ لَعَنَهُمُ اللَّهُ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَأَعَدَّ لَهُمْ عَذَابًا مُّهِينًا ۝

وَالَّذِينَ يُؤْذُونَ الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ بَغْيًا ظَالِمًا كَتَبْنَا لَهُمْ فِي الدِّينِ الْفُسْقُوقَ أَكْثَرًا ۝

يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ قُلْ لِّأَزْوَاجِكَ وَبَنَاتِكَ وَالْمُؤْمِنِينَ يُذْنِبْنَ عَلَيْهِنَ مِنْ جَلَاءِ بَيْنَهُنَّ ذَلِكَ أَذْنَىٰ أَنْ يُعْرِضْنَ فَلَا يُؤْذِينَ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَّحِيمٌ ۝

لَئِنْ لَّمْ يَنْتَهِ السُّفْقُورَ وَالَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ قُرْصٌ وَالسُّرُجُونَ فِي الْمَدِينَةِ لَنُغَرِّبَنَّكَ بِهِمْ ثُمَّ لَا يُجَاوِزُونَكَ فِيهَا إِلَّا قَلِيلًا ۝

مَنْ أَتَىٰ الْمَدِينَةَ

مَلْعُونِينَ أَيْنَمَا ثَقِفُوا أَخْدًا وَقَتِّلُوا ثَقِفْتِيلاً ۝

سُنَّةَ اللَّهِ فِي الَّذِينَ خَلَوْا مِنْ قَبْلُ وَلَنْ تَجِدَ لِسُنَّةِ

اللّٰهُ تَبَدَّلًا ۝۳۷

ہائی تے توں اللہ دی سنت کوں اصلو بدلیا
ہویا نہ پیسیں۔

يَسْأَلُكَ النَّاسُ عَنِ السَّاعَةِ قُلْ إِنَّمَا عِلْمُهَا عِنْدَ
اللّٰهِ وَمَا يُدْرِيكَ لَعَلَّ السَّاعَةَ تَكُونُ قَرِيبًا ۝۳۸

۴۳۔ لوک تیں کنیں قیامت دے متعلق پچھن
توں آکھ اوندا علم محض اللہ کنیں ہے تیکوں کیا
پتہ جو اے گھڑی کولہو ہووے۔

إِنَّ اللَّهَ لَعَنَ الْكُفْرَيْنَ وَأَعَدَّ لَهُمْ سَعِيرًا ۝۳۹

۴۵۔ بے شک اللہ سیس کافرین تے لعنت
کیتی ۷ تے انہیں کیتے دوزخ تیار کیتی اس۔
۴۶ او اندے وچ بہوں دیر تیں رہسن انہیں دا
دا نہ کوئی سنگتی ہو سی تے نہ امدادی۔

خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا لَا يَجْدُونَ فِيهَا وَلَدًا وَلَا نَصِيرًا ۝۴۰

۴۷۔ جڈاں انہیں دے وڈیریں کوں بھاتے
اُتیر پڑوسی تے او آکھن ہائے افسوس اسان
اللہ تے او اندے رسول دی فرمانبرداری کیتی ہووے
ہا۔

يَوْمَ تَقْلُبُ وُجُوهُهُمْ فِي النَّارِ يَقُولُونَ يَلَيْسَ لَنَا
أَطْعَمَ اللَّهُ وَأَطْعَمَنَا الرُّسُلَ ۝۴۱

۴۸۔ تے او آکھن اے ساڈے رب
اسات اپنے سرداریں تے وڈیریں دا آکھن
منیا ہاتے انہیں ساکوں سدھی راہ کنیں گمراہ
کر ڈتے۔

وَقَالُوا رَبَّنَا إِنَّا أَطْعَمْنَا سَادَتَنَا وَكِبَرَاءَنَا فَأَصَلَّوْنَا
السَّبِيلَ ۝۴۲

۴۹۔ اے ساڈے رب انہیں کوں ڈوڑا
عذاب ڈے تے انہیں تے وڈی لعنت کر۔
۵۰۔ اے مومنو انہیں لوکیں آلی کار نہ تھیو
جنہیں حضرت موسیٰ کوں ڈکھ ڈتا تے اللہ سیس
اونکوں انہیں دی گالیس کنیں بری کر ڈتا
تے او اللہ دے نزدیک وڈی شان والا ہا۔
۵۱۔ اے مومنو اللہ کنیں ڈرو تے ہمیشہ سدھی
گال کیتی کرو۔

رَبَّنَا إِنَّهُمْ ضَعِيفِينَ مِنَ الْعَذَابِ وَالْعَنْهُمْ لَعْنًا
كَبِيرًا ۝۴۳

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَكُونُوا كَالَّذِينَ آذَوْا مُوسَى
فَبَرَّاهُ اللَّهُ مِمَّا قَالُوا وَكَانَ عِنْدَ اللَّهِ وَجِيهًا ۝۴۴

۵۲۔ اے مومنو اللہ کنیں ڈرو تے ہمیشہ سدھی
گال کیتی کرو۔

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ وَقُولُوا قَوْلًا سَدِيدًا ۝۴۵

۵۳۔ او تہا ڈے اعمال کوں درست کر لسی تے

يُصْلِحْ لَكُمْ أَعْمَالَكُمْ وَيَغْفِرْ لَكُمْ ذُنُوبَكُمْ وَمَنْ

يُطِيعُ اللَّهَ وَرَسُولَهُ فَقَدْ فَازَ فَوْزًا عَظِيمًا ﴿۳۳﴾

إِنَّا عَرَضْنَا الْأَمَانَةَ عَلَى السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَ
الْجِبَالِ فَأَبَيْنَ أَنْ يَحْمِلْنَهَا وَأَشْفَقْنَ مِنْهَا وَحَمَلَهَا
الْإِنْسَانُ إِنَّهُ كَانَ ظَلُومًا جَهُولًا ﴿۳۴﴾

لِيُعَذِّبَ اللَّهُ الْمُنَافِقِينَ وَالْمُنَافِقَاتِ وَالْمُشْرِكِينَ
وَالْمُشْرِكَاتِ وَيَتُوبَ اللَّهُ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ
وَكَانَ اللَّهُ غَفُورًا رَحِيمًا ﴿۳۵﴾

تھا بڑے گناہ بخشیسی تے جی رہا اللہ تے اوندے
رسول دا آکھن منیسی تے او وڈی کامیابی پیسی۔
۳۳۔ بے شک اساں اے امانت آسمانیں
تے زمین کوں تے پہاڑیں کوں ڈتی انہیں
اینکوں چا وٹ کنیں انکار کر ڈتا تے اوں کنیں
ڈر گئے تے انسان اونکوں چا گدھا بے شک
او پہوں ظلم کرن والا تے انجام کنیں بے پردہ۔
۳۴۔ تاں جو اللہ منافقیں تے منافق ترمیمیں کوں
مشک مردیں تے مشرک ترمیمیں کوں عذاب
ڈیوے تے اللہ مومنین تے مومن ترمیمیں
تے رحمت کرے تے اللہ سیس پہوں بخشش
والا تے دل دل رحم کرن والا۔

سُورَةُ سَبَا مَكِّيَّةٌ وَهِيَ مِمَّ الْبَشْمَلَةِ خَمْسٌ وَخَمْسُونَ آيَةً وَسِتَّةٌ رُّكُوعَاتٍ

سورة سبا مکی ۷۷ آیتوں پر مشتمل ہے۔

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ①

۱۔ شروع کرینداں اللہ دے تاں تال جیرھا بن منگئے
ڈیوٹ والا تے دل دل رحم کرن والا ۷۔

الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي لَهُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ
وَلَهُ الْحَمْدُ فِي الْآخِرَةِ وَهُوَ الْحَكِيمُ الْخَبِيرُ ②

۲۔ ساریاں صفقاں اللہ واسطے ہن جنیدے کیتے
ہے او سب کچھ جو آسمانیں تے زمین وچ ہے
تے پھیلے وچ دی حمد ہوندی ہوئی تے او سیانائے باخبر
۳۔ جو زمین وچ دیندے تے جو اوندے وچ بکھرتے
جو آسمان تو لہندے تے اوند وچ چڑھدے او انکوں
چاندے تے او پہوں مہربان تے پہوں بخشش والا ۷۔

يَعْلَمُ مَا يَلْجِجُ فِي الْأَرْضِ وَمَا يَخْرُجُ مِنْهَا وَمَا
يَنْزِلُ مِنَ السَّمَاءِ وَمَا يَعْرُجُ فِيهَا وَهُوَ الرَّحِيمُ
الْعَفُودُ ③

۴۔ تے کافر آبدن تیامت یا عذاب ساڈے اُتے نہیں
اتلا توں اکھرب دی قسم او تہاڈو ضرور آوسی خدا
غیب کوں چاندے کہ کوئی جتنی شے نکالوں کنیں لکھی ہوئی
نہیں بھانویں او آسمان وچ جوے یا زمین وچ تے
نہ ایں کنیں چھوٹا تے نہ ایں کنیں وڈا او کھلی کتاب
وچ محفوظ ۷۔

وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لَا تَأْتِينَا السَّاعَةُ قُلْ بَلَىٰ وَ
رَبِّي لَتَأْتِيَنَّكُمْ عَالِمِ الْغَيْبِ لَا يَعْزُبُ عَنْهُ مِثْقَالُ
ذَرَّةٍ فِي السَّمَوَاتِ وَلَا فِي الْأَرْضِ وَلَا أَصْغَرُ مِنْ
ذَلِكَ وَلَا أَكْبَرُ إِلَّا فِي كِتَابٍ مُّبِينٍ ④

۵۔ تاں جو اللہ سیس مومنیں کوں تے نیک عمل
کرن والیں کوں بدلہ ڈیوے ایسے لوکن جنیں کیتے
بخشش تے عزت والا رزق ۷۔

لَيَجْزِيَنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ أُولَٰئِكَ لَهُمْ
مَغْفِرَةٌ وَرِزْقٌ كَرِيمٌ ⑤

۶۔ جیرھے ساکوں ساڈی آیات دے بارے وچ
براؤں دی کوشش کریندن ایسے لوکن جنیں کیتے
پہوں بڑکھ ڈیوٹ والا عذاب ۷۔

وَالَّذِينَ سَعَوْا فِي آيَاتِنَا مُعْجِزِينَ أُولَٰئِكَ لَمْ يَكُنْ لَهُمْ
مِنْ رَحْمَةِ اللَّهِ شَيْءٌ ⑥

۷۔ تے جنیں لوکیں کوں علم ڈتا گئے او انکوں
سچ سمجھن جو تیبے اتے لہایا گئے تے او غالب

وَالَّذِينَ آمَنُوا بِالْآيَاتِ الَّتِي أَنْزَلْنَا إِلَيْكَ مِنَ
كِتَابِكَ هُوَ الْحَقُّ وَيَهْدِي إِلَى صِرَاطٍ مُبِينٍ ⑦

الْحَنِیدِ ⑤

وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا هَلْ نَدُكُمُ عَلَىٰ رَجُلٍ يَبْتَغِيكُمْ
إِذَا مَرَّ فَتَمَّ كُلَّ مَسْرٍ ۚ إِنَّكُمْ لَفِي حَلٍّ جَدِيدٍ ⑥

تے صفتیں والے خدا دے رستے دو ہدایت پر
۸۔ کافر آہن کیا اسان تہا کوں اینجے بندے دا پتہ
ڈیوں جیرھا تہا کوں ڈسیندے جلیھے تہاں ٹوٹے
ٹوٹے کر جڑتے ویسوبے شک تہاں ٹوٹیں مخلوق
بن ولسو۔

أَفَتَرَىٰ عَلَى اللَّهِ كَذِبًا أَمْ بِهِ جِنَّةٌ بَلِ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ
بِالْآخِرَةِ فِي الْعَذَابِ وَالضَّلَالِ الْبَعِيدِ ⑦

۹۔ کیا او خدا تے کوڑ پدھنیدے یا پاگل اصل
جیرھے آخرت تے ایمان نہیں انیندے او
عذاب ورج تے تباہ کرن والی گمراہی وچن۔

أَفَلَمْ يَرَوْا إِلَىٰ مَا بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَمَا خَلْفَهُمْ مِنَ السَّمَاءِ
وَالْأَرْضِ ۚ إِنَّ تَشَاءُ تُخْفِفُ بِهِمُ الْأَرْضَ أَوْ نُسْقِطُ
عَلَيْهِمْ كِسْفًا مِنَ السَّمَاءِ ۚ إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَآيَةً لِّكُلِّ عَبْدٍ
مُّنِيبٍ ⑧

۱۰۔ کیا انہیں ڈٹھا نہیں جو انہیں دے اگور
تے جو انہیں پچھور آسان تے زمین ورج
جے اسان چاہوں تے انہیں کوں ملک ورج ذیل
کر ڈیوں یا جھڑے کجھ ٹوٹے سٹوں بے شک
انیدے ورج ہر جھکن والے بندے کیتے نشان۔
۱۱۔ تے اسان داؤد کوں اپنا فضل ڈتا ہا اے
پھاڑو تہاں تے سارے کچھی اوندے نال رل
کے خدا دی تسبیح کرواتے اسان اوندے کیتے
لوہے کوں کولا کیتا ہا۔

وَلَقَدْ آتَيْنَا دَاوُدَ مِنَّا فَضْلًا ۚ لِيُجِبَ آلَ إِدْرِىٰ مَعَهُ
الْقُلُوبَ ۚ وَالنَّالُ لَهُ الْحَدِيدُ ⑨

۱۲۔ جو توں زہرہ بناتے اوندے بناؤن ورج
(میچا) دا اندازہ سامنے رکھ تے نیک کم کرو
بے شک جو تہاں کریندے عو میں اونکوں
ڈہلا پیاں۔

أَنۢ اِعْمَلْ سَبِيحٌ وَقَدْ رَفَعْنَا السُّرُورَ ۚ وَاعْمَلُوا صَالِحًا
إِنِّي بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ ⑩

۱۳۔ تے سلیمان کیتے ہوا کوں تابع بنایا اناہل فخر
دا چلن وی تے شام دا چلن وی ہک ہک مینے
دے برابر ہاتے تانا اسان اوندے کیتے پگھار
ڈتا ہا تے کجھ جن وی اوندے کم کریندے ہن
او چاہندا ہاتے اوندے رب دے حکم نال تے

وَأَسْلَمْنَا لَہِ الرِّيحَ عُدُوہَا شَہْرٌ رَّوَّاحِہَا شَہْرٌ
أَسْلَمْنَا لَہِ عَيْنَ الْقَطْرِ ۚ وَمِنَ الْجِبِّ مَنۢ يَعْمَلُ بَيْنَ
يَدَيْہِ بِأَذْنِ رَبِّہٖ ۚ وَمَنۢ يَزِغْ مِنْہُمْ عَنْ أَمْرِنَا نَذَرُہُ
مِنۢ عَذَابِ السَّعِيرِ ⑪

(ساڈا حکم ہا) جیرھا ساڈے حکم دے خلاف چلی
اساں اونکوں دوزخ دا عذاب ڈیسوں۔

۱۴۔ او بنیدے ہن جو او چاہندا ہا میستان تے جسے
حوض لکا ڈے وڈے بٹتے دیگاں جیرھیاں ہر
وقت چڑھیاں رہندیاں ہن اے ال داؤد
اللہ دا شکر کرو تے میڈے بندیں وچو پہوں
گھٹ لوک شکر کریندن۔

۱۵۔ جیلھے اساں اونکوں مارن دا فیصلہ کیتے
تے اوندی خبر اونکوں زمین دے کیڑے ڈتی
جیرھا اوندی حکومت دے سوٹے کوں کھندا
رہ گئے جیلھے اڈبھ پئے جنیں کوں پتہ لگ گئے
جو جے او غیب جاڈے ہون ہا تے ذیل کرن
والے عذاب وچ نہ پئے ہون ہا۔

۱۶۔ سبا دی قوم کیتے انہیں دے اپٹے ملک
وچ نشان ہا پیا ڈو باغ ہن ہک سچے پاسو
ہک کچے پاسو کھاؤ ایڑے دے رزق کین تے اوند
شکر کرو اے سوٹھا شہر تے رب بخشن والا۔

۱۷۔ انہیں منہ پھیرے تے اساں انہیں تے
ہر شے تباہ کر ڈیوٹ والا سیلاب پھٹے تے انہیں
دے ڈو باغیں وٹاندرے وچ اینجھے ڈو باغ ڈتے
جیرھے بد مزہ پھل آلے ہن تے انہیں وچ جھاترا
ہا تے کچھ ہیر وی ہن۔

۱۸۔ اے اساں انہیں دے کفر دا بدلہ ڈتے ہن
کون تے اساں کافریں کوں محض ایہو بدلہ ڈیندے
ہیں۔

۱۹۔ تے اساں انہیں تے انہیں دستیں دے

يَعْمَلُونَ لَهُ مَا يَشَاءُ مِنْ مَحَارِبٍ وَمَكَائِيلَ وَجَنَافٍ
كَالْجَوَابِ وَقُدُورٍ رُسِيَّتٍ اَعْمَلُوا اِلَ دَاوُدَ شُكْرًا
وَقَلِيلٌ مِّنْ عِبَادِيَ الشَّاكِرُ ﴿۳۲﴾

فَلَمَّا قَضَيْنَا عَلَيْهِ الْمَوْتَ مَا دَلَّهُمْ عَلَىٰ مَوْتِهِ اِلَّا
رَآبَةُ الْاَرْضِ تَاْكُلُ مِنْسَأَتَهُ فَلَمَّا خَرَّ تَبَيَّنَتِ
الْحِجْنُ اَن لَّوْكَانُوا يَعْلَمُونَ الْغَيْبِ مَا لَبِثُوا فِي
الْعَذَابِ الْمُهِينِ ﴿۳۳﴾

لَقَدْ كَانَ لِسَبَإٍ فِي مَسْكَهُمْ اٰيَةٌ جَنَّتِ عَنْ يَمِيْنٍ
وَسَيْلٌ هَٰكُلُوْا مِنْ رِّزْقِ رَبِّكُمْ وَاشْكُرُوْا لَهُ بَلَدًا
طَيِّبَةً وَرَبِّ غَفُوْرٌ ﴿۳۴﴾

فَاَعْرَضُوْا فَارْسَلْنَا عَلَيْهِمْ سَيْدَ الْعَرِمِ وَبَدَّلْنَاهُمْ
بِجَنَّتَيْنِ ذَوَاتِ اٰكُلٍ خَشْيَةٍ ذَوَاتِ اٰثَلٍ وَشَيْءٍ
مِّنْ سِندٍ قَلِيْلٍ ﴿۳۵﴾

ذٰلِكَ جَزَيْنَاهُمْ بِمَا كَفَرُوْا وَهَلْ يُجْزٰى اِلَّا الْكَفُوْرُ ﴿۳۶﴾

وَجَعَلْنَا بَيْنَهُمْ وَبَيْنَ الْقُرٰى الَّتِي بَرَكْنَا فِيْهَا

فَرَىٰ ظَاهِرَةً وَفَدَّرْنَا فِيهَا السَّيْرَ سَيْرُودًا فِيهَا
لَيْلًا وَآيَا مَآ أَمِينٌ ۝

وچکار بیاں و ستیاں آباد کر ڈتیاں جنہیں کوں
اساں برکت ڈتی ہائی تے اوہک ڈوجھے
دے سامنے ہن تے انہیں وچو آوٹ وچٹ
دا پندھ وی تھوڑا کر ڈتا ہا تساں رات ڈینہ
انہیں وچ ٹرو پھرو و سکر کرد، امن نال

فَقَالُوا رَبَّنَا بَعْدَ بَيْنِ أَسْفَارِنَا وَظَلَمُوا أَنْفُسَهُمْ
فَجَعَلْنَاهُمْ أَحَادِيثَ وَمَزَقْنَاهُمْ كُلَّ مَسْزِقٍ إِنْ فِي
ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِّكُلِّ صَبَّارٍ شَكُورٍ ۝

۲۰۔ انہیں آکھئے اے ساڈے رب ساڈے پندھ
وڈے کر ڈے تے انہیں اچٹے آپ تے ظلم کیتے
اساں انہیں دے نشان وی میٹا ڈتے تے انہیں
کوں قہے بنا ڈتے بے شک ایندے وچ ہر
صبر کرن والے تے شکر کرن والے کیتے نشان بن۔

وَلَقَدْ صَدَقَ عَلَيْهِمُ الْغُلُوبُ فَكَفَّ فَاتَّبَعُوهُ إِلَّا
قَرِيبًا مِّنَ الْمُؤْمِنِينَ ۝

۲۱۔ ابلیس نے انہیں دے متعلق اپنے خیال کوں
سچا کر ڈکھائے انہیں اوندی پیروی کیتی سوائے
مومنین دے ہک ٹولے دے۔

وَمَا كَانَ لَهُ عَلَيْهِم مِّن سُلْطَانٍ إِلَّا لَنَعْلَمَ مَنْ يُّؤْمِنُ
بِالْآخِرَةِ وَمَنْ هُوَ مِنْهَا فِي شَكٍّ وَرَبُّكَ عَلَىٰ كُلِّ
شَيْءٍ حَفِيفٌ ۝

۲۲۔ تے (شیطان) انہیں تے غالب تے ڈاڈھا
نہ ہا اے ایں واسطے تھئے جو اساں آخرت کوں
منٹ والیں کوں تے اوندے وچ شک کرن
والیں کوں ظاہر کر ڈیوں تے تیرا رب ہر شے
تے نگران۔

قُلْ ادْعُوا الَّذِينَ زَعَمْتُمْ مِنْ دُونِ اللَّهِ لَا يَنْلِكُونَ
مِشْقَالَ ذَرَّةٍ فِي السَّمَوَاتِ وَلَا فِي الْأَرْضِ وَمَا لَهُمْ
فِيهِمَا مِنْ شِرْكٍَ وَمَا لَهُ مِنْهُمْ قَوْلٌ مُّهِيمٌ ۝

۲۳۔ توں آکھ تساں سبڈو انہیں کوں جنہیں کوں
تساں خدا دے سوا معبود خیال کرن دے او
آسمانیں تے زمین وچ ہک کوئی جتلا دی
کہیں شے دے مالک نہیں تے نہ انہیں دی لکیت چ
انہیں دی کوئی سانجھ تے اوندے واسطے
انہیں وچ کوئی امدادی وی کوئی نہیں۔

وَلَا تَنْفَعُ الشَّفَاعَةُ عِنْدَهُ إِلَّا لِمَنْ أَذِنَ لَهُ هُوَ
إِذَا فَرَغَ عَنْ قُلُوبِهِمْ قَالُوا مَاذَا قَالَ رَبُّكُمْ قَالُوا

۲۴۔ تے کیس دی سفارش اللہ دے اگو کم نہ
ڈیسی سوائے اوندے جنیکوں او اجازت ڈیسی

الْحَقِّ وَهُوَ الْعَلِيُّ الْكَبِيرُ ﴿۳۰﴾

تے جیلے انہیں دے دیں کہیں رعب ختم تھی ویسی
تے او آکھسن نہیں تہاڑے رب کیا آکھیا ہا
او آکھسن سچ آکھیا ہا تے او ہوں اُچا تے
وہڑا ۶۔

قُلْ مَنْ يَرْزُقُكُمْ مِنَ السَّمَوتِ وَالْاَرْضِ قُلْ اللّٰهُ
وَإِنَّا أَوَّلَآئِكُمْ لَعَلٰی هُدٰی اَوْ فِی ضَلٰلٍ مُّبِیْنٍ ﴿۳۱﴾

۲۵۔ توں آکھ آسمانیں تے زمین وچو تہا کوں کون
رزق ڈیندے توں آپ جواب دج آکھ اللہ تے بے شک
اساں یا تساں ہدایت تے ہیں یا کھلی کھلی
گمراہی وچ ہیں۔

قُلْ لَا تَسْأَلُونَنَا عَمَّا اٰجُرْمَنَآ وَلَا نَسْأَلُ عَمَّا تَعْمَلُوْنَ ﴿۳۲﴾

۲۶۔ توں آکھ جیرے جرم اساں کیتن او تساں
کہیں نہ پچھے ویسن تے تساں جو کریندے ء
اساں کہیں نہ پھیا ویسی۔

قُلْ يَجْمَعُ بَيْنَنَا رَبُّنَا ثُمَّ يَفْتَحُ بَيْنَنَا بِالْحَقِّ وَهُوَ
الْفَتّٰحُ الْعَلِیْمُ ﴿۳۳﴾

۲۷۔ توں آکھ ساڈا رب ساکوں کٹھا کر لسی تے
دل ساڈے درمیان فیصلہ کریسی انصاف
نال تے او ہوں چنگے فیصلے کرن والا تے
ہوں چاٹن والا ۷۔

قُلْ اَرُوْنِی الْذِیْنَ اَلْحَقْمُ بِہٖ شُرَکَآءَ کَلَّآءٍ بَلْ هُوَ
اللّٰهُ الْعَزِیْزُ الْحَکِیْمُ ﴿۳۴﴾

۲۸۔ توں آکھ میکوں ڈکھاؤ تاں سہی جیرے
تساں شریک بنا کے اوندے نال رلیندے ء۔ اصلو
نہ۔ اصل اللہ ہی غالب تے سیان ۸۔

وَمَا اَرْسَلْنَاكَ اِلَّا کَاۡفَّةً لِّلنَّاسِ یَشِیْرًا وَنَذِیْرًا
لِّکِنَّ اَکْثَرَ النَّاسِ لَا یَعْلَمُوْنَ ﴿۳۵﴾

۲۹۔ تے اساں تیکوں ساریں انسانیں کیتے
خوش خبری ڈیون والا تے ڈراون والا بنا
کے پٹھے تے اصل ہوں سارے لوک چاٹدے
نہیں۔

وَيَقُولُوْنَ مَتٰی هٰذَا الْوَعْدُ اِن کُنْتُمْ صٰدِقِیْنَ ﴿۳۶﴾

۳۰۔ تے آہن بے تساں پچھے ہوئے تے اے
وعدہ کڈاں پورا تھیسو۔

قُلْ لَّکُمْ مِیْعَادُ یَوْمٍ لَا تَسْتَخْرِضُوْنَ عَنْہٗ سَاعَةً
وَلَا تَسْتَقْدِرُوْنَ ﴿۳۷﴾

۳۱۔ توں آکھ تہاڑے کیتے ہک ڈینہ مقرر اوں
کہیں ہک گھڑی وی تساں اگو پھو نہ تھیسو۔

وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لَنْ تُؤْمِنَ بِهَذَا الْقُرْآنِ وَلَا
بِالَّذِي بَيْنَ يَدَيْهِ وَلَوْ تَرَىٰ إِذِ الظَّالِمُونَ مَوْقُوفُونَ
عِنْدَ رَبِّهِمْ يَرْجِعُ بَعْضُهُمْ إِلَىٰ بَعْضٍ يَقُولُ
يَقُولُ الَّذِينَ اسْتَضَعِفُوا لِلَّذِينَ اسْتَكْبَرُوا لَوْلَا أَنْتُمْ
لَكُنَّا مُؤْمِنِينَ ﴿۳۲﴾

۳۲۔ تے کافر یں آکھئے اساں ایس قرآن کوں
تے جو ایس کنیں پہلے ہا اصلو نہ منیسوں تے
جے توں ڈیکھیں جیلھے کافر تے ظالم اپٹے رب
دے اگو کھڑے کیتے ویسں تے ہک ڈوجھے
نال بحث کریندے پئے ہوسن تے بیٹے ڈاڑھیں
کوں آکھسن جے تساں نہ ہوو ہا تے اساں
مومن ہوو ہا۔

قَالَ الَّذِينَ اسْتَكْبَرُوا لِلَّذِينَ اسْتَضَعِفُوا أَنْ خُذْ
مَدَدَ نَكْمٍ عَنِ الْهَدَىٰ بَعْدَ إِذْ جَاءَ كُمْ بَلْ كُنْتُمْ
مُخْذِرِينَ ﴿۳۳﴾

۳۳۔ تے ڈاڑھے بیٹیں کوں آکھسن کیا
اساں تنہا کوں ہدایت کنیں اوندے تہا ڈواوٹ
دے بعد ہکھا ہا اصل تساں خود مجرم ہا دے
۳۴۔ تے بیٹے ڈاڑھیں کوں آکھسن اے رات
ڈینہ دے مکر ہن جیلھے تساں الشدا انکار کرن
تے اوندے شریک بناوٹ دی تعلیم ڈیندے
ہا وے تے جیلھے او عذاب کوں ڈیکھسن او
شرمندگی لکاوٹ پئے ویسں تے کافر یں دی
گردنیں وچ اساں طوق سٹیسوں انہیں کوں محض
انہیں دے عملیں دا بدلہ ملیسی۔

وَقَالَ الَّذِينَ اسْتَضَعِفُوا لِلَّذِينَ اسْتَكْبَرُوا بَلْ مَكْرُ
الْبَيْلِ وَالْقَهَارِ إِذْ تَأْمُرُونَنَا أَنْ نَكْفُرَ بِاللَّهِ وَنَجْعَلَ
لَهُ آندَادًا وَاسْرُوا النَّدَامَةَ لَنَا رَأَوُا الْعَذَابَ وَ
جَعَلْنَا الْأَغْلَلَ فِي آغَاتِي الَّذِينَ كَفَرُوا أَهْلُ الْخُزُونِ
إِلَّا مَا كَانُوا يَعْلَمُونَ ﴿۳۴﴾

۳۵۔ اساں جڈاں دی کہیں دستی وچ کوئی رسول
ڈراوٹ والا پیٹھے اتھو دے امیر یں ضرور آکھئے
جو اساں تہا ڈی رسالت دے انکاری ہیں۔

وَمَا أَرْسَلْنَا فِي قَرْيَةٍ مِّنْ نَّذِيرٍ إِلَّا قَالَ مُتْرَفُهَا
إِنَّا بِمَا أُرْسِلْتُمْ بِهِ كَافِرُونَ ﴿۳۵﴾

۳۶۔ تے اے وی آبدن جو ساڈا مال تے اولاد
وی بہوں ء تے ساکوں عذاب نہ ڈرتا ویسی۔

وَقَالُوا نَحْنُ أَكْثَرُ أَمْوَالًا وَأَوْلَادًا وَأَعْمَارًا نَعْتَدُ بِئِنَّ
قُلْ إِنَّ رِزْقِي يَبْسُطُ الرِّزْقَ لِمَن يَشَاءُ وَيَقْدِرُ وَلَكِنَّ
أَكْثَر النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ ﴿۳۶﴾

۳۷۔ توں آکھ بے شک میڈا رب جنیدا
چاہندے رزق ددھندے تے تنگ کریندے
تے اصل بہوں سارے لوک چاندے نہیں۔

قُلْ إِنَّ رِزْقِي يَبْسُطُ الرِّزْقَ لِمَن يَشَاءُ وَيَقْدِرُ وَلَكِنَّ
أَكْثَر النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ ﴿۳۶﴾

۳۸۔ تے تہا ڈے مال تے اولاد نیں جو تنہا کوں

وَمَا أَمْوَالُكُمْ وَلَا أَوْلَادُكُمْ بِالَّتِي تُقَرَّبُكُمْ عِنْدَنَا

زُلْفَىٰ إِلَّا مَنْ آمَنَ وَعَمِلَ صَالِحًا زَلَّكَ لَهُمْ
جَزَاءُ الضَّعِيفِ بِمَا عَمِلُوا وَهُمْ فِي الْغُرُفَاتِ آمِنُونَ ﴿۳۸﴾

ساڑے کو ہلو کرن سوائے ایندھے جیرھا من گھنے
تے چنگے کم کرے اے لوکن جنیں کوں انہیں
دے عملیں دا ودھا کے بدلہ ملیں تے او ماڑیں
وہج آرام نال رہیں۔

وَالَّذِينَ يَسْعَوْنَ فِي آيَاتِنَا مُعْجِزِينَ أُولَٰئِكَ فِي
الْعَذَابِ مُخَضَّرُونَ ﴿۳۹﴾

۳۹۔ تے جیرھے ساڑی آیات دے متعلق
ساکوں ہراوڑ دی کوشش کریندن ایسے
لوک عذاب ڈرتے ولین۔

قُلْ إِنْ رَبِّي يَبْسُطُ الرِّزْقَ لِمَنْ يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ وَ
يَقْدِرُ لَهُ وَمَا أَنْفَقْتُمْ مِنْ شَيْءٍ فَهُوَ يُخْلِفُهُ وَ
هُوَ خَيْرُ الرَّازِقِينَ ﴿۴۰﴾

۴۰۔ توں آکھ بے شک میڈا رب جنیدا چاہندے
رزق ودھندے تے اپنے بندیں دچو جنیدا
چاہندے تنگ کر ڈیندے تے تساں جو دی
خرچ کرو اوندا نتیجہ ضرور کڈھیں تے ہوں چنگا
رزق ڈیون والا۔

وَيَوْمَ يَحْشُرُهُمْ جَمِيعًا ثُمَّ يَقُولُ لِلْمَلَائِكَةِ أَهْلُوا
إِيَّاكُمْ كَانُوا يَعْبُدُونَ ﴿۴۱﴾

۴۱۔ تے جڈاں او انہیں ساریں کوں کٹھا کریں
تے ول فرشتیں کوں آکھیں کیا اے لوک
تھاڑی عبادت کریندے ہن۔

قَالُوا سُبْحَنَكَ أَنْتَ وَلِيِّنَا مِمَّنْ دُونِهِمْ بَلْ كَانُوا
يَعْبُدُونَ الْجِنَّ ؕ الْكُفْرُ هُمْ بِهِمْ مُؤْمِنُونَ ﴿۴۲﴾

۴۲۔ او آکھسن توں پاک ہوں تہ انہیں دے
سوا ساڈا سنگتی ہوں اصل او تے جن دی عبادت
کریندے ہن تے ہوں سارے انہیں کوں منیندے
ہن۔

فَالْيَوْمَ لَا يَلِيكَ بَعْضُكُم لِبَعْضٍ نَّفَعًا وَلَا ضَرًّا
وَقُولُ لِلَّذِينَ ظَلَمُوا ذُوقُوا عَذَابَ النَّارِ الَّتِي كُنتُمْ
بِهَا تُكَذِّبُونَ ﴿۴۳﴾

۴۳۔ تے آج تھاڑے وچو کوئی کیس دے نفع
نقصان دا مالک نہیں تے اساں ظالمیں کوں
آکھسوں بھا دا عذاب چکھو جنیکوں تساں کوڑا
سمجھدے ہاوے۔

وَإِذَا نُنَادِيهِمْ آيُنَا بِتَنْبِيْهِ قَالُوا مَا هَٰذَا إِلَّا رَجُلٌ
يُرِيدُ أَنْ يَصُدَّكُمْ عَنْ مَا كَانُوا يَعْبُدُ آبَاءَكُمْ ؕ وَ
قَالُوا مَا هَٰذَا إِلَّا إِفْكٌ مُّفْتَرًى وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا

۴۴۔ تے جڈاں انہیں کوں ساڈیاں کھلیاں
آیتاں پڑھ کے ستایاں ویندن او آبدن اے
آدمی تے محض تہاکوں انہیں کنیں ہنگنا چاہندے

لِلْحَقِّ لَنَا جَاءَ هُمْ إِنْ هَذَا إِلَّا نَجْعُ مُبِينٌ ﴿۳۷﴾

جنیس دی تھا پیڑاڑے عبادت کریدے ہن تے
آہن اے تے محض بدوڑ جیرھا گھڑیا گئے تے
کافر سچ کول اوندرے آوٹ دے بعد آہن اے
کھلا کھلا جادو ۶۔

وَمَا آتَيْنَاهُمْ مِنْ كُتُبٍ يَدْرُسُونَهَا وَمَا أَرْسَلْنَا إِلَيْهِمْ
قَبْلَكَ مِنْ نَذِيرٍ ﴿۳۸﴾

۴۵۔ اساں انہیں کول کوئی کتاب نہیں ڈتی جیکوں
او پڑھدن تے نہ انہیں دوئیں کنیں پہلے کوئی
ڈراوٹ والا پٹھے۔

وَكَذَّبَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ وَمَا تَلَوْا مِنْهُمْ
مَّا آتَيْنَاهُمْ فَكَذَّبُوا أَرْسِلْنَا لَكُمُ الْكَلْبَ ﴿۳۹﴾

۴۶۔ تے جیرھ انہیں کنیں پہلے ہن انہیں وی
جھٹلائے تے جیرھی طاقت اساں پہلے لوکس کول
ڈتی ہائی اوندا ڈراہوں حصہ دی انہیں کنیں کا
نئیں تے انہیں ساڈے رسول کول جھٹلائے تے
ساڈا عذاب کینجھا ۶۔

قُلْ إِنَّمَا أَعْطِيكُمْ بِوَاحِدَةٍ أَنْ تَقُومُوا لِلَّهِ مَشْئِ
وَفَرَادَى ثُمَّ تَتَفَكَّرُونَ مَا بِصَاحِبِكُمْ مِنْ جِنَّةٍ
إِنْ هُوَ إِلَّا نَذِيرٌ لَكُمْ بَيْنَ يَدَيْ عَذَابٍ شَدِيدٍ ﴿۴۰﴾

۴۷۔ توں آکھ میں تہا کول ہک گال دی نصیحت
کرینداں جو تساں اللہ دے سامنے ڈوڑو یا
کھٹے کھڑے تھیو وں سوچو جو تہاڈے سنگتی
کول جن نہیں او تے محض ایندے بعد آوٹ
والے عذاب کنیں تہا کول ڈریندے۔

قُلْ مَا سَأَلْتُكُمْ مِنْ أَجْرٍ فَهُوَ لَكُمْ إِنْ أَجْرِيَ إِلَّا
عَلَى اللَّهِ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ شَهِيدٌ ﴿۴۱﴾

۴۸۔ توں آکھ میں تساں کنیں جیرھا اجر منگئے او
تہاڈا اجر میڈا اجر اللہ کنیں ہے تے او ہر شے
دانگران۔

قُلْ إِنْ رَدِّي يَفْذِقُ بِالْحَقِّ عَلَامُ الْغُيُوبِ ﴿۴۲﴾

۴۹۔ توں آکھ بے شک میڈا رب حق نال (کوڑ
دے) ٹوٹے کریندا پئے او کی گالیں کول ہوں
جاندے۔

قُلْ جَاءَ الْحَقُّ وَمَا يُبْدِي الْبَاطِلُ وَمَا يُعِينُ ﴿۴۳﴾

۵۰۔ توں آکھ سچ آگئے تے کوڑ نہ کوئی شے
پیدا کریندے تے نہ مُردیں کول واپس آن
سگدے۔

قُلْ إِنْ ضَلَّكَ فَإِنَّمَا أَضِلُّ عَلَىٰ نَفْسِي وَإِنِ اهْتَدَيْتَ
فِيمَا يُؤْتِي إِلَىٰ رَبِّيَ إِنَّهُ سَمِيعٌ قَرِيبٌ ﴿۵۱﴾

۵۱۔ توں آکھ جے میں گمراہ ہاں تے ایندا گھانا
میکوں آپ کوں ء تے میں ہدایت پاگھناں
تے او میڈے رب ولو وحی دی وجہ نال ہوئی۔
بے شک او پہوں سٹن والا تے کولہو ء۔

وَلَوْ تَرَىٰ إِذْ فَرَعُوًّا فَلَا فَوْتَ وَأُخِذُوا مِنْ مَّكَانٍ
قَرِيبٍ ﴿۵۲﴾

۵۲۔ جے توں ڈیکھیں جیلھے او پریشان تھی
ولین تے درک نہ سگسن تے ہک کولہو دے
مکان وچ پکڑتج پوسن۔

وَقَالُوا آمَنَّا بِهِ ؕ وَإِنَّا لَهُمُ الشَّاكُّونَ مِنْ مَّكَانٍ
بَعِيدٍ ﴿۵۳﴾

۵۳۔ تے آکھسن اساں اونکوں منیدے ہیں
تے پریں ونج کے انہیں کوں ایمان کیوں پوسی
۵۴۔ ایں کنیں پہلے وی انہیں ایندا انکار کیتا ہا
تے پریں کنیں بہہ کے کوڑ دیاں بھکیں رڑھنیدے
رہ ویندن۔

وَقَدْ كَفَرُوا بِهِ مِنْ قَبْلُ وَيَقْذِفُونَ بِالْغَيْبِ مِنْ
مَّكَانٍ بَعِيدٍ ﴿۵۴﴾

۵۵۔ تے انہیں دے تے انہیں دی خواہشیں
دے درمیان روکائن جیویں انہیں دی ہنس دے لوکس نال کیتا گیا۔
ہا بے شک او بے چین کر ڈیوٹن دے شک
وچ پئے ہن۔

وَجِيلَ بَيْنَهُمْ وَبَيْنَ مَا يَشْتَهُونَ كَمَا فُعِلَ
بِأَشْيَاعِهِمْ مِنْ قَبْلُ إِنَّهُمْ كَانُوا فِي شَكٍّ مُّرِيبٍ ﴿۵۵﴾

سُورَةُ فَاطِرٍ مَكِّيَّةٌ وَهِيَ مَعَ الْبِسْمَلَةِ سِتُّ ذَاكِبَعُونَ آيَةً وَخَمْسَةَ رُكُوعَاتٍ

سورة فاطر مکی ۷۷ سے بسم اللہ نال ایندیاں ۴۶ آیتاں تے ۵ رکوعن۔

- بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ①
- ۱۔ شروع کرینداں اللہ دے ناں نال جیرھا بن مٹکے
 جُیوٹن والا تے دل ول رحم کرن والا ۷۔
- ۲۔ ساریاں صفحاں اللہ کیے ہن جیرھا آسمانیں تے
 زمین کوں پیدا کرن والا ۷ تے فرشتیں کوں قاصد
 بنا کے پھنن والا ۷ جنیں دے ڈو ڈو تے ترے
 ترے تے چار چار کھب ہوندن تے فرشتیں دے
 کھب جتلا چاہندے ددھا ڈیندے بے شک
 اللہ سئیں ہر چیز تے قادر۔
- ۳۔ تے جیڑھی رحمت اللہ بندیں کیے کھلے دے اوں
 کوں کوئی نہیں جھل سگدا تے جنیکوں او جھلے اوکوں
 اوندے بعد کوئی پٹھ نہیں سگدا تے او غالب تے
 سیانا ۷۔
- ۴۔ لے لو کو اللہ دی نعمتیں کوں یاد کرو جیرھاں اوں
 تہاڑے تے کیتن کیا اللہ دے سوا کوئی بیا خالق
 جیرھا تہا کوں آسمان تے زمین وچو رزق ڈیندے
 اوندے سوا کوئی عبادت دے لائق نہیں تے تساں
 کڈے پھیرے ونیدے ۷۔
- ۵۔ تے جے تیکوں جھٹانیدن تے تیں کنیں پہلے موس
 کوں وی جھٹلایا گئے تے سارے معاملے اللہ دودلہ
- ۶۔ لے لو کو بے شک اللہ دا وعدہ سچ تے تہا کوں
 دنیاوی زندگی دکھا نہ ڈیوے تے نہ شیطان تہا کوں
 فریب ڈیوے۔
- الْحَمْدُ لِلَّهِ فَاطِرِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ جَاعِلِ
 الْمَلَكِ رُسُلًا أُولَى أَنْجَعَةٍ مَّقْنَى وَثُلُثُ وَرُبْعُ
 يَزِيدُ فِي الْخَلْقِ مَا يَشَاءُ إِنْ اللَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ
 قَدِيرٌ ②
- مَا يَفْتَحُ اللَّهُ لِلنَّاسِ مِنْ رَحْمَةٍ فَلَا مُمْسِكَ لَهَا
 وَمَا يَنْسِكُ فَلَا مُرْسِلَ لَهُ مِنْ بَدْنِهِ وَهُوَ الْعَزِيزُ
 الْحَكِيمُ ③
- يَا أَيُّهَا النَّاسُ اذْكُرُوا نِعْمَتَ اللَّهِ عَلَيْكُمْ هَلْ
 مِنْ خَالِقٍ غَيْرِ اللَّهِ يَرْزُقُكُمْ مِنَ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ
 لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ قَاتِي نَوْكَوْنُ ④
- وَإِنْ يَكُنْ بَرْكَ فَقَدْ لَدَيْتَ رَسُولٌ مِنْ قَبْلِكَ وَ
 إِلَى اللَّهِ تُرْجَعُ الْأُمُورُ ⑤
- يَا أَيُّهَا النَّاسُ إِنَّ وَعْدَ اللَّهِ حَقٌّ فَلَا تَغُرَّنَّكُمْ
 الْحَيَاةُ الدُّنْيَا وَلَا تَغُرَّنَّكُمْ بِاللَّهِ الْغَوَاوُ ⑥

إِنَّ الشَّيْطَانَ لَكُمْ عَدُوٌّ فَاتَّخِذُوهُ عَدُوًّا إِنَّمَا يَدْعُو
حِزْبَهُ لِيَكُونُوا مِنْ أَصْحَابِ الشَّعِيرِ ⑤

۷۔ بے شک شیطان تمہارا دشمن ہے اور انکو تمہارا
دشمن ہی سمجھو بے شک اور اپنے ٹولے کوں سیدھے
تال جو او دوزخ والے تھی وچن۔

الَّذِينَ كَفَرُوا لَهُمْ عَذَابٌ شَدِيدٌ وَالَّذِينَ آمَنُوا
وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَهُمْ مَغْفِرَةٌ وَأَجْرٌ كَبِيرٌ ⑥

۸۔ تے جیرھ کافر انہیں کیتے سخت عذاب تے
جیرھ منین تے چنگے کم کرین انہیں کیتے بخشش
تے وچا اجر۔

أَفَمَنْ زُيِّنَ لَهُ سُوءُ عَمَلِهِ فَرَاهُ حَسَنًا فَإِنْ اللَّهَ
يُضِلْ مَنْ يَشَاءُ وَيَهْدِي مَنْ يَشَاءُ فَلَا تَذْهَبُ
نَفْسُكَ عَلَيْهِمْ حَسْرَتٌ إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ بِمَا يَصْنَعُونَ ⑦

۹۔ کیا جنیکوں اوندے برے عمل سوئے کر کے دکھائے
گئے ہوں او دی انہیں کوں چنگا سمجھ اہوے راوہایت
پاسگدے بے شک اللہ جنیکوں چاہندے ہدایت دیندے
تے جنیکوں چاہندے گمراہ کریندے توں انہیں دے غم نال اپنے آپ
کوں ہلاک نہ کرے بے شک اللہ بہوں چاہدے جو او کریندے۔

وَاللَّهُ الَّذِي أَرْسَلَ الرِّيحَ فَتُثِيرُ سَحَابًا فُتَسْفَنُ إِلَى
بَلَدٍ مَيِّتٍ فَأَحْيَيْنَا بِهِ الْأَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَا كَذَلِكَ
النُّشُورُ ⑧

۱۰۔ اللہ او ہے جس ہوائیں پٹھیں او جھڑ چنیدن تے
اساں اوںکوں بنجر زمین دو گھن ویندے پس تے اوں
بنجر زمین کوں اساں اوندے نال آباد کر ڈیندے پس
تے ایویں مرٹ دے بعد اٹھن را قانون۔

مَنْ كَانَ يُرِيدُ الْعِزَّةَ فَلِلَّهِ الْعِزَّةُ جَمِيعًا إِلَيْهِ
يَصْعَدُ الْكُلُّ الظَّالِمِ وَالْعَمَلُ الصَّالِحُ يَرْفَعُهُ
وَالَّذِينَ يَمْكُرُونَ السَّيِّئَاتِ لَهُمْ عَذَابٌ شَدِيدٌ
وَمَكْرُ أُولَئِكَ هُوَ يُبْورُ ⑨

۱۱۔ جیرھا عزت چاہندے تے عزت تے ساری اللہ
دی ہووندو چنگیاں گالیں چڑھدین تے نیک
عمل اوںکوں چنیدے تے جیرھ بریاں تدبیراں کریندن
انہیں کیتے سخت عذاب تے انہیں دی تدبیر تباہ
تھیون والی ہو۔

وَاللَّهُ خَلَقَكُمْ مِنْ تُرَابٍ ثُمَّ مِنْ نُفُثَةٍ ثُمَّ جَعَلَكُمْ
أَزْوَاجًا وَمَا تَحْمِلُ مِنْ أُنْثَى وَلَا تَضَعُ إِلَّا بِوِلَايِهِ
وَمَا يَعْتَرِ مِنْ مُعْتَرٍ وَلَا يُنْقِصُ مِنْ عُمُرِهِ إِلَّا
فِي كِتَابٍ إِنَّ ذَلِكَ عَلَى اللَّهِ يَسِيرٌ ⑩

۱۲۔ تے اللہ تمہا کوں مٹی کنیں پیدا کیتے ول نطفے کنیں
ول تمہا کوں جوڑے بنائسی تے تربیت کوں جیرھا
(حمل) پیٹ تھیندے تے جو او بال جنیدی ہو محض
اللہ کوں اوند اپتہ ہوندے تے کہیں کوں وڈی عمر
ڈتی ویندی ہو تے نہ اوندی عمر گھٹائی ویندی ہو
تے اے بک قانون دے مطابق

بے شک اللہ کیسے اسے کم سوکھا۔

۱۳۔ ڈوسمند رکھو جس میں تھینے کے پانی پڑھا تے چنگا سوکھا نکلےج ویندے تے ڈوجھا لوٹا تے کوڑا تے ڈونا پس وچو تاساں سجا گوشت کھندے ء تے گاٹھے پئیدے ء تے انہیں کوں پئیدے ء تے توں بیڑی کوں ڈہدیں پانی کوں چرنیدی ء ویندی تاں جو تاساں اوندا فضل بھو تے تاں جو تاساں شکر کرو۔

۱۴۔ رات کوں ڈینہہ وچ پئیدے تے ڈینہہ کوں رات وچ پئیدے تے بھ تے چندر کوں تہاڑے تابع بنائس ہر شے اپنے مقرر وقت میں ٹردی پی ء لے اللہ تہاڑا رب بادشاہت ہندی ء تے اوندے سوا جنیکوں تاساں معبود پئیدے ء او پند دی لکڑ دے ادھلے چھڑ دے دی مالک کاہ نہیں۔

۱۵۔ جے تاساں انہیں کوں سبوا او تہاڑا آلا نہیں تہے جے سن گھنن تے تہاکوں جواب نہیں ڈیندے تے قیامت دے ڈینہہ تہاڑے شرک کنیں انکار کریسن تے تہاکوں باخبر رسول جیں گال کوئی نہ ڈیسی۔

۱۶۔ اے کوکو تاساں اللہ دے محتاج ہوئے تے اللہ کیس دا محتاج نہیں تے اساری صفتیں دا مالک۔
۱۷۔ جے او چاہے تاساں سارس کوں تباہ کر ڈیوے تے نویں مخلوق گھن آوے۔

۱۸۔ اللہ کیسے اسے گال اوکھی نہیں۔

۱۹۔ کوئی بار چاون والا ہے دا بار نہیں چنیدا تے جے کوئی بار تلے آیا ہویا اپنے بار دو سبے اوندے وچو کوئی شے وی نہ چویسی بھانویں او نزدیکی

وَمَا يَسْتَوِي الْبَحْرَانِ هَذَا عَذَابٌ مُّؤْتٍ سَالِحٌ شَرَابُهُ وَهَذَا مِلْحٌ أُجَاجٌ وَمِن كُلِّ تَاكُلُونَ لَحْمًا طَرِيًّا وَتَسْتَخْرِجُونَ حِلْيَةً تَلْبَسُونَهَا وَتَرَى الْفُلْكَ فِيهِ مَوَازِيرَ لَتَبْتَغُوا مِنْ فَضْلِهِ وَ لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ ﴿۱۳﴾

يُولِجُ اللَّيْلُ فِي النَّهَارِ وَيُؤَلِّجُ النَّهَارُ فِي اللَّيْلِ وَسَخَّرَ الشَّمْسُ وَالْقَمَرَ كُلٌّ يَجْرِي لِأَجَلٍ مُّسَمًّى ذَلِكُمُ اللَّهُ رَبُّكُمْ لَهُ الْمُلْكُ وَالَّذِينَ تَدْعُونَ مِنْ دُونِهِ مَا يَمْلِكُونَ مِنْ قِطْعٍ ﴿۱۴﴾

إِنْ تَدْعُوهُمْ لَا يَسْمَعُوا دُعَاءَكُمْ وَلَوْ سَمِعُوا مَا اسْتَجَابُوا لَكُمْ وَيَوْمَ الْقِيَامَةِ يَكْفُرُونَ بَشْرِكُمْ وَلَا يُبَيِّنُكَ مِثْلُ خَبِيرٍ ﴿۱۵﴾

يَا أَيُّهَا النَّاسُ أَنْتُمُ الْفُقَرَاءُ إِلَى اللَّهِ وَاللَّهُ هُوَ الْغَنِيُّ الْحَمِيدُ ﴿۱۶﴾
إِنْ يَشَأْ يُذْهِبْكُمْ وَيَأْتِ بِخَلْقٍ جَدِيدٍ ﴿۱۷﴾

وَمَا ذَلِكَ عَلَى اللَّهِ بِعَزِيزٍ ﴿۱۸﴾
وَلَا تَزِرُ وَازِرَةٌ وِزْرَ أُخْرَىٰ وَإِنْ تَدْعُ مُثْقَلَةٌ إِلَىٰ جُنْدٍ لَا يُحْمَلُ مِنْهُ شَيْءٌ وَلَوْ كَانَ ذَا قُرْبَىٰ إِنَّمَا تُنذِرُ الَّذِينَ يَخْشَوْنَ رَبَّهُمْ بِالْغَيْبِ وَ

أَقَامُوا الصَّلَاةَ وَمَنْ تَزَكَّى فَإِنَّمَا يَتَزَكَّى لِنَفْسِهِ ۖ
وَالِلَّهِ الْمَصِيرُ ﴿۵۱﴾

مسکد کیوں نہ ہو یہ بے شک توں انہیں کوں ڈریندیں جبرہ
اپنے رب کنیں کلہیں وی ڈردن تے ناز باجہ
پڑھدن تے جبرہ پاک تھیندے او محض اپنے
فائدے دے کیتے پاک تھیندے تے اللہ و ساریں
ولے۔

وَمَا يَسْتَوِي الْأَعْمَىٰ وَالْبَصِيرُ ﴿۵۲﴾

۲۰۔ اندھاتے اکھیں آلا بکو جس میں نہیں تھی سبکدے۔
۲۱۔ نہ اندھارے تے نہ سوجھدے۔

وَلَا الظُّلُمُتُ وَلَا النُّورُ ﴿۵۳﴾

۲۲۔ تے نہ چھاں تے نہ دُھپ۔

وَلَا الظُّلُ وَلَا الْحُورُ ﴿۵۴﴾

۲۳۔ تے جیندا تے نہ مردہ بکو جس میں تھی سبکدے بے
شک اللہ جنیکوں چاہے سنا سبکدے تے توں
قبریں آئیں کوں نوہیں سنا سبکدے۔

وَمَا يَسْتَوِي الْأَعْيَاءُ وَلَا الْأَمْوَاتُ إِنَّ اللَّهَ يُسْمِعُ
مَنْ يُشَاءُ ۚ وَمَا أَنتَ بِمُسْمِعٍ مَّن فِي الْقُبُورِ ﴿۵۵﴾

۲۴۔ توں تے محض ڈراؤں والا ہوئیں۔

إِن أَنْتَ إِلَّا نَذِيرٌ ﴿۵۶﴾

۲۵۔ بے شک اساں تیکوں سچ نال خوش خبری
ڈیوٹ والا تے ڈراؤں والا بنا کے پیٹھے سے
تے کوئی قوم اینجی نہیں گذری جیندے دج کوئی
ڈراؤں والا نہ آیا ہوے۔

إِنَّا أَرْسَلْنَاكَ بِالْحَقِّ بَشِيرًا وَنَذِيرًا وَإِنْ مِنْ أُمَّةٍ
إِلَّا خَلَا فِيهَا نَذِيرٌ ﴿۵۷﴾

۲۶۔ جے او تیکوں جھٹلیندن تے انہیں کنیں پہلے
لوکیں وی اپنے رسولیں کوں جھٹلایا ہا انہیں دو انہیں
دے رسول دیلاں تے تعلیم تے روشن کرن والی کتاب
کھنکھائے ہن۔

وَإِنْ يَكْذِبُوكَ فَقَدْ كَذَّبَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ
جَاءَتْهُمْ رُسُلُهُمْ بِالْبَيِّنَاتِ وَالزُّبُرِ ۚ وَالْكِتَابِ
الْمُنِيرِ ﴿۵۸﴾

۲۷۔ ول میں کافر میں کوں پکڑیے میڈا پکڑن کینہا۔
۲۸۔ کیا تیں نہیں ڈٹھا جو بے شک اللہ سنیں جھڑکنیں
میںہہ لہائے ول اوندے نال اساں مختلف رنگیں دے
پھل پیرا کیتن تے پہاڑ کجھ چٹے مکڑن تے کجھ رتے
رنگ فٹنن تے کجھ کالے دھوون ہن۔

ثُمَّ أَخَذْتُ الَّذِينَ كَفَرُوا فَكَيْفَ كَانَ نَكِيرِ ﴿۵۹﴾
أَلَمْ تَرَ أَنَّ اللَّهَ أَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَأَخْرَجْنَا بِهِ
ثُمرَاتٍ مُتَنَلِفًا أَلْوَانُهَا ۚ وَمِنْ الْجِبَالِ جُدَدٌ بَیضٌ
وَحُمْرٌ مُتَنَلِفٌ أَلْوَانُهَا وَعَرَادِيبٌ سَوْدٌ ﴿۶۰﴾

۲۹۔ تے لوکس تے ڈٹکریں تے جانوریں دے رنگ

وَمِنَ النَّاسِ وَالذَّوَابِّ وَالْأَنْعَامِ مُتَنَلِفٌ أَلْوَانُهُ

كَذَلِكَ إِنَّمَا يَخْشَى اللَّهَ مِنْ عِبَادِهِ الْعُلَمَاءُ إِنَّ اللَّهَ عَزِيزٌ غَفُورٌ ﴿۳۱﴾

مختلف ہن۔ ایسے بے شک اللہ کنیں محض
اوہے بڑوں جیسے عالم ہن بے شک اللہ
غالب تے ہوں بخش والا۔

إِنَّ الَّذِينَ يَتْلُونَ كِتَابَ اللَّهِ وَأَقَامُوا الصَّلَاةَ وَ
أَنفَقُوا مِمَّا رَزَقْنَاهُمْ سِرًّا وَعَلَانِيَةً يَرْجُونَ تِجَارَةً
لَّنْ نَّبُورَ ﴿۳۲﴾

۳۰۔ بے شک جیسے اللہ دی کتاب کوں پڑھن
تے نماز باجماعت پڑھن تے جو اساں انہیں
کوں دتے اونکوں تک کے دی تے ظاہری
خروج کریدن دا بیجی تجارت دی امید رکھیدن جیسی
اصلو تباہ نہ تھیسے۔

لِيُؤْتِيَهُمْ أَجُورَهُمْ وَيَزِيدَهُم مِّن فَضْلِهِ إِنَّهُ
غَفُورٌ شَكُورٌ ﴿۳۳﴾

۳۱۔ تاں جو انہیں کوں انہیں دا بدلہ پورا پورا
دے تے انہیں کوں اپٹے فضل نال زیادہ جیسی
بے شک اوہوں بخش والا تے قدر کرن والا۔
۳۲۔ تے ایس کتاب وچ جیسی اساں تیبہ وچی
کیتی ۲ او سچ پہلی تعلیم دی اے تصدیق کرندے
بے شک اللہ اپٹے بندیں کنیں باخبر تے دیکھن
والا۔

وَالَّذِي أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ مِنَ الْكِتَابِ هُوَ الْحَقُّ مُصَدِّقًا
لِّمَا بَيْنَ يَدَيْهِ إِنَّ اللَّهَ بِعِبَادِهِ لَخَبِيرٌ بَصِيرٌ ﴿۳۴﴾

۳۳۔ جنیکوں اساں اپٹے بندیں وچو چٹھے انہیں
کوں اساں ایس کتاب دا وارث کیتے۔ انہیں وچو
کوئی تے اپنی جان تے ظلم کرن والا تے کوئی درمیانی راہ چلن والا
کچھ انہیں وچو اللہ دے حکم نال نیکیں وچ ہک
ڈو جھے کنیں ودھن والن اے اللہ دا دوا فضل۔

ثُمَّ أَوْرَثْنَا الْكِتَابَ الَّذِينَ اصْطَفَيْنَا مِنْ عِبَادِنَا
فَمِنْهُمْ ظَالِمٌ لِّنَفْسِهِ وَمِنْهُمْ مُقْتَصِدٌ وَمِنْهُمْ
سَابِقٌ بِالْخَيْرَاتِ بإِذْنِ اللَّهِ ذَلِكَ هُوَ الْفَضْلُ
الْكَبِيرُ ﴿۳۵﴾

۳۴۔ ہمیشہ دے باغن جنہیں وچ اوہسن تے
اوندے وچ سونے دے کنگٹ تے موتی پلے
دیتے اوندے سچ انہیں دے کپڑے ریشم دے ہوسن۔

جَنَّتْ عَدْنٌ يَدْخُلُونَهَا يُحَلَّوْنَ فِيهَا مِنْ أَسَاوِرَ
مِنْ ذَهَبٍ وَزُلُفَاةٍ وَلِبَاسُهُمْ فِيهَا حَرِيرٌ ﴿۳۶﴾

۳۵۔ تے او آکھسن سب پچاں صفات اللہ دیاں
جیں اساں کنیں غم ہاتن بے شک ساڈا رب ہوں
بخشن والا تے ہوں قدر کرن والا۔

وَقَالُوا الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي أَذْهَبَ عَنَّا الْحَزْنَ إِنَّ
رَبَّنَا لَغَفُورٌ شَكُورٌ ﴿۳۷﴾

۳۶۔ جس اپنے فضل نال ساکوں رہن کیتے اینجی جا
ڈتی ۽ جنیدے وچ نہ ساکوں کوئی تکلیف تے نہ ساکوں
تھکڑا تھیندے۔

۳۷۔ کافرین کیتے دوزخ دی بجاء انہیں دا فیصلہ
نہ کیا ویسی جو اور دُجن تے نہ تے اوند اذاب تھاکیتا ویسی
تے ایویں اساں بہرنا شکریے کوں بدلہ ڈیندے ہیں
۳۸۔ او اوندے وچ چیکاں مرین اے ساڈے
رب ساکوں کڈھ جیرے کم اساں کریندے ہا سے
انہیں دے سوا اساں چنگے کم کریسوں کیا اساں
تہاکوں او عمر نہ ڈتی ہائی جنیدے وچ جیرا نصیحت
حاصل کرن چاہندا ہا نصیحت حاصل کر گھنے ہاتے
تہاڈے کولہو نبی آیا ہاتے تاں عذاب چکھو تے
ظالمیں دا کوئی امدادی نہیں ہوندا۔

۳۹۔ بے شک اللہ آسمانیں دے زمین دے
غیب کوں جانڈے تے بے شک او دیں دی
گالیں کوں جانٹ و الا ۶۔

۴۰۔ اوہو ۽ جس تہاکوں زمین وچ جانشین
بنائے تے جیرھا انکار کریسی اوندی سزا اونکوں
ہلسی تے کافرین دا انکار انہیں کوں محض گھائے
وچ ودھیندے۔

۴۱۔ توں آکھ تاں ڈسو تہاڈے شریک جنیں کوں
تساں سبڈیندے ۽ میکوں ڈکھاؤ انہیں زمین وچ کیا
بنائے یا آسمانیں وچ انہیں دی سانجھ یا اساں انہیں
کوں کوئی کتاب ڈتی ۽ تے اوندے نال انہیں کنیں
کوئی دلیل اصل ظالم ہک ڈوجھے کوں محض دوکھاڈیو
والے وعدے کریندن۔

إِلَّا الَّذِي أَحَلَّنَا دَارَ الْقَامَةِ مِنْ فَضْلِهِ لَإِيْسَنَّا
فِيهَا نَصَبٌ وَلَا يَسْتَأْذِنُ فِيهَا لُغُوبٌ ﴿۳۶﴾

وَالَّذِينَ كَفَرُوا لَهُمْ نَارُ جَهَنَّمَ لَا يُقْضَىٰ عَلَيْهِمْ
فِيمَوْنُوا وَلَا يُخَفَّفُ عَنْهُمْ مِنْ عَذَابِهَا كَذَلِكَ
نَجْزِي كُلَّ كَفُورٍ ﴿۳۷﴾

وَهُمْ يَصْطَرِخُونَ فِيهَا رَبَّنَا أَخْرِجْنَا نَعْمَلْ صَالِحًا
غَيْرَ الَّذِي كُنَّا نَعْمَلُ أَوَلَمْ نُعَمِّرْكُم مَّا يَتَذَكَّرُ
فِيهِ مَنْ تَذَكَّرَ وَجَاءَكُمُ النَّذِيرُ فَذُوقُوا فَمَا
لِلظَّالِمِينَ مِنْ نَصِيرٍ ﴿۳۸﴾

إِنَّ اللَّهَ عَلِيمُ غَيْبِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ إِنَّهُ عَلِيمٌ
بِذَاتِ الصُّدُورِ ﴿۳۹﴾

هُوَ الَّذِي جَعَلَكُمْ خَلَائِفَ فِي الْأَرْضِ فَمَنْ كَفَرَ
فَعَلَيْهِ كُفْرُهُ وَلَا يَزِيدُ الْكَافِرِينَ كُفْرُهُمْ عِنْدَ
رَبِّهِمْ إِلَّا مَقْتًا وَلَا يَزِيدُ الْكَافِرِينَ كُفْرُهُمْ إِلَّا
خَسَارًا ﴿۴۰﴾

قُلْ أَرَأَيْتُمْ شُرَكَاءَ الَّذِينَ تَدْعُونَ مِنْ دُونِ
اللَّهِ أَرُونِي مَاذَا خَلَقُوا مِنَ الْأَرْضِ أَمْ لَهُمْ شِرْكٌ
فِي السَّمَوَاتِ أَمْ آتَيْنَهُمْ كِتَابًا فَمَنْ عَلَىٰ بَيِّنَةٍ مِنْهُ
بَلْ إِنْ يَعِدُ الظَّالِمُونَ بَعْضُهُمْ بَعْضًا إِلَّا غُرُورًا ﴿۴۱﴾

۴۲۔ بے شک اللہ سیس آسمانیں زمین کوں روک رہا ہے جو او ایچی جاکنیں بہن تے جے او ہل وچن تے اوندے بعد انہیں ڈوناہیں کوں کوئی نہیں روک سگدا بے شک او بہوں سمجھ والا تے بہوں معاف کرن والا۔

۴۳۔ تے او اللہ دیاں پکیاں تھساں کھندن جے انہیں دو کوئی نبی آیا تے او ساریں اہتیں کنیں زیادہ ہدایت پادٹن والے ہوسن تے جیلے نبی آگئے تے اوں انہیں کوں نفرت وچ ودھائے۔

۴۴۔ او زمین وچ وڈا بٹن چاندے ہن تے بری تدبیر کریندے ہن تے بری تدبیر محض اوندے کرن والے کوں ہی ہلاک کریندی ء تے کیا او پہلے لوکس دی سنت (غدا ب) دا انتظار کریندے پھین اللہ دی سنت کوں اہلو تبدیل تھیندانہ دیکھیں تے اللہ دی سنت کوں اصولدانہ دیکھیں۔

۴۵۔ کیا او زمین وچ ٹردے پھر دے نہیں جو دیکھن جو انہیں کنیں پہلے ہن انہیں دا انجام کیا تھے تے او انہیں کنیں طاقت وچ دی زیادہ ہن تے کوئی شے آسمانیں تے زمین وچ اللہ کوں ہرا نہیں سگدی بے شک او بہوں چاٹن والا تے طاقت والا۔

۴۶۔ تے جے اللہ سیس لوکس کوں انہیں دے عیس دی وجہ نال پکڑے تے ایس زمین تے کوئی جاندار باقی نہ چھوڑے تے اصل او انہیں کوں ہک مقرر وقت تھیں وھی بڑیندے تے جڑاں انہیں دا دقت آدیں تے بے شک اللہ اپنے بندیں کوں دیکھن والا۔

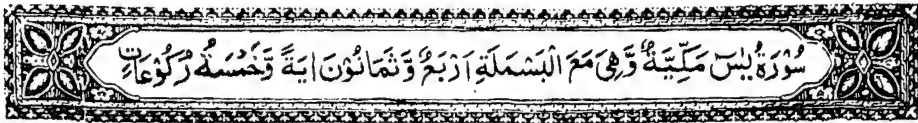
إِنَّ اللَّهَ يُسِيطِرُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ أَنْ تَزُولَا وَلَئِنْ زَالَتَا إِنْ أَمْسَكَهُمَا مِنْ أَحَدٍ مِّنْ بَعْدِهِ إِنَّهُ كَانَ حَلِيمًا غَفُورًا ﴿۴۲﴾

وَأَنصَبُوا بِاللَّهِ جَهْدَ أَيْمَانِهِمْ لَعَلَّ جَاءَهُمْ نَذِيرٌ لَّيَكُونُنَّ أَهْدَىٰ مِنْ أَحَدٍ الْأُمَمِ فَلَمَّا جَاءَهُمْ نَذِيرٌ مَّا زَادَهُمْ إِلَّا نُفُورًا ﴿۴۳﴾

لَا تَسْكُنُ أَرْضُكَ فِي الْأَرْضِ وَمَكْرُ السَّيِّئِ وَلَا يَجِئُ الْمَكْرُ السَّيِّئِ إِلَّا بِأَهْلِهِ فَهَلْ يَنْظُرُونَ إِلَّا سُنَّتَ الْأَوَّلِينَ فَلَن تَجِدَ لِسُنَّتِ اللَّهِ تَبْدِيلًا وَلَن تَجِدَ لِسُنَّتِ اللَّهِ تَحْوِيلًا ﴿۴۴﴾

أَوَلَمْ يَسِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَيَنْظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الَّذِينَ مِن قَبْلِهِمْ وَكَانُوا أَشَدَّ مِنْهُمْ قُوَّةً وَمَا كَانَ اللَّهُ لِيُعْجِزَهُ مِن شَيْءٍ فِي السَّمَوَاتِ وَلَا فِي الْأَرْضِ إِنَّهُ كَانَ عَلِيمًا قَدِيرًا ﴿۴۵﴾

وَلَوْ يَدْعِدُوا اللَّهَ النَّاسَ بِمَا كَسَبُوا مَا تَرَكَ عَلَى ظَهْرِهِمَا مِنْ ذَاتَةٍ وَلَكِنْ يُؤَخِّرُهُمْ إِلَىٰ أَجَلٍ مُّسَيَّءٍ فَإِذَا جَاءَ أَجْلُهُمْ فَإِنَّ اللَّهَ كَانَ بِعِبَادِهِ بَصِيرًا ﴿۴۶﴾

سورہ یسین مکی ۹۷ تے بسم اللہ نال ایندیاں ۸۴ آیات تے ۵ رکوعن۔

- بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ①
- ۱۔ اللہ دے ناں نال شروع کرنیوالا جبرائیل منگئے
 بڑیوں والاتے ول ول رحم کرن والا ۷۔
- یس ②
- ۲۔ اے سید۔
- وَالْقُرْآنِ الْحَكِيمِ ③
- ۳۔ قرآن حکیم گواہ۔
- إِنَّكَ لَمِنَ الرُّسُلِ ④
- ۴۔ بے شک توں رسول ہوویں۔
- عَلَىٰ صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ ⑤
- ۵۔ سیدھے رستے تے ہوں۔
- تَزِيلَ الْعَذَابِ الرَّحِيمِ ⑥
- ۶۔ غالب تے ہوں مہربان خدا نے لمائے۔
- يُنذِرَ قَوْمًا مَّا أُنْذِرَ آبَاؤُهُمْ فَهُمْ غَافِلُونَ ⑦
- ۷۔ تاں جو توں اوں قوم کوں بڑانویں جنہیں دے
 پیو بڑاؤیں کوں بڑایا نہ گیا ہاتے او غافل ہن۔
- لَقَدْ حَقَّ الْقَوْلُ عَلَىٰ أَكْثَرِهِمْ فَهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ ⑧
- ۸۔ انہیں دی اکشریت تے گال پوری تھی گئی ۷
 جو او ایمان نہ انہیں
- إِنَّا جَعَلْنَا فِي آعْنَاقِهِمْ أَغْلَالًا فَهِيَ إِلَى الْأَذْقَانِ فَهُمْ مُقْمَحُونَ ⑨
- ۹۔ بے شک اساں انہیں دی گردنیں وچ طوق
 بنائیں تے او انہیں دی کھاڑی تیں آگیشن تے
 انہیں دیاں گردناں چویاں ودین۔
- وَجَعَلْنَا مِنْ بَيْنِ أَيْدِيهِمْ سَدًّا وَمِنْ خَلْفِهِمْ سَدًّا فَأَغْشَيْنَاهُمْ فَهُمْ لَا يُبْصِرُونَ ⑩
- ۱۰۔ تے اساں انہیں دے اگو دی تے پچھو دی جھل
 بنا ڈتی ۷ تے انہیں کوں لکا ڈتے سے تے او دیکھ نہیں
 سگدے۔
- وَسَوَّاهُمْ عَلَيْهِمْ غَوِیَّةً تُنْذِرُهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ ⑪
- ۱۱۔ توں انہیں کوں بڑانویں یا نہ بڑانویں انہاں کیتے
 ہکا گال او نہیں مننیدے۔
- إِنَّمَا تُنذِرُ مَنِ اتَّبَعَ الذِّكْرَ وَخَشِيَ الرَّحْمَنَ الْغَيْبِ فَبَشِّرْهُ بِغُفْرَةٍ وَأَجْرٍ كَرِيمٍ ⑫
- ۱۲۔ توں محض وکوں ہوشیار کرنیدیں جیڑا ذکر کوں
 من گھدے تے لکھیں دی رحمن خدا کنیں بڑ دے
 توں اوں کوں بخشش تے عزت والے اجر دی

خوش خبری ڈے ڈے۔^۵

۱۳۔ بے شک اساں ہی مردیں کوں زندہ کریندے
ہیں تے جو انہیں اگو پٹھے اونکوں اساں لکھیا ہوئے
وَكُلُّ شَيْءٍ أَحْصَيْنَاهُ فِي إِمَامٍ مُّبِينٍ ﴿۱۳﴾

تے جو دنیا و حق کم کیتے نیں انہیں کوں دی تے ہر
گال کوں اساں کھلی کتاب و وحی گپ کے دکھیا ہوئے
۱۴۔ تے توں انہیں کوں سامنے ہک دستی دالیں
دی حالت ڈس جیلھے انہیں کنیں رسول آئیں
وَأَضْرِبْ لَهُم مَّثَلًا أَصْحَابَ الْقُرْيَةِ إِذْ جَاءَهَا
الرُّسُلُ ﴿۱۴﴾

۱۵۔ جیلھے اساں انہیں ڈور رسول پٹھے انہیں ڈوناہیں
کوں جھٹلائے تے دل تریجھا رسول پٹھ کے انہیں کوں
طاقت ڈتی تے انہیں آکھئے بے شک اساں
تھاڈو پٹھے گئے ہیں۔
إِذْ أَرْسَلْنَا إِلَيْهِمُ اثْنَيْنِ فَكَذَّبُوهُمَا فَعَزَّزْنَا بِثَالِثٍ
فَقَالُوا إِنَّا إِلَيْكُمْ مُّرْسَلُونَ ﴿۱۵﴾

۱۶۔ انہیں آکھئے تساں تے محض ساڈے آئی کار
بشر ہوئے تے رحمن خدا کئی شے نیں لہائی۔
تساں محض کوڑ مریندے پئے۔
قَالُوا مَا أَنْتُمْ إِلَّا بَشَرٌ مِّثْلُنَا وَمَا أَنْزَلَ الرَّحْمَنُ
مِنْ شَيْءٍ إِنْ أَنْتُمْ إِلَّا تَكْذِبُونَ ﴿۱۶﴾

۱۷۔ انہیں آکھئے ساڈا رب چاندے جو اساں
تھاڈو پٹھے گئے ہیں۔
قَالُوا رَبَّنَا يَعْلَمُ إِنَّا إِلَيْكُمْ لَمُرْسَلُونَ ﴿۱۷﴾

۱۸۔ تے ساڈا کم تے محض چنگی طرح پچا ڈیوٹ۔
۱۹۔ انہیں آکھئے اساں تھا کوں بخش سمجھدے ہیں
جے تساں باز نہ آیوسے تے اساں ضرور تھا کوں
پتھر مار کے ختم کر ڈیسوں تے ساڈے دلوں تہا کوں
ضرور ڈکھ آلا عذاب پچھی۔
وَمَا عَلَيْنَا إِلَّا الْبَلَاغُ الْمُبِينُ ﴿۱۸﴾
قَالُوا إِنَّا نَطِيقُ زُبُرَكُمْ لِنْ لَمْ تَنْتَهُوا لَفَجَسَتْكُمْ
وَلَيْسَتْكُمْ قِتًا عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿۱۹﴾

۲۰۔ انہیں آکھئے تھاڈی خوش تھاڈے تال اساں تھا کوں
چنگی کم یاد کر ویندے ہیں اس واسطے اے گال کرنیجہ
قَالُوا طَائِرُكُمْ مَعَكُمْ أَإِنْ ذُكِّرْتُمْ بَلْ أَنْتُمْ قَوْمٌ
مُصْرِفُونَ ﴿۲۰﴾

۲۱۔ اصل تساں حد کنیں دھن آئی قوم ہوئے۔
۲۲۔ تے شہر دے چمکڑ کنیں ہک آدمی درکرا آئے
تے آکھیس اے میڈی قوم رسولیں دی پیروی
وَجَاءَ مِنْ أَقْصَا الْمَدِينَةِ رَجُلٌ يَنْتَعِلُ قَالَ يَقُومُ
اتَّبِعُوا الْمُرْسَلِينَ ﴿۲۱﴾

کرو۔

۲۲۔ انہیں دی پیروی کرو جو میرے تسار کنیں کوئی اجر

اتَّبِعُوا مَنْ لَا يَسْئَلُكُمْ أَجْرًا وَهُمْ مُهْتَدُونَ ﴿۲۲﴾

نہیں منگے تے او ہدایت پا چکین۔

۲۳۔ تے میکوں کیا تھی گئے جو میں اوندی عبادت

وَمَا لِيَ لَا أَعْبُدُ الَّذِي فَطَرَنِي وَإِلَيْهِ تُرْجَعُونَ ﴿۲۳﴾

نہ کراں جس میکوں پیدا کیتے تے تسار وی سارے

ہوندو ولائے ویسو۔

۲۴۔ کیا میں اوندے سوا پے معبود بناواں بے

أَتَتَّخِذُ مِنْ دُونِ اللَّهِ أَنْ يُرِيدَ الرِّحْمَنُ يُفَرِّقَ

رحمن خدا میکوں تکلیف ڈیوٹ چاہے تے

لَا تُغْنِي عَنِّي شَفَاعَتُهُمْ شَيْئًا وَلَا يُنْقِذُونَ ﴿۲۴﴾

انہیں دی سفارش میکوں کوئی قائمہ نہیں

ڈے سبگی تے نہ او میکوں بچا سبگدن۔

۲۵۔ (جے اے کراں) تے بے شک میں

إِنِّي إِذَا نَفِیَّ ضَلِيلٌ مُّبِينٌ ﴿۲۵﴾

کھلا کھلا گمراہ تھی دلیاں۔

۲۶۔ بے شک میں تہاڈے رب کوں منیراں

إِنِّي آمَنْتُ بِرَبِّكُمْ فَاسْمَعُونِ ﴿۲۶﴾

تے میڈی گال سٹو۔

۲۷۔ آکھیا گئے بہشت وچ داخل تھی اوں

قِيلَ ادْخُلِ الْجَنَّةَ قَالَ يَلَيْتُ قَوْمِي يَعْلَمُونَ ﴿۲۷﴾

آکھئے افسوس جو میڈی قوم کوں پتہ ہوے ہا۔

۲۸۔ جو میڈے رب میکوں بخش ڈرتے

يَسْتَغْفِرُ لِي رَبِّي وَجَعَلَنِي مِنَ الْمُكْرَمِينَ ﴿۲۸﴾

تے میکوں عزت داریں وچو بناؤسی۔

۲۹۔ تے اساں ایندے بعد ایندی قوم تے

وَمَا أَنْزَلْنَاهُ عَلَىٰ قَوْمِهِ مِنْ بَعْدِ ذَلِكَ مِنْ جُنْدٍ مِنَ

آسمان کنیں کوئی لشکر نہیں لایا تے نہ اساں

السَّمَاءِ وَمَا كُنَّا مُنْزِلِينَ ﴿۲۹﴾

لیندے ہا۔

۳۰۔ اے تے محض ہک عذاب ہا جیندے نال

إِنْ كَانَتْ إِلَّا صَيْحَةً وَاحِدَةً فَإِذَا هُمْ خِيدُونَ ﴿۳۰﴾

او وسم گئیں۔

۳۱۔ بندیں تے حسرت انہیں دو جڈاں وی کوئی

يَحْسَمَةٌ عَلَى الْعِبَادِ مَا يَأْتِيهِمْ مِنْ رَسُولٍ إِلَّا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِئُونَ ﴿۳۱﴾

رسول آئے انہیں اوندے نال مشکریاں کیتن۔

أَلَمْ يَرَوْا كَمْ أَهْلَكْنَا قَبْلَهُمْ مِنَ الْقُرُونِ أَنَّهُمْ

إِلَيْهِمْ لَا يَرْجِعُونَ ﴿۳۲﴾
وَرَأَى كُلُّ تَنَائِبٍ لَدَيْنَا مَحْضَرُونَ ﴿۳۳﴾

اساں ہلاک کر چکے ہیں۔ بے شک اوّل نہ اوس۔
۳۳۔ تے اے سارے لوگ ساڑے سامٹے حاضر کیتے
ولین۔

وَآيَةٌ لَهُمُ الْأَرْضُ الْمَيِّتَةُ ۖ أَحْيَيْنَاهَا وَأَخْرَجْنَا
مِنْهَا خَبَأً مِنْهَا يَأْكُلُونَ ﴿۳۴﴾

۳۴۔ تے انہیں کیتے بر زمین دی ہک نشان
اساں اونکو آباد کیتے تے اوندے وچو داٹیں
کڑھیں تے انہیں وچو او کھندن۔

وَجَعَلْنَا فِيهَا جَنَّتٍ مِنْ نَجِيلٍ وَأَعْنَابٍ وَفَجْرْنَا
فِيهَا مِنَ الْعُيُونِ ﴿۳۵﴾

۳۵۔ تے اساں زمین وچ کھیں تے انگوریں
بانخ پیدا کیتن تے انہیں وچ چشمے دباٹسے۔

يَأْكُلُوا مِنْ ثَمَرِهِ وَمَا عَمِلَتْهُ أَيْدِيهِمْ أَفَلَا
يَشْكُرُونَ ﴿۳۶﴾

۳۶۔ تاں جو اوندے پھل کھاو تے اے انہیں
دے ہمیں نہیں کیتا کیا او شکر نہیں کریندے۔

سُبْحَنَ الَّذِي خَلَقَ الْأَزْوَاجَ كُلَّهَا مِمَّا تُنْبِتُ
الْأَرْضُ وَمِنْ أَنْفُسِهِمْ وَمِمَّا لَا يَعْلَمُونَ ﴿۳۷﴾

۳۷۔ او ذات پاک جس ہر قسم دے جوڑے پیدا
کیتن انہیں وچو وی جیرھی زمین پیدا کریندی
تے انہیں دی جانیں وچو وی تے اوندے وچو
وی جنیکوں او جانڈے نہیں۔

وَآيَةٌ لَهُمُ الْبُيُوتُ الَّتِي بَنَيْنَا لَهُمْ فَاذْهَبْ
مُظْلِمُونَ ﴿۳۸﴾

۳۸۔ انہیں کیتے رات وی ہک نشان اوندے
وچو ڈینہ کڑھیندے ہیں تے دل انہیں تے
اندھارا تھی دیندے۔

وَالشَّسُ تَجْرِي لِيُسْئَرَهُنَّ ۖ ذَٰلِكَ تَقْدِيرُ
الْعَزِيزِ الْعَلِيمِ ﴿۳۹﴾

۳۹۔ تے سمجھ اپنی مقرر جا دو دیندا پئے، اے
غالب تے علم والے خدا دا قانون۔

وَالْقَمَرُ قَدَرُهُ مَنَازِلَ حَتَّىٰ عَادَ كَالْعُرْجُونِ
الْقَدِيمِ ﴿۴۰﴾

۴۰۔ تے چندر دیاں وی اساں منزلوں مقرر
کیتن جے تیں ولا او پرانی لامڑی آلی کار
تھی دیندے۔

لَا الشَّسُ يَنْبَغِي لَهَا أَنْ تُدْرِكَ الْقَمَرَ وَلَا
الْبُيُوتُ سَابِقُ النَّهَارِ وَكُلٌّ فِي فَلَكٍ يَسْبَحُونَ ﴿۴۱﴾

۴۱۔ سمجھ دے وس وچ نہیں جو چندر کوں پکڑ
گھنے تے نہ رات ڈینہ دے پہلے آسبگی
تے اے سارے اپنے مقرر رستے تے سوکھ
نال ٹر دے پین۔

وَاٰیَةُ لَهُمْ اَنَّا حَمَلْنَا ذُرِّيَّتَهُمْ فِي الْفَلَكِ الْمُنْتَوْنِ ﴿۳۶﴾

۳۶۔ تے انہیں کیے اے وی نشانی ء جولان
انہیں دی اولادیں کوں بھری بیٹری وچ
چاتی ودے ہیں۔

وَخَلَقْنَا لَهُمْ مِن فِئْلِهِ مَا يَرْكَبُونَ ﴿۳۷﴾

۳۷۔ تے انہیں کیے اساں پیاں ایھو جیہاں
سواریاں وی پیدا کر لیسوں جیندے اُتے
او سوار تھیں۔

وَإِن نَّشَأْنُ فَهُمْ فَلَا يَصْرِحْ لَهُمْ وَلَا هُمْ
يُنْقَدُونَ ﴿۳۸﴾

۳۸۔ تے جے اساں چاہوں تے انہیں ساریں
کوں غرق کر ڈیوں تے انہیں دی فریاد کوئی
نہ سُٹسی تے نہ او پچائے ویسن۔

إِلَّا رَحْمَةً مِنَّا وَمَتَاعًا إِلَىٰ حِينٍ ﴿۳۹﴾

۳۹۔ سوائے ساڈی رحمت دے تے ہک
وقت تیں فائدہ اُٹھیں۔

وَإِذَا قِيلَ لَهُمُ اتَّقُوا مَا بَيْنَ أَيْدِيكُمْ وَمَا خَلْفَكُمْ
لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ ﴿۴۰﴾

۴۰۔ تے جیلھے انہیں کوں آکھیا ویندے جو
تساں ڈرو جو تہاڈے اگو آون والا ء تے تہاڈے
پچھو ء تاں جو تہاڈے اتے رحم کیتا ونجے۔

وَمَا تَأْتِيهِمْ مِنْ آيَةٍ مِنْ آيَاتِ رَبِّهِمْ إِلَّا كَانُوا
عَنْهَا مُعْرِضِينَ ﴿۴۱﴾

۴۱۔ تے انہیں دے رب و لو جیرھی وی نشانی اندی
اداون کیں منہ پھیر گھندن۔

وَإِذَا قِيلَ لَهُمُ أَنْفِقُوا مِمَّا رَزَقَكُمُ اللَّهُ لَا يُقَالُ
الَّذِينَ كَفَرُوا الَّذِينَ آمَنُوا أَنْفَعُكُمْ مَنْ لَوْ يَشَاءُ
اللَّهُ أَطْعَمَهُ ۖ إِنَّ أَنْتُمْ إِلَّا فِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ ﴿۴۲﴾

۴۲۔ تے جیلھے انہیں کوں آکھیا ویندے جو اللہ
تہا کوں ڈتے اوندے وچو خرچ کرو تے کافر نہیں
کوں آہدن کیا اساں انہیں کوں کھواڈ جنیں کوں
اللہ چاہے ہا کھوا سبگا ہا تساں محض کھلی کھلی
گمراہی وچ ہوے۔

وَيَقُولُونَ مَتَىٰ هَذَا الْوَعْدُ إِن كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿۴۳﴾

۴۳۔ تے او آہدن جے تساں سچے ء تے اے
وعدہ کڈاں پورا تھیں۔

مَا يَنْظُرُونَ إِلَّا صَيْحَةً وَاحِدَةً تَأْخُذُهُمْ وَهُمْ
يَخِضُّونَ ﴿۴۴﴾

۴۴۔ او تے محض ہک عذاب دا انتظار کریںدے
پہن جیرھا انہیں کوں پکڑیسی تے او تھیں وچ
لگے پئے ہوسن۔

فَلَا يَسْتَطِيعُونَ تَوْصِيَةً وَلَا إِلَىٰ أَهْلِهِمْ يَرْجِعُونَ ﴿۵۱﴾ ۵۱۔ نہ تے اوہک بڑو جھے کوں نصیحت کر سگسن تے نہ اپنے گھر والیں دو ولسن۔

دَنُفِخَ فِي الصُّورِ فَأَذَاهُمْ مِنَ الْأَجْدَاثِ إِلَىٰ رَبِّهِمْ يَنسِلُونَ ﴿۵۲﴾ ۵۲۔ تے دھوتوں وچایا ویسی تے اوہوں ویلھے قبریں وچونکل کے اپنے رب دو بھیج پوسن۔

قَالُوا يُونُسُكَا مَنْ بَعَثْنَا مِنْ مَرْقَدِنَا ۖ هَذَا مَا وَعَدَ الرَّحْمَنُ وَصَدَقَ الْمُرْسَلُونَ ﴿۵۳﴾ ۵۳۔ تے او آکھسن جو شالا ہلاک تھیووں ساکوں قبریں وچو کیس کڈھیسے تے اے رحمان خدا دا وعدہ ۷ تے رسویں سچ بولیا ہا۔

إِنْ كَانَتْ إِلَّا صَيْحَةً وَاحِدَةً ۖ فَإِذَا هُمْ جَمِيعٌ لَّدَيْنَا مُحْضَرُونَ ﴿۵۴﴾ ۵۴۔ اے محض ہک عذاب ہو سی تے او سارے ساڈے سامنے حاضر کیستے وین۔

فَالْيَوْمَ لَا تُظَلِّمُ نَفْسٌ شَيْئًا وَلَا تُجْزَوْنَ إِلَّا مَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿۵۵﴾ ۵۵۔ تے اوں بڑینہ کہیں جان تے ظلم نہ کیتا ویسی تے تہا کوں محض تہاڈے عملیں دا بدلہ ملے۔

إِنْ أَصْحَابَ الْجَنَّةِ الْيَوْمَ فِي شُغْلٍ فَاكْهُونَ ﴿۵۶﴾ ۵۶۔ بے شک بہشتی اوں بڑینہ ضروری کم کریندے پئے ہوسن تے خوش ہوسن۔

هُمْ وَ أَزْوَاجُهُمْ فِي ظِلِّ عِلَ الْأَرْبَابِ مُتَكَبِّرُونَ ﴿۵۷﴾ ۵۷۔ او تے انہیں دے سنگتی چھاں تلے ہماچیں تے وہائیں دی میک بگے بیٹھے ہوسن۔

۵۸۔ اوندے وچ انہیں واسطے میوے ہوسن تے جو اونگسن انہیں کوں بڑتا ویسی۔

۵۹۔ مہربان رب کہیں سلامتی دا سنہیا ہو سی۔
۶۰۔ تے اے مجرمو آج نکھر کھڑو۔

۶۱۔ اے آدم دے پترو کیا میں تہاں کہیں وعدہ نہ گدھا ہا جو تہاں شیطان دی عبادت نہ کراہے بے شک تہاڈا اوکھلا کھلا دشمن۔

۶۲۔ محض میڈری عبادت کرو اے سدھا راہ۔
۶۳۔ او تہاڈے وچو ہون ساری مخلوق کوں ہلاک کر چکے کیا عقل نوہے کریندے۔

۶۴۔ اے دوزخ جیندا تہاڈے نال وعدہ کیتا

فَلَا يَسْتَطِيعُونَ تَوْصِيَةً وَلَا إِلَىٰ أَهْلِهِمْ يَرْجِعُونَ ﴿۵۱﴾

دَنُفِخَ فِي الصُّورِ فَأَذَاهُمْ مِنَ الْأَجْدَاثِ إِلَىٰ رَبِّهِمْ يَنسِلُونَ ﴿۵۲﴾

قَالُوا يُونُسُكَا مَنْ بَعَثْنَا مِنْ مَرْقَدِنَا ۖ هَذَا مَا وَعَدَ الرَّحْمَنُ وَصَدَقَ الْمُرْسَلُونَ ﴿۵۳﴾

إِنْ كَانَتْ إِلَّا صَيْحَةً وَاحِدَةً ۖ فَإِذَا هُمْ جَمِيعٌ لَّدَيْنَا مُحْضَرُونَ ﴿۵۴﴾

فَالْيَوْمَ لَا تُظَلِّمُ نَفْسٌ شَيْئًا وَلَا تُجْزَوْنَ إِلَّا مَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿۵۵﴾

إِنْ أَصْحَابَ الْجَنَّةِ الْيَوْمَ فِي شُغْلٍ فَاكْهُونَ ﴿۵۶﴾

هُمْ وَ أَزْوَاجُهُمْ فِي ظِلِّ عِلَ الْأَرْبَابِ مُتَكَبِّرُونَ ﴿۵۷﴾

لَهُمْ فِيهَا فَاكِهَةٌ وَلَهُمْ مَا يَدْعُونَ ﴿۵۸﴾

سَلَامٌ قَوْلًا مِنْ رَبِّ رَحِيمٍ ﴿۵۹﴾

وَأَمَّا زُورُ الْيَوْمِ أَهْلُهَا الدُّجْرِمُونَ ﴿۶۰﴾

أَلَمْ أَعْهِدْ إِلَيْكُمْ يَبْنَؤَ آدَمَ أَنْ لَا تَعْبُدُوا الشَّيْطَانَ إِنَّهُ لَكُمْ عَدُوٌّ مُبِينٌ ﴿۶۱﴾

وَأَنِ اعْبُدُونِي ۖ هَذَا صِرَاطٌ مُسْتَقِيمٌ ﴿۶۲﴾

وَلَقَدْ أَضَلَّ مِنْكُمْ جِبِلًّا كَثِيرًا ۖ أَفَلَمْ تَكُونُوا تَعْقِلُونَ ﴿۶۳﴾

هَذِهِ جَهَنَّمُ الَّتِي كُنْتُمْ تُوعَدُونَ ﴿۶۴﴾

گیا ہا۔

۶۵۔ آج اپنے کفر دی وجہ کنیں بندے وچ پیسو۔

۶۶۔ آج اساں انہیں دے منہ تے ہلکا بلیسوں تے انہیں دے ہتھ ساڑے نال ایسن تے انہیں دے پیر جو کچھ اوکریں دے ہن اوندی گواہی ڈیسن۔

۶۷۔ جے اساں چاہوں تے انہیں کون اندھا کر ڈیوں تے اوکیں راہ تے ٹرپوں تے او ڈیکھسن کیویں؟

۶۸۔ تے جے اساں چاہوں تے اساں انہیں دی شان ختم کر ڈیوں تے ول او نہ اگو تے وچ سگسن تے نہ بچھو تے ولسن۔

۶۹۔ تے جنیکوں اساں وڈی عمر ڈیندے ہن اوندے جسم کون کمزور کر ڈیندے ہن کیا او عقل نہیں کریندے۔

۷۰۔ تے اساں اونکوں شعر نہیں سکھائے نہ اوندی شان اے تے محض نصیحت تے ولا ولا پڑھیوں والی تے کھلیاں دلیلاں ڈیوں والی کتاب ۷۱۔ تاں جوا جیرھا جیندا ۷۲۔ اونکوں ہوشیار کرے تے کافرین تے فیصلہ پورا تھی وچے۔

۷۲۔ کیا او نہیں ڈبے بے شک اساں انہیں کیتے اپنی طاقت نال جانور پیدا کیتن تے او انہیں دے مالکن۔

۷۳۔ تے اساں انہیں کون انہیں دے تابع کر ڈتے تے انہیں وچو کچھ تے سوار تھیندن تے

اَصْلُهَا الْيَوْمَ بِمَا كُنْتُمْ تَكْفُرُونَ ﴿۶۵﴾

الْيَوْمَ نَخْتِمُ عَلَىٰ افْوَاهِهِمْ وَتُكَلِّمُنَا اَيْدِيهِمْ وَتَشْهَدُ اَرْجُلُهُمْ بِمَا كَانُوا يَكْسِبُونَ ﴿۶۶﴾

وَلَوْ نَشَاءُ لَطَمَسْنَا عَلَىٰ اَعْيُنِهِمْ فَاسْتَبَقُوا الصِّرَاطَ فَأَنَّىٰ يُبْصِرُونَ ﴿۶۷﴾

وَلَوْ نَشَاءُ لَمَسَخْنَاهُمْ عَلَىٰ مَكَانَتِهِمْ فَمَا اسْتَطَاعُوا مُضِيًّا وَلَا يَرْجِعُونَ ﴿۶۸﴾

وَمَنْ نُعَمِّرْهُ نُنَكِّسْهُ فِي الْخَلْقِ اَفَلَا يَعْقِلُونَ ﴿۶۹﴾

وَمَا عَلَّمْنَاهُ الشِّعْرَ وَمَا يَنْبَغِي لَهُ اِنْ هُوَ اِلَّا ذِكْرٌ وَقُرْآنٌ مُّبِينٌ ﴿۷۰﴾

لِيُنذِرَ مَنْ كَانَ جَبِيًّا وَيَتْلُو الْقَوْلَ عَلَى الْكَافِرِينَ ﴿۷۱﴾

اَوَلَمْ يَرَوْا اَنَّا خَلَقْنَا لَهُمْ مَا مِثْلَهُنَّ اَيَّدَيْنَا اَنْعَامًا فَهُمْ لَهَا مٰلِكُونَ ﴿۷۲﴾

وَذَلَّلْنَاهَا لَهُمْ فَمِنْهَا رَكُوبُهُمْ وَمِنْهَا يَأْكُلُونَ ﴿۷۳﴾

انہیں وچو کھندن۔

۷۴۔ تے انہیں وچو انہیں کیتے لفع ہن تے
پیوٹ دیاں شہیں دی ہن کیا او شکر نہیں کریندے
۷۵۔ انہیں اللہ دے سوا بے معبود بنائے ہوئے
تاں جو انہیں دی مدد کیتی ونچے۔

۷۶۔ او انہیں دی امداد نہیں کر سگدے تے
او انہیں دے خلاف لشکر بیٹ کے سامنے آوس۔
۷۷۔ انہیں دیاں گالیں تیکوں مونجھا نہ کرن
بے شک اساں جو او کیندن تے ظاہر کریندن
چاٹدے ہیں۔

۷۸۔ کیا انسان کوں علم نہیں جو بے شک اساں
اونکوں نطفے کنیں پیدا کیتے تے او پھیس سخت
جھڑے کار تھی ویندے۔

۷۹۔ تے او ساڈے خلاف گالیں کریندے تے
اپنی پیدائش کوں بھل ویندے تے آہدے جو
جیلھے بڈیاں گل سڑولیں انہیں کوں کون
جیندا کریسی۔

۸۰۔ توں آکھ انہیں کوں او ہو جیندا کریسی جیں
پہلی دفعہ انہیں کوں پیدا کیتے تے او ہر مخلوق
کوں چنگی طرحاں چاٹدے۔

۸۱۔ جیں تہاڈے کیتے ساوے ون کنیں بھاٹائی
تے تہاں او دے نال بھاہلیندے۔

۸۲۔ کیا او ذات جیں آسمانیں تے زمین کوں
پیدا کیتے ایں گال تے قادر نہیں جو او او ہو
جیس مخلوق ہی پیدا کرے کیوں نہیں او ہوں
پیدا کرن والا تے بہوں چاٹن والا۔

وَلَهُمْ فِيهَا مَنَافِعُ وَمَشَارِبُ أَفَلَا
يَشْكُرُونَ ﴿٧٤﴾
وَاتَّخَذُوا مِنْ دُونِ اللَّهِ إِلَهَةً لَّهُمْ
يُصَرِّفُونَ ﴿٧٥﴾

لَا يَسْتَطِيعُونَ نَصْرَهُمْ وَهُمْ لَهُمْ
جُنْدٌ مُّحَضَّرُونَ ﴿٧٦﴾
فَلَا يَحْزَنكَ قَوْلُهُمْ إِنَّا نَعْلَمُ مَا يُسْرُونَ وَمَا يَنْبَغِي
يُغْلِبُونَ ﴿٧٧﴾

أَوَلَمْ يَرِ الْإِنْسَانُ أَنَّا خَلَقْنَاهُ مِنْ نُّطْفَةٍ فَإِذَا هُوَ
خَصِيمٌ مُّبِينٌ ﴿٧٨﴾

وَضَرَبَ لَنَا مَثَلًا وَنَسِيَ خَلْقَهُ قَالَ مَنْ يُعْطِي
الْعِظَامَ وَهِيَ رَمِيمٌ ﴿٧٩﴾

قُلْ يُحْيِيهَا الَّذِي أَنْشَأَهَا أَوَّلَ مَرَّةٍ وَهُوَ بِكُلِّ
خَلْقٍ عَلِيمٌ ﴿٨٠﴾

إِلَّا الَّذِي جَعَلَ لَكُمْ مِنَ الشَّجَرِ الْأَخْضَرِ نَارًا فَإِذَا
أَنْتُمْ مِنْهُ تُوقِدُونَ ﴿٨١﴾

أَوَلَيْسَ الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ
بِقَادِرٍ عَلَى أَنْ يَخْلُقَ مِنْهُمْ بَلَءًا وَهُوَ
الْعَلِيُّ الْعَلِيمُ ﴿٨٢﴾

۸۳۔ جیلے او کیس چیز دا ارادہ کرنی دے تے او
محض حکم ڈے کے آہرے تھی ونج تے او تھی
ویندی ۶۔

إِنَّمَا أَمْرُهُ إِذَا أَرَادَ شَيْئًا أَنْ يَقُولَ
لَهُ كُنْ فَيَكُونُ ﴿۸۳﴾

۸۴۔ پاک او ذات جیندے ہتھ وچ ہر شے
دی بادشاہی رے تے تہاں ہوندو ولائے دیسو۔

۵

فَسُبْحَنَ الَّذِي يَبْدِئُ مَلَكُوتُ كُلِّ شَيْءٍ ذَٰلِكُمُ
تَرْجَعُونَ ﴿۸۴﴾

سورة صفت مکی ۷۷ تے بسم اللہ تال ایندیاں ۸۳ آیاتں تے ۵ رکوعن۔

- بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ①
- ۱۔ شروع کریں دال اللہ دے تال نال جیرھا
بن سٹگے ڈیوٹ والا تے ول ول رحم کرن والا ②
- ۲۔ میں گواہی کیتے پیش کریں دال انہیں کون جیرھے
قطاریں وچ دشمنیں دے سائے کھڑن۔
- ۳۔ تے میرے کم کرن والیں کون دڑکے ڈیندن۔
- ۴۔ تے ذکر (قرآن) پڑھ کے سٹیندن۔
- ۵۔ بے شک تہاڈا معبود ہک۔
- ۶۔ جیرھا آسمانیں تے زمین تے جو انہیں دے
دریان اوند رے تے رب انہیں جیں دا جتھو جھلا
نکلے۔
- ۷۔ بے شک اساں تلوں آسمان کون تاریں نال
سوٹھا بنائے۔
- ۸۔ تے اونکو ہر منہ زور شیطان کنیں پچائے۔
- ۹۔ او اتلیں تیکڑی ہستیں دیاں گالیں نہیں سن بگے
تے ہر پاسو انہیں کون پریں کیتا دیندے۔
- ۱۰۔ سوٹے مار مار کے تے انہیں کیتے ہک ہمیشہ
دا عذاب۔
- ۱۱۔ سوٹے اوندے جیرھا کوئی گال چا کے گھن
دے تے ہک آسمانی انگارہ اوند پچھا کریندے۔
- ۱۲۔ تے توں انہیں کنیں پچھ کیا انہیں دا پیدا کرن
زیادہ اوکھا یا بیا جو اساں پیدا کیتے بے شک
اساں انہیں کون چیرٹن آلی مٹی نال پیدا کیتے۔
- فَالزُّجُرُوتِ زَجْرًا ③
- فَالنَّارِ لِيَّتِ ذِكْرًا ④
- إِنَّ إِلَهُكُمْ لَوَاحِدٌ ⑤
- رَبُّ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا وَرَبُّ
الشَّارِقِ ⑥
- إِنَّا زَيْنَا السَّمَاءِ الدُّنْيَا بِزِينَةِ الْكَوَكِبِ ⑦
- وَحِفْظًا قَرْنَ كُلِّ شَيْطَانٍ مَّارِدٍ ⑧
- لَا يَسْتَعُونَ إِلَى الْمَلَأِ الْأَعْلَى وَيُقَذَّفُونَ مِنْ
كُلِّ جَانِبٍ ⑨
- دُحُورًا وَلَهُمْ عَذَابٌ وَاصِبٌ ⑩
- إِلَّا مَنْ خَطِفَ الْخَطْفَةَ فَأَتْبَعَهُ شَهَابٌ ثَائِبٌ ⑪
- فَاسْتَفْتِهِمْ أَهُمْ أَشَدُّ خَلْقًا أَمْ مَنْ خَلَقْنَا إِنَّا
خَلَقْنَاهُمْ مِنْ طِينٍ لَّازِبٍ ⑫

- ۱۳۔ توں حیران تھیندیں تے او شکریاں کریندن۔ بَلْ عَجَبْتَ وَيَسْخَرُونَ ۱۷
- ۱۴۔ تے جیلے انہیں کوں نصیحت کیتی دیندی ۷ او نصیحت حاصل نہیں کریندے۔ وَإِذَا ذُكِّرُوا لَا يَذْكُرُونَ ۱۸
- ۱۵۔ تے جیلے کوئی نشان بڈہن شکریاں کریندن۔ وَإِذَا رَأَوْا آيَةً يَسْتَسْخِرُونَ ۱۹
- ۱۶۔ تے آہن اے محض کھلا کھلا جادو ۷۔ وَقَالُوا إِن هَذَا إِلَّا سِحْرٌ مُّبِينٌ ۲۰
- ۱۷۔ کیا اساں جڈاں مرسوں تے مٹی تھی ویسوں تے ہڈیاں تھی ویسوں کیا اساں ولا اٹھائے ویسوں۔ وَإِذَا مِنَّا وَكُنَّا تُرَابًا وَءِظَامًا ۲۱
- ۱۸۔ کیا ساڈے پہلے پیو ڈاڈے دی۔ أَوْ أَبَاؤُنَا الْأَوَّلُونَ ۲۲
- ۱۹۔ توں آکھ جیاتے تساں ذلیل دی نال تھیو۔ قُلْ نَعْمَ وَأَنْتُمْ دَاخِرُونَ ۲۳
- ۲۰۔ تے اے محض ہک دڑکا ۷ تے او ڈیکھٹ پئے ولسن۔ فَإِنَّمَا هِيَ زَجْرَةٌ وَاحِدَةٌ فَإِذَا هُمْ يَنْظُرُونَ ۲۴
- ۲۱۔ تے آکھن مرو اے تے جزا سزا دا ڈینہر۔ وَقَالُوا يَوْمَئِذٍ هَذَا يَوْمُ الدِّينِ ۲۵
- ۲۲۔ تے اے فیصلے دا ڈینہر جینکوں تساں جھٹلیندے ہاوے۔ هَذَا يَوْمُ الْفَصْلِ الَّذِي كُنْتُمْ بِهِ تُكَذِّبُونَ ۲۶
- ۲۳۔ ظالمیں کوں تے انہیں دی زالیں کوں تے انہیں کوں جیندی او عبادت کریندے ہن جیندا کرو۔ أَحْسَرُوا الَّذِينَ ظَلَمُوا وَأَزْوَاجَهُمْ وَمَا كَانُوا يَعْبُدُونَ ۲۷
- ۲۴۔ اللہ دے سوا تے انہیں کوں دوزخ دے راہ دو گھن ونجو۔ مِنْ دُونِ اللَّهِ فَأَهْدُوهُمْ إِلَى صِرَاطِ الْجَنَّةِ ۲۸
- ۲۵۔ تے انہیں کوں کھڑاڈ انہیں کنیں پھیا ویسی۔ وَقِفُّهُمْ إِنَّهُمْ مَقْشُورُونَ ۲۹
- ۲۶۔ تماکوں کیا تھئے تساں ہک ڈوجھے دی امداد نوے کریندے۔ مَا لَكُمْ لَا تَنَاصَرُونَ ۳۰
- ۲۷۔ اصل او آج ہتھیار سٹ ڈالین۔ بَلْ هُمْ الْيَوْمَ مُسْتَسْلِمُونَ ۳۱
- ۲۸۔ ہک ڈوجھے دو توجہ کرین تے بحث کرین۔ وَأَقْبَلَ بَعْضُهُمْ عَلَى بَعْضٍ يَتَسَاءَلُونَ ۳۲
- ۲۹۔ آکھن بے شک تساں ساڈو سہ پاسو اندے ہاوے۔ قَالُوا إِنَّكُمْ كُنْتُمْ تَأْتُونَنَا عَنِ الْيَمِينِ ۳۳

- ۳۰۔ او آکھسن اصل تساں میندے نہ ہاوے۔
 ۳۱۔ اساں تساں کنیں ڈاڈھے نہ ہاے اصل تساں
 (منہ زور قوم ہاوے۔
 ۳۲۔ ساڈے رب دی گال ساڈے اُتے
 پوری تھی گئی بے شک اساں چکھسوں۔
 ۳۳۔ اساں تماکوں گمراہ کیتے اسال آپ دی گمراہ ہاے
 ۳۴۔ بے شک او اوں ڈینہہ عذاب وح شرک
 ہوسن۔
 ۳۵۔ بے شک اساں مجریں نال ایویں کریندے ہیں
 ۳۶۔ بے شک او اکڑیندے ہن جیلھے انہیں کوں
 آکھیا ویندا ہاجو اللہ دے سوا کوئی معبود کاہنیں۔
 ۳۷۔ تے آہن اساں اپنے معبودیں کوں
 ہک شاعر تے پاگل کیتے کیوں چھوڑ ڈیوں۔
 ۳۸۔ اصل او سچ گھن کے آٹے تے اوں رسولیں
 دی تصدیق کیتی بے۔
 ۳۹۔ بے شک تساں دکھ ڈیوٹ والا عذاب چکھن
 والے ہوئے۔
 ۴۰۔ تماکوں محض تماڈے علیں دا بدلہ ڈتا ویندا
 پئے۔
 ۴۱۔ سواٹے اللہ دے بندیں جیرے چٹے ہوئے ہن
 ۴۲۔ جنہیں کیتے معلوم رزق موجود۔
 ۴۳۔ میوے ہن تے انہیں کوں عزت ڈتی ویسی۔
 ۴۴۔ نعتیں والے باغیں وح۔
 ۴۵۔ تے او ہانچیں تے آٹے ساٹے بیٹھے ہوسن
 ۴۶۔ مٹھے پاٹی دے بھرے ہوئے گلاس انہیں
 دے کولہو آندے ویسن۔
- قَالُوا بَلْ لَمْ تَكُونُوا مُؤْمِنِينَ ﴿۳۰﴾
 وَمَا كَانَ لَنَا عَلَيْكُمْ مِنْ سُلْطَانٍ بَلْ كُنْتُمْ قَوْمًا
 طٰغِينَ ﴿۳۱﴾
 فَحَقَّ عَلَيْنَا قَوْلُ رَبِّنَا ۖ إِنَّا لَذَٰئِقُونَ ﴿۳۲﴾
 فَأَعْوَيْنَكُمْ إِنَّا لَكُنَّا عَوِيْنَ ﴿۳۳﴾
 فَإِنَّهُمْ يَوْمَئِذٍ فِي الْعَذَابِ مُشْتَرِكُونَ ﴿۳۴﴾
 إِنَّا كَذٰلِكَ نَفْعَلُ بِالْمُجْرِمِينَ ﴿۳۵﴾
 إِنَّهُمْ كَانُوا إِذَا قِيلَ لَهُمْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ
 يَسْتَكْبِرُونَ ﴿۳۶﴾
 وَيَقُولُونَ إِنَّا لَا نَزِدُّ إِلَهُتَنَا إِلَّا أَنۡشَاءُ فِتْنُونَ ﴿۳۷﴾
 بَلْ جَاءَ بِالْحَقِّ وَصَدَّقَ الْمُرْسَلِينَ ﴿۳۸﴾
 إِنَّكُمْ لَذَٰئِقُوا الْعَذَابِ الْأَلِيمِ ﴿۳۹﴾
 وَمَا تُجْزَوْنَ إِلَّا مَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿۴۰﴾
 إِلَّا عِبَادَ اللَّهِ الْخٰلِصِينَ ﴿۴۱﴾
 أُولَٰئِكَ لَهُمْ سُرُّ رِزْقٍ مَّعْلُومٌ ﴿۴۲﴾
 فَوَٰكِهَةٌ وَهُمْ مُّكْرَمُونَ ﴿۴۳﴾
 فِي جَنَّاتِ النَّعِيمِ ﴿۴۴﴾
 عَلَى سُرُرٍ مُّتَقَابِلِينَ ﴿۴۵﴾
 يُطَافُ عَلَيْهِمْ بِكَأْسٍ مِنْ مَّعِينٍ ﴿۴۶﴾

بِضَاءٍ لَذَّةٍ لِلشَّيْءِ ۝۳۷

۳۷۔ اوچھے ہو سن تے بیوٹن والیں واسطے لذت ہو سی۔

لَا فِيهَا غَوْلٌ وَلَا هُمْ عَنْهَا يُنْفَوْنَ ۝۳۸

۳۸۔ نہ انہیں دے سرویج درد تھیں تے نہ او پاگل تھیں۔

وَعِنْدَهُمْ قُصُورُ الطَّرِيقِ ۝۳۹

۳۹۔ تے انہیں دے کولہو اکھیں جھکیاں کر کے تریختیں کھڑیاں ہو سن۔

كَانَتْهُمْ بَنَازٌ فَكُنُونَ ۝۴۰

۴۰۔ ایویں جیویں او بڑھکے ہوئے آنے۔

فَأَتَبَلَ بَعْضُهُمْ عَلَى بَعْضٍ يَتَسَاءَلُونَ ۝۴۱

۴۱۔ ہک بڑو جھے کوں بڑیکھسن تے بحث کر لیں۔

قَالَ قَائِلٌ مِنْهُمْ إِنِّي كَانَ لِي قَرِينٌ ۝۴۲

۴۲۔ ہک شخص انہیں وچو آکھسی جو میڈا ہک سنگتی ہا۔

يَقُولُ إِنَّكَ لَمِنَ الْمَصْدُوقِينَ ۝۴۳

۴۳۔ او آکھسی کیا توں منٹن والیں وچو ہویں؟

إِذَا مِتْنَا وَكُنَّا تُرَابًا فَعِظَامًا ۝۴۴

۴۴۔ کیا جڈاں اساں مرسوں تے مٹی تے ہڈی بن ویسوں کیا ساکوں علیل دا بدلہ بڑتا ویسی۔

إِنَّا لَكَايُومُونَ ۝۴۵

۴۵۔ او آکھسی کوئی ہے جیرہا جھاتی پاکے بڑیکھے جو اوندا کیا حال۔

قَالَ هَلْ أَنْتُمْ مُطْلِعُونَ ۝۴۶

۴۶۔ او آپ جھاتی پیسی تے اونکوں دوزخ وچ بڑیکھسی۔

فَأَطَاعَ قَرَاهُ فِي سَوَاءِ الْجَحِيمِ ۝۴۷

۴۷۔ او آکھسی اللہ دی قسم توں میکوں وی ہلاک کریندا ہا توں۔

قَالَ تَأَلَّوْا إِن كُنْتُمْ لَتُرْوَبُونَ ۝۴۸

۴۸۔ جے اللہ افضل نہ ہوئے ناتے میں دی حافر ققیوٹن والیں چوہو ہواں

وَلَا نِعْمَةُ رَبِّي لَكُنْتُ مِنَ الْمُحْضَرِينَ ۝۴۹

۴۹۔ کیا اساں نہ مرسوں؟

أَمَّا نَحْنُ بِمَبْتَلِينَ ۝۵۰

۵۰۔ سوائے پہلی موت دے تے

إِلَّا مَوْتَتَنَا الْأُولَىٰ وَمَا نَحْنُ بِمُعَذَّبِينَ ۝۵۱

ساکوں کوئی عذاب نہ بڑتا

ویسی۔

إِنَّ هَذَا لَهُوَ الْقُوَىٰ الْعَظِيمُ ۝۵۲

۵۲۔ بے شک اے ہوں وڈی کامیابی۔

۶۲۔ میں رستے کیے عمل کروں والیں کوں عمل کرنا
چاہی دا ۶۱۔

۶۳۔ کیا اے مہمانی چنگی ۶۲ یا تھوہر دا درخت ۔
۶۴۔ بے شک اساں اونکوں ظالمیں کیے فتنہ بناے
۶۵۔ بے شک او دن جیرھا دوزخ دے تل وچ
پیدا تھیندے۔

۶۶۔ او دن پھل ایویں ہے جیویں ناگیں دا سر ۔
۶۷۔ بے شک او اتھو کھوسن تے او دے نال ڈٹھ
بھریں ۔

۶۸۔ دل انہیں دے پاٹی وچ اُبلدا پاٹی رلایا ویسی ۔
۶۹۔ دل انہیں کوں دوزخ دو دلایا ویسی ۔
۷۰۔ بے شک انہیں اپنے پیو ڈاڑیں کوں گمراہ پاتے ۔
۷۱۔ تے او انہیں دے پیریں تے بھیج پین ۔
۷۲۔ تے ایں کنیں پہلے وی ہوں ساریاں تو ماں گمراہ
تھی چکین ۔

۷۳۔ اساں انہیں وچ ڈراوٹن والے پھین ۔
۷۴۔ تے توں بڑیکھ انہیں دا کیا انجام جنیں کوں
ڈرایا گیا ہا ۔

۷۵۔ سوائے چٹے ہوئے اللہ دے بندیں دے ۔
۷۶۔ تے ساکوں نور سٹیا ہا تے اساں ہوں چمکا
جواب ڈیوٹن والے ہیں ۔
۷۷۔ تے اساں اونکوں تے او دے گھرائیں کوں
وڈی مصیبت کنیں بچایا ۔

۷۸۔ تے اساں اوندی اولاد کوں باقی رکھا ۔
۷۹۔ تے بعد وچ آوٹن والیں وچ اوندی یاد
اساں باقی رکھی ۔

لِبَشَلِ هَذَا فَلْيَعْمَلِ الْعَمَلُونَ ﴿٦٢﴾

أَذَلِكَ خَيْرٌ تُزَلُّ أَمْ شَجَرَةُ الزَّقُّومِ ﴿٦٣﴾
إِنَّا جَعَلْنَاهَا فِتْنَةً لِلظَّالِمِينَ ﴿٦٤﴾
إِنَّهَا شَجَرَةٌ تَخْرُجُ فِي أَصْلِ الْجَحِيمِ ﴿٦٥﴾

كُلُّهَا كَانَتْ رُءُوسَ الشَّيَاطِينِ ﴿٦٦﴾
فَإِنَّهُمْ لَا يَكُونُونَ فِيهَا فَأَلَوْنَ مِنْهَا الْبُطُونَ ﴿٦٧﴾

ثُمَّ إِنَّ لَهُمْ عَلَيْهَا لَشَوْبًا مِنْ حَمِيمٍ ﴿٦٨﴾
ثُمَّ إِنَّ مَرْجِعَهُمْ لَا إِلَى الْجَحِيمِ ﴿٦٩﴾
إِنَّهُمْ أَقْبَوْا أَبَاءَهُمْ صَالِينَ ﴿٧٠﴾
فَهُمْ عَلَى أَثَرِهِمْ يَهُرَعُونَ ﴿٧١﴾
وَلَقَدْ ضَلَّ قَبْلَهُمْ أَكْثَرُ الْأَوَّلِينَ ﴿٧٢﴾

وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا فِيهِمْ مُنْذِرِينَ ﴿٧٣﴾
فَانْظُرْ كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الْمُنْذِرِينَ ﴿٧٤﴾

إِلَّا عِبَادَ اللَّهِ الْمُخْلَصِينَ ﴿٧٥﴾
وَلَقَدْ نَادَيْنَا نُوْحًا فَلْيَعْمَلِ الْمُجِيبُونَ ﴿٧٦﴾

وَنَجِّنِيْهُ وَأَهْلَهُ مِنَ الْكَرْبِ الْعَظِيمِ ﴿٧٧﴾

وَجَعَلْنَا ذُرِّيَّتَهُ هُمُ الْبَاقِينَ ﴿٧٨﴾
وَتَرَكْنَا عَلَيْهِ فِي الْآخِرِينَ ﴿٧٩﴾

- ۸۰۔ نوح کوں قومیں وچو سلامتی دی دعا ملدی
پئی ۶۔
- ۸۱۔ بے شک اساں ایویں چنگے کم کرن والیں
کوں بدلہ ڈیندے ہیں۔
- ۸۲۔ بے شک او ساڈے مومن بندیں وچو ہا۔
- ۸۳۔ دل اسان پھلیں کوں غرق کر ڈتا۔
- ۸۴۔ تے بے شک انہیں دی جماعت وچو ابراہیم
دی ہا۔
- ۸۵۔ جیلے او اپنے رب دو پاک دل گن کے آیا
ہا۔
- ۸۶۔ جیلے اوں اپنے پیوتے قوم کوں آکھے تساں
کیندی عبادت کریندے ء۔
- ۸۷۔ کیا اللہ دے سوا کوڑے معبودیں کوں تساں چاہندے ء۔
- ۸۸۔ تہاڈا رب العالمین دے متعلق کیا خیال۔
- ۸۹۔ اوکھ دفعہ تاریں کوں ڈٹھے۔
- ۹۰۔ تے آکھیں میں بیماراں۔
- ۹۱۔ تے او اوں کوں چھوڑ کے ٹر گئے۔
- ۹۲۔ او ہوئے ہوئے انہیں دے معبودیں دو گئے پیا
تے آکھیں تساں کھندے نوے۔
- ۹۳۔ تہا کوں کیا ہے تساں لیندے نوے۔
- ۹۴۔ دل ہوئے ہوئے انہیں تے سچ ہتھ نال سٹ
ماری اس۔
- ۹۵۔ انہیں کوں پتہ لگے تے او اوندو بھڑے آئن۔
- ۹۶۔ اوں آکھے کیا تساں اوندی عبادت کریندے ء۔
جینکوں آپ بنیندے ء۔
- ۹۷۔ تے اللہ نے تہا کوں پیدا کیتے تے تہاڈے
- سَلِّمْ عَلٰی نُوحٍ فِي الْعَالَمِينَ ﴿۸۰﴾
- اِنَّا كَذٰلِكَ نَجْزِي الْمُحْسِنِينَ ﴿۸۱﴾
- اِنَّكَ مِنْ عِبَادِنَا الْمُؤْمِنِينَ ﴿۸۲﴾
- ثُمَّ اَعْرِفْنَا الْاٰخِرِينَ ﴿۸۳﴾
- وَ اِنَّ مِنْ شِيعَتِهِ لَكِبْرَاهِيْمَ ﴿۸۴﴾
- اِذْ جَاءَ رَبُّهُ يَقْلِبُ سُلَيْمٍ ﴿۸۵﴾
- اِذْ قَالَ لِاِبْنَيْهِ وَقَوْمِهِ مَاذَا تَعْبُدُوْنَ ﴿۸۶﴾
- اَيِفْكَ اِيْهَةً دُوْنَ اللّٰهِ تُرِيدُوْنَ ﴿۸۷﴾
- فَمَا ظَنُّكُمْ بِرَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿۸۸﴾
- فَنَظَرَ نَظْرَةً فِي النُّجُوْمِ ﴿۸۹﴾
- فَقَالَ اِنِّي سَقِيمٌ ﴿۹۰﴾
- فَقُولُوْا عَنْهُ مُدْبِرِيْنَ ﴿۹۱﴾
- فَرَاغَ اِلَىٰ اِهْلِيْهِمْ فَقَالَ اَلَا تَاْكُلُوْنَ ﴿۹۲﴾
- مَا لَكُمْ لَا تَنْطِقُوْنَ ﴿۹۳﴾
- فَرَاغَ عَلَيْهِمْ ضَرْبًا بِالْيَمِيْنِ ﴿۹۴﴾
- فَاَقْبَلُوْا اِلَيْهِ يَزِفُوْنَ ﴿۹۵﴾
- قَالَ اَتَعْبُدُوْنَ مَا تَتَجَنَّبُوْنَ ﴿۹۶﴾
- وَاللّٰهُ خَلَقَكُمْ وَمَا تَعْمَلُوْنَ ﴿۹۷﴾

عملیں کوں دی۔

۹۸۔ انہیں آکھئے ایندے چودھارو کندھ بناؤتے
ایتکوں بھاوج سٹو۔

۹۹۔ انہیں اوندے نال چالاکي دا ارادہ کیتاتے اسان
انہیں کوں ذلیل کر ڈتا۔

۱۰۰۔ تے اوں آکھئے بے شک میں اپٹے رب دو
ویندا پیاں او میکوں سدھا راہ ڈکھلیسی۔

۱۰۱۔ اے میڈے رب میکوں نیک ہاں بخش۔

۱۰۲۔ تے اسان اونکوں سیانے ہاں دی خوش خبری
ڈتی۔

۱۰۳۔ جلیہ او اوندے نال بھجوں دے قابل تھے آکھئے
اے میڈے پتر ! میں خواب وچ ڈٹے
جو میں تیکوں کوہیندا پیاں توں ڈس تیبدا کیا خیال
اوں آکھئے اے میڈے ابا تیکوں جو حکم توں کر
توں میکوں صبر کرن والیں وچو پیسیں۔

۱۰۴۔ جلیہ ڈوہیں راضی تھی گئے تے اونکوں متھے
دے بھر سمانے سی۔

۱۰۵۔ تے اسان اونکوں سڈیے جو اے ابراہیم۔

۱۰۶۔ تیں خواب سچ کر ڈکھائے بے شک اسان
ایویں چنگے کم کرن والیں کوں بدلہ ڈیندے ہیں۔

۱۰۷۔ بے شک اے کھلی آزمائش ہائی۔

۱۰۸۔ تے اسان ہک وڈی قربانی نال اوندہ قدرہ
ڈتے۔

۱۰۹۔ اتے اسان پچھلیں وچ اوندہ ہوں چنگا ذکر چھوڑیے۔

۱۱۰۔ ابراہیم تے سلامتی ۶۔

۱۱۱۔ اسان چنگے کم کرن والیں کوں ایویں بدلہ ڈیندے

قَالُوا ابْنُوا لَهُ بُنْيَانًا فَأَلْقُوهُ فِي
الْجَحِيمِ ۝۹۸

فَارَادُوا بِهِ كَيْدًا فَجَعَلْنَاهُمُ الْأَسْفَلِينَ ۝۹۹

وَقَالَ إِنِّي ذَاهِبٌ إِلَىٰ رَبِّي سَيَهْدِينِ ۝۱۰۰

رَبِّ هَبْ لِي مِنَ الصَّالِحِينَ ۝۱۰۱

فَبَشِّرْنَاهُ بِغُلَامٍ حَلِيمٍ ۝۱۰۲

فَلَمَّا بَلَغَ مَعَهُ السَّعْيَ قَالَ يَبْنَئِي إِنِّي أَرَىٰ فِي
الْمَنَامِ أَنِّي أَذْبَحُكَ فَانْظُرْ مَاذَا تَرَىٰ ۚ قَالَ
يَا بَتِ افْعَلْ مَا تَأْمُرُ سَيَهْدِينِ ۚ إِنَّ شَاءَ اللَّهُ
مِنَ الصَّابِرِينَ ۝۱۰۳

فَلَمَّا أَسْلَمَا وَتَلَّهُ لِلْجَبِينِ ۝۱۰۴

وَنَادَيْنَاهُ أَنْ يَا إِبْرَاهِيمُ ۝۱۰۵
قَدْ صَدَّقْتَ الرُّمْيَ ۖ إِنَّا كَذَلِكَ نَجْزِي الْمُحْسِنِينَ ۝۱۰۶

إِنَّ هَذَا لَهُوَ الْبَلَاءُ النَّبِيُّ ۝۱۰۷

وَفَدَيْنَاهُ بِذَبْحٍ عَظِيمٍ ۝۱۰۸

وَتَرَكْنَا عَلَيْهِ فِي الْآخِرِينَ ۝۱۰۹

سَلَامٌ عَلَىٰ إِبْرَاهِيمَ ۝۱۱۰

كَذَلِكَ نَجْزِي الْمُحْسِنِينَ ۝۱۱۱

ہیں۔

۱۱۲۔ بے شک او ساڈے مومن بندیں دچو ہا۔

۱۱۳۔ تے اساں اونکوں اسحاق دی خوش خبری
ڈٹی اونیکیں دچو نہی ہا۔۱۱۴۔ تے اساں اونکوں تے اسحاق کوں برکت
ڈٹی تے انہیں ڈوناہیں دی اولاد دچو کجھ فرمانبردار
ہن تے کجھ اپنے آپ تے کھلا کھلا ظلم کرن
والے ہن۔۱۱۵۔ تے اساں موسیٰ تے ہارون تے دی احسان
کیا۔۱۱۶۔ تے اساں انہیں ڈوناہیں کوں تے انہیں دی قوم کوں
ہک وڈی مصیبت کنیں اسان پچایا۔۱۱۷۔ تے انہیں دی مدد کیتی تے او غالب آوٹ
والیں دچو ہن۔۱۱۸۔ تے اساں انہیں کوں ہر حکم ظاہر کرن
والی کتاب ڈٹی۔

۱۱۹۔ تے انہیں کوں سدھا راہ ڈکھایا۔

۱۲۰۔ تے پچھیں وچ انہیں دا چنگا ذکر باقی رکھے۔

۱۲۱۔ موسیٰ تے ہارون تے سلامتی ہوئے۔

۱۲۲۔ بے شک اساں چنگے کم کرن والیں کوں
ایویں بدلہ ڈیندے ہیں۔

۱۲۳۔ او ڈوبیں ساڈے مومن بندے ہن۔

۱۲۴۔ تے بے شک ایساں روسیں دچو ہا۔

۱۲۵۔ جیلے اداں اپنی قوم کوں آکھے کیا تساں
ڈردے نوے۔

۱۲۶۔ کیا تساں بچاوت کوں سڈیندے تے سب

إِنَّكَ مِنْ عِبَادِنَا الْمُؤْمِنِينَ ﴿۱۱۲﴾

وَبَشِّرْنَاهُ بِالْحَقِّ نَبِيًّا مِّنَ الصَّالِحِينَ ﴿۱۱۳﴾

وَبَرَكْنَا عَلَيْهِ وَعَلَىٰ إِسْحَاقَ وَمِن ذُرِّيَّتِهِمَا

مُحْسِنٌ وَظَالِمٌ لِّنَفْسِهِ مُبِينٌ ﴿۱۱۴﴾

وَلَقَدْ مَنَّا عَلَىٰ مُوسَىٰ وَهَارُونَ ﴿۱۱۵﴾

وَنَجَّيْنَاهُمَا وَقَوْمَهُمَا مِنَ الْكَرْبِ الْعَظِيمِ ﴿۱۱۶﴾

وَنَصَرْنَاهُمْ فَاكُنُوا لَهُمُ الْغَالِبِينَ ﴿۱۱۷﴾

وَاتَيْنَاهُمَا الْكِتَابَ الْمُسْتَبِينَ ﴿۱۱۸﴾

وَهَدَيْنَاهُمَا الصِّرَاطَ الْمُسْتَقِيمَ ﴿۱۱۹﴾

وَتَرَكْنَا عَلَيْهِمَا فِي الْآخِرِينَ ﴿۱۲۰﴾

سَلَّمَ عَلَىٰ مُوسَىٰ وَهَارُونَ ﴿۱۲۱﴾

إِنَّا كَذَلِكَ نَجْزِي الْمُحْسِنِينَ ﴿۱۲۲﴾

إِنَّهُمَا مِنْ عِبَادِنَا الْمُؤْمِنِينَ ﴿۱۲۳﴾

وَأَنَّ إِلْيَاسَ بَيْنَ الرُّسُلِينَ ﴿۱۲۴﴾

إِذْ قَالَ لِقَوْمِهِ أَلَا تَتَّقُونَ ﴿۱۲۵﴾

أَتَدْعُونَ بَعْلًا وَتَذَرُونَ أَحْسَنَ الْخَالِقِينَ ﴿۱۲۶﴾

کنیں چنگا پیدا کرٹ والے اللہ کوں چھوڑ ڈیندے۔
۱۲۷۔ اللہ تہاڑا رب تے تہاڑے پہلے پوڑاویں
دا وی رب۔

۱۲۸۔ انہیں اونکوں جھٹلائے تے بے شک
او حاضر کیتے ویں۔

۱۲۹۔ سوائے اللہ دے چنیئے ہوئے بندیں مے
۱۳۰۔ تے اساں انہیں دا ذکر پچھلیں وچ چنگا
چھوڑیئے۔

۱۳۱۔ اے یاسین تے سلامتی ہوئے۔
۱۳۲۔ بے شک اساں محسنیں کوں ایویں بدلہ ڈیندے
ہیں۔

۱۳۳۔ بے شک او ساڈا مومن بندہ ہا۔
۱۳۴۔ تے بے شک لوط رسول وچ ہا۔
۱۳۵۔ جیلے اساں اونکوں تے اوندے سارے گھر
والیں کوں نجات ڈتی۔

۱۳۶۔ سوائے ہک ہڈی دے جیڑھی پچھلیں
وچ رہ گئی۔

۱۳۷۔ تے ول اساں پچھلیں کوں تباہ کر ڈتا۔
۱۳۸۔ تے بے شک تاساں فجر کوں انہیں مے
کولہو لنگھدے۔

۱۳۹۔ تے رات کوں وی کیا تہا کوں عقل کاہنیں
۱۴۰۔ تے بے شک یونس رسول ہا۔
۱۴۱۔ جیلے او بچ گئے تے بھری بیڑی وچ ونج
ہیئے۔

۱۴۲۔ پکھا کڈھے نہیں اوندا ناں نکھتے تے اونکوں
پاٹی وچ سٹ گھتے نیں۔

اللَّهُ رَبُّكُمْ وَرَبَّ آبَائِكُمُ الْأَوَّلِينَ ﴿۱۲۷﴾

فَكَذَّبُوهُ فَإِنَّهُمْ لَمُحْضَرُونَ ﴿۱۲۸﴾

إِلَّا عِبَادَ اللَّهِ الْمُخْلَصِينَ ﴿۱۲۹﴾
وَتَرَكْنَا عَلَيْهِ فِي الْآخِرِينَ ﴿۱۳۰﴾

سَلَامٌ عَلَىٰ إِبْرَاهِيمَ ﴿۱۳۱﴾
إِنَّا كَذَلِكَ نَجْزِي الْمُحْسِنِينَ ﴿۱۳۲﴾

إِنَّمَا مِنْ عِبَادِنَا الْمُؤْمِنِينَ ﴿۱۳۳﴾
وَإِن لُّوطًا لِّمَنِ الْمُرْسَلِينَ ﴿۱۳۴﴾
إِذْ نَجَّيْنَاهُ وَأَهْلَهُ أَجْمَعِينَ ﴿۱۳۵﴾

إِلَّا عَجُوزًا فِي الْغَيْرِينَ ﴿۱۳۶﴾

ثُمَّ دَمَرْنَا الْأَخْرِينَ ﴿۱۳۷﴾
وَأَنكُمُ لَتَمُرُّونَ عَلَيْهِمْ مُّصْبِحِينَ ﴿۱۳۸﴾

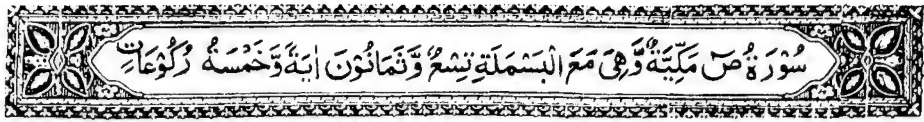
وَيَا لَيْلٌ أَلَمْ تَعْلَمِي ﴿۱۳۹﴾
وَإِن يُونُسَ لِمَنِ الْمُرْسَلِينَ ﴿۱۴۰﴾
إِذْ أَبَقَ إِلَى الْفُلْكِ الْمَشْحُونِ ﴿۱۴۱﴾

فَسَاهَمَ فَكَانَ مِنَ الْمُدْحَضِينَ ﴿۱۴۲﴾

- ۱۴۳۔ اونکوں ہک عجی نگل گئی تے ادا پٹے آپ
کوں ملام کریندا پایا۔
- ۱۴۴۔ جے او تیج کرن دالیں دچونہ ہووے ہا
- ۱۴۵۔ تے او قیامت نہیں اوندے ڈڈھ وچ
رہ ونجے ہا۔
- ۱۴۶۔ تے اساں اونکوں کھلے میدان وچ
سٹ گھیتا تے او بیمار ہا۔
- ۱۴۷۔ تے اتھاہیں اساں کردو جھا ڈتا۔
- ۱۴۸۔ تے اساں اونکوں ہک لکھ یا کج زیادہ
بندیں دو پٹھیا ہا۔
- ۱۴۹۔ او سارے ایمان گھن آئے تے اساں
انہیں کوں ہک وقت تیں فائدہ پچایا۔
- ۱۵۰۔ توں انہیں کنیں کچھ کیا تہا بڑے رب
کیتے دھیرس ہن تے تہا بڑے کیتے میتر ہن
- ۱۵۱۔ یا اساں فرشتیں کوں مادی شکل وچ بٹائے تے
ادگواہ ہن۔
- ۱۵۲۔ سٹو او اے ایٹے ولو کوڑ بٹا کے آہن۔
- ۱۵۳۔ جو اللہ نے پال چئیے تے او بے شک
کوڑن۔
- ۱۵۴۔ پتریں تے دھیریں کوں چنیس۔
- ۱۵۵۔ تہا کوں کیا تھی گئے تہاں کینجھ فیصلے
کریندے ہ۔
- ۱۵۶۔ کیا تہاں سمجھدے نوے۔
- ۱۵۷۔ یا کیا تہاں کنیں کوئی کھلی دلیل۔
- ۱۵۸۔ جے تہاں سچے ہوے تے اپنی کتاب گھن
آؤ۔
- فَالْتَقَمَهُ الْمَوْتُ وَهُوَ مُلِيمٌ ﴿۱۴۳﴾
- فَلَوْلَا أَنَّهُ كَانَ مِنَ الْمُسَبِّحِينَ ﴿۱۴۴﴾
- لَلِئْتِ فِي بَطْنِهِ إِلَى يَوْمِ يُبْعَثُونَ ﴿۱۴۵﴾
- فَنَبَذْنَاهُ بِالْعَرَاءِ وَهُوَ سَقِيمٌ ﴿۱۴۶﴾
- وَأَتَيْنَاهُ عَلَيْهِ شَجَرَةً مِنْ يَقْطِينٍ ﴿۱۴۷﴾
- وَأَرْسَلْنَاهُ إِلَى مِائَةِ أَلْفٍ أَوْ يَزِيدُونَ ﴿۱۴۸﴾
- فَأَمِنُوا فَمَنْغَلْنَاهُمْ إِلَى جِبْنٍ ﴿۱۴۹﴾
- فَاسْتَفْتَيْنَاهُمُ الْبَنَاتِ وَلَهُمُ الْبَنُونَ ﴿۱۵۰﴾
- أَمْ خَلَقْنَا الْمَلَائِكَةَ إِنَاثًا وَهُمْ شَاهِدُونَ ﴿۱۵۱﴾
- أَلَا إِنَّهُمْ مِنْ إِنْكَهَمُ يَقُولُونَ ﴿۱۵۲﴾
- وَلَدَ اللَّهُ وَإِنَّهُمْ لَكَاذِبُونَ ﴿۱۵۳﴾
- أَصْطَفَى الْبَنَاتِ عَلَى الْبَنِينَ ﴿۱۵۴﴾
- مَا لَكُمْ كَيْفَ تَحْكُمُونَ ﴿۱۵۵﴾
- أَفَلَا تَذَكَّرُونَ ﴿۱۵۶﴾
- أَمْ لَكُمْ سُلْطَانٌ مُبِينٌ ﴿۱۵۷﴾
- فَأَنزِلْ بَكشِشَكُمْ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿۱۵۸﴾

- وَجَعَلُوا بَيْنَهُ وَبَيْنَ الْجَنَّةِ نَسَبًا وَلَقَدْ عَلِمَتِ
الْجَنَّةُ إِنَّهُمْ لَكَاظِمُونَ ﴿۱۵۹﴾
- ۱۵۹۔ تے او ندے تے جس دے دج
رشتے گنڈھین تے جس کوں پتہ بے شک
او حاضر کیتے دین۔
- سُبْحَنَ اللَّهِ عَمَّا يُصِفُونَ ﴿۱۶۰﴾
- ۱۶۰۔ اللہ انہیں گالیں کیں پاک جیڑیاں او
کریندے پین۔
- إِلَّا عِبَادَ اللَّهِ الْمُخْلَصِينَ ﴿۱۶۱﴾
- ۱۶۱۔ سوائے اللہ دے چٹے ہوئے بندیں دے۔
- فَأَنذَكُم مَّا تَعْبُدُونَ ﴿۱۶۲﴾
- ۱۶۲۔ بے شک تساں تے جنیدی تساں عبادت
کریندے ء۔
- مَا أَنتُمْ عَلَيْهِ بِفِتْرِينَ ﴿۱۶۳﴾
- ۱۶۳۔ کہیں کوں اوندے دے غلا توڑے سبگے۔
- إِلَّا مَنْ هُوَ صَالِ الْجَحِيمِ ﴿۱۶۴﴾
- ۱۶۴۔ سوائے او ندے جیڑھا دوزخ
شیجن والا ء۔
- وَمَا مِنَّا إِلَّا لَهُ مَقَامٌ مَّعْلُومٌ ﴿۱۶۵﴾
- ۱۶۵۔ تے اساں ساریں کیتے ہک معلوم مقام۔
- وَإِنَّا لَنَحْنُ الصَّافُونَ ﴿۱۶۶﴾
- ۱۶۶۔ تے اساں قطارین دج کھڑے ہیں۔
- وَإِنَّا لَنَحْنُ الْمُسِيحُونَ ﴿۱۶۷﴾
- ۱۶۷۔ تے بے شک اساں تسبیح کرن واسے ہیں۔
- وَأَن كَانُوا لَيَقُولُنَّ ﴿۱۶۸﴾
- ۱۶۸۔ تے او آہرے ہن۔
- لَوْ أَن عِندَنَا ذِكْرًا مِّنَ الْأَوَّلِينَ ﴿۱۶۹﴾
- ۱۶۹۔ جے اساں کہیں رسول آوے ہاپہلی قومیں
آلی کار۔
- لَكُنَّا عِبَادَ اللَّهِ الْمُخْلَصِينَ ﴿۱۷۰﴾
- ۱۷۰۔ تے اساں وی اللہ دے چٹے ہوئے
بندے بن دجوں ہا۔
- فَكْفَرُوا بِهِ فَنُوحٍ يَظُنُّ فَيَقُولُ ﴿۱۷۱﴾
- ۱۷۱۔ انہیں اوندے انکار کیتے تے انہیں کوں
ضرور پتہ بگ ویسی۔
- وَلَقَدْ سَبَقَتْ كَلِمَتُنَا لِعِبَادِنَا الْمُرْسَلِينَ ﴿۱۷۲﴾
- ۱۷۲۔ تے ساڈی گال ساڈے پھٹے ہوئے بندیں
کیتے گزری چکی ء۔
- إِنَّهُمْ لَهُمُ الْمَنصُورُونَ ﴿۱۷۳﴾
- ۱۷۳۔ بے شک اوڑے ہن جنیں دی مدد
کیتی ویسی۔
- وَأَن جُنَدَنَا لَهُمُ الْغَالِبُونَ ﴿۱۷۴﴾
- ۱۷۴۔ تے ساڈے شکر ڈاڑھے تھیں۔

- ۱۷۵- توں کچھ دیر کیتے انہیں کنیں کنڈولا گھن۔
 ۱۷۶- تے انہیں کوں ڈہدا رہو او دی ڈیکھ گھنن۔
 ۱۷۷- کیا او سا جے عذاب کوں جلدی ملگدن۔
 ۱۷۸- تے جیلھے او انہیں دے صحن وچ لہسی
 تے جنیں کوں ڈرایا گیا ہا انہیں دی قجر بُری
 ہوسی۔
- ۱۷۹- تے توں انہیں کنیں کچھ وقت کیتے منہ پھیر گھن۔
 ۱۸۰- توں ڈہدا رہ او ضرور ڈیکھ گھنن۔
 ۱۸۱- تید ا رب جیرھا ہر عزت دا مالک اتہیں
 دی گالیں کنیں پاک۔
 ۱۸۲- تے رسولیں تے سلامتی ہوے۔
 ۱۸۳- تے ساریاں سچیاں صفقاں اللہ رب العالمین
 کیتے ہن۔
- وَقَوْلَ عَنْهُمْ حَتَّىٰ جِئْنِی ۝
 وَابْصُرْهُمْ فَسَوْفَ یُبْصِرُوْنَ ۝
 اَفَعَدَّ اِیْنَا یَسْتَعْجِلُوْنَ ۝
 فَاِذَا نَزَلَ بِسَاحَتِهِمْ فَسَاءَ صَبَاحُ الْمُنْذَرِیْنَ ۝
 وَتَوَلَّ عَنْهُمْ حَتَّىٰ جِئْنِی ۝
 وَابْصُرْهُمْ فَسَوْفَ یُبْصِرُوْنَ ۝
 سُبْحٰنَ رَبِّكَ رَبِّ الْعِزَّةِ عَمَّا یَصِفُوْنَ ۝
 وَسَلٰمٌ عَلَی الْمُرْسَلِیْنَ ۝
 وَالْحَمْدُ لِلّٰهِ رَبِّ الْعٰلَمِیْنَ ۝

سورة ص مکی ء تے بسم اللہ تال ایندیاں ۸۹ آیات تے ۵ رکوعن۔

- ۱۔ شروع کرینداں اللہ دے ناں نال جیرھا بن
منگئے ڈیوٹ والا تے ول ول رحم کرن والا ء۔
- ۲۔ سچا ء تے ایندے کیتے قرآن کوں جیرھا
نصیحتیں نال بھریا ہوئے گواہ بنیندے ہیں۔
- ۳۔ اصل کافر آکڑ وچ ہن تے اختلاف کریندے
پین۔
- ۴۔ انہیں کنیں پہلے اساں کئی قومیں ہلاک کیتن
انہیں قریاد کیتی پیراے وقت نجات دانہ ہا۔
- ۵۔ تے او حیران تھیندن جو انہیں دوانہیں وچو
ہک ہوشیار کرن والا آگئے تے کافریں آکھئے
اے جادوگر کوڑا ء۔
- ۶۔ کیا ایں کئی معبودیں کوں ہک معبود چاہتا
بے شک اے عجیب گال۔
- ۷۔ تے انہیں دچو سردار ٹر پئے تے آکھئے نیں تہاں
وی ونجو تے اچھے معبودیں کوں پکڑی رکھو بیشک
ایں گال وچ کوئی منصوبہ ء۔
- ۸۔ اساں اے گال پہلی امت وچ تے کا ء نہیں
سٹی اے محض ہک کوڑ۔
- ۹۔ کیا اوندے اتے ساڈے دچو ذکر نازل تھی
گئے اصل او میڈے ذکر وچ شک کریندے
پین، اصل انہیں ہر تین میڈا عذاب چکھیا ہی نیں۔
- ۱۰۔ یا انہیں کنیں غالب تے بخشش والے تیڈے

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ①

ص وَالْقُرْآنِ ذِي الذِّكْرِ ②

بَلِ الَّذِينَ كَفَرُوا فِي عَذَابٍ وَشِقَاقٍ ③

كَمْ أَهْلَكْنَا مِنْ قَبْلِهِمْ مِنْ قَرْنٍ فَنَادَ ذَاوَلَاتٍ
جِنَّ مَنَاصٍ ④

وَعَجِبُوا أَنْ جَاءَهُمْ مُنْذِرٌ مِنْهُمْ وَقَالَ الْكَافِرُونَ
هَذَا سِحْرٌ كَذَّابٌ ⑤

أَجْعَلِ الْإِلَهَةَ إِلَهًا وَاحِدًا ۖ إِنَّ هَذَا لَشَيْءٌ
عَجَابٌ ⑥

وَأَنْطَلَقَ الْمَلَأُ مِنْهُمْ أَنْ آمْسُوا وَاصْبِرُوا عَلَى
إِلَهَتِكُمْ ۖ إِنَّ هَذَا لَشَيْءٌ يُرَادُ ⑦

مَا سَمِعْنَا بِهَذَا فِي الْمِلَّةِ الْأُولَى ۖ إِنَّ هَذَا إِلَّا
اِخْتِلَافٌ ⑧

ء أَنْزَلَ عَلَيْهِ الذِّكْرُ مِنْ بَيْنِنَا ۚ بَلْ هُمْ فِي شَكٍّ
مِنْ ذِكْرِي ۚ بَلْ لَنَنَازِلُهُمْ وَعَذَابٌ ⑨

أَمْرٌ عِنْدَهُمْ خَزَائِنُ رَحْمَةِ رَبِّكَ الْعَزِيزِ الْوَهَّابِ ⑩

رب دی رحمت دے خزانے ہن۔

۱۱۔ یا آسمانیں تے زمین تے جو انہیں دے وچکار
اوندی بادشاہت انہیں کیتے ہے دل تے او

رسیں تال اتے چڑھن۔

۱۲۔ ہک لشکر حملہ کر یس تے (ہار کے) بچ ویسی۔

۱۳۔ ایں کنیں پہلے نوح تے عاد تے طاقت والے
فرعون دی قوم نے جھٹلایا ہا۔

۱۴۔ تے شمود تے لوط دی قوم تے جنگل والیں
دی اے سارے لشکر ہن۔

۱۵۔ انہیں ساریں رسولیں کوں جھٹلائے تے
انہیں تے میڈا عذاب تے سزا فرض تھی گئی ۱۶۔

۱۶۔ اے سارے ہک عذاب کوں بڑھے پین
جیندے وچ تھی کا ۱۷۔ ناں ہوسی۔

۱۷۔ تے انہیں آکھئے اے ساڈے رب ساکوں
ساڈا حصہ جلدی حساب دے ڈینہ کنیں پہلے
ڈے ڈے۔

۱۸۔ جو او آہن توں صبر کرتے ساڈے بندے
داؤد کوں جیرھا طاقت ور ہا یاد کر بے شک او
جھکٹ والا ہا۔

۱۹۔ بے شک اساں اوندے تابع کیتے ہن پہلی وک
جیرھ اوندے نال رات ڈینہ اللہ دی تسبیح

کریندے ہن۔

۲۰۔ تے ایویں پکھی کٹھے کر ڈتے ہن او سارے
اوندے حضور جھکٹ والے ہن۔

۲۱۔ تے اوندی بادشاہت کوں اساں مغیور کیتا
ہا تے اونکوں سنپ ڈتا ہا تے پکی دیل ڈتی

أَمْ لَهُمْ مُلْكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا
فَلْيَرْتَقُوا فِي الْأَسْبَابِ ۝

جُنْدٌ مَّا هُنَالِكَ مَهْزُومٌ مِنَ الْأَحْزَابِ ۝
كَذَبَتْ قَبْلَهُمْ قَوْمُ نُوحٍ وَعَادٌ وَفِرْعَوْنُ
ذُو الْأَوْتَارِ ۝

وَتَمُودُ وَقَوْمُ لُوطٍ وَأَصْحَابُ لَيْكَةِ أُولَٰئِكَ
الْأَحْزَابُ ۝

۱۶۔ إِنَّ كُلَّ الْأَكْذَابِ الرَّسُلَ فَحَقَّ عِقَابُ ۝

وَمَا يَنْظُرُ هَؤُلَاءِ إِلَّا صَيْحَةً وَاحِدَةً مَّا لَهُمْ مِنْ نِوَالٍ ۝

وَقَالُوا رَبَّنَا عَجَلْ لَنَا قِتْلًا قَبْلَ يَوْمِ الْحِسَابِ ۝

إِصْرًا عَلَىٰ مَا يَقُولُونَ وَأَذْكُرْ عَبْدًا دَاوُدَ ذَا الْأَيْدِ
إِنَّهُ أَزَابٌ ۝

إِنَّا سَخَّرْنَا الْجِبَالَ مَعَهُ يُسَبِّحْنَ بِالْحَمْدِ وَ
الْإِشْرَاقِ ۝

وَالظُّلُمِ مَحْشُورَةً كُلٌّ لَهُ أَوَابٌ ۝

وَشَدَدْنَا مُلْكَهُ وَأَتَيْنَهُ الْحِكْمَةَ وَفَضَّلْنَا
الْإِخْطَابَ ۝

ہائی۔

۲۲۔ تے کیا تیں کنیں دشمنیں دی گال پچی ۽ جیلے
او کنڈھ پ آئن۔

۲۳۔ تے او داؤد دو آئن او انہیں کنیں گھبرا گئے انہیں
آکھئے ڈر نہ ڈر دشمنیں ساڈے وچو ہک ہے
تے زیادتی کریندا پئے، توں ساڈے وچ سچا فیصلہ کر
تے ظلم نہ کر، تے ساکوں سدھا راہ ڈکھا۔

۲۴۔ بے شک اے میڈا بھرا ایندیاں ۹۹ دنیاں ہن
تے میڈی ہک دبی ۽ تے آہدے او دی میکوں ڈے
تے بحث وچ میکوں ہرا ڈیندے۔

۲۵۔ اوں آکھئے ایس تیبڈی دبی اپنیں دنیں وچ رلاوٹ
کیتے منگ کے ظلم کیتے تے بیشک ہوں سارے شریکین
جیرے ہک ڈوجھے تے زیادتی کریندن سوائے مئیں
تے جیرے نیک عمل کریندن تے اوپوں تھوڑن تے
داؤد کوں یقین آگئے جو اساں اوں کوں آزمائے اوں لپٹے
رب کتیں بخشش منگی تے او فرماوے دارین کے خدا دے اگو ڈھ
پئے تے جھک گئے۔

۲۶۔ تے اساں اوں کوں بخش ڈتے تے بے شک او ہدے
کیتے ساڈے کوں ہوجا ۽ تے چنگا ٹکاٹھ ۽۔

۲۷۔ اے داؤد بے شک اساں تیکوں زمین وچ
خلیفہ بنائے توں لوکیں وچ سچے فیصلے کر، تے اپنی
خواہشات دی پیروی نہ کر، ناں تاں اے
تیکوں اللہ دے رستے کنیں ہٹا ڈیس، بے شک
جیرے اللہ دی راہ کنیں ہٹدن انہیں کیتے
سخت عذاب، کیوں جو انہیں حساب دا
ڈینہہ بھلا ڈتا ہا۔

وَهَلْ أُنَبِّئُكَ نَبَأَ الْخَصَمِ إِذْ تَسَوَّرُوا الْحَرَابَ ۖ

إِذْ دَخَلُوا عَلَى دَاوُدَ فَفَزِعَ مِنْهُمْ قَالُوا لَا تَنْفُذْ
حُصْنِ بَنِي بَعْضُنَا عَلَى بَعْضٍ فَاخْلُمُ بَيْنَنَا
بِالْحَقِّ وَلَا تَشْطِطْ وَاهْدِنَا إِلَى سَوَاءِ الصِّرَاطِ ۝

إِنَّ هَذَا أَخِي لَهُ تِسْعٌ وَتِسْعُونَ نَعْجَةً وَرَبِّي
نَعْجَةً وَاحِدَةً فَقَالَ أَكْفِلْنِيهَا وَعَزَّنِي
فِي الْخِطَابِ ۝

قَالَ لَقَدْ ظَلَمَكَ بِسُؤَالِ نَعِيجِكَ إِلَى نَعِيجِهِ
وَرَأَى كَثِيرًا مِنَ الْخُلَطَاءِ يَسْبِقُونَهُمْ عَلَى بَعْضٍ
إِلَّا الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ وَقَلِيلٌ مَا هُمْ
وَكَانَ دَاوُدُ أُنَابًا فَتَنَّهُ فَاسْتَغْفَرَ رَبَّهُ وَخَرَّ رَاكِعًا
وَأَنَابَ ۝

فَغَفَرْنَا لَهُ ذَلِكَ وَإِنَّ لَهُ عِنْدَنَا لَزُلْفَى وَحُسْنَ
مَآبٍ ۝

يَا دَاوُدُ إِنَّا جَعَلْنَاكَ خَلِيفَةً فِي الْأَرْضِ فَاحْكُمُ
بَيْنَ النَّاسِ بِالْحَقِّ وَلَا تَتَّبِعِ الْهَوَى فَيُضِلَّكَ
عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ إِنَّ الَّذِينَ يَضِلُّونَ عَنْ سَبِيلِ
اللَّهِ لَهُمْ عَذَابٌ شَدِيدٌ يَوْمَ الْحِسَابِ ۝

۲۸۔ تے اساں آسمان تے زمین تے جو انہیں دے وحج بے فائدہ نہیں بنایا اے کافریں! خیال تے کافریں کیتے بھا دے عذاب نال ہا کہ تے۔
۲۹۔ کیا اساں مومنین تے نیک کم کرن والیں کوں سمجھ گھنوں یا متقیں کوں فاجرین جیساں سمجھوں۔
۳۰۔ اے کتاب! اساں تیرا دھار لہائی ؎ برکت والی تہاں جو او اوندے نشانیں تے غور کرن تے عقل والے نصیحت حاصل کرن۔

۳۱۔ تے اساں داؤد کوں سلیمان بخشیا اوہوں چنگا بندہ ہا بے شک او جھکٹ والا ہا۔
۳۲۔ جیلے رات کوں ڈاڑھ چنگے گھوڑے اوندے سلمے پیش کیتے گئے۔
۳۳۔ تے اوں آکھئے بے شک میں مال نال ایس واسطے محبت کرینداں جو او میکوں غذا یاد ڈویندے تے او اوڈھر تھی کے ٹھک گئیں۔

۳۴۔ اوں آکھئے میڈو ولا آتو تے او اوندی پتیں تے گردن تے ہتھ پھیرن پئے گیا۔
۳۵۔ تے اساں سلیمان کوں آزمایا ہا تے اساں اوندی کرسی تے ہک بے جان جسم بٹھا ڈتا دل او خدا دو جھکیا۔

۳۶۔ اوں آکھئے اے میڈے رب توں میکوں بخش تے میکوں اوبا د شاہت ڈے جیڑھی میڈے بعد کیس کوں نہ ملے بے شک توں ہوں بخش والا ہوئیں۔

وَمَا خَلَقْنَا السَّمَاءَ وَالْأَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا بَاطِلًا
ذَٰلِكَ ظَنُّ الَّذِينَ كَفَرُوا فَوَيْلٌ لِلَّذِينَ كَفَرُوا
مِنَ النَّارِ ﴿۲۸﴾

أَمْ نَجْعَلُ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ كَالْفَسِيدِينَ
فِي الْأَرْضِ أَمْ نَجْعَلُ الْمُتَّقِينَ كَالْفُجَّارِ ﴿۲۹﴾

كِتَابُ أَنْزَلْنَاهُ إِلَيْكَ مُبَارَكٌ لِّيَدَّبَّرُوا آيَاتِهِ
لِيَتَذَكَّرُوا أُولُو الْأَلْبَابِ ﴿۳۰﴾

وَوَهَبْنَا لِدَاوُدَ سُلَيْمَانَ إِنَّا نَنْفَخُ
فِيهِ أَوَّابًا ﴿۳۱﴾

لَا عُرْضَ عَلَيْهِ بِالْعَنِيِّ الضُّفَى الْجِيَادُ ﴿۳۲﴾

فَقَالَ إِنِّي أَحْبَبْتُ حُبَّ الْخَيْرِ عَنْ ذِكْرِ رَبِّي
حَتَّى تَوَارَتْ بِالْحِجَابِ ﴿۳۳﴾

رُدُّوْهَا عَلَيَّ فَطَفِقَ مَسَاءً بِالسُّوقِ وَالْأَعْنَاقِ ﴿۳۴﴾

وَلَقَدْ فَتَنَّا سُلَيْمَانَ وَالْقَيْنَا عَلَى كُرْسِيِّهِ
جَسَدًا ثُمَّ أَنَابَ ﴿۳۵﴾

قَالَ رَبِّ اغْفِرْ لِي وَهَبْ لِي مُلْكًا لَا يَنْبَغِي لِأَحَدٍ
مِّنْ بَعْدِي إِنَّكَ أَنْتَ الْوَهَّابُ ﴿۳۶﴾

۳۷۔ تے اساں ہوائیں کوں اوندے تاج
کیتا ہا جیرھیاں اوندے حکم نے نرمی تال
جتنے او چاہندا ہا اجڑا ہیں چلدیاں ہن۔
۳۸۔ تے شیطانیں کوں تے مستریں کوں تے
ٹہیاں مارٹ والیں کوں وی۔
۳۹۔ کجہ پتہیں کوں وی جیرھے زنجیریں وچ
پدھے پٹے ہن۔
۴۰۔ اے ساڈی بخشش توں انہیں تے احسان
کریا روک گھن سب بے حساب۔
۴۱۔ تے بے شک او ساڈے ہوں کولہو تے
اوندہ ہوں چنگا لکاٹہ ۷۔
۴۲۔ تے توں ساڈے بندے ایوب کوں یاد کر
جیلھے اوں اپٹے رب کوں سبڑیئے تے اکھیں
بے شک شیطان میکوں سخت تکلیف تے
عذاب پچائے۔
۴۳۔ اپنی سواری کوں ٹھڈا مار اے دھاوٹ دا
پانی ۷ ٹھڈا وی ۷ تے پیوٹ دا وی ہے۔
۴۴۔ تے اساں اونکو اوندے گھر والیں کوں
اوہو جہیں پتہیں کوں وی رحمت ڈتی تے عقل
والیں کوں اساں نعمت دا سامان وی ڈتے۔
۴۵۔ تے توں اپٹے تھہ وچ چھڑی پکڑتے
اوندے تال مار تے گناہ نہ کر بے شک اساں
اونکو صبر کرن والا بنائے ہوں چنگا بندہ ہا
بے شک او جھکٹ والا ۷۔
۴۶۔ تے توں ساڈے بندیں ابراہیم تے اسحاق
تے یعقوب کوں یاد کر جیرھے ہوں کم کرنٹ

مَسْحَرْنَا لَهُ الرِّيحَ تَجْرِي بِأَمْرِهِ رُحًا حَيْثُ
أَصَابَ ۝

وَالشَّيْطَانُ كُلُّ بَنَاءٍ وَغَوَاصٍ ۝

وَأَخْرَيْنَ مُقَرَّبِينَ فِي الْأَصْفَادِ ۝

هَذَا عَطَاؤُنَا فَامْنُنْ أَوْ أَمْسِكْ بِغَيْرِ حِسَابٍ ۝

وَإِنَّ لَهُ عِنْدَنَا لَزُلْفَىٰ وَحُسْنَ مَآبٍ ۝

وَإِذْ كُنَّا عَبْدًا لَّيُؤْبَ إِذْ نَادَىٰ رَبَّهُ أِنِّیْ مَسْنِيٍّ ۝
الشَّيْطَانُ بِنُصْبٍ وَعَدَابٍ ۝

أَرْكُضْ بِرَجْلِكَ هَذَا مَغْسَلٌ بَارِدٌ وَشَرَابٌ ۝

وَوَهَبْنَا لَهُ أَهْلَهُ وَمِثْلَهُمْ مَعَهُمْ رَحْمَةً مِنَّا
وَذِكْرًا لِّأُولِي الْأَلْبَابِ ۝

وَحُذِّ يَدُكَ ضَعْفًا فَاضْرِبْ بِهِ وَلَا تَحْنُثْ
إِنَّا وَجَدْنَاهُ صَابِرًا نِّعْمَ الْعَبْدُ إِنَّهُ أَوَّابٌ ۝

وَإِذْ كُنَّا عَبْدًا لَّإِبْرَاهِيمَ وَإِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ أُولِي
الْأَيْدِي وَالْأَبْصَارِ ۝

- ۴۷۔ اِنَّا اَخْلَصْنَاهُمْ بِخَالِصَةٍ ذِكْرُ الدَّارِ ۝
 ۴۸۔ وَانْتَهُمْ عِنْدَنَا لِيَنَ الْمُصْطَفَيْنَ الْاٰخِيَارِ ۝
 ۴۹۔ وَادْكُرْ اِسْمٰعِيْلَ وَ اَلْيَسَعَ وَ ذَا الْكِفْلِ وَ كُلُّ مِّنَ الْاٰخِيَارِ ۝
 ۵۰۔ هٰذَا ذِكْرُكَ وَاِنَّ لِّلْمُتَّقِيْنَ لِحُسْنِ مَاۢيٍ ۝
 ۵۱۔ جَنَّتْ مَدِيْنٌ مَّفْتَحَةٌ لَهُمُ الْاَبْوَابُ ۝
 ۵۲۔ مُتَّكِيْنَ فِيْهَا يَدْعُوْنَ فِيْهَا بِمَا كُتِبَتْ لِثِيْرَةٍ وَ شَرَابٍ ۝
 ۵۳۔ وَ عِنْدَهُمْ قَصْرِتُ الظَّرَبِ اُتْرَابٌ ۝
 ۵۴۔ هٰذَا مَا تُوْعَدُوْنَ لِيَوْمِ الْحِسَابِ ۝
 ۵۵۔ اِنَّ هٰذَا لَرِزْقُنَا مَا لَهٗ مِنْ تَفَادٍ ۝
 ۵۶۔ هٰذَا وَاِنَّ لِلظَّالِمِيْنَ لَشَرَّ مَاۢيٍ ۝
 ۵۷۔ جَهَنَّمَ يَصْلَوْنَهَا فَيَسَّ اِلَيْهَا دُ ۝
 ۵۸۔ هٰذَا فَلْيَدْعُوْهُ حَبِيْمًا وَ غَسَاقًا ۝
- ۴۷۔ اے تے پریں تک ڈیکھن واسے ہن۔
 ۴۸۔ بے شک اساں انہیں کوں خاص گال کیتے چن گدھا ہاتے آخرت دی یاد ہائی۔
 ۴۹۔ تے بے شک او ساڈے نزدیک ہوں بزرگ تے ہوں چنگے ہن۔
 ۵۰۔ تے توں یاد کر اسمعیل تے الیسع تے ذوالکفل کوں تے اے سارے ہوں چنگے ہن۔
 ۵۱۔ اے ذکر تے بے شک متقیں کیتے ہوں پیچھا لگاۓ۔
 ۵۲۔ ہمیشہ دے باغن جتھاں انہیں کیتے دروازے کھلے ہونین۔
 ۵۳۔ اوٹیک لاکے پیٹھے ہوسن تے اوندے وچ ہوں میوے تے ہوں پیوٹ دیاں شہیں منگسن۔
 ۵۴۔ تے انہیں دے کولہو کھو جیڑیاں جھکی اکھیں آلیاں تریستیں ہوسن۔
 ۵۵۔ اے اوہے جنیلا قیامت دے ڈنہ واسطے تہاڈے نال وعدہ کیتا گیا ہا۔
 ۵۶۔ بے شک اے ساڈا رزق جیرھا کلاہیں ختم نہ تھیسے۔
 ۵۷۔ اے جے تے بے شک منہ زوریں کیتے ہوں بُرا لگاۓ۔
 ۵۸۔ دوزخ، اوندے وچ پھسن تے ہوں گندہ لگاۓ۔
 ۵۹۔ اے بے ہن او اینکوں حکمن تاپا پائی تے زخمیں دا دھوٹ۔

وَاٰخِرُ مِنْ شَكْلِهٖ اَزْوَاجٌ ۝۵۹

۵۹۔ تے انہیں نال رلدے ہلدے ہے جوڑے دی ہوسن۔

هٰذَا فَوْجٌ مُّقْتَصِمٌ مَّعَكُمْ لَا مَرْحَبًا بِهِمْ اِنَّهُمْ
صَالُوا النَّارِ ۝۶۰

۶۰۔ اے (فوج) ٹولہ ۶ جیرھا تھاڑے نال دوزخ
وچ پھسی انہیں کیتے کوئی خوش تھیوٹ والا نہ ہوی
بے شک او بھا وچ ڈھاسن۔

قَالُوْا بَلْ اَنْتُمْ لَا مَرْحَبًا بِكُمْ اَنْتُمْ قَدْ مُنَّوْهُ
لَنَا فَبِئْسَ الْفَرَارُ ۝۶۱

۶۱۔ آکھن اصل تساں ہوئے تھاڑے کیتے کوئی خوشی
نہیں تساں اینکوں ساڑے کیتے اگو پٹھیا ہاتے
او بہوں میرا لکاٹہ ۶۔

قَالُوْا رَبَّنَا مَنْ قَدَّمَ لَنَا هٰذَا فَرَدُّهُ عَلٰٓى اَصْفَعًا
فِي النَّارِ ۝۶۲

۶۲۔ آکھسن اے ساڑے رب جیس ساڑے
کیتے اے بھا اگو پٹھی ہائی ادنکوں ودھا کے
ڈورا عذاب ڈے دوزخ وچ۔

وَقَالُوْا مَا لَنَا لَا نَرٰى رِجَالًا كُنَّا نَعُدُّهُمْ قِنَ
الْاَشْرَارِ ۝۶۳

۶۳۔ تے آکھسن ساکوں کیا ہے اساں او لوک
ہنے ڈہدے پیٹے جنہیں کوں اساں برے لوکیں
وچ گنڈے ہاسے۔

اَتَّخَذُوْهُمْ سَخِرًا اَمْ رَاٰغَتْ عَنْهُمْ الْاَبْصَارُ ۝۶۴

۶۴۔ اساں انہیں نال شکریاں کریندے ہاسے یا
ساڈیاں آکھیں ڈینگیاں تھی گئیں۔

اِنَّ ذٰلِكَ لَحَقٌّ تَخَاصُمُ اَهْلِ النَّارِ ۝۶۵
قُلْ اِنَّا اَنَا مُنذِرٌ ۝۶۶ وَمَا مِنْ اِلٰهٍ اِلَّا اللّٰهُ
الْوَاحِدُ الْقَهَّارُ ۝۶۷

۶۵۔ بے شک اے دوزخ والیں دا بھڑن سچ۔
۶۶۔ توں آکھ میں تنے معض کہک ڈراوٹ والا ہاں تے
کوئی پیا معبود نہیں سوائے کہ خدا دے عیرھا
غالب۔

رَبُّ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا الْعَزِيزُ
الْغَفَّارُ ۝۶۸

۶۸۔ آسمانیں تے زمین تے جو انہیں دے وچکار
اوندا رب، غالب تے ہوں بخشش والا ۶۔

قُلْ هُوَ نَبُوْا عَظِيْمٌ ۝۶۹

۶۹۔ توں آکھ اے وڈی خبر۔

اَنْتُمْ عَنْهُ مُعْرِضُوْنَ ۝۷۰

۷۰۔ تساں اوں کنیں منہ پھرنڈے ۶۔

مَا كَانَ لِيْ مِنْ عِلْمٍ بِالْمَلَآِئِیْٖٔ
اِذْ يَخْتَصِمُوْنَ ۝۷۱

۷۱۔ میکوں اچی شان واسے فرشتیں دا پتہ
کاہ ناں ہا جیلھے او بحث کریندے پیٹے ہن۔

- ۱۔ میں دوتے محض اے وحی کیتی گئی ہائی جو میں کھلا کھلا بڑا وٹ والا ہاں۔
 ۲۔ تے جیلھے تیرے رب فرشتیں کوں آکھئے بے شک میں مٹی کیں ہک بشیر پیدا کریندا یاں۔
 ۳۔ تے جیلھے میں اونکوں مکمل کر گھناں تے اپنی روح اوندے وچ پھوک بڑیاں تے تساں اوندی فرمانبرداری کراہے۔
 ۴۔ تے ساریں دے ساریں فرشتیں ، فرمانبرداری کیتی۔
 ۵۔ سوائے ابلیس دے اوں وڈائی کیتی تے او کافرین دچو ہا۔
 ۶۔ اوں آکھئے اے ابلیس تیکوں کیس ہیکے جو توں اوندی فرمانبرداری کریں جینکوں میں اپنے ہتھ نال پیدا کیتے کیا نہیں وڈائی کیتی ء یا توں بہوں اچا ہویں۔
 ۷۔ اوں آکھئے میں اوں کنیں چنگا ہاں نہیں میگوں بھا نال پیدا کیتے تے اونکوں مٹی کنیں بنائی۔
 ۸۔ اوں آکھئے توں نکل ونج بے شک توں مردود ہویں۔
 ۹۔ تے بے شک تیرے اتے جزا سزا دے ڈینہہ تیں میڈی لغت۔
 ۱۰۔ اوں آکھئے اے میڈے رب میگوں انہں دے ولاجیہ تھیون تیں وتھی ڈے۔
 ۱۱۔ اوں آکھئے بے شک تیکوں وتھی ڈینداں۔
 ۱۲۔ ہک مقرر وقت تیں۔
 ۱۳۔ اوں آکھئے تیرے عزت دی قسم میں انہیں
- إِنْ يُؤَخِّرْ إِلَىٰ إِلَّا أَنَا أَنَا نَذِيرٌ مُّبِينٌ ﴿۱﴾
 إِذْ قَالَ رَبُّكَ لِلْمَلٰٓئِكَةِ إِنِّي خَالِقٌ بَشَرًا مِّنْ طِينٍ ﴿۲﴾
 فَاذْأَسَوْنِيْهُ وَفَقَّحْتُ فِيْهِ مِّنْ ذُّرِّیْ فَقَعُوْا لَهُ سٰٓجِدٰۤیْنَ ﴿۳﴾
 فَسَجَدَ الْمَلٰٓئِكَةُ كُلُّهُمْ اٰجَعُوْنَ ﴿۴﴾
 اِلَّا اِبْلِیْسَ اسْتَكْبَرَ وَكَانَ مِنَ الْكٰفِرِیْنَ ﴿۵﴾
 قَالَ يٰۤاِبْلِیْسُ مَا مَنَعَكَ اَنْ تَسْجُدَ لِمَا خَلَقْتُ بِیْدَیْ اَسْتَکْبَرْتَ اَمْ كُنْتَ مِنَ الْعٰلِیْنَ ﴿۶﴾
 قَالَ اَنَا خَيْرٌ مِّنْهُ خَلَقْتَنِيْ مِنْ نَّارٍ وَخَلَقْتَهُ مِنْ طِیْنٍ ﴿۷﴾
 قَالَ فَاخْرُجْ مِنْهَا فَاِنَّكَ رَجِیْمٌ ﴿۸﴾
 وَاِنَّ عَلَیْكَ لَعْنَتِیْ اِلٰی یَوْمِ الدِّیْنِ ﴿۹﴾
 قَالَ رَبِّ فَاَنْظِرْنِیْ اِلٰی یَوْمِ یُبْعَثُوْنَ ﴿۱۰﴾
 قَالَ فَاِنَّكَ مِنَ الْمُنْظَرِیْنَ ﴿۱۱﴾
 اِلٰی یَوْمِ الْوَقْتِ الْمَعْلُوْمِ ﴿۱۲﴾
 قَالَ فَبِعِزَّتِكَ لَا اُغْوِیْهُمْ اَجْمَعِیْنَ ﴿۱۳﴾

ساریاں کوں گمراہ کر لیاں۔

۸۳۔ سوائے انہیں دچو تیرڈے خاص بندیریں۔

۸۵۔ اللہ سیس آکھئے اے سچ تے میں سچ آہداں۔

۸۶۔ جو میں ضرور دوزخ کوں تیرڈے نال تے جیہا

تیرڈی پیروی کر لیسے انہیں ساریں نال بھر لیاں۔

۸۷۔ توں آکھ میں تساں کتیں کوئی بدلہ نہیں منگدا

تے نہ میں بناوٹ نال کجال کرینداں۔

۸۸۔ اے تے محض دنیا کیتے نصیحت۔

۸۹۔ تے تمناکوں ایندی خبر دا کجھ وقت دے

بعد پتہ بگ ویسی۔

إِلَّا عِبَادَكَ مِنْهُمْ الْمُخْلِصِينَ ﴿۸۳﴾

قَالَ فَالْحَقُّ وَالْحَقُّ أَقُولُ ﴿۸۵﴾

لَأَمْلَأَنَّ جَهَنَّمَ مِنْكَ وَمِمَّنْ تَتَّبَعَكَ مِنْهُمْ

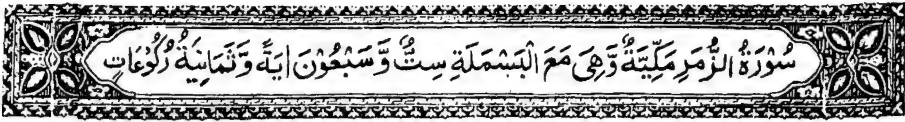
أَجْمَعِينَ ﴿۸۶﴾

قُلْ مَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ مِنْ أَجْرٍ وَمَا

أَنَا مِنَ الْمُتَكِبِّينَ ﴿۸۷﴾

إِنْ هُوَ إِلَّا ذِكْرٌ لِلْعَالَمِينَ ﴿۸۸﴾

وَلَتَعْلَمَنَّ نَبَأَهُ بَعْدَ حِينٍ ﴿۸۹﴾

سورة زمر مکی ۷۷ تے بسم اللہ نال ایندیاں ۷۷ آیتاں تے ۸ رکوعن۔

- ۱۔ بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ①
۱۔ میں شروع کرینداں اللہ دے ناں نال جیرھا
بن سنگئے ڈیوٹ والا تے ہوں مہربان۔
- ۲۔ تَنْزِيلُ الْكِتَابِ مِنَ اللَّهِ الْعَزِيزِ الْحَكِيمِ ②
۲۔ اے کتاب غالب تے ہوں سیانے خدا
ولو مسائی گہی ۷۔
- ۳۔ إِنَّا أَنْزَلْنَاهُ إِلَيْكَ الْكِتَابَ بِالْحَقِّ فَاعْبُدِ اللَّهَ مُخْلِصًا لَهُ الدِّينَ ③
۳۔ بے شک اساں تیرا اے کتاب سچ نال
لہائی ۷ تے توں اللہ دی عبادت کر تے اطاعت
کوں اوندے کیتے خالص کر۔
- ۴۔ سُبْحَانَ خَالِصٍ فَرْمَانِ دَارِي هُونْدے کیتے ھے
تے جیرھے اوندے سوا سنگتی بنیدن تے اہن
اساں انہیں دی عبادت این واسطے کریندے
ہیں جو ساکوں اللہ دے کولو کر ڈیون بے شک
اللہ انہیں دے درمیان فیصلہ کر ڈیسی جیندے
وچ او اختلاف کریندے پن بے شک اللہ
کوڑے تے ہوں ناشکرے کوں سدھا راہ نہیں
ڈکھندا۔
- ۵۔ لَوْ أَرَادَ اللَّهُ أَنْ يَتَّخِذَ وَلَدًا لَاصْطَفَىٰ مِمَّا يَخْلُقُ
مَا يَشَاءُ سُبْحَانَهُ هُوَ اللَّهُ الْوَاحِدُ الْقَهَّارُ ⑤
۵۔ جے اللہ چاہے ما پتر بناوٹ تے جو اوں
بنائے اوندے وچو جینکوں چاہے لاچوں گھنے با او تے پاکر
اوہو اللہ ہک تے غالب۔
- ۶۔ خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ بِالْحَقِّ يَكُونُ الْبَيْلَ عَلَى
النَّهَارِ وَيَكُونُ النَّهَارُ عَلَى الْبَيْلِ وَسَخَّرَ الشَّمْسَ وَ
الْقَمَرَ كُلٌّ يَجْرِي لِأَجَلٍ مُّسَمًّى إِلَّا هُوَ الْعَزِيزُ
الْغَفَّارُ ⑥
۶۔ آسمانیں تے زمین کوں بیج نال پیدا کیتس
رات کوں ڈہنہ تے پا ڈہنہ تے ڈہنہ کوں
رات تے سٹ ڈہنہ تے سمجھ تے چندر
کوں تانج کیتس سارے وقت مقرر تیں ہک

راہ تے چلے پلین سنو او غالب تے ہوں
بخشن والا ۶۔

۷۔ اوں تہاکوں ہک جان کنیں پیدا کیتے ، دل
اوندے وچو اوندہ جوڑا بنائس تے تہاڑے کیتے
جانور بنائے بس جیرھے اٹھ جوڑن او تہاڑے سیرین
دے پیٹس وچ ہک پیدائش دے بعد پئی پیدائش
وٹا کے تہاکوں پیدا کیتس ترے اندھاریں وچ
اے اللہ تہاڑا رب ہوندی بادشاہی ۷ اوندے
سوا کوئی معبود نہیں تہاں کنتے پھیرے دیندے ۷

۸۔ جے تہاں الکار کرے تے بے شک اللہ تہاں
کنیں بے نیاز تے اپنے بندے کیتے کفر کوں
پسند نہیں کریندا تے جے تہاں شکر کرو تے
اسے اونکو پسند تے کوئی بار چاڈن والا کہیں
پے دا بار نہ جیسی دل تہاں اپنے رب دو دلو
تے او تہاکوں تہاڑے عملیں دا ڈیسی بیشک
اوسینے دیاں گالیں ہوں چاندے۔

۹۔ تے جیلے آسمان کوں بڑکھ پہنچے تے او اپنے رب
کوں اوندو جھکے ہوئیں سب دیندے دل جیلے
او اونکو اپنی نعمت بڑے دیندے تے او جھل
دیندے جیندو او سب دیندا پیا ہا ایں کنیں پہلے
تے خدا دے شریک بنا گھندے تاں جو او
اوندے رستے کنیں پیریں تھی ونجے توں آکھ
اپنے کفر نال تھوڑا فائدہ چا گھن بے شک توں دوزخ
والیں وچو ہوں۔

۱۰۔ یا جیرھا فرمانبردار رات کوں سجدے تے قیام
وچ گذریندے آخرت کنیں بڑرے تے اپنے

خَلَقَكُمْ مِنْ نَفْسٍ وَاحِدَةٍ ثُمَّ جَعَلَ مِنْهَا زَوْجَهَا
وَأَنزَلَ لَكُمْ مِنَ الْأَنْعَامِ ثَلَاثِينَ أَزْوَاجًا لِّتَحْفَضُوا
فِي بُطُونِ أُمَّهَاتِكُمْ خَلَقًا مِنْ بَعْدِ خَلْقٍ فِي
ظُلُمَاتٍ ثَلَاثٍ ذَٰلِكُمْ اللَّهُ رَبُّكُمْ لَهُ الْمُلْكُ لَا إِلَهَ
إِلَّا هُوَ فَأَنَّى تُصْفَوْنَ ⑥

إِنْ تَكْفُرُوا فَإِنَّ اللَّهَ غَنِيٌّ عَنْكُمْ وَلَا يَضُرُّكُمُ
الْكُفْرُ وَإِنْ تَشْكُرُوا يَرْضَهُ لَكُمْ وَلَا تَزِرُ وَازِرَةٌ
وِزْرَ أُخْرَىٰ ثُمَّ إِلَىٰ رَبِّكُمْ مَرْجِعُكُمْ فَيُنَبِّئُكُمْ
بِمَا كُنتُمْ تَعْمَلُونَ ⑦ إِنَّهُ عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ ⑧

وَإِذَا مَنَّ الْإِنْسَانُ عَلَىٰ ذُرِّيَّتِهِ مُنِيْبًا إِلَيْهِ
ثُمَّ إِذَا أَخْوَلَهُ نِعْمَةً مِنْهُ نَبَىٰ مَا كَانَ يَدْعُوَ
إِلَيْهِ مِنْ قَبْلُ وَجَعَلَ لِلَّهِ أَنْدَادًا لِّيُضِلَّ عَنْ
سَبِيلِهِ قُلْ تَمَتَّعْ بِكُفْرِكَ قَلِيلًا إِنَّكَ مِنْ أَصْحَابِ
النَّارِ ⑨

أَمَنْ هُوَ قَانَتْ أَنَا الْبَلِيلُ سَاجِدًا وَ قَائِمًا يَجْدُرُ
الْآخِرَةُ وَيَرْجُوا رَحْمَةَ رَبِّهِ قُلْ هَلْ يَسْتَوِي

الَّذِينَ يَعْلَمُونَ وَالَّذِينَ لَا يَعْلَمُونَ إِنَّمَا يَتَذَكَّرُ
أُولُو الْأَلْبَابِ ①

قُلْ يٰعِبَادِ الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا رَبَّكُمُ لِلَّذِينَ أَحْسَنُوا
فِي هَذِهِ الدُّنْيَا حَسَنَةٌ وَأَرْضُ اللَّهِ وَاسِعَةٌ
إِنَّمَا يُوَفَّى الصَّابِرُونَ أَجْرَهُمْ بِغَيْرِ حِسَابٍ ②

قُلْ إِنِّي أُمِرْتُ أَنْ أَعْبُدَ اللَّهَ مُخْلِصًا لَهُ الدِّينَ ③

وَأُمِرْتُ لِأَنْ أَكُونَ أَوَّلَ الْمُسْلِمِينَ ④

قُلْ إِنِّي أَخَافُ إِنْ عَصَيْتُ رَبِّي عَذَابَ يَوْمٍ
عَظِيمٍ ⑤

قُلِ اللَّهُ أَعْبُدْ مُخْلِصًا لَهُ دِينِي ⑥

فَاعْبُدْهُ وَاصْنَتُمْ مِنْ دُونِهِ قُلْ إِنْ الْخَيْرِ
الَّذِينَ خَسِرُوا أَنْفُسَهُمْ وَأَهْلِيَهُمْ يَوْمَ الْقِيَمَةِ
إِلَّا ذَلِكَ هُوَ الْخُسْرَانُ الْمُبِينُ ⑦

لَهُمْ مِنْ فَوْقِهِمْ ظُلَلٌ مِنَ النَّارِ وَ مِنْ تَحْتِهِمْ
ظُلَلٌ ذَلِكَ يُخَوِّفُ اللَّهَ بِهِ عِبَادَهُ يٰعِبَادِ فَاتَّقُوا اللَّهَ ⑧

وَالَّذِينَ اجْتَنَبُوا الطَّاغُوتَ أَنْ يَعْبُدُوهَا وَأَنَابُوا
إِلَى اللَّهِ لَهُمُ الْبَشْرَىٰ نَبِئُهُمْ عِبَادُ ⑨

رب دی رحمت دی امید رکھیں۔ توں آکھ
کیا چاٹن والے تے نہ چاٹن والے ہو جنہیں
تھی سبگدن محض عقل والے نصیحت پکڑیندن۔

۱۱۔ توں آکھ اے میڈے مومن بندو اپنے
رب کنیں ڈرو، جیرے ایں دُنیا وچ چنگے کم
کر لیں انہیں کیتے چنگا انجام تے اللہ دی
زمین کھلی ۷ تے صبر کرن والیں کوں انہیں
دا اجر بے حساب بڑتا ویسی۔

۱۲۔ توں آکھ میکوں حکم بڑتا گئے جو میں اللہ کیتے
فرمانبرداری خاص کر کے اوندی عبادت کراں۔

۱۳۔ تے میکوں حکم بڑتا گئے جو میں پہلا مسلمان بنان۔

۱۴۔ توں آکھ میں اپنے رب دے وڈے ڈنہہ
دے عذاب کنیں بڑداں جے میں نافرمانی کراں تے۔

۱۵۔ توں آکھ میں اپنی فرمانبرداری کوں اوندے کیتے
خاص کر کے اللہ دی عبادت کرینداں۔

۱۶۔ تساں اوندے سوا جنیدی چا ہو عبادت کرد
آکھ گھانا پاوٹ والے اوہن جنہیں قیامت دے
ڈنہہ آپ کوں تے گھر والیں کوں گھانا بڑتے
سٹو اے کھلا کھلا گھانا ۷۔

۱۷۔ انہیں کیتے اتو کنیں بھا دے پھانوس ہوسن
تے ایویں تلو کنیں پھانوس ہوسن ایویں اللہ اپنے
بنیں کوں خوف بڑویندے اے میڈے بندو
میں کنیں ڈرو۔

۱۸۔ تے جیرے شیطانیں دی عبادت کنیں پھدن
تے اللہ دو جھکدن انہیں کیتے خوش خبری ۷
تے توں میڈے بنیں کوں خوش خبری بڑے۔

۱۹۔ او بندے جیسے گال سٹرن تے چنگی
گال دی پیروی کریندن ایسے لوکن جنیس کون
اللہ سدھا راہ بڑکھائے تے ایسے لوک سیانن۔
۲۰۔ کیا جنیدے اتے عذاب دی گال پوری
تھیوٹیء کیا توں جیہا بھاوج اونکوں پچا
سبکدیں۔

۲۱۔ تے جیرھے اپنے رب کنیں بڑدن انہیں
کیتے چوبارے ہن تے او مضبوط بٹھے ہوئے
ہوسن انہیں دے تلے تھراں دہندیاں ہوسن
اے اللہ دا وعدہ ء اللہ وعدہ خلاقی نہیں کریندا۔
۲۲۔ کیا تیں بڑٹھا نہیں جو بے شک اللہ آسمان
کنیں پاٹی لہائے تے زمین وچ پشھے بنا کے
چلائس دل اوندے نال مختلف رنگیں دیاں
فصلاں کڑھیندے ول اوپک ویندن توں
اونکوں پیلا بڑہیں ول اونکوں ککھڑے ککھڑے
کر بڑیندے بے شک ایندے وچ عقل والیں
کیتے نعمت۔

۲۳۔ جیرھا اپنے سینے کون اسلام کیتے کھول
بڑیندے تے او اپنے رب دلو نور تے ہے
اللہ دے ذکر کیتے تنگ تھیندن افسوس انہیں
دے دیں تے ایسے لوک کھلی گمراہی وچن۔

۲۴۔ اللہ سیس پھوں چنگی کتاب لہائی ء
جیرھی رلوڑ تے اوندے مضمون دی پھوں اعلیٰ
ہن جیرھے اللہ کنیں بڑدن انہیں دی نوں
نوں ایں کنیں کمب ویندی ء ول انہیں دیاں
کھلوں کو لیاں تھی ویندن تے دل وی اللہ

الَّذِينَ يَسْتَعِينُونَ الْقَوْلَ يَتَّبِعُونَ أَحْسَنَهُ أُولَئِكَ
الَّذِينَ هَدَاهُمُ اللَّهُ وَأُولَئِكَ هُمْ أُولُوا الْأَلْبَابِ ①
أَفَمَنْ حَقَّ عَلَيْهِ كَلِمَةُ الْعَذَابِ أَفَأَنْتَ تُنْقِذُ
مَنْ فِي النَّارِ ②

لَكِنَّ الَّذِينَ اتَّقَوْا رَبَّهُمْ لَهُمْ غُرْفٌ مِّنْ قَوْفٍهَا
غُرْفٌ مُّبِينَةٌ لَّيْزِي مَنْ تَحْتَهَا الْأَنْهَارُ وَعَدَ
اللَّهُ لَا يُخْلِفُ اللَّهُ الْوَعْدَ ③

أَلَمْ تَرَ أَنَّ اللَّهَ أَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَسَلَكَهُ
يَنَابُغٌ فِي الْأَرْضِ ثُمَّ يُخْرِجُ بِهِ زَرْعًا مُّخْتَلِفًا
أَلْوَانُهُ ثُمَّ يَهْبِجُ فَتَرْكِبُهُ مُصَنَّفًا ثُمَّ يَجْعَلُهُ
حُطَا مَّا إِنَّ فِي ذَلِكَ لَذِكْرَ لِّأُولِي الْأَلْبَابِ ④

أَفَمَنْ شَرَحَ اللَّهُ صَدْرَهُ لِلْإِسْلَامِ فَهُوَ عَلَى نُورٍ
مِّنْ رَبِّهِ قَوِيلٌ لِّلْقَاسِيَةِ قُلُوبُهُمْ مِّنْ ذِكْرِ اللَّهِ
أُولَئِكَ فِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ ⑤

اللَّهُ نَزَّلَ أَحْسَنَ الْحَدِيثِ كِتَابًا مُّتَشَابِهًا مّتَابِرًا
تَتَجَلَّى مِنْهُ جُلُودٌ لِّذِينَ يَخْشَوْنَ رَبَّهُمْ ثُمَّ تَلِينُ
جُلُودُهُمْ وَقُلُوبُهُمْ إِلَى ذِكْرِ اللَّهِ ذَلِكَ هُدَى
اللَّهُ يَهْدِي بِهِ مَن يَشَاءُ وَمَن يُضِلِلِ اللَّهُ
فَمَا لَهُ مِنْ هَادٍ ⑥

دے ذکر کیتے نرم تھی ویندن اے
اللہ دی ہدایت جنیکوں چاہندے ہدایت
ڈیندے تے جنیکوں گمراہ آکھے اوندا کوئی
راہ ڈکھاوٹ والا نہیں۔

۲۵۔ جیرھا اپنے منہ کوں اولکا بٹیندے
تاں جو قیامت دے ڈینہہ دے عذاب
کنیں پیچے تے تالمیس کوں آکھیا ویسی جو کجھ
تساں کریندے ہا دے اوندا بدلہ چکھو۔
۲۶۔ انہیں کنیں پہلے لوکس وی جھٹلائے تے
انہیں تے اتھوکنیں عذاب آئے جتھو او
چاٹدے وی نہ ہن۔

۲۷۔ اللہ سیس انہیں کوں دنیاوی زندگی وچ
وی ذلیل کیتا تے آخرت دا عذاب زیادہ
سخت ہے او چاٹدے ہون ہا۔

۲۸۔ تے اساں لوکس کیتے ایس قرآن وچ
ہر گال بیان کیتی ہا تاں جو اونہیں پکڑن۔
۲۹۔ عربی قرآن ایندے وچ کوئی ڈنگ نہیں
تاں جو او متقی بنن۔

۳۰۔ اللہ ہک آدمی دی مثال بیان کریندے
جیندے کئی مالک بن تے جیرھے آپت وچ اختلاف کرین
ڈو جھاوہے جیندا مالک ہکو آدمی کیا اے ڈو ہیں
ہکو جیس تھی سبگدن سب صفقاں اللہ کیتے
ہن اصل انہیں وچو ہوں سارے چاٹدے
نہیں۔

۳۱۔ بے شک تیں مرٹے تے بے شک
او وی مرسن۔

اَفَن يَتَّبِعِي بَوَجهِهِ سَوَاءَ الْعَذَابِ يَوْمَ الْقِيَمَةِ
وَقِيلَ لِلظَّالِمِينَ ذُوقُوا مَا كُنْتُمْ تَكْسِبُونَ ﴿۲۵﴾

كَذَّبَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ فَآتَاهُمُ الْعَذَابُ
مِنْ حَيْثُ لَا يَشْعُرُونَ ﴿۲۶﴾

فَإِذَا هُمُ اللَّهُ الْخَزِي فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَ
لَعَذَابُ الْآخِرَةِ أَكْبَرُ لَوْ كَانُوا يَعْلَمُونَ ﴿۲۷﴾

وَلَقَدْ ضَرَبْنَا لِلنَّاسِ فِي هَذَا الْقُرْآنِ مِنْ
كُلِّ مَثَلٍ لَعَلَّهُمْ يَتَذَكَّرُونَ ﴿۲۸﴾

قُرْآنًا عَرَبِيًّا غَيْرَ ذِي عِوَجٍ لَعَلَّهُمْ يَتَّقُونَ ﴿۲۹﴾

ضَرَبَ اللَّهُ مَثَلًا رَجُلًا فِيهِ شُرَكَاءُ مُتَشَاكِسُونَ
وَرَجُلًا سَلَمًا لِرَجُلٍ هَلْ يَسْتَوِينَ مَثَلًا الْخَنَازِ
لِلْبَلِّ بَلْ أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ﴿۳۰﴾

إِنَّكَ مَيِّتٌ وَإِنَّهُمْ مَيِّتُونَ ﴿۳۱﴾

ثُمَّ اِنَّكُمْ يَوْمَ الْقِيَمَةِ عِنْدَ رَبِّكُمْ تَخْتَصِمُونَ ﴿٣٢﴾
 فَمَنْ اَظْلَمُ مِمَّنْ كَذَبَ عَلَى اللَّهِ وَكَذَّبَ بِآيَاتِهِ
 بِالْصِّدْقِ اِذْ جَاءَهُ الْبَيِّنَاتُ فِي جَهَنَّمَ مَثْوًى
 لِّلْكَافِرِينَ ﴿٣٣﴾

۳۲۔ دل تساں قیامت دے ڈہنہہ اپنے

رب دے اگو اپنے اعمال پیش کریو۔

۳۳۔ اول کنیں زیادہ ظالم کون تھی سبگدے جیرھا اللہ

تے کوڑ ہدے تے سچ کوں اپنے کو لو اوٹ

دے بعد جھٹلاوے، کیا کافریں دا کسانہ

دورخ وچ نہیں (ہے)

۳۴۔ تے جیرھا سچ گھن آوے تے جیرھا ونڈی

تصدیق کرے ایسے لوک متقی ہن۔

۳۵۔ انہیں کہتے انہیں دے رب کنیں او ہے

جو او چاھن اے نیکی کرن والیں دا بدلہ ۶۔

۳۶۔ تاں جو اللہ سیٹھ انہیں دے ہوں بُرے

کم انہیں کنیں پریں کر ڈیوے تے جو او کر بندے ہن او ندا

انہیں کوں سب کنیں چنگا بدلہ ڈیوے۔

۳۷۔ کیا اللہ سیٹھ اپنے بندے کہتے کافی نہیں

تے او تیکوں او ندے سوا بنیں کنیں ڈریندن

تے جینکوں اللہ گمراہ آکھئے او تیکوں سدھا راہ

ڈکھالٹ والا کوئی نہیں۔

۳۸۔ تے جینکوں اللہ سدھا راہ ڈکھالے اوکوں

گمراہ کوئی نہیں کر سبگدا، کیا اللہ غالب تے

بدلہ گھنٹ والا نہیں۔

۳۹۔ تے جے توں انہیں کنیں پھیں کیں آسمان

تے زمین کوں پیدا کیتے او ضرور آکھن

اللہ سیٹھ، توں آکھ تساں ڈسو جینکوں تساں

اللہ دے سوا سڈر بندے ءے اللہ

میدے کیتے نقصان دا ارادہ کرے کیا

او او ندے ڈکھ کوں پریں کر دین یا او رحمت پچاؤن دا

وَالَّذِي جَاءَ بِالصِّدْقِ وَصَدَّقَ بِهِ اُولَٰئِكَ هُمُ

الْمُتَّقُونَ ﴿٣٤﴾

لَهُمْ مَا يَشَاءُونَ عِنْدَ رَبِّهِمْ ذَلِكَ جَزَاُ

الْمُحْسِنِينَ ﴿٣٥﴾

يُكَفِّرُ اللَّهُ عَنْهُمْ اَسْوَأَ الَّذِي عَمِلُوا وَيَجْزِيَهُمْ

اَجْرَهُم بِاَحْسَنِ الَّذِي كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿٣٦﴾

اَلَيْسَ اللَّهُ بِكَافٍ عَبْدَهُ وَيُخَوِّفُونَكَ بِالَّذِينَ

مِنْ دُونِهِ وَمَنْ يُضْلِلِ اللَّهُ فَمَا لَهُ مِنْ هَادٍ ﴿٣٧﴾

وَمَنْ يَهْدِ اللَّهُ فَمَا لَهُ مِنْ مُّضِلٍّ اَلَيْسَ

اللَّهُ بِعَزِيزٍ ذِي انْتِقَامٍ ﴿٣٨﴾

وَلَٰكِنْ سَأَلْتَهُمْ مَنْ خَلَقَ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضَ

لَيَقُولُنَّ اللّٰهُ قُلْ اَفَرَأَيْتُمْ مَا تَدْعُونَ مِنْ دُونِ

اللّٰهِ اِنْ اَرَادَنِيَ اللّٰهُ بِضَرٍّ هَلْ هُنَّ كَاشِفٰتُ

ضَرِّيْهِ اَوْ اَرَادَنِيَ بِرَحْمَةٍ هَلْ هُنَّ مُمْسِكَتُ رَحْمَتِهِ

قُلْ حَسْبِيَ اللّٰهُ عَلَيْهِ يَتَوَكَّلُ الْمُتَوَكِّلُونَ ﴿٣٩﴾

وَلَٰكِنْ سَأَلْتَهُمْ مَنْ خَلَقَ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضَ

لَيَقُولُنَّ اللّٰهُ قُلْ اَفَرَأَيْتُمْ مَا تَدْعُونَ مِنْ دُونِ

اللّٰهِ اِنْ اَرَادَنِيَ اللّٰهُ بِضَرٍّ هَلْ هُنَّ كَاشِفٰتُ

ضَرِّيْهِ اَوْ اَرَادَنِيَ بِرَحْمَةٍ هَلْ هُنَّ مُمْسِكَتُ رَحْمَتِهِ

قُلْ حَسْبِيَ اللّٰهُ عَلَيْهِ يَتَوَكَّلُ الْمُتَوَكِّلُونَ ﴿٣٩﴾

ارادہ کرے کیا او اوندی رحمت کوں روک
سبگدن توں آکھ اللہ میکوں کافی ۷ اوندے
اتے بھروسہ کرٹن واسے بھروسہ کریندن۔

۴۰۔ آکھ اے میڈی قوم اپنی اپنی جاتے
عمل کرو بے شک میں عمل کرینداں پیساں
تہا کوں جلدی پتہ بگ ویسی۔

۴۱۔ جو کیندے اتے عذاب اندے جیہا
اونکوں ذلیل کر ڈیسی۔ تے کیندے اتے
بیشہ رہن والا عذاب لہندے۔

۴۲۔ بے شک اساں تیرے اتے لوکس
کیتے سچ نال کتاب لہائی ۷ تے جیرہا ہایت
پنیدے اپنے فائدے کیتے پنیدے تے جیرہا گمراہ
تھیندے اوندی وی محض ہونکوں نقصان
تھیندے توں انہیں دا وکیل نوہیں۔

۴۳۔ اللہ انسانیں کوں موت دے وقت
مریندے تے جیندی موت بہن آئی ہوندی اونکوں
سمال جیندے تے جیندی موت دا حکم جاری
تھی ویندے اونکوں روک گھندے تے
جڑو جی روح کوں ہک وقت مقرر کیتے دلا
پھیندے بے شک ایندے وچ سوچن
والی قوم کیتے نشانہ۔

۴۴۔ کیا انہیں اللہ دے سوا بے سفارشی بٹا
رگدھن توں آکھ بھانویں اوکسین شے دے
مالک نہ جھون تے انہیں کوں عقل نہ ہوئے۔
۴۵۔ توں آکھ سفارش دا سارا اختیار اللہ کوں ۷
آسمانیں تے زمین دی بادشاہت اوہیں دی ۷

قُلْ يَقَوْمِ اعْمَلُوا عَلَىٰ مَكَانَتِكُمْ اِنِّي عَامِلٌ فَسَوْفَ
تَعْلَمُونَ ﴿۴۰﴾

مَنْ يَأْتِيهِ عَذَابٌ يُخْزِيهِ وَيَحِلُّ عَلَيْهِ عَذَابٌ
مُقِيمٌ ﴿۴۱﴾

اِنَّا اَنْزَلْنَا عَلَيْكَ الْكِتَابَ لِلنَّاسِ بِالْحَقِّ فَمَنِ
اِهْتَدَىٰ فَلِنَفْسِهِ وَمَنْ ضَلَّ فَاِنَّمَا يَضِلُّ عَلَيْهِ
وَمَا اَنْتَ عَلَيْهِمْ بِوَكِيلٍ ﴿۴۲﴾

اَللّٰهُ يَتَوَفَّى الْاَنفُسَ حِيْنَ مَوْتِهَا وَالَّتِي لَمْ تَكُنْ
فِيْ مَنَامِهَا فَيُمْسِكُ الَّتِي قَضٰى عَلَيْهَا الْمَوْتَ
وَيُرْسِلُ الْاُخْرٰى اِلٰى اَجَلٍ مُّسَمًّى اِنَّ فِىْ ذٰلِكَ
لَاٰيٰتٍ لِّقَوْمٍ يَتَفَكَّرُوْنَ ﴿۴۳﴾

اِمَّا تَخَذُوا مِنْ دُوْنِ اللّٰهِ شُفَعَاۗءَ قُلْ اَوْلَوْا كُنُوۡا
لَا يَمْلِكُوْنَ شَيْۡاٌ وَّلَا يَعْزِلُوْنَ ﴿۴۴﴾

قُلْ لِلّٰهِ الشُّفَاعَةُ جَمِيعًا اِلٰهُ مُلْكُ السَّمٰوٰتِ وَ
الْاَرْضِ ثُمَّ اِلَيْهِ تُرْجَعُوْنَ ﴿۴۵﴾

ول تسان ہوندو دلائے ویسو۔

۳۶۔ تے جیلے اللہ دی توحید دا ذکر تھیندے
جیسے آخرت کوں نہیں میندے انہیں دے
دیس وچ نفرت تھی ویندی ء تے جیلے
اوندے سوا نہیں دا ذکر کیتا ویندے ہوں
دلچھے او خوش تھی ویندن۔

۳۷۔ توں آکھ اے آسمانیں تے زمین کوں
پیدا کرن وائے غیب چاٹن وائے تے حاضر
کوں وی توں بندیں دے درمیان جبرھی گالیں
وچ او اختلاف کریندن توں فیصلہ کرن والا
ہویں۔

۳۸۔ تے جے سب کچھ زمین وچ تے او ہوتا
بیا وی ظالمیں کیتے ہوئے تے او
قیامت دے ڈنہہ کوں بُرے عذاب کنیں
بچن کیتے قدیہ دے طور تے ڈسے ڈیوں
تے انہیں کیتے اللہ دلو او ظاہر تھی ویسی جیندا
او گمان وی نہیں کریندے۔

۳۹۔ تے انہیں دے عیس دی برائی ظاہر
تھی ویسی تے جیسے عذاب تے او کھلے ہن
انہیں کوں او ولیٹ گھنسی۔

۵۰۔ تے جیلے انسان کوں ڈکھ پہنچدے او
سا کوں سڈیندے ول جیلے اسان او تکوں
اپنے ولو نعمت ڈسے ڈیندے ہن تے او اکھن
پٹے ویندے، اے سب میگوں میڈے
علم دی وجہ نال ملے اصل اے آزمائش
تے ہوں سارے اینکوں چاٹدے نہیں۔

وَإِذَا ذُكِرَ اللَّهُ وَحْدَهُ اشْبَحَتْ قُلُوبُ الَّذِينَ
لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ وَإِذَا ذُكِرَ الَّذِينَ مِنْ دُونِهِ
إِذَا هُمْ يَسْتَبْشِرُونَ ﴿۳۶﴾

قُلِ اللَّهُمَّ فَاطِرَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ عَلِيمُ الْغَيْبِ
وَالشَّهَادَةِ أَنْتَ تَحْكُمُ بَيْنَ عِبَادِكَ فِي مَا كَانُوا
فِيهِ يَخْتَلِفُونَ ﴿۳۷﴾

وَلَوْ أَنَّ لِلَّذِينَ ظَلَمُوا مَا فِي الْأَرْضِ جَمِيعًا مِثْلَهُ
مَعَهُ لَا فِتْنَةٌ لَهُ بِهِ مِنْ سُوءِ الْعَذَابِ يَوْمَ الْقِيَمَةِ
وَبَدَأَ اللَّهُ مِنَ اللَّهِ مَا لَهُمْ يَكُونُوا يَحْتَسِبُونَ ﴿۳۸﴾

وَبَدَأَ اللَّهُ سَيِّئَاتِ مَا كَسَبُوا وَحَاقَ بِهِمْ مَا
كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِئُونَ ﴿۳۹﴾

وَإِذَا مَسَّ الْإِنْسَانَ ضُرٌّ دَعَانَا ثُمَّ إِذَا خَوَّلْنَاهُ
نِعْمَةً مِّنَّا قَالَ إِنَّمَا أُوتِيتُهُ عَلَىٰ عِلْمٍ بَدَلِ
هُي فِتْنَةٌ وَلَكِنْ أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ﴿۵۰﴾

قَدْ قَالَهُمُ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ فَمَا أَغْنَىٰ عَنْهُمْ مَا
كَانُوا يَكْسِبُونَ ﴿۵۱﴾

۵۱۔ ایسا گال انہیں کہیں پہلے لوگ دی آگھ
چکیں تے انہیں دے عمل دل دی انہیں
دے کم نہ آئے۔

فَأَصَابَهُمْ سَيِّئَاتُ مَا كَسَبُوا وَالَّذِينَ ظَلَمُوا مِنْ
هَؤُلَاءِ سَيُصِيبُهُمْ سَيِّئَاتُ مَا كَسَبُوا وَهُمْ يُجْزَوْنَ ﴿۵۲﴾

۵۲۔ انہیں دے بد عملیں انہیں کوں پکڑ
گدھے تے جیرے انہیں وچو ظالم ہوسن
انہیں کوں وی انہیں دے بد عمل پکڑ گھنسن
تے او ہر نہ سگسن۔

أَوَلَمْ يَعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ يَبْطِشُ الرِّزْقَ لِمَنْ يَشَاءُ وَيَقْدِرُ
إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِّقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ ﴿۵۳﴾

۵۳۔ کیا انہیں کوں پتہ نہیں بے شک اللہ کیس
جنیدے کیتے چاہندے رزق درھیندے تے
تنگ کریدے بے شک ایندے وچ مومن
قوم کیتے نشانن۔

قُلْ يَعْبَادِي الَّذِينَ أَسْرَفُوا عَلَىٰ أَنْفُسِهِمْ لَا تَقْنَطُوا
مِنْ رَحْمَةِ اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ يَغْفِرُ الذُّنُوبَ جَمِيعًا
إِنَّهُ هُوَ الْغَفُورُ الرَّحِيمُ ﴿۵۴﴾

۵۴۔ توں آگھ اے میہ سے بندو! جنہیں اپنی جانیں
تے ظلم کیتے اللہ دی رحمت کتیں نا امید نہ
تھیو بے شک اللہ سارے گناہ بخش دیندے
بے شک او ہوں بخش والا تے ہوں مہربان
۵۵۔ تے اپٹے رب دو جھکو تے اوندی
فرمانبرداری کرو، ایں کہیں پہلے جو تہاڑو عذاب
آونچے دل تہاڑی امداد نہ کیتی دیسی

وَإِنِيبُوا إِلَىٰ رَبِّكُمْ وَأَسْلُمُوا لَهُ مِنْ قَبْلِ أَنْ يَأْتِيَكُمُ
الْعَذَابُ ثُمْ لَا تَنْصُرُوا ﴿۵۵﴾

۵۶۔ تے تساں جو تہاڑو ہوں چنگی تعلیم لہائی
گئی ۷ تہاڑے رب ولو، اوندی پیروی کرو
ایں کہیں پہلے جو تہاڑو ابھن گھت عذاب
آونچے تے تہا کوں پتہ وی نہ ہوے۔

وَإِنِيعُوا أَحْسَنَ مَا أُنْزِلَ إِلَيْكُمْ مِنْ رَبِّكُمْ مِنْ
قَبْلِ أَنْ يَأْتِيَكُمُ الْعَذَابُ بَغْثَةً وَأَنْتُمْ لَا تَشْعُرُونَ ﴿۵۶﴾

۵۷۔ تے کوئی آکھے ہائے افسوس جو میں اللہ
دے حق وچ کمی کیتی تے میں شکریاں کریدا ہم۔

أَنْ تَقُولَ نَفْسٌ يَحْسَرُنِي عَلَىٰ مَا ظَرَفْتُ فِي جَنبِ
اللَّهِ وَإِنْ كُنْتُ لَمِنَ السَّخِرِينَ ﴿۵۷﴾

۵۸۔ یا اے آکھے جے اللہ نے میکوں سدھا
راہ ڈکھایا تے بے شک میں متیقنیں وچو تھی

أَوْ تَقُولَ لَوْ أَنَّ اللَّهَ هَدَانِي لَكُنْتُ مِنَ الْمُتَّقِينَ ﴿۵۸﴾

دلیساں۔

۵۹۔ یا اے آکھ جلیہ عذاب بڑیکھ جے
میں دل ونچ سگاں ہاتے میں نیکیں وچ رل
ونجاں ہا۔

۶۰۔ اے نہیں تھی سگدا تیرڈو ساڈی آیات
آئن تیں انہیں کوں جھٹلائے تے وڈائی کیتی
تے توں کافرین وچو ہانویں۔

۶۱۔ تے قیامت دے ڈینہ توں انہیں کوں
بڑیکھیں جنہیں اللہ تے کوڑ ماریا ہا انہیں دے
منہ کاسے ہوسن، کیا وڈائی کرن والیں دی رہن
دی جا دوزخ نہیں (جے)۔

۶۲۔ اللہ متیقں کوں کامیاب کر کے نجات
ڈیسی انہیں کوں برائی نہ پہنچی تے نہ ہی او
مونجھے تھیں۔

۶۳۔ اللہ ہر شے دا پیدا کرن والا تے
او ہر شے تے مکران۔

۶۴۔ آسمانیں تے زمین دیاں کنجاں او ندے
کیتے ہن تے جیرے ساڈی آیات دا انکار
کریندن اے گھانا پاوٹ والن۔

۶۵۔ توں آکھ (اے جاہلو) کیا تساں میکوں
حکم ڈیندے جو میں اللہ دے سوا کہیں پے
دی عبادت کراں۔

۶۶۔ تیرڈو وحی کیتی گئی تے انہیں تے
وی جیرے تیں کنیں پہلے ہن جے تیں شرک
کیتا تے تیرڈے عل ونچ دیسن تے توں ضرور
گھانا پاوٹ والیں وچو تھی دیسیں۔

أَوْ تَقُولَ جَهَنَّمُ تَرَى الْعَذَابَ لَوْ أَنَّ لِيَ كَرْهُ فَأَكُونُ
مِنَ الْمُحْسِنِينَ ﴿۵۹﴾

بَلْ قَدْ جَاءَكَ الْبَيِّنَاتُ فَكَذَّبْتَ بِهَا وَاسْتَكْبَرْتَ
وَكَنتَ مِنَ الْكَافِرِينَ ﴿۶۰﴾

وَيَوْمَ الْقِيَامَةِ تَرَى الَّذِينَ كَذَبُوا عَلَى اللَّهِ وُجُوهُهُمُ
مَسْوُودَةٌ أَلَيْسَ فِي جَهَنَّمَ مَثْوًى لِّلْمُتَكَبِّرِينَ ﴿۶۱﴾

وَيُنَادِي اللَّهُ الَّذِينَ اتَّقَوْا بِمَفَازِهِمْ لَا يَسْمَعُ
الشُّوْءَ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ ﴿۶۲﴾

اللَّهُ خَالِقُ كُلِّ شَيْءٍ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ وَكِيلٌ ﴿۶۳﴾

لَهُ مَقَالِيدُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَالَّذِينَ كَفَرُوا
بِآيَاتِ اللَّهِ أُولَٰئِكَ هُمُ الْخَاسِرُونَ ﴿۶۴﴾

قُلْ أَفَعَيَّرَ اللَّهُ تَأْمُرُونِي أَعْبُدُ أَيُّهَا الْجَاهِلُونَ ﴿۶۵﴾

وَلَقَدْ أَوْحَى إِلَيْكَ وَإِلَى الَّذِينَ مِنْ قَبْلِكَ لَئِنْ
أَشْرَكَتَ لَيَحْبَطَنَّ عَمَلُكَ وَلَتَكُونَنَّ مِنَ
الْخَاسِرِينَ ﴿۶۶﴾

۴۷۔ توں اللہ دی عبادت کرتے شکر گزار بن۔
 ۴۸۔ انہیں اللہ دی جیویں حق ہا قدر نہیں کیتی تے
 زمین ساری دی ساری قیامت دے بُرینہ اوندی
 مُٹھ وچ تے آسمان اوندے سچے ہتھ وچ دہیٹے
 ہوئے ہوسن او پاک تے جو او شرک کریندن
 اوں کنیں ہوں اچا۔

۴۹۔ تے دھوتو دجایا ویسی تے جو کج آسمانیں تے
 زمین وچ بے ہوش تھی ویسی۔ سوائے اوندے
 جنہاں اللہ بچائے دل ڈو جھی دفعہ دھوتو دجایا
 ویسی تے او ہوں ویلھے کھڑے تھی کے دیکھن
 پئے ویسن۔

۵۰۔ تے زمین اپٹے رب دے نورِ مال چمکدی
 پئی ہوسی تے کتاب رکھ ڈتی ویسی تے انہیں
 تے علم نہ کیتا ویسی۔

۵۱۔ تے ہر شخص کوں اوندے عملیں دا پورا پورا
 بدلہ ڈتا ویسی تے او چاڈے جو او کریندن۔

۵۲۔ تے کافریں کوں دوزخ دوکھا کر کے
 ہکلیا ویسی تے جیلھے او اوسن اوندے دروازے
 کھول ڈتے ویسن تے اوندے دروازے آکھن
 کیا تھا ڈو تھا ڈے وچو رسول نہ آئے ہن جیسے
 تماکوں تما ڈے رب دیاں آیتاں سٹیندے ہن
 تے تماکوں ایں بُرینہ دی ملاقات کنیں بُریندے
 ہن انہیں آکھئے (ایویں تھیا ہا) تے اصل کافریں
 تے عذاب دی گال پوری تھیوٹی ہائی۔

۵۳۔ آکھیا ویسی تساں دوزخ دے دروازے
 وچ پیہہ وچو تے ہک مدت میں رہو تے

بَلِ اللَّهِ فَأَعْبُدْ وَكُنْ مِنَ الشَّاكِرِينَ ﴿۴۷﴾
 وَمَا قَدَرُوا اللَّهَ حَقَّ قَدْرِهِ وَالْأَرْضُ جَنِينًا
 قَبَضَتْهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ وَالسَّمَوَاتُ مَطْوِيَّاتٍ بِيَمِينِهِ
 سُبْحَنَهُ وَتَعَالَى عَمَّا يُشْرِكُونَ ﴿۴۸﴾

وَنُفِخَ فِي الصُّورِ فَصَعِقَ مَنْ فِي السَّمَوَاتِ وَمَنْ
 فِي الْأَرْضِ إِلَّا مَنْ شَاءَ اللَّهُ ثُمَّ نُفِخَ فِيهِ أُخْرَى
 فَإِذَا هُمْ قِيَامٌ يَنْظُرُونَ ﴿۴۹﴾

وَأَشْرَقَتِ الْأَرْضُ بِنُورِ رَبِّهَا وَوُضِعَ الْكِتَابُ وَ
 جَاءَتْ بِالْتَّائِبِينَ وَالشَّاهِدَاءِ وَفُضِيَ بَيْنَهُم بِالْحَقِّ وَهُمْ لَا
 يُظْلَمُونَ ﴿۵۰﴾

وَوُفِّيَتْ كُلُّ نَفْسٍ مَّا عَمِلَتْ وَهُوَ
 أَعْلَمُ بِمَا يَفْعَلُونَ ﴿۵۱﴾

وَسَبِّحْ لِلَّذِينَ كَفَرُوا إِلَىٰ جَهَنَّمَ دُرًّا حَتَّىٰ إِذَا
 جَاءُوهَا فَتَبَحَّتْ أَبْوَابُهَا وَقَالَ لَهُمْ خَزَنَتُهَا أَلَمْ
 يَأْتِكُمْ رُسُلٌ مِنْكُمْ يَتْلُونَ عَلَيْكُمْ آيَاتِ رَبِّكُمْ
 وَيُنذِرُونَكُمْ لِقَاءَ يَوْمِكُمْ هَٰذَا قَالُوا بَلَىٰ وَلَكِنْ
 حَقَّتْ كَلِمَةُ الْعَذَابِ عَلَى الْكَافِرِينَ ﴿۵۲﴾

قِيلَ ادْخُلُوا أَبْوَابَ جَهَنَّمَ خَالِدِينَ فِيهَا فَبِئْسَ
 مَثْوًى الْمُتَكَبِّرِينَ ﴿۵۳﴾

وڈائی کرٹن والیں دا دکھاٹہ پہوں مبرا ۷۔

۷۴۔ تے متقیں کوں جنت دوکٹھا کر کے نیتا
ویسی تے جیلھے اوندو او اوسن اوندے دروازے
کھول بڑتے ویسین تے انہیں کوں اوندے
دروغے آکھسن تنہا بڑے اتے سلامتی ہوئے
تساں پہوں چنگے کم کیتن ہن اوندے وچ ہمیشہ
کیتے پہہ ونجیو۔

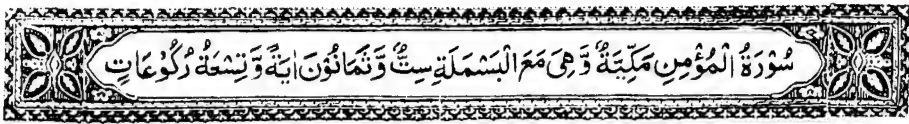
۷۵۔ تے او آکھسن ساریاں مفتاں اللہ سیں
دیائیں جیں ساڈے نال کیسا ہویا وعدہ پورا کیتے
تے ساکوں زمین دا وارث بٹاشی تے اساں
جنت وچ جتھاں چاہوں رہسوں تے عمل کرٹن
والیں دا بدلہ پہوں چنگا ۷۔

۷۶۔ تے توں فرشتیں کوں دکھیس او عرش
دے چودھا رگھرا پاتی کھڑے ہوسن او ایٹے
رب دی تعریف تے تسبیح کریندے پین تے
انہیں دے درمیان سچا فیصلہ کر دتا ویسی تے
آکھیا ویسی ساریاں سچیاں صفتاں اللہ کیتے
ہن جیہا رب العالمین۔

وَسَيَقُولُ الَّذِينَ اتَّقَوْا رَبَّهُمْ إِلَى الْجَنَّةِ زُمَرًا
حَتَّىٰ إِذَا جَاءُوهَا وَفُتِحَتْ أَبْوَابُهَا وَقَالَ لَهُمْ
خَزَنَتُهَا سَلَامٌ عَلَيْكُمْ طِبْتُمْ فَادْخُلُوهَا
خَالِدِينَ ﴿٧٤﴾

وَقَالُوا الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي صَدَقَنَا وَعْدَهُ وَأَوْرَثَنَا
الْأَرْضَ نَتَبَوَّأُ مِنَ الْجَنَّةِ حَيْثُ نَشَاءُ فَنِعْمَ
أَجْرُ الْعَامِلِينَ ﴿٧٥﴾

وَتَرَى الْمَلَائِكَةَ حَافِّينَ مِنْ حَوْلِ الْعَرْشِ يُسَبِّحُونَ
بِحَمْدِ رَبِّهِمْ وَقُضِيَ بَيْنَهُمُ بِالْحَقِّ وَقِيلَ
لِلْحَمْدِ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿٧٦﴾

سورة مومن مکی ۷۷ سے بسم اللہ تال ایندیاں ۸۴ آیتاں تے ۹ رکوعن۔

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ①

۱۔ شروع کرینداں اللہ دے تال نال جیہا

بن مینگے ڈیوٹ والا تے ہوں مہربان۔

۲۔ ہوں تعریف والا تے بزرگی والا۔

۳۔ اے کتاب غالب تے ہوں چاٹن والے

اللہ ولو لہائی گئی۔

تَنْزِيلُ الْكِتَابِ مِنَ اللَّهِ الْعَزِيزِ الْعَلِيمِ ②

۴۔ گناہ کون بخش والا تے توبہ قبول کرن والا

سخت عذاب ڈیوٹ والا تے احسان کرن والا

اوندے سوا کوئی معبود نہیں اوہیں دوول دینجے۔

غَافِرِ الذَّنْبِ وَقَابِلِ التَّوْبِ شَدِيدِ

الْعِقَابِ ذِي الطَّوْلِ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ

إِلَهُ الْمَصِيرِ ③

۵۔ اللہ دی آیات دے بارے وچ محض

کافر بحث کریندن تے تیکوں انہیں دا مختلف

ملکیں وچ پھرن دکھا نہ ڈیوے۔

مَا يُجَادِلُ فِي آيَاتِ اللَّهِ إِلَّا الَّذِينَ

كَفَرُوا فَلَا يَغْرُكَ تَقْلِبُهُمْ فِي

الْبِلَادِ ④

۶۔ انہیں کنیں پہلے نوح دی قوم تے انہیں

دے بعد کئی لوہیں جھٹلائے تے ہر قوم

اپنے رسول کیتے اے ارادہ کیتے جو اونکوں

پکڑن تے کوڑیں دیلیں نال بحث شروع کر

ڈتی تال جو اوندے نال حج کوں مٹا ڈیو

میں انہیں کوں پکڑ گدھا تے میڈا عذاب

کینجا ہا۔

كَذَّبَتْ قَبْلَهُمْ قَوْمُ نُوحٍ وَالْأَحْزَابُ مِنْ بَعْدِهِمْ

وَهَمَّتْ كُلُّ أُمَّةٍ بِرَسُولِهِمْ لِيَأْخُذُوهُ وَجَدُوا

بِالْبَاطِلِ لِيُدْخِلُوا فِيهِ الْفِتْنَةَ فَآخَذْتَهُمْ فَكَيْفَ

كَانَ عِقَابِي ⑤

۷۔ تے ایویں تیڈے رب دا فیصلہ کافر تے پورا

تھی گیا بے شک او دوزخی ہن۔

۸۔ جیرے عرش کوں چاتی کھڑن تے جیرے

اوندے چودھارو ہن او اپنے رب دی توفیق

وَكَذَلِكَ حَقَّتْ كَلِمَتُ رَبِّكَ عَلَى الَّذِينَ كَفَرُوا

أَنَّهُمْ أَصْحَابُ النَّارِ ⑥

الَّذِينَ يَحْمِلُونَ الْعَرْشَ وَمَنْ حَوْلَهُ يُسَبِّحُونَ بِحَمْدِ

رَبِّهِمْ وَيُؤْمِنُونَ بِهِ وَيَسْتَغْفِرُونَ لِلَّذِينَ

أَمْنُوا رَبَّنَا وَسِعْتَ كُلَّ شَيْءٍ رَّحْمَةً وَعِلْمًا
فَاغْفِرْ لِلَّذِينَ تَابُوا وَاتَّبَعُوا سَبِيلَكَ وَقِهِمْ
عَذَابَ الْجَحِيمِ ۝

نال پاکیزگی بیان کریندن تے اوندے اتے
ایمان انیندن تے مومنین کیتے بخشش منگدن
اے ساڈے رب تیں اپنی رحمت نال ہر شے
کوں تے علم نال گھریا ہوئے، توبہ کرن والیں
تے اپٹے رستے تے چلن والیں کون بخش
ڈے تے انہیں کوں دوزخ دے عذاب
کنیں بچا۔

رَبَّنَا وَأَدْخِلْهُمْ جَنَّاتٍ عَدْنٍ الَّتِي وَعَدَ نَبِيُّهُمْ
وَمَنْ صَلَحَ مِنْ آبَائِهِمْ وَأَزْوَاجِهِمْ وَذُرِّيَّتِهِمْ
إِنَّكَ أَنْتَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ۝

۹۔ اے ساڈے رب تے انہیں کوں ہمیشہ
دی جنت وچ داخل کر جیندا تیں انہیں نال
وعدہ کیتے تے انہیں دے پیوڑا جوں تے
بیویں تے اولاد وچو جیرے نیک کم کرن انہیں
کوں دی بے شک توں غالب تے وڈا سیانا
ہویں۔

وَقِهِمُ السَّيِّئَاتِ وَمَنْ تَقِ السَّيِّئَاتِ يَوْمَئِذٍ
فَقَدْ رَحِمْتَهُ ۚ وَذَلِكَ هُوَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ ۝

۱۰۔ تے انہیں کوں بچا تکلیفیں کنیں تے جنیکوں توں
اوں ڈنہہ تکلیفیں کنیں بحیس تیں اوندے اتے
رحم کیتے تے اے وڈی کامیابی ۶۔

إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا يَتَادَوْنَ لَمَقَاتِ اللَّهِ أَكْبَرُ
مِنْ مَقَاتِكُمْ أَنْفُسَكُمْ إِذْ تُدْعَوْنَ إِلَى الْإِيمَانِ
فَتُكْفَرُونَ ۝

۱۱۔ بے شک او لوک جیرے کافرن انہیں
کوں آکھیا ویسی جو اللہ دی ناراضگی تہاڑی اپنی
ناراضگی کنیں زیادہ سخت جیلے تہا کوں ایمان دو
سڈیا ویندا ہا تہاں اوندے انکار کریندے ہاؤئے
۱۲۔ انہیں آکھئے اے ساڈے رب تیں ساکوں
ڈو دفعہ ماریئے تے ڈو دفعہ جیندا کیتے
اساں اپٹے گناہیں دا اقرار کریندے ہیں تے
کیا ہن کوئی نکاح دا رستہ ہے۔

قَالُوا رَبَّنَا آمَنَّا أَفْتِنَا أَفْتِنَا
فَاغْتَرَبْنَا بِذُنُوبِنَا فَهَلْ إِلَى خُرُوجٍ مِّنْ
سَبِيلٍ ۝

۱۳۔ اے ایں گالہوں ۶ جو بے شک جڈاں
کھلے اللہ کوں سڈیا ویندا ہا تہاں

ذَلِكُمْ بِأَنَّهُ إِذَا دُعِيَ اللَّهُ وَحْدَهُ كَفَرْتُمْ
وَأَنْ يُّشْرَكَ بِهِ تُؤْمِنُوا ۚ فَالْحُكْمُ لِلَّهِ الْعَلِيِّ

النَّكِيرِ ۱۷

انکار کریندے ہاوے جے اوندے نال کوئی
شریک بنایا دینے ماتے من گھندے ہاوے تے
حکومت اپی شان واسے تے وڈے اللہ
دی ۶۔

۱۴۔ او تہا کوں اپنے نشان ڈکھیندے تے
تہا ڈے کیتے آسمان کنیں رزق لیندے تے
نصیحت اوہو حاصل کریندے جیرھا اللہ دھکے
۱۵۔ تہاں اللہ کیتے اطاعت خالص کریندے ہوئیں
اونکوں سبھو بھانویں کافر ناپسند کرن۔

۱۶۔ اہل بندتے آپے رتبے والا دے عرش دا
مالک اپنے حکم نال اپنے بندیں وچو
جیندے اتے چاہندے کلام لیندے تاں جو او
ملاقات دے ڈینہ کنیں ڈرادے۔

۱۷۔ جہڑاں او سارے خدا دے اگو حاضر تھین
انہیں وچو کوئی شے اللہ تے لگی ہوئی نہ ہوسی اوں
ڈینہ بادشاہی کیندی ہوسی، محض اللہ دی جیرھا
کلبا تے غالب۔

۱۸۔ اوں ڈینہ ہر شخص کوں جو او کر لسی اوندے
بدلہ لسی تے اوں ڈینہ ظلم نہ کیتا دیسی بیشک
اللہ جلدی حساب گھنن والا ۷۔

۱۹۔ تے توں انہیں کوں اصلو کوہو آئے ڈینہ دے
عذاب کنیں ڈرا، جیلھے دل غم نال بھرے ہوئے
ترگٹ تیں آویسن تے ظالمیں دا نہ کوئی سنگتی
ہوسی تے نہ ایجا سفارشی، جیندی گال منی
ونجے۔

۲۰۔ او اکھیں دی خیانت کوں تے جو دل

هُوَ الَّذِي يُرِيكُمْ آيَاتِهِ وَيُنَزِّلُ لَكُمْ مِنَ
السَّمَاءِ سَرَاقًا وَمَا تَدْرُكُونَ إِلَّا مِنْ نَبِيبٍ ۝

فَادْعُوا اللَّهَ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ وَلَوْ كَرِهَ
الْكَافِرُونَ ۝

رَفِيعُ الدَّرَجَاتِ ذُو الْعَرْشِ يُلْقِي الرُّوحَ مِنْ
أَمْرِهِ عَلَى مَنْ يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ لِيُنْذِرَ يَوْمَ
التَّلَاقِ ۝

يَوْمَ هُمْ بَارِزُونَ لَا يَخْفَىٰ عَلَى اللَّهِ مِنْهُمْ
شَيْءٌ لِّسَنُكَ الْيَوْمَ لِلَّهِ الْوَاحِدِ الْقَهَّارِ ۝

الْيَوْمَ نَجْزِي كُلَّ نَفْسٍ بِمَا كَسَبَتْ لَا ظُلْمَ
الْيَوْمَ إِنَّ اللَّهَ سَرِيعُ الْحِسَابِ ۝

وَأَنذَرَهُمْ يَوْمَ الْأَرْزَاقِ إِذِ الْقُلُوبُ لَدَى
الْحَنَاقِ كَظِيمِينَ هَٰذَا لِلظَّالِمِينَ مِنْ حِمِيمٍ
وَلَا شَفِيعَ يُطَاعُ ۝

يَعْلَمُ خَائِضَاتِ الْعَيْنِ وَمَا تَخْفَى الصُّدُورُ ۝

لیکندن او کوں چاٹدے۔

۲۱۔ اللہ سیس حتی نال فیصلہ کر لیسے تے جنہیں کوں او اللہ دے سوا سبیزدن او اصلو فیصلہ نہیں کر سگدے بے شک اللہ پہوں سٹٹ والا تے ڈیکھن والا ۱۷۔

۲۲۔ کیا انہیں زمین وچ سفر نہیں کیا ڈیکھن باجو انہیں کنیں پہلے ہن انہیں دا کیا انجام تھے او انہیں کنیں طاقت وچ ودھ ہن تے علم تے فن وچ وی ودھ ہن، اللہ سیس انہیں کوں گناہیں دی وجہ نال پکڑ گدے تے اللہ کنیں انہیں کوں بچاؤ والا کوئی نہ ہا۔

۲۳۔ اے ایں واسطے ہا جو بے شک انہیں دو انہیں دے رسول اندے ہن نشان گھن کے تے او انکار کریندے ہن، اللہ انہیں کوں پکڑ گدے بے شک او زور آلا، طاقت دے تے سخت عذاب ڈیوٹ والا ۱۸۔

۲۴۔ تے اساں موسیٰ کوں اپٹے نشانیں نال تے کھلی دلیس نال پٹھے۔

۲۵۔ فرعون تے ہامان تے قارون دو پٹھے سے انہیں آکھے اے شخص دوکھا ڈیوٹ والا تے دڈا کوڑا ۱۹۔

۲۶۔ جلیے او انہیں دو ساڈے دلو حق گھن کے آئے انہیں آکھے جیرے لوکیں انہیں کوں من گدے نہیں دے پتہں کوں مارو تے تریتیں کوں جنیدا رکھو تے کافریں

وَاللّٰهُ يَقْضِيْ بِالْحَقِّ وَالَّذِيْنَ يَدْعُوْنَ مِنْ دُوْنِهٖ لَا يَقْضُوْنَ لِشَيْءٍ اِنْ اِلَّا اللّٰهُ هُوَ السَّمِيعُ الْبَصِيْرُ ﴿۲۱﴾

اَوَلَمْ يَسِيرُوْا فِي الْاَرْضِ فَيَنْظُرُوْا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الَّذِيْنَ كَانُوْا مِنْ قَبْلِهِمْ كَانُوْهُمْ اَشَدَّ مِنْهُمْ قُوَّةً وَّاَنَارًا فِي الْاَرْضِ فَاَخَذَهُمُ اللّٰهُ بِذُنُوْرِهِمْ وَمَا كَانَ لَهُمْ مِنَ اللّٰهِ مِنْ وَاْقٍ ﴿۲۲﴾

ذٰلِكَ بِاَنَّهُمْ كَانَتْ تَاْتِيَهُمْ رُسُلُهُمْ بِالْبَيِّنٰتِ فَاَكْفَرُوْا فَاَخَذَهُمُ اللّٰهُ اِنَّهٗ قَوِيٌّ شَدِيْدُ الْعِقَابِ ﴿۲۳﴾

وَلَقَدْ اَرْسَلْنَا مُوْسٰى بِآيٰتِنَا وَسُلْطٰنٍ مُّبِيْنٍ ﴿۲۴﴾

اِلٰى فِرْعَوْنَ وَهَامٰنَ وَقَارُوْنَ فَقَالُوْا اِنْحِرْ كَذٰبٌ ﴿۲۵﴾

فَلَمَّا جَاءَهُمْ بِالْحَقِّ مِنْ عِنْدِنَا قَالُوْا اقْتُلُوْا اَبْنَاءَ الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا مَعَهُ وَاسْتَحْيُوا نِسَاءَهُمْ ذٰلِكَ يَكُوْنُ الْكٰفِرِيْنَ اِلَّا فِيْ ضَلٰلٍ ﴿۲۶﴾

دی تدبیر پھٹی پندی ۶۔

۲۷۔ تے فرعون آکھئے میکوں چھوڑ دیو میں
موسیٰ کوں قتل کراں او اپنے رب کوں سبکے
بے شک میں ڈرداں جو اے تہاڑے
دین کوں وٹا نہ ڈیوے یا ملک ورج فساد
ظاہر کرے۔

۲۸۔ تے موسیٰ آکھیا میں اپنے رب تے
تہاڑے رب دی پناہ منگداں، ہر دڑائی کرن
واے کنیں جیرھا حساب دے ڈینہر کوں
نہیں منیدا۔

۲۹۔ فرعون دی ال وچو بک مومن مرد چرھا
اپنا ایمان لکائی کھڑا ہا، آکھئے کیا تہاں لوں
آدی کوں مریندے جو جیرھا محض اے
آہدے جو میڈا رب اللہ تے تہاڑو
کھلے دلائل گھن کے آئے تہاڑے رب
ولو تے بے او کوڑا تے اوندہ کوڑاؤں
اُتے پوسی تے بے او سچا تے ول،
تہاں کوں جیرھی گالیں دا او وعدہ کریندے
اوندے وچو کچھ ضرور پہنچسی بے شک اللہ
حد کنیں ودھن واے تے ہوں کوڑے
کوں سدا راہ نہیں ڈکھیندا۔

۳۰۔ اے میڈی قوم آج تہاڑی حکومت
تے تہاں ملک تے غالب ہوئے بے
اللہ ولو ساڑے اتے عذاب آونچے
تے ساڑی کون امداد کریسی، فرعون
آکھئے میں تہاں کوں محض او ڈسینداں جیرھا میکوں

وَقَالَ فِرْعَوْنُ ذَرُونِي أَقْتُلْ مُوسَى وَلْيَدْعُ
رَبَّهُ إِنِّي أَخَافُ أَنْ يُبَدِّلَ دِينَكُمْ أَوْ أَنْ يُظْهِرَ
فِي الْأَرْضِ الْفَسَادَ ۝

وَقَالَ مُوسَى إِنِّي عُذْتُ بِرَبِّي وَرَبِّكُمْ مِنْ كُلِّ
مُتَكَبِّرٍ لَا يُؤْمِنُ بِيَوْمِ الْحِسَابِ ۝

وَقَالَ رَجُلٌ مُؤْمِنٌ مِنْ آلِ فِرْعَوْنَ يَكْتُمُ إِيمَانَهُ
اتَّقُوا اللَّهَ رَجُلًا أَنْ يَقُولَ رَبِّيَ اللَّهُ وَقَدْ جَاءَكُمْ
بِالْبَيِّنَاتِ مِنْ رَبِّكُمْ وَإِنْ يَكُ كَاذِبًا فَعَلَيْهِ
كَذِبُهُ وَإِنْ يَكُ صَادِقًا يُصِيبْكُمْ بَعْضُ الَّذِي
يَعِدُّكُمْ إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي مَنْ هُوَ مُسْرِفٌ
كَذَّابٌ ۝

يَقَوْمِ لَكُمْ الْمُلْكُ الْيَوْمَ ظَهَرْنَا فِي الْأَرْضِ
فَمَنْ يَنْصُرُنَا مِنَ بَنِي إِسْرَائِيلَ قَالَ
فِرْعَوْنُ مَا أُرِيكُمْ إِلَّا مَا أَرَى وَمَا أَهْدِيكُمْ
إِلَّا سَبِيلَ الرَّشَادِ ۝

درست بڑے سے تہا کوں محض ہدایت
دی راہ بڑھینداں۔

۳۱۔ تے جیرھا منی کھڑا ہا ادا کھئے اے
میڈی قوم بے شک میں تہا بڑے اُتے
اوہو جس عذاب کنیں بڑداں جیرھا پہلی
قومیں تے آیا ہا۔

۳۲۔ نوح تے عاد تے حمود دی قوم آلی کار
تے جیرھے انہیں دے بعد ہن تے اللہ سیس
اپٹے بندیں تے اصلو ظلم نہیں کرتا چاہندا۔
۳۳۔ تے اے میڈی قوم بے شک میں
تہا بڑے اُتے اوں بڑینہ کنیں بڑداں جڑاں
لوک ہک بڑو جھے کوں امداد کیے سڈین۔
۳۴۔ جڑاں تہاں کنڈ والا کے پھر سو تہا بڑے
کیے اللہ کنیں کوئی بچاؤ والا نہ ہو سی تے
جینکوں اللہ گمراہ آکھئے اودا کوئی سدھا راہ
بڑکھاؤں والا نہیں۔

۳۵۔ تے تہا بڑو ایں کنیں پہلے یوسف آئے
کھلے دلائل گھن کے تے تہاں جو او گھن کے
آئے اوندے متعلق شک ہی کریندے رہ
گئے تے جیلھے او فوت تھی گئے۔ تہاں
آکھئے ایندے بعد اللہ سیس ہن ہیا کوئی
رسول اصلو نہ پھیسے۔ ایویں اللہ سیس حد
کنیں ودھن والے تے شک کرن والے کوں
گمراہ کریندے۔

۳۶۔ جیرھے اللہ دی آیات دے متعلق بغیر
کبیس دلیل جیرھی انہیں دو آئی ہوئے

وَقَالَ الَّذِي آمَنَ يَقَوْمِ إِنِّي أَخَافُ عَلَيْكُمْ قَوْلَ
يَوْمِ الْأَخْزَابِ ۝

مِثْلَ دَأْبِ قَوْمِ نُوحٍ وَعَادٍ وَثَمُودَ وَالَّذِينَ
مِنْ بَعْدِهِمْ وَمَا اللَّهُ يُرِيدُ ظَلْمًا لِلْعِبَادِ ۝

وَيَقَوْمِ إِنِّي أَخَافُ عَلَيْكُمْ يَوْمَ التَّنَادِ ۝

يَوْمَ تَوَلَّوْنَ مُدْبِرِينَ مَّا لَكُمْ مِنَ اللَّهِ مِنْ
عَاصِمٍ وَمَنْ يُضِلِلِ اللَّهُ فَمَا لَهُ مِنْ هَادٍ ۝

وَلَقَدْ جَاءَكُمْ يُوسُفُ مِنْ قَبْلِ بَابِلَ تَنْبِئًا فَمَا
زَلَمْتُمْ فِي شَيْءٍ مِمَّا جَاءَكُمْ بِهِ حَتَّىٰ إِذَا هَلَكَ قُلْتُمْ
لَنْ نَبْعَثَ اللَّهَ مِنْ بَعْدِهِ رَسُولًا كَذَلِكَ يُضِلُّ
اللَّهُ مَنْ هُوَ مُسْرِفٌ مُرْتَابٍ ۝

إِلَّا الَّذِينَ يُجَادِلُونَ فِي آيَاتِ اللَّهِ يَخْتَرِفُونَ عَنْهَا
كِبْرًا مَقْشَعًا عِنْدَ اللَّهِ وَعِنْدَ الَّذِينَ آمَنُوا كَذَلِكَ

يَطْبَعُ اللَّهُ عَلَى كُلِّ قَلْبٍ مُنْكَرٍ جَبَّارٍ ﴿٣٧﴾

بحث کریندن ، اے اللہ دے نزدیک
تے مومنین دے نزدیک ہوں بُری گال
ایویں اللہ ہر آکرٹ باز تے جابر دے
دل تے مہر لا ڈیندے۔

وَقَالَ فِرْعَوْنُ يَهَأْأَمْنُ ابْنِ لِى صَرْحًا لَّعَلِّى
أَبْلُغَ الْأَسْبَابَ ﴿٣٨﴾

۳۷۔ تے فرعون آکھئے اے ہامان میڈے
کیتے کہ محل بٹوا۔ تھی سبگدے جوئیں انہیں
راہیں تے ونج پواں۔

أَسْبَابَ السُّلُوبِ فَأَظْلَعَ إِلَى اللَّهِ مُوسَى وَإِنِّى
لَآظُنُّهُ كَاذِبًا وَكَذَلِكَ دَرَجَاتُ فِرْعَوْنَ سَوْعَدٍ
وَصَدَّ عَنِ التَّيْنِيلِ وَكَأَيُّدُ فِرْعَوْنَ إِلَّا فِي
تَبَابٍ ﴿٣٩﴾

۳۸۔ جیرھے آسمان دے رستے ہن تے
ایویں میگوں موسیٰ دے خدا دا پتہ لگ
ونچے تے میں بے شک اینکوں کوٹرا
سمجھینداں تے ایویں فرعون کیتے اوندے
بڑے سونے کرکے ڈکھائے گیئیں تے سہے
کنیں روکیا گئے تے فرعون دی تدبیر تے
محض ناکام تھیوٹ والی ہائی۔

وَقَالَ الَّذِى آمَنَ يَوْمَ اتَّبَعْنَ أَهْدِكُمْ سَبِيلَ
الرَّشَادِ ﴿٤٠﴾

۳۹۔ تے جس نبیا ہا اوں آکھئے اے
میڈی قوم میڈی پیروی کرو۔ میں تمکوں
ہدایت دا رستہ ڈکھلیساں۔

يَقَوْمِ إِنَّا هَٰذِهِ الْحَيَاةُ الدُّنْيَا مَتَاعٌ وَإِنَّ الْآخِرَةَ
هِيَ دَارُ الْقَرَارِ ﴿٤١﴾

۴۰۔ اے میڈی قوم میں دنیاوی زندگی
تے محض تھوٹا فائدہ تے بے شک
آخرت اصل پکا گھر۔

مَنْ عَمِلَ سَيِّئَةً فَلَا يُجْزَى إِلَّا مِثْلَهَا وَمَنْ
عَمِلَ صَالِحًا مِّنْ ذَكَرٍ أَوْ أُنْشِىْ وَهُوَ مُؤْمِنٌ فَأُولَٰئِكَ
يَدْخُلُونَ الْجَنَّةَ يُرْزَقُونَ فِيهَا بِغَيْرِ حِسَابٍ ﴿٤٢﴾

۴۱۔ تے جیرھا بُرا کم کریسی اونکوں محض
اوہوتلی سزا ملیسی تے جیرھا چنگا کم کریسی
بھانویں او جُوان ہوئے یا تہمت تے
ہوئے مومن ایہھے لوکن جیرھے جنت
ونج پھسن تے انہیں کوں بے حساب
رزق ڈتا ویسی۔

وَيَقَوْمٌ مَّا لِيَ اَدْعُوْكُمْ اِلَى التَّجْوَةِ وَتَدْعُوْنِيْ
اِلَى النَّارِ ﴿۳۲﴾

۳۲۔ تے اے میڈری قوم میکوں کیا فائدہ
میں تہا کوں نجات دو سبڈینداں تے تہاں
میکوں دوزخ دو سبڈیندے ء۔

تَدْعُوْنِيْ لِاَكْفُرْ بِاللّٰهِ وَاُشْرِكَ بِهِ
مَا لَيْسَ لِيْ بِهِ عِلْمٌ وَّ اَنَا اَدْعُوْكُمْ
اِلَى الْعَزِيْزِ الْغَفَّارِ ﴿۳۳﴾

۳۳۔ تہاں میکوں سبڈیندے ء جو میں اللہ
دا انکار کراں تے اوندے نال شریک بنواں
جیندا میکوں پتہ وی کا ء نیس تے میں تہا کوں
غالبتہ پنوں بخشش والے خدا دو سبڈینداں۔

لَا جَرَمَ اَنَّا تَدْعُوْنِيْ اِلَيْهِ لَيْسَ لَهُ دَعْوَةٌ فِى
الدُّنْيَا وَلَا فِى الْاٰخِرَةِ وَاَنْ مَّرَدُّنَا اِلَى اللّٰهِ وَاَنْ
النُّسْرَةَ فِىْهِمْ هُمْ اَصْحَابُ النَّارِ ﴿۳۴﴾

۳۴۔ بے شک تہاں میکوں اوندے
واسطے سبڈیندے ء جنیدے کیتے دُنیا
وچ تے آخرت وچ کوئی سبڈا کوئی نہیں
تے بے شک اساں اللہ دو ولٹے تے
حد کنیں دھن والے بے شک دوزخی ہن۔

فَسَتَدْرُوْنَ مَا اَقُوْلُ لَكُمْ وَاَفُوْضُ اَمْرِيْ اِلَى
اللّٰهِ اِنَّ اللّٰهَ بَصِيْرٌ بِالْعٰبَادِ ﴿۳۵﴾

۳۵۔ جو میں تہا کوں آہا پیاں اونکوں تہاں ضرور
یا دکرے تے میں اپنا معاملہ اللہ دے سپرد
کرینداں بے شک اللہ اپنے بندیں کوں ہوں
ڈیکھن والا ء۔

فَوَقَّعَهُ اللّٰهُ سَحَابٍ مَّا مَكَرُوْا وَاَحَاقَ بِالْاٰلِ فِرْعَوْنَ
سُوْءُ الْعَذَابِ ﴿۳۶﴾

۳۶۔ اللہ سیس اونکوں انہیں دی تدبیریں
دے نقصان کنیں بجا گدھاتے ال فرعون کوں
برے عذاب نے چودھارو دلیٹ گدھ۔

النَّارُ يُعْرَضُونَ عَلَيْهَا غُدُوًّا وَعَشِيًّا وَيَوْمَ
تَقُوْمُ السَّاعَةُ اَدْخِلُوْا آلَ فِرْعَوْنَ اَشَدَّ
الْعَذَابِ ﴿۳۷﴾

۳۷۔ او بھاء رات ڈینہ او جنیدے اگوش
کیتے دیندن تے جڈاں مقرر وقت اوسے
(فرشتیں کوں آکھیا ویسی) ال فرعون کوں سخت
عذاب وچ سٹو۔

وَاِذْ يَخَاجُوْنَ فِى النَّارِ فَيَقُوْلُ الضَّعِفُوْا لِلَّذِيْنَ
اسْتَكْبَرُوْا اِنَّا كُنَّا لَكُمْ تَبَعًا فَاَهْلَ اَنْتُمْ مُّغْنُوْنَ
عَنَّا نَصِيْبًا مِّنَ النَّارِ ﴿۳۸﴾

۳۸۔ تے دوزخ وچ دی آیت وچ بحث کرے تے
کمزور لوک وچے لوکیں کوں آکھسن بیشک
اساں تے تہا ڈے پھو ٹردے ہاے کیا

تساں ساکوں بھا دے عذاب دے تھوڑے
جس جسے کنیں بچا سگدے ء۔

۴۹۔ وڈے لوک آکھسن اساں سارے عذاب
فتح ہیں۔ بے شک اللہ نے بندیں وچ فیصلہ
کر ڈتے۔

۵۰۔ تے جیرے دوزخ وچ ہوسن او دوزخ
دے دروغیں کوں آکھسن اپنے رب کوں سڈو
اساں کنیں کج وقت کیتے تے عذاب گھٹا دے۔
۵۱۔ او آکھسن کیا تہاڈو تہاڈے رسول کھلے
دلائل گھن کے نہ آئے ہن۔ او آکھسن ہا آئے
ہن او آکھسن ہن سڈو تے کافرین دی دعا
تے محض وخبجیج دالی ء۔

۵۲۔ بے شک اساں اپنے رسولیں دے مونیں
دی مدد کریندے ہیں ایس دُنیا وچ وی تے
جڈاں گواہ کھڑے تھین (اوس دیکھے وی)۔

۵۳۔ جڈاں ظالمیں کوں انہیں دے عذر فائدہ
نہ ڈلسن تے انہیں تے لعنت ہووے، تے
انہیں کیتے ہوں بُرا گھر۔

۵۴۔ تے اساں موسیٰ کوں ہدایت ڈتی ہائی تے بنی اسرائیل
کوں کتاب دا وارث بنایا ہا۔

۵۵۔ جیرھی سیٹھے کیتے ہدایت تے نصیحت ہائی۔
۵۶۔ توں صبر کر بے شک اللہ دا وعدہ سچا ء
تے اپنے گناہ دی معافی منگ تے رات
ڈنہہ اپنے رب دی تعریف تے تسبیح کر۔

۵۷۔ بے شک جیرھے بغیر دلیل دے جیرھی
انہیں دو آئی ہووے اللہ دی آیات وچ

قَالَ الَّذِينَ اسْتَكْبَرُوا إِنَّا كُلٌّ فِيهَا إِنَّ اللَّهَ قَدْ
حَكَمَ بَيْنَ الْعِبَادِ ۝۴۹

وَقَالَ الَّذِينَ فِي النَّارِ لِخَزَنَتِهِمْ اَدْعُوا
رَبَّكُمْ يُخَفِّفْ عَنَّا يَوْمًا مِّنَ الْعَذَابِ ۝۵۰

قَالُوا أَوَلَمْ تَكُ تَأْتِيكُمْ رُسُلُكُمْ بِالْبَيِّنَاتِ قَالُوا
بَلَىٰ قَالُوا فَأَدْعُوا مَا دُعُوا ۝۵۱ الْكَافِرِينَ ۝۵۲
ضَلُّوا ۝۵۳

إِنَّا لَنَنْصُرُ رُسُلَنَا وَالَّذِينَ آمَنُوا فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا
وَيَوْمَ يَقُومُ الْأَشْهَادُ ۝۵۴

يَوْمَ لَا يَنْفَعُ الظَّالِمِينَ مَعَذَرَتُهُمْ وَلَهُمُ اللَّعْنَةُ
وَلَهُمْ سُوءُ الدَّارِ ۝۵۵

وَلَقَدْ آتَيْنَا مُوسَى الْهُدَىٰ وَأَوَدَّ شَتَا بَنِي
إِسْرَءِيلَ الْكِتَابَ ۝۵۶

هُدًى وَذِكْرًا لِّأُولِي الْأَلْبَابِ ۝۵۷
فَاصْبِرْ إِنَّ وَعْدَ اللَّهِ حَقٌّ وَاسْتَغْفِرْ لِذَنْبِكَ وَ
سَبِّحْ بِحَمْدِ رَبِّكَ بِالْعَشِيِّ وَالْإِبْكَارِ ۝۵۸

إِنَّ الَّذِينَ يُجَادِلُونَ فِي آيَاتِ اللَّهِ يَعْرِضُونَ
أَتَهُمْ أَن فِي صُدُورِهِمْ إِلَّا كِبْرًا فَهُمْ يَنْهَوْنَهُ

فَاسْتَعِذْ بِاللَّهِ إِنَّهُ هُوَ السَّمِيعُ الْبَصِيرُ ﴿۵۷﴾

بحث کریندن انہیں دے دیں ورج محض
وڈائی ۷۔ بے تیں اوچ نہیں سبکے تو
اللہ کنیں آم شام شک بے شک اد ہوں
سٹن والا تے ڈیکھن والا ۷۔

لَخَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ أَكْبَرُ مِنْ خَلْقِ النَّاسِ
وَلَكِنْ أَكْثَرُ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ ﴿۵۸﴾

۵۸۔ آسمانیں تے زمین دا بناوٹ انسان دے
پیدا کرن کنیں زیادہ وڈا کم تے ہوں
سارے لوک چاندے نہیں۔

وَمَا يَسْتَوِي الْأَعْمَىٰ وَالْبَصِيرُ وَالَّذِينَ آمَنُوا
وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ وَلَا الْمُسِيءُ قَلِيلًا مَّا
تَتَذَكَّرُونَ ﴿۵۹﴾

۵۹۔ اندھے تے سو جاکھے ہو جیس نہیں تھی
سبکے تے نہ مومن تے نیک عمل کرن والے
تے گناہ گارک تھی سبک تہاں اصلو نصیحت نوے
حاصل کریندے۔

إِنَّ السَّاعَةَ لَآتِيَةٌ لَا رَيْبَ فِيهَا وَلَكِنْ أَكْثَرُ
النَّاسِ لَا يُؤْمِنُونَ ﴿۶۰﴾

۶۰۔ بے شک تباہی دی گھڑی آون والی ۷
اندھے آون ورج کوئی شک نہیں تے ہوں
سارے لوک اے منیدے نیٹیں۔

وَقَالَ رَبُّكُمُ ادْعُونِي أَسْتَجِبْ لَكُمْ إِنَّ الَّذِينَ
يَسْتَكْبِرُونَ عَنْ عِبَادَتِي سَيَدْخُلُونَ جَهَنَّمَ دَٰخِرِينَ ﴿۶۱﴾

۶۱۔ تے تہاڈا رب آہدے تہاں میکوں
سڈو میں تہاڈی دعا سٹاں، بیشک
جیرے میڈی عبادت کیتے اکڑیندن او ذلیل
تھی کے دوزخ ورج پھسن۔

اللَّهُ الَّذِي جَعَلَ لَكُمُ اللَّيْلَ لِتَسْكُنُوا فِيهِ وَالنَّهَارَ
مُبْصِرًا إِنَّ اللَّهَ لَذُو فَضْلٍ عَلَى النَّاسِ وَلَكِنَّ
أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَشْكُرُونَ ﴿۶۲﴾

۶۲۔ اللہ اوہو ۷ جس تہاڈے کیتے رات
ایں واسطے بٹائی تاں جو تہاں اوہدے ورج
آرام کرد تے ڈینہ کوں سو جاکھا بٹاں بے شک
اللہ لوکس تے ہوں فضل کرن والا ۷ تے اصل
ہوں سارے لوک شکر نہیں کریندے۔

ذَلِكُمُ اللَّهُ رَبُّكُمْ خَالِقُ كُلِّ شَيْءٍ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ يُعَلِّمُ
مَا يَشَاءُ فَأَنَّى تُؤْفَكُونَ ﴿۶۳﴾

۶۳۔ اے اللہ تہاڈا رب ہر شے دا پیدا کرن والا
اوہدے سوا کوئی معبود نہیں تے تہاں کتے پھرائے
ویندے ۷۔

كَذَلِكَ يُؤْفِكُ الَّذِينَ كَانُوا بِآيَاتِ اللَّهِ مُخْلِصِينَ لَهُ
بِئْسَ الْبَعْثُ لِلَّذِينَ كَانُوا مُجْرِمِينَ ﴿١٣﴾

اللَّهُ الَّذِي جَعَلَ لَكُمُ الْأَرْضَ قَرَارًا وَ السَّمَاءَ
بِنَاءً وَ صَوَّرَكُمُ فَأَحْسَنَ صُورَكُمْ وَ سَرَزَقَكُمْ
مِّنَ الظَّهْرِ ذِكْرُكُمْ اللَّهُ رَبُّكُمْ فَتَبَارَكَ اللَّهُ
رَبُّ الْعَالَمِينَ ﴿١٤﴾

هُوَ الَّذِي لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ فَادْعُوهُ مُخْلِصِينَ لَهُ
الَّذِينَ احْمَدُوا اللَّهَ رَبَّ الْعَالَمِينَ ﴿١٥﴾

قُلْ إِنِّي نُهَيْتُ أَنْ أَعْبُدَ الَّذِينَ تَدْعُونَ مِنْ
دُونِ اللَّهِ لَمَّا جَاءَنِي الْبَيِّنَاتُ مِنْ رَبِّي وَأُفِرْتُ
أَنْ أَسْلِمَ رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿١٦﴾

هُوَ الَّذِي خَلَقَكُمْ مِنْ تُرَابٍ ثُمَّ مِنْ نُّطْفَةٍ
ثُمَّ مِنْ عَلَقَةٍ ثُمَّ يُخْرِجُكُمْ طِفْلًا ثُمَّ لِتَبْلُغُوا
أَشَدَّكُمْ ثُمَّ لِتَكُونُوا شِوْحًا وَمِنْكُمْ مَنْ يُتَوَفَّى
مِنْ قَبْلِ وَلِتَبْلُغُوا أَجَلًا مُّسَمًّى وَ لَعَلَّكُمْ
تَعْقِلُونَ ﴿١٧﴾

هُوَ الَّذِي يُنْجِي وَ يُنَبِّئُ فَإِذَا قَضَىٰ أَمْرًا فَإِنَّا
يَقُولُ لَهُ كُنْ فَيَكُونُ ﴿١٨﴾

۴۳۔ ایس جیسے لوگ اللہ دی آیات و انکار
کریندن پھیرے دیندن۔

۴۵۔ اللہ اوہے جیس تھاڑے کیتے زمین کوں
رہن دی جاڑے آسمان کوں چھت بٹاڑے
تھا کوں طاقان بخش سی تے انہیں کوں ہوں
مضبوط بٹاڑے تے تھا کوں پاک رزق ڈتے
اے تھا ڈا رب اللہ تے اللہ رب العالمین
ہوں بابرکت۔

۴۶۔ اوزندہ و اوندے سوا کوئی معبود نہیں اپنی
فرمانبرداری کوں اوندے کیتے خاص کریندے ہوں
اونکوں سب ساریاں صفتاں اللہ رب العالمین
کیتے ہن۔

۴۷۔ توں آکھ بے شک می کوں ہٹکیا گئے جو میں
اللہ دے سوا جنی کوں تہاں معبود بٹیدے و انہیں
دی عبادت کراں تے میڈے رب ولو کلیاں
دلیلاں آگین تے می کوں حکم ڈتا گئے جو میں
رب العالمین دی فرمانبرداری کراں۔

۴۸۔ اوہو و جیس تھا کوں مٹی کنیں پیدا کیتے ول
نطفے کنیں تے ول لوتھڑے کنیں تے ول تھا کوں
پال بٹا کے کڈھیندے ول تہاں جو تہاں اپنی
جوائی کوں پہنچو تے ول تہاں جو تہاں پڑھتی
ونجو تے کھ ایس کنیں پہلے دی مار ڈتے دیندن
تے تہاں جو تہاں مقرر مدت تیں پہنچ و نہوتے
تہاں جو تہاں عقل پکڑو۔

۴۹۔ اوہو و جیس زندہ کریندے تے مریندے
تے جیلے کیں گال دا فیصلہ کریندے محض اونکوں

اے آہدے تھی ورنچ اد تھی دیندی ۶۔

۷۔ کیا تیس انیس کون نہیں ڈٹھا جیرے اللہ دی آیات دے متعلق بحث کریندے رہ ویندن ادکتے پھیرے دیندن۔

۸۔ جیرے کتاب کون جھٹلیندن تے اونکوں وی جو اساں رسول کون ڈے کے پھیندے ہیں انیس کون جلدی پتہ لگ ویسی۔

۹۔ تے جیلے انیس دی گردنیں وچ طوق ہون تے زنجیراں ہون تے اد گھیلے دیسن۔

۱۰۔ تے پانی وچ تے دل بھا وچ سٹ پڑتے دیسن۔

۱۱۔ دل انیس کون آکھیا ویسی اد کھانن جنیں کون تہاں شریک بنیدے ہاوے۔

۱۲۔ اللہ دے سوا انیس آکھے اے اسان کنیں ونجیج گیئیں اصل اساں ایں کنیں پہلے کیس کون مہود نہ بنیدے ہاے ایویں اللہ کافریں کون گمراہ کریندے۔

۱۳۔ اے گال جنیدے کیتے تہاں زمین وچ تاحق خوشیاں منیدے ہاوے تے تہاں اکڑیندے ہاوے۔

۱۴۔ دوزخ دے دروازیں وچ لکھ عرصے کیتے پہہ ونجوتے اکڑیجن والیں دا لکھٹہ ہوں بُرا ۷۔

۱۵۔ توں صبر کر بے شک اللہ دا وعدہ سچا ۷ تے جے اساں تیکوں بعض گالیں جنیں دا انیس تال وعدہ کیتے ڈکھا دیوں

أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ يُجَادِلُونَ فِي آيَاتِ اللَّهِ أَنْ يَقُولُوا هِيَ مَكْرُوهَةٌ ۝

الَّذِينَ كَذَّبُوا بِالْكِتَابِ وَبِمَا أَرْسَلْنَا بِهِ رُسُلَنَا فَسَوْفَ يَعْلَمُونَ ۝

إِذِ الْأَعْلَىٰ فِي أَعْنَاقِهِمُ السَّلْسِلُ يُسْحَبُونَ ۝

فِي الْحَصِيرَةِ ثُمَّ فِي النَّارِ يُسْجَرُونَ ۝

ثُمَّ قِيلَ لَهُمْ إِنَّ مَا كُنْتُمْ تُشْرِكُونَ ۝

مِنْ دُونِ اللَّهِ قَالُوا ضَلُّوا عَنَّا بَلْ لَمْ نَكُنْ نَدْعُوا مِنْ قَبْلُ شَيْئًا كَذَلِكَ يَضِلُّ اللَّهُ الْكَافِرِينَ ۝

ذَلِكُمْ بِمَا كُنْتُمْ تَفْرَحُونَ فِي الْأَرْضِ بِغَيْرِ الْحَقِّ وَبِمَا كُنْتُمْ تَفْرَحُونَ ۝

أَدْخُلُوا أَبْوَابَ جَهَنَّمَ خَالِدِينَ فِيهَا ۚ فَبِئْسَ مَثْوًى الْمُتَكَبِّرِينَ ۝

فَاصْبِرْ إِنَّ وَعْدَ اللَّهِ حَقٌّ ۚ فَأَمَّا رُبُّكَ بِغَضِّ الَّذِي يُعَذِّبُهُمْ أَوْ تَوَفِّيكَ ۚ فَأَلَيْنَا يَرْجِعُونَ ۝

یا تیکوں وفات بڑے بڑیوں (کوئی گال نہیں)
انہیں ساڑو ولٹے۔

۷۹۔ تے اساں تیں کنیں پہلے دی رسول
پٹھین انہیں وچو کجھ داساں ذکر کیتے تے
کجھ ایجھے ہن جنیں داساں تیر بڑے اتے
ذکر نہیں کیتا تے رسول دی اے شان
نہیں جو اللہ دی اجازت دے بغیر کوئی
آیت گھن آون تے جیلھے اللہ دا حکم
آویندے تے سچا فیصلہ کر بڑا ویندے
تے کوڑے گھاٹے وچ پندن۔

۸۰۔ اللہ اوہے جس تہا بڑے کیتے جانور
بنائن تاں جو تہاں انہیں وچو بعض تے
سواری کرو تے بعض دا گوشت کھاؤ۔

۸۱۔ تے تہا بڑے کیتے انہیں وچ نفع
ہن تاں جو تہاں اپٹے سینیں دیاں خواہشاں
پوریوں کر گھنوتے تہا کوں جانوریں تیں تے
پیڑیں تے سوار کیتا ویندے۔

۸۲۔ تے تہا کوں اپٹے نشان بڑھیندے
تے تہاں اللہ دی کیرھی آیت دا انکار
کر لیسو۔

۸۳۔ کیا او زمین وچ نہیں پھریئے بکھن
ہا جو انہیں کنیں پہلے لوکیں دا کیا انجام تہا
ہا او گھٹری وچ دی تے طاقت وچ
دی تے علم تے فن وچ دی انہیں کنیں
ودھ ہن انہیں دے عمل انہیں کوں کوئی
فائدہ نہیں بڑتا۔

وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا رُسُلًا مِنْ قَبْلِكَ مِنْهُمْ مَنْ قَصَصْنَا
عَلَيْكَ وَمِنْهُمْ مَنْ لَمْ نَقْصُصْ عَلَيْكَ وَمَا كَانَ
لِرُسُولٍ أَنْ يَأْتِيَ بِآيَةٍ إِلَّا بِإِذْنِ اللَّهِ فَإِذَا جَاءَ
أَمْرُ اللَّهِ قُضِيَ بِالْحَقِّ وَخَسِرَ هُنَالِكَ الْبَاطِلُونَ ﴿٧٩﴾

اللَّهُ الَّذِي جَعَلَ لَكُمْ الْأَنْعَامَ لِتَكُونُوا فِيهَا وَمِنْهَا
تَأْكُلُونَ ﴿٨٠﴾

وَلَكُمْ فِيهَا مَنَافِعُ وَلِتَبْلُغُوا عَلَيْهَا
حَاجَةً فِي صُدُورِكُمْ وَعَلَيْهَا وَعَلَى
الْفَلَاحِ تَحْمِلُونَ ﴿٨١﴾

وَيُرِيكُمْ آيَاتِهِ فَأَيَّ آيَةِ اللَّهِ
تُنْكِرُونَ ﴿٨٢﴾

أَلَمْ يَسِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَيَنْظُرُوا كَيْفَ كَانَ
عَاقِبَةُ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ كَانُوا أَكْثَرُ مِنْهُمْ وَأَشَدَّ
قُوَّةً وَأَثَارًا فِي الْأَرْضِ فَمَا أَعْنَى عَنْهُمْ فَمَا كَانُوا
يَكْسِبُونَ ﴿٨٣﴾

فَلَمَّا جَاءَهُمْ رَسُولُهُمْ بِالنَّبِيِّاتِ فَرَحُوا بِمَا عِنْدَهُمْ
مِنَ الْعِلْمِ وَحَاقَ بِهِمْ تَاكَانُؤُهُ يَسْتَهْزِءُونَ ﴿۸۴﴾

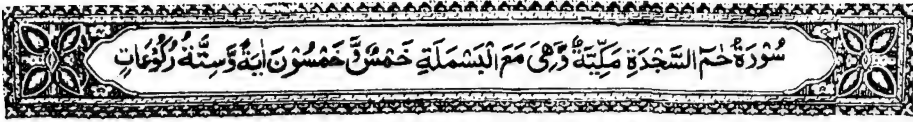
۸۴۔ جیلھے انہیں دے رسول انہیں دو کھلے
دلائل گھن کے آئیں، انہیں کنیں جیرھا تھوڑا
جیاں علم یا اوندے اُتے اکڑتیج گئے
ہن تے جیرھ عذاب تے او کھلے
ہن ہوں عذاب انہیں کوں ولپیٹ گدے۔

فَلَمَّا رَأَوْا بَاسَنَا قَالُوا آمَنَّا بِاللَّهِ وَحْدَهُ وَكُفَرْنَا بِمَا
كُنَّا بِهِ مُشْرِكِينَ ﴿۸۵﴾

۸۵۔ جیلھے انہیں ساڈا عذاب بڑھے اکھنیں
اساں ہک اللہ تے ایمان گھن آئے ہیں تے
جیرھا شرک اساں کریندے ہا سے اوند
انکار کریندے ہیں۔

فَلَمْ يَكُ يَنْفَعُهُمْ إِيْمَانُهُمْ لَمَّا رَأَوْا بَاسَنَا
سُنَّتَ اللَّهِ الَّتِي قَدْ خَلَتْ فِي عِبَادِهِ ۚ وَخَسِرَ
هُنَاكَ الْكَافِرُونَ ﴿۸۶﴾

۸۶۔ جیلھے انہیں ساڈے عذاب کوں بڑھے اوں
ویلھے دے ایمان انہیں کوں کوئی فائدہ
نہیں پچایا۔ اے اللہ دی سنت جیرھی
اوندے بندیں کیتے ہمیشہ کنیں چلدی
اندی ء تے کافر گھاٹا پاوٹ والہن۔

سورة حم سجدہ مکی ہے بسم اللہ نال ایندیاں ۵۵ آیات تے ۶ رکوعن۔

- ۱۔ شروع کرینداں اللہ دے ناں نال جیرھا
بن سنگے ڈیوٹ والا تے دل دل رحم کرن
والا ۱۔
بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ①
- ۲۔ تعریف والا تے بزرگ خدا ۲۔
۳۔ بن سنگے ڈیوٹ والے تے ہوں مہربان
خدا تے اے کتاب لہائی ۳۔
حَمَّ ②
تَنْزِيلٌ مِنَ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ③
- ۴۔ اے کتاب جندی آیات کھول کھول کے
بیان کیتاں گیٹن قرآن عربی وچ چاٹن والی
قوم کیتے ہے۔
کِتَابٌ فَصَّلَتْ آيَتُهُ قُرْآنًا عَرَبِيًّا
لِقَوْمٍ يَعْلَمُونَ ④
- ۵۔ خوش خبری ڈیوٹ والا تے ڈراوٹ والا ۵۔
انہیں وچو ہوں ساریں منہ پھیر گدھے
تے او سُندے نہیں۔
بَشِيرًا وَنَذِيرًا فَأَعْرَضَ أَكْثَرُهُمْ فَهُمْ لَا
يَسْمَعُونَ ⑤
- ۶۔ تے آکھئے نیں ساڈے دل پردے چین
جیندو تساں ساکوں سب بندے عتے ساڈے
کنیں تے بار تے ساڈے تے تیرے وچ
پردہ ۶، توں عمل کر اسال دی عمل کریندے پئے
ہیں۔
وَقَالُوا قُلُوبُنَا فِيْ اَكْثَرَةٍ مِّمَّا
تَدْعُونَا اِلَيْهِ وَفِيْ اُذَانِنَا وَقْرٌ
وَمِنْ بَيْنِنَا وَبَيْنِكَ حِجَابٌ
فَاعْمَلْ اِنَّا عَامِلُونَ ⑥
- ۷۔ توں آکھ میں تے محض تہاڈے آلی کار بشر
ہاں میڈو وحی کیتی دیندی ۷ جو تہاڈا
معبود کہو ۷ اوندے کیتے چمے رہوتے
اوں کنیں بخشش منگو تے مشرکس کیتے مذاب
۸۔ جیرے زکاۃ نہیں ڈیندے تے او
قُلْ اِنَّمَا اَنَا بَشَرٌ مِّثْلُكُمْ يُوحَىٰ اِلَيَّ اَنْتَ الْاَلَهُمَّ
اِلَهٌ وَاحِدٌ فَاسْتَقِيمُوا اِلَيْهِ وَاسْتَخِفُّوْهُ وَوَيْلٌ
لِّلْمُشْرِكِيْنَ ⑦
الَّذِيْنَ لَا يُؤْتُوْنَ الزَّكَاةَ وَهُمْ بِالْآخِرَةِ هُمْ كَافِرُونَ ⑧

آخرت دا وی انکار کریندن۔

۹۔ بے شک جیسے مومن تے نیک عمل کریندن انہیں کیتے نہ ختم تھیون والا اجر۔

إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَهُمْ أَجْرٌ غَيْرُ مَمْنُونٍ ۙ

۱۵

۱۰۔ توں آکھ کیا تساں اوہ انکار کریندے جیسے بڑو ڈنہہ ویتج زمین کوں پیدا کیتے تے اوندے شریک بنیدے۔ اے رب العالمین۔

قُلْ أَيْنَكُمْ لُتْكُهُمْ يَوْمَ يَخْلَقُ الْأَرْضَ فِي يَوْمَيْنِ وَتَجْعَلُونَ لَهُ أَندَادًا ذَٰلِكَ سَرُّ الْغَالِبِينَ ۝

۱۱۔ تے ادل زمین وچ اوندے اُتے پھاڑ بنائسی تے انہیں وچ برکت رکھی اس تے انہیں کیتے زمین ویتج کھاوٹ پیوٹ دا سامان اندازے نال پیدا کر ڈتس۔ اے چار وقتیں وچ کیتس۔ اے پچھن والیں کیتے برابر۔

وَجَعَلْ فِيهَا رَوَاسِيَ مِنْ فَوْقِهَا وَبَرَكَ فِيهَا وَقَدَّرْ فِيهَا أَقْوَاتَهَا فِي أَرْبَعَةِ أَيَّامٍ سَوَاءً لِّلنَّاسِ يَلِينُ ۝

۱۲۔ ول اول آسمان دو توجہ کیتی او دھوں ہا اونکوں آکھے سی تے زمین کوں دی تساں بڑو پیں خوشی نال یا مجبوری نال میسڈی فرمانبرداری کرو۔ انہیں آکھے اسان فرمانبردار بن کے آگئے ہیں۔

ثُمَّ اسْتَوَىٰ إِلَى السَّمَاءِ وَهِيَ دُخَانٌ فَقَالَ لَهَا وِلِلْ أَرْضِ اسْتِيَا طَوْعًا أَوْ كَرْهًا قَالَتْ أَتَيْنَا طَاعِينَ ۝

۱۳۔ ول انہیں کوں بڑو ڈنہیں وچ سرت آسمان بنا ڈتسی۔ تے ہر آسمان کوں اوندی طاقت بڑے بڑی اس۔ تے دُنیا دے آسمان کوں اسان روشنی نال سوٹھا بٹائے تے اوندے وچ حفاظت دے سامان دی بٹائن۔ تے اے غالب تے چاٹن والے خدا دی تقدیر۔

فَقَضَّاهُنَّ سَبْعَ سَلَوَاتٍ فِي يَوْمَيْنِ وَأَوْحَىٰ فِي كُلِّ سَمَاءٍ أَمْرَهَا وَزَيَّنَّا السَّمَاءَ الدُّنْيَا بِمَصَابِيحَ ۖ وَحِفْظًا ذَٰلِكَ تَقْدِيرُ الْعَزِيزِ الْعَلِيمِ ۝

فَإِنْ أَعْرَضُوا فَقُلْ أَنْذَرْتُكُمْ صُِعْقَةً مِّمَّنْ
صُِعْقَةً عَادٍ وَنُودٍ ۝۱۳

۱۳۔ تے جے او منہ پھیر گھنن، توں آکھیں
تہا کوں اوں عذاب کنیں ڈرلے جیرھا عا
تے خمود دے عذاب آلی کار۔

إِذْ جَاءَهُمُ الرُّسُلُ مِنْ بَيْنِ أَيْدِيهِمْ وَ مِنْ
خَلْفِهِمْ أَلَّا تَعْبُدُوا إِلَّا اللَّهَ قَالُوا لَوْ شَاءَ رَبُّنَا
لَأَنْزَلَ مَلَائِكَةً فَأِنَّا بِمَا أُرْسِلْتُمْ بِهِ كَافِرُونَ ۝۱۴

۱۴۔ جیلھے انہیں دو انہیں دے اگودی
تے پھجودی رسول آئیں تے آکھئے نیں
جو تہاں اللہ دے سوا کہیں دی عبادت
نہ کرو۔ انہیں آکھئے جے ساڈا رب چاہے
تے فرشتے لہا دے ہا تے بے شک
اساں جیرھی کمال تال تہا کوں پٹھیا گئے اوں
کوں نلے منیدے۔

فَأَمَّا عَادٌ فَاسْتَكْبَرُوا فِي الْأَرْضِ بِغَيْرِ الْحَقِّ وَ
قَالُوا مَنْ أَشَدُّ مِنَّا قُوَّةً أَوَلَمْ يَرَوْا أَنَّ اللَّهَ
الَّذِي خَلَقَهُمْ هُوَ أَشَدُّ مِنْهُمْ قُوَّةً وَكَانُوا
بِآيَاتِنَا يَجْحَدُونَ ۝۱۵

۱۵۔ عاد قوم نے ملک ورج ناحق وڈائی
کیتی تے آکھئے جو اساں کنیں زیادہ طاقت
والا کون۔ کیا انہیں ڈٹھا نہیں جو بیشک
اللہ جس انہیں کوں پیدا کیتے انہیں کنیں
زیادہ طاقت والا ہے تے ساڈی آیات دا
انکار کریندے ہن۔

فَأَرْسَلْنَا عَلَيْهِمُ رِيحًا صَرْصَرًا فِي أَيَّامٍ نَحْسَاتٍ
لِنَنْزِلْهُمْ عَذَابَ الْخِزْيِ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا
وَلِعَذَابِ الْآخِرَةِ أَتَوْنَهُمْ وَهُمْ لَا يُنصَرُونَ ۝۱۶

۱۶۔ اساں انہیں تے ہوں تکھی اتھاری
پٹھی تے اونحس ڈنہہ ہن تال جو اساں
انہیں کوں دنیاوی زندگی ورج ذلت دا
عذاب چکھاؤں تے آخرت دا عذاب
زیادہ ذلت والا ہے۔ تے انہیں دی امداد
نہ کیتی ویسی۔

وَأَمَّا ثَمُودُ فَهَدَيْنَاهُمْ فَاسْتَحَبُّوا الْعَمَى عَلَى
الْهُدَى فَأَخَذَتْهُمْ صُِعْقَةُ الْعَذَابِ الْهُونِ
بِمَا كَانُوا يَكْسِبُونَ ۝۱۷

۱۷۔ تے خمود، اساں انہیں کوں سدھا راہ
ڈکھایا ہا، انہیں ہدایت کنیں گمراہی کوں
زیادہ پستد کیتے۔ انہیں کوں ذلت دے
کھٹ عذاب انہیں دے علیل دی وجہ

نال آن پکڑیئے۔

۱۹۔ تے اساں مومنین کوں جیرھے ڈردے
ہن بچا گدھا۔

۲۰۔ تے جیرھے ڈنہنہ اللہ دے دشمن
جیندے کر کے بھا دو نیتے ولسن تے
او ونڈ تیج ولسن۔

۲۱۔ جیلھے او اونڈے (دورخ دے) کولہو آوسن
انہیں دی عملیں دی وجہ نال انہیں دے
کن تے اکھیں تے چمڑے انہیں دے
خلاف گواہی بڑلین۔

۲۲۔ تے او اپٹے چمڑیں کوں آکھسن تہاں
ساڑے خلاف کیوں گواہی بڑتی ۷۔ او
آکھسن ساکوں ہوں اللہ الوائے جیس ہر
شے کوں ہلوائے تے اوں تہا کوں پہلی
دفعہ پیدا کیتے تے تہاں ہوندو ولے۔

۲۳۔ تہاں اپٹے عیب ات گالہوں نہ
ٹکیندے ہا وے جو تہا بڑے کن تے
تہا بڑیاں اکھیں تے تہا بڑے چمڑے تہا بڑے
خلاف گواہی نہ بڑے بڑیوں تے اصل
تہا بڑا اے یقین ہا جو بے شک اللہ
تہا بڑے ہوں سارے عملیں کوں نہیں
چاٹدا۔

۲۴۔ تے اے تہا بڑا غلط خیال ہا جیرھا
تہاں اپٹے بے متعلق کیتے، ایں تہا کوں
تباہ کیتے تے تہاں گھاٹا پاوٹ والیں وپو
تھی گیو۔

وَجِئْنَا الَّذِينَ آمَنُوا وَكَانُوا يَتَّقُونَ ۱۹

وَيَوْمَ يُحْشَرُ أَعْدَاءُ اللَّهِ إِلَى النَّارِ فَهُمْ
يُبْزَعُونَ ۲۰

حَمَّ إِذَا مَا جَاءَ وَهَذَا شَهِدَ عَلَيْهِمْ سَنُحْضِمُ
أَبْصَارَهُمْ وَجُلُودَهُمْ بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ۲۱

وَقَالُوا الْجُلُودُ دِهْمٌ لَمْ شَهِدْنَا عَلَيْهِمْ قَالُوا
أَنْطَقْنَا اللَّهُ الَّذِي أَنْطَقَ كُلَّ شَيْءٍ وَهُوَ خَلَقَكُمْ
أَوَّلَ مَرَّةٍ وَإِلَيْهِ تُرْجَعُونَ ۲۲

وَمَا كُنْتُمْ تَسْتَعِزُّونَ أَنْ يَشْهَدَ عَلَيْكُمْ سَمْعُكُمْ
وَلَا أَبْصَارُكُمْ وَلَا جُلُودُكُمْ وَلَكِنْ ظَنَنْتُمْ أَنَّ
اللَّهَ لَا يَعْلَمُ كَثِيرًا مِمَّا تَعْمَلُونَ ۲۳

وَذَلِكُمْ ظَنُّكُمُ الَّذِي ظَنَنْتُمْ بِرَبِّكُمْ أَرْدَاكُمْ
فَأَصْبَحْتُمْ مِنَ الْخَاسِرِينَ ۲۴

فَإِنْ يَصْبِرُوا فَالنَّارُ مَثْوًى لَهُمْ وَإِنْ يَسْتَعِيبُوا
فَمَا لَهُمْ مِنَ الْمُعْتَابِينَ ﴿۲۵﴾

۲۵۔ بے اوصیر کرن تے دوزخ انہیں دا
لکاٹہ ۷ تے بے اے خدا دی درساں نال
آوٹا چاہن تے او آ نہ سگسن

وَقَيِّضْنَا لَهُمْ قُرْبَىٰ فَزَيَّنَّا لَهُمْ مَا بَيْنَ
أَيْدِيهِمْ وَمَا خَلْفَهُمْ وَحَقَّ عَلَيْهِمُ الْقَوْلُ
فِي أُمَمٍ قَدْ خَلَتْ مِنْ قَبْلِهِمْ مِنَ الْجِنِّ وَالْإِنسِ
إِنَّهُمْ كَانُوا خَاسِرِينَ ﴿۲۶﴾

۲۶۔ تے اساں انہیں نال اینجھے سبگتی لا
ڈتن جنیں انہیں دے اگو تے پھوٹے
عملیں کوں سوٹھا کر کے ڈکھائے تے انہیں
کیتے ادھا گال پوری تھی جیڑھی جنیں تے
انسانیں وچوں پہلی تو میں تے پوری تھی ناں
بے شک او گھانا پاوٹن واسے ہن۔

وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لَا تَسْمَعُوا لِهَذَا الْقُرْآنِ
وَالْعَوَافِي لَهُ لَعَلَّكُمْ تَغْلِبُونَ ﴿۲۷﴾

۲۷۔ تے کافرین آکھئے ایس قرآن کوں نہ
سٹو، تے ایندے وچ شور مچاؤ تاں جو
تساں ڈاٹھے تھی دنجو۔

فَلَنذِيْقَنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا عَذَابًا شَدِيدًا ۖ وَ
لَنَجْزِيَنَّهُمْ أَسْوَأَ الَّذِي كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿۲۸﴾

۲۸۔ اساں ضرور کافرین کوں سخت عذاب دامزہ
چکھیسوں تے انہیں دے گندے عملیں دا
پھوں میرا بدلہ ڈلیسوں۔

ذَٰلِكَ جَزَاءُ عَدُوِّ اللَّهِ النَّارُ ۖ لَهُمْ فِيهَا دَامِرٌ
الْخُلْدِ ۖ جَزَاءُ ۖ إِنَّمَا كَانُوا بِآيَاتِنَا يَجْحَدُونَ ﴿۲۹﴾

۲۹۔ اے بھا اللہ دے دشمنیں دا بدلہ ۷
اوندے وچ انہیں کیتے ہک لمبی مدت
تیں رہن دا گھر۔ اے بدلہ ۷ اوندا جو او
ساڈی آیات دا انکار کریندے ہن۔

وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا رَبَّنَا أَرِنَا الَّذِينَ
أَضَلْنَا مِنَ الْجِنِّ وَالْإِنسِ نَجْعَلُهُمَا ثَمَنًا ۖ أَفَدَّامِنَا
يَكُونُوا مِنَ الْآسَفِينَ ﴿۳۰﴾

۳۰۔ تے کافرین آکھئے اے ساڈے رب
ساکوں جنیں تے انسانیں وچو او لوک ڈکھا
جیں ساکوں گمراہ کیتا ہا اساں انہیں کول پٹے
پیریں تلے لتاڑوں تے تاں جو او سب
کنیں زیادہ ذلیل تھی دنجن۔

إِنَّ الَّذِينَ قَالُوا رَبَّنَا اللَّهُ ثُمَّ اسْتَفَامُوا تَتَنَزَّلُ
عَلَيْهِمُ الْمَلَائِكَةُ ۖ أَلَّا تَخَافُوا وَلَا تَحْزَنُوا وَأَبْشِرُوا

۳۱۔ بے شک جیڑھے آہن جو اللہ ساڈا رب
تے دل ایندے تے پک ویندن انہیں

بِالْحَيَاةِ الَّتِي كُنْتُمْ تُوعَدُونَ ﴿۳۱﴾

تے فرشتے لہسن تے او آکھسن تساں نہ
ڈرو تے نہ مونجھے تھیوو تے اوں جنت
نال خوش تھیوو جیندا تہا کوں وعدہ ڈنا گیا ہا۔
۳۲۔ اساں تہا ڈے سنگتی ہیں ایں دُنیا وِچ
وی تے آخرت وِچ وی تے جنت وِچ
تہا ڈے کیتے جیرھی شے کوں تہا ڈا دل
کریسی ہے پئی تے تہا کوں بلسی جیرھی شے
منگسو۔

نَحْنُ أَوْلَىٰ بِكُمُ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَفِي الْآخِرَةِ
وَلَكُمْ فِيهَا مَا تَشْتَهُ أَنفُسُكُمْ وَلَكُمْ فِيهَا مَا
تَدْعُونَ ﴿۳۲﴾

۳۲۔ اے ہوں بخشن والے ہوں مہربان خدا
ولو مہمانی ء۔

نَزَلًا مِّنْ غَفُورٍ رَّحِيمٍ ﴿۳۳﴾

۳۳۔ اوں کنیں زیادہ چنگی گال کیندی ء جیرھا
اللہ دو سڈے تے چنگے کم کرے تے
آکھئے بے شک نیں فرمانبرداریں وچو ہاں۔
۳۵۔ نیکی تے بدی کہو جسیں نہیں تھی بگیاں
تے توں بُرائی دا جواب چنگائی نال ڈے
توں ڈیکھیس جو تیرڈے تے اوندے
درمیان جیرھی دشمنی ہوسی او ایویں تھی ویسی
جیویں گھانا سنگتی۔

وَمَنْ أَحْسَنُ قَوْلًا مِّمَّنْ دَعَا إِلَى اللَّهِ وَعَمِلَ
صَالِحًا وَقَالَ إِنِّي مِنَ الْمُسْلِمِينَ ﴿۳۴﴾

وَلَا تَسْتَوِی الْحَسَنَةُ وَلَا السَّيِّئَةُ ۚ ادْفَعْ بِالَّتِي
هِيَ أَحْسَنُ فَإِذَا الَّذِي بَيْنَكَ وَبَيْنَهُ عَدَاوَةٌ
كَأَنَّهُ وَلِيٌّ حَمِيمٌ ﴿۳۵﴾

۳۴۔ اے کم محض صبر کرن والے کرسکین
تے یا اوکر سکین جینکوں نیکی دا ہوں سارا
حصہ ملیا ہو یا ہوے۔

وَمَا يُلْقِيهَا إِلَّا الَّذِينَ صَبَرُوا ۚ وَمَا يُلْقِيهَا
إِلَّا ذُو حَظٍّ عَظِيمٍ ﴿۳۶﴾

۳۷۔ تے جے شیطان تیکوں کوئی نقصان پچاوے
تے توں اللہ دی آم شام منگ بیشک
او ہوں سٹن والا تے ہوں جائن والا ء۔

وَإِنَّمَا يَنزَغَنَّكَ مِنَ الشَّيْطَانِ
نَزْعٌ ۖ فَاسْتَعِذْ بِاللَّهِ ۚ إِنَّهُ هُوَ السَّمِيعُ
الْعَلِيمُ ﴿۳۸﴾

۳۸۔ رات تے ڈینہ تے سمجھ تے چنر
اوندے نشانیں وچو ہسن۔ تساں سمجھ تے

وَمِنَ آيَاتِهِ الْيَلُّ وَالنَّهَارُ وَالشَّمْسُ وَالْقَمَرُ
لَا تَسْجُدُ لِلشَّمْسِ وَلَا لِلْقَمَرِ وَاسْجُدْ وَاقِفًا لِلَّهِ الَّذِي

خَلَقَهُنَّ اِنْ كُنْتُمْ اِيَّاهُ تَعْبُدُونَ ﴿۳۰﴾

چندر کوں سجود نہ کرو، اللہ سیس کوں سجود
کرو۔ جس انہیں کوں پیدا کیتے جے تساں
ہوں ہک دی عبادت کریندے عورتاں۔

فَاِنْ اسْتَكْبَرُوا فَالَّذِينَ عِنْدَ رَبِّكَ يَسْتَحْضِرُونَ لَهُ
بَالِيلٍ وَالنَّهَارِ وَهُمْ لَا يَسْتَوُونَ ﴿۳۱﴾

۳۰۔ تے جے او وڈائی کرن تے تیرے رب
دے کولہ او بندے ہن جیرے رات ڈینہ
اوندی تسبیح کریندن تے تھکدے نہیں۔

وَمِنْ آيَاتِهِ اَنَّكَ تَرَى الْاَرْضَ خَالِيَةً
فَاِذَا اَنْزَلْنَا عَلَيْهَا الْمَاءَ اهْتَزَّتْ وَرَبَتْ
اِنَّ الَّذِي اَحْيَاهَا لَمَنْى الْمَوْتِ
اِنَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿۳۲﴾

۳۱۔ تے اوندے نشان وچو اے وحی ہے
جو بے شک توں زمین کوں بر ڈھریں
تے جیلے اساں اوندے اُتے پانی
لیندے ہیں اونکوں توں زندگی مل ویندی
تے ودھن پئے ویندی بے شک جس
اونکوں آباد کیتے او ہو مردیں کوں جیندا
کرٹ والا بے شک او ہر چیز تے قادر۔

اِنَّ الَّذِي يَلْجُدُونَ فِيْ اٰيٰتِنَا لَا يَخْفَوْنَ عَلَيْنَا
اَمَّنْ يَلْقٰى فِي النَّارِ خَيْرٌ اَمْ مَنْ يَأْتِىْ اٰمِنًا يَوْمَ
الْقِيٰمَةِ اَعْمَلُوا مَا شِئْتُمْ اِنَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ ﴿۳۳﴾

۳۲۔ بے شک جیرے ساڈی آیات وچ
غلطیاں کڑھیندن او اساں کنیں ٹک نہیں
سگدے۔ کیا جیرھا دوزخ وچ سیادسی
او چنگا بے شک جیرھا قیامت دے ڈینہ
امن تال او سی او تساں جو چاہو کرو
بے شک او ڈھدا پئے جو تساں کریدے
۳۳۔ بے شک جیرے ذکر (قرآن) دا انکار
کریندن جیلے انہیں دو آئے تے بیشک
او غالب کتا بہ۔

اِنَّ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا بِالَّذِيْ كُنَّا جَاءَهُمْ وَارَآهُ لَكَئِبٌ
عَزِيْزٌ ﴿۳۴﴾

۳۴۔ کوڑ نہ اوندے اگو تے نہ اوندے بھو
آ سگدے اونکوں سیاتے تے حقیں ملے
خدا لہائے۔

لَا يَأْتِيهِ الْبَاطِلُ مِنْ بَيْنِ يَدَيْهِ وَلَا مِنْ خَلْفِهِ
تَنْزِيلٌ مِنْ حَكِيمٍ حَبِيْدٍ ﴿۳۵﴾

۳۵۔ تیکوں ہی مرف او ہا گال کیتی ویندی

مَا يُقَالُ لَكَ اِلَّا مَا قَدْ قَبِلَ لِلرُّسُلِ مِنْ قَبْلِكَ

إِنَّ رَبَّكَ لَذُو مَغْفِرَةٍ وَذُو عِقَابٍ أَلِيمٍ ۝۳۱

جیرہی تیس کنیں پہلے رسولیں کوں آکھی
گہی ہائی۔ بے شک تیرا رب بخشش والا
تے دردناک عذاب ڈیون والا۔

وَلَوْ جَعَلْنَاهُ قُرْآنًا عَجَبًا لَقَالُوا لَوْلَا نُفِّلَتْ إِلَيْهِ
ءَآجِبِي وَعَرِيٌّ قُلْ هُوَ الَّذِي آمَنُوا هُدًى
وَشِفَاءً وَالَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ فِي آذَانِهِمْ وَقُرْ
وَهُوَ عَلَيْهِمْ عَمًى أُولَٰئِكَ يُنَادُونَ مِنْ مَّكَانٍ
بَعِيدٍ ۝۳۲

۳۵۔ تے جے اسان اینکوں عجی بٹاؤں ہا
(عربی دے سوا کہیں بی زبان وچ لساؤں ہا)
تے اے آکھن ہا ایندیاں آیات واضح
کا نہیں کیا عجی زبان نے عربی بنی (عظاہد انہیں) توں آکھ اے
مونس کیتے ہدایت تے شفاء تے جیرہ

وَلَقَدْ آتَيْنَا مُوسَى الْكِتَابَ فَاخْتَلَفَ فِيهِ وَلَوْلَا
كَلِمَةُ سِبْقَتِ مِنْ رَبِّكَ لَفُضِّي بَيْنَهُمْ وَلَآئِهِمْ
لَفِي شَكٍّ مِنْهُ مِرْيَبٍ ۝۳۳

نہیں منندے انہیں دے کنیں وچ پوڑ
تے انہیں کوں پتہ کا نہیں اسے لوں
ہن جیویں کہیں کوں پریں کنیں سڈیا ونجے
۳۶۔ تے اسان موسیٰ کوں کتاب ڈتی
ہائی۔ اوں دے وچ اختلاف کیتا گئے تے
جے ہک گال (رحمت دی) نہ تھی چکی ہوے
ہا تے انہیں وچ فیصلہ تھی گیا ہوے ہا
بے شک او ایں قرآن دے بارے وچ
اوں شک وچن جیرہا تباہ کرن والا۔

مَنْ عَمِلَ صَالِحًا فَلِنَفْسِهِ وَمَنْ أَسَاءَ فَعَلَيْهَا
وَمَا رَبُّكَ بِظَلَّامٍ لِلْعَالَمِينَ ۝۳۴

۳۷۔ تے جیرہا چنگے کم کریسی اوںدا ثواب ہونکوں
باسی تے جیرہا براٹی کریسی اوںدا گناہ اونکوں
تھیں تے تیرا رب اپنے بندیں
تے اصلو ظلم نہیں کریںدا۔

إِلَيْهِ يُرْدُ عِلْمُ السَّاعَةِ وَمَا تَخْرُجُ مِنْ ثَمَرَاتٍ
مِنْ أَكْمَامِهَا وَمَا تَخْبَىٰ مِنْ أُنْثَىٰ وَلَا تَضَعُ
إِلَّا بِعِلْمِهِ وَيَوْمَ يُنَادِيهِمْ إِبْنُ سُورَكَانٍ قَالُوا
أَذْنُكَ مَا مِنَّا مِنْ شَيْءٍ ۝۳۵

۳۸۔ قیامت دا علم ہوندو ولایا ویندے تے جیرہا گوشیں
وچ پھل کڈھیندے تے تریمت اپنے ڈوہ وچ
چیندی یا چٹیدی اونکوں پتہ ہوندے، او چڈاں
لوکیں کوں سڈ کے آکھی میڈے شریک کتھاں، او
آکھن اسان تیکوں صاف ڈس ڈتے ساڈے وچ

إِلَيْهِ يُرْدُ عِلْمُ السَّاعَةِ وَمَا تَخْرُجُ مِنْ ثَمَرَاتٍ
مِنْ أَكْمَامِهَا وَمَا تَخْبَىٰ مِنْ أُنْثَىٰ وَلَا تَضَعُ
إِلَّا بِعِلْمِهِ وَيَوْمَ يُنَادِيهِمْ إِبْنُ سُورَكَانٍ قَالُوا
أَذْنُكَ مَا مِنَّا مِنْ شَيْءٍ ۝۳۵

ایدا کوئی نگاہ کا نہیں۔

۴۹۔ ایں کنیں پہلے او جیرھے معبود سب بندے ہن
اورل ولسن تے انہیں کول یقین ہتی ولسی جواد
کھٹائیں نہیں بھیج سکدے۔

۵۰۔ انسان چنگائی دی دُعائیں نہیں تھکداتے ہے
او کموں تکلیف آونجے تے نا اُمید ہتی ویندے۔

۵۱۔ تے جے اسال اذنوں رحمت دامزہ چھاؤں ڈکھ
پہنچن دے بعد تے اکھن پٹے ویندے اے میڈا حق
ہاتے میکوں یقین قیامت نہیں آونی تے جے میکوں
میڈے رب دو ولایا گیا تے اوندے کولہوں میڈے کیتے
بہوں چنگیاں نعمتاں ہوں پیاں تے اسال کافریں کول انہیں
دے اعمال واضر ڈیسوں تے انہیں کول بہوں سخت
عذاب چھیسوں۔

۵۲۔ تے جیلھے اسال انسان تے انعام کریندے یس
تے اوندہ پھیر گھندے تے اسال کنیں بک پاسے ہتی ویندے
تے جیلھے اذنوں تکلیف پہنچدی تے او وڈیاں وڈیاں
دُعائیں کرٹ پٹے ویندے۔

۵۳۔ تول انہیں کول اکھ ڈسو جے اے قرآن اللہ ولو ہوے
تے تسال اوندانکا کر ڈپوتے اول کنیں ودھ گمراہ کون ہوسی
جیرھا سچ کنیں بھیج ونجے۔

۵۴۔ اسال ساری دنیا وچ کھنڈیے ہوئے لکس کول اپنے
نشان ضرور چھیسوں تے انہیں دی اپنی جانیں وچ وی تے
آخراے کال ظاہر ہتی ولسی جواے (قرآن) سچ تے کیا انہیں
کیتے اے کافی نہیں جواللہ ہر شے تے مکران۔

۵۵۔ سٹوبے شکا اپنے رب دی ملاقات وچ شک کریندے
پین سٹوبے شک او ہر شے کول گھرا پانی کھڑے۔

وَصَلَّ عَنْهُمْ مَا كَانُوا يَدْعُونَ مِنْ قَبْلُ وَكَلَّمَا
مَا لَهُمْ مِنْ نَجِيصٍ ۝۴۹

لَا يَسْتَمُ الْإِنْسَانُ مِنْ دُعَاءِ الْخَيْرِ وَإِنْ مَسَّهُ الشَّرُّ
فَيُتَوَسَّلُ ۝۵۰

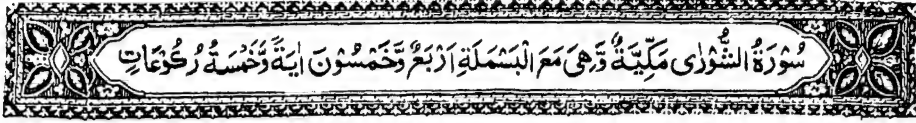
وَلَكِنْ أَذَقْنَاهُ رَحْمَةً مِمَّا مِنْ بَعْدِ ضَرَاءٍ مَسَّتْهُ
لِيَقُولَ هَذَا لِي وَمَا أَظُنُّ السَّاعَةَ قَائِمَةً وَلَكِنْ
رُجِعْتُ إِلَى رَبِّي إِنَّ لِي عِنْدَهُ لَلْخِصَّةَ فَلَنْ يَذُنَّ
الَّذِينَ كَفَرُوا بِمَا عَمِلُوا وَلَنْ يَقْنَنَهُمْ مِنْ عَذَابٍ
عَلِيظٍ ۝۵۱

وَإِذَا أَعْنَيْنَا عَلَى الْإِنْسَانِ ائْرَضَ وَنَا بِحَارِبِهِ
وَإِذَا مَسَّهُ الشَّرُّ فَذُو دُعَاءٍ عَرِيضٍ ۝۵۲

قُلْ أَرَأَيْتُمْ إِنْ كَانَ مِنَ عِنْدِ اللَّهِ ثُمَّ كَفَرْتُمْ
بِهِ مَنْ أَضِلُّ مِمَّنْ هُوَ فِي شِقَاقٍ بَعِيدٍ ۝۵۳

سَنُرِيهِمْ آيَاتِنَا فِي الْأَفَاقِ وَفِي أَنْفُسِهِمْ حَتَّى
يَتَبَيَّنَ لَهُمْ أَنَّهُ الْحَقُّ أَوَلَمْ يَكْفِ بِرَبِّكَ أَنَّهُ
عَلَى كُلِّ شَيْءٍ شَهِيدٌ ۝۵۴

إِلَّا أَنَّهُمْ فِي مِرْيَةٍ مِنْ لِقَاءِ رَبِّهِمْ إِلَّا أَنَّهُ
يُحِلُّ شَيْءٌ مُجِيطٌ ۝۵۵

سورہ شوریٰ مکی ۷۷ آیتیں ۵ رکوعیں

- بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ ①
- ۱۔ شروع کرینداں اللہ دے ناں نال جیرہا بن منکے
ڈیون والا تے بہوں مہربان۔
- ۲۔ ساری صفیتیں والے بزرگ۔
- ۳۔ چائن ڈالسن والے تے قادر خدا (نے اے کتاب لہائی)۔
- ۴۔ ایویں نبیڈوتے نیں کین پہلے لوکیں دو وحی کریندے
اللہ غالب تے سیانا۔
- ۵۔ جو آسمانیں تے زمین مچ سب ہوندا تے اوہوں اُچا تے ڈوا۔
- لَهُ مَا فِي السَّمٰوٰتِ وَمَا فِي الْاَرْضِ وَهُوَ الْعَلِیُّ الْعَظِیْمُ ②
- ۶۔ تھی بگدے جو آسمان انہیں دے اتوٹھ کے ڈھ
پون تے فرشتے اپٹے رب دی تعریف تے پاکیزگی بیان
کریندن تے زمین والیں کیتے بخشش منگدن، سُنو
بے شک اللہ بہوں بخشش والا تے بہوں مہربان۔
- ۷۔ جیرہ اوندے سوا ہلے سگتی بٹا گھندن، اللہ انہیں
تے نگران تے توں نگران نویں۔
- ۸۔ تے ایویں اساں تیبڑ وقرآن عربی ووحی کیتے تاں
جو توں دستیں دی ما (مکے) تے اوندے چودھار کول
ڈرانویں تے کھٹے تھیون دے ڈینہہ کنیں ڈرانویں تے
اوندے ووح کوئی شک نہیں ہک ٹولہ جنت ووح ہوسی
تے ہک ٹولہ دوزخ ووح ہوسی۔
- وَالَّذِیْنَ اتَّخَذُوا مِنْ دُونِہٖ اَوْلِیَآءَ اللّٰهُ حَفِیْظُ عَلَیْہِمۡ ۭ وَمَا اَنْتَ عَلَیْہِمۡ بِوَكِیْلٍ ③
- ۹۔ تے جے اللہ چاہے ہا انہیں ساریں کول ہکا امت بٹا
ڈیوے ہا تے اصل اد جینکوں چاہندے اپنی رحمت
ووح داخل کریندے تے ظالمیں دا کوئی سگتی تے
- وَكَذٰلِكَ اَوْحٰیۡنَاۤ اِلَیْكَ قُرْۡاٰنًا عَرَبِیًّا لِتُنْذِرَ اُمَّ الْقُرٰی وَمَنْ حَوْلَهَا وَتُنْذِرَ یَوْمَ الْجَمْعِ لَا رَیْبَ فِیْہِ فَرِیْقٌ فِی الْجَنَّةِ وَفَرِیْقٌ فِی السَّعِیْرِ ④
- ۱۰۔ لَوْ شَاءَ اللّٰهُ لَجَعَلْہُمْ اُمَّةً وَّاحِدَةً وَّلٰكِنْ یُّنْزِلُ مَنْ یَّشَآءُ فِی رَحْمَتِہٖ ۭ وَالظَّٰلِمُوْنَ مَا لَہُمْ مِنْ وَّلِیٍّ وَّلَا یَصِیْرُ ⑤

امدادی نہیں۔

۱۰۔ کیا انہیں اوندے سوا بے گنتی بٹا گدھن، اللہ ہی سہتی ہے
اور ہر مویشی کوں جیندہ کریندے تے او ہر شے تے
قادر۔

۱۱۔ تے جے ایں گال وچ تہاڑا اختلاف تھیوے تے
اوندا فیصلہ اللہ تے ہے اے اللہ جیرہا میڈا رب
میکوں اوندے اتے بھروسہ تے میں ہوند و جھکوں
۱۲۔ آسمانیں تے زمین کوں بٹاؤن والا تہاڑے
اپنے وچواں جوڑے بٹاؤن تے ڈنگریں دے دی
جوڑے بٹانسی اوندے وچ تہا کوں ودھیندے
اوں جیہاں کوئی نہیں تے او بہوں سنن والا تے
ڈیکھن والا

۱۳۔ آسمان تے زمین دیاں کُنیاں ہوں کینں ہن۔
جیندے کیتے چاہندے رزق ودھیندے تے
تنگ کریندے، بے شک او ہر شے کوں چاندے

۱۴۔ اوں تہا کوں او دین ڈتے جیندی وصیت اوں
نوح کوں کیتی ہائی تے ہُن تیبے اتے ایندی وحی
کیتی ہے تے جیندی وصیت اسان ابراہیم تے موسیٰ
تے عیسیٰ کوں دی کیتی ہائی جو تساں دین کوں قائم
کرو تے انجوانج نہ تھیو، مشرکین کیتے او گال بہوں
اوکھی ہے جیند و تساں انہیں کوں سبیلے، جینکوں
اللہ چاہندے اونکو دین کیتے چُن گھندے تے جیرہا
اوند و جھکے اونکوں سدھارا ہڈ کھیندے۔

۱۵۔ اے اختلاف انہیں محض اوں دیلے کیتے جملے
اونداعلم انہیں کینں آگئے۔ ایندی وچر اپت دی ضد
تے بغض ہائی تے جے ہک مقرر مدتیں ہک گال

أَمَّا اتَّخَذُوا مِنْ دُونِهِ أَوْلِيَاءَ قَالَهُ هُوَ الْوَلِيُّ
وَهُوَ يُحْيِي الْمَوْتَى وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ۝

وَمَا اخْتَلَفْتُمْ فِيهِ مِنْ شَيْءٍ فَحُكْمُهُ إِلَى اللَّهِ
ذَلِكُمْ اللَّهُ رَبِّي عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ وَإِلَيْهِ أُنِيبُ ۝

فَاطِرُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ جَعَلَ لَكُمْ مِنْ أَنْفُسِكُمْ
أَزْوَاجًا وَمِنَ الْأَنْعَامِ أَزْوَاجًا يَذُرُّكُمْ فِيهِ
لَيْسَ كَمِثْلِهِ شَيْءٌ وَهُوَ السَّمِيعُ الْبَصِيرُ ۝

لَهُ مَقَالِيدُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ يَبْسُطُ الرِّزْقَ
لِمَنْ يَشَاءُ وَيَقْدِرُ إِنَّهُ يُجِلُّ شَيْءٌ عَلَيْهِمْ ۝

شَرَعَ لَكُمْ مِنَ الدِّينِ مَا وَصَّى بِهِ نُوحًا وَالَّذِي
أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ وَمَا وَصَّيْنَا بِهِ إِبْرَاهِيمَ وَمُوسَى
وَعِيسَى أَنْ آتِمُوا الدِّينَ وَلَا تَتَفَرَّقُوا فِيهِ كَبُرَ
عَلَى الْمُشْرِكِينَ مَا تَدْعُوهُمْ إِلَيْهِ اللَّهُ يَجْتَبِي
إِلَيْهِ مَنْ يَشَاءُ وَيَهْدِي إِلَيْهِ مَنْ يُنِيبُ ۝

وَمَا تَفَرَّقُوا إِلَّا مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَهُمُ الْعِلْمُ
بَغْيًا بَيْنَهُمْ وَلَوْلَا كَلِمَةٌ سَبَقَتْ مِنْ رَبِّكَ
إِلَى أَجَلٍ مُسَمًّى لَفُضِّ بَيْنَهُمْ وَإِنَّ الَّذِينَ

أَوْرِثُوا الْكِتَابَ مِنْ بَعْدِهِمْ لِنَفَىٰ شَيْءٍ مِنْهُ قُرْبَىٰ ۝۱۵

دافصلہ نہ تھی چکیا ہوئے ہاتے انہیں دافصلہ تھی گیا ہوئے ہاتے جنہیں کوں کتاب وادارث بنایا گیا، انہیں دے بعد اداوندے بارے وحق بے چین کرن والے شک وحق پئے ہوئے۔

فَلِذَلِكَ فَادْعُ وَاسْتَقِمْ كَمَا أُمِرْتَ وَلَا تَتَّبِعْ أَهْوَاءَهُمْ وَقُلْ آمَنْتُ بِمَا أُنْزِلَ اللَّهُ مِنْ كِتَابٍ وَأُمِرْتُ لِأَعْدِلَ بَيْنَكُمُ اللَّهُ رَبُّنَا وَرَبُّكُمْ لَنَا أَعْمَالُنَا وَلَكُمْ أَعْمَالُكُمْ لَا حُجَّةَ بَيْنَنَا وَبَيْنَكُمُ اللَّهُ يَجْمَعُ بَيْنَنَا وَإِلَيْهِ الْمَصِيرُ ۝۱۶

۱۶۔ تے ایس دین دوتوں سب تے جیویں تیکوں حکم کیتا گئے پکارہ تے انہیں دی خواہشات دی پیروی نہ کرتے آکھ اللہ سیں جیہی کتاب لہائی عیس اوکوں مینداں تے میکوں حکم جو میں تہاڑے وحق انصاف کراں۔ اللہ ساڈا تے تہاڑا رب ساڈے اعمال ساڈے کیتے ہن تے تہاڑے اعمال تہاڑے کیتے ہن، تہاڑے تے ساڈے درمیان کوئی بھیسڑا کاو نہیں، اللہ ساکوں کٹھا کر سی تے ہوند ونبھٹے

وَالَّذِينَ يُحَاجُّونَ فِي اللَّهِ مِنْ بَعْدِ مَا اسْتَجَبَ لَهُ حُجَّتُهُمْ دَاحِضَةً عِنْدَ رَبِّهِمْ وَعَلَيْهِمْ غَضَبٌ وَلَهُمْ عَذَابٌ شَدِيدٌ ۝۱۷

۱۷۔ جیرھے لوگ اللہ دے بارے وحق بھیسڑا کریندن بعد ایندے جو اوکوں بہوں سارے لوگ میندن انہیں دی دلیل اللہ دے حضور ترورڈتی ویسی تے انہیں تے غضب لمسی تے انہیں کیتے سخت عذاب۔

اللَّهُ الَّذِي أَنْزَلَ الْكِتَابَ بِالْحَقِّ وَالْبَيِّنَاتِ وَمَا يُذَرِّبُكَ لَعَلَّ السَّاعَةَ قَرِيبٌ ۝۱۸

۱۸۔ اللہ اوچے جس سچ نال کتاب لہائی تے ترکڑی وی تے تیکوں کیٹ ڈسیئے جو مقررہ وقت کو لہوے۔

يَسْتَعْجِلُ بِهَا الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِهَا وَالَّذِينَ آمَنُوا مُشْفِقُونَ مِنْهَا وَيَعْلَمُونَ أَنَّهَا الْحَقُّ أَلَا إِنَّ الَّذِينَ يُمَارُونَ فِي السَّاعَةِ لَفِي ضَلَالٍ بَعِيدٍ ۝۱۹

۱۹۔ جیرھے اوکوں میندے نیس اداونکوں جلدی منگدن تے مومن اوں کیں ڈردن تے چاٹدن جو بے شک جیرھے اول وقت دے متعلق شک کریندن او پرلے درجے دی گمراہی وچن۔

اللَّهُ لَطِيفٌ بِعِبَادِهِ يَرْزُقُ مَنْ يَشَاءُ وَهُوَ الْقَوِيُّ الْعَزِيزُ ۝۲۰

۲۰۔ اللہ اپنے بندیں تے مہربان تے جیکوں چاہندے رزق ڈیندے تے طاقت والا تے غالب۔

مَنْ كَانَ يُرِيدُ حَرْثَ الْآخِرَةِ نَزِدْ لَهُ فِي حَرْثِهِ وَمَنْ كَانَ يُرِيدُ حَرْثَ الدُّنْيَا نُؤْتِهِ مِنْهَا وَ

۲۱۔ جیرھا آخرت دی رٹھ چاہندے اسل اوندے کیتے اندی رٹھ ودھا ڈیندے ہیں تے جیرھا دنیاوی رٹھ چاہندے اوکوں دی اوندے وچوڈیندے ہیں تے

مَا لَهُ فِي الْآخِرَةِ مِنْ نَصِيبٍ ①

اور اآخرت وچ کوئی حصہ نہیں۔

أَمْ لَهُمْ شُرَكَاءُ شَرَعُوا لَهُمْ مِنَ الدِّينِ مَا لَمْ يَأْذَنْ
بِهِ اللَّهُ وَلَا كَلِمَةَ الْفَصْلِ لِقَضَىٰ بَيْنَهُمْ
وَإِنَّ الظَّالِمِينَ لَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ②

۲۲۔ کیا انہیں دے شرکین جیسے انہیں کوں ایجھا
دین ڈیندن جیندی اللہ اجازت نہیں ڈیندا فیصلے
دی گال نہ پھٹی گئی ہوندی تے انہیں وح فیصلہ کر ڈتا
ونچے ہاتے بے شک ظالمیں کیتے دردناک عذاب۔

تَرَى الظَّالِمِينَ مُشْفِقِينَ مِمَّا كَسَبُوا وَهُوَ وَاقِعٌ
بِهِمْ وَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ فِي رَوْضَةٍ
الْجَنَّةِ لَهُمْ مَا يَشَاءُونَ عِنْدَ رَبِّهِمْ ذَلِكَ هُوَ
الْفَضْلُ الْكَبِيرُ ③

۲۳۔ توں ظالمیں کوں ڈہریں اپنے عملیں کیں ڈرے
پین تے (عذاب) انہیں تے ضرور اؤٹے تے جیرھے
مومن تے نیک عمل کریندن او جنت دے باغیں وچ
ہوسن، انہیں کیتے انہیں دے رب دے کوہو او سب
کچھ ہے جو او چاہسن تے اے بہوں ڈا فضل۔

ذَلِكَ الَّذِي يُبَشِّرُ اللَّهُ عِبَادَهُ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا
الصَّالِحَاتِ قُلْ لَا أَتْلُوكُمْ عَلَيْهِ أَجْرًا إِلَّا الْوَدَّ
فِي الْقُرْبَىٰ وَمَنْ يَعْرِفْ حَسَنَةً نَّزِدْ لَهُ فِيهَا
حُسْنًا إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ شَكُورٌ ④

۲۴۔ اللہ سیئیں پس فضل دی خوش خبری ڈیندے اپنے
مومن تے نیک عمل کرن والے بندیں کوں توں اکھ میں
تے ایندا اجر محض رشتے داریں جہیں محبت منگداں تے
جیرھانیکی کر یسی اوں نیکی کوں اساں بہوں سوٹھا کر
ڈیسوں بے شک اللہ بہوں بخشش والا تے قدر کرن والا
۲۵۔ کیا او آہدن جو اوں اللہ تے کوڑ پدھے تے جے اللہ
چاہے تے تیبڈے دل تے مہر لا ڈیوے تے اللہ کوڑ
کوں مٹا ڈیندے تے حق کوں اپنے نشانیں نال قائم
کر ڈیندے بے شک او دیں دی گاہیں کوں چاٹن
والا۔

أَمْ يَقُولُونَ افْتَرَىٰ عَلَى اللَّهِ كَذِبًا فَإِنْ يَشَأِ اللَّهُ
يَخْتِمْ عَلَى قَلْبِكَ وَيَتَجِ اللَّهُ الْبَاطِلَ وَيُخَيِّطِ الْحَقَّ
بِكَلِمَتِهِ إِنَّهُ عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ ⑤

۲۶۔ او ہوج جیرھا اپنے بندیں دی توبہ قبول کریندے
تے برائیاں مٹا ڈیندے تے جو تساں کریندے او
چاٹدے۔

وَهُوَ الَّذِي يَقْبَلُ التَّوْبَةَ عَنْ عِبَادِهِ وَيَعْفُو
عَنِ السَّيِّئَاتِ وَيَعْلَمُ مَا تَفْعَلُونَ ⑥

۲۷۔ تے اوموئیں تے نیک عمل کرن والیں دیاں دُعائیں
سُنڈے، اتے اپنا فضل انہیں تے ودھا ڈیندے تے
کافریں کیتے بہوں سخت عذاب۔

وَيَنْصِبُ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ وَيَزِيدُهُمْ
مِّن فَضْلِهِ وَالْكَافِرُونَ لَهُمْ عَذَابٌ شَدِيدٌ ⑦

۲۸۔ جے اللہ اپنے بندیں کیتے رزق دواہا ڈیوے ہاتے
اے زمین دوج منہ زور تھی وچن ہا اصل او جتنا چاہندے
اندازے دے مطابق لہیندے، بے شک او اپنے
بندیں کینیں باخبر تے ڈیکھن والا ۷۔

۲۹۔ تے او ہور جیرھا مہینہ دسیندے او ندے بعد
یہ جملے لوک نا امید تھی دیندن تے اپنی رحمت کھنڈاویں
تے او ہونگتی تے بہوں صفیتیں والا ۷۔

۳۰۔ تے او ندے نشانیں وچو آسمانیں تے زمین
دی پیدائش تے انہیں دوج جیرھے جانور پیدا کیتسی،
تے او جیرھے ویلھے چاہسی انہیں کو کٹھا کر ڈیون تے
قادیر۔

۳۱۔ جیرھی مصیبت تہا کوں پہنچدی ۷ او تہا ڈے
علیں دی دج کین ہوندی ۷ تے او بہوں سارے
گناہ معاف کر ڈیندے۔

۳۲۔ تے تساں زمین دوج ادنکوں ہر انوہے سبکدے
تے اللہ دے سوانہ تہا ڈا کوئی سنگتی ۷ تے زکوئی امدادی
۳۳۔ تے او ندے نشانیں وچو سمندر دوج ٹرن والیاں
پہاڑیں جیڈیاں بیٹریاں ہن۔

۳۴۔ جے او چا ہوے تے ہوایش کوں کھڑا ڈیوے
تے بیٹریاں پانی دے اُتے کھڑیاں رہ وچن، بے شک
ایندے دوج ہر صبر کرٹ والے تے شکر کرٹ والے کیتے
نشانیاں ہن۔

۳۵۔ یا انہیں دے علیں دی وچرنال انہیں کوں ہلاک
کر ڈیوے تے او بہوں سارے گناہ معاف کر ڈیندے

۳۶۔ تے جیرھے ساڈی آیات دے بارے دوج
بحث کریندن انہیں کوں او جانڈے تے انہیں

وَلَوْ بَسَطَ اللَّهُ الرِّزْقَ لِعِبَادِهِ لَبَغَوْا فِي الْأَرْضِ
وَلَكِنْ يُنْزِلُ بِقَدَرِ مَا يُشَاءُ إِنَّهُ بِعِبَادِهِ خَبِيرٌ
بَصِيرٌ ۱۹

وَهُوَ الَّذِي يُنْزِلُ الْغَيْثَ مِنْ بَعْدِ مَا قَنَطُوا
وَيَنْشُرُ رَحْمَتَهُ وَهُوَ الْوَلِيُّ الْحَمِيدُ ۲۰

وَمِنْ آيَاتِهِ خَلْقُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَ
فِيهِمَا مِنْ ذَاتَةٍ وَهُوَ عَلَىٰ جَمْعِهِمْ إِذَا يَشَاءُ
قَدِيرٌ ۲۱

وَمَا أَصَابَكُمْ مِنْ مُصِيبَةٍ فِيمَا كَسَبَتْ أَيْدِيكُمْ
وَيَعْفُوا عَنْ كَثِيرٍ ۲۲

وَمَا أَنْتُمْ بِمُعْجِزِينَ فِي الْأَرْضِ ۲۳ وَمَا لَكُمْ
مِنْ دُونِ اللَّهِ مِنْ وَلِيٍّ وَلَا نَصِيرٍ ۲۴
وَمِنْ آيَاتِهِ الْجَوَارِ فِي الْبَحْرِ كَالْأَعْلَامِ ۲۵

إِنْ يَشَأْ يُسْكِنِ الرِّيحَ فَيَظْلَلْنَ رَوَاكِدَ عُلَاقِظِهِ
إِنْ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِّكُلِّ صَبَّارٍ شَكُورٍ ۲۶

أَوْ يُوقِفَهُنَّ بِمَا كَسَبْنَ وَيَعْفُ عَنْ كَثِيرٍ ۲۷

وَيَعْلَمُ الَّذِينَ يُجَادِلُونَ فِي آيَاتِنَا مَا لَهُمْ مِنْ
مُجِيزٍ ۲۸

کیتے بھن دی کوئی جانیں۔

۳۷۔ تے جو تہاکوں ڈٹا گئے او دنیا وی زندگی دا تھوڑا سامان تے حیرا اللہ کیں ہے او چنگاں تے باقی رہوئی والا انہیں کیتے حیرے مومن تے اپنے رب تے بھر دسہ کریندن۔

۳۸۔ تے حیرے وڈیں گناہیں کیں تے بے حیائی کیں بچدن تے حیرے ویلے انہیں کول کاوڑ بگدی و اد معاف کر ڈیندن۔

۳۹۔ تے حیرے اپنے رب دی گال قبول کریندن تے نماز پڑھدن تے ہر گال کیتے صلاح مشورہ کریندن تے جو اساں انہیں کول ڈتے اوندے وچو خرچ کریندن۔

۴۰۔ تے جیلھے انہیں تے کوئی ظلم تھیندے او بدلہ لھندن۔

۴۱۔ تے بُرائی دا بدلہ او ہو تارا بُرائی تے حیرا معاف کر ڈیوے تے اصلاح کرے اوندے اجر اللہ تے ہے بے شک او ظالمیں کول پسند نہیں کریندا۔

۴۲۔ تے حیرے ظلم دے بعد بدلہ لھندن انہیں تے کوئی ڈوہ نہیں اوندے۔

۴۳۔ ڈوہ انہیں تے اوندے حیرے لوکیں تے ظلم کریندن تے زمین وچ ناحق زیادتی کریندن، ایسے لوک ہن جنہیں کیتے ڈکھ ڈیوٹ والا عذاب۔

۴۴۔ تے جیں صبر کیتا تے بخش ڈتا تے بے شک اے وڈی ہمت آلاکم۔

۴۵۔ تے جیوں اللہ گمراہ کرے ایندے بعد اوند کوئی سبکتی کا نہیں تے توں ظالمیں کول ڈہریں جیلھے

فَمَا أُوتِيتُمْ مِنْ شَيْءٍ فَمَتَاعُ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا
وَمَا عِنْدَ اللَّهِ خَيْرٌ وَأَبْلَى لِلَّذِينَ آمَنُوا وَعَلَىٰ
رَبِّهِمْ يَتَوَكَّلُونَ ﴿۳۷﴾

وَالَّذِينَ يَجْتَنِبُونَ كَبِيرَ إِثْمِهِمُ وَالْفَوَاحِشَ وَإِذَا
مَا غَضِبُوا هُمْ يَغْفِرُونَ ﴿۳۸﴾

وَالَّذِينَ اسْتَجَابُوا لِرَبِّهِمْ وَأَقَامُوا الصَّلَاةَ وَأَمْرُهُمْ
شُورَىٰ بَيْنَهُمْ وَمِمَّا رَزَقْنَاهُمْ يُنفِقُونَ ﴿۳۹﴾

وَالَّذِينَ إِذَا أَصَابَهُمُ الْبَغْيُ هُمْ يَنْتَصِرُونَ ﴿۴۰﴾

وَجَزَاءُ سَيِّئَةٍ سَيِّئَةٌ مِّثْلُهَا مَنْ عَفَا وَأَصْلَحَ
نَجَّاهُ عَلَى اللَّهِ إِنَّهُ لَا يُحِبُّ الظَّالِمِينَ ﴿۴۱﴾

وَلَمَنْ انتَصَرَ بَعْدَ ظُلْمِهِ فَأُولَٰئِكَ مَا عَلَيْهِمْ مِنْ
سَبِيلٍ ﴿۴۲﴾

إِنَّمَا السَّبِيلُ عَلَى الَّذِينَ يَظْلِمُونَ النَّاسَ وَيَبْغُونَ
فِي الْأَرْضِ بِغَيْرِ الْحَقِّ أُولَٰئِكَ لَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿۴۳﴾

وَلَمَنْ صَبَرَ وَغَفَرَ إِنَّ ذَلِكَ لَمِنْ عَزْمِ الْأُمُورِ ﴿۴۴﴾

وَمَنْ يُضْلِلِ اللَّهُ فَمَا لَهُ مِنْ دُورٍ مِنْ بَعْدِهِ
وَتَرَى الظَّالِمِينَ لَمَّا رَأَوْا الْعَذَابَ يَقُولُونَ هَلْ

إِلَى مَرَدٍّ مِّن سَبِيلٍ ۝

او عذاب ڈہن آبدن کیا ایس عذاب کوں ہٹاؤن
دی کوئی راہ ہے۔

وَتَرْهَبُهُمْ بِعَرْصُونَ عَلَيْهَا خَشِيعِينَ مِنَ الدَّلِيلِ
يَنْظُرُونَ مِنْ طَرْفٍ خَفِيٍّ وَقَالَ الَّذِينَ آمَنُوا
إِنَّ الْخِصْيَانِ الَّذِينَ خَسِرُوا أَنْفُسَهُمْ وَأَهْلِيهِمْ
يَوْمَ الْقِيَمَةِ أَلَّا إِنَّ الظَّالِمِينَ فِي عَذَابٍ مُّقِيمٍ ۝

۴۶۔ تے توں انہیں کوں ڈہریں جو او عذاب دے
اگو پیش کیلتے ولسن ذلت نال نویٹے پئے ہوسن تے
جھکی اکھیں نال ڈیکھسن تے مومن اکھسن بے شک
جیرھے لوکیں اپنے آپ کوں گھانا ڈتے بے شک
اوسھے گھانا پاؤن والے ہن تے انہیں دے ٹہری
قیامت دے ڈینہہ سٹو بے شک ظالم کھڑو ہون والے
عذاب وچن۔

وَمَا كَانَ لَهُمْ مِنْ أَوْلِيَاءٍ يَنْصُرُوهُمْ مِّن دُونِ
اللَّهِ وَمَنْ يُضْلِلِ اللَّهُ فَمَا لَهُ مِنْ سَبِيلٍ ۝

۴۷۔ انہیں دے کوئی سنگتی نہ ہوسن جیرھے انہیں کوں اللہ
دے سوا امداد ہون تے جیکوں اللہ گمراہ کرے او ندے
خلاف کوئی راہ کا نہیں۔

اسْتَجِيبُوا لِرَبِّكُمْ مِّن قَبْلِ أَنْ يَأْتِيَ يَوْمٌ لَا مَرَدَّ
لَهُ مِنَ اللَّهِ مَا لَكُم مِّن مَّالٍ يَوْمَئِذٍ يُؤْمِدُ وَمَا لَكُم
مِّن تَكْوِيلٍ ۝

۴۸۔ ایس کیں پہلے جو او ڈینہہ آونجے جیرھا اللہ دلوئل نہیں
سبگداساں اپنے رب الا سٹو لوں ڈینہہ تہا ڈی نہ پناہ
ہوسی تے نہ انکار دی جا۔

فَإِنْ أَعْرَضُوا فَمَا أَرْسَلْنَاكَ عَلَيْهِمْ حَفِيفًا إِنْ عَلَيْكَ
إِلَّا الْبَلَاغُ وَآتَا إِذَا أَذَقْنَا الْإِنْسَانَ مِنَّا رَحْمَةً فَجَرَحَ
بِهَاءٍ وَإِنْ نُسَبِّحُهم سَبِّحَةً بِمَا قَدَّمْتَ إِلَيْنَا فِيهِمْ
فَإِنْ الْإِنْسَانُ لَكَفُورٌ ۝

۴۹۔ تے جے او منہ پھیر گھنن تے تیکوں اساں انہیں
تے نگران بنا کے نہیں پٹھیا، تیبڈا کم محض پچا ڈیون
تے اساں جملھے انسان تے رحمت کریندے ہیں۔
اوندے تے اکثر تج دیندے تے جے انہیں کوں مصیبت
آونجے انہیں دے عملیں دی وجر نال، بے شک انسان
ناشکر ابن ویندے۔

يَلَهُ مُلْكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ يَخْلُقُ مَا يَشَاءُ
يَهْبُ لِمَنْ يَشَاءُ إِنَاءً وَيَهْبُ لِمَنْ يَشَاءُ
الذُّكُورَ ۝

۵۰۔ آسمانیں تے زمین دی بادشاہت اللہ دی اے
جو او چاہندے پیدا کریندے تے جیکوں چاہندے
چھوہریں ڈیندے تے جیکوں چاہندے چھوہر ڈیندے
۵۱۔ یا او چھوہریں تے چھوہر لا ڈیندے تے جیکوں
چاہندے مٹھنا ڈیندے، بے شک او چائن والا

أَوْ يُزَوِّجُهُمْ ذُكْرَانًا وَإِنَاءً وَيَجْعَلُ مَنْ يَشَاءُ
عَقِيبًا إِنَّهُ عَلِيمٌ قَدِيرٌ ۝

تے قادر۔

۵۲۔ تے کہیں آدمی دی شان نہیں جو اللہ سے نال الاوے سوائے وحی دے تے پردے دے سمجھو۔ تے یا رسول پچھے۔ تے جنیدے اُتے چاہندے اپنی مرضی نال وحی کیندے۔ بے شک اوہوں اُچا تے سیاندا

۵۳۔ تے ایویں اساں تیڈے اُتے اپنے حکم نال کلام لہائے تے توں نہ چاندانویں جو کتاب کیا ہے تے ایمان کیا ہے تے اصل اونکوں اساں نور بنائے جنیدے نال جیکوں اساں چاہندے ہں اپنے بندیں وچو سدھاراہ ڈکھیندے ہں۔ تے بے شک توں سدھ راہ دو ہدایت ڈیندیں۔

۵۴۔ اوں اللہ داراہ جنیدے کہتے ہے جو آسمانیں وچ تے زمین وچ۔ سنو سارے معاملات اللہ دو ولئن۔

وَمَا كَانَ لِبَشَرٍ أَنْ يُكَلِّمَهُ اللَّهُ إِلَّا وَحْيًا أَوْ مِنْ وَرَآئِ حِجَابٍ أَوْ يُرْسِلَ رَسُولًا فَيُوحِيَ بِإِذْنِهِ مَا يَشَاءُ إِنَّهُ عَلَىٰ حَكِيمٍ ۝۵۲

وَكُلِّ لَكَ أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ رُوحًا مِنْ أَمْرِنَا مَا كُنْتَ تَدْرِي مَا الْكِتَابُ وَلَا الْإِيمَانُ وَلَكِنْ جَعَلْنَاهُ نُورًا نَهْدِي بِهِ مَنْ نَشَاءُ مِنْ عِبَادِنَا وَإِنَّكَ لَتَهْدِي إِلَىٰ صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ ۝۵۳

صِرَاطُ اللَّهِ الَّذِي لَهُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ ۚ لَا إِلَىٰ اللَّهِ تَصِيرُ الْأُمُورُ ۝۵۴

سُورَةُ الزُّخْرُفِ مَكِّيَّةٌ وَرَهِىَ مَعَ الْبَسْمَلَةِ تَسْمَعُونَ آيَةً وَسَبْعَةً رُكُوعَاتٍ

سورہ زخرف مکی ء تے بسم اللہ نال ایندیاں ۹۰ ایتیاں تے ۷ رکوع ہن

- بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ①
- ۱۔ شروع کریناں اللہ دے ناں نال جبرہا بن مگئے
 ڈیون والا تے بہوں مہربان۔
- حَمْدٌ ②
 وَالْكِتَابِ الْبَيِّنِ ③
- ۲۔ بہوں صفیتں والا تے بزرگ خدا ء۔
 ۳۔ تے اپنے مضمون کھول کھول کے بیان کر ڈیون
 والی اے کتاب گواہ۔
- إِنَّا جَعَلْنَاهُ قُرْآنًا عَرَبِيًّا لَعَلَّكُمْ تَعْقِلُونَ ④
- ۴۔ بے شک اساں اینکوں عربی قرآن بٹائے تاں
 جو تہساں عقل کرو۔
- وَأَنَّهُ فِي أُمِّ الْكِتَابِ لَدَيْنَا لَعَلِّي حَكِيمٌ ⑤
- ۵۔ ادام الکتاب و وح جبرہی ساڈے نزدیک
 بہوں شان والی تے ستمپ نال بھری ہوئی ء۔
- أَفَضَرَبَ عَنْكُمُ الذِّكْرَ صَفْحًا أَن كُنْتُمْ قَوْمًا مُّسْرِفِينَ ⑥
- ۶۔ کیا اساں کتاب دا ذکر محض ات گالہوں چھوڑ ڈیوں
 جو تہساں حد کنیں ودھی ہوئی قوم ہوئے۔
- وَكَمْ أَرْسَلْنَا مِنْ نَبِيِّ فِي الْأَوَّلِينَ ⑦
 وَ مَا يَأْتِيهِمْ مِنْ نَبِيٍّ إِلَّا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِؤْنَ ⑧
- ۷۔ تے اساں کے تارا رسول پہلی قومیں وح پٹھیں۔
 ۸۔ جبرہ دیلے انہیں کیں کوئی نبی اوندا ادا اوندے
 نال مشکریاں کریندے ہن۔
- فَأَهْلَكْنَا أَشَدَّ مِنْهُمْ بَطْشًا وَ مَضَى مَثَلُ الْأَوَّلِينَ ⑨
- ۹۔ اساں انہیں کیں زیادہ طاقت والے لوکیں کوں
 ہلاک کر ڈتا (اے کیا ہن) تے پہلے لوکیں دی مثال
 گذر چکی ء۔
- وَلَيْن سَأَلْتَهُمْ مَنْ خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ
 لَيَقُولُنَّ خَلَقَهُنَّ الْعَزِيزُ الْعَلِيمُ ⑩
- ۱۰۔ جے توں انہیں کیں پچھیں جو آسمان تے زمین کیں
 پیدا کیتن تے او ضرور آکھسن انہیں کوں غالب تے
 جاننے والے خدا پیدا کیتے۔
- الَّذِي جَعَلَ لَكُمُ الْأَرْضَ مَهْدًا وَ جَعَلَ لَكُمْ فِيهَا سُبُلًا لَعَلَّكُمْ تَهْتَدُونَ ⑪
- ۱۱۔ جس تہا ڈے کیتے زمین کوں دچھاٹا بٹائے تے
 تہا ڈے کیتے اوندے وح رستے بٹائسی تاں جو تہساں

ہدایت پاؤ۔

۱۲۔ تے جسں تہا بڑے کیتے آسمان کیں اندازے نال
پانی لہائے تے اساں اوندے نال بر زمین کوں
وسوں کر ڈتے تے تساں وی ایویں کڈھئے ویسو۔

۱۳۔ تے جسں سارے جوڑے پیدا کیتن تے تہا بڑے
کیتے بیڑیاں تے جانور پیدا کیتن جنہیں تے تساں سوار

تھیندے ۹۔

۱۴۔ تاں جو تساں اوندی کنڈ تے چنگی طراں بہہ ونجو
تے اوندے اُتے بہن دے بعد اپنے رب دی نعمت
کوں یاد کرو (اوندے شکر کرو) تے آکھو پاک اودا تے
جسں اینکوں سا بڑے تابع کیتے اساں اینکوں اپنے
تابع نہ بننا سگدے ہاے۔

۱۵۔ تے بے شک اساں اپنے رب دودل ونجے۔

۱۶۔ تے انہیں اوندے بندیں وچو اوندے کیتے
حصہ بٹا ڈتے (آہدن چھوہریں ہرن دیاں) بیشک
انسان کھلا کھلا نا شکرا ۱۰

۱۷۔ کیا جو او پیدا کریندے اوندے وچو اپنے کیتے
چھوہریں بنائسی تے تہا بڑے کیتے چھوہر۔

۱۸۔ تے جیلھے کہیں ہک کوں غمش خبری ملدی ۱۰
اوندی جیہی او خدا کیتے آبدے (چھوہری) تے اوندے
منہ کالا دھوں سخی ویندے تے بہوں کوڑ تے ویندے

۱۹۔ کیا جیہی ہک تہیں وچ پلدی ۱۰ تے جیڑے وچ
اپنے دل دی گال صاف نہیں کر سگدی (او خدا
کیتے ہے)۔

۲۰۔ تے فرشتیں کوں جیڑے اللہ دے ہا نہیں ہن
انہیں لوکیں ترمیں بٹا ڈتے کیا او انہیں دے پیدا

وَالَّذِي نَزَّلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً بِقَدَرٍ فَأَنشَرْنَا
بِهِ بُلْدَةً مَّيِّتَةً كَذَلِكَ تُخْرَجُونَ ﴿۱۶﴾

وَالَّذِي خَلَقَ الْأَزْوَاجَ كُلَّهَا وَجَعَلَ لَكُم مِّنَ
الْفُلْكِ وَالْأَنْعَامِ مَا تَرْكَبُونَ ﴿۱۷﴾

لَسْتُمْ عَلَىٰ ظُهُورِهِ ثُمَّ ذَرُّوا زِينَةً رَبِّكُمْ
إِذَا انشَرَّتْكُمْ عَلَيْهِ وَتَقُولُوا سُبحَنَ الَّذِي سَخَّرَ
لَنَا هَذَا وَمَا كُنَّا لَهُ مُقْرِنِينَ ﴿۱۸﴾

وَأَنَّا إِلَىٰ رَبِّنَا لَمُنْقَلِبُونَ ﴿۱۹﴾
وَجَعَلُوا لَهُ مِنْ عِبَادَةٍ جَزَاءً إِنَّ الْإِنسَانَ لَكَفُورٌ
مُّبِينٌ ﴿۲۰﴾

أَمَّا اتَّخَذَ مِنَّا يَتْلُقَ بَنَاتٍ وَأَصْفَكُمْ بِالْبَنِينَ ﴿۲۱﴾

وَإِذَا بُشِّرَ أَحَدُهُم بِمَا ضَرَبَ لِلرَّحْمَنِ مَثَلًا
ظَلَّ وَجْهُهُ مُسَوِّدًا وَهُوَ كَظِيمٌ ﴿۲۲﴾

أَوَمَنْ يُنَشَّؤُا فِي الْحَيَاةِ وَهُوَ فِي الْخِصَامِ غَيْرُ
مُبِينٍ ﴿۲۳﴾

وَجَعَلُوا الْمَلَائِكَةَ الَّذِينَ هُمْ عِبَادُ الرَّحْمَنِ إِنَّا تَأْتِي
أَشْهُدُوا خَلَقَهُمْ سَكَنَ شَهَادَتِهِمْ وَيُسَلِّوْنَ ﴿۲۴﴾

تھیروں ویلھے اتھائیں بن تے انہیں دی گواہی ضرور
لکھی ویسی تے انہیں کنیں ضرور پھیا ویسی۔

۲۱۔ تے او آہن بے رحمن خدا چاہے ہاتے اسان
انہیں دی عبادت نہ کروں ہا۔ ایس کمال دا انہیں کوں
کوئی علم کاہ نہیں ادایویں ڈھکو سلسلے مریدے پین۔
۲۲۔ یا اسان انہیں کوں ایس کنیں پہلے کتاب ڈتی ۽ جیکوں
او پکڑی پین۔

۲۳۔ اصل او آہن بے شک اسان اپنے پیو ڈاڑیں
کوں ہک طریقے تے کم کریندا ڈٹھے تے اسان انہیں
دے پیریں تے ٹر دے رہ ویسوں۔

۲۴۔ تے ایویں اسان جڈاں وی کہیں دستی وقح
رسول پٹھئے انہیں دے امیر لوکیں مض اے آکھو جو
بے شک اسان اپنے پیو ڈاڑیں کوں ہک طریقے
تے ڈٹھے تے بے شک اسان انہیں دے پیریں
تے ٹر دے ویسوں۔

۲۵۔ توں آکھ بھانویں میں تہا ڈاؤں کنیں جیگی تعلیم
گھن کیا ہواں جیس دے اُتے تے تے اسان اپنے پیو ڈاڑیں
کوں عمل کریندا ڈٹھے انہیں آکھئے اسان جو توں گھن
کے آئیں اوندا انکار کریندے ہیں

۲۶۔ تے اسان انہیں کنیں بدلہ گدھے تے توں ڈکھ
جھٹلاؤں والیں راکیں بھانویں۔

۲۷۔ تے جیلھے ابراہیم اپنے پیو کوں آکھئے تے اپنی
قوم کوں جیندی تے اسان عبادت کریندے ۽ میں
انہیں کنیں باہر دہاں۔

۲۸۔ سوائے اوں خدادے جیس میکوں پیدا کیتے تے
بے شک میکوں سدھاراہ ضرور ڈکھلیسی۔

وَقَالُوا لَوْ شَاءَ الرَّحْمَنُ مَا عَبَدْنَاهُمْ مَا لَهُمْ
بِذَلِكَ مِنْ عِلْمٍ إِنْ هُمْ إِلَّا يَخْرُصُونَ ۝

أَمْ أَتَيْنَهُمُ كِتَابًا مِنْ قَبْلِهِ فَهُمْ بِهِ مُسْتَسْكُونَ ۝

بَلْ قَالُوا إِنَّا وَجَدْنَا آبَاءَنَا عَلَىٰ أُمَّةٍ وَإِنَّا عَلَىٰ آثَرِهِمْ
مُقْتَدُونَ ۝

وَكَذَلِكَ مَا أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ فِي قَرْيَةٍ مِنْ نَذِيرٍ
إِلَّا قَالَ مُتَرَفُّوهَا إِنَّا وَجَدْنَا آبَاءَنَا عَلَىٰ أُمَّةٍ وَإِنَّا
عَلَىٰ آثَرِهِمْ مُقْتَدُونَ ۝

قُلْ أَوَلَمْ جِئْتُكُمْ بِالْهُدَىٰ وَمَا وَجَدْتُمْ عَلَيْهِ
آبَاءَكُمْ قَالُوا إِنَّا بِمَا أُرْسِلْتُمْ بِهِ كَافِرُونَ ۝

فَأَنزَلْنَا مِنْهُمْ فَأَنْظُرْ كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ
الْمُكَذِّبِينَ ۝

وَأَذِ قَالَ إِبْرَاهِيمُ لِأَبِيهِ وَقَوْمِهِ إِنَّنِي بَرَاءٌ
مِمَّا تَعْبُدُونَ ۝

إِلَّا الَّذِي فَطَرَنِي فَإِنَّهُ سَيَهْدِينِ ۝

۲۹۔ تے اول تعلیم کوں حضرت ابراہیمؑ نے اپنی اولاد وچ ہمیشہ کیتے یادگار بنا کے چھوڑ دیتا تاں جو ادھر تک کنیں اُرک و بھن۔

۳۰۔ اصل یس انہیں کوں تے انہیں دے پوڑا دیں کوں فائدہ پہنچایا تے انہیں کنیں حق کھول کے بیان کر دیا وں والا رسول وی آیا۔

۳۱۔ تے جیلھے انہیں کنیں سچ آگیا انہیں آکھئے اے جادو و تے بے شک اساں ایندا انکار کریندے ہں۔
۳۲۔ تے انہیں آکھئے اے قرآن پڑو دہی و ستیں دے کہیں بندے تے کیوں نہیں لہا یا گیا۔

۳۳۔ کیا او تیبڑے رب دی رحمت کوں و نڈیندن اساں دنیاوی زندگی وچ زندگی داسماں و نڈیڈتے۔ تے اساں انہیں وچو کچھ لوکیں کوں بے لوکیں اچا تہبہ ڈتے تے نتیجہ اے تھئے جو کچھ لوک نہیں دا مذاق اڈاؤں پئے بگین تے تیبڑے رب دی رحمت اول کنیں بہوں چنگی جو او کٹھا کریندن۔

۳۴۔ تے بے لوکیں دے کہو کچھ تھی و بھن دا ڈور نہ ہوے ہا تے اساں رحمن خدا دے کافر دی چھتیں کوں تے پوڑیں کوں عیندے اتے او چڑھدن چاندی دا بنا دیوں ہا۔

۳۵۔ تے انہیں دے گھریں دے دروازیں کوں تے ہانچیں کوں عیندے اتے او میک لا پہندن۔

۳۶۔ تے سونے دا بنا دیںدے تے اے سب کچھ دنیاوی زندگی داسماں تے آخرت تیبڑے رب دے حضور متقیں دی

۳۷۔ تے جیر ہا رحمن خدا دے ذکر کنیں منہ پھریندے

وَجَعَلَهَا كَلِمَةً بَاقِيَةً فِي عَقِبِهِ لَعَلَّهُمْ يَرْجِعُونَ ﴿۲۹﴾

بَلْ مَتَّحْتُ هَؤُلَاءَ وَآبَاءَهُمْ حَتَّىٰ جَاءَهُمُ الْحَقُّ وَرَسُولٌ مُّبِينٌ ﴿۳۰﴾

وَلَمَّا جَاءَهُمُ الْحَقُّ قَالُوا هَذَا سِحْرٌ وَإِنَّا بِهِ كَافِرُونَ ﴿۳۱﴾

وَقَالُوا لَوْلَا نَزَلَ هَذَا الْقُرْآنُ عَلَىٰ رَجُلٍ مِّنَ الْفَرِيقَيْنِ عَظِيمٍ ﴿۳۲﴾

أَلَمْ يَقْسِمُوا رَحْمَتَ رَبِّكَ إِنَّا نَحْنُ قَسَمْنَا بَيْنَهُمْ مَّعِيشَتَهُمْ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَرَفَعْنَا بَعْضَهُمْ فَوْقَ بَعْضٍ دَرَجَاتٍ لِّيَتَّخِذَ بَعْضُهُمْ بَعْضًا سَخِرِيًّا وَرَحِمَتْ رَبِّكَ خَيْرٌ مِّمَّا يَجْمَعُونَ ﴿۳۳﴾

وَلَوْلَا اِنْ يَكُونُ النَّاسُ اُمَّةً وَّاحِدَةً لَّجَعَلْنَا لِنَ يَكْفُرُ بِالْآخِرِينَ لِيُبَيِّنَ لَهُمْ سُبُلًا مِّنْ فَضْلِهِ وَمَعَارِجَ عَلَيْهَا يَظْهَرُونَ ﴿۳۴﴾

وَلِيُبَيِّنَ لَهُمْ اَنْبَاءًا وَسُرُرًا عَلَيْهِمْ يَكُونُونَ ﴿۳۵﴾

وَزُخْرَفًا وَاِنْ كُلُّ ذٰلِكَ لَمَّا مَتَاعُ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَالْآخِرَةُ عِنْدَ رَبِّكَ لِلْمُتَّقِينَ ﴿۳۶﴾

وَمَنْ يَتَّقِ اللَّهَ يَجْعَلْ لِّهِ ذِكْرًا رَّحْمٰنٍ فَيُخْرِجْهُ لَهٗ شَيْطٰنًا

فَهُوْلَهُ قَرِينٌ ﴿۳۷﴾ اسماں اوندے کیتے شیطان کوں غالب کر دیندے
ہیں تے او اوند سگتی بڑ دیندے۔

۳۸۔ تے بے شک اداؤں کوں سدھی راہ کنیں کرکیندن
تے او خیال کریندن بے شک اوسدھے رستے تے ہن۔

۳۹۔ تے جیلھے او ساڈو آویندے آہدے افسوس میڈے
تے تیڈے وچکار پچا دھ تے پوادھ دا پندھ ہوے ہا
تے او ہوں بڑا سگتی ہے۔

۴۰۔ تے تہا کوں اچ ظلم کرٹ دے بعد کوئی شے فائدہ
نہیں بڑے سبگی جو بے شک تہاں تے تہا بڑے
سگتی عذاب وق کھے ہن۔

۴۱۔ کیا توں پوڑے کوں سنا سبگیں تے کیا اندھے
کوں سدھے راہ تے پچا سبگیں تے جیرھا کھلی
گمراہی وق ہوے۔

۴۲۔ تے جے اسماں تیکوں گھن وںجوں تے اسماں انہیں
کنیں بد لضر و گھنسون۔

۴۳۔ یا تیکوں دکھا لوں جیندا اسماں انہیں نال وعدہ
کیتے تے بے شک اسماں انہیں تے پورے غالب
ہیں۔

۴۴۔ تے جو تیڈو وحی کیتی گئی ہے اداؤں کوں پکڑا متی کے
پکڑ بے شک توں سدھے رام تے ہویں۔

۴۵۔ تے بے شک اے تیڈے کیتے ذکر تے تیڈی
قوم کیتے دی، تے جدی تہاں کنیں پچھاوسی۔

۴۶۔ تے جیرھے رسول اسماں تیکں کنیں پہلے پٹھیں
انہیں کنیں پچھ کیا اسماں رحمن خدا دے عداوہ معبود
بٹاؤن جنہیں دی پوجا تھوے۔

۴۷۔ تے اسماں موسیٰ کوں اپنیاں نشانیاں بڑے کے

وَأَنَّهُمْ لَيَصَدُّوْنَ لَهُمْ عَنِ الذِّبَابِ وَيَحْسَبُونَ أَنَّهُمْ مُّهْتَدُونَ ﴿۳۸﴾

حَتَّىٰ إِذَا جَاءَنَا قَالَ لَئِنِّي بِبَنِي وَبَيْنِكَ بَعْدَ النَّسْرِ تَيْنِ فَبُئْسَ الْقَرِينُ ﴿۳۹﴾

وَلَن يَنْفَعَكَ الْيَوْمَ إِذْ ظَلَمْتُمْ أَنْتُمْ فِي الْعَذَابِ مُشْتَرِكُونَ ﴿۴۰﴾

أَفَأَنْتُمْ تَسْمِعُ الضُّمَرَ أَوْ تَهْدِي الْعُتَىٰ وَمَنْ كَانَ فِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ ﴿۴۱﴾

فَأَمَّا نَذْرٌ هَٰذَا بَيْنَكَ وَبَيْنَهُمْ مُنْتَقِمُونَ ﴿۴۲﴾

أَوْ نُزِيلُكَ الَّذِينَ وَعَدْنَاهُمْ فَأَنَّا عَلِيمٌ مُّقْتَدِرُونَ ﴿۴۳﴾

فَأَسْمَعْكَ يَا لَئِي أَوْحَىٰ إِلَيْكَ إِنَّكَ عَلَىٰ صِرَاطٍ مُّسْتَقِيمٍ ﴿۴۴﴾

وَأَنَّهُ لَذِكْرُكَ وَلِقَوْمِكَ وَسَوْفَ تُنْزَلُونَ ﴿۴۵﴾

وَسُئِلَ مَنْ أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ مِنْ رُسُلِنَا أَجَعَلْنَا مِنْ دُونِ الرَّحْمَنِ إِلَهًا يُعْبَدُونَ ﴿۴۶﴾

وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا مُوسَىٰ بِآيَاتِنَا إِلَىٰ فِرْعَوْنَ وَمَلَئِهِ

فَقَالَ إِنِّي رَسُولُ رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿۴۶﴾

فرعون تے اوندے سرداریں دو پٹھیا ہا سے تے اوں
آکھئے بے شک میں رب العالمین خدا دا رسول ہاں۔

فَلَمَّا جَاءَهُمْ بِآيَاتِنَا إِذْ هُمْ فِيهَا يَضْحَكُونَ ﴿۴۷﴾

۴۸۔ جڈاں او انہیں دوساڈیاں نشانیاں گھن کے
اے تے او اوندی گال سُن کے کھلن پئے گھینن۔

وَمَا نُرِيهِمْ مِنْ آيَةٍ إِلَّا هِيَ أَكْبَرُ مِنْ أُخْتِهَا ۚ وَ

۴۹۔ اساں انہیں کوں جیرہا نشان ڈکھلیندے
ہا سے او پہلے نشان کیں بہوں وڈا ہوندا ہا تے
اساں انہیں کوں عذاب نال پورڈ گدھے تاں جو او
باز آونہن۔

أَخَذْنَاهُمْ بِالْعَذَابِ لَعَلَّهُمْ يَرْجِعُونَ ﴿۴۸﴾

۵۰۔ تے او آدے ہن جو اے جادوگر توں اپنے رب
کنیں ساڈے کیتے دُعا منگ اور سارے وعدے
یا دکر اے جیرھے اوں کیتن بے شک اساں ضرور
ہدایت پیسوں۔

وَقَالُوا يَا أَيُّهَا الشُّرَاجِدُ لِمَا رَبَّكَ بِمَا عَهِدَ عِنْدَكَ
إِنَّا لَمُهْتَدُونَ ﴿۴۹﴾

۵۱۔ جیلھے اساں انہیں کنیں عذاب ہمیں کمرڈتے
ہوں ویلھے او انہیں وعدہ ترورڈتے۔

فَلَمَّا كَشَفْنَا عَنْهُمْ الْعَذَابَ إِذَا هُمْ يَنْكُتُونَ ﴿۵۰﴾

۵۲۔ تے فرعون اپنی قوم وچ منادی لیتی آکھس اے میڈی
قوم مصر وچ میڈی حکومت نہیں تے اے دریا
میڈے ماتحت نہیں و ہندے پئے کیا تساں
ڈہدے نوھے۔

وَنَادَىٰ فِرْعَوْنُ فِي قَوْمِهِ قَالَ يَا قَوْمِ أَلَيْسَ لِي
مُلْكٌ مِّصْرَ ۚ وَهَذِهِ الْأَنْهَارُ تَجْرِي مِن تَحْتِي ۚ أَنَا
بِعِبَادِنَا ﴿۵۱﴾

۵۳۔ کیا میں اس کنیں چونگا نہیں جیرہا ذلیل تے
گال کھول کے نہیں کر سگدا۔

أَمْرًا أَنَا خَيْرٌ مِّنْ هَٰذَا الَّذِي هُوَ مَكِينٌ ۚ وَلَا يَكَادُ
يُبِينُ ﴿۵۲﴾

۵۴۔ تے ایندے اتے سونے دے کنگن کیوں نہیں
لٹھے یا ایندے نال فرشتے کٹھے تھی کے کیوں نہیں آئے
۵۵۔ تے اگا اپنی قوم کوں ڈرائے تے انہیں اوند
آکھن من گدھے بے شک او بدکار قوم ہائی۔

فَلَوْلَا الْبَقَىٰ عَلَيْهِ آسُورَةٌ مِّنْ ذَهَبٍ أَوْ جَاءَ مَعَهُ
الْبَلَاةُ مَقَرَّنِينَ ﴿۵۳﴾

فَأَسْحَفَتْ قَوْمَهُ فَأَطَاعُوهُ ۚ إِنَّهُمْ
كَانُوا قَوْمًا فَاسِقِينَ ﴿۵۴﴾

۵۶۔ جیلھے انہیں ساکوں کاوڑ لوانی تے اساں
انہیں کنیں بدلہ گدھا تے ساریں کوں غرق کر ڈتا

فَلَمَّا أَسْفَوْنَا انْتَقَمْنَا مِنْهُمْ فَأَغْرَقْنَاهُمْ أَجْمَعِينَ ﴿۵۵﴾

۵۷۔ تے انہیں کول اسال پُرانا قصہ بنا ڈتا تے
فَجَعَلْنَهُمْ سَلَفًا وَمَثَلًا لِلْآخِرِينَ ﴿۵۷﴾

بعد وح آون والیس کیتے عبرت۔

۵۸۔ تے جڈاں ابن مریم دی مثال ڈتی ویندی ؎
وَلَمَّا ضَرِبَ ابْنُ مَرْيَمَ مَثَلًا إِزَاقَهُ لِقَاءُ مِنْهُ
بِصَدُودٍ ﴿۵۸﴾

۵۹۔ تے آہن کیا ساڈے معبود جیگن یا ادا کے کمال
وَقَالُوا إِلَهُنَا خَيْرٌ أَمْ هُوَ مَا ضَرَبُوهُ لَكَ الْأَمثلةَ
بَلْ هُمْ قَوْمٌ خَبِيرُونَ ﴿۵۹﴾

تیبڈے سامنے محض جھپٹے کیتے کریندن، اصل او
قوم ای جھپٹے کار۔

۶۰۔ اوتے محض ہک بندہ ہا جیندے اُتے اسال انعام
إِنْ هُوَ إِلَّا عَبْدٌ أَنْعَمْنَا عَلَيْهِ وَجَعَلْنَاهُ مَثَلًا لِّلْبَنِي
إِسْرَءِيلَ ﴿۶۰﴾

۶۱۔ تے جے اسال چاہندے زمین وح تہا ڈے وچو
وَلَوْ نَشَاءُ لَجَعَلْنَاهُ مِنْكُمْ مَلَكَةً فِي الْأَرْضِ
يَخْلُقُونَ ﴿۶۱﴾

۶۲۔ تے بے شک اے قرآن قیامت دی خبر ڈیندے
وَلَا تَعْلَمُ السَّاعَةَ لَمَّا تَأْتُرْنَ بِهَا وَاتَّبِعُونِ
هَذَا صِرَاطٌ مُسْتَقِيمٌ ﴿۶۲﴾

تے تْساں اوندے وح شک نہ کرو تے میڈی گال
منو اے سدھارا۔

۶۳۔ تے تہا کول شیطان سدھے راہ کنیں نہ روکے
وَلَا يَصْدَقُكُمْ الشَّيْطَانُ إِنَّهُ لَكَاذِبٌ وَفِيمَنْ
أَوْتَاهُ الْكِتَابَ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ ﴿۶۳﴾

۶۴۔ تے جیلھے عیسیٰ دلیداں گھن کے آئے تے آکھیں
وَلَمَّا جَاءَ عِيسَى بِالْبَيِّنَاتِ قَالَ قَدْ جِئْتُكُمْ بِالْحِكْمَةِ
وَلِأُبَيِّنَ لَكُمْ بَعْضَ الَّذِي تَخْتَلَفُونَ فِيهِ ؕ

۶۵۔ بے شک اللہ میڈا تے تہا ڈا رب اوندی عبادت
فَاتَّقُوا اللَّهَ وَاطِيعُوا أَمْرَهُ فَطَعَمْتُمْ لَهُ الْجَنَّةَ
مُتَقَرِّينَ ﴿۶۵﴾

۶۶۔ تے انہیں وچو انہیں ٹولیں اختلاف کیتے تے
إِنْ اللَّهُ هُوَ رَبِّي وَرَبَّكُمْ فَاعْبُدُوهُ هَذَا صِرَاطٌ
مُسْتَقِيمٌ ﴿۶۶﴾

۶۷۔ تے انہیں وچو انہیں ٹولیں اختلاف کیتے تے
فَاخْتَلَفَ الْأَحْزَابُ مِنْ بَيْنِهِمْ فَوَيْلٌ لِلَّذِينَ
ظَلَمُوا مِنْ عَذَابٍ يَوْمَ إِلْيَهِ ﴿۶۷﴾

۶۸۔ اوتے محض قیامت دا انتظار پئے کریندن تے او انہیں
هَلْ يَنْظُرُونَ إِلَّا السَّاعَةَ أَنْ تَأْتِيَهُمْ بَغْتَةً وَ
هُمْ لَا يَشْعُرُونَ ﴿۶۸﴾

تے ابھن گھٹ اوسی تے انہیں کول پتہ دی نہ لگیسی۔

۶۸۔ لوں بڑی بہ پہوں سارے سنگتی ہک ڈوچھے دے
دشن ہوسن سوائے متقیں دے۔

۶۹۔ اے میڈے بندے ۶۰ اچ تہاڈے اُتے
کوئی خوف نہیں تے نہ تساں مونجھے تھیسو۔

۷۰۔ جیرھے ساڈی آیات کوں منیندن تے مسلمان ہن
۷۱۔ جنت وچ پہو تساں تے تہاڈاں زالیں خوشیاں
منیندے دہجو۔

۷۲۔ سونے دے تھال تے پیالے انہیں دودل ول
اندے دین اوندے وچ انہیں کوں اوکھ ملیسی
جو انہیں دادل چاہسی تے اکھیں پسند کریں تے
تساں اوندے وچ ہمیشہ رہسو۔

۷۳۔ تے اے او جنت جیندے تساں اپنے عملیں
دی وچرنال وارث کیتے گئے ۶۰۔

۷۴۔ اوندے وچ تہاڈے کیتے پہوں سارے پھل
ہوسن جیرھے تساں کھوسو۔

۷۵۔ بے شک مجرم دوزخ دے عذاب وچ ہمیشہ
رہسن۔

۷۶۔ انہیں کوں تھی نہ ڈتی ویسی تے اوندے وچ
نا امید تھی دین۔

۷۷۔ اساں انہیں تے ظلم نہیں کیتا او اچھے اتے
ظلم کریندے ہن۔

۷۸۔ تے او سب مریں جو اے بادشاہ تیڈا رب ساکوں
مار ڈیوے او اکھن تساں کافی دیر رہسو۔

۷۹۔ اساں تہاڈو پر سچ گھن کے آئے ہاں تے اصل
تساں اکثر وچ کوں ناپسند کریندے ۶۰۔

۸۰۔ جے انہیں کوئی فیصلہ کر گدھے تے اساں وی

الْاٰخِلَآءِ يَوْمَئِذٍ بَعْضُهُمْ لِبَعْضٍ عَدُوٌّ اِلَّا
الْمُتَّقِيْنَ ۝۶۸

يُجَادِلُ الْاَوْفَ لَا خَوْفَ عَلَيْكُمْ الْيَوْمَ وَلَا اَنْتُمْ تَخْزَنُوْنَ ۝۶۹

الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا بِالْبَيِّنَاتِ وَكَاْنُوْا مُسْلِمِيْنَ ۝۷۰

اُدْخِلُوْا الْجَنَّةَ اَنْتُمْ وَاَزْوَاجُكُمْ تُغْبَرُوْنَ ۝۷۱

يُطَافُ عَلَيْهِمْ بِصٰحٰفٍ مِنْ ذَهَبٍ وَ الْكَوَاۡبِ
وَفِيْهَا مَا تَشْتَهِيْهِ الْاَنْفُسُ وَ تَلَذُّ الْاَعْيُنُ وَاَنْتُمْ
فِيْهَا خٰلِدُوْنَ ۝۷۲

وَبَلَدِكَ الْجَنَّةُ الَّتِيْ اُوْرِثْتُمْوهَا بِاَنْتُمْ تَعْمَلُوْنَ ۝۷۳

لَكُمْ فِيْهَا فَاكِهَةٌ كَثِيْرَةٌ مِنْهَا تَاْكُلُوْنَ ۝۷۴

اِنَّ الْمَجْرِمِيْنَ فِيْ عَذَابٍ جَهَنَّمَ خٰلِدُوْنَ ۝۷۵

لَا يَغْتَرَّ عَنْهُمْ وَهُمْ فِيْهِ مُبْلِسُوْنَ ۝۷۶

وَمَا ظَلَمْنَاهُمْ وَلٰكِنْ كَاْنُوْا هُمُ الظّٰلِمِيْنَ ۝۷۷

وَنَادٰٓا۟ يٰلَيْلٰكُ لِيَقْضِ عَلَيْنَا رَيْبُكَ
قَالَ اِنَّكُمْ تَكُوْنُوْنَ ۝۷۸

لَقَدْ جِئْتُمْ بِالْحَقِّ وَلٰكِنْ اَكْثَرَكُمْ لِلْحَقِّ
كٰرِهُوْنَ ۝۷۹

اَمْ اَبْرَمُوْا اَمْ رَاۤىنَا مُبْرَمُوْنَ ۝۸۰

انہیں دی تباہی وافیصلہ کر گدھے۔

۸۱۔ کیا او خیال کریندن اسان انہیں دیاں لکیاں
ہو یاں بگا لہیں تے مشورے نے سبڑ دے، اے بگاں
نہیں سا بڑے رسول انہیں نال بہہ تے لکھدے پین۔

۸۲۔ توں آکھ جے رحمن خدا کوئی پتر ہوے ہاتے میں
سب کینں پہلے عبادت کراں ہا۔

۸۳۔ آسمانیں تے زمین تے حکومت الے رب دار تہ
انہیں دی بگا لہیں کینں پاک۔

۸۴۔ توں انہیں کوں چھوڑ بڑے او گند اچھلن تے
کھیڈن کڈن پتے میں او بڑ بہہ آونچے جیندا انہیں
کوں وعدہ ڈتا گئے۔

۸۵۔ تے او ہو جے جیرھا آسمان وچ وی تے زمین وچ
وی معبود تے اوسیا نائے تے ہوں چاٹن والا۔

۸۶۔ تے بابرکت اوقات جیندے کیتے آسمانیں نے زمین
وی بادشاہت تے جو انہیں دے وچکار تے
اوں کینں جے قیامت دا علم تے ہوندوں تساں ولنے۔

۸۷۔ تے جنہیں کوں او خدا دے سوا معبود بنیدن او
سفارش کرن دے مالک نہیں، سواے اوندے جیرھا
پسچی گواہی ڈیوے تے او چاٹن۔

۸۸۔ تے جے توں انہیں کینں پھیں انہیں کوں کیں
پیدا کیتے تے او ضرور اکھسن اللہ تے دل تسال کنتے
پھیرے ویندے۔

۸۹۔ تے اوندے اکھن (جو) اے میڈے رب بیشک
اے قوم نہیں میندی۔

۹۰۔ توں انہیں کوں معاف کر ڈے تے آکھ تہا بڑے
اتے سلامتی ہوے تے تہا کوں ضرور پتر بگ ولسی۔

أَمْ يَحْسِبُونَ أَنَّا لَا نَسْعُ سِرَّهُمْ وَنَجْوَاهُمْ بَلْ
وَرُسُلُنَا لَدَيْهِمْ يَكْتَثُونَ ﴿۸۱﴾

قُلْ إِنْ كَانَ لِلزَّالِمِينَ وَلَدٌ فَأَنَا أَوَّلُ الْعَذِّبِينَ ﴿۸۲﴾

سُبْحَنَ رَبِّ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ رَبِّ الْعَرْشِ
عَنَّا يَصِفُونَ ﴿۸۳﴾

فَذَرْهُمْ يُخَوِّضُوا وَيَلْعَبُوا حَتَّى يُلَاقُوا يَوْمَهُمُ الَّذِي
يُوعَدُونَ ﴿۸۴﴾

وَهُوَ الَّذِي فِي السَّمَاءِ إِلَهٌُ وَفِي الْأَرْضِ إِلَهٌُ وَ
هُوَ الْحَكِيمُ الْعَلِيمُ ﴿۸۵﴾

وَتَبَرَّكَ الَّذِي لَهُ مُلْكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَ
يَا بَيْنَهُمَا وَعِنْدَهُ عِلْمُ السَّاعَةِ وَإِلَيْهِ تُرْجَعُونَ ﴿۸۶﴾

وَلَا يَمْلِكُ الَّذِينَ يَدْعُونَ مِنْ دُونِهِ الشَّفَاعَةَ
إِلَّا مَنْ شَهِدَ بِالْحَقِّ وَهُمْ يَعْتَبُونَ ﴿۸۷﴾

وَلَمَّا سَأَلْتَهُمْ مَنْ خَلَقَهُمْ يَقُولُونَ اللَّهُ فَأَتَى
يُؤْفَكُونَ ﴿۸۸﴾

وَ قِيلَ لَهُ يَرْبِ إِنَّ هَؤُلَاءِ قَوْمٌ لَا
يُؤْمِنُونَ ﴿۸۹﴾

فَأَصْفَحْ عَنْهُمْ وَ قُلْ سَلِّمْ وَسَلِّمْ
يَعْلَمُونَ ﴿۹۰﴾

سُورَةُ الدَّخَانِ مَكِّيَّةٌ ذَرَأَى مِنَ الْبَسْمَلَةِ سِتُّونَ آيَةً وَثَلَاثَةُ مِائَتَيْنِ

سورہ دخان مکی ہے تے بسم اللہ نال ایندیاں ۶۰ آیتاں تے ۳ رکوع ہن۔

۱۔ شروع کرینداں اللہ دے نال نال جیرہا بن مٹکے
ڈیوٹن والا تے بہوں مہربان۔

۲۔ سب تعریفیں والے تے بہوں بزرگ خدا ہے۔

۳۔ تے کھول کے بیان کرن والی کتاب گواہ۔

۴۔ بے شک اساں اینکوں ہک بابرکت رات
دعہ لہائے، بے شک اساں ہوشیار کرن والے ہیں۔

۵۔ اوندے دعہ ہر حکمت آلے معاملے کوں بیان
کیتا دیندے۔

۶۔ ہر معاملہ جیندا اساں حکم ڈتے بے شک اساں
رسول پھیندے ہیں۔

۷۔ لے تیدے رب دلو رحمت بے شک اوسٹن والا
تے جانن والا ہے۔

۸۔ آسمانیں تے زمین تے جو انہیں دے دیکھو اوندے رب جے
تساں یقین کرن والے ۶۰ تاں۔

۹۔ اوندے سوا کوئی معبود نہیں اوزندہ کریندے تے
مریندے تہا ڈا رب تے تہا ڈے پہلے پیو ڈا ڈیں دا
رب۔

۱۰۔ اصل اوشک وچ کھیڈ دے بین۔

۱۱۔ اتوں انتظار کر جڈاں آسمان تے کھلا کھلا دھواں
ظاہر تھیسے۔

۱۲۔ جیرہا لوکیں کوں ککا گھنسی اے درد ڈیوٹن والا عذاب۔

۱۳۔ اے ساڈے رب اساں کنیں عذاب ہٹا ڈے بیشک

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ①

حَمْدٌ ②

وَالْكِتَابِ الْمُبِينِ ③

إِنَّا أَنْزَلْنَاهُ فِي لَيْلَةِ مُبَرَكَةٍ ④ إِنَّا كُنَّا

مُنذِرِينَ ⑤

فِيهَا يُفْرَقُ كُلُّ أَمْرٍ حَكِيمٍ ⑥

أَمَّا مَنْ عِنْدَنَا إِنَّا كُنَّا مُرْسِلِينَ ⑦

رَحْمَةً مِنْ رَبِّكَ إِنَّهُ هُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ⑧

رَبِّ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا إِنْ كُنْتُمْ مُوقِنِينَ ⑨

لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ يُحْيِي وَيُمِيتُ رَبُّكُمْ وَرَبُّ آبَائِكُمُ
الْأَوَّلِينَ ⑩

بَلْ هُمْ فِي شَكٍّ يَلْعَبُونَ ⑪

فَارْتَقِبْ يَوْمَ تَأْتِي السَّمَاءُ بِدُخَانٍ مُبِينٍ ⑫

يَغْشَى النَّاسَ هَذَا عَذَابٌ أَلِيمٌ ⑬

رَبَّنَا اكْشِفْ عَنَّا الْعَذَابَ إِنَّا مُؤْمِنُونَ ⑭

اساں منیندے ہیں۔

۱۴۔ او کیویں یاد کر لیں تے انہیں کنیں پہن کھول کے بیان کرن والا رسول آگئے۔

۱۵۔ ول او اوں کنیں پھر گھمیں تے آکھئے نیں اینکوں سکھایا ویندے تے اے پاگل۔

۱۶۔ اساں عذاب کوں تھوڑی دیر کیتے پریں کر ڈیسیوں بے شک تساں ولا کفر کرن پئے ویسو۔

۱۷۔ جڈاں اساں وڈی پکڑ پکڑیسیوں بے شک اساں بد لکھن سبگدے ہیں۔

۱۸۔ تے اساں انہیں کنیں پہلے فرعون دی قوم کوں آزمایا تاں انہیں کنیں عزت والا رسول آیا ہا۔

۱۹۔ جو اللہ دے بندے میڈے نال پٹھ ڈے بیشک میں تہا ڈے کیتے ایمان دار رسول آں۔

۲۰۔ تے اللہ دے سامنے وڈائی ذکر و بے شک میں تہا ڈوہک کھلی دلیل گھن کے آیاں۔

۲۱۔ بے شک میں اپنے تے تہا ڈے رب دی آم شام وچ انداں جو تساں میکوں پتھریں نال مار نہ گھتو۔

۲۲۔ تے جے تساں نوھے منیندے تے میکوں کلبا چھوڑ ڈیو۔

۲۳۔ اوں اپنے رب کوں سڈیے تے آکھیس بے شک اے مجرم قوم۔

۲۴۔ خدا آکھئے میڈے بندیں کوں راتورات گھن ورنج بے شک تہا ڈاچھا کیتا ویسی۔

۲۵۔ تے سمندر کوں بٹے بنا کے چھوڑ ورنج بے شک او غرق تھیون والا لشکر۔

۲۶۔ انہیں کے تلباغ تے چستے چھوڑین۔

اَنۡیَ لَهُمُ الدُّرُؤۡی وَ قَدْ جَآءَهُمۡ رُسُوْلٌ مُّبِیْنٌ ۝۱۴

ثُمَّ تَوَلَّوْا عَنْهُ وَقَالُوْا مُعَلَّمٌ مَّجْنُوْنٌ ۝۱۵

اِنَّا كَاشَفُوْا الْعَذَابَ قَلِيْلًا اِنْ كُنْتُمْ عَايِدُوْنَ ۝۱۶

یَوْمَ نَبْطِشُ الْبَطْشَةَ الْكُبْرٰی اِنَّا مُنْتَقِمُوْنَ ۝۱۷

وَلَقَدْ فَتَنَّاۤ اٰیۡتَهُمۡ قَوْمَۤا فِرْعَوْنَ وَجَآءَهُمۡ رُسُوْلٌ كَرِیْمٌ ۝۱۸

اَنْ اَدُوْا اِلَیَّ عِبَادَ اللّٰهِ اِنِّیْ لَكُمْ رُسُوْلٌ اٰمِیْنٌ ۝۱۹

وَ اَنْ لَا تَعْلُوْا عَلَی اللّٰهِ اِنِّیْۤ اَتٰیۡنَکُمۡ بِبَلٰطِیْنِ مُبِیْنٍ ۝۲۰

وَ اِنِّیْۤ اَعِزُّتُ بِرَبِّیْ وَ رَبِّکُمْ اَنْ تُرْجَمُوْۤا ۝۲۱

وَ اِنْ لَّمۡ تُؤْمِنُوْۤا لِیۡ فَاَعْتَزِلُوْۤا ۝۲۲

فَدَعَا رَبَّہٗ اَنْ هُوَ لَاۤ اَۡهٗلَۤا قَوْمٌ مُّجْرِمُوْنَ ۝۲۳

فَاَسْرِۤ بِعِبَادِیْۤ اِلَیَّ اِنْ کُنْتُمْ مُّتَّبِعُوْنَ ۝۲۴

وَ اَتْرٰکِ الْبَحْرَ رَهَوۡۤا اِنَّہُمْ جُنُودٌ مُّغْرَقُوْنَ ۝۲۵

کَمْ تَرٰکُمۡ مِّنۡ جُنُودٍ وَّ عِبُوْنَ ۝۲۶

- ۲۷۔ تے رڑھیں تے عزت والیاں جہیں۔
 ۲۸۔ تے نعمتاں چھوڑیں جنہیں نال ادعوش تھے پٹے بن
 ۲۹۔ تے ایویں اساں انہیں دا بی قوم کوں وارث بنا
 ڈتے۔
 ۳۰۔ انہیں تے نہ آسمان رُسے تے نہ زمین تے انہیں
 کوں دکھی وی نہیں ڈتی گئی۔
 ۳۱۔ تے اساں بنی اسرائیل کوں ذلیل کرن والے
 عذاب کنیں پجائے۔
 ۳۲۔ تے انہیں کوں اوڈانی کمرٹ والا تے حد کنیں دھنن والا باہ
 تے علم دی وجہ نال چڑن بگدھاھا۔
 ۳۳۔ تے انہیں کوں او نشان ڈتے جیندے دوج
 کھلی آزمائش ہائی۔
 ۳۴۔ اے ساڈی پہلی موت تے ساکوں جیندہ نہ کیتا
 ویسی۔
 ۳۵۔ ناں تاں ساڈے پیو ڈاڈے گھن آؤجے نساں
 سچے ہوتے۔
 ۳۶۔ کیا او جینگے بن یا تبع دی قوم یا جیرھے انہیں کنیں
 پہلے بن اساں انہیں کوں ہلاک کمر ڈتا ہاتے بے شک
 او مجرم ہن۔
 ۳۷۔ تے اساں آسمانیں تے زمین کوں تے جوا انہیں دے
 دیکار بے فائدہ تے کھینڈ واسطے پیدا نہیں کیتا۔
 ۳۸۔ اساں انہیں ڈنایں کوں حق نال پیدا کیتے تے اصل اکثر
 لوک چاٹدے نہیں۔
 ۳۹۔ بے شک فیصلے دا ڈینہہ انہیں ساریں دا مقرر
 ۴۰۔ دَرُوح وَّمَقَامٌ كَرِيمٌ
 ۴۱۔ وَنَعْمَةً كَانُوا فِيهَا يَكَهِنُونَ
 ۴۲۔ كَذَلِكَ وَأَوْرَثْنَاهَا قَوْمًا آخَرِينَ
 ۴۳۔ فَمَا بَكَتْ عَلَيْهِمُ السَّمَاءُ وَالْأَرْضُ وَمَا كَانُوا
 مُنْظَرِينَ
 ۴۴۔ وَلَقَدْ بَعَثْنَا فِي إِسْرَائِيلَ مِنَ الْعَذَابِ آلِهَيْنِ
 ۴۵۔ مِنْ دُرْعُونَ إِنَّهُ كَانَ عَلِيًّا مِنَ السُّرِفِينَ
 ۴۶۔ وَلَقَدْ اخْتَرْنَاهُمْ عَلَىٰ عِلْمٍ عَلَى الْغَالِبِينَ
 ۴۷۔ وَاتَّخَذْنَاهُمْ مِنَ الْآيَاتِ مَا فِيهِ بَلَاءٌ مُّبِينٌ
 ۴۸۔ إِنَّ هَؤُلَاءَ لَيَقُولُونَ
 ۴۹۔ إِنْ هِيَ إِلَّا مَوَدَّتُنَا آلَؤَلَىٰ وَمَا تَحُنُّ بُشَيْرِينَ
 ۵۰۔ فَأَنَّا يَا أَبَاتِئِنَّا إِنَّ كُنْتُمْ صَادِقِينَ
 ۵۱۔ أَهْمُ خَيْرٌ أَمْ قَوْمُ بُعِثَ وَالَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ أَهْلَكْنَاهُمْ
 ۵۲۔ إِنَّهُمْ كَانُوا مُجْرِمِينَ
 ۵۳۔ وَمَا خَلَقْنَا السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَمَا
 بَيْنَهُمَا لِعَيْنٍ
 ۵۴۔ مَا خَلَقْنَاهُمَا إِلَّا بِالْحَقِّ وَلَكِنَّ أَكْثَرَهُمْ
 لَا يَعْلَمُونَ
 ۵۵۔ إِنَّ يَوْمَ الْفَصْلِ مِيقَاتُهُمْ أَجْمَعِينَ

وقت۔

۴۲۔ جڑاں کوئی سنگتی بے سنگتی دے کم نہ اوسی تے انہیں دی امداد نہ کیتی ویسی۔

۴۳۔ سواے اوندے جیندے اتے اللہ رحم کرے بے شک او غالب تے مہربان۔

۴۴۔ بے شک کنوار پوٹی داوٹ

۴۵۔ گناہ گاریں رکھاج

۴۶۔ گھریئے تانے آلی کارڈ دھیں دوح اُپسی

۴۷۔ جیویں تیا پانی اُپلے

۴۸۔ اینکو پکڑو تے دوزخ دی آدھل تیں اینکوں کھلیندے ونجو۔

۴۹۔ دل ایندے سر تے تن پائی سٹو۔ اے گرمی دا عذاب۔

۵۰۔ توں چکھ بے شک توں عزت والا تے مشریف (بٹروا) مانریں۔

۵۱۔ بے شک اے او عذاب جیندے متعلق تسال شک کریندے باوے۔

۵۲۔ بے شک متقی امن والیں جہیں دوح بہوسن۔

۵۳۔ بائیں تے پیشیں دوح بہوسن

۵۴۔ ریشم پسین آمنے سامنے بہسن

۵۵۔ ایویں اساں انہیں کیتے وڈیں اکھیں آلیاں حوراں زالیں بنیسوں

۵۶۔ او ہر قسم دا پھل منگوئیں تے امن دوح رہسن

۵۷۔ اوندے دوح انہیں کول موت نہ اوسی سولے

بہلی موت دے تے اللہ انہیں کول دوزخ دے عذاب کنیں پچسی

يَوْمَ لَا يُغْنِي مَوْلَى عَنْ مَوْلَى شَيْئًا وَلَا هُمْ يُنصَرُونَ ﴿٤٢﴾

إِلَّا مَنْ رَحِمَ اللَّهُ إِنَّهُ هُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ ﴿٤٣﴾

إِنَّ شَجَرَتَ الزُّقُوفِ ﴿٤٤﴾

طَعَامُ الْأَتِيمِ ﴿٤٥﴾

كَالْمُهْلِ يَغْلِي فِي الْبُطُونِ ﴿٤٦﴾

كَغَلِيِّ الْحَبِيمِ ﴿٤٧﴾

خُذُوهُ فَاعْتِلُوهُ إِلَى سَوَاءِ الْجَحِيمِ ﴿٤٨﴾

ثُمَّ صُبُّوا فَوْقَ رَأْسِهِ مِنْ عَذَابِ الْحَبِيمِ ﴿٤٩﴾

ذُقْ إِنَّكَ أَنْتَ الْعَزِيزُ الْكَرِيمُ ﴿٥٠﴾

إِنْ هَذَا مَا كُنْتُمْ بِهِ تَمْتَرُونَ ﴿٥١﴾

إِنَّ السَّاقِينَ فِي مَقَامٍ آمِنٍ ﴿٥٢﴾

فِي جَنَّتٍ وَعُيُونٍ ﴿٥٣﴾

يَلْبَسُونَ مِنْ سُنْدُسٍ وَإِسْتَبْرَقٍ مُتَقَابِلِينَ ﴿٥٤﴾

كَذَلِكَ وَرَوَّجْنَاهُمْ بِحُورٍ عِينٍ ﴿٥٥﴾

يَدْعُونَ فِيهَا بِكُلِّ فَاكِهَةٍ آمِنِينَ ﴿٥٦﴾

لَا يَذُوقُونَ فِيهَا الْمَوْتَ إِلَّا الْمَوْتَةَ الْأُولَىٰ وَوَقَّهُمُ عَذَابَ الْجَحِيمِ ﴿٥٧﴾

يَدْعُونَ فِيهَا بِكُلِّ فَاكِهَةٍ آمِنِينَ ﴿٥٨﴾

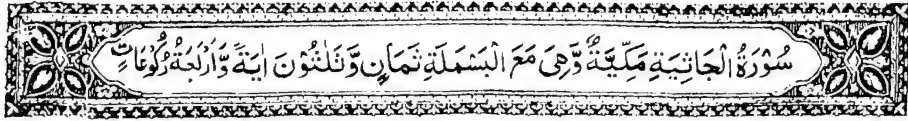
لَا يَذُوقُونَ فِيهَا الْمَوْتَ إِلَّا الْمَوْتَةَ الْأُولَىٰ وَوَقَّهُمُ عَذَابَ الْجَحِيمِ ﴿٥٩﴾

يَدْعُونَ فِيهَا بِكُلِّ فَاكِهَةٍ آمِنِينَ ﴿٦٠﴾

لَا يَذُوقُونَ فِيهَا الْمَوْتَ إِلَّا الْمَوْتَةَ الْأُولَىٰ وَوَقَّهُمُ عَذَابَ الْجَحِيمِ ﴿٦١﴾

صالحۃ ۱۲ عند المساء خیرین

- ۵۸۔ اے تہاڑے رب و افضل تے اے پہوں
وڈی کامیابی ۵۸
- ۵۹۔ تے اساں اینکوں تیربی زبان تے سوکھا کر
ڈتے ماں جو اے نصیحت پکڑن
- ۶۰۔ توں انتظار کر بے شک او انتظار کر نیندے
پین۔
- فَضْلًا مِّن رَّبِّكَ ذَٰلِكَ هُوَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ ۵۸
- فَإِنَّمَا يَسْتَرْزِقُهُ بِلسَانِكَ لَعَلَّهُمْ يَتَذَكَّرُونَ ۵۹
- فَازْتَقِمْ إِنَّهُمْ مُّرْتَقِبُونَ ۶۰

سورہ جاثیہ مکی ۷۷ تے بسم اللہ نال ایندیاں ۳۸ آیاتیاں تے ۴ رکوعن۔

- بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ①
- ۱۔ شروع کرینداں اللہ دے ناں نال جیرھا بن منگئے
ڈیون والا تے بہوں مہربان۔
- ۲۔ سب صفتیں والا تے بزرگ خدا ۷۷۔
- ۳۔ اے کتاب غالب تے بہوں سیانے خدا اولو تھی ۷۷۔
- ۴۔ بے شک آسمانیں تے زمین وچ مومنین کیتے نشان۔
- ۵۔ تے ایویں تہا بڑے پیدا تھیون تے جانوریں کوں
زمین وچ کھنڈاؤن وچ یقین کرن والی قوم کیتے
نشان۔
- ۶۔ رات تے ڈینہر دے اگو پھو آؤن تے جو اللہ سیں
آسمان تو رزق لہائے تے اوندے نال زمین کوں برقیون و بعد
وسوں کیتے سی تے ہوائیں دے چلاؤن وچ عقل والی
قوم کیتے نشان۔
- ۷۔ اے اللہ دے نشانن جیرھے اسال تیرے
سامنے مسح نال پڑھدے ہیں۔ اللہ تے اوندی آیتیں
دے بعد کیرھی گال کوں منین۔
- ۸۔ ہر کوڑے تے گناہ گار کوں عذاب ملیس۔
- ۹۔ او اللہ دی آیات کوں سڈے جیرھیاں اونکوں
پڑھ کے سُنایاں ویندن، ول اکثر نیند راہ ویندے
جیویں اول سُنیاوی ناں ہوئے، اونکوں بڑ کھ ڈیون
والے عذاب دی خوش خبری ڈے۔
- ۱۰۔ تے جیلھے اونکوں ساڈی آیات دا کجھ پتر لگ
ویندے تے اوندے تے مشکریاں کریندے اے
- وَاخْتَلَفَ اللَّيْلُ وَالنَّهَارُ وَمَا أَنزَلَ اللَّهُ مِنَ السَّمَاءِ
مِنْ رِّزْقٍ فَأَخْيَا بِهِ الْأَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَا وَتَصْرِيفِ
الرِّيحِ آيَاتُ لِقَوْمٍ يَعْقِلُونَ ②
- تِلْكَ آيَاتُ اللَّهِ تَتْلُوهَا عَلَيْكَ بِالْحَقِّ قُبَاً بَيِّنَاتٍ
بَعْدَ اللَّهِ وَآيَاتِهِ يُؤْمِنُونَ ③
- وَنُزِّلَ لِكُلِّ أَفَّاكٍ أَثِيمٍ ④
- يَسْمَعُ آيَاتُ اللَّهِ تُنْثَرُ عَلَيْهِ ثُمَّ يُغْمِزُ مُسْتَخْفِرًا كَأَن
لَّمْ يَسْمَعْهَا فَبَشِّرْهُ بِعَذَابٍ أَلِيمٍ ⑤
- وَإِذَا عَلِمَ مِنْ آيَاتِنَا شَيْئًا اتَّخَذَ هَاهُ وَهَؤُلَاءِ لَكُمْ
لَهُمْ عَذَابٌ مُّهِينٌ ⑥

لو کہن جنہیں کیتے ذلیل کرٹ والا عذاب۔

۱۱۔ اوندے بعد دفرخ دی ہے جو اوکمتن او انہیں کوں کوئی فائدہ نہ ڈیسی تے نہ او سنگتی جنہیں کوں اللہ دے سوا معبود بیندن تے انہیں کیتے وڈا عذاب۔

۱۲۔ اے ہدایت تے جیرھے اپنے رب دی سہیش دانکا کریندن انہیں کیتے مشرک دی وجہ نال بڈکھ ڈیون والا عذاب۔

۱۳۔ اللہ اوہے جیٹ تہا بڈے کیتے سمندر کوں کم وچ لائے تاں جو اوندے حکم نال اوندے وچ بیٹریاں ٹرن تے تاں جو تساں اوندہ افضل گولوتے تاں جو تساں شکر کرو۔

۱۴۔ تے آسمانیں تے زمین وچ جو کجھ ہے اوسارے واسارا اوں تہا بڈے تانے کیتے بے شک ایندے وچ سوچن والی قوم کیتے نشانن۔

۱۵۔ توں مومنیں کوں اکھ انہیں لوکیں کوں بخش ڈیون جیرھے اللہ دی سزا کینیں نہیں بڈرے تاں جو او انہیں کوں انہیں دے عملیں دی وجہ نال سزا ڈیوے۔

۱۶۔ جیرھا چنگے کم کرہیسی اوندہ فائدہ ہونکوں تھیسے تے جیرھا گندے کم کرہیسی اوندہ اگھا نا اونکوں تھیسے دل تساں اپنے رب دوولنے۔

۱۷۔ اسماں بنی اسرائیل کوں کتاب تے حکومت تے نبوت بخشی تے انہیں کوں پاک شہیں دارزق ڈتا تے انہیں کوں سارے لوکیں تے وڈائی بخشی۔

۱۸۔ تے انہیں کوں کھلی کھلی شریعت ڈتی تے انہیں اوندہ علم آون دے بعد آپت دی منہ زوری دی وجہ

مِنْ ذَرَّيْهِمْ جَهَنَّمَ وَلَا يُغْنِي عَنْهُمْ مَا كَسَبُوا شَيْئًا وَلَا مَا اتَّخَذُوا مِنْ دُونِ اللَّهِ أَوْلِيَاءَ وَلَهُمْ عَذَابٌ عَظِيمٌ ۝۱۱

هَذَا هُدًى وَالَّذِينَ كَفَرُوا بِآيَاتِ رَبِّهِمْ لَهُمْ عَذَابٌ مِّنْ رَّجْدٍ إِلَيْهِمْ ۝۱۲

اللَّهُ الَّذِي سَخَّرَ لَكُمُ الْبَحْرَ لَتَجْزِيَ الْفُلُكُ فِيهِ بِأَمْرِ رَبِّهِمْ وَلِتَبْتَغُوا مِنْ فَضْلِهِ وَلَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ ۝۱۳

وَسَخَّرَ لَكُم مَّا فِي السَّمُوتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ جَمِيعًا مِنْهُ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِّقَوْمٍ يَتَفَكَّرُونَ ۝۱۴

قُلْ لِلَّذِينَ آمَنُوا يَغْفِرُوا لِلَّذِينَ لَا يَرْجُونَ أَيَّامَ اللَّهِ لِيَجْزِيَ قَوْمًا بِمَا كَانُوا يَكْسِبُونَ ۝۱۵

مَنْ عَمِلَ صَالِحًا فَلِنَفْسِهِ وَمَنْ أَسَاءَ فَعَلَيْهَا ثُمَّ إِلَىٰ رَبِّكُمْ تُرْجَعُونَ ۝۱۶

وَلَقَدْ آتَيْنَا بَنِي إِسْرَءِيلَ الْكِتَابَ وَالْحُكْمَ وَالنُّبُوَّةَ وَرَزَقْنَاهُمْ مِّنَ الظَّيْتِ وَفَضَّلْنَاهُمْ عَلَى الْعَالَمِينَ ۝۱۷

وَآتَيْنَاهُمْ بَنَاتٍ مِّنَ الْأَمْرِ فَمَا اخْتَلَفُوا إِلَّا مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَهُمُ الْعِلْمُ بَعِيًا بَيْنَهُمْ إِنَّ رَبَّكَ

يَقْضَىٰ بَيْنَهُمْ يَوْمَ الْقِيَمَةِ فِيمَا كَانُوا فِيهِ
يَخْتَلِفُونَ ①۸

نال اوندے وح اختلاف کیتا بے شک تیدا رب
قیامت دے ڈینہہ اوند فیصلہ کر لسی جیندے وح
او اختلاف کریندن ۔

ثُمَّ جَعَلْنَاكَ عَلَىٰ شَرِيعَةٍ مِّنَ الْأَمْرِ فَاتَّبِعْهَا وَلَا تَتَّبِعْ أَهْوَاءَ الَّذِينَ لَا يَعْلَمُونَ ①۹

۱۹۔ ول اسال تیکوں شریعت دے ہک طریقے تے
چلے توں اوندی پیروی کرتے جیرے چاڈے نہیں
انہیں دی مرھی دے پھوٹاں چل ۔

إِنَّهُمْ لَن يَغْنُوا عَنْكَ مِنَ اللَّهِ شَيْئًا وَإِنَّ الظَّالِمِينَ
بَعْضُهُمْ أَوْلَىٰ بِبَعْضٍ وَاللَّهُ وَلِيُّ الْمُتَّقِينَ ②۰

۲۰۔ بے شک او اللہ دے مقابلے وح تیکوں کوئی
فائدہ نہیں پچا سگدے تے ظالم ہک ڈوبھے دے
سنگتی بن تے اللہ متقیں دا سنگتی ۶۔

هَذَا بَصَائِرُ لِلنَّاسِ وَهُدًى وَرَحْمَةٌ لِّقَوْمٍ
يُذِقُونَ ②۱

۲۱۔ اے لوکیں کیتے نشان تے ہدایت تے یقین رکھن
والی قوم کیتے رحمت ۔

أَمْ حَسِبَ الَّذِينَ اجْتَرَحُوا الشَّيْءَ أَن يَجْعَلَهُمْ
كَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ سَوَاءً عِنْدَ اللَّهِ
وَمِمَّا تُهُمْ سَاءَ مَا يَحْكُمُونَ ②۲

۲۲۔ کیا بڑے کم کرٹ والے اے خیال کریندن جو
اسال انہیں کول اویں بنا ڈیسیوں بیویں مومن تے
نیک کم کرٹ والے بن انہیں دامرٹ جیون ہک ہی
بہوں برا ۶ جو او فیصلہ کریندن ۔

وَخَلَقَ اللَّهُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ بِالْحَقِّ وَلَئِنْ جُزِيَ
كُلُّ نَفْسٍ بِمَا كَسَبَتْ وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ ②۳

۲۳۔ تے اللہ آسمانیں تے زمین کول حق نال پیدا
کیتے تے تاں جو ہر نفس کول اوندی کمٹ دا بدلہ ملے
تے انہیں تے ظلم نہ تھنسی ۔

أَفَرَأَيْتَ مَنِ اتَّخَذَ إِلَهَهُ هَوَاهُ وَأَضَلَّهُ اللَّهُ
عَلَىٰ عِلْمِهِ وَخَوَّاهُ عَلَىٰ سَنَعِهِ وَجَعَلَ عَلَىٰ
بَصَرِهِ غِشَاوَةً فَنَ يَهْدِيهِ مِنْ بَعْدِ اللَّهِ
أَفَلَا تَذَكَّرُونَ ②۴

۲۴۔ کیا تیں اول بندے کول بڑھے جیرھا پٹی خواہیں
کول معبود بنا گھندے تے اللہ اونکوں اپنے علم نال
گمراہ کیتے تے اوندے کن تے دل تے مہر لا ڈتی اس
تے اوندے اکھیں تے پردے پاتسی اونکوں اللہ
دے سوا کون سدھارا ۶ پھیلیسی کیا تیں نصیحت
نوہ پکڑیندے ۔

وَقَالُوا مَا هِيَ إِلَّا حَيَاتُنَا الدُّنْيَا نَمُوتُ وَنَحْيَا
وَمَا يَهْدِيكُنَا إِلَّا الدَّهْرُ وَمَا لَهُمْ بِذَلِكَ مِنْ

۲۵۔ تے انہیں آکھئے اے تے محض ساڈی دنیا دی
زندگی ۶ مرسوں تے دل جیندے تھیں تے ساکوں

عَلِمَ إِنْ هُمْ إِلَّا يَظُنُّونَ ۝۲۵

زمانہ مریندے، ایندا انہیں کون کوئی علم نہیں، اے محض انہیں دا اپنا خیال۔

وَإِذَا تَنَظَّرْتُمْ عَلَيْهِمْ ابْتِغَاءَ ضَلَالٍ مَّا كَانَ حُجَّتَهُمْ إِلَّا أَنْ قَالُوا اتَّبَوْنَا بَابَنَا إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ۝۲۶

۲۶۔ تے جیلھے انہیں تے ساڈیاں آیتاں پڑھیاں ویندن تے انہیں دی دلیل محض اے ہوندی ہواو۔ اہدن جے تساں سچے عرتے ساڈے پیو ڈاڑیں کون لکھن آو۔

قُلِ اللَّهُ يَحْمِلُكُمْ ثُمَّ يُمِيتُكُمْ ثُمَّ يَجْعَلُكُمْ إِلَىٰ يَوْمِ الْقِيَامَةِ لَا رَيْبَ فِيهِ وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ ۝۲۷

۲۷۔ توں آکھ اللہ تہا کون جیندا کیتے ول تہا کون مرسی ول تہا کون قیامت دے ڈینہہ کھڑا کرسی جیندے آون وچ کوئی شک نہیں تے اصل ہوں سارے لوک چاندے نہیں۔

وَلِلَّهِ مُلْكُ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ وَيَوْمَ تَقُومُ السَّاعَةُ يُومِئِدُ يَخْسَرُ الْمُبْطِلُونَ ۝۲۸

۲۸۔ تے آسمانیں تے زمین دی بادشاہت اللہ کیتے ہے تے جڈاں قیامت اوسی اوں ڈینہہ کوڑے لوک گھانا پین۔

وَتَرَىٰ كُلَّ اُمَّةٍ جَاثِيَةً كُلُّ اُمَّةٍ تُدْعٰى اِلٰى كِتٰبِهَا الْيَوْمَ تُجْزَوْنَ مَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ۝۲۹

۲۹۔ تے ہر اُمت کوں گڈیں دے بھر ڈٹھا ہویا ڈیکھیں تے ہر ٹولہ اپنی شریعت دوسڈیا وسی، اوج تہا کون تہا ڈے عملیں دا بدلہ ڈتا وسی۔

هٰذَا كِتٰبُنَا يُنْفِثُ عَلَيْكُمْ بِالْحَقِّ اِنَّا كُنَّا نَسْتَنبِغُ مَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ۝۳۰

۳۰۔ اے ساڈی کتاب چیرھی تہا ڈے خلاف وچ الیہندی بے شک اساں جو تساں کریندے ہاوے لکھدے رہ گئے ہیں۔

فَاَمَّا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا وَعَمِلُوا الصّٰلِحٰتِ فَيُدْخِلُهُمْ رَبُّهُمْ فِي رَحْمَتِهٖ ذٰلِكَ هُوَ الْفَوْزُ الْبَیِّنُ ۝۳۱

۳۱۔ تے مومن تے نیک عمل کرن والے انہیں کون انہیں دارب اپنی رحمت وچ داخل کرسی تے اے کھلی کامیابی۔

وَاَمَّا الَّذِيْنَ كَفَرُوْا فَلَمْ يَكُنْ اِلٰیَّیْ تَنْتَظَرُ عَلَيْهِمْ فَاَسْتَکْبَرُوْا وَكُنْتُمْ قَوْمًا مُّجْرِمِيْنَ ۝۳۲

۳۲۔ تے جیرھے کافرن (انہیں کون آکھیا وسی) کیا تہا کون ساڈیاں آیتاں پڑھ کے نہ سنایاں ویندیں ہن تساں اگر یندے ہاوے تے تساں مجرم قوم ہاوے۔

وَاِذَا قِيلَ اِنَّ وَعْدَ اللّٰهِ حَقٌّ وَّ السَّاعَةُ لَا رَيْبَ فِيْهَا قُلْتُمْ مَا نَدْرِيْ مَا السَّاعَةُ اِنْ نَّظُنُّ اِلَّا ظَنًّا وَّمَا نَحْنُ بِمُسْتَیْقِنِيْنَ ﴿۳۳﴾

۳۳۔ تے جیلھے آکھیا ویندا با بے شک اللہ دا وعدہ
سچ تے قیامت دے جڑینہ وچ کوئی
شک نہیں تساں آہرے ماوے ساکوں کوئی پرتہ
نہیں قیامت کیا ہے، اسان تے محض گمان
کمریدے ہں ساکوں یقین نہیں اوندہ۔

وَبَدَا لَهُمْ سَيِّئَاتٌ مَّا عَمِلُوا وَحَاقَ بِهِمْ مَّا كَانُوا
بِهٖ يَسْتَهْزِءُوْنَ ﴿۳۴﴾

۳۴۔ تے اوں دیکھے انہیں دے عملیں دیاں خرابیاں
ظاہر تھی ولین تے او عذاب انہیں کوں ولہیٹ
گھنسی جیندے اتے او کھلے ہن۔

وَقِيلَ الْيَوْمَ نَنسِفُكُمْ كَمَا نَسِفْنَا لِقَاءَ يَوْمِكُمْ هَٰذَا
وَمَا لَكُمْ التَّوَّابُونَ ﴿۳۵﴾

۳۵۔ تے انہیں کوں اگھیا دین تساں جیویں آج دی
ملاقات بھل گئے ماوے، آج اسان ایوں تہاکوں
دی بھل ولیوں تے تہاڈا ٹھکانہ بھاء تے تہاڈا
کوئی امدادی کاہ نہیں۔

ذٰلِكُمْ بِاَنكُمۡ اٰتَخَذْتُمۡ اِلٰهَٰهُمۡ هُزُوًا وَّ عَزَّزْتُكُمْ
الْحَيٰوةَ الدُّنْيَا فَاَلْيَوْمَ لَا يُخْرَجُوْنَ مِنْهَا وَاَلَا هُمْ
يُسْتَعْتَبُوْنَ ﴿۳۶﴾

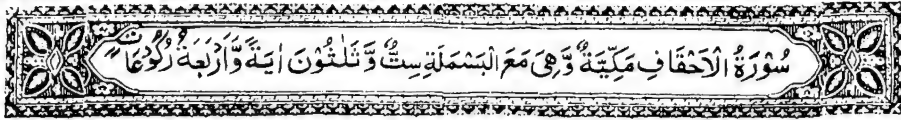
۳۶۔ اے ات بگاہوں جو تساں اللہ دی آیتیں تے
کھلے ماوے تے تہاکوں دُنیاوی زندگی دوکھاڈتا
ہویا ملے اتے آج او اوندے وچو نہ کڈھیے ولین تے
نہ انہیں کوں کو لہو آوٹ ڈتا ویسی نہ فریاد سی ویسی۔

قُلِّلِہِ الْحَمْدُ رَبِّ السَّمٰوٰتِ وَرَبِّ الْاَرْضِ رَبِّ
الْعٰلَمِیْنَ ﴿۳۷﴾

۳۷۔ تے سب صفتاں اللہ کیتے ہن جیرھا آسمانیں
داوی رب تے زمینیں داوی تے ساریں جہانیں
دا پالنے والا۔

وَلَهُ الْکِبَرِیَّاءُ فِی السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ وَهُوَ الْعَزِیْزُ
الْحَکِیْمُ ﴿۳۸﴾

۳۸۔ آسمانیں تے زمین وچ وڈیا ہوندا (او ہو وڈا)
تے او غالب تے ہوں سیانا۔

سورة احقاف مکی ۷ بسم اللہ نال ایندیاں ۲۶ آیات تے ۴ رکوعن۔

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ①

۱۔ شروع کرینداں اللہ دے ناں نال جیہا بن

منگئے ڈیون والا تے بہوں مہربان۔

حَمَّ ②

۲۔

ساری منقیس والا تے بزرگ خدا ۷۔

تَنْزِيلُ الْكِتَابِ مِنَ اللَّهِ الْعَزِيزِ الْحَكِيمِ ③

۳۔ اے کتاب غالب تے حکمت والے خدا

دولہا بی گئی ۷۔

مَا خَلَقْنَا السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا إِلَّا بِالْحَقِّ وَأَجَلٍ مُّسَمًّى وَالَّذِينَ كَفَرُوا عَمَّا أُنذِرُوا مُّعْرِضُونَ ④

۴۔ اسان آسمانیں تے زمین تے جو انہیں دے

وج محض حق نال پیدا کیتے تے بہت مقرر مدت

کیتے تے جیہے کافرن او اوں کیں منہ

پھرنیدن جتھو او ڈرائے ویندن۔

قُلْ أَرَأَيْتُمْ مَا تَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ أَرُونِي مَاذَا خَلَقُوا مِنَ الْأَرْضِ أَمْ لَهُمْ شِرْكٌ فِي السَّمَوَاتِ إِيَّاُنِي يَكْتُمُونَ قَبْلَ هَذَا أَذْنُوقُ وَمَنْ عِلْمُ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ⑤

۵۔ توں آکھ تساں ڈسو جیہے تساں خدا دے سوا

مبدو بنیدے میکوں ڈکھاؤ انہیں زمین وچ کیا

پیدا کیتے یا آسمانیں وچ انہیں دی سانجھ ای کیں

پہلی کتاب وچو کوئی دلیل آتو یا علم دی دلیل

ڈیو جے تساں سچے ہوں۔

وَمَنْ أَضَلُّ مِمَّنْ يَدْعُوا مِنْ دُونِ اللَّهِ مَنْ لَا يَسْتَجِيبُ لَهُ إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ وَهُمْ عَنْ دُعَائِهِمْ غَافِلُونَ ⑥

۶۔ اوں کیں زیادہ گمراہ کون جیہا اللہ دے سوا

اوں کوں سبب بندے جیہا قیامت میں اوں دی دعائیں

سُندا تے او انہیں دی دعا کیں غافلن۔

وَإِذْ أَحْبَبَ النَّاسُ كَانُوا لَهُمْ أَعْدَاءً وَكَانُوا بِعِبَادَتِهِمْ كَافِرِينَ ⑦

۷۔ تے جیلے لوک کٹھے کیتے ولسن او انہیں

دے دشمن ہوسن تے او انہیں دی عبادت

دے منکر ہوسن۔

وَإِذْ أُنْزِلَ عَلَيْهِمُ الْبُيُوتُ قَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لِلْحَقِّ لَنَا جَاءَهُمْ هَذَا سِحْرٌ مُّؤْتَمِرٌ ⑧

۸۔ تے جیلے انہیں تے ساڈی کھلی کھلی آیات

پڑھیاں دیندن تے کافرن کوں جیلے انہیں دو اندے

آہدن اے تے کھلا کھلا جادو ہے۔

۹۔ یا آہدن اوں اینکوں گھر گھر تے توں آکھ جے میں
اینکوں گھر گھر تے تے تساں میکوں اللہ دے
عذاب کنیں توہے پچا سبگدے او چاٹدے
جو گا لیں تساں کریندے ء تہاڑے تے
میڈے درمیان او کافی گواہ تے او پہوں
بخشن والا تے ہوں مہربان۔

۱۰۔ توں آکھ میں کوئی نواں رسول نہیں تے
میں نیں ہاٹا جو میڈے نال تے تہاڑے نال کیا سلوک
کیتا ویس میں تے محسن اوں وحی دی
پیروی کرینداں جیڑھی میڈو اندی ء تے میں
تے محسن ہک کھلا کھلا ڈراوٹ والا ہاں۔

۱۱۔ توں آکھ ڈسو جے اے اللہ کنیں ہے تے
تساں ایندا الکار کریندے پئے ء تے بنی اسرائیل
وچو ہک گواہ نے گواہی دی ڈتی ء تے اوں
من گدھے تے تساں دجائی ڈکھائی ء بے شک
اللہ ظالم قوم کوں ہدایت نہیں ڈیندا۔

۱۲۔ تے کافر مومنین کوں آہدن جے اے
چنگا ہوئے ہاتے اساں کنیں پہلے ایمان
نہ گھن آون ہاتے جیکھ انہیں کوں ایندے
نال ہدایت نہیں ملی آہدن اے تے پرانا کوڑ
۱۳۔ تے ایں کنیں پہلے موسیٰ دی کتاب رستہ
ڈکھاوٹ والی تے رحمت ہائی تے اے
کتاب جیڑھی تصدیق کریندی ء تے عربی
زبان وچ تاں جو او ظالمیں کوں ڈراوے ،
تے نیکیں کیتے خوش خبری ء۔

أَمْ يَقُولُونَ افْتَرَاهُ قُلْ إِنِ افْتَرَيْتُهُ فَلَا تَمْلِكُونَ
لِي مِنَ اللَّهِ شَيْئًا هُوَ أَعْلَمُ بِمَا تُفِيضُونَ فِيهِ ء
كُفِيَ بِهِ شَهِيدًا بَيْنِي وَبَيْنَكُمْ وَهُوَ الْغَفُورُ
الرَّحِيمُ ⑩

قُلْ مَا كُنْتُ بِذِمَّةِ الرُّسُلِ وَمَا أَدْرِي مَا يُفَعَّلُ
بِي وَلَا يَكُمُ إِلَّا اتَّبِعْ إِلَّا مَا يُوحَىٰ إِلَيَّ وَمَا أَنَا
إِلَّا نَذِيرٌ مُّبِينٌ ⑪

قُلْ أَدْعَيْتُمْ إِن كَانَ مِنْ عِنْدِ اللَّهِ
وَكُفِّرْتُمْ بِهِ وَشَهِدَ شَهِدًا مِنْ بَنِي
إِسْرَءِيلَ عَلَىٰ مِثْلِهِ فَأَمَنَ وَاسْتَكْبَرْتُمْ
إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ ⑫

وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لِلَّذِينَ آمَنُوا لَوْ كَانَ خَيْرًا مَّا
سَبَقُونَا إِلَيْهِ وَإِذْ لَمْ يَهْتَدُوا بِهِ فَسَيَقُولُونَ
هَذَا إِفْكٌ قَدِيمٌ ⑬

وَمِنْ قَبْلِهِ كَتَبَ مُوسَىٰ إِمَامًا وَرَحْمَةً وَهَذَا
كِتَابُ مُصَدِّقٍ لِّسَانًا عَرَبِيًّا لِّيُنذِرَ الَّذِينَ ظَلَمُوا
وَبُشْرَىٰ لِلْمُحْسِنِينَ ⑭

إِنَّ الَّذِينَ قَالُوا رَبُّنَا اللَّهُ ثُمَّ اسْتَقَامُوا فَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ ﴿۱۳﴾

۱۳۔ بے شک جیسے آہن اللہ ساڈا رب تے ول ٹکڑے تھی ویندن تے انہیں تے کوئی ڈر نہیں تے نہ او مونجھے تھیں۔

أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ الْجَنَّةِ خَالِدِينَ فِيهَا جَزَاءً بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿۱۴﴾

۱۴۔ اے ہمیشہ رہن اے انہیں دے عملیں دی جزاء۔

وَوَصَّيْنَا الْإِنْسَانَ بِوَالِدَيْهِ إِحْسَانًا حَمَلَتْهُ أُمُّهُ كُرْهًا وَوَضَعَتْهُ كُرْهًا وَحَمَلُهُ وَفِصْلُهُ ثَلَاثُونَ شَهْرًا حَتَّىٰ إِذَا بَلَغَ اَشُدَّهُ وَبَلَغَ اَرْبَعِينَ سَنَةً قَالَ رَبِّ أَوْزِعْنِي أَنْ أَشْكُرَ نِعْمَتَكَ الَّتِي أَنْعَمْتَ عَلَيَّ وَعَلَىٰ وَالِدَيَّ وَأَنْ أَعْمَلَ صَالِحًا تَرْضَاهُ وَأَصْلِحْ لِي فِي ذُرِّيَّتِي إِنِّي بُنْتُ إِلَيْكَ وَإِنِّي مِنَ الْمُسْلِمِينَ ﴿۱۵﴾

۱۵۔ تے اساں انسان کوں پیو ماناں چنگے سلوک دی وصیت کیتی ء اوندی ما اونکوں ڈاڑھی تکلیف نال رمل اڈوہ وچ رکھے تے ول تکلیف نال چٹے تے اوندے محل تے کھیر چھراوٹن دا وقت تریہ مہینے ہن تے جیلے او پورا جوان تھئے تے چالی سال دا تھئے آکھیں اے میڈے رب میکوں توفیق ڈے میں اوں نعمت دا شکر کراں جیہی تیں میڈے اتے کیتی ء تے میڈے پیو ماتے کیتی تے میں نیک کم کراں جیہے تیکوں چنگے بگن تے میڈی اولاد کوں نیک بنا بے شک میں تیڈو رجوع کریںداں تے میں فرمانبردار ہاں۔

أُولَٰئِكَ الَّذِينَ تَقْبَلُ عَنْهُمْ أَحْسَنَ مَا عَمِلُوا وَ تَتَجَاوَرُ عَنْ سَيِّئَاتِهِمْ فِي أَصْحَابِ الْجَنَّةِ وَعَدَ الصَّادِقُ الَّذِي كَانُوا بِوَعْدِهِ ﴿۱۶﴾

۱۶۔ اے ہن جنہیں دی دعا اساں سترے ہیں تے انہیں دے چنگے کم قبول کریندے ہیں تے اساں دی برائیاں معاف کر ڈیساں اے ہمیشہ والے ہن اے سچا وعدہ ء جیہا انہیں نال کیتا گئے۔

وَالَّذِي قَالَ لِوَالِدَيْهِ أُفٍّ لَّكُمَا اتَّعَذَّبْنِي أَنْتَ أَخْرَجَ وَقَدْ خَلَّتِ الْقُرُونُ مِنْ قَبْلِي وَهِيَ يَسْتَوِيضُنَّ اللَّهَ وَلَيْكَ آمِنْ ﴿۱۷﴾ إِنَّ وَعْدَ اللَّهِ حَقٌّ ۖ يَقُولُ مَا هَذَا إِلَّا أَسَاطِيرُ الْأَوَّلِينَ ﴿۱۸﴾

۱۷۔ جیہا اپنے پیو ماں کوں ابدے تہاڈے اتے افسوس میکوں اے ڈسیندے ء جو میکوں جیندا کیتا ویسی تے میں کنیں پہلے کئی صدیاں گزیرن تے او ڈوہیں اللہ کنیں فریاد کریںدن ہلاک تھیویں من گھن بے شک اللہ دا وعدہ سچا ء تے او

آہدے اسے پہلے لوکیں دے قصے ہن۔

۱۹۔ ایسویں لوکن جنہیں تیں انہیں لوکیں دی عذاب دی پیشگوئی پوری تھی جیسے پہلے ہن بھانویں او جنہیں درج ہن یا انسانیں وچ۔ بے شک او گھانا پاوٹ والے ہن۔

۲۰۔ تے ہر کنیں کوں انہیں دے عملیں دے مطابق رتبہ بلسی تے عملیں دا بدلہ انہیں کوں پورا بلسی تے انہیں تے ظلم نہ تھیسے۔

۲۱۔ تے جیسے ڈینہ کافر بھا دے سامنے آندے ویسن تے اکھیں تساں اٹھے انعام سارے دنیاوی زندگی وچ ختم کر ڈتے ہن تے انہیں کیں فلذہ چاچکے، آج تہا کوں ذلت دا عذاب بٹا ویسی جو تساں زمین وچ ناحق اکریندے ہا دے تے نافرمانی کریندے ہا دے۔

۲۲۔ تے عاد دے بھرا کوں یاد کر جیسے اوں اپنی قوم کوں (ہیں نال) ڈرائے تے اول کنیں اگو پچھو کئی رسول گذر چکین جو تساں اللہ دے سوا کہیں دی عبادت نہ کرو بے شک میں تہا ڈے اتے وڈے ڈینہ دے عذاب کنیں ڈرداں۔

۲۳۔ انہیں آکھے کیا توں آئیں جو ساکوں ساکوں معبودیں کنیں پریں کر ڈیویں تے دل جیرا ڈراوا ساکوں ڈیندا پیں پورا کر جے توں سچا ہوں۔

۲۴۔ اوں آکھے ایندا علم اللہ کنیں ہے تے میں تے اللہ دا سنہیا تہا کوں پچنیداں تے اصل میں تہا کوں جاہل قوم سمجینداں۔

۲۵۔ جیسے انہیں بدل ڈٹھے جیرا انہیں دی

أُولَٰئِكَ الَّذِينَ حَقَّ عَلَيْهِمُ الْقَوْلُ فِي أُمِّ قَدْ
خَلَقْتُ مِنْ قَبْلِهِمْ مِنَ الْجِنِّ وَالْإِنسِ إِنَّهُمْ
كَانُوا خَاسِرِينَ ۝۹

وَلِكُلِّ دَرَجَةٍ مِمَّا عَمِلُوا وَلِيُوقِيَهُمْ أَعْمَالَهُمْ
وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ ۝۱۰

وَيَوْمَ يُعْرَضُ الَّذِينَ كَفَرُوا عَلَى النَّارِ أَلَذَّابْتُمْ
فَلْيَلِغْكُمْ فِي حَيَاتِكُمُ الدُّنْيَا وَاسْتَنْتَعِمُوا بِهَا
فَالْيَوْمَ تُجْزَوْنَ عَذَابَ الْهُونِ بِمَا كُنتُمْ تَسْتَكْبِرُونَ
فِي الْأَرْضِ بِغَيْرِ الْحَقِّ وَبِمَا كُنتُمْ تَفْسُقُونَ ۝۱۱

وَأَذْكُرُوا عَادَ إِذْ أَذْنَدَرَقَوْمَهُ بِالْأَحْقَافِ وَ
قَدْ خَلَتْ السُّدُورُ مِنْ بَيْنِ يَدَيْهِ وَمِنْ خَلْفِهِ
أَلَّا تَعْبُدُوا إِلَّا اللَّهَ إِنِّي أَخَافُ عَلَيْكُمْ عَذَابَ
يَوْمٍ عَظِيمٍ ۝۱۲

قَالُوا أَجِئْتَنَا لِنَأْذِنَكَ عَنْ إِلَهِنَا فَاتَّبَعْنَا
مِمَّا تَفْتِنَانَا إِنْ كُنْتَ مِنَ الصَّادِقِينَ ۝۱۳

قَالَ إِنَّمَا اتَّبَعْتُمُ اللَّهَ وَارْتَبِعُوا قَوْلِي
بِهِ وَلَكِنِّي أَرَأَيْتُمْ قَوْمًا تَجْهَلُونَ ۝۱۴

فَلَمَّا رَأَوْهُ عَارِضًا مُسْتَقْبِلَ أَوْدِيَّتِهِمْ

قَالُوا هَذَا عَارِضٌ مُّطَرٌ نَّأْتِ بَلْ هُوَ
مَا اسْتَعْجَلْتُمْ بِهِ رِيحٌ فِيهَا عَذَابٌ أَلِيمٌ ۝۱۶

وادیں دو اندا پیا ہا انہیں آکھئے اے بل جیرا
ساڑے تے وسسی، اصل اسے تے او
عذاب جنیدی تھا کوں جلدی ہائی اے ہوا
جنیدے وچ بڑکھ والا عذاب۔

ثُمَّ كُنْ كُلُّ شَيْءٍ بِأَمْرِ رَبِّهَا فَاَصْبَحُوا لَا يَرَوْنَ
إِلَّا مَسَلْنَهُمْ كَذَلِكَ نَجْزِي الْقَوْمَ الْمُجْرِمِينَ ۝۱۷

۲۶- جیڑی اپنے رب دے مک نال ہر شے تباہ کر
ڈیسی تے فجر کوں انہیں دیاں محض جہیں باقی
ہن اساں ایویں مجرم قوم کوں سزا ڈیندے ہیں۔

وَلَقَدْ مَكَنَّهُمْ فِيْمَا آتَاكَ مَكَنَّاكُمْ فِيهِ وَجَعَلْنَا
لَهُمْ سِنْعًا وَابْصَارًا وَفِدَاءً أَغْنَى عَنْهُمْ
سَمْعُهُمْ وَلَا أَبْصَارُهُمْ وَلَا أَفْئِدَتُهُمْ مِنْ شَيْءٍ
إِذْ كَانُوا يَجْحَدُونَ بِآيَاتِ اللَّهِ وَحَاقَ بِهِمْ تَاكَاثُفًا
بِهِ يَسْتَهْزِءُونَ ۝۱۸

۲۷- اساں انہیں کوں او طاقت ڈتی ہائی جیڑی
تھا کوں نہیں ڈتی تے اساں انہیں دے کن
تے آکھیں تے دل بٹائے ہن تے انہیں دے
کنیں تے اکھیں تے دیں انہیں کوئی فائدہ نہیں بچایا
تے او اللہ دی آیات دا انکار کریندے ہن
تے جیڑے عذاب تے کھلدے ہن اوہیں انہیں
کوں تباہ کر ڈتے۔

وَلَقَدْ أَهْلَكْنَا مَا حَوْلَكُمْ مِنَ الْقُرَىٰ وَصَرَّفْنَا
الْآيَاتِ لَعَلَّهُمْ يَرْجِعُونَ ۝۱۹

۲۸- تے اساں تھا بے آس پاسو ہوں ساریاں
وستیاں ہلاک کیتن تے آیتیں کوں دٹا پھیر
کیتے تاں جو او ولن۔

فَلَوْلَا نَصْرُهُمُ الَّذِينَ آمَنُوا مِنْ دُونِ اللَّهِ قُلْنَا
إِلَهَهُ بَلْ صَلَّوْا عَنْهُمْ وَذَلِكِ إِفْكَهُمْ وَمَا كَانُوا
يَفْقَهُونَ ۝۲۰

۲۹- تے اوں دلیھے انہیں جنہیں کوں او اللہ دے
سوا معبود بنیدے ہن جو او انہیں کوں اللہ
دے کو لو کر لسن انہیں دی مدد کیوں نہ
کیتی اصل او انہیں کنیں کرل گئی تے اے انہیں
دے کوڑ تے گھڑی ہوئی گال دا نتیجہ۔

وَإِذْ صَرَفْنَا إِلَيْكَ نَفَرًا مِنَ الْجِنِّ يَسْتَمِعُونَ الْقُرْآنَ
فَلَمَّا حَضَرُوهُ قَالُوا أَنْصِتُوا فَلَمَّا قُضِيَ وَلَّوْا إِلَى
قَوْمِهِمْ مُّنْذِرِينَ ۝۲۱

۳۰- جیلھے اساں تیرڈو جنیں دا اک لولہ دلا سٹے
انہیں قرآن سُنیے جیلھے او آٹن انہیں
آکھئے چپ کرو جیلھے تلاوت مکی او اپنی
قوم کوں ڈراوٹ کیتے اوندو دل بگئے۔

قَالُوا يَقَوْمَنَا إِنَّا سَمِعْنَا كُتُبًا أَنْزَلَ مِنْ بَعْدِ مُوسَى
مُصَدِّقًا لِمَا بَيْنَ يَدَيْهِ يَهْدِي إِلَى الْحَقِّ وَإِلَى
طَرِيقٍ مُسْتَقِيمٍ ﴿۳۱﴾

۳۱۔ انہیں آکھئے اے ساڈی قوم بے شک
اساں کتاب سٹیء جیڑھی موسیٰ دے بعد
تھیء او اپنے کینں پہلی کتاب دی تصدیق کریندیء
تے حق داتے سدھا راہ دکھیندیء۔

يَقَوْمَنَا أَجِيبُوا دَاعِيَ اللَّهِ وَآمِنُوا
بِهِ يَغْفِرْ لَكُمْ مِنْ ذُنُوبِكُمْ وَيُجِزْكُمْ
مِنْ عَذَابِ آلِهِمْ ﴿۳۲﴾

۳۲۔ اے ساڈی قوم اللہ دے سٹن والے
دی آواز سنو تے اوکوں منواو (اللہ تہا بڑے گناہ
بخشیشی تے تہاکوں بڑکھ والے عذاب کینں
آم شام بڑیسی۔

وَمَنْ لَا يُجِبْ دَاعِيَ اللَّهِ فَلَيْسَ بِمُعْجِزٍ
فِي الْأَرْضِ وَلَيْسَ لَهُ مِنْ دُونِهِ أَوْلِيَاءُ
أُولَٰئِكَ فِي ضَلَالٍ مُبِينٍ ﴿۳۳﴾

۳۳۔ تے جیرھا اللہ دو سٹن والے دی
نہیں سٹھا او زمین وچ ہرا نہیں سگدا تے
اندے سوا پے کوئی اندے سنگتی کاہ نیٹس
اے کوک کھلی گمراہی وچن۔

أَلَمْ يَرَوْا أَنَّ اللَّهَ الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ
وَلَمْ يَكُنْ يَخْفَوْنَهُ يَغْدِرْ عَلَىٰ أَنْ يَأْتِيَ الْمَوْتَ
بَلَا إِنَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿۳۴﴾

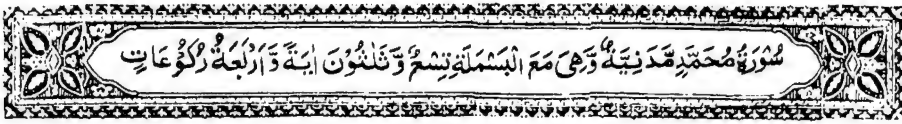
۳۴۔ کیا انہیں بڑھا نہیں بے شک اللہ جنیں
آسمانیں تے زمین کوں پیدا کیتے تے انہیں دے
بناوٹ وچ او تھکیا نہیں
جنیدے کرے اے ٹھیک بے شک او ہر
شے تے قادر۔

وَيَوْمَ يُعْرَضُ الَّذِينَ كَفَرُوا عَلَى النَّارِ أَلَيْسَ هَذَا
بِالْحَقِّ قَالُوا بَلَىٰ وَرَبِّنَا قَالَ فَذُوقُوا الْعَذَابَ
بِمَا كُنْتُمْ تَكْفُرُونَ ﴿۳۵﴾

۳۵۔ تے جڈاں کافر بھا دے ساٹھے پیش
کیتے دیں (آکھیا ویسی) کیا اے سچ نہیں
انہیں آکھئے ٹھیک ساڈے رب دی قسم۔ اوں
آکھئے اپنے انکار دی وجہ نال عذاب چکھو۔

فَأَصْحَابُ كَا صَبَرُوا أُولَٰئِكَ الْعِزَّةُ مِنَ الْمَرْسِلِ وَلَا
تَسْتَعْجِلْ لَهُمْ كَأَنَّهُمْ يَوْمَ يَرَوْنَ مَا يُوعَدُونَ
لَمْ يَلْبِسُوا إِلَّا سَاعَةً مِنْ نَهَارٍ بَلِغْ فَبَلَكَ
إِلَّا الْقَوْمَ الْفَاسِقُونَ ﴿۳۶﴾

۳۶۔ تے توں صبر کر جیویں پکے ارادیں والے
رسولیں کیتے تے انہیں کتے عذاب جلدی نہ منگ تے انہیں
تے میرھے بڑنہ او عذاب کوں بڑکھسن انہیں کوں ایویں بگی
جواو دنیا وچ اڈنہر دا بہوں تھوڑا دقت رہ گئیں۔ لے
فمن نصیحت تے نافرمانیں دے سوا ہیا کوئی ہلاک نہ تھیس۔

سورہ محمد مدنی ؑ تے بسم اللہ نال ایندیاں ۳۹ آیات تے ۴ رکوعن۔

- بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ①
- ۱۔ شروع کرنیڈاں اللہ دے ناں نال جیرھا بن
منگئے ڈیوٹ والا تے ہوں مہربان۔
- ۲۔ جیرھے کفر کریندن تے اللہ دی راہ کنیں
کریندن اللہ انہیں دے عمل تباہ کر ڈیندے۔
- ۳۔ جیرھے مومن تے نیک کم کریندن تے جو
محمد صلی اللہ علیہ وسلم تے تسخے اوکوں منیندن تے
او انہیں دے رب ولو سچ اللہ انہیں دیاں
برائیاں پریں کر ڈیسی تے انہیں دے حال
ٹھیک کر ڈیسی۔
- ۴۔ اے ایں واسطے جو کافرین کوڑ دی
پیروی کیتی ؑ تے مومنین اپنے رب ولو سچ دی
پیروی کیتی اللہ سیس ایویں مثالان جہان کریندے
لوکس کہتے۔
- ۵۔ تے جیلھے کافرین نال تہاڑی جنگ تھیوے
تے تساں انہیں دیاں گکیاں کپ ڈیو جیلھے انہیں
دی رت دھا گھنوں تے ول انہیں کوں بھوڑکی
پدھ گھنوں اوندے بدیا احسان کر کے چھوڑ ڈیو
یا ندیہ گھن کے جے تیں جنگ ختم تھی ونجے۔ اے
ایویں تھیئے تے جے اللہ چاہے ہاتے آپ انہیں
کنیں بدلہ گھن گھن ہا اصل اللہ تہا کوں ہک
ڈرو جے نال ازمنیدے تے جیرھے اللہ دی راہ
وچ قتل تھیں او انہیں دے عمل نہ ونجیسی۔
- الَّذِينَ كَفَرُوا وَصَدُّوا عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ أَضَلَّ
أَعْمَالَهُمْ ②
- وَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ وَآمَنُوا بِمَا نُزِّلَ
عَلَيْ مُحَمَّدٍ وَهُوَ الْحَقُّ مِنْ رَبِّهِمْ لَكَفَّرَ عَنْهُمْ
سَيِّئَاتِهِمْ وَأَصْلَحَ بَالَهُمْ ③
- ذَلِكَ بِأَنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا اتَّبَعُوا الْبَاطِلَ وَأَنَّ الَّذِينَ
آمَنُوا اتَّبَعُوا الْحَقَّ مِنْ رَبِّهِمْ كَذَلِكَ يَضْرِبُ اللَّهُ
لِلنَّاسِ أَمْثَالَهُمْ ④
- فَإِذَا لَقِيتُمُ الَّذِينَ كَفَرُوا فَضَرْبَ الرِّجَالِ
حَتَّىٰ إِذَا أَثْنَتُوا عَنْهُمْ فَأَسْلُمُوا أَلَمْ يَكُنْ لَكُمْ
مَنْ بَعْدُ وَلِمَا فِدَاءٌ حَتَّى تَضَعَ الْحَرْبُ
أُذُنَ الرَّاغِبِ ذَلِكَ وَلَوْ يَشَاءُ اللَّهُ لَانْتَصَرَ
مِنْهُمْ وَلَٰكِنْ لِّيَبْلُوَ بَعْضَكُمْ بِبَعْضٍ وَ
الَّذِينَ قُتِلُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ فَلَنْ يُضِلَّ
أَعْمَالَهُمْ ⑤

سَيُفْعِلُهُمْ وَيُصْلِحُ بَالَهُمْ ①

۶۔ انہیں کوں سدھے راہ تے لیسے تے انہیں دی حالت
ٹھیک کر لیسے۔

وَيُدْخِلُهُمُ الْجَنَّةَ عَرَفَهَا لَهُمْ ②

۷۔ تے انہیں کوں بڑسی ہوئی بہشت وچ پلہسی

بِأَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِنْ تَصُمْ وَاللَّهُ يَنْصُرْكُمْ وَ

۸۔ اے مومنو جے تساں اللہ دی مدد کرو تے

يُثَبِّتْ أَقْدَامَكُمْ ③

او تہا بڑی ضرور مدد کر لیسے تے تہا بڑے پڑھسی۔

وَالَّذِينَ كَفَرُوا فَتَسْأَلُهُمْ وَأَصْلَ أَعْمَالِهِمْ ④

۹۔ تے کافرین تے افسوس تے او انہیں دے عمل دی

ضائع کر ڈلیں۔

ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ كَرِهُوا مَا أُنْزِلَ اللَّهُ

۱۰۔ اے ات بگالوں جو انہیں اللہ دے پیٹھے ہوئے

فَأَحْبَطَ أَعْمَالَهُمْ ⑤

کوں ناپسند کیے تے اوں انہیں دے عمل ضائع کر ڈین۔

أَفَلَمْ يَسِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَيَنْظُرُوا كَيْفَ كَانَ

۱۱۔ کیا انہیں زمین وچ گھر پھر کے نہیں ڈٹھا جو

عَاقِبَةُ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ دَمَّرَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ وَ

انہیں کنیں پہلے لوکیں دا کیا انجام تھے انہیں تے اللہ

لِلْكَافِرِينَ أَمْثَالَهَا ⑥

سیس مذاب لایا ہاتے انہیں کافرین دا دی ادھوال

تھیسے۔

ذَلِكَ بِأَنَّ اللَّهَ مَوْلَى الَّذِينَ آمَنُوا وَأَنَّ الْكَافِرِينَ

۱۲۔ اے ات بگالوں جو بے شک اللہ سیس مومنیں

لَا مَوْلَى لَهُمْ ⑦

دا سنگتی ے تے کافرین دا کوئی سنگتی نہیں۔

إِنَّ اللَّهَ يُدْخِلُ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ

۱۳۔ بے شک اللہ مومنیں کوں تے نیک کم کرٹ

جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ وَالَّذِينَ كَفَرُوا

والیں کوں بہشت وچ پلہسی جنیدے وچ نہراں

يَتَنَبَّهُونَ وَيَأْكُلُونَ كَمَا تَأْكُلُ الْأَنْعَامُ وَالنَّارُ

وہندیاں پیاں ہوسن تے کافر تھوڑا فائدہ چیسن

مَثْوًى لَهُمْ ⑧

تے بڈنگریں آلی کار کھوسن تے بھا انہیں دا

ٹکاٹہ ے۔

وَكَايِنَ مِنْ قَرْيَةٍ هِيَ أَشَدُّ قُوَّةَ مِنْ قَرْيَتِكَ

۱۴۔ تے کے تلا وستیاں ہن جیریاں ایس دتی

الَّتِي أَخْرَجْنَاكَ أَهْلَكَهُمْ فَلَا نَاصِرَ لَهُمْ ⑨

کنیں تکریاں ہن جتھو تیکوں کڈھے نیں اساں انہیں

کوں تباہ کر ڈتاتے انہیں دا کوئی مددگار کار ے نہ

ہا۔

أَفَنْ كَانَ عَلَى بَيِّنَةٍ مِنْ رَبِّهِ كُنْ زَيْنَ لَهُ سُوءِ

۱۵۔ جیرھا اللہ ولو کھلی دلیل تے ہوئے اوہو جیریاں

عَمَلِهِ وَاتَّبَعُوا أَهْوَاءَهُمْ ⑩

تھی سگدرے جنیدے ہرے عمل اوںکوں سوٹھے

کر کے ڈکھائے گئے ہوں تے انہیں اپنی خواہش
دی پیروی کیتی۔

۱۴۔ جیڑھی جنت دا وعدہ متقیں نال کیتا گئے ،
اوندی مثال ایویں سچو اوندے وچ نہراں ہن
جنہیں دا پانی سُٹا نہیں تے کھیر دیاں نہراں ہن
جنہیں دا ذائقہ خراب نہیں تھیندا تے شراب دیاں
نہراں ہن جیڑھیاں پیوئے دالیں کوں مزیدار لگسن تے
صاف ماکھی دیاں نہراں دی ہن تے انہیں کیتے اوندے
دوچ ہر بچل بلیسی تے انہیں تے رب دی بخشش
دی ہوسے لے جنتی اویں حق سبکدے جیڑھی ہک شخص ہمیشہ
بھاو وچ رہی تے انہیں کوں بہوں تآ پانی پلایا ویسی جیڑھا
اوندیاں آندراں کپ ڈیسی۔

۱۷۔ انہیں وچو کچھ کوک تیبڑی گال سُندن تے
جیلھے تیں کنیں اٹھی کے دیتدن پئے تے اوعالیں
کوں آہن نہیں ایں (رسول) کیا آکھئے اے لوکن
جنہیں دے دلیں تے اللہ مہر کر ڈٹی ۷ تے انہیں
اپنی خواہشیں دی پیروی کیتی ۷۔

۱۸۔ تے جیڑھے ہدایت تے ہن اللہ انہیں کوں
ہدایت وچ ودھسی تے انہیں کوں تقویٰ ڈیسی۔
۱۹۔ کیا او عذاب دی گھڑی دا بھالا گدھی کھڑن
جواو انہیں تے ابھٹ گھت آپوئے اوندیاں کچھ نشانیاں تے
پوریاں تھی گئیں تے جیلھے او آویسی انہیں دا کیا بلیسی۔

۲۰۔ توں جان گھن جو اللہ دے سوا کوئی معبود
نہیں توں اپنے گناہیں دی بخشش منگ تے مومن
مردیں تے مومن تریمتیں کیتے دی تے اللہ تبارک

مَثَلُ الْجَنَّةِ الَّتِي وُعدَ الْمُتَّقُونَ فِيهَا أَنْهَارٌ
مِّنْ مَّاءٍ غَيْرِ آسِنٍ وَأَنْهَارٌ مِّنْ لَّبَنٍ لَّمْ يَتَغَيَّرْ
طَعْمُهُ وَأَنْهَارٌ مِّنْ خَمْرٍ لَّذَّةٍ لِلشَّارِبِينَ وَأَنْهَارٌ
مِّنْ عَسَلٍ مُّصَفًّى وَلَهُمْ فِيهَا مِن كُلِّ الثَّمَرَاتِ
وَمَغْفِرَةٌ مِّن رَّبِّهِمْ كُنْ هُوَ خَالِدٌ فِي النَّارِ
وَسُقُوا مَاءً حَمِيماً فَقَطَّعَ أَمْعَاءَهُمْ ۝۱۶

وَمِنْهُمْ مَّن يَّسْتَعِذُّ بِاللَّهِ إِذَا خَرَجُوا مِنْ
عِنْدِكَ قَالُوا لِلَّذِينَ أُوتُوا الْعِلْمَ مَاذَا قَالَ أَنفَا
أُولَئِكَ الَّذِينَ طَبَعَ اللَّهُ عَلَى قُلُوبِهِمْ وَاتَّبَعُوا
أَهْوَاءَهُمْ ۝۱۷

وَالَّذِينَ اهْتَدَوْا زَادَهُمْ هُدًى وَآتَاهُمْ
تَقْوَاهُمْ ۝۱۸
فَهَلْ يَنْظُرُونَ إِلَّا السَّاعَةَ أَنْ تَأْتِيَهُمْ بَغْتَةً
فَقَدْ جَاءَ أَشْرَاطُهَا فَأَنَّى لَهُمْ إِذَا جَاءَتْهُمْ
ذِكْرُهَا ۝۱۹

فَاعْلَمْ أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَاسْتَغْفِرْ لِذَنْبِكَ وَ
لِلْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ وَاللَّهُ يَعْلَمُ مُتَقَلَّبَكُمْ وَ
مَثْوَاكُمْ ۝۲۰

اُڑے اُڑے پھرن تے ہکی جاتے کھرن کون
چاندے ۔

۲۱۔ تے مومن آپدن کوئی سورت کیوں نہیں سنی
تے جیلھے پکے حکمیں آلی سورت لکھی تے اونرے
وجہ جنگ دا ذکر ہا تیں ڈٹھا ہوسی جنیں رے
دیس وجہ بیماری ہے او تیبڈو ایوں ڈہرے پئے
ہن جیویں کہیں تے موت دی غشی ہوے
انہیں کیتے ہلاکت ۔

۲۲۔ انہیں داکم تے اطاعت ہوے ہاتے
نیک گالیں سناوٹ ہوے ہاتے جیلھے گال
پوری تھی ونچے ہاتے جے او اللہ دے حضور
سچے ثابت تھیون ہا تے انہیں کیتے چنگا ہا ۔
۲۳۔ کیا اے تھی نہیں سگدا جو تساں کنڈ دلاؤ
تے زمین وچ فساد پا ڈیو تے رشتے داریاں
مکا ڈیو ۔

۲۴۔ اے لوکن جنہیں تے اللہ دی لعنت اؤں
(اللہ سٹیں) انہیں کون بوڑا کر ڈتے تے انہیں
دیاں اکھیں اندھیاں کر ڈتن ۔

۲۵۔ کیا او قرآن تے غور نہیں کریندے یا انہیں
دے دیں تے اسپے جندربن ۔

۲۶۔ بے شک ایندے بعد میرے کنڈ دلا کے پھر گئیں
تے ہدایت دی انہیں تے ظاہر تھی چکی ہائی
شیطان اے کم انہیں کون سوٹھا کر ڈکھائے
تے انہیں کون کوڑیاں امیداں لائسی ۔

۲۷۔ اے ات گجاہوں جو جنہیں کون اللہ داکلام
چنگا نہیں گدا انہیں کون اکھئے نیں کجہ گالیں

وَيَقُولُ الَّذِينَ آمَنُوا لَوْلَا نَزَّلَتْ سُورَةٌ
فَإِذَا نَزَّلَتْ سُورَةٌ فَخُكِمَتْ وَذُكِرَ
فِيهَا الْقِتَالُ رَأَيْتَ الَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ
مَرَضٌ يَنْظُرُونَ إِلَيْكَ نَظَرَ الْمَغْشِيِّ
عَلَيْهِ مِنَ النُّبُوتِ فَأُولَئِكَ لَهُمْ ①

طَاعَةٌ وَقَوْلٌ مَّعْرُوفٌ فَإِذَا عَزَمَ الْأَمْرَ فَلَوْ
صَدَّقُوا اللَّهَ لَكَانَ خَيْرًا لَهُمْ ②

فَهَلْ عَسَيْتُمْ إِنْ تَوَلَّيْتُمْ أَنْ تُفِيدُوا فِي الْأَرْضِ
وَتَقْطَعُوا أَرْحَامَكُمْ ③

أُولَئِكَ الَّذِينَ لَعَنَهُمُ اللَّهُ فَأَصَتْهُمْ وَاعْتَمَى
أَبْصَارُهُمْ ④

أَفَلَا يَتَذَكَّرُونَ الْقُرْآنَ أَمْ عَلَى قُلُوبٍ أَقْفَالُهَا ⑤

إِنَّ الَّذِينَ ارْتَدُّوا عَلَى أَدْبَارِهِمْ مِنْ بَعْدِ مَا
تَبَيَّنَ لَهُمُ الْهُدَى الشَّيْطَانُ سَوَّلَ لَهُمْ وَأَمَلَّ
لَهُمْ ⑥

ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ قَالُوا لِلَّذِينَ كَرِهُوا مَا نَزَّلَ اللَّهُ
سَنُطِيعُكُمْ فِي بَعْضِ الْأُمْرِ ۖ وَاللَّهُ يَعْلَمُ

إِسْرَارُهُمْ ۝
فَكَيْفَ إِذَا تَوَفَّتْهُمُ الْمَلَائِكَةُ يُضَارِبُونَ وُجُوهَهُمْ
وَأَدْبَارَهُمْ ۝
تہاڑیاں منیسوں تے اللہ انہیں دے بھید جانڈے۔
۲۸۔ کیا حال ہوسی جیلے فرشتے انہیں دی جان
کدھیں تے انہیں دے منہ تے کندھ تے مریدے
پٹے ہوسن۔

ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ اتَّبَعُوا مَا اسَخَطَ اللَّهُ وَكَرِهُوا
رِضْوَانَهُ فَأَحْبَطَ أَعْمَالَهُمْ ۝
۲۹۔ اے ات گالوں جو انہیں اولگال دی سپردی
کیتی جیرھی اللہ کوں ناراض کریدی ء تے اللہ دی رضا
کوں انہیں پسند نہیں کیتا تے انہیں دے عمل اللہ
دنچا ڈتے۔

أَمْ حَسِبَ الَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ قُرْصٌ أَنْ لَنْ يُخْرِجَ
اللَّهُ أَضْعَافَهُمْ ۝
وَلَوْ نَشَاءُ لَارَيْنَاكُمْ فَلَعَرَفْتَهُمْ
بِسِيمَتِهِمْ وَ لَتَعْرِفَنَّهُمْ فِي لَحْنِ الْقَوْلِ
وَاللَّهُ يَعْلَمُ أَعْمَالَكُمْ ۝
۳۰۔ جنیں لوکس دے دیس و توح بیماری ء انہیں دا
کیا خیال جو اللہ انہیں دے کینے نہ کلاھسی۔
۳۱۔ تے جے اساں چاہوں ہا تے تیکوں اولوک دکھا
ڈیوں ہاتے توں انہیں دے منہ کنیں سچاں گھنیں
ہا تے تیکوں انہیں دے الاکنیں پتہ بگ
دیندے تے اللہ تہاڑے عملیں کوں جانڈے۔

وَلَنَبْلُوَنَّكُمْ عَنْ نِعْمَةِ الْجَاهِدِينَ مِنْكُمْ وَ
الصَّادِقِينَ وَنَبْلُوَنَّكُمْ ۝
۳۲۔ تے اساں تہا کوں ضرور آزمیوں تاں جو تہاڑے دچو
جہادیں تے صبر کرن وایں کوں چاٹ گھنوں تے
تہاڑے گالیں دا وی پتہ بگ ونجے۔

إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا وَصَدُّوا عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ وَ
شَاقُوا الرَّسُولَ مِنْ بَعْدِ مَا تَبَيَّنَ لَهُمُ الْهُدَى
لَنْ يَضُرَّوْا اللَّهَ شَيْئًا وَسَيُحْطِ أَعْمَالُهُمْ ۝
۳۳۔ بے شک کافر تے جنیں اللہ دے راہ کنیں
روکے تے ہدایت ظاہر تھیوٹ دے بعد انہیں رسول
نال دشمنی کیتی ء او اللہ کوں کوئی نقصان نہیں
پچھا سگدے تے اللہ انہیں دے عمل دنچا ڈلیں۔

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا أَطِيعُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا الرَّسُولَ
وَلَا تُبْطِلُوا أَعْمَالَكُمْ ۝
۳۴۔ اے مومنو اللہ تے اوندے رسول دی
اطاعت کرو تے اپٹے عمل نہ دنچاؤ۔

إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا وَصَدُّوا عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ ثُمَّ
مَاتُوا وَهُمْ كُفَّارٌ فَلَنْ يَغْفِرَ اللَّهُ لَهُمْ ۝
۳۵۔ بے شک جیرھے کافر تے اللہ دے راہ
کنیں رکنیدن تے دل اومرویدن تے او کافر ہونڈن
انہیں کوں اللہ نہ بخشیں۔

فَلَا تَهِنُوا وَتَدْعُوا إِلَى السَّلَامِ ۖ وَأَنْتُمْ الْأَضَلُّونَ
وَاللَّهُ مَعَكُمْ وَلَنْ يَتَرَكَمُ أَعْمَالَكُمْ ۝

۳۶۔ ہنں تہاں ڈھلتے نہ تھینو تے صلہ دو سبڈو
تے تہاں ڈاڑھے ہوئے اللہ تہاڈے نال
تے او تہاڈے عمل املو نہ گھٹسی۔

إِنَّمَا الْحَيَاةُ الدُّنْيَا لَعِبٌ وَ لَهْوٌ
وَأَنْ تُوَفِّيُوا وَتَتَّقُوا يُؤْتِكُمْ أَجُورَكُمْ
وَلَا يَسْأَلَكُمْ أَقْوَالُكُمْ ۝

۳۷۔ اے دنیاوی زندگی تے محض کھیل تماشا
تے جے تہاں ایمان گھن آؤ تے اللہ کنیں ڈرو
تہا کوں تہاڈا اجر ڈیسی تے او تہاڈے مال
نہیں منگدا۔

إِنْ يَسْأَلْكُمُوهَا فَيُحْفِكُمْ تَبَحَّلُوا وَبِخْرَجِ
أَضْغَانَكُمْ ۝

۳۸۔ تے جے او تہاں کنیں مال منگے تے منہ
کرے تے تہاں شومائی کر سبڈے عے تے او
تہاڈے بغض کڈھ ڈیسی۔

هَآأَنْتُمْ هَؤُلَاءِ تُدْعَوْنَ لِتُتَّقُوا فِي
سَبِيلِ اللَّهِ فَمِنْكُمْ مَنْ يَتَّخِذُ وَمَنْ
يَتَّخِذُ فَإِنَّمَا يَتَّخِذُ عَنْ نَفْسِهِ وَاللَّهُ الْغَنِيُّ
وَأَنْتُمْ الْفُقَرَاءُ وَإِنْ تَوَلَّوْا يَسْتَبْدِلْ قَوْمًا غَيْرَكُمْ
ثُمَّ لَا يَكُونُوا أَمْثَالَكُمْ ۝

۳۹۔ تہاں ہوئے جنیں کوں اللہ دی راہ وچ
فخر کرن کیتے سبڈیا دیندے تے تہاڈے دھو
کچھ تے شومائی کرنین تے جے شومائی کرنین او نہ لقصان
آپ چسین تے اللہ بے پروا و تے تہاں فقیر
ہوئے تے جے تہاں پھر و نحو اللہ تہاڈی جاتے
بی قوم گھن اوسی دل او تہاڈے جہیں نہ ہوسن۔

سُورَةُ الْفَاتِحَةِ مَدْرِيَّةٌ وَهِيَ مَعَ الْبِسْمَلَةِ ثَلَاثُونَ آيَةً وَارْبَعَةٌ وَكُلُّهَا

سورة فتح مدنی ء تے بسم اللہ نال ایندیاں ۳۰ آیات تے ۴ رکوعن۔

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ①

۱۔ شروع کرینداں اللہ دے ناں نال جیہا بن
منگئے ڈیوٹ والا تے ہوں مہربان۔

إِنَّا فَتَحْنَا لَكَ فَتْحًا مُبِينًا ②

۲۔ بے شک اساں تیکوں کھلی فتح بخشی ء۔

لِيَغْفِرَ لَكَ اللَّهُ مَا تَقَدَّمَ مِنْ ذَنْبِكَ

۳۔ تاں جو اللہ سیس تیرے اگلے تے پچھلے

وَمَا تَأَخَّرَ وَيُتِمَّ نِعْمَتَهُ عَلَيْكَ وَ

گناہ بخش ڈیوے تے تاں جو تیرے اتے

يَهْدِيكَ صِرَاطًا مُسْتَقِيمًا ③

اپنی نعمت پوری کرے تے تیکوں سدھارا

ڈکھالے۔

وَيَنْصُرَكَ اللَّهُ نَصْرًا عَظِيمًا ④

۴۔ تے اللہ تیرے شاندار امداد کرے۔

هُوَ الَّذِي أَنْزَلَ السَّكِينَةَ فِي قُلُوبِ الْمُؤْمِنِينَ

۵۔ اوہو ء جیس مومنین دے دلیں تے سکینت

لِيُزِيدُوا إِيمَانًا مَعَ إِيمَانِهِمْ وَلِلَّهِ جُنُودُ

لہائی تاں جو انہیں دے پہلے ایمان نال ببا ایمان مل ونجے

السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَكَانَ اللَّهُ عَلِيمًا حَكِيمًا ⑤

تے آسمانیں تے زمین دے لشکر اللہ کیے ہن تے اللہ بہرں

جاٹن والا تے سیانا ء۔

لِيُدْخِلَ الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ جَنَّاتٍ تَجْرِي

۶۔ تاں جو مومنین کوں تے مومن تریمتیں کوں

مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا وَيُكَفِّرُ عَنْهُمْ

بہشت وچ پلھاوے جنیدے وچ نہراں وںڈیاں

سَيِّئَاتِهِمْ وَكَانَ ذَلِكَ عِنْدَ اللَّهِ فَوْزًا عَظِيمًا ⑥

پین اوندے وچ ہمیشہ رہن تے تاں جو انہیں

دیاں برائیاں دور کر ڈیوے تے اے اللہ ولو

وڈی کامیابی ء۔

وَيُعَذِّبُ الْمُنَافِقِينَ وَالْمُنَافِقَاتِ وَالشَّارِكِينَ وَ

۷۔ تے تاں جو منافق مردیں تے تریمتیں تے

الْمُشْرِكَاتِ الظَّالِمِينَ بِاللَّهِ ظَنَ السَّوءِ عَلَيْهِمْ دَائِرَةُ

مشرک مردیں تے تریمتیں جیرے اللہ تے بدگمانی

السَّوءِ وَعَذِيبَ اللَّهِ عَلَيْهِمْ وَلَعَنَهُمْ وَأَعَدَّ لَهُمْ

کریندن تے عذاب لہاوے انہیں تے معیبت

جَهَنَّمَ وَسَاءَتْ مَصِيرًا ⑦

دا چکر ادسی۔ اللہ نے انہیں تے غضب لہائے

تے انہیں تے لعنت کیتی ء تے انہیں کیتے

دوزخ تیار کیتی ہوئی اس تے اے ہوں گندہ
لکائنہ ۷۔

۸۔ آسمانیں تے زمین دے لشکر اللہ دے ہن
تے اللہ غالب تے سیانٹا ۷۔

۹۔ بے شک اساں تیکوں گواہ بنا کے تے
خوش خبری ڈیون والا تے ڈراون والا بنا کے
پہنچے۔

۱۰۔ تال جو تساں اللہ تے اوندے رسول کون منو
تے اوندی مدد کرو تے اوندی عزت کرو تے جینہ
رات اوندی تسبیح کرو۔

۱۱۔ بے شک جیرے تیردی بیعت کریندن او اللہ
دی بیعت کریندن اللہ دا ہتھ انہیں دے ہتھ تے
سے جیرھا وعدہ ترڑیسی اوندانگناہ ہونکوں تھیں
تے جیرھا وعدہ پورا کریسی جو اوں خدا نال کہتے
اللہ اونکوں وڈا اجر ڈیسی۔

۱۲۔ تیکوں بچھو رہن والے بدو ضرور اکھسن اسان
اپنے مال تے ہتھ روچ دے رہ گئے ہن توں
ساڈے کیتے بخشش منگ او اپنے زبانیں نال
آہن جو انہیں دے دیں وچ نہیں جے اللہ تہا کون نقصان
ڈیون دا ارادہ کرے یا فائدہ پچاؤن دا ارادہ کرے
تے اوندے مقابلے وچ کون کجھ کر سگدے اصل
اللہ تہا ڈے عملیں کنیں باخبر۔

۱۳۔ اصل تساں خیال کہتے جو رسول تے مومن اصلو
کڈا ہن اپنے ہاں دو تے ہتھ رو نہ ولسن اے
خیال تہا ڈے دل وچ سوٹھا کر ڈتا گیا ہا تے تساں
گندہ خیال کہتے تے تساں ہلاک تھیون والی قوم

وَلِلّٰهِ جُنُودُ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ وَكَانَ اللّٰهُ عَزِيزًا
جَکِیْنَا ۱۰

اِنَّا اَرْسَلْنَاكَ شَهِيدًا وَ مُبَشِّرًا
وَ نَذِيرًا ۱۱

لَتَتَّوَمِنُوْا بِاللّٰهِ وَرَسُوْلِهِ وَ تُعِزُّوْهُ وَ تُقِرُّوْهُ وَ
تُسَبِّحُوْهُ بُكْرَةً وَّاَصِيْلًا ۱۲

اِنَّ الَّذِیْنَ یُبَایِعُوْنَكَ اِنَّمَا یُبَایِعُوْنَ اللّٰهَ یَدُ اللّٰهِ
فَوْقَ اَیْدِیْهِمْ فَمَنْ تَنَكَّثَ فَاِنَّمَا یَنکُثُ عَلٰی
نَفْسِهٖ وَ مَنْ اَوْفٰ بِمَا عٰهَدَ عَلَیْهِ اللّٰهُ فَسُبُوْتِیْهِ
اَجْرًا عَظِیْمًا ۱۳

سَيَقُوْلُ لَكَ الْمُخَلْفُوْنَ مِنَ الْاَعْرَابِ شَخَلْتُنَا
اَمْوَالُنَا وَاَهْلُوْنَا فَاسْتَغْفِرْ لَنَا یَقُوْلُوْنَ بِالْحَقِّ
مَا لَیْسَ فِی قُلُوْبِهِمْ قُلْ فَمَنْ یَمْلِكُ لَكُمْ مِنَ اللّٰهِ
شَیْئًا اِنْ اَرَادَ بِكُمْ ضَرًّا اَوْ اَرَادَ بِكُمْ نَفْعًا بَلْ
كَانَ اللّٰهُ بِمَا تَعْمَلُوْنَ خَبِيرًا ۱۴

بَلْ طَنَنْتُمْ اَنْ لَّنْ یَنْقَلِبَ الرُّسُوْلُ وَاَلْمُؤْمِنُوْنَ
اِلٰی اَهْلِیْهِمْ اَبَدًا وَّرُیِّنَ ذٰلِكَ فِی قُلُوْبِكُمْ وَ
طَنَنْتُمْ طَنْ السَّوْءِ ۱۵ وَ كُنْتُمْ قَوْمًا بُورًا ۱۶

ہاوے۔

۱۴۔ تے جیرھا اللہ تے اوندے رسول کوں نہیں
منیڈا تے بے شک اساں کافریں کیتے بھڑکن والا
عذاب تیار کیتا ہوئے۔

۱۵۔ آسمانیں تے زمین دی بادشاہت اللہ دی ۷
جنيکوں چاہندے بخشیدے تے جنيکوں چاہندے
عذاب دیندے تے اللہ ہوں بخش والا تے
ہوں مہربان۔

۱۶۔ پچھو رہن والے ضرور آکھن اوں ویلے جیلے
تساں مال غنیمت کٹھا کرن کیتے ویسو جو ساکوں نال
ونجن دی اجازت ڈیو او چاہندے جو اللہ دے کلام
کوں بدل ڈیون توں آکھ تساں اصلو ساڈے پچھو
نہ ٹرو ایمو اللہ دا فیصلہ ۷ او آکھن اصل تساں
حسد کریندے ۷ او گال اصلو سمجھدے نہیں۔

۱۷۔ توں پچھو رہن والے عربیں کوں آکھ تمہا کوں
اوں قوم دے مقابلے کیتے سڈیا ویسی جیرھی ڈاڑھی
جنگ کرن والی ۷ تساں انہیں نال جنگ کریسو
یا او مسلمان تھی ویسین جے تساں اطاعت کرو
اللہ تمہا کوں چنگا اجر ڈیسی تے جے تساں پھر ویسو
جیویں ایں کنیں پہلے پھر گئے ہا دے تے او تمہا کوں
ڈکھ ڈیون والا عذاب ڈیسی۔

۱۸۔ اندھے کیتے کوئی حرج نہیں تے نہ منڈے کیتے
کوئی حرج تے نہ بیمار کیتے تے جیرھا اللہ تے اندھے
رسول دی اطاعت کریسی اللہ اوں کوں بہشت ورح پھیرسی
جنیوے ورح نہراں و ہندیال پین تے جیرھا نہ پھیرسی
او اوں کوں ڈکھ ڈیون والا عذاب ڈیسی۔

وَمَنْ لَّمْ يُؤْمِنْ بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ فَإِنَّا أَعْتَدْنَا
لِلْكَافِرِينَ سَعِيرًا ۝۱۴

وَاللَّهُ مُلْكُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ يُغْفِرُ لِمَنْ يَشَاءُ
وَيُعَذِّبُ مَنْ يَشَاءُ ۚ وَكَانَ اللَّهُ غَفُورًا رَحِيمًا ۝۱۵

سَيَقُولُ الْمُخَلَّفُونَ إِذَا انْطَلَقْتُمْ إِلَى مَغَائِمٍ
لِنَأْخُذْهَا ذُرُوءًا نَتَّبِعْكُمْ يَرْبِدُ ۚ وَنَا
يُبَدِّلُوا كَلِمَ اللَّهِ قُلْ لَنْ تَتَّبِعُونَا كَذَلِكُمْ قَالِ
اللَّهُ مِنْ قَبْلُ ۚ فَسَيَقُولُونَ بَلْ نَحْشُدْ وَنَسَاءُ ۚ بَلْ
كَانُوا لَا يَفْقَهُونَ إِلَّا قَلِيلًا ۝۱۶

قُلْ لِلْمُخَلَّفِينَ مِنَ الْأَعْرَابِ سَتُدْعُونَ إِلَى
قَوْمٍ أُولِي بَأْسٍ شَدِيدٍ تُقَاتِلُونَهُمْ أَوْ يُسْلِمُونَ
فَإِنْ تَطِيعُوا يُؤْتِكُمُ اللَّهُ أَجْرًا حَسَنًا ۚ وَإِنْ
تَتَوَلَّوْا كَمَا تَوَلَّيْتُمْ مِنْ قَبْلُ يُعَذِّبْكُمْ عَذَابًا
أَلِيمًا ۝۱۷

لَيْسَ عَلَى الْأَعْمَى حَرَجٌ وَلَا عَلَى الْأَعْرَجِ حَرَجٌ
وَلَا عَلَى الْمَرْيُوسِ حَرَجٌ ۚ وَمَنْ يُطِيعِ اللَّهَ وَ
رَسُولَهُ يَدْخُلْهُ جَنَّتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا
الْأَنْهَارُ ۚ وَمَنْ يَتَوَلَّ يَُعَذِّبْهُ عَذَابًا أَلِيمًا ۝۱۸

لَقَدْ رَضِيَ اللَّهُ عَنِ الْمُؤْمِنِينَ إِذْ يُبَايِعُونَكَ تَحْتَ الشَّجَرَةِ فَعَلِمَ مَا فِي قُلُوبِهِمْ فَأَنْزَلَ السَّكِينَةَ عَلَيْهِمْ وَأَنَا بِهِمْ فَتَحًا قَرِيبًا ۝

۱۹۔ اللہ مومنین سے اور ویلے ہوں خوش تھے جیسے او دن دے تے تیڈی بیعت کریندے پئے ہن اونکوں انہیں دی دل دی گال دا پتہ بگ گئے اللہ انہیں تے سکون لہائے تے انہیں کون کولہ دی فتح جڑتی اس ۔

وَمَعَانِمَ كَثِيرَةً يَأْخُذُونَ بِهَا وَكَانَ اللَّهُ عَزِيزًا حَكِيمًا ۝

۲۰۔ تے بہوں سارا مال غنیمت جیرھا او گھنڈے پئے تے اللہ غالب تے سیانا ۔

وَعَدَكُمْ اللَّهُ مَعَانِمَ كَثِيرَةً تَأْخُذُونَ بِهَا فَعَجَلَ لَكُمْ هَذِهِ وَكَفَّ أَيْدِيَ النَّاسِ عَنْكُمْ وَلِتَكُونَ آيَةً لِّلْمُؤْمِنِينَ وَيَهْدِيَكُمْ صِرَاطًا مُسْتَقِيمًا ۝

۲۱۔ اللہ تمہاڑے کیتے بہوں غنیمتیں دا وعدہ کیتے جیرھیاں تساں گھنڈے مال اوں تہا کون تکھیں ڈے جڑتے تے لوکس دے ہتھ روکین سی تے تاں جو اے مومنین کیتے نشان بچتے تہا کون سدھ راہ دو نیوے ۔

وَأُخْرَى لَمْ تَقْدِرُوا عَلَيْهَا قَدْ أَحَاطَ اللَّهُ بِهَا وَكَانَ اللَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرًا ۝

۲۲۔ تے ڈو جی گال جنیدی تہا کون طاقت نہ ہائی اللہ سیس ادنا فیصلہ کر جڑتے تے اللہ ہر شے تے قادر ۔

وَلَوْ قَتَلْتُمُ الَّذِينَ كَفَرُوا لَکُلُوا الْآذَانَ الْيَاسْرِ لَآ يَحْدُونَ وَإِنَّا لَوَاصِقُونَ ۝

۲۳۔ جے کافر تمہاڑے نال جنگ کرن تے او کٹڈ ولا کے ڈرو لیں تے ول انہیں کون نہ سبگتی ہلسی تے دکوئی مددگار

سُنَّةَ اللَّهِ الَّتِي قَدْ خَلَتْ مِنْ قَبْلُ ۚ وَلَكِنْ تَجِدَ لِسُنَّةِ اللَّهِ تَبْدِيلًا ۝

۲۴۔ اللہ دی سنت جیرھی پہلے پوری تھی ۛ تے توں اللہ دی سنت کون وڈیا ہو یا نہ ڈیکھیں ۔

وَهُوَ الَّذِي كَفَّ أَيْدِيَهُمْ عَنْكُمْ وَأَيْدِيَكُمْ عَنْهُمْ بِبَطْنِ مَكَّةَ مِنْ بَعْدِ أَنْ أَظْفَرَكُمْ عَلَيْهِمْ وَكَانَ اللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرًا ۝

۲۵۔ او ہو ۛ جیس او نہیں دے ہتھ تساں کنیں تے تمہاڑے ہتھ انہیں کنیں تمہاڑے انہیں دے غالب آون دے بعد مکہ وچ روک جڑتے تے اللہ تمہاڑے عملیں کون ڈہرا کھڑے ۔

هُمُ الَّذِينَ كَفَرُوا وَصَدُّوكُمْ عَنِ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ وَالْمَهْدَىٰ مَعَكُمُوهَا أَنْ يَبْلُغَ هِمْلُهُمْ وَلَوْلَا رِجَالٌ مُّؤْمِنُونَ وَنِسَاءٌ مُّؤْمِنَاتٌ لَّمْ تَعْلَمُوهُمْ أَتِ

۲۶۔ اے لوکن جیرھے کافرن تے تہا کون مسجد حرام کنیں رکیندن تے وقف قربانی کنیں دی رکیندن جو او اپنی اصل جاتی چ بگے تے جے کچھ مومن مرد تے

تَطَّوُّهُمْ فَتَصِيبُكُمْ مِنْهُمْ مَعَرَّةٌ بِغَيْرِ عِلْمٍ لِيُدْخِلَ اللَّهُ فِي رَحْمَتِهِ مَنْ يَشَاءُ لَوْ تَزَيَّلُوا لَعَذَّبْنَا الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْهُمْ عَذَابًا أَلِيمًا ﴿۲۶﴾

مومن عورتاں نہ ہوں ہا تھا کوں جنہیں داپتہ نہ ہا ہے
لے ڈر نہ مجھ سے ہا تے تھا ڈے اتے غیب بگسی علم دے
بغیر (تے اساں تھا کوں لڑکوں ہا) تاں جو اللہ جینکوں
چاہندے اپنی رحمت وچ داخل کرے تے ہے اڈے اڈے
تھی و جن ہا تے اساں انہیں وچ کافریں کو ڈکھ بیسوں۔

إِذْ جَعَلَ الَّذِينَ كَفَرُوا فِي قُلُوبِهِمُ الْحَمِيَّةَ الْحَمِيَّةَ الْجَاهِلِيَّةَ فَأَنْزَلَ اللَّهُ سَكِينَتَهُ عَلَى رَسُولِهِ وَعَلَى الْمُؤْمِنِينَ وَأَلْزَمَهُمْ كَلِمَةَ التَّقْوَى وَكَانُوا أَحَقَّ بِهَا وَأَهْلَهَا وَكَانَ اللَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمًا ﴿۲۷﴾

۲۷۔ جیلھے کافریں اپنے دیس وچ جہولت آلی
وٹپ کرن والی روح پیدا کیتی تے اللہ سیس اپنے
رسول تے تے مومنین تے آرام لہایا تے
تقویٰ تے انہیں دا پیر پکا کر ڈتا تے اے انہیں
دا تے انہیں دے پتر دا حق ہا تے اللہ سیس ہر
نشتے کوں بہوں ہانڈے۔

لَقَدْ صَدَقَ اللَّهُ رَسُولَهُ الرُّؤْيَا بِالْحَقِّ لَتَدْخُلَنَّ
السُّجُودَ الْحَرَامَ إِنْ شَاءَ اللَّهُ آمِنِينَ مُحَلِّقِينَ
رُءُوسَكُمْ وَمُقَصِّرِينَ لَا تَخَافُونَ فَعَلِمَ مَا لَمْ
تَعْلَمُوا فَجَعَلَ مِنْ دُونِ ذَلِكَ فَتْحًا قَرِيبًا ﴿۲۸﴾

۲۸۔ اللہ سیس اپنے رسول دی رؤیا کوں سچا کر
ڈتا جو تساں مسجد حرام وچ پہنچو جے اللہ چاہے
امن نال سریں دے وال مُنا کے تے چھوٹے کرا
کے۔ تساں ڈرسو نہ تے ادنکوں پستہ وچ
تساں نہ چانڈے ہا دے تے ایندے سوا ہک
نزدیکی فتح رکھیں۔

هُوَ الَّذِي أَرْسَلَ رَسُولَهُ بِالْهُدَى وَدِينِ الْحَقِّ
لِيُظْهِرَهُ عَلَى الدِّينِ كُلِّهِ وَكَفَى بِاللَّهِ شَهِيدًا ﴿۲۹﴾

۲۹۔ اوہو جیں اپنے رسول کوں ہدایت تے دین حق نال
پٹھے تاں جو ادنکوں سارے دینیں تے غالب کرے
تے اللہ کافی گواہ۔

فُحِّمْتُ رَسُولُ اللَّهِ وَالَّذِينَ مَعَهُ إِشْدَادًا عَلَى الْكُفَّارِ
رُحَمَاءَ بَيْنَهُمْ تَرَاهُمْ رُكَّعًا سُجَّدًا يَبْتَغُونَ فَضْلًا
مِنَ اللَّهِ وَرِضْوَانًا سِيَاهَهُمْ فِي وُجُوهِهِمْ مِنْ
أَشَرِ السُّجُودِ ذَلِكَ مَثَلُهُمْ فِي التَّوْرَةِ وَمَثَلُهمُ
فِي الْإِنْجِيلِ كَزَرْجٍ أَخْرَجَ شَطْطَهُ فَآزَرَهُ فَاسْتَظْلَمَ

۳۰۔ محمد اللہ دے رسول ہن تے جبرے اوندے
نابن او کافریں دے مقابلہ وچ سخت تے آیت
وچ مہربانن توں انہیں کوں ڈیکھیں رکوع تے
تے سجدے وچ او اللہ دا فضل تے اوندی
خوشی گولیندن انہیں دے تھیں تے سجدیں دے

فَاسْتَظْلَمَ

فَاسْتَوَىٰ عَلَىٰ سُوْقِهِ يُعْجِبُ الزُّرَّاعَ لِيَغِيْظَ بِهِمُ
الْكُفَّارَ وَعَدَ اللّٰهُ الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا وَعَمِلُوا الصّٰلِحٰتِ
مِنْهُمْ مَّغْفِرَةً وَّ اَجْرًا عَظِيْمًا ۝۴۳

نشانیں اسے توریت و بیچ انہیں دی مثال تے
انجیل و بیچ مثال ہک رٹھ آلی کار جیڑھی اپنی روئیدگی
کدھئی او نکوں پکا کیتے سی تے او بہوں
پکی تھی گئی تے او اپنی پاڑ تے تکرڑی تھی گئی
زمیندار کوں بہوں چنگی لگدی تے کافر کو زمیندار
تے اللہ مومنین نال تے جیڑھے نیک عمل کریندن
انہیں نال بخشش تے وڈے اجر دا وعدہ کیا ہوئے

سُورَةُ الْحُجُرَاتِ مَدْرَبِيَّةٌ وَرَفِي مَعَ الْبَسْمَلَةِ تِسْعَ عَشْرَةَ آيَةً وَرَكْعَتَانِ

سورة حجرات مدنی ۱۰۰ تے بسم اللہ نال ایندیاں ۱۹ آیات تے ۲ رکوعن۔

- بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ①
- ۱۔ شروع کرینداں اللہ کے ناں نال جیرا بن
منگئے ڈیون والا تے پہوں مہربان۔
- ۲۔ اے مومنو اللہ تے اوندے رسول دے
سامنے وادھو نہ الایا کرو تے اللہ کنیں ڈرو
بے شک اللہ پہوں سٹن والا تے چائٹن والا۔
- ۳۔ اے مومنو اپنے الانبی دے الا کنیں اچا
نہ کرو تے اوندے نال اچا نہ الایا کرو جیویں آپ
فتح الیندے ناں نال تماڑے عمل و بیج دیں
تے تماکوں پتہ دی نہ لگیں۔
- ۴۔ بے شک جیرے اللہ دے رسول دے کوہو
اپنے الا جھکے رکھیندن اللہ انہیں دے دیں دے
تقویٰ دا امتحان گھن چکے انہیں کیتے بخشش تے
پہوں دجا اجر۔
- ۵۔ بے شک جیرے تیکوں کندھیں دے پھکوس
سڈ مریندن انہیں دجو اکثر عقل نہیں کریندے۔
- ۶۔ تے جے اوصیر کرن تے توں آپ انہیں دو
باہر و آویں تے انہیں کیتے چنگا تے اللہ
پہوں بخشش والا تے مہربان۔
- ۷۔ اے مومنو جے تساں کنیں فاسق کوئی خبر
آنے تے چچھ گدھا کرو اے نہ تھیو جو تساں
کیس قوم کیتے لاعلمی نال معصیت بنو تے دل
اپنے کھیں دی دج نال شرمندہ تھی دجو۔
- يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَقَدْ مَوَابِنَ يَدَيِ اللَّهِ
وَرَسُولِهِ وَاتَّقُوا اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ شَنِيعٌ عَلِيمٌ ②
- يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَرْفَعُوا أَصْوَاتَكُمْ فَوْقَ
صَوْتِ النَّبِيِّ وَلَا تَجْهَرُوا لَهُ بِالْقَوْلِ كَجَهْرِ
بَعْضِكُمْ لِبَعْضٍ أَن تَحْبَطَ أَعْمَالُكُمْ وَأَنتُمْ
لَا تَشْعُرُونَ ③
- إِنَّ الَّذِينَ يَغْضَوْنَ أَصْوَاتَهُمْ عِنْدَ رَسُولِ اللَّهِ
أُولَئِكَ الَّذِينَ امْتَحَنَ اللَّهُ قُلُوبَهُمْ لِلتَّقْوَى
لَهُمْ مَغْفِرَةٌ وَأَجْرٌ عَظِيمٌ ④
- إِنَّ الَّذِينَ يُنَادُونَكَ مِنْ وَرَاءِ الْحُجُرَاتِ
أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْقِلُونَ ⑤
- وَلَوْ أَنَّهُمْ صَبَرُوا حَتَّى تَخْرُجَ إِلَيْهِمْ لَكَانَ
خَيْرًا لَّهُمْ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ ⑥
- يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِن جَاءَكُمْ فَاسِقٌ بِنَبَأٍ
فَتَبَيَّنُوا أَن تُصِيبُوا قَوْمًا بِمَجَاهِلَةٍ فَتُصِيبُوا
عَلَى مَا فَعَلْتُمْ نُدْمِينَ ⑦

وَأَعْلَمُوا أَن فِيكُمْ رَسُولَ اللَّهِ لَوْ يُطِيعُكُمْ فِي كَثِيرٍ مِّنَ الْأَمْرِ لَعَنِتُمْ وَلَكِنَّ اللَّهَ حَبَّبَ إِلَيْكُمُ الْإِيمَانَ وَزَيَّنَهُ فِي قُلُوبِكُمْ وَكَوَّهَ إِلَيْكُمُ الْكُفْرَ وَالْفُسُوقَ وَالْعِصْيَانَ أُولَٰئِكَ هُمُ الرَّاشِدُونَ ①

فَضَّلَا مِنَ اللَّهِ وَنِعْمَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ ①

وَأَن طَآئِفَتَيْنِ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ اقْتَتَلُوا فَأَصْلَحُوا بَيْنَهُمَا فَإِن بَغَتْ إِحْدَاهُمَا عَلَى الْأُخْرَىٰ فَقَاتِلُوا الَّتِي تَبْغِي حَتَّىٰ تَنبَغِيَ إِلَىٰ أَمْرِ اللَّهِ فَإِن فَاءَتْ فَأَصْلَحُوا بَيْنَهُمَا بِالْعَدْلِ وَأَقْسِطُوا إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُقْسِطِينَ ②

إِنشَاء الْمُؤْمِنُونَ إِخْوَةً فَأَصْلَحُوا بَيْنَ أَخَوِيكُمْ وَاتَّقُوا اللَّهَ لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ ③

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا يَسْخَرُوا قَوْمٍ مِّن قَوْمٍ عِنْدَ أَن يَكُونُوا خَيْرًا مِّنْهُمْ وَلَا نِسَاءً مِّن نِّسَاءٍ عِنْدَ أَن يَكُنَّ خَيْرًا مِّنْهُنَّ وَلَا تَلْبِذُوا أَنفُسَكُمْ وَلَا تَنَابَزُوا بِاللِّقَابِ بِئْسَ الْإِسْمُ الْفُسُوقُ بَعْدَ الْإِيمَانِ وَمَن لَّمْ يَتُبْ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الظَّالِمُونَ ④

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اجْتَنِبُوا كَثِيرًا مِّنَ الظَّنِّ إِنَّ

۸۔ تے جان گھنوں جو تہاڑے ورح اللہ دا رسول جے ہوں گالیں ورح تہاڑا آکھن مے تے تہا کوں تکلیف تھیسے تے اصل اللہ تہاڑے کیتے ایمان پسند کیتے تے انیکوں تہاڑے دیں ورح سوٹھا کیتے سی تے کفر تے نافرمانی تے گناہ کوں پسند نہی کیتا ایسے ہدایت پادوں والیں۔

۹۔ اللہ دا فضل تے اوندی احسان اللہ جاشن والا تے سیانا ۷۔

۱۰۔ تے جے مومنین دے ڈوٹولے بھڑپوں انہیں ڈونا پس ورح صلح کراڈ تے جے کوئی ہک پے تے ظلم کرے تے تساں ظالم قوم نال بھڑو جے تیس او اللہ دے حکم دو دل آوے تے جے اول آوے تے انصاف نال انہیں دی صلح کراڈ تے انصاف کرو بے شک اللہ سیس انصاف کرن والیں کوں چنگا جائے۔
۱۱۔ مومن تے بھراٹن اپنے بھرانویں ورح صلح کراڈ تے اللہ کنیں ڈروتاں جو تہاڑے اتے رحم کیتا ونجے۔

۱۲۔ اے مومنو کوئی قوم پی قوم تے نہ کھلے تھی سبکے جو او انہیں کنیں چنگے ہون تے نہ تریختیں پی تریختیں تے کہیں تھی سبکے جو او انہیں کنیں چنگیاں ہون تے ہک ڈوجھے کوں طے نہ مارے کرد تے ہک ڈوجھے دے ناں نہ وگاڑے کرو ایمان دے بعد نافرمانی دا ناں ہوں گندہ تے حیرا توبہ نہ کریسی ایسے لوک ظالمن۔

۱۳۔ اے مومنو ہوں سارے گمانیں کنیں جو بے شک

بَعْضُ الظَّنِّ اِنَّهُمْ وَلَا تَجَسَّسُوا وَلَا يَغْتَبَ بَئِضُكُم بَعْضًا اِيُحِبُّ اَحَدُكُمْ اَنْ يَّكُلَ لَحْمَ اَخِيهِ مِيتًا فَكْرِهُهُمْۙ وَانْقُوا لِلّٰهِ اِنَّ اللّٰهَ تَوَّابٌ رَّحِيْمٌ ﴿۱۳﴾

کچھ گمان گناہن تے جاسوسی نہ کرو تے کوئی بے دے کٹھ پھو گلہ نہ کرے کیا کوئی اسے پسند کریسی جو الپٹے موٹے بھرا دا ماس کھا دے تساں نا پسند کریسو تے اللہ کنیں ڈرو بے شک اللہ توبہ قبول کرن والا تے مہربان۔

يَا أَيُّهَا النَّاسُ اِنَّا خَلَقْنٰكُمْ مِنْ ذَكَرٍ وَّ اُنْثٰى وَجَعَلْنٰكُمْ شُعُوْبًا وَّ قَبَاۗئِلَ لِتَعَارَفُوْا اِنَّ اَكْرَمَكُمْ عِنْدَ اللّٰهِ اَتْقٰىكُمْ اِنَّ اللّٰهَ عَلِيْمٌ خَبِيْرٌ ﴿۱۴﴾

۱۳۔ اے لو کو بے شک اساں تمہا کوں مرد تے عورت نال پیدا کیتے تے تمہا ڈے ٹولے تے قبیلے بنائے تے جو ہک ڈو جھ کوں سچاں سگو بے شک اللہ کیتے عزت والا او بے جیڑھا متقی بے شک اللہ جانن والا تے باخبر۔

قَالَتِ الْاَعْرَابُ اِمَّاۗءٌ قُلْ لَّمْ تُؤْمِنُوْا وَلٰكِنْ قَوْلُوْا اَسْلَمْنَا وَلٰمَنَّا يَدْخُلِ الْاِيْمَانُ فِيْ قُلُوْبِكُمْ وَاِنْ تُطِيعُوا اللّٰهَ وَرَسُوْلَهٗ لَا يَلِكُمْ مِنْ اَعْمَالِكُمْ شَيْۡءٌ اِنَّ اللّٰهَ غَفُوْرٌ رَّحِيْمٌ ﴿۱۵﴾

۱۵۔ بدو آہرن اساں من گدھے توں آکھ تساں مومن توہے اصل آکھو اساں اسلام آندے تمہاڈے دلیں وچ مالی ایمان کاہ نہیں پیٹھاتے جے تساں اللہ تے اوندے رسول دا آکھن منسو تے تمہاڈے عمل اصلو نہ گھٹائے ولین بے شک اللہ بخشش والا تے مہربان۔

اِنَّمَا الْمُؤْمِنُوْنَ الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا بِاللّٰهِ وَرَسُوْلِهٖ ثُمَّ لَمْ يَرْتَابُوْا وَجْهًا وَّ اِبْهَامًاۙ وَ اَنۡفُسُهُمْ فِيْ سَبِيْلِ اللّٰهِ اُوْلٰٓئِكَ هُمُ الصّٰدِقُوْنَ ﴿۱۶﴾

۱۶۔ مومن اوہن جیڑھے اللہ تے اوندے رسول کوں منیندن دل شک نہیں کریندے تے اپٹے مال تے جان نال اللہ دے راہ وچ جہاد کریندن ایجھے لوک سچے ہن۔

قُلْ اَتَعْلَمُوْنَ اللّٰهُ يَدۡبُرُ بَيۡكُمۡ وَاَللّٰهُ يَعْلَمُ مَا فِي السَّمٰوٰتِ وَمَا فِي الْاَرْضِ وَاَللّٰهُ بِكُلِّ شَيْۡءٍ عَلِيْمٌ ﴿۱۷﴾

۱۷۔ توں آکھ کیا تساں اللہ کوں اپنا دین سکھیندے؟ اللہ جانڈے جو آسمانیں تے زمین وچ اللہ ہر شے کوں جانڈے۔

يٰۤاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا اِنْ اَسۡلَمُوْا قُلْ لَا تَسۡوۡا عَلٰٓى اَنۡفُسِكُمْۙ يٰۤاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا اِنَّ اللّٰهَ يَبۡنُۢىۤ اَعۡمِلُكُمْ اَنْ هَدٰىكُمْ لِلۡاِيۡمَانِ اِنْ كُنۡتُمْ صٰدِقِيۡنَ ﴿۱۸﴾

۱۸۔ او اپٹے اسلام دا تیڈے اتے احسان لیندن توں آکھ میڈے اتے اپٹے اسلام دا احسان نہ لاؤ اے اللہ دا تمہاڈے اتے احسان

جو اوں تہاکوں ہدایت ڈتی ۽ ایمان کیتے ہے
تساں سچے ہوئے۔

۱۹۔ بے شک اللہ آسمانیں تے زمین دے غیب
کوں جانڈے تے اللہ جو تساں کریندے ۽ اونکوں
ڈہدا کھڑے۔

إِنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ غَيْبَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَاللَّهُ
بَصِيرٌ بِمَا تَعْمَلُونَ ﴿۱۹﴾

سورة ق مکی ۷۷ تے بسم اللہ نال ایندیاں ۴۶ آیات تے ۳ رکوعن ۔

- ۱۔ شروع کرینداں اللہ دے ناں نال جبرہ بن منگلے ڈیون والا تے ہوں مہربان۔
- ۲۔ قادر اللہ سیٹ، قرآن مجید گواہ۔
- ۳۔ اصل او حیرانن جو انہیں دوہک ڈراون والا اناہیں دجو آگئے۔ کافرین آکھئے اے عجیب گال۔
- ۴۔ کیا جیلے اساں مردیوں تے مٹی تھی دیوں اے ولن آلی گال عقل کنیں پریں لگدی۔
- ۵۔ ساکون پتہ جو زمین انہیں دجو گھیندی تے اساں کنیں کتاب جبرہ ہر گال محفوظ رکھندی۔
- ۶۔ اصل انہیں سج کون جھٹلائے جیلے او انہیں کنیں آگئے تے او رلے ملے خیال وچن۔
- ۷۔ کیا انہیں اپئے اُتے آسمان کون نیں ڈٹھا اساں اونکوں کیوں بٹائے تے اونکوں سوٹھا کیتے تے اوندے دج کوئی کھلی جا کا نہیں۔
- ۸۔ زمین کون اساں دھلے تے اوندے دج پہاڑ بٹائے تے اوندے دج ہر قسم دے سوٹے ہڑے بٹائے۔
- ۹۔ ہر جھکن والے بندے کیتے نصیحت، اوندے دج تے نشان۔
- ۱۰۔ تے اساں آسمان کنیں برکت آلا پاٹی لہائے تے اوندے نال باغ پیدا کیتے تے کیمین والی رٹھ دے دانے دی۔
- بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ①
- قَسَّوَالْقُرْآنَ الْمَجِيدَ ②
- بَلْ عَجَبُوا أَنْ جَاءَهُمْ مُنْذِرٌ مِنْهُمْ فَقَالَ الْكَافِرُونَ هَذَا شَيْءٌ عَجِيبٌ ③
- إِذَا مَثَلْنَا ④ وَكُنَّا تُرَابًا ⑤ ذَلِكَ رَجْعٌ بَعِيدٌ ⑥
- فَذَرَيْنَا مَا تَنْقُصُ الْأَرْضُ مِنْهُمْ ⑦ وَعِنْدَنَا كِتَابٌ حَفِيفٌ ⑧
- بَلْ كَذَّبُوا بِالْحَقِّ لَمَّا جَاءَهُمْ فَهُمْ فِي أَمْرٍ مَرِيجٍ ⑨
- أَفَلَمْ يَنْظُرُوا إِلَى السَّمَاءِ فَوْقَهُمْ كَيْفَ بَنَيْنَاهَا وَزَيَّنَّاهَا وَمَا لَهَا مِنْ فُرُوجٍ ⑩
- وَالْأَرْضَ مَدَدْنَاهَا وَأَلْقَيْنَا فِيهَا رَوَاسِيَ وَأَشْبَتْهَا فِيهَا مِنْ كُلِّ ذَوْجٍ بِهَيْجٍ ⑪
- تَبَصَّرَهُ ⑫ وَذُكُورَهُ ⑬ كُلِّ عُنْدٍ مُنِينٍ ⑭
- وَنَزَّلْنَا مِنَ السَّمَاءِ مَاءً مُبْرَكًا فَأَنْبَتْنَا بِهِ جَبْتٍ ⑮ وَحَبَّ الْحَصِيدِ ⑯

- ۱۱- تے اچیاں کھیاں بنائن جنیس دے گوشے ہک
ڈو جے دے اتے ہوندن۔
- ۱۲- او بندیں کیتے رزق تے اوں پاٹی نال
اساں بر زمین کوں دسوں کریندے ہیں
ایویں ولا میندا تھیون۔
- ۱۳- انہیں کنیں پہلے نوح، کھوہ آلیں تے ثمود
دی قوم جھٹلائے۔
- ۱۴- تے عاد تے فرعون تے لوط دے بھراویں۔
۱۵- تے جھگ آلیں تے تیغ دی قوم دی ساریں
رسولیں کوں جھٹلائے ساڈے عذاب دا وعدہ
پورا تھئے۔
- ۱۶- کیا اساں پہلی پیدائش کنیں تھک گئے ہیں۔
اصل اد نویں سردوں پیدائش تھیون دج شک
کریندے پین۔
- ۱۷- تے اساں انسان کوں پیدا کیتے تے جانڈے
ہیں جو اوندرا نفس دسوسے پیدا کریندے تے
اساں اوندی شہ رگ دے دی کولہو ہیں۔
- ۱۸- جیلے ڈو نگران (فرشتے) کھبے تے سچے پھٹن
ڈپڑے پین۔
- ۱۹- انسان کوئی وی گال نہیں کریندا تے اوندے نال
ہک نگران تے محافظ ہوندے۔
- ۲۰- تے موت دی بے ہوشی ادسی اے سچ ایما
ہائی جیئ کنیں توں درکدا ہا نویں۔
- ۲۱- دھوتوں دجایا ویسی اے وعدہ دا ڈینہہ ہوسی۔
- ۲۲- ہرجان ادسی اوندے نال ہک ہکلن آلاتے
ہک گواہ ہوسی۔
- وَ التَّخَلُّفِ بِسَفْتِ لَهَا طَعْمٌ
نُضِيدٌ ۝
تَرِزْقًا لِلْعِبَادِ وَأَحْيَيْنَا بِهِ بَلَدَةً مَّيْتًا كَذَلِكَ
الْخُرُوجُ ۝
كَذَّبَتْ قَبْلَهُمْ قَوْمُ نُوحٍ وَأَصْحَابُ الرَّسِّ وَثَمُودُ ۝
وَعَادُ وَفِرْعَوْنُ وَإِخْوَانُ لُوطَ ۝
وَأَصْحَابُ الْأَيْكَةِ وَقَوْمُ تُبَّعٍ كُلٌّ كَذَّبَ الرَّسْلَ
فَنَحْنُ وَاعِدٌ ۝
أَفَعَيَيْنَا بِالْخَلْقِ الْأَوَّلِ بَلْ هُمْ فِي لَبْسٍ مِّنْ
خَلْقٍ جَدِيدٍ ۝
وَلَقَدْ خَلَقْنَا الْإِنْسَانَ وَعَلَّمُوا نُسُوسَهُ بِهِ
نَفْسَهُ ۖ وَنَحْنُ أَقْرَبُ إِلَيْهِ مِنْ حَبْلِ الْوَرِيدِ ۝
إِذْ يَتَلَقَّى الْمُتَلَقِينَ عَنِ الْيَمِينِ وَعَنِ الشِّمَالِ
قَعِيدٌ ۝
مَا يَلْفُظُ مِنْ قَوْلٍ إِلَّا لَدَيْهِ رَقِيبٌ عَتِيدٌ ۝
وَجَاءَتْ سَكْرَةُ الْمَوْتِ بِالْحَقِّ ذَلِكَ مَا كُنْتَ
مِنْهُ تَجِيدُ ۝
وَنُفِخَ فِي الصُّورِ ذَلِكَ يَوْمُ الْوَعِيدِ ۝
وَجَاءَتْ كُلُّ نَفْسٍ مَعَهَا سَائِقٌ وَشَهِيدٌ ۝

- ۲۳۔ توں غفلت و معہ ہا نویں ایں گال کنیں اسان
تیڈا پردہ ہٹائے اُج تیڈی نظر تکھی ۶۔
- ۲۴۔ اوندا سنگتی آکھسی اے ڈیکھ جو میں کنیں
تیار۔
- ۲۵۔ تساں ڈوہیں ہر کافر تے حد کنیں ودھن
والے کوں دوزخ وچ سٹو۔
- ۲۶۔ ایویں چنگائی کنیں بہوں ہکٹن والے تے حد
کنیں ودھن والے تے شک پواوٹن والے کوں دی
- ۲۷۔ جس اللہ دے نال بیا معبود بنا گدھے انہیں
کوں سخت عذاب وچ سٹو۔
- ۲۸۔ اوندا سنگتی آکھسی اے ساڈے رب میں
ایکوں منہ زور نہ بنایا ہا اے آپ پرلے درجے
دی گمراہی وچ ہا۔
- ۲۹۔ اللہ آکھسی میڈے سامنے نہ بھڑویں پہلے
تھاڈو عذاب دی خبر پھٹی ہائی۔
- ۳۰۔ میڈے سامنے گال دھیندی نہیں تے میں
بندیں تے اصلو ظلم نہیں کریںدا۔
- ۳۱۔ جڈاں اسان دوزخ کوں آکھسوں کیا توں بھرتج
گیس او آکھسی ہی کئی شے ہے۔
- ۳۲۔ تے جنت اصلو متقیں دے کولہو کمر ڈتی ویسی۔
- ۳۳۔ اے جنت ہر جھکٹن والے تے خیریت دے کیتے ہے
جنیدا تھاڈے نال وعدہ ہا۔
- ۳۴۔ جیرھا ملک کے رحمن خدا کنیں ڈرسی تے اللہ
دو جھکٹن والے دل نال اوسی۔
- ۳۵۔ تساں جنت وچ سلامتی نال پیہم و نچو اے
ہمیشہ رہن دا ڈینہر۔
- لَقَدْ كُنْتَ فِي غَفْلَةٍ مِّنْ هَذَا فَكَشَفْنَا عَنْكَ
غِطَاءَكَ فَبَصَرُكَ الْيَوْمَ حَدِيدٌ ﴿۲۳﴾
- وَقَالَ قَرِينُهُ هَذَا مَا لَدَىٰ عَيْنِي ﴿۲۴﴾
- أَلَيْسَ فِي جَهَنَّمَ كُلُّ كَفَّارٍ عَيْنِي ﴿۲۵﴾
- مَتَّاعٍ لِلْخَيْرِ مُعْتَدٍ مُّرِيبٍ ﴿۲۶﴾
- إِلَّا نِي جَعَلَ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ فَأَلْقَيْنَاهُ فِي الْعَذَابِ
الشَّدِيدِ ﴿۲۷﴾
- قَالَ قَرِينُهُ رَبَّنَا مَا أَطْغَيْنَاهُ وَلَٰكِنْ كَانَ فِي
ضَلَالٍ بَعِيدٍ ﴿۲۸﴾
- قَالَ لَا تَخْتَصِمُوا لَدَيَّ وَقَدْ قَدَّمْتُ إِلَيْكُمْ
بِالْوَعِيدِ ﴿۲۹﴾
- مَا يَبْدُلُ الْقَوْلُ لَدَيَّ وَمَا أَنَا
بِظَالِمٍ لِّلْعَبِيدِ ﴿۳۰﴾
- يَوْمَ نَقُولُ لِجَهَنَّمَ هَلِ امْتَلَأْتِ وَنَقُولُ هَلْ
مِنْ مَّزِيدٍ ﴿۳۱﴾
- وَأُزْلِفَتِ الْجَنَّةُ لِلْمُتَّقِينَ غَيْرَ بَعِيدٍ ﴿۳۲﴾
- هَذَا مَا تُوْعَدُونَ لِكُلِّ أَقَابٍ
حَفِظْتُ ﴿۳۳﴾
- مَنْ خَشِيَ الرَّحْمَنَ الْغَيْبَ وَجَاءَ
بِقَلْبٍ مُّنِيبٍ ﴿۳۴﴾
- إَدْخُلُوهَا بِسَلَامٍ ذَٰلِكَ يَوْمُ الْخُلُودِ ﴿۳۵﴾

۳۶۔ اوندے وچ جو او چاہسن ہلسی تے اساں کنیں بیا ودھ وی ہے۔

۳۷۔ تے انہیں کمیں پہلے اساں کے تلاؤستیاں ہلاک کیتن انہیں دی پکڑ وی مکڑی بائی تے اوںک دے برگوشے وچ لکھن کیتے اکھڑیں کھٹی پئے ہن ہن کوئی بچن دی ماہے؟
۳۸۔ بے شک ایندے وچ دل آسے کیتے نصیحت تے میرھا کن لیندے تے غر کریندے تے بڑہرے اوندے کیتے دی نصیحت۔

۳۹۔ تے اساں آسمانیں تے زمین تے جو انہیں دے وچ جی دوریں وچ پیدا کیتے تے ساکوں تھکڑا نہیں تھیا۔

۴۰۔ جو او آہن اوندے تے توں مہرکتے اپنے رب دی صفتیں نال تسبیح کر بھو لکھن کنیں پہلے تے لہن کنیں وی پہلے۔

۴۱۔ تے رات کوں دی اوندی تسبیح کرتے ہر عبادت دے پھیکڑ وچ دی۔

۴۲۔ تے سنن جڈاں ہک سڈن والا کولون کنیں ہڈیسی
۴۳۔ تے جڈاں او حقی آون والے عذاب دا شور سٹسن اے جیتدا تھیون دا ڈیہنہ ہوسی۔

۴۴۔ بے شک اساں جو لیندے تے مریندے ہیں تے ساڈو ولٹے۔

۴۵۔ جڈاں زمین انہیں دی شرارتیں نال پھٹ ویسی تے او جلدی نکلسن اے خشر ساڈے کیتے سوکھا۔

۴۶۔ اساں چاندے ہیں جو او آہن تے توں انہیں تے جابر نوں توں محس اونکوں قرآن نال نصیحت کر جیرھا عذاب کنیں ڈردے۔

لَهُمْ مَا يَشَاءُونَ فِيهَا وَلَدَيْنَا مَزِيدٌ ۝

وَكَمْ أَهْلَكْنَا قَبْلَهُمْ مِنْ قَوْمٍ هُمْ أَشَدُّ مِنْهُمْ بَطْشًا فَنَقَّبُوا فِي الْبِلَادِ هَلْ مِنْ مَّخِصٍ ۝
إِنِّي فِي ذَلِكَ لَذِكْرٌ لِمَنْ كَانَ لَهُ قَلْبٌ أَوْ أَلْقَى السَّمْعَ وَهُوَ شَهِيدٌ ۝

وَلَقَدْ خَلَقْنَا السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا فِي سِتَّةِ أَيَّامٍ وَمَا مَسَّنَا مِنْ لُغُوبٍ ۝

فَاصْبِرْ عَلَىٰ مَا يَقُولُونَ وَسَبِّحْ بِحَمْدِ رَبِّكَ قَبْلَ طُلُوعِ الشَّمْسِ وَقَبْلَ الْغُرُوبِ ۝

وَمِنَ اللَّيْلِ فَسَبِّحْهُ وَأَدْبَارَ السُّجُودِ ۝

وَأَسْمِعْ يَوْمَ يُنَادِي الْمُنَادُ مِنْ مَّكَانٍ قَرِيبٍ ۝
يَوْمَ يَسْمَعُونَ الصَّيْحَةَ بِالْحَقِّ ذَلِكَ يَوْمَ الْخُرُوجِ ۝

إِنَّا غَنُّنَا غِيًّا وَنَبِئْتُ وَإِنَّا الْبَاقِيُونَ ۝

يَوْمَ تَشَقَّقُ الْأَرْضُ عَنْهُمْ سِرَاعًا ذَٰلِكَ حُزْنٌ عَلَيْنَا يَسِيرٌ ۝

نَحْنُ أَعْلَمُ بِمَا يَقُولُونَ وَمَا أَنْتَ عَلَيْهِمْ بِجَبَّارٍ فَذَكِّرْ بِالْقُرْآنِ مَنْ يَخَافُ وَعِيدٌ ۝

سورة ذاریات مکی ۷۷ تے بسم اللہ نال اینیاں ۶۱ آیتاں تے ۳ رکو عن۔

- بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ①
- ۱۔ شروع کرینداں اللہ دے نال نال جیرھا بن
منگے ڈیوٹن والا تے ہوں مہربان۔
- ۲۔ او ہوائیں گواہن جیرھیاں جھڑاڑی دین۔
- ۳۔ تے مینہ دابار چیندن۔
- ۴۔ تے ہوئے ہوئے ٹردین۔
- ۵۔ تے ساڈے حکم ونڈیندن۔
- ۶۔ جیرھا تہاڈے نال وعدہ کیا گئے او سچا۔
- ۷۔ بے شک دین (سزا) اوسی۔
- ۸۔ تے آسمان پیش جیرھا رستیں آلا۔
- ۹۔ بے شک تساں اختلاف وچ ہوئے۔
- اونڈے نال او شخص پھیرا دیندے جندے کیتے
حکم تھیندے۔
- ۱۱۔ اکلان کرن والے ہلاک تھی گئے۔
- ۱۲۔ جیرھے غفلت وچ بھلے پین۔
- ۱۳۔ پچھدن جزا سزا دا ڈینہ کڈن۔
- ۱۴۔ جڈاں او بھاتے ازمائے ولین۔
- ۱۵۔ چکھو اپنے عذاب کوں جیرھا ہے جیرھا تساں جلدی
منگدے ہاوسے۔
- ۱۶۔ بے شک متقی بہشت تے چشین وچ ہوسن۔
- ۱۷۔ جو انہیں دا رب انہیں کوں ڈیسی او ہر گھنسن۔
- بیشک او ایس کنیں پہلے چنگے کم کریندے ہن۔
- ۱۸۔ تے رات کوں ہوں گھٹ سمدے ہن۔
- وَالذَّارِیَّتِ ذُرُوءًا ②
فَالْجِبَلِ وَقُورًا ③
فَالْجَبْرِیَّتِ یُسْرًا ④
فَالْمَقْسِمِیَّتِ اَمْرًا ⑤
اِنَّا نُوْعِدُوْنَ لَصَادِقًا ⑥
وَاِنَّ الدِّیْنَ لَوَاقِعٌ ⑦
وَالسَّمَاءِ فَاثِ الْجُبُلِ ⑧
اِنَّكُمْ لَفِیْ قَوْلٍ مُّخْتَلِفٍ ⑨
یُؤْتُكَ عَنْهُ مِنْ اَوْفَکَ ⑩
قُلِ الْخُصُوفُ ⑪
الَّذِیْنَ هُمْ فِیْ عَمْرٍۭهٍ سَاهُونَ ⑫
یَسْأَلُوْنَ اَیَّانَ یَوْمِ الدِّیْنِ ⑬
یَوْمَ هُمْ عَلَی النَّارِ یُقْتَنُونَ ⑭
ذُوقُوا فِتْنَتَكُمْ هَٰذَا الَّذِیْ کُنْتُمْ بِہِ تَسْتَعْجِلُونَ ⑮
اِنَّ السَّاعِیْنَ فِیْ جَنَّتٍ وَعَعُوبٍ ⑯
اِخْدِیْنِ مَا اَنْهَمُ رَبُّهُمْ اِنَّهُمْ کَانُوْا قَبْلَ
ذٰلِکَ مُحْسِنِیْنَ ⑰
کَانُوْا قَلِیْلًا مِّنْ اَیُّوْلِ مَا یَهْجَعُوْنَ ⑱

- ۱۹۔ تے ڈنہ کون بخشش منگدے ہن۔
 ۲۰۔ تے انہیں دے مال وچ منگن تے نہ منگن والے دا حق ہا۔
 ۲۱۔ تے زمین وچ یقین کرن والیں کیے نشان۔
 ۲۲۔ تے تہا ڈے اپنے وجود وچ وی نشان تساں ڈہے نوہے۔
 ۲۳۔ تے آسمان وچ تہا ڈا رزق تہا وی جیندا تہا ڈے نال وعدہ ہا۔
 ۲۴۔ آسمان تے زمین دے رب دی قسم بے شک او بیج جیویں تساں الیندے پئے ۶۔
 ۲۵۔ کیا تیں کنیں ابراہیم دے عزت دار مہانیں دی گال پچی ۶۔
 ۲۶۔ جیہ او اوں کنیں آئن تے آکھئے نیں سلامتی ہوئے اوں آکھئے سلامتی ہوئے تساں ان ٹوہیں نوک ہوئے۔
 ۲۷۔ ول اپنے گھر والیں دو چپ چپا تے آئے تے ہک بھنا ہویا وچھا چا آئے۔
 ۲۸۔ انہیں دے کوہو کیے سی تے آکھئے سی کیا تساں کھندے نوہے۔
 ۲۹۔ انہیں کنیں ڈر محسوس کیے سی۔ انہیں آکھئے نہ ڈرتے انہیں اذکوں ہک عالم پتردی خوش خبری ڈتی۔
 ۳۰۔ اوندی زال آئی شرمیندی پئی ہائی اپنے منہ تے چاٹاں مارن پئے گئی تے آکھیں میں پڑھی تے سندھ ترمیمت ہاں۔
 ۳۱۔ انہیں آکھئے ایویں ہے تیڈے رب آکھئے اے تھیں تے بے شک او ہوں سیانا تے
- وَبِالْأَسْحَارِ هُمْ يَسْتَغْفِرُونَ ④
 وَفِي أَمْوَالِهِمْ حَقٌّ لِّلَّذِينَ يَلْمِزُونَ ⑤
 وَفِي الْأَرْضِ آيَاتٌ لِّلْمُؤْمِنِينَ ⑥
 وَفِي أَنْفُسِكُمْ أَفَلَا تُبْصِرُونَ ⑦
 وَفِي السَّمَاءِ رِزْقُكُمْ وَمَا تُوعَدُونَ ⑧
 فَوَدَّ النَّسَاءُ وَالْأَرْضُ إِنَّهُ لَحَقُّ قَوْمٍ مَّا أَتَاكُمْ تُنْظِفُونَ ⑨
 هَلْ أَتَاكَ حَدِيثُ ضَيْفِ إِبْرَاهِيمَ الْمُكْرَمِينَ ⑩
 إِذْ دَخَلُوا عَلَيْهِ فَقَالُوا سَلَامًا قَالَ سَلَامٌ قَوْمٌ مُّنْكَرُونَ ⑪
 فَارْأَ إِلَىٰ أَهْلِهِ فَجَاءَ بِعِجْلٍ سَبِينٍ ⑫
 فَقَرَّبَهُ إِلَيْهِمْ قَالَ أَلَا تَأْكُلُونَ ⑬
 فَأَوَّسَ مِنْهُمْ خِيفَةً قَالُوا لَا تَخَفْ وَبَشَّرُوهُ بِغُلَامٍ عَلِيمٍ ⑭
 فَأَقْبَلَتِ امْرَأَتُهُ فِي صَرَّةٍ فَصَكَّتْ وَجْهَهَا وَقَالَتْ عَجُوزٌ عَقِيمٌ ⑮
 قَالُوا كَذِبٌ إِنَّكَ قَالَ رَبُّكِ إِنَّهُ هُوَ الْحَكِيمُ الْعَلِيمُ ⑯

ہوں جائز والاء۔

۳۲۔ اس آکھے تہاڑا کیا کم اے قاصدو۔

۳۳۔ انہیں آکھے بے شک اسان مجرم تو م دو پٹھے
گئے ہیں۔

۳۴۔ تاں جو اسان انہیں تے سنی مٹی دے ڈیلھ
سٹوں۔

۳۵۔ انہیں ڈیلیں تے تیرے رب نے حد کنیں
ودھن والی قوم کیتے نشان لائے ہوئن۔

۳۶۔ تے اسان اوندے دچو منیں کوں کڈھ کڈھا۔
۳۷۔ ہک گھر دے سوا ساکوں مسلمانیں دا بیا کوئی گھر
نہیں ملیا۔

۳۸۔ تے اسان اوندے دچ انہیں کوکس کیتے
نشان چھوڑیے جیرھ بڑکھ ڈیوں والے عذاب
کنیں بڑدن۔

۳۹۔ تے موسیٰ دچ نشان ہن جیلھ اسان
اونکوں کھل کھل دیل بے کے فرعون دو پٹھے۔

۴۰۔ اوکند ولا کے اپنے پتیں دو ٹر گیا تے اکھیس
اے جادو کرتے پاگل۔

۴۱۔ تے اسان اونکوں تے اوندے لشکر کوں پکڑ
گدھاتے انہیں کوں سمندر دچ سٹ گھیتاتے
اچ نیں او ملام تھیندا پیئے۔

۴۲۔ تے عاد دچ نشان ہن جیلھ اسان انہیں
تے بڑا دھی اندھاری گھولی ہائی۔

۴۳۔ او حیرمی فئے تے اندی ہائی اوں کوں محض گلی
ہوئی پڑیں آلی کار کر بڑیندی ہائی۔

۴۴۔ تے ثمود دچ دی نشان ہن جیلھ انہیں کوں

قَالَ فَمَا خَطْبُكُمْ أَيُّهَا الْمُرْسَلُونَ ﴿۳۲﴾

قَالُوا إِنَّا أَرْسَلْنَا إِلَىٰ قَوْمِ مُجْرِمِينَ ﴿۳۳﴾

لُرْسِلَ عَلَيْهِمْ جَارَةٌ مِّنْ طِينٍ ﴿۳۴﴾

مُسَوَّمَةٌ عِندَ رَبِّكَ لِلْمُسْرِفِينَ ﴿۳۵﴾

فَأَخْرَجْنَا مَن كَانَ فِيهَا مِنَ الْمُؤْمِنِينَ ﴿۳۶﴾

فَمَا وَجَدْنَا فِيهَا غَيْرَ بَيْتٍ مِّنَ السُّلَيْمِينَ ﴿۳۷﴾

وَتَرَكْنَا فِيهَا آيَةً لِّلَّذِينَ يَخَافُونَ
الْعَذَابَ الْإِيمَ ﴿۳۸﴾

وَفِي مُوسَىٰ إِذْ أَرْسَلْنَاهُ إِلَىٰ فِرْعَوْنَ بِسُلْطٰنٍ
مُّبِينٍ ﴿۳۹﴾

فَتَوَلَّىٰ بِرُكْحِهِمْ وَقَالَ سَحَرُ
أَوْجَعُونُ ﴿۴۰﴾

فَأَخَذْنَاهُ وَجُودَهُ فَنَبَذْنَاهُمْ فِي الْيَمِّ وَهُوَ
مُلِيمٌ ﴿۴۱﴾

وَفِي عَادٍ إِذْ أَرْسَلْنَا عَلَيْهِمُ الرِّيحَ
الْعَاقِمَةَ ﴿۴۲﴾

مَا تَذَرُ مِنْ شَيْءٍ أَنتَ عَلَيْهِ إِلَّا جَعَلْتَهُ كَالزَّيْلِ ﴿۴۳﴾

وَفِي ثَمُودَ إِذْ قِيلَ لَهُمْ تَسْعُوا

- حَتَّٰی جِئَ ۝۳۷
فَعَتَوَاعَنَ اَمْرًا رَبِّهِمْ فَاَخَذَ تَهُمُ الضَّعِیْقَةُ وَهُمْ
یَنْظُرُوْنَ ۝۳۸
- ۴۵- کیا گیا ہا جو حک مدت تیس فائدہ
تے انہیں اپنے رب دے حکم دی نافرمانی
کیتی تے انہیں کوں انہیں دے ڈہریں ڈہریں
ہک عذاب آپکریا۔
- ۴۶- او نہ کھڑے تھی سبگدے ہن تے نہ او مدد گھن
سبگدے ہن۔
- ۴۷- تے ایں کنیں پہلے نوح دی قوم وی ہائی
او وی نافرمان قوم ہن۔
- ۴۸- تے اساں آسمان کوں اپنے ہتھیں نال بٹائے
تے اساں پہوں ودھاوٹ دی طاقت رکھندے ہی۔
- ۴۹- تے زمین کوں اساں چھائے تے اساں پہوں
چٹنگے وچھاوٹ والے ہیں۔
- ۵۰- تے ہر شے دے اساں جوڑے بنائیں تاں
جو تساں نصیحت پکڑو۔
- ۵۱- تساں اللہ دو در کو بے شک میں او دے ولوں تہا کوں
کھلا کھلا ہوشیار کرٹ والا ہاں۔
- ۵۲- تے اللہ دے نال کیس پے کوں معبود نہ بنائے
بے شک میں تہا کوں کھلا کھلا ڈراوٹ والا ہاں۔
- ۵۳- ایویں انہیں کنیں پہلے جڈاں رسول آئے
انہیں آکھئے اے تے محض جادوگر تے پاگل۔
- ۵۴- انہیں ہک ڈوجھے کوں وصیت کیتی ہوئی
اصل او ہن وی منہ زور لوک۔
- ۵۵- توں انہیں کنیں کٹھ دلا گھن، تیکوں ملام نہ کیتا
ویسی۔
- ۵۶- تے نصیحت کر بے شک نصیحت مومنین کوں
فائدہ ڈیندی ۔
- فَمَا اسْتَطَاعُوا مِنْ قِيَامٍ وَمَا كَانُوا مُنتَصِرِينَ ۝
وَ قَوْمَ نُوحٍ مِنْ قَبْلُ اِنَّهُمْ كَانُوا
قَوْمًا فٰسِقِیْنَ ۝
وَالسَّمَآءَ بَنَيْنٰهَا بِاَیْدٍ وَّاَنَّا لَمُوسِعُونَ ۝
وَالْاَرْضَ قَرَشْنٰهَا فَزِعَمَ اِلَیْهَا دُۤنَ ۝
وَمِنْ كُلِّ شَیْءٍ خَلَقْنَا ذُرُوۤجًا لِّعَلَّكُمْ تَذَكَّرُوْنَ ۝
فَقَرَّۤا اِلَی اللّٰهِ اِنِّیْ لَكُمْ مِنْهُ نَذِیْرٌ
مُّبِیۡنٌ ۝
وَلَا تَجْعَلُوْا مَعَ اللّٰهِ اِلٰهًا اٰخَرَ اِنِّیْ لَكُمْ مِنْهُ نَذِیْرٌ
مُّبِیۡنٌ ۝
كَذٰلِكَ مَا اَتٰی الَّذِیۡنَ مِنْ قَبْلِهِمْ مِنْ رَّسُوْلٍ اِلَّا
قَالُوْا سَاجِدُوْا وَاَعْبُدُوْا ۝
اَتَوَاصُوْا بِهٖ بَلْ هُمْ قَوْمٌ طٰغُوْنَ ۝
فَتَوَلَّ عَنْهُمْ فَمَا اَنْتَ بِمَلُوْمٌ ۝
وَدَّیْرُ فَاِنَّ الَّذِیْ كَرِهَ یَنْفَعُ الْمُؤْمِنِیۡنَ ۝

- وَمَا خَلَقْتُ الْجِنَّ وَالْإِنْسَ إِلَّا لِيَعْبُدُونِ ﴿۵۷﴾
 ۵۷۔ تے میں جنس تے انسانیں کوں محض ات
 گالہوں پریدا کیتے جو او میڈی عبادت کرن۔
- مَّا أُرِيدُ مِنْهُمْ مِنْ رِزْقٍ وَمَا أُرِيدُ
 أَنْ يُطْعَمُوا ﴿۵۸﴾
 ۵۸۔ میں انہیں کنیس روزی نہیں منگدا تے نہ چاہندا
 جو او میکوں روٹی کھوادن۔
- إِنَّ اللَّهَ هُوَ الرَّزَّاقُ ذُو الْقُوَّةِ الْمَتِينُ ﴿۵۹﴾
 ۵۹۔ بے شک اللہ روزی ڈیوٹ والا تے زبردست
 طاقت والا ۵۹۔
- فَإِنَّ لِلَّذِينَ ظَلَمُوا ذُنُوبًا قَبْلَ ذُنُوبِ أَصْحَابِهِمْ
 فَلَا يَسْتَفْعِلُونَ ﴿۶۰﴾
 ۶۰۔ بے شک ظالمیں دے اوں گناہ ہن جیویں
 انہیں دے ساتھیں کیتے ہن او جلدی نہ کرن۔
- فَوَيْلٌ لِلَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ يَوْمِهِمُ الَّذِي
 يُوعَدُونَ ﴿۶۱﴾
 ۶۱۔ کافرین کیتے اوں ڈینہہ ہلاکت جیرے ڈینہہ
 دا انہیں نال وعدہ کیتا دیندا ہا۔

سُورَةُ الطُّورِ مَكِّيَّةٌ ذَرَاهِيَ مِائَةُ الْبَسْمَلَةِ خَمْسُونَ آيَةً وَرُكُوعَانِ

سورة طور مکی ۷۷ سے بسم اللہ نال ایندیاں ۵۰ آیتاں تے ۲ رکوعن۔

۱۔ شروع کرینداں اللہ دے ناں نال جبرہا
بن سنگے ڈیوٹ والا تے دل دل رحم کرن والا۔
۲۔ طور گواہ۔

۳۔ تے لکھی ہوئی کتاب گواہ۔
۴۔ جبرہی چھڑیے کاغذیں تے لکھی ہوئی۔
۵۔ تے ہمیشہ آباد رہن والا خانہ کعبہ گواہ۔
۶۔ تے اُچی رہن والی چھت گواہ۔
۷۔ تے چھولیاں مارن والا سمندر گواہ۔
۸۔ بے شک تیرے رب دا عذاب ضرور اوسی۔
۹۔ اونکوں کوئی پٹا نہیں سبگا۔
۱۰۔ جڑاں بدل جوش و مح ہوسی۔
۱۱۔ تے پہاڑ ٹرپوسن۔

۱۲۔ تے اوں ڈینہہ جھٹلاوٹن والیں کیتے ہلاکت۔
۱۳۔ جبرہ اپنی بے ہودگی و مح کھڈ دے پئے ہن۔
۱۴۔ جلیے انہیں کوں دوزخ دی بھا دو دروہ کے
نیتا ویسی۔

۱۵۔ اے او بھا جیندا تساں انکار کریندے ہاڑے۔
۱۶۔ کیا اے جادو یا تماکوں کئی شے ڈسدی نیں۔
۱۷۔ ایندے و مح پہہ و نحو صبر کرو یا نہ صبر کرو تہاڑے
کیتے ہرکا گال تماکوں محض تہاڑے عیسیں دا بدلہ ڈتا
ویندا پئے۔

۱۸۔ بے شک متقی جنتیں تے نعتیں و مح ہوسن۔

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ ①

وَ الطُّورِ ②

وَ کَتَبَ مُسْطَوِرٍ ③

فِی سَمَیِّ مَنشُورٍ ④

وَ الْبَیْتِ الْمَعْمُورِ ⑤

وَ السَّافِرِ الْمَرْفُوعِ ⑥

وَ الْبَحْرِ الْمَسْجُورِ ⑦

إِنَّ عَذَابَ رَبِّكَ لَوَاقِعٌ ⑧

مَا لَهُ مِنْ دَافِعٍ ⑨

یَوْمَ تَمُورُ السَّمَاءُ مَوْرًا ⑩

وَ نَسِيرُ الْجِبَالِ سِيرًا ⑪

فَوَيْلٌ لِلَّذِیْنَ کَفَرُوا یَوْمَ الْمَوْءِدِ ⑫

الَّذِیْنَ هُمْ فِی حَوْضٍ یَلْعَبُونَ ⑬

یَوْمَ یَدْعُونَ إِلَى نَارِ جَهَنَّمَ دَعَاً ⑭

هَٰذِهِ النَّارُ الَّتِیْ کُنْتُمْ بِهَا تُکَذِّبُونَ ⑮

أَفَسِحْرَ هَٰذَا أَمْ أَنْتُمْ لَا تُبْصِرُونَ ⑯

إِضْلُوهَا فَاصْبِرُوا أَوْ لَا تَصْبِرُوا سَوَاءٌ عَلَیْكُمْ ⑰

إِنَّمَا تُجْزَوْنَ مَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ⑱

إِنَّ الْمُتَّقِیْنَ فِی جَنَّاتٍ وَ لَعْنِمُ ⑲

فَكَهِنَ بَنَاتُهُمْ سَاهِمًا دَوَّحَهُمْ سَاهِمًا
عَذَابَ الْجَحِيمِ ⑩

۱۹۔ اللہ جو انہیں کوں ڈیسی او اوندے تے خوش
ہوسن تے انہیں دارب انہیں کوں دوزخ دے
عذاب کنیں پھیس۔

كُلُوا وَاشْرَبُوا هَنِيئًا بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ⑪

۲۰۔ کھاؤ تے پیو اے تہاڑے عیس دی وجہ
نال بابرکت۔

مُتَكِينِينَ عَلَىٰ سُرُرٍ مَّصْفُوفَةٍ وَرَزَقْنَهُمْ عَنْ
عَيْنٍ ⑫

۲۱۔ او قطاریں دوح وچھے ہوئے ہماچیں تے
وہاٹے رکھ کے پیٹے ہوسن تے وڈی وڈی اکھیں
آلیاں تریکتیں انہیں دے اسل جوڑے بیسوں۔

وَالَّذِينَ آمَنُوا اتَّبَعَتْهُمْ ذُرِّيَّتُهُمْ بِإِيمَانٍ
أَلْحَقْنَا بِهِمْ ذُرِّيَّتَهُمْ وَمَا أَلَتْنَاهُمْ مِنْ عَمَلِهِمْ
مِنْ شَيْءٍ كُلُّ امْرِئٍ بِمَا كَسَبَ رَهِينٌ ⑬

۲۲۔ جیرے ایمان گھن آئن تے انہیں دی اولاد
وی ایمان دوح انہیں دے کچھوٹری ۱۷ اسل
انہیں کوں تے انہیں دی اولاد کوں کٹھا کر ڈیوں
تے انہیں دے عیس وچو ذرا دی گھٹ نہ کریرا
سر شمع اپٹے عیس دے بدلے دوح گانٹھے ہے۔
۲۳۔ تے اسل انہیں کوں جو او چاہسن میوے
تے گوشت ڈیوں۔

وَأَمَدَدْنَاهُمْ بِهَا كَهَاتِهِ وَلَجَمْنَاهُمْ مَا يَشْتَهُونَ ⑭

۲۴۔ او اتھاں اتجھے پیالیں کیتے بھر سن جنیدے
نیچے دوح نہ کواس بوسی تے نہ گناہ بری۔

يَتَنَازَعُونَ فِيهَا كَأْسًا لَا لَعْنُ فِيهَا
وَلَا تَأْتِيهِمْ ⑮

۲۵۔ تے خادم انہیں دے چودھارو چکر مر لیسن
ایوں بگسن جیویں او پردیں دوح ویلہٹے ہوئے
موتی ہن۔

وَيَطُوفُ عَلَيْهِمْ غِلْمَانٌ لَهُمْ كَأْسُهُمْ تَلَوُّوْا
فَكَنُوكَ ⑯

۲۶۔ تے او ہک ڈو جھے دو منہ کر کے پچھسن۔
۲۷۔ آکھسن بے شک اسل پہلے وی اپٹے ہتر
دے انجام کنیں ڈر دے ہاسے۔

وَأَقْبَلَ بَعْضُهُمْ عَلَىٰ بَعْضٍ يَتَسَاءَلُونَ ⑰

فَالْوَارِثُ كَانَ قَبْلَ فِي أَهْلِنَا مُشَوِّقِينَ ⑱

۲۸۔ اللہ سیٹس ساڑے اتے احسان لائے اول
سا کوں تتی لوار دے عذاب کنیں بچا گدے۔
۲۹۔ بے شک اسل ایں کنیں پہلے اونکوں سٹیزدے

فَمَنْ أَلَّهِ عَلَيْنَا وَقَدْ عَذَابَ السُّومِ ⑲

إِنَّا كُنَّا مِنْ قَبْلُ نَدْعُوهُ إِنَّهُ هُوَ

الْبُرِّ الرَّحِيمِ ۝

ہاے بے شک اد نیک سلوک کرٹ والا
تے ہوں مہربان۔

فَذَكِّرْ فَمَا أَنْتَ بِنِعْمَتِ رَبِّكَ بِكَاهِنٍ
وَلَا كَاهِنَةٍ ۝

۲۰۔ توں نصیحت کریندا رہ توں اپنے رب دی نعمت
نال نہ تے توں رمی ہوئیں تے نہ پاگل۔

أَمْ يَقُولُونَ شَاعِرٌ نَّتَرَبَّصُ بِهِ رَبِّهِ
الْمُتَوَنِّ ۝

۳۱۔ یا آہدن شاعرِ اساں ایتدے کیتے زمانے
دی تباہی دا بھالا گدھی پئے ہیں۔

فَلْيَرْبِضُوا فَإِنِّي مَعَكُمْ مِنَ الْمُنْزِلِينَ ۝

۳۲۔ توں آکھ بھالا گھنوں بے شک میں تہاڑے
نال بھالا گدھی کھڑاں۔

أَمْ تَأْمُرُهُمْ أَحْلَامُهُمْ بِهَذَا أَمْ هُمْ قَوْمٌ
طَاعُونَ ۝

۳۳۔ یا انہیں دے خواب تے عقلان انہیں کوں
اے حکم بڈیندن یا او منہ زور قوم۔

أَمْ يَقُولُونَ تَقَوَّلَهُ بَلْ لَا يُؤْمِنُونَ ۝

۳۴۔ کیا آہدن اوں آپو گال بنائی ۷ اصل او
منیدے نیں۔

فَلْيَأْتُوا بِحَدِيثٍ مِّثْلِهِ إِن كَانُوا
صَادِقِينَ ۝

۳۵۔ اوہو جہیں کوئی گال تے آنن جے او سچے ہن۔

أَمْ خُلِقُوا مِنْ غَيْرِ شَيْءٍ أَمْ هُمُ الْخَالِقُونَ ۝

۳۶۔ کیا انہیں کوں بے مقصد پیدا کیا گئے یا کیا او
پیدا کرٹ والن۔

أَمْ خَلَقُوا السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ بَلْ لَا
يُوقِنُونَ ۝

۳۷۔ کیا آسمانیں تے زمین کوں پیدا کیتے نیں اصل او
یقین نہیں کریندے۔

أَمْ عِنْدَهُمْ خَزَائِنُ رَبِّكَ أَمْ هُمُ
الْمُضْطَرُّونَ ۝

۳۸۔ کیا انہیں گنیں تیرے رب دے خزانے ہن
یا او دروغے ہن۔

أَمْ لَهُمْ سُلَّمٌ يَنْتَعِمُونَ فِيهِ فَلْيَأْتِ مُسْتَعِينُهُمْ
بِسُلْطَانٍ مُّبِينٍ ۝

۳۹۔ کیا انہیں کیں پوڑی ۷ جیندے نال او اللہ دیاں گالیں
سُندن تے اونوے سٹنٹ والا کوئی کھلی دلیل گھن آوے۔

أَمْ لَهُ الْبَنَاتُ وَلَكُمْ الْبَنُونَ ۝

۴۰۔ کیا خدا کیتے دھیریں ہن تے تہاڑے کیتے پترن۔

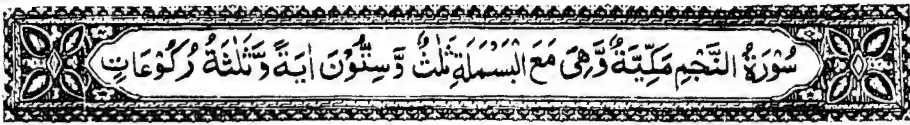
أَمْ تَنْتَهُمُ أَجْرًا لَّهُمْ مِنْ مَّغْرَمٍ مُثْقَلُونَ ۝

۴۱۔ کیا توں انہیں کیں اجر سنگھیں تے او چٹی دے بار
تے آئے پین۔

أَمْ عِنْدَهُمُ الْغَيْبُ فَهُمْ يَكْتُمُونَ ۝

۴۲۔ کیا او غیب جانندن تے او مکھدے پین۔

- ۴۳۔ کیا او تدبیر کرن چاہند تے جیسے کافرن اصل تے انہیں دے خلاف تدبیراں تھیوین۔
- ۴۴۔ کیا انہیں کیتے اللہ دے سوا کوئی معبود الٰہیٹس پاک جو او شرک کریندن۔
- ۴۵۔ تے جے او آسمان کینس کوئی ٹوٹا ڈھانڈا بکھن آہن اے گھانا بدل۔
- ۴۶۔ انہیں کوں چھوڑ بے تاں جو او ملن اوں دینہ کوں جیندے وچ انہیں کوں (ڈرنال) بے ہوش کر ڈتا ویسی۔
- ۴۷۔ جڈاں انہیں دیاں تدبیراں کجھ وی کم نہ اوسن تے انہیں دی مدد نہ کیتی ویسی۔
- ۴۸۔ تے بے شک عالمیں کیتے عذاب اوں عذاب دے سواوی ہن تے اصل ہوں سارے کوک چاٹندے نیٹس۔
- ۴۹۔ توں اپٹے رب دے حکم تے قائم رہیے شک توں ساڈے اکھیں دے ساٹھے ہویں تے توں جیلھے اٹھیں اپٹے رب دی مددے نال نال تسبیح کر
- ۵۰۔ تے رات کوں اوندی تسبیح کرتے جیلھے تارے کنڈ دلاون اوں ویلھے دی تسبیح کر۔
- ۵۱۔ اَمْرُ يُدْعُونَ كَيْدًا ۱۰۱ اَلَّذِينَ كَفَرُوا هُمْ اَلَّذِينَ كَفَرُوا ۱۰۲ اَمْرُهُمْ اَللّٰهُ غَيْرَ اَللّٰهِ سُبْحَانَ اللّٰهِ عَمَّا يُشْرِكُونَ ۱۰۳ وَ اَن يَرَوْا كِسْفًا مِّنَ السَّمَاءِ سَاقِطًا يَقُولُوا سَحَابٌ مَّرْكُومٌ ۱۰۴ فَذَرْهُمْ حَتّٰى يَلْقَوْا يَوْمَهُمُ الَّذِى فِيْهِ يُصْعَقُونَ ۱۰۵ يَوْمَ لَا يُغْنِى عَنْهُمْ كَيْدُهُمْ شَيْئًا وَلَا هُمْ يُنصَرُونَ ۱۰۶ وَ اَنَّ لِلَّذِيْنَ ظَلَمُوا عَذَابًا دُوْنَ ذٰلِكَ وَلٰكِنْ اَكْثَرُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ۱۰۷ وَ اضْبِرْ لِحُكْمِكَ رَبِّكَ قَاتَكَ بِاَعْيُنِنَا وَ سَتِّحْ بِحَدِّ رَبِّكَ جَنِّتَ تَقْوَمُ ۱۰۸ وَ مِنَ الْاَيِّلِ فُتِحَتْهُ وَ اِذْ بَارَ التَّجْوِمُ ۱۰۹

سورة نجم مکی ۷۷ تے بسم اللہ نال ایندیاں ۶۳ آیات تے ۳ رکوعن۔

- بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ①
- ۱۔ شروع کرینداں اللہ دے ناں نال جبرط بن
منکے ڈیون دالا تے دل دل رحم کرن والا ۷۔
- ۲۔ اوتارا گواہ جیلے اوتلے اوسی۔
- ۳۔ تہاڑا ساتھی نہ بھلے تے نہ گمراہ تھے۔
- ۴۔ تے اپنی خواہش نال گالیں نہیں کریندا۔
- ۵۔ اے وحی ۷ جبرصی اوندو آئی ۷۔
- ۶۔ اے اونکوں طاقت دے خدا سکھائے۔
- ۷۔ دل دل طاقت ڈکھیندے تے حکومت دے
تخت تے بہہ گئے۔
- ۸۔ تے او آسمان دے کناریں تے ظاہر تھیندے۔
- ۹۔ دل او خدا دے کولہو تھیا تے خدا اوندے کولہو تھیا۔
- ۱۰۔ تے او ڈڈ کمانیں دا وتر بن گئے یا این کینں
وی زیادہ کولہو تھے۔
- ۱۱۔ دل اوں اپنے بندے دو وحی کیتی جبرصی کیتی۔
- ۱۲۔ اوندے دل جوڑے اوں کوڑ نہیں ماریا۔
- ۱۳۔ کیا تہاں اوندے ڈیکھن تے جیڑا لیندے ۷۔
- ۱۴۔ تے اوں تے اونکوں ڈوجی دھر ڈٹھے۔
- ۱۵۔ اوں بیر نال جبرصی سب توں پھیڑوچ بائی۔
- ۱۶۔ اوندے نال جنت المادلی ہے۔
- ۱۷۔ اوں بیر کوں لکاوٹ والی شے لکا گھا۔
- ۱۸۔ تے اوندی اکھ نہ پھری تے نہ اگودھی بائی۔
- ۱۹۔ اوں اپنے رب دے دپے نشانیں دھوک ڈٹھا۔ -
- وَالنَّجْمِ إِذَا هَوَىٰ ②
مَا ضَلَّ صَاحِبُكُمْ وَمَا غَوَىٰ ③
وَمَا يَنْطِقُ عَنِ الْهَوَىٰ ④
إِنْ هُوَ إِلَّا وَحْيٌ يُوحَىٰ ⑤
عَلَّمَهُ شَدِيدُ الْقُوَىٰ ⑥
ذُو مِرَّةٍ فَاسْتَوَىٰ ⑦
وَهُوَ بِالْأُفُقِ الْأَعْلَىٰ ⑧
ثُمَّ دَنَا فَتَدَلَّىٰ ⑨
فَكَانَ قَابَ قَوْسَيْنِ أَوْ أَدْنَىٰ ⑩
فَأَوْحَىٰ إِلَىٰ عَبْدِهِ مَا أَوْحَىٰ ⑪
مَا كَذَبَ الْفُؤَادُ مَا رَأَىٰ ⑫
أَفَتَسْمُرُونَ عَلَىٰ مَا يَرَىٰ ⑬
وَلَقَدْ رَآهُ نَزْلَةً أُخْرَىٰ ⑭
عِنْدَ سِدْرَةِ الْمُنْتَهَىٰ ⑮
عِنْدَهَا جَنَّةُ النَّارِ ⑯
رَازِقِينَ السِّدْرَةِ مَا يَفْقَهُ ⑰
مَا زَاغَ الْبَصَرُ وَمَا طَغَىٰ ⑱
لَقَدْ رَأَىٰ مِنْ آيَاتِ رَبِّهِ الْكُبْرَىٰ ⑲

- ۲۰۔ اَفَرَأَيْتُمُ اللَّاتَ وَالْعُزَّىٰ ۝
وَمَنْوَةَ الثَّالِثَةَ الْاُخْرٰی ۝
اَلَكُمُ الذَّكَرُ وَلَهُ الْاُنثٰی ۝
- ۲۱۔ تساللات تے عری دا حال سناؤ۔
۲۲۔ تے تریجے منات دا وی جیرھا بیاہ
۲۳۔ کیا تماڑے کیتے چھوہرن تے اوندے کیتے
چھوہریں ہن۔
۲۴۔ اے تے کافی دنڈر۔
۲۵۔ اے کھ ناں ہن جیرے تسال تے تماڑے
پیوڑاڑیں رکھ گدھن اللہ سیس ایںدے کیتے کوئی
دلیل نہیں لہائی او محض گمان دی پیروی کریندے
ہین تے اوندی جو انیس دے نفس چاہندن
تے انیس دوانیں دے رب ولو پرایت آگئی۔
۲۶۔ کیا انسان جو خواہش کرے ادنکوں بل ویندی۔
۲۷۔ (سنو) دنیا تے آخرت دیاں نعمتاں اللہ کنیں
ہن۔
۲۸۔ تے آسمان وچ بہوں سارے فرشتے ہن
جنیس دی سفارش کوئی فائدہ نہیں ڈیندی سوائے
ایندے جو اللہ جنیدے کیتے اجازت ڈیوے
تے پسند کرے۔
۲۹۔ بے شک جیرے آخرت تے ایمان نہیں
ایندے او فرشتیں دے تربیتیں جنیں ناں رکھندن
۳۰۔ تے انیس کوں ایند کوئی پتہ نہیں او محض گمان
دے چھو چلدے پین تے گمان حق دے مقابلے
وچ کوئی فائدہ نہیں ڈیندا۔
۳۱۔ تے جیرھا ساڑے ذکر کیں منہ پھریندے اداں
کنیں منہ پھیر گھن تے او محض دنیاوی زندگی چاہندے۔
۳۲۔ انیس دا علم ایسھو تلاء بے شک تیرا رب بہوں
چاٹکے جیرھا اچھے راہ کنیں پریں ہے تے ادھاٹکے
اَفَرَأَيْتُمُ اللَّاتَ وَالْعُزَّىٰ ۝
وَمَنْوَةَ الثَّالِثَةَ الْاُخْرٰی ۝
اَلَكُمُ الذَّكَرُ وَلَهُ الْاُنثٰی ۝
تِلْكَ اِذَا قَسَسْتُ ذٰلِکَ ۝
اِنْ هٰی اِلَّا اَسْمَاءُ سَیِّئُوْهَا اَنْتُمْ وَاَبَاؤُکُمْ
مَا اَنْزَلَ اللّٰهُ بِهَا مِنْ سُلْطٰنٍ اِنْ یَّتَّبِعُوْنَ اِلَّا
الظَّنَّ وَمَا تَهْوٰی الْاَنْفُسُ وَلَقَدْ جَآءَهُمْ مِنْ
رَّبِّهِمْ الْهُدٰی ۝
اَمْرِ لِلْاِنْسٰنِ مَا یَبْیِّنُ ۝
فَلِلّٰهِ الْاٰخِرَةُ وَالْاُولٰی ۝
وَلَمْ یَنْ مَّلَکِیْ فِی السَّمٰوٰتِ لَا تُغْنِیْ شَفَاعَتُهُمْ
شَیْئًا اِلَّا مِنْۢ بَعْدِ اَنْ یَّاْذَنَ اللّٰهُ لِمَنْ یَّشَآءُ وَ
یَبْرِیْضُ ۝
اِنَّ الَّذِیْنَ لَا یُؤْمِنُوْنَ بِالْاٰخِرَةِ لَیَسْتَوْنَ الْمَلَکَیْۃَ
تَسْبِیۡۃً اِلٰنٰثِی ۝
وَمَا لَهُمْ بِهِ مِنْ عِلْمٍ اِنْ یَّتَّبِعُوْنَ اِلَّا الظَّنَّ وَ
اِنَّ الظَّنَّ لَا یُغْنِیْ مِنَ الْحَقِّ شَیْئًا ۝
فَاَعْرِضْ عَنْ مَّنْ تَوَلٰی عَنْ ذٰکِرِنَا وَلَمْ یُذِکِّرْ
اِلَّا الْحَیٰوةَ الدُّنْیَا ۝
ذٰلِکَ مَبْلَغُهُمْ مِنَ الْعِلْمِ اِنَّ رَبَّکَ هُوَ اَعْلَمُ
بِمَنْ ضَلَّ عَنْ سَبِیْلِکَ وَهُوَ اَعْلَمُ بِمَنِ اهْتَدٰی ۝

جیرا سدرہ راہ تے ہے۔

۳۲۔ تے جو آسمانیں تے زمین وچ سب اللہ داہ تاں جو اللہ سیس گناہ گاریں کوں انہیں دے عیس دی سزا تے چنگے کم کرن والیں کوں چنگی جزا ڈیوے۔

۳۳۔ جرمے لوک سوائے ڈیڑھی تیں دجہن دے دے گناہیں کنیں تے بے حیائی کنیں پجہن تے بے شک تیرا رب ہوں بخش والا تے او جانڈے جیلے اوں تہا کوں زمین وچ پیدا کیتے جیلے تاں ما دے ڈوہیں وچ مگئے ہوئے ہادے تے تاں اپٹے آپ کوں پاک نہ آکھو او ہوں ہانڈے اونکوں جیرا متقی ۔

۳۴۔ کیا تیں کنڈ ولاوٹ والے کوں بٹھے۔
۳۵۔ تے تھوڑا بڑے سی تے ول شومانی کیتی اس۔
۳۶۔ کیا اوں کنیں غیب دا علم تے او بڑھاپے۔
۳۷۔ یا اونکوں موسیٰ دی شریعت دا پتہ نہیں۔
۳۸۔ تے ابراہیم دا جیس وعدہ پورا کیتے۔
۳۹۔ جو کوئی جان ہے دا بار نہ چھسی۔
۴۰۔ تے انسان کوں محض اتنا مجلسی جتنا اوکوشش کرلیسی۔

۴۱۔ تے اونڈی کوشش دا نتیجہ بڑکھا یا ویسی۔
۴۲۔ ول اونکوں پورا پورا بدلہ بڑکھا یا ویسی۔
۴۳۔ تے بے شک تیرے رب دے ہتھ فیصلہ۔
۴۴۔ تے بے شک او ہر کھیلندے تے او ہر دیندے۔
۴۵۔ تے بے شک او ہر میندے تے جویندے۔
۴۶۔ تے بیشک ہوں جو ان تے توحید دے جوڑے پیدا کیتن۔

وَلِلّٰهِ مَا فِي السَّمٰوٰتِ وَمَا فِي الْاَرْضِ لِيَجْزِيَ الَّذِيْنَ اَسَاءُوْا وَيَاْعْمِلُوْا الَّذِيْنَ اَحْسَنُوْا بِالْحُسْنِ ۝

الَّذِيْنَ يَخْتَبِرُوْنَ كَلِمَةَ الْاِثْمِ وَالْفَوَاحِشِ اِنَّ اللّٰهَ اِنَّ رَبَّكَ وَاَسِعُ الْمَغْفِرَةُ هُوَ اَعْلَمُ بِكُمْ اِذَا اُنْتَشَأْتُمْ مِنَ الْاَرْضِ وَاِذْ اَنْتُمْ اَجْنَةُ فِي بُطُوْنِ اُمّهَاتِكُمْ فَلَا تُزَكُّوْا اَنْفُسَكُمْ هُوَ اَعْلَمُ بِمَنْ اَنْتُمْ ۝

اَقْرَبَتْ الَّذِي تَوَلٰى ۝
وَاَعْطٰ قَلِيْلًا وَّاَكْثٰى ۝
اَعِنْدَهُ عِلْمُ الْغَيْبِ فَهُوَ بَرّ ۝
اَمْ لَمْ يُنَبِّاْ بِمَا فِي صُفْحِ مَوْجِ ۝
وَرٰبِرْهِيْمَ الَّذِي وُتِيَ ۝
اَلَّا تَزِرُ وَازِرَةٌ وِزْرَ اُخْرٰى ۝
وَاَنْ لِّيْسَ لِلْاِنْسَانِ اِلَّا مَا سَعٰ ۝

وَاَنْ سَعِيَةً سَوْفَ يَرْضٰ ۝
ثُمَّ يُجْزِئُ الْجَزَاءَ الْاَوَّلٰى ۝
وَاَنْ اِلٰى رَبِّكَ الْمُنْتَهٰى ۝
وَاَنْتَ هُوَ اَضْحَكَ وَاَبْكٰى ۝
وَاَنْتَ هُوَ اَمَاتٌ وَّاَحْيَا ۝
وَاَنْتَ خَلَقَ الْزَّوْجَيْنِ الذَّكَوٰى وَالْاُنثٰى ۝

- ۴۷۔ ہک نطفہ کنیں جیرھا سیٹا دیندے۔
 ۴۸۔ تے بڑو جی دفعہ پیدا کرن دی ہوندے ذمے
 ہے۔
 ۴۹۔ تے بے شک اوہو امیر کریندے تے غریب
 کریندے۔
 ۵۰۔ تے بے شک اوہو شعرٹی ستارے داماکب
 ۵۱۔ تے بے شک ہوں پہلی عاد قوم کوں ہلاک
 کیتا ہا۔
 ۵۲۔ تے ثمود کوں وی تے کھنسی بچایا۔
 ۵۳۔ تے پہلے نوح دی قوم کوں دی۔ بے شک
 اوہوں ظالم تے منہ زور ہن۔
 ۵۴۔ تے اُپتیریاں ہویاں دستیاں وی۔
 ۵۵۔ تے ادنکوں نکا گدھا جیرھی شے لکیندی ہ۔
 ۵۶۔ توں اپنے رب دی کیرھی کیرھی نعمت تے
 خشک کر لیں۔
 ۵۷۔ اے وی پہلے رسولیں وچ ہک رسول۔
 ۵۸۔ وقت کو لمو آگئے۔
 ۵۹۔ اللہ دے سوا اینکوں کوئی مال نہیں سبگا۔
 ۶۰۔ کیا تساں این گال تے حیران تھیندے ہ۔
 ۶۱۔ تے کھلدے تے روندے نوہ۔
 ۶۲۔ تے تساں حیران ہوے۔
 ۶۳۔ اللہ کوں سجدہ کرو تے اوندی عبادت کرو۔
- مِنْ نُّطْفَةٍ إِذَا تُنْفَخُ ۝
 وَأَنَّ عَلَيْهِ النُّشَاةَ الْآخِرَةَ ۝
 وَأَنَّهُ هُوَ أَعْنَىٰ وَأَفْنَىٰ ۝
 وَأَنَّهُ هُوَ رَبُّ السَّعَرَةِ ۝
 وَأَنَّهُ أَهْلَكَ عَادًا الْأُولَىٰ ۝
 وَثَمُودًا فَمَا أَبْقَىٰ ۝
 وَقَوْمَ نُوحٍ مِّن قَبْلُ إِنَّهُمْ كَانُوا هُمْ أَظْلَمَ وَأَطْلَمَ ۝
 وَالْمُؤْتَفِكَةَ أَهْوَىٰ ۝
 فَغَشَّهَا مَا غَشَّىٰ ۝
 فَيَأْتِي آلَاءُ رَبِّكَ تَتَمَارَىٰ ۝
 هَذَا نَذِيرٌ مِّنَ النَّذِيرِ الْأُولَىٰ ۝
 أَرَأَيْتَ الْأَرْزَاقَ ۝
 لَيْسَ لَهَا مِنْ دُونِ اللَّهِ كَاشِفَةٌ ۝
 أَفَرَأَيْتَ هَذَا الْخَبِيثَ تَعْجَبُونَ ۝
 وَتَضْحَكُونَ وَلَا تَبْكُونَ ۝
 وَأَنْتُمْ سَعِيدُونَ ۝
 فَاسْجُدُوا لِلَّهِ وَاعْبُدُوا ۝

سُورَةُ الْقَمَرِ مَكِّيَّةٌ دَرَجَتُهَا مَعِ الْبَسْمَلَةِ سِتٌّ وَخَمْسُونَ آيَةً وَثَلَاثَةُ رُكُوعَاتٍ

سورۃ قمر کی ۷۷ تے بسم اللہ نال ایندیاں ۵۴ آیتاں تے ۳ رکوعن۔

- بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ①
- ۱۔ شروع کریں ادا اللہ دے ناں نال جیہا بن
منگئے ڈیوٹی والا تے دل ول رحم کرن والا۔
- إِقْرَبْتَ السَّاعَةَ وَأَنْشَقَّ الْقَمَرُ ②
- ۲۔ تباہی دی گھڑی کو لہو آگئی تے چندر پھٹ گئے۔
- وَأِنْ يَرَوْا آيَةً يُعْرِضُوا وَيَقُولُوا سِحْرٌ مُّسْتَعْتَبٌ ③
- ۳۔ تے جے او نشان ڈیکھن تے منہ پھیر گھسن تے
آکھن اسے ہمیشہ دا جادو۔
- وَكَذَّبُوا وَاتَّبَعُوا أَهْوَاءَهُمْ وَكُلُّهُمْ مُّسْتَقْبِرٌ ④
- ۴۔ تے انہیں جھٹلائے تے انہیں اپنی خواہشیں
دی پیروی کیتی تے ہر کم دا وقت ہوندے۔
- وَلَقَدْ جَاءَهُمْ مِنَ الْأَنْبَاءِ مَا فِيهِ مُّذَخَرٌ ⑤
- ۵۔ تے انہیں دو خبراں آئیں جنہیں وحی دے کہے ہن۔
- حِكْمَةٌ بَالِغَةٌ فَمَا تُغْنِ التَّذْذِرُ ⑥
- ۶۔ اشر کرن والیاں سنپ دیاں گالیں ہن تے
ڈراؤن والیں کوئی فائدہ نہیں ڈتا۔
- فَتَوَلَّ عَنْهُمْ يَوْمَ يَدْعُ الدَّاعِ إِلَىٰ بَنِي إِسْرَءِيلَ ⑦
- ۷۔ تے توں انہیں کنیں منہ پھیر گھن جڈاں سڈن
والا ہک اوپری شے دوسڈیسی۔
- خُشْعًا أَبْصَارُهُمْ يَخْرُجُونَ مِنَ الْأَجْدَاثِ كَأَنَّهُمْ جَرَادٌ مُّنتَشِرٌ ⑧
- ۸۔ انہیں دیاں اکھیاں جھکیاں ہریاں ہوسن تے او قبریں
دھو الیوں لکھن جیوں کھنڈیاں ہویاں تڈیاں۔
- مُهْطِعِينَ إِلَى الدَّاعِ يَقُولُ الْكَافِرُونَ هَذَا يَوْمٌ عَسِرٌ ⑨
- ۹۔ اوسڈن واسے دو درکدے دیندے ہوسن
تے کافر آکھن اسے ڈینہہ ڈکھیں دا۔
- كَذَّبَتْ قَبْلَهُمْ قَوْمُ نُوحٍ فَكَذَّبُوا عَبْدَنَا وَقَالُوا مَجْنُونٌ وَازْدَجَرُوا ⑩
- ۱۰۔ انہیں کنیں پہلے نوح دی قوم جھٹلائے انہیں
ساڈے بندے کوں جھٹلائے تے آکھے نیں
اسے پاگل تے ایندے اتے پھلکار۔
- فَدَعَا رَبَّهُ أَنِّي مَغْلُوبٌ فَأَنْتَصِرْ ⑪
- ۱۱۔ تے اول اپنے رب کنیں دعا کیتی میں ڈھویا
پیاں میڈی مدد کر (غلبہ دے)۔
- فَفَتَحْنَا أَبْوَابَ السَّمَاءِ بِمَاءٍ مُّنْهَرٍ ⑫
- ۱۲۔ اساں آسمان دے دروازے

کھول بڑتے ایسے پانی نال جیرھا جوش نال دھندا
ہا۔

۱۳۔ تے زمین تے چشے وی کڈھینسے۔ پانی
ہک اینجی گال کیتے کھا تھیا جیندا فصیل تھی چکیا ہا۔

۱۴۔ تے اساں اوکوں تختے تے پھٹیں آئی
شے تے پلایا۔

۱۵۔ جیرھی ساڈی اکھیں دے سامنے چلدی ہائی اے
او شخص دادرلہ ہا جیندا انکار کیتا

۱۶۔ تے اساں ایندے وقح ہک نشان
چھوڑیا ہاتے کیا کوئی نصیحت پکڑن والا ہا۔
۱۷۔ تے میڈا عذاب تے ڈراون والے کینجھ

ہن۔

۱۸۔ تے اساں قرآن کون نصیحت کیتے سوکھا کیتے
تے کوئی ہے نصیحت پکڑن والا۔

۱۹۔ تے عاد دی قوم جھٹلائے۔ تے میڈا عذاب
تے ڈراون کینھا ہا۔

۲۰۔ بے شک اساں انہیں تے رہن والے منحوس بوند
وچ چکھی اندھاری چلائی۔

۲۱۔ او لوکس کوں سنیدی ہائی جیویں کبھی دا
درخت ہوئے تے اوند اندر کھادا پیا ہوئے۔

۲۲۔ تے میڈا عذاب تے ڈراون والا کینجھ ہن۔

۲۳۔ تے اساں قرآن نصیحت کیتے آسان کیتے
کوئی نصیحت پکڑن والا ہے۔

۲۴۔ بنمود نے وی رسولس کوں جھٹلائے۔

۲۵۔ انہیں اکھے کیا اساں اپنے وچوہک آدمی دی پیروی
کروں بے شک اساں گمراہی تے بھا دتھ

وَنَجَرْنَا الْأَرْضَ عُيُونًا فَالْتَقَى الْمَاءُ عَلَى أَمْرٍ
قَدْ قُدِرَ ۚ

وَحَمَلْنَاهُ عَلَى ذَاتِ أَلْوَاحٍ وَدُسُرٍ ۝

تَجْرِي بِأَعْيُنِنَا جَزَاءً لِّمَن كَانَ كُفِرَ ۝

وَلَقَدْ تَوَكَّلْنَاهَا آيَةً فَهَلْ مِنْ مُّذَكِّرٍ ۝

فَكَيْفَ كَانَ عَذَابِي وَنُذُرٍ ۝

وَلَقَدْ يَسَّرْنَا الْقُرْآنَ لِلذِّكْرِ فَهَلْ مِنْ مُّذَكِّرٍ ۝

كَذَّبَتْ عَادٌ فَكَيْفَ كَانَ عَذَابِي وَنُذُرٍ ۝

إِنَّا أَرْسَلْنَا عَلَيْهِمْ رِيحًا صَرْصَرًا فِي يَوْمٍ نَحْسٍ
مُّسْتَعِيرٍ ۝

تَنْزِعُ النَّاسَ كَأَنَّهُمْ أَعْجَازُ نَخْلٍ مُّنْقَعِرٍ ۝

فَكَيْفَ كَانَ عَذَابِي وَنُذُرٍ ۝

وَلَقَدْ يَسَّرْنَا الْقُرْآنَ لِلذِّكْرِ فَهَلْ
مِنْ مُّذَكِّرٍ ۝

كَذَّبَتْ ثَمُودُ بِالنُّذُرِ ۝

فَقَالُوا أَبَشْرًا مِّمَّنْ وَاحِدًا نَّتَّبِعُهُ إِنَّا إِذَا تَفِي
ضَلُّوا وَسُعُرَ ۝

درج پوسوں۔

۲۶۔ کیا ساڈے وچر کہک ایں تے قرآن لمایا
گئے اصل اوتے وڈا کوڑا تے شریر۔

۲۷۔ کل انہیں کوں پتہ لگ ویسی جو ساریں کنیں
کوڑا تے شرارتی کون۔

۲۸۔ بے شک اساں کہک ڈاچی پھنڈے پئے
ہیں جیڑھی انہیں کوں آزماوٹن کیتے ہے توں انہیں
داجھالا جھل تے ٹکڑا تھی۔

۲۹۔ تے انہیں کوں ڈوس جو پانی انہیں وچ وڈیا
پئے تے ہر ٹولہ اپئے وقت تے پانی پیوٹن آدے۔

۳۰۔ تے انہیں اپئے سردار کوں سڈیے اوکے تے ڈاچی
دیاں نچاں کپ ڈتن۔

۳۱۔ میڈا ڈراوٹن تے عذاب کینجا ہا۔

۳۲۔ بے شک اساں انہیں تے کہک عذاب
پٹھیا تے او اویں تھی گئے جیویں لوڑھ دے تلے

بچن والا چورا ہوندے۔

۳۳۔ تے اساں قرآن کوں نصیحت بناوٹن کیتے
سوکھا کیتے کیا کوئی نصیحت پکڑیندے۔

۳۴۔ لوڑھ دی قوم رسوئیں کوں جھٹلایا ہا۔

۳۵۔ بے شک اساں انہیں تے ویٹیں داعذاب لہایا
اسوئے لوڑھ بڑے اساں انہیں کوں فجرے وقت عذاب

کنیں پچائے۔

۳۶۔ اے ساڈا احسان ہا جیڑھا شک کریںدے
اساں اوکوں ایویں سزا ڈیندے ہیں۔

۳۷۔ تے اول ساڈے عذاب دی خبر پڑے ڈرتی
ہاٹی انہیں رسوئیں نال بحث شروع کر ڈرتی۔

۱۰۱۱ اَلْقَى الذِّكْرَ عَلَيْهِ مِنْ بَيْنِنَا بَلْ هُوَ كَذَّابٌ
اَشْرُ ۱۰۱۲

سَيَعْلَمُونَ عَذَابًا مِّنَ الْكَذَّابِ الْاَشْرُ ۱۰۱۳

۱۰۱۴ اِنَّا مُرْسِلُو النَّافَةِ فِتْنَةً لَهُمْ فَاسْمُ تَقْبِهِمْ
وَاضْطِرُّ ۱۰۱۵

۱۰۱۶ وَتَبَيَّنَ لَهُمْ اَنَّ الْمَاءَ قِسْمَةٌ بَيْنَهُمْ كُلُّ شَرْبٍ
مُّخْتَصَرٌ ۱۰۱۷

فَنَادَوْا صَاحِبَهُمْ فَتَعَاطَى فَعَقَرَ ۱۰۱۸

فَكَيْفَ كَانَ عَذَابِي وَنُذْرِي ۱۰۱۹

۱۰۲۰ اِنَّا اَرْسَلْنَا عَلَيْهِمْ صَيْحَةً وَاحِدَةً فَكَانُوا
كَهَشِيمٍ الْمُخْتَطِرِ ۱۰۲۱

۱۰۲۲ وَلَقَدْ يَسْرْنَا الْقُرْآنَ لِلذِّكْرِ فَهَلْ
مِّن مُّذَكِّرٍ ۱۰۲۳

كَذَّبَتْ قَوْمُ لُوطٍ بِالنُّذْرِ ۱۰۲۴

۱۰۲۵ اِنَّا اَرْسَلْنَا عَلَيْهِمْ حَاصِبًا اِلَّا اَل لُّوطُ يُجِنُّهُمْ
بِسَحَرٍ ۱۰۲۶

۱۰۲۷ نِعْمَةٌ مِّنْ عِنْدِنَا كَذَلِكَ نُجْزِي مَنْ شَكَرَ ۱۰۲۸

۱۰۲۹ وَلَقَدْ اَنذَرَهُمْ بَطْشَتَنَا فَتَمَارَوْا بِالنُّذْرِ ۱۰۳۰

وَلَقَدْ رَاوَدُوهُ عَنْ صَيْفِهِ فَقَسَمْنَا أَنْعَمْنَاهُمْ
فَذُوقُوا عَذَابِي وَنُذِرٌ ۝۳۸

۳۸۔ تے او او کوں مہمانیں دے خلاف درغلاوٹ
لگن اساں انہیں دی اکھیں تے پردے پاؤن
تے تساں میڈے عذاب تے ڈراوٹ دامنہ چکھو۔
۳۹۔ تے فجر نال انہیں تے کھڑ وچن والا عذاب
آگیا۔

وَلَقَدْ صَبَحَهُمْ بُكْرَةً عَذَابٌ مُسْتَقِرٌّ ۝۳۹

۴۰۔ تے تساں میڈے عذاب تے ڈراوٹ دامنہ چکھو۔
۴۱۔ تے اساں قرآن کوں نصیحت کیتے سوکھا کیتے
تے کوئی نصیحت پکڑن والا ہے۔

فَذُوقُوا عَذَابِي وَنُذِرٌ ۝۴۰
وَلَقَدْ يَسْرُنَا الْقُرْآنَ لِلَّذِ كِرِ فَهَلْ
مِنْ مُدْكِرٍ ۝۴۱

۴۲۔ تے ال فرعون دو رسول آئیں۔

وَلَقَدْ جَاءَ آلَ فِرْعَوْنَ التَّنْذِرُ ۝۴۲

۴۳۔ انہیں ساڈی ساری آیات کوں جھٹلائے تے

كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا كُلِّهَا فَأَخَذْنَاهُمْ أَخَذَ

اساں انہیں کوں غالب تے طاقت ور دی پکڑ پکڑی

عَزِيزٍ مُّقْتَدِرٍ ۝۴۳

۴۴۔ کیا تہاڈے کافر انہیں کنیں چنگے ہسن یا

الْكَافِرُ كُمْ خَيْرٌ مِّنْ أُولَئِكَ أَمْ لَكُمْ بَرَاءَةٌ فِي

تہاڈے کیتے پہلی کتابیں وچ حفاظت دا وعدہ ہے۔

الزُّبُرِ ۝۴۴

۴۵۔ کیا او آہدن اساں سارے غالب اوسوں۔

أَمْ يَقُولُونَ نَحْنُ جَمِيعٌ مُّقْتَصِرٌ ۝۴۵

۴۶۔ لشکر ضرور ہر سی تے کنڈ دلا کے بھسی۔

سَيُهْزَمُ الْجَنْعُ وَيُوْلَوْنَ الدُّبُرُ ۝۴۶

۴۷۔ تے اصل تباہی دا انہیں نال وعدہ ہے تے

بَلِ السَّاعَةُ مَوْعِدُهُمْ وَالسَّاعَةُ أَذًى

اوتباہی ہوں ہلاک کرن والی تے سخت۔

وَأَمْرٌ ۝۴۷

۴۸۔ بے شک مجرم گمراہی تے ساڑن والے عذاب

إِنَّ الْمُجْرِمِينَ فِي ضَلَالٍ مُّسْعِرٍ ۝۴۸

وچن۔

يَوْمَ يُنْعَبُونَ فِي النَّارِ عَلَىٰ وُجُوهِهِمْ ذُوقُوا

۴۹۔ جڈاں او منہ دے بھرٹے بھاؤن گھلیسن تہاں

مَسَّ سَقَرٌ ۝۴۹

چکھو دوزخ دا عذاب۔

إِنَّا كُلَّ شَيْءٍ خَلَقْنَاهُ بِقَدَرٍ ۝۵۰

۵۰۔ بے شک اساں ہر شے اندازے نال پیدا کیتی۔

وَمَا أَمْرُنَا إِلَّا وَاحِدَةٌ كَلَمْحٍ بِالْبَصَرِ ۝۵۱

۵۱۔ تے ساڈا حکم اکھ چمپکٹن آلی کار یکدم ہی دیندے۔

وَلَقَدْ أَهْلَكْنَا أَشْيَاعَكُمْ فَهَلْ مِنْ

۵۲۔ تے اساں تہاڈے لوکیں کوں ہلاک کیتے

مُدْكِرٍ ۝۵۲

تے کیا کوئی نصیحت پکڑن والا ہے۔

وَكُلُّ شَيْءٍ نَّعْلُوهُ فِي الزُّبُرِ ۝۵۳

۵۳۔ تے ہر شے جو انہیں کیتی ہے او کتابیں وچ

ہے پئی۔

۵۴۔ تے ہر چھوٹی وڈی گال لکھی پئی ہے۔

۵۵۔ بے شک متقی بائیس تے نہریں قح رہن۔

۵۶۔ ہمیشہ رہن دی جا و قح رہن جی رہی طاقت

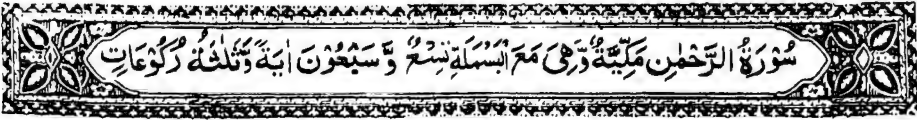
والے بادشاہ دے کولہو ہوئی۔

وَكُلُّ صَغِيرٍ ذَكِيٍّ مُسْتَطَرٌ ﴿۵۴﴾

إِنَّ الْمُتَّقِينَ فِي جَنَّاتٍ وَنَهَرٍ ﴿۵۵﴾

فِي مَقْعَدٍ صِدْقٍ عِنْدَ مِلِّينَ ﴿۵۶﴾

مُقْتَدِرٍ ﴿۵۷﴾

سورة رحمن مدنی ۷۷۷ بسم اللہ نال ایندیاں ۷۹ آیتاں ۳ رکوعن۔

- ۱۔ شروع کرینداں اللہ دے ناں نال جیہا بن
منگے ڈیوٹ والا تے ول ول رحم کرن والا۔
۲۔ بن منگے ڈیوٹ والا۔
۳۔ جیس قرآن سکھائے۔
۴۔ انسان پیدا کیتس۔
۵۔ اوکوں بیان سکھائے۔
۶۔ سمجھ تے چندر حساب نال چلے پین۔
۷۔ تے تارے تے دن سجھ کریندے پین۔
۸۔ تے آسمان کول اوں اچا کیتے تے توازن رکھے سی۔
۹۔ جو تساں انصاف دی ترکڑی کول جھکا نہ تھیوٹ
ڈیو۔
۱۰۔ تے انصاف نال وزن پورا کرو تے وزن
نہ گھاؤ۔
۱۱۔ تے زمین کول مخلوق کیتے بٹائے۔
۱۲۔ اوندے وچ میوے ہن تے کھیاں ہن جہن دے
پھل تے غلاف ہوندن۔
۱۳۔ تے دانے ہن غلاف والے تے خوشبودلے دلے۔
۱۴۔ تے تساں اپنے رب دی کیرھی کیرھی نعمت دا انکار
کریسو۔
۱۵۔ انسان کول دھن والی سکی مٹی نال بٹائے۔
۱۶۔ تے جن کول بھا دے بھانہٹر نال بٹائے۔
۱۷۔ تے تساں اپنے رب دی کیرھی کیرھی نعمت دا
- بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ①
الرَّحْمٰنُ ②
عَلَّمَ الْقُرْآنَ ③
خَلَقَ الْإِنْسَانَ ④
عَلَّمَهُ الْبَيَانَ ⑤
الشَّمْسُ وَالْقَمَرُ يُحْسِبَانِ ⑥
وَالنَّجْمُ وَالشَّجَرُ يَسْجُدَانِ ⑦
وَالسَّمَاءَ رَفَعَهَا وَوَضَعَ الْمِيزَانَ ⑧
أَلَّا تَطْغَوْا فِي الْمِيزَانِ ⑨
وَأَقِيمُوا الْوَزْنَ بِالْقِسْطِ وَلَا تُخْسِرُوا الْمِيزَانَ ⑩
وَالْأَرْضَ وَضَعَهَا لِلْأَنَامِ ⑪
فِيهَا فَاكِهَةٌ وَالنَّخْلُ ذَاتُ الْأَكْمَامِ ⑫
وَالْحَبُّ ذُو الْعَصْفِ وَالزَّيْتَانُ ⑬
فِي آيِ الْآءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ⑭
خَلَقَ الْإِنْسَانَ مِنْ صَلْصَالٍ كَالْفَخَّارِ ⑮
وَخَلَقَ الْجَانَّ مِنْ مَّاءٍ مِّنْ تَارٍ ⑯
فِي آيِ الْآءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ⑰

انکار کرلیسو۔

رَبُّ الْمَشْرِقَيْنِ وَرَبُّ الْمَغْرِبَيْنِ ﴿۱۸﴾

۱۸۔ ڈوپلوا دھیں تے ڈوپچا دھیں دا رب۔

فَيَا أَيُّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبِينَ ﴿۱۹﴾

۱۹۔ تے تساں اپٹے رب دی کیرھی کیرھی نعمت دا انکار کرلیسو۔

مَرَجَ الْبَحْرَيْنِ يَلْتَقِيَانِ ﴿۲۰﴾

۲۰۔ ڈوسمندر چلائنسی جیرھے مل ولین۔

يَبْتِغِيَانِ بَرْزَخًا لَا يَبْغِيَانِ ﴿۲۱﴾

۲۱۔ انہیں ڈونا ئیں دے درمیان پردہ ہک ڈوجھے وچ داخل نہیں تھیندے۔

فَيَا أَيُّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبِينَ ﴿۲۲﴾

۲۲۔ تساں اپٹے رب دی کیرھی کیرھی نعمت دا انکار کرلیسو۔

يَخْرُجُ مِنْهَا الْوُثُوءُ وَالْمَرْجَانُ ﴿۲۳﴾

۲۳۔ انہیں ڈونا ہیں دچو موتی تے مونگے نکلدن۔

فَيَا أَيُّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبِينَ ﴿۲۴﴾

۲۴۔ تے تساں اپٹے رب دی کیرھی کیرھی نعمت دا انکار کرلیسو۔

وَلَهُ الْجَوَارِ الْمُنشَآتُ فِي الْبَحْرِ
كَانَ عِلْمُهُ ﴿۲۵﴾

۲۵۔ تے اونڈیاں بنیاں ہویاں بیٹریاں تے جہازن جیرھے سمندر وچ پساڈ ڈسدن۔

فَيَا أَيُّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبِينَ ﴿۲۶﴾

۲۶۔ تے تساں اپٹے رب دی کیرھی کیرھی نعمت دا انکار کرلیسو۔

كُلُّ مَنْ عَلَيْهَا فَانٍ ﴿۲۷﴾

۲۷۔ ہر کہیں جیرھا زمین تے ہے اوں فنا تھوٹے

وَيَبْقَىٰ وَجْهُ رَبِّكَ ذُو الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ ﴿۲۸﴾

۲۸۔ تے ہوں بچے جنیدے اتے تیرے جلال تے عزت والے رب دی توجہ ہوسی۔

فَيَا أَيُّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبِينَ ﴿۲۹﴾

۲۹۔ تے تساں اوہیں اپٹے رب دی کیرھی کیرھی نعمت دا انکار کرلیسو۔

يَسْأَلُهُ مَنْ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ كُلَّ يَوْمٍ هُوَ فِي شَأْنٍ ﴿۳۰﴾

۳۰۔ آسمان تے زمین وچ جو ہے اوہوں کہیں منگدے تے ہر ڈینہہ اونڈی نویں شان ہونڈی

فَيَا أَيُّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبِينَ ﴿۳۱﴾

۳۱۔ تے تساں اپٹے رب دی کیرھی کیرھی نعمت دا انکار کرلیسو۔

سَنَفَعُ لَكَ آيَةَ الْفُلَيْنِ ﴿۳۲﴾

۳۲۔ اے ڈو وڈیاں طاقتاں اساں تہاڈے کیتے

فارغ تھیں دے پئے ہیں۔

۲۲۔ تے تساں اپٹے رب دی کیرھی کیرھی قدرت
دا انکار کر لیسو۔

۲۳۔ اے جنیں تے انسانیں دے ٹولے جے
تہا کوں طاقت ہے جو تساں آسمانیں تے زمین
دی کنیں دجو نکل ونجو تے دل نکل ڈکھا لو تیاں
نوحے نکل سبگدے سوائے کیں دلیل دے۔

۲۵۔ تے تساں اپٹے رب دی کیرھی کیرھی نعمت
دا انکار کر لیسو۔

۲۶۔ تہا ڈے اتے بھا دا بھانجڑ تے تانبا سیٹا
ویسی تے تساں ڈویں اصلو غالب نہ او سو
۲۷۔ تے تساں اپٹے رب دی کیرھی کیرھی نعمت
دا انکار کر لیسو۔

۲۸۔ جیلے آسمان پھٹ ویسی تے ربگئے ہوئے چم
آلی کار تھی ویسی۔

۲۹۔ تے تساں اپٹے رب دی کیرھی کیرھی نعمت
دا انکار کر لیسو۔

۳۰۔ تے اوں ڈینہ نہ انسانیں کنیں اوندے گناہیں
دا پچھیا ویسی تے نہ جنیں کنیں۔

۳۱۔ تے تساں اپٹے رب دی کیرھی کیرھی نعمت
دا انکار کر لیسو۔

۳۲۔ مجرم اپٹے نشانیں ناں سنجین تے انہیں
دے تھے تے پیریں کنیں پکڑیا ویسی۔

۳۳۔ تے تساں اپٹے رب دی کیرھی کیرھی قدرت
دا انکار کر لیسو۔

۳۴۔ اے دوزخ جنیدا مجرم انکار کریندے ہن۔

فَيَا أَيُّهَا الَّذِينَ كَفَرُوا تَكْذِبُونَ ﴿٢٢﴾

يُعْشِرَ الْحِجِّ وَالْأَيْسِ إِنِ اسْتَطَعْتُمْ أَنْ
تَنْفُذُوا مِنْ أَمْطَارِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ فَأَنْفُذُوا
لَا تَنْفُذُونَ إِلَّا بِسُلْطَانٍ ﴿٢٣﴾

فَيَا أَيُّهَا الَّذِينَ كَفَرُوا تَكْذِبُونَ ﴿٢٥﴾

يُرْسِلُ عَلَيْكُمْ شَوَاطِيرَ ثَارٍ وَخَالَسَ فَلَا
تَلْتَصِرُونَ ﴿٢٦﴾

فَيَا أَيُّهَا الَّذِينَ كَفَرُوا تَكْذِبُونَ ﴿٢٧﴾

فَإِذَا انشَقَّتِ السَّمَاءُ فَكَانَتْ وَرْدَةً كَالدِّهَانِ ﴿٢٨﴾

فَيَا أَيُّهَا الَّذِينَ كَفَرُوا تَكْذِبُونَ ﴿٢٩﴾

فَيَوْمَئِذٍ لَا يُسْأَلُ عَنْ ذَنْبِهِ إِنْسٌ وَلَا جَانٌ ﴿٣٠﴾

فَيَا أَيُّهَا الَّذِينَ كَفَرُوا تَكْذِبُونَ ﴿٣١﴾

يَعْرِفُ الْمُجْرِمُونَ بَيْنَهُمْ فَيُؤْخَذُ بِالنَّوَاصِي وَالْأَقْدَامِ ﴿٣٢﴾

فَيَا أَيُّهَا الَّذِينَ كَفَرُوا تَكْذِبُونَ ﴿٣٣﴾

هَذِهِ جَهَنَّمُ الَّتِي يُكَذِّبُ بِهَا الْمُجْرِمُونَ ﴿٣٤﴾

۳۵۔ تے او دونخ تے نتے پانی وچ پھر س پئے۔

۳۶۔ تے تساں اپٹے رب دی کیرھی کیرھی نعمت
دا انکار کریسو۔

۳۷۔ تے جیرھا اپٹے رب دے مقام کنیں
ڈر دے اوندے کیتے ڈو ہشتائن۔

۳۸۔ تے تساں اپٹے رب دی کیرھی کیرھی نعمت
دا انکار کریسو۔

۳۹۔ اوہوں ساریں لاٹریں آلیاٹن۔

۵۰۔ تے تساں اپٹے رب دی کیرھی کیرھی نعمت
دا انکار کریسو۔

۵۱۔ اونہیں ڈوناہیں وچ ڈو ہشتے و بندے ہن۔

۵۲۔ تے تساں اپٹے رب دی کیرھی کیرھی نعمت
دا انکار کریسو۔

۵۳۔ اونہیں وچو ہر میوہ ڈو قسین دا ہوسی۔

۵۴۔ تے تساں اپٹے رب دی کیرھی کیرھی نعمت
دا انکار کریسو۔

۵۵۔ او فرش تے دہاٹے لاکے پیٹھے ہوسن جنیں
مے وچ رشیم ہوسی تے پھل نال ڈوہیں باغ لڈیے پئے
ہوسن۔

۵۶۔ تے تساں اپٹے رب دی کیرھی کیرھی نعمت
دا انکار کریسو۔

۵۷۔ انہیں دے وچ چھکی اکھیں آلی تریہتیں ہوسن
ایں کنیں پہلے انہیں کون نہ کیس انسان تہہ لایا ہوسی
تے نہ کیس جن۔

۵۸۔ تساں اپٹے رب دی کیرھی کیرھی نعمت دا انکار کریسو۔

۵۹۔ ایویں ہوسن جیویں یا قوت تے مرجان۔

يُطَوِّفُونَ بَيْنَهَا وَبَيْنَ حَبِيبٍ ۱۵

فَيَأْتِي آلَاءُ رَبِّكُمَا تُكَذِّبِينَ ۱۶

وَلَمَنْ خَافَ مَقَامَ رَبِّهِ جَنَّ ۱۷

فَيَأْتِي آلَاءُ رَبِّكُمَا تُكَذِّبِينَ ۱۸

ذَوَاتًا أَفْنَانٍ ۱۹

فَيَأْتِي آلَاءُ رَبِّكُمَا تُكَذِّبِينَ ۲۰

فِيهِمَا عَيْنَانِ تَجْرِيَانِ ۲۱

فَيَأْتِي آلَاءُ رَبِّكُمَا تُكَذِّبِينَ ۲۲

فِيهِمَا مِنْ كُلِّ فَاكِهَةٍ زَوْجَانِ ۲۳

فَيَأْتِي آلَاءُ رَبِّكُمَا تُكَذِّبِينَ ۲۴

مُتَّكِئِينَ عَلَى فُرُشٍ بَطَآئِنُهَا مِنْ إِسْتَبْرَقٍ ۲۵

جَنَّاتُ الْجَنَّةِ فِي ذَاتِ ۲۶

فَيَأْتِي آلَاءُ رَبِّكُمَا تُكَذِّبِينَ ۲۷

فِيهِنَّ فُصَيْلَاتُ الْظُرْفِ لَمْ يَطْبَخْنَهُنَّ إِنْسٌ قَبْلَهُمْ

وَلَا جَانٌّ ۲۸

فَيَأْتِي آلَاءُ رَبِّكُمَا تُكَذِّبِينَ ۲۹

كَأَنَّهُنَّ الْيَاقُوتُ وَالزَّجَارُ ۳۰

فَيَا أَيُّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبِينَ ﴿١٠﴾

۹۔ تے تساں اپنے رب دی کیرھی کیرھی نعمت دا انکار کریسو۔

هَلْ جَزَاءُ الْإِحْسَانِ إِلَّا الْإِحْسَانُ ﴿١١﴾

۱۰۔ احسان دا بدلہ محض احسان۔

فَيَا أَيُّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبِينَ ﴿١٢﴾

۱۱۔ تے تساں اپنے رب دی کیرھی کیرھی نعمت دا انکار کریسو۔

وَمِنْ دُونِهِمَا جَعَلْتَنَ ﴿١٣﴾

۱۲۔ تے انہیں دے سوا ڈو بہشتاں۔

فَيَا أَيُّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبِينَ ﴿١٤﴾

۱۳۔ تے تساں اپنے رب دی کیرھی کیرھی نعمت دا انکار کریسو۔

مُدَّهَا مَنَيْنَ ﴿١٥﴾

۱۴۔ ہوں گھائیاں ساویاں ہوسن۔

فَيَا أَيُّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبِينَ ﴿١٦﴾

۱۵۔ تے تساں اپنے رب دی کیرھی کیرھی نعمت دا انکار کریسو۔

فِيهِمَا عَيْنِينَ نَضَّاحَتَيْنِ ﴿١٧﴾

۱۶۔ انہیں وچ ڈو چشمے ہن جیسے زور نال نکلدن۔

فَيَا أَيُّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبِينَ ﴿١٨﴾

۱۷۔ تے تساں اپنے رب دی کیرھی کیرھی نعمت دا انکار کریسو۔

فِيهِمَا فَاكِهَةٌ وَنَخْلٌ وَرُمَّانٌ ﴿١٩﴾

۱۸۔ انہیں وچ میوے ہن تے کعبیاں تے انار ہن۔

فَيَا أَيُّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبِينَ ﴿٢٠﴾

۱۹۔ تے تساں اپنے رب دی کیرھی کیرھی نعمت دا انکار کریسو۔

فِيهِنَّ خَيْرَاتٌ حِسَانٌ ﴿٢١﴾

۲۰۔ انہیں وچ نیک تے سونھیاں تربیتیں ہوسن۔

فَيَا أَيُّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبِينَ ﴿٢٢﴾

۲۱۔ تے تساں اپنے رب دی کیرھی کیرھی نعمت دا انکار کریسو۔

حُورٌ مَّقْصُورَاتٌ فِي الْبُحَيْرِ ﴿٢٣﴾

۲۲۔ کالی اکھیں آریاں حوراں ہوسن تے خیں وچ ہوسن

فَيَا أَيُّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبِينَ ﴿٢٤﴾

۲۳۔ تے تساں اپنے رب دی کیرھی کیرھی نعمت دا انکار کریسو۔

لَمْ يَطْمِئْنَنْ اِنْسٌ قَبْلَهُمْ وَلَا جَانٌ ﴿٢٥﴾

۲۴۔ ایں کنیں پہلے انہیں کوں نہ کیس انسان ہتھ لایا ہوسی تے نہ کیس بہن۔

فَيَا أَيُّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبِينَ ﴿٢٦﴾

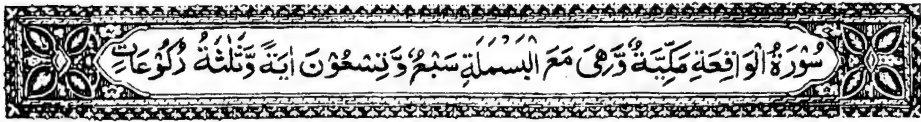
۲۵۔ تے تساں اپنے رب دی کیرھی کیرھی نعمت دا

انکار کریسو۔

۷۷۔ اوہوں سوٹھے تے بہوں چنگے فرش تے جیرھا
مُتَكِينٍ عَلَى رُفْرٍ خُضِرٍ وَعَبَقَرِيٍّ ۝
جِسَانِ ۝

۷۸۔ تے تساں اپنے رب دی کیرھی کیرھی نعمت دا
فِي آتِي الْآءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَنِ ۝
انکار کریسو۔

۷۹۔ تیرے رب دا ناں بہوں یا برکت جیرھا جلال
تَبَارَكَ اسْمُ رَبِّكَ ذِي الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ ۝
تے عزت والا ہے۔

سورة واقعه مکی ۷۹ آیتیں ۹۷ آیتیں تے ۲ رکوعن۔

- بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ①
- ۱۔ شروع کرینداں اللہ دے تاں نال جیرھا بن
مگلے ڈیوٹ والا تے ول ول مہربان۔
- ۲۔ جیلے او گال تھی ویسی جیندے تھیوٹ وافیصلہ ۷۔
- ۳۔ تے اوندے واقعه تھیوٹ کول کوئی کوڑا نہیں کریگدا۔
- ۴۔ جھکیں کول اچا کرٹ والی ۷۔
- ۵۔ جڈاں ملک کول بلا بُتا ویسی۔
- ۶۔ تے پہاڑیں کول ٹوٹے ٹوٹے کرڈتا ویسی۔
- ۷۔ تے او ایویں تھی ویسین جیویں ہوا دج اُڈرے
ہوئے درے ہوندن۔
- ۸۔ تے تساں ترے ٹولے بن ویسو۔
- ۹۔ سچے ہتھ آئے۔ اے سچے ہتھ آئے کون۔
- ۱۰۔ تے کھجے ہتھ آئے۔ تے اے کھجے ہتھ آئے کون۔
- ۱۱۔ تے ساریں کنیں اگو و دھن آئے ساریں کنیں اگو و دھن آئے۔
- ۱۲۔ اے اللہ دے پہنچے ہوئے بندے ہن۔
- ۱۳۔ نعمتیں آلی جنیں دج ہوسن۔
- ۱۴۔ پہلے ایمان آئن وایں دج انہیں دی گنتری
زیادہ ہوسی۔
- ۱۵۔ تے بعد آلیں دج تھوڑی۔
- ۱۶۔ او جٹریے ہوئے ہماچیں تے ہوسن۔
- ۱۷۔ تے ہک ڈوجھے دے سامنے ٹیک لاکے بیٹے
ہوسن۔
- ۱۸۔ انہیں دی خدمت کیتے نوکر دلا دلا اوبن تے
- إِذَا وَقَعَتِ الْوَاقِعَةُ ②
لَيْسَ لَوْعَتِهَا كَاذِبَةٌ ③
خَافِضَةٌ رَافِعَةٌ ④
إِذَا رُجَّتِ الْأَرْضُ رَجًا ⑤
وَبُسَّتِ الْجِبَالُ بَسًا ⑥
فَكَانَتْ هَبًا مُّنبَثًّا ⑦
وَكُنْتُمْ أَزْوَاجًا ثَلَاثَةً ⑧
فَأَصْحَابُ الْيَمِينِ ⑨ مَا أَصْحَابُ الْيَمِينِ ⑩
وَأَصْحَابُ الْمَشْأَمِ ⑪ مَا أَصْحَابُ الْمَشْأَمِ ⑫
وَالسَّابِقُونَ السَّابِقُونَ ⑬
أُولَئِكَ الْمُقَرَّبُونَ ⑭
فِي جَنَّتِ النَّعِيمِ ⑮
ثَلَاثَةٌ مِنَ الْأَوَّلِينَ ⑯
وَقَلِيلٌ مِنَ الْآخِرِينَ ⑰
عَلَى سُرُرٍ مَّوْضُونَةٍ ⑱
مُتَّكِئِينَ عَلَيْهَا مُتَقَلِّبِينَ ⑲
يُطُوفُ عَلَيْهِمْ وِلْدَانٌ مُّخْلَدُونَ ⑳

نیکی تے قائم رکھئے دین۔

- ۱۹۔ اوگلاس تے لوٹے گھن کے اوسن تے چنگے
پاٹی دے دھریے ہوئے اپا لے ہوسن۔
۲۰۔ تے انہیں کون نشہ تھیں تے نہ اوگالیاں گالیں
کر لیں۔

- ۲۱۔ تے میوے انہیں جیرھے اولپند کر لیں۔
۲۲۔ تے پکھیں دا ماس ہوسی جیرھا اوچا ہوسن۔
۲۳۔ تے وڈی اکھیں آیاں حوریاں ہوسن۔
۲۴۔ جیوسں لکی ہوئے موتی۔
۲۵۔ اے انہیں دے عملیں دا بدلہ ہو۔
۲۶۔ اونکے دے وح نہ بے ہودہ گالیں سٹسں تے
نہ گناہ دیاں گالیں۔
۲۷۔ سوائے اے اکھن دے جو تہاڑے اتے
سلامتی ہوئے۔

- ۲۸۔ تے سچے تھہ والے۔ سچے تھہ والے کوہن۔
۲۹۔ اولغیر کنڈیں آلی ہیریں دے باغ وح ہوسن۔
۳۰۔ تے کیلے دے (باغ وح) جنہیں دے گوشے ہک بڑوہے تے
چڑھئے پئے ہوسن۔

- ۳۱۔ تے درجے ہوئے پچھانویں وح ہوسن۔
۳۲۔ تے اینجھا پاٹی ہوسی جیرھا دہا یا ویسی۔
۳۳۔ تے ہوں سارے میوے ہوسن۔
۳۴۔ نہ کپئے دین تے نہ انہیں کنیں ہلکیا ویسی۔
۳۵۔ تے اعلیٰ تے شاندار زائیں ہوسن۔
۳۶۔ اساں انہیں کون بٹائے۔
۳۷۔ تے اساں انہیں کون کنواریاں بٹائے۔
۳۸۔ تے او سوٹھیاں تے ہم عمرن۔

بِأَكْوَابٍ وَأَبَارِيقَہٗ وَكَأْسٍ مِّن مَّعِیْنٍ ۝۱۹

لَّا يُصَدَّعُونَ عَنْهَا وَلَا يُنْفَوْنَ ۝۲۰

وَفَاكِهَةٍ مِّمَّا يَخَيَّرُونَ ۝۲۱

وَلَحْمِ طَيْرٍ مِّمَّا يَشْتَهُونَ ۝۲۲

وَحُورٌ عِیْنٌ ۝۲۳

كَأَمْثَالِ اللُّؤْلُؤِ الْمَكْنُونِ ۝۲۴

جَزَاءً بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ۝۲۵

لَّا يَسْمَعُونَ فِيهَا لَغْوًا وَلَا تَأْثِيمًا ۝۲۶

إِلَّا قِيلًا سَلَامًا سَلَامًا ۝۲۷

وَأَصْحَابُ الْيَمِينِ ۝۲۸ مَا أَصْحَابُ الْيَمِينِ ۝۲۹

فِي سِدْرٍ مَّخْضُودٍ ۝۳۰

وَطَلْحٍ مَّنْضُودٍ ۝۳۱

وَزَظْلٍ مَّدْودٍ ۝۳۲

وَمَاءٍ مَّسْكُوبٍ ۝۳۳

وَفَاكِهَةٍ كَثِيرَةٍ ۝۳۴

لَّا مَقْطُوعَةٍ وَلَا مَمْنُوعَةٍ ۝۳۵

وَفُرُشٍ مَّرْفُوعَةٍ ۝۳۶

إِنَّا أَنشَأْنَهُمْ إِنْشَاءً ۝۳۷

فَجَعَلْنَهُمْ أَكْبَارًا ۝۳۸

عُرْبًا أَتْرَابًا ۝۳۹

لَا أَصْحَبُ الْيَسِينِ ۝
ثُلَّةٌ مِنَ الْأَوَّلِينَ ۝

۱۴۹

۳۹۔ بچے تھو آیس کیتے ہن۔
۴۰۔ اسے پہلے ایساں آنتن والیں وچو ہوں دودھ
ہوسن۔

و ثُلَّةٌ مِنَ الْآخِرِينَ ۝
وَأَصْحَبُ الشِّمَالِ ۝ مَا أَصْحَبُ الشِّمَالِ ۝
فِي سَوْمٍ وَحِيمٍ ۝
و ظِلٍّ مِّنْ يَّحْمُومٍ ۝
لَّا بَارِدٍ وَلَا كَرِيمٍ ۝
إِنَّهُمْ كَانُوا قَبْلَ ذَلِكَ مُتْرَفِينَ ۝
و كَانُوا يُصَوِّرُونَ عَلَى الْغَنَةِ الْعَظِيمِ ۝
و كَانُوا يَقُولُونَ ۝ إِذَا مِتْنَا وَكُنَّا تُرَابًا وَّ
عِظَامًا ۝ إِنَّا لَنَبْعُوْثُونَ ۝

۴۱۔ تے بعد وچ آونٹ والیں وچو دی۔
۴۲۔ تے کھپے تھو والے تے کھپے تھو والے کونن۔
۴۳۔ اتوی ہوا وچ تے ننتے پانی وچ رہسن۔
۴۴۔ تے کالے دھوں پچھانویں وچ رہسن۔
۴۵۔ نہ ٹھڈا ہوسی تے نہ عزت ڈیون والا ہوسی۔
۴۶۔ بے شک او ایس کنیں پہلے آرام وچ ہن۔
۴۷۔ تے ہوں دجڑے گناہ تے ضد کرنی دے ہن۔
۴۸۔ تے آہے ہن کیا اساں جیلے مرویسوں نے
مٹی تھی ویسوں تے ہڈیاں نیچ ویسن کیا اساں ولا
جنیدے تھیسوں۔

أَوْ أَبَاؤُنَا الْأَوَّلُونَ ۝
قُلْ إِنَّ الْأَوَّلِينَ وَالْآخِرِينَ ۝
لَنَجْوَِعُونَ ۝ إِلَىٰ مِيقَاتِ يَوْمٍ مَّعْلُومٍ ۝

۴۹۔ کیا ساڈے پہلے پیو ڈاڈے دی۔
۵۰۔ توں آکھ بے شک پہلے وی تے بعد والے وی۔
۵۱۔ سارے مقرر ڈینہ دے وعدے تے کٹے کیتے
ولیں۔

ثُمَّ إِنَّكُمْ إِلَيْهَا تَصَالُونَ الْمَكِيدُونَ ۝
لَا كِلُونَ مِنْ شَجَرٍ مِّنْ زُفُومٍ ۝
فَمَا لَوْ مِنْهَا الْبُطُونَ ۝
تَشْرَبُونَ عَلَيْهِ مِنَ الْحَبِيمِ ۝
تَشْرَبُونَ شُرْبَ الْهَبِيمِ ۝
هَذَا نَزْلُهُمْ يَوْمَ الدِّينِ ۝
نَحْنُ خَلَقْنَاكُمْ فَلَوْلَا تَصَدَّقُونَ ۝

۵۲۔ ول بے شک اے گمراہ تے انکار کرن والے نوکو۔
۵۳۔ تہاں تھوہر دے درخت کنیں کھوسو۔
۵۴۔ تے اوندے نال اپنے ڈڈھ بھریسو۔
۵۵۔ ول اوندے اتے تہا پانی پیسو۔
۵۶۔ تے پانی تے اٹھ آلی کار پیسو۔
۵۷۔ اے جزا سزا دے ڈینہ دی تہا دی بھانی۔
۵۸۔ اساں تہا کوں پیدا کیتے تہاں تصدیق کیوں
نویں کرنی دے۔

۵۹۔ تہا کوں پتہ تہاں عورت دے سپٹ وچ کیا ٹیندے؟

أَفَرَأَيْتُمْ مَا تَدْنُونَ ۝

۶۰۔ کیا تساں اونکوں پیدا کریندے عیا اسان پیدا کرٹ والے ہیں۔

۶۱۔ اسان تہاڑے دج موت شروع کیتی ۷ تے اسان کنیں کوئی نہیں ودھ سگیدا۔

۶۲۔ جو اسان تہاڑی جاتے بیا کوئی گھن آو تے تہا کوں ایجی شکل دج پیدا کرڈیوں جیرھی تہاں چاٹدے نوڑے۔

۶۳۔ تہا کوں پہلی دفر پیدا تھیوٹ داپتہ ۷ ول وی تہاں نصیحت نوڑے پکڑیندے۔

۶۴۔ تہا کوں پتہ ۷ تہاں کیا رہیندے ۷۔

۶۵۔ کیا تہاں اونکوں جہیندے عیا اسان۔

۶۶۔ جے اسان چا ہوں تے اونکوں سٹریا ہویا چورا بٹا ڈیوں تے تہاں گالیں کریندے رہ دنجو۔

۶۷۔ بے شک ساڑے اُتے پٹی آگئی ۷۔

۶۸۔ اصل اسان مردم تھی گئے ہیں۔

۶۹۔ کیا تہا کوں پتہ ۷ اوں پائی دا جیرھا تہاں پیندے ۷۔

۷۰۔ کیا تہاں اونکوں لہائے جھڑکنیں یا اسان لہیندے ہیں۔

۷۱۔ جے اسان چا ہوں ہاتے اونکوں کوڑا کرڈیوں ہاتے تہاں شکر کیوں نوڑے کریندے۔

۷۲۔ کیا تہا کوں پتہ ۷ اوں بھا دا جیرھی تہاں پلیندے ۷۔

۷۳۔ کیا اوندا وٹ تہاں پیدا کریندے عیا اسان پیدا کریندے ہیں۔

۷۴۔ اسان اونکوں مسافر میں کیے عارضی فائدے نصیحت بٹائی ۷۔

وَأَنشَأْ خَلْقُوهَا أَمْرُ نَحْنُ الْخُلُقُونَ ⑤

نَحْنُ قَدَرْنَا بَيْنَكُمْ الْمَوْتَ وَمَا نَحْنُ بِمَبْعُوثِينَ ⑥

عَلَىٰ أَنْ يُبَدِّلَ أَمْثَالَكُمْ وَنُنشِئَكُمْ فِي مَا لَا تَعْلَمُونَ ⑦

وَلَقَدْ عَلِمْتُمُ النَّشْأَةَ الْأُولَىٰ فَلَوْلَا تَذَكَّرُونَ ⑧

أَفَرَأَيْتُمْ مَا تَحْرُثُونَ ⑨

وَأَنشَأْ تَزْهَعُونَ أَمْ نَحْنُ الزَّاهِعُونَ ⑩

لَوْ نَشَاءُ لَجَعَلْنَاهُ حُطَامًا فَظَلْتُمْ تَفَكَّهُونَ ⑪

إِنَّا لَمَعْرِضُونَ ⑫

بَلْ نَحْنُ مَحْرُومُونَ ⑬

أَفَرَأَيْتُمْ نِسَاءَ الَّذِينَ تَشْرُونَ ⑭

وَأَنشَأْ تَزْهَعُونَ مِنَ الْمُنْزَنِ أَمْ نَحْنُ الْمُنْزَلُونَ ⑮

لَوْ نَشَاءُ لَجَعَلْنَاهُ أَجَاجًا فَلَوْلَا تَشْكُرُونَ ⑯

أَفَرَأَيْتُمُ النَّارَ الَّتِي تُورُونَ ⑰

وَأَنشَأْ تَزْهَعُونَ نَجْرَها أَمْ نَحْنُ الْمُنْشِئُونَ ⑱

نَحْنُ جَعَلْنَاهَا تَذَكُّرًا وَمَتَاعًا لِلْمُقْوِينَ ⑲

فَسَبِّحْ بِاسْمِ رَبِّكَ الْعَظِيمِ ﴿٥٦﴾
فَلَا أُفْسِدُ بِمَوْجِعِ النُّجُومِ ﴿٥٧﴾
وَأِنَّهُ لَقَسَمٌ لِّوَعْلَمُونَ عَظِيمٌ ﴿٥٨﴾

۷۵۔ تے توں اپنے رب دے ناں نال تسبیح کر
۷۶۔ تے میں تاریں دے ڈھبھن کوں گواہ بنیں
۷۷۔ تے اے گواہی جے تمہا کوں پتہ ہوے تے
ہوں وڈی ۷۸۔

إِنَّهُ لَقَرَّانٌ كَرِيمٌ ﴿٥٩﴾

۷۸۔ بے شک اے قرآن کریم۔

فِي كِتَابٍ مَّكْنُونٍ ﴿٦٠﴾

۷۹۔ تے ہک لکھی ہوئی کتاب وچ

لَا يَشْهَدُ إِلَّا الْمُطَهَّرُونَ ﴿٦١﴾

۸۰۔ تے اونکوں محض پاک لوک ہتھ لاسگدن۔

تَنْزِيلٌ مِّن رَّبِّ الْعَالَمِينَ ﴿٦٢﴾

۸۱۔ ایندالہن رب العالمین ولور۔

أَفَبِهَذَا الْحَدِيثِ أَنْتُمْ مُذْهِبُونَ ﴿٦٣﴾

۸۲۔ کیا ایس گال وچ تساں گھناں دا دھا کریدے ہو۔

وَتَجْعَلُونَ رِزْقَكُمْ أَنْكُمْ تَكْذِبُونَ ﴿٦٤﴾

۸۳۔ تے تساں ایندے جھٹلاؤں کوں پٹے رزق دا ذریعہ بنائے

فَلَوْلَا إِذَا بَلَغَتِ الْحُقُوفُ ﴿٦٥﴾

۸۴۔ اے کیوں نہیں تھیا جو حیلے جان گل تیں آگئی۔

وَأَنْتُمْ حِينِيذٍ تَنْظُرُونَ ﴿٦٦﴾

۸۵۔ تے تساں اوں ویلے ائے ائے ڈرکھن پئے

ویندے ہو۔

وَنَحْنُ أَقْرَبُ إِلَيْهِ مِنْكُمْ وَلَكِنْ

۸۶۔ تے اساں اوں کنیں وی تہا ڈرے زیادہ کو لہو

لَا بُنْيُودُونَ ﴿٦٧﴾

ہیں اصل تساں ڈرہے نوے۔

فَلَوْلَا إِنْ كُنْتُمْ غَيْرَ مَدِينِينَ ﴿٦٨﴾

۸۷۔ جے تمہا کوں بدلہ تے جزا نہ ملتی ہوے ہا۔

تَرْجِعُونَهَا إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿٦٩﴾

۸۸۔ اونکوں ولا پٹھو ہا جے تساں سچے ہوے۔

فَأَمَّا إِنْ كَانَ مِنَ الْمُقَرَّبِينَ ﴿٧٠﴾

۸۹۔ تے جے او قریبی بندیں وچ ہوے ہا۔

فَرَوْحٌ وَرَيْحَانٌ وَجَنَّتْ نَعِيمٌ ﴿٧١﴾

۹۰۔ تے اوندے کیتے آرام ہے تے نعمتیں والا بارغ۔

وَأَمَّا إِنْ كَانَ مِنَ أَعْصَابِ الْيَمِينِ ﴿٧٢﴾

۹۱۔ تے جے او ہے سچے تھ والا۔

فَسَلَامٌ لَّكَ مِنْ أَعْصَابِ الْيَمِينِ ﴿٧٣﴾

۹۲۔ تے اے سچے تھ والے تہا دے تے سلامتی ہوے

وَأَمَّا إِنْ كَانَ مِنَ الْمُكَذِّبِينَ الضَّالِّينَ ﴿٧٤﴾

۹۳۔ تے جے او جھٹلاؤں والیں جے مکرہ لوکیں وچ ہوے

فَنَزْلُ مِنْ حَيْمِيمٍ ﴿٧٥﴾

۹۴۔ تے اوندے کیتے تے پانی دی مہمانی ۷۶۔

وَتَصْلِيَةٌ جَنِيمٍ ﴿٧٦﴾

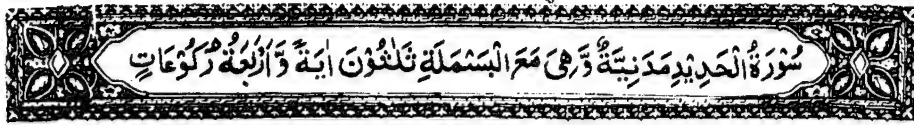
۹۵۔ تے دوزخ وچ سیٹھن دی سزا ۷۷۔

إِنَّ هَذَا لَعَوْحٌ يَقْنَنُ ﴿٧٧﴾

۹۶۔ بے شک او کے یقین آلی گال۔

فَسَبِّحْ بِاسْمِ رَبِّكَ الْعَظِيمِ ﴿٧٨﴾

۹۷۔ تے توں اپنے رب عظیم دی تسبیح کر۔

سورة حديد مدنی ۷۷ تے بسم اللہ تال ایندیاں ۲۰ آیات تے ۳ رکوعن۔

- بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ①
- ۱۔ شروع کرینداں اللہ دے ناں تال جیہا بن سکے
 ڈیون والا تے ہوں مہربان۔
- سَبَّحَ لِلَّهِ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَهُوَ
 الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ②
- ۲۔ آسمانیں تے زمین دی ہر شے اللہ دی تسبیح کری
 پئی ۷۷۔ تے او غالب تے سیانما ۷۷۔
- لَهُ مُلْكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ يُحْيِي وَيُمِيتُ
 وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ③
- ۳۔ آسمانیں تے زمین دی بادشاہت ہندی ۷۷۔ او
 جیندا کریندے تے مریندے تے او ہر شے تے قادر۔
- هُوَ الْأَوَّلُ وَالْآخِرُ وَالظَّاهِرُ وَالْبَاطِنُ وَهُوَ
 بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ ④
- ۴۔ او اول دی ہے تے آخری، ظاہری ہے تے باطن دی
 تے او ہر شے کوں پاندے۔
- هُوَ الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ فِي سِتَّةِ
 أَيَّامٍ ثُمَّ اسْتَوَىٰ عَلَى الْعَرْشِ يُعَلِّمُ مَا يَلِجُ
 فِي الْأَرْضِ وَمَا يَخْرُجُ مِنْهَا وَمَا يَنْزِلُ مِنَ
 السَّمَاءِ وَمَا يَرْجِعُ فِيهَا وَهُوَ مَعَكُمْ أَيْنَ
 مَا كُنْتُمْ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ ⑤
- ۵۔ ہوں آسمانیں تے زمین کوں بھی دوریں وح پیدا کیتے۔
 دل او عرش تے کھڑائی نال بہہ سکے۔
- لَهُ مُلْكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَإِلَى اللَّهِ تُرْجَعُ
 الْأُمُورُ ⑥
- ۶۔ آسمانیں تے زمین دی بادشاہت اوندی ۷۷ تے سارے
 معاملیں ہوندو ونے۔
- يُؤَلِّجُ اللَّيْلَ فِي النَّهَارِ وَيُؤَلِّجُ النَّهَارَ فِي
 اللَّيْلِ وَهُوَ عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ ⑦
- ۷۔ اورات کوں ڈینہہ وح تے ڈینہہ کوں رات وح
 پلیندے تے سینے دی گالیں کوں او بہوں پاندے۔
- أَمِنُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ وَأَنْفِقُوا مِمَّا جَعَلَكُمْ
 مُسْتَحْلِقِينَ فِيهِ فَالَّذِينَ آمَنُوا مِنْكُمْ وَأَنْفَقُوا
 لَهُمْ أَجْرٌ كَبِيرٌ ⑧
- ۸۔ اللہ تے اوندے رسول کوں منو تے جیہی جائیداد دا
 تہا کوں مالک بنائے اوندے دجو خرچ کرو تے جیہے
 تہا بے دجو ایمان گہن آئن تے خرچ کیتے نیں، انہیں
 کیتے وڈا اجر۔

وَمَا لَكُمْ لَا تُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالرَّسُولِ يَدْعُوكُمْ
لِتُؤْمِنُوا بِرَبِّكُمْ وَقَدْ أَخَذَ مِيثَاقَكُمْ إِنْ كُنْتُمْ
مُؤْمِنِينَ ﴿٨﴾

هُوَ الَّذِي يُنَزِّلُ عَلَى عَبْدِهِ آيَاتٍ بَيِّنَاتٍ لِّيُخْرِجَكُمْ
مِنَ الظُّلُمَاتِ إِلَى النُّورِ وَإِنَّ اللَّهَ بِكُمْ لَعَدُوٌّ
ذَخِيمٌ ﴿٩﴾

وَمَا لَكُمْ أَلَّا تُنْفِقُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَلِلَّهِ مِيرَاثُ
السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ لَا يَسْتَوِي مِنْكُمْ مَنْ أَنْفَقَ
مِن قَبْلِ الْفَتْحِ وَقَتْلٍ أُولَٰئِكَ أَعْظَمُ دَرَجَةً مِّنَ
الَّذِينَ أَنْفَقُوا مِنْ بَعْدِ وَقَتْلُوا وَكَلَّا وَعَدَ اللَّهُ
الْحَسَنَ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرٌ ﴿١٠﴾

مَنْ ذَا الَّذِي يُقْرِضُ اللَّهَ قَرْضًا حَسَنًا فَيُضْعِفَهُ
لَهُ وَلَهُ أَجْرٌ كَرِيمٌ ﴿١١﴾

يَوْمَ تَرَى الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ يَسْعَىٰ نُورُهُمْ
بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَبِأَنفُسِهِمْ بُشِّرُكُمْ أَيُّوْمَ
جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا
ذَٰلِكَ هُوَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ ﴿١٢﴾

يَوْمَ يَقُولُ الْمُنْفِقُونَ وَالْمُنْفِقَاتُ لِلَّذِينَ آمَنُوا
انظُرُونَا نَقْتِسِسْ مِنْ نُورِكُمْ قِيلَ ارْجِعُوا

۹۔ تمہا کوں کیا تھی مجھے جو تمہاں اللہ سے ایمان نہ دے
انہیں دے تے رسول تمہا کوں سبیل نہ اپنے جو تمہاں اپنے
رب سے ایمان نہ آؤ تے جے تمہاں مومن ہوئے
تے اول تمہاں کہیں لپکا وعدہ گدھا ہوئے۔

۱۰۔ اوہو جو جیرا اپنے بندے تے کھلی کھلی آیات
لہندے تاں جو تمہا کوں اندھارے وچ سو جھلے
دو کڈے تے بے شک اللہ تمہاڈے کیتے
ہوں مہربان تے ول ول رحم کرٹ والا۔

۱۱۔ تے تمہا کوں کیا تھی گئے جو تمہاں اللہ دی راہ
وچ خرچ نہ کرو تے آسمانیں تے زمین دی وراثت
اللہ دی ۱۰ تمہاڈے وچ اوہو جیہاں کوئی نیس تھی
سگدا جیہں فتح کنیں پہلے خرچ کیتے تے جنگ کیتی

کرے انہیں کہیں انہیں لوکس دا درجہ ہوں وچا جیرہ
بعد وچ خرچ کریندن تے جنگ کریندن تے اللہ سیس
سایں نال جنگ وعدہ کیتا ہوئے تے اللہ سیس تمہاڈے
علیں کہیں یا خبر۔

۱۲۔ جیرا اللہ سیس کوں جنگا قرض ڈیندے تے
اللہ سیس اونکوں ڈوڑا کر ڈیندے تے اوندے کیتے
عزت والا اجر۔

۱۳۔ جڈیاں مردیں مومن تے مومن عورتاں کوں دیکھیں انہیں دا
نور انہیں دے اگو دی تے سچے پاسے تو دی دکدا
ویس تمہاڈے کیتے آج خوش خبری ۱۰ جنت جیندے
وچ نہراں دہندیں اوندے وچ ہمیشہ رہیں لے
ہوں وچڑی کامیابی ۱۰۔

۱۴۔ جڈیاں منافق مروتے منافق عورتاں انہیں مومن کوں
جو ساڈی سہال ہو اسان تمہاڈے نور وچ روشنی حاصل

کروں آکھا ویسی پھوہیں دل ونچو تے سوجھلا گولو دل
انہیں وح کندہ ڈسے ڈٹی ویسی جیندے وح
دروازہ ہوسی جیندے اندر رحمت ہوسی تے
باہر سامنے عذاب ہوسی۔

۱۵۔ او انہیں کوں سڈیسن کیا اساں تہا ڈسے نال نہ
ہاسے آکھسن ٹھیک تے اصل تہاں اپنے آپ
کوں آزمائش وح پیا ڈتا ہاتے تہاں عذاب دا
بھالا گدھی رہ گئے ءتے شک وح رہ گئے ء
تے تہاں کوں خراشات دوکھا ڈتے جے تیں اللہ دا
فیصلہ پورا تھی گئے تے شیطان تہاں کوں اللہ دے
بارے وح دوکھا ڈیندارہ گئے۔

۱۶۔ آج تہاں کنیں کوئی فدیہ نہ گدھا ویسی تے نہ
کافریں کنیں تہاں ڈا لکا تہ بھاء تے اے تہاں دی
تعلق دار تے ہوں بُرا لکا تہ ب۔

۱۷۔ کیا مومنیں کیتے وقت نہیں آیا جو انہیں دے دل
اللہ دے ذکر کیتے جھکن تے جیرا وح لھے اوندے
کیتے۔ وی انہیں آلی کار نہ بنن جنہیں کوں ایں کنیں پہلے
کتاب ڈتی گئی ہائی تے زمانہ انہیں تے بہوں دودھ گیا۔
بہوں سارے نافرمان ہسن۔

۱۸۔ تہاں جان گھنوبے شک اللہ جیندا کریندے،
زمین کوں برتھین دے بعد اساں آیتاں تہاں ڈسے
اسے کھول کے بیان کر ڈتن تاں جو تہاں عقل کرو۔

۱۹۔ بے شک صدقہ ڈیوٹ والے مرد تے صدقہ ڈیوٹ
والی تربیتیں تے جیرے اللہ کوں چنگا قرض ڈیندن
انہیں دا اجر ڈورا کیتا ویسی تے انہیں کیتے عزت
والا اجر۔

وَسَاءَلَكُمْ فَالْتَمِسُوا نُورًا فَضُرِبَ بَيْنَهُم بِسُورٍ
لَّهُ بَابٌ بَاطِنُهُ فِيهِ الرَّحْمَةُ وَظَاهِرُهُ مِنْ قِبَلِهِ
الْعَذَابُ ۝

يُنَادُوهُمْ أَلَمْ تَكُنْ مَعَكُمْ قَالُوا
بَلَىٰ وَلَكِنَّكُمْ فَتَنْتُمْ أَنْفُسَكُمْ وَتَرَبَّصْتُمْ
وَارْتَبْتُمْ وَغَرَّتْكُمُ الْأَمَانِيُّ حَتَّىٰ جَاءَ
أَمْرُ اللَّهِ وَغَرَّكُمْ بِاللَّهِ الْغُرُورُ ۝

فَالْيَوْمَ لَا يَتُخَذُ مِنْكُمْ فِدْيَةٌ وَلَا مِنَ الَّذِينَ
كَفَرُوا مَأْوَاكُمْ النَّارُ هِيَ مَوْلَاكُمْ وَبِئْسَ
الْمَصِيرُ ۝

أَلَمْ يَأْنِ لِلَّذِينَ آمَنُوا أَنْ تَخْشَعَ قُلُوبُهُمْ لِذِكْرِ
اللَّهِ وَمَا نَزَلَ مِنَ الْحَقِّ وَلَا يَكُونُوا كَالَّذِينَ أُوتُوا
الْكِتَابَ مِنْ قَبْلُ فَطَالَ عَلَيْهِمُ الْأَمَدُ فَقَسَتْ
قُلُوبُهُمْ وَكَثِيرٌ مِنْهُمْ فَاسِقُونَ ۝

إِذْ عَلِمُوا أَنَّ اللَّهَ يَنْزِلُ فِي الْأَرْضِ بَعْدَ مَوْتِهِمْ قَدْ
يَتَنَبَّأُ لَكُمْ الْآيَاتِ لَمَّا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ۝

إِنَّ الْمُصَّدِّقِينَ وَالْمُصَّدِّقَاتِ وَأَقْرَضُوا
اللَّهَ قَرْضًا حَسَنًا يُضَعَّفَ لَهُمْ وَكَثُرَ
أَجْرُكُمْ ۝

وَالَّذِينَ آمَنُوا بِاللَّهِ وَرُسُلِهِ أُولَٰئِكَ هُمُ الصِّدِّيقُونَ
وَالشَّهَدَاءُ عِنْدَ رَبِّهِمْ لَهُمْ أَجْرُهُمْ وَنُورُهُمْ
وَالَّذِينَ كَفَرُوا وَكَذَّبُوا بِآيَاتِنَا أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ
الْجَحِيمِ ﴿٢٠﴾

۲۰۔ تے جیرھے اللہ تے اوندے رسولیں تے ایمان ایندن
ایسے لوک صدیق تے اپنے رب دے حضور
شمیدن انہیں کیے اجر تے نور جیرھے کافرن تے
جنہیں ساڈی آیات دا انکار کیے اے لوک دوزخی
ہن۔

إِنَّمَا الْحَيٰوةُ الدُّنْيَا لَعِبٌ وَلَهُمْ وَزِينَةٌ
وَتَفَاخُرٌ بَيْنَكُمْ وَتَكَاثُرٌ فِي الْأَمْوَالِ وَالْأَوْلَادِ
كَثَلٌ غَيْثٍ آجَبٍ الْفَقَارُ بَيِّنَاتُهُ ثُمَّ يَهَيِّجُ
فِتْنَةً مُّضْمَرًا ثُمَّ يَكُونُ حُطَامًا وَفِي الْآخِرَةِ
عَذَابٌ شَدِيدٌ وَمَغْفِرَةٌ مِّنَ اللَّهِ وَرِضْوَانٌ
وَمَا الْحَيٰوةُ الدُّنْيَا إِلَّا مَتَاعُ الْغُرُورِ ﴿٢١﴾

۲۱۔ تساں جاں گھن جو دنیاوی زندگی کھید تاشاوتے زینت
تے آیت و توح فخر کرن کیے ہے تے مال تے اولاد
دے وادھے کیے ہے مینہ آئی کار جیندا جاوٹ کافرن کول
چنگا بگدے ول اورڑھ پکدی ہے تے توں جہیں
جو او پہلی تھی ویندی ہے تے دل چورا تھی ویندی ہے
تے آخرت و توح سخت عذاب تے اللہ و بخشش
وی ہے تے اوندی رفاوی۔ تے دنیا دی زندگی
محض دھوکے دا سامان۔

سَابِقُوا إِلَىٰ مَغْفِرَةٍ مِّن رَّبِّكُمْ وَجَنَّةٍ عَرْضُهَا
كَعَرْضِ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ أُعِدَّتْ لِلَّذِينَ آمَنُوا
بِاللَّهِ وَرُسُلِهِ ذَلِكَ فَضْلُ اللَّهِ يُؤْتِيهِ مَن يَشَاءُ
وَاللَّهُ ذُو الْفَضْلِ الْعَظِيمِ ﴿٢٢﴾

۲۲۔ تساں اپنے رب و لو بخشش دو ودھوتے اوں
جنت دو جیندا پیٹا آسمان تے زمین دے پیٹے
آئی کار تے او اللہ تے اوندے رسول کول منن
واپس کیے بٹائی گئی ہے اے اللہ دا فضل جینکوں
چاہندے ڈیندے تے اللہ وڈے فضل والا ہے۔

مَا أَصَابَ مِنْ مُّصِيبَةٍ فِي الْأَرْضِ وَلَا فِي أَنْفُسِكُمْ
إِلَّا فِي كِتَابٍ مِّن قَبْلِ أَن نَّبْرَأَهَا إِنَّ ذَلِكَ عَلَى
اللَّهِ يَسِيرٌ ﴿٢٣﴾

۲۳۔ تماں جو تماں اپنی غلطی تے افسوس نہ کرو تے
جو تماں کول لے اوندے اتے اگرچہ نہ تے اللہ
اگرچہ والے تے فخر کرن والے کول اصلو پند نہیں کریندا
آپ کنیں سوائے ایندے جو او کتاب دج موجود ہے
ایں کنیں پہلے جو اساں بدلہ مقرر کر ڈیتے بے شک اے
کم اللہ کیے سوکھا ہے۔

لَيْكِلَا تَأْسَوْا عَلَىٰ مَا فَاتَكُمْ وَلَا تَفْرَحُوا بِمَا آتَاكُمْ
وَاللَّهُ لَا يُحِبُّ كُلَّ مُخْتَالٍ فَخُورٍ ﴿٢٤﴾

۲۴۔ تاں جو تماں اپنی غلطی تے افسوس نہ کرو تے
جو تماں کول لے اوندے اتے اگرچہ نہ تے اللہ
اگرچہ والے تے فخر کرن والے کول اصلو پند نہیں کریندا

يَا الَّذِينَ يَجْحَدُونَ بِآيَاتِ الْفُتُورِ النَّاسِ بِالْجَحْلِ وَمَنْ
يَتَوَلَّ فَإِنَّ اللَّهَ هُوَ الْغَنِيُّ الْحَمِيدُ ۝

۲۵۔ حیرے شومائی کریدن تے لوکیں کون شومائی
دی صلاح ڈیندن تے حیرہا منہ پھر گئے تے بے شک
اللہ بے نیاز تے ہوں صفتیں والا ۵۷۔

لَقَدْ أَرْسَلْنَا رُسُلَنَا بِالْبَيِّنَاتِ وَأَنزَلْنَا مَعَهُمُ
الْكِتَابَ وَالْمِيزَانَ لِيَقُومَ النَّاسُ بِالْقِسْطِ وَأَنزَلْنَا
الْحَدِيدَ فِيهِ بَأْسٌ شَدِيدٌ وَمَنَافِعُ لِلنَّاسِ
وَلِيَعْلَمَ اللَّهُ مَنْ يَنْصُرُهُ وَرُسُلَهُ بِالْغَيْبِ إِنَّ
اللَّهَ قَوِيٌّ عَزِيزٌ ۝

۲۶۔ اساں اسپٹے رسول کھلی دلیس نال پٹھے ہن
تے اساں انہیں نال کتاب تے ترکڑی لہائی
ہائی تاں جو اوکھ نصاف قائم کرن تے
اساں لوہا لہائے اوندے وچ جنگ داساں
تے لوکیں کیتے منافع ہن تے تاں جو اللہ ظاہر
کرے حیرہا اوندی تے اوندے رسول دی مدد
کریدن غیب وچ بے شک اللہ طاقت والا
تے غالب۔

وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا نُوحًا وَإِبْرَاهِيمَ وَجَعَلْنَا فِي
ذُرِّيَّتِهِمَا النُّبُوَّةَ وَالْكِتَابَ فَمِنْهُمْ مُهْتَدٍ وَ
كَثِيرٌ مِنْهُمْ فَسِقُونَ ۝

۲۷۔ تے اساں نوح تے ابراہیم کون پٹھے تے
انہیں دی اولاد کون نبوت تے کتاب ڈٹی
انہیں وچو ہدایت تے ہن تے ہوں سارے انہیں
وچو نافرمان ہن۔

ثُمَّ قَفَّيْنَا عَلَىٰ آثَارِهِم بِرُسُلِنَا وَقَفَّيْنَا بِعِيسَى
ابْنِ مَرْيَمَ وَآتَيْنَاهُ الْإِنْجِيلَ وَجَعَلْنَا فِي
قُلُوبِ الَّذِينَ اتَّبَعُوهُ رَأْفَةً وَرَحْمَةً وَرَهَابَنِيَّةٍ
إِذْ دَعَوْهَا مَا كَتَبْنَاهَا عَلَيْهِمْ إِلَّا ابْتِغَاءَ
رِضْوَانِ اللَّهِ فَمَا دَعَوْهَا حَقَّ رِعَايَتِهَا فَآتَيْنَا
الَّذِينَ آمَنُوا مِنْهُمْ أَجْرَهُمْ وَكَثِيرٌ مِنْهُمْ
فَسِقُونَ ۝

۲۸۔ ول اساں انہیں دے پیریں تے پے رسول
پٹھیں تے انہیں دے پچھو عیسیٰ ابن مریم کون دی
پٹھے تے اونکوں اساں انجیل ڈٹی تے اساں اوندی
پیروی کرٹ والیں دے دل وچ نرمی پیدا کیتی تے
رحمت دی۔ تے کھاتے انج رہٹ انہیں آپ
شروع کیتا ہا۔ اساں انہیں تے فرض نہ کیتا ہا سوائے
اللہ دی خوشنودی حاصل کرن کیتے تے انہیں ایندا
جیویں حق با لحاظ نہیں کیتا تے اساں انہیں وچو
مومنین کون اجر ڈتاتے انہیں وچو ہوں سارے
نا فرمان ہن۔

۲۹۔ اے مومنو! اللہ کنیں ڈرو تے اوندے

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ وَأَمِنُوا بِرُسُلِهِ

يُؤْتِكُمْ كُفْلَيْنِ مِنْ رَحْمَتِهِ وَيَجْعَلْ لَكُمْ
نُورًا تَنُورُونَ بِهِ وَيَغْفِرْ لَكُمْ وَاللَّهُ غَفُورٌ
رَحِيمٌ ﴿٩﴾

رسول کوں منو تے تہا کوں اپنی رحمت نال ڈوڑا
اجر ڈیسی تے تہا ڈے کیتے نور بیسی جنیدے
نال تہاں ٹرسو تے تہا ڈے گناہ بخشیش تے اللہ
بخشن والا تے رحم کرن والا ۷۔

لَسَلَا يَعْلَمَ أَهْلَ الْكِتَابِ إِلَّا يَتَّقِي رُدَّ عَلَى شَيْءٍ
مِنْ فَضْلِ اللَّهِ وَأَنَّ الْفَضْلَ بِيَدِ اللَّهِ يُؤْتِيهِ
مَنْ يَشَاءُ وَاللَّهُ ذُو الْفَضْلِ الْعَظِيمِ ﴿١٠﴾

۳۔ تاں جو اہل کتاب اے نہ سمجھن جو انہیں (مسلمان) کوں
اللہ دے فضل وچ کج نہیں لیا، تے بے شک فضل اللہ دے
بہت وچ جینکوں چاہندے ڈیندے تے اللہ بہوں وڈے
فضل والا ۸۔

۱۰

سورة مجادلہ مدنی ؎ تے بسم اللہ نال ایندیاں ۲۳ آیات تے ۳ رکوع ہن۔

- ۱۔ بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ ①
۱۔ شروع کریندال اللہ دے نال نال حیر صاحب ننگے
ڈیون والائے بہوں مہربان۔
- ۲۔ اللّٰهُ اُولُوْا رِیْسَتٍ دِیْ کَالِ سُنِّ کِدِّی ۝ حِیْرَصِ اُپُنَیْ
پئے کیے تیلے نال بحث کریندی ہئی ہائی تے اللہ کنس فریاد کریندی
ہئی ہائی اللہ تساں ڈوناہیں دیاں گاہیں سٹراپیا ہا
بے شک اللہ بہوں سٹن والائے ڈیکھن والا ؎
- ۳۔ حِیْرَصِ اُپُنِیْ زَالِیْسِ کُوں (ما آہن) ظہار کریندن او
انہیں دیاں میرس نیں انہیں دیاں میرس محض اوہے
ہن جیں انہیں کوں چٹے تے اوہے شک نال پسندیدہ
گال کریندن تے کوڑ مریندن تے بے شک اللہ
معاف کرن والا تے بختن والا ؎
- ۴۔ تے حِیْرَصِ اُپُنِیْ زَالِیْسِ کُوں ما آہن ول ایھا گال
ولا کریندن اوڈوہیں ہک بے کوں ہتھ لاون کنس پہلے ہک غلام
آزاد کرن لے تہا کوں نصیحت کیتی ویندی ؎ اللہ تہا بے
عملیں کنیں بانجیر۔
- ۵۔ جے غلام ملے تے ڈوہینے دے ساندھوڑا ندروڑے
رکھے ہتھ لاوٹ کنس پہلے تے جے ایندی طاقت نہ ہو
تے سٹھ مسکین کوں روٹی کھواوے لے ایں واسطے جو
تساں اللہ تے اونڈے رسول تے ایمان گھن آؤ لے
اللہ دے جتنے ہن تے کافرین کیے ڈکھ آلا عذاب۔
- ۶۔ حِیْرَصِ اللّٰهُ تے اونڈے رسول نال دشمنی کریندن
او ذلیل کیے وسین جیویں ایں کنیں پہلے لوک ذلیل کیے گئے
- ۷۔ الَّذِیْنَ یُظْهِرُوْنَ مِنْکُمْ مَنْ نِّسَابِهِمْ مَا هُنَّ
أُمَّهَاتُهُمْ اِنَّ أُمَّهَاتُهُمْ اِلَّا اِلٰی وَلَکِنْ نُّهَمُّ وَ
اِنَّهُمْ لَیَقُولُوْنَ مُنْکَرًا مِّنَ الْقَوْلِ وَرُدُّوْهُ
وَ اِنَّ اللّٰهَ لَعَفُوٌّ غَفُوْرٌ ②
- ۸۔ الَّذِیْنَ یُظْهِرُوْنَ مِنْ نِّسَابِهِمْ ثُمَّ یَعُوْذُوْنَ
بِمَا قَالُوْا فَتَحْرِیْرُ رَقَبَةٍ قَبْلَ اَنْ یَّتِمَّ اَسَآءُ
ذٰلِکُمْ تُوعَظُوْنَ بِہٖ وَاللّٰهُ بِمَا تَعْمَلُوْنَ خَبِیْرٌ ③
- ۹۔ فَمَنْ لَّمْ یَجِدْ فَصِیَامُ شَهْرَیْنِ مُتَتَابِعَیْنِ مِنْ
قَبْلِ اَنْ یَّتِمَّ اَسَآءُ فَمَنْ لَّمْ یَسْتَطِعْ فَاِطْعَامُ
سِتِّیْنِ سَکِیْنًا ذٰلِکَ لِّتُؤْمِنُوْا بِاللّٰهِ وَرُسُوْلِہٖ
وَ تِلْکَ حُدُوْدُ اللّٰهِ وَلِلْکَافِرِیْنَ عَذَابٌ اَلِیْمٌ ④
- ۱۰۔ اِنَّ الَّذِیْنَ یُجَادُّوْنَ اللّٰهَ وَرُسُوْلَہٗ کُتِبَتْ
اَلٰیہِمْ مِنْ قَبْلِہُمْ وَ قَدْ اَنْزَلْنَا اٰیٰتِہٖ بِحِیْثُ

وَلْيَكْفُرِينَ عَذَابٌ مُهِينٌ ⑤

ہن تے اساں کھلی کھلی آیات لبائن تے کافریں کیے
ذلیل کرن والا عذاب۔

يَوْمَ يَبْعَثُهُمُ اللَّهُ جَمِيعًا فَيُنَبِّئُهُم بِمَا عَمِلُوا
أَحْصَاهُ اللَّهُ وَنَسُوهُ وَاللَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ شَهِيدٌ ⑥

۷۔ جیلھے اللہ ساریں کون جیندا کریں تے او انہیں
دے عیس کنیں خبردار کریں اللہ گہلی کھڑے تے او بھل گئیئن
تے اللہ ہر شے تے نگران۔

أَلَمْ تَرَ أَنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ
مَا يَكُونُ مِنْ نَجْوَى ثَلَاثَةٍ إِلَّا هُوَ رَايَهُمْ وَلَا
خَسْفَةٍ إِلَّا هُوَ سَادُّهُمْ وَلَا أَدْنَى مِنْ ذَلِكَ
وَلَا أَكْثَرُ إِلَّا هُوَ مَعَهُمْ أَيْنَ مَا كَانُوا ثُمَّ
يُنَبِّئُهُمْ بِمَا عَمِلُوا يَوْمَ الْقِيَامَةِ إِنَّ اللَّهَ بِكُلِّ
شَيْءٍ عَلِيمٌ ⑦

۸۔ تیکوں پتر نہیں بے شک اللہ جانڈے جو آسمانیں
تے زمین وچ تے جیلھے او ترے مک کے
گاہیں کریندن اللہ شیئیں جو تھا نال ہوندے تے بے
او وچ ہوندن تے اللہ انہیں نال چھیواں ہوندے
ایں کنیں گھٹ ہوندن یا ایں کنیں دودھ اللہ شیئیں
انہیں دے نال ہوندے جتھاں ہون ول قیامت
دے ڈیندے او انہیں دے عیس دا انہیں کون ڈیسی بے شک
اللہ ہر شے کون جانڈے۔

أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ نُهُوا عَنِ النَّجْوَى ثُمَّ يُعَادُونَ
بِمَا نُهُوا عَنْهُ وَيَجْهَرُونَ بِالْإِثْمِ وَالْعُدْوَانِ
وَمَعْصِيَةِ الرَّسُولِ وَإِذَا جَاءُوكَ حَيَّوْكَ بِمَا
لَمْ يُحْيِكَ بِهِ اللَّهُ ۖ يَقُولُونَ فِي أَنْفُسِهِمْ لَوْلَا
يُعَذِّبُنَا اللَّهُ بِمَا نَقُولُ حَسْبُكُمْ جَهَنَّمُ يَصْلَوْنَهَا
فَإِنَّ الْمُبْصِرِينَ ⑧

۹۔ کیا تیکوں انہیں لوکس دا پتر ۷ جنہیں کون لکھے
چھپے مشوریں کنیں بکيا گیا ہا ول او ولا او ہر کم کریندن
جستجو بکيا گیا ہاتے او گناہ تے زیادتی تے رسول دی
نا فرمانی دے متعلق تنبیہ مشورے کریندن تے جیلھے
تیبڑ واندن تیکوں انجی دعا ڈیندن جیریں خدا
تیکوں نیئیں ڈنی تے اپٹے دیں وچ آہدن ساکوں اللہ
ساڈی گاہیں تے عذاب کیوں نیئیں ڈیندا انہیں دا
ٹکاڑ دوزخ اوندے وچ سیئیں تے ہوں بڑا لکاڑ۔
۱۰۔ اے مومنو جیلھے تساں چوری مشورے کرو تے گناہ
تے زیادتی تے رسول دی نا فرمانی تے نہ کرو نیکی تے
تعوی دی بنیاد تے مشورے کرو تے اللہ کنیں ڈرو
جیندو تساں کھٹے کیتے دلیو۔

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِذَا تَنَاجَيْتُمْ فَلَا تَتَنَاجَوْا
بِالْإِثْمِ وَالْعُدْوَانِ وَمَعْصِيَةِ الرَّسُولِ وَتَنَاجَوْا
بِالْبَيِّنَاتِ وَالْتَّقْوَىٰ وَأَتَّقُوا اللَّهَ الَّذِي
إِلَيْهِ تُحْشَرُونَ ⑨

۱۱۔ بے شک چوری مشورہ شیطان کی تمہاں جو مومن

إِنَّمَا النَّجْوَى مِنَ الشَّيْطَانِ لِيَحْزُنَ الَّذِينَ آمَنُوا

وَلَيْسَ بِضَاوِهِمْ شَيْئًا إِلَّا يَذُنُ اللَّهُ عَلَى اللَّهِ
فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُؤْمِنُونَ ﴿٥٠﴾

موجھے قیوم تے او اللہ دی اجازت سے بغیر کچھ وی انہیں
کوں بڑکھ نہیں بڑے سبکد تے مومنین کوں اللہ تے
بھروسہ کرنا چاہی داؤ۔

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِذَا قِيلَ لَكُمْ تَفَسَّحُوا فِي
الْمَجْلِسِ فَانْشَحُوا يَفْسَحِ اللَّهُ لَكُمْ وَإِذَا قِيلَ
انْشُرُوا فَانْشُرُوا يَرْفَعِ اللَّهُ الَّذِينَ آمَنُوا مِنْكُمْ
وَالَّذِينَ أُوتُوا الْعِلْمَ دَرَجَاتٍ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ
خَبِيرٌ ﴿٥١﴾

۱۲۔ اے مومنو جیلھے تہا کوں اکھیا ونچے جو مجلس وچ جا کھل
کرد تے کر بڑی کرد اللہ تہا بڑے کیتے جا کھل کیس تے جیلھے
اکھیا ونچے جو اعلیٰ و بچو تے اعلیٰ گئے کرو اللہ تہا بڑے وچ
مومنین کوں عزت بڑیسی تے جنہیں کوں علم ملے اوندے
درجے ودرجے تے اللہ تہا بڑے عملیں کنیں
بانجبر۔

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِذَا تَجَاسَّعْتُ السُّؤْلُ فَقَدِّمُوا
بَيْنَ يَدَيْ نَجْوَاكُمْ صَدَقَةٌ ذَلِكَ خَيْرٌ لَّكُمْ
وَظَهَرٌ فَإِنْ لَمْ تَجِدُوا فَإِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿٥٢﴾

۱۳۔ اے مومنو جیلھے تساں رسول نال مشورہ کرو
تے اپنے مشورہ کیتے صدقہ کیا کرو اے تہا بڑے
کیتے چنگا تے پاک کرن والا جے تہا کوں نہ ملے تے
بے شک اللہ نہیوں بخشش والا تے بہوں مہربان۔

ءَ اشْفَقْتُمْ أَنْ تُقَدِّمُوا بَيْنَ يَدَيْ نَجْوَاكُمْ
صَدَقْتُ فَإِذَا لَمْ تَفْعَلُوا وَتَابَ اللَّهُ عَلَيْكُمْ
فَأَقِمْو الصَّلَاةَ وَآتُوا الزَّكَاةَ وَاطِيعُوا اللَّهَ وَ
رَسُولَهُ وَاللَّهُ خَبِيرٌ بِمَا تَعْمَلُونَ ﴿٥٣﴾

۱۴۔ کیا تساں بڑوسے جو تساں اپنے مشوریں کنیں پہلے
صدقے بڑیو تے تساں اے کم میں کیا تے اللہ تہا بڑے
اتے فضل کیتے ہن تساں نماز تہا کے پڑھو تے زکاۃ
بڑیو تے اللہ تے اوندے رسول دی اطاعت کرو تے
اللہ جو تساں کریندے بانجبر۔

أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ تَوَلَّوْا قَوْمًا غَضِبَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ
مَا هُمْ مِنْكُمْ وَلَا مِنْهُمْ وَيَخْلِفُونَ عَلَى الْكَذِبِ
وَهُمْ يَعْلَمُونَ ﴿٥٤﴾

۱۵۔ کیا تیں انہیں کوں بڑٹھے جیرے انہیں لوکیں کوں
سبکتی بٹیدن جنہیں تے اللہ دی ناراضگی اوندے تہا بڑے
وچہرے نہ انہیں وچہرے اور کوڑے قساں
چیندن تے او جانمن۔

أَعَدَّ اللَّهُ لَهُمْ عَذَابًا شَدِيدًا إِنَّهُمْ سَاءَ مَا
كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿٥٥﴾

۱۶۔ اللہ انہیں کیتے سخت عذاب تیار کیا ہوئے بے شک
او بہوں بُرا جو او کریندن۔

إِذْ خَذُوا أَيْمَانَهُمْ جُنَّةً فَصَدُّوا عَنْ سَبِيلِ
اللَّهِ فَلَهُمْ عَذَابٌ مُّهِينٌ ﴿٥٦﴾

۱۷۔ انہیں اپنے قسین کوں اولکا بٹائے انہیں اللہ سے
رستے کنیں روکے تے انہیں کیتے ذلیل کرن والا عذاب۔

لَنْ تُغْنِيَ عَنْهُمْ أَمْوَالُهُمْ وَلَا أَوْلَادُهُمْ مِنَ اللَّهِ شَيْئًا أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ﴿۵﴾

يَوْمَ يَبْعَثُهُمُ اللَّهُ جَنِيًّا يَخْلِفُونَ لَهُ كَمَا يَخْلِفُونَ لَكُمْ وَيَسْبِقُونَ أَلَهُمْ عَلَى شَيْءٍ أَلَا إِنَّهُمْ هُمُ الْكَذِبُونَ ﴿۶﴾

اسْتَحْوَذَ عَلَيْهِمُ الشَّيْطَانُ فَأَنسَاهُمْ ذِكْرَ اللَّهِ أُولَٰئِكَ حِزْبُ الشَّيْطَانِ أَلَا إِنَّ حِزْبَ الشَّيْطَانِ هُمُ الْخَاسِرُونَ ﴿۷﴾

إِنَّ الَّذِينَ يُحَادِّثُونَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ أُولَٰئِكَ فِي الْأَذَلِّينَ ﴿۸﴾

كَتَبَ اللَّهُ لَا غِلَظَةَ إِنَّا وَرُسُلِي إِنَّا اللَّهُ قَوِّئِي عَزِيزِي ﴿۹﴾

لَا تَحِدْ قَوْمًا يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ يُوَادُّونَ مَنْ حَادَّ اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَلَوْ كَانُوا آبَاءَهُمْ

أَوْ أَبْنَاءَهُمْ أَوْ إِخْوَانَهُمْ أَوْ عَشِيرَتَهُمْ أُولَٰئِكَ كَتَبَ فِي قُلُوبِهِمُ الْإِيمَانَ وَأَيَّدَهُم بِرُوحٍ

مِّنْهُ وَيُدْخِلُهُمْ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمْ وَرَضُوا

عَنْهُ أُولَٰئِكَ حِزْبُ اللَّهِ أَلَا إِنَّ حِزْبَ اللَّهِ هُمُ الْمُفْلِحُونَ ﴿۱۰﴾

۱۸۔ انہیں دے مال تے اولاد انہیں کول اللہ دے مقابلے وچ کوئی فائدہ نیں ڈیندے اے دوزخی ہن تے اوندے وچ ہمیشہ رہن۔

۱۹۔ جیڑاں اللہ انہیں ساریں کول جیندا کر لیس اوندے کیتے وی قساں چسین جیوں تہا ڈے کیتے قساں چسین تے خیال کریندن بے شک او کہیں گال تے قائم ہن سٹوبے شک او بے کورے ہن۔

۲۰۔ شیطان انہیں تے غالب آگئے تے انہیں کول اللہ دا ذکر بھولا ڈلس اے شیطان دا لولہ بے سٹوبے شک شیطان دا لولہ گھاٹے والا۔

۲۱۔ بے شک جبرے اللہ تے اوندے رسول نال دشمنی کریندن او ذلیل لوکیں وچ گنہگار۔

۲۲۔ اللہ نے فرمن کیتا ہوئے جو میں تے میڈے رسول غالب اوسن بے شک اللہ طاقت والا تے غالب۔

۲۳۔ تیکوں او قوم نہ لبھسی جبرے اللہ تے یوم آخر تے ایمان انیندن تے دل اوندے نال محبت کرن۔

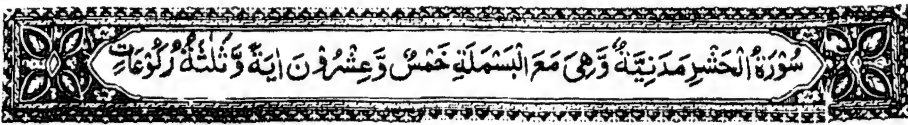
جبرہ اللہ تے اوندے رسول نال دشمنی کریندے بھانویں او انہیں دے پیر لولہ بے یا پتر یا بھرا ہون یا انہیں دا

خاندان اے لوکن جنہیں دے دلیں وچ اللہ ایمان لکھ ڈتے تے اپنی کلام نال اوندی مدد کیتی تے انہیں

کول بہشت وچ داخل کر لیس جیندے وچ نہراں دہندیاں ہوسن او اوندے وچ ہمیشہ رہن اللہ انہیں

تے راضی تے او اللہ تے راضی ہن اے اللہ دا لولہ بے شک اللہ دا لولہ کامیاب تھیون

والا۔

سورة حشر مدنی ۷۷ تے بسم اللہ مال ایندیاں ۲۵ آیات تے ۳ رکوعن۔

- بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ①
- ۱۔ شروع کریندال اللہ دے ناں نال جبرہا بن بجگے
ڈیون والا تے ول دل رحم کرن والا۔
- سَبَّحَ لِلَّهِ مَا فِي السَّمٰوٰتِ وَمَا فِي الْاَرْضِ وَهُوَ
الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ②
- ۲۔ جو کجھ آسمانیں تے زمین وچ او اللہ دی تسبیح
کریندا پیئے تے او غالب تے سیانا۔
- هُوَ الَّذِي اَخْرَجَ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ اَهْلِ الْكِتٰبِ
مِنْ دِيَارِهِمْ لِاَوَّلِ الْحَشْرِ مَا ظَنَنْتُمْ اَنْ يَّجْعَلَ الْاٰيَةُ
وَلَا ظَنَنْتُمْ اَنْ يَّجْعَلَ الْاٰيَةُ ③
- ۳۔ اوہو جیہں اہل کتاب وچو کافریں کوں پہلے حشر کیتے
انہیں دے ملک کنیں کڈھیے تہا کوں خیال دی کا ناں باہو
او نکلسن تے انہیں دا وی خیال ہا کہ انہیں دے قلعے اللہ کنیں
انہیں کوں بچا گھنسن تے اللہ انہیں دو او اوں جا کنیں
آیا جھتو انہیں دا خیال دی نہ ہا تے انہیں دے دلیں
وچ رعب سٹ ہلٹس او اپنے ہتھیں نال اپنے گھریں
کوں خراب کریندے پین تے کجھ مومنین دے جتیں
نال تے اے اکھیں والیو عبرت حاصل کرو۔
- وَلَا اَنْ كَتَبَ اللَّهُ عَلَيْهِمُ الْجَلَاءَ لَعَدَّ لَهُمْ فِي
الدُّنْيَا وَلَهُمْ فِي الْاٰخِرَةِ عَذَابُ النَّارِ ④
- ۴۔ جے اللہ سیئیں نے انہیں تے وطن وچو نکال فرم د
کیا ہوئے ہا تے او دنیا وچ انہیں کوں عذاب ڈیوے ہا
تے آخرت وچ انہیں کیتے بھادا عذاب۔
- ذٰلِكَ بِاَنَّهُمْ شَاقُّوا اللَّهَ وَرَسُوْلَهُ وَمَنْ يُشَاقِكِ
اللَّهُ فَاِنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ ⑤
- ۵۔ لے ایں واسطے جو انہیں اللہ تے اوندے رسول نال
دشمنی کیتی تے جبرہا اللہ نال دشمنی کریندے تے بیشک
اللہ سخت سزا ڈیون والا۔
- مَا قَطَعْتُمْ مِنْ لِيْنَةٍ اَوْ تَرَكْتُمْهَا قَابِلَةً عَلٰى
اُصُوْلِهَا فَاِذَنْ لِّلَّهِ وَلِيْخُزِّي الْفٰسِقِيْنَ ⑥
- ۶۔ لساں کجی دی پلائیں کچی یا انہیں کوں اپنی پاڑیں
تے نیں چھوڑیا تے اللہ دا حکم نال ہا تے تاں جو او
نافرمانیں کوں ذلیل کرے۔
- وَمَا آفَاءُ اللَّهِ عَلَىٰ رُسُوْلِهِ مِنْهُمْ فَمَا اَوْجَفْتُمْ

عَلَيْهِ مِنْ حَيْثُ وَلَا رِكَابَ وَلَكِنَّ اللَّهَ يُسَلِّطُ
رُسُلَهُ عَلَىٰ مَنْ يَشَاءُ وَاللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿٥٩﴾

تساں اپنے گھوڑے تے اُٹھ نہ درکائے ہن تے اصل
اللہ جنسے تے چاہندے اپنے رسولیں کوں غالب
کریندے تے اللہ ہر شے تے قادر۔

مَا آفَاءَ اللَّهُ عَلَىٰ رَسُولِهِ مِنْ أَهْلِ الْقُرَىٰ فَلِلَّهِ
وَالرَّسُولِ وَلِذِي الْقُرْبَىٰ وَالْيَتَامَىٰ وَالْمَسْكِينِ
وَابْنِ السَّبِيلِ كَيْ لَا يَكُونَ دُولَةً بَيْنَ الْأَغْنِيَاءِ
مِنْكُمْ وَمَا آتَاكُمُ الرَّسُولُ فَخُذُوهُ وَمَا نَهَاكُمْ
عَنْهُ فَاتَّقُوا اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ ﴿٦٠﴾

۸۔ تے جیرھا مال و ستیں والیں دا اللہ اپنے رسول کوں بٹے
او اللہ تے اوندے رسول تے سکیں تے یتیں تے
مسکینیں تے مسافریں کیتے بے تاں جو او مال تہا بڑے
امیریں وچ چکر نہ کھنڈا رہوے۔ جو رسول تہا کوں ڈیوے
او پکڑو تے جس کیں ہکے اوں کیں رک و بچو تے اللہ
کینیں بڑو بے شک اللہ سخت عذاب ڈیون والا۔

لِلْفُقَرَاءِ الْمُهَاجِرِينَ الَّذِينَ أُخْرِجُوا مِنْ دِيَارِهِمْ
وَأَمْوَالِهِمْ يُبْتَغُونَ فَضْلًا مِنَ اللَّهِ وَرِضْوَانًا
وَيَنْصَرُّونَ إِلَى اللَّهِ وَرَسُولِهِ ۚ أُولَٰئِكَ
هُمُ الصَّادِقُونَ ﴿٦١﴾

۹۔ تے او مال فقیریں تے مہاجرین کیتے بے جیرھے اپنے
ملک کینیں کڈھے گئیں تے اپنے مالیں کینیں او اللہ دا
فضل تے اوندی خوشی بگویندن تے اللہ تے اوندے
رسول دی امداد کریندن ایسے لوک سچے ہن۔

وَالَّذِينَ تَبَوَّءُوا الدَّارَ وَالْإِيمَانَ مِنْ قَبْلِهِمْ يُحِثُّونَ
مَنْ هَاجَرَ إِلَيْهِمْ وَلَا يَجِدُونَ فِي صُدُورِهِمْ
حَاجَةً مِّمَّا أُوتُوا وَيُؤْثِرُونَ عَلَىٰ أَنْفُسِهِمْ وَلَوْ
كَانَ بِهِمْ خَصَاصَةٌ ۚ وَمَنْ يُؤْثِرْ شَيْئًا مِنْ نَفْسِهِ
فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ ﴿٦٢﴾

۱۰۔ تے انہیں کیتے دی بے جیرھے پہلے مدینے وچ رہندے
ہن تے ایمان گھن آئے ہن تے مہاجرین مال محبت کریندن
تے جیرھا مال انہیں کوں بڑا گئے اپنے دلیں وچ اوندی
خواہش نیں رکھدے تے انہیں کوں ترجیح ڈیندن
بھانویں آپ کوں ضرورت ہووے تے جینکوں بچایا
وچے نفس دی شومانی کینیں تے ایسے لوک کامیاب
تھیون والن۔

وَالَّذِينَ جَاءُوا مِنْ بَعْدِهِمْ يَقُولُونَ رَبَّنَا اغْفِرْ
لَنَا وَلِإِخْوَانِنَا الَّذِينَ سَبَقُونَا بِالْإِيمَانِ وَلَا
تَجْعَلْ فِي قُلُوبِنَا غِلًّا لِلَّذِينَ آمَنُوا رَبَّنَا إِنَّكَ
رَءُوفٌ رَحِيمٌ ﴿٦٣﴾

۱۱۔ تے جیرھے انہیں دے بعد آئے آہن لے ساڈے رب
سا کوں بخش بڑے تے ساڈے انہیں بھرانویں کوں دی
جیرھے اسان کینیں پہلے ایمان گھن آئے تے ساڈے
دلیں وچ مومنین کیتے کینے نہ سٹ لے ساڈے رب
بے شک توں بہوں مہربان تے رحم کرن والا ہویں۔

اَلَمْ تَرَ اِلَى الَّذِيْنَ تَاَمَقُوا يَقُولُوْنَ لِاِخْوَانِهِمُ الَّذِيْنَ

۱۲۔ کیا تیکوں انہیں لوکیں دا پتہ ۶ جیرھے منافق ہن

لَقَدْ دَافَعْنَا أَهْلَ الْكِتَابِ لِيَنُ أَخْرِجَنَّهُمْ لَنَخْرُجَنَّ
مَعَكُمْ وَلَا نَطِيعَ فِيكُمْ أَحَدًا أَبَدًا وَإِن قُوتِلْتُمْ
لَنَنصُرَنَّكُمْ وَاللَّهُ يَشْهَدُ أَنَّهُمْ لَكَاذِبُونَ ﴿۵۹﴾

تے اہل کتاب وچو جیرھے کافرن ہن اپنے بھرانوں کوں
آہن جے تساں نکلوتے اساں ضرور نکلسوں تہاڈے
نال تے اساں تہاڈے وچو کہیں دی اطاعت نہ کر لیسوں
تے جے تہاڈے نال بھرا وایسے تے اساں ضرور تہاڈی مدد
کر لیسوں تے اللہ گواہے شک اور کوڑن۔

لِيَنُ أَخْرِجُوا لَا يَخْرُجُونَ مَعَهُمْ وَلِيَن قُوتِلُوا
لَا يَنْصُرُونَهُمْ وَلِيَن نَّصُرُوهُمْ كَيْ يُؤْتُوا الْآدْبَاكَةَ
ثُمَّ لَا يَنْصُرُونَ ﴿۶۰﴾

۱۳۔ جے او کڈھے دُہن او انہیں نال نہ نکلسن تے جے انہیں
نال لڑائی تھی پڑے تے انہیں دی مدد نہ کر لیں تے جے
مدد کیتونے دی سہی تے کنڈ والا کے بھیج ولین تے
دل انہیں دی مدد نہ کیتی وایسے۔

لَا نَنصُرُ أَشَدَّ رَهْبَةً فِي صُدُورِهِمْ فَرَأَى اللَّهُ ذَلِكَ
يَا أَيُّهَا الْقَوْمُ لَا يَفْقَهُونَ ﴿۶۱﴾

۱۴۔ او تہاڈے کہیں اللہ توں دی ودھ بڑدن ات
گالہوں جو او لوک سمجھدے نہیں۔

لَا يُفَاتِلُونَكُمْ جَبِيْعًا إِلَّا فِي قُورَى مُحَصَّنَةٍ أَوْ
مِنْ وَرَاءِ جُدٍ بَأْسُهُمْ بَيْنَهُمْ شَدِيدٌ تَحْسَبُهُمْ
جَبِيْعًا وَفَلَوْ بِهِمْ شَيْءٌ ذَلِكَ يَأْتِيَهُمْ قَوْمٌ لَا يُفَاتِلُونَ ﴿۶۲﴾

۱۵۔ او سارے تہاڈے نال جنگ نہ کر لیں سوائے ایندے جو
او پکے حویل آلی دستیں وچ یا کندھیں مے پھوپھو پیٹے
ہون۔ آپت وچ انہیں دی جنگ بڑا ڈھی ہونڈی ہوتوں
انہیں کوں ہک قوم سمجھیندیں تے او دلو انجو انج
ہوندن ات گالہوں جو او بے عقل قوم۔

كَشَلَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ قَرِيْبًا ذَاتُواوَالَ أَفَرَأَيْتُمْ
وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿۶۳﴾

۱۶۔ انہیں دا انہیں قویں آلی کار جیرھیاں کوں لہو دے
زمانے وچ گزریں انجام انہیں اپنے کہیں دا انجام چکھیا
تے انہیں کوں دردناک عذاب ملے۔

كَشَلَ الشَّيْطَانُ إِذْ قَالَ لِلْإِنْسَانِ اكْفُرْ فَلَمَّا كَفَرَ
قَالَ إِنِّي بَرِيءٌ مِنْكَ إِنِّي أَخَافُ اللَّهَ رَبَّ الْعَالَمِينَ ﴿۶۴﴾

۱۷۔ انہیں (منافقین) دی حالت شیطان آلی کار جس انسان
کوں اکھیا کفر کر جیسے اوں کفر کیتا تے شیطان آہدے
میں تیں کہیں بری آں میں اللہ کہیں بڑداں جیرھا سارے
جہانیں دارب۔

فَكَانَ عَاقِبَتُهُمَا أَنَّهُمَا فِي النَّارِ خَالِدِينَ فِيهَا وَ
ذَلِكَ جَزَاُ الظَّالِمِينَ ﴿۶۵﴾

۱۸۔ انہیں بڑوناہیں دا انجام لے تھیندے جو او بڑوہیں
دوزخ وچ وچ پندن تے اوندے وچ ہک مدت
تیں رہن تے ظالمیں دا ایھو بدلہ۔

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ وَلْتَنْظُرْ نَفْسٌ مَّا قَدَّمَتْ
لِعَدِيٍّ وَاتَّقُوا اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ خَبِيرٌ بِمَا تَعْمَلُونَ ﴿۵۹﴾

وَلَا تَكُونُوا كَالَّذِينَ نَسُوا اللَّهَ فَأَنْسَاهُمْ أَنْفُسُهُمْ
أُولَٰئِكَ هُمُ الْفَاسِقُونَ ﴿۶۰﴾

لَا يَتَّبِعُوا أَهْلَ الْبَيْتِ وَلَا أَهْلَ الْبَيْتِ أَهْلَ
الْبَيْتِ هُمُ الْفَاسِقُونَ ﴿۶۱﴾

لَوْ أَنزَلْنَا هَٰذَا الْقُرْآنَ عَلَىٰ جَبَلٍ لَّرَأَيْنَا خَاشِعًا
مُتَصَدِّعًا مِّنْ خَشْيَةِ اللَّهِ وَتِلْكَ الْأَمْثَالُ
نَضَرِبُهَا لِلنَّاسِ لَعَلَّهُمْ يَتَفَكَّرُونَ ﴿۶۲﴾

هُوَ اللَّهُ الَّذِي لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ عِلْمُ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ
هُوَ الرَّحْمَنُ الرَّحِيمُ ﴿۶۳﴾

هُوَ اللَّهُ الَّذِي لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ
الْمَلِكُ الْقَدُّوسُ السَّلَامُ الْمُؤْمِنُ
الْمُهَيِّمُ الْعَزِيزُ الْجَبَّارُ الْمُتَكَبِّرُ سُبْحَانَ
اللَّهِ عَمَّا يُشْرِكُونَ ﴿۶۴﴾

هُوَ اللَّهُ الْخَالِقُ الْبَارِئُ الْمُصَوِّرُ لَهُ الْأَسْمَاءُ الْحُسْنَىٰ
يُسَبِّحُ لَهُ مَا فِي السَّمٰوٰتِ وَالْأَرْضِ وَهُوَ الْعَزِيزُ
الْحَكِيمُ ﴿۶۵﴾

۱۹۔ اے مومنو اللہ کنیں ڈرو تے ہر شخص اے ڈرنا
رہوے جو او اگو کیتے کیا پٹھے۔ اللہ کنیں سارے ڈرو
اللہ سنیں تہا ڈرے عین کنیں بانبر۔

۲۰۔ تے انہیں آلی کار نہ بڑ جیرھے اللہ کوں بھل
گئیں تے اللہ سنیں انہیں کوں انہیں دے فائدے آلیاں
گاہیں بھلا ڈتیاں اے لوک نافرمان۔

۲۱۔ بھا آ لے تے بہشت آ لے کہو جیں نیں تھی بگدے
جنی لوک تے کامیاب تھیون والین۔

۲۲۔ جے اسل اے قرآن کہیں پہاڑ تے ہاؤں ملوں ڈکھیں
جو او نو گئے تے اللہ دے ڈر کنیں ٹوٹے ٹوٹے تھی
ونجے ہاتے اے مثال بن جیریاں لوکں کہتے بیان
کریرے میں تاں جو او سوچن۔

۲۳۔ اللہ اوہو جیندے سوا کوئی معبود نیں او غائب
کوں چاندے تے حاضر کوں وی او بن سگئے ڈیون والا
تے بہوں مہربان۔

۲۴۔ اللہ اوہو جیندے سوا کوئی معبود نیں او بادشاہ،
پاک، عین کنیں پاک تے امن ڈیون والا تے نگران
غالب تے جبار تے وڈی شان والا اللہ پاک اوں
کنیں جو او ترکیب کریند

۲۵۔ اوہو اللہ خالق پیدا کرٹ والا شکل ڈیون والا
اوندے چگے ناں بن آسانیں تے زمین وچ جوہے او
اوندی تسبیح کریند اپے تے او غالب تے سیانہ۔

سُورَةُ الْمُتَحَنِّةِ مَدْرِيَّةٌ وَفِي مَمَّ الْبِسْمَلَةِ اَرْبَعٌ عَشْرَةَ آيَةً وَكُلُّهَا اَنْ

سورة متحنہ مدنی ؎ تے بسم اللہ نال ایندیاں ۱۴ آیات تے ۲ رکوعن۔

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ۝

۱۔ شروع کریں انا اللہ دے نال نال حیر جان منگلے ڈیون
والا تے ول دل رحم کرن والا ۱۰۔

۲۔ اے مومنو! تساں میڈے تے اپنے دشمن کوں
سنگتی نہ بناؤ تساں انہیں دو پیار دے سنبھ بھیندے
تے انہیں تہاڈو آئے ہوئے حق دا انکار کیے او
رسول کوں تے تہاکوں ات گا بہوں کڈھیندن جو تساں
اپنے رب اللہ کوں مندرے ءجے تساں میڈے رستے
وج میکوں غوش کرن کیے جہاد واسطے نکلو۔ تساں
چوری چوری انہیں نال محبت کریندے ءتے میں جاڈاں
جو تساں کیندے ءتے ظاہر کریندے ءتے تہاڈے دچو
جیرھاے کریں تے اوسدے رستے کنیں پریں ویں۔

۳۔ جے تہاکوں پکڑ گھن تے تہاڈے دشمن بٹ ولین
تے اپنے ہتھ تے زبان نال برائی نال تہاڈو ودھین
تے او چاہندن جو تساں انکار کرو۔

۴۔ تے تہاڈے سکے اصلو تے تہاڈیاں اولاد اں قیامت
دے ڈینہہ تہاکوں کوئی فائدہ نہ ڈین تہاڈے وج فیصل خدا
کریں تے اللہ تہاڈے علیں کوں ڈیکھن والا ۱۰۔

۵۔ تہاڈے کیے ابراہیم تے اوندے نال آلیں وج چچکل
نموزہ یا جلیھے انہیں اپنی قوم کوں اکٹھے بے شک اساں
تہاڈے کنیں تے جہنم دی اللہ دے سوا تساں عبادت
کریندے ء انہیں کنیں پریں ہیں اساں تہاڈا انکار
کریندے ہیں تے تہاڈے تے ساڈے وج دشمنی

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَتَّخِذُوا عَدُوِّي وَعَدُوَّكُمْ
أَوْلِيَاءَ تَلْقَوْنَ إِلَيْهِمْ بِالْمُودَّةِ وَقَدْ كَفَرُوا بِمَا
جَاءَكُمْ مِنَ الْحَقِّ يُخَوِّجُونَ الرُّسُولَ وَيَاكُلُمُ أَنْ
تُؤْمِنُوا بِاللَّهِ رَبِّكُمْ إِنْ كُنْتُمْ تُحِبُّونَ جِهَادًا
فِي سَبِيلِي وَابْتِغَاءَ مَرْضَاتِي فَتَسْزُونَ إِلَيْهِمْ
بِالْمُودَّةِ ۖ وَأَنَا أَعْلَمُ بِمَا أَخْفَيْتُمْ وَمَا أَعْلَنْتُمْ
وَمَنْ يَفْعَلْهُ مِنْكُمْ فَقَدْ ضَلَّ سَوَاءَ السَّبِيلِ ۝

إِنْ يَتَّقُواكُمْ يَكُونُوا أَعْدَاءً وَيَسْطُوا إِلَيْكُمْ
إِذْ يَدْعُهُمْ إِلَى التَّهْتُمْ بِالشُّوْ وَوَدُّوا لَوْ
تَكْفُرُونَ ۝

لَنْ تَنْفَعَكُمْ أَرْحَامُكُمْ وَلَا أَوْلَادُكُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ
يَفْصِلُ بَيْنَكُمْ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ ۝

قَدْ كَانَتْ لَكُمْ أُسْوَةٌ حَسَنَةٌ فِي إِبْرَاهِيمَ وَالَّذِينَ
مَعَهُ إِذْ قَالُوا لِقَوْمِهِمْ إِنَّا بُرَءُكُمْ وَمِمَّا
تَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ كَفَرْنَا بِكُمْ وَبَلْ يَبِينُنَا
وَبَيْنَكُمْ الْعَدَاوَةُ وَالْبَغْضَاءُ أَبَدًا حَتَّى تُؤْمِنُوا

يَا لِلّٰهِ وَحْدَهُ ۙ اِلَّا قَوْلُ اِبْرٰهِيْمَ لَا يَبِيْهُ لَاسْتَعِيْزَۙ
لَكَ وَمَا اَمْلِكُ لَكَ مِنَ اللّٰهِ مِنْ شَيْءٍ رَبَّنَا عَلَيكَ
تَوَكَّلْنَا وَإِلَيْكَ أَنَبْنَا وَإِلَيْكَ الْمَصِيْرُ ۝

تے بغض ظاہر تھی گئے جسے تیں تیں ہک اللہ تے ایمان
نہ گھن آؤ سوائے ایندے جیلھے ابراہیم اپنے پتر
کوں اکھٹے میں تیدے کیتے اپنے رب کنیں معافی
مگساں میں تیدے کیتے اللہ لو کہیں کال دا مالک
نہتیں۔ اے ساڈے رب اساں تیدے اتے مہروسہ
کریندے ہیں تے اساں تیدو جھکدے ہیں تے تیدو
ولے۔

رَبَّنَا لَا تَجْعَلْنَا فِتْنَةً لِّلَّذِيْنَ كَفَرُوْا وَاغْفِرْ لَنَا
رَبَّنَا اِنَّكَ اَنْتَ الْعَزِيْزُ الْحَكِيْمُ ۝

۶۔ اے ساڈے رب ساکوں کافرس کیتے فتنہ د بنا تے
اے ساڈے رب ساکوں بخش بے شک توں غالب
تے سیاناں۔

لَقَدْ كَانَ لَكُمْ فِيْهِمْ اُسُوَةٌ حَسَنَةٌ لِّمَن كَانَ
يَرْجُوا اللّٰهَ وَالْيَوْمَ الْاٰخِرَ وَمَن يَتَوَلَّ فَاِنَّ اللّٰهَ
هُوَ الْعَزِيْزُ الْحَكِيْمُ ۝

۷۔ تہاڈے کیتے انہیں دے وچ چنگا نمونہ ہا انہیں لوکس
کیتے جیرھے اللہ تے قیامت دے ڈیند دی امید رکھیندن
تے جیرھا منہ پھیر گئے تے بے شک اللہ بے نیاز تے سب
تولفیں والا۔

عَسَی اللّٰهُ اَنْ یَّجْعَلَ بَيْنَكُمْ وَبَيْنَ الَّذِيْنَ عَادَيْتُمْ
مِنْهُمْ مَّوَدَّةً ۚ وَاللّٰهُ قَدِيْرٌ غَفُوْرٌ رَّحِيْمٌ ۝

۸۔ تھی سبکدے جو اللہ تہاڈے تے انہیں لوکس دے درمیان
جنہیں تہاڈے نال دشمنی کیتی محبت پیدا کر ڈیوے
تے اللہ قادر تے اللہ بخش والا تے دل رحم کرن والا۔

لَا يَهْتَكُمُ اللّٰهُ عَنِ الَّذِيْنَ لَمْ يَفْقَهُوْكُمْ فِي
الدِّيْنِ وَلَمْ يُخْرِجُوْكُمْ مِّنْ دِيَارِكُمْ اَنْ تَبْزُوْهُمْ
وَتَقْسَطُوا اِلَيْهِمْ اِنَّ اللّٰهَ يُحِبُّ الْمُقْسِطِيْنَ ۝

۹۔ اللہ تہا کوں انہیں لوکس نال نیکی کرن تے انصاف
کرن کنیں نہیں بلکیندا جنہیں تہاڈے نال جگ نہیں کیتی
تے تہا کوں وطن کنیں نصیں کڈھیا بے شک اللہ انصاف
کرن والیں کوں پسند کریندے۔

اِنَّمَا يَهْتَكُمُ اللّٰهُ عَنِ الَّذِيْنَ فَتَلَوْكُمْ فِي الدِّيْنِ
وَآخَرُجُوْكُمْ مِّنْ دِيَارِكُمْ وَظَهَرُوا عَلٰٓى اٰخَرٰجِكُمْ
اَنْ تَوَلَّوْهُمْ وَمَن يَتَوَلَّهُمْ فَاُولٰٓئِكَ هُمُ الظّٰلِمُوْنَ ۝

۱۰۔ او تہا کوں انہیں لوکس نال سنگت لاو کنیں بلکیندے
جنہیں دین وچ تہاڈے نال جنگ کیتی تے
تہا کوں گھس کنیں کڈھئے تے تہا کوں کڈھن وچ امداد
کیتی تے جیرھا انہیں کوں سنگتی نہیں تے ایجھے لوک
ظالم ہن۔

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِذَا جَاءَكُمْ الْمُؤْمِنَاتُ فَاجْتَنِبْنَ اللَّهُ أَعْلَمَ بِإِيمَانِهِنَّ فَإِنْ عَلِمْتُمُوهُنَّ مُؤْمِنَاتٍ فَلَا تَرْجِعُوهُنَّ إِلَى الْكُفَّارِ لَاهُنَّ حِلٌّ لَّهُمْ وَلَا هُمْ يَحِلُّونَ لَهُنَّ وَاتَّوهُهُنَّ مَا أَنْفَقُوا وَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ أَنْ تَنْكِحُوهُنَّ إِذَا آتَيْتُمُوهُنَّ أَجُورَهُنَّ وَلَا تَسِيكُوا بِعَصَمِ الْكُوفَرِ وَاسْتَلُوا مَا أَنْفَقْتُمْ وَلَيْسَ لَكُمْ أَنْفَقُوا ذَلِكُمْ حُكْمُ اللَّهِ يَحْكُمُ بَيْنَكُمْ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ ⑩

۱۱۔ اے مومنز جیسے تہاؤ و مومن تے مہاجر تریمتیں آون تے انہیں دا امتحان گھنوالہ انہیں دے ایمان کوں جائدے تے جے تہا کوں پتر لگے جو او مومن تے تہا انہیں کوں کافریں دوز ولا پھو او انہیں کیتے حلال نیں تے کافر انہیں واسطے حلالن تے انہیں کوں خرچ بڑے ڈیو تے تہا بڑے تے کوئی گناہ نیں جو تہا انہیں کوں حق مہر ڈیوٹے بعد انہیں نال پر نیج پور دوتے کافر تریمتیں دی عزتیں کوں اپٹے نال نہ رکھو تے تہا اپٹا فریہ منگور او اپٹا فریہ منگن۔ اے اللہ دا حکم اللہ تہا بڑے وچکار ایویں فیصلہ کریندے تے اللہ بہوں جائن والا تے سیاناء۔

وَأَنْ فَاتَكُمْ شَيْءٌ مِنْ أَزْوَاجِكُمْ إِلَى الْكُفَّارِ فَعَقَبْتُمْ فَأْتُوا الَّذِينَ ذَهَبَتْ أَزْوَاجُهُمْ فَبَلَ مَا أَنْفَقُوا وَاتَّقُوا اللَّهَ الَّذِي أَنْتُمْ بِهِ مُؤْمِنُونَ ⑪

يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ إِذَا جَاءَكَ الْمُؤْمِنَاتُ يُبَايِعْنَكَ عَلَى أَنْ لَا يُنْسِرْنَ بِاللَّهِ شَيْئًا وَلَا يَسِرْنَ وَلَا يُزْنِينَ وَلَا يَقْتُلْنَ أَوْلَادَهُنَّ وَلَا يَأْتِينَ بِهِنَّ نَفْسًا بَيْنَ أَيْدِيهِنَّ وَأَرْجُلِهِنَّ وَلَا يَعْصِينَكَ فِي مَعْرُوفٍ فَبَايِعُهُنَّ وَاسْتَعْفِفْهُنَّ اللَّهُ إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ ⑫

۱۲۔ تے جے کوئی تہا بڑی تریمت کافریں دو بھیج و بچے تے تہا کوں انہیں دی کوئی تریمت لھج و بچے تے تہا او ہوتا خرچ بڑے ڈیو جے تہا نکاح تے انہیں دا تھیا ہا تے اللہ کنیں بڑو جیٹوں تہا میندے۔

۱۳۔ اے نبی جیسے تہا و مومن تریمتیں آون ایں گال تے بیعت کرن جو او اللہ نال شرک نہ کریں تے چوری تے زنا تے اولاد کوں قتل نہ کریں او پو بٹا کے کوئی کوٹری گال نہ کریں بھانویں او پیر تے تھیں وچ بڑے تے تہا بڑی نافرمانی نہ کریں نیک کیں وچ تے توں انہیں دی بیعت گھن گھن تے اللہ کنیں انہیں کیتے بخشش منگ بے شک اللہ بہوں بخشش والا تے بہوں مہربان۔

۱۴۔ اے مومنو! نبی قوم کوں سبکتی نہ بناؤ جنہیں نال اللہ کاوڑ تھے او آخرت کنیں نا امید تھی گئیں جیویں کافر قبر والیں کنیں نا امید تھی گئیں۔

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَتَوَلَّوْا قَوْمًا غَضِبَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ قَدْ يَسْأَلُونَ الْآخِرَةَ كَمَا يُسْأَلُ الْكُفَّارُ مِنْ أَصْحَابِ الْقُبُورِ ⑬

سُورَةُ الصَّفِّ مَدَنِيَّةٌ وَرَبِّهَا مَعَ الْبِسْمَلَةِ خَمْسٌ عَشْرَةَ آيَةً وَرَكْعَتَانِ

سورہ صف مدنی ءے بسم اللہ نال ایندیاں ۱۵ آیات تے ۲ رکوعن۔

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ①

۱۔ شروع کرینداں اللہ دے ناں نال جیرھا بن مگئے
ڈیون واللاتے ول دل رحم کرن والا ءے۔

سَبَّحَ لِلَّهِ مَا فِي السَّمٰوٰتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَهُوَ
الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ②

۲۔ آسمانیں تے زمین وچ جو کجھ او اللہ دی تسبیح کریندا
پئے تے او غالب تے سیانا ءے۔

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لِمَ تَقُولُونَ مَا لَا تَفْعَلُونَ ③

۳۔ اے مومنو! تساں جو کریندے نورے او ابدے کیوں
ہورے۔

كَبُرَ مَقْتًا عِنْدَ اللَّهِ أَنْ تَقُولُوا مَا لَا تَفْعَلُونَ ④

۴۔ اللہ دے نزدیک اے بہوں وڈا گناہ جو تساں او
آکھو جو تساں کریندے نورے۔

إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الَّذِينَ يُقَاتِلُونَ فِي سَبِيلِهِ صَفًّا
كَأَنَّهُمْ بُيُوتٌ مَرْصُوصٌ ⑤

۵۔ بے شک اللہ انہیں کوں پسند کریندے جیرھے
اوندی راہ وچ جنگ کریندن جیہیں او چو نے جگ
قلعہ ہون۔

وَرِأْدَ قَالَ مُوسَى لِقَوْمِهِ يَقَوْمِ لِمَ تَقُولُونَ دُونَ ذٰلِكَ وَقَدْ
تَعْلَمُونَ أَنِّي رَسُولُ اللَّهِ إِلَيْكُمْ فَلَمَّا تَرَاغَوٰاْ أَزَٰغَ
اللَّهُ قُلُوبَهُمْ وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْفَاسِقِينَ ⑥

۶۔ تے جیلھے موسیٰ اپنی قوم کوں آکھئے اے میڈی قوم
تساں میکیوں ڈکھ کیوں ڈیندے ءے تہا کوں پتہ ءے جو میں
تہا ڈو اللہ دا رسول بڻ کے آیاں تے جیلھے او سدے
راہ کنیں ہٹ گئیں اللہ انہیں دے دل پھیر ڈتن تے
اللہ نافرمان قوم کوں ہدایت نہیں ڈیندا۔

وَرِأْدَ قَالَ عِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ بَنِي إِسْرَءِيلَ إِنِّي
رَسُولُ اللَّهِ إِلَيْكُمْ مَّصَدِّقًا لِّمَا بَيْنَ يَدَيَّ مِنَ
التَّوْرَةِ وَ مُبَشِّرًا بِرَسُولٍ يَأْتِي مِنْ بَعْدِي
اسْمُهُ أَحْمَدُ فَلَمَّا جَاءَهُمْ بِالْبَيِّنَاتِ قَالُوا هَٰذَا
سِحْرٌ مُّبِينٌ ⑦

۷۔ تے جیلھے عیسیٰ ابن مریم آکھئے اے بنی اسرائیل بیشک
میں تہا ڈو اللہ دا رسول بڻ کے آیاں تے جیرھی تورات
میں کنیں پہلے آئی ءے اوندی تصدیق کرینداں تے اپنے
بعد ہک رسول دی خوشخبری ڈینداں جینداں نام احمد ہوی
تے او میڈے بعد اوس تے جیلھے او انہیں کنیں روشن
آیات گھن کے آئے تے انہیں آکھئے اے کھلا کھلا بادو ءے۔

۸۔ تے اوں کنیں زیادہ ظالم کون جیرھا اللہ تے کوڑ پدے
تے اوں کوں اسلام دوسبڈیا وچے تے اللہ ظالم قوم
کوں ہدایت نہیں ڈیندا۔

۹۔ او چاہندن ہر اللہ دے نور کوں دسما ڈیوں ایسے
پھوکیں نال تے اللہ اپنے نور کوں پورا کرے بھانویں
کافریں کوں چنگی نہ لگے۔

۱۰۔ اوہوہ جیس اپنے رسول کوں ہدایت تے سپا دین
ڈے کسے پٹھے تاں جو اوں دین کوں سارے دین تے
غالب کر ڈیوے بھانویں مشرک ناپسند کرن۔

۱۱۔ اے مومنو کیا میں تہا کوں او تجارت ڈساں جیرمی
تہا کوں ڈکھ آسے عذاب کنیں بجیسی۔

۱۲۔ تساں اللہ تے اوندے رسول کوں منور تے اللہ دے
رستے وچ جہاد کرو اپنے مال تے جانیں نال اے
تہا ڈے کیتے چنگا جوے تساں چاندے؟

۱۳۔ اللہ تہا ڈے گناہ بخشیشی تے تہا کوں باغیں وچ
پلیسی جہیں دے تلے وچ انہراں وندیال پیاں ہوں
تے ہمیشہ دی جنت وچ چنگیاں رہن دیاں جہیں ہوں
اے بہوں وڈی کامیابی۔

۱۴۔ تے پی جیرمی تہا کوں چنگی لکدی؟ او اللہ دی مدد
تے کوہودی فتح ہے قوں مومنین کوں خوشخبری ڈے ڈے
۱۵۔ اے مومنو اللہ دے امدادی ہوں وچ جہیں عیسیٰ ابن
مریم اپنے منہ والیں کوں اکھیا اللہ کیتے میڈا امدادی
کون۔ منہ والیں آکھئے اسال اللہ دے امدادی ہوں۔

بن اسرائیل وچو کہ لڑے من گدھاسے بک لڑے اکار کیا۔
تے منہ والیں دی اسال انہیں دے دشمنیں دے مقابلے
وچ مدد کیتی تے او ڈاڈے تھی گئے ہن۔

وَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنِ افْتَرَىٰ عَلَى اللَّهِ الْكَذِبَ وَهُوَ
يُذْعَىٰ إِلَى الْإِسْلَامِ وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ
الظَّالِمِينَ ﴿٦٨﴾

يُرِيدُونَ لِيُطْفَئُوا نُورَ اللَّهِ بِأَفْوَاهِهِمْ وَاللَّهُ مُنِيرُ
نُورِهِ وَلَوْ كَرِهَ الْكَافِرُونَ ﴿٦٩﴾

هُوَ الَّذِي أَرْسَلَ رَسُولَهُ بِالْهُدَىٰ وَدِينِ الْحَقِّ
لِيُظْهِرَهُ عَلَى الدِّينِ كُلِّهِ وَلَوْ كَرِهَ الشَّارِكُونَ ﴿٧٠﴾

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا هَلْ أَدُلُّكُمْ عَلَىٰ تِجَارَةٍ تُجْنِبُكُمْ
مِنْ عَذَابٍ أَلِيمٍ ﴿٧١﴾

تُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ وَتُجَاهِدُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ
بِأَمْوَالِكُمْ وَأَنْفُسِكُمْ ذَلِكُمْ خَيْرٌ لَّكُمْ إِنْ كُنْتُمْ
تَعْلَمُونَ ﴿٧٢﴾

يَغْفِرْ لَكُمْ ذُنُوبَكُمْ وَيُدْخِلْكُمْ جَنَّاتٍ تَجْرِي
مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ وَمَسْكِنٌ تَجِبُونَ فِي جَنَّاتٍ
عَذَابٌ ذَلِكِ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ ﴿٧٣﴾

وَأُخْرَىٰ يُحِبُّونَهَا نَصْرٌ مِّنَ اللَّهِ وَفَتْحٌ قَرِيبٌ
وَبَشِيرُ الْمُؤْمِنِينَ ﴿٧٤﴾

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا كُونُوا أَنْصَارَ اللَّهِ كَمَا قَالَ
عِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ لِّلْحَوَارِيِّينَ مَنْ أَنْصَارِي إِلَى
اللَّهِ قَالَ الْحَوَارِيُّونَ نَحْنُ أَنْصَارُ اللَّهِ فَأَمَنَتْ
طَلِيفَةُ مِّنْ بَنِي إِسْرَءِيلَ وَكَفَرَتْ طَلِيفَةٌ
فَأَيَّدْنَا الَّذِينَ آمَنُوا عَلَىٰ عَدُوِّهِمْ فَأَصْبَحُوا
ظَاهِرِينَ ﴿٧٥﴾

سُورَةُ الْجُمُعَةِ مَدَنِيَّةٌ وَرَبِّهَا مَعَ الْبَسْمَلَةِ اِنَّهَا عَشْرَةٌ اَيَّةٌ رَّكَعَتَا عِشْرِينَ

سورہ جمعہ مدنی ہے جسے بسم اللہ نال ایندیاں ۱۲ آیات تے ۲ رکوعن۔

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ①

۱۔ شروع کرینال اللہ دے نال نال جبرہا بن بیگئے ڈیوٹن والا تے دل دل رحم کرن والا۔

يُسَبِّحُ لِلَّهِ مَا فِي السَّمٰوٰتِ وَمَا فِي الْاَرْضِ الْمَلٰٓئِكَةُ الْقٰدِرُوْنَ الْعَزِيْزُ الْحَكِيْمُ ②

۲۔ جو کچھ آسمانیں تے زمین وچ او اللہ دی تسبیح کریندے جبرہا بادشاہ تے پاک تے غالب تے سیانا۔

هُوَ الَّذِي بَعَثَ فِي الْاٰمِيْنَ رَسُوْلًا مِنْهُمْ يَتْلُوْا عَلَيْهِمْ اٰٰتِيْهِ وَيُزَكِّيْهِمْ وَيُعَلِّمُهُمُ الْكِتٰبَ وَالْحِكْمَةَ وَاِنْ كَانُوْا مِنْ قَبْلُ لَيَفِيْضُوْا مُبِيْنًا ③

۳۔ اوہوہ جس ان پڑھیں وچ انہیں وچ اناہیں وچ ہر ہر رسول پڑھے جبرہا انہیں تے ہوں اللہ دی آیات پڑھدے تے انہیں کون پاک کریندے تے انہیں کون کتاب تے سنپ سکھیندے تے ایس کیں پہلے او کھلی گمراہی وچ ہن۔

وَاٰخَرِيْنَ مِنْهُمْ لَنَآ يَلْحَقُوْا بِهِمْ وَهُوَ الْعَزِيْزُ الْحَكِيْمُ ④

۴۔ تے اناہیں وچ کچھ پے وی ہن جبرہا اچڑ تیں انہیں نال نہیں ملے تے او غالب تے سیانا۔

ذٰلِكَ فَضْلُ اللَّهِ يُؤْتِيْهِ مَنْ يَّشَآءُ وَاللَّهُ ذُو الْفَضْلِ الْعَظِيْمِ ⑤

۵۔ اے اللہ دا فضل جیئوں چاہندے ڈیندے تے اللہ وڈے فضل والا۔

مَثَلُ الَّذِيْنَ خَلَوْا التَّوْرٰتَ ثُمَّ لَمْ يَحْمِلُوْهَا كَسَلُ الْجَمٰرِ يَخْلُجُوْنَ اَسْفَارًا بِئْسَ مَثَلُ الْقَوْمِ الَّذِيْنَ كَذَّبُوْا بِآٰتِيْ اللَّهِ وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظّٰلِمِيْنَ ⑥

۶۔ انہیں لوکس دی مثال جنہیں تے تورات دی اطاعت فرض کیتی گئی مانی تے انہیں دل نہیں اطاعت کیتی الیوس ہے جیویں گڈا بارچیندے۔ جبرہا قوم اللہ دی آیات دا انکار کریندی ہے اونڈی مثال بہوں گندی ہے تے اللہ ظالم لوکس کون ہدایت نہیں ڈیندا۔

قُلْ يٰۤاَيُّهَا الَّذِيْنَ هَادَوْا اِنْ رَّعَيْتُمْ اَنَّا لَآ اِلٰهَ اِلَّا اللَّهُ مِنْ دُوْنِ النَّاسِ فَتَمَتَّعُوا اَلْمَوْتَ اِنْ كُنْتُمْ صٰدِقِيْنَ ⑦

۷۔ توں اکھ لے یہودیو جے تہا کون یقین جو تساں اللہ دے ملگتی ہے پے کاہ نہیں تے تساں موت ملگوجے تساں بچے ہوں۔

وَلَا يَتَمَنَّوْنَ اَبَدًا اِلَّا بِمَا قَدَّمَتْ اَيْدِيْهِمْ وَ

۸۔ او موت کڈاہیں دی نہ منگسں اپٹے انہیں عیسی دی وچ

اللَّهُ عَلِيمٌ بِالظَّالِمِينَ ⑤

قُلْ إِنَّ الْمَوْتَ الَّذِي تَفِرُّونَ مِنْهُ فَإِنَّهُ مُلَوِّقُكُمْ ثُمَّ تُرَدُّونَ إِلَىٰ عِلْمِ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ فَيُنْذِرُكُم بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ⑥

نال جبرے انہیں اگر پھٹیں تے اللہ عالمیں کون چاڑھے۔
۹۔ توں اکھ بے شک جبر صی موت کیں بھجے دے، او
بے شک تہاڑے اتے آونی دے تے دل تساں عیب
تے حاضر جانن والے خدا دو دلائے ویسوتے او
تہا کون تہاڑے عمل ڈسیسی۔

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِذَا نُودِيَ لِلصَّلَاةِ مِنْ يَوْمٍ
الْجُمُعَةِ فَاسْعَوْا إِلَىٰ ذِكْرِ اللَّهِ وَذَرُوا الْبَيْعَ ذَلِكُمْ
خَيْرٌ لَّكُمْ إِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ ⑦

۱۰۔ اے مومنو جیلے نماز دو جمعے دے ڈینہ سڈیا دینے
تے نماز دو آئے کو تے کا بار چھوڑ ڈتا کرو اے
تہاڑے کیتے چنگا دے جے تساں چاڑھے دے ناں۔

وَإِذَا قُضِيَتِ الصَّلَاةُ فَانْتَشِرُوا فِي الْأَرْضِ
وَابْتَغُوا مِنْ فَضْلِ اللَّهِ وَاذْكُرُوا اللَّهَ كَثِيرًا
لَّعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ ⑧

۱۱۔ تے جیلے نماز پوری تھی دینے تے زمین وچ کھنڈ
وچو تے اللہ دا فضل گولو تے اللہ کون بہوں یاد کرو تاں
جو تساں کامیاب تھیوو۔

وَإِذَا رَأَوْا تِجَارَةً أَوْ لَهْوًا انفَضُّوا إِلَيْهَا وَتَرَكُوكَ
قَائِمًا قُلْ مَا عِنْدَ اللَّهِ خَيْرٌ مِنَ اللَّهْوِ وَمِنَ
التِّجَارَةِ وَاللَّهُ خَيْرُ الرَّازِقِينَ ⑨

۱۲۔ تے جیلے او تجارت ڈہدن یا تماشا ٹرا ڈہدن
اوندو بھج پدنن تے تیکوں کہیا کھڑا ہریا چھوڑ
ڈہندن توں اکھ جو اللہ کیں ہے او تجارت تے تماشے
کیں چنگا دے تے او بہوں چنگا رزق ڈیون والا۔

سُورَةُ الْمُنْفِقُونَ مَدَنِيَّةٌ وَهِيَ مَعَ الْبَسْمَلَةِ اثْنَتَا عَشْرَةَ آيَةً وَذُرُوعَانِ

سورة منافقون مدنی ہے بسم اللہ نال ایندیاں ۱۲ آیات تے ۲ رکوعن

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ①

۱۔ شروع کرینداں اللہ مے نال نال جبر صابن منگئے
ڈیوٹن والا تے دل ول رحم کرن والا

إِذَا جَاءَكَ الْمُنْفِقُونَ قَالُوا لَوْ أَنَّهُ إِنْ كَرِهَ اللَّهُ وَاللَّهُ يَعْلَمُ أَنَّكَ لَرَسُولُ اللَّهِ وَاللَّهُ يَشْهَدُ ②
إِنَّ الْمُنْفِقِينَ كَذِبُونَ ③

۲۔ جیلے تیں کنیں منافق اندن تے ابدن اسان گواہ
ہیں جو بے شک توں اللہ دارسل ہویں۔ اللہ جاڈے
بے شک توں اوں دارسل ہیں تے اللہ لے گواہی ڈیندے
جو منافق کوڑے ہن۔

إِن تَخَذُوا آيَاتَهُمْ جُنَّةً فَصَدُّوا عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ ④
إِنَّهُمْ سَاءَ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ⑤
ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ آمَنُوا ثُمَّ كَفَرُوا فَطُبِعَ عَلَى قُلُوبِهِمْ ⑥
فَهُمْ لَا يَفْقَهُونَ ⑦

۳۔ انہیں اپنے قیس کون اولکا بنا گدے تے ابوالہدی
راہ کنیں ہکیندن بے شک او بہوں بڑا جو او عمل کریندن۔
۴۔ لے ات گاہوں جو او ایمان گمن آئن دل انکار کیے
نیں انہیں دے دلیں تیں مہر گب گبی تے او ہن نیں
سمجھدے :

وَإِذَا رَأَيْتَهُمْ تُعْجِبُكَ أَجْسَامُهُمْ وَ ⑧
إِنْ يَقُولُوا تَسْمَعُ لِقَوْلِهِمْ كَأَنَّهُمْ ⑨
خُسْبٌ مُّسْتَدَّةٌ يَّحْسَبُونَ كُلَّ صَيْحَةٍ ⑩
عَلَيْهِمْ هُمْ الْعَدُوُّ فَاحْذَرُهُمْ قَتَلَهُمُ ⑪
اللَّهُ أَلَىٰ يُؤْفَكُونَ ⑫

۵۔ تے جیلے توں انہیں کون ڈہیں انہیں دے جسم
تیکوں چکے لگدن تے بے او گال کرن توں انہیں دی
گال سن او الویں بن جیویں کندھ نال منگئے بھٹے
شہتیر ہر غذاب اپنے اتے سمجھن او دشمن۔ انہیں
کنیں ہر شیار رہ اللہ انہیں کون ہلاک کرے او کنتے
پھیرے دیندن۔

وَإِذَا قِيلَ لَهُمُ تَعَالَوْا يَسْتَغْفِرْ لَكُمْ رَسُولُ اللَّهِ ⑬
لَوَّارًا وَهُمْ يَصْطَدُّونَ وَهُمْ ⑭
مُسْتَكْبِرُونَ ⑮

۶۔ تے جیلے انہیں کون آکھیا ویندے آؤ اللہ دارسل
تہاڈے کیتے بخشش منگے او اپنے سر پھیر گھندن تے
توں انہیں کون ڈہیں او سچ کنیں ہکیندن تے او
اڑنیدن۔

سَوَاءٌ عَلَيْهِمْ أَسْتَغْفَرْتَ لَهُمْ أَمْ لَمْ تَسْتَغْفِرْ ⑯

۷۔ انہیں کیتے ہکا گال جو توں انہیں کیتے بخشش منگیں

لَهُمْ لَنْ يَغْفِرَ اللَّهُ لَهُمْ إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْفَاسِقِينَ ①

هُمُ الَّذِينَ يَقُولُونَ لَا تُنْفِقُوا عَلَيَّ مِنْ عِنْدَ رَسُولِ اللَّهِ حَتَّى يَنْفَضُوا وَلِلَّهِ خَزَائِنُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَلَكِنَّ الْمُنْفِقِينَ لَا يَفْقَهُونَ ②

يَقُولُونَ لَنْ نَجْعَلَ إِلَى الْمَدِينَةِ لَيْخَرْجَ الْأَعْرُ مِنْهَا إِلَّا ذَلَّ وَبِئْسَ الْعِزَّةُ لِلرَّسُولِ وَالْمُؤْمِنِينَ وَلَكِنَّ الْمُنْفِقِينَ لَا يَعْلَمُونَ ③

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تُلْهِكُمْ أَمْوَالُكُمْ وَلَا أَوْلَادُكُمْ عَنْ ذِكْرِ اللَّهِ وَمَنْ يَفْعَلْ ذَلِكَ فَأُولَئِكَ هُمُ الْخَاسِرُونَ ④

وَأَنْفِقُوا مِنْ مَّا رَزَقْنَاكُمْ مِنْ قَبْلِ أَنْ يَأْتِيَ أَحَدَكُمُ الْمَوْتُ فَيَقُولَ رَبِّ لَوْلَا أَخَّرْتَنِي إِلَى أَجَلٍ قَرِيبٍ فَأَصَّدَّقْتُ وَأَكُنْ مِنَ الصَّالِحِينَ ⑤

وَلَنْ يُؤَخِّرَ اللَّهُ نَفْسًا إِذَا جَاءَ أَجَلُهَا وَاللَّهُ خَبِيرٌ بِمَا تَعْمَلُونَ ⑥

یا نہ منگیں انہیں کون اللہ نہ بخشے بے شک اللہ نافرمان قوم کوں ہدایت نہیں ڈیندا۔

۸۔ اوہے لوگوں جو میرے آہن جو لوگ اللہ سے رسول نال بن انہیں تے خرچ نہ کرو جے میں او بیچ نہ دین تے آسمانیں تے زمین دے خزانے اللہ سے بن تے منافق نہیں سمجھدے۔

۹۔ آہن جے اسل مدینہ دو دیسوں تے انہیں دھو ساریں کینیں عزت والا شخص ساریں کینیں بے عزت شخص کون اتھو کڑھ ڈیسی تے عزت اللہ سے اوندے رسول تے مومن کہتے جے تے اصل منافق ہاندے نیں۔

۱۰۔ اے مومنو تہاکوں تہاڑے مال تے تہاڑی اولاد اللہ دے ذکر کینیں غافل نہ کر ڈیوں تے میرھا لے کر لیس تے او لوگ گھٹا پاؤں والین۔

۱۱۔ تے جو اسل تہاکوں بڑے خرچ کرو این کینیں پہلے جو تہاڑے کینیں ہک کون موت آسے تے اکھے اے میڈے رب میں میکوں تھوڑی مدت کہتے میکوں دھمی کیوں نیں ڈنی میں صدقہ کراں ہاں تے میں وی نیک لوکین وچو تھی ونہاں ہا۔

۱۲۔ تے اللہ کہیں شخص کون نیں چھوڑے جندی موت یا وقت آونجے تے اللہ جو لتاں کریندے اوں کینیں باخبر۔

سُورَةُ التَّغَابُنِ مَدَنِيَّةٌ وَرَبِّهَا مَمَّ الْبِسْمَلَةُ تِسْمَعُ عَشْرَةَ آيَةً وَدُرُكُوعَانِ

سورة تغابن مدنی ۱۰ تے بسم اللہ نال ایندیاں ۱۹ آیات تے ۲ رکوعن۔

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ①

۱۔ شروع کریں اے اللہ دے ناں نال جبرحان منگئے
ڈیون والا تے دل دل رحم کرن والا ۱۰

يَسْبَحُ لِلَّهِ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ لَهُ الْمُلْكُ
وَلَهُ الْحُكْمُ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ②

۲۔ جو کجھ آسمانیں تے زمین وچ ہے اور اللہ دی
تسبیح کریں دے اوندے کیتے بادشاہت تے عہد تے او
ہر شے تے قادر۔

هُوَ الَّذِي خَلَقَكُمْ فَمِنْكُمْ كَافِرٌ وَمِنْكُمْ مُّؤْمِنٌ
وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ ③

۳۔ اوہو جس تہا کوں پیدا کیتے تے کجھ میں منیدے
تے کجھ تہا ڈے دجمن گھندن تے اللہ تہا ڈے عیس
کوں ڈہدا کھڑے۔

خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ بِالْحَقِّ وَصَوَّرَكُمْ فَأَحْسَنَ
صُورَكُمْ وَإِلَيْهِ الْمَصِيرُ ④

۴۔ اول آسمانیں تے زمین کوں حق نال پیدا کیتے تہا کوں
شکلاں ڈتسی تے سونھیاں شکلاں بٹاتسی تے
ہوندو ولے۔

يَعْلَمُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَيَعْلَمُ مَا تُنْهَوْنَ
وَمَا تُعْلِنُونَ وَاللَّهُ عَلِيمٌ بِذَاتِ الْغُضُورِ ⑤

۵۔ جو آسمانیں تے زمین وچ او چاندے تے جوتساں
لکیندے ۵ تے ظاہر کریں دے ۵ او چاندے تے اللہ
تہا ڈے دل دی گاہیں کوں دی چاندے۔

أَلَمْ يَأْتِكُمْ نَبُؤُا الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ قَبْلُ قَدْ أَتَوْا
وَبَالَ أَمْرِهِمْ وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ⑥

۶۔ کیا تہا ڈو پہلے کافریں دیاں جہاں نذایاں ہن
انہیں اپنے کس دا عذاب چکھیا ہا تے انہیں کیتے
ڈکھ آلا عذاب۔

ذَٰلِكَ بِأَنَّهُ كَانَتْ تَأْتِيهِمْ رُسُلُهُمْ بِالْبَيِّنَاتِ
فَقَالُوا أَبَشَرٌ مِّثْلُنَا فَنَفَرُوا وَتَوَلَّوْا
اسْتَغْنَى اللَّهُ وَاللَّهُ غَنِيٌّ حَنِيدٌ ⑦

۷۔ اے ات گاہوں جو انہیں دو رسول کھلی دلیلاں
گھن کے اندے ہن تے اولک آہدے ہن جو کہ آدمی سا کوں
ہدایت ڈیسی تے انہیں انکار کیتا تے منہ پیر گدھا اللہ دی
انہیں کنیں بے پرواہ تھی گیا تھ اللہ بے پرواہ تے
سب صفتیں والا ۱۰

زَعَمَ الَّذِينَ كَفَرُوا أَنْ لَنْ يُبْعَثُوا قُلْ بَلَّوْنِي
لَتُبْعَثُنَّ ثُمَّ لَتُنَبَّيُنَّ بِمَا عَمِلْتُمْ وَذَلِكَ عَلَى
اللَّهِ يَسِيرٌ ⑤

۸۔ کافریں دا خیال ہو او جیندے نہ کیئے ولین توں
اکھ سٹو میڈے رب دی قسم تساں ضرور جیندے
کیئے ولیسو ول تہاڈے عمل تہا کوں ڈسائے ولین تے
اے بھال اللہ کیئے سرکھی ۵۔

فَأْمِنُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ وَالنُّورِ الَّذِي أَنْزَلْنَا وَاللَّهُ
بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرٌ ⑥

۹۔ اللہ تے او ندے رسول کوں منوتے اوں نور
کوں وی جیرھا اساں لہائے تے اللہ تہاڈے
عملیں کنیں باخبر ۶۔

يَوْمَ يَجْمَعُ لَهُمُ لِيَوْمِ الْجَنَّةِ ذَلِكَ يَوْمُ التَّغَابُنِ
وَمَنْ يُؤْمِنْ بِاللَّهِ وَيَعْمَلْ صَالِحًا يُكَفِّرْ عَنْهُ
سَيِّئَاتِهِ وَيُدْخِلْهُ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ
خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا ذَلِكَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ ⑦

۱۰۔ او جیڑاں تہا کوں کھٹے کرن والے ڈینہہ جمع کرلیں
لے ڈینہہ ہار جیت دا ہوسی تے جیرھا اللہ کوں نیسی
تے نیک عمل کرلیں او اونڈیاں برائیاں ختم کرڈیسیں
تے اونکوں جنت وچ پلہی جیندے وچ نہراں
وہندیاں پیاں ہوسن او ندے وچ ہمیشہ رہسن لے
بہوں دڈی کامیابی ۷۔

وَالَّذِينَ كَفَرُوا وَكَذَّبُوا بِآيَاتِنَا أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ
خَالِدِينَ فِيهَا ۖ وَبِئْسَ الْمَصِيرُ ⑧

۱۱۔ تے جیرھے انکاری ہن تے جھٹلیندن ساڈی
آیات کوں لے لوک دوزخی ہن او ندے وچ ہمیشہ
رہسن تے اے بہوں گندہ لگاڈے ۸۔

مَا أَصَابَ مِنْ مُصِيبَةٍ إِلَّا بِإِذْنِ اللَّهِ وَمَنْ
يُؤْمِنْ بِاللَّهِ يَهْدِ اللَّهُ قَلْبَهُ وَاللَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ
عَلِيمٌ ⑨

۱۲۔ کوئی مصیبت نیں انڈی سوائے اللہ دے حکم دے
تے جیرھا متیندے اللہ کوں او او ندے دل کوں سدھا
راہ ڈکھلیس تے اللہ ہر شے کوں جانڈے ۹۔

وَاطِيعُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا الرَّسُولَ فَإِنْ تَوَلَّيْتُمْ فَأِنَّمَا
عَلَى رَسُولِنَا الْبَلْغُ الْبَرِينُ ⑩

۱۳۔ اللہ تے او ندے رسول دا اکھن منوتے جے
تساں پھر ولیسو تے بے شک ساڈے رسول دا کم
کھول کھول کے پچھا ڈیوڑے ۱۰۔

اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ وَعَلَى اللَّهِ قَلْبُ كُلِّ الْمُؤْمِنِينَ ⑪

۱۴۔ اللہ او ندے سوا کوئی مجبور نیس تے مومنین کوں
اللہ تے بھروسہ کرنا چاہی دا ۱۱۔

يَأْتِيهَا الَّذِينَ آمَنُوا مِنْ أَرْوَاحِكُمْ وَأَوَّلَادُكُمْ
عَلَّوْا لَكُمْ فَاحْذَرُوهُمْ وَإِنْ تَعَفَّوْا وَتَصَفَّحُوا

۱۵۔ لے مومنو تہاڈے زالیں تے تہاڈے بالیں وچو کھا
تہاڈے دشمن انہیں کنیں ہر شیا رہرتے جے تساں

وَتَغْفِرُوا فَإِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ ۝

معاف کر دیو تے چھوڑ دیو تے بخش دیو تے بے شک
اللہ بہوں بخشش والا تے بہوں مہربان۔

إِنَّمَا أَمْوَالُكُمْ وَأَوْلَادُكُمْ فِتْنَةٌ وَاللَّهُ عِنْدَ
أَجْرٍ عَظِيمٍ ۝

۱۶۔ بے شک تہاڈے مال تے تہاڈی اولاد فتنہ تے اللہ
کنیں بہوں وڈا اجر۔

فَاتَّقُوا اللَّهَ مَا اسْتَطَعْتُمْ وَأَسْأَعُوا وَأَطِيعُوا
أَنفِقُوا خَيْرًا لِّأَنفُسِكُمْ وَمَنْ يُوقِ شَيْئَ نَفْسِهِ
فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ ۝

۱۷۔ اللہ کنیں جتن تہاڈی طاقت ڈرو تے سترے اکھڑ منو
تے خرچ کرو تہاڈے کیتے چنگا تے جیکوں نفس دی
سترومان کنیں بچاؤ پچھے تے ایسے لوک کامیاب تعمیر دی ولے
بن۔

إِنْ تَقْرَضُوا اللَّهَ قَرْضًا حَسَنًا يُّضْعِفْهُ لَكُمْ
وَيَغْفِرْ لَكُمْ وَاللَّهُ شَكُورٌ حَلِيمٌ ۝

۱۸۔ تے جے تہاں اللہ کوں چنگا قرض دیو تے او تہاڈے مال
کوں دوہیسی تے تہا کوں بخشیس تے اللہ قدر کرن والا تے
ٹھٹھا۔

عِلْمُ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ۝

۱۹۔ اونچ تے حاضر کوں جانڈے غالب تے سیانا۔

سُورَةُ الطَّلَاقِ مَدَنِيَّةٌ وَهِيَ مَمَّ الْبِسْمَلَةِ ثَلَاثُ عَشْرَةَ آيَةً وَرَكْعَتَانِ

سورہ طلاق مدنی ؎ تے بسم اللہ نال ایندیاں ۱۳ آیات تے ۲ رکومن۔

۱۔ شروع کریں اللہ سے نال نال جبر صابن منگئے ڈیوڑھی والا تے دل دل رحم کر ڈی والا۔

۲۔ اے نبی جیلے تساں تریسیت کون طلاق ڈیوڑھی تے مقرر وقت تے طلاق ڈیوڑھی تے وقت دی گٹری رکھو تے لکھنیں ڈیوڑھی جبر صابن تہا ڈیوڑھی تے انہیں کون اپنے گھریں کنیں نہ کڈھو تے اووی نہ لکھن سوائے ایندے جو او کھل بے حیائی کن تے اے اللہ سے پنے ہن تے جبر صابن پنے ٹپسی او اپنے آپ تے ظلم کر لیس تیکوں پتہ نہیں جو اللہ ایندے لبہ کوئی بی گال ظاہر کر ڈیوڑھی۔

۳۔ تے جیلے او اپنی مدت کون پہن تے انہیں چنگے طریقے نال روک گھنیا چنگے طریقے نال انج کر ڈیوڑھی تے ڈیوڑھی منصف گواہ اپنے وچر بنا گھن تے گواہی اللہ کیے ڈیوڑھی اے نصیحت جبر صابن تہا کر کیتی ویندی ؎ تے او نکون جبر صابن اللہ تے آخرت دے ڈیوڑھی کون منندے تے جبر صابن اللہ کنیں ڈیوڑھی او ندے کیے اللہ کوئی راہ کڈھسی۔

۴۔ تے او نکون اتھو رزق ڈیوڑھی جھتو او نکون خیال دی کاہ نال ہوسی تے جبر صابن اللہ تے جبر صابن لکھی تے او او نکون کافی ؎ بے شک اللہ اپنا کم پورا کر لیس تے اللہ نے ہر شے دا اندازہ رکھیا ہوئے۔

۵۔ تے تہا ڈیوڑھی تریسیت وچ جبر صابن کپڑے اوڈی کنیں ناامید تھی گئیں جے تہا کون شک ہوئے تے انہیں دی عدت ترے مہینے تے جبر صابن تریسیت کون حیض نہیں اندازے

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ①

يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ إِذَا طَلَقْتُمُ النِّسَاءَ فَطَلِّقُوهُنَّ لِعَدَّتِهِنَّ وَأَحْصُوا الْعِدَّةَ ۚ وَاتَّقُوا اللَّهَ رَبَّكُمْ لَا تُخْرِجُوهُنَّ مِنْ بُيُوتِهِنَّ وَلَا يَخْرُجْنَ إِلَّا أَنْ يَأْتِيَنَّ بِفَاحِشَةٍ مُّبِينَةٍ ۚ وَتِلْكَ حُدُودُ اللَّهِ ۚ وَمَنْ يَتَعَدَّ حُدُودَ اللَّهِ فَقَدْ ظَلَمَ نَفْسَهُ لَا تَدْرِي لَعَلَّ اللَّهَ يُحْدِثُ بَعْدَ ذَلِكَ أَمْرًا ②

فَإِذَا بَلَغْنَ أَجَلَهُنَّ فَأَمْسِكُوهُنَّ بِمَعْرُوفٍ أَوْ فَارِقُوهُنَّ بِمَعْرُوفٍ وَأَشْهِلُوا ذَوْنَهُنَّ عَدْلٍ مِّنكُمْ وَأَقِيمُوا الشَّهَادَةَ لِلَّهِ ۚ ذَٰلِكُمْ يُوعَظُ بِهِ مَن كَانَ يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ ۚ وَمَن يَتَّقِ اللَّهَ يَجْعَلْ لَهُ مَخْرَجًا ③

وَيَرْزُقْهُ مِنْ حَيْثُ لَا يَحْتَسِبُ ۚ وَمَن يَتَّقِ اللَّهَ يَجْعَلْ لَهُ مَخْرَجًا ۚ إِنَّ اللَّهَ بَالِغُ أَمْرِهِ ۚ قَدْ جَعَلَ اللَّهُ لِكُلِّ شَيْءٍ قَدْرًا ④

وَالَّذِي يَكْنِ مِنَ الْحَيْضِ مِن نِّسَائِكُمْ إِنِ ارْتَبْتُمْ فَعِدَّتُهُنَّ ثَلَاثَةُ أَشْهُرٍ ۚ وَالَّذِي لَمْ يَحِضْنَ وَأُولَٰئِكَ أَصْحَابُ الْأَحْمَالِ ۚ أَجَلُهُنَّ أَنْ يَضَعْنَ حَمْلَهُنَّ ۚ وَمَن يَتَّقِ

اللَّهُ يَجْعَلُ لَهُ مِنْ أَمْرِهُ يُسْرًا ۝

پیٹ آئیاں انہیں دی مدت لے ہے جو او ہمتہ پیر لہون تے
جیرھا اللہ کنیں ڈرسی او اوندے ہر کم کوں سوکھا کر ڈیسی۔

ذَلِكَ أَمْرُ اللَّهِ أَنْزَلَهُ إِلَيْكُمْ وَمَنْ يَتَّقِ اللَّهَ يَكْفُرْ
عَنْهُ سَيِّئَاتِهِ وَيُعْظِمْ لَهُ أَجْرًا ۝

۶۔ لے اللہ دا حکماں تہا ڈرے اتے ہلے تے جیرھا اللہ
کنیں ڈرسی او اوندے گناہ مٹا ڈیسی تے اونکوں وڈا اجر
ڈیسی۔

أَسْأَلُكُمْ مِنْ حَيْثُ سَكَنْتُمْ مِنْ وَجْدِكُمْ وَلَا
تُضَاكِرْهُمْ تَصْغِيْرًا عَلَيْهِمْ وَإِنْ كُنْ أُولَئِكَ
حَنِئِلَ فَأَنْفِقُوا عَلَيْهِمْ حَيْثُ يَصْغَنَ حَتَّىٰ إِنْ
أَرْضَعْنَ لَكُمْ فَآوُوهُمْ إِنْوَءَهُمْ وَأَتِمُّوا بَيْنَكُمْ
بِعَرُوفٍ وَإِنْ تَكَاسَرْتُمْ فَسْتَزْعِمْ لَهُ الْآخَرُ ۝

۷۔ اپنی طاقت دے مطابق جتھاں تساں خود رہندے، انہیں کوں وی
رکھو تے انہیں کوں ڈکھ نہ ڈیو تاں جو انہیں کوں تنگ کرو
تے جے انہیں کوں پیٹ ڈرے تے انہیں لے ہمتہ پیر لہن
تنگ انہیں تے فرج کرو تے جے او تہا ڈرے بالیں کوں کھر
پلاون تے انہیں کوں اجرت ڈیو جیساں رواج دے مطابق آہت وچ مقرر
نال مقرر کرو تے جے تساں تنگ تھیو تے ول اونکوں
کوئی پی کھر پلا دے۔

يُنْفِقُ ذُو سَعَةٍ مِنْ سَعَتِهِ وَمَنْ
قُدِرَ عَلَيْهِ رِزْقُهُ فَلْيُنْفِقْ مِمَّا آتَاهُ اللَّهُ لَا
يُكَلِّفُ اللَّهُ نَفْسًا إِلَّا مَا آتَاهَا سَيَجْعَلُ اللَّهُ بَعْدَ
عُسْرٍ يُسْرًا ۝

۸۔ طاقت والا اپنی طاقت دے مطابق فرج کرے تے
جیساں رزق تنگ ادا پئے مال وچو فرج کرے جیرھا اللہ
اونکوں ڈرتے تے اللہ ہر کم کوں او ہر تلامک ڈیوے
جیندی اونکوں طاقت ڈیندے (دھنیں ڈیندا) اللہ سب
تنگی دے بعد سوکھ ڈیسی۔

وَكَاتِنَ مِنْ قَرِيْبَةٍ عَنَتْ عَنْ أَمْرِ رَبِّهَا وَرُسُلِهِ
فَتَأْسِبْنَهَا جَسَابًا شَدِيدًا وَعَدُّنَهَا عَدًّا ثَلَاثًا ۝

۹۔ تے کے تلام و ستیاں ہن جنہیں اپنے رب دے حکم دی
نافرمانی کیتی تے رسولیں وی تے اسان انہیں کنیں سخت
حساب گردھا تے انہیں کوں وڈا عذاب ڈرتا۔

فَذَاقَتْ وَبَالَ أَمْرِهَا وَكَانَ عَاقِبَةُ أَمْرِهَا
خُسْرًا ۝

۱۰۔ اوں اپنے کیں دی مصیبت چکھی تے اوندے کیں
دا اخیر گھٹا ہل۔

أَعَدَّ اللَّهُ لَهُمْ عَذَابًا شَدِيدًا فَاذْقُوا اللَّهَ يَأْوِلُ
الْآلِبَابِ ۝ الَّذِينَ آمَنُوا قَدْ أَنْزَلَ اللَّهُ إِلَيْكُمْ
ذِكْرًا ۝

۱۱۔ اللہ انہیں کیتے سخت عذاب کیتا ہوئے تے لے
آپسیا نے کوکو اللہ کنیں ڈرو جیرھے مومن ہورے اللہ سب
تہا ڈرو ذکر ہلائے۔

رَسُولًا يَتْلُو عَلَيْكُمْ آيَاتِ اللَّهِ مُبَيِّنَاتٍ لِيُخْرِجَ

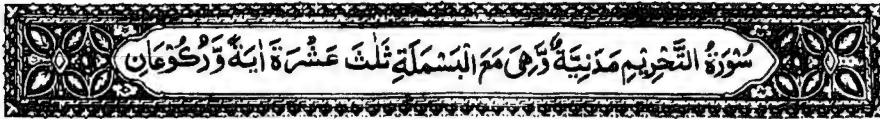
۱۲۔ او رسول جیرھا تہا کوں اللہ دی آیات کھول کھول

الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ مِنَ الظُّلُمَاتِ إِلَى
النُّورِ وَمَنْ يُؤْمِنْ بِاللَّهِ وَيَعْمَلْ صَالِحًا يُدْخِلْهُ
جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا
قَدْ أَحْسَنَ اللَّهُ لَهُ رِزْقًا ۝

کے سٹینے میں جو مومنین کوں تے نیک کم کرن والیں
کوں اندھاریں کنیں سوچھے دو کڑے تے میرھا اللہ کوں
منیں تے نیک کم کر لیں او او کولوں باغیں وچ پلہیسی جہیں
وچ نہراں و ہندیاں پین اوندے وچ ہمیشہ رہن اللہ
اوندے کیتے رزق دی چکا بنائے۔

اللَّهُ الَّذِي خَلَقَ سَبْعَ سَمَاوَاتٍ وَ مِنَ
الْأَرْضِ وَمِنْهُ يُتَنَزَّلُ الْأَمْرُ بَيْنَهُمْ لِتَعْلَمُوا
أَنَّ اللَّهَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ۝
وَأَنَّ اللَّهَ قَدْ أَحَاطَ بِكُلِّ شَيْءٍ عِلْمًا ۝

۱۳۔ اللہ اوہے جس ست آسمان تے زمین جہاں زمیناں
بنائیں انہیں سے وچ حکم بندے تاں جو تہا کوں پڑے
جو اللہ بے شک ہر شے تے قادر تے بے شک اللہ دا علم
ہر شے کوں گھیرا ہوا ہے۔

سورة تحريم مدنی ؎ تے بسم اللہ نال ایندیاں ۱۳ آیات تے ۲ رکوع من۔

- بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ۝
- ۱۔ شروع کرنیوالا اللہ دے نال نال میرھا بن منگئے
ہوٹوں والا تے بہوں مہربان۔
- ۲۔ اے نبی جو خدا نے تیرے اتے حلال کیتے توں اوکول
حرام کیوں کرینیں کیا توں اپنی زالیں دی خوش چاہنیں
تے اللہ بہوں بخشش والا تے بہوں مہربان۔
- ۳۔ اللہ سیس تہا بڑے اتے اینجیاں قصاں تروٹن فرض
کیتے تے اللہ تہا بلو مولاء تے بہوں چاہن والا تے
سیاٹا۔
- ۴۔ تے نبی سیس اپنی ہک زال نال تک کے ہمال کیتی
اول کہیں بی کوں دس دتی تے اللہ اوندے نبی تے ظاہر کر دیا
تے نبی سیس کچھ گال دس دتی تے کچھ گال دس تے جیلے
نبی سیس زال کوں دس تے اوں پھیا تہا کوں اے ہمال
- يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ لِمَ تُحَرِّمُ مَا أَحَلَّ اللَّهُ لَكَ تَبْتَغِي
مَرْضَاتَ أَرْوَاحِكَ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ ۝
- قَدْ مَرَّصَ اللَّهُ لَكُمْ حَيْلَةَ آيَاتِكُمْ وَاللَّهُ مُؤَلِّمُكُمْ
وَهُوَ الْعَلِيمُ الْحَكِيمُ ۝
- وَإِذْ أَسْرَأَ النَّبِيُّ إِلَى بَعْضِ أَرْوَاحِهِ حَدِيثًا ۖ فَلَمَّا
نَبَّأَتْ بِهِ وَأَظْهَرَهُ اللَّهُ عَلَيْهِ عَرَفَ بَعْضَهُ وَ
أَعْرَضَ عَنْ بَعْضٍ ۖ فَلَمَّا نَبَّأَهَا بِهِ قَالَتْ مَنْ
أَبْلَاكَ هَذَا قَالَ نَبَّأَنِي الْعَلِيمُ الْحَكِيمُ ۝

کیں بڑسی آپ نے فرمائے میسوں بہوں جاٹوں والے تے
باغیر خدا نے بڑسی ۶۔

۵۔ جے تہاں بڑوسیں اللہ کنیں توبہ منگو تے تہا بڑے اندر
اندر نوئیے ہوئیں تے جے تہاں ہک بڑو جی دی مدد کرد
اوندرے خلاف تے بے تمک اللہ اندر مولا اے جبریل تے
نیک مومن دی تے اوندرے بعد فرشتے اوندرے ادا دی ہن۔
۶۔ تھی سبکدے جو اندر رب جے اد تہا کوں طلاق بڑیوے
تے پیاں تہاں کنیں چنگیاں زالیں ڈا بڑیوے تے او
مسلمان تے مومن فرمانبردار تو بکرٹ والیاں عبادت کرن
والیاں روزہ رکھن والیاں بیوہ تے کنوا دیاں ہون۔

۷۔ لے مومنو اپنے آپ کوں تے اپنے گھوکیں کوں بھائیں بچاؤ
جیندا بل لوک تے پھر بن اوندرے اتے بہوں سخت
فرشتے ہن جبرے کہیں دی منت نیں منیدے تے جو
اللہ اکھے اوندی نافرمانی نیں کریدے تے جو انہیں کوں
حکم بڑا دیندے اویں کریندن۔

۸۔ لے کافر و اچ کوئی بہانہ نہ کرد تہا کوں تہا بڑے علیں
دا بدلہ بلیسی۔

۹۔ لے مومنو اللہ کنیں پکی توبہ منگو تھی سبکدے جو او تہاں کنیں
تہا بڑے گناہ پرین کر بڑیوے تے تہا کوں باغیں و ج
داخل کرے جنہیں دے وچ نہراں و سہدیاں پین جڈاں
اللہ نبی کوں اوندرے مال مومنین کوں ذلیل نہ کر لسی انہیں دا
نورا انہیں دے اگر تے بچے پاسود رکدا و دا ہوس آکھسن
لے ساڈے رب ساڈے نور کوں پورا کر ساکوں بخش
بے شک توں ہر شے تے قادر ہوں۔

۱۰۔ لے نبی کافرین تے منافقین مال جہاد کرتے انہیں تے
سختی کرتے انہیں دا لکاڈ دوزخ تے لے بہوں گڈ لکاڈ ۱۰

إِنْ تَتُوبَا إِلَى اللَّهِ فَقَدْ صَغَتْ قُلُوبُكُمَا وَإِنْ
تَظَاهَرَا عَلَيْهِ فَإِنَّ اللَّهَ هُوَ مَوْلَاهُ وَجِبْرِيلُ وَ
صَالِحُ الْمُؤْمِنِينَ وَالْمَلَائِكَةُ بَعْدَ ذَلِكَ ظَهِيرٌ ۝

عَلَى رُبِّهِ إِنْ طَلَقْتُمْ أَنْ يُبْدِلَهُ أَزْوَاجًا خَيْرًا
مِّنْكُمْ مِّسْلَلًا مُّؤْمِنَاتٍ فُتِنَتْ يَتَّبِعْتِ غِيْبَتٍ
سَلِيلَةٍ يَّتَّبِعُ وَأَبْكَارًا ۝

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اقْوُوا أَنْفُسَكُمْ وَأَهْلِيكُمْ نَارًا
وَقُودَهَا النَّاسُ وَالْحِجَارَةُ عَلَيْهَا مَلَائِكَةٌ غِلَظٌ
شِدَادٌ لَا يَعْصُونَ اللَّهَ مَا أَمَرَهُمْ وَيَفْعَلُونَ
مَا يُؤْمَرُونَ ۝

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ كَفَرُوا لَا تَعْتَدُوا الْيَوْمَ إِنَّمَا
نُحْزَوْنَ مَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ۝

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا تَوْبُوا إِلَى اللَّهِ
تُوبَةً نَّصُوحًا عَلَى رَبِّكُمْ أَنْ يَكْفُرَ
عَنْكُمْ سَيِّئَاتِكُمْ وَ يُذْخِلَكُمْ جَنَّاتٍ
تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ يَوْمَ لَا يُخْزِي
اللَّهُ النَّبِيَّ وَالَّذِينَ آمَنُوا مَعَهُ نُورُهُمْ يَسْعَى
بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَبِأَيْمَانِهِمْ يَقُولُونَ رَبَّنَا آتِنَا
لَنَا نُورَنَا وَ اغْفِرْ لَنَا إِنَّكَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ۝
يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ جَاهِدِ الْكُفَّارَ وَالْمُنَافِقِينَ
وَ اغْلَظْ عَلَيْهِمْ وَمَأْوَاهُمْ جَهَنَّمُ وَ

يُسْ أَلْمُؤْمِرُ ⑩

وَضَرَبَ اللَّهُ مَثَلًا لِلَّذِينَ كَفَرُوا امْرَأَتَ نُوحٍ وَ امْرَأَتَ لُوطَ كَانَتَا تَحْتَ عَبْدَيْنِ مِنْ عِبَادِنَا صَالِحَيْنِ فَخَانَتُهُمَا فَلَمْ يُغْنِيَا عَنْهُمَا مِنَ اللَّهِ شَيْئًا وَقِيلَ ادْخُلَا النَّارَ مَعَ الدَّٰخِلِينَ ⑪

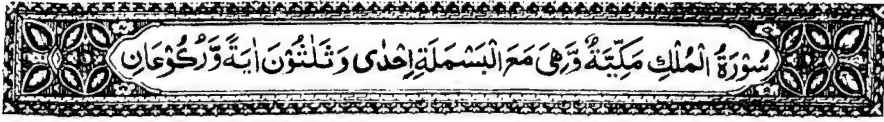
وَضَرَبَ اللَّهُ مَثَلًا لِلَّذِينَ آمَنُوا امْرَأَتَ فِرْعَوْنَ إِذْ قَالَتْ رَبِّ ابْنِ لِي عِنْدَكَ بَيْتًا فِي الْجَنَّةِ وَ نَجِّنِي مِنَ فِرْعَوْنَ وَ عَمَلِهِ وَ نَجِّنِي مِنَ الْقَوْمِ الظَّالِمِينَ ⑫

وَ مَرْيَمَ ابْنَتَ عِمْرَانَ الَّتِي أَحْصَنَتْ فَرْجَهَا فَنَفَخْنَا فِيهِ مِنْ رُوحِنَا وَ صَدَقَتْ بِكَلِمَاتِ رَبِّهَا وَ كُتِبَ لَهُ وَ كَانَتْ مِنَ الْمُفْلِحِينَ ⑬

۱۱۔ اللہ کا فرس دی مثال اوں تریمت نال ڈیندے ہر می نوح دی زال بائی تے لوط دی زال بائی اوڈوہیں ساڈے ڈونیک بندیں کیں ہن تے انہیں ڈوناہیں دی خیانت کیتی تے اوڈوہیں اللہ دے مقابلے وچ انہیں کہتے کھڑے کرے گئے تے آکھیا گیا جنہیں نال بھاو چ پہرہ و نجر۔

۱۲۔ تے مومنین دی مثال اللہ فرعون دی زال نال ڈیندے جس اکھ لے میڈے رب میڈے کہتے: جنت وچ گھر بناتے میوں فرعون تے اوندے کیں کیں نجات ڈے تے ظالم قوم کیں میڈی جان پھڑا۔

۱۳۔ تے مریم عمران دی دمی دی مثال ڈیندے جس اپنی مژمگاہ دی حفاظت کیتی اسال اوندے وچ اپنی روح چھوکی تے اوں اپنے رب دی گاہیں تے اوندی کتابیں دی تصدیق کیتی تے او فرما نبرداریں وچو بائی۔

سورة الملك مکی ؎ تے بسم اللہ نال ایندیاں ۳۱ آیات تے ۲ رکوعن۔

- بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ①
- تَبْرَكَ الَّذِي يَدْرِى الْمُلْكُ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ②
- الَّذِي خَلَقَ الْمَوْتَ وَالْحَيَاةَ لِيَبْلُوَكُمْ أَيُّكُمْ أَحْسَنُ عَمَلًا وَهُوَ الْعَزِيزُ الْغَفُورُ ③
- الَّذِي خَلَقَ سَبْعَ سَمَاوَاتٍ طِبَاقًا مَّا تَرَى فِي خَلْقِ الرَّحْمَنِ مِنْ تَفَوُّتٍ فَارْجِعِ الْبَصَرَ هَلْ تَرَى مِنْ فُطُورٍ ④
- ثُمَّ ارْجِعِ الْبَصَرَ كَرَّتَيْنِ يَنْقَلِبْ إِلَيْكَ الْبَصَرُ خَاسِئًا وَهُوَ حَسِيرٌ ⑤
- وَلَقَدْ رَئَيْنَا السَّمَاءَ الدُّنْيَا بِصَابِجٍ وَجَعَلْنَاهَا رُجُومًا لِلشَّيَاطِينِ وَأَعْتَدْنَا لَهُمْ عَذَابَ السَّعِيرِ ⑥
- وَالَّذِينَ كَفَرُوا بِرَبِّهِمْ عَذَابُ جَهَنَّمَ وَبِئْسَ الْمَصِيرُ ⑦
- إِذَا الْقُلُوبُ فِيهَا سَبْعُ لُحَا شَهِيقًا وَ هِيَ تَقُورُ ⑧
- ثُمَّ كَادَ تَمَيُّزُ مِنَ الْغَيْظِ كُلَّمَا أُلْقِيَ فِيهَا فَوْجٌ سَأَلَهُمْ خَزَنَتُهَا أَلَمْ يَأْتِكُمْ نَذِيرٌ ⑨
- ۱۔ شروع کریناں اللہ سے ناں نال بحر صابن منگے
ڈیون والا تے دل دل رحم کرن والا ؎
- ۲۔ بہوں برکتیں والا ؎ اول اللہ جیندے سمجھ وچ بارشاہت
تے او ہر شے تے قادر۔
- ۳۔ جیں موت تے زندگی کول پیدا کیتے تاں جو تہا کول
آزما دے جو کیرھا تہا بڑے دھچکے کم کریندے تے او
غالب تے بخشن والا ؎
- ۴۔ جیں ست آسمان اتے تلے بٹائن توں رحمن خدا سے
پیدا کرن وچ کوئی گھاٹا وادھا نہ دیکھیں اکیں پھر کے دل
دیکھ کیا تیکوں کوئی فتور نظر دے ؎
- ۵۔ دلاولا اکیں پھر کے دیکھ نظر تیرا دکام تھی کے ایسی
تے تھکی ہوئی ہوئی۔
- ۶۔ تے اسان قریبی آسمان کول ڈیون نال سوٹھا
کیتے تے اسان انہیں کول شیطانیں کول پھیر مارن دا ذریعہ
بٹائے تے انہیں کیتے اسان ساٹن آلا عذاب بنایا ہونے۔
- ۷۔ تے اپنے رب دا انکار کرن والیں کیتے دوزخ دا عذاب
تے بہوں بڑا لکاڑہ ؎
- ۸۔ جیلھے اونڈے وچ سیٹھے ولین اونڈے دھچک دگدا
دی ہنگ آلی کارم اچی اچی الاٹسن تے او جوش وچ ہوسی۔
- ۹۔ قریب ہوسی جو اوکا دوزخ پھٹ دینے جیلھے کوئی جماعت
اونڈے وچ سٹی ولین تے جو کیرا بچھسن کیا تہا بڑو ڈراون
دالے نہ آئے ہن۔

۱۰۔ اُکھن بے شک سا بُو ڈروں والے آئے ہن اسان
انہیں دا انکار کیا ہاتے اسان اُکھیا با اللہ سیئ کئی شے
نہیں لبانی تسان بہوں وڈی گراہی وچ ہوئے۔

۱۱۔ تے اُکھن جے اسان سٹوں یا عقل کروں ہاتے اسان
دورخ والیں دچ نہ ہوں با۔

۱۲۔ انہیں اپنے گناہ دا اقرار کیتے تے دوزخی کیتے لعنت
مقرر کر ڈیو۔

۱۳۔ بے شک جبر سے اپنے رب کنیں غیب وچ ڈروں
انہیں کیتے بخشش تے وڈا اجر۔

۱۴۔ تسان اپنی گال ککاؤ یا ظاہر کرو بے شک او سینے
دیل گالیں جانڈے۔

۱۵۔ اے کیوں تھی سگدے جسں پیدا کیتے اوکوں (اوندرنے
(۱) پتہ نہ ہوئے۔ اوتے بہوں لکیاں ہریاں گالیں دی
جانڈے۔

۱۶۔ اوہوہ جسں تہا بے کیتے زمین رہن دے قابل بنائی
تسان اوندرے رستیں تیں جھان مرض پھرتے اوندرے
رزق وچو کھاؤ تے ہوندو دلٹے۔

۱۷۔ کیا تسان نیچ ولسو جبرہ آسمان وچ اوزین وچ
تہا کوں بے عزت کر ڈیوئے تے او چکر کھندی پئی
ہوئے۔

۱۸۔ کیا تسان نیچ ولسو جو آسمان والا تہا بے اتے پتھرں دا عذاب
پٹے تے تہا کوں مزور پتہ گب ولسی میڈا ڈراوا کیوں
ہوندے۔

۱۹۔ انہیں کنیں پہلے لوکس دی انکار کیا ہاتے میڈا عذاب
کیجھا سوت با۔

۲۰۔ کیا انہیں کھیں دونیں ڈٹھا انہیں دے اتے قطاریں

قَالُوا بَلَىٰ قَدْ جَاءَنَا نَذِيرُهُ فَكَذَّبْنَا وَقُلْنَا مَا
نَزَّلَ اللَّهُ مِنْ شَيْءٍ إِنْ أَنْتُمْ إِلَّا فِي ضَلَالٍ
كَبِيرٍ ۝

وَقَالُوا لَوْ كُنَّا نَسْمَعُ أَوْ نَعْقِلُ مَا كُنَّا فِي أَصْحَابِ
السَّعِيرِ ۝

فَاعْتَرَفُوا بِذَنبِهِمْ فَسُحْقًا لِأَصْحَابِ السَّعِيرِ ۝

إِنَّ الَّذِينَ يَخْشَوْنَ رَبَّهُم بِالْغَيْبِ لَهُمْ مَغْفِرَةٌ
وَ أَجْرٌ كَبِيرٌ ۝

وَأَسْرَوْا قَوْلَكُمْ أَوِ اجْهَرُوا بِهِ إِنَّهُ عَلِيمٌ بِذَاتِ
الصُّدُورِ ۝

أَلَا يَعْلَمُ مَنْ خَلَقَ وَهُوَ اللَّطِيفُ الْخَبِيرُ ۝

هُوَ الَّذِي جَعَلَ لَكُمُ الْأَرْضَ ذَلُولًا فَامْشُوا فِي
مَنَاكِبِهَا وَكُلُوا مِنْ رِزْقِهِ وَإِلَيْهِ النُّشُورُ ۝

أَمْ أَمِنْتُمْ مَنْ فِي السَّمَاءِ أَنْ يُرْسِلَ عَلَيْكُمْ حَاصِبًا
فَإِذَا هِيَ تَمُورُ ۝

أَمْ أَمِنْتُمْ مَنْ فِي السَّمَاءِ أَنْ يُرْسِلَ عَلَيْكُمْ حَاصِبًا
فَإِذَا هِيَ تَمُورُ ۝

أَمْ أَمِنْتُمْ مَنْ فِي السَّمَاءِ أَنْ يُرْسِلَ عَلَيْكُمْ حَاصِبًا
فَإِذَا هِيَ تَمُورُ ۝

أَمْ أَمِنْتُمْ مَنْ فِي السَّمَاءِ أَنْ يُرْسِلَ عَلَيْكُمْ حَاصِبًا
فَإِذَا هِيَ تَمُورُ ۝

وَلَقَدْ كَذَّبَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ فَكَيْفَ كَانَ نَكِيرِ ۝

أَوَلَمْ يَرَوْا إِلَى الطَّيْرِ فَوْقَهُمْ صَافٍ وَيَقْبِضُنَّ

مَا يَنْسِكُهُنَّ إِلَّا الرَّحْمَنُ إِنَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ بَصِيرٌ ﴿۶۷﴾
 وچ اڈردن تے کھمب سگور گھندن انہیں کون محض رحمن
 خدا رو کیندے بے شک او ہر شے کون ڈبدا پیٹے۔

أَمَّنْ هَذَا الَّذِي هُوَ جُنْدٌ لَّكُمْ يَنْصُرُكُمْ مِّنْ دُونِ الرَّحْمَنِ إِنِ الْكَافِرُونَ إِلَّا فِي غُرُورٍ ﴿۶۸﴾
 ۲۱۔ کیا اے تہاڈا لشکر خدا ئے رحمن دے سامنے تہاڈی امداد
 کر لیسے کا فر اصل دوکھے دین۔

أَمَّنْ هَذَا الَّذِي يَزِيدُكُمْ إِنْ أَمْسَكَ رِزْقَهُ بَلْ لَجَوْنَا فِي عُنُونِ قُورٍ ﴿۶۹﴾
 ۲۲۔ کیا اے تہا کون رزق ڈلین جے او تہاڈا رزق روک
 گھنے اصل او نافرمان تے نفرت دج بہوں اگوددہ گئیں۔

أَمَّنْ يَمِشُ مِثْلَى مُّكَبًّا عَلَىٰ وَجْهِهِ أَهْدَىٰ أَمَّنْ يَنتَشِي سِرًّا عَلَىٰ صِرَاطٍ مُّسْتَقِيمٍ ﴿۷۰﴾
 ۲۳۔ کیا جیرھا منڈے بھر ٹرے زیادہ سدھے راہ تے
 ہے یا او جیرھا سدھا ٹرے سدھے راہ تے ہے۔

قُلْ هُوَ الَّذِي أَنْشَأَكُمْ وَجَعَلَ لَكُمُ السِّنْعَ وَالْأَبْصَارَ وَالْأَنفُذَةَ قَلِيلًا مَّا تَشْكُرُونَ ﴿۷۱﴾
 ۲۴۔ توں آکھ او بوء جیں تہا کون بنائے تے تہاڈے
 کن اکھیں تے دل بٹانسی لتاں اصلو تکر نو بے کیندے

قُلْ هُوَ الَّذِي ذَرَأَكُمْ فِي الْأَرْضِ وَإِلَيْهِ تُحْشَرُونَ ﴿۷۲﴾
 ۲۵۔ توں آکھ او بوء جیں تہا کون زمین وچ بکھنڈائے
 تے لتاں او میں دو کھٹے کیتے ولسو۔

وَيَقُولُونَ هَٰذَا الْوَعْدُ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿۷۳﴾
 ۲۶۔ تے او آہن جے لتاں پسے تے او وعدہ کڈان
 پورا تھیس۔

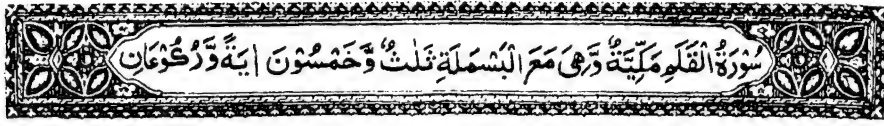
قُلْ إِنَّمَا الْعِلْمُ عِنْدَ اللَّهِ وَإِنَّمَا أَنَا نَذِيرٌ مُّبِينٌ ﴿۷۴﴾
 ۲۷۔ توں آکھ ایندا علم اللہ کیں ہے تے میں محض کھلاکھلا
 ڈراؤن والا ہوں۔

فَلَمَّا رَأَوْهُ زُلْفَةً سَيِّئَتْ وُجُوهُ الَّذِينَ كَفَرُوا وَقِيلَ هَذَا الَّذِي كُنْتُمْ بِهِ تَدْعُونَ ﴿۷۵﴾
 ۲۸۔ تے جیلھے اونکوں کو لہو ڈیکھسن کافرں دے منکھٹے
 تھی دلسن تے آکھیا ویسی اچھو با جینکوں لتاں ولادلا سبڈیندے
 ہاوسے۔

قُلْ أَرَأَيْتُمْ إِنْ أَهْلَكَنِيَ اللَّهُ وَمَن مَّعِيَ أَوْ رَحِمَنَا فَمَن يُجِيرُ الْكَافِرِينَ مِنْ عَذَابٍ أَلِيمٍ ﴿۷۶﴾
 ۲۹۔ آکھ ڈلیو جے اللہ میکوں تے میٹھے نال آلیں کون ہلاک
 کر ڈیوے یا ساڈے اتے رحم کرے تے کافرں کون دردناک
 عذاب کنیں کون پناہ ڈلیسی۔

قُلْ هُوَ الرَّحْمَنُ أَمَنَّا بِهِ وَعَلَيْهِ تَوَكَّلْنَا فَسْتَعْلَمُونَ مَن هُوَ فِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ ﴿۷۷﴾
 ۳۰۔ اوندے اتے بھروسہ کیندے میں تہا کون ضرور پتہ
 لگ ویسی کیرھا کھلی گمراہی وچ۔

قُلْ أَرَأَيْتُمْ إِنْ أَصْبَحَ مَاؤُكُمْ غَوْرًا فَمَن يَأْتِيكُمْ بِمَاءٍ مَّعِينٍ ﴿۷۸﴾
 ۳۱۔ آکھ ڈلیو جے تہاڈا پاٹن ٹک ونچے کیرھا تہاڈو
 و ہندا ہو یا پانی انیس۔

سورة قلم مکی ۷۰۴ تے بسم اللہ نال ایندیاں ۵۳ آیات تے ۲ رکوعن۔

- بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ①
- ۱۔ شروع کریندال اللہ دے ناں نال جبرہا بن مکے ڈیون
والا تے ول دل رحم کرن والا۔
- ن وَالْقَلَمِ وَمَا يَسْطُرُونَ ②
- ۲۔ قلم مس تے جو او لکھن گواہ بن۔
- مَا أَنْتَ بِنِعْمَةِ رَبِّكَ بِمَجْنُونٍ ③
- ۳۔ توں اپنے رب دے فضل نال ولوار نہوین۔
- وَأَنَّ لَكَ لَأَجْرًا غَيْرَ مَنُونٍ ④
- ۴۔ تے تیبے کیتے کبراہیں نہ ممکن آلا اجر۔
- وَأَنَّكَ لَעَلَّ خَلْقًا عَظِيمًا ⑤
- ۵۔ تے بے شک توں اعلیٰ اخلاق تے قائم ہویں۔
- فَسَبِّحْهُ وَيُبْحِرْ وَيُبْصِرْ ⑥
- ۶۔ توں جلدی ڈیکھیں تے او وی ڈیکھن۔
- بِأَيْتِكُمُ الْفُجُورُونَ ⑦
- ۷۔ جو کبرہا تہا بڑے وچو پاگل۔
- إِنَّ رَبَّكَ هُوَ أَعْلَمُ بِسَنِّ صَلِّ عَنْ سَبِيلِهِ وَهُوَ ⑧
- ۸۔ بے شک تیبہ رب اونکوں جانڈے جبرہا راہ کنیں تھوکیا
- أَعْلَمُ بِالْمُهْتَدِينَ ⑨
- ۹۔ دے تے اونکوں جانڈے جبرہا سدھے راہ تے بے۔
- فَلَا تُطِعِ الْمُرْكَدِينَ ⑩
- ۱۰۔ تے توں انکار کرن والیں دا اکھن نہ من۔
- وَدُّوا أَنْ تُدْهِنَ فَيُدْهِنُونَ ⑪
- ۱۱۔ او چاہن جو توں کچھ ڈھلا تھیویں تے او وی ڈھلے
- وَلَا تُطِعْ كُلَّ حَلَّافٍ مَّهِينٍ ⑫
- ۱۲۔ تے توں کہیں قسمال چاوٹی والے ذلیل دا اکھن نہ من۔
- حَبَّازٍ مَّسْنَاءٍ بَيْنِيْمٍ ⑬
- ۱۳۔ تے طے ڈیون والے تے چنگور دا وی۔
- مَتَاعٍ لِلْخَيْرِ مُعْتَدٍ أَشِيمٍ ⑭
- ۱۴۔ تے جبرہا نیکی کنیں رکیندے تے حد کنیں ودھدے
- عَثَلٌ بَعْدَ ذَلِكَ رَنِيمٍ ⑮
- ۱۵۔ گناہ گار۔
- أَنْ كَانَ ذَا مَالٍ وَبَنِينَ ⑯
- ۱۶۔ بہوں مند لاء تے حرامی۔
- إِذَا تُنْتَظِرُ عَلَيْهِ أَيُّنَا قَالَ أَصَاطِيرُ ⑰
- ۱۷۔ ات گناہوں جواں بہوں مال والا تے اولاد والا۔
- الْأُولَى ⑱
- ۱۸۔ جیلھے اونکوں ساڈیاں آیات سٹایاں دیند آبرے
- سَتِيسُهُ عَلَى الْخُرُومِ ⑲
- ۱۹۔ اے پھلیں دے قصے بن۔
- ۲۰۔ اسان اوندے نک نک ٹھہرے ڈیویں۔

إِنَّا بَلَوْنَهُمْ كَمَا بَلَوْنَا أَصْحَابَ الْجَنَّةِ إِذْ أَقْسَمُوا
لَيَصْرِمُنَّهَا مُصْبِحِينَ ﴿۳۰﴾

۱۸۔ بے شک اساں انہیں کوں آزمائے جیویں باغ
آلین کوں آزمایا ہاے جیلھے انہیں قسماں پاتن جو فجر کوں
اساں اوندا پھل ترڑ لیسوں۔

وَلَا يَسْتَنْتُونَ ﴿۳۱﴾

۱۹۔ تے اللہ دانال ناں گدھا ہائیں۔

فَطَافَ عَلَيْهَا طَائِفٌ مِّن رَّبِّكَ وَهُمْ نَائِمُونَ ﴿۳۲﴾

۲۰۔ تے تیلے رب دا عذاب اوندے اتے آئے تے اوستے
پئے ہن۔

فَأَصْبَحَتْ كَالصَّرِيمِ ﴿۳۳﴾

۲۱۔ سویرے او ایویں تھیا پیا با جیویں کپیا پیا بڑے۔

فَتَنَادُوا مُصْبِحِينَ ﴿۳۴﴾

۲۲۔ تے سویرے ہک بڑو جھے کوں سڈیے نیں۔

أَنِ اغْدُوا وَعَلَىٰ حَرْبٍ لَّكُمْ إِن كُنتُمْ صَادِقِينَ ﴿۳۵﴾

۲۳۔ تے آکھئے نیں جے پھل ترڑ ورنے وے تے جلدی چلو۔

فَانْطَلَقُوا وَهُمْ يَتَخَفَتُونَ ﴿۳۶﴾

۲۴۔ اوڑپہن تے ہولے ہولے آہرے دیندے ہن۔

أَن لَّا يَدَّخُلَهَا الْيَوْمَ عَلَيْكُمْ مَسْكِنٌ ﴿۳۷﴾

۲۵۔ اچ کوئی مسکین تہا بڑے باغ وچ نہ پیسے۔

وَعَدَّوْا وَعَلَىٰ حَرْبٍ فَيَذَرِينَ ﴿۳۸﴾

۲۶۔ تے فجر آوٹ کنیں پہلے او شرمائی دا فیصلہ کر نیٹھے ہن۔

فَلَمَّا رَأَوْهَا قَالُوا إِنَّا لَصَاكُونَ ﴿۳۹﴾

۲۷۔ جیلھے اوں باغ کوں بڑھے نیں آکھئے نیں اساں گمراہ
ہاے۔

بَلْ نَحْنُ مُخْرَدُونَ ﴿۴۰﴾

۲۸۔ اصل اساں تے محروم ہیں۔

قَالَ أَوْسَطُهُمْ أَلَمْ أَقُلْ لَّكُمْ لَوْ لَا تُسْمِعُونَ ﴿۴۱﴾

۲۹۔ انہیں وچو چنگے آدمی آکھئے میں تہا کوں آکھیا نہ ہا جو تساں اللہ

دانال کیوں نہ سنے گھنڈے۔

قَالُوا سُبْحَنَ رَبِّنَا إِنَّا كُنَّا ظَالِمِينَ ﴿۴۲﴾

۳۰۔ آکھئے نیں ساڈا رب پاک بے شک اساں ظالم ہاے۔

فَأَقْبَلَ بَعْضُهُمْ عَلَىٰ بَعْضٍ يَتَلَذَّذُونَ ﴿۴۳﴾

۳۱۔ ہک بڑو جھے دو ظالم کریندے ہوئیں بڑھے نیں۔

قَالُوا يَٰوَيْلَنَا إِنَّا كُنَّا ظَالِمِينَ ﴿۴۴﴾

۳۲۔ آکھئے نیں بے شک اساں منہ زور ہاے۔

عَسَىٰ رَبَّنَا أَن يُبَدِّلَ لَنَا خَيْرًا مِّنْهَا إِنَّا إِلَىٰ رَبِّنَا

۳۳۔ تھی سگدے جو ساڈا رب اوں کنیں چنگا وٹا بڑو لے

لَا غَيْبُونَ ﴿۴۵﴾

اساں اپنے رب دو بھکدے ہیں۔

كَذَٰلِكَ الْعَذَابُ وَلَعَذَابُ الْآخِرَةِ أَكْبَرُ ۚ لَٰكِنَّا

۳۴۔ ایویں عذاب ہوسی تے ہرنرے تے آخرت دا عذاب

لَوْ كُنَّا يَعْلَمُونَ ﴿۴۶﴾

دوڑا ہوسی جے او چاڑیں۔

إِنَّا لِلْمُتَّقِينَ عِنْدَ رَبِّهِمْ جَنَّاتُ النَّعِيمِ ﴿۴۷﴾

۳۵۔ بے شک متقیں کیتے انہیں دے رب کنیں نعمتیں والے
باغین۔

أَفَجْعَلُ الْمُسْلِمِينَ كَالْمُجْرِمِينَ ۝

۳۶۔ کیا اسان مسلمانين کون مجرمين آلی کار سمجھسوں۔

مَا لَكُمْ شَنْدَ كَيْفَ تَحْكُمُونَ ۝

۳۷۔ تہا کون کیا حق لگئے تسان کینجے فیصلے کریندے ۴۔

أَمْ لَكُمْ كِتَابٌ فِيهِ تَدْرُسُونَ ۝

۳۸۔ کیا تسان کتیب کتاب اوندے درج تسان پڑھدے ۵۔

إِنْ لَكُمْ فِيهِ لَمَّا تَخْتِرُونَ ۝

۳۹۔ بے شک اوندے درج تہا بڑے کیتے اوسب کچھ جو

تسان چاہو۔

أَمْ لَكُمْ آيَاتٌ عَلَيْنَا بِالْعَمَةِ إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ ۚ إِنَّ لَكُمْ لَمَّا تَحْكُمُونَ ۝

۴۰۔ کیا قیامت میں کوئی تہا بڑے نال سا بڑے قیامہ وعدے ہیں جو تسان جیرھا فیصلہ کر لیں تہا کون مل دیسی۔

سَلَامٌ أَتَاهُمْ بِذَلِكَ رَعِيمٌ ۝

۴۱۔ انہیں کنیں پچھو انہیں دا ضامن کون۔

أَمْ لَهُمْ شُرَكَاءُ فَلْيَأْتُوا بِشُرَكَائِهِمْ إِنْ كَانُوا صَادِقِينَ ۝

۴۲۔ یا انہیں دے شرکین تے جے او پسے ہن تے اپنے شرکین کون آن۔

يَوْمَ يَنْشَفُ عَنْ سَاقٍ وَيُدْعَوْنَ إِلَى السُّجُودِ فَلَا يَسْتَطِيعُونَ ۝

۴۳۔ جڈاں پناں نگیاں کر بٹیاں ولسن تے سجدیں دوسڈیا ولسی انہیں کون طاقت نہ ہوسی۔

خَاشِعَةً أَبْصَالُهُمْ تَرْهَقُهُمْ ذُلٌّ وَقَدْ كَانُوا يُدْعَوْنَ إِلَى السُّجُودِ وَهُمْ سَلِيمُونَ ۝

۴۴۔ انہیں دیاں اکھیں جھکیاں ہوسن انہیں تے ذلت پئی ہوسی تے انہیں کون سجدیں دواں ویلھے سڈیا ویندا با جیلھے او تندرست ہن۔

فَذَرْنِي وَمَنْ يُكَذِّبُ بِهَذَا الْحَدِيثِ سَنَسْتَدْرِجُهُمْ مِنْ حَيْثُ لَا يَعْلَمُونَ ۝

۴۵۔ میکوں تے جیرھا این کال دا انکار کریندے اونکوں چھوڑ ڈلو اسان انہیں کون تباہی دواں انہیں رستیں کنیں گھیل کے اوسوں جیرھے او پائلدے وی نیں۔

وَأُمْلِي لَهُمْ إِنَّ كَيْدِي مَتِينٌ ۝

۴۶۔ میں انہیں کون وحق ڈینداں بے شک میڈی تدبیر

پکی ۶۔

أَمْ تَسْأَلُهُمْ أَجْرًا فَهُمْ مِنْ مَغْرَمٍ مُثْقَلُونَ ۝

۴۷۔ کیا انہیں کنیں اجرت منگدین جیندے نال او چڑی دے بار تلے آئے پین۔

أَمْ عِنْدَهُمُ الْغَيْبُ فَهُمْ يَكْتُمُونَ ۝

۴۸۔ یا انہیں کنیں غیب دا علم تے او کھ دے پین۔

فَأَضْمِرْ لِحُكْمِ رَبِّكَ وَلَا تَكُنْ كَصَاحِبِ الْحُوتِ ۚ إِذْ نَادَىٰ وَهُوَ مَكْظُومٌ ۝

۴۹۔ تول اپنے رب دے فیصلے تے مکررتے اوں فھی آلے جہاں نہ بٹن جیلھے او سڈیئے تے او علم نال بھریا

ہو یا ۷۔

- ۹۔ کیا نیکوں انہیں وچر کوئی بچیا ہو یا بڑسے۔
 ۱۰۔ تے فرعون تے اوں کنیں پہلے لوکیں تے پہلی تھی
 ہوئی وستیں دے لوکیں وی گناہ کیتے ہن
 ۱۱۔ انہیں اپنے رب دے رسولس دا انکار کیتے تے اللہ
 انہیں کوں ہر لحظے ودھن والے عذاب نال پکڑ گدھا۔
 ۱۲۔ بے شک اساں جیلھے پاٹی ودھ گیا تہا کوں بڑی وچ
 چا گدھا۔
 ۱۳۔ تاں جو اونکوں تہا بڑے کیتے نصیحت بناؤں تے سُنن
 والے کن سُنن (تے یاد رکھن)
 ۱۴۔ تے جیلھے کھودن دھوتوں وچایا ویسی۔
 ۱۵۔ تے زمین تے پہاڑ چا تے دلیں تے او لڑے لڑے
 تھی دلیں۔
 ۱۶۔ اوں جیہاڑے واقو ظاہر تھی سی۔
 ۱۷۔ تے آسان پھٹ ویسی تے اوں بڑینہ او بہوں کمزور نظریں
 ۱۸۔ تے فرشتے اوندے کنائیں تے ہوسن تے اُٹھ
 فرشتے تیبے رب دے تخت کوں چھین۔
 ۱۹۔ جڈاں لتاں خدا دے حضور پیش کیتے دلیں تے کوئی
 مہل لکی ہوئی نہ ہوسی۔
 ۲۰۔ جیکوں اعمال نامہ سچے ہتھ وچ ڈتا ویسی او اکھی
 آؤ میڈا اعمال نامہ پڑھو۔
 ۲۱۔ میکوں یقین با میں اپنے حساب کوں ڈیکھساں۔
 ۲۲۔ تے او پسند آئی زندگی وچ ہوسی۔
 ۲۳۔ اچے باغ وچ۔
 ۲۴۔ جیندے پھل لڈیئے ہوئے ہوسن۔
 ۲۵۔ کھاؤ تے پیر مزے نال لے بدلہ جو تساں پہلے
 وقتیں وچ نیک دے کم کیتے ہن۔
- فَهَلْ تَرَى لَهُمْ مِنْ بَاقِيَةٍ ④
 وَجَاءَ فِرْعَوْنُ وَمَنْ قَبْلَهُ وَالْمُؤْتَفِكُ
 بِالْخَالِطَةِ ⑤
 فَقَصَوْا رَسُولَ رَبِّهِمْ فَأَخَذَهُمْ أَخَذَةً
 رَاسِيَةً ⑥
 إِنَّا لَنَاطِقُا النَّاسَ فَحَسَلَكُمْ فِي الْجَارِيَةِ ⑦
 لِنَجْعَلَهَا لَكُمْ تَذْكِرَةً وَتَعِيَهَا أَذُنٌ
 وَاعِيَةٌ ⑧
 فَإِذَا نَفَخَ فِي الصُّورِ نَفْثَةً وَاحِدَةً ⑨
 وَحُلِبَتِ الْأَرْضُ وَالْجِبَالُ فَدَلَّكَمَا دَكَّةً
 وَاحِدَةً ⑩
 فَيَوْمَئِذٍ وَقَعَتِ الْوَاقِعَةُ ⑪
 وَانْشَقَّتِ السَّمَاءُ فَهِيَ يَوْمَئِذٍ وَاهِيَةٌ ⑫
 وَالْمَلَكُ عَلَى أَرْجَائِهَا وَيَحْمِلُ عَرْشَ رَبِّكَ فَوْقَهُمْ
 يَوْمَئِذٍ ثَمَنِيَةٌ ⑬
 يَوْمَئِذٍ نَعْرِضُونَ لَا تُخْفِي مِنْكُمْ
 خَافِيَةٌ ⑭
 فَأَمَّا مَنْ أُوْتِيَ كِتَابَهُ بِسَيِّئَةٍ فَيَقُولُ هَؤُلَاءِ أَفْرَادٌ
 كِشْيَةٌ ⑮
 إِنِّي كُنْتُ مِنَ الْمُلُوكِ حَسَابِيَةً ⑯
 فَهُوَ فِي عِيشَةٍ رَاضِيَةٍ ⑰
 فِي جَنَّةٍ عَالِيَةٍ ⑱
 تَطُورُهَا دَابِيَةٌ ⑲
 كُلُوا وَاشْرَبُوا هَنِيئًا بِمَا أَسْلَفْتُمْ فِي الْأَيَّامِ
 الْخَالِيَةِ ⑳

۲۶۔ تے جیکوں اعمال نامہ کچھ بہتہ وچ لڑا ولسی او
آکھسی افسوس میکوں اعمال نامہ نہ لڑا ونجے با۔

۲۷۔ تے میکوں میڈ بے حساب دا پتہ نہ جگے با۔

۲۸۔ افسوس موت میڈا فیصلہ کر ڈیوے با۔

۲۹۔ میڈا مال کہیں کم نہیں آیا۔

۳۰۔ میڈا لڑ وچپ ختم تھی گئے۔

۳۱۔ (حکم تھیس) ایکوں پکڑو تے گچی وچ چٹ پٹ پاؤ۔

۳۲۔ تے ول دوزخ وچ ایکوں سرٹ گھتو۔

۳۳۔ ول سترگز لبے زنجیر وچ ایکوں بدھ ڈیوے۔

۳۴۔ بے شک اے عظیم خدا کون نہ منیدا با۔

۳۵۔ تے مسکین کون کھواوٹ کیتے توبہ نہ ڈویندا با۔

۳۶۔ اچ اتھال ایندا کوئی سبکتی کاہ نہیں۔

۳۷۔ تے کوئی کھاوٹ دی شے کوئی نیں سوائے زمین دے

دھوٹ دے۔

۳۸۔ ایکوں محض گناہ گمار کھوسن۔

۳۹۔ جو تہاکوں ڈسدرے میں اونکوں گواہ بنیداں۔

۴۰۔ جو تہاکوں نیں ڈسدا اونکوں وی۔

۴۱۔ بے شک اے عزت والے رسول دی گواہی۔

۴۲۔ تے او شاعر داکلام نیں تے تسال اصلو توڑے منیداں۔

۴۳۔ تے نہ اے کہیں پٹت داکلام تے تسال رحمت املو

توڑے حاصل کریندے۔

۴۴۔ اے رب العالمین خدا دلو لبایا گئے۔

۴۵۔ تے جے او آپو بٹاکے کوئی گال آکھے با۔

۴۶۔ تے اسال اوندا سچا بہتہ پکڑ گھنوں با۔

۴۷۔ تے اوندی شہرہ رگ کپ ڈیویں با۔

۴۸۔ تے کوئی ایں گال کتیں ساکوں روک نیں سبکدا۔

وَأَقَامَنَّ أَهْلُ كِتَابِهِ بِشَهَادَةٍ يَقُولُ يَلْبِسُنِي
لَمَّا دُرِّمَ حَسَابِي ۝

وَلَمَّا دُرِّمَ حَسَابِي ۝

يَلْبِسُنِي كَانَتْ الْقَاضِيَةَ ۝

مَا أَخَذَ عَنِّي مَالِي ۝

هَلَاكَ عَنِّي سُلْطَانِي ۝

خُذْهُ فَعَلُوهُ ۝

ثُمَّ الْجَحِيمَ صَلُّوهُ ۝

ثُمَّ فِي سِلْسِلَةٍ ذَرْعُهَا سَبْعُونَ ذِرَاعًا فَاسْلُكُوهُ ۝

إِنَّهُ كَانَ لَا يُؤْمِنُ بِاللَّهِ الْعَظِيمِ ۝

وَلَا يَحْضُرُ عَلَى طَعَامِ الْيَسْكِينِ ۝

فَلَيْسَ لَهُ الْيَوْمَ هَهُنَا حَبِيمٌ ۝

وَلَا طَعَامٌ إِلَّا مِنْ غِسْلِينٍ ۝

۴۸

لَا يَأْكُلُهُ إِلَّا الْخَاطِئُونَ ۝

فَلَا أُفْسِرُ بِهَا تُبْهِمُونَ ۝

وَمَا لَا تُبْهِمُونَ ۝

إِنَّهُ لَقَوْلُ رَسُولٍ كَرِيمٍ ۝

وَمَا هُوَ بِقَوْلِ شَاعِرٍ قَلِيلًا مَّا تُؤْمِنُونَ ۝

وَلَا بِقَوْلِ كَاهِنٍ قَلِيلًا مَّا تَذَكَّرُونَ ۝

تَنْزِيلٌ مِنْ رَبِّ الْعَالَمِينَ ۝

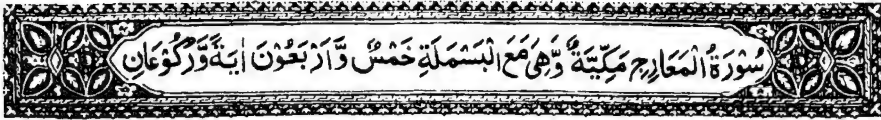
وَلَوْ تَقَوَّلَ عَلَيْنَا بَعْضُ الْأَقَاوِيلِ ۝

لَا خُذْنَا مِنْهُ بِالْيَمِينِ ۝

ثُمَّ لَقَطَعْنَا مِنْهُ الْوَتِينَ ۝

فَمَا مِنْكُمْ مِنْ أَحَدٍ عَنْهُ حَاجِزِينَ ۝

- وَاِنَّهُ لَتَذْكُرَةٌ لِلْمُتَّقِينَ ﴿۴۹﴾
 وََاِنَّا لَنَعْلَمُ اَنَّ مِنْكُمْ مُّكَذِّبِيْنَ ﴿۵۰﴾
- ۴۹۔ تے بے شک او متقیں کیسے نصیحت۔
 ۵۰۔ تے بے شک اساں جانے رہے ہیں جو تہا بے دھوکہ
 جھٹلاؤں والے دی ہن۔
- وَاِنَّهُ لَحَسْرَةٌ عَلٰی الْكَافِرِيْنَ ﴿۵۱﴾
 وََاِنَّهُ لَحَقُّ الْيَقِيْنِ ﴿۵۲﴾
 فَسَبِّحْ بِاسْمِ رَبِّكَ الْعَظِيْمِ ﴿۵۳﴾
- ۵۱۔ اے شک اے کافروں کیسے حسرت داموجب۔
 ۵۲۔ جو اس قرآن دی سچائی کچھ یقین آئی کار کاہر۔
 ۵۳۔ تے اپنے عظیم خدا دی تسبیح کر۔

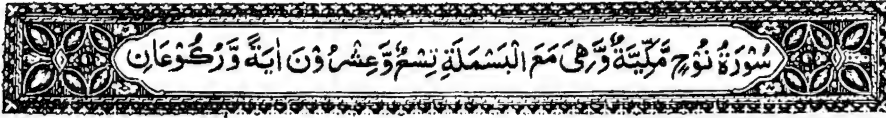

سورة معارج مکی ۷۰ تے بسم اللہ نال ایندیاں ۴۵ آیات تے ۲ رکوعن۔

- بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ ﴿۱﴾
 سَأَلَ سَائِلٌ بِعَذَابٍ وَاقِعٍ ﴿۲﴾
 لِلْكَافِرِيْنَ لَيْسَ لَهُ دَافِعٌ ﴿۳﴾
 مِنَ اللّٰهِ ذِي الْمَعَارِجِ ﴿۴﴾
 تَعْرُجُ الْمَلَائِكَةُ وَالرُّوحُ اَيْضًا فِيْ يَوْمِ كَانَ ﴿۵﴾
 مُّقْدَرُ السَّاعَةِ خَمْسِيْنَ اَلْفَ سَنَةٍ ﴿۶﴾
 فَاَصْبَرَ صَبْرًا جَبِيْلًا ﴿۷﴾
 اِنَّهُمْ يَرَوْنَهُ بَعِيْدًا ﴿۸﴾
 وَكَرَّهًا قَرِيْبًا ﴿۹﴾
 يَوْمَ كَوُنُ السَّاءُ كَالْمُهْلِ ﴿۱۰﴾
 وَكَوُنُ الْجِبَالِ كَالْعِهْنِ ﴿۱۱﴾
 وَلَا يَسْئَلُ حَبِيْرٌ حَبِيْرًا ﴿۱۲﴾
 يُبْقِعُوْهُمْ يَوْمَ النُّجُوْمِ كَوُفَّةً يَّوْمَ عَذَابٍ ﴿۱۳﴾
 يَوْمَ يَمِيْنُ يَمِيْنِيْهِ ﴿۱۴﴾
- ۱۔ شروع کریں اللہ کے نام نال میرا بن بگئے ڈیون
 والا تے ول ول رحم کرن والا۔
 ۲۔ پھیل والا نہ ٹھنڈے والے عذاب دا پچھدے۔
 ۳۔ کافریں کنیں اونکوں پرہیں کرن آلا کوئی نہ ہوئی۔
 ۴۔ او عذاب ترقی ڈیون والے خدا و تو۔
 ۵۔ فرشتے تے روح اوں خدا دے اتنے وقت وچ ویندن
 جیندی مقدار پچھا ہزار سال۔
 ۶۔ تے توں تے سوٹھا صبر کر۔
 ۷۔ بے شک او اونکوں پرہیں سمجھدن۔
 ۸۔ تے اساں اونکوں کو لہو ڈہدے ہیں۔
 ۹۔ جابل آسان پگھلے ہوئے تاجے آلی کار تھی ویسی۔
 ۱۰۔ تے پہاڑ پنجی ہوئی گپاہ آلی کار تھی ولین۔
 ۱۱۔ تے کوئی سگتی اپنے سگتی دانہ پچھسی۔
 ۱۲۔ انہیں کوں لڑکھاؤ تا ویسی جابل مجرم چاہن جو اوں ڈیون عذاب
 کنیں پچوں واسطے اپنے چڑی قربانی ڈیرے۔

- ۱۳۔ تے اپٹی زال دی تے اپٹے بھرا دی۔
 ۱۴۔ تے اپٹے قبیلے دی بھیرھا اونکوں آم شام ڈیندے۔
 ۱۵۔ تے جو زمین وچ اول سارے کول ڈیوے تال جو اونکے ونجے۔
 ۱۶۔ اے اصولون تھیس بے شک او الگائیں آلا عذاب۔
 ۱۷۔ منہ دا بچم ادھر وڑا لسی۔
 ۱۸۔ تے اونکوں سڈیسی بھیرھا کنڈولیس تے منہ پھریسی۔
 ۱۹۔ بھیرھا ساری عمر مال کٹھا کریندا رکھئے۔
 ۲۰۔ بے شک انسان بدلدارد ویندے۔
 ۲۱۔ جیلھے اونکوں مصیبت انڈی تے پریشان تھی ویندے۔
 ۲۲۔ تے جیلھے چنگائی ملدی تے شرمائی کریندے۔
 ۲۳۔ سوائے انہیں نمازیں دے۔
 ۲۴۔ بھیرھے ہمیشہ اپٹیاں نمازاں پڑھدن۔
 ۲۵۔ تے جنہیں دے مال وچ مقرر حصہ ہو۔
 ۲۶۔ منگن والیں تے نہ منگن والیں کیتے۔
 ۲۷۔ تے بھیرھے سزارے ڈینہ دی تصدیق کریندن۔
 ۲۸۔ تے بھیرھے اپنے رب دے عذاب کنیں ڈر دے رو ویندن۔
 ۲۹۔ بے شک انہیں دے رب دا عذاب بھیندا نیئیں۔
 ۳۰۔ تے بھیرھے سوراخیں دی حفاظت کریندن۔
 ۳۱۔ سوائے انہیں دے بھیرھیال زالیں ہن تے بانہیاں ہن بے شک انہیں تے کوئی ظلم نہیں۔
 ۳۲۔ تے بھیرھا ایندے سوا کوئی کم کر لسی تے اے لوک حد کنیں ودھن والے ہن۔
 ۳۳۔ تے بھیرھے اپٹے امانتیں تے اپٹے وعدیں دی حفاظت کریندن۔
- وَصَاحِبَتِهِ وَأَخِيهِ ﴿١٣﴾
 وَفِصْلَتِهِ الَّتِي تُؤْتِيهِ ﴿١٤﴾
 وَمَنْ فِي الْأَرْضِ جَمِيعًا ثُمَّ يُنْجِيهِ ﴿١٥﴾
 كَلَّا إِنَّهَا لَأَنْظَرُ ﴿١٦﴾
 نَزَّاعَةً لِّلْسَوَىٰ ﴿١٧﴾
 تَدْعُو مَعَ كَذَبَتِهَا فَتَذَبُورُ ﴿١٨﴾
 وَجَمَعَ فَأَوْعَىٰ ﴿١٩﴾
 إِنَّ الْإِنْسَانَ لِرَبِّهِ لَكَنُفٍ ﴿٢٠﴾
 إِذَا مَسَّهُ الشَّرُّ جَزُوعًا ﴿٢١﴾
 وَإِذَا مَسَّهُ الْخَيْرُ مَنُوعًا ﴿٢٢﴾
 إِلَّا الْمُصَلِّينَ ﴿٢٣﴾
 الَّذِينَ هُمْ عَلَىٰ صَلَاتِهِمْ دَائِمُونَ ﴿٢٤﴾
 وَالَّذِينَ فِي أَمْوَالِهِمْ حَقٌّ مَّعْلُومٌ ﴿٢٥﴾
 لِّلسَّائِلِ وَالْمَحْرُومِ ﴿٢٦﴾
 وَالَّذِينَ يُصَدِّقُونَ بِيَوْمِ الدِّينِ ﴿٢٧﴾
 وَالَّذِينَ هُمْ مِّنْ عَذَابِ رَبِّهِمْ مُّشْفِقُونَ ﴿٢٨﴾
 إِنَّ عَذَابَ رَبِّهِمْ غَيْرُ مَا تُوعَدُونَ ﴿٢٩﴾
 وَالَّذِينَ هُمْ لِغُورِهِمْ حَافِظُونَ ﴿٣٠﴾
 إِلَّا عَلَىٰ أَزْوَاجِهِمْ أَوْ مَا مَلَكَتْ أَيْمَانُهُمْ فَإِنَّهُمْ غَيْرُ مَلُومِينَ ﴿٣١﴾
 فَمَنْ ابْتَدَعَ وَرَاءَ ذَلِكَ كَذَبًا فَإِنَّهُ الْعَدُوُّ لِلَّذِينَ ﴿٣٢﴾
 وَالَّذِينَ هُمْ مِّنْهُمْ لَعِينٌ وَهُمْ يُوعَدُونَ ﴿٣٣﴾

- وَالَّذِينَ هُمْ بِشَهَادَتِهِمْ قَائِمُونَ ﴿٣٤﴾
وَالَّذِينَ هُمْ عَلَى صَلَاتِهِمْ حَافِظُونَ ﴿٣٥﴾
أُولَٰئِكَ فِي جَنَّاتٍ مُّكْرَمُونَ ﴿٣٦﴾
فَمَالِ الَّذِينَ كَفَرُوا قِبَلَكَ مَهْطِعِينَ ﴿٣٧﴾
عَنِ الْيَسِينِ وَعَنِ الشِّمَالِ عِزِينَ ﴿٣٨﴾
أَيُّطَعُ كُلُّ امْرِئٍ مِّنْهُمْ أَن يُدْخَلَ
جَنَّةَ نَعِيمٍ ﴿٣٩﴾
كَلَّا إِنَّا خَلَقْنَاهُمْ مِّثْلًا لِّأُولَٰئِكَ ﴿٤٠﴾
فَلَا أَفْسَرُ بِرَبِّ الْمُبْتَلَىٰ وَالْمُغْرِبِ
إِنَّا لَقَادِرُونَ ﴿٤١﴾
عَلَىٰ أَن نُّبَدِّلَ خَيْرًا مِّنْهُمْ لَوْ نَافَعُنْ
يَسْبُوقِينَ ﴿٤٢﴾
فَدَرَّهُمْ يَخْوَضُوا وَيَلْعَبُوا حَتَّىٰ يُلَاقُوا يَوْمَهُمُ
الَّذِي يُوْعَدُونَ ﴿٤٣﴾
يَوْمَ يُخْرِجُونَ مِنَ الْأَجْدَاثِ سَرَاقًا كَانَتْهُمْ إِلَىٰ
نَصَبٍ يَوْمَئِذٍ ﴿٤٤﴾
خَاشِعَةً أَبْصَارُهُمْ تَرْهُفُهُمْ ذِلَّةٌ ذَٰلِكَ الْيَوْمِ
الَّذِي كَانُوا يُوْعَدُونَ ﴿٤٥﴾
- ۳۴۔ تے جیسے اپنی گواہی تے جم دین۔
۳۵۔ تے جیسے اپنی نمازیں دی حفاظت کرین۔
۳۶۔ اے لوک جنہیں وح عزت نال رکھے ولین۔
۳۷۔ تے کافریں کوں کیا تمی گئے جو اوتیہ بد سراچا کے
کا ورنال در کردے اندن۔
۳۸۔ سچے تے کجے پاسو کھٹے حق کے مجھدے آندن۔
۳۹۔ کیا انہیں دجو ہر بندہ چاہندے جو اولعیت والے
باغ وح داخل کیا ونجے۔
۴۰۔ اے املو نہ تھیسے بے شک اساں انہیں کوں اوں
شے نال پیدا کیے جینکوں او چاڈن۔
۴۱۔ میں پکا دھ تے پوادھ دے رب کوں گواہ بنیال
بے شک اساں ایندی طاقت رکھندے ہیں۔
۴۲۔ جو اساں انہیں کین چنگے بندے پیدا کرڈیوں
تے ساکوں کوئی روک نہیں سگدا۔
۴۳۔ انہیں کوں چھوڑ بے اوگنہ وح کھیلن دے
اوتی جو او ڈینہہ آونجے جیندا انہیں کوں وعدہ ہوتا گئے
۴۴۔ جڈاں او قبریں وچو تمکین تمکین نکلسن تے کہیں
کھیں دو در کردے ویندے ہوسن۔
۴۵۔ انہیں دیاں اکھیں تلے ہوسن تے منہ تے ذلت ہوئی اے
ڈینہہ جیندا انہیں کوں وعدہ ہوتا ویندے۔

سورہ نوح مکی ۷۱ تے بسم اللہ نال ایندیاں ۲۹ آیات تے ۲ رکوعن۔

- ۱۔ شروع کریں اللہ نے نال نال جبرہا بن مہکے
بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ①
- ۲۔ بے شک اس نوح کون اندی قوم دوپٹے جو
إِنَّا أَرْسَلْنَا نُوحًا إِلَىٰ قَوْمِهِ أَنْ أَنْذِرْ قَوْمَكَ مِنْ
توں اپنی قوم کول بڑا ایں کینں پہلے جو بکھ آہ عذاب
قَبْلِ أَنْ يَأْتِيَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ②
- ۳۔ آکھیں اے میڈی قوم بے شک میں تہا بڑو کھلا
قَالَ يَقَوْمِ إِنِّي لَكُمْ نَذِيرٌ مُّبِينٌ ③
- ۴۔ جو تساں اللہ دی عبادت کرو تے اوکینں بڑو تے
أَنِ اعْبُدُوا اللَّهَ وَاتَّقُوهُ وَأَطِيعُوا ④
- ۵۔ او تہا بڑوے گناہ بخشیں تے ہک مقررہ مدت میں دھ
يَغْفِرْ لَكُمْ مِنْ ذُنُوبِكُمْ وَيُخْرِجَكُمْ إِلَىٰ أَجَلٍ
بلیس بے شک جے تہا کول پتہ ہرے تے اللہ دی
مُسْتَعْتَبٌ إِنَّ أَجَلَ اللَّهِ إِذَا جَاءَ لَا يُؤَخَّرُ لَوْ كُنْتُمْ
مدت جیلے اندی اگر کچھ نہیں تھیندی
تَعْلَمُونَ ⑤
- ۶۔ آکھیں اے میڈے رب میں اپنی قوم کول رات بڑنہ
قَالَ رَبِّ إِنِّي دَعَوْتُ قَوْمِي لَيْلًا وَنَهَارًا ⑥
- ۷۔ تے او میڈی تبلیغ دی وجہ کینں ہتھو پریں بھیج
لَمْ يَزِدْهُمْ مَعْذِرَةً إِلَّا ذُرًّا ⑦
- ۸۔ تے میں انہیں کول جیلے سبے تال جو توں انہیں
وَإِنِّي كُلَّمَا دَعَوْتُهُمْ لِتَغْفِرَ لَهُمْ جَعَلُوا أَصَابِعَهُمْ
کون تختیں انہیں اپنے کینں دج الکلں چا پاتن تے
فِي أَذَانِهِمْ وَاسْتَغْشَوْا ثِيَابَهُمْ وَأَصْرُوا وَاسْتَكْبَرُوا
کپڑے چا ولہیں نیں مذکیتی نیں تے بہوں وڈائی کیتی
اسْتِكْبَارًا ⑧
- ۹۔ دل میں انہیں کول اچی اچی سبے۔
ثُمَّ إِنِّي دَعَوْتُهُمْ جَهًا ⑨
- ۱۰۔ دل میں اعلان دی (سبے) تے ٹک ٹک کے وی
ثُمَّ إِنِّي أَعْلَنْتُ لَهُمْ وَأَسْرَرْتُ لَهُمْ إِسْرَارًا ⑩

سبڑیے۔

۱۱۔ تے میں انہیں کوں آکھئے اپنے رب کنیں بخشش منگو
بے شک از بخشن والا ۶۔

۱۲۔ تہا بڑے اتے جھڑکنیں بہوں مینہ دسیں۔

۱۳۔ تے مال تے اولاد مال تہا بڑی مدد کر لیس تے تہا کوں
باغ بڑیس تے تہا بڑے کیے نہراں ٹہیں۔

۱۴۔ تہا کوں کیا تھی گئے تساں اللہ کنیں سنب دی امید
نوبے رکھیندے۔

۱۵۔ تے اول تہا کوں ترقی کرن والا بنائے۔

۱۶۔ تیکوں بڑسا نیں اول کیوں ست آسمان اتے تلے
بنائن۔

۱۷۔ تے چند راہیں وچ سو جھلے کیے بنائیں تے سچ
کوں بڑیوا بنائیں۔

۱۸۔ تے اللہ تہا کوں زمین وچ ودھائے۔

۱۹۔ دل اوندے وچ تہا کوں ولایا دیں تے دل او
تہا کوں کدھیں۔

۲۰۔ تے اللہ تہا بڑے کیے زمین کوں سدھا بنائیں۔

۲۱۔ تاں جو تساں اوندے کھیں رستیں تے ٹرو۔

۲۲۔ نوح آکھئے لے میڈے رب بے شک انہیں میڈی
نافرمانی کیتی تے اوندی پیروی کیتی نہیں انہیں کوں

انہیں بے مال تے اولاد کوں معن کھائے وچ ودھائے۔

۲۳۔ تے انہیں بہوں وڈی تدبیر کیتی ۷۔

۲۴۔ تے آکھئے نیں اپنے مہبود کوں نہ چھوڑو و د تے
سواغ تے یغوث تے یعوق تے نسر کوں اسلوہ چلایے

۲۵۔ تے انہیں بہوں ساریں کوں گمراہ کیتے تے توں خالیں
کوں محض گمراہی وچ ودھانوں۔

فَقُلْتُ اسْتَغْفِرُوا رَبَّكُمْ إِنَّهُ كَانَ غَفَّارًا ۝

يُرْسِلُ السَّيْلَ عَلَيْكُمْ قَدَرًا ۝

وَيَبْدِءُكُمْ بِأَمْوَالٍ وَبَيْنَ وَيَجْعَلْ لَكُمْ

حَبْطَ وَيَجْعَلْ لَكُمْ أَنْهَارًا ۝

مَا لَكُمْ لَا تَرْجُونَ لِلَّهِ وَقَارًا ۝

وَقَدْ خَلَقَكُمْ أَطْوَارًا ۝

أَلَمْ تَرَوْا كَيْفَ خَلَقَ اللَّهُ سَبْعَ سَمَوَاتٍ

طَبَاقًا ۝

وَجَعَلَ الْقَمَرَ فِيهِنَّ نُورًا وَجَعَلَ

الشَّمْسَ سِرَاجًا ۝

وَاللَّهُ أَنْبَتَكُمْ مِنَ الْأَرْضِ نَبَاتًا ۝

ثُمَّ يُعِيدُكُمْ فِيهَا وَيُخْرِجُكُمْ أَخْرَاجًا ۝

وَاللَّهُ جَعَلَ لَكُمْ الْأَرْضَ بِسَاطًا ۝

لِتَسْلُكُوا مِنْهَا سُبُلًا بِجَا ۝

قَالَ نُوحٌ رَبِّ إِنَّهُمْ عَصَوْنِي وَأَتَّبَعُوا مَنْ لَّمْ

يَزِدْهُ مَالَهُ وَوَلَدَهُ إِلَّا خَسَارًا ۝

وَمَكَرُوا مَكْرًا كَبِيرًا ۝

وَقَالُوا لَا تَنْدِرُنَّ إِلَهُكُمُ وَلَا تَنْدِرُنَّ وَذَا وَلَا

سَوَاعِدًا وَلَا يَغُوثَ وَيَعُوقَ وَنَسْرًا ۝

وَقَدْ أَصَلُّوا كُتُبًا وَلَا تَرْجُوا الظَّالِمِينَ إِلَّا

ضَلَالًا ۝

۲۶۔ اچھے گناہیں دی وجہ نال غرق کیتے گئی تے بھا
وچ داخل کیتے گئی تے انہیں کول اللہ دے سوا
کوئی امدادی نہ بھئے۔ ﴿۲۶﴾

۲۷۔ تے نوح آکھئے اے میڈے رب زمین تے کہیں
کافر دا گھر نہ بچا۔ ﴿۲۷﴾

۲۸۔ بے شک تیں جے انہیں کول چھوڑ دتا تے او تیدے
بندیں کول گمراہ کر لین تے محض نابھرتے کافر جیسن۔ ﴿۲۸﴾

۲۹۔ اے میڈے رب میکوں میڈے پیو ما کول
تے اوکوں جبر صامن کے میڈے گھر وچ داخل
تھیوے تے مومن مرد تے مومن تریکیتیں کول (تے ایں تھیوے)
کافر محض تباہی وچ ترقی کرن۔ ﴿۲۹﴾

سورة جن مکی ء تے بسم اللہ نال ایندیاں ۲۹ آیات تے ۲ رکومن۔

۱۔ شروع کرینداں اللہ دے نال نال جبر صابن منگئے
﴿۱﴾ بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

۲۔ توں آکھ میڈو وہی کہیں گئی ء جو بے شک جنیں وچو
ہک ٹولے طے تے آکھئے نیں اساں بے شک عجیب
قرآن سنئے۔ ﴿۲﴾ قُلْ اُوحِيَ اِلَیَّ اَنْهُ اسْتَمَعَ لَقَرْءٍ مِّنَ الْجِنِّ فَقَالُوا اِنَّا سَمِعْنَا قُرْاٰنًا عَجَبًا ﴿۲﴾

۳۔ جبر صابیت داراہ بڑھیندے تے اساں اوکوں من
گدھے تے اساں اچھے رب نال کہیں کول مشرک نہ
کر لیسوں۔ ﴿۳﴾ یَّهْدِيْٓ اِلَی الرُّشْدِ فَاٰمَنَّا بِهٖ وَكُنْ تَشْرِكْ بِرَبِّنَا اَحَدًا ﴿۳﴾

۴۔ تے بے شک اوں ساڈے رب دی اچی شان اوں
نہ اپن زال بٹائی ء تے نہ پڑے۔ ﴿۴﴾ وَآتٰهُ تَعَالٰی جَدًّا رَبِّنَا مَا اتَّخَذَ صَاحِبَةً وَلَا وَلَدًا ﴿۴﴾

۵۔ تے بے شک ساڈے دچو کھ پاگل اللہ دے متعلق
نا واجب گالیں کریندا ہا۔

۶۔ تے بے شک ساکوں یقین ہا جو انسان تے جن اللہ
دے متعلق اسکو کوڑہ مرلین۔

۷۔ تے بے شک انسانیں دچو کھ لوک جنیں دچو کھ لوکیں
دی ام شام منگے ہن انہیں ہتھو اکڑوچ انہیں کوں
ودھاڈتے۔

۸۔ تے بے شک انہیں دا ایویں خیال ہا بیویں تہاڈا جو
اللہ کس کوں نہ پھیسے

۹۔ تے بے شک اساں آسمان کوں ہتھ لائے اساں
ڈٹھے او سخت پہرے داریں نال بھریا پئے تے شباب
نال دی۔

۱۰۔ تے بے شک اساں اوندے وچ سٹن کیتے بہندے
ہاے تے میرھا ہٹن سٹن کیتے بہندے او بھا آلے
تارے کوں چھپا ہویا ڈہدے۔

۱۱۔ تے بے شک اساں نے جاڈے کیا زمین آلیں
کیتے خرلہند کیا گئے یا انہیں دے رب انہیں کیتے ہدایت
پسند کیتی۔

۱۲۔ تے بے شک ساڈے دچو نیک دی ہن تے ساڈے
دچو ایندے سوا دی ہن ساڈے راہ انجوانج ہن۔

۱۳۔ تے ساکوں خیال ہا جو اساں اللہ کوں ہرگز زمین دچ
نہرا سگسوں تے نہ درک کے ہرا سگسوں۔

۱۴۔ تے بے شک اساں جیلھے ہدایت سٹی ۶ اساں من گدے
تے میرھا اپنے رب کوں نیس او گھاٹے وادے کنیں
نیس ڈردا۔

۱۵۔ تے ساڈے دچو مسلمان دی ہن تے عالم دی تے

وَإِنَّهُ كَانَ يَقُولُ سَفِيهُنَا عَلَى اللَّهِ
شَطَطًا ۝

وَإِنَّا ظَنَنَّا أَنْ لَنْ نَقُولَ الْإِنْسُ وَالْجِنُّ عَلَى اللَّهِ
كَذِبًا ۝

وَإِنَّهُ كَانَ رِجَالٌ مِنَ الْإِنْسِ يَعُوذُونَ بِرِجَالِ
مِنَ الْجِنِّ فَرَادُوهُمْ رَهَقًا ۝

وَ أَنَّهُمْ ظَنُّوا كَمَا ظَنَنْتُمْ أَنْ لَنْ يَنْبَغَتْ
اللَّهُ أَحَدًا ۝

وَإِنَّا لَنَسْنَأُ السَّاءَ فَوَجَدْنَا مُلَيْئًا حَرَسًا
شَدِيدًا وَ شُهَبًا ۝

وَإِنَّا لَنَأْتِيَنَّهَا مَفَاعِدٌ لِلْسَيْحِ فَمَنْ يَسْمَعِ
الْآنَ يَحِدْ لَهُ شَهَابًا بَاصِدًا ۝

وَإِنَّا لَا نَسْأَلُكَ أَشْرَ أُرِيدُ بِهِنَّ فِي الْأَرْضِ أَمْ أَرَادَ
بِهِمْ رَبُّهُمْ رَشَدًا ۝

وَإِنَّا وَمِنَ الصَّالِحِينَ وَمِنَا ذَلِكَ لَكُنَّا ظُورًا
قَدَرًا ۝

وَإِنَّا ظَنَنَّا أَنْ لَنْ نُعْجِزَ اللَّهَ فِي الْأَرْضِ وَلَكِنْ نُعْجِزُهُ
هَرَبًا ۝

وَإِنَّا لَنَسْمَعُ الْهَدَىٰ أَمَّا بِهِ فَمَنْ يُؤْمِنُ
بِرَبِّهِ فَلَا يَخَافُ بَغْيًا وَلَا رَهَقًا ۝

وَإِنَّا وَمِنَ السُّلَمُونَ وَمِنَ الْفَيْسُطُونَ فَمَنْ أَسْلَمَ

فَأُولَٰئِكَ تَحَرَّوْا رَشَدًا ۝۱۰

جبرہا مسلمان تھیں تے ایجھے بہن جنہیں ہدایت ہوئی۔

وَأَمَّا الْفَاسِقُونَ فَكَانُوا لِجَهَنَّمَ حَطَبًا ۝۱۱

۱۱۔ تے جبرھے ظالمین او دوزخ دا بل ہن۔

وَأَن لَّوِ اسْتَفْصَاوْا عَلَى الظَّرِيقَةِ لَأَسْقَيْنَهُمْ مَّاءً

۱۲۔ تے جے او سدھے راہ تے چلن ہا تے اسان انہیں

عَذَابًا ۝۱۲

کوں دریبہ پانی پلاؤں ہا۔

لِنَقُتْنَهُمْ فِيهِ وَمَنْ يُعْرِضْ عَنْ ذِكْرِ رَبِّهِ يَسْكُكْهُ

۱۸۔ تاں جو اسان انہیں کوں آزمائوں تے جبرھا اپٹے

عَذَابًا صَعَدًا ۝۱۳

رب بے ذکر کیں منہ پھر نیرے اللہ سیس او نکوں

عذاب بڑیسی جبرھا دودھا ویسی۔

وَأَنَّ السَّجِدَ لِلَّهِ فَلَا تَدْعُوا مَعَ

۱۹۔ تے بے شک مسبدال اللہ کیتے بہن اللہ نال کہیں

اللَّهِ أَحَدًا ۝۱۴

بے کوں نہ سبڈو۔

وَأَنَّهُ لَنَآفَا مَعْبُدُ اللَّهِ يَدْعُوهُ كَادُوا يَكُونُونَ

۲۰۔ تے بے شک جیلھے بک اللہ دا بندہ دعا کیتے کھڑا

عَلَيْهِ لِبَدًا ۝۱۵

۱۵

تھئے او اوندے اتے آن ٹھندن۔

قُلْ إِنَّمَا أَدْعُوا رَبِّي وَلَا أُشْرِكُ بِهِ أَحَدًا ۝۱۶

۲۱۔ توں اکھ میں تے محض اپٹے رب کوں سبڈینداں

تے اوندے نال کوئی شریک نہیں بنیندا۔

قُلْ إِنِّي لَا أَمْلِكُ لَكُمْ ضَرًّا وَلَا رَشَدًا ۝۱۷

۲۲۔ اکھو بے شک میں تہاڈے کیتے کہیں نفعے تے نقصان

دا مالک نہیں۔

قُلْ إِنِّي لَن يُخَيِّرَنِي مِنَ اللَّهِ أَحَدٌ ۝۱۸ وَلَن أَجِدَ

۲۳۔ اکھ بے شک اللہ دے مقابلے وچ میکوں کوئی پناہ

مِنْ دُونِهِ مُلْتَحَدًا ۝۱۹

نہ بڑیسی تے اوندے سوا میکوں کوئی پناہ دی جاوی نہیں

لجھدی۔

إِلَّا بَلَعًا مِّنَ اللَّهِ وَرِسَالَةً ۝۲۰ وَمَنْ

۲۴۔ اے تے محض اللہ دے حکم کوں تے رسالت کوں

يَعْصِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ فَإِنَّ لَهُ نَارَ جَهَنَّمَ

پکھا وٹن تے جبرھا اللہ تے اوندے رسول دا انکار کر لسی

خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا ۝۲۱

تے بے شک اوندے کیتے دوزخ دی بھاء اوندے وچ

ہمیشہ رہسی۔

خَتَرًا وَإِذَا رَأَوْا مَا يُوْعَدُونَ فَسَيُعْلَمُونَ مَنْ

۲۵۔ جیلھے او اونکوں بڑیکھسن جیندا انہیں نال وعدہ

أَضَعَفَ نَاصِرًا وَأَقَلُّ عَدَدًا ۝۲۲

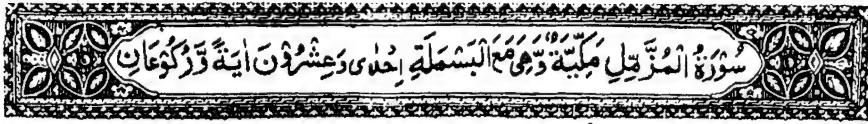
انہیں کوں پتہ بگ دیسی جو کیرھا ادا یں وچ کمزور تے

بگتری وچ دی گھٹ۔

قُلْ إِن أَرَىٰ أَقْرَبَ مَا يُوْعَدُونَ أَمْ يَجْعَلُ لَهُ

۲۶۔ اکھ میکوں نہیں پتہ جو او کو لہور جیھڑا تہاڈے نال

- رَبِّیْ أَمَدًا ۝
 غَلِیمُ الْغَیْبِ فَلَا یُظْهِرُ عَلَیْ غَیْبِهِ أَحَدًا ۝
- ۲۸۔ سوائے اپنے پسند دے رسولیں دے بے شک انہیں
 دے اگرچہ فرشتیں دی گارد ڈردی ۝
- ۲۹۔ تاں جو اونکوں پتہ لگ وچے جو انہیں اپنے رب دا
 سنیا پچاڑتے تے جو انہیں کین اللہ دے ولہیے وچ
 تے اوں ہر شے دی گزری کین بری ۝
- إِلَّا مَنِ ارْتَضَىٰ مِنْ رَسُولٍ فَإِنَّهُ یَسْأَلُکَ مِنْ بَیْنِ
 یَدَیْهِ وَمِنْ خَلْفِهِ رَصَدًا ۝
- لَیَعْلَمَنَّ أَنْ قَدْ أَبْلَغُوا رِسَالَاتِ رَبِّهِمْ وَأَحَاطَ بِمَا
 لَدَیْهِمْ وَأَخْضَعَ كُلُّ شَیْءٍ عَدَدًا ۝

سورة مزمل مکی ۷۳ تے بسم اللہ نال ایندیاں ۲۱ آیات تے ۲ رکومن۔

- بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ۝
- ۱۔ شروع کرینداں اللہ دے نال نال جبرہا بن منگئے ڈیون
 والا تے بہوں مہربان۔
- ۲۔ اے چادر وچ ولہیے ہوئے۔
- ۳۔ رات کوں اٹھی کے عبادت کر۔
- ۴۔ ادھر رات یا این کینیں دی گھٹ کر۔
- ۵۔ یا تھوڑا ودھا ڈے تے قرآن چگے سُر نال پڑیا کر۔
- ۶۔ بے شک اساں تیبے اے بہوں وزنی کلام لہاؤے
- ۷۔ بے شک رات دا جاگن نفس کوں لٹا ڈیون دے تے
 سچ دی عادت پینے۔
- ۸۔ بے شک ڈیونہ کوں تیبے کیتے بہوں کم ہرندن
- ۹۔ توں اپنے رب دا نال گھن تے اوندو جھک۔
- ۱۰۔ پورا دھ تے پکا دھ دارب۔ اوندے سو کوئی مبود
 نہیں توں ہونکوں کار ساز بٹا۔
- يَا أَيُّهَا الْمُزَّمِّلُ ۝
 قُمَا أَيْلَ الْآفَلِيلِ ۝
 تَصَفَّاهُ أَوْ انْقُصْ مِنْهُ قَلِيلًا ۝
 أَوْ زِدْ عَلَيْهِ وَرَتِّلِ الْقُرْآنَ تَرْتِيلًا ۝
 إِنَّا سَنُلْقِي عَلَيْكَ قَوْلًا ثَقِيلًا ۝
 إِنَّ ثَوِيَّةَ آيِلٍ هِيَ أَشَدُّ وَطْأً وَأَقْوَمُ قِيلًا ۝
 إِنَّ لَكَ فِي السَّهَارِ رَبْحًا طَوِيلًا ۝
 وَذَكَرْنَا سَمَ رَبِّكَ وَتَبَتَّلْ إِلَيْهِ تَبْتِيلًا ۝
 رَبُّ الشُّعَرَىٰ وَالْعُرُبِ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ فَاتَّخِذْهُ
 وَكِيلًا ۝

۱۱۔ جو او آہن او اندرے تے صبر کرتے انہیں کون اکرام
نال چھوڑ ڈے۔

۱۲۔ تے میکوں تے نعمتیں والے منکریں کون چھوڑ ڈے
تے انہیں کون کھ دیتی ڈے۔

۱۳۔ بے شک اسان کنیں زنجیرن تے دوزخ

۱۴۔ تے سکھ دج اڑونجن والی روٹی ء تے ڈکھ والا
عذاب۔

۱۵۔ جڈاں زمین تے پہاڑ کب ولسن تے پہاڑ ریت
دے ٹہیں آلی کار تھی ولسن۔

۱۶۔ بے شک اسان تہاڑو رسول پٹھے جیرھا تہاڑے
اتے نگران جمویں اسان فرعون دور رسول پٹھیا با۔

۱۷۔ فرعون رسول دا انکار کیسے تے اسان اونکوں مصیبت
آکے عذاب نال پکڑ گدھا۔

۱۸۔ تہاں انکار کر کے کہیں کج سگدے ء اوں ڈینہ دے
عذاب کنیں جیرھا جو انیں کو پٹھا کر ڈیندے۔

۱۹۔ تے آسمان ایندے نال چٹ ونجن والا ء تے اوندا وعدہ پورا تھی

۲۰۔ بے شک اے نصیحت جیرھا چاہے اپنے رب رو ونجن
والا راہ پکڑے۔

۲۱۔ بے شک تہاڑا رب جانڈے جو توں ڈو تر بائیاں

رات کون کھڑیں کڈایں ادھرات تے کڈاں ہک تر بائی

اویں تہاڑے سگتی دی۔ اللہ رات ڈینہ کون گھنڈا ودھیندا

رہ ویندے اونکوں پتہ ء جو تہاں گہنی نوے سگدے

اوں تہاڑے اتے رحمت کیتی ء ہن جتنا موقع طے قرآن پڑھیا

کرو۔ اونکوں پتہ ء جو تہاڑے وچو ہماروی تھیں تے

کچھ زمین وچ سفر دی کر لیں تاں جو اللہ دا فضل گولن

تے کچھ اللہ دے راہ وچ جہاد دی کر لیں۔ ایں واسطے

وَاصْبِرْ عَلَىٰ مَا يَقُولُونَ وَاهْجُرْهُمْ هَجْرًا
بَيْنًا ۝

وَذُرْنِي وَانكِرْ بَيْنَ أُولَى النَّعْتَةِ وَخَلِّمْ فَلْيَا ۝

إِنَّ لَدَيْنَا أَنْكَالًا وَجَحِيمًا ۝

وَطَعَامًا ذَا غُصَّةٍ وَعَذَابًا أَلِيمًا ۝

يَوْمَ تَرْجُفُ الْأَرْضُ وَالْجِبَالُ وَكَانَتِ الْجِبَالُ
كَغَيْبٍ مَّهِيلًا ۝

إِنَّا أَرْسَلْنَا إِلَيْكُمْ رَسُولًا شَاهِدًا عَلَيْكُمْ كَمَا
أَرْسَلْنَا إِلَىٰ فِرْعَوْنَ رَسُولًا ۝

فَعَصَىٰ فِرْعَوْنُ الرَّسُولَ فَأَخَذْنَاهُ أَخَذًا وَبِيلًا ۝

فَكَيْفَ تَتَّقُونَ إِن كَفَرْتُمْ يَوْمًا يَجْعَلُ الْوِلْدَانَ
شِيبًا ۝

إِلَّا نَسَاءً مُّنتَفِرَةً يَوْمَ كَانَ وَعْدُهُ مَفْعُولًا ۝

إِنَّ هَذِهِ تَذْكِرَةٌ فَمَنْ شَاءَ اتَّخَذْ إِلَىٰ رَبِّهِ سَبِيلًا ۝

إِنَّ رَبَّكَ يَعْلَمُ أَنَّكَ تَقُومُ أَدْنَىٰ مِنْ ثُلُثَيِ اللَّيْلِ

وَنِصْفَهُ وَثُلُثَهُ وَطَائِفَةٌ مِنَ الَّذِينَ مَعَكَ ؕ

وَاللَّهُ يُقَدِّرُ اللَّيْلَ وَالنَّهَارَ عَلِمَ أَنْ لَنْ تُحْصَوْهُ

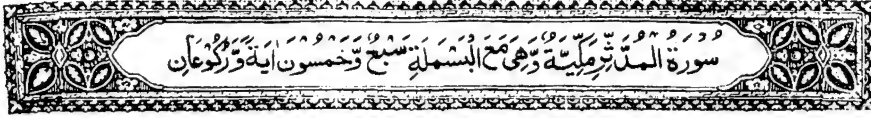
فَتَابَ عَلَيْكُمْ فَلَقَدْ رُءَا مَا تَيَشَّرْتُمُ مِنَ الْقُرْآنِ

عَلِمَ أَنْ سَيَكُونُ مِنْكُمْ مَرْغَبٌ ؕ وَآخَرُونَ يَقْرِءُونَ

فِي الْأَرْضِ يُنَبِّغُونَ مِنْ فُضُلِ اللَّهِ وَآخَرُونَ

يُقَاتِلُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ فَاَقْرَبُ مَا تَيَْسَّرَ مِنْهُ وَاَقْبَهُوا الصَّلَاةَ وَآتُوا الزَّكَاةَ وَاقْرَضُوا اللَّهَ قَرْضًا حَسَنًا وَمَا تُقَدِّمُوا لِأَنفُسِكُمْ مِنْ خَيْرٍ نَحْدُوهُ عِنْدَ اللَّهِ هُوَ خَيْرٌ أَوْ أَعْظَمُ أَجْرًا وَاسْتَغْفِرُوا لِلَّذِينَ تَبِعُوا مِنْ خَلْفِكُمْ إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿١﴾

جو موقوفے لیاں اوندے دچ پڑھو۔ تے نماز ٹھہکے پڑھو تے زکوٰۃ ڈیو تے اللہ کوں چنگا قرض ڈیو تے جو تساں اپنے واسطے اگور پھیسو خدا دے حضور تساں اونکوں پا گھنسو او چنگاء تے وڈے اجر والا۔ اللہ کنیں بخشش منگو بے شک اہ بخشش والا تے بہوں مہربان۔

سورة مذثر مکی ء تے بسم اللہ نال ایندیاں ۵۷ آیات تے ۲ رکوعن۔

- بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ﴿١﴾
- ۱۔ شروع کرینداں اللہ دے ناں نال حیرا بن سگئے ڈیوٹ والے تے دل ول رحم کرن والا۔
 - ۲۔ اے وردی پا کے تیار رہو والے۔
 - ۳۔ توں کھڑا تھی تے ڈرا۔
 - ۴۔ تے اپنے رب دی وڈائی بیان کر۔
 - ۵۔ تے اپنے کپڑیں کوں پاک کر۔
 - ۶۔ تے شرک چھوڑ دے۔
 - ۷۔ ات بگاہوں احسان نہ کر جو تیکوں زیادہ بدلہ ملی۔
 - ۸۔ تے اپنے رب کیتے صبر کر۔
 - ۹۔ تے جلیھے دھوتوں دجایا ولسی۔
 - ۱۰۔ تے اے ڈینہ بہوں سخت ہوسی۔
 - ۱۱۔ تے کافریں تے سوکھ نہ ہوسی۔
 - ۱۲۔ میکوں تے جویں پیدا کیتے اونکوں کھانا چھوڑ ڈیو۔
 - ۱۳۔ تے میں اوندے کیتے بہوں مال بنایا با۔
 - ۱۴۔ تے پتر ٹٹائے بن جبرے ہر ویلھے نال بن۔
 - ۱۵۔ تے میں اوندے کیتے ترقی دے رستے بنائیں
- يَا أَيُّهَا الْمُدَّثِّرُ ﴿٢﴾
قُمْ فَأَنْذِرْ ﴿٣﴾
وَرَبَّكَ فَكَبِّرْ ﴿٤﴾
وَوَيْلًا لَّكَ فَطَهِّرْ ﴿٥﴾
وَالرُّجْزَ فَاهْجُرْ ﴿٦﴾
وَلَا تَسْنُنْ تَسْتَكْثِرْ ﴿٧﴾
وَلِرَبِّكَ فَاصْبِرْ ﴿٨﴾
فَإِذَا نُفِخَ فِي النُّفُورِ ﴿٩﴾
فَذَلِكَ يَوْمَئِذٍ يَوْمٌ عَسِيرٌ ﴿١٠﴾
عَلَى الْكَافِرِينَ عَذَابٌ عَسِيرٌ ﴿١١﴾
ذَرْنِي وَمَنْ خَلَقْتُ وَحِيدًا ﴿١٢﴾
وَجَعَلْتُ لَهُ مَالًا مَمْدُودًا ﴿١٣﴾
وَبَنِينَ شُهَدَاءَ ﴿١٤﴾
وَمَجَدَّدْتُ لَهُ تَبْهِيدًا ﴿١٥﴾

- ۱۶۔ دل اولالچ کریندے جو میں بیاودھاواں۔
 ۱۷۔ اصلوناں بے شک ادساڈی آیات دادشمن۔
 ۱۸۔ میں اوکوں عذاب ڈلیاں جیرھا وودھا دلیں۔
 ۱۹۔ بے شک اول سوچئے تے اندازہ لائیں۔
 ۲۰۔ ہلاک تھیوے کیا اندازہ لائیں۔
 ۲۱۔ ول او ہلاک تھیوے کیا اندازہ لائیں۔
 ۲۲۔ دل ڈٹھیں۔
 ۲۳۔ ول منہ پھیریں تے مٹھا چڑھائیں۔
 ۲۴۔ ول کنڈولائی اس تے وڈائی کہیں اس۔
 ۲۵۔ تے آکھیں اے تے محض جادو جیرھا اثر کریندے۔
 ۲۶۔ اے انسان داکلام۔
 ۲۷۔ میں اوکوں عذاب وچ سٹیاں۔
 ۲۸۔ تیکوں کیا پتہ "سقر" کیا ہے۔
 ۲۹۔ نہ بچیندی ۶ نہ چھڑیندی ۶۔
 ۳۰۔ اوکھل کول وی ساڑ ڈیندی ۶۔
 ۳۱۔ اونڈے اتے ۱۹ دروغے ہن۔
 ۳۲۔ تے دوزخ دے دروغے اساں فرشتیں کول بٹائے
 تے اساں انہیں دی گنتری کافریں دی آزمائش کیتے بٹائی ۶
 تاں جو کتاب والیں کول یقین تھیوے تے مومنین دے
 ایمان وودھن تے کتاب والے تے مومن شک وچ نہ
 پاون تے اولوک آہن جنہیں دے دلیں وچ بیماری ۶ تے
 کافر جو اس مثال نال اللہ کیا چاہندے الیہں اللہ جیکوں
 چاہندے گراہ کریندے تے جیکوں چاہندے ہدایت
 ڈیندے تے تیڈے رب دے لشکر صرف اللہ چاہندے
 تے اے محض انسان کیے نصیحت۔
 ۳۳۔ سٹو چندر گواہ۔
- ثُمَّ يَطْمَعُ أَنْ أَزِيدَ ﴿٦٠﴾
 كَلَّا إِنَّهُ كَانَ لِإِيْتِنَا عَنِيدًا ﴿٦١﴾
 سَأَرْهِقُهُ صَعُودًا ﴿٦٢﴾
 إِنَّهُ فَكَّرَ وَقَدَّرَ ﴿٦٣﴾
 فَقُتِلَ كَيْفَ قَدَّرَ ﴿٦٤﴾
 ثُمَّ قُتِلَ كَيْفَ قَدَّرَ ﴿٦٥﴾
 ثُمَّ نَظَرَ ﴿٦٦﴾
 ثُمَّ عَبَسَ وَبَسَرَ ﴿٦٧﴾
 ثُمَّ أَدْبَرَ وَاسْتَكْبَرَ ﴿٦٨﴾
 فَكَانَ إِنَّ هَذَا إِلَّا سِحْرٌ مُّؤْتَرٌ ﴿٦٩﴾
 إِنَّ هَذَا إِلَّا قَوْلُ الْبَشَرِ ﴿٧٠﴾
 سَأُصْلِيهِ سَقَرَ ﴿٧١﴾
 وَمَا أَدْرَاكَ مَا سَقَرٌ ﴿٧٢﴾
 لَا تُبْقِي وَلَا تَذَرُ ﴿٧٣﴾
 لَوَاحِةٌ لِلْبَشَرِ ﴿٧٤﴾
 عَلَيْهَا تِسْعَةَ عَشَرَ ﴿٧٥﴾
 وَمَا جَعَلْنَا آخِضَ النَّارِ إِلَّا مَلَائِكَةً وَمَا جَعَلْنَا
 عِدَّתَهُمْ إِلَّا فِئْتَةً وَلَئِنَّ كُفْرًا لَّيَسْتَفِيقَنَّ الَّذِينَ
 أُوتُوا الْكِتَابَ وَيُزَادَ الَّذِينَ آمَنُوا إِنَّا لَآلِئْنَا بَ
 الَّذِينَ أَوْتُوا الْكِتَابَ وَالْمُؤْمِنُونَ وَلَيَقُولَ الَّذِينَ
 فِي قُلُوبِهِمْ مَرَضٌ وَالْكَافِرُونَ مَاذَا أَرَادَ اللَّهُ بِهَذَا
 مَثَلًا كَذَلِكَ يُضِلُّ اللَّهُ مَن يَشَاءُ وَيَهْدِي مَن
 يَشَاءُ وَمَا يَعْلَمُ جُودَ رَبِّكَ إِلَّا هُوَ وَمَا هِيَ إِلَّا
 ذِكْرَى لِلْبَشَرِ ﴿٧٦﴾
 كَلَّا وَالْقُبُورِ ﴿٧٧﴾

- وَأَيَّلَ إِذَا دَبَّرَ ﴿٢٩﴾
 وَالصُّبْحَ إِذَا اسْفَرَّ ﴿٣٠﴾
 إِنَّهَا لَأُخْدَى الْكُبْرَى ﴿٣١﴾
 نَذِيرًا لِلْبَشَرِ ﴿٣٢﴾
 لِمَنْ شَاءَ مِنْكُمْ أَنْ يَتَقَدَّمَ أَوْ يَتَأَخَّرَ ﴿٣٣﴾
 كُلُّ نَفْسٍ بِمَا كَسَبَتْ رَهِيْنَةٌ ﴿٣٤﴾
 إِلَّا أَصْحَابَ الْيَمِينِ ﴿٣٥﴾
 فِي جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ ﴿٣٦﴾
 عَنِ الْمَجْرَمِينَ ﴿٣٧﴾
 مَا سَأَلْتَهُمْ فِي سَعَرٍ ﴿٣٨﴾
 قَالُوا لَمْ تَكْ مِنَ الْبَصِلِينَ ﴿٣٩﴾
 وَلَمْ تَكْ لَطْعَمُ السَّكِينِ ﴿٤٠﴾
 وَكَأَنَّكَ خَوْضٌ مَعَ الْخَائِضِينَ ﴿٤١﴾
 وَكَأَنَّكَ كَذِبٌ يَوْمَ الدِّينِ ﴿٤٢﴾
 حَتَّى أَتَيْنَا الْيَقِيْنَ ﴿٤٣﴾
 فَمَا تَنْفَعُهُمْ شَفَاعَةُ الشَّافِعِينَ ﴿٤٤﴾
 فَمَا لَهُمْ عَنِ التَّذْكِرَةِ مُعْرِضِينَ ﴿٤٥﴾
 كَأَنَّهُمْ حُمُرٌ مُسْتَنْفِرَةٌ ﴿٤٦﴾
 فَرَرْتُ مِنْ قُوسٍ ﴿٤٧﴾
 بَلْ يَرِيدُ كُلُّ امْرِئٍ مِنْهُمْ أَنْ يُؤْتَى صُحُفًا
 مُنَشَّرَةً ﴿٤٨﴾
 كَلَّا بَلْ لَا يَخَافُونَ الْآخِرَةَ ﴿٤٩﴾
 كَلَّا إِنَّهُ تَذْكِرَةٌ ﴿٥٠﴾
 فَمَنْ شَاءَ ذَكَّرْهُ ﴿٥١﴾
 وَمَا يَذْكُرُونَ إِلَّا أَنْ يَشَاءَ اللَّهُ هُوَ أَهْلُ التَّقْوَى
 وَأَهْلُ الْمَعْفَرَةِ ﴿٥٢﴾
- ۳۴۔ تے رات دی جیلھے اوکٹہ ولیندی ۶۔
 ۳۵۔ تے صبح دی جیلھے ظاہر تعیندی ۶۔
 ۳۶۔ اے بہوں وڈی شے ہے۔
 ۳۷۔ انسان کوں ڈراؤن والی ۶۔
 ۳۸۔ جیرھا چاہندے جو اگر کچھ تھیوے۔
 ۳۹۔ ہر شخص اپنے عملیں دے اگر گاٹھے وچ۔
 ۴۰۔ سوائے سچے پاسے آلیں دے۔
 ۴۱۔ اد جنت وچ ہک ڈو جھ کنیں پھین۔
 ۴۲۔ مجرمیں دے متعلق
 ۴۳۔ جو تہا کوں دوزخ وچ کیرمی شے گھن گئی ۶۔
 ۴۴۔ اکھن اسان نماز نہ پڑھدے ہاسے۔
 ۴۵۔ تے مسکین کوں کھانا نہ کھویندے ہاسے۔
 ۴۶۔ تے بے ہودہ لوکیں نال رل کے بے ہودگی کریندے ہاسے
 ۴۷۔ تے جزا سزا دے ڈیندا انکار کریندے ہاسے۔
 ۴۸۔ اے تک جو سا کوں موت آگئی۔
 ۴۹۔ سفارشیں دی سفارش انہیں دے کم نہ اوسی۔
 ۵۰۔ انہیں کوں کیا ہے او نصیحت کنیں منہ پھیرین۔
 ۵۱۔ جیویں او ترٹھے ہوئے گڈا ہون۔
 ۵۲۔ جیرے شہیں کنیں بھجن۔
 ۵۳۔ اصل ہر بندہ چاہندے جو اوں کوں کھلی کتاب ڈتی دینے۔
 ۵۴۔ سٹواو آخرتہ کنیں نیں ڈر دے۔
 ۵۵۔ سٹوبے شک او نصیحت۔
 ۵۶۔ جیرھا چاہے نصیحت پکڑے۔
 ۵۷۔ تے او نصیحت نیں پکڑیندے سوائے ایندے جو اللہ
 چاہے او تے متقی تے جنہیں کوں اللہ دی بخش حاصل۔

سورة قیامتہ مکی ۷۲ تے بسم اللہ نال ایندیاں ۴۰ آیات تے ۲ کرکمن۔

- بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ①
- ۱۔ شروع کریں اے اللہ مے ناں نال جبرعابن منگے ٹیوٹ
والا تے دل دل رحم کرٹ والا ۷۔
- لَا أُقْسِمُ بِيَوْمِ الْقِيَمَةِ ②
- ۲۔ میں قیامت مے ٹینہ کوں گواہ بینداں۔
- وَلَا أُقْسِمُ بِالنَّفْسِ اللَّوَّامَةِ ③
- ۳۔ تے علامت کرٹ والے نفس کوی وی گواہ بینداں۔
- أَيَحْسَبُ الْإِنْسَانُ أَنْ تَجْعَلَ عِظَامَهُ ④
- ۴۔ کیا انسان دا خیال جو اسل اونڈیاں ٹپیاں کھٹیاں نہ کر
سگسوں۔
- بَلَى قَدِيرِينَ عَلَى أَنْ تُسَوَّى بَنَانُهُ ⑤
- ۵۔ سٹراساں کنیں لے وی طاقت جو اسل اونڈے جوڑ جوڑ
کوں دلاٹا ٹیوٹ۔
- بَلْ يُرِيدُ الْإِنْسَانُ لِيَفْجُرَ أَمَامَهُ ⑥
- ۶۔ اصل انسان چاہندے جو اگر تے وی گناہ کریںدا رہے۔
- يَسْأَلُ أَكَيْانَ يَوْمِ الْقِيَمَةِ ⑦
- ۷۔ او پچھدے جو قیامت دا ٹینہ کپڑا۔
- فَإِذَا بَرِقَ الْبَصَرُ ⑧
- ۸۔ جیسے اکھیں پتھر جک ولسن۔
- وَحُصِفَ الْقَبْرُ ⑨
- ۹۔ تے چندر کپڑیک ولسن۔
- وَجُمِعَ الشَّمْسُ وَالْقَمَرُ ⑩
- ۱۰۔ تے سمجھ تے چندر کھٹے تھی ولسن۔
- يَقُولُ الْإِنْسَانُ يَوْمَئِذٍ أَيْنَ الْمَفْرُ ⑪
- ۱۱۔ تے انسان اول جیہاڑے آکھسی بھون دی جاکھتاں ۷۔
- كَلَّا لَا وَزَرَ ⑫
- ۱۲۔ سٹو کوئی بچن دی جانیں۔
- إِلَىٰ رَبِّكَ يَوْمَئِذٍ الْمُسْتَقَرُّ ⑬
- ۱۳۔ تیڈے رب دو اول ٹینہ لکاڑ ۷۔
- يُنَبِّئُ الْإِنْسَانُ يَوْمَئِذٍ بِمَا قَدَّمَ وَأَخَّرَ ⑭
- ۱۴۔ انسان کوڑسیا ولسی جو اول اگر یا پچھو پھٹیا ہوسی۔
- بَلِ الْإِنْسَانُ عَلَىٰ نَفْسِهِ بَصِيرَةٌ ⑮
- ۱۵۔ اصل انسان اپنے آپ کوں ڈاٹھا چاندے۔
- وَلَوْ أَلْفَىٰ مَعَاذَ يَرَهُ ⑯
- ۱۶۔ بھانویں او زبان نال جتنی صفائی پیش کرے۔
- لَا تَحْزَنْ بِهِ لِسَانُكَ لِنَتَجْعَلَ بِهِ ⑰
- ۱۷۔ توں اپنی زبان کوں حرکت نہ ڈے جو اے قرآن جلدی
لہوسے۔
- إِنَّ عَلَيْنَا جَمْعَهُ وَقُرْآنَهُ ⑱
- ۱۸۔ بے شک اونکوں جمع کرٹ تے پڑھاوٹ ساڈا کم۔

۱۹۔ تے جیلے اسان اوکوں پڑھوں توں ساڈے کچھ پڑھیا کر۔

۲۰۔ دل بے شک ساڈے اتے اوں بیان فرس۔

۲۱۔ سٹو اصل تہاں جدی کوں پسند کریندے ۶۔

۲۲۔ تے آخرت کوں چھوڑ ڈیندے ۶۔

۲۳۔ اول ڈینہ جبرے خوش ہوسن۔

۲۴۔ تے اپنے رب دو ڈہرے پے ہوسن۔

۲۵۔ تے کچھ جبرے اوں ڈینہ ویٹے ہوئے ہوسن۔

۲۶۔ انہیں دا خیال ہوسی جو انہیں دے مڑکے مہن ڈرتے پسن۔

۲۷۔ سٹو جیلے ساہ گچی وچ اڑیا کھڑا ہوسی۔

۲۸۔ تے اکھیں جو کون بچا سگدے۔

۲۹۔ تے یقین ہوسی جو اچ دھوڑا ۶۔

۳۰۔ تے پیاں بک ڈو جھے نال لکسن۔

۳۱۔ تے تیبے رب دو اوں ڈینہ وچٹا پوسی۔

۳۲۔ تے اوں نہ صدقہ ڈرتے تے نہ نماز پڑھی اس۔

۳۳۔ تے اصل انکار کیتے تے منہ پھیر لیں۔

۳۴۔ دل اپنے فاندان دو اکڑیندا گئے۔

۳۵۔ تیبے کیتے تباہی ۶۔

۳۶۔ دل آہرے پس تیبے کیتے تباہی ۶۔

۳۷۔ کیا انسان سوچیندے جو اوکوں بے داگا چھوڑ دتا

ویسی۔

۳۸۔ کیا او منی دا قطرہ نہ باجیر حاسیا گیا ۶۔

۳۹۔ دل او لوٹھڑا بٹیا دل اللہ اوکوں بی شکل ڈتی تے

پورا بٹا دتس۔

۴۰۔ تے اوں دے دھڑے نرتے مادہ بنا کس۔

۴۱۔ کیا او اس گال تے قادر نہیں جو مڑدے کوں میندا کر

ڈلیوے۔ (ادقادر)

فَاِذَا قَرَأْنَاهُ فَاتَّبِعْ قُرْآنَهُ ﴿۱۹﴾

ثُمَّ اِنْ عَلَيْنَا بَيَانَهُ ﴿۲۰﴾

كَلَّا بَلْ تُجِبُّونَ الْعَاجِلَةَ ﴿۲۱﴾

وَتَذَرُونَ الْآخِرَةَ ﴿۲۲﴾

وَجُودَ يَوْمَئِذٍ نَّاضِرَةٌ ﴿۲۳﴾

اِلَىٰ رَبِّهَا نَاظِرَةٌ ﴿۲۴﴾

وَوُجُوهٌ يَّوْمَئِذٍ بِآسِرَةٍ ﴿۲۵﴾

تَتَلَوْنُ اَنْ يَّفْعَلَ بِهَا فَاقِرَةٌ ﴿۲۶﴾

كَلَّا اِذَا بَلَغَتِ الشَّرَافِیَ ﴿۲۷﴾

وَقِيلَ مَنْ سَمِرَاقِ ﴿۲۸﴾

وَكَلَنْ اَكُنَّ الْفِرَاقِ ﴿۲۹﴾

وَالنَّفَقِ السَّاقِ بِالسَّاقِ ﴿۳۰﴾

اِلَىٰ رَبِّكَ يَوْمَئِذٍ بِالسَّاقِ ﴿۳۱﴾

فَلَا صَدَقَیْ وَلَا حَقَیْ ﴿۳۲﴾

وَلَكِنْ كَذَّابٌ وَّكُوْیْ ﴿۳۳﴾

ثُمَّ ذَهَبَ اِلَىٰ اَهْلِهِ يَنْتَقِلُ ﴿۳۴﴾

اَوَّلَىٰ لَكَ فَاوَّلَىٰ ﴿۳۵﴾

ثُمَّ اَوَّلَىٰ لَكَ فَاوَّلَىٰ ﴿۳۶﴾

اَيَحْسَبُ الْاِنْسَانُ اَنْ يُفْرَكَ سُدًى ﴿۳۷﴾

اَلَمْ يَكُنْ نُّطْفَةً مِّنْ مَّيِّیْنِیْ ﴿۳۸﴾

ثُمَّ كَانَ عِلْقَةً فَخَلَقَ فَسَوًى ﴿۳۹﴾

فَجَعَلَ مِنْهُ الذَّوْجَیْنِ الذَّكَرَ وَالْاُنْثَىٰ ﴿۴۰﴾

اَلَيْسَ ذٰلِكَ بِقَدْرِ عَلٰی اَنْ يُخْرِجَ الْهَوٰی ﴿۴۱﴾

سُورَةُ الذَّهَرِ مَكِّيَّةٌ وَهِيَ مَعَ الْبَسْمَلَةِ اثْنَتَانِ وَثَلَاثُونَ آيَةً وَرُكُوعَانِ

سرورۃ دھری مکی ۷۲۵ ہے بسم اللہ نال ایندیاں ۳۲ آیات تے ۲ رکوعن۔

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ①

۱۔ شروع کریندیاں اللہ دے نال نال جیرہا بن مگئے ڈیوڑن
والا تے دل ول رم کرٹ والا ۷۔

هَلْ أَتَى عَلَى الْإِنْسَانِ حِينٌ مِّنَ الدَّهْرِ لَمْ يَكُنْ
شَيْئًا مَّا ذُكِّرُوا ②

۲۔ کیا انسان تے او وقت نیں آیا جیلھے او ذکر دے قابل
وی نہ یا۔

إِنَّا خَلَقْنَا الْإِنْسَانَ مِنْ نُّطْفَةٍ أَمْشَاجٍ نَّبْتَلِيهِ
فَجَعَلْنَاهُ سَيِّئًا بَصِيرًا ③

۳۔ بے شک اساں انسان کوں رلوڑ لطفے نال پیدا کیئے
تاں جو اساں اونکوں آزماؤں ول اساں اونکوں سنوڑ والا
تے بیکھن والا بنڈے۔

إِنَّا هَدَيْنَاهُ السَّبِيلَ إِنَّا شَاكِرًا وَإِنَّا كَفُورًا ④

۴۔ بے شک اساں اونکوں سدھارا ڈکھائے ہن او
شکر کرے یا ناشکر ابٹے۔

إِنَّا أَعْتَدْنَا لِلْكَافِرِينَ سَلَاسِلًا وَأَغْلَاقًا وَسَعِيرًا ⑤

۵۔ بے شک اساں کافریں کیئے زنجیر تے پٹے تے دوزخ
تیار کیتی ہوئی ۷۔

إِنَّ الْأَبْرَارَ يَشْرَبُونَ مِنْ كَأْسٍ كَانَ مِزَاجُهَا
كَافُورًا ⑥

۶۔ بے شک نیک لوک اینجھے بیالیں وچ پسین جنہیں وچ
کافور ملی ہوئی ہو سی۔

عَيْنًا يَشْرَبُ بِهَا عِبَادُ اللَّهِ يُفَجِّرُونَهَا
تَفْجِيرًا ⑦

۷۔ ہک چشمہ ۷ جیندے وچ اللہ دے بندے پسین او زمین
کوں کھٹ کے (چشمہ) کڈھیندن۔

يَوْمُونَ بِالنَّدْرِ وَيَحْتَفُونَ يَوْمًا كَانَ شَرُّهُ
مُسْتَطِيرًا ⑧

۸۔ نذران پوریں کر لیں تے اوں ڈینہہ کنیں ڈردن جیندی
بڑائی ساری دنیا تے کھنڈی پئی ہو سی۔

وَيُطْعَمُونَ الطَّعَامَ عَلَى حُبِّهِ مِسْكِينًا وَيَتِيمًا
وَأَسِيرًا ⑨

۹۔ تے او خدا دی محبت وچ مسکین، یتیمیں تے قیدی
کوں کھاٹا کھویندن۔

إِنَّا نَطْمِسُكُمْ لَوَجْهِ اللَّهِ لَا شَرِيكَ لَنَا مِنْكُمْ جَزَاءً
وَلَا شُكُورًا ⑩

۱۰۔ بے شک اساں تہا کوں اللہ دی رونا کیئے کھویندے ہن
تہا ڈکے کنیں بدلہ تے ٹکریہ لے مگدے۔

إِنَّا نَخَافُ مِنْ رَبَّنَا يَوْمًا عَبَّوْ سَاءَ مُطِيرًا ⑪

۱۱۔ بے شک اساں اپنے رب کنیں اوں ڈینہہ توں ڈردے

ہیں جڈاں منہ دٹے پٹے ہوسن تے مسے تے دٹ ہوسن۔

۱۲۔ تے التہ انہیں کول اوں بڑہندے شرکین بجیس تے انہیں کول فرشی بخشیں۔

۱۳۔ تے انہیں دے مہر دی وجر نال انہیں کول جنت تے لیشم بدے وچ بلیں۔

۱۴۔ او دہائیں دے ٹیک لائی بیٹھے ہوسن ہماپیں تے تے اوندے دچ نہ بہوں گری بڑیکھسن تے نہ بہوں ٹھڈھ۔

۱۵۔ تے باغ تے پچھاویں انہیں تے کئے پٹے ہوسن تے اوندے پھل کولہو کرڈتے دسین۔

۱۶۔ انہیں دے چودھار اینجے تھانویں نال چکر لایا ویسی

جیرھے چاندی دے ہوسن تے شیشے دیاں مراہیاں ہوسن۔

۱۷۔ تے اصل او چاندی دیاں ہوسن چگے اندازے نال بیٹیاں ہویاں ہوسن۔

۱۸۔ تے اوندے وچ انہیں کول انہیں گلاسیں دچ پاٹی پلایا ویسی جیرھیں دچ سٹھہ رلی ہوئی ہوسن۔

۱۹۔ ہک چشمہ اوندے وچ جیندا نال سلیل۔

۲۰۔ تے فام ہمیشہ انہیں دی خدمت کرلین کول انہیں کول بڑیکھیں تے عیوں معلوم تھیں جبریں او کھنڈیے ہوئے موتی ہن۔

۲۱۔ تے جیلھے تول بڑیکھیں تول اتھاں بہوں دڑی نعمت تے بادشاہت بڑیکھیں۔

۲۲۔ انہیں دے اتے پتلے ریشم دے سادے کپڑے ہوسن تے پے دی ریشمی کپڑے ہوسن تے انہیں کول چاندی دے کنگن پوائے دسین تے انہیں دارب انہیں کول پاک شراب پلیں۔

۲۳۔ بے شک اے تہا بڑا بدلا دے تے تہا بڑی محنت دی قدر کیتی گئی۔

فَوَقَّعَهُمُ اللَّهُ شَرَّ ذَٰلِكَ الْيَوْمِ وَلَقَّهْمُ نَصْرَةً
وَسُرُورًا ۝۷

وَجَزَّيْنَهُمْ بِمَا صَبَرُوا جَنَّةً وَحَرِيرًا ۝۸

مُعَلِّكِينَ فِيهَا عَلَى الْأَرَاكِ لَا يَرَوْنَ فِيهَا شَمْسًا
وَلَا زَمْهَرِيرًا ۝۹

وَدَانِيَةً عَلَيْهِمْ ظِلُّهَا وَذُلَّتْ أُنُوفُهُمْ
تُذَلِّكُ ۝۱۰

وَيُطَافُ عَلَيْهِمْ بِأَنِيَّةٍ مِّنْ فِضَّةٍ وَأَكْوَابٍ كَانَتْ
قَوَارِيرًا ۝۱۱

قَوَارِيرًا مِّنْ فِضَّةٍ قَدَّرُوهَا تَقْدِيرًا ۝۱۲

وَيُسْقَوْنَ فِيهَا كَأْسًا كَانَ مِزَاجُهَا زَنْجَبِيلًا ۝۱۳

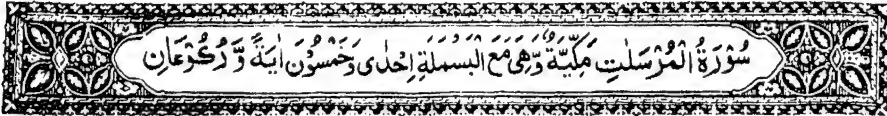
عَيْنًا فِيهَا تُسَمَّى سَلْسَبِيلًا ۝۱۴
وَيُطَوَّفُ عَلَيْهِمْ وَلَدَانٌ مُّخَلَّدُونَ إِذَا دَأَبُتَهُمْ
حَسِبَتْهُمْ لُذُلًا مَّشُورًا ۝۱۵

وَإِذَا رَأَيْتَ ثَمَرًا رَأَيْتَ لَعِينًا وَمِثْلًا نَّكَيرًا ۝۱۶

عَلَيْهِمْ ثِيَابٌ سُنْدُسٌ خُضْرٌ وَاسْتَبْرَقٌ وَحُلُوتٌ
أَسَاوِرٌ مِّنْ فِضَّةٍ وَسَقَاهُمْ رَبُّهُمْ شَرَابًا طَهُورًا ۝۱۷

إِنَّ هَٰذَا كَانَ لَكُم جَزَاءً وَكَانَ سَعْيُكُم مَّشْكُورًا ۝۱۸

- ۲۴۔ بے شک اسان تیرے اتے قرآن تمہارا تھوڑا
لہائے۔
۲۵۔ توں مبرکر اپنے رب دے حکم تے انہیں دچوگن و مگار
تے کافرا اکھن نہ من۔
۲۶۔ تے اپنے رب دا صبح شام ذکر کر۔
۲۷۔ تے رات کوں اونکوں سجدے کرتے رات کوں دیر
تک اوندی تسبیح کر۔
۲۸۔ بے شک نے لوک جلدی چاہندن تے باری ڈیندن
اپنے پچھو تھوڑا دیندن۔
۲۹۔ اسان انہیں کوں پیدا کیتے تے انہیں دے جوڑ پکے
کیتن تے جیلے چاہسوں انہیں جہیں بی مخلوق انہیں
دی جاتے بجا ڈلیوں۔
۳۰۔ بے شک اے نصیحت جیرما چاہوے اپنے رب
دوراہ گھئے۔
۳۱۔ تے تسان تے محض اوہر چاہندے جو اللہ
چاہندے بے شک اوہوں جاثن دالا تے سیانہ۔
جینکوں چاہندے اپنی رحمت و رح داخل کریندے
تے ظالمیں کیتے ڈکھ والا عذاب تیار کیتا ہوئے۔
- إِنَّا نَحْنُ نَزَّلْنَا عَلَيْكَ الْقُرْآنَ تَنْزِيلًا ۝
فَاصْبِرْ لِحُكْمِ رَبِّكَ وَلَا تُطِعْ مِنْهُمْ آيَةً أَوْ
كُفُورًا ۝
وَاذْكُرْ اسْمَ رَبِّكَ بُكْرَةً وَأَصِيلًا ۝
وَمِنَ اللَّيْلِ فَاسْجُدْ لَهُ وَسَبِّحْهُ لَيْلًا طَوِيلًا ۝
إِنَّ هَؤُلَاءِ فِيْ عِزِّ رَبِّكَ وَلَئِنَّهُمْ
يَوْمَ الْفِتْنَةِ لَخَفِيفَةٌ شِدْدًا أَسْرَهُمْ وَإِذَا شِئْنَا بِدَلْنَا
أَمْنًا لَهُمْ تُبَدِّلًا ۝
إِنَّ هَذِهِ تَذْكِرَةٌ فَمَنْ شَاءَ اتَّخَذْ إِلَىٰ رَبِّهِ سَبِيلًا ۝
وَمَا تَشَاءُونَ إِلَّا أَنْ يَشَاءَ اللَّهُ إِنَّ اللَّهَ كَانَ
عَلِيمًا حَكِيمًا ۝
يُنْزِلُ مَنْ يَشَاءُ فِي رَحْمَتِهِ وَالظَّالِمِينَ أَعَدَّ
لَهُمْ عَذَابًا أَلِيمًا ۝

سورہ مرسلات مکی تے بسم اللہ نال ایندیاں ۵۱ آیات تے ۲ رکوعن۔

- ۱۔ شروع کرنیوالا اللہ دے نال نال جیرما بن گھئے ڈیون
والا تے دل دل مہربان۔
۲۔ او جماعتاں جیرمیاں ہولے ہولے جلدیاں دیندن
تے دل تمکیاں تھی دیندن۔
- بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ①
وَالْمُرْسَلَاتِ عُرْفًا ۝
فَالْعَاصِفَاتِ عَصْفًا ۝

- ۴۔ تے دنیا وچ پھیلاوٹ والی جماعتیں کوں گواہ بنیدال
۵۔ تے سچ تے کوڑ وچ فرق کریندن۔
۶۔ تے خدا دے کلام کوں سٹویندن (اسے سب گواہن)
۷۔ عذر کیئے یا بڑا دے کیئے۔
۸۔ بے شک جو تہا بڑے نال وعدہ پورا تھیس۔
۹۔ تے جیلے تارے مٹ ولین۔
۱۰۔ تے جیلے آسمان وچ سوراخ تھی ولین۔
۱۱۔ تے جیلے پہاڑ اڑا ریئے ولین۔
۱۲۔ تے جیلے رسول مقرر وقت تے آندے ولین۔
۱۳۔ کیرے ڈینہہ کیئے اسے چھڑایا گیا ہا۔
۱۴۔ فیصلے دے ڈینہہ کیئے۔
۱۵۔ تیکوں کیا پتہ فیصلے دا ڈینہہ کیا ہے۔
۱۶۔ اول ڈینہہ منکریں کیئے ہلاکت۔
۱۷۔ کیا اسان پہلیں کوں ہلاک نیں کیا۔
۱۸۔ دل انہیں مے بعد نہیں کوں دی۔
۱۹۔ اسان ایویں بھر میں نال کریندے ہیں۔
۲۰۔ اول ڈینہہ جھٹلاوٹ والیں کیئے تباہی ہو۔
۲۱۔ کیا اسان تہا کوں ذلیل پائی کیں پیدا نیں کیا۔
۲۲۔ دل اسان اوکوں معزز جاتے رکھے۔
۲۳۔ ہک مقررہ وقت تیں تے ساکوں اندازہ ہا۔
۲۴۔ تے اسان بہوں چنگے اندازہ کرن والے ہیں۔
۲۵۔ اول ڈینہہ جھٹلاوٹ والیں کیئے تباہی ہو۔
۲۶۔ کیا اسان زمین کوں ولہیٹن والا نیں بنایا۔
۲۷۔ جیندے دی ہن تے مرے دی۔
۲۸۔ تے اوندے وچ اسان اچے پہاڑ بنائے تے اسان
تہا کوں مسٹاپائی پلائے۔
- وَالنَّازِلَاتِ لَشَرٌّ ۝
فَالْفُرْقَاتِ قُرْطُبًا ۝
فَالْمُفْقِیَاتِ ذُكُرًا ۝
عُذْرًا أَوْ ذُرًّا ۝
إِنَّمَا تُوعَدُونَ لَوَاقِعٌ ۝
فَإِذَا النُّجُومُ طُفِسَتْ ۝
وَإِذَا السَّمَاءُ فُرِجَتْ ۝
وَإِذَا الْجِبَالُ سُفِفَتْ ۝
وَإِذَا الرَّسُلُ أَقْبَتُ ۝
يَا قَوْمِ يَوْمَ أُخِّلَتْ ۝
لِیَوْمِ الْفَصْلِ ۝
وَمَا أَدْرَاكَ مَا یَوْمُ الْفَصْلِ ۝
وَنِیلُ یَوْمَیْذٍ لِّلْمُكَذِّبِیْنَ ۝
أَلَمْ تُهْلِكِ الْآدَیِّیْنَ ۝
ثُمَّ نُنِیْعُهُمُ الْآخِرِیْنَ ۝
كَذَلِكَ نَفْعِلُ الْبَاطِلِیْمِیْنَ ۝
وَنِیلُ یَوْمَیْذٍ لِّلْمُكَذِّبِیْنَ ۝
أَلَمْ نُخْلُقْكُمْ مِنْ مَّاءٍ مَّهِیْنٍ ۝
فَجَعَلْنَاهُ فِي قَرَارٍ مَّكِیْنٍ ۝
إِلَى قَدَرٍ مَّعْلُومٍ ۝
فَقَدَرْنَا لَنُفَعَّيْنَهُمُ الْقِدْرُوعَ ۝
وَنِیلُ یَوْمَیْذٍ لِّلْمُكَذِّبِیْنَ ۝
أَلَمْ نُجْعِلِ الْأَرْضَ كِفَاتًا ۝
أَحْيَاءَ وَ أَمْوَاتًا ۝
وَجَعَلْنَا بَيْنَهُمَا رَوَاسِیَ شَیْخَیْنِ ۝
فَرَاتًا ۝

- ۲۹۔ اول ڈینہ جھلاوٹ والیں کیسے تباہی ہو۔
 ۳۰۔ جیرمی شے کوں جھلیندے باوے اندر وڈو۔
 ۳۱۔ اول پچاویں دو وڈو جیندے رے حصے ہن۔
 ۳۲۔ نہ پھاں ڈیندے تے نہ گرمی کنیں پچیندے۔
 ۳۳۔ بے شک اولے جیندے مہا بنر سٹیس جیوں قلعے ہون۔
 ۳۴۔ جیوں او جہازیں کوں پدھن والے رستے ہون۔
 ۳۵۔ اول ڈینہ جھلاوٹ والیں کیسے تباہی ہو۔
 ۳۶۔ اے ڈینہ جرم نہ اسی۔
 ۳۷۔ تے انہیں کوں بہانے دی دی اجازت نہ ڈی دیسی۔
 ۳۸۔ اول ڈینہ جھلاوٹ والیں کیسے ہلاکت۔
 ۳۹۔ اے فیصلے دا ڈینہ اسان تہا کوں تے پہلیں کوں کٹھا کر لیں۔

- ۴۰۔ تے جے تہا ڈی کوئی تدبیر تے آنو۔
 ۴۱۔ اول ڈینہ جھلاوٹ والیں کیسے ہلاکت۔
 ۴۲۔ بے شک متقی چھانویں تے چشیں وچ ہوسن۔
 ۴۳۔ تے جیرمے اولہند کر لیں او میرے ہوسن۔
 ۴۴۔ کھاؤ تے پیر مزے نال اے تہا ڈے نیک علیں دا بدلہ ہو۔

- ۴۵۔ اسان ایویں نیکیں کوں جزا ڈیندے ہیں۔
 ۴۶۔ جھلاوٹ والیں کیسے اول ڈینہ تباہی ہو۔
 ۴۷۔ کھاؤ تے فائدہ پاؤ کھد وقت کیسے بے شک تسال مجرم ہوسن۔
 ۴۸۔ اول ڈینہ جھلاوٹ والیں کیسے تباہی ہو۔
 ۴۹۔ تے جیلھے انہیں کوں آکھیا ویندے رکوع کرو او نہیں کریندے۔

- ۵۰۔ اول ڈینہ جھلاوٹ والیں کیسے تباہی ہو۔
 ۵۱۔ تے تسال ایندے لہجہ بی کیرمی گوال منیسر۔

- وَيْلٌ يَوْمَئِذٍ لِلْمُكَذِّبِينَ ﴿٢٩﴾
 انْظُرُوا إِلَىٰ مَا كُنتُمْ بِهِ تُكَذِّبُونَ ﴿٣٠﴾
 انْظُرُوا إِلَىٰ ظِلٍّ ذِي ثَلَاثِ شُعَبٍ ﴿٣١﴾
 لَا ظِلِيلٌ وَلَا يُغْنِي مِنَ الْهَرَبِ ﴿٣٢﴾
 إِنَّهَا تَرْمِي بِشَرِّ رِجَالِ الْغَمْرِ ﴿٣٣﴾
 كَأَنَّهُ جُلُودٌ صُفْرٌ ﴿٣٤﴾
 وَيْلٌ يَوْمَئِذٍ لِلْمُكَذِّبِينَ ﴿٣٥﴾
 هَذَا يَوْمُ لَا يَنْطَعُونَ ﴿٣٦﴾
 وَلَا يُؤْذَنُ لَهُمْ فَيَعْتَذِرُونَ ﴿٣٧﴾
 وَيْلٌ يَوْمَئِذٍ لِلْمُكَذِّبِينَ ﴿٣٨﴾
 هَذَا يَوْمُ الْفَصْلِ جَمَعْنَاكُمْ وَالْأَوَّلِينَ ﴿٣٩﴾

- فَإِنْ كَانَ لَكُمْ كَيْدٌ فَكِيدُوا ﴿٤٠﴾
 وَيْلٌ يَوْمَئِذٍ لِلْمُكَذِّبِينَ ﴿٤١﴾
 إِنَّ الْمُتَّقِينَ فِي ظِلٍّ وَعُيُونٌ ﴿٤٢﴾
 وَتَوَاكُلُهُمْ مَّا يَشْتَهُونَ ﴿٤٣﴾
 كُفُّوا أَسْرَافَهُمْ إِنَّ سَاءَ لَكُمْ لَعُنُونَ ﴿٤٤﴾

- إِنَّا كُنَّا لَنَجْعَلِي الْمُحْسِنِينَ ﴿٤٥﴾
 وَيْلٌ يَوْمَئِذٍ لِلْمُكَذِّبِينَ ﴿٤٦﴾
 كُفُّوا أَسْرَافَهُمْ قَلِيلًا إِنَّكُمْ مُّجْرِمُونَ ﴿٤٧﴾
 وَيْلٌ يَوْمَئِذٍ لِلْمُكَذِّبِينَ ﴿٤٨﴾
 وَإِذَا قِيلَ لَهُمُ انْعَمُوا أَلَا يَتَذَكَّرُونَ ﴿٤٩﴾

- وَيْلٌ يَوْمَئِذٍ لِلْمُكَذِّبِينَ ﴿٥٠﴾
 قُبَاً بِي حَدِيثٍ بَعْدَهُ يُؤْمِنُونَ ﴿٥١﴾

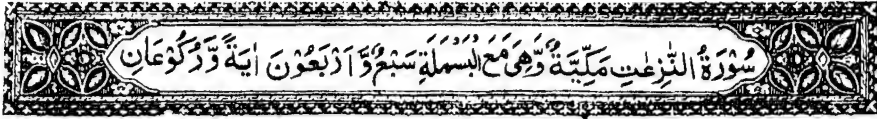

سورة نبا کی ۷۸ آیتیں ہیں۔

- بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ①
- ۱۔ مفروع کریناں اللہ دے ناں نال جبر صابن گھٹے ڈیون
والا تے ول ول رحم کرن والا۔
- ۲۔ اے لوک ہک ڈوجھے کنیں کیرھی کمال دا پچھدن۔
- ۳۔ کیا اوں بہوں وڈی خبر دے متعلق۔
- ۴۔ جیندے بارے وچ او اختلاف کریندن۔
- ۵۔ سٹراہیں کون پتہ لگ ویس
- ۶۔ ول سٹراہیں کون پتہ لگ ویس
- ۷۔ کیا آساں زمین کون دھٹانٹیں بنایا
- ۸۔ تے پہاڑیں کون میج آلی کار بھرے سے۔
- ۹۔ تے آساں تہا کون جوڑے جوڑے پیدا کیتے
- ۱۰۔ تے تہا ڈی نندر کون آرام کیتے
- ۱۱۔ تے رات کون لکاوٹ کیتے
- ۱۲۔ تے ڈینہہ کون روزی کیتے بنائے
- ۱۳۔ تے تہا ڈے اتے آساں ست مضبوط آسمان بنائے۔
- ۱۴۔ تے چکدار سمجھ بنائے سے۔
- ۱۵۔ تے گھاٹے جھڑوچو بہوں پانی لہائے سے
- ۱۶۔ تاں جو اونڈے نال آساں داٹے تے سبزیاں کڈھوں
- ۱۷۔ تے گھاٹے باغ
- ۱۸۔ بے شک فیصلے دا ڈینہہ مقرر۔
- ۱۹۔ جڈاں دھوتوں وچایا ویس تے آساں ٹولیں وچ اوسو
- ۲۰۔ تے آساں کھول ڈیا ویس تے اودروازے دروازے
- تھی ویس۔
- عَمَّ يَتَسَاءَلُونَ ②
عَنِ النَّبَاِ الْعَظِيمِ ③
الَّذِي هُمْ فِيهِ مُخْتَلِفُونَ ④
كَلَّا سَيَعْلَمُونَ ⑤
كَلَّا سَيَعْلَمُونَ ⑥
أَلَمْ نَجْعَلِ الْأَرْضَ مَهْدًا ⑦
وَالْجِبَالَ أَوْتَادًا ⑧
وَخَلَقْنَاكُمْ أَزْوَاجًا ⑨
وَجَعَلْنَا بَيْنَكُمْ سُبُلًا ⑩
وَجَعَلْنَا الْيَلَّ لِبَاسًا ⑪
وَجَعَلْنَا النَّهَارَ مَعَاشًا ⑫
وَبَنَيْنَا فَوْقَكُمْ سَبْعًا شِدَادًا ⑬
وَجَعَلْنَا سِرَاجًا وَهَّاجًا ⑭
وَأَنزَلْنَا مِنَ الْمُعْصِرَاتِ مَاءً ثَجَّاجًا ⑮
لِنُخْرِجَ بِهِ حَبًّا وَنَبَاتًا ⑯
وَجَنَّاتٍ أَلْفَافًا ⑰
إِنَّ يَوْمَ الْفَصْلِ كَانَ مِيقَاتًا ⑱
يَوْمَ يُنفَخُ فِي الصُّورِ فَمَأْتُونَ أَفْوَاجًا ⑲
وَفُتِحَتِ السَّمَاءُ فَكَانَتْ أَبْوَابًا ⑳

- ۲۱۔ تے پہاڑ چلائے ولین تے اوریت بٹ ولین۔
 ۲۲۔ بے شک دوزخ گھات وچ
 ۲۳۔ تے منہ زوریں دا لکاڑہ۔
 ۲۴۔ اونڈے وچ سالہا سال رہن۔
 ۲۵۔ اونڈے وچ نہ انہیں کول ٹھڈھ لمسی تے نہ ٹھڈا پانی۔
 ۲۶۔ سوائے بہرں تے پانی تے بہرں ٹھڈے پانی لے
 ۲۷۔ اے پوری پوری جزا ہوسی۔
 ۲۸۔ بے شک او حساب دی امید نہ رکھندے بن۔
 ۲۹۔ تے انہیں ساڈی آیات کول اصلو جھٹلایا ہائیں
 ۳۰۔ تے ہر شے کول اسان گنیا ہوئے۔
 ۳۱۔ عذاب چکھو اسان سوائے مذاب دے بی کس گال
 وچ تہاکول نہ ودھیسوں۔
 ۳۲۔ بے شک متقی لوکیں کیتے کامیابی۔
 ۳۳۔ باغ تے انگورن۔
 ۳۴۔ تے کئی عردیاں جوان تریمتیں۔
 ۳۵۔ تے پھلکدے ہوئے پیالے ہوسن۔
 ۳۶۔ او اونڈے وچ نہ بے ہودہ گاہیں سنسن تے
 نہ کوڑ۔
 ۳۷۔ لے تیلے رب ولو جزاء حساب دے ملالون عطاء۔
 ۳۸۔ جیرھا آسمانیں تے زمین وار رب تے جو انہیں دے
 وچکار اورعلن فداء اونڈے سامنے الانہ سبگسن۔
 ۳۹۔ جڈاں روح تے فرشتے قطار وچ کھڑے ہوسن
 کوئی الانہ سبگس سوائے اونڈے جیکوں اللہ رحمن
 اجازت دے تے او ٹھیک گال کر لیس۔
 ۴۰۔ اے ٹیہندہ آدئے جیرھا چاہے اپنے رب دولکاڑ
 بنا گھنے۔
- وَسَيَرِ الْجِبَالُ مَكَانَتْ سَرَابًا ۝
 اِنْ جَهَنَّمَ كَانَتْ مِرْصَادًا ۝
 لِّالْطَّاغِينَ مَابًا ۝
 لِّسُتِينَ فِيهَا احْقَابًا ۝
 لَا يَذُوقُونَ فِيهَا بَرْدًا وَلَا شَرَابًا ۝
 اِلَّا حَمِيمًا وَغَسَّاقًا ۝
 جَزَاءً وِفَاقًا ۝
 اِنَّهُمْ كَانُوا لَا يَرْجُونَ حِسَابًا ۝
 وَكَذَّبُوا بِآيَاتِنَا كِذَابًا ۝
 وَكُلُّ شَيْءٍ اَخْصَيْنَاهُ كِئْبًا ۝
 فَذُوقُوا فَلَنْ نُّزِيدَهُمْ اِلَّا عَذَابًا ۝
 اِنَّ لِلْمُتَّقِينَ مَفَازًا ۝
 حَدَائِقَ وَاَعْنَابًا ۝
 وَكَوَاعِبَ اَنْرَابًا ۝
 وَكَسَائِدَهَاظًا ۝
 لَا يَسْعَوْنَ فِيهَا كُفْرًا وَلَا كَيْدًا ۝
 جَزَاءً مِّنْ رَبِّكَ عَطَاءً حِسَابًا ۝
 رَبِّ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا الرَّحْمٰنِ ۝
 لَا يَمْلِكُوْنَ مِنْهُ خِطَابًا ۝
 يَوْمَ يَقُومُ الزُّجُجُ وَالنَّصِيكَةُ صَفًّا ۝ لَا يَسْكَتُْنَ ۝
 اِلَّا مَن اٰوَنَ لَهُ الرَّحْمٰنُ وَقَالَ صَوَابًا ۝
 ذٰلِكَ الْيَوْمُ الْحَقُّ ۝ مَن شَاءَ اٰتٰ خَدًا ۝ اِلٰى رَبِّهٖ ۝
 مَابًا ۝

إِنَّا أَنْذَرْنَكُمْ عَذَابًا قَرِيبًا هَ يَوْمَ
يَنْظُرُ الْمَرْءُ مَا قَدَّمَتْ يَدُهُ وَيَقُولُ
الْكُفْرُ يَلَيْتَنِي كُنْتُ تُرَابًا ۝
۴۱۔ بے شک اسان تہا کوں کو لہو دے عذاب کیں ڈولے
جیرے ڈینہ آدمی ڈیکھسی جو اول اگو تے پھیا ہوی تے کافر
آکھسی افسوس میں تے مٹی تھی و نہال با۔

سورہ نزعت مکئ تے بسم اللہ مال ایندیاں ۴۷ آیات تے ۲ رکومن۔

- بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ۝
وَالنَّازِعَاتِ غَرَقًا ۝
وَالنَّشِيطَاتِ تَشَكُّلًا ۝
وَالشَّاهِدَاتِ سُبْحًا ۝
فَالشَّافِقَاتِ سُبْحًا ۝
فَالْمُدَبِّرَاتِ أَمْرًا ۝
يَوْمَ تَرْجُفُ الرَّاحِفَةُ ۝
تَتَّبِعُهَا الزَّادِقَةُ ۝
قُلُوبٌ يَوْمِيَّةٌ وَأَجْفَلَةٌ ۝
أَبْصَارُهَا خَاشِعَةٌ ۝
يَقُولُونَ إِنَّا لَمَرْدُودُونَ فِي الْخَافِرَةِ ۝
وَإِذَا كُنَّا عِظَامًا تَجَرَّةً ۝
قَالُوا تِلْكَ إِذًا كَرَّةٌ خَاسِرَةٌ ۝
فَإِنشَاهِي زَجْرَهُ وَاجِدَةً ۝
فَإِذَا هُمْ بِالسَّاهِرَةِ ۝
- ۱۔ شروع کرینداں اللہ دے نان مال جبرہا بن جنگے
ڈیون والا تے دل دل رحم کرن والا۔
۲۔ دین دے علم کوں چکن آلیاں جماعتاں گواہن۔
۳۔ تے دل گنڈھ پدھن آلیاں جماعتاں گواہن۔
۴۔ پریں پریں تک وچن آلیاں جماعتاں۔
۵۔ تے ہک ڈوبھے کنیں اگو و دھن آلیاں جماعتاں
گواہن۔
۶۔ دل دنیا دے کیس واسطے تجویزاں کریندین گواہن
۷۔ جیرے ڈینہ جنگ کینے قوم تیاری کر لسی۔
۸۔ ایندے لہد ہک بی گھڑی اوسی۔
۹۔ اوں ڈینہ دل کبندے پئے ہوسن۔
۱۰۔ اکھیں ڈر کنیں تلے ہوسن۔
۱۱۔ آکھسن کیا اسان ولا پھلے پریں اپنے رستے تے
ولائے ولیوں۔
۱۲۔ کیا جلیسے اسان سگلیاں ہویاں ہلہیاں تھی ولیوں۔
۱۳۔ آکھسن دل اے تاں گھاٹے آلا و لڑ۔
۱۴۔ لے جنگ دی بھر معن ہک ڈر کا۔
۱۵۔ ایندے لہد اوسارے جنگ دے میدان وچ ہوسن۔

وَقَالَ رَبِّ

هَلْ أَتَاكَ حَدِيثٌ مُوسَى ۝

إِذْ نَادَاهُ رَبُّهُ بِالْوَادِ الْمُقَدَّسِ طُوًى ۝

إِذْ هَبَّ إِلَىٰ فِرْعَوْنَ إِنَّهُ طَغَىٰ ۝

فَقُلْ هَلْ لَّكَ إِلَىٰ أَنْ تَزُولَ ۝

وَأَهْلِيكَ إِلَىٰ رَبِّكَ فَتَخْشَىٰ ۝

فَأَرَاهُ الْآيَةَ الْكُبْرَىٰ ۝

فَكَذَّبَ وَعَصَىٰ ۝

ثُمَّ أَدْبَرَ يَسْعَىٰ ۝

فَحَشَرَ فَنَادَىٰ ۝

فَقَالَ أَنَا رَبُّكُمُ الْأَعْلَىٰ ۝

فَأَخَذَهُ اللَّهُ نَكَالَ الْأُخْرَىٰ وَالْأُولَىٰ ۝

إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَعِبْرَةً لِّمَن يَخْشَىٰ ۝

ءَا أَنشَأْتُ لَكُم مِّنَ السَّمَاءِ بَنِينَ ۝

رَفَعَ سَنَكُمَا فَسَوَّيْنَاهَا ۝

وَأَغْطَشَ لَيْلَهَا وَأَخْرَجَ ضُحَاهَا ۝

وَالْأَرْضُ بَعْدَ ذَٰلِكَ دَحَاهَا ۝

أَخْرَجَ مِنْهَا مَاءَهَا وَمَرْعَاهَا ۝

وَالْجِبَالُ أَوَّسَهَا ۝

مَتَّاعًا لَّكُم وَلَآئِنَّا لَمَكْرُمٌ ۝

فَإِذَا جَاءَتِ الطَّامَةُ الْكُبْرَىٰ ۝

يَوْمَ يَنذَرُ الْإِنْسَانُ مَا سَعَىٰ ۝

۱۶۔ کیا میں کہیں موسیٰ دی بھال آئی ہو۔

۱۷۔ جیسے اول کوں پاک وادی طوی وچ اوندرے رب سبڈائیے

۱۸۔ تے آکھیں فرعون دو وچ بے شک اومنے زور تھی

گئے۔

۱۹۔ تے آکھ کیا توں پاک تھیون چاہندیں۔

۲۰۔ تے میں تیکوں تیلے رب دا راہ بڑ کھالں تاں جو

توں بڑیں۔

۲۱۔ موسیٰ اونکوں دبو انسان بڑ کھائے۔

۲۲۔ اول انکار کیستے تے نافرمانی کیتی۔

۲۳۔ ول کنڈولا کے درک پئے۔

۲۴۔ لوک کٹے کر کے منادی کرائی۔

۲۵۔ آکھیں میں تہا بڑا اچی شان آلا رب ہاں۔

۲۶۔ تے اللہ اونکوں آخرت تے دنیا دے عذاب وچ

پکڑ گدھے۔

۲۷۔ بے شک ایندے وچ بڑن والے کیتے عبرت۔

۲۸۔ کیا تہا کوں پیدا کرٹن اوکھا یا آسمان کوں جیکوں

خدا بنائے۔

۲۹۔ اونکوں بہوں اچا کیستے سی تے ول بے عیب بنائیں۔

۳۰۔ تے رات اندھاری بنائی اس تے بڑو پہریں کوں ظاہر

کیستے سی۔

۳۱۔ ول زمین اوندرے لبد وچائی اس۔

۳۲۔ اوندرے وچو پانی تے گھا کدھیں۔

۳۳۔ تے پہاڑ پوریں سی۔

۳۴۔ اے تہا بڑے کیتے تے تہا بڑے بڑ بچیں کیتے سامان۔

۳۵۔ تے جیسے دبو آفت ادسی۔

۳۶۔ جڈاں انسان اپنے عملیں کوں یاد کر لیں۔

- وَبُذِّبَتِ الْجَحِيمُ لِمَنْ يَرَى ۝
فَأَمَّا مَنْ كُذِبَ ۝
وَأُتِرَ الْحَيَوَةُ الدُّنْيَا ۝
فَإِنَّ الْجَحِيمَ هِيَ الْمَأْوَى ۝
وَأَمَّا مَنْ خَافَ مَقَامَ رَبِّهِ وَنَهَى النَّفْسَ عَنِ الْهَوَىٰ ۝
فَإِنَّ الْجَنَّةَ هِيَ الْمَأْوَى ۝
يَسْأَلُونَكَ عَنِ السَّاعَةِ أَيَّانَ مُرْسِلُهَا ۝
فِيمَا أَنْتَ مِنْ ذِكْرِهَا ۝
إِلَىٰ رَبِّكَ مُنتَهَلُهَا ۝
إِذَا أَنْتَ مُنْذِرُ مَنْ يُخَشِئُهَا ۝
كَانَتْهُمْ يَوْمَ يُؤْتَاهَا لَمْ يَلْبِسُوا إِلَّا عَشِيَّةً أَوْ ضُحًى ۝
- ۳۷۔ تے دوزخ ڈیکھن والے دے کو لہو کر ڈتی ویسی۔
۳۸۔ تے میں منہ زوری کیتی
۳۹۔ تے دنیاوی زندگی کوں چھکا سمجھا۔
۴۰۔ تے بے شک دوزخ اونڈا لکاڑہ۔
۴۱۔ تے جیرھا اپنے رب دے مقام کینں ڈرسی تے اپنے آپ کوں گندی خواہشیں کینں روکیں۔
۴۲۔ تے بے شک جنت اونڈا لکاڑہ۔
۴۳۔ اوش کینں اول گھڑی دا پچھن جو کڈن اوسی۔
۴۴۔ تیکوں تے اونڈے ذکر نال کیا واسطہ۔
۴۵۔ اونڈا پھیکڑی وقت خدا کوں پتہ۔
۴۶۔ توں تے محض اونکوں ہوشیار کرن والا این جیرھا اوں کینں ڈر دے۔
۴۷۔ جیرھے ڈینہ اونکوں ڈیکھسن ایویں لگیں جیویں اوں کب رات یا کب ڈینہ ریئے ہوں۔

سورہ عبس مکی ۷۳ تے بسم اللہ نال ایندیاں ۴۳ آیات تے کب رکوع۔

- بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ۝
عَبَسَ وَتَوَلَّى ۝
أَن جَاءَهُ الْأَعْمَىٰ ۝
وَمَا يَذْكُرُكَ إِلَّا خَلَعًا يُرَىٰ ۝
أَوْ يَذَّكَّرُ فَتَنْفَعَهُ الْذِكْرَىٰ ۝
- ۱۔ شروع کرینداں اللہ دے ناں نال جیرھا بن مگئے
ڈیون والا تے ول ول رحم کرن والا۔
۲۔ متھے تے وٹ آندس تے منہ پھیر گدھیں۔
۳۔ جو اونڈو کب اندھا آئے۔
۴۔ اے رسول تیکوں کیویں پتہ لگ سگدا جو منور پاک تھی ویسی۔
۵۔ یا یاد کر لیں تے اے ذکر اونکوں فائدہ ڈلیسی۔

- ۶۔ کیا لے تمی سبک سے جو میرا بے پروا۔
 ۷۔ توں اونزو بہوں تو میری ڈیوں۔
 ۸۔ تیبڑے اتے کوئی ذمہ داری نہیں جے او پاک نہیں
 تھیندا۔
 ۹۔ تے میرا تیبڑو درکلا آئے۔
 ۱۰۔ تے او بڑوادی ہار۔
 ۱۱۔ تے توں اول کنیں بے پروائی کریندیں۔
 ۱۲۔ لے اصلو غلط قرآن ہک نصیحت۔
 ۱۳۔ میرا نصیحت پکڑے
 ۱۴۔ قرآن عزت والیں بھیجیں وچ۔
 ۱۵۔ اچی شان والیں تے پاک (مھیجیں وچ ہے)۔
 ۱۶۔ میرے وڈے وڈے پندھ کرن والیں نے بھر وچن۔
 ۱۷۔ تے عزت والیں تے نیک لوکیں دے ابھ وچن۔
 ۱۸۔ انسان ہلاک تھوے کیجھنا ناسکرا۔
 ۱۹۔ اللہ اونکوں کیرم شے کنیں پیدا کیتے۔
 ۲۰۔ نطفے کنیں پیدا کیتس دل اندازہ بناس۔
 ۲۱۔ دل راہ سوکھی کیتی اس۔
 ۲۲۔ دل اونکوں مار کے قبر وچ رکھیس۔
 ۲۳۔ دل جیلے چاہی جیندا کرلیس۔
 ۲۴۔ سٹو انسان کوں جو حکم با اوں پورا نہیں کیا۔
 ۲۵۔ او انسان اپنے کھائے دو بڑیکھے۔
 ۲۶۔ بے شک اسان اوندے اتے بہوں پائی وسائے۔
 ۲۷۔ دل اسان زمین کوں بہوں کھٹے۔
 ۲۸۔ تے اوندے وچ داٹے پیدا کیتے۔
 ۲۹۔ تے اگورتے سبزیاں۔
 ۳۰۔ تے زیتون تے کھیاں۔
- ۱۔ اَمَّا مَنِ اسْتَغْنٰ ۱
 ۲۔ فَانْتَ لَهُ تَصَدٰی ۲
 ۳۔ وَاَمَّا لَكَ اَلَا يَزٰلٰی ۳
 ۴۔ وَاَمَّا مَنْ جَاءَكَ يَسْعٰی ۴
 ۵۔ وَهُوَ يَخْشٰی ۵
 ۶۔ فَانْتَ عَنْهُ تَأْتٰی ۶
 ۷۔ كَلَّا اِنَّهَا تَذٰكِرَةٌ ۷
 ۸۔ فَمَنْ شَاءَ ذَكِّرْهُ ۸
 ۹۔ فِیْ صُغْفٰی مَكْرَمَةٍ ۹
 ۱۰۔ مَرْفُوعَةٍ مُّطَهَّرَةٍ ۱۰
 ۱۱۔ بِاَيِّدِیْ سَفَرَةٍ ۱۱
 ۱۲۔ كِرَامٍ بَرَرَةٍ ۱۲
 ۱۳۔ قَتَلَ الْاِنْسَانَ مَا اَكْفَرَهُ ۱۳
 ۱۴۔ مِنْ اٰتٰی شَیْءٍ خَلَقَهُ ۱۴
 ۱۵۔ مِنْ نُّطْفَةٍ خَلَقَهُ فَقَدَرَهُ ۱۵
 ۱۶۔ ثُمَّ السَّیْلَ یَسْرُهُ ۱۶
 ۱۷۔ ثُمَّ اَمَاتَهُ فَاَقْبَرَهُ ۱۷
 ۱۸۔ ثُمَّ اِذَا شَاءَ اَنشُرَهُ ۱۸
 ۱۹۔ كَلَّا لَنَا یَقْضِ مَا اَمَرَهُ ۱۹
 ۲۰۔ فَلْيَنْظُرِ الْاِنْسَانُ اِلٰی طَعَامِهِ ۲۰
 ۲۱۔ اِنَّا صَبَّيْنَا الْمَآءَ صَبًّا ۲۱
 ۲۲۔ ثُمَّ شَقَقْنَا الْاَرْضَ شَقًّا ۲۲
 ۲۳۔ فَاَنْبَتْنَا فِیْهَا حَبًّا ۲۳
 ۲۴۔ وَعَبَبًا وَفَضًّا ۲۴
 ۲۵۔ وَزَيْتُونًا وَنَخْلًا ۲۵

- ۳۱۔ تے گھاٹے باغ وَحَدَّٰثِیْنَ غُلَبًا ۝
 ۳۲۔ تے میوے تے سکا گھا پیدا کیتھ سے وَفَاكِهَةً وَّآبًا ۝
 ۳۳۔ جیرھا تباڑے تے نہاڑے ڈنگھیں کیتھ سامان مَنَاعًا لَّكُمْ وَلَا تَعَامِلُكُمْ ۝
 ۳۴۔ تے جیلے کن پاڑن آلا عذاب اوسی۔ فَإِذَا جَاءَتِ الصَّاعَةُ ۝
 ۳۵۔ جڈاں آدمی اپنے بھراکئیں بھجسی۔ یَوْمَ يَقُودُ الْمَرْءُ مِنْ أَخِيهِ ۝
 ۳۶۔ اپنی ماتے پیرکئیں۔ وَأَخِيهِ وَآبِيهِ ۝
 ۳۷۔ تے اپنی زال تے پُتریں کئیں بھجسی۔ وَصَاحِبَتِهِ وَبَنِيهِ ۝
 ۳۸۔ اول ڈینہ ہر آدمی اپنے اپنے کم وچ رُودھا پیا لِكُلِّ امْرِئٍ وَهَمٌّ يَوْمَئِذٍ شَأْنٌ يُغْنِيهِ ۝
 ہر سی (اپنے مرٹے وچ تار ہوس) وَجُوهُ يَوْمَئِذٍ مُّسْفَرَةٌ ۝
 ۳۹۔ اول ڈینہ کچھ منہ چکسن۔ صَاحِبَهُ مُتَبَيِّرَةٌ ۝
 ۴۰۔ کھلے پئے ہوسن تے خوش ہوسن۔ وَوُجُوهُ عَلَيْهَا غَبَرَةٌ ۝
 ۴۱۔ تے کچھ منہ ہوسن انہیں تے مٹی ہوسی۔ تَرَهَقَهَا قَتَرٌ ۝
 ۴۲۔ تے کالوں انہیں سے منہ تے ہوسی۔ أُولَٰئِكَ هُمُ الْكَافِرُ الْفَجَرَةُ ۝
 ۴۳۔ ایٹھے لوک کافرتے بدکار ہوسن۔

سُورَةُ التَّكْوِيْرِ مَكِّيَّةٌ وَهِيَ مِمَّا الْبَسْمَلَةِ ثَلَاثُونَ آيَةً

سورہ تکویر کی ۷۳۶ آیتیں ہیں۔

- ۱۔ شروع کریں اے اللہ دے ناں نال جیرھا بن سکے ڈلوٹن بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ ۝
 ۲۔ جیلے سجھ واپس ولسی۔ إِذَا الشَّمْسُ كُوِّرَتْ ۝
 ۳۔ تے جیلے تارے دھندلا ولسی۔ وَإِذَا النُّجُومُ انْكَدَرَتْ ۝
 ۴۔ تے جیلے پہاڑ ٹوڑیے ولسی۔ وَإِذَا الْجِبَالُ سُيِّرَتْ ۝
 ۵۔ تے ڈاچیاں بے کار تھی ولسی۔ وَإِذَا الْعُشَارُ عُطِّلَتْ ۝
 ۶۔ ڈنگھ کٹے کیتھ ولسی۔ وَإِذَا الْوُحُوشُ حُشِرَتْ ۝

- ۷۔ تے جیلھے سمندر رلا بڑتے ولین۔
 ۸۔ تے بندے آپت وچ بلا بڑتے ولین۔
 ۹۔ تے جیلھے جیندیاں پُریکُن والیں دے متعلق پچھیا ویسی
 ۱۰۔ کیرھے گناہ وچ اذنوں ماریا ویندا ہا۔
 ۱۱۔ تے جیلھے کتاباں کھنڈا بڑتیاں ولین۔
 ۱۲۔ تے جیلھے آسمان دی کھل بھائی ویسی۔
 ۱۳۔ تے جیلھے دوزخ بھر کائی ویسی۔
 ۱۴۔ تے جیلھے جنت کو لہر کر بڑتی ویسی۔
 ۱۵۔ ہر شخص کوں اوندا پتہ بگ ویسی ہواں کیتا ہوسی۔
 ۱۶۔ میں گواہ بنیداں جیرھے جیرھے مُردیں ٹوں پچھوتے ہٹ
 ویندن۔
 ۱۷۔ تے تک دی سیدھ چلن تے جیرھے گھر وچ بہر بندن
 ۱۸۔ تے رات گواہ جیلھے او ممکن تے اندی ہ۔
 ۱۹۔ تے فجر گواہ جیرھی نکدی ہ۔
 ۲۰۔ بے شک اے رسول کریم دیاں مبالغہاں ہن۔
 ۲۱۔ طاقت والا تے عرش والے خدا دے نزدیک عزت
 والا ہ۔
 ۲۲۔ اطاعت دے لائق ہے تے امین دی ہے
 ۲۳۔ تے تہا بڑا ساتھی دیوانہ نیں۔
 ۲۴۔ اوں اذنوں کھلے آسمان تے بڑھے۔
 ۲۵۔ تے غیب دیاں خبراں بڈس وچ شوم نیں۔
 ۲۶۔ تے اے مردود شیطان دا قول نیں۔
 ۲۷۔ تے تساں کتے ویندے پئے ہ۔
 ۲۸۔ او تے مھن عالمین کیتے نصیحت۔
 ۲۹۔ اندرے واسطے جیرھا سدھ راہ تے ٹرن چاہوے
 ۳۰۔ تے تساں اوں گال دی خواہش کر سگدے ہ جیرھی
- وَإِذَا الْبُحَارُ يُدْرَجْنَ ۝
 وَإِذَا الْفُجُوسُ زُوْجَتْ ۝
 وَإِذَا الْمَوْءَدَةُ سُيْلَتْ ۝
 بِأَيِّ ذَنْبٍ قُتِلَتْ ۝
 وَإِذَا الصُّحُفُ نُشِرَتْ ۝
 وَإِذَا السَّمَاءُ كُشِطَتْ ۝
 وَإِذَا الْجَبَابِثُ سُحِرَتْ ۝
 وَإِذَا الْجَوْنَةُ أُزْلِفَتْ ۝
 عَلِمَتْ نَفْسٌ مَّا أَحْضَرَتْ ۝
 فَلَا أَمْسِرَ بِالْخَنَسِ ۝
 الْجَوَارِ الْكُنَسِ ۝
 وَالْيَلِيلُ إِذَا عَسْعَسَتْ ۝
 وَالضُّبُجُ إِذَا تَنَفَّسَتْ ۝
 إِنَّهُ لَقَوْلُ رَسُولٍ كَرِيمٍ ۝
 ذِي قُوَّةٍ عِنْدَ ذِي الْعَرْشِ مَكِينٍ ۝
 مُطَاعٍ ثَمَّ أَمِينٍ ۝
 وَمَا صَاحِبُكُمْ بِبَجُنُونٍ ۝
 وَلَقَدْ سَأَاهُ بِالْأَفْحَى الْأَيْمَنِ ۝
 وَمَا هُوَ عَلَى الْغَيْبِ بِضَنِينٍ ۝
 وَمَا هُوَ بِقَوْلِ شَيْطَانٍ رَجِيمٍ ۝
 فَآيَنَ تَذْهَبُونَ ۝
 إِنَّ هُوَ إِلَّا ذِكْرٌ لِلْعَالَمِينَ ۝
 لِمَنْ شَاءَ مِنْكُمْ أَنْ يَسْتَقِيمَ ۝
 وَمَا تَشَاءُونَ إِلَّا أَنْ يَشَاءَ اللَّهُ رَبُّ

الْعَلَمِينَ ۝

رب العالمین خدا چاہندے۔

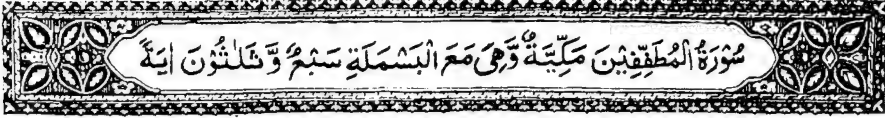
۴

سُورَةُ الْاِنْفِطَارِ مَكِّيَّةٌ وَرَبِّهَا مَعَ الْبَسْمَلَةِ عَشْرُونَ آيَةً

سورہ انفطار مکی ۱۰ آیتیں۔

- ۱۔ شروع کرینداں اللہ سے ناں نال جیرھا بن منگے ڈیوڑ
والاتے دل دل رحم کرٹ والا ۱۰
۲۔ جیلھے آسان پھٹ ولسی۔
۳۔ جیلھے تارے جھڑ ولسی۔
۴۔ تے جیلھے سمندر جیرے ولسی۔
۵۔ تے جیلھے قبرال پیاں ولسی۔
۶۔ ہر شخص کول پتہ بگ ولسی جواول اگوتے بھوپٹیا ہا
۷۔ اے انسان نیکوں کیل تیلے عزت والے رب سے
بارے وچ دکھا ڈتے۔
۸۔ جیس تیکوں پیدا کیے دل درست کیتس ول طاقت
ڈرتی اس۔
۹۔ جیرمی نکل پسند کیتی اس تیکوں بٹاؤس۔
۱۰۔ سٹو تاساں دین دا انکار کریدے ۱۰۔
۱۱۔ تے بے شک تہاڈے اتے نگران۔
۱۲۔ شریف کھن والین۔
۱۳۔ او جانڈن جو تاساں کریدے ۱۳۔
۱۴۔ بے شک نیک لوک نعمتیں وچ ہوسن۔
۱۵۔ تے گناہ گار بے شک دوزخ وچ ہوسن۔
۱۶۔ او جزا سزا دے ڈینہ اوندے وچ بیٹے ولسی۔
۱۷۔ او اول کین ملک نہ بگسن۔
- بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ۝
إِذَا السَّمَاءُ انْفَطَرَتْ ۝
وَإِذَا الْكَوَاكِبُ انْتَثَرَتْ ۝
وَإِذَا الْبِحَارُ فُجِّرَتْ ۝
وَإِذَا الْقُبُورُ بُعْثِرَتْ ۝
عَلِمَتْ نَفْسٌ مَّا قَدَّمَتْ وَأَخَّرَتْ ۝
يَا أَيُّهَا الْإِنْسَانُ مَا غَرَكَ بِرَبِّكَ الْكَرِيمِ ۝
الَّذِي خَلَقَكَ فَسَوَّبَكَ قَدَدًا لَّكَ ۝
فِي آتِي صُورَةٍ مَّا شَاءَ رَكَّبَكَ ۝
كَلَّا بَلْ تُكَذِّبُونَ بِالذِّينِ ۝
وَأَنْ عَلَيْكُمْ لَحُفَظِينَ ۝
كِرَامًا كَاتِبِينَ ۝
يَعْلَمُونَ مَا تَفْعَلُونَ ۝
إِنَّ الْأَبْرَارَ لَفِي نَعِيمٍ ۝
وَأِنَّ الْفُجَّارَ لَفِي جَحِيمٍ ۝
يَصْلَوْنَهَا يَوْمَ الدِّينِ ۝
وَمَا هُمْ عَنْهَا بِغَائِبِينَ ۝

- ۱۸۔ تیکوں کیا پتہ جزا سزا دا ڈینہ کیا ہے؟
 ۱۹۔ دل تیکوں کیا پتہ جزا سزا دا ڈینہ کیا ہے؟
 ۲۰۔ جیرے ڈینہ کوئی کجھ دی کہیں دے کم نہ آ سگسی تے
 سارا فیصلہ اللہ دے ہتھ ہو سی۔
- وَمَا أَدْرَاكَ مَا يَوْمُ الدِّينِ ۝
 ثُمَّ مَا أَدْرَاكَ مَا يَوْمُ الدِّينِ ۝
 يَوْمَ لَا تَنفَسُ نَفْسٌ شَيْئًا وَلَا أَفْرُ
 يَوْمَئِذٍ يَلَهُ ۝

سورہ مطففين مکی ء تے بسم اللہ نال ایندیاں ۳۷ آیاتن۔

- ۱۔ شروع کرینداں اللہ دے ناں نال جیرا بن مگئے
 ڈیون والا تے ول دل رحم کرٹ والا ء۔
 ۲۔ گھٹ تولن والیں کیتے تباہی ء۔
 ۳۔ جیرے لوکس کینس تول کے گھندن تے پورا گھندن
 ۴۔ تے جیلھے بنہیں کول تول کے ڈینڈن تے گھٹ
 کر ڈیندن۔
 ۵۔ کیا انہیں کول خیال نہیں جواو اٹھالے ولین۔
 ۶۔ وڈے ڈینہ کول۔
 ۷۔ جیرے ڈینہ لوک رب العالمین خدا کیتے کھڑے تھی
 ولین۔
 ۸۔ سٹوبے شک گناہ گاریں دا حکم ہمیشہ دی کتاب وچ
 ۹۔ تے تیکوں کیا پتہ او ہمیشہ دی کتاب کیا ہے
 ۱۰۔ اوکھی ہون کتاب۔
 ۱۱۔ انکار کرٹ والیں کیتے اول ڈینہ تباہی ء۔
 ۱۲۔ جیرے جزا سزا دے ڈینہ دا انکار کریندن۔
 ۱۳۔ تے اوندا انکار محض اوہے کریندن جیرے حد
 کینس ودھن والے تے بہوں گناہ گارن۔
- بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ۝
 وَبَلِّغِ الْمُطَفِّفِينَ ۝
 الَّذِينَ إِذَا أَتَّالُوا عَلَى النَّاسِ يَسْتَوْفُونَ ۝
 وَإِذَا كَالُوهُمْ أَوْ وَزَنُوهُمْ يُخْسِرُونَ ۝
 أَلَا يَظُنُّ أُولَٰئِكَ أَنَّهُمْ مَبْعُوثُونَ ۝
 لِيَوْمٍ عَظِيمٍ ۝
 يَوْمَ يَقُومُ النَّاسُ لِرَبِّ الْعَالَمِينَ ۝
 كَلَّا إِنَّ كِتَابَ الْفُجَارِ لَفِي سَعِيرٍ ۝
 وَمَا أَدْرَاكَ مَا سَعِيرٌ ۝
 كِتَابٌ مَّرْقُومٌ ۝
 وَبَلِّغِ يَوْمَئِذٍ لِلْمُكَذِّبِينَ ۝
 الَّذِينَ يَكْذِبُونَ يَوْمَ بَيُّومِ الدِّينِ ۝
 وَمَا يُكَذِّبُ بِهِ إِلَّا كُلُّ مُعْتَدٍ أَثِيمٍ ۝

إِذَا تَنَالَىٰ عَلَيْهِ أَيْنُنَا قَالَ أَسَاطِيرُ الْأَوَّلِينَ ۝

كَلَّا بَلْ رَأَىٰ عَلَاقُوهُمْ مَا كَانُوا يَكْسِبُونَ ۝

كَلَّا إِنَّهُمْ عَنْ رَبِّهِمْ يَوْمَئِذٍ لَمَحْجُوبُونَ ۝

ثُمَّ إِنَّهُمْ لَصَالُوا الْجَحِيمِ ۝

ثُمَّ يُقَالُ هَذَا الَّذِي كُنْتُمْ بِهِ تُكَذِّبُونَ ۝

كَلَّا إِنَّ كِتَابَ الْأَبْرَارِ لَفِي عِلِّيِّينَ ۝

وَمَا أَزِلُّكَ مَا عِلِّيُّونَ ۝

كِتَابٌ مَرْقُومٌ ۝

يَشْهَدُهُ الْمُقَرَّبُونَ ۝

إِنَّ الْأَبْرَارَ لَفِي نَعِيمٍ ۝

عَلَى الْأَرَائِكِ يَنْظُرُونَ ۝

تَعْرِفُ فِي وُجُوهِهِمْ نَضْرَةَ النَّعِيمِ ۝

يُسْقَوْنَ مِنْ رَحِيقٍ مَخْمُومٍ ۝

خِتَانُهُمْ سُنَكٌ وَفِي ذَٰلِكَ فَلْيَتَنَافَسِ

السَّافِرُونَ ۝

وَمِزَاجُهُمْ مِنْ تَسْنِيمٍ ۝

عَمِيًّا يَشْرَبُ بِهَا الْمُقَرَّبُونَ ۝

إِنَّ الَّذِينَ أَجْرَمُوا كَانُوا مِنَ الَّذِينَ آمَنُوا

يَضْحَكُونَ ۝

وَإِذَا مَرُّوا بِهِمْ يَتَغَامِرُونَ ۝

وَإِذَا انْقَلَبُوا إِلَىٰ أَهْلِهِمْ انْقَلَبُوا

۱۳۔ جیلھے اونکوں ساڈی آیات پڑھ کے ٹٹایاں ویندن آہن لے پیسے لوکس دے قصے بن۔

۱۵۔ سٹو امل انہیں دے دیں تے رنگ بگ گئے انہیں دے عملیں دی وجہ نال۔

۱۶۔ سٹو بے شک او اوں ڈیہند اپنے رب کیں پریں رکھے ولین۔

۱۷۔ ول بے شک او دوزخ وچ سٹے ولین۔

۱۸۔ ول آکھیا ویسی ایہو با جیندا تسال انکار کریندے پاوے۔

۱۹۔ سٹو بے شک نیک لوکس کیتے مکمل "علین" وچ۔

۲۰۔ تیکوں کیا پتہ اے "علیون" کیا ہے؟

۲۱۔ لکھی ہوئی کتاب۔

۲۲۔ اللہ سے قریبی اونکوں ڈیکھسن۔

۲۳۔ بے شک نیک لوک نعمتیں وچ ہوسن۔

۲۴۔ ہما جیس تے بڈے بیٹھے ہوسن۔

۲۵۔ انہیں دے چہرے تے توں خوشی دی سرسبزی ڈیکھیں۔

۲۶۔ بند شراب انہیں کوں پلائی ویسی۔

۲۷۔ جیندے چھیکڑ وچ مشک ہوسی تے ہن خٹے خواہش کرن آس کوں خواہش کرنی چاہی دی۔

۲۸۔ تے اوندے وچ "تسним" مل ہوئی ہوسی۔

۲۹۔ چشمہ جیندے وچ قریبی لوک پین۔

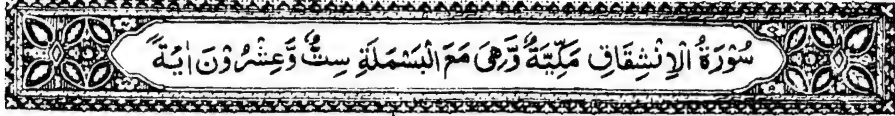
۳۰۔ بے شک مجرم مومنیں تے کھلنے بن۔

۳۱۔ تے جیلھے اوہیں دے نال لنگھدے بن انہیں دو اشارے کریندے بن۔

۳۲۔ تے جیلھے گھر آس دو ولدے بن اکڑیندے بن

فَكَهِنَ ۝

- وَاِذَا رَاوْهُمْ قَالُوْا اِنْ هٰؤُلَاءِ لَصٰلِحُوْنَ ۝
 ۳۳۔ جیلھے انہیں کوں ڈبدرے بن آہدے ہن بیشک
 اے گراہن۔
 وَمَا اُرْسِلُوْا عَلَيْهِمْ حٰفِظِيْنَ ۝
 ۳۴۔ انہیں تے نگران بنا کے نیس جٹھے لگے۔
 فَاٰیَوْمَ الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا مِنَ الْكُفَّارِ يَضْحَكُوْنَ ۝
 ۳۵۔ تے اج مومن کافریں تے کھدے پین۔
 عَلٰی الْاَرَآءِیْكَ يَنْظُرُوْنَ ۝
 ۳۶۔ ہانچیں تے ڈبدرے پین۔
 هَلْ تُؤْتٰی الْكُفَّارُ مَا كَانُوْا یَفْعَلُوْنَ ۝
 ۳۷۔ تے کیا کافریں کوں ادتہر بدلہ نیس ملیا جو اوکریندے
 ہن۔

سورة الانشقاق مکی ءتے بسم اللہ نال ایندیاں ۲۶ آیتاں۔

- بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ ۝
 ۱۔ شروع کریندال اللہ دے ناں نال جیرہا بن لگے
 بُولُوْا وَالْاَنۡتَیْ وَلِیۡلٍ رَّحِمٌ کَرِيْمٌ ۝
 ۲۔ جیلھے آسان پھٹ ولسی۔
 وَاَنْتَ لِیۡرَبِّهَا وَحَقَّتْ ۝
 ۳۔ تے اپٹے رب دوکن لیس تے اے اوندے اتے
 فرمن۔
 وَاِذَا الْاَرْضُ مُدَّتْ ۝
 ۴۔ تے جیلھے زمین ودھائی ولسی۔
 وَالْقَتَّ مَا فِیْهَا وَتَخَلَّتْ ۝
 ۵۔ تے جو اوندے وچ باہر وکدھ سیسی تے خالی
 تھی ولسی۔
 وَاَنْتَ لِیۡرَبِّهَا وَحَقَّتْ ۝
 ۶۔ تے اپٹے رب دوکن لیس تے اے اوند فرمن۔
 یٰۤاٰیُّهَا الْاِنۡسَانُ اِنۡکَ کَادِحٌ اِلٰی رَبِّکَ کَذۡحًا
 ۷۔ اے انسان بے شک توں پورے زور نال خدا دو
 وٹجی والا ہوئی تے ول اوکوں ملٹ والا ایں۔
 فَمَلٰیئِیۡهِ ۝
 ۸۔ تے جیکوں اعمال نامہ سچے ہتھ وچ ڈتا ولسی۔
 فَاَمَّا مَنْ اُوْتِیَ کِتٰبَہٗ بِیَمِیۡنِہٖ ۝
 ۹۔ اول کنیں جلدی سوکھا حساب گن گدھا ولسی۔
 فَسَوْفَ یُحَاسَبُ حِسَابًا یَّسِیْرًا ۝

- ۱۰۔ تے او اپنے پیر دو خوش خوش ولس۔
 ۱۱۔ تے جینکوں اعمال نامہ اوندی کنت پچھو ڈیا ولس
 ۱۲۔ او اپنے منہ نال تباہی کوں سبلیس۔
 ۱۳۔ تے بھڑکدی بھا وچ شیا ولس۔
 ۱۴۔ بے شک اور اپنے پیر وچ بہوں خوش ہا۔
 ۱۵۔ اوندا خیال ہا اوں تے مصیبت نہ اوسی۔
 ۱۶۔ ستر اوندا رب بے شک اونکوں ڈیڈا کھڑا ہا۔
 ۱۷۔ سمجھ دی لالی کوں گواہ بنیڈاں۔
 ۱۸۔ تے رات کوں جیلھے او ہر شے دلیپٹ تے لگا گھڑی
 ۱۹۔ تے چند کوں جیلھے او پورا تھی ونجے۔
 ۲۰۔ تساں ضرور ہولے ہولے انہیں حالتیں تے پچسو۔
 ۲۱۔ انہیں کوں کیا تھی گئے او منیدے نیں۔
 ۲۲۔ تے جیلھے انہیں کوں قرآن پڑھ کے ٹایا ونجے او
 سجدہ نیں کریں دے۔
 ۲۳۔ اصل کافر تے انکار کریں دے۔
 ۲۴۔ اللہ بہوں جائزے جو او گنبدن۔
 ۲۵۔ توں انہیں کوں ڈکھ ڈیوٹ والے عذاب دی خبر
 ڈے۔
 ۲۶۔ سوائے انہیں لوکیں دے جیرھے منیدت تے
 چنگے عمل کریں انہیں کتے نہ ختم تھیرن والا اجر۔
- ۱۰۔ وَيَنْقَلِبُ إِلَىٰ أَهْلِهِ مَسْرُورًا ۝
 ۱۱۔ وَأَمَّا مَنْ أُوتِيَ كِتَابَهُ وَرَأَىٰ ظَهْرَهُ ۝
 ۱۲۔ فَسَوْفَ يَدْعُوا ثُبُورًا ۝
 ۱۳۔ وَبَصُلًا سَعِيرًا ۝
 ۱۴۔ إِنَّكَ كَانَ فِي أَهْلِهِ مَسْرُورًا ۝
 ۱۵۔ إِنَّهُ ظَنَّ أَنْ لَنْ يَحُورَ ۝
 ۱۶۔ بَلَىٰ إِنَّ رَبَّهُ كَانَ بِهِ بَصِيرًا ۝
 ۱۷۔ فَلَا أَقْسِمُ بِالْشفَىٰ ۝
 ۱۸۔ وَالْأَيْلِ وَمَا وَسَىٰ ۝
 ۱۹۔ وَالْقَمَرِ إِذَا اتَسَىٰ ۝
 ۲۰۔ لَتَرْكَبُنَّ طَبَقًا عَنْ طَبَقٍ ۝
 ۲۱۔ فَمَا لَهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ ۝
 ۲۲۔ وَإِذَا قُرِئَ عَلَيْهِمُ الْقُرْآنُ لَا يَسْجُدُونَ ۝
 ۲۳۔ بَلِ الَّذِينَ كَفَرُوا يَكْذِبُونَ ۝
 ۲۴۔ وَاللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا يُوعُونَ ۝
 ۲۵۔ فَبَشِّرْهُمْ بِعَذَابٍ أَلِيمٍ ۝
 ۲۶۔ إِلَّا الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَهُمْ أَجْرٌ غَيْرُ مَمْنُونٍ ۝

مخالفتہ عبادت الہیہ

تہذیب

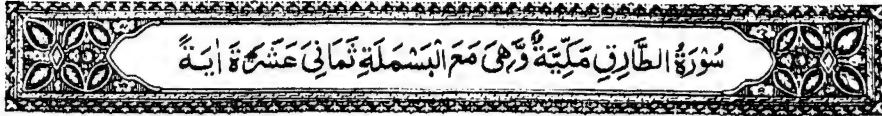
۱۰

سُورَةُ الْبُرُوجِ مَكِّيَّةٌ وَهِيَ مَعَ الْبَسْمَلَةِ ثَلَاثٌ وَعِشْرُونَ آيَةً

سورة بروج مکی ۷۲۲ آیتاں۔

<p>۱۔ شروع کرینداں اللہ دے ناں نال جیرھا بن سنکے
ڈیوٹ والا تے دل ول رحم کرٹ والا ۷۔</p> <p>۲۔ برحبیں آلا آسمان گواہ۔</p> <p>۳۔ تے او ڈینہ جیند اوعدہ ۷ گواہ۔</p> <p>۴۔ تے گواہ تے جیندی گواہی ڈی گئی ۷ اودی۔</p> <p>۵۔ گھڑیں آ لے تباہ تھی گئیں۔</p> <p>۶۔ جیرھے بل سٹ کے بھا جھڑکیندے ہن۔</p> <p>۷۔ جیلھے او بھا دے نال بیٹھے ہن۔</p> <p>۸۔ تے او جو مومنین نال کریندے پئے ہن انہیں دے
دل گواہ ہن۔</p> <p>۹۔ او انہیں کہیں معن این واسطے رُسیں تے کاوڑین جو
او غالب تے صفیتں والے اللہ کوں منیندے ہن۔</p> <p>۱۰۔ او خدا جیندے واسطے بے آسمانیں تے زمین دی
بادشاہت تے اللہ ہر چیز کوں ڈبدا پئے۔</p> <p>۱۱۔ بے شک جہنیں مومن مردیں تے مومن تریہیں کوں
عذاب ڈتے دل توبہ وی نیں کیج انہیں کیجے دوزخ
دا عذاب تے انہیں کیجے ساڑن والا عذاب۔</p> <p>۱۲۔ بے شک مومن جہنیں نیک عمل کیتن انہیں کیجے
باغن جیندے وچ نہراں و بندیاں پین لے بہوں
وڈی کامیابی ۷۔</p> <p>۱۳۔ بے شک تیرے رب دی پکڑ سخت۔</p>	بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ① وَالسَّمَاءِ ذَاتِ الْبُرُوجِ ② وَالْيَوْمِ الْمَوْعُودِ ③ وَشَاهِدٍ وَمَشْهُودٍ ④ قَتِيلِ اصْحَابِ الْاُخْدُودِ ⑤ النَّارِ ذَاتِ الْوُكُودِ ⑥ اِذْ هُمْ عَلَيْهَا قُعُودٌ ⑦ وَهُمْ عَلَىٰ مَا يَفْعَلُونَ بِالْمُؤْمِنِينَ شُهُودٌ ⑧ وَمَا نَقَمُوا مِنْهُمْ اِلَّا اَن يُؤْمِنُوا بِاللّٰهِ الْعَزِيزِ ⑨ الْحَبِيدِ ⑩ الَّذِي لَهُ مُلْكُ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ وَاللّٰهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ شَهِيدٌ ⑪ اِنَّ الَّذِيْنَ فَتَنَّا الْمُؤْمِنِيْنَ وَالْمُؤْمِنٰتِ ثُمَّ لَمْ يَتُوبُوْا فَلَهُمْ عَذَابٌ جَهَنَّمُ وَلَهُمْ عَذَابُ الْحَرِيقِ ⑫ اِنَّ الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا وَعَمِلُوا الصّٰلِحٰتِ لَهُمْ جَنَّةٌ ⑬ تَجْرٰى مِنْ تَحْتِهَا الْاَنْهَارُ ذٰلِكَ الْفَوْزُ الْكَبِيْرُ ⑭ اِنَّ بَطْشَ رَبِّكَ لَشَدِيْدٌ ⑮

- ۱۳۔ بے شک او شروع کریندے تے ولا ولا عذاب
بُئِنْدَے۔
- ۱۵۔ تے او کھنٹن والا تے پیار کرن والا دی ہے۔
- ۱۶۔ عرش عید والا ۶۔
- ۱۷۔ جو چاہندے او کر کے رہندے۔
- ۱۸۔ کیا تیں گنیں لشکریں دی خبر نہیں آئی۔
- ۱۹۔ فرعون تے خمود دی۔
- ۲۰۔ اصل کا فر ہر حال وچ انکار کریندن۔
- ۲۱۔ تے اللہ انہیں کول بچھو کینیں ولہیت گھنسی
- ۲۲۔ اصل او قرآن مجید۔
- ۲۳۔ جیرا محفوظ تختی وچ۔
- إِنَّهُ هُوَ الْبَدِيُّ وَيُعِيدُ ۝
وَهُوَ الْغَفُورُ الْودُودُ ۝
ذُو الْعَرْشِ الْمَجِيدُ ۝
فَعَالٌ لِّمَآ يُرِيدُ ۝
هَلْ أَتَاكَ حَدِيثُ الْجُنُودِ ۝
فِرْعَوْنُ وَثَمُودُ ۝
بَلِ الَّذِينَ كَفَرُوا فِي تَكْذِيبٍ ۝
وَاللَّهُ مِنْ ذُرِّيَّتِهِمْ مُخِيطٌ ۝
بَلْ هُوَ قُرْآنٌ مَّجِيدٌ ۝
فِي لَوْحٍ مَّحْفُوظٍ ۝

سورة طارق مکی ۱۸ آیات۔

- ۱۔ شروع کرینداں اللہ دے ناں نال جیرا بن گئے،
بُیُونُ والا تے ول ول رحم کرن والا ۶۔
- ۲۔ آسمان تے فجر دے تارے گواہن۔
- ۳۔ تیکوں کیوں پتہ ۶ فجر دا تارا کیا ہے۔
- ۴۔ ہوں چمکن والا تارا ۶۔
- ۵۔ ہر انسان تے ہک نہ ہک بنگران مقرر۔
- ۶۔ انسان بڑیکھے تے سہی کیر صی شے کینیں پیدا کیا گئے
- ۷۔ او اچھلے پائی کینیں پیدا کیا گئے۔
- ۸۔ جیرا پسلیں تے کنڈ دی بیڑیں وچر نکلے۔
- ۹۔ بے شک او اونکوں ولا ولا وٹ تے قادر۔
- بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ۝
وَالسَّمَاءِ وَالطَّارِقِ ۝
وَمَا أَدْرَاكَ مَا الطَّارِقُ ۝
النَّجْمُ الثَّاقِبُ ۝
إِنْ كُلُّ نَفْسٍ لَّمَّا عَلَيْهَا حَافِظٌ ۝
فَلْيَنْظُرِ الْإِنْسَانُ مِمَّ خُلِقَ ۝
خُلِقَ مِنْ مَّاءٍ دَافِقٍ ۝
يَخْرُجُ مِنْ بَيْنِ الصُّلْبِ وَالتَّرَائِبِ ۝
إِنَّهُ عَلَى رَجْعِهِ لَقَادِرٌ ۝

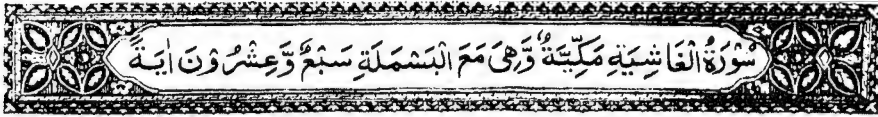
- یَوْمَ تُبْلَى السَّرَائِرُ ۝
فَمَا لَهُ مِنْ قُوَّةٍ وَلَا نَاصِرٍ ۝
وَالسَّمَاءِ ذَاتِ الرَّجْعِ ۝
وَالْأَرْضِ ذَاتِ الصَّدْعِ ۝
إِنَّهُ لَقَوْلُ فَصْلٍ ۝
وَمَا هُوَ إِلَّا هَؤُلَاءُ ۝
إِنَّهُمْ يَكِيدُونَ كَيْدًا ۝
وَأَكِيدُ كَيْدًا ۝
فَبِهَذَا الْكِتَابِ أَنْصَرِّفَهُمْ أَنْ يَرَوْا يُبِيدُوا ۝
- ۱۰۔ جڈال راز ظاہر تھیں۔
۱۱۔ اوندے کہتے نہ طاقت ہو سی تے نہ امدادی۔
۱۲۔ دل و دل و سن ۲۲ جھوٹ گواہ۔
۱۳۔ تے پھٹ و بچن والی زمین گواہ۔
۱۴۔ بے شک اے پھیکڑی تے پکی گال۔
۱۵۔ اے کمزور کلام نہیں۔
۱۶۔ بے شک او تدبیراں کرنین۔
۱۷۔ تے میں دی تدبیراں کرنین۔
۱۸۔ تے توں کافریں کوں وستی بڑے کجھ ڈینہ دی وستی بڑے۔

سُورَةُ الْأَعْلَى مَكِّيَّةٌ وَهِيَ مَعِ الْبَسْمَلَةِ عِشْرُونَ آيَةً

سورة اعلیٰ مکی ۲۰ آیتاں۔

- بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ۝
سَبِّحْ اسْمَ رَبِّكَ الْأَعْلَى ۝
الَّذِي خَلَقَ فَسُوَّى ۝
وَالَّذِي قَدَّرَ فَهَدَى ۝
وَالَّذِي أَخْرَجَ الْمَرْعَى ۝
فَجَعَلَهُ غُثَاءً أَحْوَى ۝
سَنُقَرِّبُكَ فَلَا تَنْفَى ۝
إِلَّا مَا شَاءَ اللَّهُ إِنَّهُ يَعْلَمُ الْجَهْلَ وَمَا يَخْفَى ۝
وَنُنَبِّئُكَ لِلْإِنْسَانِ ۝
- ۱۔ شروع کرنین اللہ دے ناں نال ہیر عابن منگے
ڈلوٹن والا تے بہوں مہربان۔
۲۔ اپنے اچی شان والے رب دی تسبیح کر۔
۳۔ میں پیدا کیتے تے درست کیتس۔
۴۔ تے ہمیں اندازہ مقرر کیتے تے ہدایت ڈتی اس۔
۵۔ تے میں گھا کتب میٹے
۶۔ تے دل اوں کوں کالا چورا کر ڈتس۔
۷۔ اساں تیکوں پڑھیسوں تے توں بھلیس نہ۔
۸۔ سوائے اوندے جو اللہ چاہے بے شک او جانتے
ہر ظاہر تے مکی ہونی گال کوں۔
۹۔ کامیابی اساں تیبڑے کیتے سوکھی کر ڈھیسوں۔

- ۱۰۔ توں نصیحت کربے شک نصیحت فائدہ ڈیندی ۱۰
 ۱۱۔ جیرھا ڈر دے او ضرور نصیحت پکڑ لےسی۔
 ۱۲۔ تے جیرھا بے کھت او پریں رہ وےسی۔
 ۱۳۔ جیرھا وڈی بھا وچ سٹیا وےسی۔
 ۱۴۔ دل اونڈے وچ او نہ مری تے نہ جیسی۔
 ۱۵۔ جیرھا پک ٹہی او کامیاب تھی وےسی۔
 ۱۶۔ تے اپٹے رب داناں گھنسی تے نماز پڑھدا رہ گیا ہوسی۔
 ۱۷۔ اصل تساں دنیاوی زندگی کوں زیادہ چنگا جانڈے ۱۷
 ۱۸۔ تے آخرت ہوں چنگی تے باقی رہی والی ۱۸
 ۱۹۔ بے شک اے کمال پہلے صحیفیں وچ دی ہائی پئی۔
 ۲۰۔ ابراہیم تے موسیٰ دے صحیفیں وچ۔
- فَذَكِّرْ إِنْ نَفَعَتِ الذُّكْرَىٰ ①
 سَيَذَكِّرْ مَنْ يَخْشَىٰ ②
 وَيَنْجِبُهَا الْأَشْقَىٰ ③
 الَّذِي يَصْلَى النَّارَ الْكُبْرَىٰ ④
 ثُمَّ لَا يَمُوتُ فِيهَا وَلَا يَخْيَىٰ ⑤
 قَدْ أَفْلَحَ مَنْ تَزَكَّىٰ ⑥
 وَذَكَرَ اسْمَ رَبِّهِ فَصَلَّىٰ ⑦
 بَلْ تُؤْثِرُونَ الْحَيَاةَ الدُّنْيَا ⑧
 وَالْآخِرَةَ خَيْرٌ وَأَنبَىٰ ⑨
 إِنَّ هَذَا لَفِي الصُّحُفِ الْأُولَىٰ ⑩
 صُحُفِ إِبْرَاهِيمَ وَمُوسَىٰ ⑪

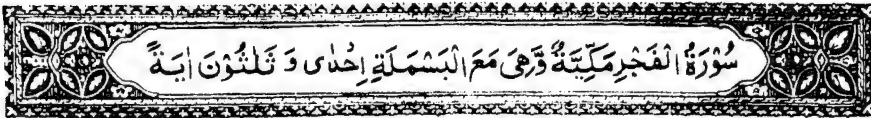
سورة غاشیہ مکی ۱۷ تے بسم اللہ نال ایندیاں ۲۷ آیات۔

- ۱۔ شروع کرینداں اللہ دے ناں نال جیرھا بن گئے ڈیون
 والائے دل ول رحم کرن والا ۱
 ۲۔ کیا تیکوں اوں معیت دی خبر نہیں ملی۔
 ۳۔ جڈاں منہ لہتے پئے ہوسن۔
 ۴۔ محنت کریندے پئے ہوسن تھکے پئے ہوسن۔
 ۵۔ تے او جماعت جھوڑکی بھا وچ پہنسی
 ۶۔ اہل دے چشے وچ پانی انہیں کوں پلایا وےسی۔
 ۷۔ انہیں کوں سوائے گھادے بیا کوئی کھانا نہ ملیسی۔
 ۸۔ نہ او موٹا کر لےسی تے نہ کچھ وچ فائدہ ڈیسی۔
- بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ①
 هَلْ أَتَاكَ حَدِيثُ الْغَاشِيَةِ ②
 وَجْهٌ يُؤْمِلُ خَاشِعَةً ③
 عَابِلَةً نَّاصِبَةً ④
 تَصْلَى نَارًا خَامِئَةً ⑤
 تُسْفَى مِنْ عَيْنِ آيَةٍ ⑥
 لَيْسَ لَهُمْ طَعَامٌ إِلَّا مِنْ صَرِنٍ ⑦
 لَا يُسِينُ وَلَا يُغْنِي عَنْهُمْ جُوعٌ ⑧

- ۹۔ تے کچھ منہ اول بڑی نہ خوش ہوسن۔
 ۱۰۔ اپنی کوشش تے انہیں کول تسلی ہوسی۔
 ۱۱۔ او اچی جتیں وچ رہسن۔
 ۱۲۔ اوندرے وچ بے ہودہ گاہیں نہ سنسن۔
 ۱۳۔ اوندرے وچ دہندرے چشتے ہوسن۔
 ۱۴۔ اوندرے وچ اپنے اپنے تخت ہوسن۔
 ۱۵۔ تے آب غورے لاتھے ہوسن۔
 ۱۶۔ تے وہائے قطاریں وچ پئے ہوسن۔
 ۱۷۔ تے قالیناں دچیاں پیاں ہوسن۔
 ۱۸۔ کیا او بڑے نیں اٹھ کول کیوں پیدا کیتا گئے۔
 ۱۹۔ تے آسمان کول کیوں اچا کیتا گئے۔
 ۲۰۔ تے پہاڑیں کول کیوں ٹھوک کے پوریا گئے۔
 ۲۱۔ تے زمین کول کیوں سدھا کیتا گئے۔
 ۲۲۔ توں نصیحت کر تو محض نصیحت کرن والا ہوسن۔
 ۲۳۔ توں انہیں تے دروغہ نوہیں۔
 ۲۴۔ بے شک میرھے کبڑا ولسن تے انکار کرلسن۔
 ۲۵۔ تے اللہ اوکوں وڈا عذاب ملیس۔
 ۲۶۔ بے شک او ساڈو ولسن۔
 ۲۷۔ تے ول انہیں دا حساب گھنٹ ساڈا کم۔
- وَجُودُ يَوْمِذٍ نَّاعِمَةٍ ۙ
 تَسْخِيهَا رَاضِيَةً ۙ
 فِي جَنَّةٍ عَالِيَةٍ ۙ
 لَا تَسْمَعُ فِيهَا لِأَعْيَةٍ ۙ
 فِيهَا عَيْنٌ جَارِيَةٌ ۙ
 فِيهَا سُرُورٌ مَرْفُوعَةٌ ۙ
 وَآكَوَابٌ مَوْضُوعَةٌ ۙ
 وَنَسَارِقٌ مِصْفُوفَةٌ ۙ
 وَذُرَابٌ مَبْنُوتَةٌ ۙ
 أَفَلَا يَنْظُرُونَ إِلَى الْإِبِلِ كَيْفَ خُلِقَتْ ۙ
 وَإِلَى السَّمَاءِ كَيْفَ رُفِعَتْ ۙ
 وَإِلَى الْجِبَالِ كَيْفَ نُصِبَتْ ۙ
 وَإِلَى الْأَرْضِ كَيْفَ سُطِحَتْ ۙ
 فَذَكِّرْ إِنَّمَا أَنْتَ مُذَكِّرٌ ۙ
 لَسْتَ عَلَيْهِمْ بِمُصَيِّرٍ ۙ
 إِلَّا مَنْ كُفِيَ وَكَفَرٌ ۙ
 فَيُعَذِّبُهُ اللَّهُ الْعَذَابَ الْأَكْبَرَ ۙ
 إِنَّ إِلَيْنَا إِيَابَهُمْ ۙ
 ثُمَّ إِنَّ عَلَيْنَا حِسَابَهُمْ ۙ

وہاں لکھو

۱۰۰

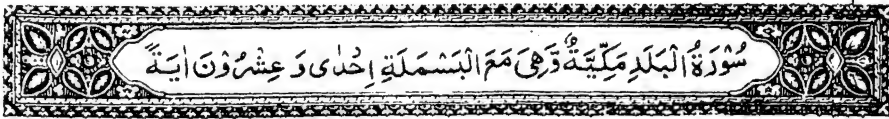

سورة فجر کی ۷۴ تے بسم اللہ مال ایندیاں ۳۱ آیاتن۔

- ۱۔ شروع کرینداں اللہ دے ناں نال جبرہا بن مگئے
 بُولُونِ وَاللّٰهُ تَعَالٰی وَلِیُّ دَل رَحْمَ کَرُنِ وَاللّٰهُ ۙ
 ۲۔ فجر گواؤ۔
- بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ۙ
 وَالْفَجْرِ ۙ

- وَلَيَالٍ عَشِيرٍ ۝
وَالشَّفْعِ وَالْوَتْرِ ۝
وَالْيَلِ إِذَا يَسِرُّ ۝
هَلْ فِي ذَلِكَ قَسَمٌ لِّذِي حِجْرِ ۝
أَلَمْ تَرَ كَيْفَ فَعَلَ رَبُّكَ بِعَادٍ ۝
إِرمَ ذَاتِ الْعِمَادِ ۝
الَّتِي لَمْ يُخْلَقْ مِثْلُهَا فِي الْبِلَادِ ۝
وَتَمُودَ الَّذِي جَاءَ بِالسُّجُرِ وَالْكَوَادِ ۝
وَفِرْعَوْنَ ذِي الْأَوْتَادِ ۝
الَّذِينَ طَغَوْا فِي الْبِلَادِ ۝
فَاكْتَرُوا فِيهَا الْفَسَادَ ۝
فَصَبَّ عَلَيْهِمْ رَبُّكَ سَوْطَ عَذَابٍ ۝
إِنَّ رَبَّكَ لَبِالْمِرْصَادِ ۝
فَأَمَّا الْإِنْسَانُ إِذَا مَا ابْتَلَاهُ رَبُّهُ فَأَكْرَمَهُ وَ
نَعَّمَهُ ۖ هَلْ يَقُولُ رَبِّيَ أَكْرَمَنِ ۝
وَأَمَّا إِذَا مَا ابْتَلَاهُ فَقَدَرَ عَلَيْهِ رِزْقَهُ ۖ هَلْ يَقُولُ
رَبِّيَ أَهَانَنِ ۝
كَلَّا بَلْ لَا تَكْفُرُونَ الْيَتِيمَ ۝
وَلَا يَخْضَعُونَ عَلَىٰ طَعَامِ الْيَتِيمِ ۝
وَيَأْكُلُونَ الشُّرَاكَ أَكْلًا لِّتَاءٍ ۝
وَيُحِبُّونَ الْمَالَ حُبًّا جَنًّا ۝
كَلَّا إِذَا دُكَّتِ الْأَرْضُ دَكًّا دَكًّا ۝
- ۳۔ تے ڈاہ راتیں گواہ سن۔
۴۔ تے کہ بھت تے ہک طاق وی۔
۵۔ تے رات وی جیرھی ٹر پڑے۔
۶۔ کیا ایندے وچ سیائے کیتے کوئی گواہی ہو۔
۷۔ کیا تیکوں پتہ ہو تیبڑے رب نے عاد قوم نالی
کیا کیتے۔
۸۔ ارم قوم جو وڈی وڈی ماٹیں والی ہائی۔
۹۔ اینجی قوم پہلے اتھال پیدا وی نہ کیتی گئی ہائی۔
۱۰۔ تے تمود دا وی جیرھے پتھر ترور کسے اپنے مکان
بٹندے ہن۔
۱۱۔ تے فرعون وی جیرھا پہاڑیں دا مالک ہا۔
۱۲۔ جنہیں ملک وچ فساد مچایا ہویا ہا۔
۱۳۔ تے فساد وچ دودھ دے لگے۔
۱۴۔ تیبڑے رب انہیں تے عذاب دا سوٹا مارے۔
۱۵۔ بے شک تیبڑا رب ٹوہ وچ۔
۱۶۔ تے ڈیکھ انسان کون جیلھے اندراب از میندے
اوندی عزت کریندے تے نعمتاں ڈیندے تے او
آہرے میڈے رب میڈی عزت کیتی ہو۔
۱۷۔ تے جیلھے اوں کون ہز میندے تے اوندا رزق
تنگ کر ڈیندے تے او آہرے میڈے رب
میکوں ذلیل کیتے۔
۱۸۔ سٹو اصل لتاں یتیم دی عزت نوہے کریندے۔
۱۹۔ مسکین دی ردی کیتے توہر نوہے ڈویندے۔
۲۰۔ تے وراثت دا مال خوب کھندے ہو۔
۲۱۔ تے مال نال بہوں محبت کریندے ہو۔
۲۲۔ سٹو جیلھے زمین کون ٹوٹے ٹوٹے کر ڈتا ویسی۔

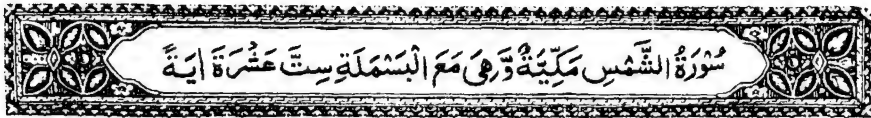
- ۲۳۔ تے تیار اب اوسی تے فرشتے قطاریں وچ کھڑے ہوسن
 ۲۴۔ تے دوزخ کو لہو آندی ویسی تے جڑاں انسان نصیحت
 حاصل کرن چاہسی تے اے وقت نصیحت کنیں فائدہ
 چاؤن دانہ ہوسی۔
- ۲۵۔ او اکسی افسوس میں اپنی زندگی کیتے کجھ پھٹیا ہوئے ہا۔
 ۲۶۔ تے اول ڈہنہ نہ کوئی او ہر جہاں عذاب ڈلیسی
 ۲۷۔ تے نہ او ہر جہاں کوئی پکڑ کر لیس۔
 ۲۸۔ اے نفس جس تسلی پا گدی ہو۔
 ۲۹۔ توں اپنے رب دوول آ توں اول کنیں خوش او
 تیں کنیں خوش۔
- ۳۰۔ میٹھے بندیں وچ شامل تھی ونج۔
 ۳۱۔ تے ول میڈی بہشت وچ چہرہ ونج۔
- وَجَاءَ رَبُّكَ وَالْبَلَكُ صَفًّا صَفًّا ۝
 وَجِئَ يَوْمَئِذٍ بِجَهَنَّمَ ۚ يَوْمَئِذٍ يَتَذَكَّرُ
 الْإِنْسَانُ وَأَنَّى لَهُ الذِّكْرَى ۝
 يَقُولُ لِيَلَيْتَنِي قَدَّمْتُ لِحَيَاتِي ۝
 فَيَوْمَئِذٍ لَا يُعَذِّبُ عَذَابَهُ أَحَدٌ ۝
 وَلَا يُؤْتِي وَثَاقَهُ أَحَدٌ ۝
 يَا أَيَّتُهَا النَّفْسُ الْمُطْمَئِنَّةُ ۝
 اذْجَبِي إِلَىٰ رَبِّكَ رَاضِيَةً مُّرْضِيَةً ۝
 فَأَدْخِلْنِي فِي عِبَادِي ۝
 وَأَدْخِلْنِي جَنَّاتٍ ۝

سورة بلد مکی ۷۴۹ تے بسم اللہ نال ایندیاں ۲۱ آیتاں۔

- ۱۔ شروع کرینداں اللہ جسے نال نال جبرہا بن منگئے ڈلوں
 والے دل ول دم کرن والا۔
 ۲۔ میں ایں شہر کوں گواہ بنینداں۔
 ۳۔ تے توں ایں شہر وچ ضرور ولس۔
 ۴۔ تے پیر پیر وی گواہن۔
 ۵۔ اسان انسان کوں محنت کرن والا بنائے۔
 ۶۔ اوندا کیا خیال ہو اونرے اتے کہیں داور نیں چل
 سگدا۔
 ۷۔ آہرے میں ڈھیر دے ڈھیر مال لٹوا ڈتے۔
- بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ۝
 لَا أُقْسِمُ بِهَذَا الْبَلَدِ ۝
 وَأَنْتَ حِلٌّ بِهَذَا الْبَلَدِ ۝
 وَالْأَيْدِ وَمَا وَلَدَ ۝
 لَقَدْ خَلَقْنَا الْإِنْسَانَ فِي كَبَدٍ ۝
 أَلَيْسَ إِنَّ لَنْ يَفْقَهُ عَلَيْهِ أَحَدٌ ۝
 يَقُولُ أَهْلَكْتُ مَالًا لُبَدًا ۝

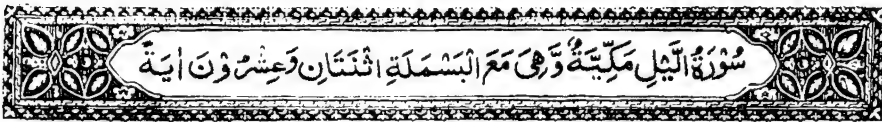
- ۸۔ اوند کیا خیال اونکوں کوئی بوجھن والا نہیں۔
 ۹۔ کیا اسال اوندیاں ڈو اکھیں نہیں بنایاں۔
 ۱۰۔ زبان تے ڈو تھوڑے۔
 ۱۱۔ تے اونکوں ڈو رستے دکھائے۔
 ۱۲۔ او (دل دی) چوٹی تے نہیں چڑھیا۔
 ۱۳۔ تیکوں کیا پتہ او چوٹی کیا ہے؟
 ۱۴۔ ہک پانچے کوں آزاد کرٹی۔
 ۱۵۔ یا تمکھ دے ڈینہہ روٹی کھراوٹی۔
 ۱۶۔ یتیم کوں جیرھا سکا ہوئے۔
 ۱۷۔ یا مسکین کوں جیرھا مٹی تے پیا ہوئے۔
 ۱۸۔ ول اے انہیں وچو بن ونبجے ہا جیرھے ایمان
 انیندن تے ہک ڈو جے کوں صبر دی تے رحم کرن دی
 نصیحت کریندن۔
 ۱۹۔ اے سچے پاسے آلن۔
 ۲۰۔ تے جیرھے ساڈی آیات دا انکار کریندن اوکھے
 پاسے آلن۔
 ۲۱۔ انہیں کہتے بھٹی دی بھادی سزاو۔
- اَيَحْسَبُ اَنْ لَّمْ يَرَهُ اَحَدٌ ۝
 اَلَمْ نَجْعَلْ لَهُ عَيْنَيْنِ ۝
 وَلِسَانًا وَشَفَتَيْنِ ۝
 وَهَدَيْنَاهُ النَّجْدَيْنِ ۝
 فَلَا اقْتَحَمَ الْعَقَبَةَ ۝
 وَمَا اَدْرَاكَ مَا الْعَقَبَةُ ۝
 فَكُّ رَقَبَةٍ ۝
 اَوْ اَطَعُمَ فِي يَوْمٍ ذِي مَسْجَةٍ ۝
 يَتِيمًا ذَا مَقْرَبَةٍ ۝
 اَوْ مَسْكِيْنَا ذَا مَقْرَبَةٍ ۝
 ثُمَّ كَانَ مِنَ الَّذِينَ اٰمَنُوا وَتَوَاصَوْا
 بِالصَّبْرِ وَتَوَاصَوْا بِالْمَرْحَمَةِ ۝
 اُولٰٓئِكَ اَصْحَابُ الْيَمِينَةِ ۝
 وَالَّذِينَ كَفَرُوا بِالْبَيِّنَاتِ هُمْ اَصْحَابُ الشِّمَّةِ ۝
 عَلَيْهِمْ نَارُ مُّؤَصَّدَةٍ ۝

سورة الشمس مکی ء تے بسم اللہ نال ایندیاں ۱۶ آیات۔

- ۱۔ شروع کرینداں اللہ دے ناں نال جیرھا بن سکے ڈیون
 والا تے دل دل رحم کرن والا۔
 ۲۔ سمجھ تے کانا ڈینہہ دا گواہن۔
 ۳۔ تے چند جیرھا سمجھ دے پکھو اندرے۔
- بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ ۝
 وَالشَّمْسِ وَضُحَاهَا ۝
 وَالْقَمَرِ اِذَا تَلٰلٰهَا ۝

- ۳۔ تے ڈینہہ جیلے او سمجھ کوں ظاہر کریندے۔
 ۵۔ تے رات جیلے اوں کوں لکا ڈیندی۔
 ۶۔ تے آسمان تے اونڈے بٹاؤں کوں وی۔
 ۷۔ تے زمین تے اونڈا دچھاوٹ۔
 ۸۔ تے نفس تے اونڈا بے عیبا بٹاؤں۔
 ۹۔ جینکوں اللہ سیس نیکی تے بدی ہر شے بٹوس ڈتی۔
 ۱۰۔ لے سب گواہن جیر نفس کوں پاک کر لیس او کامیاب تھیس۔
 ۱۱۔ تے جیر حامٹی درج پہسی او ناکام تھیس۔
 ۱۲۔ نمود اپنی من زوری نال انکار کیے۔
 ۱۳۔ جیلے انہیں دا ہک بد بخت کھڑا تھئے۔
 ۱۴۔ اوں کوں اللہ دے رسول آکھئے لے اللہ دی ڈاچی۔
 ۱۵۔ انہیں انکار کیا تے اونڈیاں نچاں کپ ڈتیاں تے انہیں تے اللہ دا عذاب لتھاتے اوں اپنی تدبیر پوری کیتی۔
 ۱۶۔ ایویں او مکہ آلیں دے انجام دی وی پرواہ نہ کر لیس۔
- وَالنَّهَارِ إِذَا تَجَلَّىٰ ۝
 وَاللَّيْلِ إِذَا يَغْشَىٰ ۝
 وَالسَّمَاءِ وَمَا بَنَاهَا ۝
 وَالْأَرْضِ وَمَا طَحَاهَا ۝
 وَنَفْسٍ وَمَا سَوَّاهَا ۝
 فَأَلْهَمَهَا فُجُورَهَا وَتَقْوَاهَا ۝
 قَدْ أَفْلَحَ مَن زَكَّاهَا ۝
 وَقَدْ خَابَ مَن دَسَّاهَا ۝
 كَذَّبَتْ ثَمُودُ بِطَغْوَاهَا ۝
 إِذِ انْبَعَثَ أَشْقَاهَا ۝
 فَقَالَ لَهُمْ رَسُولُ اللَّهِ نَاقَةَ اللَّهِ وَسُقْيَاهَا ۝
 فَكَذَّبُوهُ فَعَقَرُوهَا ۝
 فَذَمُّمَ عَلَيْهِمْ رَبُّهُمْ ۝
 فَذَمُّمَ بِذُنُوبِهِمْ فَسَوَّاهَا ۝
 وَلَا يَخَافُ عُقْبَاهَا ۝

سورة الیل مکی ۲۲ آیتاں۔

- ۱۔ شروع کرینداں اللہ دے ناں نال جیرہا بن بنگئے ڈیوٹ
 والا تے دل ول رحم کرٹ والا۔
 ۲۔ رات گواہ جیلے او چھا ونچے۔
 ۳۔ ڈینہہ گواہ جیلے او ظاہر تھی ونچے۔
- بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ۝
 وَاللَّيْلِ إِذَا يَغْشَىٰ ۝
 وَالنَّهَارِ إِذَا تَجَلَّىٰ ۝

- وَمَا خَلَقَ الذَّكَرَ وَالْأُنثَىٰ ۖ
 إِنَّ سَعْيَكُمْ لَشَتَىٰ ۝
 فَمَا مِّنْ أَعْطَىٰ وَآتَىٰ ۖ
 وَصَدَقَ بِالْحَقِّ ۖ
 فَسَنِيَعُنُهُ لِّلِغَمِّ ۖ
 وَآمَنَّا مَن يُجَلَّ وَاسْتَعْنَىٰ ۖ
 وَكَذَّبَ بِالْحَقِّ ۖ
 فَسَنِيَعُنُهُ لِّلِغَمِّ ۖ
 وَمَا يُغْنِي عَنْهُ مَالُهُ إِذَا تَرَدَّىٰ ۝
- ۳۔ تے جیرھا اوں نرتے مادی بٹائی ۽ ادومی گوارے۔
 ۵۔ بے شک تہا بڑیاں کوشش شاں انجوانجن۔
 ۶۔ جیرھا خدای راہ وچ ڈلیسی تے ڈریسی۔
 ۷۔ تے نیک گال دی تصدیق کرلیسی۔
 ۸۔ اونڈے کیتے اسال ہر گال سوکھی کرلیسوں۔
 ۹۔ تے جیرھا شرمائی کرلیسی تے بے پروائی۔
 ۱۰۔ تے نیک گال دا انکار کرلیسی۔
 ۱۱۔ اسال اونڈے کیتے ہر گال لوکھی کرڈلیسوں۔
 ۱۲۔ تے جیلھے اوتہا تھیونٹ لگا تے اوندا ملل کہیں کم نہ اوسی۔
- ۱۳۔ بے شک ہدایت ساڈے ذمے ہے۔
 ۱۴۔ تے شروع دی تے افریدی ساڈے ہتھ وچ۔
 ۱۵۔ میں تہا کوں جھوٹکدی بھانئیں ہریشا رکھڑتے۔
 ۱۶۔ اونڈے وچ محض او بد بخت سیسی۔
 ۱۷۔ جیرھا انکار کرلیسی تے کٹھن ولیسی۔
 ۱۸۔ تے متقی بچا یا ولیسی۔
 ۱۹۔ جیرھا اپنا مال خرچ کر کے پاک کرنیوے۔
 ۲۰۔ اونڈے اتے کہیں دا احسان نہیں ہوندا جیندا اوں بدلہ ڈیوٹا ہوئے۔
- ۲۱۔ سوائے اپنے اچی شان والے رب دی خوشی دی خاطر
 ۲۲۔ تے خدا اوں کئیں ضرور راضی تھیسی۔
- إِنَّ عَلَيْنَا لَلْهُدَىٰ ۖ
 وَإِنَّ لَنَا لَلْآخِرَةَ وَالْأُولَىٰ ۖ
 فَأَنذَرْتُكُمْ نَارًا تَلَظَّىٰ ۖ
 لَا يَصْلَاهَا إِلَّا الْأَشْقَىٰ ۖ
 الَّذِي كَذَّبَ وَتَوَلَّىٰ ۖ
 وَسَيُجَنَّبُهَا الْأَتْقَىٰ ۖ
 الَّذِي يُؤْتِي مَالَهُ يَتَزَكَّىٰ ۖ
 وَمَا لِأَحَدٍ عِنْدَهُ مِن نِّعْمَةٍ تُجْزَىٰ ۖ
 إِلَّا ابْتِغَاءَ وَجْهِ رَبِّهِ الْأَعْلَىٰ ۖ
 وَلَسَوْفَ يَرْضَىٰ ۝

سُورَةُ الضَّحَىٰ مَكِّيَّةٌ وَرَبِّهَا مَعَ الْبِسْمَلَةِ اثْنَتَا عَشْرَةَ آيَةً

سورۃ ضحیٰ مکی ۱۲ آیتیں۔

- ۱۔ شروع کریندال اللہ دے ناں نال میرہا بن منگے
بُیُوْنُ وَاللّٰہُ تَعَالٰی وَلِیُّہٗ رَحْمَہٗمُ کَرُوْاہُ۔
- ۲۔ بکھدا بڑیہ گواہ۔
- ۳۔ تے رات جیلے او ہر شے لکا بڑیوے۔
- ۴۔ تیڈے رب تیکوں نیٹس چھوڑیا تے دناراض تھئے
- ۵۔ تے تیڈی اخیر تیڈے شروع کنیں چنگی۔
- ۶۔ تیڈا رب تیکوں ضرور بڑیسی جیندے نال توں خوش
- تعمیس۔
- ۷۔ کیا تیکوں یتیم بڑیکھ کے جانسی بڑی۔
- ۸۔ تے بھلیا ہو یا بڑیکھ تے راہ بڑکھالیں۔
- ۹۔ تے تیکوں وڈے بُرا لا بڑیکھ کے غنی کیتس۔
- ۱۰۔ تے ہٹ توں یتیم کوں دڑکانہ بڑے۔
- ۱۱۔ تے مگن والے کوں دڑکانہ بڑے۔
- ۱۲۔ تے اپنے رب دی نعمت دا اظہار کریند ارہ و نچ
- ۱۔ بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ ①
- وَالضُّحٰی ②
وَ الْبَلٰی اِذَا سَجٰی ③
مَا وَّزَعَكَ رَبُّكَ وَمَا قَلٰی ④
وَلَا اٰخِرَ حَیْرَ لَّكَ مِنَ الْاَوَّلٰی ⑤
وَلَسَوْفَ یُعْطِیْكَ رَبُّكَ فَتَرْضٰی ⑥
اَلَمْ یَجِدْكَ یَتِیْمًا فَاٰوٰی ⑦
وَوَجَدَكَ ضَالًّا فَهَدٰی ⑧
وَوَجَدَكَ عَائِلًا فَاَغْنٰی ⑨
فَاَمَّا الْیَتِیْمَ فَلَا تُفْقِرْہٗ ⑩
وَاَمَّا السَّآئِلَ فَلَا تَنْهَرْہٗ ⑪
وَاَمَّا بِنِعْمَةِ رَبِّكَ فَحَدِّثْ ⑫

سُورَةُ الْمُنَشِّرِ مَكِّيَّةٌ وَرَبِّهَا مَعَ الْبِسْمَلَةِ نِسْعَ آيَاتٍ

سورۃ الم نشرح مکی ۹ آیتیں۔

- ۱۔ شروع کریندال اللہ دے ناں نال میرہا بن منگے
بُیُوْنُ وَاللّٰہُ تَعَالٰی وَلِیُّہٗ رَحْمَہٗمُ کَرُوْاہُ۔
- ۲۔ کیا اساں تیڈے سینے کوں نیٹس کھولیا۔
- ۱۔ بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ ①
- اَلَمْ نُنْشِخْ لَّكَ صَدْرَکَ ②

- وَوَضَعْنَا عَنكَ وِزْرَكَ ۝
الَّذِي أَنْقَضَ ظَهْرَكَ ۝
وَرَفَعْنَا لَكَ ذِكْرَكَ ۝
فَإِنَّ مَعَ الْعُسْرِ يُسْرًا ۝
إِنَّ مَعَ الْعُسْرِ يُسْرًا ۝
فَإِذَا فَرَغْتَ فَانصَبْ ۝
وَإِلَىٰ رَبِّكَ فَارْغَبْ ۝
- ۳۔ تے اساں تیڈا بار تیں کنیں لہاٹے سے ۔
۴۔ جیں تیڈی چیل تروڑ ڈتی ہائی ۔
۵۔ تے تیڈا ذکر بہوں اچا کہتے سے ۔
۶۔ بے شک ہر ادھڑے بعد سوکھ ۔
۷۔ بے شک ہر ادھڑے بعد سوکھ ہوندے ۔
۸۔ تے جلدی توں فارغ تھیویں تے اللہ کوں ملن دی
کوشش کر ۔
۹۔ تے اچے رب دو تو جہ کر ۔

سُورَةُ التِّينِ مَكِّيَّةٌ وَهِيَ مَعَ الْبَسْمَلَةِ تَشْمَعُ آيَاتٍ

سورۃ تین مکی ۷ تے بسم اللہ نال ایندیاں ۹ آیات ہن ۔

- بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ۝
وَالتِّينِ وَالزَّيْتُونِ ۝
وَطُورِ سِينِينَ ۝
وَهَٰذَا الْبَلَدِ الْأَمِينِ ۝
لَقَدْ خَلَقْنَا الْإِنسَانَ فِي أَحْسَنِ تَقْوِيمٍ ۝
ثُمَّ رَدَدْنَاهُ أَسْفَلَ سَافِلِينَ ۝
إِلَّا الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ فَلَهُمْ أَجْرٌ
غَيْرُ مَسْنُونٍ ۝
فَمَا يَكْذِبُكَ بَعْدَ الْبَلَدَيْنِ ۝
أَلَيْسَ اللَّهُ بِأَحْكَمَ الْحَاكِمِينَ ۝
- ۱۔ شروع کریندال اللہ سے ناں نال جیرہا بن سیکے ڈیوڑ
والا تے دل ول رحم کرن والا ۔
۲۔ انجیر تے زیتون گواہن ۔
۳۔ تے طور سینین دی ۔
۴۔ تے اس امن والے شہر کوں گواہ بنیندال ۔
۵۔ اساں انسان کوں بہوں چبکی حالت دج پیدا کیے ۔
۶۔ دل اوٹکوں ساریں کنیں گندے جھک دج دلا
ٹپے سے ۔
۷۔ سو اچے مومنین تے نیک عمل کرن والیں دے تے
انہیں کیے نہ ختم تھیوڑ والا جبر ۔
۸۔ ایندے بعد کیرھی چیز جزا سزا دے ڈیہندے بارے
دج تیکوں بھٹلیندی ۔
۹۔ کیا اللہ ساریں حاکمین کنیں وڈا حاکم نیں (ہے) ۔

سُورَةُ الْعَلَقِ مَكِّيَّةٌ وَهِيَ مَعَ الْبِسْمَلَةِ عِشْرُونَ آيَةً

سورۃ علق کی ساتے بسم اللہ نال ایندیاں ۲۰ آیاتن۔

- بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ①
- ا۔ شروع کرینداں اللہ دے نال نال جبرہا بن سکے
بُیْرُنْ وَاللّٰتِ وَلِلّٰهِ رَحْمَ كُرْنْ وَاللّٰہِ۔
- اِقْرَأْ بِاسْمِ رَبِّكَ الَّذِي خَلَقَ ②
- ۲۔ اے محمد اپنے رب دانال گھن کے پڑھ جس تیکوں پیدا
کیتے۔
- خَلَقَ الْإِنْسَانَ مِنْ عَلَقٍ ③
- ۳۔ تے انسان کوں لوتھڑے کنیں پیدا کیتس۔
- اِقْرَأْ وَرَبُّكَ الْأَكْرَمُ ④
- ۴۔ توں پڑھ تے تیڈا رب بہوں عزت والا۔
- الَّذِي عَلَّمَ بِالْقَلَمِ ⑤
- ۵۔ جس قلم نال سکھائے۔
- عَلَّمَ الْإِنْسَانَ مَا لَمْ يَعْلَمْ ⑥
- ۶۔ تے انسان کوں سکھائے سی جو اونہ جاندا با۔
- كَلَّا إِنَّ الْإِنْسَانَ لِرَبِّهِ لَكَفٍ ⑦
- ۷۔ سٹو بے شک انسان حد کنیں ودھدا پئے۔
- أَن رَّاهُ اسْتَغْنَى ⑧
- ۸۔ جو ادا پئے آپ کوں بے پرواہ سمجھدے۔
- إِنَّ إِلَىٰ رَبِّكَ الْإِنْتِصَافُ ⑨
- ۹۔ بے شک تیڈے رب دو وٹے۔
- أَرَأَيْتَ الَّذِي يَنْهَىٰ ⑩
- ۱۰۔ کیا تیکوں اوندا پتہ جو جبرہا شکندا ہڑے۔
- عَبْدًا إِذَا صَلَّىٰ ⑪
- ۱۱۔ بندیں کوں نماز پڑھن کنیں۔
- أَرَأَيْتَ إِنْ كَانَ عَلَى الْهُدَىٰ ⑫
- ۱۲۔ تیکوں کیا پتہ جو اسدھے راہ تے ہڑے۔
- أَوْ أَمَرَ بِالْعَفْوِ ⑬
- ۱۳۔ یا تقویٰ دا حکم ڈلوے۔
- أَرَأَيْتَ إِنْ كَذَّبَ وَتَوَلَّىٰ ⑭
- ۱۴۔ تے اونکوں روکٹن والا ہدایت کنیں الکاری تے منہ
پھیرٹن والا ہڑے۔
- الَّذِي يَعْلَمُ أَنَّ اللَّهَ يَرْيٰهُ ⑮
- ۱۵۔ کیا اونیں جاندا جو اللہ ہر نئے چہرہ کھڑے۔
- كَلَّا لَئِنْ لَمْ يَنْتَهِ لَنَسْفَعًا بِالنَّاصِيَةِ ⑯
- ۱۶۔ سٹوایں نہ تھیسے جے او باز نہ آیا تے اسان اوندے
متھے دے وال کپڑے گھلیسوں۔
- نَاصِيَةٍ كَاذِبَةٍ خَاطِئَةٍ ⑰
- ۱۷۔ او متھا جبرہا کوڑا تے خطا کار۔

- ۱۸۔ او اپنی برادری کوں سب سے۔ فَلْيَدْعُ نَادِيَهُ ۝
 ۱۹۔ اس اہل پولیس کوں سب سے۔ سَدْعُ الزَّكَايَةِ ۝
 ۲۰۔ سنو اوندا آکھن نہ من تے سجدہ کرتے اوندے کوں۔ كَلَّا لَا تُطَعُّهُ وَاسْجُدْ وَاقْتَرِبْ ۝
- تھیندا ونج۔

سُورَةُ الْقَدْرِ مَكِّيَّةٌ وَهِيَ مَمَّ الْبِسْمَلَةِ سِتُّ آيَاتٍ

سورة قدر کی ۷ تے بسم اللہ نال ایندیاں ۶ آیاتن۔

- ۱۔ شروع کرینداں اللہ دے ناں نال جبرہا بن مگئے ڈیون بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ۝
 دالاتے ول ول رحم کرٹ والا۔ إِنَّا أَنْزَلْنَاهُ فِي لَيْلَةِ الْقَدْرِ ۝
 ۲۔ بے شک اس اہل قرآن کوں قدر آلی رات وچ وَمَا أَدْرَاكَ مَا لَيْلَةُ الْقَدْرِ ۝
 لہائے۔ لَيْلَةُ الْقَدْرِ خَيْرٌ مِنْ أَلْفِ شَهْرٍ ۝
 ۳۔ تیکوں کیا پتہ قدر والی رات کیا ہے۔ تَنَزَّلُ الْمَلَائِكَةُ وَالرُّوحُ فِيهَا بِإِذْنِ رَبِّهِمْ ۝
 ۴۔ لیلۃ القدر ہزار بیسے کنیں دی جگلی۔ مِنْ كُلِّ أَمْرٍ ۝
 ۵۔ فرشتے تے روح اوں رات اپٹے رب دے حکم نال سَلَامٌ هِيَ حَتَّىٰ مَطْلَعِ الْفَجْرِ ۝
 لہند ہر کم کیسے (لہند)۔ ۝
 ۶۔ اوندے بعد سلامتی ہوندی ۷ تے اے ڈیون تھینوں ۝
 تیں رہندی۔

سُورَةُ الْبَيِّنَةِ مَدَنِيَّةٌ وَهِيَ مَمَّ الْبِسْمَلَةِ تِسْعُ آيَاتٍ

سورة بینہ مدنی ۷ تے بسم اللہ نال ایندیاں ۹ آیاتن۔

- ۱۔ شروع کرینداں اللہ دے ناں نال جبرہا بن مگئے بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ۝
 ڈیون والا تے ول ول رحم کرٹ والا۔ لَعَلَّكَ مِنَ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ وَالشُّرَكِيِّنَ
 ۲۔ اہل کتاب وچ کافر تے مشرک انکا رکنیں رک نہ

مُفْلِكِينَ حَتَّى تَأْتِيَهُمُ الْبَيِّنَةُ ۝
رَسُولٌ مِّنَ اللَّهِ يَتْلُو صُحُفًا مُّطَهَّرَةً ۝

سبکدے ہن جے تیں انہیں کنیں کوئی کھلی دلیل نہ آویندی
۳۔ اللہ دلو بہک رسول (آویندا) پھر صاف پاک صحیفے پڑھو کے
سنا دے گا۔

فِيهَا كُتِبَ قِسْمَةٌ ۝

۳۔ جیندے وچ ہمیشہ رہن والے حکم ہون۔

وَمَا تَفَرَّقَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ إِلَّا مِنْ بَعْدِ
مَا جَاءَتْهُمْ الْبَيِّنَةُ ۝

۵۔ جنہیں کون کتاب پڑی گئی ہائی اور محض کھلی دلیل دے
آوٹی دے بعد لوہیں وچ وٹن کج گئے ہن۔

وَمَا أُمِرُوا إِلَّا لِيَعْبُدُوا اللَّهَ

۶۔ اصل انہیں کون حکم تے لے ہا کہ اللہ کیعے اطاعت خاص

مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ ۚ خُنَفَاءَ وَ

کریندے ہوئیں خدا کون ہک میندے ہوئیں اورندی

يُقِيمُوا الصَّلَاةَ وَ يُؤْتُوا الزَّكَاةَ وَ

عبادت کرو تے نماز پٹھا کے پڑھو تے زکاۃ پڑھو لے

ذَٰلِكَ دِينُ الْقَيِّمَةِ ۝

ہمیشہ رہن والا دین۔

إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ

۷۔ بے شک اہل کتاب وچ کافر تے مشرک دونوں وچ

وَالشُّرَكِيَّانَ فِي نَارِ جَهَنَّمَ خَالِدِينَ فِيهَا

ولین تے اوں بھا وچ ہمیشہ رہن اوساریں کنیں گندی

أُولَٰئِكَ هُمْ شَرُّ الْبَرِيَّةِ ۝

۸۔ بے شک مومن تے وچکے عمل کرن والے سبھ کنیں

إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ أُولَٰئِكَ هُمْ

چھکی مخلوق ہن۔

خَيْرُ الْبَرِيَّةِ ۝

۹۔ انہیں دابلا انہیں دے رب دلو ہمیشہ دے باطن جنہیں

جَزَاءُ وَهُمْ عِنْدَ رَبِّهِمْ جَنَّاتُ عَدْنٍ يَجْرِي مِنْ

وچ نہاں و بہندیاں پیاں ہوسن اورندے وچ ہمیشہ رہن

تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا رَّضِيَ اللَّهُ

اللہ انہیں تے راضی تے او اللہ نال خوش ہوسن لے

عَنْهُمْ وَرَضُوا عَنْهُ ۚ ذَٰلِكَ لِمَنْ خَشِيَ رَبَّهُ ۝

بدلہ اورندے کیے پیرھا اپنے رب کنیں ڈر دے۔

سُورَةُ الزَّلْزَالِ مَكِّيَّةٌ وَهِيَ مَعَ الْبَشَمَلَةِ تَشَعُّ آيَاتٍ

سورة زلزال مدنی ء تے بسم اللہ نال ایندیاں ۹ آیات ہن۔

۱۔ شروع کرینداں اللہ دے ناں نال پیرھا بن سکے پڑیوں

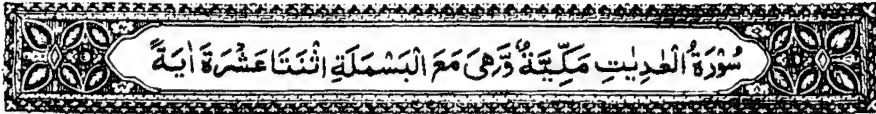
بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ۝

والا تے دل ول رحم کرن والا ء۔

۲۔ جیسے زمین ہلا پڑی ولس۔

إِذَا زُلْزِلَتِ الْأَرْضُ زِلْزَالَهَا ۝

- ۳۔ تے زمین اپنے باز ہر کدھ سٹیس۔
 ۴۔ تے انسان آنکھی اکیوں کیا تھی گئے۔
 ۵۔ اول ڈینہ او اٹیاں ساریاں خراں ڈسیس۔
 ۶۔ بے شک او دے رب او دے کیے وھی کیتی۔
 ۷۔ جرے ڈینہ لوک کئی لوئیں وچ کٹھے ہوسن ناں جو اپنے اعمال ڈکھن۔
 ۸۔ میں تھوڑی جہیں دی نیکی کیتی ہوسی او ڈیکھ گھنسی۔
 ۹۔ تے میں تھوڑی جہیں دی بدی کیتی ہوسی او ڈیکھ گھنسی۔
- وَأَخْرَجَتِ الْأَرْضُ أَثْقَالَهَا
 وَقَالَ الْإِنْسَانُ مَا لَهَا
 يَوْمَئِذٍ تُحَدِّثُ أَخْبَارَهَا
 بِأَنَّ رَبَّكَ أَوْحَىٰ لَهَا
 يَوْمَئِذٍ يَصْدُرُ النَّاسُ أَشْتَاتًا
 لِّيُرَوْا أَعْمَالَهُمْ
 مَنْ يَعْمَلْ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ خَيْرًا يَرَهُ
 وَمَنْ يَعْمَلْ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ شَرًّا يَرَهُ

سورة حديد مکی ء تے بسم اللہ نال ایندیاں ۱۲ آیاتن۔

- ۱۔ شروع کرینداں اللہ دے ناں نال جیہا بن سکے ڈیرن
 والا تے دل ول رم کرن والا۔
 ۲۔ او گھوڑیں تے سوار جماعتاں گواہن جہنیں دے گھوڑے
 تکھے درکرن تے انہیں دے منہ وچر الانکلدن۔
 ۳۔ تے او پتھریں تے سنبھ مارکے چنگاں کڈھیندن۔
 ۴۔ تے او غرناں حملے کریندن۔
 ۵۔ تے ایندے نال مٹی اڈریندن۔
 ۶۔ تے لشکر وچ پہر ویندن۔
 ۷۔ اے سب گواہن ابے شک انسان اپنے رب دا ناشکر۔
 ۸۔ تے بے شک این گال دا اوگوا۔
 ۹۔ تے بے شک او مال دی محبت وچ ودھیا ہوئے۔
 ۱۰۔ کیا اونکوں نیلی پتہ جو جڈاں قبریں آلیں کول اٹھالیا
 ولسی۔
- بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
 وَالْحَدِيثُ صَبْحًا
 فَأَلْمُودِيَتِ قَدْ حَا
 فَأَلْمُغِيرَتِ صَبْحًا
 فَأَثَرَنَ بِهِ نَقْعًا
 فَوَسَطْنَ بِهِ جَمْعًا
 إِنَّ الْإِنْسَانَ لِرَبِّهِ لَكَنُودٌ
 وَإِنَّهُ عَلَىٰ ذَٰلِكَ لَشَهِيدٌ
 وَإِنَّهُ لِحُبِّ الْخَيْرِ لَشَدِيدٌ
 أَفَلَا يَعْلَمُ إِذَا بُعْثِرَ مَا فِي الْقُبُورِ

وَحَصِّلَ مَا فِي الصُّدُورِ ۝

۱۱۔ تے جوا نہیں دے سینے وچ کڈھیا ویسی۔

إِنَّ رَبَّهُمْ بِهِمْ يَوْمَئِذٍ لَّخَبِيرٌ ۝

۱۲۔ بے شک تیبڑا رب اوں ڈیہندہ انہیں دانگران ہوسی۔

سورة قارعه مکی ءے تے بسم اللہ نال ایندیاں ۱۲ آیاتن۔

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ۝

۱۔ شروع کریںداں اللہ دے ناں نال جیرہا بن منگے ڈیوٹ

والا تے دل ول رحم کرن والا ءے۔

الْقَارِعَةُ ۝

۲۔ وڈی مصیبت

مَا الْقَارِعَةُ ۝

۳۔ وڈی مصیبت کیا ہے

وَمَا أَدْرَاكَ مَا الْقَارِعَةُ ۝

۴۔ تیکوں کیا پتہ وڈی مصیبت کیا ہے

يَوْمَ يَكُونُ النَّاسُ كَالْفَرَاشِ الْمَبْثُوثِ ۝

۵۔ جڈاں لوک ایویں تھی ولین جیویں کھنڈے بے ہوسے

کھسلاٹ۔

وَتَكُونُ الْجِبَالُ كَالْعِهْفِ الْمَنْفُوشِ ۝

۶۔ تے پہاڑ ایویں تھی ولین جیویں پیچی ہوئی کپاد۔

فَأَمَّا مَنْ ثَقُلَتْ مَوَازِينُهُ ۝

۷۔ جیندے عملیں دے پلڑے بھاری ہوسن۔

فَهُوَ فِي عِيشَةٍ رَاضِيَةٍ ۝

۸۔ او خوشی دی حالت وچ ہوسن۔

وَأَمَّا مَنْ خَفَّتْ مَوَازِينُهُ ۝

۹۔ تے جیندے عملیں دے پلڑے ہولے ہوسن

فَأُمُّهُ هَاوِيَةٌ ۝

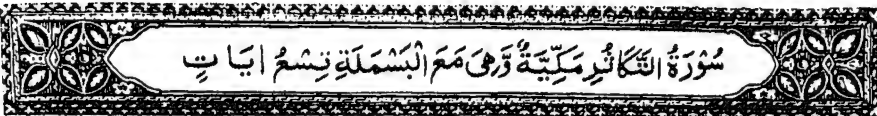
۱۰۔ انہیں دارلکاٹ دوزخ ہوسی۔

وَمَا أَدْرَاكَ مَا هِيَ ۝

۱۱۔ تیکوں کیا پتہ او دوزخ کیا ءے۔

نَارًا حَامِيَةٌ ۝

۱۲۔ بلدی بھا ءے۔

سورة تکاثر مکی ءے تے بسم اللہ نال ایندیاں ۱۳ آیاتن۔

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ۝

۱۔ شروع کریںداں اللہ دے ناں نال جیرہا بن منگے ڈیوٹ

والا تے دل ول رحم کرن والا ءے۔

الْهَلْكَهُ الشَّكَارُ ۝

۲۔ مال وچ ہک ڈوبے کینس ددھن دی خواہش تہاں
غافل کر ڈرتے۔

حَتَّىٰ زُرْتُمُ الْمَقَابِرَ ۝

۳۔ اوتیں جو تہاں قبریں وچ ونج سمسو۔

كَلَّا سَوْفَ تَعْلَمُونَ ۝

۴۔ سنو تہاں کون جلدی پتہ لگ ویسی۔

ثُمَّ كَلَّا سَوْفَ تَعْلَمُونَ ۝

۵۔ ول سنو تہاں کون جلدی پتہ لگ ویسی۔

كَلَّا لَوْ تَعْلَمُونَ عِلْمَ الْيَقِينِ ۝

۶۔ ہلے جے تہاں کون یقینی علم نال پتہ لگ ونجے ہا۔

لَتَرَوُنَّ الْجَحِيمَ ۝

۷۔ تہاں دوزخ ضرور ڈیکھسو۔

ثُمَّ لَتَرَوُنَّهَا عَيْنَ الْيَقِينِ ۝

۸۔ ول تہاں اونکوں یقینی دیکھیں نال ڈیکھسو۔

ثُمَّ لَتَسْأَلُنَّ يَوْمَئِذٍ عَنِ النَّعِيمِ ۝

۹۔ ول تہاں کینس اوں ڈینہہ نعمتیں دے بارے وچ

پچھا ویسی۔

سُورَةُ الْعَصْرِ مَكِّيَّةٌ ذَرَفَتْ مَعَ الْبَسْمَلَةِ اَرْبَعٌ اَيَّاتٍ

سورہ عصر مکئی تے بسم اللہ نال ایندیاں ۴ آیتاں۔

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ۝

۱۔ شروع کرینداں اللہ دے نال نال جبرہا بن منگے

ڈیون والائے ول ول رحم کرن والا۔

وَالْعَصْرِ ۝

۲۔ زمانہ گواہ۔

إِنَّ الْإِنْسَانَ لَفِي خُسْرٍ ۝

۳۔ بے شک انسان گھٹے وچ۔

إِلَّا الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ وَتَوَاصَوْا ۝

۴۔ سوائے مومنین دے تے نیک عمل کرن والیں دے

تے جبرہ ہک ڈوبے کون حق دی تے مبردی نصیحت

بِالْحَقِّ هُ وَتَوَاصَوْا بِالصَّبْرِ ۝

۱۳۸

تے بدایت کریندے رہ دیندن۔

سُورَةُ الْهُمَزَةِ مَكِّيَّةٌ وَهِيَ مَعَ الْبَشْمَلَةِ عَشْرُ آيَاتٍ

سورۃ ہمزہ مکی ۱۰ آیتیں۔

- بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ①
- ۱۔ شروع کرینداں اللہ دے ناں نال جیرھا بن گئے ڈیوٹن والا تے یہوں مہربان۔
- وَيْلٌ لِّكُلِّ هُمَزَةٍ لُّمَزَةٍ ②
- ۲۔ کند پچھو گلا کرٹن والے تے عیب کڈھن والے کہتے عذاب۔
- ۳۔ جیرھا مال کٹھا کریندے تے اونکوں ولاد لاگندے
- ۴۔ او سمجھدے جو اوندا مال اونکوں باقی رکھیں۔
- ۵۔ اے نہ تھیں با او "حطہ" وچ شیا ویسی۔
- ۶۔ تیکوں کیا پتہ "حطہ" کیا ہے۔
- ۷۔ اللہ دی بھر کا پی ہوئی بھا۔
- ۸۔ جرمی دل دے اندر میں پہنچدی۔
- ۹۔ بے شک او بجا بند بھی وچ ہو سی۔
- ۱۰۔ تے او وڈے وڈے کھیں نال پدمے کھڑے ہوسن۔
- إِلَّذِي جَمَعَ مَالًا وَعَدَّدَهُ ③
- يَخْسِبُ أَنَّ مَالَهُ أَخْلَدَهُ ④
- كَلَّا لَيُنْبَذَنَّ فِي الْحُطَمَةِ ⑤
- وَمَا أَذْرَكَ مَا الْحُطَمَةُ ⑥
- نَارُ اللَّهِ الْمُوقَدَةُ ⑦
- الَّتِي تَطْلُعُ عَلَى الْأَفْقِ ⑧
- إِنهَآ عَلَيْهِمْ مُّصَدَّةٌ ⑨
- فِي عَمَدٍ مُّمَدَّدَةٍ ⑩

سُورَةُ الْفِيلِ مَكِّيَّةٌ وَهِيَ مَعَ الْبَشْمَلَةِ سِتُّ آيَاتٍ

سورۃ فیل مکی ۶ آیتیں۔

- بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ①
- ۱۔ شروع کرینداں اللہ دے ناں نال جیرھا بن گئے ڈیوٹن والا تے دل دل رحم کرٹن والا۔
- ۲۔ تیکوں پتہ نہیں تیبڑے رب باقی آلیں نال کیا کیسا با۔
- الَمْ تَرَ كَيْفَ فَعَلَ رَبُّكَ بِأَصْحَابِ الْفِيلِ ②

- ۳۔ کیا انہیں دی تدبیر کوں کوڑا نہ کر ڈتا ہس۔
 ۴۔ تے انہیں تے پکیں دی ہونڈ پھٹی ہس۔
 ۵۔ جبرے انہیں دی لاشیں کوں سخت پتھر تے
 مریندے ہن۔
 ۶۔ تے اللہ سیئس انہیں کوں ایویں کر ڈتا جویں کھا دا
 ہو یا بھوں ہونڈے۔
- الَّذِي يَجْعَلُ كَيْدَهُمْ فِي تَضْلِيلٍ ۝
 وَارْسَلْ عَلَيْهِمْ طَائِفًا اَبَابِيلَ ۝
 تَرْمِيهِمْ بِحِجَارَةٍ مِّن سِجِّيلٍ ۝
 فَجَعَلَهُمْ كَصَفٍ مَّاكُولٍ ۝

سُورَةُ قُرَيْشٍ مَّكِّيَّةٌ وَهِيَ مَعَ الْبَسْمَلَةِ خَمْسُ آيَاتٍ

سورۃ قریش مکی ءتے بسم اللہ نال ایندیاں ۵ آیاتن۔

- ۱۔ شروع کریندال اللہ دے ناں نال جبرہا بن مگئے
 جویں والاتے دل دل رحم کرن والا ء۔
 ۲۔ لے قریش دی محبت کیتے (تھیما)
 ۳۔ انہیں کوں سردی تے گرمی دے سفر نال محبت تھیوے
 ۴۔ ہن قریش این گھروالے خدا دی عبادت کرن۔
 ۵۔ جیئں انہیں کوں مکھ دج کھانا ڈتے تے خوف دج
 امن پیدا کیتے۔
- بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ ۝
 بِرِّیْلَفٍ قُرَیْشٍ ۝
 اِلَیْهِمْ رِحْلَةُ الشَّتَا وَالصَّیْفِ ۝
 فَلْيَعْبُدُوْا رَبَّ هٰذَا الْبَیْتِ ۝
 الَّذِیْ اَطْعَمَهُمْ مِّنْ جُوعٍ ۚ وَ اَمْنَهُمْ
 مِّنْ خَوْفٍ ۝

سُورَةُ الْمَاعُونِ مَكِّيَّةٌ وَهِيَ مَعَ الْبَسْمَلَةِ ثَمَانِي آيَاتٍ

سورۃ ماعون مکی ءتے بسم اللہ نال ایندیاں ۸ آیاتن۔

- ۱۔ شروع کریندال اللہ دے ناں نال جبرہا بن مگئے جویں
 والاتے دل دل رحم کرن والا ء۔
 ۲۔ کیا توں اوکھوں سچیندیں جبرہا دین والا کریندے
- بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ ۝
 اَرْءَيْتَ الَّذِیْ یُکَذِّبُ بِالذِّیْنِ ۝

- ۳۔ اودھو جو میرھایتیم کوں دھکے ڈھیندا ہا۔
 ۴۔ تے مسکین دے کھاٹے دو ترجمہ نہ ڈھیندا ہا۔
 ۵۔ انہیں نمازیں کیتے تباہی دے۔
 ۶۔ جیرے اپنی نمازیں درج فصل گھس کریندن۔
 ۷۔ جیرے ڈکھاوا کریندن۔
 ۸۔ تے گھر دیاں معمولی استمال دیاں شہیں وی لوکیں
 کوں نہیں ڈھیندے۔
- فَذٰلِكَ الَّذِي يُدْعُ الْاٰیَتِيْمَ ۝
 وَلَا يَحْضُ عَلٰٓى طَعَامِ الْمَسْكِيْنِ ۝
 قَوْلٌ لِلْمُصَلِّیْنَ ۝
 الَّذِيْنَ هُمْ عَنْ صَلَاتِهِمْ سَاهُوْنَ ۝
 الَّذِيْنَ هُمْ بِرِءَاۤؤُنَ ۝
 وَيَسْتَعُوْذُ الْاَنَافِثُ ۝

سُوْرَةُ الْكُوْثِرِ مَكِّيَّةٌ وَرَفِیْ مَعَ الْبَسْمَلَةِ اَزْبَعُ اٰیَاتِ

سورة کوثر مکی ء تے بسم اللہ نال ایندیاں ۴ آیاتن۔

- ۱۔ شروع کرینداں اللہ دے ناں نال جیرھابن منگے
 ڈھونڈ والائے دل ول رحم کرٹ والا ء۔
 ۲۔ بے شک اساں نیکیوں کوثر ڈھتے۔
 ۳۔ تے توں اپٹے رب دی نماز پڑھ تے قربانی کر۔
 ۴۔ بے شک تیرا دشمن ہی اصل اوترک۔
- بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ ۝
 اِنَّا اَعْطٰیْنٰكَ الْکُوْثَرَ ۝
 فَصَلِّ لِربِّکَ وَانْحَرْ ۝
 اِنَّ سَانَکَ هُوَ الْاَبَدُ ۝

سُوْرَةُ الْکَافِرُوْنَ مَكِّيَّةٌ وَرَفِیْ مَعَ الْبَسْمَلَةِ سَبْعُ اٰیَاتِ

سورة کافرون مکی ء تے بسم اللہ نال ایندیاں ۷ آیاتن۔

- ۱۔ شروع کرینداں اللہ دے ناں نال جیرھابن منگے ڈھونڈ
 والا تے دل ول رحم کرٹ والا ء۔
 ۲۔ توں اکھ لے کافرو
 ۳۔ میں اوندی عبادت نہیں کریندا جیندی تسان عبادت
- بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ ۝
 قُلْ یٰٓاَیُّهَا الْکٰفِرُوْنَ ۝
 لَا اَعْبُدُ مَا تَعْبُدُوْنَ ۝

کریندے۔

۴۔ تے نہ تساں اوندی عبادت کرن والے عیندی
میں عبادت کرینداں۔

۵۔ تے نہ میں اوندی عبادت کرینداں عیندی تساں
عبادت کریندے پئے۔

۶۔ تے نہ تساں اوندی عبادت کر لیسو عیندی میں عبادت
کرینداں پیاں۔

۷۔ (ات بگا لہوں) تہا بڈا دین تہا بڈے کیتے تے میڈا دین
میڈے کیتے (ہے)

وَلَا أَنْتُمْ عِبُدُونَ مَا أَعْبُدُ ۝

وَلَا أَنَا عَابِدٌ مَّا عِبَدْتُمْ ۝

وَلَا أَنْتُمْ عِبُدُونَ مَا أَعْبُدُ ۝

لَكُمْ دِينُكُمْ وَلِيَ دِينِ ۝

۝

سُورَةُ التَّصْرِ مَدَنِيَّةٌ وَهِيَ مَعَ الْبَسْمَلَةِ آدَبُ آيَاتٍ

سورة نصر مکی ء تے بسم اللہ نال ایندیاں ۴ آیاتن۔

۱۔ شروع کرینداں اللہ دے ناں نال جبرہا بن مگئے بولون
والا تے ول ول رحم کرن والا۔

۲۔ جلھے اللہ دی مدد تے فتح اوسی۔

۳۔ تے توں بکھسیں جو لوک اللہ دے دین درج چھٹ
دے چھٹ داخل تھیں۔

۴۔ تے توں اپنے رب دی تسبیح تے تعریف کرتے اوں
کین بخشش منگ بے شک اور رحمت کرن والا۔

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ۝

إِذَا جَاءَ نَصْرُ اللَّهِ وَالْفَتْحُ ۝

وَرَأَيْتِ النَّاسَ يَخْرُجُونَ فِي دِينِ اللَّهِ فَأَوْجَاهٌ ۝

مَسِيحٌ يَمْنِدُ رَبَّكَ وَأَسْتَغْفِرُ ۝ إِنَّكَ أَنتَ الْغَفُورُ ۝
كَانَ تَوَّابًا ۝

سُورَةُ اللَّهَبِ مَكِّيَّةٌ وَهِيَ مَعَ الْبَسْمَلَةِ سِتُّ آيَاتٍ

سورة لہب مکی ء تے بسم اللہ نال ایندیاں ۶ آیاتن۔

۱۔ شروع کرینداں اللہ دے ناں نال جبرہا بن مگئے بولون
والا تے ول ول رحم کرن والا۔

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ۝

جیلے او اندھا را کر ڈیندے۔

۵۔ تے او ندے شرکنیں جیرھا رشتے تے سقاوتاں توڑن
کیتے پھو کے مریندے۔

۶۔ تے صدی دے حد تے ساڑکین بچن کیتے
(رب دی آم شام وچ اندال)

وَمِنْ شَرِّ النَّفَّاثَاتِ فِي الْعُقَدِ ۝

وَمِنْ شَرِّ حَاسِدٍ إِذَا حَسَدَ ۝

۱۱۴

سورة ناس کل تے بسم اللہ نال ایندیاں سات آیاتن۔

۱۔ شروع کریں دال اللہ دے ناں نال جیرھا بن سکے ڈیون

والا تے دل دل رحم کرن والا۔

۲۔ توں اکھ میں لوکس دے رب دی آم شام منگداں۔

۳۔ جیرھا ساریں لوکس دا بادشاہ۔

۴۔ تے ساریں لوکس دا مہر۔

۵۔ دسواں تے شرارت گھٹا کے پھو بہہ و بچن والے

دے شرکنیں بچن کیتے۔

۶۔ جیرھا لوکس دے دلیں وچ دسواں گھٹندے (تے

شر پونیدے)۔

۷۔ او بھانویں جنیں وچ ہرے تے بھانویں انسانیں وچ

ہوے۔

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ۝

قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ النَّاسِ ۝

مَلِكِ النَّاسِ ۝

إِلَهِ النَّاسِ ۝

مِنْ شَرِّ الْوَسْوَاسِ الْخَنَّاسِ ۝

الَّذِي يُوسْوِسُ فِي صُدُورِ النَّاسِ ۝

مِنَ الْجِنَّةِ وَالنَّاسِ ۝

۱۱۴

THE HOLY QUR'ĀN

WITH

SARAIEKI TRANSLATION

under the auspices

of

HAZRAT MIRZA TAHIR AHMAD
KHALIFATUL MASIEH IV
HEAD OF THE AHMADIYYA COMMUNITY

Published

by

ISLAM INTERNATIONAL PUBLICATIONS LTD.

Islamabad, Sheephatch Lane,
Tilford, Surrey, GU10 2AQ, U.K.